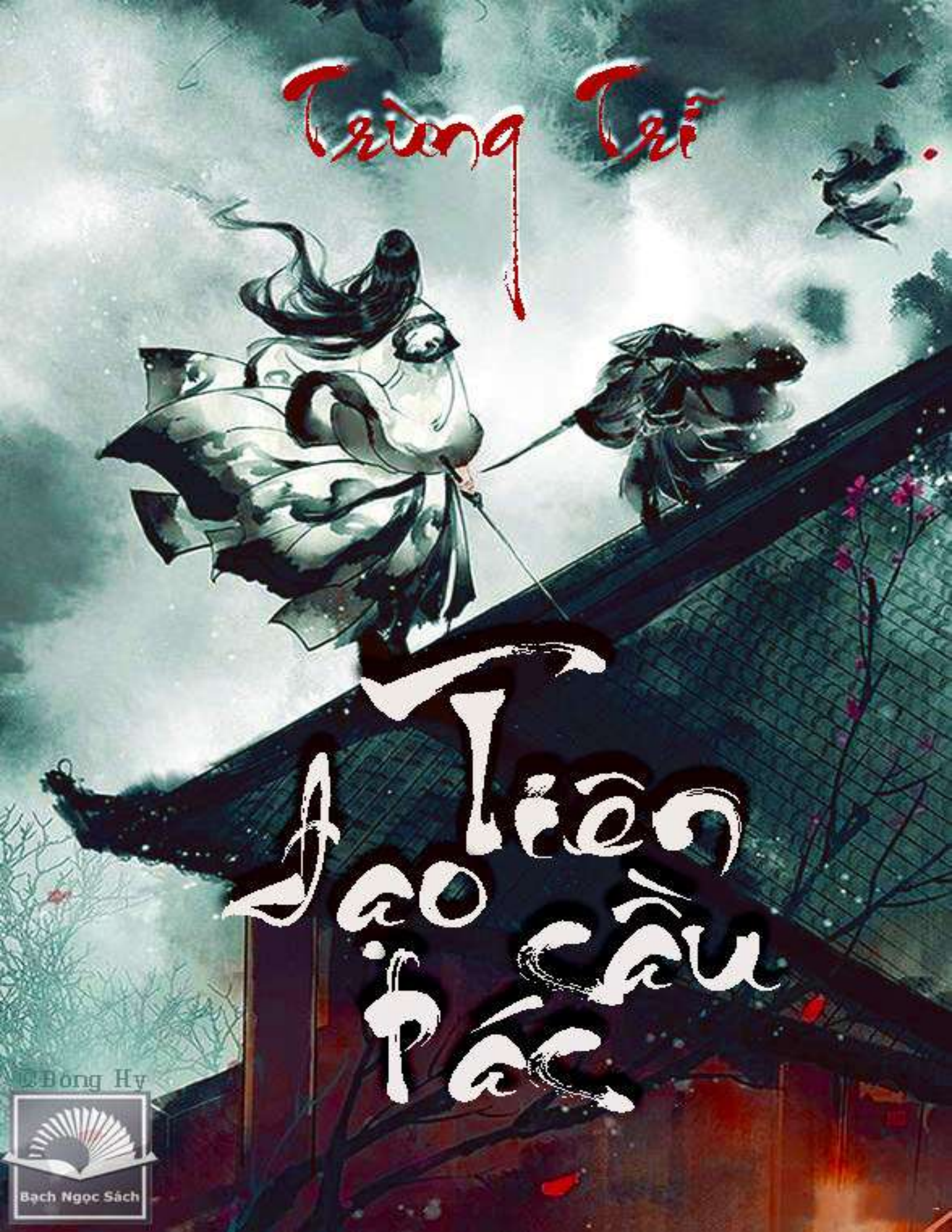
Trùng Trí
Thiên Tạo Cấu Tác
Đông Hy
Bạch Ngọc Sách

Mục lục

Chương 1: Tinh Mộc Yêu Quái

Chương 2: Đoạt Xá

Chương 3: Tiên Duyên

Chương 4: Bái Sư

Chương 5: Cửu Hoa

Chương 6: Khô Vinh

Chương 7: Mười Năm

Chương 8: Quan Chiến

Chương 9: Quen Nhau

Chương 10: Tích Cốc

Chương 11: Pháp Khí

Chương 12: Cưỡi Hạc Tây Thiên

Chương 13: Hậu Sự

Chương 14: Quyết Liệt

Chương 15: Di Cư

Chương 16: Cân Nhắc

Chương 17: Đạo Pháp

Chương 18: Dính Hoa

Chương 19: Nhã Thảo

Chương 20: Thi Đấu

Chương 21: Ám Lưu

Chương 22: Trước Trận Đấu

Chương 23: Sơ Minh

Chương 24: Khổ Chiến

Chương 25: Toái Thạch

Chương 26: Kinh Sợ

Chương 27: Thương Thệ

Chương 28: Thanh Linh

Chương 29: Danh Hiển

https://thuviensach.vn

Chương 30: Cô Đơn
Chương 31: Thần Thông
Chương 32: Vận Mệnh
Chương 33: Âm Ảnh
Chương 34: Thắng Hiểm
Chương 35: Thủy Hỏa
Chương 36: Tứ Cường
Chương 37: Lựa Chọn
Chương 38: Kịch Đấu
Chương 39: Huyết Chiến
Chương 40: Như Nguyện
Chương 41: Quyết Chiến
Chương 42: Kim Hỏa
Chương 43: Thắng Bại
Chương 44: Trần Duyên
Chương 45: Tiểu Trấn
Chương 46: Cầu Sư
Chương 47: Tiên Sư
Chương 1: Trần Duyên
Chương 2: Tiểu Trấn
Chương 3: Cầu Sư
Chương 4: Tiên Sư
Chương 5: Đoán
Chương 6: Dạ Tham
Chương 7: Nguyên Nhân
Chương 8: Hóa Linh
Chương 9: Ly Khai
Chương 10: Nam Hoang
Chương 11: Ma Tung
Chương 12: Ra Tay
Chương 13: Quen Biết
Chương 14: Lão Giả

https://thuviensach.vn

Chương 15: Truyền Thuyết
Chương 16: Quyết Định
Chương 17: Man Trại
Chương 18: Quỷ Dị
Chương 19: Huyền Tu
Chương 20: Chiến Ma
Chương 21: Dị Biến
Chương 22: Đẫm Máu
Chương 23: Kinh Biến
Chương 24: Huyết Chiến
Chương 25: Tuyệt Cảnh
Chương 26: Kinh Biến
Chương 27: Kết Cục
Chương 28: Nhân Tình
Chương 29: Đúng Sai
Chương 30: Hậu Sự
Chương 31: Đình Nhi
Chương 32: Cáo Biệt
Chương 33: Dư Âm
Chương 34: Cố Địa
Chương 35: Chiến Thú
Chương 36: Ấu Thú
Chương 37: Rời Đi
Chương 38: Ngẫu Nhiên
Chương 39: Phường Thị
Chương 40: Trao Đổi
Chương 41: Luyện Khí
Chương 42: Xuất Khí
Chương 43: Hồi Sơn
Chương 1: Gia Ý
Chương 2: Hỏa Diễm
Chương 3: Bày Trận

https://thuviensach.vn

Chương 4: Bái Phỏng

Chương 5: Kinh Ngạc

Chương 6: Ngộ Đồng

Chương 7: Tâm Tư

Chương 8: Thời Gian

Chương 9: Xuất Phát

Chương 10: Tử Ngân

Chương 11: Chiêm Bàn (1)

Chương 12: Nội Dung

Chương 13: Dàn Xếp

Chương 14: Hoàn Đảo

Chương 15: Ngày Đầu Tiên

Chương 16: Ban Đêm (1)

Chương 17: Ban Đêm (2)

Chương 18: Kính Tượng Thuật

Chương 19: Ban Đêm

Chương 20: Ngày Thứ Hai (1)

Chương 21: Ngày Thứ Hai (2-3)

Chương 22: Ngày Thứ Hai (4-5)

Chương 23: Ngày Thứ Hai (6)

Chương 24: Chấp Niệm

Chương 25: Cấm Kị

Chương 26: Dị Biến

Chương 27: Thứ Dạ (1) - Tâm Kinh

Chương 28: Thứ Dạ (2) - Kinh Nghi

Chương 29: Thứ Dạ (3) - Sai Kị

Chương 30: Thứ Dạ (4) - Dạ Đàm

Chương 31: Thứ Dạ (5) - Xà Mãng

Chương 32: Thứ Dạ (6) - Vẫn Lạc (Rơi Xuống)

Chương 33: Thứ Dạ (7) - Sát Xà

Chương 34: Thứ Dạ (Cuối) - Tử Thương

Chương 35: Vĩ Nhật (1) - Ảm Nhiên

https://thuviensach.vn

Chương 36: Vĩ Nhật (2) - Niết Bàn
Chương 37: Vĩ Nhật (3) - Sống Lại
Chương 38: Vĩ Nhật - Người Đến (1)
Chương 39: Hạo Kiếp
Chương 40: Băng Hàn
Chương 41: Cừu Hận
Chương 42: Chất Vấn (1)
Chương 43: Cục Diện Khó Khăn(1)
Chương 44: Quyết Liệt
Chương 45: Mưu Đồ
Chương 46: Âm Mưu Triệt Để
Chương 47: Gặp Gỡ
Chương 48: Không Hối Hận
Chương 49: Phá Trận (1)
Chương 50: Phá Trận
Chương 51: Đột Phá Vòng Vây
Chương 52: Ân Oán Cũ
Chương 53: Hậu Sơn
Chương 54: Song Đấu
Chương 55: Đối Yêu
Chương 56: Tam Vĩ
Chương 57: Vô Danh
Chương 58: Kết Thúc
Chương 59: Đại Thiên
Chương 60: Yêu Ma
Chương 61: Loạn Chiến
Chương 62: Kinh Hiện
Chương 63: Trương Hư Thánh (1)
Chương 64: Chung Hiện
Chương 65: Xà vệ
Chương 66: Phục sinh
Chương 67: Chân dung

https://thuviensach.vn

Chương 68: Chuyện xưa

Chương 69: Đánh cuộc

Chương 70: Tỉnh lại

Chương 71: Tỉnh lại (2)

Chương 72: Tỉnh lại (3)

Chương 73: Tỉnh lại (4)

Chương 74: Kết thúc (một)

Chương 75: Kết thúc (hai)

Chương 76: Kết thúc (ba)

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 1: Tinh Mộc Yêu Quái

Ở phương nam của Thần Châu Hạo Thổ, là Thập Vạn Hoang Sơn mà chiều dài và chiều rộng không biết chỗ tận cùng của nó. ở đây mặt đất hoang vu, có rất nhiều đầm lầy và độc trùng, càng có bệnh sốt rét thịnh hành, thậm chí có truyền thuyết nói rằng còn có rất nhiều yêu thú cường đại từ thời xa xưa lưu lại còn ẩn thân chỗ này. Cho nên ngoài những người tu đạo luyện khí có thể phi thiên độn thổ ra, người bình thường thực sự là không thích hợp sống ở chỗ này. Cho nên rất lâu trước đây, mọi người căn bản đã từ bỏ chỗ này, phần lớn đều sống ở miền trung và miền đông của Thần Châu Hạo Thổ, đất ở chỗ đó phì nhiêu màu mỡ, khí hậu ôn hòa.

Nhưng chỉ cần nơi có người sẽ có sự tồn tại của giai cấp và xung đột, giai cấp thống trị hưởng thụ thành quả lao động lại không cần lao động, giai cấp bị thống trị vất vả làm việc lại thiếu cơm ăn áo mặc, đã từng có người than thở rằng: “Nền chính trị hà khắc còn ác độc hơn cả hổ dữ” (Câu này của Không Tử). dưới sự áp bức, rất nhiều người vì kế sinh nhai mà phải rời khỏi quê hương đến nơi đây, xây dựng sơn trại phòng chống mãnh thú, ở trên mảnh đất cằn cỗi nỗ lực canh tác lấy thu lượm thực vật làm thu hoạch, tuy vất vả, nhưng lại rời xa triều đình, chiến loạn không ngừng, hơn nữa không có lợi lộc gì, cho nên còn ít nhất có một con đường sống.

Đương nhiên, đi sâu và nam hoang là không dám, nhưng nếu chỉ là ở bên rìa của nam hoang xây dựng thôn trại mà nói, mọi người lại vẫn có một phần sức lực để tự bảo vệ mình, như vậy, phụ cận nam hoang dần dần cũng

https://thuviensach.vn

có một chút hưng thịnh, xa rời sự áp bức của triều đình thậm chí còn có chút cảm giác tiêu dao tự tại.

Tổ tiên của Từ Phàm chính là như thế, 300 năm trước mang theo tộc nhân đến ngoài phạm vi của Thập Vạn Hoang Sơn này, xây dựng lên Từ gia trại. kỳ thực gọi là sơn trại, cũng chính là xây dựng trên một mảnh đất nhỏ, chu vi chỉ có trăm trượng, dân số chỉ có mấy trăm, nhưng do người của Từ gia tộc đời đời luyện võ cường thân kiện thể, mới có thể ở trong nam hoang này mấy trăm năm đứng sừng sững không đổ.

Nhưng tất cả những điểm này, lại đều thay đổi từ ba ngày trước rồi.

Thì ra ba ngày trước, trong Từ gia trại một cây Cửu Diệp Linh Chi tận tâm chăm bón mấy trăm năm cuối cùng đã sắp trưởng thành rồi! chỉ cần đem cây linh chi này chế thành đan dược sử dụng, thực lực của những cao thủ ở trong Từ gia lập tức sẽ tăng lên rất nhiều, cứ như thế, bởi vì có được thực lực tăng lên, cuộc sống của Từ gia trại trong mấy chục năm cũng sẽ trở nên càng thêm tốt đẹp.

Đây là khởi nguồn hi vọng của Từ gia trại, nhưng cũng trở thành khởi nguồn cho tai họa của Từ gia trại!

Khi Linh Chi sắp trưởng thành, sẽ tỏa ra linh khí vô cùng nồng đậm, quả thật là không thể ngăn cản lại, đối diện với linh khí nồng đậm đó, Các trưởng lão của Từ gia trại vốn dĩ rất vui mừng, bởi vì nếu ở trong linh khí nồng đậm đó tiến hành tu luyện, người luyện võ sẽ nhanh chóng tiến bộ.

Nhưng lập tức các trưởng lão không thể cười nổi nữa, bởi vì linh khí nồng đậm này thực sự là rất dễ làm người ta chú ý, ở trong nam hoang hoang vu giống như là một ánh trăng tròn trong đêm đen làm người ta chú ý vậy, vì vậy đem đến cho Từ gia trại vô số phiền phức, đầu tiên là sự dò hỏi sơn trại khác, sau đó là sự tấn công của yêu thú cấp thấp, đến sau này,

https://thuviensach.vn

Linh Chi này thậm chí dẫn đến một yêu thú cấp cao ———— Bích Nhãn Vân Đề Thú!

Sức mạnh của người luyện võ chỉ là cùng so sánh với người bình thường mà thôi, võ thuật lại còn không có đạt đến sự huyền diệu và trình độ như công pháp tiên đạo, cho nên khi đối diện với Bích Nhãn Vân Đề Thú loại kỳ thú này, mọi người của Từ gia trại căn bản không có chút lực lượng nào để chống lại. đao kiếm chém lên thân nó, lại ngay cả một vết tích cũng không có lưu lại. mà Bích Nhãn Vân Đề Thú chỉ đụng một cái là có thể trong chốc lát đụng chết rất nhiều người của Từ gia trại. càng không cần nói đến những chiếc răng kinh khủng trong miệng nó và hỏa diễm phun ra, ngay cả là Đại trưởng lão của Từ gia trại Từ Huy, nhiều năm tu luyện sớm đã đưa võ công tới cảnh giới xuất thần nhập hóa, nhưng đối diện với mãnh thú thân cao 3 trượng lực lớn vô cùng di chuyển như gió này, cũng chỉ là chống đỡ được hai nén hương thời gian mà thôi, liền bị nó cắn một miếng mất luôn đầu.

Nhưng cũng lúc Từ Huy dùng hết sức tàn lực mọn chống đỡ Bích Nhãn Vân Đề Thú, Từ Phàm và mười mấy thanh thiếu niênh của Từ gia trại đang dưới sự liều chết che chở của Cha mẹ và tộc nhân, chạy ra khỏi cái nơi từng được gọi là nhà này.

Cũng không phải là bọn họ sợ chết, bon họ cũng muốn cùng cha mẹ chiến đấu với yêu thú bảo vệ lấy nhà cửa của mình. Nhưng bọn họ còn phải gánh vác trọnh trách duy trì huyết mạch của Từ gia, cho nên bọn họ cần phải sống.

“Các cháu chạy nhanh đi, bây giờ không phải là lúc nói đến trung hiếu lễ nghĩa đâu! Chúng ta đã sống đủ rồi, dù bị yêu thú ăn thịt cũng xem như không uổng sống cuộc đời này rồi. Nhưng các cháu còn trẻ, hi vọng xây dựng phát triển lại Từ gia sau này, duy trì huyết mạch cho Từ gia, những điều này đều là trách nhiệm của các cháu đó. Nhanh đi đi!!”

https://thuviensach.vn

Vốn dĩ Từ Phàm và những người cùng tuổi bên cạnh là muốn cùng Cha mẹ chống đỡ với Yêu thú, nhưng Nhị trưởng lão Từ Văn lại đột nhiên xuất hiện chặn mọi người lại, nói ra những lời như vậy.

Nhị trưởng lão từ nhỏ thân thể yếu nhược thường xuyên bệnh tật, là mộy người duy nhất trong Từ gia không biết võ công, nhưng do người rất thông minh, biết chữ nghĩa, giỏi về tổ chức, cho nên được mọi người đẩy lên làm nhị trưởng lão. Hơn nữa người làm người hòa nhã lương thiện, thường xuyên dạy trẻ con học chữ nghĩa kiến thức, cho nên ở trong sơn trại nhận được sự kính trọng cũng không thấp hơn Đại trưởng lão người có võ công cao cường. Nhưng khi Nhị trưởng lão mà một thời ốm yếu nói ra lời này, vẻ mặt lại có một áp lực uy nghiêm như thế, làm cho Từ Phàm và mọi người không dám cãi lời.

Từ gia trại đã từ có hơn ba trăm người, liền như thế chỉ chạy thoát ra được rất ít không đủ mười người, đối mặt với hoang sơn và những nguy hiểm còn chưa biết của nam hoang vô cùng vô tận như thế, nhưng người này căn bản không có một chút sức lực tự bảo vệ nào. Cho dù có thể từ trong hoang sơn mà sống sót, bọn họ sẽ sinh tồn như thế nào đây?

Đổi lại mà nói những người còn lại của Từ gia trại này, hi vọng có thể sống sót cũng xa vời.

Nhưng bọn họ mà so sánh với Từ Phàm, không nghi ngờ gì còn xem là may mắn hơn, bởi vì ít nhất bọn họ còn ở cùng nhau, bên mình còn có đồng bạn có thể dựa vào. Mà bản thân Từ Phàm, lại lạc mất những người khác.

Lúc chạy ra khỏi sơn trại, Từ Phàm và mọi người đều cùng nhau chạy ra ngoài sơn trại, nghe sau lưng Cha mẹ mọi người trong tộc đang chiến đấu với yêu thú phát ra âm thanh la hét và liên tiếp những tiếng kêu thảm, Từ Phàm lòng như lửa đốt tim đau như cắt, Cha mẹ đã bốn mươi tuổi rồi lại

https://thuviensach.vn

phải liều chết che chở mình một thằng con trai đã 17 tuổi chạy thoát, điều này làm cho Từ Phàm bất luận như thế nào cũng không tiếp nhận nổi.

Từ Phàm tuy dưới mệnh lệnh của nhị trưởng lão mà cùng với mọi người chạy ra khỏi sơn trại, nhưng dù vậy cũng không phải là cam tâm tình nguyện, vừa nghĩ đến lần này Cha mẹ lành ít dữ nhiều cửu tử nhất sinh, Từ Phàm cảm thấy trong lòng đau đớn như có kim châm, nước mắt trong vô thức mơ hồ chảy ra. Cảm giác mỗi một tiếng kêu thảm đều giống như là Cha mẹ mình phát ra vậy. nhưng thất thần như vậy, Từ Phàm không có chú ý dưới chân, nên không cẩn thận vấp phải một thân cây khô chắn ngang đường té nhào xuống đất, ngăn không được lăn xuống bên sườn núi khác, mà những người nóng lòng chạy trốn lại không phát hiện Từ Phàm sau lưng đã lăn đi càng lúc càng xa bọn họ rồi.

Đợi đến khi Từ Phàm vất vả lắm mới dừng được thân người khỏi lăn đi, đứng dậy, những người bạn ban đầu có thấy bóng nào đâu?

Như thế, Từ Phàm và mọi người đã lạc nhau.

Kỳ thực, khi ở Từ gia trại, Từ Phàm có chút không hòa đồng với những người cùng tuổi khác. Cùng so sánh với người khác, Từ Phàm cũng không thích múa đao múa kiếm, ngoài ngồi luyện tập nội công mỗi ngày đều đến luyện tập đầy đủ ra, công phu quyền cước đều là có thể trốn được thì trốn, thời gian trốn tránh đó ngược lại thường xuyên chạy đến chỗ nhị trưởng lão học tập các loại sách tri thức, ví dụ như trong sơn trại này ngoài nhị trưởng lão ai cũng xem không hiểu “Dịch Kinh”. Vì vậy không có cùng chung lời ăn tiếng nói, Từ Phàm lớn đến như vậy rồi mà bên người không có môt người bạn tri kỷ nào. Cho nên sự biến mất của Từ Phàm, cũng không thể dẫn đến náo loạn gì, có lẽ còn có người sẽ vì bên người ít đi một kẻ vướng chân vướng tay mà âm thầm cảm thấy bản thân may mắn.

Sau khi Từ Phàm thất lạc mọi người, hắn vừa khủng hoảng vừa mờ mịt không có mục đích hướng đến phương hướng còn nhớ mang máng mà

https://thuviensach.vn

nhanh chóng đuổi theo, hi vọng có thể chạy kịp với đồng bạn của mình, đáng tiếc, cho dù Từ Phàm chạy cả một buổi chiều, cũng có tìm được bóng dáng của đồng bạn nào đâu? Và như vậy cũng không biết chạy bao lâu nữa, cũng không biết chạy qua bao nhiêu núi non hoang dã, Từ Phàm không chạy nổi nữa, cảm giác vừa đói vừa mệt, mà bầu trời xám xịt ở nam hoang này cũng không biết từ khi nào đã bắt đầu từ từ tối lại.

Trong nam hoang, đi vào ban đêm là rất nguy hiểm, Từ Phàm cũng biết đạo lý này, tuy hắn trước giờ thích yên tĩnh lười chạy chỗ này chỗ khác, nhưng từ nhỏ sinh ra và lớn lên ở Nam cương, ít nhất kỹ năng sống sót ở nơi hoang dã vẫn biết. biết khả năng đuổi kịp đồng bạn là rất xa vời, cho nên sau khi thấy trời tối, Từ Phàm mạnh mẽ kiềm chế sự hoảng sợ trong lòng, tìm đến một gò núi nhỏ, một chỗ khuất gió nhóm một đám lửa cho ấm, sau đó lại tìm một số hoa quả dại không có độc ăn đến no bụng, sau khi ăn xong nằm ngay trên đất, nhìn bầu trời đen kịt yên tĩnh, trong lòng đau khổ mờ mịt.

Nghĩ đến bi kịch của Từ gia trại và Cha mẹ lành ít dữ nhiều, Từ Phàm đã mệt nhọc suốt một ngày, trong lòng lại đau khổ tuyệt vọng, sự nuôi dưỡng dạy bảo của cha, tình yêu thường từ ái của mẹ, dường như vẫn là chuyện vừa rồi, nhưng vẻn vẹn chỉ qua một ngày. Cái gì cũng thay đổi cả rồi, sơn trại không còn nữa, tộc nhân không còn nữa, Cha mẹ cũng không còn nữa rồi. trong trời đất bao la này dường như chỉ còn lại Từ Phàm, một mình sống lênh đênh cô khổ mà thôi. Ở trong nam hoang tứ bề nguy hiểm này, Từ Phàm một thân một mình làm thế nào để sống sót đây? Nghĩ đến đây, sự đau khổ tuyệt vọng trong lòng Từ Phàm càng thêm sâu đậm. mà khuôn mặt này bởi vì từ nhỏ thường xuyên đọc sách cho nên tỏ ra có chút khí chất nho nhã cũng trắng bệch thêm.

Chỉ là tính cách trời sinh của Từ Phàm có chút trầm lặng, tâm trạng rất ít bộc lộ ra trên mặt, dù là khi cô độc một mình, cho nên nhìn qua Từ Phàm

https://thuviensach.vn

lúc này chỉ tỏ ra rất trầm lặng, nhưng nào ai thấy được sự bàng hoàng đau khổ trong lòng hắn?

Buổi tối của Nam hoang hoang vu đương nhiên không có ngôi nhà nào, sau khi về đêm càng chỉ có chim bay đầy trời, ngay cả ánh trăng cũng không có.

Ở trong một mảnh đen tối này, nguồn ánh sáng duy nhất là đống lửa bên cạnh người Từ Phàm, nhưng lửa tuy sáng nhưng không thể chiếu sáng được sự u ám trong lòng của Từ Phàm.

“Bắt đầu từ bây giờ, ta chỉ có một mình rồi.” Từ Phàm âm thầm nghĩ.

Đêm đen của Nam hoang ngay cả sao trên trời cũng không thấy, Từ Phàm không khỏi nghĩ đến đêm đen của Trung thổ mà nhị trưởng lão miêu tả, nghe nói ở nơi đó, bầu trời về đêm không chỉ có ánh trăng vừa tròn vừa lớn, còn có những ngôi sao đầy trời, không chỉ sáng lấp lánh mà còn cực đẹp nữa.

Đáng tiếc, Nhị trưởng lão thường xuyên kể chuyện cho hắn nghe, bây giờ cũng đã bị yêu thú giết chết rồi.

“Ta nhất định phải học được một thân bản lãnh, rồi trở về báo thù cho Cha mẹ và Nhị trưởng lão.” Nghĩ đến Cha mẹ và nhị trưởng lão trong những ngày thường đều yêu thương bảo hộ mình, Từ Phàm cuối cùng vẫn không thể khống chế được bi phẫn trong lòng, tự hét lên với mình. Hai dòng nước mắt vô ý chảy ra.

Sau khi tự thề với bản thân, Từ Phàm lại bắt đầu trầm mặc, bởi vì ngay cả bản thân hắn cũng không biết, tuy nguyện vọng này là tốt đẹp, nhưng muốn thực hiện được thì vô cùng khó khăn. Phải biết rằng, võ công của đại trưởng lão sớm đã đạt đến cảnh giới xuất thần nhập hóa rồi, một cước một chưởng tùy tiện cũng có lực gần ngàn cân, nhưng ngay cả như thế

https://thuviensach.vn

cũng không thể tạo thành vết thương nào cho con yêu thú đó, bản thân Từ Phàm thì làm được gì chứ?

Nghĩ đến đây, Từ Phàm vốn dĩ trong lòng trở nên nhiệt huyết không khỏi lạnh lẽo, bởi vì hắn biết, thiên phú luyện võ của bản thân bình thường, muốn đạt được cảnh giới của đại trưởng lão cũng rất khó, làm thế nào mà giết chết được con yêu thú đáng sợ đó chứ?

"Có lẽ, chỉ có gặp được thần tiên trong truyền thuyết, xin bọn họ thu làm đồ đệ, ta mới có hi vọng báo được thù thôi?" nghĩ đến một số chỉ ngôn phiếm ngữ mà mình được đây đọc được, Từ Phàm nói nhẹ trong lòng.

Cái gọi là tiên nhân, ăn gió nằm sương, đi nam về bắc, đó là cảnh giới gì!

Mà khi Từ Phàm nằm trên đất suy nghĩ lung tung, hai điểm quang mang màu xanh sáng bóng đang từ từ tiếp cận Từ Phàm, không một tiếng động, đợi đến khi hai điểm màu xanh đó đến gần nơi cách Từ Phàm không đến một trượng, Từ Phàm cuối cùng phát hiện ra không bình thường, một mùi máu tanh xộc thăng vào mũi, làm cho Từ Phàm dạ dày nôn nao không thôi, ngẩng đầu nhìn lên, thì ra hai điểm quang mang màu xanh đó lại là ánh mắt của một quái vật!! không khỏi kinh hoảng hô lên một tiếng: "Sơn Tinh Mộc Quái!!"

Cho dù Từ Phàm vẫn luôn tự cho mình từ trước đến nay gặp kinh hoảng mà không sợ hãi, tâm thần kiên định, thanh âm lúc này cũng là không thể kiềm chế được mà mang theo một chút run rẩy và khủng hoảng.

Sơn Tinh Mộc Quái, là một yêu quái rất đáng sợ ở trong Thập Vạn Hoang Sơn, hình dánh giống cây, thân người không phải là kim loại cũng chẳng phải là đá cũng chẳng phải là gỗ, mỗi ngày buổi sáng và chập tối đều sẽ tự động hấp thu Mộc Ất Chi Khí ở trong thiên địa, thích ăn thịt hổ báo, trước đây Từ Phàm thường xuyên nghe nói thợ săn của sơn trại khác bị Sơn

https://thuviensach.vn

Tinh Mộc Quái làm hại, ở trong nam hoang thật sự có ác danh dùng để dọa cho trẻ em ngừng khóc.

Nhìn Sơn Tinh Mộc Quái này thân cao mấy trượng giống như cây đại thụ che bầu trời vậy, Từ Phàm biết con Sơn Tinh Mộc Quái này ít nhất đã tu luyện hơn ngàn năm rồi, dù cho gặp được con Bích Nhãn Vân Đề Thú đó, cũng là thắng nhiều hơn thua, lại không nghĩ đến lần này lại bị Từ Phàm gặp được.

Trong đầu chớp qua như điện về các loại tư liệu nghe được của con Sơn Tinh Mộc Quái này, trong lòng của Từ Phàm nhất thời trở nên hoảng sợ, hét lên một tiếng bò dậy vội vàng chạy trốn, đầu cũng không dám quay lại.

Nhưng chưa chạy được mấy bước, đột nhiên cảm giác dưới chân hình như bị thứ gì đó quấn lại mà té nhào xuống đất, ngăn không được thân thể xông gấp về phía trước, Từ Phàm té nhào trên đất một cách thảm hại. Bất chấp đau đớn trên người, Từ Phàm vội vàng ngẩng đầu lên nhìn, lại phát hiện là một nhành cây nhỏ không biết từ khi nào đã quấn chặt lấy mắt cá chân của bản thân.

Tiếp theo, nhánh cây này bắt đầu kéo Từ Phàm từ từ đến chỗ của Sơn Tinh Mộc Quái, thì ra, quấn chặt mắt cá chân của hắn cũng không phải là nhánh cây gì, mà là một xúc tua của Sơn Tinh Mộc Quái!!

Theo khoảng cách giữa Từ Phàm và Sơn Tinh Mộc Quái càng ngày càng gần, Sơn Tinh Mộc Quái phảng phất trên mặt của thân cây cũng từ từ mở to chiếc miệng lớn đầy là những răng nanh nhỏ, mùi hôi thối ập vào mặt, mà loại giống như thân cây này xúc tu cũng treo Từ Phàm lên đưa vào trong miệng.

Nhìn miệng của Sơn Tinh Mộc Quái càng ngày càng gần, Từ Phàm đầu tiên là thân thể không ngừng giãy dụa, lớn tiếng la hét. Nhưng Sơn

https://thuviensach.vn

Tinh Mộc Quái nào phải là thứ mà hắn cớ thể giãy thoát ra được cơ chứ? Sau đó không lưu, Từ Phàm cuối cùng phát hiện giãy dụa của bản thân là vô ích, trong lòng thở dài một hơi, biết mình lần này chết chắc rồi. chỉ là trong lòng không có chút gì hoảng loạn, chỉ là một mảnh tuyệt vọng.

“Sớm biết kết quả như thế này, không bằng ta cùng táng mệnh trong bụng của Bích Nhãn Vân Đề Thú với Cha mẹ còn hơn, ít nhất còn có thể cùng chết với mọi người.”

Điều này là cách nghĩ trong lòng của Từ Phàm vào giây phút cuối cùng này.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 2: Đoạt Xá

Vào lúc Từ Phàm cho rằng mình đang chắc chắn sẽ chết, đột nhiên cảm giác được xúc tua của Sơn Tinh Mộc Quái đang quấn quanh mắt cá chân mình buông lỏng, sau đó hắn mất đi khống chế, liền rơi từ giữa trời xuống đất.

Đối mặt với biến hóa đột ngột như thế, vốn dĩ đã ôm tư tưởng phải chết Từ Phàm kinh ngạc không thôi. Mở mắt ra, lại phát hiện Sơn Tinh Mộc Quái này không biết từ khi nào đã đóng lại chiếc miệng mà hồi nãy mở ra muốn nuốt chửng Từ Phàm, xúc tua nhỏ và dài cũng thu hồi quanh thân, chỉ là ánh mắt màu xanh bóng đó lại càng thêm sáng ngời quỷ dị, trừng mắt đề phòng sau lưng Từ Phàm.

Từ Phàm tò mò quay đầu nhìn lại, lập tức chỉ cảm giác thân thể một trận run rẩy, thì ra sau lưng không biết từ khi nào đã xuất hiện một con cự xà màu xanh dài mấy trượng thô kệch, thân màu xanh bóng cuộn thành một vòng tròn, “Rít…….Rít……..” từng tiếng rít không ngừng, ánh mắt màu vàng kim cũng là nhìn chằm chằm không buông vào Sơn Tinh Mộc Quái, hình dáng dữ tợn, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ phát động công kích.

Từ Phàm lại không biết rằng, cự xà này gọi là “Thanh Long Xà”, là dị chủng từ thời thượng cổ còn lưu lại. Thậm chí còn có người cho rằng nó là một loại phân nhánh của long, vừa sinh ra có uy lực và năng lượng rất lớn, trời sinh có thể thở ra độc diễm và sử dụng các loại đạo pháp hệ mộc. con vật này còn có một đặc điểm, chính là nó tuy rằng thân là rắn nhưng lại không ăn thịt, chuyên lấy thực vật cây cỏ làm thức ăn.

https://thuviensach.vn

Mà Sơn Tinh Mộc Quái kỳ thật chính là một loại thụ yêu, đối với Thanh Long Xà mà nói càng là mỹ vị khó mà đạt được. Cho nên Sơn Tinh Mộc Quái gặp phải nó mới căng thẳng như vậy, ngay cả Từ Phàm cũng không thể ăn được, bởi vì nó đã gặp phải thiên địch rồi.

Sơn Tinh Mộc Quái cũng không phải là Thụ yêu bình thường, thân thể nó cứng như sắt, trên thân càng là có vô số nhành cây có thể làm xúc tua, yêu thú bình thường nhìn thấy nó đều chỉ có đi vòng qua. Nhưng trời sinh vạn vật, luôn sẽ có tương sinh tương khắc, mà con Thanh Long Xà có thể phun ra độc diễm luôn lấy cây cỏ là thức ăn này chính là một trong những số ít các thiên địch của nó.

Tuy đối với những điều này Từ Phàn không biết một chút gì, nhưng hắn lại biết khi hai con quái vật này giằng co lẫn nhau, là thời cơ thoát thân tốt nhất của mình, thế là hắn sau khi rơi xuống đất liền kịp thời bò dầy, cố nhịn cảm giác đau đớn khắp người, nhanh chóng hướng phương xa chạy trốn, chỉ hi vọng cách nơi kinh khủng này càng xa càng tốt. mà hai con yêu thú này do phải phòng bị lẫn nhau, cho nên làm như không biết Từ Phàm bỏ chạy.

Vốn dĩ, Thanh Long Xà là thiên địch của Sơn Tinh Mộc Quái, thân thông trên người trời sinh khắc chế Sơn Tinh Mộc Quái, vốn dĩ không cần phải thận trọng như thế. Nhưng tình huống hôm nay lại có chút bất đồng, thì ra Sơn Tinh Mộc Quái này đã tu luyện hơn ngàn năm, tu vi cao thâm. Mà Thanh Long Xà mới chỉ tu luyện ba trăm năm mà thôi, tu vi không bằng đối phương, cho nên mới trì hoãn chưa phát động tấn công.

Cuối cùng, Thanh Long Xà vẫn là không thể nhịn được sự hấp dẫn của việc sau khi ăn xong Sơn Tinh Mộc Quái có tu luyện hơn ngàn năm này tu vi sẽ tăng lớn, phun ra độc viêm dẫn đầu công kích tới Sơn Tinh Mộc Quái.

Ngay lập tức hai con ác thú mà ác danh lan xa ở trong Nam hoang bắt đầu đánh nhau kịch liệt, bụi bay mịt mù, cây cối gãy đổ, gió thổi ào ạt, mây

https://thuviensach.vn

bay ầm ầm. cho nên khí tức uy lực phát tán, làm cho dã thú trong chu vi hơn mười dặm đều kinh sợ run lập cập, nhưng cũng không dám có chút gì nhúc nhích.

Lại nói đến Từ Phàm, sau khi chạy ra khỏi rất xa trong lòng nhịn không được thở dài một hơi, biết rằng bản thân đã lượm được một mạng. nhưng không dám dừng lại lâu, vội vàng tiếp tục chạy ra xa.

Nhưng sau khi chạy một hồi lại nhìn không được sự hiếu kỳ trong lòng, muốn biết hai con yêu thú đánh nhau như thế nào. Dù sao Từ Phàm mới 17 tuổi, mặc dù đọc qua một số sách vở, tâm trí so với bạn cùng lứa mà nói trưởng thành hơn, nhưng dù sao cũng là tâm tính của thiếu niên, hơn nữa trước đây cho đến bây giờ chưa từng nhìn thấy yêu thú đánh nhau, cho nên sau khi do dự hồi lâu lại ôm tâm lý may mắn lén lén lút lút quay trở lại.

Thật là người không biết thì không sợ!

Đợi khi Từ Phàm quay trở lại nơi mà mình hồi nãy suýt chút nữa bị ăn thịt, lại phát hiện cuộc chiến đấu giữa hai con yêu thú đáng sợ này hình như đã tiến đến hồi kết.

Chỉ thấy Thanh Long Xà chạy xung quanh Sơn Tinh Mộc Quái với tốc độ cực nhanh, chốc chốc đột nhiên hướng đến Sơn Tinh Mộc Quái phun ra từng đạo độc diễm nóng cháy màu xanh độc ác, nhưng mà tỏ ra có chút kiệt lực, quy mô của độc diễm lần sau nhỏ hơn lần trước, trên người cũng có nhiều chỗ bị nhành cây là xúc tua của Sơn Tinh Mộc Quái đâm thủng vào tạo ra vết tích của vết thương, máu màu vàng chảy đầy trên đất.

Nhưng cùng so sánh với Thanh Long Xà, bộ dáng vừa rồi còn uy phong vô cùng của Sơn Tinh Mộc Quái lúc này lại là nhếch nhác vô cùng. Bởi vì là thụ yêu đắc đạo mà thành, cho nên tốc độ trời sinh của nó là điểm yếu của nó, độc diễm của Thanh Long Xà hầu như mỗi lần đều phun trúng trên thân của nó, lớp da trời sinh cứng rắn vô cùng đối với độc viêm đáng

https://thuviensach.vn

sợ này vẫn không có chút lực nào để chống đỡ. Thậm chí đến bây giờ thân thể của hắn còn có mấy chỗ đang thiêu đốt kịch liệt, mà vòng tròn ban đầu vây quanh thân thể nó bằng mộc ất tinh khí có tác dụng bảo vệ, chỉ còn lại một tầng mỏng manh, hình như bất cứ lúc nào đều có thể bị phá hỏng. những cành lá rậm rạp bây giờ chỉ còn lại một ít cành, mặc dù ngẫu nhiên cũng có thể dùng làm xúc tua trên người để phát động phản kích, nhưng mỗi lần đều vô lực, dưới tốc độ di chuyển cực nhanh của Thanh Long Xà tác cùng là không lớn.

Mặc dù Sơn Tinh Mộc Quái rõ ràng tu vi rất cao thâm, đáng tiếc lần này gặp phải thiên địch, khí lực thần thông toàn thân không có chỗ để sử dụng. cho nên tỏ ra hết sức nôn nóng, không phải phát ra tiếng hí rống đau đớn. nhưng khả năng uy hiếp Thanh Long Xà càng lúc càng nhỏ.

Từ Phàm sau khi chỉ nhìn một lát liền biết được, Sơn Tinh Mộc Quái mà hồi nãy suýt chút nữa ăn thịt mình này đã không thể chịu đựng được bao lâu nữa rồi. Sơn Tinh Mộc Quái vì ăn thịt hổ báo mà sinh ra, cuối cùng lại cũng bị yêu thú khác ăn thịt, đây chẳng lẽ là thiên lý tuần hoàn trong truyền thuyết?

Để tránh việc vẽ rắn thêm chân, Từ Phàm sau khi nhìn thấy Sơn Tinh Mộc Quái rõ ràng không chống đỡ được nữa thì dần dần lùi về sau, muốn trước khi trận chiến kết thúc chạy xa nơi nguy hiểm này.

Nhưng vào lúc này, dị biến đột nhiên xảy ra!

Trong giây phút vẻn vẹn đó, Sơn Tinh Mộc Quái phát ra một tiếng hí rống đau đớn tuyệt vọng, đồng thời mộc ất trên người quang hoa đại thịnh, giãy dụa cử động muốn thoát ra khỏi độc diễm vẫn vây quanh thânh thể của nó, mà thân thể nó nhanh chóng phình lên. Da thịt màu xanh vốn có cũng mơ hồ hiện ra màu máu quỷ dị!

https://thuviensach.vn

Tiếp theo là một âm thanh cực lớn vang lên, giống như sấm sét đánh xuống vậy.

Thì ra, Sơn Tinh Mộc Quái này sau khi phát hiện bản thân không thể thoát khỏi, với trí tuệ đơn giả của nó có tâm tư đó là từ khi sinh ra phải đồng quy vu tận với Thanh Long Xà. Sau đó, nó đương nhiên tự bạo rồi!

Thanh Long Xà đó khi nhìn thấy dị trạng trong chớp mắt của Sơn Tinh Mộc Quái, bản năng của động vật để cho nó phát giác được nguy hiểm cực độ! Không dừng lại chút nào cả, nó xoay mạnh người ra sau chạy trốn.

Đáng tiếc, Sơn Tinh Mộc Quái này dù sao cũng có tu vi hơn một ngàn năm, uy lực của tự bạo quá lớn, càng huống chi trong khi chiến đấu với Sơn Tinh Mộc Quái hồi nãy, Thanh Long Xà cũng tiêu hao thể lực rất lớn rồi, đối diện với Sơn Tinh Mộc Quái tự bạo là hoàn toàn không thể tránh khỏi, bị tất cả xương cốt máu thịt bắn ra như thế, thân thể bị tàn phá bay lên không trung rồi rơi xuống đất ở rất xa, sau đó co giật mấy cái rồi hoàn toàn bất động.

Tội nghiệp cho Thanh Long Xà này rõ ràng đang chiếm thế thượng phong, cuối cùng lại dẫn đến một cục diện đồng quy vu tận.

Như vậy, trận kịch đấu vô cùng thảm liệt giữa hai con yêu thú đáng sợ, cuối cùng kết thúc bằng đồng quy vu tận.

Mà người duy nhất quan sát trận đấu đó là Từ Phàm cũng không có dễ chịu. Uy lực cực lớn mà Sơn Tinh Mộc Quái tự bạo đó, lại ảnh hưởng đến Từ Phàm đã chạy ra bên ngoài hơn mười trượng! tuy chỉ là ảnh hưởng, nhưng Từ Phàm là xương thịt của con người làm sao có thể thừa nhận chứ. Hắn chỉ cảm thấy trước mắt một đạo thanh quang chớp lên, sau đó đầu óc đau đớn giống như bị kim đâm vào vậy, ngũ tạng lục phủ giống như muốn nổ tung ra. Rốt cuộc Từ Phàm không thể chịu đựng được đau đớn này, hoàn toàn ngất đi.

https://thuviensach.vn

Nhưng, chuyện còn chưa kết thúc ở đó.

Đột nhiên, Từ Phàm sau khi ngất đi thân thể lại chớp lên lục quang nhàn nhạt, thân thể của hắn bắt đầu run rẩy kịch liệt, vẻ mặt giãy dụa đau đớn, hình như đang chiến đấu với quái vật gì vậy.

Cũng không biết trải qua bao nhiêu lâu, bầu trời đã bắt đầu sáng tỏ, Từ Phàm vốn vẫn hôn mê lại đột nhiên mở mắt ra, hai đạo lục quang yếu ớt từ trong đôi mắt hắn bắn ra ngoài, thẳng ra ngoài 3 thước. Tiếp theo hắn từ từ bò dậy, động tác rất kỳ quái, giống như không thích ứng với bản thân mình vậy. sau khi đứng dậy hắn đánh giá thân thể từ đầu đến chân một lần, hình như trước đây chưa từng nhìn qua, sau đó một hồi " Khè khè, khẹc khẹc ……." Không phải là tiếng cười của con người từ trong miệng của Từ Phàm đột nhiên vang lên.

Nếu lúc này có tộc nhân quen thuộc Từ Phàm mà nhìn thấy hình dạng của hắn bây giờ, nhất định sẽ há to mồm kinh ngạc, vẻ mặt tràn đầy sự dữ tợn của tên này, còn là Từ Phàm có khí chất ưu nhã mà mình quen biết đây sao?

Vận động tứ chi mấy cái, "Từ Phàm" dường như cuối cùng đã thích ứng với thân thể của mình, sau đó đột nhiên giống như nghĩ đến cái gì, liền chạy đến bên thân thể của Sơn Tinh Mộc Quái vừa mới tự bạo.

"Từ Phàm" lúc này hình như không biết dùng đôi chân để đi, lại quỳ rạp xuống đất dùng hai tay hai chân bò về phía trước, bò rất là nhanh.

Đợi sau khi bò đến nơi Sơn Tinh Mộc Quái tự bạo hồi nãy, Sơn Tinh Mộc Quái vốn đã hoàn toàn không thấy tông tích, chỉ còn lại một mảnh gỗ có vảy vỡ vụn và những xúc tu còn sót lại sau khi tự bạo rơi cả trên mặt đất, cùng với những máu thịt mơ hồ của con Thanh Long xà mà đã bị oanh tạc nổ tung đó.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy "Từ Phàm" trước tiên đem thân thể xúc tu và vảy đã bị tàn phá của Sơn Tinh Mộc Quái thu thập lại cùng nhau, sau đó đem để trước mặt mình, dường như nhớ đến rồi vuốt ve hồi lâu, tiếp theo đem những miếng gỗ kia và xúc tu hấp thu, rồi chuyện quỷ dị đã xảy ra, chỉ thấy trên những miếng gỗ đó lập tức phát ra tràn đầy sương mù màu xanh nồng đậm, theo sự hập thu của Từ Phàm dần dần theo mũi của hắn tiến nhập vào cơ thể. Theo sự tuôn vào của sương mù, xung quanh thân thể của Từ Phàm từ từ tạo thành một vòng mộc ất chi khí!

Lúc này trời đã sáng hẳn rồi, sương mù màu xanh trong thân thể tàn khuyết của Sơn Tinh Mộc Quái đã bị "Từ Phàm" hập thu hoàn toàn. Chỉ thấy "Từ Phàm" chép chép miệng tiếc nuối, lại bò đến bên huyết nhục mơ hồ của Thanh Long Xà bò qua, sau khi bò đến dưới thân thể của nó, đưa tay vào trong thân thể tàn phá của Thanh Long Xà, hình như đang tìm kiếm cái gì đó. Đột nhiên, "Từ Phàm" phát ra một tiếng kêu kỳ quái, trong thanh âm tràn đầy sự vui mừng và đắc ý, mà lúc này trong tay của hắn bất ngờ cầm một viên ngọc màu xanh, chính là nội đan của Thanh Long Xà!!!

"Từ Phàm" trước tiên là thưởng thức vui đùa một trận với nội đan đó, tiếp theo không có bất cứ do dự gì đem viên nội đan đó nuốt vào trong bụng, vẻ mặt vô cùng hài lòng, lục quang trong mắt cũng gia tăng mãnh liệt quỷ dị.

Sau khi nuốt lấy viên nội đan của Thanh Long Xà, "Từ Phàm" nhìn thấy thân thể huyết nhục mơ hồ của Thanh Long Xà, trong đôi mắt màu xanh bóng bắn ra một tia quang mang cừu hận, đột nhiên nắm lấy thi thể của Thanh Long Xà, sau đó bắt đầu ăn huyết nhục của Thanh Long Xà, tiếng cắn, xé, nhai, nuốt vang lên làm cho người ta nổi cả da gà.

Sau đó không lâu, hình như "Từ Phàm" đã ăn no, từ trên thân thể còn lại của Thanh Long Xà ngẩng đầu lên, vẻ mặt hắn tràn đầy máu tươi, lại còn tùy tiện trét lên y phục, trong hàm răng trắng noãn thậm chí còn dính

https://thuviensach.vn

mấy xơ thịt, hình dáng tỏ ra vô cùng hung tàn, so với hình dáng ưu nhã có chút yếu nhược vốn có của hắn thật là một trên trời một dưới đất.

Thì ra, tối hôm qua lúc Sơn Tinh Mộc Quái tự bạo đó, lại đột nhiên phát hiện con người mà hồi nãy bị mình bắt được đó vẫn còn ở bên cạnh. Thế là bằng vào bản năng nghĩ ra được một con đường sống, trong chớp mắt mà nó tự bạo nguyên thần phủ lên người của Từ Phàm, tiến hành đoạt xá với thân thể của Từ Phàm!!!

Vốn dĩ hành vi dùng nguyên thần để đoạt thân thể người khác này thuộc về đại kỵ của thiên đạo, nhưng Sơn Tinh Mộc Quái bản thân là yêu quái, còn chưa hóa thành hình người, nào hiểu được cái gì gọi là thiên số? càng huống chi nếu thật sự có thể đoạt xá thành công mà nói không chỉ có thể tiêu diệt được thiên địch, còn có thể đoạt được một thân thể nhân loại làm công cụ để tu luyện phải dễ dàng hơn nhiều, cớ sao lại không làm chứ?

Đoạt xa thân thể của người khác vốn dĩ là việc rất khó, nhất là không cẩn thận sẽ nguyên thần tan biến, dù sao nguyên thần cũng rất yếu ớt, hơn nữa là ở trong địa bàn của người khác, nhưng lúc vừa rồi Từ Phàm đã bị tự bạo của Sơn Tinh Mộc Quái làm cho ngất đi, đối với quyền khống chế thân thể yếu đi rất nhiều, mặt khác thân thể của Từ Phàm là một người bình thường, tuy luyện võ từ nhỏ, nhưng nguyên thần của bản thân cũng không cường đại hơn bao nhiêu so với người bình thường khác, đâu có như đối thủ là Sơn Tinh Mộc Quái đã tu luyện hơn ngàn năm? Chính vì như thế, hành động mạo hiểm đoạt xá thân thể lần này tưởng như khó khăn lại dễ dàng thành công!!

Không chỉ tiêu diệt được thiên địch, còn chiếm được một thân thể của nhân loại, Sơn Tinh Mộc Quái vô cùng đắc ý. Ngay khi nó đang đắc ý cười khẹc khẹc, phía chân trời đột nhiên có một đạo ánh sáng màu xanh chớp lên, sau đó hướng đến chỗ của Từ Phàm nhanh chóng bay đến.

https://thuviensach.vn

“Ấy?” một âm thanh kinh ngạc hoài nghi vang lên trong không trung, tiếp theo một đạo thanh quang sáng lên bên cạnh chỗ của “Từ Phàm” không xa. Sau khi ánh sáng tan đi, lộ ra một Lão nhân đầu đầy tóc bạc, khuôn mặt uy nghiêm cổ xưa đột nhiên xuất hiện trước mặt “Từ Phàm”. Lạnh lùng đánh giá con người của “Từ Phàm” đang toàn thân đầy huyết tích.

“U…. u…..”

Nhìn thấy một Lão nhân thần bí đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của mình, Từ Phàm mà đã bị Sơn Tinh Mộc Quái dùng nguyên thần chiếm cứ thân thế theo bản năng cảm giác được sự uy hiếp rất lớn, loại cảm giác uy hiếp này thậm chí còn mãnh liệt hơn rất nhiều so với Thanh Long Xà ngày hôm qua! Cho nên “Từ Phàm” nhìn Lão nhân thần bí trước mặt đề phòng, trong miệng phát ra những tiếng rít rống uy hiếp. thân thể lại từ từ lùi về sau.

“Hừ! thì ra là con yêu nghiệt ngươi tác quái!! Ta nói làm thế nào có thể đột nhiên cảm giác được ba động mộc ất linh khí ở chỗ này lại mạnh mẽ như vậy, thì ra lại là do ngươi đang đoạt xá thân thể con người!! làm xằng làm bậy như thế, ngươi chẳng lẽ không sợ dẫn đến thiên phạt sao?” Lão nhân căn bản không xem trọng những động tác và sự rít gào uy hiếp của “Từ Phàm” kia, chỉ là sau khi đánh giá nghiêm túc “Từ Phàm” một hồi, đột nhiên lạnh lùng hỏi. Lão nhân nói xong thì cùng lúc đó trên người linh khí bao bọc, uy áp gia tăng.

Nếu Từ Phàm lúc này vẫn tỉnh táo mà nói, nhìn thấy được tình cảnh như thế, nhất định sẽ vui mừng nhảy dựng lên, bởi vì Lão nhân này chính là “Tiên Nhân” mà Từ Phàm vẫn luôn muốn tìm.”!!

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 3: Tiên Duyên

Sơn Tinh Mộc Quái phát hiện Lão nhân thần bí trước mắt mình này sau khi quan sát mình một lúc liền phát ra địch ý rõ ràng, làm cho nó càng thêm căng thẳng. theo uy áp mà Lão nhân phát ra trên người càng lúc càng lớn. Sơn Tinh Mộc Quái cuối cùng không thể chịu đựng được nữa, gầm lên rồi nhảy bổ về phía Lão nhân.

Khi thân thể nhảy lên giữa không trung, nó há miệng còn chứa vết máu, hình như muốn cắn xé Lão nhân. Trong khe hở của hàm răng trắng noãn còn vương xơ thịt, vẻ mặt tỏ ra vô cùng dữ tợn. có lẽ trong suy nghĩ đơn giản của nó, vẫn luôn cho rằng khi gặp phải kẻ địch cường đại thì nên ra tay trước để chiếm ưu thế sao.

Đáng tiếc, Lão nhân trước mặt nó quá cường đại hơn nó tưởng tượng rồi, nhìn thấy "Từ Phàm" nhảy bổ về phía mình, Lão nhân chỉ là lạnh lùng hừ một tiếng, tay phải không hoang mang nhẹ nhàng phất ra một cái, một cuộn dây trói màu xanh tản mát ra linh khí nồng đậm đột nhiên xuất hiện giữa không trung, sau đó tốc độ cực nhanh bay về phía "Từ Phàm". Lúc này "Từ Phàm" căn bản chưa kịp phản ứng liền bị dây trói màu xanh này trói chặt lại.

Sau khi thân thể "Từ Phàm" giữa không trung bị trói chặt lại, liền cảm thấy thân thể dường như chịu áp lực cường đại vạn cân, không có chút cơ hội phản kháng gì liền rơi xuống đất. mặc cho nó giãy dụa rít rống thế nào cũng không thể thoát ra khỏi dây trói đó.

https://thuviensach.vn

Mà Lão nhân có khuôn mặt cổ xưa này lại từ đầu đến cuối đều không có chút thần sắc ba động, đối với sự rít rống của "Từ Phàm" càng xem như nghe mà không thấy, chỉ nhìn "Từ Phàm" một cách thản nhiên, giọng nói lạnh lùng như băng vang lên: "ngươi đã dám đoạt xá thân thể của nhân loại, thì nên chuẩn bị tốt tư tưởng sau khi thất bại sẽ bị hình thân câu diệt đi, đừng trách lão phu vô tình nữa! thiên địa lục đạo, các nơi đều nghe theo, Nhanh!!!"

Lão nhân đột nhiên hét lớn một tiếng, ngón tay điểm mạnh một cái vào thiên linh cái của "Từ Phàm", sau đó có thể thấy được quang hoa màu xanh từng đợt từng đợt từ ngón tay của Lão nhân tuôn vào trong thân thể của "Từ Phàm", mà Sơn Tinh Mộc Quái ở trong thân thể của Từ Phàm hình như rất sợ hãi quang hoa màu xanh của Lão nhân phát ra, tiếng rít rống càng thêm thê lương, nhưng Lão nhân lại không có chút gì gọi là dừng hành động lại. theo thời gian trôi qua, âm thanh rít rống dần dần biến thành khóc thét, thanh âm cũng càng lúc càng tuyệt vọng vô lực.

Cuối cùng, từ trong thiên linh cái của "Từ Phàm" thoát ra một cỗ khói xanh, hình dạng giống như bản sao thu nhỏ của Sơn Tinh Mộc Quái, cỗ khói xanh đó sau khi thấy Lão nhân hình như rất kinh sợ, muốn cướp đường mà chạy, nhưng Lão nhân nhè nhẹ phất tay một cái liền biến thành hư vô.

Như vậy, nguyên thần của Sơn Tinh Mộc Quái bị Lão nhân dễ dàng phá hủy đi.

Lão nhân sau khi phá hủy nguyên thần của Sơn Tinh Mộc Quái, vẻ mặt dường như chỉ là làm một chuyện rất nhỏ bé không đủ nói đến vậy. tay nhè nhẹ vẫy ra, dây trói màu xanh quanh thân của Từ Phàm liền trở về trong tay áo của lão. Sau khi làm xong tất cả, đang chuẩn bị rời khỏi nơi này, nhưng lại nhìn thấy Từ Phàm nằm hôn mê dưới đất, do dự một chút, hình như lo lắng cho Từ Phàm sau khi mình đi rồi gặp phải nguy hiểm gì

https://thuviensach.vn

đó. Cuối cùng ông ta vẫn than thở một tiếng, đứng lại bắt đầu thưởng thức phong cảnh xung quanh. Thuận tiện cũng đợi cho đến khi Từ Phàm tỉnh lại.

Cũng không biết qua bao lâu, khi Từ Phàm mở mắt ra lần nữa, đầu tiên nhìn thất một Lão nhân đầu đầy tóc bạc khuôn mặt uy nghiêm cổ xưa. Nhớ lại âm thanh cực lớn vang lên trước khi mình ngất đi đó, Từ Phàm vừa muốn hỏi cái gì, đột nhiên phát giác trong miện có một mùi máu tanh nồng nặc, từ trong ngực xông thẳng ra, dạ dày bắt đầu không chịu được sự khống chế mà quay cuồng, lại cũng nhịn không nổi, bắt đầu nôn mửa ngay trước mặt Lão nhân.

Từ Phàm thật vất vả mới nôn xong, lúc này mới chú ý đến Lão nhân bên cạnh vẫn đang nhìn mình. Tuy vẻ mặt của Lão nhân rất bình tĩnh, không một chút gì ghê tởm, nhưng Từ Phàm nhịn không được đỏ mặt lên, vội vàng khom người vái chào, nói : “Tiểu tử mới rồi đột nhiên cảm giác dạ dày nôn nao, cho nên mới làm xấu trước mặt tiền bối, xin tiền bối lượng thứ cho.”

Lão nhân thấy Từ Phàm ăn nói có lễ phép nhã nhặn, gật đầu nhè nhẹ tỏ ra rất vừa lòng, khuôn mặt vẫn luôn lạnh lùng trở nên vui vẻ một chút thản nhiên đáp: “Ngươi vừa rồi ăn một lượng lớn máu và thịt của Thanh Long Xà, máu thịt của Thanh Long Xà đó tuy đối với thân thể con người có nhiều điểm tốt, nhưng lại rất mạnh mẽ, tiểu ca thừa nhận không được cũng là bình thường, không cần trách bản thân.”

“Những Lời này của tiền bối có nghĩa là gì? Ăn thịt Thanh Long Xà? Thanh Long Xà là vật gì? Không sợ tiền bối chê cười, tiểu bối đã hơn một ngày chưa ăn cơm rồi.” nghe được lời nói của Lão nhân, Từ Phàm hỏi một cách kỳ quái.

Lão nhân nhìn thấy một bộ dáng mờ mịt cái gì cũng không hiểu của Từ Phàm, có chút nhíu mày, nhưng vẫn kiên nhẫn giải thích: “Tối hôm qua ta đang luyện công, đột nhiên cảm giác mộc ất tinh hoa ở chỗ này ba động

https://thuviensach.vn

mạnh mẽ, nhưng bởi vì đang tu luyện đến giai đoạn quan trọng, cho nên không có chú ý tới nhiều. hôm nay sau khi tu luyện xong, liền đến nhìn thử xem, lại phát hiện ngươi bị nguyên thần của một con Sơn Tinh Mộc Quái đoạt lấy thân thể, đang há miệng ăn thịt của Thanh Long Xà này."

Nói xong, Lão nhân chỉ một chút về phía con cự xà mà hôm qua cùng chết với Sơn Tinh Mộc Quái.

Từ Phàm vừa nghe được lời nói của Lão nhân, cảm giác quá hoang đường, vốn có một chút không tin, nhưng nhìn thấy bộ dáng vẻ mặt của Lão nhân lại hoàn toàn không giống như đang nói dối. lại nghĩ đến Lão nhân này không có lý do gì mà lừa mình, liền dần dần tin tưởng rồi.

Lại nhìn đến con cự xà có huyết nhục mơ hồ kia, bên ngoài thậm chí còn lưu lại dấu răng của mình, nghĩ đến bản thân vừa mới xé xác con rắn này, dạ dày của Từ Phàm vốn dĩ đã bình phục một chút lại nhịn không được nôn nao lần nữa.

Khi nhìn thấy Từ Phàm nhịn không được sắp nôn mửa, Lão nhân thở nhẹ một tiếng, tay phải nhẹ nhàng khoát lên trên trán của Từ Phàm, sau đó Từ Phàm liền cảm giác được một cỗ năng lượng vừa bình hòa vừa tràn đầy sinh cơ từ đầu của mình nhanh chóng lan ra toàn thân, dạ dày vốn dĩ nôn nao không thôi trong chớp mắt liền hồi phục như cũ.

Cỗ năng lượng bình hòa này, Từ Phàm cảm giác giống như là nội lực của một người luyện võ, nhưng điểm thần kỳ và uy lực ẩn chứa trong đó lại cường đại hơn vô số lần.

"Nội lực của tiền bối thật là lợi hại!" Từ Phàm ca thán, hắn lúc này lại không nghĩ đến Lão nhân thần bí này là người tu tiên. Dù sao đối với người bình thường mà nói, người tu tiên vẫn chỉ là sự tồn tại trong truyền thuyết.

Lão nhân đối với sự hiểu nhầm của Từ Phàm cũng không xem như là thế không có phản đối, căn bản không có muốn giải thích, chỉ gật nhẹ đầu

https://thuviensach.vn

biểu thị trả lời.

Nhìn thấy vẻ mặt không chút thay đổi này, Lão nhân thần bí tỏ ra rất khó gần gũi, Từ Phàm sau khi do dự một chút lại hỏi: “Vừa rồi, người nói vãn bối bị nguyên thần của Sơn Tinh Mộc Quái đoạt lấy thân thể, xin hỏi tiền bối là làm thế nào biết được?”

“Nhìn thấy tình hình trong hiện trường và sự ba động của mộc ất nguyên khí mạnh mẽ ngày hôm qua, nghĩ chắc là Sơn Tinh Mộc Quái gặp phải Thanh Long Xà là thiên định của nó, sau khi đánh không lại liền tự bạo muốn cùng chết chung với Thanh Long Xà, mà khi nó tự bạo lại đột nhiên phát hiện ngươi ở bên cạnh, ngươi lại vừa đúng lúc bị dư lực của nó tự bạo làm cho ngất đi, cho nên nhân lúc đó chiếm luôn thân thể của ngươi. Còn về vì sao ta nói cái mà chiếm cứ thân thể ngươi là Sơn Tinh Mộc Quái mà không phải là Thanh Long Xà, là bởi vì bộ dáng đầy máu của ngươi vừa rồi. Thanh Long Xà từ trước tới nay là lấy cây cỏ là thức ăn. Hơn nữa trên thân thể của ngươi tràn đầy mộc ất chi khí giống với Sơn Tinh Mộc Quái, tình huống cụ thể cũng không khó để đoán ra nữa.”

Nghe xong lời giải thích của Lão nhân, tuy Từ Phàm phần nhiều đều nghe không hiểu, nhưng vẫn vô cùng kính phục, bởi vì Lão nhân lại chỉ dựa vào phán đoán mà có thể nói rõ 8,9 phần tình huống lúc đó. Bỗng nhiên, Từ Phàm nhớ đến lời nói của Lão nhân, trên mặt trắng bệch, có chút hoảng sợ hỏi: “ Tiền bối nói thân thể của vãn bối bị nguyên thần của Sơn Tinh Mộc Quái xâm chiếm, như thế vãn bối bây giờ……”

“Sơn Tinh Mộc Quái đó vẫn dám làm ra cái việc đại kỵ trong thiên hạ là đoạt xá thân thể của nhân loại, nguyên thần của nó đã bị ta giết rồi, cho nên ngươi sẽ không có gì nguy hiểm nữa, không cần lo lắng.” Lão nhân thản nhiên đáp.

“Giết, giết chết nguyên thần rồi?” Từ Phàm hỏi lại một cách khó khăn, cảm thấy cách nói của Lão nhân trước mắt rất khó hiểu. nguyên thần không

https://thuviensach.vn

có hình thù không có trạng thái, không thuộc về dạng vật chất gì, là sự thăng hoa linh trí của sinh linh sau nhiều năm tu luyện, làm sao có thể bị người khác giết được chứ? Điều này hẳn là đã không thuộc về phạm vi năng lực của con người rồi.

“Thật ra, ta là một người tu tiên. Năng lượng mà ta vừa dùng để giúp ngươi bình ổn trong người cũng không phải là nội lực mà những người thường các ngươi sử dụng, mà là linh khí của người tu tiên đã tu luyện được.” Lão nhân giải thích, chỉ là lông mày nhíu lại vẻ mặt khó chịu càng lúc càng đậm, hiển nhiên không nghĩ tới lại dây dưa ở đây thời gian dài như vậy.

Từ Phàm sau khi nghe xong lời của Lão nhân trong chốc lát sững người đi, hình như nghĩ đến cái gì đó, âm thanh rung rẩy hỏi : “Người, người là thần tiên sao?”

“Ta là người tu tiên, thần tiên là cách gọi của người thế tục các ngươi.” Lão nhân sau khi nghe được lời của Từ Phàm mày nhíu lại, nói tiếp : “Tiểu ca, dù sao chuyện ở đây cũng xong rồi, lão hủ còn có việc, dừng ở đây thôi, có duyên sẽ gặp lại.”

Nói xong, chỉ thấy tay phải của lão phất ra, dưới chân đột nhiên tạo thành một đám mây sương mù màu xanh, chậm rãi bay lên trời.

Tận mắt thấy được thần thông phi thiên vừa kỳ diệu vừa huyền ảo này, Từ Phàm không khỏi trợn mắt há mồm ngây ngốc. lập tức nghĩ đến nhà cửa quê hương của mình bị hủy diệt, trong chớp mắt phản ứng ngay, lập tức quỳ xuống đất lớn tiếng van xin Lão nhân : “Vẫn xin sư phụ ở trên nhận của đồ nhi một lạy, đệ tử nhất định sẽ tôn sư trọng đạo, hầu hạ tốt sư phụ.”

Nói xong, Từ Phàm gập đầu liên tục những tiếng “Bịch bịch…” với Lão nhân, thái độ hết sức thành khẩn.

https://thuviensach.vn

Thì ra, Từ Phàm đột nhiên nhớ đến con Bích Nhãn Vân Đề Thú đã hủy hoại nhà của mình, biết bản thân nếu chỉ là tu luyện võ công gia truyền mà nói, như thế thì cả đời này của mình là không thể báo thù được rồi. mà vị "thần tiên" thần thông quảng đại trước mắt này, mựac dù vẻ mặt luôn lạnh lùng khó gần, nhưng để có thể báo thù nhà, Từ Phàm vẫn cả gan cầu xin "Thần Tiên" thu làm đồ đệ.

Nghe lời van xin đột ngột của Từ Phàm, Lão nhân sững người đi một chút, thấy trán của Từ Phàm vì gập đầu mà mơ hồ có vết maú, lại bay xuống đất lần nữa, mà đám mây mù màu xanh đó, lại hóa thành một khăn màu xanh bị lão thu vào trong tay.

"Đệ tử Từ Phàm, xin sư phụ thu nhận đệ tử làm đồ đệ." Từ Phàm thấy Lão nhân lại quay lại mặt đất, cho rằng nguyện vọng bái thần tiên làm sư phụ gia tăng rất lớn, liên tục gập đầu lớn giọng xưng hô.

Lão nhân sau khi cẩn thận nhìn vào đôi mắt của Từ Phàm, nhẹ nhàng lắc đâu, tay nhẹ nhàng đưa ra, nói "Tiểu ca xin đứng lên đi."

Từ Phàm còn muốn lạy nữa, nhưng phát giác có một cỗ lực lượng nâng mình từ dưới đất lên. Lực lượng này mặc dù nhẹ nhàng nhưng cũng làm cho Từ Phàm căn bản không thể kháng cự.

"Tiền bối……"

Từ Phàm cùng muốn nói cái gì nữa, nhưng bị Lão nhân giơ tay ngăn lại, chỉ nghe Lão nhân lạnh lùng thản nhiên nói : "Ta thấy tư chất của tiểu ca chỉ là người bình thường mà thôi, tuổi lại sớm đã vượt qua giai đoạn tốt nhất để tu tiên luyện đạo, dù lão hủ thu cậu làm đồ đệ, thành tựu của đời này cũng có hạn. cho nên nói đến chuyện bái sư, đừng nhắc lại nữa."

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 4: Bái Sư

"Tư chất của ngươi chỉ là bình thường, tuổi sớm đã vượt qua giai đoạt tốt nhất để tu luyện, cho nên dù lão hủ nhận ngươi làm đồ đệ, đời này của ngươi thành tựu cũng có hạn."

Từ Phàm sau khi nghe được lời này của "Thần Tiên", trong chốc lát liền sững người lại, trong lòng không khỏi thương tâm, một cảm giác tuyệt vọng bắt đầu xâm chiếm trong lòng.

Chẳng lẽ bản thân ngay cả là học tập tiên thuật với tiên nhân, đời này cũng chỉ là thành tựu có hạn sao? Thế thì thù giết cha mẹ của mình, thù phá hủy sơn trại, chẳng lẽ mãi mãi cũng không có hi vọng báo thù sao? Nghĩ đến đây, cho dù là trong những ngày bình thường từ trước tới nay Từ Phàm đều không thích bộc lộ tâm trạng lên trên mặt cũng không có cách nào ngăn chặn được sắc mặt tuyệt vọng ảm đạm trên khuôn mặt nữa, thậm chí ngay cả đôi mắt cũng mơ hồ ướt át dần.

Nhìn thấy thiếu niên trước mắt này bị lời nói của mình đả kích có chút tinh thần sa sút, Lão nhân thần bí hình như đột nhiên nghĩ ra cái gì đó, tinh quang trong ánh mắt chớp nhẹ lên, sau đó từ từ mở miệng nói : "Kỳ thật, lấy điều kiện của ngươi bây giờ, muốn để cho pháp lực có chút thành tựu vẫn có biện pháp."

Lời nói của lão nhân tuy bình thản, nhưng đối với Từ Phàm mà nói hiệu quả lại không khác gì một tia sấm sét bổ xuống. "Lời của tiền bối nói là thật sự sao?"

https://thuviensach.vn

“Ngươi trước tiên nói cho ta biết, tại sao ngươi muốn bái ta làm sư phụ như thế.” Lão nhân đột nhiên hỏi.

“Vãn bối muốn báo thù.” Từ Phàm không chút do dự trả lời. sau đó, Từ Phàm đem những gì trải qua của Từ gia trại từ từ miêu tả lại một lần cho lão nhân, nói đến chỗ đau lòng, sự bi thương mà mấy ngày nay vẫn mạnh mẽ kiềm chế cũng không thể kiềm chế được nữa, nước mắt không ngăn được chảy ra.

“Chỉ là để báo thù thôi sao?” lão nhân sau khi bình tĩnh nghe xong lời kể của Từ Phàm, lại tiếp tục hỏi.

Từ Phàm nghe câu hỏi của lão nhân hơi sững người lại, lại suy nghĩ một lát, sau khi lau khô nước mắt tiếp tục trả lời: “cũng không hoàn toàn là để báo thù, vãn bối từ nhỏ đọc qua các loại sách với nhị trưởng lão, từ trong đó biết được không ít chuyện của người trong cõi thần tiên, đối với năng lực của người tu tiên và sự thần kỳ của giới tu tiên sớm đã vô cùng ngưỡng mộ. cho nên ngay cả không có việc báo thù, vãn bối cũng sẽ bái tiền bối làm sư phụ.”

Lão nhân sau khi nghe được lời này của Từ Phàm gật nhẹ đầu, dường như rất vừa lòng với lời nói của hắn, giọng nói cũng không có lạnh lùng như ban đầu nữa : “Nếu ngươi không phải là vì truy cầu trường sinh và thực lực, mà chỉ là vì hứng thú và báo thù mới bái ta làm sư phụ, thế thì không phải là không được.”

Từ Phàm nghe được, trong lòng vui mừng. muốn quỳ xuống lần nữa bái kiến sư phụ, lại nghe lão nhân nói : “Ngươi đừng nôn nóng bái sư, trước nghe ta nói xong. Nếu sau khi nghe ta nói xong còn muốn kiên trì bái ta làm sư phụ, lúc đó bái sư cũng không muộn.”

Trong ánh mắt nghi hoặc của Từ Phàm, lão nhân tiếp tục nói : “Lão phu tên là Lục Hoa Nghiêm, là Trưởng lão đời thứ 37 của Cửu Hoa Môn.

https://thuviensach.vn

Bởi vì hằng năm tu luyện hệ thống công pháp “Trường Xuân Đại Pháp”, cho nên đồng đạo trong giới tu tiên đều gọi ta là Trường Xuân Tử. đáng tiếc thiên phú của ta không cao, tu đạo không thành, dù nỗ lực nữa cũng là thành tựu không cao, chỉ giữ được 680 năm vẻ thanh xuân, hai mươi năm trước cơ năng thân thể bắt đầu lão hóa rất nhanh. Hai mươi năm qua, công lực của ta vẫn không thể tiến bước nào nữa, nghĩ hết cách cũng không thể làm cho chính mình phản lão hoàn đồng lần nữa, bây giờ có thể nói là đã cách cái chết không còn xa nữa rồi.”

Từ Phàm sau khi nghe xong lời này trong lòng kinh hãi, không ngờ lão nhân lạnh lùng trước mặt mình này, lại đã trên 700 tuổi rồi, hơn nữa còn giữ được 680 năm vẻ thanh xuân! Công pháp tu tiên quả nhiên không giống bình thường.

Còn về việc Trường Xuân Tử nói bản thân ông ta “Thiên phú không cao”, “Tu đạo không thành” v.. v …. những lời nói này, Từ Phàm đương nhiên sẽ không ngây thơ mà tin là thật, càng sẽ không so sánh với thiên phú của chính mình. Bởi vì Từ Phàm biết, “Thiên phú không cao” loại lời nói này sợ rằng chỉ là khiêm tốn hoặc là so sánh với tuyệt thế kỳ tài mà thôi. Nếu ông ta thật sự thiên phú không cao mà nói, thì không thể giữ gìn được 680 năm tuổi xanh rồi.

Lục Hoa Nghiêm lại mặc cho trong lòng Từ Phàm suy nghĩ lung tung gì, tiếp tục nói : “Nhưng trời không tuyệt đường con người, lần này ta xuống núi vân du, trong lúc vô ý đạt được một quyển hệ thống đạo pháp “Khô Vinh Quyết” của Lao Sơn Phái, đáng tiếc là bị tàn khuyết, Lao Sơn Phái mặc dù 900 năm trước bị mấy yêu nghiệt của ma đạo liên hợp với nhau diệt mất đạo tông, nhưng đạo pháp này lại có chỗ độc đáo của nó, tuy không nhất định có thể tinh diệu hơn so với “Trường Xuân Đại Pháp” mà ta tu luyện, nhưng nếu có thể làm cho lão phu tham thấu những chỗ độc đáo trong đó, cùng với “Trường Xuân Đại Pháp” của lão phu ấn chứng lẫn

https://thuviensach.vn

nhau, công lực của ta tự nhiên cũng sẽ tiến bộ thêm bước nữa, thế thì ta cũng có thể kéo dài chút hơi tàn thêm một số năm tháng rồi."

"Đáng tiếc, đợi khi ta tu luyện "Khô Vinh Quyết", có lẽ là bởi vì nó còn thiếu nên dẫn đến nguyên nhân công pháp không hoàn toàn, bắt đầu tu luyện lại khắc chế với "Trường Xuân Đại Pháp" mà ta đang tu luyện, dưới sự khinh thường thậm chí làm cho ta suýt chút nữa tẩu hỏa nhập ma, cho nên dựa vào chính ta tu luyện để tham ngộ "Khô Vinh Quyết", cách nghĩ làm cho công lực gia tăng để kéo dài thêm mấy năm sống nữa thì không thể thực hiện được rồi."

"Thế thì sư phụ người nên làm thế nào đây?" Tuy Lục Hoa Nghiêm còn chưa đáp ứng nhận mình làm đồ đệ, nhưng Từ Phàm lại đã bắt đầu gọi Lục Hoa Nghiêm là sư phụ rồi.

"Cho nên ra mới đột nhiên nghĩ đến việc thu ngươi làm đồ đệ." Lục Hoa Nghiên từ từ nói : "Ngươi tuy căn cốt trời sinh không thích hợp để tu tiên, nhưng lại trong lúc vô ý mà đạt được Mộc ất chi khí của Sơn Tinh Mộc Quái đã tích lũy ngàn năm đó, lại nuốt nội đan của Thanh Long Xà, cho nên mộc ất chi khí trong thân thể ngươi vô cùng sung mãn. Nếu ngươi bái ta làm sư phụ mà nói, ta sẽ đem bộ "Khô Vinh Quyết" còn thiếu đó dạy cho ngươi, dùng để luyện hóa Mộc Ất Chi Khí và nội đan của Thanh Long Xà trong cơ thể ngươi, nếu ngươi có thể luyện hóa toàn bộ Mộc Ất Chi Khí trong cơ thể hoàn toàn, thế thì ngươi cũng miễn cưỡng có chỗ đứng chân trong giới tu tiên rồi. chỉ là ta muốn nói rõ với ngươi trước, ta sở dĩ muốn truyền thụ "Khô Vinh Quyết" cho ngươi, chỉ là muốn từ trong quá trình tu luyện "Khô Vinh Quyết" của ngươi tham ngộ công pháp của "Khô Vinh Quyết", cũng không phải là thật tâm muốn thu ngươi làm đồ đệ. Vả lại "Khô Vinh Quyết" này lại là thiếu sót, công pháp không đầy đủ. Ngươi tu luyện mà nói rấy có khả năng sẽ có nguy hiểm tẩu hỏa nhập ma. Ta nói như vậy, ngươi còn muốn quyết tâm bái ta làm sư phụ nữa không?"

https://thuviensach.vn

Vốn dĩ, Lục Hoa Nghiêm còn cho rằng Từ Phàm nghe xong lời hắn nói sẽ mở miệng mắng mình ích kỷ dối trá hoặc ít nhất sẽ do dự suy nghĩ một chút, nhưng không ngờ Từ Phàm chỉ hỏi: "Đệ tử xin hỏi, nếu tu luyện "Khô Vinh Quyết" có chút thành tựu mà nói, có thể giết được con Bích Nhãn Vân Đề Thú kia không?"

Lục Hoa Nghiêm không ngờ Từ Phàm lại hỏi câu này, nhưng vẫn giải thích tỉ mỉ cho hắn : "Mặc dù lấy căn cốt thiên tư của ngươi, sau khi luyện hóa xong Mộc Ất Chi Khí trong cơ thể, công lực đời này sợ khó tăng cao bước nữa, nhưng giải quyết Bích Nhãn Vân Đề Thú loại yêu thú này hắn là cũng đủ rồi."

Nghe Trường Xuân Tử nói như vậy, Từ Phàm thở dài một hơi, trong lòng không do dự nữa, quỳ xuống lạy Lục Hoa Nghiêm, lớn tiếng nói : "Sư Phụ ở trên, Xin nhận một lạy của đệ tử."

Lục Hoa Nghiêm thấy Từ Phàm quỳ xuống đất lạy hắn như vậy, trong mắt tràn đầy kinh ngạc, nhưng lần này cung không đỡ thân thể của Từ Phàm không cho quỳ, mà hỏi : "Lão phu sở dĩ thu ngươi làm đồ đệ, chỉ muốn lợi dụng ngươi mưu cầu sự trường sinh mà thôi, càng không có khả năng làm cho ngươi không bị tẩu hỏa nhập ma trong khi tu luyện, ngươi bái lão phu làm sư phụ liền không có lời nào oán giận sao?"

"Đệ tử tự biết tư chất thấp kém, có thể được sư phụ truyền thụ, không chỉ có thể làm cho đệ tử tiến nhập vào giới tu tiên mà trước đây đệ tử vẫn rất mơ ước, càng làm có đệ tử có hi vọng báo được thù giệt gia tộc, đệ tử nào còn có lời gì trách cứ sư phụ chứ. Càng huống chi, cái mạng này của đệ tử là do sư phụ cứu được, nếu không có sư phụ, đệ tử sợ rằng vẫn còn bị Sơn Tinh Mộc Quái đoạt lấy thân thể này, có lẽ đã trở thành cát bụi rồi. tiếp nữa là, đệ tử từ nhỏ đã đọc sách, biết được đạo lý một ngày làm sư phụ cả đời làm sư phụ, cho nên vì sư phụ có thể công lực tiến bộ, chút nguy hiểm này được xem là gì chứ?" nghe Lục Hoa Nghiêm hỏi như vậy, Từ Phàm liền vội vàng trả lời.

https://thuviensach.vn

Những lời nói này của Từ Phàm, Lục Hoa Nghiêm trong mắt càng thêm kinh ngạc, cẩn thận quan sát tỉ mỉ vẻ mặt của Từ Phàm, phát hiện vẻ mặt của hắn rất thành khẩn không có chút gì giống như đang giả vờ, trong lòng hết sức vừa lòng cũng vì tấm lòng như đứa trẻ này của Từ Phàm mà cảm động. thế là nói một cách nghiêm túc : "Dù sao ngươi cũng có tấm lòng này, Vi sư đương nhiên cũng sẽ dạy ngươi một cách nghiêm túc cẩn thận, nếu ngươi vì tu luyện "Khô Vinh Quyết" thiếu sót mà xuất hiện vấn đề gì ngoài ý muốn, thế thì kẻ làm sư phụ như ta sẽ đích thân đến chỗ Từ gia trại mà ngươi nói, tìm cho ra con yêu thú đó, đích thân thay ngươi báo thù!"

Trong lòng vừa lòng với biểu hiện của Từ Phàm, Lục Hoa Nghiêm bây giờ đã bắt đầu xưng mình là "Vi sư" đối với Từ Phàm rồi, tất nhiên là đã đáp ứng yêu cầu bái sư của Từ Phàm.

Từ Phàm sau khi nghe được lời bảo đảm cảu Lục Hoa Nghiêm trong lòng vô cùng vui mừng, lạy lần nữa nói: "Đa tạ sư phụ."

"Đứng dậy đi." Tay phải của Lục Hoa Nghiêm nhẹ nhàng nâng Từ Phàm dậy, Từ Phàm cảm thấy một đạo lực lượng nhu hòa nâng đỡ thân mình dậy.

"Vâng." Từ Phàm dưới cỗ lực lượng nhu hòa nâng dậy này, không dám có chút cãi lời, cũng thuận thế đứng lên.

Tuy biết Lục Hoa Nghiêm thu mình làm đồ đệ chỉ là để mưu cầu sự trường sinh, mà bản thân chỉ là thí nghiệm phẩm của ông ấy, nhưng ông ta ít nhất cho mình có hi vọng báo thù, vả lại Lục Hoa Nghiêm đối với cách nghĩ của mình cũng không có chút gì giấu diếm, tốt hơn nhiều so với những ngụy quân tử kia. Cho nên biết rõ Tu luyện "Khô Vinh Quyết" gì đó kia cùng với Lục Hoa Vinh rất có thể làm cho bản thân lâm vào nguy cơ vạn kiếp bất phục, nhưng Từ Phàm tuy trong lòng có chút bất mãn, nhưng lại không thể nhấc lên chút gì gọi là hận ý.

https://thuviensach.vn

“Thời gian đã không còn sơm nữa, chúng ta cũng trở về Cửu Hoa Môn nhanh chút đi.” Lục Hoa Nghiêm nói tiếp, chiếc khăn màu xanh vừa mới thu vào trong tay áo lại lần nữa hóa thành đám mây xanh, xuất hiện dưới chân hai người, tay áo vung lên, thi thể tàn khuyết của Thanh Long Xà và Sơn Tinh Mộc Quái ở dưới đất cũng bị thu vào trong tay áo. Sau khi hoàn thành tất cả, đám mây màu xanh dưới chân từ từ bay lên, tiếp theo chở hai người bay về hướng đông với tốc độ rất nhanh.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 5: Cửu Hoa

Thế là chiếc khăn màu xanh hóa thành đám mây màu xanh chở hai người Trường Xuân Tử và Từ Phàm dần dần bay lên không trung, lần đầy tiên được trải nghiệm cảm giác phi thiên, Từ Phàm vô cùng hưng phấn vui tươi cũng không khỏi cảm giác được một chút hoảng sợ bao vây trong lòng, dù sao Từ Phàm hiện giờ đang ở trên không cách mặt đất mấy trăm trượng, mà dưới chân lại chỉ làm một tầng mây mỏng manh, cảm giác an toàn cho con người thật sự không phải là rất cao.

“Sư phụ, chiếc khăn màu xanh này làm sao có thể hóa thành đám mây vậy? còn có thể chở người bay đi được nữa?” người ở trên không nhìn cây cối đồi núi kia biến thành nhỏ bé vô cùng, Từ Phàm mạnh mẽ kiềm chế các loại tâm trạng trong lòng, sau một chút do dự rồi mở miệng hỏi.

Tuy người trước mắt là sư phụ của mình, mà mình bái sư cũng là cam tâm tình nguyện, nhưng ông ta nhận mình làm đồ đệ dù sao cũng là tâm địa bất lương, cho nên Từ Phàm nói với ông ta luôn cảm thấy có chút khó chịu.

“Đây là một pháp khí của ta, tên là “Tam Trượng Thanh Lăng”. Tác dụng kỳ diệu của nó rất nhiều, đã theo vi sư hơn 100 năm thời gian rồi. Pháp khí là đồ vật cần thiết cho người tu tiên chúng ta, có rất nhiều chủng loại, công năng diệu dụng mỗi loại điều không giống nhau. Theo uy lực không giống nhau mà được chia làm Thiên, Địa, Nhân tam giai, mỗi giai lại thân thành cao cấp, trung cấp, thấp cấp. mà pháp khí này là một nhân giai cao cấp pháp khí.” Lục Hoa Nghiêm giải thích.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy vẻ mặt của Từ Phàm, giống như hiểu rõ sự hoảng sợ trong lòng hắn Lục Hoa Nghiêm nói tiếp : “Yên tâm đi, “Tam Trượng Thanh Lăng” này là pháp khí đầu tiên mà chính sư nương ngươi luyện chế ra, lại trải qua sự tế luyện của ta mấy trăm năm thời gian, tuy không được xem là tốt nhất, nhưng cũng sẽ không để cho ngươi rơi từ trên trời xuống đâu.”

“Vâng, đệ tử hiểu rồi.” sau khi nghe được lời của Lục Hoa Nghiêm, Khuôn mặt của Từ Phàm khi bị nhìn thấy tâm tư có chút đỏ lên, sau đó kịp thời chuyển vấn đề hỏi : “thế thì pháp khí này sư nương không cần dùng sao?”

Nghe câu hỏi của Từ Phàm, trên khuôn mặt lạnh lùng vạn năm không đổi của Trường Xuân Tử cũng cuất hiện cảm giác thương cảm đau khổ nhàn nhạt, từ từ đáp : “Sư nương của ngươi thiên phú tu tiên còn không cao bằng ta, 200 năm trước, cuối cùng cũng không thể chống lại được mệnh trời nữa, già mà ra đi rồi.”

“Xin lỗi, Sư phụ, đệ tử thật không nên hỏi vấn đề này.” Thấy vẻ mặt thương cảm đó của Lục Hoa Nghiêm, Từ Phàm vội vàng xin lỗi.

“Không sao đâu, người đi đã đi rồi, đây cũng là thiên mệnh vậy.” Lục Hoa Nghiêm than thở nói, nói xong hình như nghĩ đến cái gì đó, nói với Từ Phàm : “Bây giờ ngươi cũng được xem là người của giới tu tiên rồi, có một số chuyện ngươi cần phải biết.”

“Vâng, Sư Phụ xin người cứ nói.” Từ Phàm cung kính nói.

“Cách nhìn của người thế tục đối với người tu tiên kỳ thật có rất nhiều điểm nhầm lẫn, chủ yếu nhất thể hiện ở 3 điểm : một là cho rằng người tu tiên là đại biểu cho thiên mệng, lại không biết thiên mệnh quy định thường dân chỉ có thể có tuổi thọ không quá 100 tuổi. mà người tu tiên lại là đang tìm kiếm sự trường sinh, nghịch thiên cải mệnh, hoàn toàn là đang chiến đấu với thiên mệnh, làm sao có thể đại biểu cho thiên mệnh được chứ? Cho

https://thuviensach.vn

nên có lẽ người tu tiên sẽ tôn kính và sợ hãi thiên mệnh, nhưng tuyệt đối không có đại biểu cho thiên mệnh; hai là cho rằng người tu tiên có thời gian vô tận, điều này lại càng sai, người tu tiên để có vì có thể sống càng lâu thì lực lượng càng mạnh, cả ngày đều bận rộn tu luyện, nào có thời gian nào rảnh rỗi để mà nghỉ ngơi đâu? 3 là cho rằng người tu tiên không có dục vọng không có cầu mong gì, lại không biết lực lực của người càng ngày càng mạnh thì dục vọng của người đó càng mạnh, chỉ là dục vọng của người tu tiên thể hiện ở việc truy cầu sự trường sinh và lực lượng cường đại mà thôi. 3 điểm này người phải ghi nhớ kỹ vào nghe chưa ?" Lục Hoa Nghiêm từ từ nói.

"Đệ tử xin ghi nhớ sự dạy bảo của sư phụ." Từ Phàm nghe được Lục Hoa Nghiêm nói như vậy, trong lòng rung động, nhưng về mặt lại thản nhiên trả lời.

"Nhớ kỹ là tốt rồi." Lục Hoa Nghiêm gật đầu nhẹ. Giống như vừa lòng sự biểu hiện bình tĩnh của Từ Phàm hiện giờ.

Trên đường không nói lời nào, dưới sự giúp đỡ của Tam Trượng Thanh Nguyên, chỉ dùng không đến nửa ngày, Từ Phàm và Lục Hoa Nghiêm đã đến được vị trí trung thổ của Thần Châu Hạo Thổ, chỗ này được gọi là trung thổ phồn hoa.

Khi còn ở sơn trại, Từ Phàm đã từng nghe nhị trưởng lão miêu tả sự phồn hoa của Trung thổ vô số lần, tuy rằng nhị trưởng lão cũng chỉ là biết được từ trong sách. Bây giờ từ trên cao nhìn xuống quả nhiên không giống bình thường, thành thị vô cùng phồn hoa, kiến trúc huy hoàng rộng lớn đủ vẻ, dân cư đông đúc, làm cho Từ Phàm một kẻ nhà quê mà từ trước đến nay chưa nhìn thấy qua thành thị kinh động rất lớn, không dưới sự kinh động khi nhìn thấy Lục Hoa Nghiêm sử dụ thần thông. Thậm chí, Từ Phàm cảm thấy chỉ về số người dân ở trong thành dưới chân này, cũng phải nhiều hơn tất cả người dân của Nam hoang. Càng không cần nói đến những núi non

https://thuviensach.vn

xanh tốt và ruộng nương phì nhiêu này, so với nam hoang sơn cùng thủy tận đất đai khô cằn quả thật là khác biệt một trời một vực.

Đáng tiếc, Lục Hoa Nghiêm không có chút gì gọi là muốn dừng lại một chút để Từ Phàm tỉ mỉ thưởng thức, cưỡi trên Tam Trượng Thanh Lăng tiếp tục đi thẳng về phía bắc.

Lại đi qua khoảng nửa canh giờ, Lục Hoa Nghiêm mang theo đến trước một núi hoang vô cùng lớn mới dừng lại. ngọn núi này mặc dù nguy nga hiểm trở, nhưng lại không có một bóng người, ngay cả cây cũng rất ít, chỉ có thể xem như một ngọn núi hoang. Từ Phàm nhìn Trường Xuân Tử một cách kỳ quái, không hiểu ông ta vì sao muốn dừng lại chỗ này.

Nhìn thấy vẻ mặt nghi hoặc của Từ Phàm, Lục Hoa Nghiêm thản nhiên nói : “Đây chính là Cửu Hoa Sơn của Cửu Hoa Môn chúng ta.”

“Sao?” Từ Phàm sau khi nghe được lời của Lục Hoa Nghiêm. Nhịn không được kinh ngạc thốt lên. Trên đường đên đây, hắn không chỉ một lần phán đoán về sư môn của mình sẽ có hình dáng như thế nào. Đã nghĩ qua sẽ là rất huy hoàng to lớn, cũng nghĩ qua sẽ là tiên khí vây quanh, nhưng lại chưa từng nghĩ đến sẽ là hoang vu tồi tàn như thế này.

Nhìn thấy bộ dáng kinh ngạc và thất vọng của Từ Phàm, vẻ mặt cổ xưa của Lục Hoa Nghiêm cũng lộ ra một nụ cười, nói : “Ngươi xem cho rõ đây.” Nói xong, Lục Hoa Nghiêm lại từ trong tay áo lấy ra một lá bùa màu vàng, nhẹ giọng đọc lên “Tam thiên thế giới, giới giới tương y, khai!” tiếp theo tay phải chỉ vào giữa lá bùa bắn vào hoang sơn.

Một chuyện quỷ dị đã xảy ra, là bùa bay vào hoang sơn một đoạn ngắn, giống như đột nhiên bị cái gì chặn lại vậy. sau đó lá bùa bắt đầu cháy lên, phát ra ngàn đạo hào quang. Sau đó núi non hoang vu ban đầu giống như mặt hồ bị một viên đá ném vào vậy, tạo nên một trận gợn song. Không

https://thuviensach.vn

lâu sau khi lá bùa cháy hết, mà chỗ nó vừa dừng lại xuất hiện một động quang hình tròn, trong động quang hình như còn phát ra tiên quang.

Mà sau khi nhìn thấy động quang hình thành, Lục Hoa Nghiêm không chần chừ nữa, mang theo Từ Phàm khuôn mặt đang hết sức kinh ngạc bay vào động quang một cách nhanh chóng.

Sau khi Lục Hoa Nghiêm và Từ Phàm bay vào động quang, thì động quang phát ra từng trận tiên quang nhè nhẹ đó cũng bắt đầu khép lại dần dần, đến khi biến mất không thấy. mà hoang sơn đó cũng tiếp tục bảo trì bộ dáng ban đầu một hoang sơn không có bóng người, hình như vừa rồi cái gì cũng không có xảy ra.

Mà Từ Phàm sau khi bay vào với Lục Hoa Nghiêm, liền phát hiện cảnh sắc trước mắt thay đổi rất lớn, núi vẫn là ngọn núi đó, nhưng lại trở nên tươi tốt vô cùng, hung vĩ tráng lệ. tiên khí vây quanh núi, ngẫu nhiên có tiên hạc bay lượn. từ sườn núi đến đỉnh núi chỗ xây dựng mấy đại điện trúc xá hoặc hung vĩ hoặc tinh xảo hoặc thanh nhã, trong mây khói mờ ảo thoắt xa thoắt gần, như ẩn như hiện.

Thật là một thắng địa thần tiên!!! Đây mới là chỗ ở của thần tiên mà trong lòng của Từ Phàm nghĩ đến. không, thậm chí so với hình dáng trước đây Từ Phàm tưởng tượng càng đẹp hơn.

Thấy bộ dáng há mồm trợn mắt của Từ Phàm, Lục Hoa Nghiêm có chút lắc đầu, giải thích : “Bề ngoài vừa rồi, ngươi nhìn thấy núi non hoang vu, chỉ là người tu tiên chúng ta vì trốn tránh sự phiền nhiễu của người thế tục, cho nêm khống chế chế tạo ra một ảo tượng của hộ sơn đại trận mà thôi. Đợi ngươi tu luyện hai năm, loại ảo tượng này ngươi đương nhiên cũng có thể nhìn thấu rồi.”

“Vâng, đệ tử biết rồi.” nhìn thấy tất cả sự thần kỳ trước mắt này, lại nghĩ đến bản thân lập tức tiếp xúc được với thế giới thần kỳ này, Từ Phàm

https://thuviensach.vn

không thể khống chế được sự hưng phấn. nhưng hắn vẫn là nỗ lực kìm nén sự hưng phấn trong lòng mình, khom người nói với Lục Hoa Nghiêm.

Khi sư đồ hai người nói chuyện, chỗ sườn núi hai đạo quang manh một trắng một tím đột nhiên nhanh chóng bay về phía vị trí của hai người, trong chớp mắt liền bay đến bản thân không xa, Từ Phàm định thần vừa nhìn, thì ra là hai người trung niên cưỡi trên hai pháp khí thần kỳ lướt đến. Từ Phàm biết rằng, hai người này hắn là đệ tử của Cửu Hoa Môn.

Hai người đệ tử này nhìn tuổi tác đều là hơn 30 tuổi rồi, mặc hai trường bào màu trắng giống nhau, chỉ là pháp khí dưới chân không giống nhau, người đệ tử kia toàn thân tỏa ra bạch quang dưới chân là một chiếc thuyền nhỏ màu trắng noãn, mà người đệ tử tỏa ra màu tím kia dưới chân lại là một dạng pháp khí rất giống lông vũ.

Hai người đệ tử này sau khi nhìn thấy Lục Hoa Nghiêm , đầu tiên là ngẩn người ra một lát, sau đó kịp thời khom người cung kính nói với Lục Hoa Nghiêm : “Đệ tử Lý Vũ Hàn(Thịnh Vũ Sơn) bái kiến sư thúc tổ, cung nghên sư thúc tổ hồi sơn.”

Lục Hoa Nghiêm lại không có để ý tới hai người đệ tử, chỉ là gật đầu một chút, sau đó thản nhiên hỏi : “ Sư phụ của các ngươi đâu?”

Lý Vũ Hàn trả lời : “Hồi bẩm sư thúc tổ, Sư phụ ba tháng trước đã bắt đầu bế quan tu luyện rồi, tất cả mọi việc đều giao cho đệ tử xử lý, sư thúc tổ nếu có chuyện gì, cũng có thể nói cho đệ tử.”

Lục Hoa Nghiêm nghe Lý Vũ Hàn nói như vậy, gật đầu, nói : “Cũng không có việc gì lớn, ta ở bên ngoài thu được một thân truyền đệ tử. cho nên muốn bảo sư phụ của các ngươi đăng ký cho hắn, lấy một số đồ dùng căn bản. sư phụ ngươi không phải là vẫn quản lý những chuyện này sao?” nói xong, Lục Hoa Nghiêm chỉ vào Từ Phàm bên người.

https://thuviensach.vn

“Những việc này đệ tử có thể làm được.” Lý Vũ Hàn trước tiên trả lời Lục Hoa Nghiêm, nói xong lại cùng Thịnh Vũ Sơn khom người chào Từ Phàm : “Đệ tử Lý Vũ Hàn(Thịnh Vũ Sơn) bái kiến sư thúc.”

Nói xong, hai người dùng ánh mắt quái dị len lén nhìn Từ Phàm. Phải biết rằng, thân truyền đệ tử, nhập thất đệ tử, ký danh đệ tử 3 loại này tu đều là được gọi là đệ tử, nhưng địa vị hay là nhận được sự quan tâm của sư phụ đều khác nhau rất lớn. ký danh đệ tử nói chung đều tư chất kém, chỉ là truyền thụ một số công pháp cơ bản, trong các môn phái lớn không khác người hầu lắm, mà nhập môn đệ tử lại có thể học được công pháp cao thâm, là lực lượng kiên trung trong các môn phái lớn, còn về thân truyền đệ tử, tên như ý nghĩa của nó sẽ luôn nhận được sư phụ đích thân truyền thụ, luôn học được công pháp tinh hoa cao thâm nhất tâm đắc nhất của sư phụ, một khi xuất sư sẽ trở thành lực lượng tinh anh trong môn phái, phụ trách truyền thụ hệ thống đạo pháp của sư môn.

Bởi vì người tu tiên cần phải nắm chặt thời gian tu luyện để tìm kiếm sư trường sinh, nào có thời gian để dạy dỗ đệ tử? cho nên tuyệt đại bộ phận người tu luyện cả đời cũng chỉ có thể thu một đến hai người thân truyền đệ tử, người lực chọn nhất định là người có thiên tư hơn người. mà Từ Phàm trước mắt này rõ ràng là một người tư chất bình thường mà thôi, cũng chẳng trách hai người nhập thất đệ tử đều tư chất bất phàm này sẽ ngạc nhiên không thôi.

Mà bọn họ nào có biết, Lục Hoa Nghiêm thu Từ Phàm làm thân truyền đệ tử chỉ là muốn lợi dụng mộc ất chi khí trong thân thể của Từ Phàm để sự trường sinh của hắn được thực hiện mà thôi.

Chuyện trước mắt Từ Phàm tuy rằng có tâm lý chuẩn bị, nhưng lại cũng không ngờ thì ra bối phận của Lục Hoa Nghiêm lại cao như vậy. nhìn thấy hai tên đệ tử bản lãnh không biết còn cao hơn mình bao nhiều lần này bái kiến mình, liền vội vàng giơ tay nói : “Không dám, Không dám.”

https://thuviensach.vn

“Có gì mà không dám, ngươi là đệ từ của Lục Hoa Nghiêm ta, ngay cả để cho bọn họ gọi ngươi một tiếng sư thúc cũng không dám sao?” nghe Từ Phàm nói như vậy, Lục Hoa Nghiêm trừng mắt mắng.

Nghe Lục Hoa Nghiêm nói như thế, Từ Phàm và Lý Vũ Hàn, Thịnh Vũ Sơn 3 người đều cảm thấy xấu hổ, không dám nói gì nữa.

Như vậy, Từ Phàm sau khi ở chỗ hai người đệ từ đăng ký một chút, nhận lấy một số vật dụng thường dùng của Cửu Hoa Môn, ví dụ như trường bào mà các đệ tử thống nhất mặc và lệnh bài phân biệt thân phận sử dụng khi đi lại, liền lần nữa cùng Lục Hoa Nghiêm được Tam Trượng Thanh Lăng chở đi.

Chỉ trong chớp mắt, hai người bay đến một sườn núi, hạ xuống một tiểu xá tinh xảo, chỉ thấy cây cối xung quanh tiểu xá sum xuê, tươi tốt. mà trên cửa của tiểu xá khắc ba chữ “Trường Xuân Cư”. Từ Phàm biết đây hẳn là chỗ ở sư phụ Trường Xuân Tử Lục Hoa Nghiêm của mình rồi.

Trong chớp mắt hai người hạ xuống đấy, cửa tiểu xa mở ra, từ bên trong chạy ra một lão nhân trang phục nho gia, khí chất nho nhã, nhìn hình dáng tuổi tác không khác Lục Hoa Nghiêm, nhưng lại thấy hắn sau khi khom lưng làm một lễ với Lục Hoa Nghiêm rồi nói : “Sư Phụ, người trở về rồi.”

“Ừ, Từ Phàm, đây là sư huynh của ngươi Nhạc Thanh Nho. Thanh Nho đây là sư đệ Từ Phàm mà ta mới thu nhận. ngươi bây giờ đi chuẩn bị hương án, để cho sư đệ ngươi bái tế các vị tổ sư phái ta.” Lục Hoa Nghiêm trước tiên giới thiệu một chút thân phận của người trước mắt, sau đó phân phó cho Nhạc Thanh Nho.

“Vâng, sư phụ.” Nói xong, Nhạc Thanh Nho cũng lén lút nhìn thoáng qua Từ Phàm, trong lòng cũng âm thầm lấy làm kỳ quái sư phụ làm sao có thể thu một người có tư chất bình thường như thế làm đệ tử chứ.

https://thuviensach.vn

Cứ như vậy, Từ Phàm cùng với sư phụ sư huynh đến chỗ tổ từ của Trường Xuân Cư bái tế các vị tổ tiên của nhất mạch Cửu Hoa Môn Trường Xuân Tử, Nhạc Thanh Nho cũng giới thiệu cho Từ Phàm môn quy và các điều cấm kỵ của Cửu Hoa Môn, sau đó Từ Phàm cũng chính thức bái kiến sư phụ sư huynh của hắn. mà sau khi Nhạc Thanh Nho biết được Từ Phàm là thân truyền đệ tử của sư phụ, trong lòng càng quái dị. phải biết rằng Lục Hoa Nghiêm tính cách cô tịch, nghiêm túc không thích thu đồ đệ, Nhạc Thanh Nho bản thân hắn cũng là bởi vì tiền bối của hắn có quan hệ rất sâu xa với Lục Hoa Nghiêm, mới được Lục Hoa Nghiêm phá lệ thu làm nhập thất đệ tử.

Sau khi đợi tất cả mọi việc hoàn tất, sư đồ ba người trở lại sảnh đường, Trương Xuân Tử Lục Hoa Nghiêm ngồi ở chủ vị, mà Từ Phàm và Nhạc Thanh Nho sau khi thực hiện qua lễ tiết của một người đệ tử mới cung kính đứng trước mặt hắn.

Nhìn hai người trước mặt, Lục Hoa Nghiêm từ từ nói với Từ Phàm : “Cửu Hoa Môn ta lập phái mấy ngàn năm rồi, môn quy nghiêm khắc, bối phận rõ ràng. Theo cách nói mà tổ sư lưu lại, theo trình tự “Hư Hoa Thanh Vũ” , vi sư thuộc bối phận chữ “Hoa”, mà ngươi thuộc bối phận chưa “Thanh”, từ nay trở về sau tên của ngươi phải đổi thành Từ Thanh Phàm, ngươi bằng lòng không?”

Từ Phàm, ồ một tiếng, bây giờ phải gọi hắn là Từ Thanh Phàm rồi, cung kính nói : “Đệ tử bằng lòng.”

Nghe được lời trả lời của Từ Phàm, Lục Hoa Nghiêm hài lòng gật đầu, lại nói với Nhạc Thanh Nho : “Thanh Nho ngươi sắp xếp một chút gian phòng cho Thanh Phàm sư đệ ở lại, sau đó dẫn hắn làm quen một chút hoàn cảnh xung quanh Trường Xuân Cư. Từ Phàm, đợi sau khi ngươi quen thuộc hoàn cảnh ở đây thù đến phòng của ta một chút.”

“Vâng, sư phụ.” Từ Thanh Phàm và Nhạc Thanh Nho đồng thời đáp.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 6: Khô Vinh

Sau khi ra khỏi sảnh đường của Trường Xuân Cư, Nhạc Thanh Nho liền dẫn Từ Thanh Phàm sắp xếp chỗ ở. Sau khi Từ Thanh Phàm thay y phục trường bào thống nhất của Cửu Hoa Môn, lại dẫn hắn bắn đầu làm quen hoàn cảnh xung quanh Trường Xuân Cư.

Đối với Tiểu sư đệ mới đến là Từ Thanh Phàm này, Nhạc Thanh Nho trên đường luôn tỏ ra rất nhiệt tình, thấy bộ dáng rất vui vẻ khi mình có một người sư đệ mới. Trên đường đi từ trong lời nói của Từ Thanh Phàm biết được quá khứ trải qua trước đây của hắn, cuối cùng cũng hiểu vì sao Lục Hoa Nghiêm lại thu Từ Thanh Phàm làm đồ đệ. Đối với sự dũng cảm của Từ Thanh Phàm hắn vì báo thù cho người nhà mà không ngại nguy hiểm tỏ ra rất khâm phục. nhưng cũng không có đối với cách làm của Lục Hoa Nghiêm mà có dị nghị gì, xem ra cũng là một người tôn sư trọng đạo.

Nghe Nhạc Thanh Nho nói, Lục Hoa Nghiêm tính cách rất cô tịch, công lực tuy cao nhưng không thích thu đồ đệ, 85 năm trước thu Nhạc Thanh Nho làm đồ đệ cũng chỉ vì tổ tiên của Nhạc Thanh Nho có ơn đối với Lục Hoa Nghiêm. Cho nên Trường Xuân Cư này tuy chiếm diện tích khá lơn, nhưng trước đây chỉ có Trường Xuân Tử và Nhạc Thanh Nho hai người sống thôi, rất là vắng lạnh. Điều này cũng là vì sao Nhạc Thanh Nho đối với việc bản thân có một sư đệ mà vui vẻ như thế.

Hai sư huynh đệ vừa đi vừa nói chuyện, từ trong miện của Nhạc Thanh Nho, Từ Thanh Phàm cũng biết được đại khái tình huống căn bản của Cửu Hoa Sơn nơi mà mình đang ở.

https://thuviensach.vn

Thì ra, Cửu Hoa Môn là môn phái mà 7000 năm trước Nhất đại tông sư Cửu Hoa Chân Nhân sáng lập nên. Trải qua nhiều năm phái triển, thực lực ngày càng lớn mạnh, từ 3000 năm trước đã bắt đầu cùng với Thanh Hư Môn, Khổ Tu Cốc, Thiện Vân Tự, Ngũ Hành Tông, Tố Nữ Cung gọi chung là 6 đại thánh địa tu chân trong thiên hạ.

Đáng tiếc, thời kỳ nổi tiếng này không tồn tại được lâu, 800 năm trước, một đỉnh cấp cao thủ trong Cửu Hoa Môn là Trương Hư Thánh đầu nhập ma đạo, tự xưng là "Thiên Xà Tinh Quân", giết chết nhiều cao thủ của Cửu Hoa Môn. Từ đó, thực lực của Cửu Hoa Môn giống như vết thương không lành miệng lại, theo sự qua đời của một sư bá của Lục Hoa Nghiêm là Lý Hư Hán, Cửu Hoa Môn thân là 6 đại thánh địa của người tu tiên, mà trong môn phái lại xấu hổ đến mức không có một tuyệt thế cao thủ nào có công lực đạt đến cảnh giới Đại Thừa Kỳ trở lên.

Nhưng thế giới của người tu tiên lại là dựa vào thực lực để nói chuyện, theo thực lực của Cửu Hoa Môn ngày càng suy yếu, rất nhiều môn phái đối với Cửu Hoa Sơn linh khí tràn đầy, công pháp đặc biệt độc đáo của Cửu Hoa Môn còn có tài nguyên pháp khí tích lũy hơn mấy ngàn năm của Cửu Hoa Môn đều có dã tâm cướp đoạt, trong đó bao gồm năm thánh địa tu tiên lớn khác, cho nên Cửu Hoa Môn hiện giờ có thể gọi là nguy cơ từng bước. chỉ là dựa vào thủ đoạn khéo đưa đẩy của chưởng môn Trương Hoa Lăng, hộ sơn trận pháp uy lực vô cùng, mới đến bây giờ còn như cũ chưa có nhận được kiếp nạn gì lớn.

Như vậy, hai người vừa đi vừa nói chuyện, trên đường Từ Thanh Phàm cũng đối với người sư huynh này của mình cũng hiểu được đại khái. Nhạc Thanh Nho kỳ thật tư chất cũng bình thường, đến bây giờ mới tu luyện đến cảnh giới Tích Cốc kỳ, chỉ là vì tổ tiên trong nhà hắn có ơn với Lục Hoa Nghiêm, nên mới được Lục Hoa Nghiêm thu làm đệ tử, Nhạc Thanh Nho này sinh ra thuộc con cháu nhà có học, tự biết lấy tư chất của bản thân mà nói, nói đến chuyện trường sinh quá mức mờ ảo, có thể sống

https://thuviensach.vn

nhiều hơn mấy trăm năm thời gian đã là xa xỉ rồi, cho nên cả ngày vùi đầu vào trong sách vở yêu thích của mình, tích lũy những năm gần đây có thể gọi là học thức cực kỳ uyên bác. Nếu để hắn đầu nhập vào thế tục, tuyệt đối là hưởng danh dự tên tuổi của đại nho một phương.

Tuy rằng Lục Hoa Nghiêm vẫn tức giận hành vi không có chí khí tranh đấu này của Nhạc Thanh Nho, nhưng sau khi Từ Thanh Phàm hiểu được lại đối với người sư huynh của mình nhiều hơn một tầng cảm giác đồng cảm. bởi vì hắn từ trên người sư huynh này nhìn thấy được hình bóng của nhị trưởng lão mà trước đây vẫn luôn dạy hắn đọc sách viết chữ, uyên bác giống nhau, già mà vẫn phong độ giống nhau. Mà hắn yêu đọc sách cũng rất hợp với tính khí của Từ Thanh Phàm.

Cũng bởi vì sở thích tưởng đồng, hai sư huynh đệ càng đi càng phát hiện hai người bắt đầu thân thiết hơn.

Sau khi cùng với Nhạc Thanh Nho dạo một vòng quanh Trường Xuân Cư, Từ Thanh Phàm nghĩ đến sư phụ Lục Hoa Nghiêm vẫn đang đợi mình, liền tạm biệt Nhạc Thanh Nho sư huynh, vội vàng đi đến phòng của Lục Hoa Nghiêm.

Sau khi Từ Thanh Phàm đến phòng của sư phụ Lục Hoa Nghiêm, lại phát hiện Lục Hoa Nghiêm đang ngồi nghiêm chỉnh trên giường khoang chân dưỡng thần.

“Sư Phụ, đệ tử đến rồi.”

“Bắt đầu từ hôm nay, ta muốn bắt đầu truyền thụ “Khô Vinh Quyết” cho ngươi tu luyện, chỉ hi vọng ngươi nỗ lực tu luyện, nghiêm túc học tập. giúp ta có thể sớm ngày hiểu rõ bí mật trong bộ công pháp này, sống thêm nhiều năm nữa. mà ngươi cũng có thể công lực đạt tới tiểu thành, vì tộc nhân của ngươi mà báo thù rửa hận.” sau khi Lục Hoa Nghiêm nghe được

https://thuviensach.vn

âm thanh của Từ Thanh Phàm, trước tiên là trầm mặc một lúc, mới từ từ nói.

“Vâng, đệ tử nhất định chăm chỉ học tập, sớm ngày giúp sư phụ công lực tăng thêm một tầng.” nghe Lục Hoa Nghiêm nói như vậy, Từ Thanh Phàm lập tức cung kính đáp.

Đối với chuyện Lục Hoa Nghiêm nắm trong tay công pháp thực nghiệm thiếu sót không toàn vẹn, một ngày nay Từ Thanh Phàm vẫn tâm tình phức tạp. nếu không có Lục Hoa Nghiêm, bản thân sớm đã bị Sơn Tinh Mộc Quái kia áp chế thần trí, từ đó trở nên ngẩn ngơ không biết được ngày chết của mình. Đồng thời, ông ta cũng cho mình hi vọng báo thù, cũng tự tay đưa mình vào một thế giới mà trước đến nay mình luôn mơ ước. mà con đường này, Lục Hoa Nghiêm dạy dỗ hắn vô cùng nghiêm túc, theo đó mà nói, Từ Thanh Phàm cảm thấy bản thân nên cảm kích hắn mới đúng.

Nhưng, mặc dù Từ Thanh Phàm lúc bái Lục Hoa Nghiêm làm sư phụ lời nói rất thành khẩn, cũng nói đều làm những lời thật lòng, nhưng sau khi việc xảy ra nghĩ đến sư phụ của mình vì tìm kiếm sự trường sinh của bản thân, liền không ngần ngại để cho mình lâm vào nguy hiểm tẩu hỏa nhập ma bảo mình miễn cưỡng luyện công pháp thiếu sót, mặc dù là bản thân tự nguyện, hơn nữa những việc làm của Lục Hoa Nghiêm cũng được coi là quang minh lỗi lạc, để cho mình không thể hận ông ta, lại cũng để cho mình bất luận như thế nào cũng không thể sinh ra cảm tình sư đồ với ông ta.

Nhưng Từ Thanh Phàm trước nay vẫn tôn sư trọng đạo, cho nên nghe Lục Hoa Nghiêm nói như vậy, hắn vẫn đáp lời một cách quy củ.

Lục Hoa Nghiêm nhìn sâu sắc Từ Thanh Phàm một cái, giống như đã sớm hiểu rõ cách nghĩ trong lòng của Từ Thanh Phàm, lại không có giải thích gì với Từ Thanh Phàm. Chỉ là phối hợp nói : “Trước khi truyền thụ

https://thuviensach.vn

“Khô Vinh Quyết” cho ngươi, ta muốn nói cho ngươi những kiến thức cơ bản của việc tu luyện.”

“Xin sư phụ chỉ dạy.” Từ Thanh Phàm vội vàng nói.

“Thiên địa vạn vật, chia làm âm dương ngũ hành. Mà những người tu chân chúng ta, chính là hấp thu khí của âm dương ngũ hành này để rèn luyện thân thể. Phân chia âm dương chính là phân chia chính tà, người tu luyện dương khí, chính khí hạo nhiên, người tu luyện âm khí, tàn nhẫn xảo trá. Mà tiên thiên ngũ hành chính là phân loại đại khái công pháp chúng ta tu luyện, rất nhiều người thiên tư trác tuyệt trời sinh đối với linh khí của một trong ngũ hành rất dễ cảm ứng, tu luyện ngắn hơn người thường nhiều lần. sư phụ ngươi chính là chuyên tu đạo pháp hệ mộc thuộc một trong ngũ hành đó, mà mặc kệ là “Trường Xuân Đại Pháp” mà sư phụ tu luyện hay là “Khô Vinh Quyết” mà ngươi sắp được học, đều là công pháp tu luyện đạo pháp hệ mộc, khi học tập có thể hấp thu mộc ất chi khí trong thiên địa.”

Từ Thanh Phàm biết được, bản thân hắn chính là loại người trời sinh đối với linh khí ngũ hành không có chút nào cảm ứng rồi.

“Mà đạo pháp chúng ta tu luyện, đương nhiên sẽ có phân cao thấp, thế là các tiền bối chiếu theo thực lực các loại công pháp tu luyện khác nhau mà phân chia các loại cảnh giới. từ thấp đến cao phân biệt là : Luyện Khí, Tích Cốc, Linh Tịch, Hư Đan, Thực Đan, Kim Đan, Nguyên Anh, Xuất Khiếu, Phân Thần chín tầng. trong đó Luyện Khí, Tích Cốc, Linh Tịch gọi chung là Trúc Cơ Kỳ. Hư Đan, Thật Đan, Kim Đan gọi chung là Kết Đan Kỳ. Nguyên Anh, Xuất Khiếu, Phân Thần lại gọi chung là Đại Thừa Kỳ. tùy theo gia tăng công lực và tăng lên của cảnh giới, tuổi thọ của ngươi cũng sẽ gia tăng.”

“Vốn dĩ lấy tư chất của ngươi, ngay cả nỗ lực cả đời, tu luyện đến hậu kỳ luyện khí cũng đã cực hạn rồi. nhưng từ khi Sơn Tinh Mộc Quái đoạt xá thân thể ngươi, lại cũng lưu lại trong thân thể người mộc ất chân khí hơn

https://thuviensach.vn

ngàn năm, hơn nữa lại nuốt nội đan của Thanh Long Xà. cho nên nếu ngươi có thể luyện hóa toàn bộ mộc ất chi khí trong cơ thể, trên cơ bản cũng có thể đạt tới cảnh giới Linh Tịch hậu kỳ. chỉ là sau khi đó cảnh giới rất khó tăng lên."

"Kiến thức căn bản ta nói đại khái với ngươi đến đây thôi, bây giờ ngươi có gì không hiểu thì hỏi đi." Lục Hoa Nghiêm sau khi giải thích một lần cho Từ Thanh Phàm rồi nói.

"Xin hỏi sư phụ, thế thực lực của con Bích Nhãn Vân Đề Thú đã phá hủy sơ trại của đệ tử kia đang ở cảnh giới gì?" Từ Thanh Phàm sau khi nghe lời của Lục Hoa Nghiêm, không chút do dự hỏi, xem ra vấn đề này đã ở trong lòng hắn rất lâu rồi.

"Bích Nhãn Vân Đề Thú kia thuộc yêu thú nhân giai cao cấp, thực lực đại khái tương đương với Linh Tịch hậu kỳ."

"Xin hỏi sư phụ, người đã nói đệ tử trong cơ thể có mộc ất chi linh của Sơn Tinh Mộc Quái tích lũy ngàn năm, lại nuốt nội đan của Thanh Long Xà, tại sao sau khi luyện hóa toàn bộ chỉ có thể đạt tới cảnh giới Linh Tịch hậu kỳ?"

"Ngươi đừng đem tu luyện của Sơn Tinh Mộc Quái và tu luyện của con người cùng đưa ra so sánh với nhau, linh trí của con người đã được mở ra, thích hợp tu luyện hơn yêu quái. Càng có vô số năm trước các cao nhân tổng kết ra công pháp kinh nghiệm có thể học tập tham khảo, hiệu suất hấp thu linh khí của thiên địa so với những yêu quái đó thì không thể nói giống nhau. Nói Sơn Tinh Mộc Quái đó chỉ cần chiếm cứ thân thể của ngươi, vốn dĩ là mộc thụ đắc đạo, bắt đầu tu luyện cũng trên ngàn năm rồi, lại chỉ là hấp thu mộc ất chi khó trong thiên địa theo bản năng, đến bây giờ cũng mới linh trí sơ khai, bất cứ một tiểu bối nào chỉ cần có một pháp khí không tồi đều có thể đánh bại nó. Đây cũng là vì sao mà tu tiên giới thường có một số tiểu bối chỉ là tu luyện không đủ trăm năm thì có thể đuổi kịp những yêu

https://thuviensach.vn

quái thường hay nghe thấy đã tu luyện mấy ngàn năm.” Lục Hoa Nghiêm nhẫn nại giải thích.

“Đệ tử mạo muội, xin hỏi sư phụ người hiện giờ tu luyện đến cảnh giới nào rồi?” Từ Thanh Phàm do dự một chút rồi hỏi.

“Ta tư chất không cao, đến bây giờ cũng chỉ tu luyện đến cảnh giới kim đan sơ kỳ mà thôi. Sống nhiều hơn người thường 750 năm thời gian. Mà ngươi nếu có thể đạt tới cảnh giới Linh Tịch mà nói, cũng có thể sống nhiều hơn người thường hơn 200 năm thời gian.

“Đệ tử thụ giáo rồi.” Từ Thanh Phàm đáp, nghĩ đến bản thân mãi mãi không thể tiến thêm bước nữa, trong lòng không khỏi có chút chán nản.

Nhìn thấy Từ Thanh Phàm sau khi nghe được lời nói của mình rõ ràng tâm tình không tốt, Lục Hoa Nghiêm lại nói : “Con đường tu tiên, vốn dĩ chính là nghịch thiên mà đi, trong lúc gian khổ vạn phần, người tu tiên có tư chất càng là trong nghìn người chọn một. nghĩ đến Cửu Hoa Môn, lập phái hơn 7000 năm, được xưng là thánh địa của tu chân, tích lũy thời gian dài như thế, đến bây giờ cũng chỉ là có hơn 2000 đệ tử, trong đó phần lớn đời này đều chỉ dừng lại ở trúc cơ kỳ, người tu tiên có thể đạt tới kết đan kỳ chỉ có rất ít không đủ 100 người, đạt tới Đại Thành Kỳ càng là không có người nào. Cho nên lấy tư chất của ngươi có cơ hội có thể tu luyện đến Linh Tịch hậu kỳ, đã là cơ duyên hiếm có rồi, ngàn vạn lần đừng vì vậy mà đánh mất lòng tin, cuối cùng ngược lại được không bằng mất.

“Đệ tử ghi nhớ lời giáo huấn của sư phụ.” Cảm giác được trong lời nói của Lục Hoa Nghiêm có ý cổ vũ mình, nhưng trong lòng của Từ Thanh Phàm lại có một chút tình cảm kích với ông ấy.

“Ừ, ngươi hiểu rõ là tốt rồi.” Lục Hoa Nghiêm gật đầu, nói: “Ngươi còn có chỗ nào không hiểu nữa không?”

“Đệ tử không còn điều gì nữa.” Từ Thanh Phàm đáp.

https://thuviensach.vn

“Thế thì bây giờ ta bắt đầu truyền thụ “Khô Vinh Quyết cho ngươi.” Nói xong, Lục Hoa Nghiêm từ trong tay áo lấy ra một quyển sách cổ màu vàng đất, chỉ thấy quyển sách này không biết đã tồn tại bao nhiêu năm rồi, chất liệu của giấy đều đã trong màu vàng đất có chút đen, bên trái càng bị hỏa diễm đốt mất một mảng, chỉ còn lại vết tích màu đen. Mà mặt trên có 3 chữ cổ, Từ Thanh Phàm từ nhỏ học nhiều sách với Nhị trưởng lão, nhận ra ba chữ này chính là “Khô Vinh Quyết”.

“Thiên địa vạn vật, thịnh suy theo mùa, hoa có nở rồi tàn, cây có khô rồi tươi. Hữu thường vô thường, hai cây khô và tươi, nam bắc đông tây, chẳng phải đặc cũng chẳng phải rỗng! Cây úa tàn khô héo biểu hiện rõ ràng thế gian, chẳng phải khô héo chẳng phải tươi tốt, chẳng phải đặc cũng chẳng phải rỗng…..”(Dịch đoạn này quá chuối không hiểu gì luôn, ai hiểu được chắc tu luyện đắc đạo) Lục Hoa Nghiêm bắt đầu đọc nội dung của “Khô Vinh Quyết” kia cho Từ Thanh Phàm nghe, giải thích từng chữ từng câu cho Từ Thanh Phàm, giải thích một cách rõ ràng, để cho sau khi Từ Thanh Phàm hiểu rõ dưới sự hướng dẫn của mình tự động vận hành tu luyện.

Từ Thanh Phàm vô tình tiến vào giới tu chân, liền như vậy bắt đầu kiếp sống tu tiên của mình.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 7: Mười Năm

Xem ra trong lòng của Lục Hoa Nghiêm rất để ý tới bộ "Khô Vinh Quyết" này, bởi vì đây đã là hi vọng duy nhất của hắn bây giờ. Cho nên ngay ngày đầu tiên Từ Thanh Phàm nhập môn, liền vội vàng bắt đầu dạy hắn về phương pháp tu luyện của công pháp này, bất cứ lúc nào cũng ở bên cạnh để chỉ đạo Từ Thanh Phàm tu luyện.

Từ Thanh Phàm biết, Lục Hoa Nghiêm vội vàng như vậy là muốn tìm được chỗ ảo điệu độc đáo của Khô Vinh Quyết, ấn chứng với "Trường Xuân Đại Pháp của mình, để công lực của ông ta tăng thêm một bước nữa. chỉ có như vậy mới cho thể kéo dài sự già yếu của mình, sống thêm ít năm nữa. mà tất cả điều này đều từ vẻ mặt nói rõ rồi, thời gian của Lục Hoa Nghiêm đích thực là không nhiều nữa rồi.

Ai nói người tu hành tâm tính hào hiệp xem thường sinh tử? thế thì đều chỉ là thành kiến của người thế tục mà thôi.

Từ những tình huống mà Từ Thanh Phàm mấy năm gần đây tìm hiểu ra, tuyệt đại bộ phận người tu tiên đều sợ chết hơn nhiều so với người bình thường. sau khi trải qua thiên tân vạn khổ tu hành, thật không dễ mới công lực có điểm tiến bộ, có thế sống thêm một khoảng thời gian, lại làm sao có thể cam tâm tình nguyện để cho bản thân chết một cách tùy tiện được chứ? Cho nên những người tu tiên không thể không cả ngày nghĩ phương pháp làm cho công lực của bản thân tiến bộ một bước.

https://thuviensach.vn

Càng huống chi, giới tu tiên đến bây giờ đã trải qua sự phát triển hơn vạn năm, tuy công pháp đạo thuật không ngừng hoàn thiện, thiên tài và cao thủ cũng không ngừng xuất hiện, nhưng trường sinh bất lão vẫn chỉ là một truyền thuyết mà thôi, nó hiện giờ thậm chí đã trở thành chấp niệm trong lòng tất cả các tu tiên.

Từ ngày đầu tiên Từ Thanh Phàm chính thức bái Lục Hoa Nghiêm làm đệ tử, Lục Hoa Nghiêm bắt đầu dạy dỗ Từ Thanh Phàm một cách tỉ mỉ về phương pháp tu luyện công pháp "Khô Mộc Quyết". Buổi tối mỗi ngày đều đích thân vận công giúp Từ Thanh Phàm luyện hóa Mộc Ất Chi Khí trong cơ thể, cung cấp cho Từ Thanh Phàm các loại linh đan diệu dược càng là giống như không cần tiền để mua vậy.

Lục Hoa Nghiêm quản lý rất nghiêm Từ Thanh Phàm, không chỉ đối với thời gian tu luyện của Từ Thanh Phàm mỗi ngày yêu cầu nghiêm khắc, hơn nữa để có thể làm cho Từ Thanh Phàm chuyên tâm tu luyện, Lục Hoa Nghiêm càng là không có dạy cho hắn bất kỳ đạo pháp thực dụng nào ngoài "Khô Vinh Quyết", nói rằng tu luyện đạo thuật đều là đợi đến sau khi Từ Thanh Phàm tu luyện "Khô Vinh Quyết" có được chút thành tựu mới nói.

Từ Thanh Phàm biết Lục Hoa Nghiêm những năm qua tốc độ già rất nhanh, trong lòng vô cùng quan tâm đến chuyện sống chết của bản thân ông ta, đối với khả năng của việc công lực có thể tăng lên một bước nữa rất là căng thẳng. hơn nữa bản thân Từ Thanh Phàm muốn sớm luyện thành tiên pháp, sớm ngày báo thù cho gia tộc, cho nên Lục Thanh Hoa tuy vì việc tu luyện mà làm căng với hắn rất nhiều, nhưng Từ Thanh Phàm lại không chút gì phật lòng, ngược lại còn thích thú, thậm chí tự động tu luyện mỗi ngày thường vượt xa thời gian quy định của Lục Hoa Nghiêm.

Không thể không nói, từ nhỏ tính thích đọc sách của Từ Thanh Phàm ngộ tính thật sự rất mạnh. Lục Hoa Nghiêm chỉ cần giải thích "Khô Vinh Quyết" đại khái cho hắn một lần, Từ Thanh Phàm trên căn bản có thể tâm lĩnh thần hội. hơn nữa bản thân hắn luyện công lại siêng năng, trong cơ thể

https://thuviensach.vn

còn có Mộc Ất Chi Khí tích lũy ngàn năm và sự giúp đỡ vận công mỗi tối của Lục Hoa Nghiêm, cho nên tu luyện của Từ Thanh Phàm rất nhanh. Thậm chí về sau Lục Hoa Nghiêm cũng phải thường xuyên cảm thán, lấy ngộ tính và sự siêng năng của Từ Thanh Phàm, nếu không phải là tư chất căn cốt của hắn quá kém, trời sinh không thích hợp hấp thu linh khí của thiên địa ngũ hành, như thế thì Từ Thanh Phàm quả thật là rất có khả năng tu luyện đến cảnh giới đại thành kỳ, trở thành nhất đại tông sư của tu tiên giới.

Chỉ đáng tiếc là, ngộ tính và sự siêng năng những thứ này, đối với người tu tiên mà nói chỉ là đứng sau tư chất và căn cốt mà thôi chỉ đáng thêu hoa dệt gấm thêm mà thôi. Bản thân lại không thể có tác dụng quyết định, cho nên Từ Thanh Phàm đời này nhiều nhất cũng chỉ có thể đạt đến cảnh giới Linh Tịch hậu kỳ. phải nói là tạo hóa trêu ngươi.

Lại nói Khô Vinh Quyết mà Từ Thanh Phàm đang tu luyện, do nguyên nhân lâu đời rồi, nội dung văn tự nhiều chỗ tổn hại, công pháp bên trong càng nhiều chỗ bị thiếu sót không toàn vẹn. nhưng Lục Hoa Nghiêm tự tin với công lực cao thâm của bản thân, nhận thức bất phàm, “Trường Xuân Đại Pháp” mà bản thân đang tu luyện càng là công pháp cao thâm không dưới “Khô Vinh Quyết”, cho nên miễn cưỡng có thể bổ sung một vài chỗ trong rất nhiều thiếu sót của “Khô Vinh Quyết”. Chỉ là nội dung mà ông ta bổ sung vào rốt cuộc là đúng hay là không đúng, có lẽ chỉ ông trời mới biết được thôi.

Nhưng cũng chính vì rất nhiều chỗ thiếu sót của “Khô Vinh Quyết”, cho nên Từ Thanh Phàm bắt đầu tu luyện rất là nguy hiểm, mỗi một bước đều phải bản thân mò mẫm bước tiếp. trong khi tu luyện đã nhiều lần lâm vào nguy cơ tẩu hỏa nhập mà, nếu không phải là mỗi lần Lục Hoa Nghiêm đều có thể kịp thời cứu giúp, thế thì Từ Thanh Phàm hiện giờ sớn đã hóa thành một bộ xương khô rồi.

https://thuviensach.vn

Nhưng cũng chính vì thế mà Từ Thanh Phàm có nhiều kinh nghiệm tránh bị tẩu hỏa nhập ma hơn những người tu tiên khác, các lần linh lực xung kích kinh mạch đan điền của hắn phải cứng cỏi hơn các tu tiên giả bình thường, đối với tu hành sau này của hắn có lợi ích rất lớn. đương nhiên, bây giờ bất luận là Từ Thanh Phàm hay là Lục Hoa Nghiêm đều không có nhận thực được điểm này.

Không thể không nói, "Khô Vinh Quyết" này đích thực có chỗ đặc thù độc đáo, trách không được Lục Hoa Nghiêm có thể đem hi vọng công tực bản thân tăng tiến bước nữa ký thác vào nó.

Tu tiên giới hiện giờ công pháp hệ mộc còn lưu truyền, phầm lớn là hấp thu Mộc Ất Chi Khí của thiên địa, biến thành Mộc Ất Linh Khí của bản thân. Mà Mộc Ất Linh Khí này ẩn chứa cường đại khí tức sinh mệnh trong thiên địa, tu luyện đến chỗ cao thâm thậm chí có thể trực tiếp đối kháng với uy lực của thiên địa.

Nhưng Từ Thanh Phàm cũng không biết là bởi vì phương pháp tu luyện của hắn không đúng hay không, linh khí mà trong cơ thể hắn tu luyện được lại không phải là một mình Mộc Ất Linh Khí.

Mỗi khi hắn luyện hóa hết một bộ phận Mộc Ất Chi Khí tích lũy trong cơ thể, thế thì một phận mộc ất chi khí này đều sẽ chuyển hóa thành hai đạo linh khí một xanh một xám, trong đó linh khí màu xanh đương nhiên là mộc ất linh khí chứa sinh mệnh cường đại. nhưng màu xám chân khí kia lại hoàn toàn trái ngược, không chỉ không có sinh mệnh cường đại, hơn nữa làm cho Từ Thanh Phàm có một loại cảm giác tiêu điều tĩnh mịch nồng đậm.

Mỗi khi Từ Thanh Phàm vận hành "Khô Vinh Quyết" mộc ất linh khí đó ở trong cơ thể sau khi vận chuyển một vòng, liền không tự chủ được mà chuyển hóa thành một đạo Tử Tịch Linh Khí màu xám tiếp tục vận chuyển

https://thuviensach.vn

trong cơ thể. Một vòng sau lại lần nữa chuyển hóa thành Mộc ất Linh Khí, lặp lại nhiều lần như thế.

Mà vốn dĩ hai loại linh khí hoàn toàn trái ngược nhau, lại dung hợp thần kỳ trong cơ thể của Từ Thanh Phàm, thậm chí có chỗ tác dụng tốt xúc tiến lẫn nhau. Chỉ là Tử Tịch Linh Khí màu xám kia lại căn bản không giống linh khí mà tu luyện công pháp hệ mộc đáng lẽ phải tu luyện ra, trái lại hơi giống linh khí mà tu ma giả tu luyện ra, nhưng lại không có tà khí như tu ma giả tu luyện ra, cho nên sau khi nghiên cứu nhiều lần, ngay cả Lục Hoa Nghiêm tự cho mình là thấy nhiều hiểu rộng, cũng cảm thấy lạc vào sương mù.

Trong núi tu luyện không có ngày tháng, trong này tu luyện rồi tu luyện như vậy, thời gian bất tri bất giác đã trải qua mười năm dài đằng đẵng.

……..

Mười năm sau.

Trong vô thức, thời gian mà Từ Thanh Phàm đã tu luyện ở Cửu Hoa Sơn hơn mười năm rồi. ban đầu vẫn là một thiếu niên 17 tuổi có vẻ mặt non nớt, bây giờ đã thành một người có vẻ mặt chững chạc hơn. Mà sư phụ sư huynh của hắn, lại trở nên già nua tiều tụy hơn nhiều.

Từ Thanh Phàm ngồi tọa công trên giường trong phòng của mình, đôi mắt nhắm chặt, vẻ mặt chăm chú. Theo phương pháp vận hành tu luyện “Khô Vinh Quyết”, Từ Thanh Phàm cẩn thận vận chuyển hai đạo linh khí một xanh một xám trong cơ thể.

Chỉ thấy trước tiên là một đạo màu xanh nhàn nhạt từ trong cơ thể hắn bắn ra, một thời gian, trong phòng của Từ Thanh Phàm khắp nơi tràn đầy sinh cơ. Nhưng sau một nén hương, nhưng linh khí màu xanh đó từ từ chuyển sang yếu dần, bên ngoài cơ thể lại xuất hiện một tầng màu xám

https://thuviensach.vn

nhàn nhạt càng lúc càng rõ ràng. Cuối cùng hoàn toàn thay thế cho màu xanh, một cảm giác tử tịch tràn đầy cả căn phòng. Sau đó, màu xám lại từ từ chuyển hóa thành màu xanh ban đầu, chỉ là ánh sáng của màu xanh này đậm hơn một ít so với lần trước, sau đó lại lần nữa chuyển sang màu xám.

Cứ như vậy, hai đạo màu xanh và màu xám liên tục chuyển đổi lẫn nhau. Cũng không biết qua bao lâu, cũng không biết màu xanh và màu xám đã hoán đổi bao nhiêu lần. cuối cùng, hai loại quang hoa đều từ từ bắt đầu trở nên nhạt dần, cuối cùng đều bị Từ Thanh Phàm hấp thu vào cơ thể.

Sau khi luyện công xong, Từ Thanh Phàm từ từ mở mắt ra thở dài một hơi, thần sắc trong ánh mắt lại là một cảm giác vừa thất vọng vừa hài lòng đan xen nhau.

Khí ngoại tràn đầy, đây là dấu hiện tu luyện đến cảnh giới cực điểm. nếu tăng lên một chút nữa, Từ Thanh Phàm liền có thể đột phá cảnh giới Luyện Khí, tiến đến cảnh giới Tích Cốc.

Mà người tu luyện đạt đến cảnh giới Tích Cốc, có thể dựa vào bản thân trực tiếp hấp thu linh khí trong thiên địa nuôi dưỡng bản thân, từ khi đó không cần ăn uống nữa rồi. đến cảnh giới này, thân thể người tu luyện có thể bất cứ lúc nào cũng không ngừng hấp thu linh khí trong thiên địa, hơn nữa cảm giác hòa hợp cảm thụ thiên địa sẽ tăng lên rất nhiều. cho nên bất luận là năng lực của bản thân hay là tốc độ tu luyện đều sẽ gia tăng rất lớn, so với luyện khí kỳ quả thật là khoảng cách giữa trời và đất.

Thậm chí, đến bây giờ còn có rất nhiều nhân sĩ tu tiên cấp tiến cho rằng, người tu luyện đến giai đoạn Luyện Khí Kỳ cũng không thể xem là người tu tiên chính thức, chỉ là tương đối mạnh mẽ hơn người thường mà thôi. Mà chỉ có nhưng tu sĩ tiến nhập vào cảnh giới Tích Cốc, mới có thể thật sự xem là đạp nhập được vào cánh cửa của người tu tiên.

https://thuviensach.vn

Chỉ đáng tiếc là, dưới gầm trời này người có thiên phú tu tiên thật sự rất ít, trong đó lại có hai phần ba số người cả đời cũng chỉ có thể dừng lại ở luyện khí kỳ. những người này có thể gọi là những đệ tử ký danh, ở trong các môn phái tu tiên địa vị rất thấp, giống như nô tài ở trong thế tục vậy.

Mà Từ Thanh Phàm chỉ dùng thời gian mười năm liền đạt tới đỉnh phong của Luyện Khí kỳ, mặc dù là vì trong cơ thể có mộc ất chi khí ngàn năm, lại có một đại cao thủ như Lục Hoa Nghiêm bất cứ lúc nào cũng ở một bên giúp đỡ, tốc độ tu luyện càng là không thể so sánh với những người thiên tư hơn người được, nhưng cũng xem là tương đối không tồi rồi.

Tuy rằng tốc độ tu luyện vẫn còn là kém một chút cũng được, nhưng uy lực của "Khô Vinh Quyết" mà hắn tu luyện lại cùng với hắn tưởng tượng kém rất xa.

Nghĩ đến Từ Thanh Phàm ban đầu khi vừa mới tu luyện đến Luyện Khí hậu kỳ, nhịn không được sự tò mò trong lòng, lôi kéo sư huynh của hắn là Nhạc Thanh Nho lén lút dạy cho hắn hai đạo thuật thấp cấp nhất. một là Lạc Mộc Thuật, sau khi luyện thành mộc ất chi khí trong cơ thể có thể hóa làm cự mộc từ trên trời công kích xuông sát thương kẻ địch. Một loại khác lại là Thiên Đằng Thuật, là dùng mộc ất chi khí trong cơ thể hóa thành sợi đằng dài để đâm quất hoặc quấn lấy kẻ địch. Đều là căn bản nhất của những người tu tiên tu luyện công pháp hệ mộc cũng là pháp thuật thực dụng nhất.

Nhưng, khi Từ Thanh Phàm vất vả luyện thành hai chiêu pháp thuật này, kết quả lại làm cho ba người của Trường Xuân Cư kinh ngạc há mồm. thì ra Từ Thanh Phàm vận dụng Khô Vinh Quyết để phát ra hai pháp thuật này, uy lực chỉ là một nửa so với những người tu tiên có cùng đẳng cấp.

Đạo thuật của bản thân vô duyên vô cớ giảm uy lực một nửa, cũng có nghĩa là khi đối kháng với người cùng cấp Từ Thanh Phàm căn bản không thể có chút lực nào để phản kháng! Sau khi phát hiện ra kết quả này, Từ Thanh Phàm trong lúc nhất thời vô cùng chán nản, bởi vì hi vọng báo thù

https://thuviensach.vn

rửa hận cho tộc nhân của hắn càng trở nên xa vời. mà sau khi Lục Hoa Nghiêm biết được kết quả này, liền thêm hoài nghi là Từ Thanh Phàm luyện sai "Khô Vinh Quyết" rồi không.

Trong thời gian 10 năm này, Lục Hoa Nghiêm không chỉ một lần muốn giúp Từ Thanh Phàm luyện hóa đạo linh khí màu xám trong cơ thể của hắn thành mộc ất linh khí. Nhưng linh khí màu xám đó không chỉ rất khó luyện hóa, hơn nữa mỗi lần thật không dễ dàng mới luyện hóa thành mộc ất linh khí, Từ Thanh Phàm một khi vận hành "Khô Vinh Quyết", đạo linh khí màu xám đã bị luyện hóa thành mộc ất linh khí đó lại hồi phục như cũ, làm cho sư đồ hai người chỉ biết đau đầu mà thôi.

Mười năm qua, Lục Hoa Nghiêm mỗi khi Từ Thanh Phàm vận hành Khô Vinh Quyết, sẽ bảo vệ ở bên cạnh, cũng xem xét một chút linh khí trong cơ thể của Từ Thanh Phàm, xem xem "Khô Vinh Quyết" là vì sao vận chuyển, lấy hi vọng ấn chứng với "Trường Xuân Đại Pháp" của mình.

Đáng tiếc, mười năm đã qua rồi, ngoài linh khí màu xám đó, Lục Hoa Nghiêm căn bản không có phát hiện chỗ nào kỳ dị của Khô Vinh Quyết này. Trong lòng cuối cũng cũng bắt đầu xác định là phương pháp tu luyện của Từ Thanh Phàm có vấn đề, thế là ba năm trước rốt cuộc đành buông bỏ hi vọng ở trên người Từ Thanh Phàm.

Vốn dĩ ở bảy năn trước Từ Thanh Phàm tu luyện, ông ta mỗi ngày đều bên cạnh Từ Thanh Phàm, vận động giúp đỡ Từ Thanh Phàm tu luyện hơn nữa nghiên cứu dò xét "Khô Vinh Quyết", nhưng những hành động này gần 3 năm nay lại càng ngày càng ít.

Bởi vì "Trường Xuân Đại Pháp" mà bản thân Lục Hoa Nghiêm tu luyện lại tương khắc với bản thiếu sót "Khô Vinh Quyết", cho nên bộ công pháp này bản thân ông ta không có cách nào tu luyện.

https://thuviensach.vn

Nhưng sau khi buông bỏ Từ Thanh Phàm, ông ta đối với "Khô Vinh Quyết" lại không có chết tâm, bởi vì đây đã là hi vọng cuối cùng giúp công lực của ông ta tiến thêm bước nữa. cho nên ông ta ở ba năm trước lại đi ra ngoài một lần nữa, lại thu về một thân truyền đệ tử, tên gọi là Nam Cung Thanh Sơn, là một đứa trẻ rất đẹp trai, kháu khỉnh, nghe nói là một hoàng tử của một tiểu vương quốc nào đó ở thế tục. nhưng không giống Từ Thanh Phàm đó là, tư chất của hắn rất tốt, căn cốt vô cùng thích hợp luyện tập đạo pháp mộc hệ.

Nhưng mà đối với người sư đệ mang tên Nam Cung Thanh Sơn này, Từ Thanh Phàm không biết vì sao luôn có chút không yêu thích. Bởi vì Từ Thanh Phàm luôn cảm giác được ánh mắt của người sư đệ này giống như đôi mắt của huyết lang mà mình đã thấy ở trong nam hoang vậy, cao ngạo giống nhau, ích kỷ giống nhau, thiên tính bạc bẽo lạnh lùng. Nhưng Lục Hoa Nghiêm bây giờ căn bản bất chấp những điều đó, ông ta chỉ là vui mừng bởi thiên phú của Nam Cung Thanh Sơn khi tu luyện "Khô Vinh Quyết" rất nhanh.

Mà Từ Thanh Phàm đương nhiên cũng không thể vẻn vẹn bởi vì cảm giác nhất thời của mình mà đối với tiểu sư đệ của mình mà thành kiến, mà là tận hết sức của mình giúp hắn. chỉ là Nam Cung Thanh Sơn đối với sự nhiệt tình của Từ Thanh Phàm và Nhạc Thanh Nho cũng không có lộ ra thần sắc cảm kích gì, vẻ mặt chỉ là thản nhiên, dường như lẽ đương nhiên vậy.

Lục Hoa Nghiêm lần này tiếp thu kinh nghiệm từ Từ Thanh Phàm, cho nên đem những chỗ thiếu sót trong bản "Khô Vinh Quyết" thay đổi rất nhiều. có thể nói công pháp mà Nam Cung Thanh Sơn tu luyện mặc dù vẫn được gọi là "Khô Vinh Quyết", nhưng so với bản "Khô Vinh Quyết" mà Từ Thanh Phàm tu luyện đã là hòan toàn hai loại công pháp khác nhau.

Mà Nam Cung Thanh Sơn này cũng đích thực không có phụ lòng kỳ vọng của Lục Hoa Nghiêm, không chỉ luyện tập "Khô Vinh Quyết" tiến bộ

https://thuviensach.vn

rất nhanh, trong ba năm thời gian ngắn ngủi đã đạt đến cảnh giới luyện khí trung kỳ, nhanh hơn rất nhiều so với Từ Thanh Phàm. Hơn nữa trong cơ thể không có xuất hiện dị trạng linh khí màu xám tịch mịch giống như Từ Thanh Phàm. Đáng tiếc, Lục Hoa Nghiêm khi dò xét Nam Cung Thanh Sơn tu luyện "Khô Vinh Quyết" có chỗ nào xuất hiện cái gì kỳ dị không, nhưng không có tìm được bất cứ chỗ nào để dựa vào đó mà ấn chứng với "Trường Xuân Đại Pháp' của chính mình.

Lục Hoa Nghiêm để tăng thêm tuổi thọ mà vội vàng trước mắt. lại không biết, ông ta bởi vì sợ Nam Cung Thanh Sơn lại lần nữa xuất hiện ngoài ý muốn giống màu xám tử tịch linh khí giống như Từ Thanh Phàm, ở lần thứ 2 này khi bổ khuyết cho "Khô Vinh Quyết", cẩn thận cải biến "Khô Vinh Quyết" càng lúc càng giống với "Trường Xuân Đại Pháp" mà mình tu luyện, như thế thì đương nhiên sẽ không có gì để mà ấn chứng bổ khuyết nữa rồi.

Sau khi không có Lục Hoa Nghiêm lúc nào cũng bên người giúp đỡ, tốc độ tu luyện của Từ Thanh Phàm giảm mạnh. Nghĩ đến bản thân tu luyện chỉ là một công pháp công pháp vô bổ, đã mấy lần Từ Thanh Phàm dự định từ bỏ rồi. nhưng lại nghĩ đến bản thân còn chưa báo được thù nhà hận tộc, mà "Khô Vinh Quyết" này mặc dù là vô bổ nhưng cũng là hi vọng duy nhất trước mắt của hắn. cho nên ôm lấy một ý nghĩ lỡ may này, Từ Thanh Phàm liền mạnh mẽ kiên trì như vậy bản thân vẫn tiếp tục tu luyện.

Còn có một nguyên nhân là, mười năm nay sự già đi của Lục Hoa Nghiêm càng ngày càng nghiêm trọng. nghĩ đến năm nào khi Từ Thanh Phàm lần đầu tiên gặp được Lục Hoa Nghiêm, ông ta tuy đầu đầy tóc bạc, nhưng cũng không có dáng vẻ già nua. Nhưng bây giờ nhìn Lục Hoa Nghiêm lần nữa, không chỉ đầu đầy nếp nhăn, mà mái tóc bạc dài mà chỉnh tề cũng đã rụng rất nhiều. sống như một lão nhân mà giống cây gỗ biết đi vậy, nào còn có chút gì gọi là thần thái ban đầu nữa đây?

https://thuviensach.vn

Mười năm qua, Lục Hoa Nghiêm mặc dù chỉ là để bản thân gia tăng tuổi thọ, nhưng ông ta vẫn luôn chiếu cố tỉ mỉ cho Từ Thanh Phàm cũng là sự thật. hơn nữa ngay cả sau khi từ bỏ hi vọng ở trên người Từ Thanh Phàm, cũng vẫn như cũ không có bất cứ cái gì gọi là không tốt đối với Từ Thanh Phàm, vẫn để cho hắn ở lại tu luyện trong Trường Xuân Cư, Từ Thanh Phàm trong lúc tu luyện có nghi vấn gì hỏi ông ta cũng sẽ giải đáp một cách nghiêm túc cẩn thận. cho nên muốn nói Từ Thanh Phàm trong mười năm qua đối với ông ta không có chút gì cảm tình, thế thì tuyệt đối là lừa người. cho nên bản thân Từ Thanh Phàm cũng thật sự rất muốn "Khô Vinh Quyết" tu luyện ra một cái gì đó, giúp đỡ Lục Hoa Nghiêm tăng cao công lực, thêm thật nhiều tuổi thọ.

Đáng tiếc, mười năm qua Từ Thanh Phàm tuy rằng vô cùng nỗ lực, nhưng vẫn không có đột phá lớn lao gì, đến bây giờ vẫn còn ở tu vi Luyện Khí hậu kỳ, điều này cũng thường xuyên làm cho Từ Thanh Phàm buồn bã không thôi.

Lắc đầu, Từ Thanh Phàm đem những ý nghĩ vô dụng này đều chôn sâu trong đầu. những năm nay, Từ Thanh Phàm bởi vì bận rộn luyện công, cho nên từ trước tới nay đều không có đi qua ngoài phạm vi của Trường Xuân Cư. Nghĩ đến bản thân tu vi không có tiến bộ, Từ Thanh Phàm quyết định đi ra ngoài dạo một lát, nhìn phong cảnh của Cửu Hoa Sơn, bình phục một chút tâm tính của bản thân gần đây càng lúc càng buồn rầu dễ kích động.

Nghĩ đến đây, Từ Thanh Phàm từ trên giường đứng dậy, đi ra ngoài của.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 8: Quan Chiến

Ngoài cửa, trời đêm dịu dàng như làn nước.

Sau khi Từ Thanh Phàm đi ra khỏi phòng, mới phát hiện màn đêm đã buông xuống, một mảnh trăng, trời đầy sao sáng. Nhớ lại một chút bầu trời đêm tối thui ở nam hoang, dường như hoàn toàn là hai thế giới khác nhau.

Từ Thanh Phàm nhớ rất rõ, lần luyện công này của hắn là bắt đầu từ sáng sớm. không ngờ một ngày thời gian đã trôi qua như thế.

Điều này vẫn là công lực của Từ Thanh Phàm hiện giờ còn tương đối bạc nhược, nếu là những cao thủ có tu vi đạt đến kết đan kỳ, thời gian một lần bế quan dài mấy tháng thậm chí là mấy năm, đều là chuyện bình thường. cửa ái khó nhất Lục Hoa Nghiêm thường cảm thán, tu luyện không có tháng năm, trong núi không có giờ giấc.

Nghĩ kỹ lại, tuy nói người tu tiên có tuổi tác hơn xa người thường, nhưng mà trong một đời thời gian dùng để tu luyện thì chiếm phần lớn. cho nên nói, nếu chỉ là so sánh về thời gian vui vẻ nghỉ ngơi bình thường, người tu luyện cũng không thấy nhiều hơn so với người thế tục. hơn nữa để tồn tại mà phải bất đắc dĩ bận rộn hơn phàm nhân nhiều, người tu luyện để trường sinh mà gian khổ nỗ lực không kém chút nào. Thế gian đều nói thần tiên tiêu dao, những người tu luyện này cũng xem là thần tiên trong mắt người thế tục rồi, nhưng nỗi khổ không nói được ở trong đó thì có ai hiểu chứ?

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm tính thích yên tĩnh, không thích náo nhiệt. tuy rằng bây giờ đã là ban đêm, nhưng lục này các chỗ trong Cửu Hoa Sơn vẫn còn có thân ảnh hoạt động của rất nhiều đệ tử cấp thấp. cho nên sau khi ra khỏi Trường Xuân Cư, hắn không tự giác được vẫn lựa chọn đường nhỏ làm phướng hướng tản bộ của mình. Trong lúc vô ý, Từ Thanh Phàm càng đi càng hẻo lánh. Đến sau này, thậm chí trong lúc bất tri bất giác đến hậu sơn, nơi đây từ trước đến nay không có một bóng người nào.

Do đại bộ phận kiến trúc và động phủ của các vị tu sĩ của Cửu Hoa Môn đều là xây dựng ở sườn núi phía trước nơi có nhiều linh khí, cho nên môi trường của hậu sơn cũng không có thay đổi nhiều, vẫn là như cũ cây cối rậm rạp, xum xuê. Phối hợp với gió nhẹ buổi đêm, bóng cây trải dài, ánh trăng xuyên thấu, tạo nên một bức tranh núi non trong đêm thật là đẹp. nhìn thấy trước mắt cảnh đẹp như vậy, Từ Thanh Phàm những ngày này bởi vì công lực vẫn không thể tăng tiến mà tỏ ra có chút tâm tính nôn nóng, trong chốc lát liền nhẹ nhàng bình yên trở lại, bắt đầu trở nên yên tĩnh siêu thoát.

Cảm nhận mộc ất chi khí nơi này tinh khiết nồng đậm và không khí trong lành, Từ Thanh Phàm không khỏi tinh thần đại chấn. bởi vì ở đâu cây cỏ hoa lá rất nhiều, cho nên mộc ất chi khí nồng đậm hơn rất nhiều so với Trường Xuân Cư của Lục Hoa Nghiêm.

Hít sâu một hơi do hương vị hoa cỏ nơi này mang đến, trong lòng Từ Thanh Phàm âm thầm hạ quyết tâm, đợi đến khi bản thân có tư cách tự mình mở động phủ, nhất định phải xây dựng ở nơi này. Không chỉ là bởi vì ở đây mộc ất linh khí nồng đầm có thể trợ giúp cho việc tu luyện của bản thân, mà còn là bởi vì không khí yên tĩnh ở đây.

Hắn thích cảm giác yên tĩnh này.

Trong lúc Từ Thanh Phàm vừa đi vừa cảm nhận cảnh đẹp của hậu sơn, đột nhiên một trận mãnh liệt ba động của ngũ hành linh khí từ hậu sơn nơi

https://thuviensach.vn

xa truyền tới, làm loạn lên không khí yên tĩnh của hậu sơn. Ba động kịch liệt đó, làm cho Từ Thanh Phàm cảm thấy giống như có người đang thi triển đấu pháp ở bên cạnh mình.

Hướng về phía linh khí ba động nhìn xem, mới pháp hiện nơi linh khí ba động kỳ thật cách hắn rất xa. ở trong khung cảnh yên tĩnh buổi đêm, Từ Thanh Phàm mơ hồ có thể thấy được nơi xa hình như có kim quang và hồng quang không ngừng chớp động.

“Chẳng lẽ là có người tu tiên đang giao đấu ở đây?” nhìn kim quang và hồng quang ở nơi xa, Từ Thanh Phàm nhíu mày thầm nói. Từ Thanh Phàm không khỏi một lần nghe sư huynh Nhạc Thanh Nho nói qua, bởi vì hậu sơn rất ít bóng người, cho nên thường xuyên làm nơi cho những đệ tử cấp thấp của Cửu Hoa Môn giải quyết ân oán tư tình.

Thế thì kim quang và hồng quang rõ ràng là quang mang mà người tu luyện kim hệ đạo phạp và hỏa hệ đạo pháp thi triển ra, chỉ nhìn ba động mãnh liệt như thế, thì biết kịch đấu của hai người ở nơi xa hắn rất không đơn giản, ít nhất đã là tu vi luyện khí hậu kỳ rồi, thậm chí còn có khả năng là cao thủ tích cốc kỳ!

Phải biết rằng, tuy trong Cửu Hoa Môn có hơn hai ngàn tu sĩ, nhưng có thế đạt đến đại cao thủ kết đan kỳ lại chỉ có ít ỏi mấy mươi người. hơn nữa những cao thủ này cũng phần nhiều là ở trong tình trạng bế quan tu luyện, muốn cảnh giới gia tăng để tăng thêm thọ nguyên. Dưới Kết Đan kỳ là Linh Tịch kỳ, nhưng cao thủ này đều có thiên tài có thể sẽ đột phá đến Kết Đan Kỳ, nhận được sự bồi dưỡng trọng điểm của Cửu Hoa Môn, cho nên cũng là rất ít quản những chuyện xảy ra.

Cho nên gọi là lão hổ không ở trên núi, hầu tử liền xưng vương. Cho nên ở trong Cửu Hoa Môn, trước đến nay đều là do luyện khí kỳ và tích cốc kỳ tiếp đãi và xử lý các công việc trong cốc, mà đệ tử luyện khí hậu kỳ bình thường đã là tự mình quản lý, đệ tử tích cốc kỳ càng là phần lớn do các sư

https://thuviensach.vn

phụ khác trực tiếp quản lý cụ thể. Ví dụ như Từ Thanh Phàm vừa vào Cửu Hoa Môn liền gặp được Lý Vũ Hàn, Thịnh Vũ Sơn chính là như vậy. cho nên giữa những tu sĩ này có chuyện tư đấu lẫn nhau đều là rất thường thấy.

Vốn dĩ lấy tính cách cũ của Từ Thanh Phàm, hiểu được người đọc sách thường nói nhiều một chuyện không bằng ít đi một chuyện, gặp được sự tư đấu của người khác nhất định là lười nhác tránh ra xa giả với như không thấy.

Nhưng tình hình lần này lại có chút không giống vậy. nghĩ Từ Thanh Phàm từ khi tiến vào thế giới tu tiên đến bây giờ, đã đủ mười năm rồi. nhưng mười năm nay để bảo thù, cũng để giúp đỡ Lục Hoa Nghiêm tăng tiến công lực, Từ Thanh Phàm trước đến nay là ngoài tu luyện chỉ là tu luyện, ngoài công pháp "Khô Vinh Quyết" thiếu sót, ngay cả đạo pháp thực dụng đều không có luyện qua cái nào. Còn về chiến đầy với các tu sĩ khác, càng là từ trước đến nay chưa hề chứng kiến qua. Cho nên lần này thật không dễ gặp được có tu sĩ đang tư đấu, trong lòng do dự một lát, cuối cùng vẫn là nhịn không được hiếu kỳ trong lòng, hướng tới nơi linh khí ba động đó chạy qua.

Từ chỗ mà Từ Thanh Phàm vừa mới lưu lại đến chỗ những quang mang màu đỏ và màu vàng bắn ra, thoạt nhìn hình như cũng không phải là đặc biệt xa, nhưng thật sự khi đi đến nơi đó, mới phát hiện khoảng cách mười mấy dặm, hơn nữa ở giữa lại là một mảnh rừng cây rậm rạp. cũng may là mười năm nay Từ Thanh Phàm không tu luyện mất công, tuy không thể có đạo pháp thực dụng cụ thể gì, nhưng sau khi tu luyện đến Luyện Khí hậu kỳ cũng là mắt tinh tai thính thân thể nhanh nhẹn khỏe mạnh, hơn nữa bản thân hắn cũng có một số khinh công của thế tục, cho nên trong khu rừng cũng xuyên qua cực nhanh, sau đó không lâu liền đến nơi xảy ra kịch đấu.

Khi Từ Thanh Phàm đến cách chỗ kịch đấu không xa, trước tiên là trốn sau một cây lớn trốn kỹ, nếu không thì phải là không cẩn thận bị hai

https://thuviensach.vn

bên đang giao đấu phát hiện ra thì không dễ giải thích.

Định thần vừa nhìn, mặc dù trong lòng có chút chuẩn bị, nhưng Từ Thanh Phàm vẫn không khỏi há mồm kinh ngạc, bởi vì cuộc đấu trước mắt quá kịch liệt rồi. kịch liệt vượt qua sư tưởng tượng của hắn.

Chỉ thấy hai người thanh niên tầm hơn 20 tuổi, một người tòan thất toát ra hỏa diễm hừng hực, khi giơ tay nhấc chân sẽ tạo nên từng trận sóng lửa tuôn ào ào nhanh chóng đến người thanh niên khác, giống như hỏa thần tại thế. Mà người thanh niên khác lại toàn thân chớp lên kim quang, vừa tránh những đợt sóng lửa tuôn đến, vừa từ ngón tay bắn ra từng đạo kim quang, kim quang hóa thành từng đạo kiếm khí sắc bén không ngừng công kích lại, giống như chiến thần giáng lâm.

Hai người này đạo pháp cao thâm, uy lực phá hoại cực lớn. chỉ thấy xung quang chiến trường của hai người này, bất luận là đất đá hay là cây cối toàn bộ đều bị hủy hầu như không còn gì, thậm chí ngay cả mặt đất dày như vậy đều bởi vì hai người đạo pháp mạnh mẽ mà sinh ra những vết rách lớn. người thanh niên sử dụng hỏa diễm thì độ nóng của hỏa diễm trên người rất là cao, lại có thể đốt cháy hóa lỏng đất đá xung quanh, mà người thanh niên khác cũng không chút thua kém, từng đạo kim kiếm bắn ra từ ngón tay sắc bén vô cùng, uy lực bổ sơn tách đá.

Tốc độ giao đấu của hai người rất nhanh, vừa công kích vừa di chuyển vừa tránh né công kích của đối phương. Nghĩ đến hai người đều học qua một số đạo pháp gia tăng tốc độ di chuyển, cho nên tốc độ di chuyển rất nhanh, sau lưng thậm chí còn mang theo từng đạo tàn ảnh. Mà những sóng lửa, kiếm khí đó vì không đánh trúng đối thủ mà bắn ra xung quanh, càng làm cho phạm vi phá hoại xung quanh tăng lên nữa.

“Đây mới là uy lực thật sự đạo pháp của người tu tiên!” nhìn cảnh tượng trước mắt, Từ Thanh Phàm đáy lòng rung động, không khỏi âm thầm nghĩ đến. “đây vẫn chỉ là uy lực đạo pháp do luyện khí kỳ thi triển, thế thì

https://thuviensach.vn

nếu là tu sĩ lợi hại hơn, đạo pháp thi triển sẽ là uy lực như thế nào đây chứ?"

Từ Thanh Phàm nhìn thấy hai người thanh niên trước mắt còn trẻ hơn cả mình, trong lòng ngưỡng mộ vô cùng. Nghĩ đến hai người này hẳn là cái gì đó được gọi là thiên tài rồi, vẻn vẹn dựa vào thiên phú của chính mình, dĩ nhiên khi tuổi còn trẻ như vậy tu vi có thể đạt đến luyện khí hậu kỳ! nghĩ đến đây, trong lòng của Từ Thanh Phàm không khỏi có chút mất mát.

Nhìn thấy uy lực hai người tu luyện đạo pháp sinh ra, liên hệ nghĩ đến bản thân mình vì tu luyện "Khô Vinh Quyết" mà uy lực chỉ có bằng một nửa đạo pháp của người tu luyện bình thường, loại mất mát này ở trong lòng của Từ Thanh Phàm càng gia tăng mạnh mẽ.

Nhưng Từ Thanh Phàm dù sao cũng không phải là kiểu người thích thở ngắn than dài với bản thân, chỉ nhè nhẹ lắc đầu một chút, đem loại ý nghĩ không bình thường này vứt đi tiếp tục chuyên tâm xem trận đấu trước mắt. dù sao chiến đấu loại này cũng không phải là bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu cũng có thể thấy được.

Ngay khi Từ Thanh Phàm đang xem một cách chăm chú, hai người trong trận đầu lại đột nhiên dừng tay lại, đứng đối diện với nhau ánh mắt sắc bén nhìn lẫn nhau, nhìn chiến trường giằng co vừa rồi.

Thẳng đến khi hai người đều dừng di chuyển lại, Từ Thanh Phàm mới nhìn rõ mặt mũi của hai người, không khỏi lại kinh ngạc thêm lần nữa.

Thì ra, vẻ mặt của hai người này thực sự là rất giống nhau, đều mang một khuôn mặt đẹp trai mang theo chút vẻ mặt tái nhợt, vẻ mặt lạnh lùng như nhau, lông mày lưỡi kiếm hơi nhếch lên, cắn chặt môi, mang theo nụ cười châm chọc, trong ánh mắt cũng mang theo dày đặc sự từ chối người từ ngàn dặm.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải hình dáng của hai người không hoàn toàn giống nhau, Từ Thanh Phàm quả thật còn tưởng rằng hai người này là anh em ruột. cùng so sánh mà nói, người tu luyện kim hệ đạo pháp kia vẻ mặt cương nghị hơn, giống như đao kiếm vậy, mà người tu luyện hỏa hệ đạo pháp lại đẹp trai hơn một chút.

“Rất tốt, không ngờ thực lực của ngươi đã đạt đến trình độ này rồi.” người thanh niên tu luyện kim hệ đạo pháp kia nhẹ giọng nói, âm thanh lại thanh thúy giống như kim thiết va vào nhau vậy, tuy âm thanh rất nhỏ, nhưng trong đó ngầm chứa linh khí cường đại, ngay cả Từ Thanh Phàm cách xa mấy trượng cũng nghe rõ ràng.

“Ngươi cũng thế, lại có thể chống đỡ ta ra tay được lâu như vậy.” người thanh niên tu luyện hỏa hệ đạo pháp thản nhiên đáp, thanh âm nhẹ nhàng mềm mại. chỉ là trong khi nói khóe miệng của hắn mang theo ý châm chọc càng thêm rõ ràng, làm cho người ta thấy được luôn có cảm giác không thoải mái chút nào.

“Đáng tiếc, nếu thực lực của ngươi vẻn vẹn chỉ đạt đến trình độ này mà nói, thế thì ngươi cũng không có cách nào thắng được ta cả.” người thanh niên tu luyện kim hệ đạo pháp lại không vì lời nói của đối thủ mà tức giận, chỉ lạnh lùng hừ một tiếng. “Hôm nay ta sẽ cho ngươi thấy được thực lực thật sự của ta, để cho ngươi thua tâm phục khẩu phục, cũng để cho ngươi biết được cái gì mới thực sự được gọi là thiên tài!”

Nói xong, quanh thân người này kim quang bùng phát, từ xa nhìn lại giống như một mặt trời nhỏ màu vàng đang phát sáng vậy!

Nhìn thấy người này đột ngột thay đổi như thế, bất luận là Từ Thanh Phàm hay là người thanh niên tu luyện hỏa hệ đạo pháp kia, mặt đều biến sắc. tuy Từ Thanh Phàm cách hai người rất xa, nhưng khi kim quang chiếu đến thân mình lại cảm giác làn da từng trận nhói đau.

https://thuviensach.vn

“Ngươi bây giờ lại đã có tu vi Tích Cốc kỳ rồi. không ngờ người vừa rồi căn bản không dùng toàn lực.” Người thanh niên tu luyện hỏa hệ đạo pháp nói. Vẻ mặt của hắn mặc dù thay đổi một chút, nhưng không có chút gì gọi là sợ hãi cả, thần sắc lạnh lùng như cũ.

“Vừa rồi chỉ là đùa chơi với ngươi thôi. Bây giờ đây mới là thực lực chân chính của ta.” Người thanh niên tu luyện kim hệ đạo pháp bộ dáng cũng không có gì đắc ý cả, chỉ lạnh lùng tiếp tục nói. “Bây giờ, ta sẽ cho ngươi biết, trong Cửu Hoa Môn chỉ cần có một mình ta là thiên tài đủ rồi!”

Đang nói, người thanh niên này lao về phía người thanh niên tu luyện hỏa hệ đạo pháp, cả người giống như hóa thành một thanh kiếm lớn, hung hăng đâm lên ngực người thanh niên tu luyện hỏa hệ đạo pháp. Trong nhất thời khí thế vô cùng mạnh mẽ.

Linh khí hóa hình, đây chính là một trong những biểu thị cho việc đạt tới tu vi Tích Cốc kỳ!!

“Thật thú vị, thật sự là thú vị.” đối mặt với thanh kiếm cực lớn hình người công kích đến, người thanh niên tu luyện hỏa hệ đạo pháp cũng không có gì gọi là khẩn trương cả, người lại còn cười nhẹ tán thưởng một câu, chỉ là trong âm thanh mang theo sự trêu chọc nồng đậm. lại đột nhiên nghiêm mặt, thản nhiê nói : “Nhưng ngươi tưởng rằng chỉ có ngươi mới đạt đến Tích Cốc kỳ sao?”

Nói xong, chỉ thấy hỏa diễm hộ thân quang người hắn cũng tăng mạnh, hỏa diễm chớp quanh người hóa thành một con phượng hoàng nghênh đó cự kiếm. linh khí hóa hình!! Không ngờ người thanh niên sử dụ hỏa hệ đạo pháp này cũng đạt đến cảnh giới tích cốc kỳ!!!

Trong chớp mắt, phượng hoàng hỏa diễm màu hồng và cự kiếm màu vàng chiến đấu không ngừng giữa không trung, giằng co lẫn nhau không bên nào thua thiệt.

https://thuviensach.vn

Mà uy lực dư thừa của hai người chiến đấu cũng làm cho người xem bên cạnh là Từ Thanh Phàm chịu khổ không thôi, nhiệt độ của hỏa diễm phượng hoàng phát ra thực sự quá mạnh mẽ, không chỉ làm cho Từ Thanh Phàm thân thể cảm giác nóng rát không thôi, mồ hôi chảy liên tục, quan trọng hơn là không khí quanh người dường như cũng bị hỏa diễm đốt cháy hết sạch sẽ vậy, làm cho Từ Thanh Phàm trong chớp mắt cảm thấy hô hấp khó khăn.

“Đây chỉ là uy lực của tu sĩ Tích Cốc kỳ thôi sao?” Từ Thanh Phàm nhìn thấy tình cảnh trước mắt mà trong lòng kinh ngạc không thôi, nhưng đồng thời trong lòng đối với quyết tâm tu luyện cũng mạnh mẽ thêm rất nhiều.

Mà ngay lúc Từ Thanh Phàm đang kinh ngạc không thôi, thì trận đấu bên cạnh cũng dần dần xảy ra biến hóa.

Chỉ thấy cự kiếm màu vàng kia trong thời gian chiến đấu trôi qua bắt đầu trở nên kình lực không đủ, không chỉ kim quang dần dần bắt đầu nhạt dần, hơn nữa thể tích cũng bắt đầu nhỏ dần, nhưng lại vẫn đối kháng mạnh mẽ như cũ. Mà phượng hoàng hỏa diễm lại uy thế không giảm, vẫn như cũ mạng mẽ công kích cự kiếm này. Cự kiếm màu vàng dưới sự công kích của phượng hoàng hỏa diễm ánh sáng càng lúc càng mờ, thể tích cũng càng lúc càng nhỏ. Cuối cùng, cự kiếm màu vàng giống như bị hỏa diễm làm cho bốc hơi vậy, hóa thành hư vô, phiêu tán trong không khí. Mà không có sự chống đỡ của cự kiếm, phượng hoàng hỏa diễm không có sự ngăn cản nào, mạnh mẽ xông đến trước mặt người thanh niên sử dụng kim hệ đạo pháp.

Nhìn thấy người thanh niên đó sắp bị phượng hoàng hỏa diễm đánh trọng thương, quanh thân hắn đột nhiên chớp lên một đạo kim quang, kim quang hóa thành một tấm cự thuẫn màu vàng chặn sự công kích của phượng hoàng hỏa diễm lại. nhung người của hắn cũng bị phượng hoàng hỏa diễm kích liên tục lùi mười mấy bước. quan trọng hơn là, theo lần công kích này của phượng hoàng hỏa diễm, kim quang hộ thể của hắn cũng bị

https://thuviensach.vn

kích tan rồi. nếu phượng hoàng hỏa diễm công kích lần nữa, thế thì hắn không thể không bị trọng thương. Hơn nữa thấy vẻ mặt của hắn bây giờ, chắc là một kích vừa rồi, cũng làm cho hắn bị nội thương không nhẹ.

Nhưng phượng hoàng hỏa diễm kia cũng không công kích lần nữa, mà là bay trở về quanh người thanh niên sử dụng hỏa hệ đạo pháp. Lần nữa hóa thành hỏa diễm hộ thể của hắn, hơn nữa từ từ thu vào trong cơ thể.

Sau khi đánh bại đối thủ, người thanh niên sử dụng hỏa hệ đạo pháp lại không có chút gì gọi là vẻ mặt đắc ý cả, chỉ là khóe miệng vẫn một nụ cười châm chọc càng trở nên rõ ràng.

“Ngươi cũng đạt tới cảnh giới Tích Cốc kỳ!!!” sau khi bị thương vẻ mặt của người thanh niên tu luyện kim hệ đạo pháp càng thêm trắng bệch. Mặc dù hư nhược, nhưng lời nói lại cường ngạnh như cũ.

“Ta thừa nhận ngươi là một thiên tài, chỉ trong thời gian ngắn ngủi mấy năm liền có thể tu luyện kim hệ đạo pháp đến cảnh giới Tích Cốc kỳ.” người thanh niên sử dụng hỏa hệ đạo pháp cũng không trực tiếp trả lời câu hỏi của hắn, sau khi chỉ nói một như vậy liền xoay người đi về trước núi, nhưng trong hậu sơn vắng vẻ lại vẫn như cũng vang vọng âm thanh thản nhiên của hắn. “Nhưng cho dù người là thiên tài như thế nào, trước mặt Phượng gia ta đây, cũng chỉ là trò cười mà thôi.”

Theo sự kết thúc của âm thanh bình thản mà mang theo nồng đậm cao ngạo của hắn, thân hình của hắn cũng từ từ biến mắt trong rừng cây rậm rạp ở hậu sơn, cho đến khi hoàn toàn không thấy, hình như trận quyết đấu vừa trồi chỉ là một chuyện tình không đủ để nói đến vậy.

Lúc này, ngay cả là trong lòng của Từ Thanh Phàm vẫn rất không thích sự cao ngạo và thái độ trong lòng xem thường người khác của hắn, cũng không thể không thừa nhận hắn lúc này đích thực là rất có phong độ.

https://thuviensach.vn

Mà người thanh niên tu luyện kim hệ đạo pháp đó, thần sắc vẫn nhìn chằm chằm vào thân ảnh dần đi xa của hắn, đột nhiên trong miệng phun ra đầy máu, sau đó trực tiếp ngã xuống đất, hồi lâu không thấy động đậy, chắc đã hôn mê rồi.

Nhìn người thanh niên ngã xuống đất trước mắt mình không xa, Từ Thanh Phàm trong lòng do dự một chút, có nên ra tay giúp đỡ hay không, cuối cùng cẫn hướng đến người thanh niên đó đi lại.

Từ Thanh Phàm mặc dù rất ghét sự phiền phức, nhưng bởi vì ghét sự phiền phức mà thấy người chết mà không cứu thì làm không được.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 9: Quen Nhau

Nhìn thấy người thanh niên đột nhiên ngã xuống đất, Từ Thanh Phàm trong lòng do dự một chút, nhưng vẫn đi đến bên cạnh hắn.

Khi Từ Thanh Phàm đi đến bên cạnh người thanh niên này, chỉ thấy sắc mặt của hắn trắng bệch, hai mắt nhắm nghiền, hiển nhiên đã ngất đi rồi. trên làn da chớp lên một loại màu vàng nhạt không khỏe, nhìn bộ dáng hình như bị nội thương rất nghiêm trọng.

Nhìn thấy tình trạng này, Từ Thanh Phàm lại không chần chừ, đỡ người thanh niên dậy, để cho hắn ngồi xếp bằng trên mặt đất, tiếp theo hai tay đặt lên hai huyệt đạo sau lưng của hắn là “Chân Hư” và “Linh Tuyền”, trong cơ thể hai đạo mộc ất linh khí màu xanh cuồn cuộn chảy vào người thanh niên đó không ngừng, muốn dùng mộc ất linh khí của mình để điều trị nội thương cho hắn.

Không ngờ Từ Thanh Phàm mới đem mộc ất linh khí xâm nhập dò xét trong cơ thể của người thanh niên này, linh khí mất sự khống chế ở trong cơ thể của hắn đang chạy loạn khắp nơi, xông kích lung tung làm cho kinh mạch của hắn đã bị thương lại càng nặng thêm. Quan trọng hơn là, trong cơ thể của người thanh niên này còn tiềm tàng một tia hỏa linh khí không thuộc về hắn ta, tuy số lượng không bằng kim linh khí của hắn, nhưng sức phá hoại lại lớn hơn rất nhiều, công kích thẳng đến kinh mạch tâm tạng của hắn.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến người này vừa rồi cùng với người thanh niên tu luyện hỏa hệ đạo pháp giao đấu với nhau bị nội thương rất nghiêm trọng, không chỉ không thể khống chế được kim linh khí của mình trong cơ thể, hơn nữa còn bị đối thủ dùng hỏa linh khí xâm nhập vào cơ thể, bị thương rất nặng.

Vốn dĩ, nếu hắn sau khi bị thương lập tức ngồi xuống, vận công lấy linh khí của mình điều trị nội thương, vấn đề sẽ không nghiêm trọng như vậy. nhưng vấn đề là tính cách của người này quá cao ngạo rồi, căn bản không muốn mất mặt với đối thủ. Cho nên sau khi giao đấu vẫn chống đỡ thân thể đứng thẳng khi bị thương, đợi đến khi người thanh niên tu luyện hỏa hệ đạo pháp kia rời đi mới trị thương. Nhưng lúc đó lại không kịp nữa rồi.

Ngang ngạnh, cương quyết như vậy, không chỉ làm cho hắn bỏ mất thời cơ tốt nhất để trị thương, còn làm cho thương tích trên người hắn càng nghiêm trọng hơn. Nếu làm không tốt, kinh mạch của hắn sẽ vỡ ra, từ đó công lực mất hết.

Cũng may, còn có một người như Từ Thanh Phàm vẫn đừng một bên xem náo nhiệt.

“Thật sự là, ngang ngạnh chống đỡ như vậy làm gì cơ chứ? Là mạng nhỏ của mình quan trọng hay là mặt mũi quan trọng hơn đây?” trong lòng Từ Thanh Phàm âm thầm trách cứ, nhưng mộc ất linh khí trong cơ thể lại không ngừng tuôn vào cơ thể người thanh niên đó, cố gắng đè nén kim linh khí đang chạy loạn trong cơ thể của hắn, cũng toàn lực tiêu trừ hỏa linh khí đang phá hoại cơ thể.

Vốn dĩ, tu vi bây giờ của Từ Thanh Phàm chỉ là cảnh giới Luyện Khí hậu kỳ, mà người này lại đã đạt đến cao thủ tích cốc kỳ rồi, nếu là tình huống bình thường, Từ Thanh Phàm muốn giúp hắn đè nén kim linh khí trong cơ thể hắn thì không thể được. nhưng một là linh khí của người này vừa mới tiêu hao do kịch đấu, bây giờ kim linh khí trong cơ thể đã không

https://thuviensach.vn

bằng một phần ba lúc khỏe mạnh, hai là người này bây giờ đang ở trạng thái hôn mê, không có lực để khống chế linh khí trong cơ thể. Cho nên Từ Thanh Phàm mới có thể miễn cưỡng áp chế linh khí chạy loạn trong cơ thể của hắn, cũng nhất nhất giải quyết. nhưng ngay cả như thế, Từ Thanh Phàm cũng cảm thấy rất khó khăn mới làm được, dù sao công lực của hai người cũng là hai cảnh giới khác nhau.

Cũng không biết qua bao lâu, Từ Thanh Phàm liền như thế không ngừng giúp đỡ người thanh niên xử lý linh khí trong cơ thể của hắn. cuối cùng, Từ Thanh Phàm thật không dễ mới dọn dẹp được toàn bộ kim linh khí đã mất đi sự khống chế ở trong cơ thể của người thanh niên, cũng đem những tia hỏa linh khí trong cơ thể hắn đẩy ra ngoài, mệt đến nỗi đầu đầy mồ hôi, mặt trắng bệch đến nỗi hơn cả gương mặt của người bị thương.

Tuy linh khí trong cơ thể tiêu hao rất nghiêm trọng, nhưng Từ Thanh Phàm sau khi xử lý hoàn tất linh khí trong cơ thể của người thanh niên này cũng không buông tay ra, mà mạnh mẽ tiếp tục đưa linh khí vào cơ thể của hắn. bởi vì Từ Thanh Phàm biết, người này bây giờ kinh mạch trong cơ thể bị thương nghiêm trọng, nếu không kịp thời chữa trị, thế thì sau này rất có thể sẽ lưu lại bệnh ẩn chứa trong đó, sẽ rất khó phục hồi, sau này công lực muốn tiến lên một tầng nữa sẽ rất khó khăn.

Từ Thanh Phàm tự biết tư chất của bản thân rất tầm thường, hơn nữa từ sư phụ của hắn là Lục Hoa Nghiêm cũng hiểu rõ được gian khổ của việc tu luyện, cho nên không nhẫn tâm nhìn thấy một người có tư chất tốt ở trước mắt mình mà mất đi tiền đồ. Cho nên hắn muốn tận hết sức mình có thể giúp đỡ người này phục hồi.

Có lẽ đối với rất nhiều người mà nói, thứ gì mà bản thân không đạt được, người khác cũng đừng mong mà đạt được dễ dàng. Nhưng đối với Từ Thanh Phàm mà nói, hắn lại vĩnh viễn không thể làm chuyện như vậy.

https://thuviensach.vn

Có lẽ Từ Thanh Phàm đời này của hắn công lực cũng không đạt đến Kết Đan kỳ, nhưng nếu nhìn thấy người khác làm được, hắn vẫn vui vẻ như vậy. có lẽ sẽ hơi mất mát một chút, nhưng tuyệt đối sẽ không đố kị, càng không thể nghĩ đến cách phá hoại đối phương.

Từ Thanh Phàm chính là người như vậy. người ta có thể nói hắn là ngây thơ, nói hắn là người tốt, nhưng người ta tuyệt đối không thể nói hắn là kẻ ác được.

Vừa mới vì người thanh niên này mà giải quyết linh khí mất không chế trong cơ thể, mộc ất linh khí màu xanh của Từ Thanh Phàm đã tiêu hao tám chính phần rồi. bây giờ lại giúp hắn điều trị nội thương nữa, tốc độ tiêu hao linh khí càng nhanh chóng, không bao lâu Từ Thanh Phàm liền cảm giác được linh khí trong cơ thể mình đã dần dần khô kiệt rồi, nhưng bởi vì kinh mạch trong cơ thể của người thanh niên này còn có nhiều chỗ tổn hại, cho nên Từ Thanh Phàm bất đắc dĩ lấy linh khí trong cơ thể càng lúc càng ít đi, tiếp tục đưa vào trong cơ thể của người thanh niên.

Vốn dĩ, trong cơ thể của Từ Thanh Phàm còn có một đạo linh khí màu xám quy mô không dưới mộc ất linh khí, nhưng Từ Thanh Phàm căn bản không dám dùng để trị thương cho người thanh niên này. Bởi vì đạo linh khí màu xám đó làm cho người ta cảm giác quá mức hoang vu tĩnh mịch, trời mới biết được sau khi nó được đưa vào thân thể của người khác sẽ sinh ra hiệu quả như thế nào.

Không thể không nói, mộc ất chi khí mà Từ Thanh Phàm tu luyện trong đó ngầm chứa khí tức sinh mạng rất là lớn, hiệu quả trị thương vô cùng tốt. cho nên trước khi Từ Thanh Phàm tiêu hao hết một tia mộc ất chi khí màu xanh cuối cùng trong cơ thể, kinh mạch tổn hại của người thanh niên này cũng được chữa khỏi hoàn toàn. Trong chớp mắt Từ Thanh Phàm buông tay ra, liền cảm giác được kim linh khí trong cơ thể của người thanh niên đó đã bắt đầu tự động vận chuyển.

https://thuviensach.vn

Biết được người này dưới sự chữa trị của mình đã tỉnh lại, bắt đầu tự động vận chuyển linh khí trong cơ thể chữa thương. Từ Thanh Phàm bỏ gánh nặng lo âu trong lòng xuống cũng kịp thời ngồi xuống, cố hết sức phục hồi mộc ất linh khí trong cơ thể mình.

Mà ngay khi Từ Thanh Phàm chuẩn bị ngồi xuống phục hồi mộc ất linh khí trong cơ thể mình, trong cơ thể hán một cỗ linh khí màu xám tràn đầy cảm giác tĩnh mịch tử tịch khác lại đột nhiên không chịu sự không chế nhanh chóng vận chuyển.

Đối mặt với sự thay đổi đột ngột như vậy, Từ Thanh Phàm bị hù nhảy dựng lên. Từ sau khi hắn tu luyện bộ công pháp "Khô Vinh Quyết" kỳ quái này, trong cơ thể của hắn luôn có hai cỗ linh khí một xanh một xám có tính chất hoàn toàn trái ngược nhau. Linh khí màu xanh tràn đầy khí tức sinh mệnh, là mộc ất chân khí của chính tông, mà linh khí màu xám lại tràn đầy khí tức tử tịch, người lại giống là công pháp của ma đạo hơn. Không ngờ bây giờ là vì mộc ất linh khí tiêu hao quá nhiều, hai đạo linh khí mất đi điểm cân bằng, linh khí màu xám lại mất khống chế rồi!

"Chẳng lẽ ta sắp bị tẩu hỏa nhập ma rồi sao?" cảm nhận được linh khí tử tịch màu xám trong cơ thể mình không chịu được sự không chế, Từ Thanh Phàm trong lòng nghĩ đến sự tuyệt vọng.

Đối với người tu tiên mà nói, tẩu hỏa nhập ma tuyệt đối là một trong những chuyện kinh khủng nhất. một khi tẩu hỏa nhập ma, nhẹ thì công lực mất hết, từ đó không thể tu luyện được nữa, nặng thì mất mạng, tiến nhập vào luân hồi!

Từ sau khi tu luyện "Khô Vinh Quyết" thiếu sót này, Từ Thanh Phàm thường có kinh nghiệm đối với việc xuất hiện tẩu hỏa nhập mà. Nhưng bởi vì sư phụ hắn là Lục Hoa Nghiêm bất cứ lúc nào cũng có bên cạnh kịp thời giúp đỡ, cho nên hắn mới có thể lần lượt tránh khỏi một kiếp.

https://thuviensach.vn

Sau này theo sự tu luyện của Từ Thanh Phàm đã đi vào quỹ đạo, công lực càng ngày càng cao, tình huống tẩu hỏa nhập mà cũng ngày càng ít đi, gần đây nhất đã là ba bốn năm rồi, đã lâu rồi không có trải qua kinh nghiệm của sự khủng hoảng này rồi, cho nên Từ Thanh Phàm dần dần cũng quên chuyện này luôn rồi. nhưng hắn căn bản không ngờ lần này chỉ vì cứu người mà đột nhiên lâm vào tẩu hỏa nhập ma.

Lúc này, bên cạnh không có đại cao thủ đạt đến cảnh giới Kim Đan kỳ như Lục Hoa Nghiêm giúp đỡ, linh khí trong cơ thể cung tiêu hao nghiêm trọng, an toàn để Từ Thanh Phàm vượt qua nguy cơ lần này, sợ là lực bất tòng tâm rồi.

“Chẳng lẽ hôm nay ta phải chết ở đây sao?” cảm nhận linh khí màu xám trong cơ thể không chịu không chế đang điên cuồng vận chuyển, Từ Thanh Phàm trong lòng không khỏi tuyệt vọng. “Ta không cam lòng, thù nhà ta vẫn chưa báo được mà.”

Mà ngay khi Từ Thanh Phàm lâm vào tuyệt vọng, sự việc lại dần dần chuyển biến tốt.

Thì ra, đạo linh khí màu xám vận chuyển điên cuồng đó, sau mỗi một vòng vận chuyển trong cơ thể của Từ Thanh Phàm, sẽ có một tia chuyển hóa thành mộc ất linh khí màu xanh trong cơ thể. Theo sự vận chuyển của linh khí màu xám này càng lúc càng nhanh, Mộc ất chân khí trong cơ thể của Từ Thanh Phàm càng lúc càng nhiều. không biết trải qua bao lâu, cũng không biết linh khí tử tịch màu xám đó đã vận chuyển bao nhiêu vong, cuối cùng, mộc ất linh khí sinh ra lần nữa bằng với linh khí màu xám, dưới sự khống chế của Từ Thanh Phàm lần nữa trở về trong đan điền.

Kiểm tra kỹ một lần thân thể của mình, Từ Thanh Phàm nhẹ nhàng thở ra một hơi. Kinh mạch trong cơ thể cũng không có vì sự vận chuyển điên cuồng của linh khí màu xám vừa rồi mà chịu tổn thương, đây cũng xem như là sự may mắn trong sự không may vậy.

https://thuviensach.vn

Nhưng cũng không biết là Từ Thanh Phàm cảm giác sai hay không? Sau một lần điều tra tình hình trong cơ thể của mình, Từ Thanh Phàm luôn cảm thấy hai đạo chân khí trong cơ thể mình trải qua lần phát tán biến hóa lần này trở nên cường đại hơn so với trước đây, sinh mệnh và tử tịch hai loại khí tức tương phản cũng tỏ ra càng mạnh mẽ. thậm chí, ba năm nay vẫn khổ sở không thể đột phá Luyện khí kỳ, cũng có khả năng lớn lập tức muốn đột phá vậy, giống như Tích cốc kỳ đang ở trước mắt, chỉ cần một tầng cửa sổ bằng giấy, bây giờ cần làm chỉ là nhẹ nhàng chọc một phát.

Đối mặt với công lực đột nhiên gia tăng như vậy, Từ Thanh Phàm hết sức vui mừng, cũng mơ hồ có chút kỳ quái. Trước đây cũng đã xảy ra việc sau khi Lục Hoa Nghiêm giúp đỡ luyện hóa hết linh khí màu xám trong cơ thể, sau khi vận chuyển mộc ất linh khí màu xanh lại sinh ra tình trạng tử tịch linh khí màu xám. Mà lần này vừa khéo lại ngược lại, là tử tịch linh khí màu xám tự động vận chuyển sinh ra mộc ất linh khí.

Chẳng lẽ, tu luyện "Khô Vinh Quyết" này cần phải có hai loại linh khí hoàn toàn trái ngược nhau cùng tồn tại hay sao?

Giữa sự mơ hồ, Từ Thanh Phàm cảm thấy "Khô Vinh Quyết" này có lẽ thật sự có chỗ bất phàm nào đó, có lẽ cũng không chỉ là loại vô bổ giống như mình tưởng tượng vậy đâu.

Sau khi vận công hoàn tất, Từ Thanh Phàm từ từ mở mắt ra, ánh mặt trời hết sức chói chang chiếu vào mắt làm cho hắn hết sức kinh ngạc. không biết khi nào, mặt trời đã lên cao như vậy rồi, mà thời gian bất tri bất giác đã đến buổi trưa rồi.

"Hôm qua là ngươi cứu ta phải không?"

Ngay khi Từ Thanh Phàm muốn học theo bộ dạng cảm khái của sư phụ Lục Hoa Nghiêm, "Tu luyện không có năm tháng, trong núi không có ngày giờ" những lời thừa thãi như vậy, bên cạnh đột nhiên xuất hiện một

https://thuviensach.vn

âm thanh, nghe như tiếng kêu thanh thúy của kim thiếc va chạm vào nhau vậy.

Từ Thanh Phàm bị âm thanh đột ngột này hù nhảy dựng lên, phải biết rằng từ sau khi hắn bắt đầu tu luyện và trở thành người tu tiên, tai mắt cáng ngày càng minh mẫn. xung quang ba trượng bất cứ là tiếng động của gió thổi trên ngọn cỏ cũng tuyệt đội không thoát khỏi cảm ứng của hắn. đương nhiên, ngoài cao thủ Kim đan kỳ như Lục Hoa Nghiêm.

Theo âm thanh nhìn lại, thì ra là người thanh niên tối hôm qua sử dụng kim hệ đạo pháp. Thấy sắc mặt của hắn tuy rằng vẫn trắng bệch như cũ, nhưng cũng có một tia huyết sắc, liền biết nội thương của hắn đã tốt hơn nhiều rồi.

Trên thân người này còn dính chút sương sớm nhàn nhạt, hiển nhiên cũng ở đây cả đêm.

Người này tuy còn trẻ, nhưng đã có tu vi Tích Cốc kỳ rồi, chẳng trách có thể tránh khỏi tai mắt của Từ Thanh Phàm.

“Là ta.” Từ Thanh Phàm sau khi bình tĩnh lại, lập tức trả lời. đối với hắn mà nói, người khác hỏi mà không kịp thời trả lời, là hành vi không lịch sự.

“Ngươi vì sao muốn cứu ta?” không ngờ người thanh niên này nghe xong câu trả lời của Từ Thanh Phàm, ngược lại nhíu mày lại. lời nói vẫn lạnh lùng như cũng, cũng không có vì người trước mắt là người đã có ơn cứu mạng mình mà có chút gì thay đổi.

“Ta tại sao không thể cứu ngươi được chứ?” Từ Thanh Phàm cảm thấy câu hỏi này có chút buồn cười, liền hỏi ngược lại.

“Ngươi tại sao lại muốn cứu ta?” ngươi thanh niên hỏi tiếp, lông mày càng nhíu chặt hơn. “Ngươi muốn đạt được chỗ tốt gì?”

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm sau khi nghe được câu hỏi của người thanh niên lông mày nhíu lại, cảm thấy người thanh niên ngày cảnh giác quá sâu đối với người bên cạnh rồi, lòng tốt giúp đỡ của mình lại bị hắn hoài nghi là muốn đòi lấy chỗ tốt nào đó.

Nghĩ đến đây, Từ Thanh Phàm cảm thấy bản thân không có gì để nói với người thanh niên đa nghi trước mắt này, bởi vì hai người căn bản không có cùng chung lời nói. Thế là khoát ta nói : "Bởi vì ta muốn cứu ngươi, cho nên cứu ngươi thôi. Đối với một số người nào đó mà nói, cứu người cũng không nhất định phải có lý do hoặc có điểm tốt nào đó."

Vừa nói, Từ Thanh Phàm không lưu lại nữa, xoay người đi về Trường Xuân Cư.

"Đợi chút!" ngay khi Từ Thanh Phàm sắp đi vào khu rừng nhỏ, người thanh niên sau lưng lại đột nhiên gọi.

"Gì vậy?" Từ Thanh Phàm xoay người lại, tò mò hỏi. Chẳng lẽ người thanh niên này còn muốn lưu mình lại hỏi cho rõ hay sao? Thế thì cũng quá là không biết điều rồi sao?

"Ta gọi là Kim Thanh Hàn." Người thanh niên nói, hình như lại có chút do dự, sau đó lại cắn răng nói tiếp : "Lần này….. cảm ơn ngươi nhiều."

Đối với một con người kiêu ngạo như người thanh niên trước mắt này mà nói, "Cảm ơn" hai từ này phỏng chừng đời này cũng không có nói qua mấy lần, bây giớ nói ra hai chữ này bộ dáng rõ ràng rất không tự nhiên.

Nhưng cách nhìn của Từ Thanh Phàm về người thanh niên này có chút chuyển biến. Ân oán phân minh, xem ra người thanh niên này cung không chỉ là một người chỉ có đa nghi và kiêu ngạo không thôi a.

https://thuviensach.vn

“Ta gọi là Từ Thanh Phàm.” khi Từ Thanh Phàm trả lời khóe miệng nở một nụ cười thản nhiên.

Có lẽ, mình sắp kết giao được một người bạn đầu tiên ở Cửu Hoa Sơn rồi sao?

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 10: Tích Cốc

Cứ như vậy Từ Thanh Phàm đã quen Kim Thanh Hàn.

Qua đêm nay Từ Thanh Phàm bởi vì phát hiện hậu sơn chỗ này tràn đầy Mộc Ất Linh Khí, hơn nữa cảnh vật tươi đẹp, không khí trong lành, vả lại rất yên tĩnh, cho nên vào buổi tối mỗi ngày đều luyện công mấy canh giờ.

Mặc dù hiện tại Từ Thanh Phàm còn đang ở giai đoạn Luyện Khí kỳ, nên không có cách nào để mỗi giờ mỗi khắc hấp thu Mộc ất chi khí trong thiên địa để nuôi dưỡng thân thể được, nhưng dưới hoàn cảnh tu luyện như thế này trợ giúp hắn làm tăng thêm sự tương hợp của Mộc ất linh khí, đối với việc vận chuyển Mộc ất linh khí có chỗ rất tốt

Mà từ sau khi Từ Thanh Phàm cứu Kim Thanh Hàn lần trước, Kim Thanh Hàn cũng thường xuyên tới nơi này luyện tập đạo thuật. Hai người, một ngồi xuống tu luyện, một luyện tập đạo thuật, trong lúc đó rất ít nói chuyện, nhưng coi như sống chung hòa thuận.

Từ Thanh Phàm biết với tính cách cao ngạo của Kim Thanh Hàn, đồng ý mỗi ngày cùng tới nơi này và cùng tu luyện với mình, mặc dù rất ít nói chuyện nhưng cũng hiểu rằng hắn đã chấp nhận mình. Cho nên mỗi lần Từ Thanh Phàm nhìn thấy hắn đều mỉm cười gật đầu hỏi thăm, còn Kim Thanh Hàn cũng chầm chậm bắt đầu học hỏi cách đáp lại cái gật đầu hỏi thăm của Từ Thanh Phàm, ít nhất khi gật đầu vẻ mặt cũng ko gượng gạo nữa.

https://thuviensach.vn

Cứ như vậy thời gian thấm thoát cũng được hơn hai tháng.

Tối hôm đó, sau khi tu luyện cả ngày Từ Thanh Phàm một lần nữa đi tới hậu sơn, phát hiện Kim Thanh Hàn không có đến đó. Ngẩng đầu nhìn trời, phát hiện ánh trăng còn đang ở phía tây , biết rằng bản thân đến sớm, khẽ cười thầm chính mình khi không để ý tới điều đó. Tiếp tục hướng tới chỗ ngồi quen thuộc của mình. Hít sâu hai hơi không khí mát mẻ của ban đêm, sau đó bắt đầu ngồi xuống như thường lệ.

Đối với Từ Thanh Phàm mà nói, vàobuổi tối mỗi ngày đến hậu sơn nói là ngồi để tu luyện nhưng có thể nói là nghỉ ngơi hoặc như nghỉ dưỡng vậy. Bình thường tại Trường Xuân Cư trong lúc ngồi xuống tu luyện, bản thân Từ Thanh Phàm luôn cố gắng duy trì và vận chuyển hai đạo linh khí trong cơ thể dựa theo những gì đã nõi trong công pháp(Khô Vinh Quyết), cố hết để sức tăng tu vi công lực của chính mình.

Mà vào buổi tối mỗi ngày ở phía hậu sơn khi ngồi xuống, Từ Thanh Phàm chỉ nhắm mắt dưỡng thần, làm cho linh khí trong cơ thể tự động vận chuyển, nhận thức sự ảo diệu khi linh khí vận chuyển trong cơ thể. So sánh về cảm giác mà nói thì làm ngồi như vậy thoải mái hơn rất nhiều

Nhưng hôm nay tình huống có chút khác thường so với mọi ngày.

Nguyên Từ Thanh Phàm vẫn thường làm giống như mọi ngày, một bên cảm thụ Mộc ất linh khí trong thiên địa, một bên tùy ý để hai đạo linh khí trong cơ thể tự động vận chuyển. Chỉ là đột nhiên trong lúc đó, trong lòng rung động, sau đó trong cơ thể hai đạo linh khí bắt đầu trở nên mạnh mẽ đánh sâu vào trong kinh mạch, trước kia vận công tại đây không thông suốt, sau khi đánh sâu vào bỗng trở nên dễ dàng hơn.

Mà lần vận chuyển linh khí này không giống với những lần tẩu hỏa nhập ma trước. Bởi vì Từ Thanh Phàm cảm giác linh khí mặc dù tự động vận chuyển đánh sâu vào kinh mạch, nhưng đó là ý muốn của hắn, linh khí

https://thuviensach.vn

có thể dễ dàng đánh sâu thêm vào kinh mạch lần nữa. Nói cách khác, lần này linh khí đánh sâu vào kinh mạch đang được tiến hành dưới sự khống chế của hắn. Vì vậy Từ Thanh Phàm cũng yên lòng, bắt đầu an tâm quan sát tình trạng trong cơ thể.

Chỉ thấy khi linh khí đánh sâu vào, cơ thể Từ Thanh Phàm vận chuyển linh khí ngày càng trót lọt hơn, kinh mạch cũng càng ngày càng mở rộng và cứng cỏi hơn. Chẳng ngờ rằng dưới sự biến hóa đó, thiên niên Mộc ất chi khí tích súc trong cơ thể nhanh chóng bị luyện hóa, linh khí vận chuyển mấy vòng, linh khí trong cơ thể Từ Thanh Phàm tăng trưởng gấp đôi có thừa.

Rốt cuộc, linh khí trong cơ thể ngày càng nhiều, cho dù đan điền và kinh mạch trong cơ thể Từ Thanh Phàm đã mở rộng rất lớn cũng không cách nào chống đỡ được. Từ Thanh Phàm cảm thấy linh khí trong cơ thể càng ngày càng tăng , thân thể chính mình cũng càng ngày càng phình ra, mà hai đạo linh khí đánh sâu vào kinh mạch lại ngày càng mãnh liệt hơn, từ hồ muốn phá vỡ thân thể.

“Oành” Ngay khi cơ thể Từ Thanh Phàm bắt đầu không khống chế được chân khí, đột nhiên cảm giác trong đầu có một tiếng động rất lớn, làm cho cảm thấy hoảng hốt, phảng phất như cả người lẫn linh hồn đều không còn nữa.

Không biết trai qua bao lâu, Từ Thanh Phàm hoảng hốt tỉnh lại. Nhưng lại cảm thấy bản thân thần thanh khí sảng, tinh thần sảng khoái.

Chậm rãi mở hai mắt, hai đạo tinh quang xuất hiện trong hai mắt Từ Thanh Phàm. Một đạo sinh cơ xanh biếc tưng bừng, một đạo u áo tràn đầy tử tịch

Sau khi tỉnh táo Từ Thanh Phàm phát hiện bầu trời đã hửng nắng, vậy hiển nhiên hắn dã ngồi cả đêm tại đây. Linh khí trong cơ thể hắn cũng đã

https://thuviensach.vn

khôi phục lại, và còn lớn mạnh hơn nhiều , tinh thuần hơn nhiều so với lúc đầu. Chung quanh bất cứ một điểm nhỏ như gió thổi cỏ lay hắn đều cảm ứng được.

Nhưng cái đó không phải là cái quan trọng nhất , cái quan trọng nhất là Từ Thanh Phàm phát hiện bản thân đối với việc cảm ứng linh khí trong thiên địa mạnh hơn lúc trước rất nhiều, hấp thu thiên địa linh khí so với ban đầu còn mạnh hơn. Thậm chí Từ Thanh Phàm cảm giác được linh khí trong cơ thể chính mình cùng với linh khí ngoài cơ thể có thể phối hợp với nhau.

“Chẳng lẽ…..?” Từ Thanh Phàm đối mặt với biến hóa bất thình lình, đột nhiên nghĩ tới khả năng : “Chẳng le ta rốt cục đã đôt phá Luyện Khí kỳ để đạt tới Tích Cốc kỳ sao ?”

Nghĩ tới điều có thể đó, dù giỏi khống chế tâm tình tới đâu thì Từ Thanh Phàm cũng không khỏi cảm thấy mình phát điên vì may mắn. Phải biết rằng khoảng cách giữa Luyện Khí kỳ tới Tích Cốc kỳ đối với tu tiên giải là một cửa ải, Từ Thanh Phàm ba năm trước đây công lực đã bước vài Luyện Khí hậu kỳ , cảnh giới đó đã bị đình trệ suốt ba năm.

Mặc dù Luyện Khí hậu kỳ và Tích Cốc sơ kỳ chỉ kém một cảnh giới, nhưng hai cái đó khác biệt một trời một vực.

Tích cốc ! Tích Cốc cảnh giới của tu chân giả sở dĩ có thể đoạt tuyệt với khói lửa nhân gian vì bọn họ có thể hấp thu thiên địa linh khí để nuôi dưỡng bản thân mình, cho nên không cần thực vật phàm trần cung cấp năng lượng nữa.

Ngoại trừ không cần ăn thức ăn được đun nấu của nhân gian, tu tiên giả đạt tới Tích Cốc kỳ thì linh khí cũng tăng trưởng lớn, tu tiên giả Tích Cốc kỳ lực chiến đấu cũng mạnh thêm. Nói chung một tu tiên giải Tích Cốc sơ kỳ cũng có thể dễ dàngdansh bại ba người Luyện Khí hậu kỳ trở lên.

https://thuviensach.vn

Quan trọng nhất chính là tu tiên giải ở Tích Cốc kỳ mọi thời khắc đều có thể hấp thu thiên địa linh khí. Cho nên không tu tiên giả ở cảnh giới này tốc độ tu luyện còn nhanh hơn Luyện Khí kỳ rất nhiều, và nguyên thọ cũng thêm được sáu mươi năm.

Đối mặt với nhiều lợi ích như vậy, Từ Thanh phàm sao có thể không cao hứn được chứ ? Sao có thể không hưng phấn được chứ ?

Lần trước trong cơ thể Từ Thanh Phàm suýt chút nữa tẩu hỏa nhập ma, nhưng không ngờ trong họa có phúc, công lực tăng tiêng thêm một tầng, tu vi Tích Cốc kỳ cũng chỉ cách một đường. Hơn nữa mấy ngày nay hắn ngày nào cũng không ngừng tu luyện, rốt cuộc cũng tích trữ phần lớn linh khí , chỉ chờ thời khắc đột phá lên Tích Cốc kỳ

“Chúc mừng!” ngay khi Từ Thanh Phàm âm thầm hưng phấn, một âm thanh lành lạnh đột nhiên vang lên bên người hắn. nhưng nếu tỉ mỉ lắng nghe câu này, sẽ phát hiện trong âm thanh lạnh lùng này mang theo một chút vui mừng.

Từ Thanh Phàm xoay đầu nhìn sang, là Kim Thanh Hàn.

Đây vẫn là từ sau việc lần trước Kim Thanh Hàn lần đầu tiên chủ động nói chuyện với Từ Thanh Phàm. chỉ thấy hắn ngồi cách chỗ Từ Thanh Phàm không xa, bên người còn dính từng giọt sương, hiển nhiên ở cả đêm bảo vệ bên người Từ Thanh Phàm lúc hắn đột phá cảnh giới.

Nhìn thấy hành động lần này của Kim Thanh Phàm, trong lòng của Từ Thanh Phàm có chút ấm áp, biết rằng Kim Thanh Phàm đã chính thức xem hắn là bạn rồi, sự trầm mặc ít nói trước đây, chỉ là vì Kim Thanh Phàm không hiểu đời cũng không có thói quen cùng người khác nói chuyện mà thôi.

“Ha ha, chúc mừng gì chứ, ta đã tu luyện cả mười năm rồi, đến bây giờ mới có chút thành tựa. lần đột phá tiếp theo cũng không biết khi nào

https://thuviensach.vn

nữa. con đường tu tiên rộng lớn, sự trường sinh mịt mờ, ta lần này chỉ là có thể sống nhiều thêm mấy năm mà thôi.” Từ Thanh Phàm đối mặt với sự chúc mừng của Kim Thanh Phàm lại không có tiếp tục vui mừng, ngược lại là kiềm chế tâm tình, thản nhiên nói.

Không thể không nói, Từ Thanh Phàm mười năm nay nhận được ảnh hưởng của sư phụ Lục Hoa Nghiêm không nhỏ, khi có việc hay không có việc gì đều thích cảm khái về nhân sinh thế thái một chút.

“Mặc dù tiên lộ thênh thang, nhưng ít nhất có đường để di, mặc dù sự trường sinh mịt mờ, nhưng ít nhất cũng có một mục tiêu xác định.” Kim Thanh Hàn lại không cho rằng Từ Thanh Phàm đúng lên tiếng phản bác nói tiếp : “Đã có con đường để đi, có mục tiêu để tiến tới, thì chúng ta nên kiên trì đi đến cùng, một chút tiến triển nào cũng là nên vui mừng. ngươi làm sao có thể xem nhẹ thành tựu của mình như thế được?”

Từ Thanh Phàm nghe được Kim Thanh Hàn nói như vậy sững người trong chốc lát, đột nhiên cười nói : “Bây giờ ngươi bao nhiêu tuổi rồi? Tu tiên được mấy năm rồi?”

“Ta năm nay hai mươi bốn tuổi, tu luyện sáu năm rồi.” nghe thấy câu hỏi của Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn hơi do dự một chút, nhưng vẫn trả lời.

“Ta năm nay hai mươi bảy tuổi, đã sắp ba mươi rồi, nhập môn đã mười năm rồi, thế thì ta gọi ngươi một tiếng sư đệ thế nào?”

Kim Thanh Hàn yên lặng gật đầu.

“Mỗi một người đều có cơ duyên của mình, bởi vì cơ duyên khác nhau cho nên đối với cách nhìn các sự vật hiện tượng cũng khác nhau.” Từ Thanh Phàm nhẹ nhàng nói tiếp : “Ví dụ như Thanh Hàn sư đệ, trời sinh thông minh, tư chất vượt xa những người cùng lứa, bây giờ ngươi mới tu luyện năm năm, đã đạt đến cảnh giới mà rất nhiều người cả đời này cũng

https://thuviensach.vn

không thể đạt được, đương nhiên sẽ vô cùng tin tưởng vào sự trường sinh, mà sư huynh ta đây, tư chất bình thường, tu luyện mười năm còn còn chậm hơn ngươi một bước mới đến cảnh giới Tích Cốc kỳ, sau khi thành công mặc dù vui mừng, nhưng càng nhiều hơn nữa chỉ là sự may mắn, ta nói như vậy, sư đệ hiểu không?

"Từ sư huynh huynh dùng mười năm đạt đến tích cốc kỳ, tư chất cũng không kém rồi, cố gắng một chút vẫn có hi vọng trường sinh." Kim Thanh Hàn thấy vẻ mặt của Từ Thanh Phàm, liền an ủi.

"Sư đệ, đệ là không biết tình huống của ta." Vừa nói, Từ Thanh Phàm bắt đầu kể lại với hắn trước đây mình như thế nào trong lúc vô ý đạt được mộc ất chi khí của Sơn Tinh Mộc Quái và nội đơn của Thanh Long Xa, mà lại là như thế nào được Lục Hoa Nghiêm nhận làm đồ đệ. Sau khi nói xong, lại nói với Kim Thanh Hàn đang có chút ngây người khi nghe xong câu chuyện này : "Cho nên đệ biết chưa? Tư chất trời sinh của ta không cao, mặc dù có thể hấp thu linh khí của trời đất, nhưng không thể lưu giữ những linh khí này lại để dùng, chỉ có thể dùng một ít thiên địa linh khí để luyện hóa mộc ất chi khí trong cơ thể mà thôi, bởi vì ta vẫn đang luyện hóa mộc ất chi khí đã sớm tồn tại trong cơ thể, đợi khi ta luyện hóa hết mộc ất chi khí này, thế thì có thể đời này của ta cũng không thể tiến thêm được một bước nào nữa rồi."

"Lão già Lục Hoa Nghiêm đó làm sao có thể lấy huynh làm thử nghiệm chứ? Quá độc ác rồi, nếu huynh tẩu hỏa nhập ma thì làm thế nào?" Kim Thanh Phàm nghe xong lời trần thuật của Từ Thanh Phàm, vừa mở miệng liền đối với sự đối xử của Lục Hoa Nghiêm với Từ Thanh Phàm mà bất bình, tức giận nói.

"Sư đệ, ngươi đừng nói như vậy, sư phụ mặc dù có ý nghĩ lợi dụng ta, nhưng người dù sao cũng có ơn cứu mạng ta, vả lại những năm nay dạy dỗ ra cũng tận tâm tận lực, cho nên ta đối với lão nhân gia luôn vô cùng tôn

https://thuviensach.vn

trọng.” Từ Thanh Phàm sau khi nghe được lời của Kim Thanh Phàm, lập tức phản bác lại một cách nghiêm túc.

Trải qua sự chung sống mười năm nay, cách nhìn của Từ Thanh Phàm đối với Lục Hoa Nghiêm đã không có lớn như lúc đầu nữa.

“Đã là sư huynh nói như vậy, thế thì thôi đi.” Kim Thanh Phàm bĩu môi, hiển nhiên không cho rằng là đúng, sau đó lại an ủi Từ Thanh Phàm : “Sư huynh cũng đừng vì tư chất của mình mà chán nản, nói không chừng sau này huynh sẽ có cơ duyên nào đó, công lực tăng tiến rất nhanh cũng nên.”

“Cơ duyên là thứ gì chứ, ai có thể nói rõ đây?” Từ Thanh Phàm lắc đầu, lại nói với Kim Thanh Phàm : “Thanh Phàm sư đệ, đệ không cần lo lắng cho huynh, huynh đã nhìn rõ lâu rồi, tuy rằng không thể đạt được cảnh giới tối cao, nhưng có thể báo thù có tộc nhân, lại có thể sống nhiều hơn mấy trăm năm, huynh đã rất mãn nguyện rồi.”

Nhìn thấy Kim Thanh Phàm sau khi nghe được lời nói của mình lộ ra vẻ mặt yên tâm, Từ Thanh Phàm trong lòng hết sức cảm động, biết bản thân đã quen được một người bạn chân chính.

Kim Thanh Phàm này ấn tự đầu tiên lưu lại trong lòng người ta đó là vô cùng cô độc cao ngạo. nhưng Từ Thanh Phàm bây giờ lại biết rằng, kỳ thật hắn chỉ là không có kinh nghiệm ở cùng một chỗ với bạn bè mà thôi, không hiểu phải như thế nào khi cùng người khác một chỗ, cho nên chỉ có thể dùng một vẻ mặt cao ngạo để bảo vệ chính mình.

Đương nhiên, cũng có thể là vì hắn cảm thấy bản thân thiên phú quá cao, cho nên cao ngạo cho rằng đời này của mình không cần có bạn.

Nhưng cho dù như thế, người giống như Kim Thanh Hàn loại này, chỉ vần hắn xem ngươi là bạn của mình, thì vĩnh viễn cũng không thể phản bội ngươi được, trừ khi ngươi phản bội hắn trước.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm rất vui vì bản thân có một người bạn như vậy.

Cứ như vậy, ngày hôm nay hai người nói chuyện rất lâu.

Từ Thanh Phàm cũng trong trò chuyện mà biết được rất nhiều chuyện của Kim Thanh Phàm, Kim Thanh Phàm thì ra là sinh ra trong một nhà quan ở thế tục, nhưng do phụ thân của hắn tham gia đảng phái tranh đấu bị thất bại, cho nên gia tộc nhanh chóng suy bại, ngay khi gia tộc suy bại luôn bị người khác ném đá xuống giếng, sư phụ Lý Hoa Bác của hắn phát hiện ra tư chất kinh người của hắn, thu nhận hắn là thân truyền đệ tử ngay tại chỗ.

Mà Kim Thanh Hàn cũng không có phụ sự kỳ vọng của sư phụ hắn, mau chóng phát triển, chỉ trong năm năm thời gian ngắn ngủi đã đạt đến cảnh giới Tích Cốc kỳ mà rất nhiều người tu tiên cả đời cũng không thể đạt được, được mọi người cho rằng là thiên tài ba trăm năm mới gặp được trong tu tiên giới, cùng với một thiên tài nổi tiếng khác là Phượng Thanh Thiên được mọi người gọi chung là Cửu Hoa Song Kiệt, ngay cả Trương Hoa Lăng chưởng môn của Cửu Hoa Môn và thái thượng hộ pháp Chu Hoa Hải đến kỳ vọng rất lớn vào hai người này, cho rằng hai người bọn họ sẽ là hi vọng phục hưng của Cửu Hoa Môn.

Mà người thanh niên sử dụng hỏa hệ đạo pháp mà ngày nọ giao đấu với Kim Thanh Phàm, chính là Phượng Thanh Thiên, ít hơn Kim Thanh Hàn một tuổi, mà lai lịch của người này cũng không bình thường.

Ở trong Cửu Hoa Môn, có một thế gia, họ Phượng, gia tộc này có hệ thống tu luyện thuộc về riêng mình và đạo thuật độc đáo kỳ lạ. truyền thuyết còn nói rằng truyền nhân của gia tộc này đều có huyết mạch của thượng cổ thần thủ "Hỏa Diễm Phượng Hoàng", mặc dù theo thời gian trôi qua trở nên vô cùng ít ỏi, nhưng cùng với tu luyện giả bình thường mà so sánh, người của gia tộc này tu luyện hỏa hệ đạo pháp lại nhanh hơn rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Gia tộc này mặc dù trên danh phận là thuộc Cửu Hoa Môn, bình thường cũng ở trên Cửu Hoa Sơn, nhưng lại rất tự do, ngay cả là Chưởng môn của Cửu Hoa Môn bình thường cũng không thể tùy ý ra lệnh cho bọn họ, chỉ có khi nào Cửu Hoa Môn gặp phải nguy hiểm, người của gia tộc này mới xuất thủ tương trợ.

Đáng tiếc, Phượng Thanh Thiên này lại đã là người truyền nhân cuối cùng của Phượng gia hiện giờ, bởi vì 80 năm trước, "Thiên Xà Tinh Quân" Trương Hư Thánh đã phản bội 900 trước lại đột nhiên đánh lén gia tộc này, kết quả gia tộc này ngoại trừ phụ thân của Phượng Thanh Thiên chạy thoát được, những tộc nhân khác toàn bộ đều bị giết chết. mà phụ thân của hắn mặc dù thoát được, nhưng cũng bị trọng thương, từ từ không thể khỏi hẳn, sau khi Phượng Thanh Thiên sinh ra không lâu liền nhắm mắt xuôi tay.

Vốn dĩ, Kim Thanh Phàm và Phượng Thanh Thiên hai người này những gì trải qua giống nhau, tính cách giống nhau, vả lại còn đều là thiên tài mấy trăm năm mới gặp được, nên trở thành bạn thân mới đúng. Nhưng cuộc đời lại kỳ lại như vậy, hai người từ lần đầu tiên gặp mặt nhau đã có ghét nhau rồi, đặc biệt là trong ánh mắt người khác đối phương được xếp ngang hàng với mình.

Cuối cùng, mâu thuẫn tích lũy lâu nay bùng phát, hai người hẹn nhau ở hậu sơn quyết đấu, chấm dứt bởi sự thất bại của Kim Thanh Hàn.

"Lần sau! Lần sau ta nhất định sẽ không thua hắn nữa." Kim Thanh Hàn nói đến đoạn này, đôi tay nắm chặt lại, ánh mắt kiên định.

"Huynh tin tưởng đệ nhất định có thể làm được." Từ Thanh Phàm thản nhiên cười nói. Đối việc tranh đấu với nhau loại này, Từ Thanh Phàm không hứng thú chút nào, nhưng đối mặt với sự quyết tâm của Kim Thanh Hàn, Từ Thanh Phàm chỉ có thể cổ vũ.

https://thuviensach.vn

Thời gian bất tri bất giác trôi qua rất nhanh, hai người sau khi nói chuyện xong, đã là buổi trưa rồi, hai người đã xem nhau như tri kỷ lưu luyến chia tay, đều trở về động phủ của sư phụ chính mình. Dù sao chỗ này là Cửu Hoa Môn, tu luyện mới là việc chính.

Khi Từ Thanh Phàm về đến Trường Xuân Cư, liền nhìn thấy sư huynh Nhạc Thanh Nho đang đợi trước cửa. sau khi nhìn thấy Từ Thanh Phàm, Nhạc Thanh Nho trước tiên là kinh ngạc quan sát tỉ mỉ hai con mắt của hắn, sau đó cười ha ha cong tay lại nói : “Chúc mừng sư đệ tiến nhập vào Tích Cốc kỳ, từ đây về sau công lực đại tiến.”

Về việc sư huynh Nhạc Thanh Nho có thể nhìn ra sự đột phá tu vi của mình, Từ Thanh Phàm cũng không có cảm giác kỳ lạ lắm. Nhạc Thanh Nho ba mươi năm trước đã tiến nhập vào tích cốc kỳ, đến bây giờ đã đạt đến cảnh giới tích cốc hậu kỳ rồi.

“Không có gì vui mừng cả, cách yêu cầu của sư phụ còn rất xa.” Từ Thanh Phàm thản nhiên nói tiếp : “Sư huynh ở đây đợi ai vậy?”

“Đương nhiên là đợi sư đệ rồi, vừa rồi sư phụ đột nhiên gọi huynh ở đây đợi đệ, nghĩ đến sư phụ lão nhân gia đã biết chuyện của đệ rồi.” Nhạc Thanh Nho vừa cười vừa đáp.

Một người tu tiên Kết Đan kỳ, đặc biệt là một người tu tiên đạt đến Kim Đan kỳ, thần niệm lướt qua thì sự việc trong vòng trăm dặm đến có thể biết rõ, phát hiện ra trước công lực của Từ Thanh Phàm tăng tiến tất nhiên cũng không phải là chuyện khó khăn gì.

“Sư phụ, người tìm đệ có chuyện gì vậy?” Từ Thanh Phàm, sau khi nghe Nhạc Thanh Nho nói như vậy, vội vàng hỏi.

“Điều này huynh cũng không rõ, nhưng sư phụ muốn đệ sau khi trở về lập tức đến phòng của người để gặp mặt.”

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 11: Pháp Khí

"Cạch ~ cạch~ cạch" Từ Thanh Phàm sau khi đến trước cửa phòng của Lục Hoa Nghiêm, trước tiên là chỉnh lại y phục, sau đó dùng ngón tay gõ nhẹ lên cửa mấy cái.

"Là Thanh Phàm phải không? Vào đi." Trong cửa truyền ra một âm thanh già nua.

"Vâng." Từ Thanh Phàm sau khi nghe được âm thanh của Lục Hoa Nghiêm cung kính đáp một tiếng, sau đó nhẹ nhàng đẩy cửa vào.

Trong phòng một người xếp bằng trên giường, sau lưng là cửa sổ, ngoài cửa ánh mặt trời của buổi hoàng hôn lọt qua khung cửa chiếu lên thân người, dưới ánh sáng phản chiếu tỏ ra vẻ mặt cửa người đó hết sức mơ hồ.

Sau khi Từ Thanh Phàm đẩy cửa tiến vào, đứng ngay ngắn trước giường, nhẹ nhàn ngẩng đầy nhìn con người đó một cái, bất giác một tiếng kêu nhẹ nhàng và kinh ngạc vang lên "a" .

Thì ra, người ngồi trên giường chính là Lục Hoa Nghiêm sư phụ của hắn, chỉ là, so sánh với hình dạng mà lần trước Từ Thanh Phàm nhìn thấy, Lục Hoa Nghiêm hình dạng lúc này càng suy yếu già nua hơn, thân thể trở nên khô gầy hơn, những sơi tóc trắng trên đầu ít ỏi quả thật đã rụng hết rồi, vẻ mặt tràn đầy già nua nếp nhăn, hình dáng này quả thật là giống một lão già bình thường sắp chết.

https://thuviensach.vn

Chỉ là đôi mắt kia vẫn sáng ngời sắc bén, chỉ là cũng không biết là cảm giác của Từ Thanh Phàm sai hay không, hắn luôn cảm thấy bản thân ở nhìn thấy trong đôi mắt ấy sự tuyệt vọng vô cùng.

Trách không được thời gian dài như vậy Lục Hoa Nghiêm cũng không ra gặp mặt các đệ tử của mình, thì ra ông ấy đã già nua trở thành bộ dạnh như vậy.

“Sư phụ, người…..?” Từ Thanh Phàm nhìn thấy bộ dáng lúc này của Lục Hoa Nghiêm, trong lòng tràn đầy lo lắng, miệng không chút do dự hỏi.

“Không có gì đâu, Sinh, lão, bệnh, tử, số trời mà thôi.” Lục Hoa Nghiêm thản nhiên nói. Mặc dù Lục Hoa Nghiêm nói rất bình thản, nhưng Từ Thanh Phàm lại biết rằng, Lục Hoa Nghiêm đối với những thứ này vô cùng quan tâm.

“Sư phụ, người nhất định có thể tăng công lực một bước nữa, lần nữa cải lão hoàn đồng.” Từ Thanh Phàm nhìn bộ dáng già nua trầm trọng lúc này của Lục Hoa Nghiêm, trong nhất thời không biết nên nói gì mới tốt, chỉ có thể an ủi vậy.

“Ngươi hiện tại rốt cuộc đột phá công lực đến Tích Cốc kỳ rồi.” Lục Hoa Nghiêm lại không có quan tâm đến việc an ủi của Từ Thanh Phàm, ngược lại bắt đầu nói đến tình huống của Từ Thanh Phàm.

“Đệ tử đã phụ sự kỳ vọng của sư phụ, đến bây giờ mới có chút thành tựu. vẫn không thể giúp đỡ gì cho sư phụ được.” Từ Thanh Phàm có chút xấu hổ nói.

“Ngươi cũng đừng nói như vậy, ngươi có thể dùng 10 năm thời gian để tu luyện đến Tích Cốc kỳ đã xem như không tồi rồi, nhớ đến năm xưa ta cũng phải dùng 7 năm mới đạt đến cảnh giới Tích Cốc kỳ. về phần “Khô Vinh Quyết” mà ngươi tu luyện vẫn không thể giúp đỡ cho ta, có lẽ là ý trời

https://thuviensach.vn

vậy. Trời muốn ta chết, còn có cách nào đây?" âm thanh của Lục Hoa Nghiêm mang theo sự thương cảm nhàn nhạt.

"Sư phụ…." Từ Thanh Phàm muốn an ủi Lục Hoa Nghiêm một chút, lại không biết nên nói từ đâu.

"Bình thường mà nói, Người tu tiên khi tu luyện có ba tấm chắn, một là từ Luyện Khí kỳ đột phá đến Tích Cốc kỳ, tấm chắn này có hơn một nửa người tu tiên cả đoiừ đến không thể đột phá luyện khí kỳ, mà một khi đột phá được rồi có thể dựa vào việc hấp thu linh khí của thiên địa nuôi dưỡng thân thể, tốc độ tu luyện sẽ nhanh hơn rất nhiều, từ tích cốc sơ kỳ đến linh tịch hậu kỳ, ngược lại sẽ không có khó khăn gì." Lục Hoa Nghiêm cũng không có thương cảm quá lâu, mà tiếp tục nói về tình huống tu luyện của Từ Thanh Phàm.

"Vâng, đệ tử biết rồi."

"Ở giai đoạn Luyện khí kỳ, người tu tiên là lấy linh khí của thiên địa để rèn luyện thân thể; ở giai đoạn Tích cốc kỳ, người tu tiên lấy linh khí của thiên địa để nuôi dưỡng thân thể, đến linh tịch kỳ lại lấy linh khí của thiên địa để cải tạo thân thể. Ngươi mặc dù không thể lưu lại linh khí của thiên địa trong cơ thể, nhưng lại có thể dùng linh khí của thiên địa để luyện hóa mộc ất chi khí trong cơ thể. Từ đó về sau ngươi nhất định nhớ bất cứ lúc nào cũng dùng mộc ất linh khí của mình để rèn luyện, nuôi dưỡng, cải tạo thân thể của mình. Chỉ có như thế, ngươi mới có thể gia tăng tuổi thọ. Điểm này ngươi nhất định phải nhớ kỹ tất cả.

"Vâng, đệ tử nhớ kỹ rồi."

Lục Hoa Nghiêm sau khi nghe được Từ Thanh Phàm đáp lời như thế, gật đầu hài lòng, đột nhiên lại giống như nghĩ ra cái gì đó, hỏi tiếp : "Ngươi sau lần đột phá đến Tích Cốc kỳ này, lại tu luyện "Khô Vinh Quyết" có phát hiện chỗ nào đặc biệt không?

https://thuviensach.vn

Từ Phàm sau khi do dự một chút, liền đem chuyện ngày đó mình sau khi cứu trợ Kim Thanh Hàn thì tử tịch linh khí màu xám trong cơ thể không chịu được sự không chế mà vận chuyển, sau đó trong lúc vận chuyển lại có sinh ra mộc ất linh khí, Từ Thanh Phàm đem tất cả tình huống đó kể lại cho Lục Hoa Nghiêm.

“Tự động vận chuyển sao? Đạo linh khí tử tịch đó lại còn có thể trong sự vận chuyển sinh ra mộc ất linh khí sao? Cách nói này thật khó hiểu.” dau khi nghe lời kể lại của Từ Thanh Phàm, Lục Hoa Nghiêm cau mày lẩm bẩm, sau hồi lâu vẫn lắc đầu quyết định trước tiên không nghĩ nhiều nữa, sau đó đột nhiên từ trong tay áo lấy ra một một thanh mộc thước màu xanh dài khoảng một thước ba tấc và một bình ngọc màu trắng còn có một ngọc giản màu trắng đưa cho Từ Thanh Phàm.

“Ngươi bây giờ đã là người tu tiên có tu vi Tích Cốc kỳ rồi, cũng nên có pháp khí cho bản thân.” Nhìn thấy Từ Thanh Phàm sau khi nhận lấy đồ vật vẻ mặt nghi hoặc, Lục Hoa Nghiêm giải thích.

“Đây… đây là pháp khí của đệ tử sao?” Từ Phàm sau khi nghe Lục Hoa Nghiêm nói như vậy, đầu tiên là sững người một lát, sau đó nhịn không được sự vui mừng hỏi.

Lục Hoa Nghiêm nhìn thấy Từ Thanh Phàm vui mừng như vậy, vẻ mặt cổ xưa cũng lộ ra nụ cười nhẹ, gật đầu rồi giải thích : “Thanh mộc thước này, là ta dùng thân thể còn sót lại của Sơn Tinh Mộc Quái tế luyện thành, không chỉ đối với việc tu luyện mộc ất linh khí của ngươi có hiệu quả hơn, mà còn có thể biến to hóa nhỏ, công kích địch nhân ở xa, cũng xem là một nhân giai trung cấp pháp khí. Bình ngọc này lại là pháp khí dùng đựng linh dược, có thể rất ngăn tuyệt đại bộ phận linh khí tiết ra ngoài. Mà trong bình ngọc này còn đựng 20 viên Mộc Linh Đan, là ta dùng mộc ất linh căn và huyết nhục của Thanh Long Xà luyện thành, sau khi sử dụng có thể nhanh chóng tăng tốc độ luyện hóa mộc ất chi khí trong thân thể của ngươi. Về phần ngọc giản này, trong đó lại khắc vào là công pháp luyện hóa pháp khí.

https://thuviensach.vn

Sau khi nghe được lời của Lục Hoa Nghiêm, cảm nhận mộc thước kia và bình ngọc đều tỏa ra linh khí nồng đậm, Từ Thanh Phàm kìm nén sự vui mừng trong lòng, lần nữa bái tạ Lục Hoa Nghiêm : "Đệ tử cảm ơn sư phụ ban ơn."

"Đứng lên đi, mấy tháng nay ngươi đừng đi ra hậu sơn nữa, bế quan ba tháng đi, ổn định một chút cảng giới hiện giờ của ngươi, thuận thiện cũng luyện hóa pháp khí này đi." Lục Hoa Nghiêm nhìn thấy Từ Thanh Phàm bái tạ, gật đầu rồi nói.

"Vâng, Thế thì đồ nhi xin lui xuống."

Nghe Lục Hoa Nghiêm nói như thế, Từ Thanh Phàm biết việc mình buổi tối những ngày này đi đến hậu sơn không gạt được ánh mắt của Lục Hoa Nghiêm, nhưng lại cũng không ngạc nhiên, Lục Hoa Nghiêm là tu vi đạt đến đại cao thủ Kim Đan kỳ, sự lay động của cành cây ngọn trong chu vi mấy trăm dặm cũng không thoát khỏi sự khống chế của ông ấy.

Sau khi nói xong, Từ Thanh Phàm đi ra khỏi phòng của Lục Hoa Nghiêm.

Sau khi Từ Thanh Phàm rời đi, còn lại một mình Lục Hoa Nghiêm ngồi trên giường, nhớ lại sự miêu tả của Từ Thanh Phàm, nghi hoặc thầm nói : "Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Đạo linh khí màu xám đó còn có thể sinh ra mộc ất linh khí sao? Chẳng lẽ "Khô Vinh Quyết" này còn có chỗ nào kỳ diệu mà ta chưa biết hay sao?"

……

Sau khi rời khỏi phòng của Lục Hoa Nghiêm, Từ Thanh Phàm không thể khống chế được tâm trạng vui sướng của mình nữa, vuốt ve pháp khí tràn đầy linh khí trong tay của mình, cười khúc khích. Lúc Từ Thanh Phàm vẫn còn từ trong truyền thuyết thần thoại nghe về sự thần bí của người tu

https://thuviensach.vn

tiên, thì đối với pháp bảo thần diệu và đạo pháp thần bí ngưỡng mộ không thôi.

Sau đó bản thân có duyên tiến vào giới tu tiên, trở thành một người tu tiên, lại được Lục Hoa Nghiêm truyền thụ một bộ công pháp thiếu sót "Khô Vinh Quyết" vô dụng. uy lực rất nhỏ không cần nói đến, còn bởi vì vì phải chuyên tâm tu luyện "Khô Vinh Quyết", cho nên ngay cả các loại đạo thuật cũng chẳng có thời gian học. vì vậy bây giờ tuy Từ Thanh Phàm là một người tu tiên, nhưng căn bản không có một chút nào đáng gọi là thần thông của người tu tiên.

Nhưng bây giờ, hắn đã có pháp bảo của chính mình, đây làm sao có thể Từ Thanh Phàm không vui mừng được chứ?"

Nghĩ đến đây, Từ Thanh Phàm chịu không được sự xung động trong lòng, nhanh chóng đi về phòng mình, vội vàng tế luyện pháp khí đầu tiên trong cuộc đời hắn.

Một trăm ngày sau.

Từ Thanh Phàm ngồi xếp bằng trên giường của mình, mộc ất linh khí màu xanh trên người quang mang vụt tăng lên, hai tay hướng vào hư vô, một thanh mộc thước màu xanh trôi nổi trên đầu của hắn, không ngừng tràn ra mộc ất linh khí màu xanh tương ứng với quang manh đang yỏa ra trên người Từ Thanh Phàm.

Rất chậm rãi, linh khí trong mộc thước bắt đầu tiếp xúc dung hợp với linh khí trên người của Từ Thanh Phàm. Mới bắt đầu dung hợp hình như có một chút ngăn trở, nhưng theo thời gian trôi qua, sư ngăn trở này cũng không thể ngăn được sự dung hợp của linh khí. Sau khi hai đạo linh khí dung hợp cùng một chỗ, hóa làm linh quang màu xanh, bắt đầu từ từ lớn lên. Cuối cùng linh quang màu xanh bắt đầu từ từ bao trùm cả thân thể Từ

https://thuviensach.vn

Thanh Phàm và Mộc thước màu xanh, cả căn phòng đầy sư phản chiếu của linh quang màu xanh giống như sinh cơ của rừng rậm nguyên thủy vậy.

Cũng không biết qua bao lâu, mộc thước màu xanh đó đột nhiên phát ra một tiếng kêu trong trẻo vang xa, ở trong tiếng kêu trong trẻo này, linh khí màu xanh tràn đầy cả căn phòng tòan bộ vội vàng đổ vào trong mộc thước, dưới sự đổ vào của mộc ất linh khí, màu sắc của mộc thước càng thêm xanh biếc, giống như từng giọt nước nhỏ ra vậy.

Ngay sau khi mộc thước hấp thu sạch sẽ toàn bộ linh khí màu xanh, Từ Thanh Phàm trên người đột nhiên tử tịch linh khí màu xám tăng lên, linh khí này sau khi hiện ra ngoài cơ thể liền vội vàng đổ vào mộc thước, mà mộc thước hình như cũng không kháng cự với linh khí màu xám này, ai cũng không thể nhìn lầm được, cuối cùng, trải qua mộc ất linh khí màu xanh và tử tịch linh khí màu xám thay nhau tế luyện mộc thước, màu sắc của mộc thước trở thành màu xanh đen nhưng linh khí ba động trên đó lại mạnh mẽ hơn trước đây.

Rốt cuộc, sau khi linh khí màu xám từ từ thu vào trong tay, “Phù…….” Thở dài một hơi, Từ Thanh Phàm từ từ mở mắt ra.

Nhìn mộc tước màu xanh đen trong tay, Từ Thanh Phàm trong mắt tràn đầy hài lòng. Đột nhiên tay phải bấm thủ quyết điểm nhẹ một cái với mộc thước, liền thất mộc thước đó trong chớp mắt bắt đầu xoay vong tròn quanh thân Từ Thanh Phàm, giống như một con chim nhỏ nhẹ bằng linh khí.

Nhìn mộc thước xoay xung quang mình, Từ Thanh phàm hài lòng gật đầu, đột nhiên lại đổi thủ quyết, mộc thước dừng ở trước mặt Từ Thanh Phàm, sau đó từ Thanh Phàm lại thay đổi thủ quyết lần nữa nhè nhẹ điểm một cái, liền thấy mộc thước trong chớp mắt to lên gấp mấy lần. Từ Thanh Phàm nhìn thấy các loại biến hóa của mộc thước, mỉm cười nhè nhẹ, ngừng

https://thuviensach.vn

thủ quyết trong tay lại, mộc thước hóa thành trạng thái nguyên hìn rơi vào trong tay của Từ Thanh Phàm.

“Công pháp mà ta tu luyện là “Khô Vinh Quyết”, thế thì từ này về sau tên của ngươi sẽ là “Khô Vinh Thước” đi.” Từ Thanh phàm vuốt ve mặt thước, cảm nhận mộc thước tỏa ra linh khí nồng đậm nhẹ nhàng nói.

Nói xong, Từ Thanh Phàm thu mộc thước vào, từ trên giường đứng dậy, đi ra ngoài cửa đã ba tháng mình bế quan, đưa tay từ từ đẩy cửa ra, ánh sáng mặt trời bị chặn đứng ở bên ngoài lâu ngày lập tức không còn bị giữ lại nhanh chóng ùa vào, trong chốc lát tràn ngập cả căn phòng của Từ Thanh Phàm, trong lòng của Từ Thanh Phàm, cũng dường như trong chốc lát trở nên sáng sủa hơn.

Đây đã là sau một trăm ngày bế quan của Từ Thanh Phàm. Từ khi được lệnh bế quan của Lục Hoa Nghiêm, Từ Thanh Phàm về phòng mình, bắt đầy chuyên tâm ổn định tu vi mình mới đột phá, cũng tế luyện pháp khí mà Lục Hoa Nghiêm ban cho mình.

Ở trong năm mươi ngày đầu bế quan, Từ Thanh Phàm dùng một viên “Mộc Linh Đan”, không chỉ ổn định cảnh giới, mà còn công lực tăng lên rất nhiều. lại qua thời gian bảy bảy bốn chín ngày tế luyện pháp khí, cuối cùng luyện hóa được “Khô Vinh Thước” trở nên tùy tâm, trình trạng công thủ tùy ý. Hơn nữa trong quá trình luyện hóa pháp khí, hắn cũng đối với sự khống chế linh khí trong cơ thể tăng thêm một tầng mới.

Vốn dĩ lấy công lực của Từ Thanh Phàm muốn luyện hóa một pháp khí nhân giai trung cấp, căn bản là không thể nhanh như vậy. chỉ là khô vinh thước này lại do Lục Hoa Nghiêm dùng phần còn sót lại của Sơn Tinh Mộc quái đã từng xâm chiếm thân thể của Từ Thanh Phàm để tế luyện mà thành, và cùng với mộc ất chi khí trong cơ thể của Từ Thanh Phàm là cùng một gốc rễ, cho nên luyện hóa mới nhanh chóng như vậy.

https://thuviensach.vn

Ban đầu Từ Thanh Phàm chiếu theo công pháp mà Lục Hoa Nghiêm đưa cho mình để tế luyện pháp khí, cho nên chỉ có dùng mộc ất linh khí để tế luyện pháp khí thuộc tính mộc này mới thích hợp, nhưng làm cho Từ Thanh Phàm bất ngờ đó là, dùng linh khí tử tịch màu xám kia cũng có thể tế luyện được, hơn nữa tốc độ thời gian cũng không chậm hơn so vơi mộc ất linh khí. Thậm chí dùng hai loại linh khí luân phiên tế luyện, tốc độ càng nhanh chóng hiệu suất càng cao. Cứ như vậy, kết hợp dị trạng của tử tịch linh khí màu xám trước, Từ Thanh Phàm đối với tình trạng linh khí trong cơ thể càng thêm hiếu kỳ.

“Hay là đi hỏi sư phụ một chút đi, thử xem người nói thế nào.” Nghĩ đến đây Từ Thanh Phàm liền đi về phía phòng của Lục Hoa Nghiêm.

Không ngờ, ngay khi Từ Thanh Phàm đi qua sảnh đường của Trường Xuân Cư, cảnh sắc vừa nhìn thấy lại làm cho Từ Thanh Phàm há miệng kinh ngạc, vốn dĩ bở vì tế luyện thành công pháp khí đầu tiên của mình mà tâm trạng quá đỗi hưng phấn, trong chốc lát trở nên lạnh lẽo.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 12: Cưỡi Hạc Tây Thiên

Khi Từ Thanh Phàm sắp đi đến sảnh đường của Trường Xuân Cư, lại phát hiện cây cỏ hoa lá xung quang sảnh đường mười mấy năm nay vẫn tươi tốt đột nhiên không biết từ khi nào toàn bộ đều khô héo lại rôi! Càng là cho hắn khủng hoảng là, chỗ cửa lớn của sảnh đường Trường Xuân Cư còn treo hai bức trướng dài ba trượng và vô số đóa hoa trắng!

Nhưng điều này đều là sau khi có người chết bố trí linh đường mới xuất hiện thứ này!

Chẳng lẽ trong Trường Xuân Cư có người chết rồi sao?

Trong lòng của Từ Thanh Phàm bắt đầu hoảng sợ.

Bởi vì Lục Hoa Nghiêm một lòng hướng đến sự trường sinh mà tính cách lại cô tịch, cho nên Trường Xuân Cư đến bây giờ cũng chỉ có bốn người ở mà thôi, phân biệt là Từ Thanh Phàm, Lục Hoa Nghiêm sư phụ của hắn, Sư huynh Nhạc Thanh Nho, còn có một sư đệ mới đến là Nam Cung Thanh Sơn.

Người chết nhất định không thể là Nam Cung Thanh Sơn, hắn mới vừa qua hai mươi tuổi, "Khô Vinh Quyết" mà hắn tu luyện bởi vì trải qua nhiều lần sửa chữa của Lục Hoa Nghiêm cũng khác rất nhiều với sự tu luyện của Từ Thanh Phàm, an toàn hơn nhiều, hơn nữa dù là hắn chết rồi, lấy địa vị của hắn căn bản không thể làm cho sư phụ treo trước cửa bức trướng ba trượng như vậy.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ là sư huynh Nhạc Thanh Nho? Cũng không có khả năng lớn. Tuy Nhạc Thanh nho hiện nay đã 125 tuổi rồi, nhưng lấy tu vi là tích cốc kỳ của hắn bây giờ, cũng xa lắm mứoi đến tuổi cực hạn, hơn nữa hắn tu luyện là "Trường Xuân Đại Pháp" được gọi là tràn đầy sinh cơ, hơn nữa hắn đọc nhiều sách vở cũng hiểu rõ đạo dưỡng sinh. Theo lý thuyết không thể nhanh chóng chết đi như vậy."

Chẳng lẽ là sư phụ sao? Từ Thanh Phàm đột nhiên nghĩ đến Nhạc Thanh Nho đã nói qua, cây cối xung quanh Trường Xuân Cư đều là sư nương đích thân trồng từ hai trăm năm trước. cho nên đến bây giờ vẫn tươi tốt như vậy, hoàn toàn là vì sư phụ Lục Hoa Nghiêm của hắn dùng mộc ất linh khí hùng hậu trong cơ thể cung cấp duy trì, mà bây giờ đưa mắt nhìn quanh, những cây cối xung quanh Trường Xuân Cư, nào có chút gì gọi là xanh tốt nữa đâu? Lại liên tưởng đến bộ dáng suy yếu bạc nhược già cỗi của sư phụ như thế trước khi mình bế quan, Từ Thanh Phàm trong lòng không khỏi loạn lên. Nhưng theo bản năng vẫn không tin.

"Sư phụ công lực thông huyền, như thế nào có thể chết một cách dễ dàng như thế chứ." Từ Thanh Phàm kìm nén sự hoảng sợ trong lòng, tự mình an ủi mình, nhưng nghĩ đến lần trước nhìn thấy bộ dáng già yếu của Lục Hoa Nghiêm, Từ Thanh Phàm trong không dám chắc chắn linh cảm càng lúc càng mãnh liệt.

Nghĩ đến đây, Từ Thanh Phàm cũng không dám nghĩ nhiều nữa, chần chừ rồi đi về phía sảnh đường, muốn phủ định những suy đoán không tốt trong lòng mình, lại sợ phát hiện sự thực đáng sợ giống như mình suy đoán.

Nhưng khi Từ Thanh Phàm bước chân vào sảnh đường, hình ảnh mà hắn nhìn thấy làm trong lòng hắn trong nháy mắt chìm hắn xuống. hắn nhìn thấy một chiếc quan tài gỗ màu tím tôn quý được đặt giữa sảnh đường, mà sư huynh Nhạc Thanh Nho toàn thân mặc trang phục nghiêm chỉnh vẻ mặt thê lương đang loay hoay bày biện sắp xếp mọi thứ trong sảnh đường, sư đệ Nam Cung Thanh Sơn lại đang ở bên cạnh quan tài bên cạnh ngọn nến màu

https://thuviensach.vn

trắng, còn có một lão nhân toàn thân hùng vĩ, cũng có vẻ mặt tràn đầy sự bi thương.

Mà phía sau quan tài, trên tấm bài vị có viết "Linh Vị Lục Hoa Nghiêm Cửu Hoa Môn" tám chữ to tướng!!

Chứng kiến tất cả điều này, Từ Thanh Phàm chỉ cảm thấy đầu mình vang lên một tiếng, ánh mắt ngây ra nhìn trừng trừng vào tấm bài vị đó, đứng ngây dại như vậy.

Lục Hoa Nghiêm, sư phụ thần thông quảng đại của hắn, chính là Lục Hoa Nghiêm đã cho hắn có được hi vọng trong tuyệt cảnh, vậy là đã ra đi như vậy rồi sao?

Từ Thanh Phàm không dám tin những gì trước mắt mình, nhưng sự thực trước mắt lại không thể không tin. Hắn hi vọng bản thân đang mơ, nhưng từ sau khi bước vào thế giới tu tiên, hắn đã rất lâu rồi không có một giấc mơ rồi.

"Sư phụ….." Từ Thanh Phàm vô thức đi từng bước đến trước quan tài trong linh đường. trong quan tài, Lục Hoa Nghiêm nằm trong đó một cách yên tĩnh, vẻ mặt già nua lại không có một chút huyết sắc, nào còn có sự uy nghiêm mạnh mẽ thường ngay nữa chứ? Từ từ quỳ xuống trước quan tài của Lục Hoa Nghiêm, muốn nói cái gì đó, nhưng lại nghẹn lời không nói được.

Ngay khi Từ Thanh Phàm vừa bái làm môn hạ của Lục Hoa Nghiêm, bởi vì Lục Hoa Nghiêm đem hắn làm thí nghiêm, trong lòng đích thực có cái nhìn không tốt đối với Lục Hoa Nghiêm, thậm chí mơ hồ có chút kháng cự. nhưng trải qua thời gian mười năm chung sống, sự dạy dỗ mười năm của Lục Hoa Nghiêm và sự quan tâm thân thiết, sự bất mãn khó chịu của Từ Thanh Phàm lúc đầu bái sư đã không còn nữa, chỉ còn lại sự tôn kính và quan tâm của một người đệ tử đối với sư phụ của mình.

https://thuviensach.vn

Là Lục Hoa Nghiêm cứu hắn khi hắn đang trong tuyệt vọng, đích thân mang hắn vào thế giới tu tiên, cẩn thận chỉ dẫn hắn tu luyện, vẻ mặt nghiêm túc chân thành, lúc ban cho hắn pháp khí còn nở một nụ cười nhẹ, dường như những chuyện đó chỉ mới xảy ra ngày hôm qua vậy, nhớ lại tình cảnh lúc đó vẫn còn sinh động như thế, như bây giờ người đã không còn nữa rồi.

Từ Thanh Phàm cũng không phải là không có trải qua chuyện sinh ly tử biệt, bởi vì một cây Cửu Diệp Linh Chi, một con Bích Nhãn Vân Đề Thú đã dẫm nát nhà hắn sơn trại hắn, bao gồm cha mẹ và toàn bộ người trong tộc của hắn đều bị giết chết. nhưng như thế dù sao cũng không phảu là Từ Thanh Phàm tận mắt nhìn thấy, cho nên trong long mặc dù bi thương, nhưng cuối cùng vẫn kìm nén được.

Nhưng lúc này, tận mặt nhìn thấy sư phụ của mình chết đi, lại nhớ đến cha mẹ, mọi người trong tộc của mình đã sớm chết đi, Từ Thanh Phàm sự bi thương trong long lại càng không thể kìm nén được rồi.

“Nhị sư đệ, đệ đến muộn một bước rồi, không có thế nhìn mặt sư phụ lần cuối.” ngay khi nhìn thấy Từ Thanh Phàm đang nghẹn ngào, sư huynh của hắn đứng bên cạnh là Nhạc Thanh Nho vội nói, trong lời nói có chứa đứng sự đau thương vô hạn.

“Sư phụ mất khi nào vậy?” Từ Thanh Phàm kìm nén đau khổ trong lòng hỏi.

“Giờ thân tối hôm qua. Sau khi ngươi bế quan không bao lâu, sư phụ nói người đã không còn thời gian nữa, cho nên quyết định phải tu luyện “Khô Vinh Quyết”, kết quả bị tẩu hỏa nhập ma…..” Nhạc Thanh Nho nói đến đây, âm thanh không nhịn được nữa bắt đầu nghẹn ngào.

“Vì sao không đi thông báo cho đệ?”

“Đợi khi huynh phát hiện sư phụ tẩu hỏa nhập ma, vội vàng chạy đi tìm trưởng bối trong môn phái giúp đỡ, nhưng đã không kịp nữa. sư phụ

https://thuviensach.vn

trước khi lâm chung, huynh vốn dĩ muốn đi gọi đệ đến gặp mặt lần cuối cùng, nhưng sư phụ nói, đệ đang trong gian đoạn bế quan quan trọng, bảo huynh đừng làm phiền đệ.” Nhạc Thanh Nho đáp.

Nghe đến đây, Từ Thanh Phàm rốt cuộc không thể kìm nén đau thương trong lòng, bất tri bất giác hai hàng lệ chảy xuống

“Sư phụ trước khi đi có dặn lại điều gì nữa không?” Từ Thanh Phàm trong lòng trầm tư không ngừng nhớ lại tất cả những gì về hắn và sư phụ, lặng lẽ hồi lâu, rồi ngẩng đầu lên hỏi Nhạc Thanh Nho.

“Sư Phụ lão nhân gia lúc ra đi có nói, người đã mệt rồi, người cũng đã nhìn thấu rồi.” khi nói những câu này, Nhạc Thanh Nho cùng nhịn không được che mặt khóc, một lão nhân đã đầu đầy tóc trắng, bộ dáng khóc lóc như vậy càng tăng lêm sư bi thương trong linh đường.

“Sư phụ người nói người nhìn thấu rồi sao?” Từ Thanh Phàm nhẹ giọng tự nói, nghe được lời của Nhạc Thanh Nho, tâm trạng của Từ Thanh Phàm đột nhiên dần dần trở nên dễ chịu một chúy. “Thế thì tốt rồi có thể nhìn thấu được là tốt rồi, chắc là sư phụ lúc ra đi sẽ rất thản nhiên rồi.”

Nghĩ từ khi Từ Thanh Phàm quen biết Lục Hoa Nghiêm, cảm giác người không lúc nào là không vì sự trường sinh mà nỗ lực tìm tòi. Vì có thể trường sinh, người cố gắng nghĩ mọi cách, dung mọi thủ đoạn. người trời sinh tính cô độc vì sự trường sinh mà lúc cuối đời còn liên tục thu nhận đồ đệ, chỉ để thử nghiệm thế không biết hiệu của như thế nào của bản “Khô Vinh Quyết” thiếu sót. Có lúc, ngay cả Từ Thanh Phàm cũng có thể thấy rõ sự uể oải mệt mỏi chán ghét trong đôi mắt của người.

Rất nhiều lúc, Từ Thanh Phàm cũng từng nghĩ, sư phụ là vì sự trường sinh mà nỗ lực quá nhiều hay không? Khi đó cuối cùng người phát hiện bản thân chỉ có công dã tràng, sao lại không cảm thấy tuyệt vọng được chứ? May mắn, thời khắc cuối cùng Lục Hoa Nghiêm vẫn có thể nhìn thấu được

https://thuviensach.vn

rồi, điều này cũng làm cho trong lòng của Từ Thanh Phàm dễ chịu đi rất nhiều. ít nhất, lúc ra đi trong lòng của sư phụ không quá đau khổ.

“Ngươi là Từ Thanh Phàm đệ tử của Lục Hoa Nghiêm?” lão nhân vẫn đừng bên cạnh quan tài không nói, đột nhiên ôn hòa hỏi.

Từ Thanh Phàm lúc này mới chú ý đến lão nhân vẫn luôn đứng bên cạnh quan tài của sư phụ, chỉ thấy thân người lão hùng vĩ, nhưng mặt hiền lành, lời nói nhu hòa, tỏ ra rất có phong phạm của trưởng bối.

Nghe được lão nhân này gọi thẳng tên tục của sư phụ, Từ Thanh Phàm liền biết người này vùng với sư phụ Lục Hoa Nghiêm của mình không chỉ quan hệ thân thiết, hơn nữa chí ít cũng cùng bối phận với sư phụ. Cho nên sau khi nghe được câu hỏi của người này, Từ ThanH Phàm kìm nén bi thương trong lòng, vội vã cung kính trả lời: “Vãn bối là Từ Thanh Phàm, xin hỏi tiền bối là…..”

“Ta gọi là Tiêu Hoa Triết, là sư huynh của sư phụ ngươi.” Lão nhân thản nhiên nói.

“Đệ tử bái kiến sư bá.” Từ Thanh Phàm nghe lão nhân nói như vậy vội vàng bái kiến.

“Ừ, Hoa Nghiêm trước khi mất đi, có muốn ta thay mặt hắn hoàn thành lời hứa với ngươi.” Tiêu Hoa Triết gật đầu với Từ Thanh Phàm, hình như rất hài lòng với sự lễ phép của Từ Thanh Phàm, sau đó ôn hòa nói.

“Lời hứa của sư phụ đối với đệ tử?” Từ Thanh Phàm nghi hoặc hỏi lại, không nghĩ ra sư phụ đã hứa hẹn gì với mình, thậm chí đến chết cũng không quên được

“Hoa Nghiêm nói, do hắn bắt ngươi luyện “Khô Vinh Quyết”, cho nên làm cho đạo pháp của ngươi kém hơn rất nhiều so với những người tu tiên cùng lứa. ngay cả có pháp khí giúp đỡ, thực lực cũng như cũ có chút yếu ớt.

https://thuviensach.vn

mà hắn nói qua nếu lấy thực lực của ngươi cả đời cũng không thể báo thù cho tộc nhân của ngươi, nên đích thân thay ngươi báo thù, đây là điều mà hắn đã hứa trước đây với ngươi. Nhưng bây giờ hắn mất rồi, trước khi mất đi không quên, muốn ra thay hắn hoàn thành lời hứa này."

Từ Phàm nghe xong lời này, trong đầu không không tự chủ được lại nhớ về hình ảnh lần đầu gặp sư phụ Lục Hoa Nghiêm, sự bi thương trong lòng vừa kìm nén lại lần nữa bùng phát ra.

"Sư phụ!!!" Từ Thanh Phàm lại quỳ xuống lần nữa trước quan tài của Lục Hoa Nghiêm, lại dập đầu ba cái thật mạnh, vì những băn khoăn về cừu hận báo thù cho gia tộc của mình mà trước khi chết vẫn không yên lòng.

"Người qua đời cũng đã qua đời rồi, các ngươi đừng quá đau buồn. Hoa Nghiêm đã trước khi chết có thể nhìn thấu rồi, thế thì hắn đi cũng hết sức thanh thản. mặc dù từ nay về sau hắn sư lần nữa lâm vào kiếp luân hồi, nhưng lại cũng không có gánh nặng của sự trường sinh, chưa phải chịu cũng không phải là một chuyện không tốt, các ngươi những đệ tử của hắn cũng nên vì sư phụ mà vui mừng mới đúng." Tiêu Hoa Triết an ủi Từ Thanh Phàm đang quỳ trước quan tài và vẫn đứng bên cạnh che mặt khóc thầm là Nhạc Thanh Nho, đồng thời lại hơi bất mãn với sự lạnh lùng thờ ơ một bên của Nam Cung Thanh Sơn.

"Vâng, vãn bối hiểu rồi." Từ Thanh Phàm cúi đầu đáp, chỉ là lại quỳ gối trước quan tài của Lục Hoa Nghiêm như cũ.

Tiêu Hoa Triết còn định nói gì nữa, đột nhiên thần sắc hơi thay đổi, hừ lạnh một tiếng rồi nói : "Có người đến rồi."

Ngay khi đám người Từ Thanh Phàm ở trong linh đường đang vì câu nói của Tiêu Hoa Triết mà nghi hoặc không thôi, thì đột nhiên một âm thanh uy nghiêm hùng hậu vang lên, âm thanh vang vọng giống như truyền khắp Cửu Hoa Sơn vậy.

https://thuviensach.vn

“Chưởng môn nhân đến.”

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 13: Hậu Sự

Nghe phương xa đột nhiên truyền đến âm thanh, mọi người trong Trường Xuân Cư ngoài Tiêu Hoa Triết ra đều cảm thấy kinh ngạc, mặc dù biết rõ cái chết của Lục Hoa Nghiêm nhất định sẽ kinh động đến các vị trưởng lão của Cửu Hoa Môn, nhưng không ngờ chưởng môn nhân lại đến nhanh như vậy.

Theo âm thanh vang lên, Từ Thanh Phàm và mọi người nhìn thấy từ chân trời mười đạo quang mang chói mắt nổi lên, nhanh chóng bay đến Trường Xuân Cư, trong chốc lát liền đến trước cửa Trường Xuân Cư.

Nhìn thấy tình hình này, Nhạc Thanh Nho vội vàng mang theo hai người Từ Thanh Phàm và Nam Cung Thanh Sơn đi ra nghênh đón. Mà Tiêu Hoa Tiết lại chỉ hừ lạnh một tiếng khinh thường, cũng không có di chuyển, chỉ đứng trong phòng chờ đợi.

Đợi Từ Thanh Phàm và mọi người đi ra đến cửa của Trường Xuân Cư, phát hiện mấy mươi lão nhân đạp trên đám mây dừng ở trên trời trước cửa của Trường Xuân Cư, những lão nhân này mặc dù đầu tóc bạc trắng, nhưng mỗi người đều tỏ ra uy thế bất phàm, hiển nhiên toàn bộ đều là đại cao thủ đã tiến vào Kết Đan kỳ. ở trong nhóm cao thủ này, hai lão nhân đứng trước nhất tỏ ra nổi trội nhất. không chỉ là vì bọn họ đứng trước nhất, mà bởi vì khí thế trên người của hai lão nhân này rõ ràng cao hơn người khác một bậc.

https://thuviensach.vn

Trong hai lão nhân này, lão nhân mặc trường bào màu vàng đầu đầy tóc bạc, mặt hiền từ. nhưng ánh mắt phiêu hốt làm cho người ta căn bản không thể thấy được ý nghĩ thật sự của ông ta. Cây phất trần trong tay của ông ta lại không ăn nhập với thân phận của người tu tiên, tỏ ra đặc biệt nổi bật. mà lão nhân mặc áo bào màu đen khác lại có vẻ mặt lạnh lùng, ánh mắt sắc bén như băng bắn ra, là cho người ta không dám đối diện ánh mắt với lão.

Thông qua sự giới thiệu lén lút Nhạc Thanh Nho, Từ Thanh Phàm biết rằng hai người này là chưởng môn Trương Hoa Lăng và thái thượng hộ pháp Chưởng quản hình phạt Chu Hoa Hải của Cửu Hoa Môn. Hai người này địa vị rất cao trong Cửu Hoa Môn, công lực cao hơn Lục Hoa Nghiêm sư phụ của bọn họ.

Bởi vì Lục Hoa Nghiêm từ trước đến nay không nể chút mặt mũi nào cho chưởng môn Cửu Hoa Môn, môn hạ đệ tử cũng vẻn vẹn là tu luyện với chính mình, cũng không có giống như các đệ tử hàng chữ "Thanh" khác thường xuyên ở trong Cửu Hoa Môn quản lý công việc trong cốc, thậm chí ngay cả Trường Xuân Cư cũng rất ít ra ngoài. Cho nên Từ Thanh Phàm và Nam Cung Thanh Nho vẫn là lần đầy tiên nhìn thấy những hộ pháp, trưởng lão, và chưởng môn đức cao vọng trọng của Cửu Hoa Môn.

Ngay khi đám người Từ Thanh Phàm đứng ở cửa khom người chào đón, những lão nhân này cũng theo sự chỉ đạo của Trương Hoa Lăng và Chu Hoa Hải hạ từ đám mây xuống.

"Không cần đa lễ." Trương Hoa Lăng nói với đám người Từ Thanh Phàm, trong lời nói vẻ mặt tỏ ra rất thông cảm với cái chết đột ngột và nỗi đau thương tột cùng này : "Chúng ta những lão già này là đến nhìn mặt sư phụ ngươi lần cuối cùng."

Vừa nói, Liền đem theo các vị trưởng lão đi vào trong sảnh đường của Trường Xuân Cư.

https://thuviensach.vn

Sau khi vào Sảnh Đường của Trường Xuân Cư, Trương Hoa Lăng đầu tiên là kinh ngạc chắp tay nói với Tiêu Hoa Triết : “Không ngờ Tiêu sư huynh lại đến trước một bước.”

“Người nhàn rỗi không quyền không chức như ta đương nhiên không mang nặng trọng trách như chưởng môn sư đệ ngươi. Không cần tiền hô hậu ủng, một mình thuận tiện, tất nhiên đến trước một bước rồi.” Tiêu Hoa Triết thản nhiên đáp. Hình như ông ta đối với người chưởng môn của Cửu Hoa Môn này có nhiều bất mãn, trong lời nói mang theo sự châm chọc nồng đậm.

“Để Tiêu sư huynh chê cười rồi.” Trương Hoa Lăng đối mặt với sự châm chọc của Tiêu Hoa Triết lại không có chút nào giận dữ, chỉ thản nhiên cười một cái liền đi đến trước hương án của Lục Hoa Nghiêm. Nhưng Chu Hoa Hải bên cạnh lại là lạnh lùng hừ một tiếng, âm thanh giống như thần thái uy nghiêm to lớn của hắn, nghĩ đến âm thanh “Chưởng môn nhân đến” vang lên vừa rồi hắn là từ trong miệng người này phát ra.

Trương Hoa Lăng sau khi đến trước hương án, lại lạy linh vị của Lục Hoa Nghiêm ba lạy, vẻ mặt bi thương than thở : “Lục sư huynh người sao lại bỏ đi như vậy, từ nay về sau Cửu Hoa Môn thiếu một cao thủ thực lực xuất chúng rồi, càng ít đi một tiền bối đực cao vọng trọng rồi. để cho ta người làm chưởng môn này, thực sự là trong lòng rất bi ai. Ít một người cao thủ giống như Lục sư huynh dạng này tọa trấn, cũng làm cho Cửu Hoa Môn càng khó khắn.”

Nói đến chỗ sâu sắc, Trương Hoa Lăng thậm chí còn nhỏ mấy giọt lệ, vẻ mặt tỏ ra vô cùng thương tâm.

“Chưởng môn sư huynh, người cũng đừng quá đau lòng, mặc dù ít đi một cao thủ như Lục sư huynh, nhưng ta tin tưởng Cửu Hoa Môn dưới sự dẫn dắt của chưởng môn sư huynh, nhất định sẽ đi đến con đường tươi

https://thuviensach.vn

sáng.” Nhìn thấy bộ dáng đau lòng của Trương Hoa Lăng, Chu Hoa Hải ở bên cạnh vội vàng an ủi.

Trương Hoa Lăng nghe được lời an ủi của Chu Hoa Hải chỉ nhẹ nhàng than thở một chút, cũng không nói nhiều nữa.

Tiếp theo đám người Chu Hoa Hải bắt đầu lần lượt bái tế linh vị của Lục Hoa Nghiêm, Nhạc Thanh Nho, Từ Thanh Phàm, Nam Cung Thanh Sơn ba người quỳ xuống trước quan tài, lầy thân phận đệ tử cúi lạy đáp lễ.

Về phần Tiêu Hoa Triết, lại sau khi Trương Hoa Lăng đến không lâu liền hừ lạnh một tiếng phất tay áo rời đi, hình như rất không muốn ở cùng một chỗ với Trương Hoa Lăng.

Nhìn thấy bộ dáng của Tiêu Hoa Triết trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi có chút kỳ quái, hắn cảm thấy con người của Trương Hoa Lăng này rất tốt, đối với sư phụ của mình cũng rất tôn trọng, lại không biết vì sao mà sư bá Tiêu Hoa Triết lại có cách nhìn như không quen biết vậy.

Sau khi bái tế xong, đám người Trương Hoa Lăng cũng không lập tức rời đi, mà là lần lượt ngồi xuống các vị trí, hình như còn có chuyện gì phải giải quyết. mà đám người Từ Thanh Phàm lại cung kính đứng một bên, đợi chưởng môn nhân giáo huấn.

“Nhớ đến năm nào ta cùng sư phụ của các ngươi cùng học nghệ, ta nhập môn sau sư phụ các ngươi 40 năm, lúc đo nhận được rất nhiều sự chiếu cố của Lục sư huynh, tình cảnh lúc đó đến bây giờ nhớ lại vẫn rõ ràng như ở trước mắt vậy. không ngờ bây giờ cảnh còn mà người thì đã mất, ngay cả người có thiên tư trác tuyệt như sư huynh cũng không địch lại thiên mệnh, ài……” Trương Hoa Lăng trầm tư một chút, đối với ba người Từ Thanh Phàm từ từ thở than.

“Xin chưởng môn sư thúc chớ đau buồn.” nghe được sự cảm thán của Trương Hoa Lăng, hảo cảm của đám người Từ Thanh Phàm đối với ông ta

https://thuviensach.vn

lại tăng thêm một tầng, vội vàng an ủi.

“Sau khi sư phụ các người mất rồi, có lưu lại di vật gì không?” Trương Hoa Lăng nghe được lời an ủi của đám người Từ Thanh Phàm cũng không có nói gì cả, mà đột nhiên hỏi.

“Thưa chưởng môn sư thúc, những đồ vật lúc sư phụ còn sống thường dùng chúng đệ tử đã sắp xếp lại rồi. đợi sau khi qua thất tuần của sư phụ, sẽ chôn cùng với sư phụ.” Nhạc Thanh Nho sau khi nghe câu hỏi của chương môn, vội vàng cung kính đáp.

“Mang ra đây ta xem một chút đi, nhìn vật nhớ người a.” Trương Hoa Lăng nói.

“Vâng, xin chưởng môn sư thúc và các vị trưởng bối đi theo đệ tử.” Nhạc Thanh Nho căn bản không có suy nghĩ gì nhiều, vội vàng mang mọi người đến phòng của Lục Hoa Nghiêm.

Vật còn người đã mất, đây là điều Từ Thanh Phàm cảm nhận được trực tiếp khi lần cuối cùng đến phòng của Lục Hoa Nghiêm. Hắn còn có thể nhớ rõ Lục Hoa Nghiêm đã dạy bảo hắn nghiêm túc, sâu đậm như thế nào ở trong căn phòng này, cũng là ở trong căn phòng này hắn nhận được “Khô Vinh Thước”, nhưng căn phòng vẫn như cũ, người lại không còn nữa.

Di vật của Lục Hoa Nghiêm đều được Nhạc Thanh Nho thu thập cẩn thận lại, để lên trên giường Lục Hoa Nghiêm. Đầy đủ các loại, có những vật phẩm thường dùng trong cuộc sống mà lúc còn sống Lục Hoa Nghiêm quen sử dụng, ví dụ như bộ ấm chén dùng để uống trà bằng đất sét; còn có một số pháp khí khi Lục Hoa Nghiêm còn sống bắt đầu tu luyện và thu thập, ví dụ như “Ba Trượng Thanh Lăng” mà lúc đầu dùng để trói buộc Sơn Tinh Mộc Quái cứu Từ Thanh Phàm, sau khi tập hợp đông đảo pháp khí lại một chỗ, phát tán ra các loại quang mang và linh khí nồng đậm, làm cho người ta nhìn thấy không khỏi có một chút cảm giác choáng váng.

https://thuviensach.vn

Sau khi nhìn thấy di vật của Lục Hoa Nghiêm, Trương Hoa Lăng đầu tiên là than thở một tiếng, tiếp theo tay áo phất lên, sau đó chỉ thấy các loại pháp khí trong di vật của Lục Hoa Nghiêm trong nháy mắt toàn bộ bị thu vào trong ống tay áo của ông ta.

“Chưởng môn sư thúc, người làm gì vậy?” Nhìn thấy pháp khí của sư phụ mình lúc còn sống trong chớp mắt toàn bộ bị Trương Hoa Lăng thu mất, Từ Thanh Phàm kinh ngạc giận dữ hỏi.

“Hỗn xược!!! Chưởng môn sư huynh muốn làm cái gì còn cần phải bẩm báo với ngươi tên đệ tử chỉ đạt đến Tích Cốc kỳ sao?” Chu Hoa Hải nhìn thấy Từ Thanh Phàm vô lễ với chưởng môn như thế trong lòng đại nộ, to tiếng quát. Trong âm thanh mang theo linh khí mạnh mẽ, không ngừng vang vọng khắp căn phòng của Lục Hoa Nghiêm, Từ Thanh Phàm chấn động toàn thân máu huyết bốc lên, suýt chút nữa bị trọng thương, dưới âm thanh uy nghiêm hùng hậu, Từ Thanh Phàm thậm chí cảm thấy căn phòng đều bị chấn động run nhè nhẹ.

Chu Hoa Hải này không hổ là thái thượng hộ pháp của Cửu Hoa Môn, công lực thông huyền, vẻn vẹn chỉ một câu nói, lại có uy lực như thế!

Trương Hoa Lăng đầu tiên là khoát tay, ngăn cản Chu Hoa Hải đang oán khí xung thiên tiếp tục nói lại. sau đó giọng hòa hoãn nói với Từ Thanh Phàm : “Ai…… bây giờ thực lực của Cửu Hoa Môn đã không như trước nữa, kẻ địch cường đại vây quanh hư thực khó phân biệt, bây giờ lại thiếu đi một cao thủ như Lục sư huynh, thật khó khăn hơn. Những pháp khí này đều là những thứ đắc ý của Lục sư huynh bao nhiêu năm qua trở lại đây, cùng chôn với Lục sư huynh, còn không bằng vì Cửu Hoa Môn phát huy nhiều hơn những điều có ích, nghĩ đến Lục sư huynh ở dưới cửu tuyền biết được ta làm như vậy cũng sẽ cảm thấy được an ủi sao.”

Sau khi nghe được lời của Trương Hoa Lăng, Từ Thanh Phàm còn muốn nói gì nữa, nhưng bị Nhạc Thanh Hoa ở sau lưng kéo lại một cái. Từ

https://thuviensach.vn

Thanh Phàm không tranh hơn thua thiệt nữa cũng không phải là vì Nhạc Thanh Nho ngăn cản, mà là hắn đã ý thức được lấy thân phận của bản thân bây giờ, bất luận nói cái gì nữa, cũng đều không thể ngăn cản sự tình xảy ra.

Trương Hoa Lăng đạt được toàn bộ pháp khí lúc còn sống của Lục Hoa Nghiêm cũng không lộ ra chút gì gọi là đắc ý cả, mà hoàn toàn giống với bộ dạng bi thương đau khổ ban đầu, hình như còn vì sự ra đi của Lục Hoa Nghiêm mà đau lòng, nhưng Từ Thanh Phàm bây giờ lại bất luận như thế nào cũng không thể có hảo cảm với ông ta được nữa.

Cuối cùng, Trương Hoa Lăng sau khi đạt được mục đích liền mang theo mọi người rời khỏi đây. Lúc sắp đi ông ta dường như là đột nhiên nhớ đến cái gì vậy, nói với ba người Từ Thanh Phàm đang cung kính đứng sau lưng : “Bây giờ Lục sư huynh đã mất đi rồi, Lục sư huynh lúc còn sống cùng với ba người đệ tử các ngươi, độc chiếm Trường Xuân Cư này hình như có chút không ổn, vả lại Lục sư huynh đã mất rồi, không có sự chỉ đạo của trưởng bối cũng sẽ có khó khăn cho việc tu luyện của các ngươi. Thế này đi, Trường Xuân Cư này từ nay về sau giao cho Hứa sư đệ quản lý, Hứa sư đệ vừa khéo cũng là môn hạ đệ tử đông đảo, động phủ cũ cũng quá nhỏ rồi, tu luyện bình thường có rất nhiều điểm không tiện. mà ba người các ngươi cũng chuyển bái đến chỗ Hứa sư đệ mà tu luyện đi.”

Nghe Trương Hoa Lăng nói những lời như thế, trong chớp mắt ba người Từ Thanh Phàm đều ngẩn người ra. Sư phụ vừa mới chết không được một ngày, người chưởng môn này bắt đầu cướp đoạt di sản rồi? không chỉ lấy toàn bộ pháp khí lúc còn sống của sư phụ, bây giờ muốn lấy luôn chỗ ở của sư phụ lúc còn sống, còn muốn bảo đệ tử của ông ấy chuyển bái người khác?

“Xin tuân theo mệnh lệnh của chưởng môn sư huynh.” Một lão nhân lùn và béo từ trong đám người trưởng lão sau lưng Trương Hoa Lăng đi ra,

https://thuviensach.vn

cung kính nói với Trương Hoa Lăng, vẻ mặt mang theo sự vui mừng không thể ngăn được.

“Ba người đệ tử này của Lục sư huynh từ này bái làm môn hạ của ngươi, ngươi nhất định phải dạy dỗ thật tốt, tranh thủ làm cho bọn họ……”

“Chưởng môn sư thúc, đệ tử có việc muốn bẩm báo.” Ngay khi Trương Hoa Lăng đang nói chuyện với Hứa trưởng lão kia, Từ Thanh Phàm lại đột nhiên quỳ xuống đất lớn tiếng nói.

Ngay cả thần kinh của Từ Thanh Phàm trước nay luôn thản nhiên, bây giờ cũng bị Trương Hoa Nghiêm làm một loạt chuyện làm cho giận dữ, chỉ là hắn biết rõ bản thân không có năng lực thay đổi cái gì cả, cho nên âm thanh giọng nói vẫn rất bình tĩnh. Chỉ có hai tay không ngừng run rẩy có thể nói rõ trong lòng hắn hiện giờ tức giận oán hận kích động như thế nào.

“Ồ? Ngươi có việc gì muốn nói thì nói đi, nể mặt mũi của Lục sư huynh quá cố, ta nhất định sẽ giúp ngươi mãn nguyện.” Trương Hoa Lăng nhìn Từ Thanh Phàm rồi nhẹ nhàng cười nói.

“Đầu tiên, sư phụ của vãn bối thất tuần chưa qua, vẫn xin chưởng môn sư thúc, người đợi sau khi thất tuần của sư phụ qua rồi lại thu hồi Trường Xuân Cư, cũng làm cho sư phụ yên lòng một chút.” khi Từ Thanh Phàm nói, có hết sức khống chế vẻ mặt của mình đừng tỏ ra tức giận, bây giờ tất cả đều lấy thất tuần của sư phụ làm quan trọng, nếu như chọc giận chưởng môn, làm cho quan tài sư phụ hôm nay phải dọn đi, thế thì Từ Thanh Phàm thật sự không có mặt mũi nào mà gặp sư phụ nơi cửu tuyền nữa rồi.

“Điều này là đương nhiên, tất cả lấy người chết làm chủ.” Trương Hoa Lăng sau khi nghe được lời của Từ Thanh Phàm, cũng không có tức giận gì, mà quả quyết nói.

“Ngoài ra chính là, cổ nhân có câu, một ngày làm thầy, suốt đời làm cha. Thiên hạ nào có chuyện giữa đường đổi sư phụ? Cho nên xin chưởng

https://thuviensach.vn

môn sư thúc thu hồi ý kiến, đời này của đệ tử chó một sư phụ là đủ rồi, không muốn bái người khác nữa.” Từ Thanh Phàm kiên định nói.

“Ồ? Ngươi nghĩ kỹ chưa, nếu trong tu luyện không có sư chỉ đạo của trưởng bối, muốn tăng tiến thì khó vô cùng, ta làm tất cả việc này đều là nghĩ vì các ngươi thôi.” Nghe được lời của Từ Thanh Phàm, Trương Hoa Lăng đầu tiên là sững người một lát, sau đó nhìn chằm chằm vào Từ Thanh Phàm, lời nói nghiêm túc, cũng không biết là Từ Thanh Phàm cảm giác sai hay không, hắn rõ ràng cảm giác được vẻ mặt của Trương Hoa Lăng mang theo một chút tán thưởng.

“Đệ tử đã nghĩ kỹ rồi, vẫn xin chưởng môn sư thúc thu hồi mệnh lệnh.”

“Hai người các ngươi cũng là nghĩ như vậy sao?” ánh mắt của Trương Hoa Lăng nhìn Nhạc Thanh Nho và Nam Cung Thanh Sơn hỏi.

“Cách nghĩ của đệ từ giống với Từ sư đệ.” Nhạc Thanh Nho không chút do dự trả lời.

“Đệ tử bằng lòng bái Hứa trưởng lão làm sư phụ.” Nam Cung Thanh Sơn cũng không có cùng với hai người sư huynh của mình cùng tiến cùng thối, thậm chí không có nhìn hai người kia cái nào, mà khom người với Trương Hoa Lăng nói luôn.

“Được rồi, mỗi người một chí hướng, ta cũng không miễn cưỡng các ngươi nữa. hai người các ngươi từ nay về sau tự chủ tu luyện đi.” Trương Hoa Lăng bất đắc dĩ nói với hai người Từ Thanh Phàm và Nhạc Thanh Nho, tiếp theo lại hương tới Nam Cung Thanh Sơn nói : “Ngươi từ nay về sau làm môn hạ của Hứa sư đệ mà tu luyện đi.”

Sau khi xử lý xong tất cả mọi việc, Trương Hoa Lăng lại dẫn một nhón các trưởng lão cao thủ, chân đạo đám mây, phá không bay đi. Khi đi, thần tình của hắn vẫn bi thương như cũ, nhưng Từ Thanh Phàm lại căn bản

https://thuviensach.vn

không thể nhìn thấy trong đó rốt cuộc có mấy phần chân thật, lại có mấy phần giả dối đây.

Chỉ là trước khi đi, Thái thượng hộ pháp Chu Hoa Hải sâu sắc nhìn Từ Thanh Phàm một cái, hình như muốn đem hình dáng của Từ Thanh Phàm ghi nhớ trong lòng, làm cho Từ Thanh Phàm trong lòng không khỏi ớn lạnh.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 14: Quyết Liệt

Đợi sau khi chưởng môn Trương Hoa Lăng mang theo một nhóm cao thủ hộ pháp rời khỏi Trường Xuân Cư, ba người Từ Thanh Phàm và sư huynh Nhạc Thanh Nho còn có Nam Cung Thanh Nho cũng trở về linh đường, đều quỳ xuống yên lặng trước linh vị của Lục Hoa Nghiêm, trong nhất thời đều trầm mặc không nói.

“Sư huynh, kỳ thực huynh không nên làm như thế với đệ, làm như thế sẽ ảnh hưởng đến việc tu luyện của huynh, dù sao đây chỉ là cách nghĩ của một mình đệ.” Từ Thanh Phàm đột nhiên mở miệng phá tan bầu không khí trầm mặc, nói lời xin lỗi với Nhạc Thanh Nho.

“Sư đệ, đệ đừng nói như vậy, sư phụ từ sau khi thu ta làm đồ đệ, đối với ta như cha. Cho nên ngay cả đệ không có nói như vậy với chưởng môn, ta cũng sẽ làm như vậy.” Nhạc Thanh Nho sau khi xua tay với Từ Thanh Phàm rồi nói tiếp : “Lại nói, tư chất của chính ta ta biết rõ mà, bây giờ có thể đạt đến Tích Cốc hậu kỳ đã là cực hạn của bản thân rồi, cho nên cũng không có gì gọi là liên lụy với không liên lụy ở đây cả. một mình tu luyện cũng tốt, ít nhất bình thường sẽ tự do tự tại một chút.”

Đang lúc Từ Thanh Phàm còn muốn nói những gì nữa, thì Nam Cung Thanh Sơn đang quỳ bên cạnh đột nhiên đứng dậy, ngay cả chào hỏi hai vị sư huynh một câu cũng không có một mình đi vào hậu đường.

Nhìn thấy sự rời đi của Nam Cung Thanh Sơn, Nhạc Thanh Nho nhè nhẹ thở dài một tiếng.

https://thuviensach.vn

“Nam Cung sư đệ bây giờ có lẽ là vì trong sư huynh đệ chúng ta một mình hắn thay đổi làm môn hạ người khác mà trong lòng có chút xấu hổ, cho nên những lời vừa rồi của chúng ta là cho hắn có chút khó chịu rồi.” nhìn theo bóng rời đi của Nam Cung Thanh Sơn, Từ Thanh Phàm nói với Nhạc Thanh Nho.

Đối với việc Nam Cung Thanh Sơn làm môn hạ của người khác, Từ Thanh Phàm mặc dù không vui lắm, nhưng cũng không giận dữ gì, mỗi người có một chí hướng riêng, dù sao có một người sư phụ mà nói đối với việc tu luyện có rất nhiều ích lợi. hơn nữa bản thân Từ Thanh Phàm cũng không muốn vì quyết định của mình mà gián đoạn tương lai của người khác.

“Ha ha, ta biết ý tứ của sư đệ ngươi rồi. ta sẽ không giận Nam Cung sư đệ đâu, dù sao điều này liên quan đến tương lai của hắn. Nam Cung sư đệ không giống hai người chúng ta, thiên phú căn cốt của hắn rất tốt, nếu có một người sư phụ tốt tương lai sẽ không thể hạn lượng rồi.” Nhạc Thanh Nho miễn cưỡng cười nói.

Nhìn thấy ý chí của Nhạc Thanh Nho có chút sa sút, Từ Thanh Phàm vội vàng lôi ra những nghi vấn trong lòng của mình hồi nãy, muốn chuyển chủ ý của Nhạc Thanh Nho. “Đúng rồi, sư huynh, vì sao đệ luôn cảm thấy sư bá Tiêu Hoa Triết hình như không hợp với sư thúc chưởng môn.”

“Điều này ta cũng không rõ lắm, chỉ nghe nói hình như hơn ba trăm năm trước, Tiêu sư bá tranh đoạt chức vị chưởng môn với chưởng môn sư thúc, nhưng cuối cùng sư tổ lựa chọn chưởng môn sư thúc chưởng quản Cửu Hoa Môn, cho nên Tiêu sư bá trong lòng mới có chút bất mãn như vậy.” Nhạc Thanh Nho chần chừ nói ra. Những chuyện nói sau lưng người ta thế này dù sao không thích hợp với nguyên tắc làm người của hắn.

“Vậy sao? Đệ cảm thấy vẫn là Tiêu sư bá làm chưởng môn là chuyện tốt, Trương Hoa Lăng vị chưởng môn này qua không có tình người rồi.” Từ

https://thuviensach.vn

Thanh Phàm nghĩ đến tất cả hành vi của Trương Hoa Lăng, tức giận nói.

“Ài, đừng nhiều chuyện, sau khi làm chưởng môn phải bất đắc dĩ mà, sư đệ ngươi đừng để trong lòng.” Nhạc Thanh Nho trấn an.

Ngay lúc này, Nam Cung Thanh Sơn đột nhiên từ trong hậu đường đi ra, đầu cũng không ngoảnh lại hướng ra ngoài Trường Xuân Cư mà đi. Sau lưng còn mang một gói đồ, hình như là những vật phẩm thường dùng hàng ngày của hắn.

“Sư đệ, ngươi còn muốn đi đâu?” Từ Thanh Phàm gọi Nam Cung Thanh Sơn lại hỏi.

“Đi tìm sư phụ của ta.” Nam Cung Thanh Sơn nhìn Từ Thanh Phàm một cái, sau đó lạnh lùng trả lời.

“Sư phụ của ngươi? Ngươi là nói đến Hứa hộ pháp kia sao?” Từ Thanh Phàm nhíu mày hỏi.

“Đúng vậy, sớm tìm người ta một chút, lưu lại ấn tượng tốt cho ông ấy.”

“Thế thì ngươi không canh giữ linh cữu cho sư phụ nữa sao?” Từ Thanh Phàm bất mãn hỏi.

“Thất tuần của sư phụ chưa hết, ngươi hay là trước tiên ở lại đây giữ linh cữu cho sư phụ đi. Sau khi trưởng bối chết đi, thất tuần vãn bối phải giữ linh cữu, đây là quy củ.” Nhạc Thanh Nho ngăn cản lại giải thích.

“Đúng vậy, mặc dù ngươi bây giờ có sư phụ mới rồi, nhưng xung không thể đối với sư phụ cũ không có sự tôn kính chứ, sẽ bị trời phạt đó.” Từ Thanh Phàm ở bên cạnh lạnh nhạt nói, trong lòng rấy bất mãn về hành vi không tôn kính Lục Hoa Nghiêm của Nam Cung Thanh Sơn, cho nên trong lời nói mang theo sự châm chọc nhàn nhạt.

https://thuviensach.vn

“Sư phụ? Người các ngươi nói là Lục Hoa Nghiêm sao? Ông ta xứng sao?” không ai ngờ Nam Cung Thanh Sơn lại khinh thường hỏi ngược lại.

“Ngươi nói cái gì?” Từ Thanh Phàm và Nhạc Thanh Nho sau khi nghe được lời của Nam Cung Thanh Sơn đều biến sắc.

“Chẳng lẽ ta nói sai sao? Lục Hoa Nghiêm lão già này nhận ta làm đệ tử là vì nguyên nhân gì ngươi còn không biết sao? Còn không phải là vì sự trường sinh của ông ta sao? Cho nên bảo ta tu luyện loại công pháp nguy hiểm kia. Từ sư huynh ngươi cũng vậy, lão già này nhận ngươi làm đệ tử không phải cũng như thế sao? Ngươi lại còn đến chết vẫn có hiếu với ông ta như vậy, còn có ngươi Nhạc sư huynh, lão già này nhận ngươi làm đệ tử căn bản là muốn kiếm lấy một người giúp việc vặt mà thôi! Ta thấy hai người các ngươi đọc sách đến ngu ngốc hết rồi, mới bị lão ta bịt mắt lừa dối như vậy, đến chết còn muốn canh giữ xác cho lão như vậy.” Nam Cung Thanh Sơn lấy tay chỉ vào linh bài của Lục Hoa Nghiêm, kích động nói, trong mắt chớp động quang mang của sự cừu hận. hiển nhiên những lời này hắn không phải là nhịn ngày một ngày hai mà đã nhẫn nhịn từ lâu lắm rồi.

“Nam Cung sư đệ, ngươi, ngươi làm sao có thể nói sư phụ như thế chứ? Đây là linh đường của sư phụ!” nghe được những lời nói của Nam Cung Thanh Sơn, Nhạc Thanh Nho kích động nói, chòm râu hoa râm trên mặt bởi vì tức giận mà run rẩy.

“Linh đương của ông ta thì làm sao chứ? Không thể nói được sao?” Nam Cung Thanh Sơn ngang ngạnh nói.

“Nam Cung Thanh Sơn, sư phụ tuy thu ngươi làm đệ tử là có mục đích khác, nhưng ông ấy trước khi thu ngươi làm đồ đệ, hắn có nói cho ngươi rõ nguyên nhân vì sao ông ấy muốn thu ngươi làm đồ đệ chứ?” Từ Thanh Phàm nhẫn nhịn nghĩ đến những lời Nhạc Thanh Nho muốn nói, lạnh lùng hỏi Nam Cung Thanh Sơn.

https://thuviensach.vn

“Nói rồi, cũng bởi vì những lời nói này của ông ta, ta mới biết được là ta đang bị lợi dụng.” Nam Cung Thanh Sơn oán giận nói.

“Thế thì ông ấy có miễn cưỡng ngươi phải bái ông ấy làm sư phụ không? Sư phụ ông ấy hẳn có cho ngươi có cơ hội lựa chọn phải không? Bái ông ấy làm sư phụ chẳng lẽ không phải là lựa chọn của ngươi sao?” Từ Thanh Phàm đột nhiên hét lên.

“Nhưng ông ta thu ta làm đồ đệ dụng tâm bất chính là sự thực!” sau khi nghe được lời của Từ Thanh Phàm, Nam Cung Thanh Sơn đầu tiên là sững người một chút, sau đó ngang ngạnh nói.

“Đã là chính ngươi lựa chọn bái ông ấy làm sư phụ, ngươi hẳn đã xem ông ấy là sư phụ của ngươi! Phải tôn sư trọng đạo! bởi vì sư phụ ông ấy tuy không phải là thật tâm muốn thu ngươi làm đồ đệ, nhưng dù sao cũng không có miễn cưỡng ngươi. Tất cả đều là sự lựa chọn của ngươi, trước tiên không nói đến câu nói cổ mà người xưa thường nói đó là “Một ngày làm thầy suốt đời làm cha”, sư phụ từ sau khi thu ngươi làm đồ đệ có chỗ nào bạc đãi ngươi không? Lúc tu luyện có để ngươi gặp phải nguy hiểm gì không? Khi dạy ngươi có không tận tâm tận lực khổng?” Từ Thanh Phàm càng nói càng lớn tiếng, đến mấy câu cuối cùng càng như hét lên vậy, tất cả thương tâm oán giận phẫn nộ mà ngày hôm nay gặp phải toàn bộ đều trong lần nói này xổ ra hết.

Nghe được những lời này của Từ Thanh Phàm, Nam Cung Thanh Sơn có chút không có lời nào để nói lại, sững người một lúc, nhưng vẫn lạnh lùng hừ một tiếng, ngẩng đầu nhìn trời, bộ dáng ta đây không cần phải trả lời.

“Ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng, bây giờ ngươi đi đến trước linh cữu của sư phụ dập đầu tạ tội, sau đó thành thật ở đây canh giữ linh cữu hết thất tuần của sư phụ, ta và Nhạc sư huynh đem mọi chuyện xảy ra hôm nay xem như chưa hề xảy ra. Từ nay về sau ngươi đi đường ngươi, ta đi đường

https://thuviensach.vn

ta, không liên quan đến nhau.” Nhìn Nam Cung Thanh Sơn bộ dáng khinh thường như vậy, Từ Thanh Phàm đột nhiên bình tĩnh trở lại, nhẹ giọng nói với Nam Cung Thanh Sơn, âm thanh tuy nhẹ nhàng, nhưng bất cứ ai cũng có thể nghe ra sự oán giận ngầm chứa trong đó.

“Nếu ta không làm thì sao?” Nam Cung Thanh Sơn hỏi lại một cách xúc phạm.

“Thế thì đừng trách ta vô tình rồi.” Từ Thanh Phàm nhẹ giọng nói.

“Hừ…..” Nam Cung Thanh Sơn hừ lạnh một tiếng, lại không để ý tới Từ Thanh Phàm nữa, xoay người đi ra ngoài cửa. Hắn đã quen với sự khiêm nhượng và hòa khí của Từ Thanh Phàm rồi, căn bản không tin Từ Thanh Phàm sẽ làm gì hắn.

“Muốn chết!!” nhìn thấy bộ dáng không biết hối cải của Nam Cung Thanh Sơn, Từ Thanh Phàm nhịn không được sự tức giận trong lòng nữa, tay phải giơ lên, Khô Mộc Thước hóa thành một đạo quang mang màu xanh hoa mỹ, nhanh chóng đánh vào sau lưng của Nam Cung Thanh Sơn.

Nam Cung Thanh Sơn hiển nhiên không ngờ Từ Thanh Phàm thật sự dám rat ay, nhưng phản ứng của hắn cũng rất nhanh, trên tay bóp pháp quyết, liền thấy một đạo mộc ất linh khí hóa thành một tấm mộc thuẫn dày và lớn chắn trước mặt của mình, cũng là “Mộc Linh Thuẫn” đạo thuật trung cấp.

Có thể sử dụng đạo thuật trung cấp một cách dễ dàng như vậy, hiển nhiên hắn đã có tu vi luyện khí hậu kỳ. tuổi còn trẻ như vậy có thể có thành tựu loại này, Thiên phú căn cốt của Nam Cung Thanh Sơn quả thật là trăm người mới có một người.

Đáng tiếc, vẻn vẹn chỉ dựa vào đạo thuật của luyện khí hậu kỳ, như thế nào có thể ngăn chặn được Từ Thanh Phàm lấy tu vi Tích Cốc kỳ hợp với sự oán giận và pháp khí công kích chứ? Trong chớp mắt tấm mộc thuẫn

https://thuviensach.vn

nhìn qua trông thật sự rất dày này khi tiếp xúc với Khô Vinh Thước lập tức bị xuyên thủng một cách dễ dàng, Khô Vinh Thước sau khi đâm thủng mộc thuẫn cũng không có chút gì gọi là dừng lại, trong chớp mắt kích trúng ngực của Nam Cung Thanh Sơn.

Nam Cung Thanh Sơn bị Khô Vinh Thước kích trúng, lập tức thổ ra một miệng máu, lùi về sau hơn mười bước hung hăng quỳ xuống đất, vẻ mặt trắng bệch, hiển nhiên bị thương nặng.

Đây vẫn là do Từ Thanh Phàm hạ thủ lưu tình, thực lực của luyện khí kỳ và tích cốc kỳ mà so sánh là cách biệt rất lớn có thể gọi là thiên sơn địa viễn.

Sau khi Nam Cung Thanh Sơn bị thương sắc mặt trắng bệch chớp qua thần sắc khó tin, hắn không ngờ Từ Thanh Phàm lại dễ dàng đánh bại hắn như vậy, điều này đối với người tâm khí cao ngạo như hắn mà nói, thực sự là một sự sỉ nhục nhất lớn.

“Tốt lắm, Tốt lắm!! Không ngờ lão già kia thiên vị, lại còn cho ngươi một kiện pháp khí, chẳng trách ngươi bảo vệ lão như vậy.” Nam Cung Thanh Sơn chùi vết máu trên khóe miệng, hung hăng nói : “Ngươi đợi đó, sẽ có một ngày ngươi sẽ vì hành động hôm nay mà hối hận!!”

Vừa nói, Nam Cung Thanh Sơn quay đầu tập tễnh bước đi, lúc đi ánh mắt tràn đầy oán hận làm cho Từ Thanh Phàm có chút hoài nghi phải chăng mình đã sai lầm khi hồi nãy còn nương tay cho hắn.

“Có một số người, chỉ nhớ đến những gì không tốt mà người ta đối xử với hắn, lại từ trước tới nay không thể nghĩ đến những cái tốt mà người khác đã cho hắn. Nam Cung Thanh Sơn con người này không nghi ngờ gì nữa chính là một loại người như vậy.” Từ Thanh Phàm nhìn thân ảnh của Nam Cung Thanh Sơn rời đi, trầm lặng suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

Thở dài một tiếng, Từ Thanh Phàm xoay người lại, liền phát hiện sư huynh Nhạc Thanh Nho đang thần sắc phức tạp nhìn thân ảnh lưu lại của Nam Cung Thanh Sơn.

“Sư huynh, huynh không cần…..”

Ngay khi Từ Thanh Phàm chuẩn bị nói mấy lời an ủi với Nhạc Thanh Nho, lại thấy Nhạc Thanh Nho đột nhiên thổ ra một miệng máu, sau đó liền như mũi tên vậy ngã xuống đất ngất đi.

Từ Thanh Phàm nhìn thấy tình hình này vô cùng kinh ngạc, vội vàng đỡ Nhạc Thanh Nho dậy, sau khi linh khí xâm nhập dò xét trong cơ thể của hắn ta, trong lòng thở dài một hơi, biết hắn ta không có nguy hiểm gì, chỉ vì nóng giận quá cho nên tạo thành thân thể không khỏe, nghỉ ngơi mấy ngày là được.

Sau khi sắp xếp xong sư huynh Nhạc Thanh Nho, Từ Thanh Phàm lần nữa quỳ trước linh đường của Lục Hoa Nghiêm, Linh đường to như vậy bây giờ chỉ co một mình Từ Thanh Phàm lẻ loi cô độc bảo vệ trước linh cữu, làm cho Lục Hoa Nghiêm không cảm thấy cô đơn khi ra đi.

“Sư phụ, ngươi nhìn thấy chưa? Đây chính là sư huynh đệ và đồ đệ của người! người ở trên trời nhìn thấy những điều như vậy có đau lòng không? Hắn sẽ không đâu, người cũng đã nói người đã nhìn thấu rồi, có lẽ đối với những điều này người ở trên trời nhìn thấy cũng chỉ cảm thấy buồn cười thôi phải không?”

Từ Thanh Phàm nhìn vào bài vị của Lục Hoa Nghiêm, thầm nghĩ.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 15: Di Cư

Rất nhanh, thất tuần của Lục Hoa Nghiêm đã qua đi, mà sức khỏe của Nhạc Thanh Nho cũng rất nhanh chuyển biến tốt, dù sao cũng không phải là bị nội thương nghiêm trọng gì. Chỉ là thần sắc của hắn vẫn có chút buồn bã, hiển nhiên những hành động ngày đó của Nam Cung Thanh Sơn làm cho hắn thương tâm vô cùng.

Sau thất tuần, Từ Thanh Phàm và Nhạc Thanh Nho đưa tiễn Lục Hoa Nghiêm vào trong tổ phần của Cửu Hoa Sơn, thời gian là buổi sáng, theo truyền thuyết của Thần Châu Hạo Thổ, ánh sáng đầu tiên của buổi sáng có thể tịnh hóa linh hồn của người chết, rửa sạch tội lỗi của người chết khi còn sống, mà theo mặt trời dần lên cao, lại thay cho sự ra đời một cuộc đời mới của người chết.

Sáng sớm của Cửu Hoa Sơn được bao phủ một tầng sương mù nhàn nhạt, người đi lác đác, càng có vẻ tiên khí vờn quanh, đáng tiếc lúc này Từ Thanh Phàm lại không có tâm trạng thưởng thức. chỉ cảm thấy tầng sương mù nhàn nhạt này, mang đến cho tang lễ của Lục Hoa Nghiêm một chút hào khí thương cảm lạnh lùng.

Lúc này tham gia tang lễ cùng với huynh đệ hai người chỉ có sư huynh của Lục Hoa Nghiêm là Tiêu Hoa Triết, còn có một người đệ tử của chưởng môn Trương Hoa Lăng, hắn là đại diện cho Trương Hoa Lăng đến tham gia tang lễ, ngay sau khi Lục Hoa Nghiêm nhập thổ liền vội vàng rời đi. Có lẽ là vì Lục Hoa Nghiêm khi còn sống tính tình cô độc, cho nên các trưởng

https://thuviensach.vn

lão hộ pháp khác không có người nào đến. Lục Hoa Nghiêm có thể nói là ra đi rất lặng lẽ.

Hai chén rượu nhạt, tưới lên mộ của Lục Hoa Nghiêm, làm tế lễ của Từ Thanh Phàm đối với Lục Hoa Nghiêm.

Theo sư bá Tiêu Hoa Triết nói, lúc Lục Hoa Nghiêm còn trẻ, rất thích khi bận hay rảnh rỗi đều uống vài chén rượu, sư nương khuyên can không ngừng. bởi vì chuyện này, lúc đó hai vợ chồng đã cãi nhau thậm chí mấy lần súy chút nữa động thủ động cước. nhưng hai trăm năm trước sau khi sư nương mất đi, sư phụ cũng không còn uống rượu nữa, hình như cuối cùng nghe thấu lời cảnh báo của sư nương rồi chăng. Đáng tiếc, lúc này sư nương đã không còn nữa.

“Sư nương ở trên trời nhìn thấy ta kính sư phụ mấy chén rượu trước mộ, sẽ không mắng chửi ta là hư đốn chứ?” nhìn từng giọt thơm mát sảng khoái rượu rơi xuống trước mộ của Lục Hoa Nghiêm, trong lòng Từ Thanh Phàm đột nhiên không thể đè nén toát ra ý nghĩ buồn cười vậy. “Chắc là không đâu, sư nương và sư phụ thật không dễ dàng mới trùng phùng, bây giờ chắc chẳng còn quan tâm đến ta đâu?” còn nữa, sư phụ cũng đã hai trăm năm chưa uống rượu, quá đáng thương rồi.”

“Cảm ơn sư bá hôm này đến đưa tiến sư phụ đoạn đường cuối cùng, làm cho sư phụ không cảm thấy quá vắng vẻ khi ra đi.”

Ngay khi Từ Thanh Phàm đứng trước mộ của Lục Hoa Nghiêm suy nghĩ lung tung, âm thanh đầy đau buồn của Nhạc Thanh Nho đột nhiên cắt đứt suy nghĩ của hắn, ngẩng đầu nhìn sang, thì ra Tiêu Hoa Triết đã chuẩn bị rời đi, thế là Từ Thanh Phàm vội vàng cùng với Nhạc Thanh Nho khom người hành lễ với Tiêu Hoa Triết, thật lòng nói : “Đệ tử thay mặt sư phụ cảm ơn sư bá đã đưa tiễn.”

https://thuviensach.vn

“Ài, ta và sư phụ các ngươi ở cùng nhau ít nhất cũng đã 700 năm rồi, hắn đi rồi ta làm sao có thể không đưa tiễn chứ?” Tiêu Hoa Triết cảm thán, nhìn qua hai người Từ Thanh Phàm và Nhạc Thanh Nho gật đầu một cái rồi nói : “Hai người các ngươi thật có hiếu, là đệ tử tốt của Lục Hoa Nghiêm, nghĩ đến Lục Hoa Nghiêm nhìn thấy sự hiếu thuận của các ngươi, ở chốn cửu tuyền cũng được cảm thấy an ủi rồi

“Đệ tử thẹn không dám nhận” Nhạc Thanh Nho vội vàng nói.

“Thân làm người đệ tử, những điều này đều là bổn phận.” Từ Thanh Phàm cũng nói.

“Ha ha, hay cho câu không dám nhận,hay cho một câu bổn phận ! Hoa Nghiêm thu được hai người đồ đệ tốt a.” Tiêu Hoa Triết đột nhiên nghĩ đến cái gì, tự giễu. : “Cũng không biết khi ta chết đi, có người để tử nào đưa tiễn không nữa

“Sư bá người công lực thông huyền, nhất định sẽ trường thọ bách tuế, à, là thọ tỷ nam sơn.” Từ Thanh Phàm sau khi nghe được lời tự giễu của Tiêu Hoa Triết liền an ủi, nhưng nói được nửa lại vội vàng sửa đổi.

Đối với những kết đan kỳ có thể bảo trì được tuổi xuân mấy trăm năm mà nói, trường thọ bách tuế câu nói này không nghi ngờ gì nữa chính là câu nguyền rủa.

“Ha ha, thọ tỷ nam sơn sao ? nào có dễ dàng như thế. Hoa Nghiêm thiên phú tốt như vậy cũng….. ài ~ ~” Tiêu Hoa Triết nói đến chỗ đau lòng, lại không có chút gì vì câu nguyền rủa của Từ Thanh Phàm mà tức giận. “Được rồi, cũng không còn sớm nữa, ta bây giờ cũng phải về bế quan rồi, Hoa Nghiêm chết rồi kích thích ta rất lớn, nói không chừng ta còn lớn hơn hắn 20 tuổi ấy chứ, cũng không biết ngày nào, cũng sẽ ngăn không được số mệnh đây. Thọ tỷ nam sơn sao? Ha ha, nào có dễ dàng như thế.”

https://thuviensach.vn

Nghe Tiêu Hoa Triết nói như vậy, Nhạc Thanh Nho và Từ Thanh Phàm đều không biết nên trả lời thế nào, chỉ có thể khom người đồng thanh nói : “Đệ tử cung tiễn sư bá, chúc sư bá sớm ngày công lực đại tiến.”

Trong lúc hai người Từ Thanh Phàm và Nhạc Thanh Nho cúi chào, Tiêu Hoa Triết dưới chân hóa một đạo cầu vồng bảy màu đẹp rực rỡ, nhanh chóng nâng hắn lên bay về phía xa. Theo bay xa của Tiêu Hoa Triết, một âm thanh hùng hậu ôn hòa vang vọng trong trời đất.

“Thanh Phàm, lời hứa của sư phụ ngươi đối với ngươi ta đã thay hắn tiếp nhận rồi. nếu ngươi sau này phát hiện thực lực của bản thân không thể báo thù, thì đến tìm ta, ta nhất định đích thân tiêu diệt nghiệt chướng đó cho ngươi.

…….

Theo ý tứ của chưởng môn Trương Hoa Lăng, sau khi Lục Hoa Nghiêm an táng xong, cả Trường Xuân Cư thuộc về Hứa hộ pháp. Kết quả buổi chiều đúng ngày an táng Lục Hoa Nghiêm, Hứa trưởng lão đó liền phái một người đệ tử đến, không thể chờ được cùng hai người Từ Thanh Phàm “Thương lượng” về thời gian tiếp nhận Trường Xuân Cư.

Tên đệ tử kia là Lưu Thanh Quan khi nói chuyện thì ánh mắt ngạo mạn, khẩu khí tự cho là đúng, làm cho Từ Thanh Phàm bình thường luôn hòa nhã thản nhiên cũng có chút xung động muốn đạp cho một đạp cút ra khỏi Trường Xuân Cư.

Ngay sau khi đảm bảo được đúng ngày sẽ dọn ra khỏi Trường Xuân Cư, Từ Thanh Phàm và Nhạc Thanh Nho vội vàng đuổi tên đáng ghét kia đi, sau đó hau người không thể không nhìn nhau cười khổ.

“Không ngờ Hứa sư thúc đó lại nôn nóng như vậy muốn dọn đến rồi.” Từ Thanh Phàm cười khổ nói.

https://thuviensach.vn

“Ai bảo thế lực của chúng ta không lực của người ta chứ? Nói đệ tử của Hứa trưởng lão nhiều, động phủ lại nhỏ, nhưng sư phụ khi còn sống cũng không nghe người nào có ý tứ đổi chỗ, người vừa mất rồi thì mọi việc cũng hết.” Từ Thanh Phàm thản nhiên nói.

“Ài , Kẻ làm sư huynh như ta thật vô dụng, ngay cả chỗ ở cuối cùng của sư phụ cũng không thể giữ được.”

“Sư huynh người đừng chán nản như vậy, dù sao những pháp khí trong những di vật đó của sư phụ đều đã bị người ta lấy mất rồi, có giữ được chỗ ở này cũng không có ý nghĩa gì nữa, chỉ làm thêm đau buồn mà thôi.” Từ Thanh Phàm trấn an nói, trải qua suy nghĩ mấy ngày nay, Từ Thanh Phàm đối với những điều này đã nhìn thoáng ra rất nhiều.

“Sư đệ nói xem, chúng ta ra khỏi Trường Xuân Cư, lại nên đi đâu ở đây?” Nhạc Thanh Nho sau khi nghe được lời của Từ Thanh Phàm gật đầu lặng lẽ, sau đó lại hỏi.

“Cửu Hoa Sơn lớn như vậy chẳng lẽ không có chỗ nào để ở sao?” Từ Thanh Phàm nhíu mày hỏi.

“Có thì quả thật có một số phòng trống, nhưng những phòng đó nếu không phải là chuẩn bị cho khách của Cửu Hoa Sơn đến chơi, thì để cho đệ tử ký danh cấp thấp ở, chúng ta đi ở chỗ đó cũng không thích hợp cho lắm.” Nhạc Thanh Nho giải thích.

Sau khi nghe được lời của Nhạc Thanh Nho, Từ Thanh Phàm nhíu mày nghĩ một lát rồi nói : “Thế thì chúng ta đi vào hậu sơn, mở một động phủ.”

“Hậu sơn? Chỗ đó hình như không có ai cả, còn có, hai người chúng ta không có được sự đồng ý của sư môn mà tự mở động phủ, điều này hợp lý không?” Nhạc Thanh Nho sau khi nghe được lời của Từ Thanh Phàm, do dự hỏi.

https://thuviensach.vn

“Sao lại không thích hợp chứ, dù sao chưởng môn chủ đuổi chúng ta ra khỏi Trường Xuân Cư rồi, lại không quy định chúng ta cần phải đi chỗ nào để ở. Hậu sơn đích thực không có người nào, nhưng cũng chính bởi vì chỗ đó không có người, cho nên mới rất ưu tĩnh, hơn nữa mộc ất chi khí chỗ đó vô cùng sung túc, rất thích hợp làm chỗ ở cho chúng ta.”

Cũng không biết có phải là vì Trương Hoa Lăng sơ ý, sau khi tặng Trường Xuân Cư cho Hứa hộ pháp, cũng không quy định hai người Từ Thanh Phàm nên đến ở chỗ nào, điều này vô tình cho phép bọn họ có thể có quyền lợi tự mở động phủ. Phải biết rằng, ở Cửu Hoa Môn, có thể tự mở động phủ, ít nhất phải có tu vi Linh Tịch kỳ mới có quyền lợi.

Cuối cùng, Nhạc Thanh Nho vẫn bị Từ Thanh Phàm thuyết phục, quyết định hai người đến sống ở hậu sơn.

Sau khi có quyết định này, hai người bắt đầu thu dọn những vật phẩm thường dùng trong cuộc sống, chuẩn bị bây giờ đến hậu sơn chuẩn bị mở động phủ. Bởi vì hai người đều không hi vọng nhìn thấy tên đệ tử đáng ghét của Hứa trưởng lão kia lần nữa đến đây thúc giục.

Từ Thanh Phàm không có đồ vật gì phải chuẩn bị cả, chỉ có mấy áo bào thường mặc và bản thiếu sót “Khô Vinh Quyết” mà Lục Hoa Nghiêm ban cho, Mộc Linh Đan cùng với pháp khí Khô Vinh Thước luôn mang bên người mà thôi. Nhưng đồ vật của Nhạc Thanh Nho tương đối nhiều, trong đó phần nhiều đều là bút, mực, giấy, nghiên và các loại sách. Cũng may Nhạc Thanh Nho có thể dùng đạo thuật “Tụ lý càn khôn” chứa được bộ phận, mà Từ Thanh Phàm mặc dù không biết đạo thuật này, nhưng quanh năm tu tiên cũng làm cho thân thể mạnh mẽ, mang trên lưng ba bốn bao lớn đều dễ dàng.

Cứ như vậy, hai người bao lớn bao nhỏ mang hết sách vở bút mực của Nhạc Thanh Nho, rời khỏi chỗ ở lâu nay là Trường Xuân Cư, đi về phía hậu sơn.

https://thuviensach.vn

Trước khi rời đi, Từ Thanh Phàm nhìn một lần cuối cùng Trường Xuân Cư sự quen thuộc đó lại có bộ dáng xa lạ, trong lòng thầm nghĩ : “thứ mà hôm nay mất đi, sẽ có một ngày Từ Thanh Phàm sẽ nghĩ được biện pháp đòi trở lại.”

Sau đó, Từ Thanh Phàm nhanh chóng đi đến hậu sơn. Cũng không có quay đầu nhìn lại nữa.

Sau khi đến hậu sơn, Nhạc Thanh Nho lập tức thích ngay sự ưu tĩnh và tràn đầy sinh cơ ở đây, đối với đề nghị mở động phủ ở hậu sơn này của Từ Thanh Phàm thật sự đồng ý.

Kỳ thật cái gọi là động phủ của người tu tiên, chỉ là tìm một nơi thích hợp, sau đó một tầng tụ linh trận và một tầng phòng hộ trận pháp ở bên ngoài mà thôi. Mặc dù công lực của hai người cũng không thể làm được hai trận pháp chồng chất. nhưng nếu chỉ là thiết lập một tầng Tụ linh trận, lấy tu vi Tích cốc hậu kỳ của Nhạc Thanh Nho cũng đủ rồi, dù sao đây là bên trong Cửu Hoa Sơn không cần sợ hãi kẻ địch tập kích. hơn nữa có Từ Thanh Phàm ở bên cạnh giúp đỡ, sau khi những linh thạch tích lũy mấy chục năm của Nhạc Thanh Nho mất hết, một tụ linh trận đơn giản được tạo dựng thành công.

Có Nhạc Thanh Nho ở cùng, tạo hai căn phong trở nên chuyện rất dễ dàng, một đạo pháp trung cấp đê giai “Tụ Linh Thanh Mộc”, trên mặt đất trước mặt Từ Thanh Phàm xuất hiện lượng lớn mộc ất chi khí, cũng dần dần hóa thành hình dáng từng cây gỗ bằng phẳng, lại thi triển một đạo pháp tên là “Khống Mộc Hóa Hình”, những cây gỗ đó từ động tụ tập lại với nhau, nhanh chóng tạo thành hai căn nhà gỗ dài rộng xấp xỉ ba trượng.

Tất cả nhưng thứ này, đều làm cho Từ Thanh Phàm đứng một bên kinh ngạc tò mò không thôi, hắn căn bản không ngờ đạo thuật lại còn có thể dùng như vậy. lúc này, Từ Thanh Phàm khao khát học tập đạo mạnh mẽ hơn bao giờ hết hết.

https://thuviensach.vn

Có phòng của mình rồi, Từ Thanh Phàm vốn dĩ vè bị đuổi khỏi Trường Xuân Cư mà rầu rĩ, trong chốc lát trở nên vô cùng yên lòng. Người chính là như vậy, chỉ cần có một nơi được gọi là "nhà", sẽ cảm thấy vô cùng an tâm. Cho dù là người tu tiên thần thông quảng đại hai là người bình thường.

Sau khi làm xong tất cả mọi chuyện, thời gian bất tri bất giác đã đến chập tối.

Nhìn bầu trời đêm trong suốt sáng ngời của hậu sơn, Từ Thanh Phàm đột nhiên nghĩ đến người bạn duy nhất ở Cửu Hoa Sơn đó là Kim Thanh Hàn, nghĩ đến hiện giờ đã có bốn tháng không gặp hắn rồi, hắn hiện giờ như thế nào rồi đây?

Nghĩ đến đây, Từ Thanh Phàm muốn gặp Kim Thanh Hàn càng trở nên mạnh mẽ, không hề do dự nữa, chào một tiếng với Nhạc Thanh Nho đang thu dọn sách vở, rồi chạy đến chỗ trước đây hắn thường cùng với Kim Thanh Hàn gặp mặt.

Bạn là rất quan trọng, bởi vì hắn có thể cùng với hắn chia sẻ buồn vui, yêu hận.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 16: Cân Nhắc

Nơi trước đây thường gặp mặt Kim Thanh Hàn, các chỗ ở mới của Từ Thanh Phàm không xa lắm, Từ Thanh Phàm chỉ cần đi không đến thời gian một chén trà thì đến rồi. Từ xa nhìn lại chỗ đó đang kim quang chớp động, khóe miệng của Từ Thanh Phàm cười lên một chút, bởi vì hắn biết rằng, đó là kim quang do Kim Thanh Hàn tu luyện đạo pháp gây nên.

“Lần sau! Lần sau ta nhất định sẽ không thua hắn nữa.” Từ Thanh Phàm bất giác nhớ đến lời nói kiên định cùng vẻ mặt không phục của Kim Thanh Hàn khi thua cho Phượng Thanh Thiên.

Nghĩ đến đây, khóe miệng của Từ Thanh Phàm càng cười lên.

Hắn tin nếu Kim Thanh Hàn vẫn nỗ lực như vậy, không có người nào có thể chiến thắng hắn được.

Nhẹ nhàng đi đến cách chỗ Kim Thanh Hàn không xa, Từ Thanh Phàm thấy hắn đang tập trung tinh thần tu luyện đạo pháp, bộ dáng giống như thường ngày.

Nhưng hôm nay phương thức tu luyện của hắn rất đặc biệt, vẫn là linh khí toàn thân tập trung lại trên đầu ngón tay. Phải biết rằng, muốn linh khí toàn thân tập trung vào một điểm là một điều không dễ làm chút nà, hơn nữa tập trung linh khí lại nếu quá dày đặc, một khi khống chế không được sẽ rất dễ làm cho ngón tay nứt vỡ ra. Mà Kim Thanh Hàn không chỉ làm

https://thuviensach.vn

được, mà còn kim linh khí tập trung đầu ngón tay thậm chí còn dần dần hóa thành một hình dáng của cây kim màu vàng chớp chớp.

Kim Đinh Mài!!! Là đạo pháp trung cấp Kim Đinh Mài!!! Từ Thanh Phàm mặc dù cũng biết Kim Thanh Hàn là một thiên tài trăm năm khó gặp, nhưng không ngờ hắn đã có thể bắt đầu chủ động tu luyện đạo pháp trung giai cao cấp rồi.

Sau khi phát giác ra Từ Thanh Phàm đã đến, Kim Thanh hàn từ từ giải tán linh khí tập trung trên tay, sau đó gật đầu với Từ Thanh Phàm, thần sắc luôn bình thản lạnh lùng, chỉ có trong ánh mắt chớp lên mà kim quang phản chiếu trong lòng hắn có lẽ cũng không bình tĩnh như vẻ mặt, sau đó thản nhiên nói : “Huynh đến rồi à.”

Từ Thanh Phàm sau khi cười với Kim Thanh Hàn liền nói : “Lâu rồi không gặp!”

Kim Thanh Hàn cũng không hỏi vì sao liên tục bốn tháng nay không thấy xuất hiện hơn nữa ngay cả thông báo một tiếng cũng không có, bởi vì hắn biết Từ Thanh Phàm nhất định có nguyên nhân của bản thân, cũng tin Từ Thanh Phàm sẽ cho hắn một câu trả lời rõ ràng. Mà Từ Thanh Phàm cũng không vội vàng giải thích vì sao những ngày qua vẫn không đến, bởi vì hắn biết lấy tư cách của Kim Thanh Hàn nhất định không vì điều này mà trách mình.

Đây là tình bạn, có lẽ bọn họ sở thích không giống nhau, tính cách không giống nhau, những gì trải qua không giống nhau, nhưng bọn họ nhất định đều có một điểm chung, đó là tin tưởng vào tình bạn của nhau.

Giữa tình bạn chân chính cũng không nhất định phải cùng chung hoạn nạn, càng không cần ở cùng một chỗ trong thời gian dài, tình bạn chính thức chỉ là hai người tin tưởng nhau, tâm tính tương thông, đối đãi chân thành với nhau, trong lúc nguy hiểm nhất có thể đứng sau lưng người đó.

https://thuviensach.vn

Không thể nghi ngờ, mặc dù tính tình cô độc của Kim Thanh Hàn, Từ Thanh Phàm ưu nhã, nhưng hai người này chính là đôi bạn chân chính.

Có nhiều người quen biết nhau rất lâu vẫn chỉ là quen biết, mà có những người chỉ là nói qua mấy câu, đã trở thành bạn rồi. Kim Thanh Hàn và Từ Thanh Phàm chính là như vậy, một câu "Đến rồi à" là có thể bỏ qua tất cả.

Sau đó, hai người lại giống như chưa có gì xảy ra ai làm việc của người ấy, Từ Thanh Phàm tiếp tục ngồi xuống luyện công, mà Kim Thanh Hàn cũng tiếp tục tu luyện đạo pháp bên cạnh, so với hình ảnh của bốn tháng trước đây đến như vậy, dường như từ trước tới nay chưa có thời gian gián đoạn vậy.

Thời gian luyện công trôi qua rất nhanh, cũng không biết sau bao lâu, mặt trăng đã ngả về đông, Từ Thanh Phàm rốt cuộc từ trong luyện công tỉnh lại. từ từ mở mặt, lại nhìn thấy Kim Thanh Hàn không biết khi nào đã tu luyện xong đang đứng yên lặng một bên đợi Từ Thanh Phàm, hắn hình như biết rằng, Từ Thanh Phàm có gì muốn nói với mình.

Thấy hình dáng như vậy của Kim Thanh Hàn , Từ Thanh Phàm trong lòng ước muốn thổ lộ càng thêm mạnh liệt. những ngày qua cảm xúc kìm nén trong lòng hắn, đã quá nhiều rồi.

Lúc này, không phải là lúc cần đến tình bạn sao?

Từ Thanh Phàm bây giờ trong cả Cửu Hoa Sơn, chỉ quen hai người Kim Thanh Hàn và Nhạc Thanh Nho, nhưng cùng với Kim Thanh Hàn không giống vậy, Nhạc Thanh Nho cho hắn cảm giác được một người trưởng bối, hiền lành, từ ái, không thích hợp để thổ lộ.

"Gần đây đệ sống thế nào?" Từ Thanh Phàm đứng dậy phủi đất bụi trên người, ngẩng đầu hỏi.

https://thuviensach.vn

“Nói chung là, tiến độ tu luyện không lớn.” Kim Thanh Hàn thản nhiên nói.

Nghe được Kim Thanh Hàn nói như vậy, Từ Thanh Phàm nhất thời không có gì để nói. Vừa rồi Kim Thanh Hàn luyện tập “Kim Đinh Mài” kia quả thật là đạo pháp cao cấp trung giai, là ty vi phải đạt đến tích cốc hậu kỳ mới thi triển được thuận lợi. mặc dù nhìn thấy hắn hồi nãy thi triển bộ dáng rất khó khăn, nhưng Kim Thanh Hàn không nghi ngờ gì nữa đã có tu vi Tích Cốc trung kỳ rồi. nghĩ mới nửa năm trước Kim Thanh Hàn còn chỉ là Tích Cốc sơ kỳ, Từ Thanh Phàm đối với câu nói “Tiến độ tu luyện không lớn” có chút không lời nào có thể nói được rồi. trong lòng chỉ có thể hiểu rằng, tiêu chuẩn của thiên tài là khác với người thường.

“Còn huynh thì sao?” Kim Thanh Hàn hỏi ngược lại.

Sau khi nghe Kim Thanh Hàn hỏi, Từ Thanh Phàm mặc dù mang đầy những điều muốn thổ lộ, nhưng lại không biết bắt đầu nói từ đâu. Do dự một lát, cười nói với Kim Thanh Hàn : “Nhà mới của ta cách đây không xa, còn có hai bình rượu nhạt, chúng ta vừa uống vừa nói chuyện, như thế nào?”

Từ Thanh Phàm đột nhiên phát hiện hào khí lúc uống rượu có thể giúp hắn nói rõ chuyện của mình.

“Nhà mới sao, được thôi.” Kim Thanh Hàn gật đầu.

Khi Kim Thanh Hàn thấy nhà mới của Từ Thanh Phàm, lộ ra một chút kinh ngạc, bởi vì nhà mới của Từ Thanh Phàm rất đơn sơ, cũng bởi vì Từ Thanh Phàm lại có thể tự mình mở động phủ. Nhưng hắn không hỏi gì cả, bởi vì hắn biết Từ Thanh Phàm sẽ cho hắn câu trả lời

Khi Từ Thanh Phàm giới thiệu sư huynh Nhạc Thanh Nho cho Kim Thanh Hàn, Nhạc Thanh Nho rất vui khi sư đệ của mình có thể quen được một người bạn tốt, nhiệt tình chiêu đãi Kim Thanh Hàn, mà Kim Thanh

https://thuviensach.vn

Hàn cũng rất lễ phép chào hỏi Nhạc Thanh Nho, đối với Nhạc Thanh Nho có khí chất tiên sinh đọc sách lại già cả, rất khó có ai có ác cảm với hắn, dù là một người cô độc going như Kim Thanh Hàn cũng vậy.

Sao sáng lấp lánh trên trời, màu xanh một mảnh xung quang, hai vò rượu, ba cái chén, một mảnh trăng tàn, cùng bồi tiếp ba người tụ tập lại. Rượu là sau khi tế mộ Lục Hoa Nghiêm còn thừa lại, chén lại là đồ sưu tập của Nhạc Thanh Nho.

Yên lặng cạn một chén rượu với Kim Thanh Hàn, Từ Thanh Phàm trong lòng cuối cùng cũng sắp xếp xong những lời cần nói, từ từ bắt đầu kể lại những trải nghiệm của mình trong những ngày qua, vừa nói, vừa uống, một câu nói, một chén rượu. hình như muốn đem tất cả tâm tình của mình trong đoạn thời gian này toàn bộ phát tiết ra trên những chén rượu vậy.

Nói đến lúc Lục Hoa Nghiêm ban cho mình pháp khí, Từ Thanh Phàm uống rượu, cười mà rơi lệ, Nhạc Thanh Nho cũng than thở một bên. Nói đến lúc Lục Hoa Nghiêm mất đi, Từ Thanh Phàm uống rượu khóc không ra tiếng, Nhạc Thanh Nho vẻ mặt đau thương. Nói đến tất cả việc làm của chưởng môn Trương Hoa Lăng, Từ Thanh Phàm uống rượu, vừa chửi mắng, vừa rơi lệ, Nhạc Thanh Nho bên cạnh an ủi, sau đó rất nhanh trầm mặc không nói.

Những cảm xúc kìm nén trong lòng Từ Thanh Phàm những ngày qua, vui mừng có, đau thương có, oán hận có, rốt cuộc toàn bộ đều phát tiết ở trong lần uống rượu này.

Mà Kim Thanh Hàn, từ đầu đến cuối chỉ lẳng lặng lắng nghe Từ Thanh Phàm kể lại, cuối cùng chỉ dùng tay vỗ mạnh lên vai Từ Thanh Phàm biểu thị sư thông cảm, lại không nói bất cứ điều gì, bởi vì hắn biết bản thân lúc này việc phải làm đó là yên lặng lắng nghe mà thôi, cũng bởi vì hắn biết rằng bản thân bây giờ còn không có cách gì để giúp đỡ Từ Thanh Phàm.

https://thuviensach.vn

Về phần Nhạc Thanh Nho sau khi nghe Từ Thanh Phàm đem những gì đã trải qua những ngày quan nói lại một lần cà thêm đau buồn, than thở không thôi, không biết lúc nào những giọt nước mắt già nua đã lăn xuống.

“Ta không phải là rất vô dụng hay sao? Trơ mắt nhìn bọn họ lấy mất di vật của sư phụ, chỗ ở cũ, thậm chí ngay cả độ đệ cũng cướp đi. Nhưng ta lại một chút biện pháp cũng không có.” Từ Thanh Phàm sau khi kể xong, uống hết một chén rượu, hỏi, không biết hắn hỏi câu này là đang nói với Nhạc Thanh Nho và Kim Thanh Hàn hay là đang tự hỏi chính mình. Hoặc đang hỏi thứ được gọi là “Trời xanh” kia.

“Sư đệ, điều này không thể trách đệ được.”Nhạc Thanh Nho vẻ mặt bi thương than thở.

“Huynh đã tận hết sức rồi.” Kim Thanh Hàn sau khi cạn một chén với Từ Thanh Phàm cũng nói.

“Tu tiên giới thật sự khác với tưởng tượng của ta. Ngay cả khi ta còn gọi người tu tiên là thần tiên, ta từ trong cách chỉ nghe nói mà biết được rằng trên thế giới có người tu tiên tồn tại. lúc đó trong tưởng tượng của ta, người tu tiên hắn là vô dục vô cầu, tiêu dao tự tại. nhưng sau khi chính thức gia nhập vào thế giới của tu tiên, mới phát hiện ra suy nghĩ trước đây của ta đều sai lầm, không chỉ sai lầm, hơn nữa còn hoàn toàn sai lầm.” Từ Thanh Phàm vừa uống một chén rượu nói tiếp : “Thì ra người tu tiên cũng không được tiêu dao, cả ngày vì sự trường xinh mà vất vả, người tu tiên cũng có ham muốn tham lam, thậm chí còn mãnh liệt hơn người bình thường, người tu tiên cũng có sự tuyệt tình, tất cả hành động thậm chí còn tuyệt tình hơn người bình thường.”

Âm thanh tram thấp khàn khàn, cũng không biết là do uống quá nhiều rượu, hay là trong lòng quá kích động.

https://thuviensach.vn

Nhạc Thanh Nho nghe được Từ Thanh Phàm nói như vậy, thở dài một tiếng, lại không biết nên nói gì nữa.

“Người tu tiên cũng là người, đã là người sẽ có ham muốn tham lam. Huynh nếu không thể thay đổi, chỉ có thể thích nghi.” Kim Thanh Hàn nói.

……

Cứ như vậy, ba người vừa uống rượu vừa nói chuyện, không biết từ lúc nào, trời đã sáng tỏ. mà trải qua sự thổ lộ lần này, rất nhiều cảm xúc kìm nén những ngày qua của Từ Thanh Phàm, cuối cùng lặng lẽ tiêu biến trong những chén rượu nhạt của hắn.

Theo ánh mặt trời từ chân trời lên cao, một ngày mới, cuối cùng sắp bắt đầu rồi.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 17: Đạo Pháp

Từ Thanh Phàm thống khổ rên rỉ một tiếng, từ từ mở đôi mắt sưng tấy ra, lại phát hiện mình đang nằm trong căn nhà gỗ của mình.

Từ đầu giường ngồi dậy, cảm giác đầu còn choáng váng, đau như muốn nứt ra. Cẩn thận nhơ lại hình ảnh trước khi đi ngủ, lại chỉ nhớ lại hình ảnh khi mình lôi kéo sư huynh và Kim Thanh Hàn uống rượu nói chuyện. về sau đó mình làm thế nào để trở về phòng, Kim Thanh Hàn về lúc nào, đã hoàn toàn không nhớ rõ, không khỏi cười khổ một tiếng, biết là bản thân hôm qua uống qua nhiều rượu rồi.

Mình đã bao nhiêu lâu rồi không có uống rượu sảng khoải như thế này? Hình như lần trước còn là bản thân còn đang ở Từ gia trại. lần đó bởi vì các trai tráng trong sơn trại hợp lực bắt giết được một con thú lớn ở nam hoang, làm cho tộc nhân của Từ gia trại trong vòng nửa tháng khồng cần vì thức ăn mà lo lắng nữa. bất tri bất giác mười năm đã qua đi rồi.

Thời gian nắm không được, nhìn không thấy, vô hình vô chất lại không đứng yên một chỗ. Có lúc dài dằng dặc, có lúc lại ngắn ngủi. lúc vui vẻ sẽ làm cho bạn thêm vui vẻ, lúc cuồng vọng nó cũng sẽ làm cho bạn thêm cuồn vọng, nhưng khi bạn thật sự nhìn thấu rồi, hiểu rõ rồi, nó thừa lại đã không còn nhiều nữa.

Thật là một thứ đáng sợ.

https://thuviensach.vn

Khi Từ Thanh Phàm đẩy cửa ra khỏi căn nhà gỗ, lại phát hiện mặt trời đã ngả về tây, thì ra thời gian đã là chập tối của ngày hôm sau rồi. Từ Thanh Phàm biết mình lần này thật sự uống qua nhiều rượu rồi, nên ngủ lâu như vậy. từ sau khi hắn bái Lục Hoa Nghiêm làm thầy, lấy ngồi luyện công thay nằm ngủ, tình huống nằm ngủ đã là rất lâu rồi chưa có xuất hiện, càng huống chi còn ngủ như chết vậy.

Nhưng nói thật, hắn vẫn luôn nhớ đến việc nằm ngủ này. nhưng lần nằm ngủ này quả thật rất thoải mái.

Dùng dòng nước trong xanh mát lạnh rửa sạch mặt mũi, nhưng đầu choáng váng và đau nhức muốn nứt ra không có giảm được bao nhiêu, bất đắc dĩ đành phải trở về căn phòng của mình ngồi xuống giường vận hành Khô Vinh Quyết một lần, dưới sự vận chuyện của hai đạo linh khí một xanh một xám, thân thể không khỏe mới giảm nhẹ rất nhiều.

Sau khi thân thể dễ chịu một chút, Từ Thanh Phàm đột nhiên nhớ đến quyết định của mình ngày hôm qua, liền ra khỏi phòng đi đến phòng của Nhạc Thanh Nho.

So sánh với phòng của Từ Thanh Phàm, phòng của Nhạc Thanh Nho rộng hơn rất nhiều. điều này quả thật không phải là Nhạc Thanh Nho ích kỷ khi xây dựng phòng, mà bởi vì sách của Nhạc Thanh Nho quả thật quá nhiều, nếu phòng hơi bé thì không có chỗ để đặt.

Cửa phòng của Nhạc Thanh Nho không đóng, Từ Thanh Phàm trực tiếp đi vào. Không ngoài ý liệu của Từ Thanh Phàm, Nhạc Thanh Nho đang hứng thú cầm xem một quyển sách. Cũng chỉ có đắm chìm vào sách vở, Nhạc Thanh Nho mới có thể tạm thời quên đi đau buồn những ngày qua.

“Sư huynh.” Từ Thanh Phàm nhè nhẹ gọi.

“Thanh Phàm sư đệ đấy à, đệ tỉnh rượu rồi sao?” Nhạc Thanh Nho từ trong quyển sách ngẩng đầu lên, nhìn thấy người đến làn Từ Thanh Phàm

https://thuviensach.vn

liền cười nói.

“Vâng, làm cho sư huynh chê cười rồi.” Nghĩ đến bộ dáng uống nhiều rượu ngày hôm qua của mình, sắc mặt của Từ Thanh Phàm hơi đỏ lên, vội vàng đáp.

“Sư đệ này, không phải là ta nói gì đệ đâu, nhưng mà rượu là độc dược hại dạ dày, không nên uống nhiều. hơn nữa uống nhiều rượu rất dễ nghiện. cho nên sau này vẫn ít uống tốt hơn.” Nhạc Thanh Nho cái gì cũng tốt, chỉ có thường xuyên thích lên lớp người khác, giống như một thầy giáo vậy, sau khi Lục Hoa Nghiêm mất đi, sở thích này lại không còn kìm nén nữa thường xuyên bùng phát, mà làm sư đệ duy nhất của hắn, Từ Thanh Phàm bất đắc dĩ trở thành mục tiêu để hắn thường xuyên dạy bảo.

“Vâng, sư đệ nhớ kỹ rồi.” Từ Thanh Phàm cam đoan.

Khi nói những lời này Từ Thanh Phàm cũng không có ý tứ xem nhẹ, bởi vì hắn cũng biết, uống rượu hành động loại này thật ra là một loại kinh nghiệm lắng đọng, là một biểu hiện của đau thương, là một người cả đời gập gềnh mỗi lần nào đó bỗng nhiên nhớ lại. mà bản thân hắn bây giờ rõ ràng còn chưa có tư cách thường xuyên uống rượu. hôm qua hắn uống rượu cũng chỉ vì tâm trạng kìm nén lâu rồi, cần phát tiết mà thôi, về phần những hành vi vì thèm rượu mà uống rượu đó, Từ Thanh Phàm thấy chỉ là hành vi của tửu quỷ mà thôi, hoàn toàn khi thường hành vi như thế.

“Nhưng nhìn không ra, tửu lượng của sư đệ rất cao nha, hôm qua hai bình rượu phần lớn đều bị sư đệ uống hết.” Nhạc Thanh Nho đột nhiên cười nói.

“Sư đệ sinh ra ở Nam hoang, chỗ đó khí hậu ẩm ướt, nhiều chướng khí, cho nên rượu là thứ cần thiết, xua đi sự ẩm ướt làm nóng cơ thể.” Từ Thanh Phàm xấu hổ giải thích.

https://thuviensach.vn

“Vậy sao.” Nhạc Thanh Nho sau khi nghe được lời của Từ Thanh Phàm, gật đầu vẻ đã hiểu, lại hỏi : “Ừ, không nói điều này nữa, sư đệ tìm ta có việc gì không?”

“Là như thế này, đệ đã tiến vào Tích cốc kỳ, muốn học ít đạo thuật với sư huynh.” Nhạc Thanh Phàm nói.

“Ồ, thế này sao, chính xác, đệ đã tiến vào cảnh giới tích cốc kỳ, thân thể bất cứ lúc nào cũng không ngừng hấp thu linh khí của thiên địa luyện hóa mộc ất chi khí trong cơ thể của bản thân, trừ khi là bế quan, nếu không tốc độ tu luyện bình thường và ngồi xếp bằng tu luyện không khác biệt nhau. Cũng là lúc nên dạy đệ một số đạo pháp thực dụng rồi.” Nhạc Thanh Nho nói.

Khi người tu tiên tiến vào Tích Cốc kỳ, thâ thể không cần chú ý đi ngồi xếp bằng luyện công để hấp thu linh khí của thiên địa nữa, thậm chí tốc độ so với khi ngồi luyện công hấp thu linh khí của thiên địa cũng không hơn kém nhau. Lúc này người tu tiên thường luyện tập một số đạo pháp, gia tăng thần thông của bản thân. Điều này cũng là vì sao Từ Thanh Phàm mỗi lần nhìn thấy Kim Thanh Hàn hắn luôn ở trong trạng thái tu luyện đạo pháp.

“Cảm ơn sư huynh.” Từ Thanh Phàm nghe được câu trả lời thuyết phục của Nhạc Thanh Nho trong lòng rất vui mừng, lập tức cảm ở Nhạc Thanh Nho.

Theo hệ thống đạo pháp được công nhận hiện giờ của giới tu tiên, đạo pháp theo tính chất mà nói, tổng cộng chia làm đạo pháp ngũ hành và đạo pháp trung lập, đạo pháp ngũ hành cần ngũ hành linh khí trong cơ thể của người tu tiên để phối hợp tu luyện, mà đạo pháp trung lập lại chỉ cần cảnh giới công lực đạt đến một trình độ nào đó người tu tiên đều có thể tu luyện, theo uy lực mà nói, đạo pháp lại chi làm cao, trung, thấp ba giai phân biệt cần phải tu vi linh tịch kỳ, Tích Cốc kỳ, Luyện khí kỳ mới có thể thi triển.

https://thuviensach.vn

mỗi giai theo số lượng linh khí yêu cầu bao nhiêu đó lại chia làm cao, trung, thấp ba cấp. về phần những đại cao thủ đạt đến kết đan kỳ kia, đều sớm đã dựa vào tình huống khác nhau của bản thân sáng lập ra đạo pháp đặc biệt thuộc về bản thân mình, những đạo pháp này đã không thuộc trong hệ thống đạo pháp của tu tiên giới.

Trong những ngày sau đó, Từ Thanh Phàm bắt đầu những ngày học tập đạo pháp với Nhạc Thanh Nho.

Vốn dĩ, đạo pháp chỉ có uy lực một nửa so với người tu tiên bình thường là nỗi đau vĩnh viễn trong lòng của Từ Thanh Phàm, nhưng từ ngày nọ nhìn thấy Nhạc Thanh Nho sử dụng mộc hệ đạo pháp xây dựng phòng ốc, Từ Thanh Phàm quyết định bất luận như thế nào chỉ cần luyện tập thật tốt đạo pháp một chút, mặc dù chỉ có uy lực bằng một nửa người khác, nhưng cũng tốt hơn là không có gì.

Nhưng kết quả khi luyện tập đạo pháp lần này của Từ Thanh Phàm, lại làm cho hai người Từ Thanh Phàm và Nhạc Thanh Nho đều kinh ngạc. Thì ra, Từ Thanh Phàm đối với mộc hệ đạo pháp vẫn giống trước đây, uy lực chỉ bằng nửa so với người tu tiên bình thường. nhưng làm cho người ta kinh ngạc là, Từ Thanh Phàm ngoài thi triển mộc hệ đạo pháp còn những đạo pháp trung lập khác uy lực không kém hơn so với người tu tiên bình thường, thậm chí còn mạnh hơn một chút.

Kết quả này làm cho hai sư huynh đệ cười khổ không thôi, mộc hệ đạo pháp mà bản thân tu luyện, kết quả lại thi triển ra uy lực kém nhất, “Khô Vinh Quyết” này quả thật là vô dụng vô cùng.

Trải qua sư nghiên cứu tỉ mỉ và lặp đi lặp lại nhiều lần của hai sư huynh đệ, cuối cùng cũng biết nguyên nhân.

Thì ra, linh khí trong cơ thể của Từ Thanh Phàm trên số lượng cũng không kém hơn những người tu tiên khác, nhưng vì mộc ất linh khí và tử

https://thuviensach.vn

tịch linh khí màu xám trong cơ thể hắn hai loại này, mỗi thứ số lượng chiếm một nửa. mà thi triển mộc hệ đạo pháp lại yêu cầu chỉ có thể sử dụng mộc ất linh khí, cứ như vậy mộc hệ đạo pháp của Từ Thanh Phàm tất nhiên chỉ có uy lực bằng một nửa so với người khác.

Đối với kết quả này, Từ Thanh Phàm mặc dù bất đắc dĩ, nhưng cũng không biết làm sao cả, đạo linh khí tử tịch màu xám đo cũng không phải là hắn có thể luyện hóa mất được, chỉ có thể tự trách mình xui xẻo. hơn nữa trong tiềm thức, hắn luôn cảm thấy Khô Vinh Quyết này không phải đơn giản như vậy. vả lại lúc Lục Hoa Nghiêm còn sống có nói, Khô Vinh Quyết này hơn ngàn năm trước cùng ngang hàng với "Trường Xuân Đại Pháp" mà Lục Hoa Nghiêm tu luyện, chỉ là theo tuyệt diệt của Lao Sơn Phái, mới dần dần không còn ai biết đến.

Sau khi biết rõ nguyên nhân, Từ Thanh Phàm theo bản năng đem tinh lực chủ yếu đặt trên những đạo pháp trung lập ngoài hệ mộc, mà mộc hệ đạo pháp mặc dù cũng học, nhưng không chuyên tâm như thế nữa.

Mặc dù Từ Thanh Phàm thiên phú căn cốt không tốt, trong cơ thể không cách nào lưu được linh khí của thiên địa để bản thân sử dụng, nhưng lấy ngộ tính và sự siêng năng của hắn học đạo pháp lại rất nhanh chóng. Trong một năm này, Từ Thanh Phàm họ được rất nhiều đạo pháp.

"Tụ lý càn khôn" dùng linh khí ở trong tay áo tạo một không gian, dùng để chứa các loại đồ vật, theo cảnh giới tăng lên có thể chứa được càng nhiều đồ vật hơn. Nghe nói tu vi đạt tới sau Kết Đan kỳ còn có thể dùng đạo thuật này để chứa sinh vật sống.

"Thiên Nhãn Thuật", một loại đạo thuật tập trung linh khí vào đôi mắt, dùng để dò xét linh khí của thiên địa và đạo pháp ảo thuật.

Còn có "Ẩn Thân Thuật", sau khi sử dụng có thể tạm thời ẩn đi thân mình của mình, nhưng sẽ bị người tu tiên có công lực cao hơn dùng "Thiên

https://thuviensach.vn

Nhãn Thuật” nhìn ra.

“Thần Hành Thuật” có thể gia tăng tốc độ di chuyển của mình.

“Ảo Thuật”, có thể ở trong phạm vi nhất định tạo ra một hoàn cảnh do mình khống chế, nhưng chỉ có thể đối với người có công lực thấp hơn mình rất xa, lấy tu vi hiện giờ của Từ Thanh Phàm, thi triển ảo thuật vẻn vẹn có thể có hiệu quả đối với người thường mà thôi.

“Định Thần Thuật” cùng với “Định Thân Thuật”, phân biệt có thể dùng linh khí cầm trụ thân thể và nguyên thần của người khác, nhưng cũng chỉ có hiệu quả đối với người có công lực thua xa mình.

“Thanh Lương Quyết”, đạo pháp dùng để ổn định và bình phục tâm trạng, đầu óc của mình và người khác.

“Truyền Âm Thuật”, có thể dùng để nói chuyện với khoảng cách xa hoặc là truyền âm bí mật với một người nào đó.

Không thể không nói, Nhạc Thanh Nho mặc dù cảnh giới công lực trong thế giới tu tiên còn lâu mới được xem là đứng đầu, nhưng nhiều năm đắm chìm trong sách vở tri thức chân thực của hắn quả thật rất uyên bác, Từ Thanh Phàm đi theo Nhạc Thanh Nho cũng học được không ít tri thức về trận pháp, luyện đan, luyện khí, chế phù, bây giờ hắn cũng đã có thể tự mình bố trí một số trận pháp cấp thấp hoặc một số đạo phù cấp thấp rồi. chỉ là đối với luyện đan và luyện khí, là vì trong tay không có nguyên liệu, cho nên chỉ có thể làm trong đầu mà thôi.

Nhưng làm cho Từ Thanh Phàm rất buồn bực là, những đạo pháp mà hắn học đều chỉ là có tính chất phụ trợ. Về phần đạo pháp công kích và phòng ngự mặc dù cũng học qua mấy cái, nhưng đều thuộc về đạo pháp của hệ mộc, uy lực của nó nhỏ không đáng được nhắc đến.

https://thuviensach.vn

Đến một ngày, Từ Thanh Phàm quyết định tu luyện một đạo thuật còn được xem là hoàn chỉnh duy nhất trong Khô Vinh Quyết kia đó chính là Khô Vinh Chỉ. Mà quyết định này cũng rốt cuộc làm cho hắn trong lúc vô ý tìm được một góc băng sơn diệu dụng của Khô Vinh Quyết.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 18: Dính Hoa

Trong bản thiếu sót Khô Vinh Quyết đó, mặc dù về công pháp thiếu sót nghiêm trọng, nhưng còn có một đạo thuật được xem là hoàn chỉnh, gọi là "Khô Vinh Chỉ", là một loại đạo pháp công kích giam cầm.

Theo cách nói trên Khô Vinh Quyết, đạo thuật này uy lực cực lớn, người nào trúng phải đạo thuật này không chỉ chịu thương tổn nhất định, mà còn trong một thời gian ngắn không thể tùy ý không chế linh khí trong cơ thể. Quan trọng nhất là, một khi bị đạo pháp này kích trúng, rất khó chữa lành lại.

Chỉ là đạo pháp này dù sao vẫn còn chỗ thiếu sót, hơn nữa rất nhiều nội dung trong đó kết hợp với văn tự của Khô Vinh Quyết phía trước giải thích. Bởi vì nội dung phía trước lại thiếu sót rất nhiều, cho nên ban đầu Lục Hoa Nghiêm đối với đạo pháp này cũng không chú ý gì. Hắn xem trọng là công pháp trong bản Khô Vinh Quyết có thể làm cho cảnh giới công lực của hắn gia tăng, mà không phải là đạo pháp để gia tăng thần thông của hắn.

Trước đây Từ Thanh Phàm chịu ảnh hưởng của Lục Hoa Nghiêm, cũng không chú ý về "Khô Vinh Chỉ", nhưng bây giờ đang chán nản vì bản thân không có thần thông công kích nào cả, bất đắc dĩ cũng chỉ có thể giử gắm hi vọng vào "Khô Vinh Chỉ" thiếu sót mà không biết có thể luyện thành công hay không.

https://thuviensach.vn

Nhưng hôm nay Từ Thanh Phàm cầm bản thiếu sót của Khô Vinh Quyết, lật đến trang cuối cùng phương pháp tu luyện cụ thể của Khô Vinh Chỉ. Sau khi xem kỹ vài lần, lông mày nhíu lại. thì ra, chiếu theo phương pháp tu luyện của Khô Vinh Chỉ, lại yêu cầu đem linh khí trong cơ thể quấn quanh trộn lẫn vào nhau. Nhưng linh khí trong cơ thể vốn là một thể, làm thế nào có thể trộn lẫn vào nhau chứ?

“Chẳng lẽ là muốn ta trộn lẫn Tử tịch linh khí màu xám và mộc ất linh khí màu xanh vào nhau sao?” Từ Thanh Phàm đột nhiên nghĩ đến một khả năng, thầm nói.

Nhưng điều này cũng không thể hiểu rõ ràng được. muốn trộn lẫn linh khí vào với nhau, cần đối với cảnh giới không chế linh khí đạt đến trình độ cực cao mới làm được, điều này hắn đã vượt xa tu sĩ có cảnh giới tích cốc kỳ có thể làm được. nhưng theo cách nói trên Khô Vinh Quyết, Khô Vinh Chỉ này rõ ràng là đạo thuật dành cho Tích cốc kỳ tu luyện.

Từ Thanh Phàm do dự hồi lâu, mặc dù có chút mạo hiểm, nhưng quyết định vẫn theo phương pháp trên đó, cố gắng thử nghiệm trộn lẫn hai đạo linh khí trong cơ thể vào nhau.

Chỉ thấy Từ Thanh Phàm ngồi xếp bằng trên giường của mình, sau khi thở dài một hơi, từ từ nhắm mắt lại, vẻ mặt dần dần trở nên nghiêm túc, chuyên tâm vận chuyển hai đạo linh khí trong cơ thể. Theo thời gian trôi qua, linh khí vận chuyển ngày càng dễ dàng, mà Từ Thanh Phàm cũng bắt đầu từ từ thử trộn lẫn hai đạo linh khí vào nhau.

Đáng tiếc, linh khí bình thường thuận lợi hiền lành vô cùng lúc này lại có vẻ vô cùng tác loạn, Từ Thanh Phàm hết sức cũng không thể đem hai đạo linh khí lại gần nhau, càng nói chi đến việc trộn lẫn hai đạo linh khí đó.

Hai đạo linh khí này dường như là hai cực của nam châm, rõ ràng cùng một cơ thể nhưng không có cách nào hợp chúng lại được, chỉ là dưa

https://thuviensach.vn

theo các lộ tuyến cố định di chuyển trong cơ thể của Từ Thanh Phàm, đến chết cũng không muốn gặp nhau.

Từ Thanh Phàm sau vài lần nỗ lực, không những không trộn lẫn được hai đạo linh khí, ngược lại cõ chút tâm thần dao động, linh khí hỗn loạn, súy chút nữa thì tẩu hỏa nhập ma.

Biết dục tốc bất đạt, Từ Thanh Phàm sau khi khôi phục lại linh khí trong cơ thể liền từ bỏ việc làm tiếp tục kết hợp hai đạo linh khí. Không thể có đạo pháp công kích đương nhiên là đáng tiếc, nhưng nếu bởi vì loại này mà tổn hại sinh mệnh thì được không bằng mất.

Từ trong nhập định đến xuất thần, thần sắc của Từ Thanh Phàm phức tạp nhìn bản Khô Vinh Quyết còn thiếu sót trước mắt, thở dài một cách tiếc nuối, quyển công pháp này đối với mình mà nói, tất cả đều là bến mê, đều mịt mù.

Sau khi Từ Thanh Phàm từ bỏ nỗ lực tu luyện Khô Vinh Quyết, vững tâm bước ra khỏi phòng, chuẩn bị đi dạo một lát, thả lỏng một chút tâm tình và trí óc của mình gần đây vẫn vì tu luyện mà có chút mệt mỏi.

Cũng không giống như Kim Thanh Hàn lúc nào cũng tu luyện, Từ Thanh Phàm từ trước đến này rất hiểu đạo lý kết hợp giữa lúc thì cần siêng năng lúc cần nghỉ ngơi thư giãn, tù sau khi sư phụ Lục Hoa Nghiêm mất đi không có áp lúc như thế, một khi tu luyện có những khó khăn sẽ nghĩ cách thư giãn tâm tình và trí óc của mình một chút, hoặc đi tản bộ hoặc đi mượn một số sách của sư huynh Nhạc Thanh Nho để xem một chút. Bởi vì Từ Thanh Phàm biết được, con Bích Nhãn Vân Đề Thú đã phá hủy sơn trại của mình ít nhất phải sống được 2000 năm, nên hắn không cần vội vàng.

Từ Thanh Phàm hiện giờ, mục đích của việc tu luyện chỉ có hai cái, một tất nhiên là muốn đích thân giết chết con thú đó để báo thù cho gia tộc. nhưng theo thời gian trôi qua, Từ Thanh Phàm càng muốn dò xét sự thần bí

https://thuviensach.vn

của tu tiên hơn, muốn xem xem bản thân rốt cuộc có thể tu luyện đến cảnh giới nào.

Theo Lục Hoa Nghiêm nói, Từ Thanh Phàm đời này cao nhất cũng chỉ có thể đạt đến cảnh giới Linh Tịch kỳ, đối với cách nói này, mặc dù tin phán đoán của Lục Hoa Nghiêm, nhưng Từ Thanh Phàm cũng muốn thử một chút có thể đột phá được hay không. Thành công đương nhiên đáng mừng, không thành công Từ Thanh Phàm cũng không bận tâm gì. Nếu đạt đến cảnh giới Linh Tịch hậu kỳ, có thể sống nhiều hơn người thường 300 năm, lấy tư chất của Từ Thanh Phàm mà nói, đã là sự vui mừng ngoài ý muốn rồi, còn muốn cái gì xa vời nữa đây?

Có lúc Từ Thanh Phàm cũng từng nghĩ, nếu một khi tu vi bản thân không thể đột phá nữa, thế thì bản thân nên làm gì đây? Thời gian sống còn lại nhiều như thế nên làm thế nào để vượt qua đây? Sau khi suy nghĩ rất lâu, cuối cùng Từ Thanh Phàm quyết định nếu là như vậy mình sẽ đi vân du tứ hải, nhìn ngắm phong thổ nhân tình và non sông tươi đẹp trong trời đất này.

Vô dục vô cầu, tiêu dao tự tại. đây là ấn tượng của Từ Thanh Phàm khi còn nhỏ đối với người tu tiên qua sách vở. Từ Thanh Phàm không biết thế giới tu tiên bây giờ còn có người tu tiên như thế hay không. Nhưng hắn cảm thấy ít nhất bản thân hắn muốn làm được cảnh giới này, cũng chỉ có đạt được cảnh giới tu tưởng loại này, mới không uổng công mình đã tu tiên một đời.

Trường sinh, Trường sinh. Người trên đời đều tìm kiếm sư trường sinh, nhưng lại không biết, nếu cuộc đời của mình không có một mục tiêu, thế thì trường sinh còn có ý nghĩ gì nữa?

Trường sinh là chấp niệm trong lòng tất cả người tu tiên, nhưng lại không phải là của Từ Thanh Phàm, vì trường sinh mà trường sinh, Từ Thanh Phàm nghĩ một chút cũng cảm thấy mệt mỏi.

https://thuviensach.vn

Ra khỏi phòng, Từ Thanh Phàm phát hiện Nhạc Thanh Nho cũng không có giống như ngày thường ngồi trong phòng đọc sách, mà thay một bộ trang phục nông dân, đang loay hoay đào xới bùn đất trước cửa của hai người.

“Sư huynh, huynh đang làm gì vây?” Từ Thanh Phàm thấy Nhạc Thanh Nho cả người đầy đất bụi, cảm thấy có chút buồn cười, tò mò hỏi.

“Sư đệ đó sao, hôm nay tu luyện kết thúc rồi à?” sau khi chào hỏi Từ Thanh Phàm, Nhạc Thanh Nho cười rồi giải thích : “Khi ở Trường Xuân Cư đã có thói quen rồi, nhìn trước cửa trống trơn có chút không quen. Cho nên đi Bách Thảo Đường xin một số hạt giống, chuẩn bị trồng trước cửa.”

Vừa nói, Nhạc Thanh Nho chỉ những hạt giống đựng trong rổ ở bên cạnh.

“Ồ, như thế, sư huynh thật có nhã hứng.” Từ Thanh Phàm vừa cười vừa nói. Đột nhiên chú ý đến một số hạt giống đặc thù trong rổ, cũng với hạt giống tầm thường so sánh, những hạt giống này tỏ ra đặc biết lớn, hơn nữa trong suốt sáng long lanh dưới ánh mặt trời, hơi chớp lên ánh sánh mê người. thế là Từ Thanh Phàm từ trong rổ cầm ra một hạt giống như vậy, hỏi : “Sư huynh, đây cũng là hạt giống sao?”

“Ừ, đây là hạt giống của hoàn hoa, đừng thấy hạt giống hình dạng sáng đẹp, nhưng hình dạng sau khi nở hoa lại trang nhã, là một trong những loài hoa mà ta thích nhất, cho nên tới Bách thảo viên xin hạt giống của chúng nó, quyết định trộng trước phòng.” Nhạc Thanh Nho cười rồi giải thích.

Sau khi Nhạc Thanh Nho từ chối sự giúp đỡ của Từ Thanh Phàm, Từ Thanh Phàm cầm những hạt giống của hoàn hoa đang chơi trong tay, từ từ đi về phía hậu sơn.

https://thuviensach.vn

Dưới ánh sáng mặt trời, cây cối màu xanh tạo thành một mảng. bóng cây theo gió đong đưa không ngớt, ánh mặt trời xuyên qua khe hở của lá cây tạo thành lốm đốm, chiếu lên khuôn mặt loang loáng của Từ Thanh Phàm.

Từ Thanh Phàm vừa suy nghĩ các chỗ mâu thuẫn khi tu luyện Khô Vinh Chỉ, trong tay theo bản năng cầm chơi những hạt giống của hoa, theo suy nghĩ của Từ Thanh Phàm, hai đạo linh khí trong cơ thể hắn bất tri bất giác cũng theo công pháp Khô Vinh Quyết vận chuyển không ngừng.

Đột nhiên ngay lúc đó, Từ Thanh Phàm phát giác một trận ba động của mộc ất linh khí từ hạt giống trong tay truyền đến.

“Ối? Chuyện gì vừa xảy ra vậy?” Từ Thanh Phàm kinh ngạc nhìn hạt giống trong tay. Mà lúc này Từ Thanh Phàm muốn cảm giác ba động của mộc ất linh khí trong hạt giống đó lần nữa, nhưng bất luận như thế nào cũng không cảm ứng được.

Chẳng lẽ vừa rồi là cảm giác sai sao? Nhưng ngay khi Từ Thanh Phàm lắc đầu phủ đinh, từ sau khi mình bắt đầu tu luyện, rất lâu rồi không có xảy ra chuyện cảm giác sai lầm như thế.

“Chẳng lẽ sẽ là như vây?”

Nghĩ chính mình vừa rồi bởi vì nghĩ đến công pháp của Khô Vinh Chỉ mà linh khí trong cơ thể vô ý vận chuyển, Từ Thanh Phàm lại thử vận chuyển hai đạo linh khí trong cơ thể lần nữa. lúc này ba động của mộc ất linh khí nhàn nhạt lại lần nữa từ trong hạt giống hoa kia truyền tới.

“Chuyện gì xảy ra vây?” Từ Thanh Phàm có chút kinh ngạc, mặc dù tất cả thực vật trên thế gian đếu có mộc ất linh khí, nhưng hắn từ trước đến nay chưa nghe nói người tu tiên nào có thể phát giác được ba động của linh khí trong hạt giống của thực vật, có lẽ Kết Đan kỳ có thể, nhưng điều này

https://thuviensach.vn

tuyệt đối không phải là thần thông nên có của một người tu tiên Tích cốc kỳ.

Từ Thanh Phàm không tự giác được bắt đầu cẩn thận tìm hiểu hạt giống hoàn hoa kia vì sao có thể tỏa ra ba động của mộc ất linh khí. Lúc này, việc làm cho hắn trợn mắt há mồm hơn đã xảy ra.

Chỉ thấy hạt giống của hoàn hoa kia, theo Từ Thanh Phàm đem linh khí ba động của nó dần dần ghi tạc trong lòng, nó cũng từ từ trở nên hư vô mờ ảo. xung quanh bắt đầu chớp lên sương mù màu xanh nhàn nhạt, theo sương mù màu xanh càng lúc càng đậm, thể tích của hạt giống hoa cũng trở nên càng lúc càng nhỏ. Cuối cùng, sương mù màu xanh đó đột nhiên chui vào trong cơ thể Từ Thanh Phàm mà hạt giống hoa đó, đã không nhìn thấy nữa.

Từ Thanh Phàm trợn mắt há mồm nhìn tất cả những điều trước mắt, trong nhất thời không thể tiếp nhận biến hóa trước mắt. cẩn thận kiểm tra linh khí trong cơ thể một lần, lại phát hiện không có gì dị thường, chỉ cảm thấy hai đạo linh khí hình như nhiều hơn một cái gì đó nhưng lại nói không rõ.

“Điều này cuối cùng là xảy ra chuyện gì?” Từ Thanh Phàm bình tĩnh trở lại, bắt đầu tỉ mỉ đem những chuyện vừa rồi từ đầu đến cuối nhớ lại một lần. cuối cùng vẫn cảm thấy mấu chốt của chuyện này hắn là ba động linh khí của hạt giống hoa kia và sự vận chuyển linh khí trong cơ thể mình.

Vì vậy Từ Thanh Phàm nhớ lại một lần nữa ba động linh khí của hạt giống hoa vừa rồi, vừa vận chuyển hai đạo linh khí trong cơ thể. Lúc này, chuyện quỷ dị nhất ngày hôm nay cuối cùng cũng xảy ra.

Chỉ thấy lúc này, một điểm linh khí từ từ bắt đầu tràn tra đầu ngón tay của Từ Thanh Phàm, hình dàng giống như hạt giống hoa vừa rồi, sao đó điểm linh khí này bắt đầu từ từ hóa thành một đóa hoa nhỏ còn nụ, theo

https://thuviensach.vn

thời gian trôi qua, đóa hoa chưa nở từ từ lớn lên thành hoa thật sự, sau đó nở ra.

Một đóa hoa cánh trắng mang theo màu hồng, hoa hình dáng trang nhã đạt trên đầu ngón tay của Từ Thanh Phàm, kiều diễm ướt át.

Nhìn thấy biến hóa đột ngột như vậy, ngay cả Từ Thanh Phàm vẫn luôn thản nhiên cũng không chỉ tay run rẩy, dưới sự run rẩy của cánh tay, hoa theo gió mà lay động, lưu lại hương thơm nhàn nhạt vây quanh Từ Thanh Phàm.

Từ Thanh Phàm không dám khẳng định vừa rồi đó là ảo giác hay không, mặc dù trong hơn mười năm nay ảo giác đã rất lâu không có xuất hiện rồi.

Dường như để chứng minh điều gì, Từ Thanh Phàm lại lần nữa vừa nhớ lại ba động linh khí nhàn nhạt của hạt giống hoàn hoa kia, vừa vận chuyển linh khí trong cơ thể, sao đó, một đóa hoa trang nhã khác, lại xuất hiện đầu ngón tay của Từ Thanh Phàm.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 19: Nhã Thảo

Khi Nhạc Thanh Nho xới đất mới lên, đem hạt giống của tất cả loại hoa trồng xuống, đang lúc chuẩn bị thi triển "Mộc Linh Thuật" thúc dục cây cỏ, thì nhìn thấy Từ Thanh Phàm lảo đảo chạy về phía mình, bộ dáng giống như gặp quỷ vậy.

Trong lòng kinh ngạc rốt cuộc là xảy ra chuyện gì mà làm cho sư đệ trước nay vẫn thản nhiên lại kinh hoảng như vậy, thế là Nhạc Thanh Nho vội vàng nghênh đón hỏi : "Sư đệ, chuyện gì vậy? xảy ra chuyện gì sao?"

Lại thấy đầu ngón tay của Từ Thanh Phàm dính một đóa hoa trang nhã, lắp bắp nói với Nhạc Thanh Nho : "Sư huynh, huynh, .. huynh xem hoa này."

Nhạc Thanh Nho lúc này mới nhìn thấy đóa hoa trên đầu ngón tay của Từ Thanh Phàm, bất giác kinh ngạc nói : "Ấy? đây không phải là hoàn hoa sao? Sư đệ tìm được chỗ nào vậy? theo lý thuyết thì cây cối rậm rạp ở hậu sơn, đất đai ít có ánh mặt trời, sẽ không sinh sống loại hoa này."

Từ Thanh Phàm lúc này rốt cuộc ổn định được tâm tình, tỉ mỉ kể lại chuyện vừa rồi cho Nhạc Thanh Nho nghe, trước mặt Nhạc Thanh Nho biểu diễn một phen "tuyệt kỹ" "ngón tay biến ra hoa".

Lần này đến lượt Nhạc Thanh Nho trợn mắt há mồm, ngay cả lấy sự hiểu biết uyên bác qua sách vở của hắn cũng chưa từng nghe nói qua chuyện kỳ quái này. hai sư huynh đệ nhìn nhau hồi lâu, Từ Thanh Phàm

https://thuviensach.vn

cười khổ nói : “Đệ cuối cùng đã biết một số công dụng của Khô Vinh Quyết, thì ra dùng để thúc dục hoàn hoa.”

Nhạc Thanh Nho sau khi nghe Từ Thanh Phàm nói như vậy lông mày nhíu lại, nhưng là người ngoài cuộc nên tỉnh táo hơn, lập tức nói : “Đệ hãy hạt giống khác thử xem.”

Trong rổ còn có rất nhiều hạt giống Nhạc Thanh Nho hồi nãy còn chưa dùng hết, có Nhũ Hương Hoa, Mạt Hàm Hoa, Dạ Hoa Thảo, vân vân. Ngay Từ Thanh Phàm theo cách vừa rồi, vận chuyển linh khí trong cơ thể, cũng cẩn thận cảm ứng linh khí ba động của hạt giống truyền đến, cũng có thể đem hạt giống của hoa cỏ hóa làm sương mù màu xanh nhập vào trong cơ thể, hơn nữa khi linh khí vận chuyển một vòng nữa tưởng tượng đến ba động của những hạt giống đó, cũng có thể hóa thành những hoa cỏ đó một cách không hạn chế.

“Không ngờ Khô Vinh Quyết lại có cách dùng như vậy.” Nhạc Thanh Nho thì thầm nói.

“Không cần hạt giống có thể thúc đẩy hoa cỏ trưởng thành một cách không hạn chế, xem ra đời này của đệ chỉ có thể làm người trồng hoa rồi, hơn nữa vẫn không cần tiền vốn của những hạt giống đó.” Từ Thanh Phàm tự giễu cười nói.

“Huynh hiểu rồi!” Nhạc Thanh Nho đột nhiên nói.

“Sư huynh hiểu được gì rồi?” Từ Thanh Phàm vội hỏi, sau khi biết được công dụng của Khô Vinh Quyết, hắn đột nhiên có chút buồn bã. Công pháp này quả nhiên là vô dụng, đương nhiên cũng không thể nói hoàn toàn vô dụng, đối với việc trồng hoa mà nói quả thật là cực phẩm.

“Khô Vinh Quyết này cũng không phải công pháp đơn giản như vậy, nó kỳ thật là công pháp kỳ diệu của sự kết hợp công pháp và đạo pháp, tu luyện nó không chỉ có thể tăng cường công lực, càng có thể thần thông thúc

https://thuviensach.vn

dục thực vật sinh trưởng không hạn chế.” Nhạc Thanh Nho có chút hưng phấn nói.

“Thế thì có tác dụng gì chứ, thi triển mộc hệ đạo pháp uy lực có có chút như vậy, dù có thể thúc dục sinh vật sinh trưởng vô hạn lại có tác dụng gì. Đệ lại không nghĩ muốn làm người trồng hoa.” Từ Thanh Phàm ủ rũ nói.

“Sư đệ, đệ không thể nói như vậy, phải biết rằng, đây có thể tác dụng thúc đẩy thực vật sinh trưởng không chỉ có một điểm như vậy.” Nhạc Thanh Nho cười nói, vẻ mặt vô cùng vui mừng.

“Thế thì còn có tác dụng gì?” Từ Thanh Phàm hỏi.

“Đệ biết không? Thần Châu Hạo Thổ có rất nhiều thực vật bản thân nó đều có đặc tính kỳ diệu, theo ta được biết, ví dụng như Bạo Viêm Hoa, nó chỉ cần vừa đụng một cái là sẽ nổ mạnh; ví dụ như Nhận Thảo, trình độ sắc bén không dưới đao kiếm luyện chế bằng cương thiếc; còn có Bạch Linh Thảo có thể trị luyện vết thương cho người, có thể khống chế Vụ Hoa tạo mê vụ; còn có Thiết Đằng…..” Nhạc Thanh Nho càng nói càng hưng phấn. “Nếu đệ có thể có những hạt giống của các loại đó, còn buồn rầu vì bản thân không có thủ đoạn công kích hay sao?”

Từ Thanh Phàm sau khi nghe được lời của Nhạc Thanh Nho liền sáng mắt lên, càng hưng phấn nói : “Linh Chi! Nhân Sâm! Hà Thủ Ô! Nếu đệ có thể tùy ý thúc đẩy những linh dược đó sinh trưởng không hạn chế, thế thì chúng ta sẽ không phải vì công lực không thể tăng lên mà rầu rĩ nữa rồi!!!”

Cho dù Từ Thanh Phàm trước nay vẫn tự cho mình là vô dục vô cầu, bây giờ cũng không khỏi cảm thấy tương lai sáng lạng, tâm thần rung động.

“Đúng rồi!” Nhạc Thanh Nho cũng cao hứng cười ha ha không ngừng.

“Những hạt giống đó ở đâu có đây?” Từ Thanh Phàm kích động hỏi.

https://thuviensach.vn

“Bách Thảo Đường chỗ đó không chỉ có các loại hạt giống linh dược, hơn nữa Hồ sư thúc của Bách Thảo Đường trước nay vẫn thích sưu tập kỳ hoa dị thảo, chắc là những hạt giống này có không ít, huynh lập tức đi đến đó. Nếu xin hạt giống đó, Hồ sư thúc hẳn sẽ không nói gì đâu.” Vừa nói, Nhạc Thanh Nho nhanh chóng chạy về trước núi, mà Từ Thanh Phàm lại đừng đó cười không ngừng, cảm thấy tương lai thật tươi sáng.

Đáng tiếc, thế gian nào có chuyện dễ dàng như vậy.

Khi Nhạc Thanh Nho đem các hạt giống của các loại kỳ hoa dị thảo và các loại linh dược trở về, hai sư huynh đệ bắt đầu gấp gáp lần lượt thử nghiệm, nhưng kết quả lại làm cho hai người hết sức thất vọng, cũng làm cho hai người đối với Khô Vinh Quyết càng hiểu rõ hơn.

Sau khi thử nghiệm với các loại hạt giống, Từ Thanh Phàm và Nhạc Thanh Nho phát hiện, theo cách vừa rồi, đối với những kỳ hoa dị thảo này, ví dụ như Bạo Viêm Hoa có thể nổ mạnh, Từ Thanh Phàm sau khi vận chuyển Khô Vinh Quyết còn có thể miễn cưỡng cảm ứng được linh khí ba động của nó, cũng hoa nó làm sương mù màu xanh nhập vào cơ thể.

Các kỳ hoa dị thảo khác như Nhận Thảo, Bạch Linh Thảo, Vụ Hoa, Thiết Đằng cũng đều như vậy, chỉ là ba động càng lúc càng khó cảm ứng. lúc thúc đẩy những kỳ hoa dị thảo đó sinh trưởng mà tiêu hao linh khí cũng càng lúc càng nhiều. nghĩ Từ Thanh Phàm vừa rồi thúc đẩy hoàn hoa sinh trưởng linh khí tiêu hao quả thật là rất nhỏ.

Về phần Tiên Liễu công kích cực lớn đó, hoặc là linh thảo Linh Chi đó, Từ Thanh Phà đối với hạt giống của chúng nó một chút linh khí ba động cũng không cảm ứng được.

Sau khi nhìn thấy kết quả này, hai người Từ Thanh Phàm và Nhạc Thanh Nho trong nhất thời đều có chút thất vọng.

https://thuviensach.vn

Nghĩ cẩn thận lại quá trình thúc đẩy những kỳ hoa dị thảo đó sinh trưởng, Từ Thanh Phàm đột nhiên hỏi : “Nhạc sư huynh, Bạo Viêm Hoa này từ lúc trồng xuống đến trưởng thành, cần mất bao lâu thời gian?”

Nhạc Thanh Kho Không biết Từ Thanh Phàm vì sao lại hỏi vấn đề này, nhưng cũng đáp : “Khoảng năm năm.”

“Còn hoàn hoa thì sao?” Từ Thanh Phàm hỏi.

“Mấy tháng đủ rồi.”

“Nhận Thảo, Vụ Hoa, Thiết Đằng, những thứ đó thì sao?”

“Cần khoảng mười năm đến mười lăm năm, sao vậy?” Nhạc Thanh Nho kỳ quái hỏi.

“Đệ rốt cuộc hiểu rồi.” Từ Thanh Phàm sau khi thở dài một hơi, từ từ nói. Âm thanh không thể che dấu được sự thất vọng.

“Sư đệ, đệ hiểu cái gì rồi?” Nhạc Thanh Nho tò mò hỏi.

“xa xa trên bãi cỏ, một năm một khô vinh.” Từ Thanh Phàm không trực tiếp trả lời câu hỏi của Nhạc Thanh Nho, mà đột niên đọc một ra một đoạn mà hầu như ai cũng biết.

“Đệ nói là….” Nhạc Thanh Nho cũng mơ hồ hiểu được cái gì đó, nhưng không dám xác định.

“Khô Vinh Quyết, Một khô héo một tươi tốt chính là đại diện cho thời gian một năm. Mà hai đạo linh khí trong cơ thể của đệ là đại diện cho một khô một vinh. Hồi này khi đệ thúc đẩy hoàn hoa sinh trưởng, trong lòng mô phỏng linh khí ba động của hạt giống hoàn hoa, linh khí trong cơ thể vận chuyển một vong, đại diện cho thời gian một năm trôi qua, mà mà hoan hoa đó cũng xuất hiện trên tay của đệ. Nhưng khi đệ thúc đẩy Bạo Viêm Hoa

https://thuviensach.vn

sinh trưởng, lại cần linh khí trong cơ thể vận chuyển năm vòng mới có có thể thành công. Về phần thúc đẩy Thiết Đằng sinh trưởng, càng cần linh khí trong cơ thể vận chuyển 15 vòng, mà điều này đã là cực hạn mà công lực có thể đạt được bây giờ của đệ." Từ Thanh Phàm chậm rãi giải thích.

"Sư đệ nói là, những hoa cỏ này cần bao nhiêu năm mới trưởng thành, thì cần hai đạo linh khí khô vinh trong cơ thể của đệ vận chuyển bấy nhiêu vòng phải không?" Từ Thanh Phàm hỏi như để xác định vậy.

"Đúng vậy. không chỉ như thế, đệ cần trước tiên cảm ứng được linh khí ba đông của những hạt giống thực vật này, sau khi hoàn toàn năm chắc mới có thể biến hóa chúng nó thành sương mù màu xanh nhập vào trong cơ thể, sau đó mới có thể không cần hạt giống cũng có thể thúc đẩy những thực vật này sinh trưởng không hạn chế. Nhưng theo đệ nghĩ, càng là linh khí ba đông của thực vật sinh trưởng thời gian càng dài thì càng mịt mờ khó cảm ứng. hơn nữa dù có thể nắm chắc hoàn toàn linh khí ba động của những hạt giống này cũng đem nhập vào cơ thể, nhưng muốn thúc đẩy những thực vật này sinh trưởng lại càng khó hơn. Ví dụ như Tiên Liễu này, thời gian sinh trưởng ít nhất phải thời gian trăm năm, mà những linh dược kia muốn trưởng thành còn cần hơn ngàn năm, mà lấy tu vi của đệ bây giờ lại vẻn vẹn có thể vận chuyển linh khí trong cơ thể 16, 17 vòng mà thôi." Từ Thanh Phàm cười khổ nói.

Nhạc Thanh Nho vốn dĩ cũng là rất thất vọng, nhưng hắn nhìn thấy Từ Thanh Phàm tinh thần sa sút như vậy, lại khuyên bảo : "Sư đệ, đệ đừng thất vọng. cho dù như thế nào đệ bây giờ đã hiểu tác dụng kỳ diệu của Khô Vinh Quyết rồi, bỗng dưng có tác dụng kỳ diệu có thể thúc đẩy các loại kỳ hoa dị thảo sinh trưởng không hạn chế, chẳng khác nào đột nhiên nắm trong tay rất nhiều công năng đạo thuật khác nhau. Càng huống chi mặc dù đệ bây giờ không thể thúc đẩy những linh thảo đó sinh trưởng, nhưng ít nhất sau này có một mục tiêu rõ ràng, cũng không thể nói đệ sau này không

https://thuviensach.vn

thể thúc đẩy được đúng không nào? Sư huynh tin đệ cuối cùng sẽ có một ngày có thể làm được.”

Từ Thanh Phàm vốn dĩ là một người khoáng đạt hào hiệp, sau khi nghe được lời của Nhạc Thanh Nho trong lòng cũng nhẹ nhõm đi, khoát tay cười nói : “Sư huynh, huynh đừng nói vậy, những đều này đệ hiểu cả. bỗng dưng đột nhiên vô duyên vô có có rất nhiều thần thông đệ nên vui mừng rồi, Thần Châu Hạo Thổ rộng lớn như vậy, kỳ hoa dị thảo nhiều vô số, đệ sẽ càng ngày càng lợi hại. càng huống chi sau này nói không chắc còn có thể thúc đẩy linh dược sinh trưởng ấy chứ? Đệ vừa rồi chỉ là hi vọng càng lớn thất vọng càng nhiều mà thôi, sư huynh không cần lo lắng cho đệ.”

Nhìn thấy vẻ mặt của Từ Thanh Phàm lại lần nữa trở nên khoáng đạt thông suốt, trong lòng của Nhạc Thanh Nho cũng nhẹ nhàng hơn, cười nói : “Thế thì tốt, sư huynh sẽ đợi để ăn những linh dược do đệ thúc đẩy.”

“Được, sư huynh cứ đợi đi.” Từ Thanh Phàm cũng cười nói.

Chỉ là trong lòng đột nhiên có chút cảm giác lo lắng, muốn linh khí trong cơ thể vận chuyển trên 1000 vòng, ít nhất phải đạt đến tu vi Đại Thành kỳ, nhưng bản thân bây giờ muốn đạt đến tu vi Kết Đan kỳ còn là hi vọng xa vời, càng huống chi, thực lực đạt đến cảnh giới sau Kết Đan kỳ, khi đó sự giúp đỡ của linh dược để đề thăng công lực đã không còn lớn nữa rồi.

Nói như vậy, công pháp của Khô Vinh Quyết này ngoài tác dụng thúc đẩy thực vật sinh trưởng ra, vẫn là công pháp vô dụng rồi.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 20: Thi Đấu

Từ sau ngày đó, Từ Thanh Phàm mỗi ngày ngoài ngồi tu luyện đạo pháp, còn có rất nhiều nội dung nữa, chính là thu thập các loại hạt giống thực vật cũng luyện hóa vào trong cơ thể của mình.

Từ sau ngày đó khi Từ Thanh Phàm ngẫu nhiên hiểu được một số tác dụng kỳ diệu của Khô Vinh Quyết, thì đối với các loại thực vật có hứng thú rất lớn, đặc biệt là những kỳ hoa dị thảo có công hăn đặc thù, đối với người khác mà nói chỉ là hiếu kỳ, nhưng đối với hắn mà nói thì rất có khả năng trở thành thần thông của mình. Để hiểu rõ toàn bộ những thực vật này, hắn còn đặc biệt mượn một cuốn sách của Nhạc Thanh Nho đó là “Sơn Hải Dị Đàm --- Thảo Mộc Thiên”.

“Sơn Hải Dị Đàm” được cho là một Đại kỳ thư của giới tu tiên, truyền bá rất rộng lớn, hầu như người trong giới tu tiên đều thích sưu tập và trở thành sổ tay của mọi người, thậm chí người trong thế tục cũng có lưu truyền.

Quyển sách này nghe nói một tán tu được gọi là “Vân Du Tử” ba ngàn năm trước viết ra. Tu vi của Vân Du Tử này vẻn vẹn là mới đạt đến Hư Đan kỳ, ở trong giới tu tiên không được xem là đỉnh cấp. nhưng lão này tính thích vân du, sau khi biết công lực của bản thân không thể tiến thêm được nữa, liền từ bỏ sự trường sinh hư vô mịt mờ, ngược lại bắt đầu vân du thiên hạ. Ở điểm này mà nói, quả thật rất giống Từ Thanh Phàm.

https://thuviensach.vn

Tốn hơn ba trăm năm, ông ta đi qua bên trong Nam hoang hoang vu tử tịch yêu thú hoành hành thâm nhập phương tây đại mạc cả ngày cuồng phong bão cát, dò xét đông hải nhiều gió lốc rộng lớn thần bí, cũng lưu lại dấu chân nơi băng sơn cực bắc băng phủ quanh năm.

Đem những nơi bây giờ con người có thể đi đên đều đi qua một lần, trở về trung thổ ông ta đã rất già nua mệt mỏi, bao năm kiếp sống dò xét thám hiểm khiến cho thân thể của ông ta có những vết thương mãi mãi không thể lành lại. cho nên không lâu sau đó, ông ta chết đi, sau khi chết, để lại mười một cuốn sổ tay khi đi du lịch của ông ta gọi là “Sơn Hải Dị Đàm”. Sau đó được một người bạn thân lúc còn sống của ông ta khi thu dọn di vật của ông ta phát hiện ra. Những sổ tay này có giá trị rất lớn nên được người trong giới tu tiên thừa nhận, từ đó tên của Vân Du Tử đã đi liền với “Sơn Hải Dị Đàm” bắt đầu được mọi người trong giới tu tiên biết đến.

Mà “Sơn Hải Dị Đàm – Thảo Mộc Thiên” này chính là một trong mười một cuốn sổ tay đó. Các cuốn khác phân biết chia làm “Sơn Thủy Thiên”, “Điểu Trùng Thiên”, “Tinh Quái Thiên”, “Yêu Thú Thiên”, “Kỳ Thuật Thiên”, “Kỳ Nhân Thiên”, “Linh Bảo Thiên”, “Nhân Tình Thiên”, “Kỳ Văn Thiên”, “Tạp Luận Thiên”. Mười một thiên này hầu như bao gồm tri thức và rấy nhiều miêu tả đặc biệt kỳ dị mà tất cả người tu tiên nên biết.

Các loại kỳ hoa dị thảo mà Từ Thanh Phàm đã được nghe hay chưa nghe đều được miêu tả trong “Sơn Hải Dị Đàm – Thảo Mộc Thiên”, làm cho Từ Thanh Phàm mở rộng tầm mắt. mặc dù vẻn vẹn chỉ là tri thức về các kỳ hoa dị thảo được tìm hiểu một chút từ trong sách vở, nhưng cũng đủ cho Từ Thanh Phàm cảm thán không thôi. Thần Châu Hạo Thổ rộng lớn vô cùng vô tận, kỳ hoa dị thảo số lượng không thể đếm hết, giống như những thực vật như Bạo Viêm Hoa, Nhận Thảo, Thiết Đằng vân vân mà Từ Thanh Phàm luyện hóa, đều chỉ là thực vật đặc biệt ở phụ cận Cửu Hoa Sơn mà thôi, nếu so sánh với cả Thần Châu Hạo Thổ, chỉ có thể nói là một hạt cát trên biển mà thôi.

https://thuviensach.vn

Cho nên Từ Thanh Phàm đối với chính mình tràn ngập tin tưởng trước nay chưa từng có, mặc dù bản thân thiên phú vẫn không cao, công lực còn thấp kém như cũ, nhưng ít nhất bản thân đã có một con đường có thể đi.

Bất tri bất giác, mười năm lại trôi qua.

Trong mười năm này, Từ Thanh Phàm thu thập tất cả hạt giống của thực vật mà trong tình huống hắn có thể thu thập được. nhưng hạt giống tuy nhiều, nhưng có thể có tác dụng với hắn lại không có bao nhiêu.

Đến bây giờ có thể làm cho hắn dùng được chỉ có những hạt giống như Bạo Viêm Hoa vừa đụng là nổ, Nhận Thảo sắc bén như đao kiếm, có thể quấn chặt lấy người ta như Thiết Đằng, Thiết Bồ Thảo đao thương bất nhập thủy hỏa bất xâm, Phiêu Nhứ Hoa có tác dụng trinh thám, vân vân…

Bởi vì thường xuyên đi sưu tập hạt giống trong Bách Thảo Viên cây cối hoa cỏ đông đảo, cho ên Từ Thanh Phàm với người phụ trác Bách Thảo Viên là Lưu sư thúc rất thân thuộc. Lưu sư thúc này cũng là một ông lão gầy gò khô héo, đối với đặc tính của các loại thực vật rõ như lòng bàn tay, làm cho Từ Thanh Phàm có được lợi ích rất lớn. mà Lưu sư thúc cũng cảm thấy Từ Thanh Phàm này nếu đã rất thích thực vật, đặc biệt là thích những kỳ hoa dị thảo giống như mình, thì chứng tỏ hắn dễ dạy, cho nên cũng không dấu diếm, cảm giác rất giống như tìm được một người tri kỷ.

Hơn nữa những năm gần đây, theo Từ Thanh Phàm hấp thu hạt giống càng ngày càng nhiều, Từ Thanh Phàm kinh ngạc phát hiện công lực bản thân không chỉ tăng tiến càng ngày càng nhanh, mà còn đối với sự không chế linh khí trong cơ thể càng ngày càng mạnh mẽ, Từ Thanh Phàm bây giờ đã bắt đầu thử tu luyện “Khô Vinh Chỉ” đó.

Chỉ mười năm ngắn ngủi, Từ Thanh Phàm liền từ Tích Cốc sơ kỳ đạt tới Tích Cốc hậu kỳ, mặc dù Tích Cốc kỳ vốn dĩ là một cảnh giới có tốc độ tu luyện nhanh nhất, hơn nữa bình Mộc Linh Đang mà Lục Hoa Nghiêm

https://thuviensach.vn

ban cho cũng có công hiệu rất rõ ràng, Nhưng Từ Thanh Phàm vẫn cảm thấy sau khi hắn hấp thu hạt giống, sự thay đổi rất nhỏ linh khí trong cơ thể cũng là nguyên nhân rất quan trọng.

Mười năm nay, Từ Thanh Phàm ngoài tu luyện, phần lớn thời gian còn lại đều đọc sách với Nhạc Thanh Nho. Trong đó tất nhiên có nguyên nhân đó là Nhạc Thanh Nho thường xuyên lải nhải rằng Từ Thanh Phàm phải đọc nhiều sách, nhưng phần lớn vẫn là do bản thân Từ Thanh Phàm thích đọc sách. Từ Thanh Phàm từ nhỏ đã thích đọc sách, mà hiện giờ hắn ở Cửu Hoa Sơn đã hai mươi năm rồi, không thể ra ngoài chỉ có thể dựa vào kiến thức trên sách để mà tưởng tượng thế giới bên ngoài mà thôi. “Sơn Hải Dị Đàm”, “Quy Tàng”, “Thần Châu Hạo Thổ Chí” toàn bộ đều đã khắc sâu trong lòng.

Trải qua Từ Thanh Phàm mười năm nay không ngừng đọc sách học tập, vốn dĩ trong ánh mắt thản nhiên của hắn càng thêm khí chất tĩnh lặng ưu nhã, thản nhiên quyết định tính cách, tĩnh lặng ưu nhã lại là sau nhiều năm đọc sách mà lắng đọng nên.

Tối hôm nay, Từ Thanh Phàm lại tới chỗ luyện tập của Kim Thanh Hàn như bình thường, theo thói quen nhắm mắt ngồi luyện công. Tuy bây giờ lấy tu vi Tích Cốc hậu kỳ của Từ Thanh Phàm, đã không cần chú trọng việc ngồi luyện công tăng linh khí trong cơ thể nữa rồi, nhưng hắn vẫn thích mỗi ngày một đoạn thời gian cố định ngồi luyện công, ngồi yên lặng lấy tu luyện thân thể để rèn luyện tính cách.

Hắn thích ngồi cảm giác sư yên lặng xa xưa, phối hợp với hậu sơn phong cảnh yên lặng, trăng thanh gió mát, làm cho Từ Thanh Phàm thật sự có cảm giác mình mà một con người trong chốn thần tiên.

Khi Từ Thanh Phàm mở mắt ra, phát hiện Kim Thanh Hàn cũng không có giống mọi hôm sau khi tu luyện liền rời đi, mà đang đứng yên lặng trước mặt mình, hình như có điều gì muốn nói.

https://thuviensach.vn

Thấy Kim Thanh Hàn trước mắt, Từ Thanh Phàm trong lòng cảm khái vô cùng. Mình mười năm nay tiến bộ tốc độ đã nhanh rồi, nhưng không ngờ tên gia hỏa này còn nhanh hơn, ở bốn năm trước đã đạt đến cảnh giới Tích Cốc hậu kỳ, mà bây giờ càng gần như cách Linh Tịch kỳ một đường nhỏ ngăn cách. Có lẽ vận mệnh luôn thiên vị đối với thiên tài.

Mà Kim Thanh Hàn, không nghi ngờ gì chính là thiên tài trong thiên tài.

“Có chuyện gì không?” Từ Thanh Phàm thản nhiên cười một chút, sau đó hỏi.

“Ừ.” Kim Thanh Hàn vẫn bộ dáng như cũ quý lời nói hơn vàng, ngoài đôi mắt tỏ ra sắc thái hơn, Từ Thanh Phàm vẫn từ trước đến giờ chưa thấy qua tên này nói nhiều.

“Chuyện gì?” Từ Thanh Phàm tò mò hỏi.

“Năm nay trên trong môn phái có tỷ đấu, ngươi tham gia không?”

“Trong môn phái có tỷ đấu sao? Đó là cái gì vậy?” Từ Thanh Phàm hỏi.

“Lục Đại Thánh Địa trong giới tu tiên qua một giáp nữa sẽ liên hợp tổ chức một cuộc tỷ thí dánh cho người mới, chỉ những đệ tử mới nhập môn ít hơn một trăm năm mới được tham gia, lấy cái này để giao lưu giữa Lục Đại Thánh Địa sâu sắc hơn, cũng để những người mới nhập môn trong Lục Đại Thánh Địa cũng tiến bố. mà mười năm sau chính là thời gian tỷ đấu của những người mới. để trong những người mới có thể chọn ra người có thành tích tốt, bản môn quyết định trước khi thời gian tỷ thí dành cho người mới mười năm tiến hành một cuộc tỷ đấu trong môn phái, cũng chỉ cho phép người mới tham gia, năm người đứng đầu sẽ đạt được phần thưởng nhất định, cũng đại biểu cho bản môn tham gia cuộc tỷ thí danh cho người mới mười năm sau do Lục Đại Thánh Địa liên hợp tổ chức.” Kim Thanh Phàm

https://thuviensach.vn

biết Từ Thanh Phàm gia nhập Cửu Hoa Môn hai mươi năm qua trước nay không nghe chuyện bên ngoài, cho nên nhẫn nại giải thích.

“Sao? Còn có chuyện này sao? Ta thật sự chưa nghe nói qua.” Từ Thanh Phàm ngạc nhiên nói, đích thực từ sau khi bước vào giới tu tiên, mười năm trước vẫn luôn được sư che chở của Lục Hoa Nghiêm, bởi vì hắn vội tu luyện Khô Vinh Quyết, hơn nữa Lục Hoa Nghiêm tính tình cô độc, cho nên Từ Thanh Phàm căn bản cũng không có gì liên hệ với những người khác trong Cửu Hoa Sơn. Về phần sau khi Lục Hoa Nghiêm mất đi Từ Thanh Phàm dọn đến ở trong hậu sơn, hầu như ngăn cách hắn với thế giới bên ngoài, đến bây giờ cũng chỉ quen thuộc với sư huynh Nhạc Thanh Nho, Kim Thanh Hàn còn có Lưu sư thúc của Bách Thảo Viên mà thôi.

Từ một mặt nào đó mà nói, tính cách yêu thích yên tĩnh của Từ Thanh Phàm đích thực có một chút cô độc.

Thấy Kim Thanh Hàn đang chờ đợi mình trả lời, Từ Thanh Phàm hỏi ngược lại : “Ngươi muốn tham gia sao?”

“Ừ, Phượng Thanh Thiên tham gia rồi.” Kim Thanh Hàn thản nhiên nói.

“Ta không tham gia.” Từ Thanh Phàm sau khi suy nghĩ một chút rồi nói.

“Tại sao?”

“Con người của ta ngươi biết rồi, không thích náo nhiệt, hơn nữa không thích tranh đấu.” Từ Thanh Phàm giải thích.

Nghe được Từ Thanh Phàm nói như vậy, Kim Thanh Hàn gật đầu, không nói gì nữa xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

Nhìn bóng người rời xa của Kim Thanh Hàn, Từ Thanh Phàm lắc đầu, hắn thấy Kim Thanh Hàn cái gì cũng tốt, chỉ là quá háo thắng rồi, sự thất bại mười năm trước đến bây giờ vẫn không buông xuống được.

Khi Từ Thanh Phàm trở về chỗ ở của mình, lại thấy sư huynh Nhạc Thanh Nho đang ngồi trong phòng mình chờ đợi, vẻ mặt có chút kỳ lạ.

“Sư huynh, có chuyện gì không?” Từ Thanh Phàm vội hỏi.

“Sư đệ, đệ biết chuyện tỷ đấu trong môn phải không lâu sau không?” Nhạc Thanh Nho hỏi.

“Biết, vừa rồi Kim Thanh Hàn nói với đệ rồi, làm sao vậy?” Từ Thanh Phàm nói.

“Sư đệ đệ muốn tham gia không?” Nhạc Thanh Nho lại hỏi.

“Sư huynh cũng biết con người của đệ, đệ không thích những thứ này.” Từ Thanh Phàm hơi lắc đầu, cười nhẹ nói.

Nhạc Thanh Nho sau khi nghe Từ Thanh Phàm nói vậy, do dự một chút rồi nói : “Sư đệ, đệ có lẽ không biết phần thưởng của năm người đứng đầu lần này là gì sao?”

“Ừ, không biết. có lẽ là một số pháp khí linh dược phải không. Nhưng đệ đối với những thứ nàu cũng không để ý.” Từ Thanh Phàm nói. Đồng thời trong lòng có chút tò mò, chẳng lẽ phần thưởng lần này thật sự tốt như vậy, ngay cả sư huynh trước đến nay luôn nho nhã cũng có lòng muốn tranh đoạt hay sao?

Nhạc Thanh Nho hít sâu một hơi, sau đó từ từ nói : “Tỷ đấu lần này, giải thưởng thứ ba đệ hắn là rất quen thuộc.”

https://thuviensach.vn

“Là cái gì?” Từ Thanh Phàm sau khi nghe Nhạc Thanh Nho nói vậy nhịn không được tò mò hỏi.

“Là pháp khí của sư phụ năm đó thường dùng – Tam Trượng Thanh Lăng.” Nhạc Thanh Nho từng chữ từng câu nói.

“Cái gì?” Từ Thanh Phàm hoảng hốt nói.

Trong sự hoảng hốt, Từ Thanh Phàm hình như nhớ đến hai mươi năm trước, một lão nhân có khuôn mặt uy nghiêm cổ xưa mái tóc bạc trắng mang theo một thiếu niên có khuôn mặt non nớt có khí chất thư sinh, chân đạp đám mây bay trên không trung.

“Sư phụ, chiếc khăc màu xanh làm sao có thể hóa thành đám mây? Còn có thể mang theo người bay được sao?”

“Đây là một pháp khí của ta, tên là “Tam Trượng Thanh Lăng”. Là pháp khí đầu tiên của sư nương ngươi lúc còn sống luyện chế ra, lại trải qua mấy năm tế luyện của ta, tác dụng kỳ diệu của nó rất nhiều, đã theo vi sư hơn trăm năm rồi.”

Lục Hoa Nghiêm khi nói câu này, vẻ mặt đau buồn mang theo sự nhớ nhung, Từ Thanh Phàm bây giờ còn nhớ như in trước mắt.

“Tam Trượng Thanh Lăng” này tuyệt đối không phải là pháp khí tốt nhất của Lục Hoa Nghiêm, nhưng tuyệt đối là pháp khí ông ấy thường dùng nhất, bởi vì pháp khí này chính là một đoạn hồi ức giữa sư phụ và sư nương.

“Sư huynh, huynh tham gia không?” Từ Thanh Phàm thần trí tỉnh táo trở lại, hỏi.

“Tham gia, sư đệ còn ngươi thì sao?”

https://thuviensach.vn

“Đệ cũng tham gia.” Từ Thanh Phàm kiên định nói.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 21: Ám Lưu

Đêm nào đó, trong một rừng cây nhỏ cây cối rậm rạp.

Một lão nhân toàn thân mặc áo bào màu đen đứng yên lặng dưới cây nhỏ, mây đen che hết trăng sao, cũng làm cho khuôn mặt hắn trở nên sâu sắc u ám hơn, nhìn không rõ diện mạo. Phối hợp với toàn thân áo bào màu đen, dường như cả người của hắn đến dung nhập vào bóng tối vậy.

Gió thổi cây lay động, dưới bóng cây nồng đậm dường như một con ác ma từ dưới địa ngục đang dương năng múa vuốt, không ngừng dãy giụa, rít gào.

Ác ma, kỳ thật đến từ trong lòng con người. lúc con người không thể khống chế lòng tham của chính mình, con người như vậy sẽ biến thành ác ma, từ đó trở nên tà ác, quỷ quyệt.

Đột nhiên, một trận âm thanh “Rít~~~~ rít~~~~~” vang lên, giống như tiếng ác xà đáng rít gọi truyền tin cho nhau vậy. theo âm thanh đó, làm cho khu rừng nhỏ u ám ban đầu càng thêm khủng bố, làm cho người ta không thể kìm nén sự hoảng sợ trong lòng.

Nhưng hắc y lão nhân này lại không có chút cảm xúc ba động.

“Các ngươi những tên gia hỏa này không cần mỗi lần đều giả thần lộng quỷ như vậy sao?” Hắc y lão nhân nhíu mày, hướng đến chỗ tối nào đó thản nhiên nói.

https://thuviensach.vn

Theo âm thanh của lão nhân kết thúc, từ một chỗ nào trong mảnh tối đen này từ từ bắt đầu nhô lên, theo sự nhô lên càng lúc càng rõ ràng, hai đạo quỷ hỏa màu xanh bóng ở chỗ nhô lên đó bắt đầu sáng lên, sau đó, một Hắc y nhân xuất hiện ở trong chỗ tối đen đó, mà hai đạo qủy hỏa đó, lại là hai con mắt của người này.

“Rít rít ~~~~ không có biện pháp, thói quen rồi. Rít ~~~Rít ~~~~, nếu không thường xuyên trốn tránh, Rít ~~~~~~ còn không bị những người được gọi là chính đạo như các ngươi quần ẩu tới chết à? Rít rít ~~~~”

Đột nhiên người nói xuất hiện. Âm thanh sắc bén quỷ dị, hơn nữa trong khí nói còn pha lẫn tạp âm, giống như là ác xà đang không ngừng rít gọi vậy.

Nếu bầu trời sáng một chút nữa mà nói, mọi người nhìn thấy nhìn ảnh của người này nhất định sẽ bị dọa chết ngất luôn, chỉ thấy làn da của người này trắng nõn tinh tế, nhưng bất luận thể nào cũng không phải là da của người bình thường, nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện làn da bộc lộ bên ngoài quần áo hắn đều là từng điểm vảy nhỏ màu trắng, mà trong con ngươi của người này dường như rất ti hí, không ngừng chớp lên màu xanh bóng quỷ dị. đáng sợ nhất là, người này có đầu lưỡi lè dài ra như lưỡi rắn, không ngừng vươn ra liếm mặt mình, hình dạng làm cho người ta buồn nôn, trong lòng sinh cảm giác hoảng sợ.

Bộ dạng loại này, đã không thể gọi là người nữa rồi, chỉ có thể được gọi là quái vật.

Cũng may lúc này là ban đêm, cũng may nơi đây không có người nào.

Đang tiếc, Hắc y lão nhân này công lực cao thâm, có thể nhìn rõ khuôn mặt của quái vật này, trong mắt không ngừng bắn ra ra mắt chán ghét, nhíu mày nói : “Nói đi, hôm nay không phải muốn gọi ta ra đây rốt cuộc có chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

Quái vật kia lại không chút nào đối với ánh mắt chán ghét của Hắc y lão nhân kia mà tức giận, ngược lại có chút hưởng thụ, rồi nói : “Chủ nhân nhà ta muốn ta hỏi ngươi khi nào động thủ, Rít ~~~~~~ Ông ấy không đợi đượng nữa rồi, Rít ~~~~”

“Bảo với chút nhân của ngươi đợi thêm một đoạn thời gian, bây giờ tất cả đều chưa chuẩn bị thỏa đáng, thái độ của mấy lão gia hỏa ta còn không xác định được.” Hắc y lão nhân khi nghe quái vật nói đến chủ nhân của nó, con ngươi hơi co lại, hình như có chút kiêng kị. Lời nói hình như xung không có cứng rắn như ban đầu.

“Chủ nhân nhà ta nói, Rít ~~~~~, Ông ấy đã không đợi được nữa rồi. Nếu ngươi lại không rat ay, Rít ~~~~~~ Ông ấy bây giờ đích thân rat a diệt Cửu Hoa Môn, Rít ~~~~~~” quái vật đó lại không quản lời nói của Hắc y lão nhân, lại nói tiếp.

“Hừ, chủ nhân nhà ngươi chẳng lẽ đã nghĩ ra biện pháp đối phó với “Cửu Cung Trận” của Cửu Hoa Môn còn có pháp bảo “ Chu Tước Hoàn” rồi sao?” Hắc y lão nhân hình như khinh thường nói, chỉ là từ trong ánh mắt hơi nhíu lại của ông ta, biết được ông ta đối với tình huống có khả năng xuất hiện này rất là sợ hãi.

“Không có, nhưng chủ nhân nhà ta gần đây đã chịu đựng đến cực hạn rồi, Rít ~~~~ Ông ấy nói ông ấy muốn lấy quả tim của ông ấy trở về. Rít ~~~~” Quái vật cố chấp nói, hình như trong lòng hắn, chỉ có chủ nhân của hắn.

“Nói như vậy các ngươi còn không có biện pháp để đối phó với “Cửu Cung Trận” và “Chu Tước Hoàn” sao? Như thế dù chủ nhân các ngươi có thể diệt được Cửu Hoa Môn, đoạt về quả tim của hắn, cũng phải chịu một tổn thương cực lớn. Thậm chí trong vòng trăm năm không thể phục hồi nguyên khí.” Nghe quái vật nói như thế, Hắc y lão nhân hình như thở nhẹ một hơi, trong lời nói lại bắt đầu trở nên lãnh khốc.

https://thuviensach.vn

“Nhưng mà, Rít ~~~~ Chủ nhân nhà ta ……”

“Cho ta thêm mười năm nữa. khi tỷ thí dành cho người mới của Lục Đại Thánh Địa mười năm sau, ta chỗ này có lẽ sẽ chuẩn bị hoàn tất. đến lúc đó ta và các ngươi trong ứng ngoài hợp, giúp chủ nhân nhà ngươi đoạt quả tim về. như thế nào?” Lão nhân đột nhiên cắt đứt lời nói của quái vật, quyết đoán nói.

Sau khi nghe được lời của lão nhân, quái vật kia còn nói cái gì, lại đột nhiên dừng một chút, khuôn mặt dữ tợn ban đầu trở nên vô cùng hòa thuận, nhìn bộ dáng như đang lắng nghe gì đó, không ngừng gật đầu. cuối cùng quái vật này nói với Hắc y lão nhân : “Chủ nhân nhà ta đồng ý cách nghĩ của ngươi rồi, chịu đựng thêm mười năm đau khổ vì không có trái tim. Nhưng đây là lần cuối cùng, nếu mười năm sau ngươi còn chưa chuẩn bị xong, chủ nhân nhà ta chỉ có thể đơn độc hành động.”

“Bảo với chủ nhân nhà ngươi yên tâm đi, ta lần này nhất định sẽ làm.” Hắc y lão nhân thản nhiên hồi đáp.

Sau khi nghe được lời của Hắc y lão nhân, quái vật kia lại không có hồi đáp, mà lần nữa từ từ dung nhập vào bóng đêm, đến khi biến mất không thấy.

“Ai~~~~~” đợi đến khi tiếng rít làm người ta kinh khủng hoàn toàn biết mất, khuôn mặt của lão nhân mới hoàn toàn thả lỏng, nhẹ nhàng thở than một tiếng, hình như mang theo một chút hối hận, nhưng lại mang theo một chút chờ mong.

Ngay trong âm thanh mang theo tình cảm phức tạp này, lão nhân chân phải nhẹ nhàng nhấc lên, một đám mây màu trắng xuất hiện dưới chân của ông ta, nhanh chóng bay về Cửu Hoa Sơn.

Theo sự ly khai của Hắc y lão nhân, trong khu rừng nhỏ này lại phục hồi sự yên lặng vốn có, chỉ có gió thổi xào xạc trên lá cây còn vang lên,

https://thuviensach.vn

hình như vừa rồi cái gì cũng không xảy ra.

Ngay trong một mảnh yên tĩnh này, một thân ảnh mơ hồ chậm rãi từ hư không hiện lên, đến khi hoàn toàn rõ ràng.

“Ài, không ngờ hắn thật sự phản bội sư môn, ta hôm qua khi nghe ngài nói còn có chút không dám tin chứ.” Người nói lời này toàn thân mặc áo trắng, khuôn mặt hiền từ, trong tay cầm một phất trần, bất ngờ chính là chưởng môn của Cửu Hoa Môn Trương Hoa Lăng. Nhưng không biết hiện giờ không gian xung quang không có người nào, lời của ông ta là đang nói với ai.

“Hừ! Ngươi cũng đừng giở trò với ta, ta cũng không tin tên này giở trò sau lừng ngươi hoàn toàn không biết chút gì, các ngươi hai người công lực tương đương, nhưng nói đến tâm cơ thủ đoạn, hắn còn lâu mới bằng ngươi.” Một âm thanh già nua vô cùng đột nhiên xuất hiên, vang vọng cả khu rừng nhỏ, nhưng làm cho người ta không thể nắm rõ được vị trí của thể của âm thanh. Trong âm thanh mang theo sự khinh thường nhàn nhạt, hình như hoàn toàn không để chưởng môn Cửu Hoa Môn Trương Hoa Lăng trong lòng.

“Làm cho ngài chê cười rồi.” Trương Hoa Lăng đối với lời nói của người khác, lại hoàn toàn không tức giận, chỉ ngữ khí cung khí nói.

“Chúng ta trở về đi, nếu đã biết bọn họ sẽ khi cuộc tỉ thí dành cho người mới của Lục Đại Thánh Địa mười năm sau mới động thủ, tiếp túc đợi ở đây cũng không có ý nghĩa gì.” Âm thanh già nua lại vang lên.

“Vâng.” Trương Hoa Lăng hơi khom người hành lễ với khoảng không hư vô, cũng đằng vân bay về Cửu Hoa Sơn.

Lại qua một lúc lâu, bóng đêm lần nữa trở về sự yên tĩnh.

Nhưng, thật sự yên tĩnh sao?

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy dưới một cây nhỏ tầm thường nào đó trong khu rừng nhỏ, lại đột nhiên hiện ra một khuôn mặt của con người. ở chỗ không xa hắn, một người khác cũng không biết lặng lẽ xuất hiện lúc nào.

Hai người này diện mạo không rõ, đều mặc áo dài màu tím vằn vàng, vai lộ mấy cái chuông. Theo sự di chuyển của thân hình phát ra âm thanh đinh đang chấn động lòng người. áo bào màu tím trước ngực viết rõ một chữ "Minh" rất cuồng vọng. Mà hai người này chỗ bất đồng duy nhất chính là ở một chỗ, từ trong cây nhỏ hiện ra người đó trên tay mang giới chỉ khắc một chứ "Hồng", mà giới chỉ của người khác lại khắc một chữ "Hoang".

"Không ngờ tên gia hỏa "Hoàng" kia lại nôn nóng như vậy, không thông qua sự đồng ý của tổ chức muốn tùy tiện động thủ với Cửu Hoa Môn. Càng buồn cười hơn là, đã bị người của Cửu Hoa Sơn phát hiện còn không biết. quả thật là mất hết mặt mũi của tổ chức "Minh" của chúng ta"

Một âm thanh khàn khàn vang lên, bởi vì hai người này quá giống nhau, từ y phục, đến con mắt khuôn mặt tất cả các bộ vị, cho nên không biết là ai đang nói.

"Quản bọn họ làm gì chứ, chúng ta đi báo cáo một chút tình huống với hai vị đại lão "Thiên", "Địa", sau đó an tâm xem kịch vui là được rồi. "Hoàng" tên đó là muốn gặp xúi quẩy quan hệ đến chuẩn gì của chúng ta hay không." Một âm thanh trêu chọc vang lên, mang theo mùi vị lười biếng.

"Thế thì cũng nên vậy"

Vừa nói, hai người thần bí này lần nữa biến mất, không một tiếng động, hình như chưa có xuất hiện qua.

Trong bóng tối, có một thứ được gọi là vận mệnh đang xoay trên bầu trời, dùng ánh mắt trêu tức nhìn tất cả, hình như đang cười nhạo sự tham lam, lạnh lùng và ngu muội của người trong thế gian.

https://thuviensach.vn

Bọ ngựa bắt ve sầu, se sẻ rình sau lưng. Mọi người đều muốn cười đến cuối cùng, nhưng đến cuối cùng ai là ve sầu, ai là se sẻ, lại có ai biết được đây?

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 22: Trước Trận Đấu

Sau khi quyết định tham gia thi đấu trong môn phái của Cửu Hoa Môn, Từ Thanh Phàm vừa sáng sớm ngày hôm sau cùng sư huynh đi đến báo danh. Sau khi báo danh nhận được một lệnh bài thân phận của đệ tử tham gia thi đấu.

Số 66, là một con số rất may mắn.

Lúc này, cách ngày thi đấu chỉ còn có ba tháng nữa.

Sau ngày này, Từ Thanh Phàm bắt đầu luyện tập siêng năng hơn ngay cả thời gian dùng để đọc sách ban đầu cũng bị chiếm dụng. Mặc dù biết trong thời gian ngắn ngủi ba tháng bản thân không có khả năng tăng được nhiều công lực, nhưng cũng tốt hơn là không làm gì cả.

Chỉ cần cố gắng, sẽ có thu hoạch. Điều này là khi Từ Thanh Phàm còn ở Nam hoang, lần đầu tiên tham gia đi săn cha của hắn đã nói với hắn. Từ Thanh Phàm đối với những lời thấm thiết sâu sắc này không có gì nghi ngờ, luôn xem câu này là một trong những động lực thúc đẩy trong cuộc đời mình.

Đặc biệt là nhìn thấy thiên tài trăm năm khó gặp như Kim Thanh Hàn, vẫn mỗi ngày chăm chỉ tu luyện.

Không có người nào thành công mà chỉ dựa vào thiên phú và vận may. Thiên phú chỉ đại biểu cho một khả năng nào đó, chỉ có siêng năng chăm

https://thuviensach.vn

chỉ mới không làm cho nó hoang phế. Mà vận may cũng cần chuẩn bị đầy đủ mới không thể bởi vì sai lầm mà hối tiếc.

Trong ba tháng này, Từ Thanh Phàm ngoài mỗi ngày kiên trì ngồi luyện công gia tăng tốc độ luyện hóa linh khí trong cơ thể mình, cũng gia tăng tu luyện "Khô Vinh Chỉ", Từ Thanh Phàm còn quyết định phải tu luyện lại võ công gia truyền của mình – Quy Tượng Báo.

Tên như ý nghĩa của nó, võ công này sau khi tu luyện đến đại thành, sẽ có lực phòng ngự như mai rùa, nếu không phải là thần binh lợi khí thì không thể thương tổn mình chút gì; sẽ có lực lượng như voi, một một chưởng một cước đều có lực lượng ngàn cân; cũng sẽ có tốc độ như báo, khoảng cách mấy chục trượng chớp mắt liền tới.

Nói thật, võ công của phàm thế so sánh với đạo pháp của tu sĩ mà nói, cách biệt hai bên thực sự quá lớn. ví dụ như sau khi Quy Tượng Báo này đại thành sẽ đao thương bất nhập, nhưng nếu có tu sĩ dùng đạo pháp hoặc pháp khí đánh trúng ngươi, ngươi vẫn vậy không có chút sức lực đối kháng nào; có lực lượng của voi, nhưng đối mặt với linh lực kỳ diệu của tu sĩ lại như cũ không có biện pháp gì; có được tốc độ của báo, nhưng so với Thần Hành Thuật của tu sĩ quả thật là cách một trời một vực, đừng nói tu sĩ còn có thể có đạo thuật cao cấp cưỡi mây đạp gió.

Từ Thanh Phàm bây giờ sở dĩ còn muốn tu luyện Quy Tượng Báo này, một là bởi vì tu luyện võ công tuy đối với thực lực của bản thân tăng lên không nhiều, nhưng dù sao cẫn có tăng lên, sẽ tốt hơn là không tăng.

Hai là vì Từ Thanh Phàm đột nhiên cảm thấy nếu bản thân có thể kết hợp võ công và đạo pháp, nói không chừng thực lực sẽ tăng lên rất lớn. ví dụ như sau khi tu luyện Quy Tượng Báo tốc độ của bản thân tăng lên, nếu thêm vào đạo pháp Thần Hành Thuật tốc độ chắc chắn phải nhanh hơn rồi? có lực lượng phòng ngự mạnh mẽ, mặc dù so với đạo pháp phòng ngự mà nói còn kém xa, nhưng ít nhất cũng nhiều hơn một tầng thủ đoạn phòng

https://thuviensach.vn

ngự. về phần lực lượng đạt được sau khi tu luyện Quy Tượng Báo, lại cũng có thể trong chiến đấu có được hiệu quả ngoài ý muốn.

Cuối cùng điều quan trọng nhất đó là, Quy Tượng Báo này đối với Từ Thanh Phàm mà nói không chỉ là một loại võ công của thế gian mà thôi, càng là một đoạn hồi ức, là thời gian ngây thơ nhẹ nhàng của bản thân khi ở Từ gia trại đó. Từ Thanh Phàm bây giờ còn nhớ rõ khi đại trưởng lão dạy mình võ công có nói một đoạn – "Thân là đệ tử của Từ gia, Quy Tượng Báo làm sao có thể không luyện tốt chứ?"

Không ngoài tính toán của Từ Thanh Phàm, hắn tu luyện Quy Tượng Báo này tiến bộ thần tốc, chỉ dùng hơn một tháng ngắn ngủi, đã luyện đến đỉnh phong của tầng thứ 13. Bây giờ lấy võ công mà nói, Từ Thanh Phàm đã không thua kém chút nào so với Đại trưởng lão thời kỳ hưng thịnh ban đầu.

Từ xưa tương truyền, võ công là do một vị tiên bối đời xưa có tài trí hơn người sáng tạo ra, người này mặc dù tâm trí tài tình thế gian hiếm có, nhưng vẫn tư chất căn cốt có chút không thích hợp tu hành công pháp tiên đạo. mặc dù trong lòng ngưỡng mộ tiên đạo, nhưng bái sư lại nhiều lần bị cự tuyệt. liên tục đụng phải sự ngăn chặn, tâm khí cao ngạo ông ta đã quyết tâm phải sáng tạo ra một môn công pháp thích hợp cho mình tu luyện. Sau khi trải qua mấy chục năm tâm hao khí cạn, cuối cùng sáng lập ra công pháp võ công từ xưa đến nay chưa có.

Rất khác với công pháp tu đạo lấy việc hấp thu linh khí của thiên địa để cải tạo thân thể, Võ công chú trọng đến lượng tinh khí lưu thông nhiều hay ít trong cơ thể luyện hóa thành nội lực, hai loại này so sánh với nhau quả thực là rất khác biệt. mà vị tiền bối đó đã bị một gã tu vi luyện khí hậu kỳ dễ dàng đánh bại, sau đó uất ức mà chết.

Mặc dù võ công kém rất xa công pháp tu đạo, nhưng bởi vì nó đối với tư chất của người tu luyện yêu cầu không cao, cho nên trong nhân gian vẫn

https://thuviensach.vn

lưu truyền mãi mãi. Trải qua hoàn thiện và cải tiến nhiều năm, các loại võ công khác nhau có hệ thống đặc thù và chiêu thức riêng của chính mình. Mà Quy Tượng Báo chĩnh là một trong số các loại như vậy.

Mà chính vì võ công chú trọng lưu lượng tinh khí dư thừa trong cơ thể, cho nên Từ Thanh Phàm tu luyện Quy Tượng Báo mới dễ dàng như vậy. bởi vì Từ Thanh Phàm từ sau khi trải qua luyện khí, tích cốc hai tầng cảnh giới này, tinh khí trong cơ thể đã hơn xa người bình thường.

Lúc bận rộn, thời gian luôn trôi qua rất nhanh. Ba tháng ngay khi Từ Thanh Phàm tu luyện không biết mệt mỏi đã trôi qua rất nhanh, không một tiếng động, lúc này, Khô Vinh Chỉ của Từ Thanh Phàm vừa mới có chút thành tựu.

Theo quy định của Cửu Hoa Môn, mỗi lần trước khi thi đấu, đệ tử tham gia đều tập hợp trong quảng trường trước Lăng Hoa Bảo Điện của Cửu Hoa Môn, nghe chưởng môn nhân dặn dò và cổ vũ.

Đây là lần đầu tiên Từ Thanh Phàm đến trước Lăng Hoa Bảo Điện, nhưng chỉ thấy Lăng Hoa Bảo Điện này cao khoảng mười trượng, toàn bộ dùng những miếng ngọc cực lớn màu trắng xếp chồng lên tạo thành, quy mô to lớn, hình tượng tráng lệ, bố cục uy nghiêm, lại phối hợp với mây trắng xung quanh, lựng dựa vào Cửu Hoa Sơn hùng vĩ tráng lệ, càng tỏ ta trong sự thần bị lại không mất đi trang nghiêm.

Trước Lăng Hoa Bảo Điện, là một khán đài cao hơn một trượng, các vị trưởng lão hộ pháp có đệ tử tham gia lần thi đấu này đều đến ngồi xuống các vị trí trên đó, các đệ tử đắc ý đứng sau lưng. Mà những đệ tử này không nghi ngờ gid cũng là những đối thủ cạnh tranh 5 vị trí đứng đầu trong cuộc thi đấu lần này.

Khi Từ Thanh Phàm và sư huynh Nhạc Thanh Nho đến quảng trường, tất cả đệ tử muốn tham gia cuộc thi đấu bên trong Cửu Hoa Môn đều đã tập

https://thuviensach.vn

hợp trong quảng trường, ước chùng có hơn mấy trăm người, các vẻ mặt khác nhau. Còn có rấy nhiều đệ tử đến xem náo nhiệt cũng đứng bên cạnh, đối với những người trong quảng trường chỉ chỉ trỏ trỏ, đoán trước kết quả thắng bại, nước bọt văng tung tóe, một bộ dáng không biết nói thế nào.

Từ Thanh Phàm cũng rất nhanh tìm được Kim Thanh Hàn, hắn đang đứng sau lưng một lão nhân có không mặt màu vàng thản nhiên, đừng xa xa trên khán đài, hiển nhiên rất được sự sủng ái của sư phụ hắn. Mà Kim Thanh Hàn sau khi ánh mắt nhìn thấy Từ Thanh Phàm, cũng hơi gật đâu chào hỏi Từ Thanh Phàm, sau đó lại cúi đầu tiếp.

Sau đó, Từ Thanh Phàm lại nhìn thấy một người quen khác đó là Phượng Thanh Thiên, bởi vì công pháp đạo thuật của hắn hoàn toàn học được từ gia tộc, cho nên không có sư phụ, hắn đứng một mình đầu tiên trong đám người. vẫn là sự cao ngạo như cũ, khuôn mặt mang theo nụ cười châm chọc nhàn nhạt. không có người nào đứng gần ba thước xung quanh, ở trong quảng trường hình thành một khu riêng biệt trống rỗng. phỏng chừng mỗi một người đứng gần hắn đến nhìn không được xấu hổ mà tránh đi?

Ngay khi dụng tâm đánh giá những đệ tử xung quanh tham gia thi đấu, đột nhiên cảm thấy sau lưng phát lạnh giống như có một con rắn độc đang nhìn chằm chằm vào mình vậy, nhìn không được ngẩng đầu nhìn sang, lại phát hiện là Nam Cung Thanh Sơn đang đứng sau lưng Hứa hộ pháp, đứng trên khán đài ánh mắt đầy oán hận đang nhìn mình chằm chằm. Từ Thanh Phàm đối với ánh mắt của hắn khinh thường hừ lạnh một tiếng xoay đầu đi chỗ khác, trong lòng lại có chút hối hận lần trước đã hạ thủ lưu tình. Nam Cung Thanh Sơn này có thể được đứng trên khán đài cùng với Hứa hộ pháp, chứng tỏ hắn bây giờ đã nhận được sự xem trọng của Hứa hộ pháp, lấy tính cách có thù tất báo của hắn, xem ra sau này phiền phức không nhỏ rồi.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, Tiên hạc kêu lên, từng đạo mây từ xa bay đến, xa xa nhìn qua còn bắt mắt hơn so với mặt trời, là chưởng môn Trương Hoa Lăng và thái thượng hộ pháp Chu Hoa Hải mang theo mấy vị trưởng lão không có đệ tử tham gia thi đấu điều khiển đám mây bay tới. Trương Hoa Lăng vẫn như chũ một bộ mặt hiền hòa, nhìn các đệ tử bên dưới vẻ mặt cũng tràn đầy vui mừng. mà Chu Hoa Hải lại bộ mặt lãnh khốc như cũ.

Khi Trương Hoa Lăng từ trên đám mây hạ xuống khán đài, toàn bộ đệ tử đều khom người hành lễ với ông ta, đồng thanh nói : “Cung nghênh chưởng môn.”

Âm thanh vang vọng, xông thẳng đến trời.

Trương Hoa Lăng nói với những đệ tử bên dưới : “Các đệ tử không cần đa lễ.” Âm thanh mặc dù thấp trầm ấm áp, giống như là có người ở bên cạnh hạ giọng nói lên vậy, nhưng rất rõ ràng và áp đảo âm thanh bái kiến của các đệ tử.

Nhìn thấy ánh mắt khâm phục của các đệ tử dưới khán đài, vẻ mặt của Trương Hoa Lăng càng thêm hiền từ, đối với các đệ tử ôn hòa nói : “Cuộc thi đấu bên trong môn phái Cửu Hoa Môn chúng ta mỗi một giáp đều cử hành một lần, trong đó tất nhiên có nguyên nhân cần chọn ra người xuất sắc giành chiến thắng để tham gia tỉ thí dành cho người mới nhập môn do Lục Đại Thánh Địa tổ chức vào mười năm sau, nhưng quan trọng hơn đó là vì để cho các ngươi xúc tiến lẫn nhau, trong tỉ thí tìm được những chỗ thiếu sót trong công pháp đạo thuật của mình. Cho nên các ngươi nhất định phải trân trọng tốt cơ hội lần này.”

Ở dưới đài mọi người đều cho là đúng, Trương Hoa Lăng nói tiếp : “Các người đều là tinh hoa trong những đệ tử cấp thấp của Cửu Hoa Môn, Cửu Hoa Môn hôm nay là của những lão già chúng ta, nhưng cũng là của những thanh niên các ngươi, mà trăm năm sau, Cửu Hoa Môn hoàn toàn là

https://thuviensach.vn

thuộc về những thanh niên các ngươi, cho nên các người tất cả không được phụ sự kỳ vọng của chúng ta đối với các ngươi.”

Trương Hoa Lăng sau khi nói xong, trong ánh mắt tôn kính của các đệ tử, từ từ ngồi xuống vị trí chủ tọa trên khán đài.

Sau đó, thái thượng hộ pháp lần lượt tuyên bố quy củ của cuộc thi đấu, đơn giả chỉ là khi thi đấu các đồng môn với nhau không được hạ sát thủ, phải cạnh tranh công binh. Mà Chu Hoa Hải sau khi nói xong, có một vị trưởng lão đứng ra tuyên bố phần thưởng của năm ngươi đứng đầu trong lần thi đấu này.

Đệ tử đạt được vị trí thứ nhất lần thi đấu này, sẽ được một bình “Tụ Linh Đơn”. Loại linh đơn này đối với đệ tử Linh Tịch kỳ mà nói công hiệu cực lớn, đáng tiếc tài liệu khó tìm, bây giờ cả tu chân giới, ngoài Lục Đại Thánh Địa, quả thật một viên cũng khó tìm.

Phần thưởng của đệ tử đứng thứ hai lại là một trứng yêu thú của “Kim Vũ Ưng”,sau khi nhỏ máu ấp trứng hóa thành một con yêu thú nhận chủ. Kim Vũ Ưng là một yêu thú nhân giai trung cấp, có danh xưng là “Cương Trác Thiên Vũ Phong Lôi Sí”, phi hành cực nhanh, có thể có khả năng trời sinh đó là không chế phong lôi.

Đệ tử đứng thứ ba sẽ được thưởng một pháp khí nhân giai có tên là “Tam Trượng Thanh Lăng”. Chính là pháp khí mà sư phụ của Từ Thanh Phàm thường dùng khi còn sống, có thể dùng để hộ thân, phi hành, còn có thể buột chặt đối thủ.

Mà đệ tử đứng thứ bốn, và thứ nắm cũng sẽ có một pháp khí nhân giai, chỉ là bất luận là diệu dụng hay là uy lực đệ không tốt bằng “Tam Trương Thanh Lăng”.

Mặc dù phần lớn mọi người đã biết trước tin tức, nhưng theo sự tuyên bố giải thưởng của vị trưởng lão này xong, vẫn làm cho mọi người xôn xao,

https://thuviensach.vn

không khỏi xắn tay áo nắm chặt quyền muốn lập tức thi đấu, để cho mình biểu hiện tốt một lần, giống như những giải thưởng này là chuẩn bị cho bọn họ vậy. mà Từ Thanh Phàm và Nhạc Thanh Nho lại chỉ nghĩ đến đạt được thứ ba mà thôi.

Ngay trong sự chờ đợi của hàng vạn người này, cuộc thi đấu dành cho người mới nhập môn của Cửu Hoa Môn một giáp tổ chức một lần này đã bắt đầu.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 23: Sơ Minh

Ngay sau khi Trương Hoa Lăng tuyên bố cuộc thi đấu bắt đầu, Từ Thanh Phàm mê hoặc nhìn đám người trên quảng trường, không hiểu Trương Hoa Lăng muốn mình cùng người nào thi đầu. ngay cả lôi đài cũng không có, chẳng lẽ là quần ẩu ngay trên quảng trường này sao?

Ngay khi Từ Thanh Phàm còn trong nghi hoặc, đáp án đã hiện ra.

Chỉ thấy một lão nhân có thân người hùng vĩ từ vị trí trên khán đài đứng dậy, trong miệng thì thào mấy từ, tau bắt chỉ quyết, chỉ nghe những âm thanh ầm ầm không ngừng vang lên. Trong ánh mắt hoảng sợ của các đệ tử, trên mặt đất của quảng trưởng rộng lớn đột nhiên nhô lên mười mấy cái lôi đài bằng phẳng rộng dài khoảng mười trượng do nham thạch tạo thành.

Đạo thuật cực hạn quả thật thông huyền. Từ Thanh Phàm không khỏi cảm thán.

Xem ra, những lôi đài nham thạch này là vũ đài của cuộc thi đấu lần này rồi.

Lúc này, những trưởng lão không có đệ tử tham gia thi đấu lần lượt phi thân lên các lôi đài. Hình như là làm trọng tài cho mỗi lôi đài.

Tổng cộng có mười sáu lôi đài, mỗi cái lôi đài được chia 60 đệ tử, chỉ có một đệ tử mạnh nhất có thể tiến vào vòng cuối cùng mười sáu người.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm là số 66 được phân ở lôi đài thứ năm. Mà Nhạc Thanh Nho lại được phân ở lôi đài thứ 6, về phần Kim Thanh Hàn, bởi vì hắn báo danh sớm, nên được phân ở lôi đài thứ ba.

Ngoài ra còn có một số người để cho Từ Thanh Phàm chú ý, ví dụ như Phương Thanh Thiên phân vào lôi đài thứ hai. Ngoài ra là Nam Cung Thanh Sơn, bất ngờ lại phân vào cùng một lôi đài với Nhạc Thanh Nho.

Nhìn thấy điều này, Từ Thanh Phàm không khỏi lo lắng cho Nhạc Thanh Nho, cũng không phải lo lắng thực lực của Nhạc Thanh Nho, Nhạc Thanh Nho hơn hai mươi năm trước đã tiến vào Tích cốc hậu kỳ, bởi vì các cao thủ tiến vào Linh Tịch kỳ hoặc bế quan tu luyện hoặc khinh thường không tham gia, hoặc thời gian nhập môn đã vượt qua 100 năm. Cho nên lấy thực lực Tích Cốc hậu kỳ của Nhạc Thanh Nho, đã là thuộc về lực lượng đứng đầu trong cuộc thi đấu lần này. Mà Nam Cung Thanh Sơn mặc dù tư chất không tồi, nhưng luận về thực lực bất luận như thế nào cũng không thể là đối thủ của Nhạc Thanh Nho.

Điều làm cho Từ Thanh Phàm lo lắng là Nhạc Thanh Nho niệm tình cố hữu lại là đồng môn cũng thầy, không xuống tay ngoan độc với Nam Cung Thanh Sơn, để cho Nam Cung Thanh Sơn tìm được cơ hội lợi dụng.

Nhưng Từ Thanh Phàm bây giờ cũng yên tâm cho Nhạc Thanh Nho rồi. một là vì hắn thấy Nhạc Thanh Nho và Nam Cung Thanh Sơn cũng không phải là đấu trận đầu tiên, càng quan trọng hơn đó là Từ Thanh Phàm phát hiện bản thân là lôi đài thứ năm lại là người đầu tiên lên thi đấu.

Từ Thanh Phàm trước khi thi đấu trong lòng kỳ thật là rất căng thẳng. Bởi vì hắn ngoài khi còn ở Nam hoang cùng tộc nhân đi săn, đến bây giờ cũng chưa từng tham gia chiến đấu, căn bản không có chút kinh nghiệm gì. Đừng nói là thi đấu với người tu tiên.

https://thuviensach.vn

“Không thể căng thẳng như vậy được, nếu không thì muốn pháy huy sư thất thường rồi. ta còn muốn đoạt về di vật của sư phụ nữa.” Từ Thanh Phàm hít một hơi thật sâu, lại thở thật dài ra, tự mình lên dũng khí cho chính mình.

Mà khi Từ Thanh Phàm bước từng bước lên lôi đài, cảm xúc căng thẳng đó cũng từng chút từng chút bình tĩnh trở lại. nhưng không biết là bởi vì nguyên nhân hắn vừa mới lên dũng khí cho mình, hay là nguyên nhân hắn trời sinh dễ dang tỉnh táo.

Khi Từ Thanh Phàm lên trên lôi đài, đối thủ đầu tiên của hắn cũng xuất hiện trong lôi đài, là một người thanh niên còn trẻ khoảng 25,26 tuổi. chỉ thấy người thanh niên này còn căng thẳng hơn cả Từ Thanh Phàm. Mặc dù chân bước vẫn ổn định như cũ, nhưng vẻ mặt căng lên, mồ hôi túa ra, nhìn thấy Từ Thanh Phàm hướng đến người trưởng lão làm trọng tài cúi người hành lễ xong, mới vội vàng cúi người hành lễ với trưởng lão nọ theo Từ Thanh Phàm.

Dùng “Thiên Nhãn Thuật” vừa nhìn, Từ Thanh Phàm không chỉ hơi nhíu mày lại, không những bởi vì người thanh niên này công lực quá cao, mà là vì người thanh niên này công lực quá thấp, chỉ đạt đến cảnh giới Luyện Khí hậu kỳ, quả thật không biết chỉ với tu vi này còn muốn tham gia thi đấu làm gì.

“Tại hạ Từ Thanh Phàm, xin chỉ giáo nhiều.” Từ Thanh Phàm sau khi hành lễ với người thanh niên này nhẹ giọng nói.

“Văn bối Thịnh Vũ Cực, bái kiến sư thúc.” Người thanh niên đó phát hiện người trước mắt này tràn đầy vẻ mặt thản nhiên, không chỉ tu vi mình không thể nhìn thấu, hơn nữa còn là trưởng bối của mình, ánh mắt càng thêm hoảng sợ. Sau khi hành lễ với Từ Thanh Phàm vội vàng nói.

https://thuviensach.vn

“Trên chiến trường không phân lớn nhỏ, mặc dù chỗ này không phải là chiến trường, những cũng không khác nhau mấy, cho nên ngươi không cần đa lễ như vậy.” Từ Thanh Phàm nhìn thấy vẻ mặt của người thanh niên trước mắt này có chút hoảng loạn, thản nhiên cười nói.

“Vâng, vãn bối biết rồi.” người thanh niên đó hiển nhiên không có nghe hiểu.

“Ừ, chúng ta bắt đầu đi.” Từ Thanh Phàm thấy bộ dáng người thanh niên này, bất đắc dĩ lắc đầu.

Nếu người trước mắt này chỉ là tu vi Luyện khí kỳ, hơn nữa còn là vãn bối của mình, Từ Thanh Phàm quyết định để cho một cơ hội lớn, để cho hắn chủ động tấn công, để cho hắn thua đẹp mắt một chút, cũng làm cho hắn sau này không mất đi lòng tin.

Nhưng không ngờ Từ Thanh Phàm âm thầm phòng bị rất lâu, lại vẫn như cũ không phát hiện người thanh niên đó có ý tứ gì gọi là muốn xuất thủ cả, chỉ là ánh mắt phòng bị nhìn mình, như gặp đại địch vậy.

“Ngươi như thế nào còn không xuất thủ?” Từ Thanh Phàm đợi hồi lâu, cuối cùng nhịn không được nói.

“Vãn bối đang chờ tiền bối xuất thủ trước.”

Từ Thanh Phàm nghe được lời hắn nói không khỏi có chút không nói nên lời, chỉ có thể khoát tay nói : “Hay là ngươi xuất thủ trước đi.”

Sau khi nghe được lời của Từ Thanh Phàm, Thịnh Vũ Cực bất đắc dĩ, đành phải cẩn thận hai tay đưa lên, mười mấy hảo cầu to bằng nắm tay nhanh chóng bay đến Từ Thanh Phàm, đồng thời nhanh chóng bóp nát một đạo ngọc phù, trên người màu vàng lóe lên, hiển nhiên tăng thêm một đạo pháp phòng ngự hệ thổ.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Thịnh Vũ Cực này cẩn thận như vậy, trong lòng của Từ Thanh Phàm không khỏi cảm thấy có chút buồn cười. nhưng thân hình lại lùi mạnh về sau, nhanh chóng đến nỗi không thể hình dùng, vẫn lưu lại một chuỗi tàn ảnh! Mà hỏa cầu mà Thịnh Vũ Cực phát ra, toàn bộ chủ đánh vào tàn ảnh, rơi xuống đất, bắn tung tóe đốm lửa, không có tổn thương chút nào cho Từ Thanh Phàm.

Lúc này, tốc độ khủng bố mà Từ Thanh Phàm phối hợp giữa Quy Tượng Báo và Thần Hanh Thuật sinh ra, cuối cùng hiện ra uy lực của nó.

Nhìn thấy tốc độ của Từ Thanh Phàm làm chi người ta trừng mắt líu lưỡi, Thịnh Vũ Cực bất giác kinh ngạc rất lớn, công kích trong tay không dám dừng lại chút nào, hỏa cầu hỏa sóng cuồn cuộn không ngừng bắn đến Từ Thanh Phàm, nhưng không một cái nào trúng thân thể Từ Thanh Phàm với tốc độ kinh khủng như thế.

Theo sự công kích không ngừng, công kích của Thịnh Vũ Cực càng thu phát tùy tâm, trong lòng không khỏi cảm thấy vị tiền bối Tích cốc kỳ trước mắt này, cũng bất quá chỉ có thế, mặc dù tốc độ nhanh một chút, những cũng không thể tạo thành uy hiếp gì cho mình.

Từ trên trận đấu mà nhìn, sự việc cũng quả thực giống như hắn suy nghĩ,Từ Thanh Phàm bị công kích của hắn làm cho áp chế, chỉ có thể bên mép lôi đài không ngừng di chuyển.

Mà khi, Từ Thanh Phàm rốt cuộc cảm thấy bản thân đến lúc này nên xuất thủ tấn công rồi, lúc này người thanh niên này có thất bại đi nữa, hắn sẽ không đả kích gì lớn đến lòng tin của hắn sao?

Cho nên ngay khi Thịnh Vũ Cực này quyết định muốn phóng tay làm lớn một trận, lại cảm thấy trước mắt hoa lên, Từ Thanh Phàm biến mất đột ngột như vậy ngay trước mắt hắn. ngay khi hắn đáy lòng thầm hô “Bất hảo”, liền cảm giác một lực lượng cực lớn từ sau cổ mình truyền đến. sau

https://thuviensach.vn

đó hắn phát hiện mình bất giác đằng không bay đi, khi Thịnh Vũ Cực thật không dễ dàng mới ổn định bước chân khi từ trên không trung rơi xuống, lại phát hiện bản thân đã đứng ngoài lôi đài.

Thì ra, Từ Thanh Phàm vừa rồi tốc độ nhanh như chớp lao đến sau lưng hắn, bắt lấy cổ hắn, ném ra ngoài lôi đài.

“Từ Thanh Phàm thắng.” âm thanh già nua của trưởng lão làm trọng tài bên sàn đấu vang lên.

Sau khi âm thanh của trưởng lão đó kết thúc, Từ Thanh Phàm đầu tiên là khom người hành lễ với trưởng lão, sau đó gật đầu chào Thịnh Vũ Cực, cũng mặc kệ ánh mắt kinh ngạc của hắn, nhẹ bước ra khỏi sàn đấu.

Từ Thanh Phàm trận này là người kết thúc cuối cùng của vòng đầu tiên, người khác sớm đã thu được thắng lợi.

Hôm nay, ngoài Từ Thanh Phàm, Nhạc Thanh Nho, Kim Thanh Hàn, Nam Cung Thanh Sơn, Phượng Thanh Thiên đều dễ dàng thu được thắng lợi. cũng không biết trong sự sắp xếp thi đấu phải chăng có sự tính toán, trong các trận đấu ngày đầu tiên, cũng không có xuất hiện cao thủ Tích cốc kỳ giao đấu với nhau, ngược lại những đệ tử Luyện khí kỳ tham gia ôm hi vọng có được may mắn bị đào thải sạch sẽ.

Nhưng loại dễ dáng này sẽ không duy trì quá lâu, bởi vì mặc dù đào thải một nửa đệ tử tham gia, nhưng toàn bộ còn lại đều đã là cao thủ Tích Cốc kỳ.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 24: Khổ Chiến

Mặc dù Nam Cung Thanh Sơn cũng thành công thăng cấp làm cho Từ Thanh Phàm có chút khó chịu, nhưng nhìn thấy Nhạc Thanh Nho và Kim Thanh Hàn đều nhẹ nhàng thăng cấp, Từ Thanh Phàm nói chung vẫn rất vui mừng.

Bởi vì vòng thứ nhất thực lực song phương giao đấu cách biệt rất lớn, cho nên cũng không xuất hiện cái gì gọi là đặc sắc. Thế là Từ Thanh Phàm sau khi xem một chút các đệ tử khác giao đấu. liền hướng về Kim Thanh Hàn đã đi về khán đài gật đầu chào hỏi, sau đó cũng không quản đến ánh mắt oán hận của Nam Cung Thanh Sơn vẫn đang bám sát mình, cùng với Nhạc Thanh Nho đi về hậu sơn.

Lúc này, mặt trời đã ngả về tây, bên đường những cây cổ thụ dưới ánh nắng chiều chiếu lên đỏ như máu càng tỏ ra tang thương, phóng mắt nhìn lên một mảnh trời xanh hồng của đất trời, dường như đang nói lên điều gì vậy.

Từ Thanh Phàm vừa ngắm cảnh sắc trên đường, vừa nói chuyện với Nhạc Thanh Nho về những điều mắt thấy tai nghe ngày hôm nay, chỉ là tỏ ra có chút còn để trong lòng.

“Sư đệ, trong lòng đệ có chuyện gì sao?” Nhạc Thanh Nho thấy thần sắc của Từ Thanh Phàm có chút thất thần, liền hỏi.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm nghe Nhạc Thanh Nho hỏi vậy, cũng không che dấu nữa, lo lắng nói : “Sư huynh, không ngờ huynh được phân vào cùng một lôi đài với tên Nam Cung Thanh Sơn đó. Theo số hiệu hai người các ngươi, sau một trận nữa là phải giao đấu rồi.”

“Đúng vậy, ngày xưa là sư huynh đệ, bây giờ lại trở thành đối thủ của nhau, ài ~~~” Nhạc Thanh Nho than thở.

“Sư huynh, đệ muốn nói là, đến khi đối mặt với Nam Cung Thanh Sơn, huynh nhất định không được hạ thủ lưu tình. Miễn cho hắn có cơ hội lợi dụng. loại người như hắn là không thể niệm tình cũ được.” Từ Thanh Phàm xoay đầu nhìn chằm chằm vào ánh mắt của Nhạc Thanh Nho nói một cách chân thật.

Nghe Từ Thanh Phàm nói như vậy, Nhạc Thanh Nho hơi trầm mặc một chút, sau đó cười nói : “Điều này sư huynh biết rồi.”

“Vậy thì tốt rồi.” nghe được sự đảm bảo của Nhạc Thanh Nho, Từ Thanh Phàm an tâm một chút.

Ánh nắng chiều chiếu xuống, bóng dáng của hai người được kéo dài ra.

Một đêm không nói chuyện.

Ngày hôm sau, ngày 23 tháng mười, sương giáng. Gió nhẹ mây trong xanh, thuận lợi trong việc cưới hỏi đón khách, kị đi xa.

Ngày hôm nay cũng là ngày thứ hai của cuộc thi đấu bên trong môn phái Cửu Hoa Môn.

Từ Thanh Phàm đứng dưới thạch đài thứ năm, nhìn đạo pháp đối quyết giữa hai cao thủ Tích Cốc kỳ trên lôi đài. Bởi vì bên cạnh có một vị hộ pháp của Cửu Hoa Môn đang theo dõi, cho nên hai người cũng không

https://thuviensach.vn

cần lo lắng đạo pháp uy lực quá lớn sẽ làm tổn thương nhầm người bên cạnh, đều toàn lực xuất thủ, cát bay đá chạy, hỏa quang xông đến tận trời, sáng đẹp dễ nhìn, lại vô cùng nguy hiểm.

Cuối cùng, bởi vì ngũ hành tương sinh, dùng mộc hệ đạo pháp để đối kháng với hỏa hệ đạo pháp chỉ có thể làm cho uy lực của hỏa hệ đạo pháp tăng thêm, cho nên người sử dụng mộc hệ đạo pháp đấu không lại với người đệ tử sử dụng hỏa hệ đạo pháp, bị một đạo pháp "Hỏa Xà Thuật" kích trúng, lập tức hôn mê.

Đây đã là trận tỉ thí thứ ba của lôi đài thứ năm. Mà Từ Thanh Phàm được sắp xếp đấu trận thứ tư.

"Từ sư huynh." Đúng lúc Từ Thanh Phàm đang chuẩn bị lên sàn đấu, sau lưng đột nhiên truyền đến âm thanh của Kim Thanh Hàn.

"Sao ngươi lại tới đây? Ta nhớ ngươi cũng đấu trận thứ tư mà." Từ Thanh Phàm cười nói.

"Nghe nói sư huynh ngày hôm qua trận đầu tiên là người kết thúc cuối cùng sao?" Kim Thanh Hàn hỏi.

"Đúng vậy, có chuyện gì sao?"

"Hôm nay đừng hạ thủ lưu tình nữa, Tu sĩ tích cốc kỳ và tu sĩ luyện khí kỳ sức chiến đấu là không giống nhau." Kim Thanh Hàn nói một cách chân thành.

"Được rồi, hôm nay ta tuyệt đối sẽ không lưu tình nữa." Từ Thanh Phàm sau khi nghe được lời của Kim Thanh Hàn bất giác cười lên, câu này và câu ngày hôm qua hắn nói với sư huynh Nhạc Thanh Nho quả thật giống nhau lắm sao?

"Thế được rồi. hôm nay chúng ta đánh cược đi."

https://thuviensach.vn

“Cược cái gì?” Từ Thanh Phàm kỳ quái hỏi.

“Cược ai giải quyết trận đấu trước.” vừa nói, Kim Thanh Hàn cũng không đợi Từ Thanh Phàm phản đối, xoay người đi về phía lôi đài của mình. Mà những người vẫn ở xung quanh lôi đài xem trận đấu cũng tự động tránh ra một con đường cho hắn. hiển nhiên, danh tiếng của “Cửu Hoa Song Kiệt” không phải là chỉ có hư danh. Đồng thời cũng có rất nhiều người lét lút đánh giá Từ Thanh Phàm, trong lòng đoán xem lai lịch của Từ Thanh Phàm, lại có thể quan hệ thân mật như thế với một con người cô độc như Kim Thanh Hàn.

Nhìn ánh mắt kỳ dị của những người xung quanh đang nhìn mình, Từ Thanh Phàm bất giác cười khổ. Xem ra lần này thật sự phải cố gắng rồi, dù thắng không được Kim Thanh Hàn, ít nhất cũng không thể thua quá thảm được.

Sau khi bước lên lôi đài, Từ Thanh Phàm phát hiện đối thủ lần này hiển nhiên mạnh hơn lần trước rất nhiều, bất luận là thực lực hay là tinh thần. Chỉ thấy người này khi bước lên lôi đài cước bộ ổn định, ánh mắt trấn định, khóe miệng thậm chí còn nở một nụ cười nhẹ ấm áp. Mà công lực cũng đạt đến Tích Cốc hậu kỳ, thực lực tương đương với Từ Thanh Phàm.

“Phiền phức lớn rồi, còn đánh cược với Kim Thanh Hàn ai thắng trước nữa chứ, tên gia hỏa này công lực tương đương với mình, dù có thần thông của Khô Vinh Quyết, nhưng rốt cuộc là thắng hay bại còn khó nói đây. Càng đừng nói muốn nhanh chóng kết thúc trận đấu nữa rồi.” Từ Thanh Phàm âm thầm cười khổ.

Chỉ là làm cho Từ Thanh Phàm cảm thấy rất kỳ lạ là, hắn luôn cảm thấy đối thủ trước mắt mình rất quen mắt, hình như trước đây gặp qua ở nơi nào rồi vậy. chỉ là mình ở Cửu Hoa Môn trước nay làm quen không nhiều, làm sao có thể có cảm giác này chứ?

https://thuviensach.vn

Sau khi hai người hành lễ với trưởng lão làm trọng tài trong trận đấu này, người kia lại hơi cúi người chào Từ Thanh Phàm, mỉm cười nói : “Vãn bối Lý Vũ Hàn ra mắt Từ sư thúc.”

Nhìn thấy Lý Vũ Hàn trước mắt này quen mình, Từ Thanh Phàm càng kỳ quái, tò mò hỏi : “Ngươi biết ta sao?”

“Vãn bối hơn 20 năm trước, đã từng may mắn gặp qua sư thúc một lần.” Lý Vũ Hàn cười nhẹ rồi đáp.

“20 năm trước?” Từ Thanh Phàm nghi hoặc nói : “Lúc đó ta hình như mới bái nhập Cửu Hoa Môn mà , hắn là không quen người nào mới đúng.”

“Sư thúc, người thật là một con người bận rộn quên mất rồi, năm đó Lục sư thúc tổ đem người vào sư môn, là vãn bối phụ trách tiếp đãi.” Lý Vũ Hàn nhẹ giọng giải thích.

“Ồ, thì ra là ngươi à.” Từ Thanh Phàm xấu hổ cười trừ, nghĩ hai mươi năm trước tên trung niên ngự chiếc thuyền màu trắng, hai mươi năm trước hắn đã có pháp khí phi hành của mình, cũng quản lý một phương sự vụ trong môn phái, hiển nhiên nhận được sự trọng thị rất lớn của Cửu Hoa Môn, hai mươi năm nay trôi qua rồi, chỉ sợ thực lực càng mạnh mẽ.

“Sư thúc nhớ ra rồi à.” Lý Vũ Hàn cười nói, vẻ mặt mặc dù bình tĩnh, nhưng trong lòng sóng biển đang xô ào ào. Lý Vũ Hàn sở dĩ nhớ được Từ Thanh Phàm, là vì lúc đó tư chất của Từ Thanh Phàm rất bình thường, lại có thể được cao thủ trong môn phái là Lục Hoa Nghiêm thu làm thân truyền đệ tử, cho nên hắn mới ấn tượng sâu sắc. lại không ngờ người sư thúc mà lúc đó bị mình cho rằng tư chất rất thấp, lại trong hai mươi năm ngắn ngủi công lực tương đương với mình rồi, làm sao có thể không làm cho hắn kinh ngạc được chứ?

“Ngươi vẫn có thể biết được tên ta, từ hai mươi năm trước đến giờ lại gặp mặt, chúng ta cũng là rất có duyên rồi, gọi sư thúc làm gì nghe không

https://thuviensach.vn

được tự nhiên.” Từ Thanh Phàm khoát tay nói.

Bây giờ Từ Thanh Phàm cũng đích thực rất xấu hổ, Lý Vũ Hàn trước mắt này nhiều tuổi hơn mình, tính cách già dặn hơn hình, thực lực cũng không dưới mình, lại một tiếng sư thúc hai tiếng sư thúc. Làm cho hắn luôn cảm thấy bản thân không được tự nhiên.

“Quy củ là không thể thay đổi, người bối phận lớn hơn vãn bối, vãn bối nên gọi người là sư thúc.” Lý Vũ Hàn lại kiên trì nói.

Khi Từ Thanh Phàm còn định nói thêm gì đó, trưởng lão bên cạnh đột nhiên nói : “Đừng ôn chuyện cũ nữ, nhanh tỉ thí đi.” Lúc này dưới lôi đài những người xem trận đấu ở xung quanh đang kỳ vọng được xem một trận đại chiến cũng phát ra tiếng xì xào.

“Được rồi, đây là lôi đài, chúng ta vẫn nên bắt đầu tỉ thí đi.” Từ Thanh Phàm cười khổ nói, đột nhiên cảm thấy mình có chút giống như con khỉ đang bị xung quanh ngắm.

“Được rồi, vẫn xin sư thúc hạ thủ lưu tình.” Lý Vũ Hàn cũng mỉm cười nói.

Trải qua lần ôn chuyện này, trên sàn đấu nhìn qua có vẻ bình yên như thế, nhưng thật sự sẽ là như thế sao?

Lý Vũ Hàn sau khi khách khí một hồi biết Từ Thanh Phàm sẽ không xuất thủ trước, thế là tay bấm chỉ quyết, trên người màu vàng đất hóa lớn lên, tiếp theo chỉ thấy nham thạch trên mặt đất của lôi đài đột nhiên hở ra vô số chỗ, mặt đất nhô lên từ từ nứt ra, bên trong chậm rãi chớp lên quang mang màu vàng đất, mà Từ Thanh Phàm một bên chỉ cảm thấy thổ linh khí trong thiên địa toàn bộ tập trung vào mấy chỗ. Sau đó. Bốn con rối bằng đá thân cao gần một trượng từ trong chỗ nứt của mặt đất bò ra, vây Từ Thanh Phàm vào giữa.

https://thuviensach.vn

“Thạch Rối Thuật?” Từ Thanh Phàm ánh mắt nheo lại một chút, nhìn Lý Vũ Hàn nhẹ giọng nói.

Để có thể đoạt về “Tam Trượng Thanh Lăng” của sư phụ, Từ Thanh Phàm đã chăm chỉ nghiên cứu các loại đạo thuật của Cửu Hoa Môn, cho nên dễ dàng nhận ra đạo thuật mà Lý Vũ Hàn sử dụng.

“Sư thúc kiến văn thật rộng rãi.” Lý Vũ Hàn nhẹ giọng tán thưởng. Đồng thời khi nói lời này, bốn con thạch rối bước nhanh về phía Từ Thanh Phàm, mặt đất chấn động, chỉ trong chớp mắt liền đến trước mặt Từ Thanh Phàm, con thì nhấc chân con thì bạt tay cùng đánh về phía Từ Thanh Phàm.

Nhìn bốn con rối uy lực cực lớn này, Từ Thanh Phàm cười nhẹ một tiếng, cũng không để trong lòng nhiều, uy lực của những con rối này đương nhiên cực lớn, nhưng cũng bởi vì những con rối này tập trung thổ linh khí lượng lớn, cho nên cử động không được linh hoạt, đối với tốc độ cực nhanh của Từ Thanh Phàm mà nói uy hiếp không lớn.

“Rầm……”, mặt đất ầm vang, nham thạch lôi đài đều có vẻ lung lay muốn vỡ ra, tay chân của bốn con rối nặng nề muốn đụng vào Từ Thanh Phàm trên lôi đài, nhưng nào có thể trúng được một góc áo của Từ Thanh Phàm.

Lại thậy Từ Thanh Phàm không biết khi nào đã xuất hiện ở vị trí cách chỗ ban đầu ba trượng, mặc dù không có nhận chút thương tổn nào, nhưng vẻ mặt xanh mét, nhìn chằm chằm vào Lý Vũ Hàn vẫn đang nở nụ cười vô tội, từ từ nói : “Địa Phược Thuật”.

Thì ra, Từ Thanh Phàm lợi dụng Quy Tượng Báo và Thần Hành Thuật chớp lên tránh né công kích của con rối, nhưng kinh hãi phát hiện thể của mình hình hưng đeo thêm chì vậy nặng nề không thôi, tốc độ ít nhất giảm đi một nửa. so với tốc độ của tu sĩ Tích Cốc kỳ sử dụng “Thần Hành Thuật”

https://thuviensach.vn

có chút không bằng. Vì vậy Từ Thanh Phàm đoán Lý Vũ Hàn này hẳn là sử dụng "Địa Phược Thuật" đạo pháp trung giai cao cấp của thổ hệ.

"Vãn bối nhìn thấy trận đấu của sư thúc và Thịnh sư đệ, đối với tốc độ của sư thúc cảm thấy vô cùng khâm phục. nhưng nghĩ đến mình nếu lúc đối mặt với sư thúc cũng không có cách gì, cho nên mới thi triển chút tiểu kế, mong sư thúc đừng trách." Lý Vũ Hàn hình như rất hổ thẹn, âm thanh vẫn như cũ hết sức có lễ. nhưng lại làm cho Từ Thanh Phàm bất giác nhớ đến Trương Hoa Lăng chưởng môn.

Đồng thời khi Lý Vũ Hàn đang nói, mặt đất tiếp tục chấn động. bốn con rối lần nữa công kích đến Từ Thanh Phàm.

Mất đi ưu thế về tốc độ, Lý Vũ Hàn ở phía đối diện tỏ ra là một người khó lường, Từ Thanh Phàm bất đắc dĩ lâm vào khổ chiến.

Mặc dù tốc độ vẫn nhanh hơn những con rối một chút, nhưng đối phương có bốn con rối, vây quanh bốn phía Từ Thanh Phàm càng tỏ ta có chút chật vật không chịu nỗi. mà Lý Vũ Phàm lại chỉ đứng một bên vừa cười dài vừa xem, không có ý tứ nhân cơ hội cháy nhà mà hôi của. đương nhiên cũng có khả năng là vì hắn phải phân tâm khống chế thạch rối, cho nên không thể chính mình phát động công kích.

Mà mỗi lần Từ thanh Phàm vất vả dựa vào tốc độ đột phá sự công kích của thạch rối, muốn đến gần công kích Lý Vũ Hàn, sẽ có một bức tường bằng đá dày rộng rắn chắc đột nhiên xuất hiện trước mặt Từ Thanh Phàm, chặn bước tiến của hắn. mà khi Từ Thanh Phàm vượt qua được bức tường này, lại phát hiện thạch rối đã đuổi kịp hắn rồi, chỉ đành bắt đầu tránh công kích của thạch rối lần nữa.

"Xem ra chỉ có thể dùng thần thông của Khô Vinh Quyết để đối địch rồi." Từ Thanh Phàm thở than. Hắn vốn dĩ còn chuẩn bị để dành thủ đoạn

https://thuviensach.vn

bí mật của Khô Vinh Quyết, nhưng không ngờ sớm như vậy đã gặp cường địch rồi.

Nghĩ đến đây, Từ Thanh Phàm than nhẹ một tiếng, hai mắt chớp lên hai đạo linh quang màu xám và màu xanh. Đồng thời, giữa ngón tay của hai tay như biến thành ma thuật đột nhiên xuất hiện mấy trăm đóa hoa đẹp rực rỡ, sáng mỹ lệ mà nguy hiểm, làm cho người khác có một cảm giác quái dị.

Thấy Từ Thanh Phàm đột nhiên sử dụng đạo thuật quái dị, Lý Vũ Hàn hơi kinh ngạc, thạch rối mà hắn không chế cũng bất giác hơi dừng lại.

Ngay lúc này, hai tay Từ Thanh Phàm chà vào nhau, trên tay những đóa hoa xinh đẹp đó lần lượt bay đến bốn con rối bằng đá, dường như gió thổi hoa bay vậy mang theo một cơn mưa hoa.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 25: Toái Thạch

Lý Vũ Hàn nhìn thấy Từ Thanh Phàm đột nhiên trong chớp mắt tạo ra rất nhiều hoa tươi, trong tiềm thức cảm thấy không ổn, nhưng khi hắn muốn dùng tay điều khiển những thạch rối tránh những đóa hoa xinh đẹp mà nhìn như vô hại đó, thì đã không kịp nữa.

Từng đóa hoa lần lượt dính trên bốn con rối bằng thạch, chớp mắt, Lý Vũ Hàn dường như cảm thấy thời gian dừng lại. sau đó, những tiếng ầm ầm liên tiếp vang lên, từng trận hỏa quang nổ mạnh bắt đầu từ trên thân thạch rối không ngừng chớp lên, tạo ra khói mù mịt, trong những tiếng nổ đó cánh hoa liên tiếp rơi xuống, lại là từng trận mưa hoa rất đẹp.

Đáng tiếc, Lý Vũ Hàn lúc này không còn tâm tình để thưởng thức sự mĩ lệ trước mắt. trong sự nổ mạnh của những đóa hoa xinh đẹp đó, Lý Vũ Hàn chỉ cảm thấy tâm thần chấn động mạnh, thổ linh khí trong cơ thể hỗn loạn một trận, vẻ mặt trở nên trắng bệch. Hắn biết rằng, đây là thạch rối sau khi chịu tổn hại hắn là chủ nhân nên cũng bị cắn trả.

Sau khi khói mù tan hết, hoa rơi xuống hết, bốn con thạch rối kia vẫn còn đó, nhưng lớp da nham thạch trên người lại xuất hiện vô số vết nứt rất sâu.

Sau đó, những tiếng “Rắc rắc” vang lên, liền thấy những vết nứt trên người bốn con thạch rối đó không ngừng kéo dài ra sâu thêm. Theo sự lan tràn của vết nứt không ngừng khuyết tán, thạch rối bắt đầu sụp đổ, từng miếng nham thạch lớn nhỏ vỡ ta rơi xuống đầy cả lôi đài. Trong chốc lát

https://thuviensach.vn

những nham thạch bị vỡ đó cũng biến thành thổ linh khí màu vàng, biến mất trong thiên địa.

Đến lúc này, mọi người xem xung quanh mới phản ứng lại kinh ngạc hô lên, mà trưởng lão làm trọng tài đó cũng nhìn Từ Thanh Phàm một cách kỳ quá, hiển nhiên ngay cả ông ta cũng không biết Từ Thanh Phàm dùng đạo pháp gì gây nên.

- Đạo pháp thật khủng khiếp, bốn con rối bằng đá đó lại dễ dàng bị đánh nát như vậy.

- Đạo pháp này thật là đẹp, uy lực rất lớn.

- Sư huynh, huynh cũng là người tu luyện mộc hệ, đạo pháp này huynh biết không?

- Từ trước đến nay chưa nghe nói loại đạo pháp này, đặc biệt như vậy, uy lực lại lớn như vậy, ta đáng lẽ nên biết mới đúng chứ.

Nghe người dưới đài kinh ngạc thảo luận, Từ Thanh Phàm cười khổ không thôi, biết rằng bắt đầu từ bây giờ mình sẽ nổi tiếng rồi, đáng tiếc đây không phải là điều mong muốn của mình.

Lý Vũ Hàn ngẩn người nhìn cách hoa và đá vỡ rơi đầy trên mặt đất. đột nhiên mở miệng nói.

- Bạo Viêm Hoa, vừa rồi những thứ đó là Bạo Viêm Hoa ..

Nghe được lời của Lý Vũ Hàn, Từ Thanh Phàm gật đầu khẳng định.

-Đích thực là Bạo Viêm Hoa, Vũ Hàn ngươi cũng rất hiểu biết.

Để cho Từ Thanh Phàm kinh ngạc là, Lý Vũ Hàn lúc này lại còn có thể cười nói ra.

https://thuviensach.vn

-Phải nói là đạo pháp của sư thúc rất đặc biệt.

- Vừa rồi sau khi thạch rối bị ta kích trúng, ngươi hẳn chịu cản trả phải không? Bây giờ ngươi ngay cả "Địa Phược Thuật" cũng đã không thể duy trì nữa rồi. không thể hạn chế tốc độ của ta, trận đấu này tiếp tục còn có ý nghĩa gì nữa chứ? Ngươi nhận thua đi.

Có những người, mặc dù là đối thủ, nhưng ngươi không thể có ác cảm với hắn được. mà Lý Vũ Hàn chính là người như vậy, cho nên Từ Thanh Phàm sau khi nhìn thấy mặt hắn trắng bệch đi, nhịn không được khuyên nhủ.

Nhưng Lý Vũ Hàn chỉ cười nhạt nói :

-Có một số chuyện, nếu đã quyết định rồi, lại có mục tiêu rồi, thì nên tiếp tục kiên trì, không phải sao?

Từ Thanh Phàm thấy Lý Vũ Hàn kiên trì như thể chỉ có thể nói.

-Được rồi, thế thì chúng ta tiếp tục đi.

Vừa nói, ngón tay của hai tay Từ Thanh Phàm như có ma thuật không ngừng biến hóa, vô số ánh sáng màu vàng như đao kiếm Nộn Thảo xuất hiện ở đầu ngón tay của Từ Thanh Phàm, theo đôi tay của Từ Thanh Phàm không ngừng huy động, tăng tốc hướng Lý Vũ Hàn công tới.

"Nhận Thảo?" Lý Vũ Hàn nhẹ giọng nói.

Trong chốc lát, Lý Vũ Hàn chỉ cảm thấy phóng mắt tất cả đều là màu xanh cỏ non, bay đến mình, nhưng Lý Vũ Hàn không cảm thấy màu xanh mềm mại lá cây công đến mình có thể nhiều như vậy. thế là vội vàng liên tục bấm pháp quyết, chỉ thấy lại là một bức tường bằng đá dày rộng đột nhiên xuất hiện chắn trước mặt hắn, chắn đứng sự công kích của những Nhận Thảo đó. Cỏ và đá đánh vào nhau, bắn tung toét bụi đá, cuối cùng

https://thuviensach.vn

mặc dù bức tường bằng nham thạch bị những vết rạch rất sâu, nhưng cũng ngăn chặn được sự công kích của Nhận Thảo.

Từ Thanh Phàm khi phát ra hơn trăm đạo Nhận Thảo, đồng thời thân hình cũng theo sau Nhận Thảo xông đến Lý Vũ Hàn, tốc độ rất nhanh, sau lưng thậm chí còn lưu lại một đạo tàn ảnh.

Nhưng khi Từ Thanh Phàm vượt qua bức tường đá đột nhiên xuất hiện đó, đến trước mặt Lý Vũ Hàn chuẩn bị bắt lấy Lý Vũ Hàn ném ra ngoài sàn đấu, lại phát hiện từng trận bạch quang, sau khi quang hoa tan hết, một chiếc thuyền nhỏ xuất hiện dưới chân hắn, chính là pháp khí phi hành mà Từ Thanh Phàm đã nhìn thấy khi lần đầu tiên gặp hắn, Lý Vũ Hàn nhanh chóng bay lên bầu trời, cũng làm cho Từ Thanh Phàm bắt vào khoảng không.

“Sư thúc đạo pháp quả nhiên huyền diệu.” Lý Vũ Hàn chân đạp chiếc thuyền màu trắng, đứng ở giữa không trung cúi đầu nói với Từ Thanh Phàm: “Vãn bối tự thẹn không bằng, chỉ đành mượn pháp khí, sư thúc chớ trách cứ.”

“Pháp khí cũng là một phần thực lực của ngươi, không có gì phải trách cứ cả.” Từ Thanh Phàm ngẩng đầu nhìn Lý Vũ Hàn đứng trên không trung, thản nhiên nói. Mặc dù trên miệng nói như vậy, nhưng trong lòng lại rất phiền não, mình đã quên mất Lý Vũ Hàn có một kiện pháp khí phi hành, như vậy mà nói, mình không có thiên thời địa lợi liền rơi xuống hạ phong rồi.

“Sư thúc người có thể nghĩ như vậy thì tốt rồi.” Lý Vũ Hàn gật đầu cười nhẹ, cùng lúc đó lại từ trong tay áo lấy ra một lá cờ hình tam giác màu vàng, trên đó có những đồ án lượn lờ, giải thích với Từ Thanh Phàm : “Đây là một kiện pháp khí duy nhất ngoài “Bạch Vân Chu”, được gọi là “Lạc Thạch Kỳ” uy lực cũng được xem như không tồi, sư thúc cần phải cẩn thận.”

https://thuviensach.vn

Vừa nói, Lý Vũ Hàn rất thong thả huy động lá cờ nhỏ đó, hình như mặt trên của rất nặng vậy, sau đó, những tảng đá lớn ở trên bề mặt của lá cờ đó đột nhiên trở nên linh động, rồi một viên đá lớn trực tiếp bay ra từ lá cờ, nhanh chóng rơi xuống Từ Thanh Phàm.

Nhìn thấy tảng đá nặng nghìn cân đó rơi đụng chính mình, Từ Thanh Phàm hơi kinh ngạc, nhưng không có do dự nhanh chóng di dộng thân hình tránh khỏi phạm vi công kích của nó.

“Rầm…..” theo tảng đá từ trên trời rơi xuống, mặt đất kịch liệt chấn động, tảng đá rơi xuống lôi đài bằng đá cũng xuất hiện những vết nứt, những âm thanh của tảng đá rơi xuống không ngừng vang vọng khắp đất trời. mà những người xem xung quanh có rấy nhiều người công lực tương đối thấp, cũng đứng ngồi không ổn định ngã nhào xuống đất, có thể thấy tảng đá lớn này rơi xuống đất uy lực lớn như thế nào.

Khi Từ Thanh Phàm mới tránh ra ngoài ba trượng, lại có một tảng đát lớn khác hướng đến hắn, không biết làm sao Từ Thanh Phàm đành phải lần nữa trốn tránh tiếp. nhưng những tảng đá lớn này dường như vô cùng vô tận, không ngừng rơi đến chỗ hắn.

Theo những tảng đá lớn không ngừng rơi xuống, thanh thế của cuộc tỷ thí ở lôi đài thứ năm cũng càng lúc càng mạnh mẽ. cả mặt đất lay động muốn sụp đổ, âm thanh của những tảng đá lớn khi rơi xuống đất dường như vang vọng cả Cửu Hoa Sơn, có rất nhiều người xem ở các lôi đài khác cũng bị hấp dẫn mà chạy đến chỗ này.

Những người mới đến nhìn thấy Lý Vũ Hàn đang cưỡi chiếc thuyền nhỏ đứng dưới bầu trời, lá cờ trong tay không ngừng huy động những tảng đá rơi xuống, và Từ Thanh Phàm ở dưới lôi đài đang không ngừng di chuyển với tốc độ cực nhanh lưu lại những tàn ảnh, không chỉ trợn mắt há mồm, đầy còn là cuộc chiến giữa những Tích Cốc kỳ với nhau sao? Thực

https://thuviensach.vn

lực quả thật đã không kém với Cửu Hoa Song Kiệt nổi tiếng cả Cửu Hoa Môn là Kim Thanh Hàn và Phượng Thanh Thiên.

Dưới lôi đài, trên ngọn của một cây đại thụ nào đó, đang đứng một người có thân hình to lớn mập mạp, khuôn mặt hòa nhã, luôn cười típ đôi mắt vốn dĩ rất to lại. nhưng rất kỳ quái là, hắn to lớn như vậy đúng trên ngọn cây lại không có một chút trọng lượng, ngọn cây ngay cả cong xuống cũng không cong chút nào, chỉ là lung lay theo gió mà thôi.

Mà ở bên cạnh, lại có một tu sĩ trung niên chân cưỡi một pháp khí hình lông chim lặng lẽ đứng giữa không trung. Chính là Thịnh Vũ Sơn người mà lúc đầu đã cùng với Lý Vũ Hàn tiếp đón Lục Hoa Nghiêm và Từ Thanh Phàm, nhìn thấy tình hình trên sàn đấu vẻ mặt chăm chú.

“Vũ Sơn, ngươi nói hai người bọn họ ai sẽ thắng?” Tên mập mạp luôn cười hi hi đó hỏi Thịnh Vũ Sơn đứng bên cạnh.

“Không biết, công lực của hai người tương đương, Từ sư thúc đạo pháp huyền diệu, thân pháp quỷ dị, mà Vũ Hàn lại kinh nghiệm phong phú, pháp khí mạnh mẽ, thắng bại chỉ là năm năm mà thôi.” Thịnh Vũ Sơn thản nhiên nói.

“Ồ? Ta còn cho rằng ngươi sẽ nói Lý Vũ Hàn thắng chứ. Dù sao Từ Thanh Phàm trận trước đã đánh bại đệ đệ của ngươi là Thịnh Vũ Cực, hơn nữa Lý Vũ Hàn cùng là bạn thân của ngươi.” Mập mạp vẫn cười hi hi nói, dường như không vì sự lạnh nhạt của Thịnh Vũ Sơn mà tức giận.

“Hi vọng là hi vọng, sự thực là sự thực.”

“Nhưng thật sự không ngờ hai người này đến là những đồng môn có thực lực có thể đạt đến năm người đứng đầu lại gặp nhau sớm như vậy, không phải những cao tầng đã lén lút làm cho những người có thực lực cao tránh gặp nhau rồi hay sao?” Mập mạp kỳ quái nói.

https://thuviensach.vn

“Phỏng chừng những người cao tầng trong môn phái cho rằng Từ Thanh Phàm này không có nổi danh, mà Lý Vũ Hàn lại làn đệ tử hàng chữ “Vũ”, cho nên cho rằng thực lực của bọn họ hơi thấp. dù sao Đông Phương Thanh Linh sư thúc chính là người nổi danh nhất ở lôi đài thứ năm này.” Thịnh Vũ Sơn mang theo vẻ mặt cười nhạo nói.

“Nhưng ta quả thật cảm thấy phần thắng của Từ Thanh lần này lớn hơn.” Mập mạp trầm mặc một lúc rồi cười nói.

“Sao nói vậy?” Thịnh Vũ Sơn hỏi.

“Lý Vũ Hàn mới rồi khi thạch rối của hắn bị đánh tan cũng bị đạo thuật cắn trả, bị nội thương không nhẹ rồi, bây giờ càng là ngay cả “Địa Phược Thuật” cùng không thể duy trì, có thể thấy linh khí trong cơ thể đã tiêu hao rất nhiều. mà “Lạc Thạch Kỳ” đó lực công kích tất nhiên là cường đại, nhưng sử dụng lại linh lực tiêu hao rất lớn. hơn nữa hắn cần phải đồng thời duy trì “Bạch Vân Chu” ở dưới chân, dường như không bao lâu sau linh khí trong cơ thể sẽ cạn kiệt. Mà Từ Thanh Phàm đó mặc dù bây giờ đang tránh né một cách chật vật, nhưng linh khí trong cơ thể hắn lại cũng không tiêu hao nhiêu lắm. cho nên nói rằng, khi Lý Vũ Hàn cạn kiệt khí lực, là lúc thất bại.” Mập mạp nói, vẻ mặt dường như còn mang đến vẻ tiếc nuối.

“Không chắc.” Thịnh Vũ Sơn phản bác nói : “Tất nhiên bây giờ linh khí trong cơ thể của Vũ Hàn tiêu hao nghiêm trọng, nhưng ngươi chẳng lẽ không phát hiện ra sao? Theo những tảng đá lớn không ngừng rơi xuống, Từ Thanh Phàm đó không gian tránh né càng lúc càng nhỏ hơn. Có lẽ trước khi Vũ Hàn tận hết linh khí, hắn đã bị thua rồi. hơn nữa lấy tâm tư cẩn mật của Vũ Hàn, hắn chẳng lẽ sẽ không phát hiện tình huống xấu của mình hay sao? Ta nghĩ hắn bây giờ hắn đã tìm được phương pháp đối phó rồi.”

“Thế thì chúng ta cứ nhìn sẽ biết rồi.” Mập mạp cũng không phản bác, chỉ cười mỉm rồi nói.

https://thuviensach.vn

Mà ngay khi Từ Thanh Phàm phát hiện tình thế dần dần phát triển đến chỗ bất lợi cho mình. Những tảng đá lớn rơi xuống lôi đài càng lúc càng nhiều, Từ Thanh Phàm cũng phát hiện không gian né tránh của mình càng lúc càng ít đi, cứ tiếp tục như vậy, mình sớm muốn gì cũng không còn chỗ để né tránh nữa sẽ bị tảng đá rơi trung mà thôi. Mà thấy uy lực của những tảng đá này, Từ Thanh Phàm biết rằng một khi bản thân bị trúng phải, có lẽ sẽ rơi vào tình trạng vạn kiếp bất phục.

“Không thể lại tiếp túc như vậy được.” Từ Thanh Phàm vừa tránh né những tảng đá rơi trúng mình, vừa nhíu mày thầm nói. “Nên phải làm một chút thay đổi gì đó rồi.”

Vừa nói, chỉ thấy hai mắt của Từ Thanh Phàm chớp lên hai màu xanh và xám, đầu ngón tay không ngừng biến hóa những đáo hoa màu trắng có cánh là những chiếc lồng xù mượt, trên mỗi đóa hoa đều phát ra vụ khí nhàn nhạt.

Chính là Vụ hoa một kỳ hoa dị thảo có thể lấy đóa hoa phát ra sương mù dày đặc.

Mỗi khi đầu ngón tay của Từ Thanh Phàm xuất hiện mấy đóa Vụ hoa, Từ Thanh Phàm liền đem chúng nói rải xuống mặt đất. liền như vậy Từ Thanh Phàm vừa tránh né những tảng đá trên trời rơi xuống, vừa rải những Vụ hoa. Theo Vụ hoa trên lôi đài càng lúc càng nhiều, cả lôi đài số năm càng lúc mê vụ càng đậm, cuối cùng, hình bóng của Từ Thanh Phàm hoàn toàn biến mắt trong mê vụ đó.

Lý Vũ Hàn sau khi phát hiện sự biến hóa này, cũng dừng huy động pháp khí “Lạc Thạch Kỳ” trong tay lại, nhíu mày nhìn một mảnh sương mù trước mắt, nào đâu có thể tìm được chút gì bóng dáng của Từ Thanh Phàm chứ? Lý Vũ Hàn từ huy động “Lạc Thạch Kỳ” tạo ra mấy tảng đá rơi vào mê vụ đó, mặt đất chấn động một lát mây mù tránh ra, nhưng không có chút gì gọi là tan ra cả.

https://thuviensach.vn

Bất đắc dĩ, Lý Vũ Hàn chỉ có thể dừng lại đứng trên không trung chờ đợi, đợi mê vụ bao phủ trên lôi đài tiêu tan.

Thời gian trôi qua, mê vụ lại chỉ là càng lúc càng dày đặc hơn, không có một chút gì muốn tiêu tan cả, những người xung quanh nhị không được phát ra những tiếng nghị luận, mà khi Lý Vũ Hàn cũng dần dần không nhẫn nại được nữa, thì dị biến nổi lên.

Chỉ thấy một cây màu xanh cực lớn đột nhiên xông ra từ mê vụ, trong chớp mắt xông thẳng đến vị trí cách dưới chân cách không xa Lý Vũ Hàn, dường như là trời gian tăng nhanh vậy, cây này ngắn trong một đoạn thời gian liền cao lớn lên bằng với mấy chục năm phát triển. Mà Từ Thanh Phàm đang đừng trên ngọn cây của cây đó, tay vung lên, mấy sợi dây màu xanh nhanh chóng từ trên tay hắn như chiếc lưỡi của loài rắn bắn ra, quấn quanh thân Lý Vũ Hàn còn chưa kịp phản ứng.

Sau đó tay của Từ Thanh Phàm vung lên, Lý Vũ Hàn liền rơi xuống bên ngoài lôi đài.

“Phù…. Cuối cùng cũng thắng rồi.” Từ Thanh Phàm nhẹ nhàng thở ra một hơi. Để dành thắng lợi trong trận đấu này hắn đã phải dùng hết tâm lực. đầu tiên là dùng mê vụ che chắn thân mình, sau đó lại hóa ra một sinh trưởng cực nhanh “Bách Niên Mộc”, nang mình lên không trung tiếp cận Lý Vũ Hàn, cuối cùng lại dùng “Thiết Đằng” trói chặt lấy Lý Vũ Hàn rồi ném ra ngoài lôi đài. Có thể gọi là tận hết sức rồi.

Nhẹ nhàng từ trên cây nhảy xuống mặt đất, Từ Thanh Phàm đầu tiên là thu hồi Vụ hoa, xua tan mê mù, sau đó nhìn về phía Trưởng lão làm trọng tài, đời ông ta công bố tin tức mình thắng lợi. nhưng làm cho Từ Thanh Phàm ngạc nhiên là, người trưởng lão này chỉ là ánh mắt rất quái dị nhìn mình, lại chậm chạp không có công bố kết quả mình chiến thắng.

https://thuviensach.vn

“Là vì mình tu luyện thần thông “Khô Vinh Quyết” làm cho ông ta cảm thấy kỳ quái sao?” Từ Thanh Phàm âm thầm đoán.

Bên ngoài lôi đài.

“Kết thúc rồi.” Thịnh Vũ Sơn cũng thở dài một hơi.

“Đúng vậy, Từ Thanh Phàm này vẫn là thiếu kinh nghiệm trong giao đấu.” Bên cạnh mập mạp đứng trên ngọn cây nói với vẻ tiếc nuối.

Ngay khi Từ Thanh Phàm cảm thấy biểu hiện của người trưởng lão này không bình thường, đột nhiên âm thanh của Lý Vũ Hàn vang lên.

“Linh Thạch Cữu!!”

Ngay khi Từ Thanh Phàm thầm kêu không tốt, nham thạch quanh người của Từ Thanh Phàm đột nhiên nhanh chóng nổi lên, trong chớp mắt hóa thành bốn chưởng lớn, chôn sống Từ Thanh Phàm xuống dưới đất, lại không có phát hiện ra, ngay khi Từ Thanh Phàm bị chôn xuống đất, hắn nhìn thấy Lý Vũ Hàn mà mình đã trói chặt ném ra ngoài sàn đấu, thân thể đã hóa thành một cục đã, thì ra đố chỉ là một thế thân.

Đến lúc này, thân hình thật sự của Lý Vũ Hàn mới từ trong một góc ở lôi đài từ từ hiện ra.

“Hảo tâm kế, hảo thủ đoạn.” bên ngoài mập mạp thở dài an ủi : “Trước tiên dùng một “Thạch tượng thế thân thuật” hóa thành chính mình đứng trên “Bạch Vân Chu”, sau đó bản thân lén lút trốn xuống một góc ở lôi đài dùng “Ẩn Thân Thuật” ẩn dấu thân mình, cuối cùng lại lợi dụng lúc Từ Thanh Phàm tưởng mình đã thắng lợi mà buông lỏng ra, lập tức dùng “Linh Thạch Cữu” đánh bại hắn, xem ra cuối cùng khi tiến vào 16 người mạnh nhất thi đấu, ta gặp được hắn cần phải cẩn thận rồi.”

https://thuviensach.vn

“Cảm ơn đã khen thưởng.” Thịnh Vũ Sơn vẻ mặt bình thản cũng lộ ra nụ cười, nói.

“Ta lại không phải là khen ngươi.”

“Ta và Lý Vũ Hàn thân như huynh đệ, ngươi khen hắn cũng như khen ta vậy.” Thịnh Vũ Sơn thản nhiên nói.

Trên lôi đài, Lý Vũ Hàn sắc mặt trắng bệch cười nhẹ, chỉ là lại có chút rầu lòng, trận đấu này hắn cuối cùng thắng rồi, nhưng cái giá phải trả thì thật là quân bài trong tay toàn bộ đưa ra hết, hơn nữa linh khí tiêu hao nghiêm trọng, không có mấy ngày khó mà hồi phục, đặc biệt là giờ phút cuối cùng, hắn không chỉ cần đồng thời duy trì “Bạch Vân Chu”, còn phải thi triển “Thạch Tượng Thế Thân Thuật’, và cùng lúc còn phảu thi triển “Ẩn thân thuật”, đối với hắn thận sự phải chịu đựng quá lớn. cuối cùng càng thi triển cao giai đạo pháp “Linh Thạch Cữu”, linh khí tiêu hao trong cơ thể hầu như không còn nữa. có thể gọi là thắng thảm.

Nhưng mặc kệ như thế nào, trận đấu này vẫn là thắng rồi.

“Người thắng cuộc là …..” một bên lôi đài người trưởng lão cũng cho rằng Lý Vũ Hàn thắng lợi rồi, cần công bố kết quả, thì dị biến nổi lên.

Chỉ thấy chỗ mà Từ Thanh Phàm bị mặt đất chô xuống đột nhiên từ từ không ngừng xuất hiện vết nứt, càng là toát ra những tiếng “Rắc rắc..” của hòn đã vỡ tan. Trong ánh mắt kinh ngạc của người xem, mấy trăm cây thanh trúc mạnh mẽ mọc ra từ mặt đất. mặc dù thanh trúc mọc ra từ vết nứt của mặt đất, Từ Thanh Phàm cũng từ chỗ mình bị chôn nhảy ra ngoài, mạnh mẽ hướng đến Lý Vũ Hàn công tới.

Thấy Từ Thanh Phàm bổ nhào về phía mình, Lý Vũ Hàn cũng muốn chống đỡ, nhưng trong co thể có chút nào linh khí để chống đỡ nữa đâu? Ngay khi Lý Vũ Hàn còn đang nghĩ biện pháp, Từ Thanh Phàm đã xông

https://thuviensach.vn

đến trước mặt, một cây Nhận Thảo từ trên đấu ngón tay của hắn hiện ra, đặt ngay cổ của Lý Vũ Hàn.

“Lúc này hắn là chân thân của ngươi rồi phải không?” Từ Thanh Phàm hỏi.

“Lần này đúng rồi.” Lý Vũ Hàn cười khổ nói.

“Trong ngũ hành sở dĩ nói mộc khắc thổ, là bởi vì mặc kệ là mặt đất cứng rắn như thế nào, đều không thể chống cự được sự sinh trưởng của thực vật, chỉ có thể bị thực vật từ từ sinh trưởng làm nứt toác ra. Sai lầm lớn nhất của ngươi là không có đem ta ném ra ngoài lôi đài, mà muốn dùng Thổ hệ đạo pháp phong ấn ta, nhưng điều này đối với người tu luyện mộc hệ đạo pháp mà nói là không thể được rồi.” Từ Thanh Phàm nhìn Lý Vũ Hàn linh khí tiêu hao đến độ vẻ mặt trắng bệch, nói một cách cặn kẽ.

“Ta hiểu rồi, ta nhận thua.” Lý Vũ Hàn nói xong, liền hôn mê ngã xuống. hắn vừa rồi linh khí tiêu hao thực sự quá nghiêm trọng rồi.

“Người chiến thắng là Từ Thanh Phàm.” Một bên cạnh, người trưởng lão làm trọng tài thông báo.

Bên ngoài trường đấu.

“Xem ra là ta đã đoán đúng rồi, cuối cùng vẫn là Từ Thanh Phàm chiến thắng.” Mập mạp đối diện với khuôn mặt xanh mét của Thịnh Vũ Sơn nói.

“Ngươi chỉ đoán đúng kết quả, nhưng không đoán đúng quá trình.” Thịnh Vũ Sơn nhìn thấy Lý Vũ Hàn ngã xuống hôn mê, liền ngự pháp khí nhanh chóng bay vào trong sàn đấu, trong không trung lưu lại một câu nói lạnh băng.

https://thuviensach.vn

“Xem ra lần này cuộc tỷ thí trong môn phái, cao thủ thế hệ này xuất hiện càng ngày càng nhiều.” Mập mạp nhìn Thịnh Vũ Sơn bay vào trong sàn đấu, thầm nói, ở trên ngọn cây nào có hình bóng của mập mạp nữa đâu?

Từ Thanh Phàm sau khi đi xuống lôi đài nhìn thấy Kim Thanh Hàn đã đợi ở dưới lôi đài, thế là cười nói : “Xem ra đánh cược giữa chúng ta là ta thua rồi.”

“Đối thủ của ta không có mạnh bằng của huynh.” Kim Thanh Hàn thản nhiên nói.

Ngay khi Từ Thanh Phàm lại muốn nói gì nữa, lại nhịn không được thân hình một thoáng hoảng động, Kim Thanh Hàn nhanh tay lẹ mắt bắt lấy dìu đỡ hắn.

Trận tỷ thí này đối với Lý Vũ Hàn mà nói tiêu hao nghiêm trọng, đối với Từ Thanh Phàm mà nói lại không như thế hay sao? Liên tục sử dụng thần thông Khô Vinh Quyết, đối với hắn thật sự là một gánh nặng, linh khí trong cơ thể tiêu hao hết 8,9 phần mười rồi.

“Không việc gì đâu, ta chỉ là linh khí tiêu hao quá nhiều mà thôi.” Thấy ánh mắt quan tâm của Kim Thanh Hàn, Từ Thanh Phàm cười nói.

“Ngươi chính là Từ Thanh Phàm sao?” ngay khi Kim Thanh Hàn muốn nói gì đó, sau lưng đột nhiên truyền đến một âm thanh lạnh nhạt.

“Đúng vậy, sao không?” Từ Thanh Phàm xoay đầu sang, lại thấy một người đang nâng đỡ Lý Vũ Hàn hôn mê, vẻ mặt lạnh lùng nhìn mình.

“Ta là Thịnh Vũ Sơn, ngươi trận đầu đánh bại Thịnh Vũ Cực đệ đệ của ta, trận này lại đánh bại Lý Vũ Hàn còn thân hơn huynh đệ của ta.” Thịnh Vũ Sơn nhìn chằm chằm vào hai mắt của Từ Thanh Phàm tiếp tục nói : “Nhớ kỹ tên ta, cuối cùng vào vòng mười sáu người đích thân ta sẽ đánh bại ngươi.”

https://thuviensach.vn

Vừa nói, Thịnh Vũ Sơn cũng không quay lại xoay người nâng Lý Vũ Hàn rời đi.

“Hừ, không tự lượng sức.”Kim Thanh Hàn hừ lạnh một tiếng.

“Kim Thanh Hàn, người khác e sợ danh tiếng Cửu Hoa Sơn Kiệt của ngươi, nhưng ta thì không sợ. thực lực cũng không chắc là ngang bằng với danh tiếng.” Thịnh Vũ Sơn bóng người càng lúc càng nhỏ, âm thanh thản nhiên lưu lại trên sân.

“Hừ.” Kim Thanh Hàn nhìn Từ Thanh Phàm một cái rồi sau đó nói : “Lập tức Nhạc sư huynh phải thi đấu rồi, ngươi là quay về núi hồi phục linh khí hay là đi xem Nhạc sư huynh thi đấu?”

“Đi xem Nhạc sư huynh thi đấu đi.” Từ Thanh Phàm nói : “Dù sao ngồi luyện công chậm một chút cũng không sao.”

“Được rồi, cùng đi thôi.”

Trận đấu của ngày mai, cứ duy trì tiếp tục như vậy.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 26: Kinh Sợ

Khi Từ Thanh Phàm lên tinh thần cho thân thể đang uể oải, đi đến lôi đài số sáu, thì Nhạch Thanh Nho trên lôi đài đã tiến nhập vào hồi kết.

Đối thủ của Nhạc Thanh Nho lần này là một trung niên tu luyện Kim Hệ đạo pháp. Theo lý thuyết mà nói, ngũ hành tương sinh tương khắc, người tu luyện mộc hệ đạo pháp gặp pahỉ người tu luyện kim hệ đạo pháp thường sẽ rơi xuống hạ phong.

Nhưng điều này chỉ là đối với Tu sĩ cùng cấp độ.

Khi cao thủ Linh Tịch kỳ không tham gia tình hình thi đấu trong môn phái lần này, lấy thực lực tích cốc hậu kỳ của Nhạc Thanh Nho đã thuộc về lực lượng đỉnh cấp của lần này rồi. mà đối thủ của hắn lần này lại chỉ là có thực lực tích cốc sơ kỳ mà thôi. Thật giống như đao giấy mà không cách nào chém đứt gỗ vậy, hắn làm sao mà đấu được với Nhạc Thanh Nho.

Bởi vì các loại nguyên nhân, Từ Thanh Phàm vẫn luôn không có thấy qua thực lực của Nhạc Thanh Nho. Nhưng lần này Từ Thanh Phàm ở dưới lôi đài vừa nhìn, mới phát hiện thực lực của Nhạc Thanh Nho mạnh mẽ như vậy, hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của hắn.

Bởi vì Nhạc Thanh Nho không thích đánh đấm, luôn thích đọc sách, Lục Hoa Nghiêm lúc còn sống cũng không ban cho hắn pháp khí công kích gì, chỉ cho hắn một pháp khí phòng ngự gọi là “Huyền Mộc Giản” làm vật phòng ngự toàn thân, mà lúc này Nhạc Thanh Nho đã phóng “Huyền Mộc

https://thuviensach.vn

Giản” ra, chỉ thấy pháp khí hình mộc giản này không ngừng xoay vòng quanh thân của Nhạc Thanh Nho, dễ dàng giúp hắn ngăn cản các đòn công kích của đối thủ.

Nhưng điều này cũng không phải là nguyên nhân mà Từ Thanh Phàm cho rằng Nhạc Thanh Nho mạnh mẽ.

Sự cường đại chân chính của Nhạc Thanh Nho là hiểu biết sâu sắc lý giải sâu sắc các nguyên lý ngũ hành và đạo pháp thuộc về hắn. hắn biết ở thời điểm chính xác nhất sử dụng đạo pháp chuẩn xác nhất. chỉ thấy Nhạc Thanh Nho đứng nguyên một chỗ không nhanh không chậm thi triển lần lượt các mộc hệ đạo pháp, uy lực của những đạo pháp mà hắn phóng thích này có lẽ cũng không phải là cường đại nhất, nhưng có thể sinh ra hiệu quả tuyệt đối là lúc này thích hợp nhất.

Mặc dù lúc này trên sàn đấu kim hệ đạo pháp quang mang đại thịnh, kim quang bay đầy trời, nhìn qua người sử dụng kim hệ đạo pháp chiếm hết thế thượng phong, lại cũng không có đối với Nhạc Thanh Nho tạo thành uy hiếp gì. Quả thật là Nhạc Thanh Nho có lúc không có một đạo pháp không tiếng động không màu sắc, làm cho đối thủ luống cuống chân tay một hồi. nhất cử nhất động đều mang cho người khác một loại cảm giác ưu nhã mà mạnh mẽ.

Thì ra đạo pháp có thể sử dụng như vậy!!! Từ Thanh Phàm trong lòng thầm kinh thán.

Và Từ Thanh Phàm dựa vào bản thân di chuyển với tốc độ nhanh chóng và biến hòa thần thông không thần kỳ của Khô Vinh Quyết đối địch không giống nhau, phương thức đối địch của Nhạc Thanh Nho là một loại cực đoan khác, hắn là dựa vào tư duy nhạy cảm và kiến thức uyên bác của chính mình trong giao đấu với địch nhân.

https://thuviensach.vn

Nhìn Nhạc Thanh Nho giao đấu, Từ Thanh Phàm chỉ cảm thấy trong thế giới đạo pháp một cánh cửa mới đang bắt đầu mở ra trước mắt mình, một không gian rộng lớn khác đang hiện ra trước mắt mình, đây mới là con đường mà mình nên theo đuổi.

“Không ngờ thực lực của Nhạc sư huynh mạnh mẽ như vậy.” Khi Từ Thanh Phàm đang chuyên chú nhìn Nhạc Thanh Nho tỉ thí, Kim Thanh Hàn đột nhiên nói, trong giọng nói có chứa sự kinh ngạc.

Chính xác, ấn tượng của Nhạc Thanh Nho bình thường gây cho người khác cảm giác giống như là thầy dạy chữ, một lão học giả, căn bản không có chút phong độ cao thủ nào.

“Sư huynh hắn ở ba mươi năm trước đã tiến nhập Tích cốc kỳ rồi, so với chúng ta sớm hơn nhiều năm. Hơn nữa tính thích các xem các loại sách sự lý giải và kiến thức của huynh ấy đối với đạo pháp cũng không phải là những người thanh niên như chúng ta có thể so sánh được. mặc dù tư chất có hạn đời này chỉ có thể dừng lại ở cảnh giới trước mắt, nhưng thực lực của huynh ấy lại tuyệt đối làm cho người ta không thể xem thường được.” Từ Thanh Phàm mặc dù tring lòng cũng kinh ngạc về thực lực của Nhạc Thanh Nho, nhưng vẫn cười thản nhiên giải thích cho Kim Thanh Hàn.

Ngay lúc này, Nhạc Thanh Nho dùng một đạo pháp cấp thấp là “Mộc Kích Thuật” đánh ngã đối thủ bên ngoài sàn đấu, kết thúc giao đấu.

“Chúc mừng sư huynh đạt được thắng lợi.” Từ Thanh Phàm tiến lên chào đón Nhạc Thanh Nho đi xuống lôi đài, cười nói.

“Ấy, sư đệ, sao vẻ mặt của ngươi lại trắng bệch như vậy? bị thương rồi sao?” Nhạc Thanh Nho lại quan hoài hỏi.

Từ Thanh Phàm cười khổ nói : “Không bị thương, chỉ là linh khí trong cơ thể tiêu hao quá mức mà thôi.”

https://thuviensach.vn

Vừa nói liền đem kinh nghiệm giao đấu hồi này nói lại cho Nhạc Thanh Nho một lần.

“Khó trách, Lý Vũ Hàn này mặc dù vì là Đệ tử hàng chữ “Vũ”, cho nên ở trong môn phái danh tiếng không vang dội, nhưng ta trước đây cũng đã nghe sư phụ nói qua, thành tựu của hắn sau này ở trong hàng đệ tử hàng chữ “Vũ”, ngoài Thịnh Vũ Sơn thì không có người nào có thể so sánh.

“Chúng ta bây giờ vẫn là trước tiên về sau núi đi, Từ sư huynh cần sớm ngồi xuống hồi phục linh khí, nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai còn tiếp tục thi đấu.” Kim Thanh Hàn nhịn không được hai người cứ đứng đây nói chuyện, nhàn nhạt nói.

Nghe Kim Thanh Hàn quan tâm như vậy, tuy rằng âm thanh vẫn lạnh lùng như cũ, nhưng Từ Thanh Phàm cảm thấy bản thân trong lòng một sự ấm áp.

Sau khi Nhạc Thanh Nho khuyên bảo, Từ Thanh Phàm dưới sự dìu đỡ của Nhạc Thanh Nho và Kim Thanh Hàn hai người từ từ về trong động phủ của mình ở hậu sơn.

Sáng ngày hôm sau Từ Thanh Phàm trong sự chuyên tâm hồi phục linh khí bất tri bất giác đã đến. khi mặt trời vào buổi sáng vừa ló lên chiếu vào căn phòng gỗ của Từ Thanh Phàm, Từ Thanh Phàm cũng bắt đầu mở mắt ra, tiếc nuối thở dài một tiếng.

Ngày hôm qua khi Từ Thanh Phàm thi đấu với Lý Vũ Hàn linh khí tiêu hao thực sự rất nghiêm trọng, mà chỉ ngồi phục hồi một buổi tối thì không quá ngắn, cho nên hôm nay Khô Vinh hai khí trong cơ thể cũng chỉ hồi phục được 6, 7 phần mà thôi. Điều này làm cho hôm nay hắn thi đấu không có chó chút lo lắng, nếu lần này đối thủ cũng lợi hại như Lý Vũ Hàn mà nói, thế thì chính hắn không phải là thua nhiều thắng ít hay sao?

https://thuviensach.vn

Nhưng suy nghĩ rồi Từ Thanh Phàm không khỏi cảm thấy buồn cười, cảm thấy mình quán lo lắng rồi, cao thủ giống như Lý Vũ Hàn nào có thể tùy tiện có thể gặp được cơ chứ.

Đi ra ngoài cửa, lúc này mặt trời đã mọc, trời thanh gió mát, trời đất bao phủ một tầng sương mù nhàn nhạt, ngược lại với ánh mặt trời màu vàng, lại phối hợp với cây cối xung quang tươi tốt, làm cho người khác có được cảm giác thoải mái tươi đẹp. không khí hỗn tạp mùi đất và hoa cỏ, cũng tạo nên sự tươi mới. Nhưng Từ Thanh Phàm đối mặt với cảnh đẹp như vậy lại không có bình tĩnh lại được, từ lúc hắn đi ra khỏi phòng luôn cảm thấy một điềm xấu đang dự báo trong lòng hắn.

“Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ là vì hôm nay thi đấu sao?” Từ Thanh Phàm nhẹ giọng tự nói với bản thân.

“Sư đệ, ngươi hôm nay dậy sớm vậy, linh khí trong cơ thể hồi phục như thế nào rồi?” sau lưng đột nhiên truyền đến âm thanh của Nhạc Thanh Nho, mang theo sư quan tâm vô cùng.

Quay người lại nhìn thấy sư quan tâm của Nhạc Thanh Nho, trong lòng Từ Thanh Phàm biết được bản thân bất an đến từ đâu rồi.

Là Nhạc Thanh Nho!! Hôm nay chính là ngày Nhạc Thanh Nho thi đấu với Nam Cung Thanh Sơn.

Tính cách của Nhạc Thanh Nho, Từ Thanh Phàm đã tiếp xúc nhiều năm nay rất là hiểu rõ. Hắn ăn nó rồi đọc sách cho nên khắc sâu châm ngôn “Nhân chi sơ tính bổn thiện” và “Dữ nhân vi thiện”, sống thoáng là một con người tốt.

Người như vậy làm một con người trưởng bối, một con người già cả tất nhiên là được mọi người kính yêu, nhưng tính cách này thực sự không thích hợp cho việc đấu đá, bởi vì hắn mặc dù thuộc làu kinh sử, nhưng lại

https://thuviensach.vn

không hiểu lòng người quỷ kế đa đoan, chỉ biết hòa thiện với người khác, lại rất ít phòng bị dã tâm của người khác.

Mặc dù Từ Thanh Phàm ngày hôm qua sau khi thấy Nhạc Thanh Nho bởi vì thực lực cao cường mà yên tâm không ít, hơn nữa trước đây cũng đối với Nhạc Thanh Nho nhắc nhở qua, nhưng nghĩ đến tính cách âm độc của Nam Cung Thanh Sơn và ánh mắt oán độc của hắn, Từ Thanh Phàm vẫn nhịn không được lại đối với Nhạc Thanh Nho nói : "Sư huynh, hôm nay huynh thi đấu với Nam Cung Thanh Sơn, nhất định phải vô cùng cẩn thận, nhất định không được hạ thủ lưu tình, lấy tâm tính của Nam Cung Thanh Sơn là tuyệt đối không thể niệm tình cũ được."

"Điểm này huynh biết rồi, sư đệ ngươi không cần lo lắng." Nhạc Thanh Nho cười nói, nhưng nhìn khuôn mặt nở nụ cười hiền từ của Nhạc Thanh Nho, Từ Thanh Phàm trong lòng càng thêm bất an.

Sau khi ở cùng với Nhạc Thanh Nho đến phía trước núi, Từ Thanh Phàm vốn là muốn đích thân xem tỉ thí giữa Nhạc Thanh Nho và Nam Cung Thanh Sơn, nhưng không may là, Từ Thanh Phàm và Nhạc Thanh Nho đều tỷ thí cùng một lúc ở hai sân khác nhau, bất đắc dĩ Từ Thanh Phàm đành phải trước tiên đi đến lôi đài số năm, trước khi đi còn dặn dò Nhạc Thanh Nho cẩn thận lần nữa.

Trong tâm trạng bất an này, Từ Thanh Phàm nhanh chóng đi đến lôi đài số năm.

Hôm nay người đến lôi đài số năm xem thi đấu rõ ràng còn nhiều hơn hôm qua rất nhiều, nhìn thấy Từ Thanh Phàm đi đến, bốn phía dưới lôi đài tự giác tránh ra nhường đường cho hắn đi, người xung quang lúc này đều lộ ra ánh mắt đố kỵ tôn kính khâm phục xen kẽ nhau, Từ Thanh Phàm không khỏi cười khổ. Biết rằng đã qua trận chiến ngày hôm qua, bản thân cũng được xem như người nổi tiếng rồi, nói không chắc hôm nay người đến xem còn có không ít người đến là vì mình a.

https://thuviensach.vn

Sau khi lên lôi đài, Từ Thanh Phàm theo lệ cũ cúi đầu chào trưởng lão trọng tài, sau đó bắt đầu tỉ mỉ đánh giá đối thủ hôm nay của mình.

Đối thủ lần này của mình là một người trung niên có vẻ mặt nghiêm túc, ánh mắt nhìn mình rất là đề phòng, hiển nhiên trận đấu ngày hôm qua hắn đã bị uy hiếp không nhỏ, đáng tiếc người này thực lực kém rất nhiều so với Lý Vũ Hàn, chỉ đạt đến cảnh giới Tích Cốc trung kỳ.

Sau khi trọng tài tuyên bố trận tỷ thí bắt đầu, Từ Thanh Phàm trong lòng thầm hô lên một tiếng xin lỗi, liền toàn lực bắt đầu đối với người này tiến hành công kích. chỉ thấy Từ Thanh Phàm đầu ngón tay liên tục bắn ra, vô số Bạo Viêm Hoa màu đỏ như lửa, Nhẫn Thảo màu xanh non không ngừng bắn đến người đó, tiếp tục dùng Thiết Đằng quấn lấy đối thủ. Dưới sự toàn lực của Từ Thanh Phàm, chỉ trong chớp mắt, cả sàn đấu đầu hoa cỏ màu xanh và đỏ, trong sự huyễn lệ chứa đựng sự nguy hiểm vô cùng.

Âm thanh bạo viêm kịch liệt, ầm ầm tiếng như kim loại va vào nhau liên tiếp vang lên trên sàn đấu, mà đối thủ của Từ Thanh Phàm lại không có thương tích gì lớn, thì ra người này tu luyện là Kim hệ đạo pháp, vốn dĩ trước khi tỉ thí còn muốn chiếu theo tục lệ nói gì đó với Từ Thanh Phàm, nhưng không ngờ Từ Thanh Phàm chưa nói gì đã lập tức động thủ, mặc dù kinh ngạc như cũng phản ứng cực nhanh, trong chớp mắt Từ Thanh Phàm công kích, kim linh khí trong cơ thể hóa thành một cự hình linh thuẫn màu vàng che chắn trước mặt làm phòng ngự. mặc dù dưới sư công kích cực mạnh liên tiếp lui về sau, vẻ mặt cũng trở nên trắng bệch, nhưng cũng vẫn luôn chống đỡ một cách gian nan.

Từ Thanh Phàm cũng không phải là loại người thích lấy chiến thắng để trêu đùa đối thủ làm khoái lạc, lấy tính cách của hắn, dù là thắng đối thủ cũng không thể làm cho đối thủ thất vọng không thể chịu nổi, bởi vì hắn cảm thấy như thế sẽ làm cho trong lòng người thất bại lưu lại một bóng ma, làm cho từ nay về sau lòng tin tưởng mất hết, tiền đồ bị hủy như vậy ở trên tay mình. Cho nên Từ Thanh Phàm cho đến nay mỗi lần xuất thủ đều có

https://thuviensach.vn

lưu lại một chút tình, dù là khi tỷ thí với Lý Vũ Hàn, mới bắt đầu cũng như vậy không có toàn lực xuất thủ.

Ví dụ như lần đầu tiên Từ Thanh Phàm thi đấu, đối diện chủ là một đối thủ là sơ sơ luyện khí kỳ. cùng với những người khác giải quyết chiến đấu bất đồng, Từ Thanh Phàm sau khi để người ta công kích hồi lâu để tạo lòng tin rồi mới phản kích, làm cho người ta không mất đi lòng tin, đây mới chính là phong cách của Từ Thanh Phàm.

Nhưng hôm nay tình huống lại có chút khác biệt, Từ Thanh Phàm sau khi rời khỏi Nhạc Thanh Nho, cảm giác bất an càng gia tăng mãnh liệt, trong lòng hắn mãnh liệt sinh ra một cảm giác hoảng sợ. cho nên hắn sau khi lên sàn giao đấu bắt đầu toàn lực công kích, chỉ muốn có thể kết thúc trận đấu trong thời gia ngắn nhất, sau đó lập tức đi đến lôi đài số sáu để xem sư huynh Nhạc Thanh Nho giao đấu với Nam Cung Thanh Sơn.

Đáng tiếc, đối thủ lần này của hắn tuy rằng thực lực không cao, dưới sự công kích của Từ Thanh Phàm cũng sắc mặt càng trắng bệch, nhưng phòng thủ vô cùng chặt chẽ. Từ Thanh Phàm liên tiếp dùng Bạo Viêm Hoa, Nhận Thảo, Thiết Đằng hướng đến hắn công kích liên tục hai nén hương rồi mà chưa thể chiến thắng, quả thật là bản thân bởi vì liên tục sử dụng thần thông Khô Vinh Quyết mà linh khí trong cơ thể tiêu hao nghiêm trọng, hơn nữa vốn dĩ công lực không có hoàn toàn phục hồi, linh khí trong cơ thể dần dần cảm giác tiêu hao không ngừng.

Ngay khi Từ Thanh Phàm bắt đầu không thể nhẫn nại được, chuẩn bị dùng pháp khí “Khô Vinh Thước” để công kích, phòng ngự của đối thủ cuối cùng cũng chống đỡ không được nữa, linh thuẫn màu vàng dưới sự công kích liên tục của Từ Thanh Phàm dần dần sinh ra những vết nứt nhỏ, sau đó đột nhiên vỡ ra, cũng phát ra những âm thanh “Rắc, rắc….”

Đã không có cự thuẫn ngăn cản, Từ Thanh Phàm thu tay không kịp, Bạo Viêm Hoa, Nhận Thảo, liên tiếp đánh lên thân người này, may mắn

https://thuviensach.vn

người này cuối cùng kim quang liền chớp lên, ngăn được một số công kích, nhưng dù sao như vậy, hắn cũng bị Bạo Viêm Hoa uy lực làm cho bay ra ngoài sàn đấu, thân còn ở trên không trung miệng đã phun ra một đống máu, máu hồng làm cho Từ Thanh Phàm có chút hoảng sợ trong lòng, tiếp theo nặng nề rơi xuống mặt đất, trên người đầy những vết thương do Nhận Thảo gây nên.

Nhìn thấy hắn sau khi ngã xuống đất, thần sắc uể oải, Từ Thanh Phàm trong lòng có chút áy náy, đây là lần đầu tiên hắn ra tay đánh trọng thương người khác, hơn nữa là một người đồng môn không có oán thù gì với mình.

Sau khi trưởng lão làm trọng tài tuyên bố Từ Thanh Phàm dành chiến thắng, Từ Thanh Phàm trước tiên là xuất ra mấy "Bách Linh Thảo" dùng để trị liệu thương thế bôi lên vết thương của người này, chân thành nói với hắn : "Xin lỗi, ta có việc gấp."

Nói xong cũng không để ý đến ánh mắt kinh ngạc của người này, bước nhanh xuống lôi đài, sau khi rời khỏi những người xem, nhanh chóng đi đến lôi đài số sáu. Sau lưng không ngừng truyền đến âm thanh kinh ngạc.

"Thật lợi hại, có thể trong thời gian ngắn như vậy, giải quyết một đối thủ Tích cốc kỳ."

"Không chỉ lợi hai, hơn nữa đạo pháp mà hắn sử dụng cũng rất đẹp."

"Các ngươi còng không thấy qua trận thi đấu ngày hôm qua đâu, đó mới được gọi là đẹp một cách đặc sắc."

"Không thể xảy ra việc gì, vạn lần không thể xảy ra chuyện gì." Từ Thanh Phàm bây giờ lại bất chấp những lời nói sau lưng mình, chỉ là không ngừng mặc niệm trong lòng, an ủy lòng mình lấy thực lực của sư huynh Nhạc Thanh Nho chắc không thể xảy ra chuyện gì lớn, nhưng trong lòng lại vẫn ngăn không được càng lúc càng hoảng loạn.

https://thuviensach.vn

Khi Từ Thanh Phàm đến gần lôi đài số sáu, nghe được xung quanh lôi đài đang vang lên những tiếng kinh hô. Nghe được âm thanh đó, trong lòng Từ Thanh Phàm càng vội vàng, cũng không quản người khác đang dùng ánh mắt oán hận nhìn hắn, dùng lực chen giữa đám người đang xem tiến về phía trước lôi đài, mà những người trên lôi đài lại làm cho hắn kinh ngạc rất lớn.

Sự bất an giằng co suốt buổi sáng rốt cuộc đã hiện ra.

Chỉ thấy Nhạc Thanh Nho đấu với Nam Cung Thanh Sơn đang rơi xuống hạ phong, dưới sự công kích của pháp khí của Nam Cung Thanh Sơn đang hết sức chật vật, trên người không biết lúc nào bị pháp khí đả thương một mảnh máu thịt, vốn dĩ bộ râu màu trăng sạch sẽ cũng trở nên bừa bộn, trên mặt dính đầy máu tươi của hắn, nhưng không biết vì sao Nhạc Thanh Nho không có sử dụng đạo pháp phản kích, thậm chí ngay cả pháp khí "Huyền Mộc Giản"cùng không có sử dụng để bảo vệ.

"Sư huynh!!" Từ Thanh Phàm nhìn thấy trình cả trên lôi đài, trong lòng kinh ngạc, bất giác hô lên.

Tiếng hô của Từ Thanh Phàm cũng dấn đến sự chú ý của hai người trên lôi đài, Nhạc Thanh Nho nhìn thấy vẻ mặt hoảng sợ dưới lôi đài của Từ Thanh Phàm, vừa né tránh pháp khí của đối phương vừa hướng ánh mắt xin lỗi đến hắn, có vẻ như tuyệt vọng và đau lòng vậy. Nam Cung Thanh Sơn khóe miệng lại lộ ra sự đắc ý và nụ cười tàn nhẫn, tay giơ lên, bốn căn tiêm thứ của pháp khí nhanh chóng đâm đên Nhạc Thanh Nho, Nhạc Thanh Nho căn bản không có bất cứ cơ hội gì chống cự, bị bốn căn tiêm thứ đâm xuyên qua da thịt, máu trong chớp mắt rơi đầy lôi đài, tỏ ra vô cùng thê lương.

"Nam Cung Thanh Sơn thắng."

https://thuviensach.vn

Sau khi trưởng lão trọng tài tuyên bộ kết thúc một tiếng, Từ Thanh Phàm dùng tốc độ nhanh nhất của mình, thân hình chớp lên, trong chớp mắt đã xuất hiện ở bên cạnh thân hình của Nhạc thanh Nho đang chuẩn bị ngã mặt đất, cẩn thận đỡ lấy hắn , cũng tỉ mỉ quan sát thương thế của Nhạc Thanh Nho, lại càng kinh ngạc hoảng sợ.

Nhạc Thanh Nho trên người rất nhiều chỗ bị thương nghiêm trọng, tay chân bị đâm thủng, trên người nhiều chỗ bị chém thương, máu tươi không ngăn được đang chảy ra, nhưng trong những vết thương nhiều như thế, vết thương ở "Linh Hải Huyệt" trước ngực của Nhạc Thanh Nho rất rõ ràng.

Linh Hải Huyệt là nơi quan trọng nhất trên thân thể của người tu tiên. Bởi vì người tu tiên bình thường hấp thu linh khí của thiên địa tích lũy chỗ này. chỗ này bị đâm thủng, thế thì đại biểu cho đạo hạnh mà Nhạc Thanh Nho đời này khổ tu đã hủy trong một ngày rồi.

Thấy Nhạc Thanh Nho lúc này vẻ mặt càng thêm suy nhược, Từ Thanh Phàm bất chấp cái khác, luống cuống tay chân dán "Bách Linh Thảo" lên các vết thương của Nhạc Thanh Nho, trong cơ thể mộc ất linh khí càng cuồn cuộn không ngừng tiến vào cơ thể của Nhạc Thanh Nho.

Qua một lúc lâu sau, Nhạc Thanh Nho vẻ mặt cuối cùng cũng có chút huyết sắc.

Nhưng Từ Thanh Phàm lúc này trong lòng lại càng thêm lạnh lẽo. Sư huynh bây giờ đã 145 tuổi rồi, "Linh Hải Huyệt" bị đâm xuyên, đạo hạnh toàn thân bị phế, bảo hắn như thế nào có thể tiếp tục sống đây?

"Được lắm!! Ngươi được lắm!!" Từ Thanh Phàm từ từ sau khi đặt Nhạc Thanh Nho trên mặt đất, xoay người nhìn chằm chằm vào Nam Cung Thanh Sơn đang đừng chỗ cũ trên lôi đài, nhẹ giọng nói. Chỉ là âm thanh hơi run rẩy, chứng tỏ hắn bây giờ phẫn nộ như thế nào.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm từ trước tới nay chưa có phẫn nộ với người nào như vậy, thậm chí oán hận qua, ngay cả Bích Nhãn Vân Đề Thú kia tuy hủy đi gia trại của hắn, nhưng nó dù sao cũng chỉ là một yêu thú không có tình cảm, mặc dù chưởng môn Trương Hoa Lăng cướp lấy di vật của sư phụ hắn khi ông ta mất đi, nhưng dù sao cũng không tuyệt tình với chuyện đó.

Mà Nam Cung Thanh Sơn trước mắt vong ơn phụ nghĩa này, không thể nghi ngờ gì chính là người đầu tiên.

“Ta trước đến nay vẫn được như vậy.” Nam Cung Thanh Sơn trong mắt tràn đầy khoái cảm báo được thù, cũng nhẹ giọng nói với Từ Thanh Phàm, chỉ có khóe miệng hơi cười tở ra hắn hiện giờ đắc ý như thế nào.

“Xin ngươi, Ta xin ngươi đó, nhất định phải tiến vào vòng 16 người mạnh, hơn nữa trước khi gặp được ta đừng có thua cho bất kỳ ai, nếu không thì ta cũng không có biện pháp nào quang minh chính đại báo thù cho sư huynh.” Từ Thanh Phàm nhìn chằm chằm vào Nam Cung Thanh Sơn nghiến ra từng chữ một. lúc nói linh khì trong cơ thể hắn bởi vì phẫn nộ cực điểm mà không không chế được bốc lên, trong mặt hai đạo quang mang màu xanh và màu xám, quanh thân linh khí mạnh mẽ tuôn ra, giống như ma thân giáng thế vậy.

“Hừ…! ngươi trước tiên hãy tiến nhập vào vòng mười sáu người rồi hãy nói, biết đâu ngươi trước khi gặp ta đã bị loại rồi.” Nam Cung Thanh Sơn nhìn thấy sư phẫn nộ của Từ Thanh Phàm, trong ánh mắt không tự chủ được né tránh một chút, sau đó lại ngẩng đầu khinh thường nói, nói xong cũng không lý đến Từ Thanh Phàm nữa, nghênh ngang rời đi.

Từ Thanh Phàm nhìn nhìn kỹ vào sau lưng của Nam Cung Thanh Sơn một cái, sau đó nâng Nhạc Thanh Nho rời khỏi mọi người hướng đến sườn núi phía trước núi đi đến.

https://thuviensach.vn

Nơi đó là hi vọng duy nhất hiện giờ của Từ Thanh Phàm, là động phủ của sư bá Tiêu Hoa Triết của hắn.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 27: Thương Thệ

Sườn núi của Cửu Hoa Sơn, Một trúc xá an tĩnh ưu nhã nằm sâu trong một rừng trúc, sương mù vườn xung quanh, chim bay trùng kêu, càng tạo nên khung cảnh xa xưa.

Nhưng lúc này, trong lòng của Từ Thanh Phàm chỉ có một cảm giác tuyệt vọng.

Trong trúc phòng.

Tiêu Hoa Triết đang nhìn qua thương thế của Nhạc Thanh Nho, đối với vết thương ở "Linh Hải Huyệt" cũng không có biện pháp gì, sau khi chữa khỏi các vết thương bên ngoài của Nhạc Thanh Nho, chỉ thở dài một tiếng đi ra khỏi phòng, thần sắc mang đến sự tiếc hận sâu sắc.

Trong phòng trúc xá, chỉ còn lại hai huynh đệ Từ Thanh Phàm.

"Sư đệ, tất cả đây đều là sự sai lầm của sư huynh, là ta quá mềm lòng rồi, không nghe lời nhắc nhở của đệ, cuối cùng còn bị hắn ám toán, ài…." Nhạc Thanh Nho năm trên giường, chậm rãi nói với Từ Thanh Phàm đang đứng đầu giường, dường như mỗi một câu đều tiêu hai đi khi lực cực lớn của hắn, trong âm thanh không thể che dấu được sự già nua và tuyệt vọng.

Khuôn mặt của hắn lúc này dường như chỉ là trong chớp mắt già đi mấy trăm tuổi, tóc bạc bắt đầu rụng hết, nếp nhăn đầy mặt, thậm chỉ âm thanh nói chuyện cũng vô lực.

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dáng của Nhạc Thanh Nho bây giờ, Từ Thanh Phàm đau xót trong lòng, đau nhức lan tràn sang từ tâm can đến toàn thân. Bây giờ hắn thậm chí ngay cả muốn khóc cũng không khóc được nữa rồi, chỉ còn lại một sự tuyệt vọng sâu sắc.

Hai mươi năm trước, cha nuôi dưỡng mình lớn lên đã không còn nữa, chết trong tay yêu thú, mười năm trước, người sư phụ mặt nghiêm lòng hiền cũng không còn nữa, cuối cùng thọ nguyên khô kiệt, bây giờ, người sư huynh đối với mình như huynh đệ như phụ mẫu chẳng lẽ cũng rời xa mình sao?

Từ Thanh Phàm hi vọng đây không phải là sự thật, nhưng Nhạc Thanh Nho đạo hạnh toàn thân bị phế, thân thể bây giờ không khác với phàm nhân. Nhưng phàm nhân nào có thể sống đến một trăm bốn lăm tuổi chứ? Mặc dù vết thương bên ngoài thân của Nhạc Thanh Nho đều đã hoàn toàn lành lại, nhưng Từ Thanh Phàm bây giờ rõ ràng có thể cảm giác được Nhạc Thanh Nho sinh mệnh trong cơ thể của hắn đang nhanh chóng tan mất, mà khuôn mặt và thân thế của Nhạc Thanh Nho lấy mắt thường cũng có thể thấy được đang già đi nhanh chóng.

Tất cả điều này, đều làm cho Từ Thanh Phàm cảm giác được sự tuyệt vọng sâu sắc.

“Sư huynh, huynh yên tâm đi. Nam Cung Thanh Sơn kia để cho đệ xử lý, đệ sẽ đích thân báo thù cho huynh.” Từ Thanh Phàm lúc nói câu này trong lòng rất bình tĩnh, một loại người sau khi biết rõ mục đích sẽ trở nên hết sức bình tĩnh.

Trên đường đến động phủ của Tiêu Hoa Triết, Nhạc Thanh Nho đã không ngừng nói về quá trình tỷ thí lần này giữa hắn và Nam Cung Thanh Sơn, mới bắt đầu tỉ thí Nam Cung Thanh Sơn dùng “Truyền âm thuật” nói với Nhạc Thanh Nho nói hắn đã sám hối, nói bản thân hắn không nên phản bội Lục Hoa Nghiêm và đầu nhập làm môn hạ người khác, bây giờ hắn lại

https://thuviensach.vn

nhớ đến thời gian vui vẻ khi Lục Hoa Nghiêm mới thu hắn làm môn hạ. nói đến chỗ cảm động, hắn từ từ đi đến bên người Nhạc Thanh Nho, hình như muốn tìm kiếm sự an ủi của Nhạc Thanh Nho.

Mà Nhạc Thanh Nho sau khi nghe Nam Cung Thanh Sơn nói cảm động như vậy, sớm đã quên mất những lời nhắc nhở của Từ Thanh Phàm rồi. không chút đề phòng chuẩn bị vỗ vai của Nam Cung Thanh Sơn biểu thị sự an ủi.

Mà ngay lúc này, dị biến nổi lên. Vốn dĩ khuôn mặt sám hối của Nam Cung Thanh Sơn đã biến mất tiêu, lộ ra bộ mặt với dã tâm lang sói của hắn, pháp khí tiêm thứ màu xanh đột nhiên xuất hiện, trong chớp mắt đâm xuyên qua “Linh Hải Huyệt” của Nam Cung Thanh Sơn, phế mất một thân tu vi của Nhạc Thanh Nho. Lúc Nhạc Thanh Nho đem pháp khí “Huyền Mộc Giản” của mình thi triển ra, “Huyền Mộc Giản” lại bị Nam Cung Thanh Sơn dùng pháp khí hình võng vây mất, Nhạc Thanh Nho lúc này liền mất liên hệ với pháp khí của mình.

Tiếp theo là lúc Từ Thanh Phàm đến dưới đài số sáu nhìn thấy tình hình như vậy, Nhạc Thanh Nho dưới sự công kích của Nam Cung Thanh Sơn chỉ có thể vất vả chống đỡ.

Trên thực tế, khi đó Nhạc Thanh Nho đạo hạnh bị phế rồi, hơn nữa còn trọng thương, Nam Cung Thanh Sơn bất cứ lúc nào cũng có thể đánh bại hắn. nhưng Nam Cung Thanh Sơn lại không có làm như vậy, mà tận tình trêu đùa Nhạc Thanh Nho trên lôi đài, đến khi phát hiện Từ Thanh Phàm đến dưới lôi đài mới đem Nhạc Thanh Nho hoàn toàn đánh bại. làm như vậy là báo thù Từ Thanh Phàm, cũng là thị uy trước mặt Từ Thanh Phàm.

Cho nên Từ Thanh Phàm bây giờ lúc đối diện với Nhạc Thanh Nho, ngoài sự thương tâm tuyệt vọng còn có sự áy náy sâu sắc. bởi vì hắn cảm

https://thuviensach.vn

thấy tao ngộ của Nhạc Thanh Nho làm bởi vì lần trước hắn hạ thủ lưu tình với Nam Cung Thanh Sơn mới phải ăn quả đắng này.

“Sư đệ, đừng làm hại hắn.” không ngờ Nhạc Thanh Nho sau khi nghe được lời của Từ Thanh Phàm thì kinh hãi, nói một cách đứt quãng: “Nam Cung sư đệ dù sao cũng là người mà sư phụ lúc còn sống yêu thích nhất, hắn bây giờ tuy những hành động việc làm cũng chỉ là nhất thời lạc đường mà thôi, cho nên hắn nhất định sẽ nhanh chóng hối hận. hơn nữa hắn bây giờ trong tay có rất nhiều pháp khí rất lợi hại, ngươi cũng không chắc có thể làm thương tổn được hắn, nói không chừng còn bị hắn làm bị thương nữa đấy.”

Nghe Nhạc Thanh Nho nói như vậy, Từ Thanh Phàm chỉ trầm mặc nhìn hắn, không ngờ đến lúc này rồi mà Nhạc Thanh Nho còn nghĩ muốn làm cho Nam Cung Thanh Sơn hồi tâm chuyển ý.

Nhìn Nhạc Thạnh Nho ánh mắt lo lắng như vậy, Từ Thanh Phàm bắt đắc dĩ thở dài một hơi rồi nói : “Được rồi, sư huynh, đệ đáp ứng với huynh, đệ sẽ không làm tổn thương đến mạng sống của hắn.”

Sau khi thấy ánh mắt của Nhạc Thanh Nho trở nên vui mừng, Từ Thanh Phàm trong lòng thầm thở dài, sư huynh tính cách tốt như vậy luôn muốn tốt cho người khác, lại không biết oán hận là cái gì.

“Đệ sẽ không làm hại sinh mạng của hắn, nhưng đệ sẽ trả lại cho hắn toàn bộ những điều hôm nay hắn làm với huynh!!” Từ Thanh Phàm trong lòng thầm nói một câu.

“Đệ sẽ không làm hại sinh mạng của hắn, nhưng đệ sẽ trả lại cho hắn toàn bộ những điều hôm nay hắn làm với huynh!!” Từ Thanh Phàm trong lòng thầm nói một câu.

Nhưng những ý nghĩ này Từ Thanh Phàm cũng không nói với Nhạc Thanh Nho, bởi vì hắn không nhẫn tâm bây giờ làm cho Nhạc Thanh Nho

https://thuviensach.vn

bởi vì lo lắng điều này, cũng không muốn lúc này tranh luận với Nhạc Thanh Nho.

“Được rồi, sư huynh, đệ đi gặp sư bá một chút, huynh trước tiên ở trong này nghỉ ngơi thật tốt.” Từ Thanh Phàm nói.

Thấy Nhạc Thanh Nho gật đầu, Từ Thanh Phàm trước tiên đắp một chiếc chăn mềm cho Nhạc Thanh Nho, sau đó xoay người ra khỏi phòng.

Phòng phía trước, Tiêu Hoa Triết đang khoanh chân ngồi đối diện với ánh hoàng hôn, nhắm mắt dưỡng thần.

“Sư bá.” Từ Thanh Phàm nhẹ nhàng đi tới bên cạnh Tiêu Hoa Triết sau khi cúi người hành lễ, trầm giọng hỏi : “thương thế của sư huynh đệ tử, người thật sự không có cách nào sao?”

Vừa nói, Từ Thanh Phàm kỳ vọng nhìn Tiêu Hoa Triết, bây giờ hắn đối với thương thế của Nhạc Thanh Nho đúng là tâm chưa có chết.

Tiêu Hoa Triết từ từ mở mắt ra, nhìn ánh mắt mong đợi của Từ Thanh Phàm một cái, sau đó thở dài một hơi chậm rãi nói : “Linh Hải Huyệt bị phá rồi, đạo hạnh bị hủy rồi, thọ nguyên hết rồi, sinh cơ hết rồi.”

“Một điểm hi vọng cũng không có sao?” Mặc dù trong lòng sớm đã dự đoán trước kết quả này, nhưng Từ Thanh Phàm bây giờ tâm trạng vẫn tiến nhập vào hắc ám, nhưng cũng hỏi một tiếng.

“Sinh tử do số, hãy nén đau thương mà chấp nhận” Tiêu Hoa Triết trầm mặc một chút chậm rãi nói, sau đó lại nhắm mắt.

Nghe được lời của Tiêu Hoa Triết, Từ Thanh Phàm lần nữa hành lễ với Tiêu Hoa Triết, sau đó từ từ lui ra khỏi phòng, đi đến phòng phía sau, ở đó có sư huynh của hắn, hắn cần ở bên sư huynh của hắn vượt qua quãng thời gian cuối cùng của cuộc đời.

https://thuviensach.vn

Khi Từ Thanh Phàm đến phòng phía sau lại phát hiện Nhạc Thanh Nho cũng không có nghỉ ngơi, chỉ yên lặng nằm trên giường nhìn cảnh sắc ngoài cửa sổ, trong ánh mắt tràn đầy sự lưu luyến.

Cũng không biết là Từ Thanh Phàm cảm giác sai hay không, lúc Từ Thanh Phàm ra khỏi phòng phía sau một đoạn thời gian rất ngắn, trên mặt của Nhạc Thanh Nho nếp nhăn đã nhiều hơn rất nhiều.

Sau khi thấy Từ Thanh Phàm trở lại, Nhạc Thanh Nho bình tĩnh hỏi : "là không cứu được huynh phải không?"

Kỳ quái chính là, Nhạc Thanh Nho lúc này lời nói đã hồi phục một chút sinh khí, âm thanh cũng có lực hơn ban đầu.

"Sư huynh, huynh sao có thể nói như vậy, huynh chỉ cần nghỉ ngơi tu luyện thật tốt, nhất định sẽ hồi phục." Từ Thanh Phàm cười một cách mạnh mẽ.

"Sư đệ, đệ đừng lừa huynh nữa, thân thể của huynh bây giờ như thế nào huynh còn không rõ sao?" Nhạc Thanh Nho cười nhẹ nói tiếp. "phỏng chừng ta không qua được đêm nay nữa rồi."

Nghe Nhạc Thanh Nho nói như vậy, Từ Thanh Phàm bất giác trầm lặng không nói, hắn biết mình lừa không được Nhạc Thanh Nho.

"Đừng buồn, huynh sống nhiều hơn so với người khác nhiều thời gian như vậy, hơn nữa đời này cũng đã làm được những việc mình muốn rồi, sau khi ra đi chỉ còn thắc mắc mỗi mình đệ thôi, thế cũng đủ rồi. đời này không uổng, chết cũng thản nhiên." Nhạc Thanh Nho ngược lại an ủi nói.

"Vâng, sư huynh." Mặc dù Từ Thanh Phàm cố gắng kìm chế, nhưng quanh ánh mắt vẫn ngăn không được đỏ lên.

https://thuviensach.vn

“Sư đệ, nói đến chúng ta từ khi quen biết nhau đến này, trong những ngày bình thường đều là huynh xem sách đệ tu luyện, ngoài lúc hai mươi năm trước khi đệ mới bái nhập sư môn, và mười năm trước uống say một hôm, còn không có nói nói chuyện suốt ngày bao giờ. Hôm nay đệ nói chuyện với sư huynh thật lâu, được không?” âm thanh của Nhạc Thanh Nho tràn đầy từ ái.

“Được rồi, sư huynh.”

Sau đó, hai sư huynh đệ bắt đầu cuộc đối ẩm nói chuyện lần thứ ba trong vòng hai mươi năm nay, nói nhưng điều mình đã trải qua và mong muốn của quá khứ, hiện tại, tương lai, những điều vui vẻ, đau khổ, ưu sầu, các loại tâm tình phức tạp rối rắm đều được tuôn ra trong lần này.

Cũng không biết qua bao lâu, trời không biết khi nào đã tối đen rồi, Từ Thanh Phàm đang nói với Nhạc Thanh Nho về phong thổ nhân tình của người ở Nam hoang, Nhạc Thanh Nho đột nhiên cắt đứt : “Sư đệ, nghe huynh nói mấy câu được không?”

“Sư huynh, huynh nói đi.”

“Huynh lớn hơn đệ 110 tuổi, mặc dù đệ là sự đệ của huynh, nhưng huynh vẫn luôn xem đệ nhưu là con cháu.” Nhạc Thanh Nho ngữ khí đột nhiên dần dần có chút dồn dập.

“Sư huynh, đệ biết, đệ cũng vậy, luôn xem huynh là trưởng bối.” Từ Thanh Phàm thương cảm nói.

“Thanh Phàm, nghe huynh khuyên một lần, di vật của sư phụ, lần này đệ có thể thu hồi lại thì thu hồi, không thể được thì thôi, dù sao đó chỉ là vật chết mà thôi, đừng vì điều này mà liều mạng. gia thù của đệ cũng vậy, có thể báo thù được thì báo, không thể được thì để cho nó tan theo gió mây đi.” Nhạc Thanh Nho ánh mắt nhìn Từ Thanh Phàm chân thành nói :

https://thuviensach.vn

“Người ta không thể vĩnh viễn sống cho quá khứ, sống một cách vui vẻ thoải mái mới là điều quan trọng nhất.”

Nghe được lời của Nhạc Thanh Nho Từ Thanh Phàm trầm mặc một lúc, có những thứ, cũng không thể nói buông là có thể buông ngay được.

“Hứa với huynh được không?” Nhạc Thanh Nho nhìn thấy Từ Thanh Phàm trầm mặc không nói, lại hỏi.

“Được rồi, sư huynh, đệ hứa với huynh.” Từ Thanh Phàm bất đắc dĩ nói. Lúc này hắn còn có thể nói khác được sao?

“Vậy thì tốt rồi, vậy thì tốt rồi.” Nhạc Thanh Nho nghe Từ Thanh Phàm cam đoan như vậy thở dài một hơi, chậm rãi lầm bầm nói, hình như đã buông xuống được một việc trong lòng cuối cùng.

“Sư huynh, huynh còn có gì muốn nói với đệ nữa không?”

Nhạc Thanh Nho lại không trả lời.

“Sư huynh? Sư huynh?”

Nhạc Thanh Nho đã nhắm hai mắt, mặc cho Từ Thanh Phàm kêu gọi thế nào cũng không mở mắt ra nữa.

Ngoài cửa sổ, màn đêm đen tối của Cửu Hoa Sơn đột nhiên đổ mưa phùn.

……..

Sáng sớm ngày hôm sau, Bầu trời trong xanh, sau cơn mưa không khí vô cùng tươi mát.

Từ Thanh Phàm một thân mặc tang phục, đem di thể của Nhạc Thanh Nho an táng phía trước động phủ của hai sư huynh đệ bon họ đã chung

https://thuviensach.vn

sông mười năm nay.

Chôn ở chỗ này, một là bởi vì lấy thân phận của Nhạc Thanh Nho không thể an táng trong mộ tổ của Cửu Hoa Sơn, hai là bởi vì Từ Thanh Phàm muốn để cho sư huynh bất cứ lúc nào cũng làm bạn bên cạnh hắn.

Sau khi đắp xong bia mộ, Từ Thanh Phàm quỳ trước mộ phần lạy ba lạy.

Chậm rãi đứng dậy, Từ Thanh Phàm nhìn ngôi mộ trước mắt, đột nhiên nhẹ giọng ngâm :

“Đột nhiên đi mất hận nào bằng người bạn già đã hai mươi năm giấc mộng hôm qua bên trúc ốc mưa gió đêm về hẹn kiếp sau…”

Rất kỳ lại, sau khi Nhạc Thanh Nho chết đi, tâm trạng của Từ Thanh Phàm hết sức bình tĩnh, không có buồn rầu cũng không có thương tâm, giống như những cảm xúc này đã tiêu biến hết rồi vậy, chỉ là trong lòng trống rỗng một mảng mà thôi.

Có gì lớn lao bằng tâm lạnh lòng tro.

“Từ nay về sau, ta lại chỉ có một thân một mình nữa thôi.” Từ Thanh Phàm thầm nói.

Vừa nói, Từ Thanh Phàm ngón tay biến ảo vô số Hoàn Hoa ưu nhã, từ trên tay hắn biến ra. Hai tay hắn phất lên, Hoan Hoa toàn bộ được vứt lên không trung, sau đó từ từ rơi xuống trước mộ của Nhạc Thanh Nho.

Mưa hoa rơi xuống, đầy trời Hoàn hoa, một mảnh tang trắng.

“Sư huynh, những Hoàn Hoa này là lúc còn sống huynh thích nhất, để sư đệ tế mộ huynh đi.” Từ Thanh Phàm nhẹ giọng nói với bia mộ.

“Cố nén bi thương, thuận thiên chấp nhận”

https://thuviensach.vn

Cũng không biết Từ Thanh Phàm đứng trước mộ của Nhạc Thanh Nho bao lâu, sau lưng truyền đến một âm thanh thanh thúy, mang theo sự lo lắng.

Từ Thanh Phàm quay người lại nhìn, lại phát hiện Kim Thanh Hàn không biết đã đứng ở một chỗ không xa sau lưng hắn bao lâu rồi, ánh mắt tràn đầy sư quan tâm.

Nhìn thấy Kim Thanh Hàn, trái tim hôn ám lạnh lẽo của Từ Thanh Phàm có chút ấm áp. Đúng vậy, mặc dù mình từ đây không còn người thân nữa, nhưng ít nhất còn có người bạn này.

“Thi đấu hôm nay bắt đầu rồi sao?” Từ Thanh Phàm nhẹ nhàng hỏi. hắn không muốn Kim Thanh Hàn vì lo lắng cho mình, cho nên không chế tâm trạng khẩu khí hết sức tỏ ra bình tĩnh.

“Tỷ thí của ngươi lập tức bắt đầu rồi.”

“Thế thì chúng ta đi nhanh cho kịp đi.” Vừa nói, Từ Thanh Phàm bước nhanh về phía trước núi.

“Đợi tý.” Kim Thanh Hàn đột nhiên kêu lên.

“Làm sao vậy?” Từ Thanh Phàm quay đầu hỏi.

“Ngươi mặc y phục như thế này đi sao?” Kim Thanh Hàn nhìn thấy Từ Thanh Phàm mặc trang phục tang lễ màu trắng, vội vàng hỏi.

“Hôm nay là ngày sư huynh của ta chết đi, ta không mặc trang phục này vậy nên mặc gì chứ?” nói xong, Từ Thanh Phàm cũng không quay lại, nhanh chóng chạy về phía trước núi.

Trong phía sau núi, chỉ lưu lại âm thanh vang vọng của Từ Thanh Phàm.

https://thuviensach.vn

“Kim sư đệ, cảm ơn.”

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 28: Thanh Linh

Trước khi thi đấu, dưới lôi đài số năm. Người xem xung quanh chờ đợi trận đấu bắt đấu, lần lượt thảo luận với nhau.

“Sư huynh, ngươi nói xem trận nay ai thắng?”

“Thế thì khẳng định là Đông Phương Thanh Linh rồi, nàng vẫn là người có khả năng nhất tiến vào vọng mười sáu người mạnh.”

“Thế thì không nhất định a, ngươi không thấy qua Từ Thanh Phàm mấy trận trước xuất thủ, đạo pháp độc đáo huyễn lệ, trước này chưa từng có, hơn nữa tốc độ di chuyển cực nhanh, cực kỳ lợi hại. theo ta mặc dù trước đây Đông Phương Thanh Linh danh tiếng rất lớn, nhưng nàng nhất định không phải là đối thủ của Từ Thanh Phàm.

“Vậy Đông Phương Thanh Linh chẳng lẽ không lợi hại sao? Ba trận trước nàng xuất thủ ngươi cũng xem qua rồi, đối thủ đều bị nang giải quyết một cách sạch sẽ lưu loát, không có một người nào có thể chống đỡ được ba nén hương., hơn nữa thân là ái đồ của Đới Hoa Khiết sư bá, pháp khí trong tay nang vô số, uy lực lớn, theo ra Từ Thanh Phàm gặp phải nàng trên căn bản là không có lực để chống đỡ.”

“Từ Thanh Phàm là Tích cốc hậu kỳ, mà Đông Phương Thanh Linh mới Tích Cốc trung kỳ, lấy công lực mà nói Từ Thanh Phàm chiếm lợi thế mà.”

https://thuviensach.vn

“Mặc dù Từ Thanh Phàm công lực cao hơn một ít so với Đông Phương Thanh Linh, nhưng không nhiều pháp khí bằng người ta. hơn nữa Đông Phương Thanh Linh đối với năng lực khống chế đạo thuật vẫn là số một số hai trong các đệ tử cấp thấp của Cửu Hoa Môn.

Ngay trong những âm thanh thảo luận nhiệt liệt này, Từ Thanh Phàm từ từ đi đến dưới lôi đài số năm. Mọi người xung quanh sau khi nhìn thấy hắn đến cũng tự giác tránh ra một con đường, đế hắn thuận lợi đi lên lôi đài, yên lặng chờ đợi trận tỷ thí của mình bắt đầu.

Trận tỉ thí hôm nay của Từ Thanh Phàm sẽ là trận thi đấu cuối cùng của hắn ở lôi đài số năm, nếu trận này hắn thắng liền có thể tiến vào vòng mười sáu người, cách mục tiêu thu hồi di vật của Lục Hoa Nghiêm càng gần thêm một bước.

Mà đối thủ của hắn lần này lại không đơn giản, là Đông Phương Thanh Linh nổi tiếng có khả năng tiến vào vòng mười sáu nhất.

Đông Phương Thanh Linh là ái đồ của Đới Hoa Khiết người được mệnh danh tính tình quái dị luôn bênh vực ái đồ nhất trong những cao thủ hàng chữ “Hoa”, trong bình thường đối với nàng càng thêm sủng ái, cũng ban cho nàng rất nhiều pháp khí. Nghe nói tài sản riêng của nàng cũng đủ làm cho một hư đan kỳ cao thủ bình thường xấu hổ đến chết, do đó có thể thấy được nàng là như thế nào.

Mà Đông Phương Thanh Linh cũng không có phụ sự hi vọng lớn lao của Đới Hoa Khiết đối với nàng, chỉ nội trong một thời gian ngắn ngủi đã nổi tiếng trong cả Cửu Hoa Sơn, được cho rằng thiên phú chỉ thấp hơn Kim Thanh Hàn và Phượng Thanh Thiên, đặc biệt là đối với sự khống chế thủy hệ đạo pháp càng là xuất thần nhập hóa. Mặc dù năng nay mới vừa hai mươi tám tuổi, nhưng đã đạt đến tu vi Tích Cốc trung kỳ. hơn nữa trong tay có mấy loại pháp khí uy lực cực đại, cho nên ở trong đông môn có cùng tu vi ở Cửu Hoa Môn rất hiếm có địch thủ.

https://thuviensach.vn

Ở trong trận tỷ thí của mỗi lôi đài, trận tỉ thí của lôi đài số năm khác với các lôi đài khác. ở mỗi lôi đài khác đều có một người được lựa chọn, cho nên trận tỉ thí tranh đoạt cuối cùng hấp dẫn đều rất nhỏ. Ví dụ như lôi đài số hai khẳng định là Phượng Thanh Thiên chiến thắng, lôi đài của khẳng định là Kim Thanh Hàn chiến thắng.

Nếu so sánh mà nói, sự hấp dẫn ở lôi đài số năm là rất lớn. vốn dĩ mọi người đều cho rằng Đông Phương Thanh Linh sẽ nhẹ nhàng tiến vào vòng mười sáu người, nhưng không ngờ Từ Thanh Phàm từ trước đến nay không có danh tiếng đột nhiên hoành không xuất thế, trong trận thứ hai và thứ ba thể hiện thực lực nhất đẳng, đạo pháp đẹp mắt mà kinh khủng, thân pháp quỷ dị nhanh nhẹn, đều làm cho hắn danh tiếng và sự ủng hộ của rất nhiều người. cho nên lôi đài số năm cuối cùng ai sẽ là người chiến thắng tiến vào vòng mười sáu người, gần đây trở thành đề tài của các đệ tử cấo thấp ở Cửu Hoa Sơn thường xuyên biện luận, Những người ủng hộ Từ Thanh Phàm và Đông Phương Thanh Linh càng ngày càng đông.

Cũng bởi vì như thế, người xem xung quanh chỗ Từ Thanh Phàm hôm nay thi đấu cũng nhiều hơn rất nhiều so với các lôi đài khác.

Khi Từ Thanh Phàm một thân mặc y phục tang lễ màu trắng bước lên lôi đài số năm, dẫn đến vô số ánh mắt quái dị của người xung quanh.

Trong Cửu Hoa Môn, mặc dù không có quy định rõ ràng, nhưng theo tục lệ các đệ tử đều nên mặc áo bào truyền thống của Cửu Hoa Môn thống nhất phân phát. Trừ phi thực lực của ngươi đạt đến kết đan kỳ, như thế mặc kệ ngươi mặc gì cũng không có người dám quản.

Nhưng Từ Thanh Phàm căn bản mặc kệ đến ánh mắt quái dị của những người xung quanh, hắn bây giờ vẫn không có thoát khỏi sự bi thương do sự mất đi của Nhạc Thanh Nho tối hôm qua, căn bản không có tâm trạng để quản đến cách nghĩ của người khác.

https://thuviensach.vn

Khi Trưởng lão làm trọng tài tuyên bố trận đấu chính thức bắt đầu, Từ Thanh Phàm liền bước lên lôi đài số năm. Khom người hành lễ với trưởng lão, yên lặng đứng trên lôi đài số năm chờ đợi đối thủ của mình xuất hiện.

Nhưng làm cho Từ Thanh Phàm ngạc nhiên là, Đối thủ của hắn lần này chậm chạp không có xuất hiện.

Ba chén trà trôi qua.

“Đông Phương Thanh Linh tới rồi!”

Khi Từ Thanh Phàm và người xem chờ đợi đã lâu dần dần có chút không thể nhẫn nại được nữa, thì đột nhiên có người hô lớn lên.

Đối diện với đối thủ ở trong cuộc thi trong môn phái chậm chạp lâu như vậy, Từ Thanh Phàm cũng nhịn không được lòng hiếu kỳ, xoay đầu nhìn xuống dưới lôi đài.

Chỉ thấy từ xa một đám nữa đệ tử như quần sao củng nguyệt đang vây quanh hai nữ tử khoan thai bước đến. chỉ thấy trong đó hai người nữ tử này một người tuổi hình như là trung niên, nhưng trong ánh mắt lại tràn đấy sự tang thương, trên người phát tán uy áp nhàn nhạt, vẻ mặt nghiêm túc. Mà người nữ tử khác lạ khoảng hai tám tuổi. khuôn mặt diễm lệ. ánh mắt to mà sáng, cũng không mặc trường bào của Cửu Hoa Môn, mà mặc một thân quần áo dài màu vàng. Lúc đi trên đường con mắt nhìn khắp nơi, tỏ ra tính cách có chút hoạt bát.

“Hai người đến tất nhiên là Đới Hoa Khiết sư thúc và Đông Phương Thanh Linh sư muội rồi.” Từ Thanh Phàm đứng trên lôi đài thầm đoán.

Khi nhóm nữ đệ tử đến dưới lôi đài, người xem xung quanh tự giác nhường một chỗ thật tốt, hiển nhiên là đối với nhóm nữ tử này có chút cố kỵ.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên không ngoài dự liệu của Từ Thanh Phàm, nữ tử có khuôn mặt diễm lệ đó và nử tử trong niên đó từ từ nói mấy câu rồi nhanh chóng bước lên lôi đài. Sau đó đối với người trưởng lão làm trọng tài tùy tiện khom người hành lễ một cái, biểu thị trận đấu đã có thể bắt đầu.

Vị trưởng lão đó hiển nhiên là đối với sự thiếu lễ độ và đến trễ của Đông Phương Thanh Linh trong lòng có chút bất mãn, nhưng vẫn miễn cưỡng gật đầu, tuyên bố tỉ thí bắt đầu. hắn không nói gì nhiều hiển nhiên là bởi vì trong lòng có chút cố kỵ với Đới Hoa Khiết, do đó cũng có thể thấy Đới Hoa Khiết này mạnh mẽ như thế nào ở trong Cửu Hoa Môn.

Khi Từ Thanh Phàm quan sát Đông Phương Thanh Linh một cách cận cảnh, càng cảm thất sự kinh diễm. mày như lá liễu, mắt như ánh sao, mặt như hoa đào, làn da hây đỏ, đi lại uyển chuyển.

Lúc Từ Thanh Phàm quan sát Đông Phương Thanh Linh, Đông Phương Thanh Linh cũng tỉ mỉ đánh giá Từ Thanh Phàm, đối thủ lần này đột nhiên nổi tiến nàng cũng có nghe nói đến, bây giờ tỉ mỉ quan sát một lần mới phát hiện người này khuôn mặt tuy rằng tú khí nhưng cũng bình thường, chỉ là khí chất ưu nhã thản nhiên mới từ từ hiển thị ra sự bất phàm của hắn, lúc gặp được mình cũng không có những đối thủ trước đây tâm sinh cố kỵ, vẫn thản nhiên như cũ. Đáng giá chú ý nhất là ánh mắt u buồn cùng tang thương không hợp tuổi của hắn.

“Tại hạ Từ Thanh Phàm, xin chỉ giáo nhiều.” Từ Thanh Phàm chắp tay chào Đông Phương Thanh Linh, thản nhiên nói.

“Ta là Đông Phương Thanh Linh.” Đông Phương Thanh Linh vừa hiếu kỳ đánh giá Từ Thanh Phàm, vừa nói. Lúc nàng nói khóe miệng hơi nhếch lên mang theo hai cái má lúm đồng tiền nhàn nhạt, dường như đang cười vậy.

https://thuviensach.vn

“Vẫn mời Đông Phương sư muội xuất thủ trước.” Vốn dĩ Từ Thanh Phàm cho rằng sau khi giới thiệu xong liền thi đấu, nhưng đợi hồi lâu, lại phát hiện Đông Phương Thanh Linh vẫn luôn hiếu kỳ đánh giá mình, không có chút gì gọi là sắp xuất thủ cả, chỉ có thể bất đắc dĩ thúc dục.

“Tại sao muốn ta xuất thủ trước?” Đông Phương Thanh Linh ánh mắt linh động, giảo hoạt cười nói.

“Bởi vì Đông Phương sư muội là nữ nhi.” Từ Thanh Phàm giải thích.

“Tại sao ta là nữ nhi lại phải xuất thủ trước?” Đông Phương Thanh Linh cười cười rồi hỏi. đôi mắt to trong sáng linh động bởi vì cười mà tạo thành hai ánh trăng rằm nhỏ.

“Tại hạ sinh ra ở Nam hoang, theo quy củ ở Nam hoang là như vậy.” Từ Thanh Phàm sau khi nghe được câu hỏi của Đông Phương Thanh Linh, hơi nhíu mày, nhưng vẫn nhẫn nại giải thích.

“Nhưng ta cũng không phải là người Nam hoang, vì sao lại phải tuân thủ quy củ của người Nam hoang các ngươi?” Đông Phương Thanh Linh lúc hỏi câu này trong ánh mắt hiện lên sự đắc ý.

Từ Thanh Phàm nghe Đông Phương liên tiếp không ngừng đặt vấn đề, trong lòng bất giác dần dần không nhẫn nại nữa. nếu là ngày thường. Từ Thanh Phàm nhất định sẽ không chán ghét phải giải thích với Đông Phương Thanh Linh những cái phiền toái này. nhưng hôm nay sư huynh của hắn Nhạc Thanh Nho vừa mất, cho nên hắn thực sự không có tâm tình và ánh mắt để lãng phí thời gian với vị sư muội đang trêu đùa mình với những vấn đề này.

Hắn bây giờ rất muốn giải quyết xong trận đấu trở về sau núi, một mình yên tĩnh.

https://thuviensach.vn

Thế là Từ Thanh Phàm thản nhiên nói : “Nếu Đông Phương sư muội không thích xuất thủ trước, vậy tại hạ đành phải làm xấu xuất thủ trước vậy, sư muội đừng trách.”

“Khoan đã! Một vấn đề cuối cùng.” Đông Phương Thanh Linh thấy Từ Thanh Phàm trong chớp mắt muốn xuất thủ vội vàng cắt ngang nói.

“Xin sư muội cứ hỏi?” Từ Thanh Phàm bất đắc dĩ nói.

“Ngươi như thế nào mặc trang phục này? giống như tang phục vậy.” Đông Phương Thanh Linh hiếu kỳ hỏi.

“Tối hôm qua, sư huynh của ta mất rồi.” Từ Thanh Phàm thản nhiên giải thích.

“Ồ, là vậy sao, thật là xin lỗi.” Đông Phương Thanh Linh nói xin lỗi, nhưng Từ Thanh Phàm cũng không nghe ra trong âm thanh của nàng có chút thành ý bao nhiêu.

“Không sao.” Từ Thanh Phàm hồi đáp : “Bây giờ tỉ thí có thể bắt đầu được chưa?”

“Đương nhiên…..” Đông Phương Thanh Linh ánh mắt chuyển động, lúc nói một nửa đột nhiên xuất thủ, hai tay giơ lên, một pháp khí hình sợi màu xanh nước biển đột nhiên hướng tới Từ Thanh Phàm trói lại.

Đối mặt với tập kích đột nhiên của Đông Phương Thanh Linh, Từ Thanh Phàm thầm mắng một tiếng “Hèn hạ”. Nhưng phản ứng cũng cực nhanh, thân hình trong chớp mắt đã di chuyển ra ngoài phạm vi công kích của pháp khí đó, làm cho sợi dây màu xanh nước biển đó chỉ trói vào tàn ảnh của Từ Thanh Phàm mang trở về.

“Hừ….” Từ Thanh Phàm Hừ lạnh một tiếng sau khi di chuyển ra ngoài phạm vi công kích của pháp khí cũng không dừng lại, lập tức lại

https://thuviensach.vn

nhanh chóng công kích tới Đông Phương Thanh Linh.

Bởi vì tốc độ của Từ Thanh Phàm thực sự quá nhanh, ngay khi Đông Phương Thanh Linh phản ứng lại, Từ Thanh Phàm đã xuất hiện bên người nàng rồi, đưa ta ra bắt lấy nàng.

Mà ngay khi Từ Thanh Phàm cho rằng bản thân sắp chiến thắng, Đông Phương Thanh Linh trên người bộ váy dài màu vàng đột nhiên linh quang chớp lên, Từ Thanh Phàm chỉ cảm thấy một lực cản thật lớn xung quanh Đông Phương Thanh Linh ba thước truyền đến, chấn động cánh tay phải của Từ Thanh Phàm làm cho hắn cảm giác đau ê ẩm.

Mà Đông Phương Thanh Linh cũng dưới sự công kích cực lớn của Từ Thanh Phàm liên tiếp lui lại, khó khăn dừng lại bên mép của lôi đài. Đôi tay vội vàng phất lên, vô số phù chú hóa thành hỏa cầu thật lớn đánh tới Từ Thanh Phàm.

Nhìn thấy Đông Phương Thanh Linh đã có phòng bị, Từ Thanh Phàm bất đắc dĩ thở dài một hơi, không có thừa thắng truy kích, mà nhanh chóng tránh né hỏa cầu đang bay đến. thân hình bắt đầu không ngừng di động trên lôi đài, chuẩn bị tìm kiếm cơ hội công kích lần nữa.

Nhìn thấy Từ Thanh Phàm chớp lóe rời ra, Đông Phương Thanh Linh mới thở dài một hơi, liên tiếp vỗ ngực mình, nói : “Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật, may mà ta hôm nay nhớ mặc “Nghê Hồng Y”, nếu không thì vừa rồi đã bị đánh bại rồi.”

“Làm cho sư muội chê cười rồi.” Từ Thanh Phàm dừng thân hình lại, thản nhiên nói.

“Nhưng, mặc dù ta sớm đã nghe nói tốc độ của ngươi rất nhanh, không ngờ nhanh như vậy. cũng may ta sớm đã nghĩ xong phương pháp đối phó.” Đông Phương Thanh Linh duyên dáng nở nụ cười, từ trong tay áo lấy

https://thuviensach.vn

ra một pháp khí hình thủy tinh cầu trong suốt long lanh, nói : “Pháp khí này gọi là Băng Phong Cầu, sư huynh ngươi phải cẩn thận đấy.”

Vừa nói, Đông Phương Thanh Linh giơ “Băng Phong Cầu” lên, mở miệng hét lớn : “Băng Phong Vạn Lý”

Trong nháy mắt, trên thủy tinh cầu phát ra từng đạo ánh sáng màu trắng huyễn lệ, ánh sáng chiến đến mặt đất đều xuất hiện từng lớp băng bóng loáng trong suốt.

Làm xong hết thảy, Đông Phương Thanh Linh thu hồi : “Băng Phong Cầu”, đắc ý cười nói : “Như thế nào? “Băng Phong Cầu” này của ta lợi hại không? Bây giờ mặt đất đều đóng băng, trơn như vậy, ngươi còn có thể chạy nhanh được sao?”

“Chính xác, như vậy mà nói ta không thể di chuyển với tốc độ nhanh rồi.” Từ Thanh Phàm thản nhiên nói như không để ý : “Nếu như vậy, thế thì ta cùng biện pháp khác đánh bại ngươi là được rồi.”

Vừa nói, mười ngón tay của Từ Thanh Phàm liên tiếp biến ảo, vô số hoa cỏ từ ngón tay của Từ Thanh Phàm biến ảo ra, lần lượt công kích Đông Phương Thanh Linh.

“Thật đẹp quá!” Nhìn thấy nhiều hoa cỏ bay về phía mình, Đông Phương Thanh Linh đôi mắt mê mẩn, nhưng trên tay lại không dừng lại, thủy linh khí trong cơ thể phóng ra, hóa thành một bức tường bằng nước che trước mặt mình. Trong sự vôi vàng còn có sự kinh ngạc cảm khái, làm chi Từ Thanh Phàm bất giác không thể nói nên lời.

Nhìn Bạo Viêm Hoa, Nhận Thảo mình tạo ra lần lượt bị bức tường bằng thủy linh khí của Đông Phương Thanh Linh ngăn cản bên ngoài. Mặc dù liên tiếp phá thủng ba bức tường bằng thủy linh khí, nhưng không có sinh ra uy hiếp nào đối với Đông Phương Thanh Linh, Từ Thanh Phàm đột nhiên trong lòng vừa động, pháp khí “Khô Vinh Thước” của mình sáng

https://thuviensach.vn

lênm làm cho hai màu xám và xanh của Khô Vinh Thước cũng trộn lẫn trong màu xanh của hoa cỏ công kích về phía Đông Phương Thanh Linh.

“Khô Vinh Thước” là nhân giai trung cấp pháp khí uy lực còn lớn hơn rất nhiều so với Bạo Viêm Hoa, Nhận Thảo, hơn nữa công kích cũng linh hoạt hơn, vượt qua bức tường bằng thủy linh khí trong chớp mắt bay đến trước mặt Đông Phương Thanh Linh. Đông Phương Thanh Linh phản ứng cũng cực nhanh, sau khi phát hiện sự bất thường vội vàng tế xuất ra một tiểu kiếm màu lam, chặn đứng sự tập kích bất ngờ của “Khô Vinh Thước. mặc dù có chút chật vật, những cũng không có gì nguy hiểm.

Nhìn thấy Bạo Viêm Hoa, Nhận Thảo, trong nhất thời đều không thể công kích được bức tường bằng thủy linh khí, mà “Khô Vinh Thước” cũng bị pháp khí của đối phương quấn lấy, nhất thời không thể toàn lực tấn công. Từ Thanh Phàm cũng không dừng tay, thu hồi “Khô Vinh Thước” không dùng công kích nữa. nhíu mày nhìn Đông Phương Thanh Linh trước mắt, suy nghĩ biện pháp đối phó. Hai trận đấu trước của hắn tiêu hao linh khí cực lớn, đến bây giờ còn chưa phục hồi, cho nên không thể vẫn tiếp tục công kích như vậy, nếu không thì linh khí trong cơ thể sẽ khô kiệt trước đối thủ.

Xem ra lời đồn đãi quả thật không giả, Đông Phương Thanh Linh này quả nhiên là pháp khí rất nhiều, chỉ trong một thời gian ngắn ngủi, lại sử dụng bốn loại pháp khí khác nhau, thật sự làm cho người ta ghen tỵ muốn chết.

Sau khi Từ Thanh Phàm đình chỉ công kích, Đông Phương Thanh Linh cũng thở dài một hơi, nàng không ngờ lực công kích của Từ Thanh Phàm này lại mạnh mẽ như vậy, nếu không phải là trong tay nàng pháp khí rất nhiều, sớm đã thất bại rồi. dù sao vừa rồi nàng cũng suýt chút nữa chống đỡ không được.

“Ngươi công kích xong rồi, đến lượt ta.”

https://thuviensach.vn

Không thể mặc cho hắn tùy ý công kích nữa. Nghĩ đến đây, Đông Phương Thanh Linh nói với Từ Thanh Phàm, vừa nói đôi tay mười ngón liên tục bấm pháp quyết. thì ra thủy linh khí ban đầu hóa thành bức tường từ từ tập hợp lại, dần dần hóa thành hình dạng một con rồng.

“Thủy Long Ngâm!” theo tiếng hô của Đông Phương Thanh Linh, thủy long rít gào lên một tiếng, công kích đến Từ Thanh Phàm.

Từ Thanh Phàm đối mặt với thế tới hung hăng của thủy long, cũng không hề sợ hãi, chỉ hừ lạnh một tiếng, ngón tay biên hóa, vô số “Thiết Bồ Diệp” rộng và dày cứng rắn che chắn trước mắt mình, chống đỡ sự công kích của thủy long. Nhìn thấy phòng ngự của Từ Thanh Phàm, Đông Phương Thanh Linh lại cười một tiếng, chỉ quyết biến hóa, lại hét lên : “Hồng Đào Lãng Kích!!”

Trong nháy mắt, nguyên bổn thủy linh khí tụ tập thành thủy long lại hóa thành hồng đào, công kích đến Từ Thanh Phàm.

Trên thế giới có hai thứ, chỉ cần cho chúng một kẽ hở chúng nó sẽ có thể tiến vào, một đó là gió, còn lại đó là nước. Mặc dù Thiết Bồ Diệp của Từ Thanh Phàm phòng ngự rất mạnh mẽ, nhưng lại không thể chặn được hồng thủy vô hình vô chất. cuối cùng, Từ Thanh Phàm sau khi kiên trì hồi lâu vẫn không thể ngăn cản được hồng thủy cuồn cuộn, rất nhanh liền bị bao khủ vào trong đại hồng thủy.

Những sóng hồng thủy này bất giác làm cho Từ Thanh Phàm không có lực chống cự, càng làm cho mọi người xung quanh lôi đài hết sức kinh ngạc, đối diện với hồng thủy đang điên cuồng tấn công, mọi người xem sắp gặp tai ương, lại nghe trọng tài trưởng lão khẽ quát : “Tiệt!!!”

Trong chớp mắt, một kết giới màu vàng nhạt, bao phủ cả lôi đài cũng che chở cuồn cuộn hồng thủy muốn tiết ra ngoài, làm cho người xem xung quanh miễn gặp khó khăn.

https://thuviensach.vn

Lại nói về Từ Thanh Phàm, nhìn thấy hồng thủy chuẩn bị lao ra khỏi lôi đài, trong lúc cấp bách trở nên thông minh, hai đạo khô vinh nhị khí liên tục vận chuyên, vô số "Bách Niên Mộc" nhanh chóng sinh trưởng thành những cây lớn mọc ra trên lôi đài, lấy cái này để trì hoãn sự cuồng bạo của hồng thủy, theo cây cối càng lúc càng nhiều, uy thế công kích của hồng thủy cũng càng lúc càng yếu đi. Lúc này trên lôi đài xung quanh Từ Thanh Phàm xuất hiện một rừng cây, hồng thủy không thể uy hiếp được Từ Thanh Phàm nữa.

Cuối cùng, hồng thủy thối lui, lần nữa hóa thành thủy linh khí bị Đông Phương Thanh Linh thu vào trong cơ thể.

"Thế nào? Ta lợi hại không?" Đông Phương Thanh Linh hơi đắc ý cười hỏi Từ Thanh Phàm đang có chút chật vật.

"Rất lợi hại, đối với việc sử dụng và biến ảo đạo pháp, sư muội là người thứ hai ta gặp qua." Từ Thanh Phàm trả lời một cách chân thành.

"Nếu đã ta mạnh mẽ như vậy, sư huynh ngươi làm sao còn không nhận thua đi?" Đông Phương Thanh Linh giảo hoạt hỏi.

"Đáng tiếc, lần này người thua là sư muội rồi." Từ Thanh Phàm không để ý đến lời nói của Đông Phương Thanh Linh, chỉ thở dài nói.

"Tại sao nên là ta?"

"Sư muội hiện giờ thử vận chuyển linh khí một chút đi." Từ Thanh Phàm thản nhiên cười nói.

Đông Phương Thanh Linh nghi hoặc thử vận chuyển linh khí trong cơ thể, mặt đột nhiên biến đổi, cũng không cười nữa.

"Là cảm giác không thể tùy ý vận chuyển, cảm giác linh khí đình trệ phải không?" Từ Thanh Phàm thản nhiên nói.

https://thuviensach.vn

“Đã xảy ra chuyện gì?” Đông Phương Thanh Linh thần sắc trở nên có chút hoảng sợ.

“Đây gọi là Dong Linh Thảo, là thứ mà những tu sĩ muốn luyện đan nên chuẩn bị.” Không biết lúc nào, đầu ngón tay của Từ Thanh Phàm toát ra một cây cỏ nhỏ lá dài màu xám, sâu sắc nói : “Đây là loại cỏ đó đặc điểm lớn nhất là có thể dung hợp vào trong linh khí. Sư dụng mà nói củng cố kinh mạc có hiệu quả không tồi. nhưng dùng nhiều qua sẽ phản tác dụng, chính là trong hai canh giờ không thể tùy ý điều động linh khí trong cơ thể.”

“Mà ta vừa rồi vừa khéo ngu ngốc hồ đồ thả một đại lượng công kích vào ngươi là đạo pháp “Hồng Đào Lãng Kích”, làm cho ngươi có cơ hội lợi dụng chứ gì?” Đông Phương Thanh Linh hỏi.

“Đúng là như vậy. Nếu sư muội vẫn sử dụng Thủy Long Ngâm loại đạo pháp hóa thành hình này, hoặc có thể sử dụng đạo pháp chỉ một lần công kích, ta cũng không có biện pháp đối phó, nhưng hết lần này đến lần khác duy trì liên tục một đạo pháp công kích, để cho quanh người ta tràn đầy thủy linh khí hóa thành hồng thủy, cuối cùng lại đem linh khí còn thừa lại thu vào trong cơ thể, điều này đã cho ta cơ hội.” Từ Thanh Phàm thản nhiên nói : “Cho nên lần này ta có thể thắng được cũng là may mắn mà thôi, sư muội không cần để ý.”

Nghe được lời của Từ Thanh Phàm, Đông Phương Thanh Linh cắn môi hung hăng nhìn chằm chằm vào Từ Thanh Phàm, sau đó bất đắc dĩ quay đầu nói với trọng tài : “Ta nhận thua.” Nói xong quay cũng không quay đầu lại, đi thẳng xuống dưới lôi đài.

Sau khi nhìn thấy ái đồ xuống lôi đài, Đới Hoa Khiết vội vàng đi lại an ủi, sau khi an ủi một hồi mới mang theo đám người Đông Phương Thanh Linh li khai, trước lúc đi còn hung hăng trừng mắt một cái với Từ Thanh Phàm.

https://thuviensach.vn

“Đới sư thúc này, quả thật là che lấp khuyết điểm sao.” Từ Thanh Phàm cười khổ.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 29: Danh Hiển

Sau khi Từ Thanh Phàm chiến thắng Đông Phương Thanh Linh, cuối cùng tiến vào vòng mười sáu người, mà Từ Thanh Phàm ở trận đấu này cũng là trận đấu kết thúc cuối cùng. Cho nên sau khi Từ Thanh Phàm chiến thắng, danh sách mười sáu người lọt vào vòng trong cũng đã hiện rõ.

“Chúc mừng.” Khi Từ Thanh Phàm bước xuống lôi đài, Kim Thanh Hàn sớm đã đứng ở phía dưới, nhìn thấy Từ Thanh Phàm bước xuống liền vội vàng chúc mừng.

“Cùng mừng nhau.” Từ Thanh Phàm cũng chắp tay trả lời. Từ Thanh Phàm sở dĩ nói như vậy, bởi vì hắn biết thực lực của Kim Thanh Hàn, tiến vào vòng mười sáu người là điều hiển nhiên.

“Không có chuyện gì đáng mừng cả, chỉ tiến vào vòng mười sáu người mà thôi.” Âm thanh của Kim Thanh Hàn mang đến vẻ cao ngạo thản nhiên.

“Thế ta tiến vào vòng mười sáu người thì nên mừng sao?” Từ Thanh Phàm cười hỏi ngược lại.

Nghe Từ Thanh Phàm hỏi vậy, Kim Thanh Hàn nhất thời có chút không biết nói gì cho đùng, sau đó hai người lại nhìn nhau cười một cách ăn ý.

Sau khi nói chuyện với Kim Thanh Hàn mấy câu, Từ Thanh Phàm hôm nay bởi vì sư huynh Nhạc Thanh Nho chết đi và vẫn có chút cảm xúc kìm nén, trong nhất thời hình như cũng trở nên dễ chịu hơn rất nhiều.

https://thuviensach.vn

“Chúc mừng, chúc mừng, chúc mừng hai sư đệ tiến vào vòng mười sáu người trong lần thi đấu này.” Ngay khi Từ Thanh Phàm dự định nói gì đó với Kim Thanh Hàn, thì đột nhiên lại có một âm thanh từ sau lưng truyền đến, trong sự hùng hậu còn mang theo sự sảng khoái. Từ Thanh Phàm quay đầu nhìn lại, thì phát hiện một người mập mạp trắng trẻo đang cười tủm tỉm chắp tay chúng mừng hai người.

Mập mạp này da dẻ trắng như con gái, phối hợp với vóc người to lớn càng thêm béo, nhưng không làm cho người khác cảm giác ngu ngốc chút nào, mà trên người còn tỏa ra uy thế bởi vì thân hình mà càng tỏ ra mạnh mẽ, vẻ mặt cũng luôn cười tươi, như vậy vốn dĩ đôi mắt không to lại càng vì cười nhiều mà trở nên nhỏ ti hí, hầu như đều nhìn không thấy. nhưng cũng chính vì vậy ánh mắt của hắn quá nhỏ, cho nên làm cho người ta căn bản không thể từ trong ánh mắt của hắn đoán được cách nghĩ thật sự của hắn lúc này.

Nhìn thấy có người chen vào, Kim Thanh Hàn bất giác nhíu mày, hắn tính tình cô tịch, bình thường ngoài Từ Thanh Phàm ra, bất cứ người nào đều không quản đến, lúc này nhìn thấy có người không mời mà đến cắt đứt cuộc nói chuyện của mình và Từ Thanh Phàm, trong lòng rất không vui.

“Làm cho sư huynh chê cười rồi, may mắn mà thôi, xin hỏi sư huynh đây là…..” Từ Thanh Phàm nhìn thấy ánh mắt nhìn trời của Kim Thanh Hàn, biết là chỉ có thể mình ứng phó với tên mập này mà thôi, nên cũng chắp tay lễ phép hỏi lại.

“Tại hạ là Bạch Thanh Phúc.” Mập mạp cười nói, “Bởi vì mấy ngày nay nhìn thấy anh tư trên sàn đấu của hai sư đệ, cho nên đã có lòng muốn kết giao. Vừa rồi đi qua nhìn thấy hai sư đệ đang nói chuyện, cho nên đành mặt dày đến làm quen. Còn mong hai sư đệ không trách tội.”

Vừa nói, Bạch Thanh Phúc liền cúi đầu hành lễ với hai người.

https://thuviensach.vn

“Sư huynh đừng đa lễ, đồng môn với nhau tiếp xúc nhiều là điều nên làm.” Từ Thanh Phàm vội vàng đáp lễ.

Nghe Bạch Thanh Phúc nói như vậy, vẻ mặt của Kim Thanh Hàn cũng hơi hòa hoãn một chút, thấy Bạch Thanh Phúc cúi người hành lễ cũng cúi người đáp lại.

“Hai sư đệ bây giờ đã tiến vào vòng mười sáu người rồi, có thể đối với đối thủ mà mình sắp gặp phải, có chút tìm hiểu nào chưa?” Bạch Thanh Phúc hỏi.

“Nói đến xấu hổ, đệ và Kim sư đệ tính tình tương đối cô độc, bạn bè ở Cửu Hoa Sơn đều không nhiều. cho nên đối với những đối thủ ở vòng mười sáu người cũng không hiểu lắm. Bạch sư huynh có thể giải thích một chút được không?” Từ Thanh Phàm vừa giải thích vừa hỏi.

Nói thật, Từ Thanh Phàm đối với đối thủ của hắn là ai cũng không quan tâm, nhưng lần này quan hệ đến việc báo thù của sư huynh và di vật của sư phụ, cho nên Từ Thanh Phàm muốn hỏi Bạch Thanh Phúc một chút. Mà Kim Thanh Hàn sau khi nghe Bạch Thanh Phúc nói vậy, vẻ mặt cũng hơi chăm chú một chút.

“Ta đối với những đồng môn tiến vào vòng mười sáu người lần này cũng có chút hiểu biết.” Bạch Thanh Phúc cười đáp.

“Vẫn mong Bạch sư huynh chỉ cho.” Từ Thanh Phàm chắp tay nói.

“Nói đến, lần thi đấu trong môn phái lần này của Cửu Hoa Môn thật sự là xuất hiện rất nhiều đệ tử xuất sắc, nghe các trưởng lão nói rằng, trình độ của lần thi đấu lần này là cao nhất trong mấy năm qua của chúng ta.” Bạch Thanh Phục cảm khái nói.

Sau đó, Bạch Thanh Phúc bắt đaùa nói đến mười sáu tuyển thủ lọt vào vòng mười sáu người cho Từ Thanh Phàm và Kim Thanh Hàn nghe một

https://thuviensach.vn

lần, trong đó có mấy người làm cho Từ Thanh Phàm chú ý.

Đầu tiên chính là Phượng Thanh Thiên, mặc dù lần này cao thủ trong môn phái đều tụ tập lại đây, nhưng thiên tài của Phượng gia ở trong Cửu Hoa Môn vẫn làm cho mọi người chú ý nhất. bốn trận đấu, đối thủ của hắn không kể là luyện khí kỳ hay là tích cốc kỳ, đều không thể chống đỡ nổi hắn trong một tuần trà, quan trọng hơn đó là trong bốn trận đấu hắn căn bản không cần sử dụng đạo pháp cường đại nào cả. thực lực của hắn bây giờ mạnh nhiư thể nào, bốn trận trước đều ẩn dấu bao nhiêu thực lực, tất cả những điều này đều là dấu chấm hỏi. thậm chí còn có người kiên quyết cho rằng, cảnh giới lúc này của Phượng Thanh Thiên đã là Linh Tịch kỳ rồi.

Dưới ánh hào quang chói mắt của Phượng Thanh Thiên, người duy nhất có thể chống đỡ với hắn hiện nay chính là Kim Thanh Hàn đang đứng ở bên cạnh Từ Thanh Phàm. Là người còn lại của "Cửu Hoa Song Kiệt", biểu hiện của Kim Thanh Hàn cũng không chút thua kém, bốn trận trước của hắn cũng chỉ dùng một đạo pháp đó là "Kim Linh Thương" để đối địch, hơn nữa mỗi lần chiến thắng đều rất dễ dàng. Nếu nói người nào có thể cùng Phượng Thanh Thiên tranh đoạt vị trí thứ nhất của lần thi đấu này. thì đó chính là Kim Thanh Hàn, hắn là người được xem là ứng cử viên thứ hai cho chức quán quân của cuộc thi đấu lần này.

Cùng so sánh với Phượng Thanh Thiên và Kim Thanh Hàn lần này, còn có một người trung niên không có tên tuổi đó là Vương Thanh Tuấn. mỗi trận đấu dường như đều là hao hết sức lực mới chiến thắng đối thủ. Cho dù đối thủ là một người có cảnh giới luyện khí kỳ, hắn cũng là người giống như Từ Thanh Phàm phải đến phút cuối cùng mới dành chiến thắng. nhưng không kể là đệ tử luyện khí kỳ hay là đệ tử tích cốc kỳ hắn đều rất miễn cưỡng mới có thể chiến thắng, bốn trận liên tiếp đó người ta đều biết hắn ẩn dấu thực lực. về phần thực lực của hắn rốt cuộc như thế nào, hiện giờ không có người nào biết được.

https://thuviensach.vn

Người tiếp theo chính là Thịnh Vũ Sơn mà Từ Thanh Phàm có duyên gặp mặt, hắn là đệ tử có hàng chữ "Vũ" duy nhất tiến vào vòng mười sáu người này, không chỉ có tu vi tích cốc hậu kỳ, hơn nữa chuyên môn tu luyện đạo pháp thần thông, lực công kích của hắn hết sức kinh người, tu luyện có "Ngân Long Thủ" và "Tịch Tà Nhãn" hai loại thần thông, về phần còn có tu luyện thần thông khác nữa hay không thì đến bây giờ còn chưa biết.

Làm cho Từ Thanh Phàm dở khóc dở cười là, bản thân hắn lần này cũng được liệt vào những người có khả năng tranh đoạt vị trí đứng đầu. thần thông "Khô Vinh Quyết" mà hắn tu luyện được cho rằng là một loại đạo pháp, bởi vì không chỉ uy lực cực lớn mà còn thi triển rất đẹp mắt, cho nên trở thành một trong những đạo pháp mà những người trẻ tuổi tu luyện đạo pháp muốn học nhất. hơn nữa Từ Thanh Phàm thân hình di chuyển cực nhanh và quỷ dị, người tu luyện đến cảnh giới tích cốc kỳ gặp phải tốc độ di chuyển cực nhanh của hắn căn bản là không có biện pháp gì, huống chi còn muốn nói đến chiến thắng, cho nên Từ Thanh Phàm cũng được cho là một trong những người được chú ý trong cuộc tỷ đấu trong môn phái lần này.

Cuối cùng là một người làm cho Từ Thanh Phàm chú ý đó chính là Nam Cung Thanh Sơn người đã có thù giết sư huynh với hắn. Nam Cung Thanh Sơn lần này có tu vi tích cốc trung kỳ, lại có thể đánh bại hai đồng môn là tích cốc hậu kỳ để tiến vào vòng mười sáu người thực sự làm cho người ta hết sức kinh ngạc, được cho rằng là một trong những người lạnh lùng nhất trong cuộc thi này. Nam Cung Thanh Sơn bây giờ hiển nhiên được sự sủng ái của sư phụ hắn là Hứa hộ pháp, để làm cho Nam Cung Thanh Sơn có kết quả tốt ở lần thi đấu này, Hứa hộ pháp thậm chí còn đem hai pháp khí mà mình đắc ý nhất hồi còn trẻ đó là "Đâu Thiên Võng" và "Thanh Huyền Tam Thứ" đều ban cho hắn, để cho thực lực của hắn trong chớp mắt tăng lên rất nhiều. mà hai pháp khí này cũng là một trong những nguyên nhân quan trọng làm cho hắn có thể tiến vào vòng mười sáu người.

https://thuviensach.vn

“Đa tạ Bạch sư huynh chỉ giáo.” Sau khi nghe Bạch Thanh Phúc phân tích, Từ Thanh Phàm cúi người cảm tạ Bạch Thanh Phúc.

“Không cần đa tạ, không cần đa tạ, chỉ là một chút tin tức vỉa hè mà thôi, không có gì to tát cả.” Bạch Thanh Phúc vội vàng khoát tay, vẻ mặt cười tươi nói.

Không thể không nói, Bạch Thanh Phúc rất giỏi giao tiếp, mặc dù không mời mà đến, nhưng chỉ mấy câu là có thể tiêu trừ đi sự cảnh giác của Từ Thanh Phàm và Kim Thanh Hàn. Bây giờ ngay cả Kim Thanh Hàn cũng không có cảm giác chán ghét đối với hắn nữa, thậm chí ngẫu nhiên còn biết chủ động nói mấy câu với hắn.

Cứ như vậy, ba người hàn huyên gần nửa canh giờ ở Lăng Hoa Điện, đương nhiên bởi vì Từ Thanh Phàm và Kim Thanh Phàm ít nói, mà Bạch Thanh Phúc thì kiến thức uyên bác, cho nên hầu như tin tức lớn nhỏ đều biết hết, nên bình thường thì Bạch Thanh Phúc nói, còn Từ Thanh Phàm và Kim Thanh Hàn thì lắng nghe.

“Bạch sư huynh, lần này có tham gia thi đấu trong môn phái không?” nói chuyện hồi lâu, Từ Thanh Phàm trong lúc vô ý hỏi.

“Vốn dĩ lấy tính cách của ta là lười tham gia tỷ thí loại này, nhưng giải thưởng thì quá mê người, cho nên nhịn không được cũng tham gia.” Bạch Thanh Phúc cười ha ha nói, vẻ mặt giống như phật di lặc vậy.

“Thế thành tích của Bạch sư huynh như thế nào vậy?” Từ Thanh Phàm đột nhiên cảm thấy sự tình không đơn giản, thể là vội hỏi tới.

“May mắn tiến vào vòng mười sáu người mà thôi.” Bạch Thanh Phúc lúc trả lời thì cười cho híp mắt thêm, làm cho người khác không thể nhìn thấu suy nghĩ trong lòng hắn.

https://thuviensach.vn

Nghe được lời của Bạch Thanh Phúc, Từ Thanh Phàm và Kim Thanh Hàn đều hết sức kinh ngạc, không ngờ Bạch sư huynh nhìn mập mạp tròn trĩnh luôn cười ha ha này lại tiến vào vòng mười sáu người, phải biết rằng để tiến vào vòng mười sáu người lần này ai không phải là tinh anh tương lại của Cửu Hoa Môn. Hai người bất giác đều dùng "Thiên Nhãn Thuật" bắt đầu quan sát Bạch Thanh Phúc này, kết quả làm cho hai người đều kinh ngạc, Bạch Thanh Phúc trước mắt này nhìn không có phong phạm của một cao thủ chút nào mà đã đạt đến cảnh giới tích cốc hậu kỳ, thậm chí còn chút xíu nữa là bước vào Linh Tịch kỳ rồi.

Mà ngay khi Từ Thanh Phàm và Kim Thanh Hàn chuẩn bị muốn hỏi Bạch Thanh Phúc cho rõ ràng, lại nghe Bạch Thanh Phúc cười nói : "Ta chốc nữa có việc rồi, không trì hoãn hai sư đệ nữa, chúng ta sẽ gặp nhau vào vòng mười sáu người, tạm biệt." Vừa nói, Bạch Thanh Phúc hướng đến hai người hành lễ rồi xoay người rời đi, tốc độ rất nhanh, trong chớp mắt đã biến mất trong rừng cây ở sườn núi.

"Bạch sư huynh này, đệ không nhìn thấu." nhìn thấy bóng dáng rời đi của Bạch Thanh Phúc, Kim Thanh Hàn nhíu mày nói tiếp : "Hắn tiếp xúc với chúng ta rốt cuộc muốn làm gì nhỉ?"

"Đừng đoán nữa, ít nhất hắn đến bây giờ còn chưa có biểu hiện gì gọi là ác ý cả, ngược lại còn cung cấp cho chúng ta rất nhiều tin tức. hắn có mục đích gì, sau này sẽ biết thôi, nói không chừng thật sự là chỉ muốn kết giao với chúng ta mà thôi." Từ Thanh Phàm thản nhiên nói.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 30: Cô Đơn

Khi Từ Thanh Phàm chào tạm biệt Kim Thanh Hàn, trở về đến động phủ của mình ở hậu sơn, mới phát hiện, sau khi sư huynh Nhạc Thanh Nho của hắn mất đi, nơi mà được hắn xem là "Nhà" này, bây giờ lại chỉ có một mình hắn.

Hai căn phòng, dưới ánh nắng mặt trời. một mình Từ Thanh Phàm, tâm tình lại trở nên bức bối.

Nhà mà chỉ có một người thì thật sự không phải là nhà rồi.

Tỷ thí nào nhiệt ồn ào, người xem xung quanh kinh hô vỗ tay, cùng vui sướng nói chuyện với Kim Thanh Hàn và Bạch Thanh Phúc, những chuyện này rõ ràng vừa mới xảy ra, nhưng Từ Thanh Phàm lại cảm giác tất cả trong chớp mắt trở nên xa vời, hình như cả thế giới đều muốn rời bỏ hắn vậy, một thứ cảm xúc vô cớ được gọi là cô đơn đang quẩn quanh trong đầu hắn, càng quấn càng chặt, hình như muốn dung hợp với linh hồn của hắn. mà Từ Thanh Phàm thì nằm dài trên giường của mình, nhắm mắt cảm thụ cảm giác cô đơn đang đến một cách đột ngột này.

Lần trước khi trong lòng xuất hiện cảm giác cô đơn, cũng là hai mươi năm trước rồi. Lúc đó Từ Thanh Phàm mới mười bảy tuổi, một con yêu thú hủy diệt gia viên của hắn. giết chết tộc nhân cùng cha mẹ của hắn, chỉ có một mình hắn chạy trốn một cách mịt mờ trong Nam hoang. Khi đó trời đất chỉ có mình hắn, cũng ngay lúc đó Từ Thanh Phàm lần đầu tiên cảm thụ được sự cô đơn.

https://thuviensach.vn

Nhưng không bao lâu sau, Từ Thanh Phàm đã gặp được Lục Hoa Nghiêm, từ đó lại có sư phụ và sư huynh. Mặc dù sư phụ nghiêm túc uy nghiêm, sư huynh lẩm bẩm và hơi cổ hủ, nhưng Từ Thanh Phàm từ đó về sau cũng không phải là một mình nữa.

Mà bây giờ, ngắn ngủi trong hai mươi năm, sư phụ và sư huynh đều mất đi, chỉ còn mình hắn mà thôi.

Từ Thanh Phàm còn có một người bạn là Kim Thanh Hàn, nhưng Kim Thanh Hàn tính tình lạnh lùng, ít nói, là một người lắng nghe thì rất tốt, nhưng không phải là một người giỏi nói chuyện. Từ Thanh Phàm có thể ở trong thời khắc nguy hiểm nhất mà không chút do dự chìa lưng về phía hắn, nhưng làm bạn với nhau, Từ Thanh Phàm luôn cảm thấy Kim Thanh Hàn thiếu một cái gì đó. Quan trọng nhất là, Từ Thanh Phàm cũng không quen đem những sự yếu đuối của mình bộc lộ trước mặt người khác, hắn lúc này càng thích chính mình đối mặt với mình mà thôi.

“Hiện giờ chỉ còn một mình ta.” Từ Thanh Phàm nhắm chặt đôi mắt, miệng thì thào. “Khô Vinh Thước” cùng với hắn huyết nhục tương liên hình như cảm nhận được sự cô đơn sâu sắc của hắn lúc này, hơi tản ra quang mang màu xanh xám, mang theo hơi ấm nhàn nhạt, hình như muốn xua đuổi sự u ám trong lòng Từ Thanh Phàm.

Cô đơn lại hiện ra, rõ ràng hơn, mãnh liệt hơn so với lần trước.

Cuối cùng vòng thi đấu mười sáu người ba ngày sau cũng bắt đầu.

Trong ba ngày này, Từ Thanh Phàm rốt cuộc cũng hồi phục lại, cũng dần dần bắt đầu cảm thấy quen thuộc với cảm giác cô đơn.

Thói quen, quả thật là một chuyện rất đáng sợ, người ta mỗi khi quen một thứ gì đó, liền rất khó thay đổi, cô đơn cũng vậy.

https://thuviensach.vn

Trong ba ngày này, Từ Thanh Phàm dưới sự trợ giúp của mộc linh đan cuối cùng cũng hồi phục lại công lực. qua sự phân tích của Bạch Thanh Phúc, Từ Thanh Phàm đối với việc tranh đoạt di vật của sư phụ Lục Hoa Nghiêm rất là lo lắng, ở vòng mười sáu người này đối thủ đều có thực lực rất mạnh. Từ Thanh Phàm cho rằng bản thân bất luận là công lực hay là đạo pháp hoặc là pháp khí đều không có ưu thế nào cả.

Đáng tiếc, thời gian ba ngày quá ngắn, không thể làm cho thực lực có thể đột phá thêm một bước nữa.

Năm đó Lục Hoa Nghiêm ban cho mười hai viên "Mộc Linh Đan" đến giờ chỉ còn lại tám viên. Đối với tu vi hiện giờ của Từ Thanh Phàm mà nói, hiệu quả của Mộc Linh Đan là vô cùng rõ ràng. Từ Thanh Phàm có thể trong mười năm ngắn ngủi đột phá từ tích cốc tiền kỳ đến tích cốc hậu kỳ, công lao của "Mộc Linh Đan" là hết sức to lớn.

Thậm chí Từ Thanh Phàm có thể cảm thấy được, bản thân nếu liên tục dùng "Mộc Linh Đan", rất có thể sẽ trong thời gian hai ba năm nữa đột phá đến Linh Tịch Kỳ. chỉ là như thế thì dựa vào linh dược để gia tăng công lực, sẽ có hậu quả ẩn tàng, đối với tu vi phát triển sau này rất bất lợi, cho nên Từ Thanh Phàm đối với việc dùng "Mộc Linh Đan" cũng hết sức thận trọng. mặc dù Lục Hoa Nghiêm đã khẳng định suốt đời của Từ Thanh Phàm chỉ có thể dừng lại ở cảnh giới Linh Tịch Kỳ, nhưng Từ Thanh Phàm đối với bản thân có thể đột phá đến Kết Đan kỳ hay không cũng không có từ bỏ sự nỗ lực. mặc dù sự nỗ lực chỉ mang tính chất may mắn, nhưng nếu từ bỏ sự may mắn đó thì không thể được rồi.

Liên tục sử dụng sẽ sinh ra hậu quả ẩn tàng, nhưng sự trân quý của Mộc Linh Đan cũng có thể hết sức quan trọng, nếu không phải lần này đối với lần tỷ thí bên trong môn phái, Từ Thanh Phàm hết sức coi trọng, hơn nữa linh khí trong cơ thể của Từ Thanh Phàm hiện giờ tiêu hao rất nghiêm trọng, Từ Thanh Phàm tuyệt đối sẽ không dùng nó để hồi phục công lực.

https://thuviensach.vn

Ngay khi Từ Thanh Phàm vừa lo lắng vừa chờ mong, thời gian ba ngày chớp mắt đã trôi qua, vòng mười sáu người của cuộc tỷ thí trong môn phái đã bắt đầu.

Hôm nay, trời xanh mây trắng, gió nhẹ, mây cao, không khí trong xanh, một trận mưa xuân, một sự ấm áp đang lan tỏa khắp không khí, mặc dù Cửu Hoa Sơn bơi vì có hộ sơn đại trận mà bốn mùa như nhau, đều là khí hậu như mùa xuân, nhưng khí hậu sau một trận mưa xuân vẫn trở nên ấm áp và trong lành hơn nhiều. gió hơi thổi nhẹ lên người làm cho tâm hồn trở nên thanh thản.

Vòng mười sáu người vẫn như cũ được tổ chức ở Lăng Hoa Điện, các trưởng lão cũng vẫn như cũ lặng lẽ đứng trên đài cao, hoặc vui mừng khi có đệ tử của mình tiến vào vòng mười sáu người, hoặc thất vọng khi đệ tử mình bị loại, vẻ mặt hết sức đa dạng.

Trên quảng trường có một sự khác biệt đó chính là mười sáu lôi đài bây giờ đều biến mất, đôiử lại một lôi đài rộng ba mươi trượng bằng đá lớn cứng rắn, làm lôi đài thi đấu cho vòng mười sáu người.

Hôm nay Từ Thanh Phàm liền đi đến trước quảng trường của Lăng Hoa Điện, phát hiện người xem càng lúc càng đông. Lúc này xung quanh lôi đài đám đệ tử đã lên đến hơn ngàn người rồi, mà trên khán đài cao trước quảng trường cũng có rấy nhiều trưởng lão tiền bối mà trước đây Từ Thanh Phàm chưa từng thấy qua. Bởi vậy có thể thấy sự thu hút của vòng mười sáu người này.

“Ngươi xem, đó chính là Từ Thanh Phàm, là một trong những người được xếp vào năm người đứng đầu.”

“Ta thấy người này rất bình thường, không có phong phạm cao thủ chút nào, hắn thật sự lợi hại vậy sao?”

https://thuviensach.vn

“Đông Phương Thanh Linh ngươi biết chứ? Rất là nổi tiếng, vậy mà cũng là thủ hạ bại tướng của hắn đó.”

“Ồ, ta từng thấy hắn thi đấu rồi, đạo pháp diễm lệ độc đáo, vô cùng lợi hại.”

Khi Từ Thanh Phàm đến trên quảng trường, nghe được những âm thanh xì xào của mọi người, Trong lòng Từ Thanh Phàm bất giác cười khổ. Hiện giờ hắn cũng là một nhân vật phong vân rồi, đáng tiếc những điều này không phải là mong muốn của hắn, nếu có thể được, Từ Thanh Phàm càng muốn trở lại mười năm trước, lúc đó tuy rằng bản thân đang im lặng dưới sự che chở của Lục Hoa Nghiêm không ai biết đến, nhưng lúc đó sư phụ và sư huynh còn tồn tại, bản thân bận rộn nhưng thỏa mãn.

Còn bây giờ? Mục tiêu là gì? Tương lai như thế nào? Trong lòng Từ Thanh Phàm càng mờ mịt.

“Xem ra Từ sư đệ danh vọng trong môn phái càng lúc càng cao rồi.” ngay lúc này, Từ Thanh Phàm nghe được tiếng cười nói từ sau lưng vang lên.

Quay đầu nhìn lại, thì ra Bạch Thanh Phúc không biết xuất hiện sau lưng hắn từ khi nào, đang chắp tay cười nói.

“Bạch sư huynh, huynh cũng tới rồi.” Từ Thanh Phàm vội vàng hồi đáp.

“Ừ, tỷ thí lập tức bắt đầu rồi, một lát nữa công bố danh sách thi đấu, không chừng ta vận khí không tốt lại thi đấu với Từ sư đệ, đến lúc đó vẫn mong Từ sư đệ hại thủ lưu tình nha.” Bạch Thanh Phúc cười nói.

“Ha ha, cùng thi đấu với Bạch sư huynh là vận rủi của đệ, ngược lại phải xin Bạch sư huynh hạ thủ lưu tình mới đúng.” Từ Thanh Phàm khách sáo nửa giả nửa thật nói.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy, Từ Thanh Phàm đối với Bạch Thanh Phúc không hề nhìn thấu, chỉ biết cảnh giới hiện giờ của hắn rất gần với Linh Tịch kỳ , lấy công lực mà luận thì trong mười sáu tuyển thủ lọt vào vòng này hắn được xem là đỉnh cấp rồi. nhưng đạo pháp của hắn như thế nào, pháp khí ra sao, chỉ cảm thấy một cách mơ hồ nếu phải thi đấu với hắn sự uy hiếp đối với bản thân còn hơn Đông Phương Thanh Linh rất nhiều.

“Từ sư huynh, huynh đến rồi.” ngay khi Bạch Thanh Phúc chuẩn bị nói tiếp với Từ Thanh Phàm thì thấy Kim Thanh Hàn từ xa đi lại, vẫy gọi Từ Thanh Phàm.

Sau khi Kim Thanh Hàn nhìn thấy Bạch Thanh Phúc đang đứng bên cạnh Từ Thanh Phàm, trong ánh mắt chớp lên, cũng miễn cưỡng gật đầu, chào hỏi : “Bạch sư huynh.”

“Ha ha, Kim sư đệ cũng đến rồi.” Bạch Thanh Phúc hình như đối với việc Kim Thanh Hàn chào hỏi mình thì hết sức vui mừng cười lớn nói tiếp : “Ba người chúng ta bây giờ lại tụ tập cùng một chỗ rồi.”

Ngay lúc này, từ xa chớp lên vạn ánh sáng mờ, chưởng môn Trương Hoa Lăng mang theo thái thượng hộ pháp Chu Hoa Hải cùng đám người cưỡi mây bay đến, từ từ hạ xuống trên khán đai nơi các vị trưởng lão đang đứng.

“Chúng ta đi đến đi.” Bạch Thanh Phúc cười nói.

Từ Thanh Phàm và Kim Thanh Hàn đều gật đầu rồi ba người cùng bước lên trên lôi đài của cuộc tỷ thí, đồng thời trên lôi đài còn có mười ba tuyển thủ khác .

Lúc lên sàn đấu, Từ Thanh Phàm nhìn thấy Nam cùng Thanh Sơn, hai người ánh mắt cừu hận nhìn nhau trong ánh mắt lập tức tóe lửa, nhưng lập tức quay đầu đi, hình như căn bản không quen biết nhau vậy.

https://thuviensach.vn

Sau nói, Từ Thanh Phàm lại hướng đến Thịnh Vũ Sơn đang luôn chú ý đến mình hơi gật đầu chào hỏi.

Mười sáu người đã có mặt đầy đủ đều đứng ngay ngắn trên lôi đài, cùng với đệ tử ngồi xem xung quanh lôi đài cùng hướng về Trương Hoa Lăng và các vị trưởng lão ở trên lôi đài cúi người hành lễ : “Cung nghênh chưởng môn và các vị trưởng lão.”

Trương Hoa Lăng nhìn mười sáu đệ tử trên lôi đài, trong mắt hiện lên sự vui mừng, cười nói : “Các đệ tử không cần đa lễ.”

Trương Hoa Lăng tiếp tục nói : “Những ngày này ta đã xem các đệ tử thi đấu, ta rất vui mừng, các đệ tử đạo pháp không tầm thường, công lực tinh thâm, hiển nhiên những lúc bình thường rất khắc khổ luyện tập. có các người những đệ tử có thiên phú và sự nỗ lực không ngừng này, Cửu Hoa Sơn của chúng ta còn sầu vì không hưng vượng sao? Nhưng còn mong các đệ tử tiếp túc cố gắng. vì sự phục hưng của Cửu Hoa Môn mà góp một phần công sức.

“Xin tuân theo lời răn dạy của chưởng môn.” Các đệ tử dưới đài đồng thời xác nhận, âm thanh vang vọng đến tận trời xanh. Hiển nhiên bị những lời nói đầy tâm huyết của Trương Hoa Lăng mà nhiệt huyết sôi trào.

Nghe được câu trả lời của các đệ tử, Trương Hoa Lăng vừa lòng gật đầu, sau đó xoay người ngồi xuống. mà thái thượng hộ pháp Chu Hoa Hải ở mộ bên thì bắt đầu công bố danh sách và trình tự thi đấu của vòng mười sáu người.

Theo sự công bố của Chu Hoa Hải, mười sáu người trên lôi đài hoặc vui mừng hoặc lo lắng, vui mừng vì gặp được đối thủ tương đối dễ dàng, lo lắng vì gặp được đối thủ có danh tiếng khó chơi. Đương nhiên cũng có người vẻ mặt không có chút thay đổi, ví dụ như Phượng Thanh Thiên và Kim Thanh Hàn, đối với bọn họ, đối thủ nào cũng như vậy, lại ví dụ như

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh Phúc, vẻ mặt của hắn khi nào cũng cười tủm tỉm, trước nay không thay đổi.

"Từ Thanh Phàm đấu với Nam Cung Thanh Sơn ở trận thứ hai."

Khi Chu Hoa Hải đọc đến đây, thân hình Từ Thanh Phàm hơi thột lên, trong lòng cũng không lo lắng, chỉ cảm thấy trong lòng đột nhiên có một sự giải thoát, hình như một sự kết thúc của duyên mệnh đôi bên, trong lòng thầm thở dài : "Sư huynh, đệ lập tức có thể báo thù cho huynh rồi."

Mà Nam Cung Thanh Sơn sau khi nghe được thông báo này, trong ánh mắt nhịn không được sự vui mừng, hình như thắng lợi đã nằm trong tầm tay vậy.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 31: Thần Thông

Trận đấu đầu tiên là của Thịnh Vũ Sơn với một người tên là Vương Thanh Phong. Mà người thắng trong trận đấu này, cùng với người thắng trong trận Từ Thanh Phàm và Nam Cung Thanh Sơn đều có tư cách tiến vào cánh cửa bát cường.

- Tiếp theo trận đấu này là đến lượt chúng ta tỷ thí, ta đã chờ lâu rồi

Trước khi lên lôi đài, Thịnh Vũ Sơn đột nhiên đi tới trước Từ Thanh Phàm, thản nhiên nói. Nhưng nếu để ý kĩ thì sẽ phát hiện thấy trong thanh âm nhàn nhạt đó còn mang theo một chút háo hức, chờ mong.

- Ngươi cứ thắng trận này đi đã.

Từ Thanh Phàm không nói gì, Kim Thanh Hàn kế bên liền cười lạnh nói.

Nghe được lời Kim Thanh Hàn nói, Thịnh Vũ Sơn quay đầu lại, lạnh lùng liếc nhìn, đáp trả:

- Ngươi may mắn đấy, theo lịch đấu thì phải đến trận chung kết mới có thể gặp mặt.

- Ta không cho rằng chúng ta có cơ hội gặp nhau, bởi vì ngươi hoàn toàn không có khả năng tiến tới trận chung kết.

Kim Thanh Hàn lạnh lùng phản bác.

https://thuviensach.vn

- Các ngươi đang nói gì ở đây vậy?

Giữa lúc hai người đang lạnh lùng đối mặt thì Bạch Thanh Phúc đột nhiên đi tới, ha hả cười hỏi. Không khí ngột ngạt lúc nãy nhất thời được giảm bớt đi nhiều.

Thịnh Vũ Sơn thấy Bạch Thanh Phúc đến, ánh mắt chợt lóe tinh quang, nhưng không nói gì nữa, xoay người đi về phía lôi đài. Trên đấy, Vương Thanh Phong đã sớm đứng đó. Trước khi lên, Thịnh Vũ Sơn còn để lại một câu tràn ngập sự tự tin, vang vọng khắp xung quanh.

- Sự thật rồi sẽ chứng minh tất cả.

- Hừ, tên này thật quá ngông cuồng.

Kim Thanh Hàn nhìn chằm chằm vào bóng lưng Thịnh Vũ Sơn, lạnh lùng nói.

- Nếu thực lực của hắn so với Lý Vũ Hàn không sai biệt lắm, thì hắn hắn có tư cách để cuồng vọng.

Từ Thanh Phàm nhàn nhạt nói.

- Nếu xét về lực tấn công mà nói, công pháp chuyên tu của hắn còn mạnh hơn của Lý Vũ Hàn rất nhiều.

Bạch Thanh Phúc tủm tỉm cười nói.

Nghe được lời đó, Từ Thanh Phàm kinh ngạc quay đầu hỏi:

- Huynh làm sao lại biết được chính xác như vậy?

Bạch Thanh Phúc sờ sờ cái mũi của mình, nhẹ nhàng nói:

https://thuviensach.vn

- Sư phụ của ta và bọn họ đều là huynh đệ đồng môn. Bởi tuổi tác xấp xỉ nhau nên trước đây đã từng giao đấu khá nhiều rồi.

- Xin hỏi Bạch sư huynh là môn hạ của vị trưởng lão nào vậy?

Từ Thanh Phàm lúc này mới nhớ ra là chưa biết sư phụ của Bạch Thanh Phúc, liền hỏi.

- Ta chưa nói với các đệ à? Sư phụ ta chính là Cửu Hoa Môn Thái Thượng Hộ Pháp - Chu Hoa Hải, mà sư huynh của ta – Bảo Thanh Phương chính là đệ tử đứng hàng chữ "Thanh" duy nhất có tu vi đã đạt tới Kết đan kỳ.

Bạch Thanh Phúc cười nhẹ nói, bộ dáng dường như không thèm để ý tới chút nào.

Sau khi nghe Bạch Thanh Phúc nói, Từ Thanh Phàm cùng Kim Thanh Hàn không nhịn được liếc mắt nhìn nhau, rồi quay về vị Bạch sư huynh tưởng chừng vô hại song thực tế lại bí hiểm kia, càng thêm kiêng kỵ.

Phải biết rằng, vị sư phụ Chu Hoa Hải kia nổi tiếng là khắt khe trong việc chọn lựa đệ tử, kẻ được người khác chọn làm đệ tử chân truyền, nhưng với ông ta thì chỉ thấy chướng mắt. Mà Bạch Thanh Phúc có khả năng khiến Chu Hoa Hải thu mình làm đệ tử thì chỉ riêng điều đấy cũng cho thấy là hắn hoàn toàn không đơn giản.

Trên lôi đài, Vương Thanh Phong đối mặt với Thịnh Vũ Sơn hoàn toàn không có chút nóng vội, chỉ đứng đó lẳng lặng chờ. Hắn là một trung niên anh tuấn có vóc người cao cao, mắt ôn hòa như nước cộng thêm khí chất tiêu sái như gió càng làm tăng thêm ba phần mị lực.

Sau khi thấy Thịch Vũ Sơn chậm rãi tiến lên lôi đài, Vương Thanh Phong chắp tay nói trước:

https://thuviensach.vn

- Thịnh sư điệt, đã ngưỡng mộ đại danh từ lâu.

Thanh âm ôn hòa, không vì bối phận lớn hơn mà có thái độ cao ngạo.

Thấy dáng vẻ ôn hòa vậy của Vương Thanh Phong, Thịnh Vũ Sơn cũng không nhịn được mà nảy sinh hảo cảm, cho nên cũng hơi khom người lịch sự đáp lễ:

- Vương sư thúc đã khách khí rồi.

- Trên lôi đài không phân biệt lớn nhỏ, Thịnh sư điệt không nên nói như thế.

Vương Thanh Phong cởi mở cười cười nói.

- Đúng vậy.

- Chúng ta bây giờ bắt đầu tỷ thí, mời Thịnh sư điệt xuất thủ trước.

- Vậy vãn bối xin đắc tội.

Thấy Vương Thanh Phong có ý muốn để mình xuất thủ trước, Thịnh Vũ Sơn nói.

Nói xong, Thịnh Vũ Sơn hay tay đưa ra, một lượng lớn thổ linh khí bắt đầu tụ tập xung quanh người. Tại nơi mà hào quang của thổ linh khí chiếu xuống, hai hình nhân thân cao ba trượng từ dưới đất hiện lên, đúng là "Thạch lỗi thuật" mà Lý Vũ Hán đã sử dụng trong trận đấu với Từ Thanh Phàm.

Sau khi hình nhân xuất hiện, Thịnh Vũ Sơn liền không một chút do dự khống chế chúng tiến về hướng Vương Thanh Phong tấn công. Nhưng tốc độ của Vương Thanh Phong lại cực nhanh, trong nháy mắt đã vọt ra ngoài phạm vi công kích của hai con rối, tốc độ đó hoàn toàn không kém Từ Thanh Phàm chút nào. Tiếp theo ngón tay hắn chỉ tới, trên lôi đài vang lên

https://thuviensach.vn

tiếng huýt gió liên tiếp, vô số cuồng phong ngưng kết lại, trở lên bén nhọn cấp tốc hướng tới Thịnh Vũ Sơn mà tấn công. Bởi vì tốc độ của mấy phong nhận này quá nhanh, Thịnh Vũ Sơn căn bản không kịp điều khiển con rối quay về phòng ngự, đảnh phải chật vật né tránh. Nhưng cánh tay phải vẫn bị mấy đạo phong cắt qua, máu tươi chảy ra, chỉ trong chốc lát đã dính khắp cả ống tay áo.

- Thật quá nhanh!

Dưới lôi đài, Từ Thanh Phàm sau khi nhìn thấy tốc độ của Vương Thanh Phong, thất kinh nói.

- Đúng vậy.

Kim Thanh Hàn nhíu mày nói:

- Không nghĩ được ngoại trừ Từ sư huynh, trong hàng đệ tử Tích Cốc Kỳ của Cửu Hoa Môn lại có người đạt được tốc độ nhanh đến như vậy.

- Theo ta được biết, Vương Thanh Phong này tu luyện chính là phong hệ đạo pháp, so với các tu sĩ có cùng tu vi khác thì tốc độ tự nhiên là nhanh nhất rồi.

Bạch Thanh Phúc khẽ mỉm cười nói:

- Ta đã sớm biết "Thạch lỗi thuật" là một đạo pháp tương đối yếu, bình thường dùng để khuân vác việc nặng thì được, chứ dùng để chiến đấu lại hoàn toàn không được. Bởi vì "Thạch lỗi thuật" có tốc độ di chuyển quá chậm. Như Lý Vũ Hàn, ngoài "Thạch rối thuật" hắn còn có "Địa phược thuật". Nhưng Thịnh Vũ Sơn này từ nhỏ đã chịu ảnh hưởng của Lý Vũ Hàn, cũng thích sử dụng "Thạch rối thuật" trước để đối địch trong khi tỷ thí. Gặp loại người kém cỏi còn có thể có tác dụng làm kiềm chế, chứ gặp cao thủ, nhất là như Vương Thanh Phong loại cao thủ có tốc độ cực nhanh này, thì chỉ lãng phí linh khí trong cơ thể mà thôi.

https://thuviensach.vn

Phong hệ đạo pháp là môt loại đạo pháp vô cùng hiếm, tu luyện loại đạo pháp này con người trời sinh không thể chỉ hấp thu một loại trong ngũ hành linh khí, mà còn phải hấp thu các loại linh khí khác. Người như vậy vốn không thích hợp để tu tiên, nhưng nếu hấp thu hỏa linh khí phối hợp cùng mộc linh khí với một tỉ lệ thích hợp mà nói, mộc hỏa sinh phong, có thể tu hành phong hệ đạo pháp. Bởi vì khi tu luyện phải đồng thời hấp thu trong thiên địa cả hai loại hỏa mộc linh khí, nên để tu luyện có tiến triển thì cực kỳ khó khăn, nhưng sau khi tu thành thì lại có uy lực vô cùng lớn.

- Thịnh Vũ Sơn là thân sư đệ của ngươi? Sao ta lại càm giác ngươi có chút hả hê như vậy?

Kim Thanh Hàn nhíu mày hỏi.

- Thịnh Vũ Sơn bình thường chỉ luôn nghe Lý Vũ Hàn nói, đối với ta cũng không hề để mắt tới. Lần này cho hắn chịu ít giáo huấn cũng là điểm tốt. Cá không ăn muối, cá ươn a.

Bạch Thanh Phúc vẫn cười tủm tỉm như cũ mà nói, nếu Từ Thanh Phàm không phải nghe được hắn nói, nhìn vẻ mặt hắn thì còn phải tưởng là đang khích lệ Thịnh Vũ Sơn.

-Ý của người là trận tỷ thí này Thịnh Vũ Sơn tất sẽ thua?

Từ Thanh Phàm kinh ngạc hỏi.

- Không, hắn sẽ thắng.

Không nghĩ tới Bạch Thanh Phúc lại khẳng định như vậy.

- Tại sao?

Từ Thanh Phàm liền hỏi.

https://thuviensach.vn

- Ưu thế của Thịnh Vũ Sơn không phải là đạo pháp mà là ở thần thông.

Bạch Thanh Phúc cười giải thích

Thần thông, nó cũng được coi là đạo pháp, nhưng lại hoàn toàn bất đồng với đao pháp. Thời kì sơ khai, khi loài người vẫn vô cùng yếu đuối, nhưng tại chính thời điểm đó, họ lại cố gắng tìm hiểu loại công pháp tu luyện thích hợp cho bản thân mình. Cũng có người lại hướng về mấy chủng tộc viễn cổ cường đại để học tập các kỹ năng của bọn họ. Mà kỹ năng này chính là nguyên mẫu của thần thông cho người tu tiên sau này.

Nhưng dù sao thì những thần thông này thuộc về chủng tộc thời viễn cổ, khác với ngũ hành của con người. Mà họ tu luyện đạt được thành tựu mặc dù có uy lực cực kỳ lớn nhưng rõ ràng không thể nào tiến tiếp được. Vì vậy, tu luyện thần thông sẽ làm cho cảnh giới của bản thân tăng lên một cách chậm chạp, cho nên rất ít tu sĩ chịu tu luyện. Lại không ngờ rằng Thịnh Vũ Sơn này có tu tập.

Quả nhiên, Thịnh Vũ Sơn phát hiện ra đạo pháp của chính mình không làm gì được Vương Thanh Phong, vì vậy đã hủy bỏ “Thạch lỗi thuật”, đồng thời trong miệng bắt đầu lẩm bẩm. Chỉ trong nháy mắt, cánh tay phải rất nhanh chóng biến to ra bốn năm lần, dài gấp hai ba lần, chốc lát đã làm rách ống tay áo. Cánh tay đó cũng lộ ra ngân quang mang đầy vẻ nguy hiểm. Mà trên cánh tay ấy vốn có đầy các vết thương, nhưng giờ lại chẳng thấy đâu.

Vương Thanh Phong phát hiện ra biến hóa của Thịnh Vũ Sơn, sắc mặt trở lên ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Thần thông? Ngân Long Thủ?

- Học vấn của sư thúc thật rộng rãi.

https://thuviensach.vn

Thịnh Vũ Sơn thản nhiên nói:

- Vẫn mong sư thúc chỉ giáo thêm”

Nói xong, Thịnh Vũ Sơn cũng không có chút nào chần chờ, mạnh mẽ hướng tới Vương Thanh Phong phi đến, đồng thời cánh tay phải cũng hung hăng tấn công tới.

Chứng kiến Thịnh Vũ Sơn sử dụng thần thông, Vương Thanh Phong cũng không dám chậm chễ, hai tay chỉ ra, tức thời một trận cuồng phong hiện lên, che trước mặt hắn, hy vọng có thể trì hoãn Thịnh Vũ Sơn trong chốc lát. Đồng thời, bên cạnh cuồng phong được ngưng kết, hắn hiển nhiên muốn chuẩn bị thi triển một đạo pháp có uy lực để chống lại Thịnh Vũ Sơn đến cùng.

Nhưng Vương Thanh Phong đã xem thường loại thần thông có uy lực này. Chỉ thấy bộ mặt của Thịnh Vũ Sơn đột nhiên trở lên hung dữ, gân xanh nổi lên, hai con mắt như muốn xé rách mi, bên trong u quang lóe ra, phảng phất như bộ dáng của quỷ, cực kỳ tà dị. Khi tia quỷ dị này xuất hiện, rất nhanh bắn ra một đạo u quang đến trận cuồng phong đang che chở cho Vương Thanh Phong. Lúc này, họ Vương chỉ cảm giác được lực khống chế của mình đối với trận cuồng phong đã yếu đi không ít. Tiếp theo, cánh tay phải của Thịnh Vũ Sơn đập tan trận cuồng phong, cuối cùng đã vọt đến trước mặt Vương Thanh Phong.

- Trận đấu đã kết thúc.

Bạch Thanh Phúc thở dài nói:

- “Tịnh tà nhãn” này quá nhiên quá kinh khủng, có thể làm suy giảm lực khống chế đạo pháp của người tu tiên, Vương Thanh Phong này đã sơ suất rồi.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, Vương Thanh Phong khi chứng kiến cảnh Thịnh Vũ Sơn dễ dàng xông tới trước mặt mình chợt thấy thất kinh. Lúc này, "Phong Tước Thuật" của hắn còn chưa chuẩn bị xong, đối mặt với sự tấn công đó hoàn toàn không có một chút ý niệm chống cự nào. Kết quả là một thân đầy tốc độ đạo pháp lại không thể nào thi triển ra được. Bị một chưởng đánh rơi ra ngoài.

Hiển nhiên vì trong lòng Thịnh Vũ Sơn đối với biểu hiện phong độ của Vương Thanh Phong lúc trước có chút hảo cảm, cho nên đã khống chế lực đạo. Vì vậy, Vương Thanh Phong mặc dù bị đánh rơi ra ngoài nhưng lại không phải chịu tổn thương nào.

- Ta thua.

Bị đánh rơi ra ngoài, vẻ mặt của Vương Thanh Phong có chút mất mát, nhưng lại vô cùng tự nhiên thừa nhận nói.

- Vương sư thúc, người với uy lực của thần thông không hiểu nhiều lắm, cho nên mới bị vãn bối đánh bại. Nếu như sư thúc hiểu rõ loại thần thông này như ta, thì tuyệt đối muốn đánh bại sư thúc không dễ dàng được như vậy.

Thịnh Vũ Sơn thản nhiên nói ra. Lúc này, cánh tay phải của hắn đã khôi phục nguyên trạng, hai con mắt lúc nãy cũng đã biến mất. Chỉ là tay áo bị nát vụn, làm cho tay phải trơ trụi ở ngoài trường bào, nhìn có vẻ hơi tức cười. Nhưng lúc này, không người nào chỉ vì thấy dáng vẻ tức cười đó của hắn mà dám tỏ vẻ khinh thị.

- Thua là thua, không cần phải viện lý do.

Vương Thanh Phong cười khổ, sau đó hướng lên lôi lài chắp tay nói: - Chúc mừng sư điệt tiến vào bát cường.

- Đa tạ sư thúc đã chỉ giáo.

https://thuviensach.vn

Thịnh Vũ Sơn cũng chắp tay đáp lễ.

Bên ngoài, người xem chứng kiến thái độ của hai người, bắt đầu cùng nhau vỗ tay, lớn tiếng chúc mừng. Một mặt là vì sự biểu hiện đặc sắc trong trận đấu của họ, mặt khác cũng vì hành vi sau khi đã thắng bại của hai người.

- Vương Thanh Phong này cũng coi là một nhân vật khoáng đạt. Hiện tại đã bị loại, quả thật có chút đáng tiếc.

Kim Thanh Hàn nhìn bộ dáng hào hiệp đó rồi thản nhiên nói.

- Có thể tu thành Phong hệ đạo pháp, không phải chỉ cần ý chí kiên định, mà cần phải có tấm lòng rộng mở. Vương Thanh Phong này hắn cũng không nằm ngoại lệ.

Bạch Thanh Phúc tán thưởng.

Mà lúc này, Từ Thanh Phàm muốn nói chen vào, nhưng tinh thần hắn đã dồn đến lôi đài sắp được cử hành trận đấu tiếp. Nơi diễn ra trận tỷ thí giữa hắn với Nam Cung Thanh Sơn.

Một mối ân cừu rối rắm hơn mười năm, trận quyết đấu này chính là trận đấu mà số mệnh đã an bài.

- Tiếp theo là trận đấu của Từ Thanh Phàm với Nam Cung Thanh Sơn.

Trên đài cao nhất, một vị trưởng lão đứng dậy nói, thanh âm dễ dàng đè tiếng hoan hô của mọi người phía dưới xuống. Đồng thời, cũng đem Từ Thanh Phàm đang trong suy nghĩ tỉnh lại.

Sau khi nghe thấy trưởng lão tuyên bố tên, Từ Thanh Phàm cũng không chào hỏi Kim Thanh Hàn cùng Bạch Thanh Phúc, chậm rãi đi về phía lôi đài.

https://thuviensach.vn

Lúc này, trong mắt hắn chỉ còn có hình ảnh của Nam Cung Thanh Sơn.

Mọi người muốn đăng kí dịch cùng thì xin mời vào đây liên hệ:

Mọi người có điều gì muốn góp ý xin hãy vào đây:

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 32: Vận Mệnh

- Đệ nói trận tỉ thí này ai sẽ là người thắng?

Bạch Thanh Phúc chậm rãi nhìn về hướng trường đấu rồi nhìn đến bóng lưng Từ Thanh Phàm, hỏi Kim Thanh Hàn bên cạnh.

- Từ sư huynh.

Kim Thanh Hàn khẳng định.

- Tại sao?

- Bởi ta tin huynh ấy nhất định sẽ thắng.

Kim Thanh Hàn nói với ngữ khí bình thản nhưng kiên định.

- Đúng vậy không?

Bạch Thanh Phúc nghe Kim Thanh Hàn nói vậy, không hiểu sao ánh mắt trở nên xa xăm, trên khóe miệng lộ ra một nét cười khó hiểu.

Hiển nhiên, Hứa hộ pháp đối với vị đệ tử Nam Cung Thanh Sơn này rất coi trọng, năm đó không chỉ đem pháp khí đắc ý nhất của mình ban cho hắn, mà khi Nam Cung Thanh Sơn lên lôi đài, hắn còn dẫn theo đệ tử đến trường đấu, cổ vũ cho trận tỷ thí này. Trong nhất thời, thanh thế của Nam Cung Thanh Sơn đại thịnh.

https://thuviensach.vn

Nhưng cả Từ Thanh Phàm lẫn Nam Cung Thanh Sơn đều không chú ý đến điều đó, trong mắt bọn họ chỉ có duy nhất đối phương.

Ánh mặt trời chiếu rọi khắp mọi nơi, gió hiu hiu thổi.

Ánh mắt Nam Cung Thanh Sơn lạnh lùng, đầy oán hận như cũ, như một con sói đói đang tìm cơ hội để trả thù. Mà ánh mắt Từ Thanh Phàm đã trở nên bình tĩnh. Lúc này, mặc dù mới chỉ năm ngày, nhưng Từ Thanh Phàm có cảm giác như đã chờ lâu lắm rồi, giờ là lúc để kết thúc.

Từ Thanh Phàm đã từng tưởng tượng phản ứng của mình trong trường hợp này, sẽ kích động, sẽ phẫn nộ, thậm chí cả đau thương cũng có. Nhưng khi chính thức đối mặt, Từ Thanh Phàm mới phát hiện ra trong lòng mình không ngờ lại có thể bình thản đến như vậy, hoàn toàn không giống với những gì mình đã nghĩ. Có lẽ vì tất cả sự tức giận, đau thương trước đây đã tiêu biến mất, hoặc cũng có thể vì sắp hiểu rõ được vận mệnh.

- Thật không nghĩ rằng ngươi lại có thể tiến vào vòng thập lục cường, xem ra mấy đối thủ trước kia của ngươi đều là hạng kém cỏi cả.

Nam Cung Thanh Sơn là người đầu tiên phá tan không khí trầm mặc trước mắt, châm chọc nói.

- Ta cũng không ngờ ngươi đã đạt tới cảnh giới Tích cốc trung kỳ, ngày trước sư phụ có nói thiên tư của ngươi trăm năm mới gặp, quả nhiên là không sai.

Từ Thanh Phàm thản nhiên đáp trả, không hề để ý đến những lời châm chọc của Nam Cung Thanh Sơn, trong lòng hỉ nộ vô thường.

- Ý ngươi nói công lực của ta thấp hơn ngươi sao? Hừ! Thực lực không chỉ dựa vào cảnh giới để quyết định. Hiện giờ pháp khí trên tay ta rất nhiều, ngươi hoàn toàn không phải là đối thủ của ta.

https://thuviensach.vn

Nam Cung Thanh Sơn vẻ mặt trở nên dữ tợn:

- Từ khi bị ngươi đánh bại mười năm trước, ta đã cố gắng tu luyện ngày đêm, nỗ lực để làm cho sư phụ vừa lòng. Cuối cùng, công lực hiện giờ của ta cũng chẳng kém ngươi là bao, thậm chí còn mạnh hơn ngươi về mặt pháp khí. Ta muốn ngươi phải trả giá gấp bội cho những gì ta đã phải chịu mười năm về trước.

- Ngươi nghĩ vậy là sai rồi, vừa rồi ta không có ý nói cảnh giới công lực của mình cao hơn ngươi, ta chỉ muốn nói tư chất của ngươi rất tốt thôi. Không phải ai cũng thích châm chọc người khác như ngươi.

Từ Thanh Phàm vẫn như trước, không hề tức giận, ánh mắt bình tĩnh thở dài nói:

- Nghĩ đến việc một kẻ có tư chất tốt như vậy hôm nay lại bị hủy trong tay ta, trong lòng ta thấy thật đáng tiếc. Thứ này mặc dù rất tốt nhưng ta lại không thể không đem nó hủy đi, đây đúng là số mệnh.

- Ngươi hủy diệt ta? Hôm nay chính ta sẽ hủy diệt ngươi!

Nam Cung Thanh Sơn hung hăng nói, ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống kẻ đối diện.

Nhìn tình cảnh đầy oán hận giữa bản thân mình với Nam Cung Thanh Sơn, Từ Thanh Phàm thở dài một tiếng nói:

- Nam Cung Thanh Sơn, chúng ta đừng nói về vấn đề vô vị này nữa có được không?

- Vậy ngươi muốn nói gì? Muốn được xin tha sao?

Nam Cung Thanh Sơn dường như cũng đã bình tĩnh hơn một chút, nhưng lại bắt đầu nói châm chọc.

https://thuviensach.vn

- Ngươi có tin vào vận mệnh hay không?

Từ Thanh Phàm đột nhiên hỏi thâm thúy.

- Vận mệnh ư? Từ trước tới giờ ta chỉ tin vào chính bản mình.

- Từ khi biết được lịch đấu, biết được đối thủ đầu tiên của ta là ngươi, thì ta đã tự hỏi mình vấn đề này.

Trong mắt Từ Thanh Phàm lộ ra nét u buồn, nhẹ nhàng nói:

- Ta nghĩ, chính vận mệnh đã để cho sư phụ lúc tuổi già gặp phải đệ tử có thiên tư hơn người nhưng tâm bạc lạnh lùng như ngươi, cũng là vận mệnh đã an bài để sư huynh sớm gặp ngươi, kết quả bị ngươi làm hại. Và cuối cùng, cũng chính cái vận mệnh ấy đã để ta ở nơi này hiểu rõ những ân oán trong sư môn, vì sư môn mà trừ hại. Tất cả những cái đó, đều là do vận mệnh an bài.

- Tại sao không phải vận mệnh đã cho ta gặp ngươi ở đây để báo thù?

Nam Cung Thanh Sơn châm biếm:

- Không lẽ ngươi tự nghĩ rằng mình là người đại diện cho chính nghĩa sao?

- Ta không đại diện cho chính nghĩa, cũng không ai có thể đại diện được cho chính nghĩa. Ta chỉ là muốn làm một việc phải làm mà thôi.

- Việc ngươi phải làm chính là nhận thua, như vậy ít nhất còn giữ được cái mạng của mình.

Nhìn Nam Cung Thanh Sơn ngoan cố không có lấy một chút hối hận, khuôn mặt vốn anh tuấn bởi sự oán hận mà trở nên dữ tợn dị thường, Từ Thanh Phàm cũng không có hứng thú nói chuyện tiếp. Vốn đang muốn khuyên Nam Cung Thanh Sơn nhận tội, nhưng giờ xem ra nói gì hắn cũng

https://thuviensach.vn

không nghe, chỉ tự chuốc lấy cái bẽ mặt vào mình. Nam Cung Thanh Sơn này chỉ sống trong thế giới của hắn, và hắn cũng chỉ sống cho bản thân mà thôi.

- Nếu đã vậy thì chúng ta bắt đầu trận đấu thôi. Vì mục đích của cả hai.

Từ Thanh Phàm nhẹ nhàng nói.

- Ta đã đợi thời khắc này lâu lắm rồi.

Nam Cung Thanh Sơn cười gằn, vừa nói ngón tay vừa bắt quyết, trên người tản ra một lượng lớn mộc ất chi khí. Giữa không trung tạo thành vô số khúc gỗ lớn, ào ào ném về hướng Từ Thanh Phàm với thanh thế kinh người.

Nhưng đối mặt với đạo pháp có uy lực to lớn của Nam Cung Thanh Sơn, Từ Thanh Phàm sắc mặt vẫn không biến đổi. Chỉ thấy ngón tay biến ảo, xuất ra hơn mười Thiết bồ diệp với lực phòng ngự cường đại che chắn trên đầu mình. Cự mộc ào ạt rơi xuống gặp phải lá chắn của Từ Thanh Phàm, chỉ có thể ở bên ngoài ba thước, không tạo ra được chút uy hiếp nào đối với Từ Thanh Phàm.

- Ngươi tưởng ràng những pháp khí này mạnh lắm sao, với đạo pháp của ta thì ngươi không có cơ hội để thắng đâu.

Từ Thanh Phàm lẳng lặng nhìn Nam Cung Thanh Sơn, thản nhiên nói.

- Ngươi muốn chết!

Nam Cung Thanh Sơn bị chọc giận bởi sự coi thường của Từ Thanh Phàm, tay phải vung lên, ba căn tiêm thứ màu xanh đột nhiên xuất hiện trước mặt, đây chính là “Thanh huyền tam thứ” cái mà hắn dùng để đâm

https://thuviensach.vn

vào “Linh hải huyệt” của Nhạc Thanh Nho, là cao cấp pháp khí, có uy lực cường đại.

Đối mặt với sự công kích của “Thanh huyền tam thứ”, Từ Thanh Phàm không dám khinh thường, Bạo viêm hoa cùng Nhận thảo liên tiếp được bắn ra, toàn bộ tấn công vào phía trên của “Huyền Thiên tam thứ”. Nhưng chỉ làm nó hơi dừng lại một chút, tiếp đấy lại đi với tốc độ nhanh hơn đâm tới Từ Thanh Phàm.

Từ Thanh Phàm bất đắc dĩ, không thể làm gì khác ngoài việc thi triển pháp khí “Khô vinh xích” của mình. Lúc đầu còn có thể giằng co với “Huyền thiên tam thứ”, nhưng do “Huyền thiên tam thứ” là pháp khí cao cấp, giá trị so với “Khô vinh xích” cao hơn một bậc. Nếu không phải “Khô vinh xích” với Từ Thanh Phàm có chung nguồn linh khí nên Từ Thanh Phàm mới dễ dàng điều khiển, thì đã sớm bị thua rồi. Cho dù như vậy, nhưng cũng phải rất chật vật mới chống cự được.

- Ngươi dám dùng pháp khí để chống lại ta sao, muốn tìm chỗ chết ah?

Nam Cung Thanh Sơn mặt lộ vẻ đắc ý, vui mừng như điên.

Tay phải lại phất lên, một pháp khí dạng lưới đột nhiên hướng về phía “Khô vinh xích” của Tử Thanh Phàm trùm tới, đúng là “Đấu thiên võng” – cũng là cao cấp pháp khí, có thể đoạt pháp khí của đối thủ. Bởi vì “Khô vinh xích” đang giằng co với “Huyền thiên tam thứ” nên không kịp tránh né, nháy mắt đã bị “Đấu thiên võng” tóm lại, Từ Thanh Phàm cũng theo đó mà mất đi liên lạc với “Khô vinh xích”.

Mặc dù đang lâm vào khốn cảnh, nhưng trên vẻ mặt của Từ Thanh Phàm lại lộ nét cười kỳ quái, mặc kệ “Khô vinh xích” bị người ta đoạt mất, thân hình chuyển động, không lùi mà tiến tới. Trong nháy mắt đã dời đến phía Nam Cung Thanh Sơn, chỉ lưu lại tàn ảnh ở phía sau. Do phải điều khiển hai kiện pháp khí nên phản ứng của Nam Cung Thanh Sơn chậm đi

https://thuviensach.vn

rất nhiều, cho đến khi Từ Thanh Phàm thoáng hiện ra trước mặt hắn, hắn mới phản ứng lại.

Nhưng phản ứng của Nam Cung Thanh Sơn cũng cực nhanh. Thanh quang vừa lóe lên, một kiện pháp khí mộc giản trạng đã che trước mặt hắn, đúng là pháp khí phòng ngự hắn đã đoạt được từ Nhạc Thanh Nho – "Huyền Mộc giản". Đồng thời hắn cũng điều khiển "Huyền thiên tam thứ" quay ngược lại tấn công Từ Thanh Phàm, giải vây cho mình.

Đáng tiếc, "Huyền Mộc giản" này dù là trung cấp pháp khí, khả năng phòng ngự cũng không tồi, nhưng do Nam Cung Thanh Sơn phải phân tâm điều khiển ba kiện pháp khí, nên sự khống chế đối với "Huyền Mộc giản" suy yếu đáng kể; hơn nữa, hắn mới chỉ có "Huyền Mộc giản" không lâu, khả năng luyện hóa hoàn toàn còn ít, giờ bị Tử Thanh Phàm dùng Bạo viêm hoa công kích, cũng hơi có biến động, lớp phòng thủ đã lộ ra vài kẽ hở.

Mặc dù chỉ là kẽ hở nhỏ, nhưng với Tử Thanh Phàm như thế cũng là đủ rồi. Chỉ thấy từ ngón tay phải của Từ Thanh Phàm chỉ về phía Nam Cung Thanh Sơn, xuất hiện một đạo linh khí, quang mang thanh hôi lưỡng sắc giao hợp một chỗ, phá tan khe hở, đánh thẳng tới người Nam Cung Thanh Sơn.

Đúng là "Khô Vinh chỉ"- đạo pháp có thể cầm giữ linh khí trong cơ thể những người tu luyện mà Tử Thanh Phàm đã phải khổ tu trong mười năm.

Chỉ trong nháy mắt Nam Cung Thanh Sơn đã bị "Khô Vinh chỉ" đánh trúng, cảm giác thấy linh khí trong cơ thể mình bị kiềm hãm, không thể tùy ý vận chuyển được nữa.

Mà lúc này, "Thanh huyền tam thứ" mới từ sau lưng Từ Thanh Phàm đâm tới, nhưng vì không có sự khống chế của Nam Cung Thanh Sơn nên rơi ngay xuống mặt đất, đúng là cực kỳ nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

Cho đến lúc này, trên mặt Nam Cung Thanh Sơn mới lộ vẻ khó tin.

- Hảo tâm tư, hảo dũng khí.

Bạch Thanh Phúc đứng dưới vỗ tay thở dài nói:

- Đầu tiên là dụ Nam Cung Thanh Sơn dùng pháp khí liên tiếp tấn công, cho dù vì vậy mà bị đối thủ đoạt đi pháp khí cũng không tiếc. Do đó mà Nam Cung Thanh Sơn phải miễn cưỡng điều khiển đồng thời hai kiện pháp khí. Lợi dụng sự phân tâm, không có thời gian ngơi nghỉ của Nam Cung Thanh Sơn mà đột ngột công kích đánh bại hắn. Làm như vậy rất nguy hiểm, tỷ lệ thành công cũng chỉ có hai, ba phần, không cần thận sẽ rơi vào thất bại thảm hại, bản thân thì bị trọng thương. Nhưng không ngờ Từ sư đệ lại thành công, quả là rất giỏi.

Kim Thanh Hàn bên cạnh mặc dù không nói lời nào, nhưng trên khuôn mặt luôn cao ngạo lãnh đạm ấy cũng đã lộ ra nét cười, chứng tỏ trong lòng hắn lúc này đang rất vui sướng.

Trên lôi đài.

- Ngươi đã quá ỷ lại vào những pháp khí trong tay mình rồi.

Từ Thanh Phàm nhìn thần sắc đang dần trở nên hoảng sợ của Nam Cung Thanh Sơn, lạnh nhạt nói.

Vừa nói, ngón tay đột nhiên xuất ra hơn mười căn nhận thảo, vọt mạnh tới chỗ của Nam Cung Thanh Sơn. Không thể sử dụng linh khí nên căn bản Nam Cung Thanh Sơn không có cách nào để tránh né. Trong nháy mắt, trên người hắn đầy những vết cắt thẳng dài, tứ chi thì bị Nhận thảo đâm thủng, có thể thấy rõ vết thương tại “Linh hải huyệt”.

Vết thương này cùng với vết thương năm ngày trước Nhạc Thanh Nho phải chịu dĩ nhiên hoàn toàn giống nhau.

https://thuviensach.vn

- Đừng, đừng giết đệ, Từ sư huynh, đừng giết đệ.

Nam Cung Thanh Sơn ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ vô cùng, van xin nói, vẻ cuồng vọng dữ tợn lúc trước đã sớm không thấy đâu.

- Yên tâm đi, ta đã từng đáp ứng Nhạc sư huynh, tuyệt đối sẽ không giết ngươi.

Từ Thanh Phàm thản nhiên nói:

- Ta chỉ đem những vết thương Nhạc sư huynh phải chịu trả lại toàn bộ cho ngươi mà thôi.

Vừa nói, Từ Thanh Phàm cúi xuống nhặt pháp khí "Khô Vinh xích" của mình và "Huyền Mộc giản" của Nhạc Thanh Nho lên, không để ý đến vẻ tuyệt vọng của Nam Cung Thanh Sơn cùng ánh mắt oán hận của Hứa hộ pháp, xoay người đi xuống dưới.

Chứng kiến bộ dạng yếu đuối của Nam Cung Thanh Sơn, Từ Thanh Phàm cũng không còn tâm trạng mà thuyết giáo. Hơn nữa chế nhạo đối phương sau khi thắng lợi cũng không phải tác phong của Từ Thanh Phàm, dù đối thủ là Nam Cung Thanh Sơn.

- Trận thứ hai, Từ Thanh Phàm thắng.

Trên đài cao, một vị trưởng lão chậm rãi đứng dậy tuyên bố.

Sau khi đi xuống sàn đấu, Từ Thanh Phàm chỉ thấy trong lòng trống rỗng.

Một số loại vận mệnh sau khi chấm dứt mới xuất hiện cảm giác đó.

Mọi người muốn đăng kí dịch cùng thì xin mời vào đây liên hệ:

Mọi người có điều gì muốn góp ý xin hãy vào đây:

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 33: Âm Ảnh

- Sư phụ, người có thấy không? Ta đã vì sư môn mà trừ hại. Sư huynh ah? Đệ đã bào thù cho huynh rồi đấy. Sư huynh, đừng trách đệ đã phế đi đạo hạnh của hắn, với tính cách quá cực đoan của Nam Cung Thanh Sơn, thực lực càng mạnh thì chỉ càng gây họa lớn mà thôi.

Sau khi trận đấu chấm dứt, Từ Thanh Phàm chậm rãi bước xuống, yên lặng ngắm nhìn bầu trời. Mây trên cao tựa như hóa thành hình dáng của Lục Hoa Nghiêm cùng Nhạc Thanh Nho, ánh mắt phức tạp cũng đang nhìn hắn.

- Từ sư huynh.

Đột nhiên vang lên một thanh âm kiều mị, trong thanh âm nhẹ nhàng đó tựa như mang theo chút khẩn trương lẫn mong chờ.

Từ Thanh Phàm quay đầu nhìn lại, ra là Đông Phương Thanh Linh.

- Đông Phương sư muội.

Từ Thanh Phàm cũng khách khí gật đầu chào hỏi. Vốn dĩ hắn cũng muốn hướng tới nàng mà cười một cái, nhưng kì lạ thay, sau khi hủy đi đạo hạnh của Nam Cung Thanh Sơn, trong lòng hắn dường như nhẹ nhàng đi, rồi lại như thêm phần nặng nề, muốn cười cũng không thể cười nổi.

- Chúc mừng Từ sư huynh thuận lợi tiến vào vòng bát cường.

https://thuviensach.vn

Đông Phương Thanh Linh tươi cười nói, vui mừng như chính nàng là người được lọt vào vậy.

- Đa tạ sư muội, may mắn mà thôi.

Từ Thanh Phàm chắp tay theo thói quen, khách khí nói.

Nói qua lại khách sáo vài câu, Đông Phương Thanh Linh chợt nhận ra dường như Từ Thanh Phàm có chút không tập trung, nên đã đánh tiếng rời đi. Nhìn nàng lẳng lặng bước đi, Từ Thanh Phàm trong lòng không khỏi nghi hoặc. Chính mình đã loại nàng ấy, lẽ ra nàng ấy phải oán hận mình chứ? Sao bây giờ lại tỏ ra vui vẻ với mình?

Từ Thanh Phàm lắc lắc đầu, không suy đoán nữa. Hiện tại không phải là lúc để suy nghĩ điều này.

Nghĩ tới đây, hắn liền đi tới chỗ Kim Thanh Hàn và Bạch Thanh Phúc đang đứng.

Khi Từ Thanh Phàm đến chỗ hai người, Bạch Thanh Phúc vượt lên trước chắp tay nói:

- Chúc mừng Từ sư đệ tiến vào vòng bát cường.

Mà Kim Thanh Hàn bên cạnh hắn cũng hơi chắp tay nói:

- Chúc mừng Từ sư huynh.

- Cảm ơn Bạch sư huynh và Kim sư đệ.

Từ Thanh Phàm đầu tiên là chắp tay hoàn lễ, trong ánh mắt có chút cô đơn rồi nói tiếp:

- Ta hiện giờ phải trở về để bái tế sư huynh, muốn an bài một số di vật của huynh ấy. Hơn nữa, chuyện hôm nay ở Thiên Chi Linh, ta cũng phải

https://thuviensach.vn

bẩm báo với sư phụ và sư huynh nữa.

Vừa nói, hắn vừa nhìn thoáng qua vật trong tay, ánh sáng của "Huyền Mộc Giản" đã trở nên ảm đạm. Đây là di vật đã làm bạn với Nhạc Thanh Nho hơn mười năm. Bây giờ, Từ Thanh Phàm muốn đem trả lại cho huynh ấy.

Nghe lời nói đó, vẻ mặt của Kim Thanh Hàn cũng hơi buồn bã, hiển nhiên là nhớ tới phong phạm nho nhã của Nhạc Thanh Nho sư huynh, nên cũng không nói thêm gì nữa.

Nhưng Bạch Thanh Phúc lại muốn giữ lại, liền nói:

- Ngay bây giờ là đến trận đấu của Phượng Thanh Thiên, Từ sư đệ không ở lại để xem một chút sao? Hắn là ứng cử viên số một đấy. Nếu Từ sư đệ muốn vào được trận chung kết thì ắt phải thông qua cửa của hắn. Hiểu biết nhiều hơn một chút luôn luôn tốt.

- Cảm ơn ý tốt của Bạch sư huynh, nhưng vừa mới vì sư môn diệt trừ phản đồ, hiện tại sư đệ chỉ muốn bái tế sư phụ, sư huynh mà thôi, đối với việc khác hoàn toàn không có chút hứng thú.

Từ Thanh Phàm áy náy trả lời.

- Vậy cũng được, ta không miễn cưỡng đệ nữa.

Bạch Thanh Phúc tiếc rẻ nói:

- Đáng tiếc ta còn tưởng rằng khi ngu huynh với Kim sư đệ chiến đấu, Từ sư đệ có thể ở đây mà trợ uy cho chúng ta. Đáng tiếc a.

- Ta tin cho dù không có sự trợ uy của ta, Bạch sư huynh cùng với Kim sư đệ đều có thể dành chiến thắng.

Từ Thanh Phàm chân thành nói.

https://thuviensach.vn

Chính xác là như vậy, Kim Thanh Hàn là ứng viên cử viên số hai, còn Bạch Thanh Phúc thì lại càng cao thâm khó lường. Từ Thanh Phàm cảm giác được thực lực của hắn nhất định sẽ không dưới Kim Thanh Hàn. Hai người này muốn tiến vào vòng bát cường cũng không phải là việc khó.

Nhìn bóng lưng Từ Thanh Phàm chầm chậm đi về khu hậu sơn, mang theo ba phần cô đơn lẫn thương cảm, Bạch Thanh Phúc cảm thán mà nói:

- Từ sư đệ thật là một người trọng tình nghĩa.

Kim Thanh Hàn đứng bên cạnh nghe được lời nói của Bạch Thanh Phúc, cũng yên lặng gật đầu thừa nhận. Không biết có phải đang hồi tưởng lại cảnh Từ Thanh Phàm lúc đó không quen không biết mà ra tay cứu hắn hay không.

Trong hậu sơn.

Từ Thanh Phàm đứng yên lặng trước mộ phần của Nhạc Thanh Nho, nghĩ tới trận tỷ thí của hôm nay đã chấm dứt lúc trước, cũng chẳng biết thời gian đã trôi qua bao lâu, chỉ thấy bầu trời giờ đây đã trở nên đen kịt. Những ngôi sao sáng điểm trên tấm màn trời đen như nhung, ánh sáng chiếu xuống rọi làm hiện ra rõ dáng vẻ cô đơn của hắn.

“Huyền Mộc Giản” của Nhạc Thanh Nho, sau khi Từ Thanh Phàm trở lại hậu sơn cũng đã chôn nó ở trước mộ phần Nhạc Thanh Nho. Đối với người bên ngoài, Huyền Mộc Giản là một kiện phòng ngự tương đương với trung cấp pháp khí, chôn nó xuống không khỏi có chút lãng phí. Nhưng đối với Từ Thanh Phàm mà nói, “Huyền Mộc Giản” chỉ là di vật của sư huynh Nhạc Thanh Nho, nghĩ đến việc Nhạc Thanh Nho vẫn dùng đến nó hơn mười năm qua, giờ ở dưới âm phủ không có nó, liệu có quen không?

Cho nên Từ Thanh Phàm quyết định để nó đến thế giới bên kia để bồi tiếp cho chính chủ nhân của mình.

https://thuviensach.vn

Có đôi khi, cứ nguyên tắc quá cũng không phải là một chuyện tốt. Ví như việc Từ Thanh Phàm quyết để cho "Huyền Mộc Giản" đi theo bồi tiếp vị sư huynh đã quá cố của mình, căn bản là không nghĩ tới sẽ chiếm đoạt cho bản thân. Tuy trong lòng sẽ trở nên thanh thản, nhưng dẫu sao hẳn không khỏi có chút tiếc nuối. Hiển nhiên có thêm một pháp khí tốt sẽ làm thực lực được tăng cường rất nhiều.

Nhưng nếu bản thân không có nguyên tắc thì con người sống còn có nghĩa gì? Có thể sẽ hơi đáng tiếc, có thể sẽ phiền não, có thể sẽ thống khổ, nhưng mình có nguyên tắc riêng của mình, vậy thì cứ kiên trì giữ vững nguyên tắc đó. Cũng chỉ như vậy, khi còn sống cũng như đến khi cuối đời, nếu có bất chợt nhìn lại, tâm ta mới có thể thanh thản được.

Tại Thần châu hạo thổ trong truyền thuyết, thủa hồng hoang thời sơ khai, thiên là thiên, địa là địa, giữa hai nơi đó chỉ là một mảng hỗn độn. Lúc đó trên bầu trời không hề tồn tại ngôi sao, cũng giống như dưới đất không có sa mạc. Nhưng sau khi loài người được sinh ra, đã có thể cảm ứng được thiên địa. Mỗi khi có một người mất đi, trên bầu trời lại xuất hiện một ngôi sao, biểu thị cho công đức của người đó. Khi còn sống tích càng nhiều công đức, thì ngôi sao đại diện cho họ càng rực rỡ. Đồng thời trên mặt đất cũng rơi xuống một hạt cát, biểu thị cho tội ác của họ, nếu hành vi phạm tội càng nhiều, thì mầu sắc hạt cát càng thêm đậm.

Giờ phút này, trên bầu trời có hàng nghìn, hàng vạn ngôi sao kia, biết được ngôi sao nào đại biểu cho Lục Hoa Nghiêm, ngôi sao nào đại biểu cho Nhạc Thanh Nho? Ngay chính mình sau khi chết đi, không biết ngôi sao đại biểu cho bản thân sẽ xuất hiện ở nơi nao?

Từ Thanh Phàm ngẩng đầu nhìn trời, tìm kiếm ngôi sao của Lục Hoa Nghiêm và Nhạc Thanh Nho.

- Sư phụ cùng sư huynh khi còn sống đều là người tốt như vậy, chắc chắn ngôi sao của họ rất sáng?

https://thuviensach.vn

- Không biết sau khi ta phế đi đạo hạnh của Nam Cung Thanh Sơn, sư phụ với sư huynh sẽ nghĩ thế nào? Vui mừng hay tức giận?

Đêm nay, Từ Thanh Phàm lặng yên đứng trước mộ phần của Nhạc Thanh Nho, mắt nhìn lên trời, trong lúc nhất thời đã suy nghĩ rất nhiều, rất nhiều chuyện, từ quá khứ đến hiện tại, rồi lại từ hiện tại tới tương lai. Thời gian cứ từ từ trôi qua, bất tri bất giác, nơi phương xa phía chân trời, những tia sáng đã bắt đầu xuất hiện.

Cùng một buổi tối, trong khi Từ Thanh Phàm còn đang có hàng nghìn hàng vạn mối suy nghĩ, thì Nam Cung Thanh Sơn tại căn phòng của mình đang không ngừng kêu khóc thảm thiết.

Đại bộ phận vết thương trên người hắn đều đã khỏi hẳn, nhưng vết thương trong lòng lại càng thêm đau đớn.

Linh Hải huyệt đã bị phá, đạo hạnh đã bị hủy.

Trong nháy mắt khi Từ Thanh Phàm dùng “Nhận Thảo” đâm thủng “Linh Hài huyệt”, hắn đã biết cuộc đời này thế là xong rồi. Giờ bản thân đã là một người bình thường, điều này đối với thói quen làm một tu tiên giả thần thông đầy mình, hắn làm sao có thể chịu nổi. Khi không có sức mạnh trong tay, hắn lấy gì để tự bảo vệ bản thân đây?

Nhưng giờ phút này, hắn không hề có chút nào hối hận, trong đầu hắn chỉ còn có niềm oán hận vô hạn.

Hắn hận Từ Thanh Phàm vô tình, tàn nhẫn đã hủy đi một thân đạo hạnh của hắn.

Hắn cũng hận các vị sư phụ, sư huynh. Hắn có thể cảm giác rõ được ánh mắt lạnh lùng của vị sư phụ hòa ái kia sau khi biết đạo hạnh của bản thân hắn đã bị hủy. Còn với các vị sư huynh trước đây đối với mình thập phần khách khí thì bây giờ lại thản nhiên không có chút phản ứng nào.

https://thuviensach.vn

- Một ngày nào đó, ta muốn đem mọi sự thống khổ mà ta phải chịu trả lại cho sư môn các ngươi.

Nam Cung Thanh Sơn vô cùng oán hận nói. Rồi hắn lại vùi đầu mà khóc rống lên, còn đâu bộ dạng lạnh lùng, tàn độc khi trước? Bởi vì hắn biết, đạo hạnh một khi đã bị hủy đi, vĩnh viễn sẽ không trở lại được như xưa.

- Phì…..đạo hạnh của ngươi bây giờ đã bị hủy…lấy cái gì ra mà báo thù được đây?.

Trong khi Nam Cung Thanh Sơn đang khóc, ngọn đèn trong phòng đột nhiên bị thổi tắt một cách quỷ dị, thanh âm khàn khàn đó không biết từ chỗ nào mà vang lên, không ngừng quanh quẩn trong phòng, tựa như tiếng kêu rít của loài rắn, vô cùng cổ quái. Mà căn phòng vốn đã âm u, nay có thêm thanh âm đó lại càng thêm phần kinh khủng. Trong nháy mắt, Nam Cung Thanh Sơn bị dọa cho sợ đến rùng mình.

- Ngươi là ai? Nơi này là của Cửu Hoa Môn, nếu ngươi dám gây bất lợi cho ta thì sẽ không có kết cục tốt đẹp đâu.

Nam Cung Thanh Sơn nhìn quanh căn phòng trống, sự kinh hoàng trong lòng không cách nào kiềm chế được, thanh âm run run, lớn tiếng quát.

- Ta cảm giác được sự hận thù vô hạn trong lòng ngươi.. Phì…ngươi cũng không nên lớn tiếng để lôi kéo sự chú ý của đồng môn.. Phì… ta đã bố trí kết giới quanh căn phòng này, bọn họ không nghe được tiếng hô của ngươi đâu.

Cái thanh âm kinh khủng kia vẫn tiếp tục quanh quẩn trong phòng, mang theo sự mê hoặc.

https://thuviensach.vn

- Huống chi.. Phì.. ngươi ngẫm lại xem, hôm nay sư phụ, sư huynh ngươi đã có thái độ thế nào sau khi ngươi bị thương, Phì…ngươi bây giờ còn có thể trông cậy vào họ sao? Con người ngươi… cuối cùng vẫn phải dựa vào chính mình, không thể tin tưởng vào người khác được.

- Những người khác đều không thể tin, chỉ có thể dựa vào chính mình.

Nghe được thanh âm quỷ dị đó nói, Nam Cung Thanh Sơn trong lúc nhất thời có chút thất thần, tự mình lẩm bẩm. Đột nhiên hắn lại ôm đầu khóc rống lên:

- Nhưng ta đã là một phế nhân, làm sao có thể báo thù được?

Trong thanh âm nặng nề mang theo sự tuyệt vọng đó, còn có thêm sự oán hận mạnh mẽ.

- Ngươi có thế hồi phục đạo hạnh đã mất.. Phì….

Lời thanh âm quỷ dị nọ đã làm cho Nam Cung Thanh Sơn tạm ngừng khóc.

- Không thể, huyệt Linh hải của ta đã bị phá hủy, chính sư phụ ta còn không có biện pháp. Ngươi có thể có cách sao?

Nam Cung Thanh Sơn quát lớn, trong thanh âm tràn ngập sự không tin tưởng.

- Ta cũng không có cách nào, nhưng chủ nhân ta thì có. Phì…không nên so sánh chủ nhân ta với tên sư phụ bất tài của ngươi..Phì..

- Thật không? Ngươi không lừa ta đấy chứ?

Nam Cung Thanh Sơn như buồn ngủ gặp chiếu manh, đầy kỳ vọng hỏi.

https://thuviensach.vn

- Đương nhiên. Phì…không chỉ có năng lực hồi phục, còn có thể làm cho thực lực của ngươi mạnh hơn lên. Ta có thể cảm giác được sự thù hận đang tràn ngập trong ngươi, mà chỉ cần có lòng thù hận.. Phì…chủ nhân ta có thể ban cho ngươi sức mạnh mà ngươi vĩnh viễn không thể nào có thể tưởng tượng được.

Nghe nói tới đây, Nam Cung Thanh Sơn đầu tiên vui mừng như điên, sau rồi bắt đầu dần kiềm chế, khôi phục lại vẻ âm trầm như trước tỉnh táo hỏi:

- Ngươi dựa vào cái gì muốn giúp ta? Hay ngươi bắt ta phải làm cái gì cho ngươi? Hơn nữa, ta muốn ngươi đi ra đối mặt, ta không có thói quen nói chuyện với một căn phòng trống.

- Ngươi đã nhất định muốn thế ..phì…được rồi.

Theo hướng thanh âm hạ xuống, căn phòng của Nam Cung Thanh Sơn đột nhiên hiện ra một bóng người, rồi thân hình cũng dần dần trở lên rõ ràng. Nam Cung Thanh Sơn rốt cuộc cũng nhìn thấy hình dáng của người thần bí kia.

Theo hướng thanh âm hạ xuống, căn phòng của Nam Cung Thanh Sơn đột nhiên hiện ra một bóng người, rồi thân hình cũng dần dần trở lên rõ ràng. Nam Cung Thanh Sơn rốt cuộc cũng nhìn thấy hình dáng của người thần bí kia.

Chỉ thấy người này da dẻ nhẵn nhụi, trắng nõn mịn màng. Nhưng vô luận như thế nào, làn da của hắn cũng không giống người bình thường, nếu để ý kĩ sẽ phát hiện thấy làn da lộ ra bên ngoài lớp quần áo có một ít vảy màu trắng. Mà đôi mắt của người nọ nhìn lại càng giống như một cái khe dọc dựng thẳng đứng, không ngừng lóe ra lam quang quỷ dị. Kinh khủng nhất là người này có một cái lưỡi giống như lưỡi rắn, đầu lưỡi tách ra giống

https://thuviensach.vn

chữ Y, không ngừng thò ra ngoài liếm láp mặt mình, bộ dáng đó làm người ta phát buồn nôn, quá ghê tởm.

- A!!!

Mặc dù trước đó Nam Cung Thanh Sơn cũng đã chuẩn bị tâm lý, nhưng sau khi chứng kiến bộ dạng quái vật kia, đã không nhịn được mà hét toáng lên, âm thanh hoảng sợ đó không ngừng vang vọng khắp xung quanh.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 34: Thắng Hiểm

Ngày tiếp theo, Cửu Hoa Sơn trời vẫn trong xanh nắng ấm, tiếng hạc lảnh lót tầng mây, cảnh sắc như tiên gia một cõi. Trên quảng trường từng đoàn người tụ tập lại làm cho Cửu Hoa Môn càng thêm vẻ đông vui, náo nhiệt. Chuyện xảy ra tối qua tựa như không có ai phát hiện, dường như có rất ít người biết Cửu Hoa Môn đang đứng trước một nguy cơ lớn.

Nguy cơ ẩn giấu dưới ánh dương quang mới là nguy hiểm nhất, nhưng loại nguy hiểm này mấy người có thể phát hiện được?

Ngày thứ hai, Từ Thanh Phàm đi vào sân thì phát hiện Kim Thanh Hàn cùng Bạch Thanh Phúc đã chờ hắn sẵn ở đó.

Sau khi chào hỏi xong, ba người nói đến vòng thi đấu thập lục cường vừa rồi. Lúc Từ Thanh Phàm đi về đã diễn ra thêm 6 trận đấu nữa, cuối cùng cũng chọn ra được những người lọt vào bát cường. Đó là tám người: Thịnh Vũ Sơn, Từ Thanh Phàm, Phượng Thanh Thiên, Vương Thanh Tuấn, Kim Thanh Hàn, Lâu Thanh Tùng, Lữ Thanh Thượng và Bạch Thanh Phúc.

Trận quyết đấu hôm nay sẽ diễn ra giữa tám người này, từ đó sẽ chọn ra những người vào vòng tứ cường.

Quả không ngoài dự đoán của Từ Thanh Phàm, hai người Bạch Thanh Phúc và Kim Thanh Hàn đã dễ dàng bước vào bát cường, mà ưu thế thắng trận của Phượng Thanh Thiên vẫn áp đảo như trước, dường như đối với ba

https://thuviensach.vn

người bọn họ thì thì thập lục cường với các trận đấu ở vòng loại ko có gì khác nhau mấy.

Thật ra cũng đúng là không có gì khác nhau, đối với bọn họ mà nói thì con kiến có mạnh lên bao nhiêu thì vẫn chỉ là con kiến.

Khi nói đến Phượng Thanh Thiên, vẻ mặt Kim Thanh Hàn trở nên nghiêm túc hơn, hiển nhiên sau khi Từ Thanh Phàm đi rồi, biểu hiện quá mức cường đại của Phượng Thanh Thiên khiến cho Kim Thanh Hàn rất kiêng kị. Đối thủ lần này cũng giống như trước, không chống đỡ được công kích của Phượng Thanh Thiên quá ba tuần trà.

Một đồng môn khác khiến cho Từ Thanh Phàm chú ý chính là Vương Thanh Tuấn, theo như mọi người nói thì dù đối thủ thực lực thế nào, hắn cũng chỉ miễn cưỡng thủ thắng, lần này cũng thế, miễn cưỡng mới tiến vào bát cường.

Về phần Lâu Thanh Tùng và Lữ Thanh Thượng tại Cửu Hoa Môn đã sớm nổi danh, một người giỏi về mộc hệ đạo pháp, còn người kia là thiên tài chế tạo phù chú, đều tiến vào bát cường đúng như mọi người dự đoán.

Nhưng ngoài việc bỏ qua trận thi đấu giữa Phượng Thanh Thiên cùng Vương Tuấn Tú, Từ Thanh Phàm còn chú ý đến việc mình chưa từng chứng kiến Bạch Thanh Phúc ra tay hơn. Hắn hiện giờ vẫn cười tủm tỉm như cũ, thực lực của vị sư huynh này như thế nào đến giờ vẫn không có chút khái niệm gì.

Lén hỏi Kim Thanh Hàn, nhưng Kim Thanh Hàn nói cũng không nắm rõ. Theo lời Kim Thanh Hàn thì ngày hôm qua, Bạch Thanh Phúc tại cuộc đấu không có bất cứ biểu hiện xuất chúng nào cả, nhưng thật ra cả khi đối thủ của hắn rất mạnh, Bạch Thanh Phúc vẫn giành phần thắng.

Qua những gì Kim Thanh Hàn nói, Từ Thanh Phàm càng cảm thấy Bạch Thanh Phúc là người cao thâm khó lường.

https://thuviensach.vn

Thực ra từ khi Bạch Thanh Phúc cùng Từ Thanh Phàm quen biết nhau, Bạch Thanh Phúc chưa từng có bất cứ biểu hiện gì ác ý với Từ Thanh Phàm, vẫn sống chung hòa hợp, thậm chí nhiều lần còn trợ giúp hắn. Nhưng sâu trong lòng Từ Thanh Phàm không ngăn được việc đề phòng Bạch Thanh Phúc, bởi Từ Thanh Phàm có cảm giác đằng sau vẻ mặt tươi cười thân thiện của Bạch Thanh Phúc có cất giấu nhiều bí mật và nguy hiểm cực lớn.

Loại cảm giác này không hề có cơ sở, nhưng vẫn không thể xua tan được. Đôi khi Từ Thanh Phàm tự hỏi liệu bản thân mình có đa nghi quá mức không.

Dứt bỏ ý nghĩ vô ích này trong đầu, Từ Thanh Phàm cũng không phải loại người vì suy nghĩ của mình mà nghi ngờ người khác, chỉ cần Bạch Thanh Phúc không có ác ý, Từ Thanh Phàm vẫn đối đãi với hắn như bằng hữu.

Hơn nữa, tại Cửu Hoa Môn, bằng hữu của Từ Thanh Phàm cũng rất ít.

Trần đấu đầu tiên ngày hôm nay diễn ra giữa Từ Thanh Phàm và Thịnh Vũ Sơn, do đó Từ Thanh Phạm cùng hai người Kim Thanh Hàn, Bạch Thanh Phúc nói vài câu rồi cáo biệt, xoay người tiến về phía sân đấu.

- Từ Thanh Phàm! Người này chính là Từ Thanh Phàm, lần này sẽ tranh đấu để tiến vào tứ cường.

Một người qua đường thấy Từ Thanh Phàm từ phía sau đi lên liền nói với hai người đi bên cạnh.

- Chính là “Niêm hoa thảo, Trứ tố y, quỷ mị thân, ngoan lạt tâm” Từ Thanh Phàm sao?

Người đi bên trái hỏi.

https://thuviensach.vn

- Đúng, chính là hắn.

Người đi giữa khẳng định.

- Câu vừa rồi là có nghĩa gì?

Người đi bên phải chen vào hỏi.

- "Niêm hoa thảo" là chỉ Từ Thanh Phàm có đạo pháp kỳ lạ, từ cái không có gì biến ra các loại kì hoa dị thảo để tấn công đối thủ. "Trứ tố y" là ý chỉ hắn mặc một thân y phục toàn màu trắng; "Quỷ mị thân" là ám chỉ thân pháp di chuyển của hắn như quỷ mị; "Tàn nhẫn tâm" là nói hắn ra tay rất tàn nhẫn; Khi đấu vòng loại hắn đánh đối thủ trọng thương, hôm qua tại thập lục cường hắn cũng phế bỏ đạo hạnh của đối thủ.

Người qua đường bên trái đắc ý vênh vang giải thích, cứ như hăn là Từ Thanh Phàm vậy.

Dọc đường, mọi người vây xem phía dưới đài vẫn như trước, tự giác tránh ra tạo thành một con đường cho Từ Thanh Phàm đi lên. Cường giả luôn luôn có những loại đặc quyền như vậy. Rồi sau đó bọn họ lại đứng ở xa xa mà chỉ chỉ chỏ chỏ. Một trận ngày hôm qua đã làm cho danh tiếng của Từ Thanh Phàm trong Cửu Hoa Môn tăng lên. Mà khi hắn phế bỏ đạo hạnh của Nam Thanh Cung Sơn, cũng làm cho danh tiếng của hắn thêm một phần tàn ác.

Nghe được người xung quanh bình luận như vậy về mình, trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi cười khổ. Hắn mặc "Tố y" bởi vì sư huynh mới mất chưa lâu, nên hắn chỉ làm theo quy củ, người bên ngoài không biết nên hiểu lầm cũng đúng. Nhưng "Tàn nhẫn tâm" thì quả có chút oan ức, trong mắt người khác mình biến thành con người tâm ngoan thủ lạt lúc nào vậy?

https://thuviensach.vn

Lắc đầu dứt bỏ những ý nghĩ tào lao ấy đi, Từ Thanh Phàm đem cả tinh thần tập trung vào trận tỷ thí sắp tới.

Không nghi ngờ gì nữa, đối thủ Thịnh Vũ Sơn lần này là một đối thủ rất khó giải quyết. Đối với thần thông vô cùng cường đại của Thịnh Vũ Sơn, Từ Thanh Phàm vẫn không có đối sách gì để ứng phó.

Trên sân đấu, Thịnh Vũ Sơn đã lẳng lặng đứng chờ, tâm tình không hề bình tĩnh như biểu hiện lãnh đạm trên khuôn mặt. Từ Thanh Phàm tại vòng đấu loại đã từng đánh bại đệ đệ cùng vị sư huynh cực kỳ thân thiết của hắn, mặc dù không phải là thù không đội trời chung, nhưng Thịnh Vũ Sơn cũng không hề có hảo cảm với Từ Thanh Phàm.

Nhưng nghĩ đến phong độ điềm đạm nho nhã cùng vẻ tươi cười dễ gần của Từ Thanh Phàm, Thịnh Vũ Sơn cũng không thể nảy sinh ác cảm được.

Tuy vậy, đối với trận quyết đấu với Từ Thanh Phàm, Thịnh Vũ Sơn vẫn đầy chờ mong, hắn muốn dùng năng lực của chính mình trước mặt mọi người đánh bại Từ Thanh Phàm. Vấn đề này không chỉ có liên quan đến việc tiến vào tứ cường của hắn, mà còn bởi hắn muốn chứng tỏ mình.

Đối với thực lực Từ Thanh Phàm từng thể hiện, trong lòng Thịnh Vũ Sơn cũng không phục. Ít nhất hắn cũng cho rằng thực lực của Từ Thanh Phàm không hẳn đúng như những gì mà người ta đang đồn đại. Theo như Thịnh Vũ Sơn thấy, Từ Thanh Phàm đơn giản chỉ có ít đạo pháp hoa mĩ, với chút công phu di chuyển nhanh mà thôi, ở những mặt khác cũng chẳng có gì xuất sắc. Có thể chiến thắng sư huynh Lý Vũ Hàn của mình cũng do là Ngũ Hành tương khắc cùng với phần lớn là việc xảy ra ngoài ý muốn.

Nhưng đúng là nhờ có đạo pháp hoa mĩ đẹp đẽ cùng với khả năng di chuyển cực nhanh mà Từ Thanh Phàm mới có được danh tiếng cực lớn trong số những đệ tử thấp kém của Cửu Hoa Môn, thậm chí còn được cơi là một trong những ứng cử viên cho bốn vị trí trong tứ cường. Điều này làm

https://thuviensach.vn

kẻ có tâm cao khí ngạo như Thịnh Vũ Sơn bị mọi người bỏ qua làm hắn không phục. Nhất là sau khi hắn dễ dàng liên tiếp dành thắng lợi. Nhưng vẫn như trước, không đủ để khẳng định mình, điều này làm cho ý muốn đánh bại Từ Thanh Phàm càng trở nên mãnh liệt.

Muốn có được danh tiếng cao hơn Từ Thanh Phàm, phương pháp đơn giản nhất chính là đánh bại hắn.

Thấy Từ Thanh Phàm đang chậm rãi đi về phía mình, Thịnh Vũ Sơn cố đè nén ngọn lửa đang bùng lên trong lòng, hơi khom mình hành lễ:

- Sư thúc đã đến rồi.

Từ Thanh Phàm chắp tay hoàn lễ nói:

- Thịnh sư điệt không cần khách khí.

Thịnh vũ sơn gật gật đầu, nhưng không nói thêm gì. Chỉ thấy trong mắt chiến ý càng thêm mãnh liệt. Thản nhiên nói:

- Xin sư thúc chỉ giáo.

Từ Thanh Phàm thấy Thịnh Vũ Sơn muốn đấu ngay với mình, không khỏi mỉm cười, cảm thấy Thịnh Vũ Sơn quả nhiên đúng lời hắn nói vậy, là một người dùng hành động để nói chuyện. Vì vậy cũng thản nhiên trả lời :

- Mời Thịnh sư điệt xuất thủ trước.

Thịnh vũ sơn gật đầu, nói với Từ Thanh Phàm:

- Đắc tội.

Nói xong, Thịnh Vũ Sơn khẽ quát một tiếng, cánh tay phải như lần cùng Vương Thanh Phong giao chiến, nhanh chóng phóng to ta, trong nháy mắt làm rách ống tay áo bên phải, cánh tay biến màu ngân sắc dài ra sáu

https://thuviensach.vn

bảy thước, to tám chín tấc, tản ra một luồng khí tức nguy hiểm. Đồng thời biểu tình trên mặt trở lên thống khổ dữ tợn, gân xanh nổi lên, một vết rách trên trán giống như con mắt từ từ hé ra, bên trong tản mác quang mang mờ nhạt. Tất cả sau khi hoàn tất làm Từ Thanh Phàm nhất thời có cảm giác như từ trên người Thịnh Vũ Sơn toả ra một cỗ uy áp đại thịnh

Đó chính là thần thông mà Thịnh Vũ Sơn tu luyện "Ngân Long Thủ" và "Tịch tà nhãn "!!

Dĩ nhiên, Thịnh Vũ Sơn cũng biết đạo thuật của mình không thể địch lại Từ Thanh Phàm, cho nên hắn trực tiếp thi triển thần thông mà chính mình am hiểu nhất để đối địch.

Dưới lôi đài.

Kim Thanh Hàn đột nhiên hỏi:

- Bạch sư huynh, ngươi nói Từ sư huynh với Thịnh Vũ Sơn, ai có khả năng thắng nhiều hơn?

Ngày hôm qua sau khi xem Thịnh Vũ Sơn xuất thủ, Kim Thanh Hàn cũng không dám khẳng định Từ Thanh Phàm tất thắng.

Bạch Thanh Phúc nghe được câu hỏi của Kim Thanh Hàn, cũng cau mày nghĩ một chút rồi mới lên tiếng:

- Khó nói lắm, lực công kích của Thịnh Vũ Sơn rất mạnh, mà Từ sư đệ lại có thân pháp nhanh hơn. Nhưng sử dụng thần thông thì linh khí sẽ tiêu hao rất nhanh, trận này phải xem Từ sư đệ có thể chống đỡ được sự tấn công liên tiếp của Thịnh Vũ Sơn cho đến khi hắn tiêu hao hết linh khí hay không.

Trên lôi đài.

https://thuviensach.vn

Sau khi biến đối xong, Thịnh Vũ Sơn quát khẽ một tiếng rồi đánh về phía Từ Thanh Phàm. Tốc độ cực nhanh, trong lúc thân hình di động thậm chí còn mơ hồ kéo theo trận trận lôi âm.

Đáng tiếc, tuy rằng Thịnh Vũ Sơn tốc độ di động cực nhanh, nhưng thân pháp của Từ Thanh Phàm lại nhanh hơn. Chỉ trong nháy mắt đã ra ngoài ba trượng, tại chỗ vừa đứng chỉ để lại một đạo tàn ảnh thản nhiên để "Ngân Long Thủ" của Thịnh Vũ Sơn đánh nát.

Từ Thanh Phàm đã từng nghiên cứu rất cẩn thận trận đấu giữa Thịnh Vũ Sơn với Vương Thanh Phong ngày hôm qua. Cuối cùng phát hiện Vương Thanh Phong sở dĩ thất bại là bởi vì hắn quá tự tin vào uy lực của phong hệ đạo pháp, mặt khác lại xem thường sự thần kỳ thần thông của Thịnh Vũ Sơn, cho nên trong khi giao đấu, muốn dùng sức mạnh của đạo pháp đánh bại đối thủ, mà không hề sử dụng ưu thế về tốc độ của mình.

Vương Thanh Phong đã thất bại, chứng tỏ phương pháp của hắn làm là không thể thắng, Từ Thanh Phàm đương nhiên sẽ không tái phạm sai lầm như vậy, cho nên đối mặt với cỗ công kích uy thế kinh người của Thịnh Vũ Sơn, Từ Thanh Phàm chỉ tấn công một phía.

Lần thứ hai tránh được Ngân Long Thủ của Thịnh Vũ Sơn, Từ Thanh Phàm nhảy ra bên ngoài, sau đó mười ngón tay liên tiếp biến ảo, vô số Bạo Viêm Hoa cùng với Nhận thảo ùn ùn tấn công về phía Thịnh Vũ Sơn. Trường đấu nhất thời đâu đâu cũng đầy hoa cỏ đủ màu xanh đỏ, trông cực kỳ rực rỡ.

Chứng kiến đạo pháp tấn công cực tráng lệ đó của Từ Thanh Phàm, Thịnh Vũ Sơn không hề đổi sắc mặt, u quang từ "Tịch tà nhãn" bắn tới Bạo Viêm Hoa, Nhận thảo sau khi bị u quang bắn trúng liền hóa thành tro bụi, quang mang lưỡng sắc phiêu tán khắp không gian đất trời. Còn lại không nhiều lắm Nhận thảo không tạo được uy hiếp gì dưới "Ngân Long Thủ" của Thịnh Vũ Sơn. Mà cánh tay phải của Thịnh Vũ Sơn sau khi bị Bạo Viêm

https://thuviensach.vn

Hoa cùng với Nhận thảo bắn trúng, thì tiếng nổ lớn cùng tiếng sắt thép va chạm liên tiếp vang lên. Sương khói tan hết, cánh tay phải kinh khủng của Thịnh Vũ Sơn cũng không có chút thương tổn nào.

Nhưng trong lòng Thịnh Vũ Sơn lại cả kinh, bởi vì Từ Thanh Phàm đang ở trước mắt đột nhiên tiêu thất không thấy đâu. Hóa ra Từ Thanh Phàm thừa lúc Bạo Viêm Hoa bạo nổ khiến bụi mù bao phủ xung quanh, rất nhanh vọt đến phía sau Thịnh Vũ Sơn, nhân lúc Thịnh Vũ Sơn còn chưa kịp phản ứng xuất ra Tam căn thiết đằng trói chặt Thịnh Vũ Sơn lại, nhất thời bộ ngực, phần eo, cùng bắp chân của hắn liên tiếp bị Thiết đằng quấn quanh, khiến hắn không cách nào nhúc nhích được.

Thừa lúc Thịnh Vũ Sơn không thể cứ động, "Khô Vinh Xích" rất nhanh hóa thành một đạo thanh mang hướng về phía lưng Thịnh Vũ Sơn mà công kích.

Thắng bại nằm cả ở chiêu này!

Ngay khi “Khô Vinh xích” sắp đánh trúng lưng Thịnh Vũ Sơn thì dị biến nổi lên. Chỉ thấy Thịnh Vũ Sơn đột nhiên rống lên một tiếng lớn, tức thì trên người hắn biến ra nhiều vảy bạc, trong nháy mắt đã tạo thành bộ lân giáp, chặn đứng sự công kích của “Khô Vinh xích”, do đó dù bị tấn công liên tiếp phải lùi về phía sau, nhưng cũng không có mấy tổn thương. Mà dĩ nhiên Thịnh Vũ Sơn sau khi trên người có lân giáp, khí lực tăng lên đáng kể, liên tục vùng vẫy, chẳng mấy chốc đã thoát khỏi Tam đạo thiết đằng của Từ Thanh Phàm.

Thấy Thiết Đằng của mình bị đứt ra từng đoạn dưới lực vùng vẫy mạnh mẽ của Thịnh Vũ Sơn, Từ Thanh Phàm trong lòng liền cả kinh, bởi vì Thiết đằng cứng chắc như thế nào, Từ Thanh Phàm biết rất rõ.

Thịnh Vũ Sơn rốt cục cũng xoay người lại, lúc này Từ Thanh Phàm mới phát hiện làm da trên khuôn mặt hắn cũng xuất hiện từng mãnh lân

https://thuviensach.vn

phiến nhỏ, kết hợp với "Tịch tà nhãn " quỷ dị cùng "Ngân Long Thủ " kinh khủng, còn đâu chút nào dáng vẻ của con người nữa?

Dưới lôi đài.

- Không ngờ tên tiểu thử Thịnh Vũ Sơn đó còn luyện thành “Hóa thân thuật”.

Bạch Thanh Phúc thì thầm nói:

- Cứ thế này trận đấu sẽ nhanh chóng đến hồi kết.

- “Hóa thân thuật” này rất lợi hại sao?

Kim Thanh Hàn hỏi.

- Rất lợi hại, thần thông này cao hơn một bậc, là mạnh nhất nếu đem so với "Tịch tà nhãn" và "Ngân Long Thủ".

Bạch Thanh Phúc trên mặt lộ ra vẻ nghiêm túc hiếm thấy.

- Nhưng tiểu tử Thịnh Vũ Sơn kia dám đồng thời sử dụng ba loại thần thông, linh khí trong cơ thể tiêu hao nhanh là chuyện nhỏ, nhưng thân thể cũng phải chịu tổn thương rất lớn, không lẽ hắn muốn chết sao?

- Phải xem Từ sư đệ có thể chống đỡ đợt tấn công này của Thịnh Vũ Sơn không đã, nếu như qua được, Từ sư đệ tất thắng. Nhưng muốn chống đỡ cũng rất khó.

Lúc này Bạch Thanh Phúc đã khôi phục lại điệu bộ cười tủm tỉm như trước.

Trên đài cao, nơi các vị trưởng lão Cửu Hoa môn đang ngồi, Trương Hoa Lăng thấy dị biến trên người Thịnh Vũ Sơn cũng hơi biến sắc, hướng về phía Chu Hoa Hải ngồi đối diện, cười cười nói :

https://thuviensach.vn

- Chúc mừng sư đệ đã thu được một cái hảo đồ tôn a, niên kỷ nhỏ như vậy đã luyện thành “Hóa Thân Thuật”.

- Để sư huynh phải chê cười rồi.

Chu Hoa Hải nói khách sáo, nhưng trên mặt cũng hơi hơi dâng lên vẻ đắc ý.

- Một thế hệ mới sắp thay thế người cũ rồi, ta nhớ trước kia đệ tu thành "Hóa Thân Thuật" cũng phải hơn tám mươi tuổi đúng không? Đúng là hậu sinh khả uý.

Trương Hoa Lăng cảm thán nói.

- Thần thông dù sao chỉ là chuyện nhỏ, nhớ năm đó sư huynh chưa tới sáu mươi mà đã tu luyện đến Linh tịch kì, đây mới thực sự là tài ba.

Bỏ qua chuyện các vị chưởng môn, trưởng lão trên đài cao tán dương lẫn nhau, tại trường đấu Từ Thanh Phạm hiện tại đang rơi vào lâm nguy.

Từ lúc Thịnh Vũ Sơn biến đổi xong, không chỉ lực lượng tăng lên nhiều mà tốc độ cũng nhanh đến khó tin. Trong lúc Từ Thanh Phàm đang tận lực tránh né, hắn vẫn có thể bắt kịp tốc độ của Từ Thanh Phàm. "Ngân Long Thủ " của Thịnh Vũ Sơn với sức mạnh vô địch, Từ Thanh Phàm không dám ngạnh kháng. Mà Từ Thanh Phàm với Bạo Viêm Hoa và Nhận thảo đối với lân giáp trên người Thịnh Vũ Sơn không có tạo mảy may chút thương tổn nào. Tuy rằng "Khô Vinh Xích " có thể gây thương tích cho Thịnh Vũ Sơn, nhưng bởi vì cố kỵ "Tịnh tà nhãn " của hắn cho nên Từ Thanh Phàm căn bản không dám tùy tiện sử dụng.

Cũng không biết Thịnh Vũ Sơn lúc này cũng hết chịu nổi rồi, cùng lúc sử dụng ba cái thần thông với hắn quả thực là rất miễn cưỡng, linh khí trong cơ thể tiêu hao cực nhanh, mà quan trọng nhất là sử dụng ba cái thần thông một lúc khiến cho thân thể cũng phải chịu áp lực quá lớn.

https://thuviensach.vn

- Không thể cứ tiếp tục giằng co thế này.

Thịnh Vũ Sơn thầm quyết định, hắn muốn dốc toàn lực, được ăn cả ngã về không.

Trong lúc Từ Thanh Phàm vừa tránh né vừa tìm đối sách ứng phó thì Thịnh Vũ Sơn lại một lần nữa gầm nhẹ một tiếng, lân giáp trên người càng thêm sáng bóng, đồng thời tốc độ của hắn trong nháy mắt cũng tăng mạnh lên, chớp mắt đã vọt đến trước mặt Từ Thanh Phàm. Theo thân hình di chuyển, cánh tay phải của hắn với ngân quang lóng lánh cũng đâm mạnh về phía Từ Thanh Phàm.

Từ Thanh Phàm bất đắc dĩ đem tốc độ đề thăng tới cực hạn, lui vội về phía sau, đồng thời xuất ra hơn mười mặt Thiết Bồ Diệp che chắn ở trước mặt mình. Đáng tiếc, đối mặt với sự tấn công của "Tịch Tà Nhãn" uy năng cùng với "Ngân Long Thủ " dữ dằn, Thiết Bồ Diệp đỡ không được chiêu thức liều lĩnh đó của Thịnh Vũ Sơn, chỉ có thể ngăn cản Thịnh Vũ Sơn trong chốc lát, liền sau đó đã bị phá tan.

Nhưng chốc lát này cũng đủ tạo thành cơ hội cho Từ Thanh Phàm nghỉ ngơi. Thừa lúc này Từ Thanh Phàm thân hình vọt ra ngoài ba trượng, đồng thời trước mặt xuất ra vô số Thiết bồ diệp rộng lớn để ngăn cản, trông như thuẫn trận

Một hơi xuất ra nhiều Thiết Bồ Diệp như vậy, Từ Thanh Phàm trong khoảng thời gian ngắn cũng cảm thấy hai đạo linh khí Khô Vinh trong cơ thể sinh ra ngày càng yếu, không khỏi thở dài, tự biết đối mặt với công kích khủng bố của Thịnh Vũ Sơn, những Thiết Bồ Diệp này không kiên trì được bao lâu. Lúc Thịnh Vũ Sơn đến trước mặt mình lần nữa cũng chính là thời điểm mình thảm bại

Mà xem biểu hiện uy năng vừa rồi của Thịnh Vũ Sơn, thì những Thiết Bồ Diệp này cũng không thể cản được lâu nữa.

https://thuviensach.vn

Ai ngờ, Thịnh Vũ Sơn nhìn Thiết Bồ Diệp trước mặt biến thành thuẫn trận, cũng phát ra một tiếng thở dài thất vọng lẫn tiếc hận. Tiếp đó thân thể của hắn liên tiếp vang lên những tiếng bạo liệt “Đùng Đùng" rất nhỏ, theo những tiếng bạo liệt này, thân thể Thịnh Vũ Sơn cũng chầm chậm trở về nguyên trạng, sắc mặt thì tái nhợt phi thường , thần sắc ảm đạm

- Ta nhận thua.

Thịnh vũ sơn thấp giọng nói, trong âm thanh mang theo một chút mệt mỏi.

- Ngươi nhận thua?

Từ Thanh Phàm không tưởng tượng nổi nhìn Thịnh Vũ Sơn, vừa rồi rõ ràng là hắn đang chiếm thượng phong mà..

- Bây giờ linh khí trong cơ thể đã bị tiêu hao nghiêm trọng, ta không đủ sức chống đỡ để tiếp tục sử dụng thần thông nữa.

Thịnh vũ sơn thản nhiên nói. Dường như chỉ trong thời gian ngắn, tâm tình của hắn đã trở lại vẻ lãnh đạm như xưa.

- Tiếc thật, vừa nãy thiếu chút nữa là ta không chống đỡ được nổi nữa. Nếu như linh lực trong cơ thể ngươi còn thêm một chút là ta hoàn toàn bại trận rồi.

Từ Thanh Phàm thành thật nói.

- Thua là thua, trong lúc thắng bại không có “nếu như”.

Thịnh vũ sơn sau khi nói xong, cũng không để ý tới Từ Thanh Phàm, xoay người rời đi

- Đợi khi luyện thần thông đại thành, ta sẽ trở lại tìm ngươi khiêu chiến.

https://thuviensach.vn

- Thắng?

Từ Thanh Phàm nhìn bóng lưng Thịnh Vũ Sơn rời đi, trong lòng cảm thấy thật khó tin, vừa rồi rõ ràng mình đã sắp thua.

Dường như thấy được sự nghi hoặc trong lòng Từ Thanh Phàm, trên đài cao, một vị trưởng lão đứng dậy tuyên bố :

- Trận đầu, Từ Thanh Phàm chiến thắng.

- Mặc kệ thế nào, cuối cùng thì khoảng cách đến mục tiêu đoạt lại di vật của sư phụ cũng gần thêm một bước.

Từ Thanh Phàm nhìn đám người huyên náo dưới đài, yên lặng nghĩ thầm.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 35: Thủy Hỏa

Trong lúc đó, mùa xuân đột nhiên trở nên mờ mờ ảo ảo, ánh mặt trời chói chang rọi vào tầm mắt.

Khi Từ Thanh Phàm từ trên lôi đài thi đấu bước xuống, lập tức thấy khuôn mặt của Đông Phương Thanh Linh với má lúm đồng tiền, tươi cười đang đứng trước mặt.

-Chúc mừng Từ sư huynh.

Đông Phương Thanh Linh khẽ cười nói.

-Cảm ơn Đông Phương sư muội, may mắn thôi mà.

Từ Thanh Phàm đáp lời.

Hai người nói chuyện chẳng khác gì so với lần gặp mặt trước, chỉ có điều hôm đó Từ Thanh Phàm trả lời đa phần là vì khách sáo, còn lần này là nói thật. Nếu Thịnh Vũ Sơn không nóng lòng cầu thắng hoặc ngay từ đầu đã sử dụng thần thông khủng bố kia, thì hiện giờ người nhận lấy thảm bại chính là Từ Thanh Phàm.

-Lần trước huynh cũng nói là may mắn, chẳng lẽ vận khí của huynh tốt vậy sao?

Đông Phương Thanh Linh đôi mắt sáng mở to, nhìn chăm chú vào Từ Thanh Phàm cười hỏi.

https://thuviensach.vn

-Cái này. . . . Làm Đông Phương sư muội chê cười rồi.

Từ Thanh Phàm bị câu hỏi của Đông Phương Thanh Linh làm cho á khẩu, có vẻ rất xấu hổ, nhất là khi nàng cứ nhìn chằm chằm mặt hắn, càng làm Từ Thanh Phàm cảm giác tay chân luống cuống. Mặc dù Từ Thanh Phàm bản tính đạm bạc, nhưng cả đời chưa từng có kinh nghiệm ở chung với phụ nữ, càng không nói đến cô nàng khác phái Đông Phương Thanh Linh to gan giảo hoạt này. Đến bây giờ, hắn vẫn không đỏ mặt tía tai hay nói năng lắp bắp là đã kiềm chế lắm rồi.

-Làm cho ta chê cười cái gì? Cười huynh có vận khí tốt sao?

Đông Phương Thanh Linh vừa cười vừa hỏi lại, híp cả hai mắt.

Thấy điệu cười đó của Đông Phương Thanh Linh, Từ Thanh Phàm đột nhiên cảm thấy thoải mái hơn hắn, trước đây hắn chưa bao giờ để ý đến những điều này, trong khoảnh khắc không khỏi có chút thất thần, áp lực mấy ngày qua đã giảm nhẹ đi nhiều.

-Lại làm Đông Phương sư muội cười ta hành sự cổ hủ rồi.

Nhưng dù sao thì trời sinh tính tình Từ Thanh Phàm cũng đã lãnh đạm, hít sâu một hơi, cuối cùng cũng đã ngăn chặn được những rung động khó hiểu trong lòng, khôi phục lại thần thái đạm bạc như xưa, cười nhạt nói.

Thấy Từ Thanh Phàm khôi phục rồi lại thần sắc như cũ, Đông Phương Thanh Linh trong mắt có chút thất vọng, nhưng cũng chỉ thoáng qua, nụ cười trên mặt lại càng tươi hơn, đang muốn nói cái gì, nhưng lại đổi giọng nói:

-Từ sư huynh, bằng hữu của huynh tới kìa, ta nên cáo từ trước đây.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm vừa quay đầu lại nhìn, liền phát hiện Kim Thanh Hàn cùng Bạch Thanh Phúc ở xa xa đang đi về phía mình, hắn quay ra định nói với Đông Phương Thanh Linh cái gì đó, chợt phát hiện ra nàng đã rời đi rồi.

Nhìn thấy thân ảnh nổi bật của Đông Phương Thanh Linh dần dần rời xa, Từ Thanh Phàm đột nhiên có cảm giác buồn vô cớ như vừa mất đi vật gì đó.

-Xem ra thực sự là ta đã cô đơn lâu lắm rồi.

Từ Thanh Phàm âm thầm tự giễu.

Lắc lắc đầu, Từ Thanh Phàm đem loại phiền muộn khó hiểu này loại ra khỏi tâm trí.

-Chúc mừng Từ sư đệ tiến vào tứ cường.

Bạch Thanh Phúc từ xa đã chắp tay hướng tới Từ Thanh Phàm chào hỏi.

Đến ngay sau đó, Kim Thanh Hàn cũng ôm quyền chúc mừng:

-Chúc mừng Từ sư huynh.

-Bạch sư huynh chê cười rồi, đúng ra thực lực của Thịnh Vũ Sơn cao hơn đệ, chỉ không biết tại sao hắn lại quá nóng lòng muốn đánh bại đệ, kết quả là linh khí trong cơ thể tiêu hao quá độ, khiến hắn không còn sức lực giao đấu nữa. Nếu không, đúng như hắn đã nói, hơn nửa phần người thất bại hiện tại sẽ là đệ.

Từ Thanh Phàm cười khổ đáp.

Nghe Từ Thanh Phàm nói vậy, Bạch Thanh Phúc khóe miệng nổi lên nét cười châm chọc, nói tiếp:

https://thuviensach.vn

-Đệ đừng có nhìn sắc mặt lãnh đạm với bộ dáng như thản nhiên của hắn, thật ra hắn không hề có đầu óc, làm việc gì cũng dễ xúc động. Trước đây hắn vẫn theo sau Lý Vũ Hàn làm việc cho nên mới không có chuyện gì ngoài ý muốn. Nhưng lần này Lý Vũ Hàn đã bị đệ đánh bại, phải bế quan tu luyện, không ai chỉ điểm cho hắn nên hắn mà không làm ra chuyện ngu ngốc gì mới khiến ta giật mình đó.

Nghe Bạch Thanh Phúc nói như vậy, Từ Thanh Phàm không khỏi hồi tưởng lại trận đấu của mình cùng Lý Vũ Hàn trước đây, tuy rằng cuối cùng là mình vẫn thắng, nhưng thường xuyên phải trải qua nguy hiểm, vài lần thiếu chút nữa đã bị đánh bại. Nhìn lại ánh mắt của Thịnh Vũ Sơn ở đằng xa, Từ Thanh Phàm thật thà nói:

-Vậy Lý Vũ Hàn là loại người túc trí đa mưu rồi.

-Phượng Thanh Thiên lên đài rồi.

Kim Thanh Hàn đứng một bên đột nhiên nói.

Nghe Kim Thanh Hàn nói, Từ Thanh Phàm cùng Bạch Thanh Phúc ngẩng đầu nhìn lên lôi đài thi đấu. Chỉ thấy Phượng Thanh Thiên đang chậm rãi đi lên, khí chất cao ngạo lộ rõ, thân hình cao lớn, khóe môi nhếch lên nét cười thản nhiên, nhưng ánh mắt lại lạnh như băng. Gió xuân hiu hiu thổi, trường bào theo gió nhẹ nhàng đung đưa; ánh mặt trời chiếu rọi càng làm áo bào trắng khoác trên người hắn thêm phần nổi bật; phối hợp với khuôn mặt tuấn mỹ, tạo cho người ta cái cảm giác của người hào hoa phong nhã.

Khi Phượng Thanh Thiên lên đài, mọi người ở phía dưới cũng tự giác im bặt, lẳng lặng nhìn hắn từng bước từng bước đi đến trường đấu. Trong lúc nhất thời không khí ồn ào, náo nhiệt trên sân trở nên lặng ngắt như tờ, có thể thấy được danh tiếng của Phượng Thanh Thiên ở Cửu Hoa Môn

https://thuviensach.vn

đang cực thịnh, gần ngang với danh tiếng của mấy vị trưởng lão trong môn phái.

Mà trên lôi đài, người vẫn thường "miễn cưỡng thủ thắng" - Vương Thanh Tuấn đang trầm mặc đứng chờ ở đó.

-Đây là trận xác định đối thủ tiếp theo của ta sao?

Từ Thanh Phàm nhìn thân ảnh Phượng Thanh Thiên cao ngạo đứng trên lôi đài, lặng thầm nghĩ.

-Một Phượng Thanh Thiên hào hoa phong nhã, một Vương Thanh Tuấn thâm tàng bất khả lộ, trận đấu này theo các đệ ai sẽ thắng?

Bạch Thanh Phúc cười mỉm nhìn hai người đang đứng trên lôi đài, đột nhiên hỏi.

-Phượng Thanh Thiên.

Kim Thanh Hàn khẳng định, nhìn Phượng Thanh Thiên, ánh mắt nóng bỏng:

-Ta hy vọng là Phượng Thanh Thiên, vì hắn chỉ có thể bại dưới tay ta.

Dường như cảm giác được ánh mắt Kim Thanh Hàn đang chăm chú nhìn mình, trên lôi đài, Phượng Thanh Thiên đột nhiên quay đầu nhìn về phía Kim Thanh Hàn đang đứng, ánh mắt sắc bén của hai người kịch liệt giao phong giữa không trung. Tiếp đấy Phượng Thanh Thiên lộ ra một tia tiếu ý khó hiểu, quay đầu lại tiếp tục đánh giá đối thủ của mình. Còn Kim Thanh Hàn, lại thấy trong mắt hắn lộ ra vẻ lạnh lùng.

Từ Thanh Phàm không khỏi thở dài một tiếng, hắn biết Kim Thanh Hàn vẫn còn nhớ rõ trận thảm bại mười năm về trước. Nhưng theo tính tình hắn mà nói, hắn cũng không hy vọng bằng hữu của mình vì theo đuổi chiến

https://thuviensach.vn

thắng mà tu luyện điên cuồng. Chịu ảnh hưởng của Lục Hoa Nghiêm cùng với Nhạc Thanh Nho, Từ Thanh Phàm cảm giác thấy những cố gắng nỗ lực của tu tiên giả là vì mục đích trường sinh và một cuộc sống tiêu diêu, chứ không phải là để chiến đấu. Bình thường thì tu luyện, lúc rãnh rỗi thì tĩnh dưỡng, giống như các vị thần tiên trong thần thoại vậy.

-Ta cũng tin là Phượng Thanh Thiên.

Từ Thanh Phàm cảm thán nói. Hắn cũng cho rằng Phượng Thanh Thiên sẽ thắng, đó là một loại linh cảm. Khó có thể giải thích ra, nhưng có một số người cho ta cái cảm giác không cách nào chiến thắng được, Phượng Thanh Thiên là một người như thế.

-Ta cũng tin là Phượng Thanh Thiên sẽ thắng. Hắn không giống với Vương Thanh Tuấn, khinh thường việc che dấu thực lực, cho nên hắn không che giấu thực lực của chính mình làm gì.

Bạch Thanh Phúc cùng hai người phụ họa, cười ha hả nói:

-Nhưng biết đâu Vương Thanh Tuấn lại khiến chúng ta kinh hỉ thì sao?

Tán dóc xong, trên mặt Bạch Thanh Phúc hiện lên một loại thần sắc kỳ quái, vừa như trào phúng, lại vừa như chờ mong.

Đang trong lúc nói chuyện thì trận đấu đã bắt đầu rồi.

-Ngưỡng mộ đại danh Phượng sư đệ đã lâu, đáng tiếc vẫn vô duyên. Hôm nay gặp mặt mới thấy phong độ của sư đệ còn hơn cả lời đồn đại. Vương mỗ bái phục.

Thanh âm trầm thấp khàn khàn, nhưng cũng rất nho nhã, khẩu khí tuy khách sáo nhưng không hề kiêu ngạo.

https://thuviensach.vn

Vương Thanh Tuấn là một trung niên có tướng mạo bình thường, lúc nào cũng có vẻ vô cảm, duy nhất làm cho người khác ấn tượng chính là ánh mắt dài và nhỏ kia. Người này lúc trước ở Cửu Hoa Môn chưa từng có thanh danh, ai cũng không ngờ lần này hắn có thể tiến vào bát cường. Mặc dù mọi người đều cảm thấy hắn gần như là sẽ thua trong tay Phượng Thanh Thiên, nhưng trên lôi đài hắn vẫn không có vẻ gì thận trọng.

-Xin Vương sư huynh chỉ giáo.

Phượng Thanh Thiên tựa hồ không biết cái gì gọi là khách sáo, nói thẳng để bắt đầu trận đấu. Khóe miệng vẫn vậy, mang theo một nét cười châm biếm thản nhiên.

-Phượng sư đệ, mời.

Phượng Thanh Thiên gật đầu, cũng không trì hoãn thêm, chậm rãi giơ hai tay lên, mười ngón kết lại, trong nháy mắt từng ngọn Hỏa diễm cao hơn một trượng từ dưới chân Phượng Thanh Thiên hướng Vương Thanh Tuấn mà dũng mãnh tấn công tới, ngọn sau cao hơn hẳn ngọn trước. Cũng chẳng mấy chốc mà sàn đấu ở lôi đài giống như biến thành một biển lửa, hỏa quang chiếu rọi xuống làm cho khí thế Phượng Thanh Thiên càng thêm bức người, tựa như Hỏa thần vừa đến trái đất. Từ Thanh Phàm và đám người đứng ở dưới mặc dù đã cách mấy trượng mà vẫn cảm giác được nhiệt độ kinh người xung quanh, có thể thấy được trên kia đang kinh khủng như thế nào. Rất nhiều người công lực không đủ, không chịu nổi sự nóng bức của Hỏa diễm phun ra nên đành vội thối lui về phía sau. Mà Vương Thanh Tuấn cũng đang bị Hỏa diễm bao phủ hoàn toàn cả thân ảnh.

Lẽ nào trận tỷ thí này đã kết thúc?

Hồi lâu sau, Hỏa diễm cuối cùng cũng lui dần, trên toàn trường đấu, biển lửa chậm rãi co rút lại rồi trở về dưới chân Phượng Thanh Thiên, dường như biển lửa vừa rồi chỉ là ảo giác.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy trên khóe miệng Phượng Thanh Thiên hiện lên nét cười châm biếm nhưng thoáng đã biến mất.

Khi mọi người phía dưới định thần nhìn lại, phát hiện Vương Thanh Tuấn vẫn như cũ đứng ở trên đài, chỉ thấy quanh người có thêm nhiều thủy mạc màu lam biến thành một cái bóng nước, chậm rãi lưu chuyển quanh người hắn .

-Phượng sư đệ quả nhiên bất phàm, chỉ một đạo thuật thấp giai “Hỏa Ba Triều Dũng” mà uy lực lại đạt được đến cảnh giới kinh người như vậy, khiến người ta phải thán phục.

Chậm rãi đem thủy mạc thu vào trong cơ thể, Vương Thanh Tuấn khâm phục nói.

Mặc dù nói là thán phục, nhưng trên mặt hắn vẫn không có chút cảm xúc nào, làm cho người khác có cảm giác không thoải mái.

Phượng Thanh Thiên một lần nữa đem ánh mắt đánh giá kỹ lại Vương Thanh Tuấn, sau khi quan sát khuôn mặt bình thường đó, chậm rãi nói:

-Chê cười rồi, xin được Vương sư huynh chỉ giáo thêm.

-Nếu như vậy thì ta đành phải tự bêu xấu rồi.

Vương Thanh Tuấn nở nụ cười rồi đáp.

Ở phía dưới Từ Thanh Phàm đột nhiên cảm thấy điệu tươi cười của Vương Thanh Tuấn cùng với Bạch Thanh Phúc đang đứng bên cạnh hình như rất giống nhau. Không khỏi liếc mắt quan sát Bạch Thanh Phúc, lại thấy Bạch Thanh Phúc cũng đang mang theo bộ dáng tươi cười khó lường đó nhìn chằm chằm nhất cử nhất động Vương Thanh Tuấn ở trên đài.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Vương Thanh Tuấn rốt cục cũng bắt đầu triển khai công kích. Chỉ thấy theo mười ngón tay kết lại, linh khí trong cơ thể cùng với quỳ thủy linh khí trong thiên địa bắt đầu cảm ứng lẫn nhau. Cuối thủy linh khí ở bên cạnh hắn chậm rãi ngưng kết thành dáng dấp của một con cự long, chiêu này Đông Phương Thanh Linh đã từng sử dụng qua, đó là "Thủy Long Ngâm". Nhưng điểm bất đồng với Đông Phương Thanh Linh chính là, con Thủy Long mà Vương Thanh Tuấn ngưng kết ra có đến ba cái đầu!!!

Nhìn đạo pháp có uy lực kinh người đó của Vương Thanh Tuấn, ở dưới rộ lên một hồi kinh ngạc, không ai có thể nghĩ thực lực của Vương Thanh Tuấn lại cao thâm đến như vậy. Tất cả đều cùng nhìn Phượng Thanh Thiên với ánh mắt lo lắng. Cho dù Kim Thanh Hàn bên cạnh Từ Thanh Phàm cũng giật mình không kém, chỉ có Bạch Thanh Phúc vẫn đang mỉm cười bí hiểm, dường như không có gì đáng kinh ngạc.

Mà sau khi thấy Vương Thanh Tuấn có đạo pháp kinh người như vậy, mặt Phượng Thanh Thiên cũng hơi biến đổi, trên người bắt đầu từ từ toát ra Hỏa diễm, những Hỏa diễm này chậm rãi kết hợp với nhau, biến thành hình dạng những con chim nhỏ, đứng trên đầu vai Phượng Thanh Thiên, không ngừng hiện ra rõ ràng hơn.

Cuối cùng thì đạo pháp của Vương Thanh Tuấn cũng đã thi triển hoàn tất, tam chích Thủy Long cùng gầm lên những tiếng đinh tai nhức óc, cấp tốc phòng về hướng Phượng Thanh Thiên. Mà những Hỏa diễm tiểu điểu trên vai PhượngThanh Thiên cùng nhất thời bay lên, hướng Thủy Long ào ạt đánh tới.

Hỏa hệ có rất ít đạo pháp để phòng ngự, nhưng lực công kích thì lại kinh người, đây chính là lấy công đối công! !

Hỏa diễm tiểu điểu so với Thủy Long có thể nói là hình dạng thập phần nhỏ bé, nhưng lại ẩn chứa uy lực vô cùng cường đại. Mỗi khi nó đánh lên Thủy Long sẽ phát ra tiếng nổ cực lớn, mà thân hình Thủy Long cũng

https://thuviensach.vn

hơi khựng lại so với thế tiến, lam sắc quang hoa cũng ảm đạm ít nhiều. Mặt khác trên người Phượng Thanh Thiên liên tục tạo ra Hỏa diễm ngưng kết thành Hỏa diễm tiểu điểu, phảng phất như vô cùng vô tận. Mà Thủy Long lại chỉ có tam đầu, tuy rằng uy lực cực lớn, nhưng thủy linh khí ẩn chứa trong nó cũng dần bị tiêu hao dưới sự trùng kích liên tục của Hỏa diễm tiểu Điểu. Rốt cục, trong phút chốc Thủy Long gần nhào tới trước người Phượng Thanh Thiên, bị sự trùng kích của Hỏa diễm tiểu điểu, cả người bốc lửa mất hình dạng, hóa thành hư vô, phiêu tán trong thiên địa.

Khi Thủy Hỏa công kích lẫn nhau xong, trên lôi đài ngập chìm trong làn hơi nước, bóng người hư ảo, làm cho trận này tỷ thí mang màu sắc huyền bí .

Sau khi đánh tan Thủy Long, Phượng Thanh Thiên không hề từ bỏ ý đồ, Hỏa diễm tiểu điểu tiếp tục biến ảo không ngừng, mang theo âm thanh thanh thúy hướng về Vương Thanh Tuấn mà bay tới.

Đối mặt với Hỏa Điểu đầy trời, nhưng Vương Thanh Tuấn vẫn không hề khẩn trương, bộ mặt của hắn vẫn không có biểu tình gì. Chỉ là mười ngón tay hơi giương lên, trên mặt đất hiện ra vô số cột nước, phóng lên cao ào ạt đánh lên người Hỏa Điểu, trong tiếng gào thét, Hỏa điểu giống như Thủy Long cũng bị tiêu tán đi.

Cho đến bây giờ, Vương Thanh Tuấn cùng với Phượng Thanh Thiên hai người vẫn ngang tay.

Mà lúc này, ở dưới mọi người mới đều cất tiếng than sợ hãi, trận tỉ thí này tuyệt đối là đặc sắc nhất từ trước đến giờ. Cái tên Vương Thanh Tuấn này quả nhiên là thâm tàng bất khả lộ, không ra tay thì thôi, một khi ra tay là nổi tiếng.

-Ngươi rất mạnh.

https://thuviensach.vn

Sau khi những con Hỏa điểu đều bị cột nước đánh tan, Phượng Thanh Thiên cũng không tiếp tục công kích, mà nhìn chằm chằm vào Vương Thanh Tuấn, thản nhiên nói.

-Phượng sư đệ lại chê cười rồi.

Vương Thanh Tuấn đáp lời, sắc mặt cũng không có vẻ đắc ý chút nào.

-Đáng tiếc, nếu không phải gặp phải ta, theo thực lực của ngươi nhất định tiến vào được trận chung kết.

Phượng Thanh Thiên thở dài nói, khi đang nói chuyện, trên người của hắn một lần nữa dâng lên đợt Hỏa diễm mới, so với lúc trước còn mãnh liệt hơn. Chỉ trong tích tắc, Hỏa diễm đem toàn bộ thân thể Phượng Thanh Thiên bao lại, tiếp theo Hỏa diễm càng ngày càng mãnh liệt, hướng thẳng phía chân trời bắn lên, cao gần mười trượng. Rồi Hỏa diễm chậm rãi biến thành hình một con Phượng Hoàng, chính là Phượng gia độc môn đạo thuật mà mười năm trước Phượng Thanh Thiên dùng để đánh bại Kim Thanh Hàn "Hỏa Diễm Phượng Hoàng". Chỉ là so với lần trước khi Từ Thanh Phàm thấy được, lần này thể tích của Hỏa Diễm Phượng Hoàng lớn hơn gấp đôi, mầu sắc càng thêm đậm.

Ở phía dưới

Sau khi thấy Hỏa Diễm Phượng Hoàng của Phượng Thanh Thiên, Kim Thanh Hàn chau mày lại, hiển nhiên là đang tự hỏi nếu chính mình gặp phải tình huống như vậy thì sẽ ứng phó như thế nào.

Mà Bạch Thanh Phúc bên cạnh lại đang than thở:

-Nghe độc môn đạo thuật này của Phượng gia có uy lực kinh người, hôm nay thấy, quả nhiên không giống bình thường.

https://thuviensach.vn

Trên đài cao của quảng trường, sau khi các vị trưởng lão ngồi bên trên thấy được sự xuất hiện của "Hỏa Diễm Phượng Hoàng", người nào sắc mặt cũng vô cùng phức tạp.

-Thật không ngờ cái tên Phượng Thanh Thiên này lại có thiên tư cao như vậy, xem mức độ của “Liệt Diễm Phượng Hoàng” này hẳn đã luyện thành chí ít cũng mười năm? Phượng gia có người kế tục rồi đây. Xem ra ngày mà nhất mạch Cửu Hoa Phượng gia phục hưng không còn xa.

Trương Hoa Lăng mỉm cười nói, chỉ là trong lúc đó thần sắc có vẻ mất tự nhiên.

-Hừ, Phượng gia ư?

Thái thượng hộ pháp Chu Hoa Hải không giống xưa tán thành lời giải thích đó của Trương Hoa Lăng, ngược lại còn hừ lạnh một tiếng.

Trên lôi đài.

Sau khi Liệt Diễm Phượng Hoàng được hình thành, nó phát ra một thanh âm thanh minh vang vọng trời xanh, trực tiếp hướng Vương Thanh Tuấn tấn công tới. Trong lúc nhất thời nhiệt độ xung quanh tăng lên nhanh chóng, ở dưới mọi người không chịu được nhiệt độ của Hỏa diễm lần nữa lại lui về phía sau thêm mấy bước.

Thấy Liệt Diễm Phượng Hoàng có khí thế kinh người như vậy, mặt Vương Thanh Tuấn vẫn không biểu tình như cũ, trên tay lại kết thành chỉ quyết, hình thành một Thủy tuyền với đường kính hơn mười trượng ở trước mặt, số thủy linh khí tập trung lại trong Thủy tuyền cấp tốc vận chuyển .

Tiếp theo, tiếng oanh minh liên tiếp vang lên. Liệt Diễm Phượng Hoàng cùng với Thủy tuyền hung hăng công kích lẫn nhau, hơi nước tiếp tục dày lên.

https://thuviensach.vn

Phượng Thanh Thiên điều khiển Liệt Diễm Phượng Hoàng liên tục xông tới Thủy tuyền, nhưng lực phòng ngự của Thủy tuyền lại vô cùng kinh người, hơn nữa còn thêm Ngũ Hành tương khắc, tuy rằng lung lay sắp đổ, nhưng vẫn như cũ có thể miễn cưỡng ngăn cản được Hỏa Phượng Hoàng.

Nhưng Ngũ Hành tương khắc chỉ là tương đối, tuy rằng trời sinh thủy hệ linh khí của Vương Thanh Tuấn khắc chế hỏa hệ linh khí của Phượng Thanh Thiên, nhưng một chén nước dù sao cũng không có cách nào dập hết một biển lửa. Huống chi, Phượng Thanh Thiên hiện tại đang sử dụng đạo pháp tinh diệu độc môn của Phượng gia, còn mạnh mẽ hơn xa Hỏa hệ đạo pháp phổ thông.

Cuối cùng, Thủy tuyền cũng đã bị đánh nát. Tuy rằng thể tích Liệt Diễm Phượng Hoàng chỉ còn một phần ba so với lúc trước, nhưng uy thế không hề giảm, hung hăng lao vào người Vương Thanh Tuấn.

Mắt thấy Vương Thanh Tuấn chuẩn bị bị Liệt diễm Phượng Hoàng kia tấn công đến thi cốt cũng không tồn, nhưng dị biến lại nổi lên, Liệt diễm Phượng Hoàng vọt tới trước người Vương Thanh Tuấn trong nháy mắt đã hóa thành hỏa linh khí trong thiên địa, tiêu tán vào hư vô.

-Ta chịu thua.

Sau khi Hỏa diễm tiêu tán, Vương Thanh Tuấn đứng ở trên đài, lẳng lặng nói.

Nói xong, Vương Thanh Tuấn hướng về Phượng Thanh Thiên cười cười, rồi xoay người rời đi.

Nhìn thấy bóng lưng Vương Thanh Tuấn rời đi, Phượng Thanh Thiên sắc mặt hơi tái. Mọi người đứng xem đều cho rằng vừa rồi Liệt Diễm Phượng Hoàng tiêu tán là bởi vì hắn lo lắng thương tổn đến tính mệnh Vương Thanh Tuấn, cho nên mới làm cho nó trong nháy mắt tan vào hư vô.

https://thuviensach.vn

Chỉ có Phượng Thanh Thiên là biết rõ, vừa rồi Liệt Diễm Phượng Hoàng của chính mình khi vọt tới trước người Vương Thanh Tuấn trong nháy mắt đột nhiên mất đi khống chế.

-Trận thứ hai, Phượng Thanh Thiên thắng.

Trên đài cao, vị trưởng lão chậm rãi tuyên bố .

Trận tỷ thí này Vương Thanh Tuấn tuy rằng đã thua, nhưng lại thua trong vinh quang. Dù sao hiện nay hắn là người duy nhất đối với công kích của Phượng Thanh Thiên chống đỡ với thời gian hơn ba tuần trà, lại buộc Phượng Thanh Thiên phải sử dụng tuyệt chiêu của mình. Có thể nói là nhất chiến thành danh.

Chương này là do đạo hữu bên kiemgioi.com gửi tặng cho chúng ta .

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 36: Tứ Cường

Sau khi trận tỉ thí chấm dứt, mọi người đều không tự chủ mà nhìn chăm chú vào bộ dáng ngạo nghễ của Phượng Thanh Thiên đang đứng ở trên lôi đài, tựa như tất cả ánh sáng rực rỡ trong thiên địa đều tập trung vào người hắn vậy, cực kỳ chói mắt. Thân ảnh đó giống như gốc cây tùng cao trăm trượng, gió táp mưa sa đều không thể khiến cho hắn lay động nửa phần.

-Đây sẽ là đối thủ tiếp theo của ta sao??

Từ Thanh Phàm ở dưới nhìn Phượng Thanh Thiên, yên lặng thầm nghĩ.

-Tới lượt ta lên rồi!

Ngay lúc này, Kim Thanh Hàn đột nhiên nói.

-Kim sư đệ! Đừng để thua Phượng Thanh Thiên nhé!

Nghe Kim Thanh Hàn nói, Từ Thanh Phàm cười động viên.

-Ta đối với Kim sư đệ tin tưởng mười phần. Chúng ta còn phải gặp nhau ở vòng tứ cường đó nha.

Bạch Thanh Phúc híp mắt cười nói.

https://thuviensach.vn

Kim Thanh Hàn gật đầu, cũng không nói thêm gì, trực tiếp hướng tới lôi đài đi tới.

Mà khi Kim Thanh Hàn chậm rãi đi lên lôi đài, cùng giống như Phượng Thanh Thiên lúc nãy, cả một sân lớn lặng ngắt như tờ, mọi người đều nhìn hắn. Kim Thanh Hàn cùng với Phượng Thanh Thiên được xưng là "Cửu hoa song kiệt", tại Cửu Hoa Môn, danh vọng của hắn cũng không dưới Phượng Thanh Thiên.

Mà Kim Thanh Hàn lại hoàn toàn không để ý tới việc mình sắp phải cùng đối thủ tỷ thí cũng như việc mọi người đang nhìn. Hắn chỉ lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Phượng Thanh Thiên đang ở dưới lôi đài, mà Phượng Thanh Thiên cũng thản nhiên nhìn hắn, tựa như lúc đó trong thiên địa chỉ có hai người tồn tại mà thôi. Ánh mắt mọi người đều tập trung vào hai thiên tài kiêu ngạo này, mặt trời tỏa sáng mạnh mẽ, tựa như giờ phút này càng thêm chói mắt, nhưng cũng chỉ như làm nền cho hai người vậy. Khi ánh mắt hai người thoáng gặp nhau, không khí hơi trở nên ngưng trọng.

Khi thân hình bị che khuất, Kim Thanh Hàn thu hồi ánh mắt, bắt đầu chăm chú nhìn vào đối thủ của chính mình, mà Phượng Thanh Thiên cũng không quay đầu lại, đi luôn về phía Phượng gia trạch, không chút hứng thú muốn xem trận tỷ thí đó. Trên thực tế, trong đại hội lần này, trừ những lúc hắn ra tỷ thí, thời gian còn lại chưa hề xuất hiện trên sân.

Nếu như coi Phượng Thanh Thiên như vầng trăng tròn mùa đông, mà Nguyệt Hoa như thủy, dù khiến người khác muốn làm thân, nhưng chỉ có thể đứng từ xa ngưỡng mộ mà không cách nào tới gần. Còn Kim Thanh Hàn chính là một tòa lâu đài băng băng, nguy nga mà lạnh lùng, xung quanh gió rét từng cơn, tuy nổi bật nhưng lại vô cùng nguy hiểm, người khác căn bản không dám lại gần.

Từ Thanh Phàm nhìn về phía hai gã trời sinh đã là thiên tài trước mắt, không khỏi thở dài một tiếng. Hai người này đều vô cùng cao ngạo và lạnh

https://thuviensach.vn

lùng, những chuyện riêng của mình chỉ giữ nguyên trong lòng. Đáng tiếc, hai người lại không thể trở thành bằng hữu, giống như ông trời đã định sẵn cho bọn họ vì làm đối thủ cho nhau mà sinh ra vậy.

Đột nhiên, Từ Thanh Phàm có chút lo lắng, sợ Kim Thanh Hàn khi tái đấu với Phượng Thanh Thiên lại một lần nữa nhận thất bại. Chỉ có hắn mới biết Kim Thanh Hàn đối với Phượng Thanh Thiên vô cùng coi trọng, cũng vì muốn chiến thắng Phượng Thanh Thiên mà mấy năm nay vô cùng nô lực. Nếu như trận tỷ thí ấy mà Kim Thanh Hàn một lần nữa thua Phượng Thanh Thiên, thì không thể tưởng tượng được với tính cách cao ngạo ấy của hắn, sẽ phải chịu dạng đả kích như thế nào.

Đương nhiên, Từ Thanh Phàm vẫn hy vọng Kim Thanh Hàn có thể chiến thắng, nhưng qua trận tỷ thí của Phượng Thanh Thiên, vô luận từ góc độ nào mà nói, hắn cũng không hoàn toàn tin tưởng Kim Thanh Hàn sẽ thắng.

-Có lẽ, sau khi thấy ta cùng Phượng Thanh Thiên tỷ thí, hắn Kim sư đệ sẽ biết phải làm những gì.

Từ Thanh Phàm lẩm bẩm.

Khi tâm tình của hắn còn đang xung động, thì trận tỷ thí đã bắt đầu rồi.

Đối thủ của Kim Thanh Hàn lần này là người sử dụng Mộc hệ đạo pháp Lâu Thanh Tùng.

Không thể không nói rằng, Lâu Thanh Tùng là một tu tiên giả vô cùng lợi hại. Phải biết sự cường đại của Mộc hệ đạo pháp ở chỗ Mộc ất linh khí ẩn chứa ngay trong khí tức sinh mệnh cường đại, khác xa với loại linh khí khác, cho nên sự khôi phục linh lực cũng được duy trì liên tục. Tại cảnh giới trước Kết đan kỳ, lực công kích của Một hệ tu tiên giả không phải là sở trường. Cho nên giữa các trận tỷ thí, Mộc hệ tu tiên giả luôn rơi vào thế

https://thuviensach.vn

yếu. Mà Lâu Thanh Tùng là Mộc hệ tu tiên giả, tiến được vào vòng bát cường thì đã nói lên được thực lực của bản thân hắn.

Đáng tiếc, đối thủ của hắn lần này lại là Kim Thanh Hàn. Kim Thanh Hàn không chỉ có thực lực bản thân cao hơn một bậc, án theo nguyên lý ngũ hành tương khắc, việc tu tập Kim hệ đạo pháp của hắn chính là khắc tinh của Mộc hệ đạo pháp. Cho nên ngay từ đầu, Lâu Thanh Tùng đã rơi vào thế hạ phong. Không có chút lực nào để chống cự lại.

Tựa như bị Phượng Thanh Thiên kích động, trong trận tỷ thí này đòn công kích của Kim Thanh Hàn tương đối sắc bén. Kim linh khí trong cơ thể bùng nổ, trung giai đạo pháp "Kim Linh Thương" không ngừng được hình thành bên cạnh hắn, tiếp theo hướng Lâu Thanh Tùng mà tấn công tới, dầy đặc, cuồn cuộn, phảng phất như vô cùng vô tận. "Kim Linh Thương" công kích vô cùng sắc bén, sức mạnh vô địch, mà Lâu Thanh Tùng lại thi triển mộc thuẫn, khi đối mặt với "Kim Linh Thương" thì không có chút tác dụng ngăn cản nào. Trong lúc nhất thời, Kim quang đại thịnh, Lâu Thanh Tùng bị Kim Thanh Hàn tấn công đến mức vô cùng chật vật, khó có thể chịu nổi.

Nhưng Lâu Thanh Tùng không hổ là Mộc hệ tu tiên giả, vô cùng kiên trì, bền bỉ. Bản thân ở vị trí thế yếu, phải đối mặt với nhiều nguy cơ, thế mà thần sắc mặc dù có chút khẩn trương nhưng không hề tỏ ra chút bối rối nào. Vừa cấp bách tránh né "Kim Linh Thương", đồng thời mười ngón tay kết lại thi triển đạo thuật.

Cuối cùng, Lâu Thanh Tùng cũng chật vật thi triển xong đạo thuật. Chỉ thấy dưới đất nứt ra, bốn cái cây to lớn đột ngột mọc lên, nhanh chóng che chắn trước mặt Lâu Thanh Tùng. Làm cho người ta ngạc nhiên chính là mấy cái cây đó lại có tay chân, mắt miệng đầy đủ, rõ ràng là trung cấp cao giai đạo pháp "Thụ Nhân Thủ Vệ".

Tuy những thủ nhân thụ vệ này toàn thân đều bằng gỗ, nhưng lại có khả năng chống lại sắt vô cùng lớn. "Kim Linh Thương" bắn vào thụ nhân

https://thuviensach.vn

chỉ phát ra tiếng kim loại va chạm. Mặc dù có vụn gỗ rơi ra, nhưng cũng chưa đủ để gây cho Thụ nhân thủ vệ vết thương trí mạng được. Mà Thụ nhân thủ vệ tuy tốc độ di động chậm hơn ba phần so với Nham thạch khôi lỗi, nhưng cũng khiến "Kim Linh Thương" của Kim Thanh Hàn bị chặn đứng ở bên ngoài.

Tạm thời được an toàn, Lâu Thanh Tùng không ngừng nỗ lực, mười ngón tay kết lại, một số lượng lớn Mộc ất linh khí trên người hắn phát ra đã tụ tập ở giữa không trung, hóa thành vô số tiêu tiêu lạc mộc, hướng về phía Kim Thanh Hàn ào ào giáng xuống. -Hừ!

Đối mặt với vô số cự mộc từ không trung giáng xuống, Kim Thanh Hàn cũng không thèm nhìn tới, chỉ thấy trên người Kim quang thêm đậm, một chiếc Kim thuẫn dày đột ngột hiện lên trên đầu, chặn đứng sự công kích của cự mộc, không gây chút thương tổn nào tới hắn.

Ngăn cản được sự tấn công của Lâu Thanh Tùng, Kim Thanh Hàn hai tay bắt pháp quyết, bên người hóa ra mấy trăm "Kim Linh Thương". Nhưng khác với lần trước, lần này, Kim Thanh Hàn không trực tiếp dùng "Kim Linh Thương" tấn công Lâu Thanh Tùng, mà chậm rãi tụ tập trước mặt hắn. Kim quang lóe lên giữa không trung, mấy trăm "Kim Linh Thương" hóa thành một cự linh thương dài năm trượng, cao ba thước.

Sau khi cự thương xuất hiện, không hề dừng lại mà trực tiếp phóng về phía Lâu Thanh Tùng, tốc độ nhanh như sấm sét. Mọi người chợt thấy Kim quang lóe sáng, cự linh thương đã đâm vào một Thụ nhân thủ vệ của Lâu Thanh Tùng.

Đối mặt với uy lực cường đại gấp mấy trăm lần "Kim Linh Thương" bình thường, sắc mặt Lâu Thanh Tùng đại biến, ngón tay co lại, chỉ thấy ba thụ nhân trong nháy mắt đã bạo liệt, hóa thành đại lượng Mộc ất linh khí, đến dung nhập vào cơ thể của thụ nhân còn lại. Hấp thu toàn bộ linh khí của ba thụ nhân kia, cơ thể nó phình to ra, cả người trên dưới thanh quang

https://thuviensach.vn

lóe sáng, uy lực đại tăng. Đối mặt với cự hình "Kim Linh Thương" đang hướng đâm tới mình, trong nháy mắt, cự nhân dùng hai tay giữ lại, miễn cưỡng ngăn cản thế công của cự hình Kim Linh Thương.

Nhưng, "Kim Linh Thương" này vẫn ẩn chứa uy lực vô cùng mạnh mẽ, tại nơi mà nó đang xông tới, mặc dù thụ nhân có thể miễn cưỡng ngăn cản, nhưng cũng từng bước bị đẩy lùi ra phía sau, hiển nhiên không cản được hết lực.

Thấy thụ nhân của mình cản được công kích của Kim Thanh Hàn, Lâu Thanh Tùng không khỏi thở phào một cái. Nhưng Kim Thanh Hàn cũng không dừng lại chút nào, bên người lại hóa ra hơn mười "Kim Linh Thương", cũng lại sát nhập thành một cây cự hình kim linh thương ở giữa không trung ngay bên người Kim Thanh Hàn chờ phát động.

-Ta nhận thua!

Lâu Thanh Tùng thấy cự hình kim linh thương thứ hai của Kim Thanh Hàn, biết mình cũng không có cách nào ngăn cản được, chán nản nói.

Thấy Lâu Thanh Tùng tự nhận thua, Kim Thanh Hàn cũng không nói thêm gì, chỉ hơi gật đầu rồi quay người đi

- Trận thứ ba, Kim Thanh Hàn thắng.

Một vị trưởng lão trên đài cao đứng dậy tuyên bố.

Thấy trận tỷ thí đã chấm dứt, dưới sân mọi người xôn xao hẳn lên. Phải biết rằng từ lúc bắt đầu thi đấu đến khi kết thúc còn chưa đến một nén nhang. Không ngờ Kim Thanh Hàn lại dễ dàng giành được phần thắng như vậy. Thanh danh của Lâu Thanh Tùng đã sớm được lưu truyền, trong hàng ngũ đệ tử cấp dưới của Cửu Hoa Môn cũng có thực lực số một số hai. Không nghĩ rằng lại có thể dễ dàng bị đánh bại như vậy, thậm chí còn

https://thuviensach.vn

không có khả năng bức Kim Thanh Hàn sử dụng đạo pháp nào khác ngoài "Kim Linh Thương".

So sánh với trận tỷ thí vô cùng huyễn lệ, đặc sắc của Phượng Thanh Thiên, Kim Thanh Hàn lại lấy ưu thế áp đảo mà chiến thắng. Không thể nghi ngờ sự chênh lệch giữa hắn với đối thủ là ở toàn bộ các phương diện. Mặc dù nguyên nhân là do sự chênh lệch đó nhưng cũng có thể thấy được một phần thực lực cường đại của Kim Thanh Hàn.

"Cửu hoa song kiệt" được công nhận là đệ tử cấp dưới nổi trội nhất Cửu Hoa Môn. Quả nhiên mỗi người đều có điểm phi phàm.

Sau khi thắng Lâu Thanh Tùng, đối mặt với ánh mắt kính sợ của mọi người, Kim Thanh Hàn cũng không lộ ra vẻ đắc ý, phảng phất như trận này đối với hắn mà nói không đáng để nhắc tới.Chỉ là khi đi tới chỗ Từ Thanh Phàm cũng Bạch Thanh Phúc ở sau, đối với sự chúc mừng của Từ Thanh Phàm thì gật đầu, còn đối với Bạch Thanh Phúc thì thản nhiên nói:

-Đến lượt ngươi.

Bạch Thanh Phúc trên mặt hiện lên một tia thâm ý, nhưng chỉ thoáng qua rồi lại biến mất, than thở:

-Từ sư đệ cùng với Kim sư đệ đều tiến vào tứ cường, hiện tại ta cũng phải tự bêu xấu rồi

- Với thực lực của Bạch sư hunh, chiến thắng là chuyện đương nhiên. Sư đệ ở đây cầu chúc cho Bạch sư huynh chiến thắng ròn rã, thuận lợi tiến vào tứ cường.

Từ Thanh Phàm chắp tay vừa cười vừa nói.

-Sao lại có thể dễ đang được như vậy. Lữ Thanh Thượng này được cho rằng là ứng cử viên số ba trong đại hội lần này, đặc biệt là ở phương diện

https://thuviensach.vn

sử dụng bùa chú và trận pháp. Danh vọng của hắn trong hàng đệ tử cấp thấp của Cửu Hoa Môn chỉ thấp hơn Kim sư đệ, ta làm gì có năng lực đối phó.

Bạch Thanh Phúc cười khổ nói.

Kim Thanh Hàn nghe được lời nói đó của Bạch Thanh Phúc, thản nhiên liếc mắt nhìn hắn một cái, rồi nói:

- Lữ Thanh Thượng tuy thực lực rất cường đại, nhưng ta lại cảm giác được thực lực của Bạch sư huynh so với hắn còn mạnh hơn mới đúng.

- Ha ha, Kim sư đệ cũng coi trọng ta quá. Trận này chỉ cần không thua quá mất mặt là tốt rồi.

Trong mắt Bạch Thanh Phúc lóe tinh quang, nhưng rồi lại cười khổ nói. Vừa nói, hắn vừa chậm rãi đi về phía lôi đài.

- Đệ thấy thực lực của Bạch sư huynh đến cùng là thế nào?

Nhìn bóng lưng Bạch Thanh Phúc, Từ Thanh Phàm liền hỏi Kim Thanh Hàn.

- Rất mạnh, ít nhất cũng không dưới đệ.

Đang nhìn chăm chú vào bóng lưng Bạch Thanh Phúc, Kim Thanh Hàn thản nhiên nói:

- Lữ Thanh Thượng không phải là đối thủ của huynh ấy.

Mặc dù trong lòng đã có sự chuẩn bị, nhưng nghe Kim Thanh Hàn nói vậy hắn vẫn không nhịn được mà cả kinh.

Trên người Bạch Thanh Phúc này không biết còn cất dấu bao nhiêu bí mật nữa.Từ Thanh Phàm đột nhiên cảm thấy trong lòng có chút bất an,

https://thuviensach.vn

nhưng lại không tìm được nguyên nhân.

Mà hắn cùng Kim Thanh Hàn đều không ngờ, kết quả trận tỉ thí này lại nằm ngoài dự liệu của họ.

Lữ Thanh Thượng trông như một hài tử mới chỉ mười sáu, mười bảy tuổi. Trên mặt luôn luôn có nụ cười uể oải, cùng với đôi mắt nhắm tịt, lúc nào cũng như đang ngủ, cả người đều toát lên vẻ lười biếng. Chỉ khi hắn cười, nhìn thấy nếp nhăn nơi khóe mắt, người ta mới biết tuổi của hắn không còn nhỏ.

Sau khi Bạch Thanh Phúc lên lôi đài, Lữ Thanh Thượng đầu tiên là tò mò đánh giá Bạch Thanh Phúc một lúc, rồi mới chắp tay nói:

- Ra mắt Bạch sư huynh.

- Chào Lữ sư đệ, mong Lữ sư đệ hạ thủ lưu tình.

Bạch Thanh Phúc tựa như tin chắc bản thân mình sẽ không thể chiến thắng, cười khổ nói

- Trận đấu còn chưa chấm dứt, ai thắng ai thua còn chưa biết, Bạch sư huynh không nên tự hạ thấp mình như vậy

Lữ Thanh Thượng trên mặt vẫn mang theo vẻ lờ đờ, thản nhiên nói.

Trận tỉ thí được bắt đầu ngay sau đó, Lữ Thanh Thượng lập tức biểu hiện thực lực kinh người của mình. Trong tay liên tiếp tung ra các loại phù chú, vô số Hỏa cầu, Thủy ba, Kim phiêu, Mộc thứ không ngừng hướng về Bạch Thanh Phúc tấn công. Trong lúc nhất thời, lôi đài tràn ngập ngũ sắc quang mang, thanh thế kinh người. Nhưng Bạch Thanh Phúc tu luyện Thổ hệ đạo pháp, lực phòng ngự quả thật kinh người. Mặc dù lực công kích bằng phù chú của Lữ Thanh Thượng có uy thế mạnh mẽ, nhưng lại liên tiếp

https://thuviensach.vn

bị tường đất ngăn cản, không làm cho Bạch Thanh Phúc bị tổn thương chút nào.

Nhưng Lữ Thanh Thượng cũng không hề nóng vội, vốn hắn cũng không trông mong mấy cái thấp giai phù chú này có thể làm cho đối thủ tiến vào được bát cường bị thương tổn gì, chẳng qua chỉ làm nóng người mà thôi.

Chỉ thấy Lữ Thanh Phượng cười uể oải, hai tay liên tiếp bắn ra năm cái phù chú mang năm màu khác nhau, phân biệt thành: kim, thanh, lam, hồng, hoàng; đại biểu cho Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ ngũ hành. Năm cái phù chú này cũng không tiến hành công kích trực tiếp Bạch Thanh Phúc, chỉ trôi nổi xung quanh hắn, mấy loại quang mang có mầu sắc bất đồng càng thêm chói mắt.

-Ngũ hành cầm cố trận!!

Theo thanh âm uể oải của Lữ Thanh Thượng vang lên, năm loại phù chú sáng rực lên, chậm rãi giao thoa với nhau, cùng ngũ hành linh khí trong không khí liên tục chuyển động theo một quy luật kì dị, cuối cùng hình thành một kết giới nhỏ do ngũ sắc quang mang tạo thành. Lúc Bạch Thanh Phúc phát hiện ra mục đích của Lữ Thanh Tùng, muốn ngăn cản thì đã muộn rồi. Chỉ trong nháy mắt, hắn cảm thấy thân thể dường như mất đi năng lực hoạt động, cũng không thể nhúc nhích được nữa.

- Trận pháp này có thể mượn ngũ hành linh khí để giam cầm đối thủ, ngươi muốn chống cự chỉ vô ích mà thôi.

Nhìn thân hình bị nhốt của Bạch Thanh Phúc đang cố gắng giãy giụa, Lữ Thanh Thượng vừa cười vừa nói.

- Có đúng vậy không?

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh Phúc phát hiện ra việc giãy dụa là vô dụng, cười nói thản nhiên:

- Đã như vậy thì ta nhận thua.

……

- Bạch sư huynh, người không thể dễ dàng bị đánh bại như thế chứ? Tại sao lại phải dấu thực lực?

Sau khi biết được kết quả, Kim Thanh Hàn liền hỏi

- Ta nào có ẩn giấu thực lực đâu, ngũ hành cấm cố làm cho ta không thể di động, như thế sao mà đánh thắng được?

Bạch Thanh Phúc cười khổ nói, dường như có chút bất đắc dĩ trong lòng.

- Ngũ hành cấm cố đương nhiên là rất lợi hại, nhưng chỉ cần ở trong trận phá đi sự cân bằng của ngũ hành, là có thể phá trận. Ta có thể nghĩ ra được điểm ấy, sao huynh không nghĩ ra được?

Kim Thanh Hàn cau mày hỏi.

- Biết, nhưng trong khi ta phá ngũ hàng cấm cố kia, Lữ Thanh Thượng đã có đủ thời gian để chuẩn bị một đạo pháp cường đại rồi.

Bạch Thanh Phúc thở dài nói.

Nhìn khuôn mặt Bạch Thanh Phúc dường như có chút mất mát, Từ Thanh Phàm phát hiện chính mình ngày càng không thể hiểu hắn. Mặc dù chính Bạch Thanh Phúc nói hắn không có cách nào chiến thắng Lữ Thanh Thượng, Từ Thanh Phàm vẫn không tin. Tuy hắn chưa từng được thấy tận mắt Bạch Thanh Phúc ra tay, nhưng Từ Thanh Phàm vẫn kiên trì tin tưởng

https://thuviensach.vn

thực lực của Bạch Thanh Phúc vô cùng cao thâm, không chỉ như những gì hắn vừa biểu hiện trong trận đấu.

Nhưng tại sao Bạch Thanh Phúc lại muốn ẩn dấu thực lực? Nếu đã muốn ẩn dấu thì sao còn tham gia đại hội lần này? Hành vi, thái độ của Bạch Thanh Phúc cho tới bây giờ thực sự là vì mục đích gì?

Nhìn khuôn mặt Bạch Thanh Phúc vẫn tủm tỉm cười, Từ Thanh Phàm càng thêm cảm giác hắn là người cao thâm khó lường.

Sau khi Bạch Thanh Phúc nhận thua, đại hội lần này đã xác định được bốn người mạnh nhất bước tiếp vào vòng trong..

Đầu tiên là người có được thượng cổ thần thú "Liệt Diễm Phượng Hoàng", là huyết mạch cuối cùng và cũng là truyền nhân duy nhất của Phượng gia Phượng Thanh Thiên. Ngoài việc hắn đánh bại Vương Thanh Tuấn, còn lại vài trận tỉ thí kia thì chưa từng có đối thủ nào chịu được sự công kích của hắn quá ba tuần trà. Được cho rằng là ứng cử viên số một của đại hội lần này.

Tiếp theo, cùng với Phượng Thanh Thiên cũng được xưng là "Cửu hoa song kiệt" chính là Kim Thanh Hàn, từ khi đại hội bắt đầu, hắn đã biểu hiện ra ưu thế áp đảo. Không chỉ có thể giải quyết đối thủ trong thời gian rất ngắn, mà trong tất cả các trận tỉ thí hắn chỉ sử dụng "Kim Linh Thương", một loại đạo pháp ẩn giấu uy lực hết sức kinh người.

Sau đó là người giỏi về chế tạo phù chú cũng như tinh thông trận pháp Lữ Thanh Thượng, mặc dù tu vi của hắn chỉ là Tích cốc kỳ, nhưng nhờ có cơ trí nhạy bén, cùng với việc sự dụng phù chú và trận pháp. Hắn có thể dễ dàng chiến thắng đối thủ so với mình cường đại gấp mấy lần.

Cuối cùng, tại đại hội này, người ít được chú ý nhất lại là Từ Thanh Phàm. Trước đây, thanh danh của hắn tại Cửu Hoa Môn hoàn toàn không có gì. Nhưng từ khi đại hội bắt đầu, với việc sử dụng đạo pháp vô danh vô

https://thuviensach.vn

cùng mạnh mẽ, rực rỡ, cùng với thân pháp quỷ dị, nhanh chóng đánh bại các đối thủ trên đường, tiến vào tứ cường. Chính vì thế tại Cửu Hoa Môn, hắn có được uy danh vô cùng lớn.

Cứ như vậy, vòng thi đấu tứ cường đặc sắc nhất Đại hội nội môn trên Cửu Hoa Sơn đã chuẩn bị bắt đầu rồi.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 37: Lựa Chọn

Sau khi các trận tỷ thí tranh vào tứ cường chấm dứt, Từ Thanh Phàm cáo biệt hai người Bạch Thanh Phúc, Kim Thanh Hàn rồi trở về động phủ ở hậu sơn của mình. Rồi hắn chuẩn bị đả tọa tĩnh dưỡng một đêm để bản thân đạt được trạng thái tốt nhất trong cuộc tỷ thí với Phượng Thanh Thiên vào ngày thứ hai.

Trăng sáng, trời vắng sao, từng làn gió nhẹ nhàng phiêu lãng, ánh trăng soi vào phòng của Từ Thanh Phàm, rồi chiếu sáng khuôn mặt âm trầm bất định của hắn.

- Ài…!!

Từ Thanh Phàm thở dài một tiếng, sau đó đôi mắt của hắn từ từ mở ra, kết thúc chính quá trình tĩnh dưỡng của mình. Trong đôi mắt âm trầm lộ ra tâm tình phức tạp, song chỉ thoáng qua rồi lại biến mất.

Lần đả tọa này của Từ Thanh Phàm không phải thành công hoàn toàn, tâm tình của hắn vẫn không thể tĩnh lặng. Bởi vậy, hắn không thể tiếp tục nhập định được nữa. Trong đầu không ngừng hiện lên uy thế kinh người của Phương Thanh Thiên ở trận tỷ thí trước. Cùng với nụ cười bí hiểm của Bạch Thanh Phúc sau khi thất bại, khiến lòng hắn không yên tĩnh được, một dự cảm không rõ ràng cứ quấn lấy tâm trí hắn. Từ Thanh Phàm tập trung suy nghĩ thì phát hiện ra không phải vấn đề là vì mình lo lắng cho cuộc tỷ thí ngày ngày mai, nhưng nếu không phải lo lắng vì điều ấy thì là vì cái gì? Hắn nghĩ mãi cũng không tìm được lý do.

https://thuviensach.vn

Thở dài một tiếng, Từ Thanh Phàm vứt bỏ hết những gì còn vương vấn trong lòng. Hắn hiểu đêm nay làm sao cũng không thể tĩnh tâm đả tọa lần nữa. Vì vậy, bất đắc dĩ chuyển mình đứng dậy, đẩy cửa phòng đi ra bên ngoài.

Không gian tĩnh lặng, trên bầu trời trải đầy những ánh sao đua nhau khoe sáng. Ánh trăng mát dịu như làn nước.

Từ Thanh Phàm hít một hơi thật sâu, luồng dưỡng khí thoang thoảng mùi hương của hoa cỏ, bùn đất tràn ngập trong lồng ngực. Những xao động trong tâm Từ Thanh Phàm cũng theo đó mà lắng dịu một ít.

Từ Thanh Phàm xoay người hướng về mộ phần của Nhạc Thanh Nho, khẽ khom người thi lễ. Sau đó đi về căn phòng của Nhạc Thanh Nho. Sau khi huynh ấy qua đời, căn phòng đó không còn ai ở nữa. Nhưng Từ Thanh Phàm vẫn thường thường đến đó quét dọn sạch sẽ, để tưởng nhớ. Những vật dụng trong phòng vẫn giữ nguyên vị trí như lúc sư huynh còn sống.

Sau khi đi vào gian phòng của Nhạc Thanh Nho, trong mắt hắn dường như thấy Nhạc Thanh Nho vẫn đang ngồi bên chiếc bàn quen thuộc, chăm chú đọc sách. Trong đầu Từ Thanh Phàm bất chợt xuất hiện một suy nghĩ buồn cười.

Cười khổ một tiếng, Từ Thanh Phàm lẳng lặng đến trước giá sách của Nhạc Thanh Nho, thuận tay rút ra một quyển sách tên “Sơn Hải Thú Văn”, cẩn thận đọc. Trong lúc chuyên chú, tâm thần Từ Thanh Phàm từ từ buông lỏng. Thời gian như nước vô tình, chảy mãi không ngừng.

Từ Thanh Phàm hắn là không biết được giờ khắc này, cũng có một người giống như hắn, tâm tình rung động cũng không yên.

Ở Cửu Hoa Sơn, gần trên đỉnh núi có một tòa cổ trạch. Từ mái ngói cong cong, đến những thạch tượng, mộc điêu khí phái uy nghiêm, không chỗ nào không cho thấy cố trạch này đã từng có một vị chủ nhân rất tôn

https://thuviensach.vn

quý, huy hoàng. Nhưng hiện giờ nơi đây chỉ còn lại một thiếu niên, chính là truyền nhân cuối cùng của Phượng gia, được coi là đệ tử thiên tài nhất Cửu Hoa môn – Phượng Thanh Thiên.

Muốn khôi lại phục vinh quang ngày xưa của gia tộc, muốn bảo vệ địa vị đệ nhất trong hàng đệ tử cấp dưới của Cửu Hoa Môn, muốn báo thù cho tộc nhân của mình...từ lúc nhỏ trên vai của Phương Thanh Thiên đã phải mang nhiều gánh nặng. Khiến cho hắn phải luôn nỗ lực luyện tập đến mất ăn mất ngủ. Ngay cả tâm tính theo thời gian cũng dần dần trở nên lạnh lùng và cao ngạo, hắn và người khác tuy đối diện nhưng dường như cách xa ngàn dặm.

Vì để đạt được những mục đích này, những nổ lực của Phượng Thanh Thiên người thường không thể tưởng tượng. Lúc Phượng Thanh Thiên được sáu tuổi, hắn đã sử dụng tất cả thời gian để tu luyện, ngay cả một lúc rãnh rỗi cũng không có. Những thứ tiêu khiển vui đùa người nào cũng có thì đối với hắn, những thứ đó thật xa xỉ. Nói vậy nghĩa là Kim Thanh Hàn bại dưới tay của hắn hoàn toàn không oan uổng. Hiệu quả của sự nỗ lực, luôn luôn cố gắng là rất rõ ràng. Vào lúc Phượng Thanh Thiên được hai mươi mấy tuổi, hắn đã tu luyện thành một trong tam đại tuyệt kỹ của Phượng gia-“Liệt Diễm Phượng Hoàng”, trở thành đệ nhất nhân của Phượng gia trong vòng ba ngàn năm trở lại đây!

Nhưng Phương Thanh Thiên biết với thực lực hiện tại của mình muốn báo thù thì còn lâu mới được. Một trăm năm trước, gia tộc của mình các đại cao thủ đạt đến thực lực Quang kết đan kỳ cũng có hơn năm người. Lại phối hợp với đạo pháp của Phượng gia, thực lực như thế tại tu tiên giới đúng là khiến người phải đố kị, phong quang không gì sánh bằng. Nhưng như thế thì sao, cũng bị kẻ phản bội của Cửu Hoa môn “Thiên Xà Tinh Quân” Trương Hư Thánh một thân một người tàn sát sạch sẽ. Dù là đánh lén, nhưng thực lực của Trương Hư Thánh mạng thế cũng có thể đoán biết được.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, mặc cho bản thân là đệ nhất thiên tài của Cửu Hoa môn, vinh quang trùng trùng, song Phượng Thanh Thiên vẫn không ngừng nổ lực mất ăn mất ngủ. Không những không có một khắc buông lỏng hay thoải mái, ngược lại hắn càng thêm chăm chỉ cùng khắc khổ. Thiên tài? Đối với Phượng Thanh Thiên mà nói, thiên tài mà không có thành tựu thì vĩnh viễn chỉ là thiên tài mà thôi, không thể thành tông sư được, chứ đừng nói là đạt đến cảnh giới thông huyền như Trương Hư Thánh.

Song tình huống ngày hôm nay cũng rất khác thường, Phượng Thanh Thiên bất luận làm gì cũng không thể khiến cho tâm tình bình tĩnh lại để tu luyện. Trong đầu hắn không nguôi thoáng hiện khuôn mặt bình thường và không một chút biểu tình của Vương Thanh Tuấn.

Sau khi trận tỷ thí với Vương Thanh Tuấn chấm dứt, Phượng Thanh Thiên tỉ mỉ hồi tưởng lại, liền phát hiện trận tỷ thí này ẩn chứa nhiều điều quỷ dị. Vương Thanh Tuấn thực lực cường hãn hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của hắn, đến nỗi buộc hắn phải sử dụng tuyệt chiêu “Liệt Diễm Phượng Hoàng” mới kháng cự lại được. Nhưng càng quỷ dị hơn chính là vào giai đoạn cuối của trận tỷ thí, tuyệt chiêu “Liệt Diễm Phượng Hoàng” của hắn uy lực công kích tuyệt đối kinh người, tuy Vương Thanh Tuấn kia công lực tuy hoàn toàn không thua kém hắn và cùng với thuộc tính ngũ hành tương khắc với hắn, nhưng chắc chắn không thể dễ dàng chống lại tuyệt chiêu của hắn như vậy được? Điều quái dị nhất chính là đang trong lúc đối kháng thì “Liệt Diễm Phượng Hoàng” của hắn đột nhiên mất đi khống chế mà tiêu tán hư vô.

Phượng Thanh Thiên chính là loại người luôn muốn mọi sự biến hóa đều nằm trong tầm tay của mình. Nhưng qua tỷ thí của ngày hôm nay khiến cho Phượng Thanh Thiên có cảm giác sự tình đã dần dần thoát ly khỏi sự khống chế của hắn.

- Vương Thanh Tuấn, người rốt cuộc là người như thế nào?

https://thuviensach.vn

Phượng Thanh Thiên cao ngạo đứng trên đỉnh của tòa cổ trạch, mặt hướng Cửu Hoa Môn, lưng đối diện với trăng, cúi đầu chăm chú nhìn vào từng mảng âm u của Cửu Hoa Sơn thì thào lẩm bẩm.

Cũng tại trong màn đêm tối mờ này còn có hai người thần bí đang ẩn thân tiến hành mật đàm.

- Ngũ hào, ngươi đã không hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ của mình!

Một bóng người nhỏ dài trong bóng tối nói. Âm thanh bình thản, tâm tình không một chút dao động, nhưng ẩn chứa sự chất vấn.

- Chuyện của ta không cần ngươi quản, Thất hào.

Một người có bóng to lớn nói tiếp:

- Nhiệm vụ của chúng ta khi tham gia đại hội chính là tình huống không tiến nhập vào ngũ cường, nhưng tận lực thu hút sự chú ý của những thành viên cao cấp Cửu Hoa môn, từng bước từng bước được họ trọng dụng. Thế là ta đã hoàn thành nhiệm vụ rồi.

Người kia trầm mặc một lát rồi đột nhiên nói:

- Nhiệm vụ có biến, chủ nhân muốn trong hai chúng ta phải có một người tiến nhập vào ngũ cường để có thể tham gia “Tân nhân tỷ thí” do lục đại thánh địa liên hợp tổ chức vào mười năm sau.

- Nhiệm vụ mười năm sau có biến sao?

- Những điều này không phải là điều chúng ta nên biết.

- Vấn đề bây giờ là ngươi đi hay là ta đi.

Nghe người này nói, mơ hồ có cảm giác như đoạt được vị trí thứ năm đối với họ đơn giản như chọn một cái tên vậy.

https://thuviensach.vn

- Ta sẽ đi. Chuyện này tương đối thích hợp với ta.

Người kia trầm mặt sau đó thở dài nói:

- Được rồi.

- Ngũ Hào, ngươi do dự rồi ư?

- Đã đến bước này rồi, có thể do dự sao, còn có thể quay đầu được sao?

- Ngươi biết là tốt rồi. Giữ lòng trung thành đối với chủ nhân, tự nhiên ngươi sẽ không thiếu chỗ tốt. Nếu ngươi dám phản bội, chưa nói đến chủ nhân, ta là người đầu tiên không tha thứ cho ngươi.

Theo âm thanh nhỏ dần, bóng người nhỏ dài kia chầm chậm biến mất, sau đó tiêu thất không còn thấy bóng đâu nữa.

Thân ảnh khổng lồ kia cũng khẽ thốt lên một tiếng thở dài rồi sau đó từ từ biến mất. Còn lại phía sau là màn đêm lạnh lẽo yên tĩnh chờ đợi âm mưu tiếp theo xuất hiện.

Mỗi khi con người vì những điều đã làm hoặc không làm trong quá khứ mà hối hận, thì có lẽ đều là do quá bất đắc dĩ. Bởi vì rất nhiều chuyện, một khi đã làm thì không thể quay đầu lại được nữa.

Cái này đại khái chính là vận mệnh trêu người.

Ban ngày ở Cửu Hoa Sơn vĩnh viễn đều ngập tràn ánh dương quang rực rỡ. Những đám mây đậm màu phản xạ ánh sáng tạo ra lớp lớp tầng mây, đúng là cảnh sắc của đệ nhất phái tiên gia.

Tai sườn núi của Cửu Hoa sơn, phía trước Lăng Hoa điện, tiếng người ồn ào, rộn ràng nhốn nháo, mơ hồ giống như tất cả những người tu tiên tại Cửu Hoa Sơn đều tập trung đến nơi này. Mọi người đều đang thảo luận

https://thuviensach.vn

xem ai thắng ai thua. Cùng lúc đó, cuộc tỷ thí đã bắt đầu. Tại các vòng trong của đại hội, lực ảnh hưởng của các trận thi đấu trong tứ cường là mạnh mẽ nhất.

Lúc Từ Thanh Phàm đi tới lôi đài thì mọi người bên dưới vẫn như trước, tự giác tránh một lối cho vị thanh niên cao thủ mới xuất hiện đã lại tiến nhập một bước nữa vào vòng trong đại hội. Chỉ có điều ánh mắt mọi người nhìn Tử Thanh Phàm lần này hoặc tràn đầy đồng tình, hoặc lại hả hê. Bởi mọi người đều nhận thấy, Từ Thanh Phàm nhất định sẽ thua. Vì đối thủ của hắn lần này chính là đệ nhất thiên tài của Cửu Hoa Môn – Phượng Thanh Thiên.

Ít được chú ý thì mãi mãi vẫn ít được chú ý.

Đối với những ánh mắt kì dị của mọi người đang nhìn mình, Từ Thanh Phàm không để ý mà yên lặng đứng ở dưới sàn đấu chờ trận tỷ thí bắt đầu. Bởi vì hắn cũng biết mình và Phượng Thanh thiên chênh lệch nhiều ít bao nhiêu. Bản thân hắn sở dĩ có thể tiến vào tứ cường thực ra cũng có chút may mắn. Bất kể là Lý Vũ Hàn hay là Thịnh Vũ Sơn về thực lực đều mạnh hơn hắn. Mà thực lực của Đông Phương Thanh Linh cũng không kém hắn chút nào. Vì vậy, hắn đã chuẩn bị tâm lý khi tham gia trận đấu này, thắng thì thắng, thua thì thua, dù sao hắn cũng không tổn thất điều gì. Mà mục đích chính của Từ Thanh Phàm khi tham gia “đại hội môn nội” là vì muốn thu hồi lại di vật của Lục Hoa Nghiêm, chỉ đứng ở vị trí thứ ba, đối với hắn như vậy cũng đủ rồi.

Đối với Từ Thanh Phàm mà nói, hy vọng duy nhất của hắn khi tham gia trận đấu này là cố hết sức làm sao cho Phương Thanh Thiên lộ ra càng nhiều thực lực ẩn dấu càng tốt, như thế mới trợ giúp được nhiều cho Kim Thanh Hàn.

- Từ sư huynh.

https://thuviensach.vn

Lúc này ở phía sau bất ngờ truyền đến giọng nói của Kim Thanh Hàn.

- Kim sư đệ, cuối cùng đệ đã đến!

Từ Thanh Phàm quay người về phía sau cười cười nói.

Kim Thanh Hàn gật đầu, sau đó nhìn Từ Thanh Phàm nói với giọng nghiêm túc:

- Từ sư huynh, trận tỷ thí này huynh làm hết sức mình là tốt rồi, nghìn vạn lần không nên cố ép bản thân.

Nghe Kim Thanh Hàn nói, Từ Thanh Phàm cảm thấy trong lòng một tia ấm áp, vừa cười vừa nói:

- Ta biết rồi, ta sẽ làm như vậy, đệ không cần lo lắng.

Đúng lúc này, tiếng chuông ngân lên, vang vọng cả một vùng Cửu Hoa Sơn rộng lớn, báo hiệu trận tỷ thí của ngày hôm nay bắt đầu.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 38: Kịch Đấu

Khi Từ Thanh Phàm đứng trên đài, nhìn Phượng Thanh Thiên tuấn mỹ nhưng biểu tình lãnh đạm, khóe miệng vẫn mang theo một nét cười châm chọc, cảm nhận được một cỗ uy áp nhàn nhạt đang đè lên người mình. Từ Thanh Phàm trong lòng cũng không thấy khẩn trương chút nào, trái lại còn có cảm giác chờ mong.

- Xem ra tuy ta tự cho rằng mình vô dục vô cầu, nhưng trong lòng vẫn có ham muốn tranh đấu một trận cùng cường giả a.

Từ Thanh Phàm cười khổ thầm nghĩ.

Cùng lúc đó, Phượng Thanh Thiên cũng đang đánh giá đối thủ lần này của mình. Tuy hắn tuyệt đối tin vào thực lực của chính mình. Với hắn bất luận đối thủ là ai thì cũng thế mà thôi. Nhưng, một trong những giáo huấn của Phượng Gia là không nên khinh thường bất cứ đối thủ nào, trăm năm trước Phượng Gia bị hủy diệt, cũng từ tự cao tự đại mà ra. Cho nên Phượng Thanh Thiên tuy rằng tự tin, nhưng cũng không xem thường bất cứ một đối thủ nào.

Phượng Thanh Thiên thấy tên đồng môn Từ Thanh Phàm trước mắt này thật sự rất bình thường, tướng mạo tuy thanh tú nhưng lại thiếu vẻ thân thiện, khí chất tuy nho nhã nhưng không có uy thế của một cao thủ, cái đáng chú ý nhất chính là nét mặt rất bình tĩnh kia, dương như không có chuyện gì có thể khiến hắn lo âu, nhưng ánh mắt lại mâu thuẫn vì trong đó có một tia tang thương cùng do dự.

https://thuviensach.vn

Nhưng Phượng Thanh Thiên không vì vậy mà xem nhẹ Từ Thanh Phàm, bởi vì hắn biết một người có thể lọt vào Tứ cường, cũng không phải chỉ đơn giản như vậy. “Niêm hoa thảo, trứ tố y, quỷ mị thân, ngoan lạt tâm” " mười hai danh tự này ngay cả hắn cũng nghe thấy. Hơn nữa Phượng Thanh Thiên biết Từ Thanh Phàm trước mắt chính là bạn tri kỉ của Kim Thanh Hàn, với lý giải của Phượng Thanh Thiên về hắn, Kim Thanh Hàn không thể nào tìm một kẻ yếu mà kết làm bằng hữu.

Nhưng mặc kệ là kẻ yếu hay kẻ mạnh, Phượng Thanh Thiên đều tự tin có thể đánh bại từng người bọn họ. Điều này không phải ngông cuồng, mà hắn đối với thực lực của mình vô cùng tự tin.

- Tại hạ Từ Thanh Phàm, xin hãy chỉ giáo.

Từ Thanh Phàm biết nói chuyện làm quen cùng tên Phượng Thanh Thiên này chỉ làm mình bẽ mặt, vì vậy khi lên thượng đài dứt khoát chắp tay nói.

- Phượng Thanh Thiên, xin chỉ giáo.

Phượng Thanh Thiên cũng chắp tay thản nhiên nói, chỉ là khoé miệng , nét cười châm chọc càng thêm rõ ràng.

- Đắc tội.

Sau màn xã giao, Từ Thanh Phàm xuất thủ trước, bởi vì hắn biết lực công kích của Phượng Thanh Thiên, một khi đã xuất thủ là bản thân sẽ rơi vào hạ phong, lúc đó lúc phản kháng sẽ thêm phần khó khăn. Những đối thủ trước của Phượng Thanh Thiên không ít kẻ mạnh, nhưng bởi trong lòng cố kỵ Phượng Thanh Thiên, nên ngay từ đầu đã thận trọng thủ thế, kết quả là càng nhanh bị Phượng Thanh Thiên đánh bại. Hơn nữa theo lý giải của Từ Thanh Phàm, hỏa hệ đạo pháp tuy rằng lực công kích đúng là cực mạnh trong ngũ hành đạo pháp, nhưng khi bước vào Kết Đan kỳ lại thiếu đi phương pháp phòng thủ hữu hiệu.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy từ mười ngón tay như đóa Hoa Lan của Từ Thanh Phàm phóng ra hàng loạt liên đạn, vô số hắc sắc bông hoa hướng về phía Phượng Thanh Thiên bay tới, mang theo khí tức mỹ lệ nhưng ẩn chứa nguy hiểm cực độ . Lại khiến người khác thấy kỳ quái chính là những đóa hoa hắc sắc này tốc độ cũng không nhanh, đối với "Thần Hành Chi Tốc " của tu tiên giả thì rất dễ dàng tránh né

- Hi vọng chiêu này sẽ có hiệu quả.

Từ Thanh Phàm thầm nghĩ.

Cùng lúc đó, Từ Thanh Phàm cũng không dừng lại chút nào, bất chấp ánh mắt kinh ngạc của mọi người, lần thứ hai mười ngón tay bắn ra loạt liên đạn, hóa thành vô số "Bạo viêm hoa" sắc đỏ hồng bay về phía Phượng Thanh Thiên. "Bạo viêm hoa" tuy rằng bắn ra sau hắc sắc hoa, nhưng tốc độ lại cực nhanh, đi sau mà tới trước, chốc lát đã vượt qua hắc sắc hoa phía trước, cùng chúng liên tiếp xảy ra va chạm.

Sau khi hai loại hoa diễm lệ va chạm, liên tục phát ra nhiều tiếng nổ mạnh. Theo tiếng nổ mạnh vang lên, một mảng bạch sắc vụ khí nồng đậm mang theo mùi thơm nhàn nhạt bao trùm toàn bộ đài tỷ thí.

Hắc sắc hoa này có tên là "Tình hoa ", cánh hoa nhìn tuy dày nhưng trên thực tế lại rất mỏng manh, chỉ va chạm nhẹ sẽ vỡ vụn, rất giống với tình cảm của con người. Nhưng sở dĩ được gọi là "Tình hoa " cũng không phải vì điều này, mà là lúc "Tình hoa " vỡ vụn lại tản mát ra sương trắng nồng đậm, không chỉ che tầm nhìn của người khác, nó còn có tác dụng gây tê liệt, khiến cho người trúng phải cũng không nhận ra. Loại sương trắng này tên là " Tình vụ", người nào rơi vào trong đó sẽ khiến cho ý chí của bản thân lạc lối.

Tiếp đó, vô số Nhận thảo đột nhiên phá tan "Tình vụ" hướng về Phượng Thanh Thiên công kích, mà Từ Thanh Phàm thừa cơ ẩn náu trong

https://thuviensach.vn

màn sương mù dày đặc, bóng dáng trước mặt Phượng Thanh Thiên đã biến mất . Phượng Thanh Thiên thấy Nhận thảo bay khắp trời nhưng không hề giật mình, hơi cười mỉa mai, mười ngón tay bắn ra liên đạn, Hỏa đạn dày đặc bay về hướng Nhận thảo, Nhận thảo bị đánh rơi theo hướng tấn công tới của Hỏa đạn.

Nhưng "Tình vụ" sau đợt hỏa đạn bạo liệt này tuy rằng ba động mãnh liệt, nhưng dường như cũng mỏng đi không ít. Phượng Thanh Thiên vẫn như trước không thể nhìn rõ bất cứ thứ gì, tầm nhìn rất hạn hẹp. Ngay lúc Phượng Thanh Thiên chuẩn bị động thủ, phía sau lại một trận Nhận thảo phóng tới, Phượng Thanh Thiên bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là lại lấy hỏa đạn chống đỡ lần nữa.

Lúc này, "Tình vụ" rốt cuộc cũng khuếch tán đến trước người Phượng Thanh Thiên, mà Từ Thanh Phàm cũng bởi vì không nhìn thấy thân ảnh của Phượng Thanh Thiên mà đình chỉ công kích.

- Có hi vọng rồi.

Nhìn thân ảnh của Phượng Thanh Thiên đã rơi vào trong sương mù dày đặc, biến mất đâu không thấy, Từ Thanh Phàm thầm nghĩ.

Phượng Thanh Thiên nhìn tràn ngập sương trắng trước mặt, đột nhiên cảm giác được cơ thể bắt đầu hơi tê liệt, hàng lông mày không khỏi nhíu lại. Ban nãy lúc sương mù dày đặc xuất hiện thì hắn cũng đã ngừng lại hô hấp, nhưng thật không ngờ sương mù này dĩ nhiên còn có thể thông qua da mà gây trúng độc. Nhưng thần tình của Phượng Thanh Thiên không chút nào hoảng hốt, mười ngón tay khép chặt lại, nhất thời dưới chân nổi lên hỏa diễm mãnh liệt, hóa thành một vùng biển lửa, lấy hắn làm trung tâm hướng ra xung quanh bắt đầu tràn lan. Đặc tính của Hỏa chính là đốt cháy vạn vật, "Tình vụ" cũng không ngoại lệ. Nơi hoa diễm lướt qua, “Tình vụ” giống như một phiến băng mỏng gặp phải mặt trời chói chang bắt đầu tan rã rất nhanh.

https://thuviensach.vn

Theo sương mù dày đặc chậm rãi tiêu thất, trên tràng đấu rốt cuộc cũng khôi phục vẻ sáng sủa, nhưng thân hình của Từ Thanh Phàm vẫn như cũ không thấy đâu.

Nếu như đối thủ của ngươi không ở trước mặt, thì nhất định sẽ ở phía sau. Đó là suy nghĩ của Phượng Thanh Thiên, đáng tiếc lúc hắn muốn xoay người thì đã không còn kịp rồi. Pháp khí "Khô Vinh Xích" của Từ Thanh Phàm đột nhiên xuất hiện phía sau hắn, với tốc độ cực nhanh đâm xuyên qua thân thể Phượng Thanh Thiên.

Mà lúc này Từ Thanh Phàm rốt cuộc cũng thu hồi "Ẩn thân thuật", thân hình chậm rãi hiện ra phía sau Phượng Thanh Thiên không xa.

- Thắng rồi ư?

Thấy dễ dàng chiến thắng như vậy, Từ Thanh Phàm cũng cảm thấy khó tin. Tuy rằng công kích của hắn bố trí rất xảo diệu, nhưng với thân phận đệ nhất thiên tài Cửu Hoa Môn của Phượng Thanh Thiên, cũng không thể dễ dàng thua như vậy chứ?

Đúng lúc này, dị biến phát sinh. Một viên Hỏa đạn cực lớn đột nhiên xuất hiện phía sau Từ Thanh Phàm, hung hăng nện vào lưng hắn. Tuy rằng Từ Thanh Phàm phản ứng cực nhanh, Thiết Bồ Diệp trong nháy mắt xuất hiện phía sau giúp hắn chặn đại bộ phận công kích, nhưng Hỏa đạn này uy lực cường đại, mạnh mẽ đánh vào khiến hắn vọt về trước vài bước mới ổn định lại được thân hình, khóe miệng trào ra một vệt máu, hiển nhiên đòn công kích của Hỏa đạn kia khiến Từ Thanh Phàm bị nội thương không nhẹ.

Mà lúc này, thân hình Phượng Thanh Thiên ở chỗ cũ chậm rãi hiện lên, khắp người trên dưới trôi nổi hỏa diễm nhàn nhạt . Khóe miệng tuy rằng vẫn như trước lộ tiếu ý, nhưng ánh mắt nhìn Từ Thanh Phàm càng thêm băng lãnh. Lại nhìn tên "Phượng Thanh Thiên" bị pháp khí " Khô Vinh xích" của Từ Thanh Phàm đâm vào, cũng đã từ từ hóa thành hỏa diễm

https://thuviensach.vn

phiêu tán ra xung quanh, hóa ra đấy chỉ là thế thân của Phượng Thanh Thiên.

Thấy hết thảy những điều này, Từ Thanh Phàm chỉ còn biết lắc đầu cười khổ, không ngờ Phượng Thanh Thiên này không chỉ có thực lực siêu cường, mà tâm cơ cũng lợi hại như vậy. Mình một phen tính kế không những không gây ra bất cứ phiền phức nào Phượng Thanh Thiên, trái lại còn gây bất lợi không nhỏ.

Sau khi cố sức khu trừ hỏa linh khí xâm nhập vào cơ thể, Từ Thanh Phàm nhìn Phượng Thanh Thiên chắp tay cười khổ nói:

- Phượng huynh đa mưu túc trí, phản ứng nhanh nhạy, tại hạ bội phục.

Phượng Thanh Thiên thản nhiên nói;

- Không dám nhận

Nhìn Phượng Thanh Thiên chậm rãi đi vào giữa sân, Từ Thanh Phàm kinh ngạc:

- Phượng huynh không bị "Tình vụ" gây tê liệt à?

- Lửa có thể đốt cháy vạn vật, chất độc cũng không ngoại lệ, cho dù là chất độc đó đã xâm nhập vào cơ thể.

Phượng Thanh Thiên ngạo nghễ nói:

- Nhưng ta chỉ không hiểu sao ngươi lại không sợ “Tình vụ” . Tuy ngươi có thể hóa ra "Tình hoa" , nhưng theo lý mà nói cũng phải chịu ảnh hưởng của sương mù mới đúng.

Xem ra dùng mưu kế đối phó Phượng Thanh Thiên đúng là không có khả năng, đã như vậy thì cùng hắn đường đường chính chính đại chiến một trận, có thua cũng đáng. Từ Thanh Phàm trong lòng thầm nghĩ.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, tâm tình của hắn cũng khôi phục bình tĩnh. Nghe được nghi vấn của Phượng Thanh Thiên hắn bình thản giải thích:

- Thế sự hung hiểm, nhưng thiên địa vạn vật đều có một khuyết điểm, "Tình vụ" kia tuy rằng có thể che khuất tầm nhìn, gây tê liệt cơ thể , nhưng nếu đem một cánh hoa “Tình hoa" ngậm trong miệng , thì sẽ trở nên vô sự.

- Thì ra là thế.

Phượng Thanh Thiên gật đầu còn nói thêm :

- Vừa rồi Phượng mỗ lĩnh giáo tuyệt kĩ của Từ huynh, bây giờ Phượng mỗ đành phải giở cái xấu ra rồi.

- Xin mời Phượng huynh.

Từ Thanh Phàm tuy rằng biểu tình bình thản, nhưng trong lòng lại thầm gia tăng sự đề phòng.

Chỉ thấy Phượng Thanh Thiên trên người bắt đầu nổi lên hỏa diễm nhàn nhạt, tụ hợp lại một chỗ hóa thành vô số Hỏa diễm tiểu điểu. Thanh âm chúng điểu kêu lên một tiếng, bạt không bay nhanh về phía Từ Thanh Phàm. Đây chính là "Hỏa Điểu Thuật" mà Phượng Thanh Thiên sử dụng lúc tỷ thí cùng Vương Thanh Tuấn.

"Hỏa Điểu Thuật" này thật là lợi hại.

Từ Thanh Phàm nhìn khắp bầu trời đầy hỏa điểu, vỗ tay than thở. Cùng lúc hắn sử dụng "Quy Tượng Báo" cùng "Thần Hành Chi Thuật", trong nháy mắt tốc độ phát huy tới cực hạn, thân hình nhất thời vọt đến ba trượng, tại chỗ vừa đứng còn lưu lại một bóng ảnh mờ nhạt, né tránh sự công kích của Hỏa điểu.

Nhưng với tu vi của Phượng Thanh Thiên thì nào chỉ có như thế?

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy Hỏa điều khắp bầu trời dưới sự khống chế của Phượng Thanh Thiên trở nên cực kỳ linh hoạt, sau khi xẹt qua tàn ảnh của Từ Thanh Phàm lại lấy tốc độ nhanh hơn hướng Từ Thanh Phàm đuổi theo. cùng lúc đó đàn Hỏa điểu phân ra nhiều tiểu đội , từ phía sau Từ Thanh Phàm vây hắn lại, phong kín toàn bộ không gian tránh né của Từ Thanh Phàm.

Nhìn hỏa điểu khắp bầu trời đang hướng về phía mình, Từ Thanh Phàm không khỏi khe khẽ thờ dài.

- Xem ra trận tỷ thí này ta phải liều mạng rồi.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 39: Huyết Chiến

-Lại lần nữa đi, xem Hỏa điểu của ngươi nhiều hay tốc độ của ta nhanh!

Nhìn Hỏa điểu đầy khắp bầu trời đang bay đến chỗ mình, Từ Thanh Phàm vẫn không khẩn trương mà hít một hơi thật sâu. Trong nháy mắt với tốc độ cực hạn không ngừng chớp nhoáng nâng lên hạ xuống trong không gian nhỏ hẹp, thân hình giữa không trung tránh né sự công kích của Hỏa điểu cực kì linh hoạt chính xác.

Quả nhiên không ngoài dự liệu của Từ Thanh Phàm, trong một phạm vi nhỏ bé, cho dù là Phượng Thanh Thiên cũng không thể cùng lúc khống chế chuẩn xác quá nhiều Hỏa điểu, bất luận là tốc độ hay sự linh hoạt đều giảm đi rất nhiều. Vì cớ đó.....những Hỏa điểu này không có mục tiêu tấn công hoặc hướng vào mặt đất oanh kích, hoặc cùng nhau va chạm, nhanh chóng phát nổ, nhưng lại không tạo thành chút thương tổn nào cho Từ Thanh Phàm.

-Thú vị.

Phượng Thanh Thiên đứng bên kia thấy biểu hiện của Từ Thanh Phàm thì thào nói.

Cùng lúc đó Phượng Thanh Thiên đã phát hiện vấn đề trong việc công kích của mình, khóe miệng thoáng hiện một nụ cười mỉa mai. Tay không loạn, chỉ quyết biến ảo, những Hỏa điểu còn lại đang bao vây Từ Thanh

https://thuviensach.vn

Phàm bỗng dưng đều phát nổ, hóa thành hỏa linh tinh hoa tinh thuần, dung nhập đến dư thừa vào trong cơ thể của Hỏa điểu.

Cứ như vậy, liệt diễm trên thân Hỏa điểu trên người ngày càng mãnh liệt hơn, uy lực tức thì tăng lên. Hơn nữa, Hỏa điểu tuy giảm đi nhưng vẫn còn gần trăm con, số lượng giảm nhiều khiến Phượng Thanh Thiên điều khiển linh hoạt hơn. Cho nên Hỏa điểu vẫn như cũ vững vàng vây kín đường lui của Từ Thanh Phàm. Nhất thời, hắn cảm nhận được uy hiếp từ những Hỏa điểu tăng lên nhiều.

Theo thời gian trôi, Từ Thanh Phàm phát hiện không gian mình có thể sử dụng để tránh né càng ngày càng nhỏ, tình hình ngày càng bất lợi. Cho nên vừa không ngừng né tránh vừa suy tính tìm đối sách.

Hỏa điểu đông, không gian càng ngày càng nhỏ, nếu chỉ né tránh không thì không ổn. Hơn nữa những Hỏa điểu này tuy thể tích rất nhỏ nhưng bên trong lại ngưng tụ một lượng lớn hỏa linh khí. Nếu dùng Thiết Bồ Diệp ngạnh kháng phòng ngự thì miễn cưỡng có thể chịu đựng được hai, ba mươi lần oanh kích, nhiều hơn thì bản thân nhất định sẽ bị nổ tan tành, xương cốt cũng không còn.

Rốt cuộc nên làm gì bây giờ?

-Ài, xem ra chỉ có thể mạo hiểm đánh cược một lần.

Từ Thanh Phàm âm thầm than thở.

Nghĩ tới đây, mười ngón tay Từ Thanh Phàm liên tiếp bắn ra vô số Nhận thảo cùng Bạo viêm hoa hướng Hỏa điểu ở xung quanh bay tới. Nhất thời trên không trung hoa thảo cùng Hỏa điểu bay lượn, tràng diện trông cực kỳ diễm lệ.

Phượng Thanh Thiên biết, nếu như Hỏa Điểu không thể trực tiếp đánh thẳng vào người Từ Thanh Phàm, thì chỉ dựa vào uy lực của những lần bạo

https://thuviensach.vn

tạc rất khó tạo thương tổn cho Từ Thanh Phàm. Vì vậy vội vàng khống chế Hỏa Điểu tránh né công kích của Từ Thanh Phàm.

Nhưng bởi vậy, thế công của Hỏa Điểu dưới sự khống chế của Phượng Thanh Thiên không khỏi hơi bị kiềm hãm. Mà lúc này, trong nháy mắt mười ngón tay của Từ Thanh Phàm lại liên tiếp biến ảo không ngừng. Quanh mình Thiết bồ diệp có thể phòng thủy hỏa đao thương, không ngừng được hóa ra, cùng tụ lại một chỗ hóa thành bức tường vững chải bảo vệ thân hình của Từ Thanh Phàm, không để một khe hở, tư thế quyết ngạnh kháng "Hỏa Điểu Thuật" của Phượng Thanh Thiên.

Thấy biểu hiện của Từ Thanh Phàm, nét tiếu ý trên mặt Phượng Thanh Thiên càng thêm rõ ràng, như đang cười nhạo Từ Thanh Phàm không biết tự lượng sức mình. Hai tay liền hợp lại, Hỏa điểu theo bốn phương tám hướng nhất tề điên cuồng hướng Từ Thanh Phàm phóng đi. Trong nháy mắt đã vọt tới Thiết Bồ Điệp đang bao quanh thân người Từ Thanh Phàm, va chạm kịch liệt xảy ra

Theo hướng Hỏa điểu va chạm, những tiếng nổ mạnh đinh tai nhức óc liên tiếp vang lên, ở phía dưới tiếng kinh hô của mọi người cũng liên tiếp không ngừng. Kim Thanh Hàn thì càng nhìn chằm chằm tình cảnh trên lôi đài, hai nắm tay siết chặt đến mức trắng bệch, thần sắc khẩn trương, hiển nhiên đang rất lo lắng cho sự an nguy của Từ Thanh Phàm. Đáng tiếc Hỏa điểu liên tiếp phát nổ khiến khói bụi tràn ngập che lấp không gian xung quanh Từ Thanh Phàm và Phượng Thanh Thiên, che lấp tầm nhìn của những người đang quan sát xung quanh, nhất thời, lôi đài trở thành một mảng hỗn độn, không phân biệt được rõ ràng cái gì.

Cuối cùng, gió thổi bụi tan, dần dần khói bụi trên lôi đài biến mất đi. Khung cảnh trường đấu rốt cục cũng khôi phục, rồi hiện ra trước mắt mọi người .

https://thuviensach.vn

Lại thấy chỗ Từ Thanh Phàm vừa đứng chỉ là một đống đổ nát, khắp nơi trên đất ngập tràn những mảnh vụn của Thiết bồ Diệp. Dưới bạo tạc mạnh mẽ thừa uy lực của Hỏa điểu, thậm chí ngay cả lớp đá cũng bắt đầu vỡ vụn..

Nhưng không hề thấy thân ảnh của Từ Thanh xuất hiện.

Lẽ nào Từ Thanh Phàm đã bị Hỏa Điểu thuật của Phượng Thanh Thiên làm cho nổ tung cả thân xác rồi?

Thấy tình cảnh này, Phượng Thanh Thiên hơi nhíu mày, trong lòng có chút bất an. Loại bất an này không phải vì cảm giác hắn đã ra tay giết Từ Thanh Phàm mà có. Tỷ thí nội môn Cửu Hoa môn luôn chú ý thực chiến, cho nên mỗi lần đại hội nội môn đều có ít nhất một hai đệ tử bị giết lầm. Hơn nữa theo tính cách Phượng Thanh Thiên, hắn tuyệt không vì lỡ tay giết một người không liên quan gì đến mình mà trong lòng phải bất an. Hắn chỉ cảm thấy theo thủ đoạn của Từ Thanh Phàm, thì không thể dễ dàng bị mình giết chết như vậy.

Trên đài cao nơi các trưởng lão an tọa.

Vốn đang lẳng lặng ngồi quan khán tỷ thí, Trương Hoa Lăng đột nhiên cười nói

- Từ Thanh Phàm thật ra là một người có tâm tư cẩn trọng, tính cách cũng coi là cứng cỏi, nếu như không phải thiên phú quá kém, thì cũng là một nhân tài có thể đào tạo.

Còn Chu Hoa Hải vẫn có ấn tượng không tốt với Từ Thanh Phàm chỉ khẽ gật đầu, ánh mặt lộ ra thần sắc suy tư.

- Hừ, nhưng hắn xem Phượng Thanh Thiên quá đơn giản rồi, tuy có thủ đoạn, nhưng trận này hắn nhất định sẽ thua.

https://thuviensach.vn

Hứa hộ pháp lạnh lùng nói, đối với người đã hủy đi đạo hạnh của đệ tử hắn thì bất mãn là điều tất nhiên.

Nghe Hứa hộ pháp nói, những trưởng lão còn lại trầm ngâm không nói, hiển nhiên là đồng ý với nhận định của Hứa hộ pháp.

Trên lôi đài.

Đang lúc Phượng Thanh Thiên cau mày không nói nhìn về vị trí của Từ Thanh Phàm thì dị biến xuất hiện!

Ở nơi đó đột nhiên hiện lên hơn mười cái Thiết Đằng, mạnh mẽ bất ngờ phóng tới phía Phượng Thanh Thiên. Quá đột ngột đến nỗi Phượng Thanh Thiên chưa kịp phản ứng đã bị vây chặt lại, giống hệt như bánh chưng. ^^

Đồng thời, thân hình Từ Thanh Phàm từ phía sau Phượng Thanh Thiên dần dần hiện rõ, dáng vẻ vô cùng chật vật, khóe miệng máu tươi không ngừng tuôn ra, hiển nhiên dưới đòn công kích vừa rồi của Phượng Thanh Thiên đã bị thương không nhẹ. Nhưng hiện tại Từ Thanh Phàm đã bất chấp tình trạng của mình, tay phải vung lên "Khô Vinh xích" hóa thành một đạo thanh quang chớp nhoáng đâm tới Phượng Thanh Thiên.

Hóa ra khi Phượng Thanh Thiên khống chế Hỏa Điểu trong nháy mắt đồng loạt vọt tới hắn, Từ Thanh Phàm đột nhiên dùng "Thiết Bồ Diệp" làm lá chắn, rồi nhân cơ hội đó thoát thân ra; dùng "Khô Vinh xích" chặn đứng mấy Hỏa Điểu đang tiến lại gần, sau đó mượn tình cảnh khi Hỏa Điểu cùng Thiết Bồ Diệp va chạm bạo tạc, đem tốc độ đề thăng tới cực hạn, rồi lợi dụng sương mù sinh ra tại nơi có bạo tạc, sử dụng "Ẩn thân thuật" trốn ra phía sau Phượng Thanh Thiên, cuối cùng đợi khi Phượng Thanh Thiên lơi là cảnh giác, trong nháy mắt đột nhiên phát động tập kích.

Thế nhưng Từ Thanh Phàm bởi vì liên tục mượn sức mạnh nơi Hỏa Điểu bạo tạc để đề thăng tốc độ, nên không tránh khỏi bị nội thương

https://thuviensach.vn

nghiêm trọng. Nội tạng đảo lộn, máu tươi không ngừng từ trong miệng Từ Thanh Phàm tuôn ra. Một đòn kia là tất cả lực lượng còn lại trong cơ thể Từ Thanh Phàm, cho nên thắng hay bại đều dựa vào hành động vừa rồi.

Giờ khắc này, trải qua sự chiến đấu đẫm máu cùng đối kháng kịch liệt, Từ Thanh Phàm đã quên đi mục đích khiến mình tham gia đại hội nội môn lần này, đã quên mình chỉ cần đứng thứ ba là đủ, trong đầu hắn hiện giờ chỉ có một ý nghĩ là phải đánh bại người dường như không bao giờ thất bại này – Phượng Thanh Thiên!

Đáng tiếc, Từ Thanh Phàm cuối cùng cũng phải thất vọng.

Ngay trong nháy mắt khi "Khô Vinh Xích" chặn đánh trước mặt Phượng Thanh Thiên , một cây Hồng sắc trường trượng đột nhiên xuất hiện, trên thân trượng tản ra quang mang hỏa hồng cường liệt, hồng mang phun ra nuốt vào mơ hồ như Liệt diễm. Đầu trượng điêu khắc một con Phượng Hoàng trông rất sống động, hai mắt Phượng Hoàng lóe ra hồng mang thần bí. Ba cái đuôi của Phượng Hoàng kéo dài đến tận đuôi trượng , vô cùng lộng lẫy. Cây trường trượng này có uy lực cường đại, đơn giản chặn đứng sự công kích từ "Khô Vinh Xích" của Từ Thanh Phàm.

Mà một đòn kia đã hao tổn tia linh khí cuối cùng trên người Từ Thanh Phàm, cho nên sau một lúc "Khô Vinh Xích" bị cây trường trượng ngăn chặn, dường như mất đi lực khống chế, rơi xuống mặt đất.

- Leng keng!

Theo thanh âm vang lên của "Khô Vinh Xích" khi chạm đất , Từ Thanh Phàm cũng đã tiêu hao hết lực lượng trong cơ thể, lảo đảo ngã xuống đất. Đồng thời trong lòng cũng không kìm được mà nở nụ cười khổ não.

- Quả nhiên, cho dù là ta dùng hết toàn lực cũng vô pháp chiến thắng Phượng Thanh Thiên. Cũng tốt, dù sao mục đích của ta chỉ là đứng thứ ba

https://thuviensach.vn

để thu hồi lại di vật của sư phụ, cũng không tổn thất cái gì. Hơn nữa lần này chí ít cũng khiến Phượng Thanh Thiên phải sử dụng pháp khí, biết thêm một ít thực lực ẩn giấu của hắn, coi như là đã giúp được Kim Thanh Hàn.

Từ Thanh Phàm đang nằm trên lôi đài, hắn cũng chẳng còn sức lực mà đứng dậy, yên lặng suy nghĩ.

Lúc này, Phượng Thanh Thiên chậm rãi xoay người lại. Trên người đột nhiên toát ra tầng tầng Liệt diễm, nháy mắt đốt sạch sẽ những Thiết đằng đang quấn trên người. Tiếp theo tay phải khẽ vung lên, Hồng sắc trường trượng đang trôi nổi trên không trung bất chợt bay trở về trong tay của hắn. Đến lúc này, hắn mới cúi đầu chú mục nhìn Từ Thanh Phàm đang mệt mỏi nằm trên mặt đất, đột nhiên nhẹ giọng nói:

- Xin lỗi.

Nghe Phượng Thanh Thiên nói, Từ Thanh Phàm sửng sốt, không biết hắn vì sao lại nói như vậy, Phượng Thanh Thiên thoạt nhìn đâu phải là người vì đả thương đồng môn mà chịu nói lời xin lỗi.

Thấy ánh mắt Từ Thanh Phàm có vẻ nghi hoặc , Phượng Thanh Thiên tiếp tục nhẹ giọng nói:

- Ngươi là một đối thủ đáng kính trọng, cứng cỏi, nhạy bén, vì thắng lợi mà không để ý đến nguy hiểm, còn buộc ta phải sử dụng pháp khí "Phượng Linh Trượng" để phòng ngự. Lúc đầu ta đã xem thường ngươi.

- Nhưng ta vẫn thua.

Từ Thanh Phàm cười khổ nói.

- Thua và thắng, không phải chỉ phân biệt đơn giản như thế. Người tuy thua trận này, nhưng ngươi nhận được sự tôn trọng của ta.

https://thuviensach.vn

Phượng Thanh Thiên bình thản đáp

- Được ngươi kính trọng thì ta nên thây vinh hạnh à?

Từ Thanh Phàm vừa cố gắng kiềm chế những chấn động bên trong lồng ngực, vừa nhẹ giọng hỏi, vô tình phát hiện nội thương lần này vượt xa tưởng tượng của hắn.

- Đúng thế! Ở Cửu Hoa Môn, người có thể làm cho ta kính trọng không nhiều.

Phượng Thanh Thiên thanh âm tuy bình tĩnh nhưng ẩn sâu bên trong lại hàm chứa sự kiêu ngạo

- Trận đầu, Phượng Thanh Thiên thắng.

Lúc này, một trưởng lão trên đài cao đứng đậy tuyên bố.

Theo thanh âm tiêu tán dần của trưởng lão, mọi người vây xem phía dưới đột nhiên phát ra âm thanh ủng hộ mạnh mẽ, một phần chúc mừng Phương Thanh Thiên đạt được thắng lợi, một phần vì trận đấu quá ngoạn mục giữa Từ Thanh Phàm và Phượng Thanh Thiên.

Tỷ thí vừa kết thúc, trong nháy mắt Kim Thanh Hàn đã lắc mình đến lôi đài, đầu tiên là lạnh lùng trừng mắt liếc nhìn Phượng Thanh Thiên, sau đó ngồi xổm xuống nâng Từ Thanh Phàm dậy, nhẹ nhàng hỏi:

- Từ sư huynh, huynh cảm thấy thế nào?

Nghe giọng nhẹ nhàng hiếm thấy của Kim Thanh Hàn, Từ Thanh Phàm trong lòng không khỏi thấy ấm áp, sau đó khoan thai an ủi:

- Không có gì, chỉ bị nội thương nhẹ thôi.

https://thuviensach.vn

Nói đến đây, Từ Thanh Phàm cuối cùng không ngăn được khí huyết đang bốc lên trong lồng ngực, hộc ra một ngụm máu lớn.

Thấy Từ Thanh Phàm đột nhiên phun máu tươi nhiễm đỏ cả vạt áo, Kim Thanh Hàn biến sắc. Hai tay đặt ở "Cự hổ huyệt" của Từ Thanh Phàm, chậm rãi đưa một đạo linh khí tiến nhập vào cơ thể Từ Thanh Phàm để thăm dò tình huống, thăm dò xong sắc mặt Kim Thanh Hàn đại biến, nội thương của Từ Thanh Phàm vượt xa tưởng tượng của hắn, e rằng ngày thứ hai quyết chiến tranh tam, tứ cũng không thể tham gia.

- Từ sư huynh, huynh không nên liều mạng như vậy a.

Kim Thanh Hàn trầm giọng nói.

- Không sao, chí ít chúng ta cũng biết thêm về thực lực ẩn dấu của Phương Thanh Thiên. "Phượng Linh trượng" của hắn hết sức lợi hại, đệ cùng hắn tỷ thí phải vô cùng cẩn thận.

Từ Thanh Phàm thản nhiên vừa cười vừa nói, chỉ là dáng cười mang theo chút đau đớn.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, Kim Thanh Hàn ngẩn cả người. Hắn thật không ngờ Từ Thanh Phàm liều mạng tỷ thí với Phượng Thanh Thiên chỉ vì muốn giúp mình hiểu hơn về thực lực ẩn dấu của Phượng Thanh Thiên! Kim Thanh Hàn trời sinh tính tình lãnh đạm, song hiện giờ hắn thật sự thấy cảm động vì những gì Từ Thanh Phàm đã làm.

Vẫn đứng một mình trên lôi đài, lắng nghe hai người Từ Thanh Phàm tâm sự, Phượng Thanh Thiên ánh mắt không chớp, nhưng không hiểu hắn nghĩ đến điều gì. E rằng trong khoảnh khắc này, trong lòng hắn cũng hơi mong ước có được tình bằng hữu?

Một người nếu như cô đơn quá lâu, sẽ có lúc khát khao những thứ này.

https://thuviensach.vn

Được Kim Thanh Hàn đưa linh khí vào cơ thể, Từ Thanh Phàm cảm giác linh khí vận chuyển trong người mình như linh hoạt hơn chút, liền đẩy Kim Thanh Hàn ra, miễn cưỡng đứng dậy

Hắn không thích bộ dạng không còn chút sức lực rồi ngả nhào trên đất của mình.

Sau khi được Kim Thanh Hàn đỡ xuống dưới, Từ Thanh Phàm nói:

- Kim sư đệ, hiện giờ đến lượt đệ tỷ thí rồi, không cần trông nom huynh làm gì, huynh không sao đâu.

Nói xong, Từ Thanh Phàm vỗ vỗ vai Kim Thanh Hàn cổ vũ, sau đó xoay người đi về phía hậu sơn. Hắn lần này thụ thương rất nghiêm trọng, có khả năng còn ảnh hưởng đến trận tranh vị trí ba, bốn ngày mai. Cho nên bất chấp trận tỷ thí của Kim Thanh Hàn, hắn không ở lại xem mà vội vàng trở lại động phủ tại hậu sơn, tranh thủ thời gian để chữa trị thương thế cho bản thân.

Nhìn bóng lưng Từ Thanh Phàm đang lảo đảo rời đi, ánh mắt Kim Thanh Hàn đầy phức tạp. Hắn biết Từ Thanh Phàm luôn không thích tranh đấu. Sở dĩ lần này tham gia đại hội nội môn là vì muốn thu hồi lại di vật thứ ba của sự phụ hắn - Tam Trượng Thanh Lăng. Nhưng lần này vì hỗ trợ mình, mà sư huynh trong lúc quan trọng nhất đã bị nội thương nghiêm trọng. Kim Thanh Hàn nhất thời không rõ tâm tình của mình, là cảm động? Hay là áy náy? Hay vui mừng vì có một bằng hữu như vậy?

- Cho tới giờ đều là Từ sư huynh trợ giúp ta, bây giờ ta cũng nên vì Từ sư huynh làm một việc gì đó.

Kim Thanh Hàn tự nhắc nhở mình.

Nghĩ tới đây, trên người Kim Thanh Hàn kim quang chậm rãi xuất hiện, cũng không để ý đến Từ Thanh Phàm đang nhìn hắn với ánh mắt

https://thuviensach.vn

khích lệ, mà xoay người bước tới lôi đài. Mỗi bước tiến, kim quang trên người hắn lại lên ba phần, đến khi Kim Thanh Hàn lên đến lôi đài, kim quang trên người hắn đã rực rỡ như một ánh mặt trời, cực kì chói mắt. Tiếp đó, kim quang biến mất, một bộ "Kim Sắc Khải Giáp" do Kim linh khí biến ảo thành bao trùm toàn thân của hắn. Chỉ để lại khe hở nơi đôi mắt, trông giống như trọng giáp của binh sĩ thế tục. Trong tay không biết lúc nào đã xuất hiện một "Kim Sắc Trọng Phủ". Hình dáng uy vũ vô cùng.

Nghênh tiếp hắn trong trận tỷ thí này chính là người đang giữ vị trí thứ ba Lữ Thanh Phong, ánh mắt Lữ Thanh Phong lộ vẻ khiếp sợ, nét tiếu ý cùng bộ dáng uể oải đã không thấy đâu nữa.

- Kim Linh giáp!! Đúng là Kim Linh giáp! Không phải đạo thuật này trong vòng bảy trăm năm nay không một người đệ tử hàng Tích Cốc Kỳ tại Cửu Hoa môn có thể luyện thành sao?

Phía dưới những người đang xem ồ lên.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 40: Như Nguyện

Ngày hôm sau cuộc tỷ thí với Phượng Thanh Thiên, ở chỗ Từ Thanh Phàm, thời gian đã tới quá ngọ. Ánh mặt trời xuyên qua khe cửa sổ, chiếu vào căn phòng của Từ Thanh Phàm, tạo thành các vệt sáng lốm đốm. Bên ngoài, các chú chim kêu hót không ngừng, cả thế giới như tràn ngập xuân ý.

Trong phòng, Từ Thanh Phàm đang ngồi xếp bằng trên giường, an tĩnh nhập định. Quầng sáng hai màu xanh, xám trên người hắn không ngừng tuôn ra thu vào. Hai quầng sáng đó biến ảo dưới ánh mặt trời khiến hình dạng cả căn phòng cũng mơ hồ ảo ảo.

- Hô……

Từ Thanh Phàm thở ra một hơi dài, cuối cùng đã từ trong nhập định tỉnh lại, chậm rãi mở hai mắt, trong ánh mắt hiện lên sự hài lòng hòa lẫn với tâm tình phức tạp bất đắc dĩ.

Ngày hôm qua cùng Phượng Thanh Thiên tỷ thí, không chỉ làm cho linh khí của hắn bị tiêu hao hết, mà nội thương còn nghiêm trọng vượt xa sự tưởng tượng của hắn. Thậm chí có thể ảnh hưởng đến trận đấu tiếp theo. Vào đường cùng, Từ Thanh Phàm chỉ còn các dùng ba khối “Mộc Linh Đan” để khôi phục linh khí trong cơ thể.

“Mộc Linh Đan” là đan dược mà mười năm trước Lục Hoa Nghiên khi còn sống đã dùng máu tươi của “Thanh Long Mãng” cùng với hơn mười

https://thuviensach.vn

loại linh dược ngàn năm, sử dụng linh căn mà luyện chế thành. Hai loại vật liệu này cho dù ở tu tiên giới cũng khó có thể tìm được, công hiệu cực kỳ lớn, từ đó có thể thấy được sự trân quý của "Mộc Linh Đan". Sau đó, chưa đến một ngày rưỡi, công lực đã hồi phục, hơn nữa linh khí trong cơ thể cũng được gia tăng rất nhiều. Hiện giờ, cảnh giới của hắn chỉ còn cách Linh Tịch kỳ một đường chỉ nhỏ. Nhưng xét về công lực mà nói, Từ Thanh Phàm đã không còn ở dưới Kim Thanh Hàn cùng Phượng Thanh Thiên.

Nhưng dù sao "Mộc Linh Đan" cũng chỉ giúp Từ Thanh Phàm điều chỉnh lượng Mộc ất chí khí trong cơ thể mà thôi, đối với việc trị liệu cũng không có hiệu quả rõ ràng. Cho nên dùng "Mộc Linh Đan" có lợi mà cũng có hại. Sau khi linh khí trong cơ thể được kích động, mặc dù công lực tăng mạnh, nhưng nội thương cũng không hề giảm bớt, ngược lại càng trở nên nghiêm trọng hơn. Điều đáng nói là tại đại hội lần này, chỉ trong một thời gian ngắn, Từ Thanh Phàm đã liên tiếp sử dụng "Mộc Linh Đan", dược lực mạnh mẽ ép linh khí tăng lên, nhưng đối với sự phát triển cảnh giới sau này của hắn lại có vấn đề hết sức bất lợi. Mà khả năng có thể bước vào cảnh giới Kết Đan kỳ lại càng thêm xa vời.

Nội thương nghiêm trọng, cảnh giới bất ổn. Mặc dù thực lực hiện tại của Từ Thanh Phàm tăng cao chưa từng có, nhưng giống như tòa lâu đài trên bờ cát, tuy tráng lệ nhưng lại không thể chịu được bão táp mưa sa. Cho dù trong khi tỷ thí, Từ Thanh Phàm đã phân ra một bộ phận lớn linh khí để bảo vệ tâm mạch ngũ tạng bị thương, nếu không cơ thể đã hỏng mất, hơn nữa rất có thể gặp phải nguy cơ bị tẩu hỏa nhập ma.

-Chẳng lẽ thành tựu cao nhất mà ta có thể đạt được chỉ là Linh Tịch sao?

Cảm nhận được tình trạng của cơ thể mình, phát hiện thấy Mộc ất chi khí của Sơn Tinh Mộc Quái đã được luyện hóa ba phần tư, Từ Thanh Phàm cười khổ rồi lẩm bẩm:

https://thuviensach.vn

-Cảnh giới bất ổn thì kệ cảnh giới bất ổn, mặc kệ thế nào, thực lực tăng lên thì hy vọng thu hồi lại di vật của sư phụ cũng lớn hơn một ít.

Vào lúc này, Từ Thanh Phàm cũng chỉ có thể tự an ủi bản thân như vậy.

Đối với việc ngày hôm qua liều mạng chiến đấu chỉ vì trợ giúp cho Kim Thanh Hàn hiểu thêm về thực lực của Phượng Thanh Thiên, Từ Thanh Phàm cũng không rõ thực sự đến bây giờ mình hối hận hay là không hối hận nữa. Hắn chỉ biết là, nếu lần tái đấu này Kim Thanh Hàn lại thua Phượng Thanh Thiên nữa thì sẽ phải chịu đả kích rất lớn. Đã là bằng hữu của nhau, thì phải đem hết khả năng của mình ra để giúp hắn. Nhưng như thế lại khiến cho việc thu hồi di vật của sư phụ bị chậm trễ, có đáng không? Từ Thanh Phàm không biêt. Cũng giống như hắn không biết nếu có thêm một cơ hội nữa, hắn có còn làm giống như vậy không?

Có lẽ, chỉ khi cơ hội đó chính thức xuất hiện, Từ Thanh Phàm mới biết được đáp án trong mình ra sao?

Thực ra mọi người lúc bình thường cũng không thực sự hiểu rõ được bản thân. Những chuyện như tự nhận mình là người có ý chí kiên định, nhưng cuối cùng lại bị cám dỗ, đã không còn là chuyện gì lạ lùng., cũng giống như rất nhiều người được cho là nhu nhược, nhưng đến phút cuối cùng lại bộc phát ra dũng khí trước nay chưa từng có. Con người, luôn luôn đến phút cuối mới biết được suy nghĩ thực sự trong lòng mình.

Từ Thanh Phàm hít sâu một hơi, trong lòng có xáo động đã bình tĩnh lại. Nếu đã làm, thì không có thời gian để hối hận. Bây giờ Từ Thanh Phàm đang nghĩ đến trận đấu tranh ba, tư mà mình sắp tham gia vào chiều nay. Chỉ cần chiến thắng trong trận này, hắn có thể danh chính ngôn thuận thu hồi lại di vật của sư phụ.

https://thuviensach.vn

Dựa theo lịch thi đấu, trận chung kết giữa Kim Thanh Hàn cùng Phượng Thanh Thiên diễn ra vào sáng mai. Mà vào giờ ngọ hôm nay thì Bạch Thanh Phúc, Vương Thanh Tuấn, Lâu Thanh Tùng sẽ tỷ thí để tìm ra đệ ngũ danh. Đến chiều, chỉ còn lại Từ Thanh Phàm cùng Lữ Thanh Thượng tỷ thí tìm ra vị trí thứ ba, thứ tư.

Mặc dù ngày hôm qua Từ Thanh Phàm không chứng kiến trận tỷ thí giữa Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng, nhưng hắn tin rằng người thắng nhất định là Kim Thanh Hàn. Đối với Kim Thanh Hàn hắn thập phần tự tin, bởi hắn đã tận mắt chứng kiến sự cố gắng mấy năm gần đây của Kim Thanh Hàn.

Thấy bên ngoài mặt trời đã lên tới đỉnh đầu, Từ Thanh Phàm biết thời gian đã đến quá trưa, mà trận tỷ thí hôm nay của hắn sắp bắt đầu. Vì vậy Từ Thanh Phàm đứng dậy, chậm rãi đẩy cửa đi ra bên ngoài.

Ngoài cửa, ánh mặt trời chói chang, mà Kim Thanh Hàn đang lẳng lặng đứng dưới ánh mặt trời đó chờ Từ Thanh Phàm xuất hiện.

- Đệ ở đây chờ ta?

Từ Thanh Phàm cười hỏi.

Kim Thanh Hàn gật đầu, hỏi:

- Thương thế trên người huynh thế nào rồi?

-Tốt hơn rồi, không cần phải lo lắng.

Từ Thanh Phàm an ủi nói:

- Ngày hôm qua đệ thắng chứ?

Kim Thanh Hàn gật đầu. Chợt thấy vẻ mặt tái nhợt cùng cước bộ suy yếu của Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn vừa lắc đầu, vừa nói:

https://thuviensach.vn

- Sao huynh không ngồi xuống mà tu dưỡng nhiều thêm một chút? Nội thương nếu không chữa trị nhanh, sau này sẽ để lại di chứng đó.

- Không quan trọng lắm, ta bây giờ đã tốt hơn nhiều rồi.

Từ Thanh Phàm nhẹ nhàng nói:

-Hơn nữa ta phải cùng Lữ Thanh Thượng tỷ thí ngay. Trận này vô cùng quan trọng, có thể lấy lại di vật của sư phụ hay không hoàn toàn dựa vào nó. Không thể để lỡ được, tốt hơn là đi sớm một chút.

- Không cần đi sớm như vậy, nói không chừng Lữ Thanh Thượng còn đến muộn hơn huynh ấy chứ?

Nghe thấy lời này của Kim Thanh Hàn, Từ Thanh Phàm thấy kinh ngạc, phát hiên trên mặt Kim Thanh Hàn lộ ra nét cười châm chọc.

Nhưng Từ Thanh Phàm cũng không chú tâm xem vẻ tiếu ý của Kim Thanh Hàn có ý gì, chỉ dẫn trước đi về phía ngọn núi, bởi vì trận tỷ thí sắp bắt đầu ngay rồi.

Trên đường, gió xuân hiu hiu thổi, bóng râm trải đầy.

- Được rồi, thế trận tỷ thí lúc trưa cuối cùng ai là người thắng?

Từ Thanh Phàm hỏi.

- Vương Thanh Tuấn

Kim Thanh Hàn nói

- Là hắn ư?

Từ Thanh Phàm kinh ngạc nói:

- Thế Bạch sư huynh thì sao?

https://thuviensach.vn

- Cái tên Vương Thanh Tuấn này thực sự rất mạnh, dễ dàng đánh bại Thịnh Vũ Sơn, cho dù Thịnh Vũ Sơn có sử dụng toàn bộ thần thông của hắn, cũng không chống cự được chút nào. Còn Bạch sư huynh mặc dù chiến thắng Lâu Thanh Tùng, nhưng vẫn thua dưới tay Vương Thanh Tuấn.

Nói tới đây, Kim Thanh Hàn không nhin được nhíu mày, tiếp tục nói:

- Mặc dù trận tỷ thí của Bạch sư huynh cùng Vương Thanh Tuấn vô cùng đặc sắc, nhưng đệ vẫn có cảm giác hắn đang ẩn dấu thực lực.

Nghe Kim Thanh Hàn nói, Từ Thanh Phàm không khỏi nhớ đến hắn chưa từng nhìn thấy ánh mắt tình cảm chân thật nào từ Bạch Thanh Phúc, liền thở dài nói:

- Bạch sư huynh này làm việc thật sự là cao thâm khó lường.

Từ Thanh Phàm đang dẫn trước, hai người phi hành với tốc độ cực nhanh. Lúc đang nói chuyện thì đã tới sân lớn trước Lăng Hoa điện.

So với các trận đấu trong tứ cường, số người vây xem trân sân rõ ràng là có giảm đi.

- Có lẽ mọi người có thói quen chú ý tới những người thắng cuộc, cho nên với kẻ thua cuộc thì hứng thú giảm đi nhiều sao?

Từ Thanh Phàm thầm nghĩ.

Nhưng điều làm cho Từ Thanh Phàm cảm thấy kì quái, chính là việc mọi người trên sân đang nhìn về hướng mình với ánh mắt cự kỳ kính sợ. Chính xác hơn, ánh mắt đó là nhìn về phía Kim Thanh Hàn.

Từ Thanh Phàm tuy tò mò, nhưng tiếng chuông đã không ngừng vang lên. Hắn cũng đành đi về phía lôi đài, định sau khi tỷ thí kết thúc sẽ hỏi rõ Kim Thanh Hàn.

https://thuviensach.vn

Theo từng bước chân Từ Thanh Phàm đi lên lôi đài, trong lòng hắn cũng xuất hiện chút khẩn trương nho nhỏ. Đây là lần cuối cùng tham gia tỷ thí trong đại hội này của hắn, cũng là trận quan trọng nhất. Chỉ cần thắng trận này, Từ Thanh Phàm có thế lấy lại di vật của Lục Hoa Nghiêm. Nhưng một khi thất bại thì mọi cố gắng trước đây đều trở thành công cốc.

Lữ Thanh Thượng được cho là ứng cử viên số ba của đại hội lần này. Cũng không phải là hắn tự phong, mà tại Cửu Hoa Môn, danh tiếng của hắn đã sớm truyền đi, hắn nổi tiếng dựa vào sự đa mưu túc trí cùng với việc chế phù, bày trận. Với sự trợ giúp của phù chú cùng trận pháp, hắn có thể dễ dàng chiến thắng đối thủ có thực lực mạnh hơn mình rất nhiều. Trước tỷ thí cùng Bạch Thanh Phúc mặc dù bị thua, nhưng dễ thấy hắn là một đối thủ khó chơi. Với một đối thủ như vậy, nói thật chính Từ Thanh Phàm cũng không nắm chắc khả năng chiến thắng của mình.

- Đã tới bước này, thế nào cũng phải thắng

Từ Thanh Phàm thầm nghĩ.

Nhưng kì quái thay, khi Từ Thanh Phàm đứng trên lôi đài một hồi lâu cũng vẫn không thấy thân ảnh Lữ Thanh Thượng đâu. Mà khi Lữ Thanh Thượng rề rà mãi không đến, mọi người trên sân cũng dần phát ra những xao động rất nhỏ.

- Chuyện gì xảy ra thế? Lữ Thanh Thượng sao lại không tới, chẳng lẽ hắn không sợ bị hủy tư cách thi đấu sao?

Tận đáy lòng Từ Thanh Phàm cũng thấy kì quái thầm nghĩ.

Lại qua ba tuần hương, mọi người dưới sân dần dần cảm thấy không chịu được nữa. Đúng lúc đó, phía chân trời đột nhiên xuất hiên một đạo sáng mờ, tốc độ vô cùng nhanh hướng tới sân bay tới. Sau khi đạo sáng này ngừng lại trên không trung, ánh sáng tan biến, chỉ thấy xuất hiện một lão

https://thuviensach.vn

giả khô gầy đột nhiên xuất hiện trước mặt mọi người, lẳng lặng đứng giữa không trung.

Khi lão giả này xuất hiện, trên đài cao, từ trưởng môn Trương Hoa Lăng cho tới mấy trưởng lão bình thường cùng đứng dậy chắp tay hành lễ với lão giả kia. Hiển nhiên địa vị của lão giả này tại Cửu Hoa Môn cực cao.

Lão giả này cũng chắp tay hướng lên trên đài cao hành lễ, sau đó ánh mắt bắt đầu tìm kiếm trên sân. Nhìn thấy Từ Thanh Phàm, ánh mắt hơi ngừng lại một chút, rồi lại tim tiếp. Rôt cục, ánh mắt của lão giả này dừng trên người Kim Thanh Hàn.

Sau khi thấy Kim Thanh Hàn, ánh mắt lão giả trở nên sắc bén, khí thế hùng hậu trên người hướng về phía Kim Thanh Hàn phát tác. Mặc dù Kim Thanh Hàn thiên tư trác tuyệt, trời sinh đã cao ngạo, nhưng dù sao trong thời gian tu luyện ngắn, cảnh giới cũng chỉ là Tích Cốc hậu kì, tuy chỉ còn cách Linh Tịch kỳ một khoảng ngắn, nhưng vẫn còn cách biệt rất lớn so với lão giả nọ. Trong lúc nhất thời không chịu được uy áp của lão giả, liên tục lùi ra sau ba bước mới ổn định được thân hình.

Chứng kiến bộ dáng của Kim Thanh Hàn, lão giả nọ không khỏi có chút kinh ngạc, nguyên lai hắn muốn mượn uy lực trên người khiến Kim Thanh Hàn phải quỳ trên mặt đất. Nhưng không ngờ trước khí thê của mình, Kim Thanh Hàn chỉ lui về sau có ba bước.

- Hừ…!

Một tiếng hừ lạnh vang lên, mặc dù thanh âm trầm thấp nhưng lại vang vọng tận chân trời, không ngừng lặp đi lặp lại trên Cửu Hoa Sơn.

Vốn lão giả này vẫn muốn làm thứ gì đó, nhưng trên đài cao, sư phụ của Kim Thanh Hàn, một lão giả có vẻ mặt màu vàng thản nhiên, bất ngờ phát ra tiếng hừ lạnh cảnh báo.

https://thuviensach.vn

Lão giả khô gầy kia hiển nhiên đối với sư phụ của Kim Thanh Hàn có chút cố kị, vì vậy chỉ hung hăng trừng mắt liếc nhìn Kim Thanh Hàn một cái, sau đó đưa giọng nói với mọi người:

-Đồ nhi của ta, Lữ Thanh Thượng, bởi vì hôm qua tỷ thí bị thương quá nặng, nên hôm nay không thể tham gia thi đấu được, tuyên bố bỏ cuộc.

Nói tới đây, lão giả lại không nhịn được trừng mắt nhìn Kim Thanh Hàn thêm lần nữa, rồi chợt hóa thành tiên hà, bay về phía xa, trong nháy mắt đã chẳng thấy đâu.

- Vậy là ta thắng ư?

Từ Thanh Phàm nghe được lời lão giả nói, không khỏi hơi cảm thấy khó tin, ngây người suy nghĩ.

Trên cao, một vị trưởng lão tuyên bố hắn đã thắng trận tỷ thí này. Đến lúc đó Từ Thanh Phàm mới tin là thật.

Trong lúc nhất thời, có cảm giác thoải mái tự nhiên, sự thoải mái này không chỉ bởi cuối cùng hắn đã đạt được danh hiệu đệ tam, thu hồi lại được di vật của Lục Hoa Nghiêm, mà còn bởi hắn biết mình không cần hao tâm tốn sức tham gia tranh đấu trận này nữa. Nói về bản tính của Từ Thanh Phàm thì, hắn vốn thích ẩn dật, chán ghét chiến tranh, mấy ngày nay ngày nào cũng vì tỷ thí mà phải hao tổn tâm trí, đúng là làm khó hắn.

Thấy được thần thái với những lời của lão giả, lại nhớ đến những lời khó hiểu của Kim Thanh Hàn, cùng ánh mắt kinh sợ của mọi người khi nhìn thấy Kim Thanh Hàn, Từ Thanh Phàm cũng hơi đoán được chuyện gì, vì vậy sau khi đi xuống đài liền hỏi ngay Kim Thanh Hàn:

- Tất cả mọi chuyện đều do đệ sắp xếp phải không?

Kim Thanh Hàn gật đầu, thản nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Huynh vì giúp đệ thăm dò thực lực của Phương Thanh Thiên mà bị trọng thương, nên đệ nghĩ cũng nên làm gì đấy giúp huynh.

Vốn là hôm qua, sau khi Từ Thanh Phàm trở lại hậu sơn chữa thương, thì Kim Thanh Hàn cảm nhận được Từ Thanh Phàm vì giúp mình mà bị trọng thương, thậm chí có thể vì thế mà lỡ mất trận quyết đấu quan trong tranh ba, tư của Từ Thanh Phàm, cho nên Kim Thanh Hàn đặt quyết tâm phải giúp Từ Thanh Phàm làm gì đó. Vì vậy trong trận tỷ thí với Lữ Thanh Thượng, Kim Thanh Hàn không hề ẩn giấu thực lực, sử dụng ngay đại đạo thuật cường đại "Kim giáp thuật" vốn là vũ khí bí mật của mình.

Trước "Kim Giáp Thuật" có lực phòng ngự vô cùng cường đại, trận pháp phù chú của Lữ Thanh Phương không có chút tác dụng nào, nhưng khi hắn phòng ngự thì lại không đỡ được đòn công kích kim hệ đạo pháp uy lực kinh người của Kim Thanh Hàn. Thảm bại là chuyện đương nhiên. Nhưng đối với Kim Thanh Hàn thì chỉ thắng không là chưa đủ. Cho nên khi gần kết thúc cuộc tỷ thí, Kim Thanh Hàn dùng "Kim Đinh Trác" liên tiếp tấn công mạnh vào tám kinh mạch của Lữ Thanh Thượng, mặc dù thực sự không gây thương tổn, nhưng cũng cũng làm hắn trong thời gian ngắn không thể chiến đấu được. Vì vậy hôm nay trong tình huống Lữ Thanh Thượng bỏ cuộc, Từ Thanh Phàm đã không chiến mà thắng, đạt được vị trí đệ tam trong đại hội lần này, danh chính ngôn thuận thu hồi di vật "Tam Trượng Thanh Lăng" của Lục Hoa Nghiêm.

Nghe lời tự thuật của Kim Thanh Hàn, Từ Thanh Hàn nhất thời không biết đang có cảm giác gì, do thắng không cần chiến, hay là áy náy đối với Lữ Thanh Thượng? Hoặc có lẽ, là cảm nhận về tình huynh đệ sâu đậm chăng?

Tình bằng hữu trong lúc đó không phải là luôn lo nghĩ, tìm mọi cách để trợ giúp cho nhau mà không cần trả ơn đó sao?

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 41: Quyết Chiến

Hôm nay là trận chung kết, trên khoảng sân rộng đầy những đám người dầy đặc, ồn ào và náo nhiệt. Dường tất cả mọi người trên Cửu Hoa Sơn đều tập trung đến đây vậy.

Sắp tới là trận tỷ thí giữa Phượng Thanh Thiên và Kim Thanh Hàn. Ở Cửu Hoa Môn, hai người này đều có danh tiếng cực lớn, được mọi người gọi là "Cửu Hoa Song Kiệt".

Nhiều vị trưởng lão bế quan đã lâu năm, cũng nghe thấy điều này, nên đều sớm kết thúc bế quan, đến xem trận chung kết của hai người.

Đưa mắt nhìn lại, trên đài cao của Lăng Hoa điện tựa như xuất hiện một dải tóc mây màu trắng xóa.

Từ Thanh Phàm nghe một vị sư huynh chuyên phụ trách việc xuống núi mua vật phẩm nói rằng bên ngoài Cửu Hoa Sơn mưa xuân đã rơi liên tục ba ngày liền. Nhưng bên trong Cửu Hoa Sơn, vẫn như trước đây, mặt trời rực rỡ, mây trắng tầng tầng lớp lớp, gió nhẹ ấm áp, hiu hiu thổi lay động vạt áo, mang theo ba phần cảm giác của thế ngoại đào viên.

Nơi nào có người thì ắt sẽ có tranh đấu, thậm chí không có thì cũng có người tạo ra sự đấu tranh, cho dù là thế ngoại đào nguyên hay thánh địa tu tiên cũng vậy. Đại hội nội môn của Cửu Hoa Môn chính là như vậy. May mắn chính là, tràng tranh đấu đầy cao trào này cuối cùng đã sắp kết thúc.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng tối hôm qua Từ Thanh Phàm đã đả tọa tĩnh dưỡng suốt một đêm, nhưng thương thế trên người vẫn chưa khá hơn, chỉ phục hồi được hơn phân nửa. Tuy nhiên, ngày hôm nay hắn vẫn xuất hiện sớm trên sân. Dù hiện tại hắn không có biện pháp gì giúp được Kim Thanh Hàn , nên ở đây xem Kim Thanh Hàn thi đấu sẽ an tâm hơn một chút.

- Ta có cảm giác trận này hắn Phượng Thanh Thiên sẽ thắng, ai cũng biết Hỏa hệ đạo pháp của hắn chuyên khắc Kim hệ đạo pháp của Kim Thanh Hàn.

-Chưa chắc đã là như vậy. Ngươi không thấy trận tỷ thí trên lôi đài lần trước, Kim Thanh Hàn đã đánh bại ứng cử viên số ba Lữ Thanh Thượng như thế nào sao?

Kim Thanh Hàn sau khi tu thành "Kim Giáp Thuật" đã đạt mức vạn pháp bất xâm. Tại Cửu Hoa Môn, trong gần bảy trăm năm qua, hắn là đệ tử Tích Cốc kỳ đầu tiên tu luyện thành đạo pháp này.

- "Kim Giáp thuật" tuy rằng phòng ngự lợi hại, nhưng có thể chống lại được "Liệt Diễm Phượng Hoàng" của Phượng Thanh Thiên hay sao?

-Nhưng Phượng Thanh Thiên tu luyện Hỏa hệ đạo pháp, cũng không có loại đạo pháp phòng ngự gì cả, hắn cũng rất khó chống lại sự công kích của Kim Thanh Hàn.

Nghe những người ủng hộ xung quanh tranh luận vấn đề ai thắng ai thua giữa Kim Thanh Hàn và Phượng Thanh Thiên, trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi hơi lo lắng. Nói thật, đối với trận tỷ thí này, Từ Thanh Phàm cảm thấy khả năng Phượng Thanh Thiên sẽ thắng cao hơn một chút.

Đấy là còn không nói đến việc Phượng Thanh Thiên được gia tộc truyền cho đạo pháp vừa thần bí vừa cường đại, mà chỉ nói đến nếu hai người cùng tu vi, hoặc là thiên phú xấp xỉ nhau. Nhưng Phượng Thanh

https://thuviensach.vn

Thiên từ sáu tuổi đã bắt đầu tu tiên, so với Kim Thanh Hàn đã sớm hơn mười năm tu luyện.

Hơn nữa còn thêm ngũ hành tương khắc, Phượng Thanh Thiên tu luyện Hỏa hệ linh khí chuyên khắc chế Kim hệ linh khí của Kim Thanh Hàn, tính thế nào thì Phượng Thanh Thiên cũng chiếm phần thắng lớn hơn.

Nhưng khi nghĩ đến ánh mắt kiên nghị cùng với vẻ mặt quật cường của Kim Thanh Hàn mỗi lần nói tới Phượng Thanh Thiên, Từ Thanh Phàm lại cảm thấy tất cả mọi việc đều có thể xảy ra. Hiện tại hắn chỉ hy vọng nếu như Kim Thanh Hàn thua trận tỷ thí này, sẽ không bị đả kích quá lớn. Dù sao tiên lộ cũng dài dằng dặc, tỷ thí không chỉ có một lần.

- Từ sư huynh.

Trong lúc Từ Thanh Phàm đang âm thầm lo lắng, một thanh âm kiều mị đột nhiên vang lên ở sau lưng. Hắn quay đầu lại nhìn, thì ra là Đông Phương Thanh Linh.

- Đông phương sư muội.

Từ Thanh Phàm khẽ mỉm cười chắp tay chào hỏi.

- Từ sư huynh, nội thương của huynh khi tỷ thí với Phượng Thanh Thiên ngày hôm trước đã khỏi chưa? Ta thấy lúc ở trên sân huynh nôn ra rất nhiều máu a.

Đông Phương Thanh Linh ân cần hỏi han. Nhưng sau khi lời vừa cất ra khỏi miệng thì dường như nàng lại cảm thấy lời nói đó quá thân thiết, trên khuôn mặt trắng ngần không khỏi hiện lên một nét đỏ.

Không thể không nói, vẻ mặt đỏ ửng của Đông Phương Thanh Linh thật mê người, trong mắt Từ Thanh Phàm không nhịn được mà hiện lên sự

https://thuviensach.vn

kinh ngạc trước vẻ đẹp đó, nhưng hắn vẫn cố nén rung động trong lòng, thản nhiên vừa cười vừa nói:

- Cảm ơn sư muội quan tâm, đã khá hơn nhiều rồi.

-A, vậy là tốt rồi.

Nói xong, hai người liền phát hiện mình lâm vào tình cảnh không còn lời nào để nói. Từ Thanh Phàm chưa từng có kinh nghiệm ở chung với người khác giới, không biết nên khơi mào câu chuyện như thế nào.Mà Đông Phương Thanh Linh thì quen với việc nam nhân đến trước mặt, chủ động bắt chuyện với mình, cho nên bầu không khí thoáng cái trở nên trầm mặc.

Bởi vì trầm mặc, nên càng lộ vẻ ám muội.

Cuối cùng Đông Phương Thanh Linh cũng chiến thắng sự rụt rè của chính mình, trong lòng thầm mắng Từ Thanh Phàm là "Đầu gỗ", sau đó nói:

-Trận tỷ thí ngày hôm trước của huynh cùng Phượng Thanh Thiên thật đáng tiếc, nhiều lần huynh đã có cơ hội thắng rồi.

Nghe Đông Phương Thanh Linh nói, Từ Thanh Phàm bất giác hồi tưởng lại trận tỷ thí của mình cùng Phượng Thanh Thiên. Đó là lần đầu tiên Từ Thanh Phàm gặp phải tình cảnh lực bất tòng tâm, cho dù dùng bất cứ biện pháp gì đều không có chút hy vọng thắng lợi nào. Không khỏi khe khẽ nói:

- Tỷ thí mà thực lực tương đương với đối thủ thì khi thua mới gọi đáng tiếc. Nhưng Phượng Thanh Thiên thực lực lại hơn xa ta, cho nên thất bại có gì đáng tiếc đâu, tài nghệ không bằng người mà thôi.

https://thuviensach.vn

- Từ sư huynh, người cũng không thể nói như vậy, huynh nếu có thể chiến thắng ta, sẽ không kém lắm so với Phượng Thanh Thiên kia. Lần này không chiến thắng hắn, vậy lần sau nhất định có thể.

Đông Phương Thanh Linh ngẩng đầu lên, rất nhanh liếc mắt ngắm nhìn Từ Thanh Phàm, phát hiện vẻ mặt hắn có chút mất mát nặng nề, vì vậy vội an ủi.

Nhìn Đông Phương Thanh Linh nói với bộ dáng nghiêm túc, Từ Thanh Phàm nhịn không được khẽ cười. Xem ra Đông Phương Thanh Linh này quả nhiên là bị sư phụ nàng làm hư, cho rằng thực lực của mình cùng Phượng Thanh Thiên không sai biệt lắm.

Hơn nữa Từ Thanh Phàm tự biết tư chất của mình, nếu như bây giờ còn không thắng được Phượng Thanh Thiên, sau này khẳng định không bao giờ thắng được. Dù sao theo như Lục Hoa Nghiêm nói, cuộc đời này Từ Thanh Phàm tu vi cực hạn cũng chỉ đến Linh Tịch hậu kỳ . Mà với tư chất Phượng Thanh Thiên, không bước vào Kết Đan kỳ mới là lạ.

Nhưng Từ Thanh Phàm không đành lòng phá hỏng ý nghĩ ngây thơ trong sáng đó. Vì vậy thản nhiên vừa cười vừa nói:

- Hy vọng như thế, đa tạ đông phương sư muội đã cổ vũ.

Đông Phương Thanh Linh đang muốn tiếp tục nói cái gì đó lúc, lại đột nhiên sửa lời nói:

-Nếu Từ sư huynh nói như vậy ta an tâm rồi, lúc này không còn sớm, ta muốn trở về tu luyện một chút.

-Muội không ở lại xem trận chung kết giữa Phượng Thanh Thiên cùng với Kim Thanh Hàn sao?

Từ Thanh Phàm tò mò hỏi.

https://thuviensach.vn

-Chỉ là hai người tỷ thí bình thường với nhau thôi, ta xem nó để làm gì?

Nghe được Đông Phương Thanh Linh nói, Từ Thanh Phàm không khỏi sửng sốt, không nghĩ tới trong lòng Đông Phương Thanh Linh lại coi Kim Thanh Hàn cùng với Phượng Thanh Thiên bình thường như vậy.

-Từ sư đệ, ngươi đã tới sớm như vậy sao?

Lúc này, khi Từ Thanh Phàm còn đang ngây người nhìn theo bóng dáng của Đông Phương Thanh Linh thì âm thanh của Bạch Thanh Phúc từ phía sau truyền đến.

Bạch Thanh Phúc vẫn với bộ dáng cười tủm tỉm, tựa hồ mấy ngày nay tỷ thí liên tiếp thất bại cũng không tạo ra ảnh hưởng gì đối với hắn. Chỉ là Từ Thanh Phàm lúc nào cũng mơ hồ cảm thấy có chút kỳ quái, hình như mỗi lần Đông Phương Thanh Linh nhìn thấy Bạch Thanh Phúc thì rất mau rời đi, thần sắc trên mặt có chút sợ hãi, giống như đang trốn tránh cái gì.

Nhưng Từ Thanh Phàm nghĩ lại, Đông Phương Thanh Linh bình thường vẫn sinh hoạt cùng sư phụ, với sự che chở của sư phụ, sao nàng lại sợ Bạch Thanh Phúc như vậy? Nghĩ đến đó hắn không khỏi lắc đầu cảm thán rằng mình đã đa tâm.

- Bạch sư huynh, người đã đến rồi à.

Từ Thanh Phàm chắp tay chào hỏi.

- Kim sư đệ đâu? Hắn còn chưa tới sao?

Bạch Thanh Phúc cười mỉm hỏi.

- Không biết, chắc rằng cũng nhanh sẽ tới thôi.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, khoảng sân rộng bên kia phát ra thanh âm ồn ào, Từ Thanh Phàm quay đầu lại nhìn, đúng là Kim Thanh Hàn đi tới.

Kim Thanh Hàn đi tới sau sân, cũng không để ý đến ánh mắt kính nể của mọi người mà đi thẳng đến chỗ Từ Thanh Phàm.

-Từ sư huynh, huynh cũng tới đây sao ? Sao không ở hậu sơn mà dưỡng thương?

Đến gần, Kim Thanh Hàn đầu tiên là hướng Bạch Thanh Phúc lên tiếng chào, sau đó hỏi Từ Thanh Phàm, trong thanh âm mang theo chút trách cứ.

-Dưỡng thương muộn một hai ngày hẳn là không có vấn đề gì. Thật ra mấy lần trước đệ tỷ thí ta đều không chứng kiến, lần này vô luận như thế nào cũng không thể bỏ qua .

Nghe được Kim Thanh Hàn nói, Từ Thanh Phàm trong lòng không khỏi ấm áp, cười rồi đáp lại trấn an.

- Đối với trận tỷ thí này, hình như Kim sư đệ rất tự tin nhỉ?

Bên cạnh Bạch Thanh Phúc chen vào nói cười hỏi

-Có lòng tin hay không chỉ có tỷ thí mới có thể biết.

Kim Thanh Hàn thản nhiên nói.

Đúng lúc này, Phượng Thanh Thiên đã tới phía trước sân, cũng khiến cho trên khoảng sân thêm phần xao động.

Lúc Phượng Thanh Thiên đến, tiếng chuông đầu không ngừng vang lên khắp Cửu Hoa Sơn, biểu thị buổi tỷ thí bắt đầu. Không thể không nói, Phượng Thanh Thiên đến rất đúng giờ, mỗi lần tỷ thí bắt đầu đều trước một khắc mới đến.

https://thuviensach.vn

-Từ sư huynh, Bạch sư huynh, ta lên.

Theo tiếng chuông vang lên, nét mặt Kim Thanh Hàn càng thêm lạnh lùng nghiêm nghị, thản nhiên nói.

-Chúc Kim sư đệ ra tay tất thắng.

Bạch Thanh Phúc vừa cười vừa nói.

Mà Từ Thanh Phàm chỉ là cười gật đầu mà không nói thêm gì. Bởi vì hắn biết, có đôi khi cổ vũ cùng với chờ mong càng nhiều chỉ là tạo ra áp lực càng lớn mà thôi.

Kim Thanh Hàn hướng hai người gật đầu, xoay người chậm rãi hướng về lôi đài đi đến.

Nhìn thấy bóng lưng Kim Thanh Hàn cao ngạo vậy, Bạch Thanh Phúc hỏi:

-Từ sư đệ, đệ nói trận này tỷ thí Kim sư đệ có thể thắng không?

-Ta hy vọng hắn có thể thắng.

Từ Thanh Phàm nhẹ nhàng trả lời.

Trên đài cao

Chưởng môn Trương Hoa Lăng cười ha hả nói:

-Úy Trì sư đệ, ngươi dạy dỗ cho Cửu Hoa Môn chúng ta một hảo đệ tử rồi. Tuổi còn trẻ mà thành tựu đã như vậy, tương lai nhất định sẽ thành một đại tông sư cho Cửu Hoa Môn chúng ta .

Sư phụ của Kim Thanh Hàn là Úy Trì trưởng lão cũng không có lộ ra tự mãn, ngược lại là sắc mặt cẩn thận nói:

https://thuviensach.vn

-Hài tử Thanh Hàn này thiên phú cực cao, con người thì thông tuệ khắc khổ. Nhưng đối thủ lần này là hậu nhân của Phượng gia, muốn thắng cũng không dễ dàng gì.

-Hừ, hậu nhân Phượng gia thì đã sao? Trước kia chẳng phải bị...

Thái thượng hộ pháp Chu Hoa Hải hiển nhiên đối với Phượng gia có bất mãn, nhưng không biết tại sao lại chỉ nói nửa câu, tựa hồ nghĩ tới điều gì đó cố kỵ trong lòng.

Trương Hoa Lăng lại cười hỏi:

-Ha ha, Úy Trì sư đệ ngươi lẽ nào lại không đem vài thứ trước kia dùng cấp cho Thanh Hàn sao?

-Cho thì có cho, nhưng dù sao thời gian cũng quá ngắn, có thể nắm giữ hay không thì phải xem bản thân hắn .

Úy Trì trưởng lão chậm rãi nói.

Trên lôi đai, Kim Thanh Hàn cùng Phượng Thanh Thiên hai người lẳng lặng đứng đó, không nói điều gì, chỉ lạnh lùng nhìn phía đối diện . Không cần biết biết hai người này kiêu ngạo tới mức nào nhưng lúc này cũng phải thừa nhận người trước mắt sẽ là đối thủ chính của số mệnh mình.

Thời gian dần trôi qua, hai người vẫn chỉ đứng đối diện mà không nói gì, nhưng mọi người vây quanh đấu trường không hề tỏ ra khẩn trương, chỉ lẳng lặng nhìn, chờ đợi thời khắc long trời lở đất đến.

Khí thế ngất trời, linh khí trong cơ thể hai người không ngừng phát động mạnh lên. Kim Thanh Hàn trên người tỏa ra Kim quang nhàn nhạt, còn Phượng Thanh Thiên trên người thì tản ra hồng quang. Trong lúc nhất thời, kim quang cùng hồng lưỡng quang mang bắt đầu giằng co, bầu không khí càng lộ vẻ ngưng trọng.

https://thuviensach.vn

-Có muốn khởi động làm nóng thân nhiệt một chút hay không?

Ở thời khắc hết sức an tĩnh này, Phượng Thanh Thiên đột nhiên phá vỡ, trầm mặc mỉm cười thản nhiên nói.

-Thích thì tới đây.

Nghe được lời Phượng Thanh Thiên nói mang theo tia khinh miệt, thần tình Kim Thanh Hàn lại không có gì biến hóa, chỉ có ngữ khí lãnh đạm đáp lại mà thôi.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 42: Kim Hỏa

- Chúng ta vận động chút cho nóng người được không?

Ở thời khắc vô cùng an tĩnh này, Phượng Thanh Thiên đột nhiên phá tan không khí trầm mặc, thản nhiên mỉm cười nói. Ngữ khí phảng phất như chủ nhân của gian phòng đang mời khách nhân cùng nhau dùng bữa cơm thân mật.

-Thích thì tới đi

Kim Thanh Hàn cũng nhàn nhạt trả lời.

Sau lời đáp trả của Kim Thanh Hàn, Phượng Thanh Thiên phóng ra ánh sáng đỏ rực như màu hoa, rồi dần trở nên ảm đạm, trên người chậm rãi xuất hiện liệt diễm rừng rực. Ngay lúc đó, một tiếng chim thánh thót vang lên, chỉ thấy liệt diễm trên người hắn đã biến ảo thành một con Hỏa điểu vô cùng sống động, ào ào bay lên không trung, không ngừng bay quanh giữa không trung của lôi đài quyết đấu trận chung kết. Dường như có thể che khuất cả bầu trời.

Đây rõ ràng là trung cấp hỏa hệ đạo pháp “Hỏa Điểu Thuật”.

Kim Thanh Hàn mặt không đổi sắc, nhìn Phượng Thanh Thiên thi triển đạo pháp, rồi lại ngẩng lên nhìn Hỏa điểu không ngừng bay quanh trên đầu, giống như tùy thời đều có thể lao xuống, cho mình một kích trí mạng.

https://thuviensach.vn

Xẹt qua khóe miệng Kim Thanh Hàn một tia mỉm cười xem thường, mười ngón tay hắn như hoa lan phóng ra, liên tiếp biến ảo. Quanh người Kim sắc quang dần dần ngưng kết, cuối cùng biến thành một cây Kim sắc trường thương , rồi dựng thẳng lên nhắm ngay Hỏa điểu đang bay lượn trên bầu trời. Giống như những cây thương của quân đội thời xưa.

Hắn Kim Thanh Hàn đã sử dụng Kim hệ đạo pháp "Kim Linh Thương"

Cơ hồ, khóe miệng Phượng Thanh Thiên và Kim Thanh Hàn đồng thời mỉm cười. Tay phải Phượng Thanh Thiên nhẹ nhàng hạ xuống một chút, Hỏa điểu mang theo tiếng kêu thanh thúy, ào ào hướng về Kim Thanh Hàn lao xuống, phô thiên cái địa. Mà tay phải Kim Thanh Hàn lại hướng về phía trước, quát khẽ, Kim linh thương trôi nổi giữa không trung như một mũi tên nhọn, phóng về phía Hỏa Điểu. Trong lúc nhất thời, thiên địa giống như chỉ còn lại hai màu hồng, kim.

Hỏa điểu của Phượng Thanh Thiên mặc dù linh hoạt, nhưng Kim linh thương của Kim Thanh Hàn lại càng thêm phần lợi hại. Đối mặt với Kim linh thương lao tới, Hỏa điểu cho dù tránh được Kim linh thương thứ nhất, những cũng không tránh thoát được cây Kim linh thương thứ hai. Cuối cùng Hỏa điểu cũng chỉ vọt được tới cách đầu Kim Thanh Hàn ba thước, nhưng đối với hắn cũng không tạo thành bất kì uy hiếp gì.

Rồi Kim linh thương liên tiếp đâm vào hỏa điểu. Những tiếng nổ đinh tai nhức óc giữa không trung không ngừng vang lên, khói bụi mù mịt tỏa ra, ngăn cản tầm nhìn của mọi người xung quanh. Nhất thời, trên sân đấu tràn ngập bụi mù.

Ngay khi mọi người đang lo lắng phán đoán kết quả trận đấu, nhiệt độ của cả sân đấu tăng lên nhanh chóng, trên lôi đài ẩn ẩn hiện hiện ánh lửa làm cho khói bụi từ từ tan bớt, để lộ tình huống trên sân. Vẫn là Phượng Thanh Thiên tiếp tục phát ra công kích.

https://thuviensach.vn

Khi Phượng Thanh Thiên chứng kiến Hỏa điểu do linh khí mình biến thành bị Kim linh thương của Kim Thanh Hàn liệp sát, nhưng lại không hề tạo uy hiếp gì với hắn. Trên mặt Phượng Thanh Thiên cũng không lộ ra thần sắc giật mình hay biến đổi, nhưng ngón tay lại liên tục biến ảo, dưới chân đột nhiên xuất hiện liệt diễm bừng bừng. Liệt diễm này lan tràn cực nhanh, trong nháy mắt đã che kín toàn trường, tức khắc đem lôi đài tỷ thí bằng đá hóa thành một biển lửa.

Liệt diễm xuất hiện làm bụi mù bị đốt cháy gần như không còn, mọi người rốt cuộc đã nhìn thấy tình hình thực tế trên lôi đài.

Hỏa diễm cháy làm ánh sáng trở lên có chút vặn vẹo. Mọi người chỉ thấy sau khi biển lửa xuất hiện, liền tuôn ra từng đạo từng đạo cao mấy trượng, phóng về phía Kim Thanh Hàn. Trong nhất thời, tầm nhìn mọi người đều bị tre phủ bởi hỏa quang, uy thế vô cùng to lớn.

Nhìn khí thế phô thiên cái địa của hỏa diễm, nhưng thần sắc Kim Thanh Hàn không đổi, chỉ à trước người hắn kim quang loé ra, Kim linh khí trong cơ thể biến ảo tạo thành một bề mặt màu vàng lá cây rộng vài trượng, lẳng lặng phiêu phù trước mặt. Tiếp theo, Kim Thanh Hàn khống chế bề mặt này, điên cuồng đập xuống tạo ra một trận cuồng phong thổi hỏa diễm đi. Trận cuồng phong giúp lửa cháy càng lớn hơn, nhưng nó cũng làm cho hỏa diễm di chuyển. Phượng Thanh Thiên không thể khống chế được hỏa diễm nữa nên nó đã theo gió bay ngược về phía hắn.

Chứng kiến sự ứng biến mau lẹ của Kim Thanh Hàn, trong mắt Phượng Thanh Thiên thoáng hiện lên vẻ tán thưởng. Nhưng hắn cũng không cùng Kim Thanh Hàn tiếp tục giằng co, ngược lại không cố gắng khống chế hỏa diễm nữa. Mất linh lực của Phượng Thanh Thiên, hỏa diễm toàn trường nhanh chóng tiêu tán vào hư vô, mà đạo hỏa diễm đang hướng về phía hắn cũng trong nháy mắt biến mất không thấy đâu.

https://thuviensach.vn

Cho tới lúc này, mọi người dưới sân mới từ trận đấu ngoạn mục này kịp phản ứng lại, phát ra những tiếng hoan hô náo nhiệt. Với loại cường độ công kích này, những đệ tử cấp thấp không có mấy người có khả năng ứng phó được. Nhưng đối với Phượng Thanh Thiên và Kim Thanh Hàn chỉ là làm nóng người mà thôi.

-Rất không tồi, mười năm nay ngươi đã tiến bộ rất nhiều.

Phượng Thanh Thiên nhẹ nhàng lắc cổ tay, căn bản như không thấy hỏa diễm vừa rồi đã bốc đến trước mặt mình, chỉ nhìn chằm chằm Kim Thanh Hàn nhẹ nhàng nói.

-Ngươi cũng vậy, ta còn tưởng rằng lần này có thể dễ dàng đánh bại ngươi chứ. Xem ra muốn thắng được, có lẽ phải tốn một chút công phu rồi.

Kim Thanh Hàn nhàn nhạt trả lời.

-Bất quá, ngươi ngoại trừ chiêu "Kim Linh Thương" này, chẳng lẽ không còn thủ đoạn nào khác sao? Ngươi dùng mãi chiêu này có biết là đơn điệu lắm không?

Phượng Thanh Thiên trào phúng nói.

-Ngươi không phải cũng chỉ dùng mỗi "Hỏa Điểu Thuật" hay sao? Ta dùng "Kim Linh Thương" như vậy là đủ rồi.

Kim Thanh Hàn cũng không hề tức giận, chỉ lãnh đạm trả lời.

-Xem ra, chúng ta đều phải sử dụng tuyệt chiêu rồi.

Phượng Thanh Thiên vừa cười vừa nói, chỉ là trên miệng có chút sự khinh thường, khiến người khác xem vô cùng khó chịu.

-Nói như vậy, khởi động đã kết thúc rồi ah?

https://thuviensach.vn

Kim Thanh hàn hỏi.

Phượng Thanh Thiên cười cười, không thừa nhận cũng không có chối bỏ, nhưng mười ngón tay liên kết xuất đạo pháp, bốn phía đột nhiên xuất hiện hơn mười đạo liệt hỏa hừng hực vọt lên gần mười trượng. Tại mỗi đạo liệt hỏa biến ra chín con Hỏa xà, đong đưa thân hình, lạnh lùng nhìn chằm chằm Kim Thanh Hàn, rồi rục rịch ngóc đầu dậy, mắt lộ hung quang.

-Hừ!

Kim Thanh Hàn không dám xem thường, chỉ hừ lạnh một tiếng, mười ngón tay cũng kết lại, trong giây lát xuất hiện kim quang cao hơn mười trượng. Rồi Kim quang cũng từ từ biến thành một hình người bằng kim cương màu vàng, cao hơn mười trượng. Chỉ thấy trên cơ thể kim cương chằng chịt, ba mắt, sáu tay, cầm đao thương thuẫn phủ các loại vũ khí, lẳng lặng trôi nổi tại đỉnh đầu Kim Thanh Hàn.

Trong nhất thời, mọi người cảm giác áp lực trên người đại tăng.

-“Cửu Đầu Hỏa Xà”!! Không ngờ là ‘Cửu Đầu Hỏa Xà’!! Không phải đạo thuật trong truyền thuyết này đã thất truyền rồi sao?

- “Kim cương hộ thể”!! Là “Kim cương hộ thể”!! Nghe nói đạo thuật này ngay cả Úy Trì trưởng lão là sư phụ của Kim Thanh Hàn cũng không dễ thi triển.

Mọi người thấy đạo thuật mà Phượng Thanh Thiên cùng Kim Thanh Hàn thi triển, phát ra những tiếng nghị luận sôi nổi rung trời.

Chứng kiến đạo thuật của hai người trong trận đấu, các vị trưởng trên đài cao vốn bất động như núi cũng tỏ ra khiếp sợ. Có nhiều trưởng lão không khống chế nổi tâm tình của mình, kích động từ chỗ ngồi đứng bật dậy. Mặc dù các trưởng lão đều biết Kim Thanh Hàn và Phượng Thanh

https://thuviensach.vn

Thiên là những kỳ tài trăm năm có một, nhưng đều không nghĩ thiên phú của hai người này lại mạnh mẽ đến như vậy.

Trương Hoa Lăng sắc mặt phức tạp, mang theo sự ngạc nhiên vui mừng cùng với cả sự đố kị mà hướng về sư phụ của Kim Thanh Hàn là Úy Trì trưởng lão nói:

-Úy Trì sư đệ che dấu thật khéo a! Thanh Hàn tu luyện thành "Kim Cương Hộ Thể" mà cũng không nói với ta và chưởng môn một tiếng.

Úy Trì trưởng lão thần sắc lại không thay đổi, chỉ là ánh mắt không ngừng chớp động cho thấy trong lòng hắn cũng không thể bình tĩnh, thật lâu sau mới nói:

-Thanh Hàn, đứa nhỏ này luyện thành "Kim Cương Hộ Thể" lúc nào ta cũng đâu có biết.

-Ồ! Phải vậy không? Mặc kệ thế nào, có hai gã đệ tử thiên tư hơn người này, thì đó là phúc của Cửu Hoa môn chúng ta rồi.

Trương Hoa Lăng lại không chút nào để ý cười hào sảng nói.

-Sư huynh, năng lực càng lớn, nguy hại cũng càng nhiều. Phượng Thanh Thiên này….

Chu Hoa Hải chần chờ nói.

-Phượng gia giờ chỉ còn là quá khứ, chỉ có một Phương Thanh Thiên không gây nổi sóng gió gì đâu, Chu sư đệ bất tất phải cố kỵ

Trương Hoa Lăng lại khoát tay quả quyết nói, chỉ là trong mắt hắn hiện lên một tia thần sắc lo lắng rõ ràng.

Trở lại trận đấu.

https://thuviensach.vn

-Chính thức tỉ thí thực sự bắt đầu rồi.

Bạch Thanh Phúc thản nhiên vừa cười vừa nói. E rằng tại đương trường, hắn là người duy nhất không lộ ra thần sắc khiếp sợ mà thôi. Tựa như cho dù xuất hiện bất kể chuyện gì, trên mặt của hắn cũng luôn luôn giữ nụ cười vậy.

-"Kim Cương Hộ Thể"? "Cửu Đầu Hỏa Xà"?

Từ Thanh Phàm thì thào tự nói, thần sắc không tự chủ lộ ra dáng vẻ hơi lo lắng.

-Từ sư đệ lo lắng cho Kim sư đệ à?

Bạch Thanh Phúc thấy sự lo lắng trên mặt của Từ Thanh Phàm hỏi.

-Đúng vậy, công lực của hai người kia đều hết sức kinh người. Một khi khống chế không cẩn thận thì rất có thể sinh mạng sẽ bị nguy hiểm.

Từ Thanh Phàm lo lắng nói ra:

-Mà tính cách Kim sư đệ lại quá háo thắng, cho nên, ta sợ vạn nhất….

-Đúng vậy, ta nghe sư huynh nói, trước kia trong khi quyết đấu, trưởng lão làm trọng tài, ngoại trừ phán xét thắng bại ra, thì cũng tại thời điểm đệ tử tỷ thí gặp nguy hiểm, sẽ ra tay tương trợ. Nhưng chưởng môn sau khi nhậm chức, đã loại bỏ phương thức này. Nói cái gì là vì bồi dưỡng năng lực chiến đấu của các để tử cấp thấp, giúp các đệ tử cấp thấp trong thực chiến sẽ ngày càng mạnh hơn, mà càng kỳ quái là các vị trưởng lão cũng không có ai phản đối cả. Từ đó, sau đợt trước, bên trong các trận quyết đấu cũng liên tục xuất hiện các thương vong.

Bạch Thanh Phúc nói.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm rốt cuộc cũng không nói thêm cái gì, chỉ tập trung nhìn tình cảnh của trận đấu, thần sắc càng thêm lo lắng.

Trên sân đấu.

-Ngươi đã làm cho ta rất bất ngờ và kinh hãi.

Phượng Thanh Thiên nhìn hư ảnh của Kim cương nhân trên đầu Kim Thanh Hàn, nhàn nhạt nói. Kì quái chính là trên mặt hắn vẫn mang theo nụ cười.

-Ngươi cũng vậy thôi.

Kim Thanh Hàn vẫn như trước, chỉ nhìn chằm chằm Phượng Thanh Thiên, căn bản không để ý đến diện mục của Hỏa xà xung quanh mình.

-Đã như vậy, để ta xem một chút, rốt cuộc "Kim Cương Hộ Thể" có đấu lại được Hỏa xà của ta không?

Phượng Thanh Thiên cười nhạt nói.

- Sẽ phụng bồi đến cùng.

Khi đang nói chuyện, chỉ thấy bầy Hỏa xà đang nhìn chằm chằm như hổ đói đột nhiên ào ào mở ra những chiếc miệng to như chậu máu. Rồi hướng về Kim Thanh Hàn phụt ra những cột lửa, đan kín thành Hỏa võng mà chụp xuống Kim cương nhân trên đầu Kim Thanh Hàn.

Ngay khi Hỏa xà phun ra những cột lửa, thì trên đầu Kim Thanh Hàn, ba mắt của Kim cương nhân đột nhiên mở to, bộc phát ra kim quang chói mắt, sáu cánh thay to khỏe đồng thời vung vũ khí lên không trung, từ trên trời giáng vào Hỏa võng, hung hăng muốn đập bể nó.

"Kim Cương Hộ Thể", "Cửu Đầu Hỏa Xà". Cùng hai loại đạo thuật cường đại này trong truyền thuyết, hai người quyết đấu với nhau, rốt cuộc

https://thuviensach.vn

ai là người thắng cuộc?

Mọi người đều chờ mong, sáu loại vũ khí Kim sắc với những hình dáng khác nhau cùng với Hỏa võng khổng lồ rốt cuộc cũng hung hăng đụng vào nhau. Trong lúc nhất thời, trên lôi đài, Kim quang cùng Hồng quang lóe sáng, như mũi nhọn đâm vào mắt của những người đứng xem.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 43: Thắng Bại

Trong lúc mọi người chờ mong, sáu loại Kim sắc vũ khí của Kim cương hộ thể cùng với Hỏa võng khổng lồ rốt cuộc cũng va chạm mãnh liệt vào nhau. Khi Kim sắc vũ khí với Hỏa võng tiếp xúc lẫn nhau, nó phát ra những tiếng nổ liên tiếp và tỏa ra Kim quang cùng Hỏa quang làm cho mọi người bị lóa mắt.

Mặc dù ánh sáng chói mắt, nhưng mọi người vẫn gắt gao nhìn chằm chằm vào sân đấu, như sợ bỏ sót một chi tiết nào đó.

Trong trận quyết đấu, vũ khí của Kim cương nhân và Hỏa võng giao chiến tạo nên những ánh sáng vàng và đỏ lóe ra, bao trùm lôi đài. Mọi người dựa vào màu sắc mạnh mẽ của lưỡng quang mà suy đoán tình hình thực tế. Cuộc tỷ thí hẳn đang diễn ra vô cùng quyết liệt. Từ việc lưỡng quang che kín một góc trời có thể thấy, Kim Thanh Hàn và Phượng Thanh Thiên chiến đấu tới giai đoạn giằng co quyết liệt.

Trong lúc hai người giằng có, thời gian không biết đã trải qua bao lâu, một tiếng nổ lớn vang lên phía chân trời, tựa như mặt đất đều vì tiếng nổ này mà chấn động mạnh mẽ. Nhiều người xem chung quanh đều không thể đứng vững mà té ngã trên mặt đất.

Theo tiếng nổ lớn vang lên, những ánh sáng màu vàng và đỏ đều tản đi, mọi người lúc này cũng đã có thể thấy rõ tình hình cuộc chiến. Chỉ thấy tại đương trường, Hỏa võng của "Cửu Đầu Hỏa Xà" phun ra, dưới sự công kích liên tục của "Kim Cương Hộ Thể", đã hóa thành linh khí và tiêu tán

https://thuviensach.vn

vào không trung. Nhưng “Kim Cương Hộ Thể” của Kim Thanh Hàn cũng bị tổn hại nghiêm trọng, sáu cánh tay chịu không nổi, đã không còn nguyên vẹn vẹn, hư ảnh kim cương sau lưng Kim Thanh Hàn càng trở lên ảm đạm, mơ hồ yếu đi rất nhiều.

Tuy đánh tan công kích của Phượng Thanh Thiên, nhưng sắc mặt của Kim Thanh Hàn đã có chút khó coi, hơn nữa, đây chỉ là đợt công kích đầu tiên của “Cửu Đầu Hỏa Xà”. Cho dù bị “Kim Cương Hộ Thể” của hắn đánh tan, nhưng nó cũng đã tổn hao nghiêm trọng. Nếu tiếp tục công kích thêm vài lần nữa, sợ rằng “Kim Cương Hộ Thể” cũng không chịu được.

Vốn dĩ, so sánh tu vi với Phượng Thanh Thiên, Kim Thanh Hàn cũng không chật vật như vậy. Nhưng Phượng Thanh Thiên tu luyện đạo pháp Hỏa hệ, đối với đạo pháp Kim hệ của hắn khắc chế rõ ràng, cho nên mỗi lần muốn đánh tan công kích của Phượng Thanh Thiên, Kim Thanh Hàn luôn phải sử dụng công lực so với bình thường gấp mấy lần mới có thể chống đỡ được.

-Không thể cứ phòng ngự bị động mãi như vậy, nếu không sẽ thất bại. Có lẽ ta phải chủ động tấn công mới được.

Kim Thanh Hàn âm thầm suy nghĩ.

Nghĩ tới đây, mười ngón tay Kim Thanh Hàn kết lại, trong cơ thể phóng ra lượng Kim linh khí vô cùng lớn, hướng tới “Kim Cương Hộ Thể”. Khi Kim Thanh Hàn cung cấp một lượng lớn Kim linh khí, hư ảnh “Kim Cương Hộ Thể” một lần nữa trở lại ổn định, sáu cánh tay bị thương tổn đang được chữa trị với tốc độ vô cùng mau chóng.

Tiếp theo, mười ngón tay Kim Thanh Hàn lại biến đổi, ba con mắt của “Kim Cương Hộ Thể” bộc phát ánh sáng mãnh liệt, vô cùng chói mắt. Sáu cánh tay đột nhiên tăng tốc, tấn công tới “Cửu Đầu Hỏa Xà”.

- Có ý tứ.

https://thuviensach.vn

Phượng Thanh Thiên nhìn thấy sự biến hóa “Kim Cương Hộ Thể” của Kim Thanh Hàn, chợt cười khẽ rồi nói. Nhưng trong tay hắn lại không chút nào ngừng lại chỉ quyết, chỉ huy “Cửu Đầu Hỏa Xà” mở to miệng, phun ra liệt diễm, tấn công Kim cương nhân, cố gắng ngăn cản công kích của nó.

Nhưng rõ ràng lần công kích này Kim Thanh Hàn đã có sự chuẩn bị. Đối mặt với Hỏa xà, sáu cánh tay cầm vũ khí chợt tỏa sáng, đem liệt diễm ngăn cản ở bên ngoài. Mặc dù Kim quang của sáu cánh tay có ảm đạm đi một ít, nhưng cũng thuận lợi đánh tới trước mặt “Cửu Đầu Hỏa Xà”.

Cứ như vậy, sáu cái vũ khí giống như có thể hủy thiên diệt địa, tỏa ra hơi thở dữ dằn, hung hăng nện vào thân Hỏa xà. Bị Kim sắc vũ khí đánh trúng, Hỏa xà không có chút lực nào để chống cự, liền tiêu tán vào hư vô. Mặc dù nguyên nhân là do Hỏa xa không có thủ đoạn nào để phòng ngự, nhưng cũng có thể thấy rõ lực công kích kinh người của Kim cương nhân.

Tuy nhiên, số lượng của Hỏa xà lại vô cùng lớn, phấn bố cũng rộng rãi. Mặc dù “Kim Cương Hộ Thể” của Kim Thanh Hàn đã toàn lực công kích, nhưng vẫn như cũ, không cách nào có thể tấn công được tất cả. Cho nên vẫn có hơn hai mươi con Hỏa xà tránh thoát sự công kích của Kim Thanh Hàn.

Mà chỉ quyết của Phượng Thanh Thiên cũng biến đổi, những con Hỏa xà còn lại cùng phát ra tiếng rít chói tai. Dưới sự điều khiển của hắn, Hỏa xà liền rời khỏi liệt diễm , bò rất nhanh tấn công tới Kim Thanh Hàn. Bởi vì tốc độ hành động của Hỏa xà rất nhanh, hơn nữa số lượng lại lớn, cho nên Kim Thanh Hàn không có cách nào hữu hiệu để phòng bị sự tấn công từ bốn phương tám hướng của Hỏa xà.

Nhưng đối mặt với sự tấn công của Hỏa xà, Kim Thanh Hàn không hề bối rối, khóe miệng lại lộ ra một nụ cười quái dị. Ngay cả Phượng Thanh Thiên cùng mọi người dưới sân cũng âm thầm cảm thấy lạ lùng. Đột nhiên, Kim Thanh Hàn lại xuất ra chỉ quyết, khẽ quát lên một tiếng

https://thuviensach.vn

-Bạo!!

Theo tiếng quát của Kim Thanh Hàn, “Kim Cương Hộ Thể” tự nhiên lại phát ra Kim quang chói mắt, rồi một tiếng nổ vang lên. Trong nháy mắt, Kim cương nhân đã tự bạo liệt. Mà Hỏa xà đang bò đến phía Kim Thanh Hàn chuẩn bị công kích cũng bị nổ cho tan xác, biến mất vào không trung.

Sau tiếng nổ, sương khói dần tan, một lần nữa, thân hình ngạo nghễ của Phượng Thanh Thiên cùng Kim Thanh Hàn lại hiện ra trước mắt mọi người.

Đầu tiên, trên sắc mặt Phượng Thanh Thiên lộ ra vẻ kinh ngạc, sau đó nói:

-Ngươi dĩ nhiên lại để cho “Kim Cương Hộ Thể” tự bạo??

- Do ngũ hành tương khắc, “Kim Cương Hộ Thể” không có biện pháp nào để phòng ngự sự công kích từ “Cửu Đầu Hỏa Xà” của ngươi. Cho nên đồng quy vu tận là tốt nhất.

Kim Thanh Hàn thản nhiên nói:

-Hơn nữa, theo ta được biết, thi triển “Cửu Đầu Hỏa Xà” hao phí linh khí hơn rất nhiều so với thi triển “Kim Cương Hộ Thể”. Cho nên tự bạo cũng không tính là lãng phí.

Sau khi nghe hắn nói, Phương Thanh Thiên nhìn thật sâu vào Kim Thanh Hàn, khẩu khí khôi phục lại bình thường, nói:

- Ta không thể không thừa nhận rằng, ngươi là thiên tài trăm năm khó được. So với mười năm về trước, ngươi đã mạnh lên rất nhiều.

- Quá khen.

- Nhưng ngươi có nhớ lời ta đã nói mười năm về trước không?

https://thuviensach.vn

Phượng Thanh Thiên nhẹ nhàng hỏi.

-Mười năm trước, ngươi đã nói rất nhiều.

-Hồi đó ta đã từng nói, ngươi quả thật là một thiên tài. Nhưng vô luận thiên tài như thế nào, trước mặt Phượng gia ta chỉ là sự chê cười mà thôi.

Vừa nói, liệt diễm trên người Phượng Thanh Thiên hóa thành vô số Hỏa cầu, ầm ầm tấn công tới Kim Thanh Hàn.

Trong lúc nhất thời, Hỏa diễm che kín cả bầu trời.

Đồng thời, quanh người Kim Thanh Hàn tản ra Kim quang, hóa thành một bộ Kim giáp bao trùm toàn thân. Đúng là pháp quyết mà hắn đã từng dùng: “Kim Giáp Thuật”.

Hỏa cầu bắn nhanh tới, đập vào người Kim Thanh Hàn, nhưng không tạo thành chút tổn thương gì cho hắn. Lực phòng ngự của “Kim Giáp Thuật” có thể thấy rõ. Mà Kim Thanh Hàn sau khi phòng thủ xong cũng bắt đầu liên tiếp bắn ra Kim kiếm, nhưng Phượng Thanh Thiên lại nhanh nhẹn di động nên đã tránh thoát.

Kim kiếm cùng Hỏa cầu đều có uy lực cực lớn. Người xem ở dưới đang bàn luận sôi nổi, nhưng cũng đã lui lại ra sau, sợ chính mình bị ngộ thương.

Kim hệ tu tiên giả được gọi là toàn diện chiến đấu giả. Sử dụng đầy đủ cả công thủ đạo pháp. Công kích lợi hại, phòng ngự vững chắc. Mỗi đạo Kim kiếm Kim Thanh Hàn bắn ra khi bổ vào sân đá, làm nứt cả sàn đấu. Mặc dù đều bị Phượng Thanh Thiên tránh thoát, nhưng uy thế để lại trên sân cũng đủ làm cho người khác khiếp sợ.

Mà Hỏa hệ tu tiên giả được gọi là hủy diệt chiến đấu giả. Về cơ bản, mỗi đạo pháp của Hỏa hệ đều có tính hủy diệt trên quy mô lớn, đốt cháy

https://thuviensach.vn

vạn vật. Hỏa cầu bắn ra làm nhiệt độ tăng lên rất nhanh, thậm chí ngay cả bốn phía sàn đấu của lôi đài cũng biến thành một mầu đen.

Mặc dù từ trên lôi đài, hai người giống như đang dùng toàn lực để tỉ thí, thậm chí Kim Thanh Hàn còn công kích mạnh hơn một ít. Kim kiếm bắn ra tứ phía, thậm chí có mấy lần thiếu chút nữa đã đả thương Phượng Thanh Thiên. Nhưng Kim Thanh Hàn lại biết chính mình đang ngày càng bất lợi. Mặc dù trên lôi đài, thế công của hắn chiếm đa số, bởi vì hắn đã thi triển "Kim Giáp Thuật", không cần phải lo lắng đến chuyện phòng thủ, chỉ cần chuyên tâm tấn công. Nhưng Phượng Thanh Thiên một bên tránh né, một bên lại tiến hành phản kích rất mau lẹ.

Nhưng Kim Thanh Hàn lại không nghĩ tới Hỏa cầu này của Phượng Thanh Thiên tuy không có gì nổi bật, nhưng uy lực lại vô cùng lớn như vậy. Liên tiếp bị tấn công, Kim Thanh Hàn kinh ngạc phát hiện ra đạo thuật phòng ngự nổi tiếng "Kim Giáp Thuật" của mình vậy mà linh khí đã dần trở nên bất ổn.

Kim Thanh Hàn nhíu mày, một lần nữa gia tăng cường độ công kích. Thế công mãnh liệt đó làm cho Phượng Thanh Thiên có chút thất thố, không kịp phòng ngự, bị Kim kiếm đẩy dần vào góc chết. Đạt được mục đích, Kim Thanh Hàn cũng không dùng Kim kiếm để tấn công, mà tập trung Kim linh khí, hóa thành một Kim sắc cự phủ, mang theo khí tức nguy hiểm, hung hăng nện xuống Phượng Thanh Thiên.

Phượng Thanh Thiên phát hiện ra tình cảnh của mình, cũng không hề bối rối. Hắn nhìn chăm chú vào Kim sắc cự phủ từ trên trời giáng xuống, sắc mặt lạnh lùng.

Đột nhiên, khi Kim sắc cự phủ bổ xuống người Phượng Thanh Thiên, trong nháy mắt, trên người hắn xuất ra liệt diễm rừng rực, nhiệt độ trên sân tăng lên mạnh mẽ. Đồng thời, có tiếng phượng kêu thánh thót vang lên từ phía chân trời. Giữa khối liệt diễm, một thân ảnh phượng hoàng dài gần

https://thuviensach.vn

mười trượng đột ngột hiện lên, không chút chậm trễ, cấp tốc hướng về cự phủ xông tới. Trong nhất thời, nó đã ngăn cản thế công mãnh liệt của Kim sắc cự phủ.

Đó chính là một trong tam đại tuyệt kĩ bí truyền của Phượng Thanh Thiên: "Liệt Diễm Phượng Hoàng".

Đối mặt "Liệt Diễm Phượng Hoàng", cho dù Kim Thanh Hàn tập trung toàn bộ lực công kích thì Kim sắc cự phủ cũng bắt đầu rơi vào thế yếu, bị "Liệt Diễm Phượng Hoàng" từ từ đẩy lại. Quan trọng hơn, trong cơ thể của "Liệt Diễm Phượng Hoàng" có chứa Hỏa linh khí vô cùng tinh thuần, tính ăn mòn lớn. Vì thế, Kim quang chói sáng ban đầu của Kim sắc cự phủ dần dần trở nên ảm đạm.

Thấy Kim sắc cự phủ của mình bắt đầu khó chống đỡ nổi "Liệt Diễm Phượng Hoàng", Kim Thanh Hàn nhíu mày, cái tình cảnh này sao lại giống với mười năm trước như vậy?

- Tuy nhiên, ta cũng không phải là Kim Thanh Hàn của mười năm về trước.

Từ tận đáy lòng, Kim Thanh Hàn âm thầm nói ra.

- Bạo!

Đột nhiên, Kim Thanh Hàn quát khẽ.

Đây chính là lần thứ hai Kim Thanh Hàn cho linh khí của mình tự bạo.

Phượng Thanh Thiên phát hiện được ý đồ của Kim Thanh Hàn thì đã muộn. Hắn thầm hô không ổn, bởi khoảng cách của hắn cùng Kim phủ quá gần, muốn tránh né cũng không kịp nữa rồi.

"Bùm.."

https://thuviensach.vn

Theo tiếng quát khẽ của Kim Thanh Hàn, Kim sắc cự phủ trong nháy mắt đã bạo liệt, phát Kim quang chói mắt cùng với tiếng nổ đinh tai nhức óc. Tiếng nổ mãnh liệt đó làm cho mặt đất dường như chấn động.

Một lúc lâu sau, khi màn sương khói tan mất, tình cảnh trên lôi đài lại lần nữa hiện ra trước mắt mọi người.

Chỉ thấy Phượng Thanh Thiên đang đứng chật vật bên góc lôi đài, quần áo dính đầy tro bụi, trên khóe miệng mang theo vệtt máu. Mà "Liệt Diễm Phượng Hoàng" của hắn lại càng mờ nhạt, thể tích co lại hơn một nửa. Hiển nhiên mới vừa rồi, nó đã thay Phượng Thanh Thiên chặn lại phần lớn lực công kích. Nhưng hắn cũng không để ý tới điều đó, chỉ lạnh lùng nhìn Kim Thanh Hàn.

Đây là lần đầu tiên Phượng Thanh Thiên bị thương kể từ khi tỉ thí đến nay.

-Rất tốt, thiếu chút nữa ngươi đã đánh bại ta rồi.

Phượng Thanh Thiên lạnh lùng nói.

-Đúng vậy, dù sao cũng chỉ là thiếu chút nữa.

Kim Thanh Hàn thản nhiên thừa nhận.

-Ngươi đã để cho ta bực rồi đấy.

- Thật vậy chăng? Ta còn nghĩ ngươi sẽ không bao giờ tức giận cơ đấy.

-Ngươi không tự nhận thua đi? Hay lại muốn ta giáo huấn ngươi như lần trước?

- Tại sao ta phải nhận thua?

https://thuviensach.vn

- Chẳng phải lần tự bạo vừa rồi, tuyệt đại bộ phận linh khí trong cơ thể ngươi đã tiêu hao hết rồi hay sao?

Lúc này, ánh mắt của Phượng Thanh Thiên đã tỉnh táo trở lại, chỉ có khẩu khí là vẫn lạnh băng như trước.

- Đúng là hiện tại linh khí trong cơ thể ta chưa đủ lấy một phần ba.

Kim Thanh Hàn gật đầu thừa nhận.

-Nhưng có đối khi, thắng bại không chỉ dựa vào linh khí trong cơ thể.

Vừa nói, Kim Thanh Hàn từ trong tay áo xuất ra một cái Kim sắc tiểu kiếm cùng với Kim sắc hoàn, mặt trên cùng tản ra Kim linh khí nồng đậm. Tiếp theo, hắn ném Kim sắc hoàn lên trời, tại đó nó mở rộng thêm mấy lần. Mà Kim Thanh Hàn cũng nhảy lên Kim hoàn, mượn lực của nó trôi nổi trên không trung, lấy Kim sắc tiểu kiếm lạnh lùng chỉ vào Phượng Thanh Thiên.

Chứng kiến động tác của Kim Thanh Hàn, trong mắt Phượng Thanh Thiên xẹt qua một tia khinh thường, nhàn nhạt nói:

- Pháp khí sao? Tưởng chỉ mình ngươi mới có ah?

Vừa nói, trên tay Phượng Thanh Thiên cũng đột nhiên xuất hiện một cây trường trượng, tỏa ra Hỏa quang chói mắt. Trên đầu trượng điêu khắc một con phượng hoàng vô cùng sống động, hai mắt lóe ra Hỏa quang thần bí. Ba cái đuôi phượng kéo dài tới tận cuối trượng, trông vô cùng lộng lẫy. Đó chính là “Phượng Linh Trượng” mà Từ Thanh Phàm đã từng đấu được chứng kiến.

Sau khi “Phượng Linh Trượng” xuất hiện trên tay Phượng Thanh Thiên, đồng thời, “Liệt Diễm Phượng Hoàng” cũng phát ra tiếng hót lảnh lót, vang vọng chân trời, không ngừng bay lượn trên đầu hắn. Mà Phượng

https://thuviensach.vn

Thanh Thiên lại nhảy lên trên lưng của Phượng hoàng, chậm rãi bay lên không trung, lạnh lùng đối mặt với Kim Thanh Hàn.

Sau khi "Phượng Linh Trượng" xuất hiện trên tay Phượng Thanh Thiên, đồng thời, "Liệt Diễm Phượng Hoàng" cũng phát ra tiếng hót lảnh lót vang vọng chân trời, không ngừng bay lượn trên đầu hắn. Mà Phượng Thanh Thiên lại nhảy lên trên lưng của Phượng hoàng, chậm rãi bay lên không trung, lạnh lùng đối mặt với Kim Thanh Hàn.

- Tuy ta cần phải dùng đến pháp khí để đánh bại ngươi, nhưng không phải là hai kiện này.

Nhìn Phượng Thanh Thiên bay đến, thần sắc Kim Thanh Hàn không đổi, lãnh đạm nói.

- Ồ! Xem ra sư phụ cho ngươi không ít pháp khí a? Vậy ngươi cần dùng đến loại pháp khí nào để đánh bại ta?

Phượng Thanh Thiên mang theo ý cười trào phúng, nhẹ giọng hỏi.

Ngay lúc này, dị biến nổi lên. Trên đầu cùng với dưới chân Phượng Thanh Thiên đột nhiên xuất hiện hai cái vòng khổng lồ. Nhưng cái vòng trên đầu lại tỏa ra Kim quang mãnh liệt, còn cái vòng ở dưới chân lại tỏa ra Ngân quang.

Sau khi hai chiếc vòng lớn xuất hiện, lập tức trùm tới Phượng Thanh Thiên. Phát giác ra trên dưới xuất hiện hai cái vòng, sắc mặt Phượng Thanh Thiên đại biến, muốn trốn tránh nhưng không kịp. Cứ như vậy mà bị vòng nhốt lại. Trên cái vòng xuất hiện những mũi nhọn, đâm mạnh vào các huyệt đạo ở người Phượng Thanh Thiên, cắt đứt khả năng vận chuyển linh khí trên người hắn. Lúc này, Phượng Thanh Thiên muốn dùng linh khí trong cơ thể để chống cự cũng không được.

https://thuviensach.vn

Linh khí trong người Phượng Thanh Thiên không cách nào vận chuyển được, “Liệt Diễm Phượng Hoàng” dưới chân hắn không được điều khiển, rốt cục đã tiêu tán thành hư vô. Không có “Liệt Diễm Phượng Hoàng” đỡ, Phượng Thanh Thiên trên người gắn theo hai cái vòng, giữa không trung rơi mạnh xuống mặt đất.

Trên đài cao.

- “Thiên Kim Địa Ngân Võng”? Úy trì sư đệ, không nghĩ được rằng ngươi dĩ nhiên lại đem cái pháp khí này mà ban cho Thanh Hàn a.

Trương Hoa Lăng kinh ngạc nói.

- Ta cũng không ngờ rằng hắn lại nhanh như thế có thể vận dụng tự nhiên pháp bảo này.

Úy Trì trưởng lão chậm rãi nói, chỉ là vẻ kinh ngạc trong mắt không có ít hơn so với Trương Hoa Lăng.

Trên lôi đài.

- Ta dùng pháp bảo này đấy.

Đến tận lúc này Kim Thanh Hàn mới nói.

- “Thiên Địa Kim Ngân Võng”?.

Phượng Thanh Thiên rơi xuống mặt đất, mặc dù cả người co rút lại vì đau đớn, nhưng vẫn như cũ mà nhìn chằm chằm vào Kim Thanh Hàn, hỏi.

Kim Thanh Hàn gật đầu thừa nhận, thản nhiên nói:

-Hiện tại, ngươi hãy nhận thua đi.

“Hiện tại, ngươi hãy nhận thua đi”.

https://thuviensach.vn

Những lời này đã đánh mạnh vào cõi lòng của Phượng Thanh Thiên. Chính mình phải thua sao? Ban đầu rất thuận lợi, sao bây giờ lại như thế này? Ta là truyền nhân duy nhất của Phượng gia, lại thua chính bại tướng của mình sao?

Đúng lúc đó, một thanh âm tà ác tựa như trong lòng Phượng Thanh Thiên vang lên:

-Ngay cả tiểu tử này ngươi cũng không thắng được, còn muốn tìm ta báo thù sao?? Ngươi không xứng.

Tiếp theo, Phượng Thanh Thiên lại như nghe được chính thanh âm của phụ thân mình:

-Ngươi chẳng phải đã thề với ta sẽ đi gặp cừu nhân của Phượng gia –"Ám Xà Tinh Quân" để báo thù hay sao? Hiện tại, ngay cả người kia ngươi cũng không có cách nào để chiến thắng, còn nói tới báo thù hả?

"Đúng vậy, ta còn muốn báo thù! Cừu nhân cường đại như vậy, nếu ngay cả Kim Thanh Hàn ta cũng không thể thắng, báo thù sao được?"

Đáy lòng Phượng Thanh Thiên không ngừng gầm rú. Kiêu ngạo như hắn mà nói, căn bản không cho phép mình có thể dễ dàng bị đánh bại.

Tâm tình Phượng Thanh Thiên không ngừng ba động, hắn chợt cảm thấy linh khí trong cơ thể bị giam cầm lúc này đang chậm rãi nổi lên sóng gió. Tiếp theo, luồng ba động này càng ngày càng trở nên mãnh liệt, một đạo linh khí khổng lồ đột nhiên xuất hiện tại huyệt Linh hải. Đạo linh khí này so với linh khí trước kia của Phượng Thanh Thiên tinh thuần hơn rất nhiều. Nó không ngừng chạy dọc theo kinh mạch của Phượng Thanh Thiên, mạnh mẽ tới mức làm gãy mấy mũi nhọn đang giam cầm hắn.

Linh khí vận chuyển rất nhanh, theo đó, nó càng ngày càng lớn lên nhưng lại tinh thuần hơn nhiều. Thậm chí Phượng Thanh Thiên còn cảm

https://thuviensach.vn

nhận thấy thân thể mình thừa nhận không được hết. Mà lúc hắn cảm thấy chính mình sắp thừa nhận không được nữa, linh khí trong cơ thể phát sinh dị biến lần thứ hai. Nó bắt đầu không ngừng áp súc, cuối cùng giống như hóa thành dịch thể.

Trên lôi đài, Kim Thanh Hàn thấy Phượng Thanh Thiên đột nhiên nhắm hai mắt lại, nằm ngã ở trên mặt đất, giống như là đang run rẩy. Trong lòng hắn bắt đầu cảm thấy có chút bất an. Nhưng lại không thể giải thích do nguyên nhân gì.

Đúng lúc này, Phượng Thanh Thiên đang nằm úp trên mặt đất đột nhiên thôi run rẩy. Sau đó, trên người hắn bộc phát ra khí tức vô cùng cường đại, so với trước đây lúc hắn mạnh mẽ nhất cũng lớn hơn nhiều. Nhưng không quá lâu, khí tức cường đại này lại hoàn toàn thu liễm. Nếu không phải Kim Thanh Hàn tận mắt nhìn thấy, hắn cũng đâu dám tin, bởi vì lúc này Phượng Thanh Thiên đã không còn một tia hơi thở nào.

Chứng kiến dị biến của Phượng Thanh Thiên, các vị trưởng lão trên đài cao không ngừng đứng dậy. Linh khí nội liễm, chỉ khi đạt tới Linh tịch kì thì mới có thể xuất hiện tính chất đặc biệt đó.

Sau đó Kim Thanh Hàn vô cùng kinh hãi, vốn Phượng Thanh Thiên không có cách nào sử dụng linh khí, nhưng trên người hắn lại bắt đầu tản mát ra hỏa diễm nhàn nhạt. Tiếp theo, hỏa diễm trên người hắn ngày càng mãnh liệt hơn. Cuối cùng cả thân thể Phượng Thanh Thiên đều hóa thành một đạo Phích lịch chi hỏa.

“Thiên Kim Địa Ngân Võng” mặc dù có thể bao vây thân thể của tu tiên giả cũng như giam cầm tu vi vủa hắn, nhưng lại không cách nào giam cầm loại hỏa diễm vô hình vô dạng như vậy. Cho nên khi toàn thân Phượng Thanh Thiên biến thành Phích lịch chi hỏa, “Thiên Kim Địa Ngân Võng” cũng không thể vây khốn thân thể hắn, để Phượng Thanh Thiên trong nháy mắt biến ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Thoát khỏi "Thiên Kim Địa Ngân Võng", đạo Phích lịch chi hỏa lại hóa thành thân thể Phượng Thanh Thiên, Hắn nhắm hai mắt lại, đứng thẳng trên lôi đài, tựa như đang cẩn thận cảm nhận chính biến hóa của bản thân mình.

Cảm thụ được khí tức vô cùng cường đại phát ra rồi lại thu liễm vào trên người Phượng Thanh Thiên, sắc mặt Kim Thanh Hàn trong lúc nhất thời có chút khó coi, ngữ khí khô khốc, chậm rãi hỏi:

- Ngươi đã đột phá tới Linh tịch kì??

Lấy tu vi Phượng Thanh Thiên mà nói, Linh tịch kì cũng chỉ còn cách một đường chỉ nhỏ, nhưng để đột phá cảnh giới cũng còn có rất nhiều hạn chế. Mỗi lần muốn tiến thêm một bậc thì phải cần hơn mười năm mới có thành quả. Khi Phượng Thanh Thiên cùng Kim Thanh Hàn tỉ thí, bởi vì thất bại nên đã kích thích toàn bộ tiềm năng trong người hắn, đột phá Tích cốc kì, đạt tới Linh tịch kì.

Linh tịch kì, khí tức nội liễm, linh khí hóa chất Mặc dù hiện tại tu vi của Phượng Thanh Thiên chỉ như là đột phá một tầng giấy mỏng, nhưng thực lực lại khác biệt một trời một vực.

Nghe thấy nghi vấn của Kim Thanh Hàn, rốt cuộc Phượng Thanh Thiên cũng chậm rãi mở hai mắt, liếc nhìn hắn giữa không trung một cái, sau đó nói:

- Cảm ơn ngươi, mặc dù trước đây ta cũng chỉ cách Linh tịch kì một chút, nhưng không có trận tỉ thí này cùng ngươi, muốn đột phá cần không biết bao nhiêu thời gian mới được. Hơn nữa, lần đột phá này không chỉ đạt tới tu vi Linh tịch kì, mà ta còn lĩnh ngộ được một trong tam đại tuyệt kĩ thứ hai của Phượng gia: "Phích lịch hỏa".

Trả lời xong, ánh mắt Phượng Thanh Thiên mang theo chút đăm chiêu, nhìn sắc mặt khó coi của Kim Thanh Hàn một lúc lâu, sau đó chậm

https://thuviensach.vn

rãi nói:

-Hiện tại, ngươi hãy nhận thua đi.

“Hiện tại, ngươi hãy nhận thua đi”.

Lời nói này giống hệt như những gì Kim Thanh Hàn nói với Phượng Kim Thanh lúc nãy.

Thấy được tình cảnh trên lôi đài, Từ Thanh Phàm thở dài một tiếng. Hắn biết, lấy tính cách Kim Thanh Hàn mà nói, tuyệt đối sẽ không nhận thua.

…….

Chín tháng sau.

Ở một tiểu viện đơn sơ, Từ Thanh Phàm cùng với một kim sắc lão giả đứng lẳng lặng dưới bóng cây, ánh mắt lo lắng nhìn về cánh cửa sổ đang đóng chặt của một gian phòng nhỏ.

- Úy trì sư thúc, Kim sư đệ còn chưa đi ra sao?

Từ Thanh Phàm thấp giọng hỏi.

Úy trì trưởng lão nhẹ gật đầu một cái, chậm rãi nói:

- Từ lần thất bại trước, hắn cũng không có ra khỏi căn phòng này một nửa bước.

Nghe Úy trì trưởng lão nói, Từ Thanh Phàm trong mắt lộ ra vẻ lo lắng, thở dài:

- Trận tỉ thí đó đã làm cho Kim sư đệ nhận đả kích quá lớn.

Úy trì trưởng lão hừ lạnh một tiếng:

https://thuviensach.vn

- Ngay cả thất bại cũng không chịu nổi, thật sự đã làm mất đi thể diện của Úy Trì ta rồi.

Tuy nói vậy, nhưng nét lo lắng trên mặt hắn lại càng thêm rõ ràng.

Trận tỉ thí trước của Kim Thanh Hàn, Phượng Thanh Thiên đột phá Linh tịch kì một cách ngoài ý muốn, thực lực đã vượt xa Kim Thanh Hàn. Nhưng lấy tính cách quật cường của Kim Thanh Hàn, hắn không hề nhận thua, vẫn muốn kiên trì tỉ thí với Phượng Thanh Thiên. Nhưng hắn đâu phải là đối thủ của Phượng Thanh Thiên, người vừa mới trước đó đã đạt tới tu vi Linh tịch kì.Vì vậy đã bị Phượng Thanh Thiên dễ dàng đánh bại.

Thua Phượng Thanh Thiên, đối với Kim Thanh Hàn có tính đả kích rất lớn. Ngay khi tỉ thí kết thúc, hắn trở về gian phòng của mình, từ đó cũng không thấy đi ra nữa.

Ngay khi Từ Thanh Phàm đang định nói cái gì đó, thì đột nhiên Kim linh khí trong căn phòng kia ba động mạnh mẽ. Tuy đã đóng chặt cửa sổ, nhưng bên ngoài, hai người vẫn thấy được Kim quang lóe ra. Luống linh khí này ba động không biết bao nhiêu lâu, rốt cuộc cũng chậm rãi ngừng lại, trong căn phòng không còn một tia động tĩnh. Thậm chí Từ Thanh Phàm cũng không thể cảm thấy khí tức của Kim Thanh Hàn nữa.

Mà sắc mặt Úy trì trưởng lại lại đột nhiên vui mừng, trong mắt lóe lên cả sự vui sướng lẫn ngạc nhiên.

Lúc này, căn phòng vốn vẫn đóng chặt cửa kia tự nhiên mở cửa. Sau gần một năm chưa ra khỏi phòng, Kim Thanh Hàn chậm rãi từ trong phòng bước ra ngoài.

Cuối cùng, so với lần gặp mặt trước của Từ Thanh Phàm, hiện tại, khí tức trên ngươi Kim Thanh hoàn hoàn toàn nội liễm, không thể cảm thụ được một chút khí tức gì của tu tiên giả. Nhưng trên người ngẫu nhiên lại lộ

https://thuviensach.vn

ra uy áp mạnh mẽ. Thần sắc ảm đạm sớm đã không thấy đâu, chỉ còn lại sự tự tin cùng với sự cường đại.

Linh khí nội liễm.

Nếu như trước, Kim Thanh Hàn giống kiếm sắc ngoài vỏ, mặc dù khí thế mạnh mẽ nhưng lại ngang ngạnh, cứng rắn như sắt. Còn bây giờ, hắn chính là một thanh bảo kiếm, mặc dù bị vỏ che khuất quang hoa, nhưng một khi xuất kiếm là thấy máu.

Thấy Từ Thanh Phàm cùng Úy Trì trưởng lão đang đứng đợi ở ngoài cửa, Kim Thanh Hàn hơi sửng sốt, sắc mặt hiện lên vẻ ấm áp. Tiếp theo, hắn bước nhanh tới trước mặt Úy Trì trưởng lão, quỳ xuống rồi trầm giọng nói:

- Đồ nhi bất hiếu Kim Thanh Hàn bái kiến sư phụ. Đã làm cho sư phụ phải lo lắng rồi.

Chứng kiến bộ dạng đó của Kim Thanh Hàn, Úy Trì trưởng lão khôi phục lại vẻ lãnh đạm ban đầu, chỉ chậm rãi nói:

- Bây giờ ngươi mới có chút bộ dáng của tu tiên. Phải biết rằng tiên lộ dài dằng dặc, đầy gian khổ, sao có thể vì một trận tỉ thí mà đánh mất sự tin tưởng của mình được?

- Đồ nhi đã hiểu.

Kim Thanh Hàn cúi đầu nói.

Úy Trì trưởng lão gật đầu, cũng không để ý tới Kim Thanh Hàn nữa, xoay ngươi đi về hướng gian phòng mình. Trước khi hắn tiến vào phòng, còn truyền lại một câu:

https://thuviensach.vn

- Theo thông lệ của tu tiên giới, ngươi bây giờ đã đạt tới Linh tịch kì. Cho dù xuất sư cũng có thể mở động phủ cho chính mình rồi.

Nghe được lời Úy Trì trưởng lão nói, đang quỳ trên mặt đất, Kim Thanh Hàn thân thể hơi chấn động, nhưng vẫn trầm giọng nói:

-Đồ nhi biết rồi ạ.

Nhìn bóng lưng Úy Trì trưởng lão, trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi tự chủ mà nhớ tới sư phụ Lục Hoa Nghiêm của mình. Người với Úy Trì trưởng lão giống nhau, trên mặt tuy nghiêm nghị nhưng trong lòng lại nhân từ, luôn luôn lặng thầm mà chuẩn bị cho chính đệ tử của mình.

- Từ sư huynh, cảm ơn huynh.

Kim Thanh Hàn đã đứng dậy, nhìn Từ Thanh Phàm với con mắt chân thành.

Lúc này, một lời nói còn hơn cả vạn lời nói khác.

- Kim sư đệ, nhân sinh không chỉ có một hồi tỉ thí.

Từ Thanh Phàm nhẹ nhàng cười nói.

Thắng? Bại? Đôi khi có thể phân biệt rõ ràng được sao? Phượng Thanh Thiên cùng Kim Thanh Hàn tỉ thí, lúc sắp đối mặt với thất bại, không hề cam chịu, mà lại lội ngược dòng, cuối cùng đột phá cảnh giới. Phượng Thanh Thiên là người thắng, còn Kim Thanh Hàn thật sự là người thất bại sao?

Thắng bại không thể chỉ xem trong một hồi tỉ thí. Sau này, đường đời hãy còn dài.

Sau khi "Phượng Linh Trượng" xuất hiện trên tay Phượng Thanh Thiên, đồng thời, "Liệt Diễm Phượng Hoàng" cũng phát ra tiếng hót lảnh

https://thuviensach.vn

lót vang vọng chân trời, không ngừng bay lượn trên đầu hắn. Mà Phượng Thanh Thiên lại nhảy lên trên lưng của Phượng hoàng, chậm rãi bay lên không trung, lạnh lùng đối mặt với Kim Thanh Hàn.

- Tuy ta cần phải dùng đến pháp khí để đánh bại ngươi, nhưng không phải là hai kiện này.

Nhìn Phượng Thanh Thiên bay đến, thần sắc Kim Thanh Hàn không đổi, lãnh đạm nói.

- Ồ! Xem ra sư phụ cho ngươi không ít pháp khí a? Vậy ngươi cần dùng đến loại pháp khí nào để đánh bại ta?

Phượng Thanh Thiên mang theo ý cười trào phúng, nhẹ giọng hỏi.

Ngay lúc này, dị biến nổi lên. Trên đầu cùng với dưới chân Phượng Thanh

Thiên đột nhiên xuất hiện hai cái vòng khổng lồ. Nhưng cái vòng trên đầu lại tỏa ra Kim quang mãnh liệt, còn cái vòng ở dưới chân lại tỏa ra

Ngân quang.

Sau khi hai chiếc vòng lớn xuất hiện, lập tức trùm tới Phượng Thanh Thiên. Phát giác ra trên dưới xuất hiện hai cái vòng, sắc mặt Phượng Thanh Thiên đại biến, muốn trốn tránh nhưng không kịp. Cứ như vậy mà bị vòng nhốt lại. Trên cái vòng xuất hiện những mũi nhọn, đâm mạnh vào các huyệt đạo ở người Phượng Thanh Thiên, cắt đứt khả năng vận chuyển linh khí trên người hắn. Lúc này, Phượng Thanh Thiên muốn dùng linh khí trong cơ thể để chống cự cũng không được.

Linh khí trong người Phượng Thanh Thiên không cách nào vận chuyển được, "Liệt

https://thuviensach.vn

Diễm Phượng Hoàng" dưới chân hắn không được điều khiển, rốt cục đã tiêu tán thành hư vô. Không có "Liệt Diễm Phượng Hoàng" đỡ, Phượng Thanh

Thiên trên người gắn theo hai cái vòng, giữa không trung rơi mạnh xuống mặt đất.

Trên đài cao.

- "Thiên Kim Địa Ngân Võng"? Úy trì sư đệ, không nghĩ được rằng ngươi dĩ nhiên lại đem cái pháp khí này mà ban cho Thanh Hàn a.

Trương Hoa Lăng kinh ngạc nói.

- Ta cũng không ngờ rằng hắn lại nhanh như thế có thể vận dụng tự nhiên pháp bảo này.

Úy Trì trưởng lão chậm rãi nói, chỉ là vẻ kinh ngạc trong mắt không có ít hơn so với Trương Hoa Lăng.

Trên lôi đài.

- Ta dùng pháp bảo này đấy.

Đến tận lúc này Kim Thanh Hàn mới nói.

- "Thiên Địa Kim Ngân Võng"?.

Phượng Thanh Thiên rơi xuống mặt đất, mặc dù cả người co rút lại vì đau đớn, nhưng vẫn như cũ mà nhìn chằm chằm vào Kim Thanh Hàn, hỏi.

Kim Thanh Hàn gật đầu thừa nhận, thản nhiên nói:

-Hiện tại, ngươi hãy nhận thua đi.

"Hiện tại, ngươi hãy nhận thua đi".

https://thuviensach.vn

Những lời này đã đánh mạnh vào cõi lòng của Phượng Thanh Thiên. Chính mình phải thua sao? Ban đầu rất thuận lợi, sao bây giờ lại như thế này? Ta là truyền nhân duy nhất của Phượng gia, lại thua chính bại tướng của mình sao?

Đúng lúc đó, một thanh âm tà ác tựa như trong lòng Phượng Thanh Thiên vang lên:

-Ngay cả tiểu tử này ngươi cũng không thắng được, còn muốn tìm ta báo thù sao?? Ngươi không xứng.

Tiếp theo, Phượng Thanh Thiên lại như nghe được chính thanh âm của phụ thân mình:

-Ngươi chẳng phải đã thề với ta sẽ đi gặp cừu nhân của Phượng gia - "Ám Xà Tinh Quân" để báo thù hay sao? Hiện tại, ngay cả người kia ngươi cũng không có cách nào để chiến thắng, còn nói tới báo thù hả?

"Đúng vậy, ta còn muốn báo thù! Cừu nhân cường đại như vậy, nếu ngay cả Kim Thanh Hàn ta cũng không thể thắng, báo thù sao được?"

Đáy lòng Phượng

Thanh Thiên không ngừng gầm rú. Kiêu ngạo như hắn mà nói, căn bản không cho phép mình có thể dễ dàng bị đánh bại.

Tâm tình Phượng Thanh

Thiên không ngừng ba động, hắn chợt cảm thấy linh khí trong cơ thể bị giam cầm lúc này đang chậm rãi nổi lên sóng gió. Tiếp theo, luồng ba động này càng ngày càng trở nên mãnh liệt, một đạo linh khí khổng lồ đột nhiên xuất hiện tại huyệt Linh hải. Đạo linh khí này so với linh khí trước kia của Phượng Thanh Thiên tinh thuần hơn rất nhiều. Nó không ngừng

https://thuviensach.vn

chạy dọc theo kinh mạch của Phượng Thanh Thiên, mạnh mẽ tới mức làm gãy mấy mũi nhọn đang giam cầm hắn.

Linh khí vận chuyển rất nhanh, theo đó, nó càng ngày càng lớn lên nhưng lại tinh thuần hơn nhiều. Thậm chí Phượng Thanh Thiên còn cảm nhận thấy thân thể mình thừa nhận không được hết. Mà lúc hắn cảm thấy chính mình sắp thừa nhận không được nữa, linh khí trong cơ thể phát sinh dị biến lần thứ hai. Nó bắt đầu không ngừng áp súc, cuối cùng giống như hóa thành dịch thể.

Trên lôi đài, Kim Thanh Hàn thấy Phượng Thanh Thiên đột nhiên nhắm hai mắt lại, nằm ngã ở trên mặt đất, giống như là đang run rẩy. Trong lòng hắn bắt đầu cảm thấy có chút bất an. Nhưng lại không thể giải thích do nguyên nhân gì.

Đúng lúc này, Phượng Thanh Thiên đang nằm úp trên mặt đất đột nhiên thôi run rẩy. Sau đó, trên người hắn bộc phát ra khí tức vô cùng cường đại, so với trước đây lúc hắn mạnh mẽ nhất cũng lớn hơn nhiều. Nhưng không quá lâu, khí tức cường đại này lại hoàn toàn thu liễm. Nếu không phải Kim Thanh Hàn tận mắt nhìn thấy, hắn cũng đâu dám tin, bởi vì lúc này Phượng Thanh Thiên đã không còn một tia hơi thở nào.

Chứng kiến dị biến của Phượng Thanh Thiên, các vị trưởng lão trên đài cao không ngừng đứng dậy. Linh khí nội liễm, chỉ khi đạt tới Linh tịch kì thì mới có thể xuất hiện tính chất đặc biệt đó.

Sau đó Kim Thanh

Hàn vô cùng kinh hãi, vốn Phượng Thanh Thiên không có cách nào sử dụng linh khí, nhưng trên người hắn lại bắt đầu tản mát ra hỏa diễm nhàn nhạt. Tiếp theo, hỏa diễm trên người hắn ngày càng mãnh liệt hơn. Cuối cùng cả thân thể Phượng Thanh Thiên đều hóa thành một đạo Phích lịch chi hỏa.

https://thuviensach.vn

"Thiên Kim Địa Ngân Võng" mặc dù có thể bao vây thân thể của tu tiên giả cũng như giam cầm tu vi vủa hắn, nhưng lại không cách nào giam cầm loại hỏa diễm vô hình vô dạng như vậy. Cho nên khi toàn thân Phượng Thanh Thiên biến thành Phích lịch chi hỏa, "Thiên Kim Địa

Ngân Võng" cũng không thể vây khốn thân thể hắn, để Phượng Thanh Thiên trong nháy mắt biến ra ngoài.

Thoát khỏi "Thiên Kim Địa Ngân

Võng", đạo Phích lịch chi hỏa lại hóa thành thân thể Phượng Thanh Thiên, Hắn nhắm hai mắt lại, đứng thẳng trên lôi đài, tựa như đang cẩn thận cảm nhận chính biến hóa của bản thân mình.

Cảm thụ được khí tức vô cùng cường đại phát ra rồi lại thu liễm vào trên người Phượng Thanh

Thiên, sắc mặt Kim Thanh Hàn trong lúc nhất thời có chút khó coi, ngữ khí khô khốc, chậm rãi hỏi:

- Ngươi đã đột phá tới Linh tịch kì??

Lấy tu vi Phượng Thanh Thiên mà nói, Linh tịch kì cũng chỉ còn cách một đường chỉ nhỏ, nhưng để đột phá cảnh giới cũng còn có rất nhiều hạn chế. Mỗi lần muốn tiến thêm một bậc thì phải cần hơn mười năm mới có thành quả. Khi Phượng Thanh Thiên cùng Kim Thanh Hàn tỉ thí, bởi vì thất bại nên đã kích thích toàn bộ tiềm năng trong người hắn, đột phá Tích cốc kì, đạt tới Linh tịch kì.

Linh tịch kì, khí tức nội liễm, linh khí hóa chất Mặc dù hiện tại tu vi của Phượng Thanh Thiên chỉ như là đột phá một tầng giấy mỏng, nhưng thực lực lại khác biệt một trời một vực.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy nghi vấn của Kim Thanh Hàn, rốt cuộc Phượng Thanh Thiên cũng chậm rãi mở hai mắt, liếc nhìn hắn giữa không trung một cái, sau đó nói:

- Cảm ơn ngươi, mặc dù trước đây ta cũng chỉ cách Linh tịch kì một chút, nhưng không có trận tỉ thí này cùng ngươi, muốn đột phá cần không biết bao nhiêu thời gian mới được. Hơn nữa, lần đột phá này không chỉ đạt tới tu vi Linh tịch kì, mà ta còn lĩnh ngộ được một trong tam đại tuyệt kĩ thứ hai của Phượng gia: "Phích lịch hỏa".

Trả lời xong, ánh mắt

Phượng Thanh Thiên mang theo chút đăm chiêu, nhìn sắc mặt khó coi của

Kim Thanh Hàn một lúc lâu, sau đó chậm rãi nói:

-Hiện tại, ngươi hãy nhận thua đi.

"Hiện tại, ngươi hãy nhận thua đi".

Lời nói này giống hệt như những gì Kim Thanh Hàn nói với Phượng Kim Thanh lúc nãy.

Thấy được tình cảnh trên lôi đài, Từ Thanh Phàm thở dài một tiếng. Hắn biết, lấy tính cách Kim Thanh Hàn mà nói, tuyệt đối sẽ không nhận thua.

.....

Chín tháng sau.

Ở một tiểu viện đơn sơ, Từ Thanh Phàm cùng với một kim sắc lão giả đứng lẳng lặng dưới bóng cây, ánh mắt lo lắng nhìn về cánh cửa sổ đang đóng chặt của một gian phòng nhỏ.

https://thuviensach.vn

- Úy trì sư thúc, Kim sư đệ còn chưa đi ra sao?

Từ Thanh Phàm thấp giọng hỏi.

Úy trì trưởng lão nhẹ gật đầu một cái, chậm rãi nói:

- Từ lần thất bại trước, hắn cũng không có ra khỏi căn phòng này một nửa bước.

Nghe Úy trì trưởng lão nói, Từ Thanh Phàm trong mắt lộ ra vẻ lo lắng, thở dài:

- Trận tỉ thí đó đã làm cho Kim sư đệ nhận đả kích quá lớn.

Úy trì trưởng lão hừ lạnh một tiếng:

- Ngay cả thất bại cũng không chịu nổi, thật sự đã làm mất đi thể diện của Úy Trì ta rồi.

Tuy nói vậy, nhưng nét lo lắng trên mặt hắn lại càng thêm rõ ràng.

Trận tỉ thí trước của Kim Thanh Hàn, Phượng Thanh Thiên đột phá Linh tịch kì một cách ngoài ý muốn, thực lực đã vượt xa Kim Thanh Hàn. Nhưng lấy tính cách quật cường của Kim Thanh Hàn, hắn không hề nhận thua, vẫn muốn kiên trì tỉ thí với Phượng Thanh Thiên. Nhưng hắn đâu phải là đối thủ của Phượng Thanh Thiên, người vừa mới trước đó đã đạt tới tu vi Linh tịch kì.Vì vậy đã bị Phượng Thanh Thiên dễ dàng đánh bại.

Thua

Phượng Thanh Thiên, đối với Kim Thanh Hàn có tính đả kích rất lớn. Ngay khi tỉ thí kết thúc, hắn trở về gian phòng của mình, từ đó cũng không thấy đi ra nữa.

https://thuviensach.vn

Ngay khi Từ Thanh Phàm đang định nói cái gì đó, thì đột nhiên Kim linh khí trong căn phòng kia ba động mạnh mẽ. Tuy đã đóng chặt cửa sổ, nhưng bên ngoài, hai người vẫn thấy được Kim quang lóe ra. Luống linh khí này ba động không biết bao nhiêu lâu, rốt cuộc cũng chậm rãi ngừng lại, trong căn phòng không còn một tia động tĩnh.

Thậm chí Từ Thanh Phàm cũng không thể cảm thấy khí tức của Kim Thanh Hàn nữa.

Mà sắc mặt Úy trì trưởng lại lại đột nhiên vui mừng, trong mắt lóe lên cả sự vui sướng lẫn ngạc nhiên.

Lúc này, căn phòng vốn vẫn đóng chặt cửa kia tự nhiên mở cửa. Sau gần một năm chưa ra khỏi phòng, Kim Thanh Hàn chậm rãi từ trong phòng bước ra ngoài.

Cuối cùng, so với lần gặp mặt trước của Từ Thanh Phàm, hiện tại, khí tức trên ngươi Kim Thanh hoàn hoàn toàn nội liễm, không thể cảm thụ được một chút khí tức gì của tu tiên giả. Nhưng trên người ngẫu nhiên lại lộ ra uy áp mạnh mẽ. Thần sắc ảm đạm sớm đã không thấy đâu, chỉ còn lại sự tự tin cùng với sự cường đại.

Linh khí nội liễm.

Nếu như trước, Kim Thanh Hàn giống kiếm sắc ngoài vỏ, mặc dù khí thế mạnh mẽ nhưng lại ngang ngạnh, cứng rắn như sắt. Còn bây giờ, hắn chính là một thanh bảo kiếm, mặc dù bị vỏ che khuất quang hoa, nhưng một khi xuất kiếm là thấy máu.

Thấy Từ Thanh Phàm cùng Úy Trì trưởng lão đang đứng đợi ở ngoài cửa, Kim Thanh Hàn hơi sửng sốt, sắc mặt hiện lên vẻ ấm áp. Tiếp theo, hắn bước nhanh tới trước mặt Úy Trì trưởng lão, quỳ xuống rồi trầm giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Đồ nhi bất hiếu Kim Thanh Hàn bái kiến sư phụ. Đã làm cho sư phụ phải lo lắng rồi.

Chứng kiến bộ dạng đó của Kim Thanh Hàn, Úy Trì trưởng lão khôi phục lại vẻ lãnh đạm ban đầu, chỉ chậm rãi nói:

- Bây giờ ngươi mới có chút bộ dáng của tu tiên. Phải biết rằng tiên lộ dài dằng dặc, đầy gian khổ, sao có thể vì một trận tỉ thí mà đánh mất sự tin tưởng của mình được?

- Đồ nhi đã hiểu.

Kim Thanh Hàn cúi đầu nói.

Úy Trì trưởng lão gật đầu, cũng không đế ý tới Kim Thanh Hàn nữa, xoay ngươi đi về hướng gian phòng mình. Trước khi hắn tiến vào phòng, còn truyền lại một câu:

- Theo thông lệ của tu tiên giới, ngươi bây giờ đã đạt tới Linh tịch kì. Cho dù xuất sư cũng có thể mở động phủ cho chính mình rồi.

Nghe được lời Úy Trì trưởng lão nói, đang quỳ trên mặt đất, Kim Thanh Hàn thân thể hơi chấn động, nhưng vẫn trầm giọng nói:

-Đồ nhi biết rồi ạ.

Nhìn bóng lưng Úy Trì trưởng lão, trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi tự chủ mà nhớ tới sư phụ Lục Hoa Nghiêm của mình. Người với Úy Trì trưởng lão giống nhau, trên mặt tuy nghiêm nghị nhưng trong lòng lại nhân từ, luôn luôn lặng thầm mà chuẩn bị cho chính đệ tử của mình.

- Từ sư huynh, cảm ơn huynh.

Kim Thanh Hàn đã đứng dậy, nhìn Từ Thanh Phàm với con mắt chân thành.

https://thuviensach.vn

Lúc này, một lời nói còn hơn cả vạn lời nói khác.

- Kim sư đệ, nhân sinh không chỉ có một hồi tỉ thí.

Từ Thanh Phàm nhẹ nhàng cười nói.

Thắng? Bại? Đôi khi có thể phân biệt rõ ràng được sao? Phượng Thanh Thiên cùng Kim Thanh Hàn tỉ thí, lúc sắp đối mặt với thất bại, không hề cam chịu, mà lại lội ngược dòng, cuối cùng đột phá cảnh giới. Phượng Thanh Thiên là người thắng, còn Kim Thanh Hàn thật sự là người thất bại sao?

Thắng bại không thể chỉ xem trong một hồi tỉ thí. Sau này, đường đời hãy còn dài.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 44: Trần Duyên

Mọi chuyện xưa kia, tất cả đều trôi theo làn gió, chớp mắt bảy năm đã trôi qua.

Mây tới núi càng đẹp, mây đi cảnh như vẽ, núi mờ ảo bởi mây. Từng đám mây trắng bay bay, phía sau Cửu Hoa Sơn rừng cây rậm rạp, cây cỏ tươi tốt, chim hót ve kêu, gió mát hiu hiu thổi, ánh mặt trời ấm áp làm cho cảnh núi càng thêm kỳ ảo xa xưa.

Ở phía sau sườn núi, có hai gian nhà gỗ trang nhã đơn sơ nằm ở đây, xung quanh cây cối xanh um tươi tốt, kỳ hoa dị thảo mọc khắp nơi nơi. Trước phòng cách đó không xa có thể thấy một phần mộ nổi bật. Đúng là động phủ của Từ Thanh Phàm ở hậu sơn.

Trong gian nhà gỗ lớn hơn, Từ Thanh Phàm đang ngồi trên chiếc ghế mà Nhạc

Thanh Nho thường ngồi, ánh mắt chăm chú nhìn vào quyển sách đang cầm trên tay "Sơn Hải Dị Đàm - Tinh Quái Thiên".

Đúng lúc đang lật trang sách, đột nhiên thân thể Từ Thanh Phàm khẽ run lên, sự hân thưởng trong mắt chợt biến mất, hai mắt lúc này trở nên ngốc trệ nhìn chằm chằm vào trang sách.

Trong trang sách, một con yêu thú được vẽ trên giấy, mặc dù nét vẽ đơn giản nhưng trông rất sinh động. Rõ ràng là con

https://thuviensach.vn

Bích Nhãn Vân Đề Thú đã từng hủy diệt gia viên của Từ Thanh Phàm. Chỉ thấy phía dưới đồ họa có một ít chữ nhỏ: ⬙Bích Nhãn Vân Đề Thú tính cách dữ dằn, thích ăn linh dược. Khi trưởng thành thân cao ba trượng, bên ngoài có một tầng lân giáp, đao thương bất nhập, thủy hỏa bất xâm, ngày đi ngàn dặm, trông như quỷ thần ngũ hành, phun ra nuốt vào liệt hỏa hàn băng, tiếng tê hống có thể chấn phách lòng người.⬙

Nhìn bức tranh cùng lời giới thiệu về Bích Nhãn Vân Đề Thú trên trang sách, Từ Thanh

Phàm không khỏi nhớ ngược về hai mươi bảy năm trước. Khi đó, bởi vì một cây linh chi ngàn năm sắp thành thục, Bích Nhãn Vân Đề Thú đã san bằng cả Từ Gia trại. Tiếng kêu thảm thiết, âm thanh tê hống cùng tiếng khóc thê lương, mặc dù nói thời gian ăn mòn tất cả nhưng mọi thứ vẫn như cũ, không ngừng vang vọng bên tai, Đại Trưởng Lão bị Yêu thú ngoạm một miếng rơi đầu vẫn rõ mồn một trước mắt.

Tuy rằng ký ức vẫn còn mới mẻ, nhưng lại dường như rất xa xôi. Hoặc là nói ký ức không thay đổi, nhưng tâm cảnh đã thay đổi sao.

Bây giờ hồi tưởng lại, tuy trong trí nhớ Bích Nhãn Vân Đề Thú cường đại vô cùng, nhưng cũng không phải là không thể chiến thắng được, sự sợ hãi lúc đầu đã sớm biến mất. giờ chỉ còn một loại tâm nguyện muốn hoàn thành

- Các cháu chạy nhanh đi, bây giờ không phải là lúc nói đến trung hiếu lễ nghĩa đâu! Chúng ta đã sống đủ lâu rồi, dù bị yêu thú ăn thịt cũng xem như không uổng sống cuộc đời này rồi. Nhưng các cháu còn trẻ, sau này còn có hi vọng xây dựng phát triển lại Từ gia, duy trì huyết mạch cho Từ gia, những điều này đều là trách nhiệm của các cháu đó. Nhanh đi đi!

Trong đầu đột nhiên nhớ tới câu nói sau cùng của Nhị trưởng lão trước khi lâm chung.

https://thuviensach.vn

- Dựng lại, huyết mạch Từ gia...

Từ Thanh Phàm bắt đầu lẩm bẩm vô thức.

Theo như lời Lục Hoa Nghiêm nói, Bích Nhãn Vân Đề Thú thuộc Nhân giai cao cấp Yêu thú, thực lực tương đương Linh Tịch kỳ tu tiên giả, hiện giờ thực lực của Từ Thanh Phàm đã có cùng nó đánh một trận. Cho dù đánh không lại, nhưng bỏ chạy thì hẳn là có thể.

Những người bạn lúc trước cùng mình chạy khỏi Từ gia trại có còn sống hay không? Đã hai mươi bảy năm, Từ gia trại đã được gây dựng lại chưa? Hay là bọn họ sớm đã chết tại trong Nam Hoang mờ mịt? Đối với con Bích Nhãn Vân Đề Thú kia, giờ mình cũng nên ra tay báo thù rồi chứ? Hơn nữa di nguyện của Nhị trưởng lão, bây giờ mình đã có đủ thực lực để thực hiện chưa?

Diệt trừ Bích Nhãn Vân Đề Thú, vì tộc nhân báo thù. Tìm lại những tộc nhân

Từ gia trại còn lưu lại ở nhân gian, trợ giúp họ xây dựng lại gia viên.

Trong phút chốc, ý nghĩ này đã trở nên rất mãnh liệt.

- Xem ra nhiều năm sống kiếp tu tiên, thiếu chút nữa đã làm cho ta quên mục đích tu tiên của mình.

Từ Thanh Phàm cười khổ thì thào lẩm bẩm.

Đến lúc này, Từ Thanh Phàm rốt cuộc không thể tĩnh tâm mà xem sách được nữa. Hắn biết, giờ là lúc hoàn thành tâm nguyện, nếu không mình cũng không thể tĩnh tâm mà tu luyện tiếp.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm đi ra cửa phòng, ngự sử "Tam Trượng Thanh Lăng", bay nhanh về phía trước núi.

https://thuviensach.vn

Bất tri bất giác, thời gian trôi đi như nước chảy êm đềm, bình lặng. Cũng đã bảy năm kể từ Đại hội môn nội lần trước. Mà lần đó sau khi Từ Thanh

Phàm đạt được hạng ba, cũng được đối đãi khác trước, không chỉ có thể tùy ý xem các loại đạo pháp kỳ lạ bên trong Lãm Kinh Các, mà hàng năm Từ Thanh Phàm còn nhận được một số lượng linh dược cùng linh thạch nhất định do Cửu Hoa Môn định kỳ phân phối để trợ giúp Từ Thanh Phàm tu luyện.

Mà sau khi Từ Thanh Phàm đạt được hạng ba trong đại hội môn nội, hắn cũng không kiêu ngạo tự mãn, bởi vì hắn biết rõ bản thân mình có bao nhiêu thực lực. Cho nên Từ Thanh Phàm không vì đạt được hạng ba mà lười biếng, ngược lại hắn càng cố gắng chăm chỉ tu luyện hơn. Vì hắn không muốn kéo Cửu Hoa Môn tụt lại phía sau trong Tân Nhân đại hội do Lục Đại Thánh Địa tổ chức. Ông trời không phụ lòng người, một năm trước Từ Thanh Phàm rốt cuộc đã bước chân vào Linh Tịch kỳ, mà Mộc Ất chi khí ngàn năm tích súc trong cơ thể đã luyện hóa được hơn nửa, xem như đã chính thức đặt chân vào Tu tiên giới.

Vốn khi Từ Thanh

Phàm chiến thắng lấy được di vật "Tam Trượng Thanh Lăng" của Lục Hoa

Nghiêm về, định sau đó đem pháp khí này chôn bên cạnh phần mộ của Lục

Hoa Nghiêm. Nhưng Lục Hoa Nghiêm nguyên là Hộ pháp Trưởng lão danh tiếng lừng lẫy ở Cửu Hoa Môn, sau khi qua đời thì được mai táng ở trong Tổ phần của Cửu Hoa Môn, với thân phận Từ Thanh Phàm thì không cách nào ra vào tùy ý được. Mà khi Từ Thanh Phàm nói cho Thái Thượng

https://thuviensach.vn

hộ pháp Chu Hoa Hải suy nghĩ của mình, lại bị Chu Hoa Hải quở mắng. Theo như Chu Hoa

Hải nói, pháp khí Cửu Hoa Môn ban cho Từ Thanh Phàm là để dùng trong Tân Nhân đại hội mười năm sau, sao có thể đổi ý không dùng được? Từ Thanh

Phàm bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là tạm thời sử dụng, chỉ có điều trong lòng thầm hạ quyết tâm nhất định phải tìm cơ hội đem "Tam

Trượng Thanh Lăng" trả lại cho sư phụ Lục Hoa Nghiêm.

"Tam Trượng Thanh Lăng" phi hành với tốc độ cực nhanh, dưới chân núi cảnh sắc cứ vùn vụt trôi qua. Từ Thanh Phàm rất thích cảm giác bay lượn trên không trung, nhìn chúng sinh bên dưới, Từ Thanh Phàm có một loại cảm giác tiêu diêu tự tại không bị câu thúc.

Với tốc độ của "Tam Trượng Thanh

Lăng", chỉ trong chốc lát Từ Thanh Phàm đã đến phía trước chân núi. Sau đó hạ xuống tại một nơi có tên gọi là "Nghênh Khách Đường".

Đúng lúc Từ Thanh Phàm hạ thân xuống, hai gã đệ tử có phong thái khác nhau từ trong Nghênh Khách Đường ra đón, một người thần sắc ôn hòa tao nhã, một người lạnh lùng nghiêm túc, đúng là Lý Vũ Hàn và Thịnh Vũ Sơn, hai gã đệ cùng tử đứng hàng chữ "Vũ". Thật không ngờ qua nhiều năm như vậy hai người vẫn làm việc ở chỗ này.

- Từ sư thúc.

Hai người Lý

Vũ Hàn và Thịnh Vũ Sơn đầu tiên là kinh ngạc liếc nhìn Từ Thanh Phàm, hiển nhiên là kinh ngạc vì Từ Thanh Phàm đã đột phá cảnh giới, sau

https://thuviensach.vn

đó cùng lên tiếng khom người hành lễ.

- Lý sư điệt, Thịnh sư điệt, đã lâu không gặp.

Từ Thanh Phàm cũng chắp tay đáp lễ.

Qua nhiều năm như vậy, Từ Thanh Phàm đã có thể xưng hô người khác là "Sư điệt" một cách tự nhiên. Có điều hắn biết hai người trước mặt mình mặc dù chỉ là đệ tử có hàng chữ "Vũ", nhưng thực lực lại trên xa các đệ tử có hàng chữ "Thanh" bình thường, cho nên cũng không coi thường. Từ sau

Môn Nội tỷ thí cũng đã bảy năm, hiện giờ hai người này công lực đều tịnh tiến, cũng chỉ cách Linh Tịch kỳ một chút thôi.

- Đúng vậy, từ bảy năm trước sau khi Môn Nội tỷ thí kết thúc, sư thúc một mực bế quan tu luyện ở hậu sơn, rất ít đến phía trước núi. Hai người đệ tử muốn tìm sư thúc lãnh giáo cũng không có cơ hội ấy chứ.

Lý Vũ Hàn cười nói.

- Cái gì mà bế quan tu luyện, chỉ là xem một ít thư sách với các loại hoa cỏ thôi.

Từ Thanh Phàm thản nhiên cười nói.

- Sư thúc thật nhã hứng, không giống ta cả ngày phải bôn ba vì sự tình bên trong Môn Nội.

Lý Vũ Hàn cười nói.

- Xin hỏi Từ sư thúc đến tìm chúng ta có chuyện gì?

Thịnh Vũ Sơn cắt đứt câu chuyện của hai người, lãnh đạm hỏi.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm cũng không để ý tới, bởi vì hắn biết đấy là tính cách của Thịnh Vũ Sơn. Vì vậy nói:

- Ta muốn xuống núi làm vài việc, nghe mọi người trong đồng môn nói việc này do các ngươi quản lý, cho nên đặc biệt đến nơi này để thông báo qua..

- Từ sư thúc muốn xuống núi giải quyết sự tình đương nhiên là có thể, nhưng lúc này cách Tân Nhân đại hội do Lục Đại Thánh Địa liên hợp tổ chức chỉ có ba năm, nếu như sư thúc xuống núi quá lâu, chưởng môn sư thúc tổ hỏi đến thì chúng ta lại bị nói đó.

Lý Vũ Hàn cau mày nói.

- Các ngươi cứ yên tâm, ta lần này xuống núi ngắn thì hơn mười ngày, lâu thì một năm, sẽ không chậm trễ lắm đâu.

Từ Thanh Phàm cười.

- Nếu sư thúc đã nói như vậy, ta cũng yên tâm mà chờ.

Lý Vũ Hàn thở dài một hơi nói.

Tiếp đó, Từ Thanh Phàm ở chỗ Lý Vũ Hàn, Thịnh Vũ Sơn ghi tên, cũng lấy được lệnh bài đại biểu cho đệ tử Cửu Hoa Sơn cùng linh phù gọi là Tam Trương, có thể tại thời khắc nguy hiểm gọi đồng môn chung quanh.

Sau khi xử lý xong hết thảy, Từ Thanh Phàm hơi do dự rồi bay về phía hậu sơn.

Khi trở lại động phủ của mình, đầu tiên là cầm bút viết rõ hành tung với nguyên nhân đi ra ngoài, để ở giữa căn phòng. Đây là để tránh khi Kim

Thanh Hàn tìm đến, phát hiện không thấy mình sẽ sinh ra lo lắng không cần thiết. Vốn Từ Thanh Phàm định đến động phủ của Kim Thanh

https://thuviensach.vn

Hàn để nói cho hắn biết chuyện, nhưng nghĩ đến việc Kim Thanh Hàn hiện đang bế quan, không tiện quấy rầy, cho nên mới lưu vài chữ lại.

Tiếp đó

Từ Thanh Phàm lại bay đến chỗ Lưu sư thúc, người quản lý Bách Thảo Viên, để cáo biệt. Ở Cửu Hoa Sơn, Từ Thanh Phàm thực lòng kết giao cũng chỉ có hai người này.

Sau khi đáp ứng Lưu sư thúc, lúc xuống núi sẽ giúp ông ấy thu thập hạt giống các loại kỳ hoa dị thảo, Từ Thanh Phàm cuối cùng không còn gì lo lắng, ngự sử "Tam Trượng Thanh Lăng" bay ra ngoài Cửu Hoa Sơn.

Sau khi dùng bùa chú chuyên để mở Hộ Sơn Đại

Trận của Cửu Hoa Môn, bay ra bên ngoài, Từ Thanh Phàm đứng giữa không trung xoay người nhìn lại Cửu Hoa Sơn phía dưới, trong lòng cảm khái vạn phần.

Hai mươi bảy năm trước, khi Từ Thanh Phàm còn chưa tu tiên, Cửu Hoa Sơn trong mắt chỉ là một tòa núi hoang. Còn bây giờ dĩ nhiên Từ Thanh Phàm sẽ không bị loại ảo thuật này lừa gạt, nhìn lại Cửu

Hoa Sơn lúc này, Hộ Sơn Đại Trận đã hóa thành một mảnh tiên hà bao phủ cả Cửu Hoa Sơn, linh khí nồng đậm. Nhớ lại bản thân mình hai mươi bảy năm trước trông thấy Cửu Hoa Sơn thì trong lòng có cả kinh ngạc lẫn thất vọng, Từ Thanh Phàm đột nhiên có một cảm giác như đã trải qua mấy đời người.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 45: Tiểu Trấn

Sau khi rời Cửu Hoa Sơn, Từ Thanh Phàm chợt cảm thấy biển trời mênh mông, dường như đã lâu lắm rồi hắn mới có cảm giác đó .Có lẽ hắn đã ở

Cửu Hoa Sơn quá lâu rồi.

Cho dù cảnh vật tươi đẹp hơn, điều kiện sống tốt hơn nhưng nếu một người trong suốt thời gian dài ở một chỗ, không đi ra ngoài , cũng tựa như cá chậu chim lồng vậy. Từ Thanh Phàm vốn ở phía sau núi, tự do tự tại, nên không hề có cảm giác đấy.Nhưng hôm nay, rời khỏi Cửu Hoa Sơn, trông về phương xa, thấy trời xanh mây trắng, núi rừng trùng điệp thì lại thấy dường như mình vừa thoát ra khỏi sự ràng buộc.

Đột nhiên Từ Thanh Phàm nhớ tới ước mơ trước kia của mình , nếu thật sự cả đời này sẽ không thể vượt qua được Linh Tịch hậu kỳ , vậy quãng đời còn lại sao không dạo khắp Thần Châu hạo thổ, ngắm nhìn non sông đất nước, hắn là một ý kiến không tồi .

Miễn cưỡng lắc đầu, đem ý nghĩ đó tống ra ngoài, Từ Thanh Phàm cười khổ rồi điều khiển "Tam Trượng Thanh Lăng", nhanh chóng bay về phía trước.

Cổ Sơn trấn, bởi vì tọa lạc dưới chân núi từ xưa mà được gọi tên như vậy.

https://thuviensach.vn

Nghe nói trước kia, trưởng trấn cho rằng cái tên này là thô thiển, vì muốn nhiều người đến thăm nên đã tìm cho tiểu trấn một cái tên nhã nhặn hơn. Đáng tiếc là vô luận là lãng khách hay cư dân của trấn đều quen nó là Cổ Sơn trấn. Khi vị trưởng trấn kia rời chức, cái tên nhã nhặn do ông ta đặt ra cũng đi vào quên lãng, không người nào đề cập, không người nào biết tới nó nữa.

Tiểu trấn nằm ở đầu mối giao thông trọng yếu , phía sau lại có Cổ sơn cảnh sắc thanh nhã cho nên nơi đây rất náo nhiệt . Trong trấn người đến người đi liên tục,người bán rong rao bán khắp nơi, bên đường các cửa hàng mọc lên san sát.

Đúng lúc này, một gã thanh niên chừng hơn hai mươi tuổi đi vào tiểu trấn, quần áo không biết làm bằng chất liệu gì chỉ thấy nó màu bạch nhưng không dính chút bụi nào, khuôn mặt tuấn tú, cử chỉ nhã nhặn , phảng phất mang theo khí chất con nhà quí tộc, đem lại cho người đối diện một loại cảm giác thần bí. Nhưng kỳ quái là thanh niên này lại như chưa từng đi tới Cổ trấn này, vừa đi vừa nhìn quanh thấy cái gì cũng cảm thấy thú vị.

-Có lẽ là công tử của gia tộc lớn nào đó từ thành thị đi ngang qua , chưa thấy tiểu trấn như này bao giờ.

Mọi người đều nhìn chàng thanh niên kỳ quái đó mà suy đoán như vậy .

Chàng thanh niên này không phải ai khác, chính là Từ Thanh Phàm của chúng ta vừa rời khỏi Cửu Hoa Sơn .

Thật ra ,Từ Thanh Phàm vốn có ý định bay thẳng đến Nam Hoang , nhưng khi hắn đi ngang qua tiểu trấn này, quyết định dừng lại ngắm nhìn sự náo nhiệt và trải nghiệm một chút cuộc sống của phàm nhân.

Từ Thanh Phàm sinh ra ở Nam Hoang, nơi đó hoang vu hung hiểm , dã thú hoành hành, dân cư thưa thớt, tất cả đều sống ở trong trang trại, đâu

https://thuviensach.vn

có biết thành trấn là gì đâu? Lúc nhỏ hắn thường hay đọc sách, nên cũng từng xem qua không ít quyển có miêu tả về sự phồn hoa của trung thổ, nhưng đáng tiếc là vẫn chưa có duyên chứng kiến.

Sau đó, Từ gia trại bị hủy, Từ

Thanh Phàm được Luc Hoa Nghiêm thu làm đệ tử, chính thức bắt đầu cuộc sống tu tiên, không có bước ra khỏi địa phận của Cửu Hoa Sơn, chứ đừng nói đến trải nghiệm xem trung thổ phồn hoa như thế nào. Đến bây giờ, Từ

Thanh Phàm vẫn thường nhớ lại khi Lục Hoa Nghiêm mang mình về Cửu Hoa

Sơn,ở trên không trung, hắn thấy từng đoàn người trong những đô thị lớn phía dưới. Tuy rằng bây giờ cuộc sống ở tiểu trấn này không sao so sánh được với cuộc sống thành thị, nhưng bầu không khí huyên náo cũng làm cho ý muốn được trải nghiệm cuộc sống nhân gian trong Từ Thanh Phàm dâng cao.

Sở dĩ Từ Thanh Phàm đi tới tiểu trấn này thấy cái gì cũng tò mò, vì hắn căn bản không biết về mấy thứ đó. Người qua đường không rõ, lại nghĩ Từ Thanh Phàm là quí công tử, sở dĩ ngó đông ngó tây là do hắn không biết, chứ chẳng ai nghĩ được thật ra hắn chỉ là một tên nhà quê.

Còn Từ Thanh Phàm sau khi đi tới tiểu trấn này cũng tự chế nhạo sự thiếu hiểu biết của mình.

Vào trong tiểu trấn, Từ Thanh Phàm chợt thấy một lão đầu đang bán vật gì, nếu nhào nặn nó thì sẽ thành những tượng nhỏ mang hình dáng của võ tướng , yêu quái ... Trông rất sinh động. Mà những tượng nhỏ này hình như rất được bọn nhỏ yêu thích. Từ Thanh Phàm thường thấy những đứa trẻ mua nó, sau đó cực kỳ vui vẻ mà rời khỏi gian hàng.

https://thuviensach.vn

-Có lẽ là vật này dùng để làm trang trang trí chăng?

Từ Thanh Phàm âm thầm phỏng đoán

Đúng lúc này, có một đứa bé hướng tới ông lão mua một hình, sau đó trực tiếp đưa vào mồm ăn. Thấy vậy Từ Thanh Phàm lấy làm kinh hãi, tưởng đứa nhỏ không hiểu chuyện nên đưa vật đó lên ăn, liền lập tức đưa tay vào trong miệng đứa nhỏ để lấy ra.

Đứa nhỏ liền khóc òa lên , sau đó nhờ người qua đường giải thích, Từ Thanh Phàm mới biết. Hóa ra những hình nặn này vốn là dùng đường, bột để chế thành, tên là "Tò he" (*), vốn là để cho những đứa nhỏ ăn. Từ Thanh Phàm muốn giúp đỡ nó lại trở thành

"Đại phôi nhân"(*), cướp kẹo của trẻ nhỏ, thật là hết sức xấu hổ.

-Chẳng lẽ ở đại thành thị mà ngay cả tò he cũng không có bán sao ?

Người qua đường sôi nổi suy đoán nói.

-Hay là từ nhỏ vị công tử này từ nhỏ đã được nâng niu cưng chiều, cho tới bây giờ còn chưa thấy qua tò he?

Có người chợt đoán rồi nói, mọi người bên ngoài đang sôi nổi bàn tán, khi nghe vậy chợt hiểu.

Từ Thanh Phàm mặc dù có lòng tốt nhưng lại thành việc xấu, vốn là người khoáng đạt nên cũng nhanh quên đi việc lúc nãy, tiếp tục hăng hái quan sát cuộc sống sinh hoạt của phàm nhân trung thổ . Nhưng hắn không biết rằng bộ dạng hắn đã lọt vào tầm mắt không ít người .

Trên thế giới này có một loại người , bọn họ sinh sống ở tầng đáy của xã hội, ăn không ngồi rồi, ngoại trừ khả năng lừa đảo ra thì không còn kỹ

https://thuviensach.vn

năng nào để nuôi sống bản thân. Những người như thế gọi là lưu manh, hoặc là kẻ lừa đảo.

Còn những người có tiền mà không biết sài, lại không hiểu sự đời được gọi là "Cừu béo".Ví như trong măt bọn họ, hiện tại Từ

Thanh Phàm là như vậy.

-Vị công tử này lần đầu tiên tới tiểu trấn đây có phải không vậy? Hãy để ta làm người dẫn đường cho công tử đi tham quan có được hay không?

Ngay khi Từ Thanh Phàm thích thú, hào hứng nhìn quang cảnh náo nhiệt xung quanh thì một thanh âm ở sau lưng đột nhiên vang lên.

Từ Thanh Phàm nhíu mày, giác quan của tu tiên giả rất linh mẫn , hắn đã cảm thấy người này một mực theo dõi chính mình, ánh mắt lóe ra vẻ mập mờ, tựa như không có ý tốt. Nhưng

Từ Thanh Phàm đối với uy hiếp đến từ phàm nhân hiển nhiên không coi trọng, vẫn như cũ đứng xem náo nhiệt. Thật không ngờ người này ở nơi đông người như vậy lại chủ động tìm tới mình .

Từ Thanh Phàm quay đầu nhìn theo hướng âm thanh phát ra, kinh ngạc phát hiện người phía sau không như mình tưởng tượng. Hoàn toàn không có vẻ hung hãn hoặc là hèn mọn, trái lại, dáng người cao ráo, mặt mày anh tuấn, nụ cười ấm áp nở trên môi, có vẻ là người đoan chính.

-Chẳng lẽ là ta đoán sai? Người này không giống như kẻ tiểu nhân chút nào.

Từ Thanh Phàm âm thầm suy đoán mà không biết lòng người há có thể xem ở tướng mạo.Tướng mạo hung dữ, hèn mọn, cũng không nhất định là người xấu. Tướng mạo anh tuấn, đoan chính chưa hẳn là người tốt. Trên

https://thuviensach.vn

thực tế, một khuôn mặt chính khí , anh tuấn, tiêu sái càng dễ làm cho người ta mất cảnh giác.

Trong lòng tuy nghĩ như vậy, nhưng Từ Thanh Phàm ngoài miệng vẫn thản nhiên nói:

-Đúng là lần đầu tiên ta tới nơi đây.

- Cổ Sơn trấn này ta rất quen thuộc, để ta dẫn công tử đi du ngoạn nhé?

Trên khuôn mặt người này nở ra nụ cười, nhẹ giọng hỏi.

-Tốt thôi.

Tuy chưa rõ người này có mưu đồ gì , nhưng Từ Thanh Phàm không có thói quen khước từ yêu cầu của người khác, nên vẫn gật đầu nói.

Không thể không nói, cái tên Trương Long này đúng là một người hướng dẫn viên tuyệt vời. Nói chuyện tương đối thú vị, với Cổ Sơn trấn lại rõ như lòng bàn tay, các loại điển tích kể lại đều suôn sẻ không chút khuất mắc, Từ

Thanh Phàm nghe vô cùng thích thú .

Nhưng đi theo Trương Long, Từ Thanh Phàm lại phát hiện nơi mình đang tới càng ngày càng hẻo lánh. Kế tiếp, hai người đi vào trong một cái ngõ cụt.

- Cái ngõ cụt này có điển tích gì vậy?

Từ Thanh Phàm lúc này đã khẳng định Trương Long đối với mình có mục đích, nhưng vẫn thản nhiên cười hỏi.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, trong lối rẽ của ngõ hẻm đột nhiên xuất hiện một đám đại hán mặt mày dữ tợn, trong tay cầm hòn đá hoặc cầm gậy gộc. Đem Từ Thanh Phàm bao vây vào giữa.

- Đem tất cả tiền bạc, những thứ đáng giá trên người ngươi giao ra đây, bằng không đừng trách vật trên tay lão tử không nhận người.

Một đại hán thân hình to lớn, đầu trọc, trên tay ve vẩy một tiểu đao sáng loáng, nhìn về Từ Thanh Phàm hung ác nói.

-Bụp.

Một tiếng giòn tan vang lên, hóa ra Trương Long hướng về đại hán đầu trọc nọ hung hăng mà tát cho một cái:

-Ta đã nói với ngươi bao nhiêu lần, chúng ta không phải là cường đạo, đâu phải loại chuyên giết người cướp của. Chúng ta là người làm ăn đàng hoàng.

Kỳ quái ở chỗ, đại hán to con này đối với Trương Long rất kính nể, nghe Trương Long giáo huấn xong vội vàng dạ dạ vâng vâng.

Giáo huấn đại hán xong, Trương Long quay lại nhìn Từ Thanh Phàm, khuôn mặt trở nên ấm áp, nói với Từ Thanh Phàm rằng:

- Vị công tử này, người nói ta đã cực nhọc hướng dẫn lại mang theo người dạo chơi lâu như vậy. Người có nên cho ta chút lệ phí không? Mọi người nuôi gia đình mình sống được qua ngày, không phải là chuyện dễ dàng gì a.

Nghe thấy Trương Long cùng với đại hán trọc đầu nói xong, Từ

Thanh Phàm trong lòng cũng ý thức được một vấn đề, đó là trên người mình hiện tại không có tiền. Thân tu tiên giả, tiền tài thế tục đương nhiên là

https://thuviensach.vn

vô dụng, nhưng Từ Thanh Phàm đã quyết định trải nghiệm cuộc sống của phàm nhân nới trung thổ phồn hoa. Không có tiền sao thể được?

Nghĩ tới đây, thần sắc Từ Thanh Phàm không thay đổi, chỉ thản nhiên hỏi:

- Vậy ngươi nói đi, lệ phí phải là bao nhiêu đây?

(*) "Tò he": Vốn trong nguyên tác là "Đường nhân", nhưng mình gọi là Tò he cho chúng ta dễ hình dung. (biên tập ^^)

(*) "Đại phôi nhân": Người cực xấu.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 46: Cầu Sư

- Vậy theo ý ngươi, lệ phí mà ngươi nói là phải bao nhiêu đây?

Từ Thanh Phàm thản nhiên cười hỏi.

Nhìn thấy sự bình tĩnh, không chút nào bối rối của Từ Thanh Phàm, trong lòng Trương Long đột nhiên cảm thấy có chút hoang mang, nhưng không đợi hắn hiểu rõ chỗ không đúng ở đây, gã đại hán đầu trọc bên cạnh đã hét lớn:

- Trên người của ngươi có bao nhiêu tiền thì nhanh đưa hết cho lão đại của chúng ta, coi như đó là lệ phí.

- Cho dù là một xu cũng không được giữ lại sao?

Từ Thanh Phàm lạnh nhạt hỏi.

Trương Long chứng kiến bộ dạng yếu đuối nhưng lạnh lùng của Từ Thanh Phàm, cảm giác bất an trong lòng càng thêm mãnh liệt, thần sắc của cái tên "Cừu béo" trước mắt này có phần quá bình tĩnh, bộ dáng như không sợ hãi điều gì. Nhưng Trương Long cũng không nói gì thêm, lúc này gã đại hán đầu trọc kia lại dở giọng cướp đoạt nói :

- Đương nhiên một xu cũng không được giữ lại.

- Vậy thì ta an tâm.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm cười cười nói.

- Yên tâm cái gì?

Trương Long theo bản năng liền truy vấn.

- Nếu các ngươi làm được như vậy, thì ta dù bị các ngươi cướp đoạt hết tiền, lương tâm ta cũng sẽ không phải áy náy gì.

Từ Thanh Phàm thản nhiên nói.

- Chỉ bằng ngươi?

Tên đại hán đầu trọc cười nhạo nói. Nhưng khi lời hắn còn chưa nói hết, ánh mắt cười nhạo đột nhiên chuyển thành kinh hoàng. Hóa ra ngay trước mắt hắn, Từ Thanh Phàm đột nhiên biến mất, sau đó lại bất thình lình xuất hiện trước mặt hắn. Đối với hành động bất ngờ của Từ Thanh Phàm, hắn căn bản không có bất cứ phản ứng gì, lập tức đã bị Từ Thanh Phàm lấy ngón tay nhẹ nhàng đập vào cái đầu bóng loáng của hắn.

- Đông ~~

Một tiếng trong trẻo vang lên, nghe giống như tiếng tiểu chùy gõ mõ vậy.

Sau đó, thân hình cao lớn của tên đầu trọc này, so với Từ Thanh Phàm thì cao hơn vài phần đã nhanh chóng lâm vào bất tỉnh, không có một chút năng lực phản kháng nào.

Đánh bất tỉnh gã đại hán đầu trọc xong, thân hình Từ Thanh Phàm cũng không dừng lại, trong mắt mọi người chỉ thấy thân hình của hắn hóa thành mấy đạo tàn ảnh, trông như những phân thân, tiếp theo đó là những tiếng đánh thanh thúy liên tiếp vang lên.

https://thuviensach.vn

Những người này chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, sau đó thì cái gì cũng không biết.

Sau một loạt quyền cước làm cho tất cả các tên đại hán bất tỉnh, Từ Thanh Phàm lại trong nháy mắt trở lại nơi vừa rồi hắn vừa đứng. Nếu như bỏ qua tất cả những tên đại hán nằm thẳng cẳng dưới đất, thì nơi đây tựa như chưa từng phát sinh ra bất cứ việc gì.

Cứ như vậy, bọn đại hán to mồm đều đã im lặng, so với một canh giờ trước đây thì nơi này hết sức yên tĩnh, chỉ còn lại có Từ Thanh Phàm lẳng lặng đứng tại chỗ mỉm cười nhìn Trương Long đang đứng ngây ngốc há mồn trợn mắt.

Không nói lên lời, Trương Long mặc dù là tên cầm đầu, nhưng vừa rồi việc hắn hướng dẫn du lịch trong thời gian trước đã để lại một chút ấn tượng tốt đẹp cho Từ Thanh Phàm, cho nên vừa rồi Từ Thanh Phàm cũng không ra tay với hắn.

- Được rồi, hiện tại tiền tài trên người của ngươi đều để lại đây đi.

Nhìn thấy dáng vẻ ngây ngốc của Trương Long, Từ Thanh Phàm thản nhiên vừa cười vừa nói.

Phàm thế gian có một câu là "Trong tay có vốn, trong lòng không gì phải hoảng hốt". Từ Thanh Phàm mặc dù là một tu tiên giả, nhưng hiện tại cũng hiểu rõ đạo lý này

Xong việc, hắn đi xuống sơn trấn, Từ Thanh

Phàm tuy nhìn thứ gì đều thấy kinh ngạc, nhất là ở ngã tư đường có bán những vật rất cổ quái. Bất quá bởi trước kia vì trên người hắn không có tiền của nhân gian, cho nên chỉ có thể yên đứng nhìn. Nhưng hiện tại sau khi đã có tiền, Từ Thanh Phàm có thể đem thứ hắn mua được ra xem, hắn cảm thấy hiếu kỳ với vật mình mua được, hắn cầm trong tay xem xét một

https://thuviensach.vn

cách tỉ mỉ. Trông vậy mà nói thì hắn giống như một tiểu hài tử cầm đồ chơi làm bằng đường trong tay vậy.

Vì vậy, người qua đường đã có một phát hiện giật mình, cái tên quý công tử vừa nãy đứng ở ngã tư đường hiếu kỳ nhìn đông ngó tây, bây giờ tay trái đang cầm một thứ làm bằng đường, tay phải đang cầm một cái trống lắc. Trên mặt mang một cái mặt nạ hầu tử, chạy tới chạy lui khắp trên đường.

Có lẽ bầu không khí náo nhiệt của sơn trấn đã kích thích một phần tính khí trẻ con của Từ Thanh Phàm.

Vừa rồi cướp đoạt được khoảng mười lượng bạc, theo như Từ Thanh Phàm hỏi thăm khi mua đồ lúc nãy, số tiền này cũng đủ người thường sinh hoạt thỏai mái trong thời gian vài tháng. Nhưng bấy nhiêu đã đủ để Từ Thanh

Phàm một lần trải qua sự phồn hoa của tiểu trấn ở trung thổ.

- Ngươi rốt cuộc còn muốn theo phía sau ta bao lâu nữa?

Từ Thanh Phàm đột nhiên ngừng cước bộ, quay đầu nhìn Trương Long đang theo sau mình, cau mày hỏi.

Thấy Từ Thanh Phàm đột nhiên ngừng cước bộ, quay đầu cau mày nhìn mình,

Trương Long không khỏi hoảng sợ, run run đi từ từ đến bên người Từ Thanh Phàm gượng cười nói:

- Ta là người dẫn đường của công tử, công tử còn chưa vui đùa thỏa chí tại sơn trấn, ta tại sao lại không theo công tử chứ?

https://thuviensach.vn

Nghe Trương Long nói thế, Từ Thanh Phàm không khỏi cảm thấy có chút buồn cười, phát hiện cái tên Trương Long này da mặt cũng không phải là quá dày, vì vậy cười hỏi:

- Chờ ta vui chơi tận hưởng xong, sau đó ngươi lại theo ta yêu cầu lệ phí hả??

- Không dám, không dám, có thể dẫn đường cho công tử là vinh dự của tiểu nhân, làm sao còn dám đòi hỏi khổ cực phí chứ.

Nghe được thanh âm pha chút tiếu ý của Từ Thanh Phàm,Trương Long vội vã khoát tay nói.

Tuy rằng cảm thấy thái độ của tên Trương Long này trước sau gì nhất định cũng có mưu đồ, nhưng Từ Thanh Phàm cũng không cho rằng một phàm nhân có thể tạo được bất cứ uy hiếp gì với mình. Hơn nữa, Từ Thanh Phàm cũng hiểu được một mình đi du ngoạn tuy có thể làm theo ý thích, nhưng cũng thiếu đi chút hứng thú, vì vậy vừa cười vừa nói:

- Nếu ngươi muốn theo,vậy đi thôi.

- Được a!

Trương Long nghe được lời nói của Từ Thanh Phàm thì cực kì phấn chấn nói.

Có được sự cho phép của Từ Thanh Phàm,Trương Long lần nữa từ từ tiến đến bên cạnh Từ Thanh Phàm, lần này Tử long dẫn đường cho Từ Thanh Phàm chỉ trỏ, chuyện trò vui vẻ, phảng phất như vừa rồi thật sư không phát sinh bất cứ chuyện gì.

- Công tử, hiện tại đã là buổi trưa, chúng ta cũng nên dùng bữa chăng?

Sau một lúc du ngoạn, Trương Long đột nhiên hỏi.

https://thuviensach.vn

- Được thôi.

Từ Thanh Phàm gật gật đầu nói. Tuy rằng Từ Thanh Phàm đã đạt đến cảnh giới ko cần ăn uống, nhưng từ nhỏ đối với mỹ thực của trung thổ phồn thịnh đã để ý từ lâu, cho nên quyết định đi nếm thử.

"Vạn Hạc Lâu" là một tửu lâu có kiến trúc tinh xảo, sở dĩ nó tên là Vạn Hạc lâu không phải vì nơi ấy có một vạn con hạc, mà bởi vì lão bản nơi này họ Vạn tên

Hạc. Cứ như theo như lời Trương Long, trong sơn trấn nơi này làm thức ăn ngon nhất, tuyệt vời hơn nữa là bên trong có bán loại thanh tửu gọi là

"Cổ Sơn Nhất Tuyệt".

Đi tới Vạn Hạc lâu, Từ Thanh Phàm cùng

Trương Long lên lầu hai chọn một chỗ ngồi cạnh cửa sổ, sau đó mới gọi đồ ăn, an vị ở trên lầu bắt đầu nhìn ngắm phong cảnh tại nơi này.

Trương Long thì liên tục giảng giải cho Từ Thanh Phàm đôi sự tình thú vị của Cổ Sơn trấn.

Nhìn thấy dưới lầu dòng người tấp nập qua lại, người bán hàng rong với một thiếu phụ đang không ngừng mặc cả một món đồ, những chú tiểu nhị của tửu lâu tranh nhau chào hỏi thực khách, Từ

Thanh Phàm đột nhiên phát hiện, vào thời khắc này đã nhận ra thân phận tu tiên giả của mình đúng là không gì sánh được. Không phải vì sinh tồn mà khổ não, không phải vì tiền tài mà bôn ba, nhưng thực sự tu tiên giả so với con người sống tiêu diêu tự tại hơn sao? Từ Thanh Phàm không khỏi lắc đầu.

https://thuviensach.vn

- Trương Long, nói đi, ngươi rốt cuộc muốn nhờ ta giúp ngươi điều gì.

Từ Thanh Phàm đột nhiên thu hồi ánh mắt đang ngắm phong cảnh ngoài cửa sổ, cắt ngang lời nói thao thao bất tuyệt của Trương Long, thản nhiên hỏi.

- Công tử,người cũng biết được sao?

Trương Long trợn mắt lắp bắp kinh hoảng nói.

- Ta cái gì cũng không biết, ta chỉ là cảm thấy ngươi cung kính đối với ta như thế, hẳn là không phải là chỉ muốn ta trả lại cho ngươi mười lạng bạc đúng không?

Từ Thanh Phàm lắc đầu, thản nhiên vừa cười vừa nói.

Nhìn thấy biểu tình bình tĩnh của Từ Thanh Phàm, Trương Long do dự hồi lâu, sau cùng ánh mắt rốt cục trở nên kiên định, hướng về Từ Thanh Phàm trầm giọng hỏi:

- Công tử, người là võ lâm cao thủ sao?

Nghe được Trương Long nói, Từ Thanh Phàm mỉm cười, không khỏi nhớ tới lúc đầu mình đối với thân phận của Lục Hoa Nghiêm cũng hiểu lầm, vì vậy vậy từ tốn nói:

- Coi như là vậy đi.

- Vậy công tử, người có thể dạy ta võ công không? Ta nguyện ý bái công tử làm sư phụ.

Nghe được Từ Thanh Phàm nói vậy, ánh mắt của Trương Long trở nên sáng ngời.

https://thuviensach.vn

- Hả? Ngươi muốn học võ công để làm gì? Để sau này có thể dễ dàng thu lệ phí chăng?

Từ Thanh Phàm cười hỏi.

- Không phải, ta muốn báo thù!

Nghe được Từ Thanh Phàm hỏi vậy,Trương Long vẻ mặt trở nên trang nghiêm, giọng nói cũng đầy mùi căm hận và sát khí.

Nhìn thấy vẻ mặt lúc nói vô cùng kiên định và bi phẫn của Trương Long, Từ

Thanh Phàm đột nhiên giật mình, giống như thấy được hình dáng của mình mấy chục năm trước, khi đó chính mình đã bái Lục Hoa Nghiêm làm sư phụ, nhãn thần cũng mang theo sự kiên định và bi phẫn như thế.

Chứng kiến thần sắc trở nên hoảng hốt của Từ Thanh Phàm, Trương Long không khỏi khẩn trương, cho rằng Từ Thanh Phàm không muốn dạy mình võ công, liền không để tâm tới ánh mắt kinh ngạc của mọi người xung quanh, đột ngột quỳ xuống trước mặt Từ Thanh Phàm, cao giọng:

- Xin hãy sư phụ dạy đệ tử võ công, từ nay về sau sẽ theo sau sư phụ làm tùy tùng, làm trâu làm ngựa. Đệ tử tuyệt đối không coi đó là tàn nhẫn, sẽ không một câu oán hận.

- Đứng lên đi rồi hãy nói nói.

Từ Thanh

Phàm nhìn thấy mọi người trên lầu vô cùng kinh ngạc nhìn chăm chú vào người mình, không khỏi có chút lúng túng, vội vàng hướng Trương Long nói .

https://thuviensach.vn

Nói xong, cũng không chờ Trương Long phản kháng, trực tiếp đem thân hình hắn kéo đến chỗ ngồi cũ sau đó nói:

- Nói đi, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, nếu như ngươi nói ra một lý do chính đáng, ta có thể giúp ngươi một lần, nhưng việc bái sư, hiện tại đừng vội đề cập.

Nghe được lời của Từ Thanh Phàm, Trương Long không khỏi khẩn trương, đang suy nghĩ nên nói cái gì thì đột nhiên một thanh âm hung hăng dưới lầu truyền đến.

- Tiểu nhị, lầu hai này hôm nay thiếu gia nhà ta bao, dùng để mở tiệc chiêu đãi Cung Phụng

Lý tiên sư, ngươi hãy đem tất cả những thực khách nhanh chóng đuổi ra đi.

Nghe thấy âm thanh hống hách này, Từ Thanh Phàm lông mày không khỏi từ từ nhíu lại, quay đầu nhìn lại, chứng kiến một đám ngươi ăn mặc trang phục gia đinh cố nịnh nọt hai gã có ngoại hình khác nhau đang hướng trên lầu đi tới.

Trong đó người trẻ tuổi nọ bộ dáng anh tuấn, đáng tiếc hai mắt dài nhỏ, trông có chút tà dị, sắc mặt tái nhợt, cước bộ phù phiếm, bộ dạng phỏng chừng do ăn chơi quá độ mà thành. Nói không chừng chính là thiếu gia trong miệng tên gia đinh kia vừa nói . Tên còn lại thì có đầu tóc bạc trắng, thân mặc đạo bào, ra dáng tiên phong đạo cốt, hiển nhiên chính là cái tên gọi là Cung Phụng Lý tiên sư .

Nhưng điền khiến Từ Thanh Phàm kinh ngạc chính là cái tên Lý tiên sư kia,trên người hắn không ngờ thực sự mang theo một tia linh khí ba động rất nhỏ,tuy rằng chỉ là luyện khí hậu kỳ ,nhưng thật sự gã chính là một tu tiên giả.

https://thuviensach.vn

Phải biết rằng tu tiên giả nếu như không phải vạn bất đắc dĩ, thì căn bản sẽ không bước vào thế tục. Luyện khí kỳ cùng với

Tích Cốc kỳ đệ tử đều giống nhau là phải ở trong môn phái xử lý việc vặt, còn tu tiên giả có tu vi vượt Linh Tịch kỳ cơ bản đều bận với việc bế quan tu luyện. Cho nên ở nhân gian lúc này cái gọi là "Tiên sư" hay

"Lão thần tiên" đại khái cũng chỉ là có một hai mánh khóe che mắt thiên hạ để lừa đảo mà thôi.

Hơn nữa thực lực của tu tiên giả đối với phàm nhân ở nhân gian mà nói thì không thể nghi ngờ là phi thường cường đại. Vì không để làm ảnh hưởng đến sự cân bằng của các thế lực ở nhân gian, các môn phái tu tiên phải ước thúc đệ tử, không cho nhúng tay vào chuyện thế tục, chứ đừng nói chi đến là cùng người phàm gặp gỡ . Nhưng không biết cái tên "Lý tiên sư "này vì sao không thèm để ý đến ước định của tu tiên giới ,thậm chí lại ngang nhiên đảm đương cái chức danh

"Cung phụng" gì gì đó.

Đồng thời, lúc đó Từ Thanh Phàm chú ý tới

Trương Long. Thấy trong mắt tên thanh niên lúc này hiện sự cừu hận mãnh liệt không gì có thể so sánh bằng.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 47: Tiên Sư

- Ngươi nói báo thù là chỉ người trẻ tuổi kia phải không ?

Từ Thanh Phàm thấy Trương Long ánh mắt đầy cừu hận nhìn về phía người thanh niên nọ, nhẹ giọng hỏi.

- Chính là tên khốn kiếp đó còn cả phụ thân hắn nữa, thậm chí cả tên Lý tiên sư kia cũng là cừu nhân của ta.

Trương Long oán hận nói, sự cừu hận trong lòng khiến vẻ mặt hắn càng trở nên dữ tợn.

Chứng kiến vẻ mặt đó của Trương Long, Từ Thanh Phàm khẽ nhíu mày. Hắn không thích loại người vì báo thù mà mất hết lý trí, nhưng vẫn lạnh nhạt hỏi:

- Đã xảy ra chuyện gì, ngươi nói ta nghe xem?

Nghe được lời Từ Thanh Phàm hỏi, Trương Long thu hồi ánh mắt đầy cừu hận đang nhìn người thanh niên kia. Rồi chậm rãi quay về phía Từ Thanh Phạm, thổ lộ thân thế của mình.

Thì ra, Trương Long cũng không phải là kẻ chơi bời lêu lổng, vô lại mà là đệ tử chính thống của Trương gia, gia tộc lớn nhất ở Cổ Sơn Trấn này. Phụ thân của hắn là tộc trưởng hiện tại. Đáng tiếc, Trương Long lại không thích học tập thi thư, cả ngày chỉ cùng bọn vô lại trong trấn tụ tập. Phụ thân của hắn mặc dù tức giận nhưng cũng không có cách nào quản

https://thuviensach.vn

được. Nếu như không xảy ra biến cố, có lẽ Trương Long sẽ ỷ vào sự che chở của cha hắn mà biến thành một tên chơi bời lêu lổng, không phải lo lắng gì. Nhưng từ biến cố hai năm trước, tất cả mọi chuyện đều thay đổi.

Người trẻ tuổi vừa mới lên lầu là Trương Hổ, đường đệ của Trương Long. Hắn cùng với phụ thân là

Trương Hải hai năm trước vì tìm nơi nương tựa mà đến Trương gia. Lại nhanh chóng chiếm được sự tín nhiệm của Trương Liêm, cha của Trương

Long, nên được giao quản lý việc thu tô trong Cổ Sơn Trấn.

Nhưng một năm trước, Trương Liêm đột nhiên phát hiện từ khi Trương Hải phụ trách việc thu tô đã làm mất đi không ít tiền. Điều này khiến cho Trương Liêm rất tức giận, lập tức gọi Trương Hải đến hỏi tội. Sau đó vị kia Lý tiên sư được Trương Hổ mời đến làm cung phụng đột nhiên ra tay, khiến

Trương Liêm ngay tối đó ở trên giường phát bệnh chết mà không rõ nguyên nhân. Còn Trương Hải thì nhân cơ hội đó cướp, lấy quyền lực ở Trương gia.

Mấy vị trưởng lão Trương gia sau đó vì phản đối Trương Hải mà lần lượt giống như Trương Liêm, đều chết không rõ bị bệnh gì. Cứ như vậy, không còn trở ngại, Trương Hải chính thức tiếp quản mọi việc ở

Trương gia.

Sau đó không lâu. Trương Hải lại tìm lý do đem Trương Long đuổi ra khỏi gia tộc. Trương Long bình thường chỉ chơi bời lêu lổn,g khiến cho đám người Trương Hải hết sức khinh thường. Hắn cũng là người duy nhất phản đối Trương Hải lên làm tộc trưởng Trương gia mà không bị làm hại.

https://thuviensach.vn

Bị Trương Hải đuổi đi, vì sợ hắn gây bất lợi cho mình, Trương Long vẫn cứ như lúc trước, giả bộ như không biết chuyện gì, tiếp tục làm bạn với đám vô lại trong trấn. Cả ngày đi lừa đảo, bịp bợm nhưng trong lòng không lúc nào nguôi ý định trả thù, chỉ là hắn đã chính mắt thấy tên kia Lý tiên sư thi triển đạo thuật hết sức thần kỳ.

Biết chỉ dựa vào sức mình thì không thể báo thù cho nên vẫn một mực nhẫn nại, chịu nhục mà tiếp tục sống. Thỉnh thoảng còn chịu sự vũ nhục cùng khiêu khích của Trương Hổ.

Vốn Trương Long tưởng rằng cả đời này cứ như thế mà trôi qua, lại không nghĩ đến hôm nay gặp được Từ Thanh

Phàm. Tận mắt thấy được võ công thần kỳ của hắn, làm cho hi vọng báo thù đã sắp dập tắt lại một lần nữa cháy bùng lên, vì thế Trương Long mới có ý định bái sư như vừa rồi.

- Ý của ngươi là nói, tên kia Lý tiên sư với phụ tử Trương Hải cùng nhau hợp tác mưu hại tính mạng phụ thân ngươi.

Nghe xong Trương Long kể lại, nét cười trên mặt của Từ Thanh Phàm dần dần biến mất, hắn quay người lại khẽ đánh giá Lý tiên sư đang ngồi trên lầu, nhẹ giọng hỏi.

Tu tiên giả không những tham dự vào tranh đấu của phàm nhân đồng thời lại dùng đạo thuật hại tính mạng phàm nhân, đây là điều tối kỵ của Tu tiên giới.

Trương Long nghiến răng nghiến lợi nói:

- Khẳng định là đúng, nếu không tại sao phụ thân cùng với các vị trưởng lão đều trong cùng một thời gian bị một loại bệnh giống nhau rồi qua đời. Nhất định là tên Lý tiên sư kia thi triển tà thuật hại chết bọn họ.

https://thuviensach.vn

Đồng thời lại hướng Từ Thanh Phàm cầu khẩn:

- Sở dĩ đệ tử nghĩ đến hướng sư phụ ngài học võ tuyệt không phải để làm điều ác, chỉ là muốn vì người nhà báo thù, vẫn mong sư phụ thành toàn.

- Lý tiên sư kia là Tu tiên giả trong truyền thuyết, dù ngươi võ công cao tới đâu cũng rất khó có thể thắng hắn.

Từ Thanh Phàm thu hồi ánh mắt đánh giá Lý tiên sư. đồng thời cũng không để ý đến ánh mắt cầu khẩn của Trương Long, chỉ nhìn vào chén trà trong tay mình, nhàn nhạt nói.

- Ta tự nhiên biết võ công khó lòng địch nổi yêu thuật của tên Lý tiên sư kia, nhưng dù sao có cơ hội học võ công vẫn tốt hơn. Chỉ cần có một tia hy vọng báo thù, ta cũng sẽ không buông tha. Hơn nữa sau khi học võ công, mặc dù không thể đánh bại Lý tiên sư, nhưng ít ra vẫn có cơ hội giết chết hai kẻ súc sinh Trương Hải cùng

Trương Hổ.

Trương Long giọng căm hận nói.

Nhìn khuôn mặt của Trương Long bởi vì cừu hận mà dần dần trở nên vặn vẹo. Từ Thanh Phàm nhẹ nhàng thở dài một tiếng, ánh mắt bắt đầu trở nên xa xôi, bất tri bất giác nhớ lại tình cảnh chính mình lúc đầu khi hướng Lục Hoa Nghiêm bái sư.

Lúc này, khách nhân trên lầu ba đã bị gia đinh của Trương Hổ mang theo đuổi đi toàn bộ, chỉ còn lại hai người Từ Thanh Phàm cùng

Trương Long đang ngồi ở vị trí phía bên cửa sổ. Một tên gia đinh thấy bọn hắn không theo những khách nhân khác rời khỏi lầu ba, liền nghiêm mặt hướng về phía hai người đi tới. Nhưng sau khi nhìn rõ Trương Long lại

https://thuviensach.vn

biến sắc, xoay người đi về phía của Trương Hổ, cúi người khẽ nói với hắn điều gì đó rồi lại lấy tay chỉ vị trí của Trương Long.

Trương Hổ nhìn thấy Trương Long, trên mặt không khỏi lộ ra nét tiếu ý, đi tới vị trí của Từ Thanh Phàm và Trương Long, đồng thời lớn tiếng cười nói:

- Thì ra là Trương Long biểu ca, biểu ca không ở trên trấn theo khách nhân lừa tiền, như thế nào lại tới đây ăn cơm? Xem ra biểu ca hôm nay thu hoạch cũng không nhỏ nhỉ.

Vừa nói vừa bắt đầu đánh giá Từ

Thanh Phàm ở bên cạnh , hiển nhiên là đem Từ Thanh Phàm trở thành kẻ bị

Trương Long lừa gạt lấy tiền.

Mà tên kia Lý tiên sư cũng theo

Trương Hổ hướng tới nơi này đi đến, mặc dù trên mặt vẫn làm ra vè lạnh nhạt, cao ngạo, nhưng Từ Thanh Phàm vẫn phát hiện ra hắn lén lút nhìn

Trương Long, trong ánh mắt tràn ngập sự hưng phấn.

- Chuyện của ta không cần ngươi quản.

Trương Long hừ lạnh nói, trên mặt cũng biểu hiện ra vẻ chán ghét.

- Biểu ca vẫn vì lúc trước bị cha ta đuổi ngươi khỏi gia tộc mà tức giận? Kỳ thật cha ta cũng không muốn làm như vậy, chỉ là biểu ca ngươi cũng hơi quá đáng. Tại ngươi thiếu chút nữa đem từ đường Trương gia đốt bỏ còn gì. Cha ta thân là tộc trưởng, nhất định phải thưởng phạt phân minh,

https://thuviensach.vn

chỉ có thể nhịn đau bất đắc dĩ đem biểu ca ngươi đuổi ra khỏi Trương gia mà thôi.

Trương Hổ thở dài nói, nhưng trên mặt vẻ trào phúng tiếu ý càng thêm rõ ràng.

- Hừ !

Trương Long hừ lạnh một tiếng, đối với vẻ giả từ bi của Trương Hổ không thèm trả lời.

- Xin hỏi vị đạo trưởng này chính là Lý tiên sư phải không?

Vẫn đang thờ ơ lạnh nhạt, ở bên cạnh Từ Thanh Phàm đột nhiên mở miệng, hướng về phía Lý tiên sư thản nhiên cười hỏi.

- Vô lượng thiên tôn, Danh tiên sư không dám nhận, bần đạo đúng là Lý đạo nhân.

Nghe được Từ Thanh Phàm hỏi, Lý tiên sư thu hồi ánh mắt nhìn Trương Long, đầu tiên là kinh dị liếc mắt một cái nhìn Từ Thanh Phàm, sau đó sắc mặt trở nên trang nghiêm nói. Nếu như không phải Từ Thanh Phàm lúc trước nghe qua Trương Long thuật lại, chỉ nhìn điệu bộ Lý tiên sư hiện tại, thật đúng như một cao nhân đắc đạo.

Từ Thanh Phàm bởi vì đã bước chân vào Linh Tịch Kỳ, trong cơ thể linh khí xảy ra biến hóa về chất, toàn thân khí thế nội liễm. Cho nên Lý tiên sư chỉ có tu vi Luyện Khí hậu kì hoàn toàn không nhìn ra Từ Thanh Phàm cũng là Tu tiên giả có thực lực hơn xa hắn.

- Tiên sư khiêm nhường rồi.

Từ Thanh Phàm vừa cười vừa nói:

https://thuviensach.vn

- Xin hỏi tiên sư xuất thân từ môn phái nào? Tại hạ từ nhỏ tâm tư đã hướng tới tu tiên giới, vẫn có nhiều điều chưa được rõ ràng, mong tiên sư chỉ giáo nhiều hơn.

- Bần đạo không môn không phái chỉ là nhất giới tán tu mà thôi, chuyện tu tiên giới bần đạo cũng biết rất ít, làm cho công tử thất vọng rồi.

Nghe được Từ Thanh Phàm nói Lý tiên sư hơi sửng sốt, nhưng cũng đáp lời. Trong khi nói chuyện hoàn toàn không để lộ ra chút tin tức nào.

Nghe được Lý tiên sư từ chối nói, Từ Thanh Phàm chỉ mỉm cười, cũng không thèm để ý.

Tiếp đó bốn người nói với nhau vài câu, lúc sau Từ Thanh Phàm kéo Trương Long đứng dậy cáo từ.

Nhìn theo bóng Từ Thanh Phàm cùng Trương Long rời đi, vẻ mặt tươi cười của

Lý tiên sư dần biến mất, trầm giọng nói với Trương Hổ đang ngồi bên cạnh:

- Ngươi giúp ta đi điều tra một chút thân phận của tên Từ Thanh Phàm. Ta cảm thấy người này không hề đơn giản, không thể nhìn thấy nông sâu.

- Một người phàm nhân mà thôi, tiên trưởng quản hắn làm gì.

Trương Hổ vừa cười vừa nói, nhưng thấy lông mày Lý tiên sư khẽ nhíu lại lập tức nói:

- Được rồi, ta lập tức phái người đi điều tra.

- Hiện tại Lục Sí Kim Trùng đã sắp sinh ra, nghìn vạn lần không thể để ra sai sót gì.

https://thuviensach.vn

Lý tiên sư ở trên lầu nhìn chằm chằm vào hai bóng người Từ Thanh Phàm cùng Trương Long rời đi, thấp giọng thì thào lẩm bẩm.

Nhưng vô luận là Lý tiên sư hay Trương Hổ đều không có chú ý tới phía dưới chân bọn họ không biết khi nào đã có một đóa Bạch Sắc Tử Vân nhỏ. Nếu như bọn họ có thể nhận biết đối với các loài kỳ hoa dị thảo nhất định sẽ nhận ra đóa hoa này chính là Song Luyến Hoa, một loại kỳ hoa dị thảo có khả nắng truyền âm thanh.

Song Luyến Hoa là một loài hoa tương đối kỳ dị, sau khi trưởng thành sẽ sinh ra hai đóa hoa. Hai đóa hoa này lại có thể có liên lạc với nhau theo một cách kỳ lạ, nếu như đem cả hai đóa hoa cùng lúc hái xuống, trước khi héo rũ nếu một người đứng trước một đóa nói chuyện, thì ở một khoảng cách nhất định, người khác cầm đóa hoa còn lại có thể nghe thấy lời người kia nói. Nghe nói tại thời kỳ

Viễn Cổ, loại hoa này được nam nữ yêu mến nhau lúc đó dùng làm phương thức hẹn hò. Đáng tiếc trải qua thời gian, loài hoa này đã dần biến mất, nhưng Từ Thanh Phàm từ chỗ Bách Thảo Viên bị phá hủy của Lưu sư thúc ngẫu nhiên lấy được mầm của loài hoa này.

Lục Sí Kim Trùng? Xem ra thân phận Lý tiên sư này không đơn giản. Ở trên đường Từ Thanh Phàm thì thào lẩm bẩm, trên tay phải vẫn đang cầm một đóa Song Luyến Hoa.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 1: Trần Duyên

Mọi chuyện xưa kia, tất cả đều trôi theo làn gió, chớp mắt bảy năm đã trôi qua.

Mây tới núi càng đẹp, mây đi cảnh như vẽ, núi mờ ảo bởi mây. Từng đám mây trắng bay bay, phía sau Cửu Hoa Sơn rừng cây rậm rạp, cây cỏ tươi tốt, chim hót ve kêu, gió mát hiu hiu thổi, ánh mặt trời ấm áp làm cho cảnh núi càng thêm kỳ ảo xa xưa.

Ở phía sau sườn núi, có hai gian nhà gỗ trang nhã đơn sơ nằm ở đây, xung quanh cây cối xanh um tươi tốt, kỳ hoa dị thảo mọc khắp nơi nơi. Trước phòng cách đó không xa có thể thấy một phần mộ nổi bật. Đúng là động phủ của Từ Thanh Phàm ở hậu sơn.

Trong gian nhà gỗ lớn hơn, Từ Thanh Phàm đang ngồi trên chiếc ghế mà Nhạc Thanh Nho thường ngồi, ánh mắt chăm chú nhìn vào quyển sách đang cầm trên tay "Sơn Hải Dị Đàm – Tinh Quái Thiên".

Đúng lúc đang lật trang sách, đột nhiên thân thể Từ Thanh Phàm khẽ run lên, sự hân thưởng trong mắt chợt biến mất, hai mắt lúc này trở nên ngốc trệ nhìn chằm chằm vào trang sách.

Trong trang sách, một con yêu thú được vẽ trên giấy, mặc dù nét vẽ đơn giản nhưng trông rất sinh động. Rõ ràng là con Bích Nhãn Vân Đề Thú đã từng hủy diệt gia viên của Từ Thanh Phàm. Chỉ thấy phía dưới đồ họa có một ít chữ nhỏ: 'Bích Nhãn Vân Đề Thú tính cách dữ dằn, thích ăn linh

https://thuviensach.vn

dược. Khi trưởng thành thân cao ba trượng, bên ngoài có một tầng lân giáp, đao thương bất nhập, thủy hỏa bất xâm, ngày đi ngàn dặm, trông như quỷ thần ngũ hành, phun ra nuốt vào liệt hỏa hàn băng, tiếng tê hống có thể chấn phách lòng người.’

Nhìn bức tranh cùng lời giới thiệu về Bích Nhãn Vân Đề Thú trên trang sách, Từ Thanh Phàm không khỏi nhớ ngược về hai mươi bảy năm trước. Khi đó, bởi vì một cây linh chi ngàn năm sắp thành thục, Bích Nhãn Vân Đề Thú đã san bằng cả Từ Gia trại. Tiếng kêu thảm thiết, âm thanh tê hống cùng tiếng khóc thê lương, mặc dù nói thời gian ăn mòn tất cả nhưng mọi thứ vẫn như cũ, không ngừng vang vọng bên tai, Đại Trưởng Lão bị Yêu thú ngoạm một miếng rơi đầu vẫn rõ mồn một trước mắt.

Tuy rằng ký ức vẫn còn mới mẻ, nhưng lại dường như rất xa xôi. Hoặc là nói ký ức không thay đổi, nhưng tâm cảnh đã thay đổi sao.

Bây giờ hồi tưởng lại, tuy trong trí nhớ Bích Nhãn Vân Đề Thú cường đại vô cùng, nhưng cũng không phải là không thể chiến thắng được, sự sợ hãi lúc đầu đã sớm biến mất. giờ chỉ còn một loại tâm nguyện muốn hoàn thành

- Các cháu chạy nhanh đi, bây giờ không phải là lúc nói đến trung hiếu lễ nghĩa đâu! Chúng ta đã sống đủ lâu rồi, dù bị yêu thú ăn thịt cũng xem như không uổng sống cuộc đời này rồi. Nhưng các cháu còn trẻ, sau này còn có hi vọng xây dựng phát triển lại Từ gia, duy trì huyết mạch cho Từ gia, những điều này đều là trách nhiệm của các cháu đó. Nhanh đi đi!

Trong đầu đột nhiên nhớ tới câu nói sau cùng của Nhị trưởng lão trước khi lâm chung.

- Dựng lại, huyết mạch Từ gia…

Từ Thanh Phàm bắt đầu lẩm bẩm vô thức.

https://thuviensach.vn

Theo như lời Lục Hoa Nghiêm nói, Bích Nhãn Vân Đề Thú thuộc Nhân giai cao cấp Yêu thú, thực lực tương đương Linh Tịch kỳ tu tiên giả, hiện giờ thực lực của Từ Thanh Phàm đã có cùng nó đánh một trận. Cho dù đánh không lại, nhưng bỏ chạy thì hẳn là có thể.

Những người bạn lúc trước cùng mình chạy khỏi Từ gia trại có còn sống hay không? Đã hai mươi bảy năm, Từ gia trại đã được gây dựng lại chưa? Hay là bọn họ sớm đã chết tại trong Nam Hoang mờ mịt? Đối với con Bích Nhãn Vân Đề Thú kia, giờ mình cũng nên ra tay báo thù rồi chứ? Hơn nữa di nguyện của Nhị trưởng lão, bây giờ mình đã có đủ thực lực để thực hiện chưa?

Diệt trừ Bích Nhãn Vân Đề Thú, vì tộc nhân báo thù. Tìm lại những tộc nhân Từ gia trại còn lưu lại ở nhân gian, trợ giúp họ xây dựng lại gia viên. Trong phút chốc, ý nghĩ này đã trở nên rất mãnh liệt.

- Xem ra nhiều năm sống kiếp tu tiên, thiếu chút nữa đã làm cho ta quên mục đích tu tiên của mình.

Từ Thanh Phàm cười khổ thì thào lẩm bẩm.

Đến lúc này, Từ Thanh Phàm rốt cuộc không thể tĩnh tâm mà xem sách được nữa. Hắn biết, giờ là lúc hoàn thành tâm nguyện, nếu không mình cũng không thể tĩnh tâm mà tu luyện tiếp.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm đi ra cửa phòng, ngự sử "Tam Trượng Thanh Lăng", bay nhanh về phía trước núi.

Bất tri bất giác, thời gian trôi đi như nước chảy êm đềm, bình lặng. Cũng đã bảy năm kể từ Đại hội môn nội lần trước. Mà lần đó sau khi Từ Thanh Phàm đạt được hạng ba, cũng được đối đãi khác trước, không chỉ có thể tùy ý xem các loại đạo pháp kỳ lạ bên trong Lãm Kinh Các, mà hàng năm Từ Thanh Phàm còn nhận được một số lượng linh dược cùng linh

https://thuviensach.vn

thạch nhất định do Cửu Hoa Môn định kỳ phân phối để trợ giúp Từ Thanh Phàm tu luyện.

Mà sau khi Từ Thanh Phàm đạt được hạng ba trong đại hội môn nội, hắn cũng không kiêu ngạo tự mãn, bởi vì hắn biết rõ bản thân mình có bao nhiêu thực lực. Cho nên Từ Thanh Phàm không vì đạt được hạng ba mà lười biếng, ngược lại hắn càng cố gắng chăm chỉ tu luyện hơn. Vì hắn không muốn kéo Cửu Hoa Môn tụt lại phía sau trong Tân Nhân đại hội do Lục Đại Thánh Địa tổ chức. Ông trời không phụ lòng người, một năm trước Từ Thanh Phàm rốt cuộc đã bước chân vào Linh Tịch kỳ, mà Mộc Ất chi khí ngàn năm tích súc trong cơ thể đã luyện hóa được hơn nửa, xem như đã chính thức đặt chân vào Tu tiên giới.

Vốn khi Từ Thanh Phàm chiến thắng lấy được di vật "Tam Trượng Thanh Lăng" của Lục Hoa Nghiêm về, định sau đó đem pháp khí này chôn bên cạnh phần mộ của Lục Hoa Nghiêm. Nhưng Lục Hoa Nghiêm nguyên là Hộ pháp Trưởng lão danh tiếng lừng lẫy ở Cửu Hoa Môn, sau khi qua đời thì được mai táng ở trong Tổ phần của Cửu Hoa Môn, với thân phận Từ Thanh Phàm thì không cách nào ra vào tùy ý được. Mà khi Từ Thanh Phàm nói cho Thái Thượng hộ pháp Chu Hoa Hải suy nghĩ của mình, lại bị Chu Hoa Hải quở mắng. Theo như Chu Hoa Hải nói, pháp khí Cửu Hoa Môn ban cho Từ Thanh Phàm là để dùng trong Tân Nhân đại hội mười năm sau, sao có thể đổi ý không dùng được? Từ Thanh Phàm bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là tạm thời sử dụng, chỉ có điều trong lòng thầm hạ quyết tâm nhất định phải tìm cơ hội đem "Tam Trượng Thanh Lăng" trả lại cho sư phụ Lục Hoa Nghiêm.

"Tam Trượng Thanh Lăng" phi hành với tốc độ cực nhanh, dưới chân núi cảnh sắc cứ vùn vụt trôi qua. Từ Thanh Phàm rất thích cảm giác bay lượn trên không trung, nhìn chúng sinh bên dưới, Từ Thanh Phàm có một loại cảm giác tiêu diêu tự tại không bị câu thúc.

https://thuviensach.vn

Với tốc độ của "Tam Trượng Thanh Lăng", chỉ trong chốc lát Từ Thanh Phàm đã đến phía trước chân núi. Sau đó hạ xuống tại một nơi có tên gọi là "Nghênh Khách Đường".

Đúng lúc Từ Thanh Phàm hạ thân xuống, hai gã đệ tử có phong thái khác nhau từ trong Nghênh Khách Đường ra đón, một người thần sắc ôn hòa tao nhã, một người lạnh lùng nghiêm túc, đúng là Lý Vũ Hàn và Thịnh Vũ Sơn, hai gã đệ cùng tử đứng hàng chữ "Vũ". Thật không ngờ qua nhiều năm như vậy hai người vẫn làm việc ở chỗ này.

- Từ sư thúc.

Hai người Lý Vũ Hàn và Thịnh Vũ Sơn đầu tiên là kinh ngạc liếc nhìn Từ Thanh Phàm, hiển nhiên là kinh ngạc vì Từ Thanh Phàm đã đột phá cảnh giới, sau đó cùng lên tiếng khom người hành lễ.

- Lý sư điệt, Thịnh sư điệt, đã lâu không gặp.

Từ Thanh Phàm cũng chắp tay đáp lễ.

Qua nhiều năm như vậy, Từ Thanh Phàm đã có thể xưng hô người khác là "Sư điệt" một cách tự nhiên. Có điều hắn biết hai người trước mặt mình mặc dù chỉ là đệ tử có hàng chữ "Vũ", nhưng thực lực lại trên xa các đệ tử có hàng chữ "Thanh" bình thường, cho nên cũng không coi thường. Từ sau Môn Nội tỷ thí cũng đã bảy năm, hiện giờ hai người này công lực đều tịnh tiến, cũng chỉ cách Linh Tịch kỳ một chút thôi.

- Đúng vậy, từ bảy năm trước sau khi Môn Nội tỷ thí kết thúc, sư thúc một mực bế quan tu luyện ở hậu sơn, rất ít đến phía trước núi. Hai người đệ tử muốn tìm sư thúc lãnh giáo cũng không có cơ hội ấy chứ.

Lý Vũ Hàn cười nói.

https://thuviensach.vn

- Cái gì mà bế quan tu luyện, chỉ là xem một ít thư sách với các loại hoa cỏ thôi.

Từ Thanh Phàm thản nhiên cười nói.

- Sư thúc thật nhã hứng, không giống ta cả ngày phải bôn ba vì sự tình bên trong Môn Nội.

Lý Vũ Hàn cười nói.

- Xin hỏi Từ sư thúc đến tìm chúng ta có chuyện gì?

Thịnh Vũ Sơn cắt đứt câu chuyện của hai người, lãnh đạm hỏi.

Từ Thanh Phàm cũng không để ý tới, bởi vì hắn biết đấy là tính cách của Thịnh Vũ Sơn. Vì vậy nói:

- Ta muốn xuống núi làm vài việc, nghe mọi người trong đồng môn nói việc này do các ngươi quản lý, cho nên đặc biệt đến nơi này để thông báo qua..

- Từ sư thúc muốn xuống núi giải quyết sự tình đương nhiên là có thể, nhưng lúc này cách Tân Nhân đại hội do Lục Đại Thánh Địa liên hợp tổ chức chỉ có ba năm, nếu như sư thúc xuống núi quá lâu, chưởng môn sư thúc tổ hỏi đến thì chúng ta lại bị nói đó.

Lý Vũ Hàn cau mày nói.

- Các ngươi cứ yên tâm, ta lần này xuống núi ngắn thì hơn mười ngày, lâu thì một năm, sẽ không chậm trễ lắm đâu.

Từ Thanh Phàm cười.

- Nếu sư thúc đã nói như vậy, ta cũng yên tâm mà chờ.

https://thuviensach.vn

Lý Vũ Hàn thở dài một hơi nói.

Tiếp đó, Từ Thanh Phàm ở chỗ Lý Vũ Hàn, Thịnh Vũ Sơn ghi tên, cũng lấy được lệnh bài đại biểu cho đệ tử Cửu Hoa Sơn cùng linh phù gọi là Tam Trương, có thể tại thời khắc nguy hiểm gọi đồng môn chung quanh.

Sau khi xử lý xong hết thảy, Từ Thanh Phàm hơi do dự rồi bay về phía hậu sơn. Khi trở lại động phủ của mình, đầu tiên là cầm bút viết rõ hành tung với nguyên nhân đi ra ngoài, để ở giữa căn phòng. Đây là để tránh khi Kim Thanh Hàn tìm đến, phát hiện không thấy mình sẽ sinh ra lo lắng không cần thiết. Vốn Từ Thanh Phàm định đến động phủ của Kim Thanh Hàn để nói cho hắn biết chuyện, nhưng nghĩ đến việc Kim Thanh Hàn hiện đang bế quan, không tiện quấy rầy, cho nên mới lưu vài chữ lại.

Tiếp đó Từ Thanh Phàm lại bay đến chỗ Lưu sư thúc, người quản lý Bách Thảo Viên, để cáo biệt. Ở Cửu Hoa Sơn, Từ Thanh Phàm thực lòng kết giao cũng chỉ có hai người này.

Sau khi đáp ứng Lưu sư thúc, lúc xuống núi sẽ giúp ông ấy thu thập hạt giống các loại kỳ hoa dị thảo, Từ Thanh Phàm cuối cùng không còn gì lo lắng, ngự sử "Tam Trượng Thanh Lăng" bay ra ngoài Cửu Hoa Sơn.

Sau khi dùng bùa chú chuyên để mở Hộ Sơn Đại Trận của Cửu Hoa Môn, bay ra bên ngoài, Từ Thanh Phàm đứng giữa không trung xoay người nhìn lại Cửu Hoa Sơn phía dưới, trong lòng cảm khái vạn phần.

Hai mươi bảy năm trước, khi Từ Thanh Phàm còn chưa tu tiên, Cửu Hoa Sơn trong mắt chỉ là một tòa núi hoang. Còn bây giờ dĩ nhiên Từ Thanh Phàm sẽ không bị loại ảo thuật này lừa gạt, nhìn lại Cửu Hoa Sơn lúc này, Hộ Sơn Đại Trận đã hóa thành một mảnh tiên hà bao phủ cả Cửu Hoa Sơn, linh khí nồng đậm. Nhớ lại bản thân mình hai mươi bảy năm trước trông thấy Cửu Hoa Sơn thì trong lòng có cả kinh ngạc lẫn thất vọng, Từ Thanh Phàm đột nhiên có một cảm giác như đã trải qua mấy đời người.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 2: Tiểu Trấn

Sau khi rời Cửu Hoa Sơn, Từ Thanh Phàm chợt cảm thấy biển trời mênh mông, dường như đã lâu lắm rồi hắn mới có cảm giác đó .Có lẽ hắn đã ở Cửu Hoa Sơn quá lâu rồi.

Cho dù cảnh vật tươi đẹp hơn, điều kiện sống tốt hơn nhưng nếu một người trong suốt thời gian dài ở một chỗ, không đi ra ngoài , cũng tựa như cá chậu chim lồng vậy. Từ Thanh Phàm vốn ở phía sau núi, tự do tự tại, nên không hề có cảm giác đấy.Nhưng hôm nay, rời khỏi Cửu Hoa Sơn, trông về phương xa, thấy trời xanh mây trắng, núi rừng trùng điệp thì lại thấy dường như mình vừa thoát ra khỏi sự ràng buộc.

Đột nhiên Từ Thanh Phàm nhớ tới ước mơ trước kia của mình , nếu thật sự cả đời này sẽ không thể vượt qua được Linh Tịch hậu kỳ , vậy quãng đời còn lại sao không dạo khắp Thần Châu hạo thổ, ngắm nhìn non sông đất nước, hắn là một ý kiến không tồi .

Miễn cưỡng lắc đầu, đem ý nghĩ đó tống ra ngoài, Từ Thanh Phàm cười khổ rồi điều khiển “Tam Trượng Thanh Lăng”, nhanh chóng bay về phía trước.

Cổ Sơn trấn, bởi vì tọa lạc dưới chân núi từ xưa mà được gọi tên như vậy. Nghe nói trước kia, trưởng trấn cho rằng cái tên này là thô thiển, vì muốn nhiều người đến thăm nên đã tìm cho tiểu trấn một cái tên nhã nhặn hơn. Đáng tiếc là vô luận là lãng khách hay cư dân của trấn đều quen nó là Cổ Sơn trấn. Khi vị trưởng trấn kia rời chức, cái tên nhã nhặn do ông ta đặt

https://thuviensach.vn

ra cũng đi vào quên lãng, không người nào đề cập, không người nào biết tới nó nữa.

Tiểu trấn nằm ở đầu mối giao thông trọng yếu , phía sau lại có Cổ sơn cảnh sắc thanh nhã cho nên nơi đây rất náo nhiệt . Trong trấn người đến người đi liên tục,người bán rong rao bán khắp nơi, bên đường các cửa hàng mọc lên san sát.

Đúng lúc này, một gã thanh niên chừng hơn hai mươi tuổi đi vào tiểu trấn, quần áo không biết làm bằng chất liệu gì chỉ thấy nó màu bạch nhưng không dính chút bụi nào, khuôn mặt tuấn tú, cử chỉ nhã nhặn , phảng phất mang theo khí chất con nhà quí tộc, đem lại cho người đối diện một loại cảm giác thần bí. Nhưng kỳ quái là thanh niên này lại như chưa từng đi tới Cổ trấn này, vừa đi vừa nhìn quanh thấy cái gì cũng cảm thấy thú vị.

-Có lẽ là công tử của gia tộc lớn nào đó từ thành thị đi ngang qua , chưa thấy tiểu trấn như này bao giờ.

Mọi người đều nhìn chàng thanh niên kỳ quái đó mà suy đoán như vậy .

Chàng thanh niên này không phải ai khác, chính là Từ Thanh Phàm của chúng ta vừa rời khỏi Cửu Hoa Sơn .

Thật ra ,Từ Thanh Phàm vốn có ý định bay thẳng đến Nam Hoang , nhưng khi hắn đi ngang qua tiểu trấn này, quyết định dừng lại ngắm nhìn sự náo nhiệt và trải nghiệm một chút cuộc sống của phàm nhân.

Từ Thanh Phàm sinh ra ở Nam Hoang, nơi đó hoang vu hung hiểm , dã thú hoành hành, dân cư thưa thớt, tất cả đều sống ở trong trang trại, đâu có biết thành trấn là gì đâu? Lúc nhỏ hắn thường hay đọc sách, nên cũng từng xem qua không ít quyển có miêu tả về sự phồn hoa của trung thổ, nhưng đáng tiếc là vẫn chưa có duyên chứng kiến.

https://thuviensach.vn

Sau đó, Từ gia trại bị hủy, Từ Thanh Phàm được Luc Hoa Nghiêm thu làm đệ tử, chính thức bắt đầu cuộc sống tu tiên, không có bước ra khỏi địa phận của Cửu Hoa Sơn, chứ đừng nói đến trải nghiệm xem trung thổ phồn hoa như thế nào. Đến bây giờ, Từ Thanh Phàm vẫn thường nhớ lại khi Lục Hoa Nghiêm mang mình về Cửu Hoa Sơn,ở trên không trung, hắn thấy từng đoàn người trong những đô thị lớn phía dưới. Tuy rằng bây giờ cuộc sống ở tiểu trấn này không sao so sánh được với cuộc sống thành thị, nhưng bầu không khí huyên náo cũng làm cho ý muốn được trải nghiệm cuộc sống nhân gian trong Từ Thanh Phàm dâng cao.

Sở dĩ Từ Thanh Phàm đi tới tiểu trấn này thấy cái gì cũng tò mò, vì hắn căn bản không biết về mấy thứ đó. Người qua đường không rõ, lại nghĩ Từ Thanh Phàm là quí công tử, sở dĩ ngó đông ngó tây là do hắn không biết, chứ chẳng ai nghĩ được thật ra hắn chỉ là một tên nhà quê.

Còn Từ Thanh Phàm sau khi đi tới tiểu trấn này cũng tự chế nhạo sự thiếu hiểu biết của mình.

Vào trong tiểu trấn, Từ Thanh Phàm chợt thấy một lão đầu đang bán vật gì, nếu nhào nặn nó thì sẽ thành những tượng nhỏ mang hình dáng của võ tướng , yêu quái ... Trông rất sinh động. Mà những tượng nhỏ này hình như rất được bọn nhỏ yêu thích. Từ Thanh Phàm thường thấy những đứa trẻ mua nó, sau đó cực kỳ vui vẻ mà rời khỏi gian hàng.

-Có lẽ là vật này dùng để làm trang trang trí chăng?

Từ Thanh Phàm âm thầm phỏng đoán

Đúng lúc này, có một đứa bé hướng tới ông lão mua một hình, sau đó trực tiếp đưa vào mồm ăn. Thấy vậy Từ Thanh Phàm lấy làm kinh hãi, tưởng đứa nhỏ không hiểu chuyện nên đưa vật đó lên ăn, liền lập tức đưa tay vào trong miệng đứa nhỏ để lấy ra.

https://thuviensach.vn

Đứa nhỏ liền khóc òa lên , sau đó nhờ người qua đường giải thích, Từ Thanh Phàm mới biết. Hóa ra những hình nặn này vốn là dùng đường, bột để chế thành, tên là “Tò he" (*), vốn là để cho những đứa nhỏ ăn. Từ Thanh Phàm muốn giúp đỡ nó lại trở thành “Đại phôi nhân”(*), cướp kẹo của trẻ nhỏ, thật là hết sức xấu hổ.

-Chẳng lẽ ở đại thành thị mà ngay cả tò he cũng không có bán sao ?

Người qua đường sôi nổi suy đoán nói.

-Hay là từ nhỏ vị công tử này từ nhỏ đã được nâng niu cưng chiều, cho tới bây giờ còn chưa thấy qua tò he?

Có người chợt đoán rồi nói, mọi người bên ngoài đang sôi nổi bàn tán, khi nghe vậy chợt hiểu.

Từ Thanh Phàm mặc dù có lòng tốt nhưng lại thành việc xấu, vốn là người khoáng đạt nên cũng nhanh quên đi việc lúc nãy, tiếp tục hăng hái quan sát cuộc sống sinh hoạt của phàm nhân trung thổ . Nhưng hắn không biết rằng bộ dạng hắn đã lọt vào tầm mắt không ít người .

Trên thế giới này có một loại người , bọn họ sinh sống ở tầng đáy của xã hội, ăn không ngồi rồi, ngoại trừ khả năng lừa đảo ra thì không còn kỹ năng nào để nuôi sống bản thân. Những người như thế gọi là lưu manh, hoặc là kẻ lừa đảo.

Còn những người có tiền mà không biết sài, lại không hiểu sự đời được gọi là "Cừu béo".Ví như trong măt bọn họ, hiện tại Từ Thanh Phàm là như vậy.

-Vị công tử này lần đầu tiên tới tiểu trấn đây có phải không vậy? Hãy để ta làm người dẫn đường cho công tử đi tham quan có được hay không?

https://thuviensach.vn

Ngay khi Từ Thanh Phàm thích thú, hào hứng nhìn quang cảnh náo nhiệt xung quanh thì một thanh âm ở sau lưng đột nhiên vang lên.

Từ Thanh Phàm nhíu mày, giác quan của tu tiên giả rất linh mẫn , hắn đã cảm thấy người này một mực theo dõi chính mình, ánh mắt lóe ra vẻ mập mờ, tựa như không có ý tốt. Nhưng Từ Thanh Phàm đối với uy hiếp đến từ phàm nhân hiển nhiên không coi trọng, vẫn như cũ đứng xem náo nhiệt. Thật không ngờ người này ở nơi đông người như vậy lại chủ động tìm tới mình .

Từ Thanh Phàm quay đầu nhìn theo hướng âm thanh phát ra, kinh ngạc phát hiện người phía sau không như mình tưởng tượng. Hoàn toàn không có vẻ hung hãn hoặc là hèn mọn, trái lại, dáng người cao ráo, mặt mày anh tuấn, nụ cười ấm áp nở trên môi, có vẻ là người đoan chính.

-Chẳng lẽ là ta đoán sai? Người này không giống như kẻ tiểu nhân chút nào.

Từ Thanh Phàm âm thầm suy đoán mà không biết lòng người há có thể xem ở tướng mạo.Tướng mạo hung dữ, hèn mọn, cũng không nhất định là người xấu. Tướng mạo anh tuấn, đoan chính chưa hẳn là người tốt. Trên thực tế, một khuôn mặt chính khí , anh tuấn, tiêu sái càng dễ làm cho người ta mất cảnh giác.

Trong lòng tuy nghĩ như vậy, nhưng Từ Thanh Phàm ngoài miệng vẫn thản nhiên nói:

-Đúng là lần đầu tiên ta tới nơi đây.

- Cổ Sơn trấn này ta rất quen thuộc, để ta dẫn công tử đi du ngoạn nhé?

Trên khuôn mặt người này nở ra nụ cười, nhẹ giọng hỏi.

https://thuviensach.vn

-Tốt thôi.

Tuy chưa rõ người này có mưu đồ gì , nhưng Từ Thanh Phàm không có thói quen khước từ yêu cầu của người khác, nên vẫn gật đầu nói.

Không thể không nói, cái tên Trương Long này đúng là một người hướng dẫn viên tuyệt vời. Nói chuyện tương đối thú vị, với Cổ Sơn trấn lại rõ như lòng bàn tay, các loại điển tích kể lại đều suôn sẻ không chút khuất mắc, Từ Thanh Phàm nghe vô cùng thích thú .

Nhưng đi theo Trương Long, Từ Thanh Phàm lại phát hiện nơi mình đang tới càng ngày càng hẻo lánh. Kế tiếp, hai người đi vào trong một cái ngõ cụt.

- Cái ngõ cụt này có điển tích gì vậy?

Từ Thanh Phàm lúc này đã khẳng định Trương Long đối với mình có mục đích, nhưng vẫn thản nhiên cười hỏi.

Đúng lúc này, trong lối rẽ của ngõ hẻm đột nhiên xuất hiện một đám đại hán mặt mày dữ tợn, trong tay cầm hòn đá hoặc cầm gậy gộc. Đem Từ Thanh Phàm bao vây vào giữa.

- Đem tất cả tiền bạc, những thứ đáng giá trên người ngươi giao ra đây, bằng không đừng trách vật trên tay lão tử không nhận người.

Một đại hán thân hình to lớn, đầu trọc, trên tay ve vẩy một tiểu đao sáng loáng, nhìn về Từ Thanh Phàm hung ác nói.

-Bụp.

Một tiếng giòn tan vang lên, hóa ra Trương Long hướng về đại hán đầu trọc nọ hung hăng mà tát cho một cái:

https://thuviensach.vn

-Ta đã nói với ngươi bao nhiêu lần, chúng ta không phải là cường đạo, đâu phải loại chuyên giết người cướp của. Chúng ta là người làm ăn đàng hoàng.

Kỳ quái ở chỗ, đại hán to con này đối với Trương Long rất kính nể, nghe Trương Long giáo huấn xong vội vàng dạ dạ vâng vâng.

Giáo huấn đại hán xong, Trương Long quay lại nhìn Từ Thanh Phàm, khuôn mặt trở nên ấm áp, nói với Từ Thanh Phàm rằng:

- Vị công tử này, người nói ta đã cực nhọc hướng dẫn lại mang theo người dạo chơi lâu như vậy. Người có nên cho ta chút lệ phí không? Mọi người nuôi gia đình mình sống được qua ngày, không phải là chuyện dễ dàng gì a.

Nghe thấy Trương Long cùng với đại hán trọc đầu nói xong, Từ Thanh Phàm trong lòng cũng ý thức được một vấn đề, đó là trên người mình hiện tại không có tiền. Thân tu tiên giả, tiền tài thế tục đương nhiên là vô dụng, nhưng Từ Thanh Phàm đã quyết định trải nghiệm cuộc sống của phàm nhân nới trung thổ phồn hoa. Không có tiền sao thể được?

Nghĩ tới đây, thần sắc Từ Thanh Phàm không thay đổi, chỉ thản nhiên hỏi:

- Vậy ngươi nói đi, lệ phí phải là bao nhiêu đây?

(*) “Tò he”: Vốn trong nguyên tác là “Đường nhân”, nhưng mình gọi là Tò he cho chúng ta dễ hình dung. (biên tập ^^)

(*) “Đại phôi nhân”: Người cực xấu.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 3: Cầu Sư

- Vậy theo ý ngươi, lệ phí mà ngươi nói là phải bao nhiêu đây?

Từ Thanh Phàm thản nhiên cười hỏi.

Nhìn thấy sự bình tĩnh, không chút nào bối rối của Từ Thanh Phàm, trong lòng Trương Long đột nhiên cảm thấy có chút hoang mang, nhưng không đợi hắn hiểu rõ chỗ không đúng ở đây, gã đại hán đầu trọc bên cạnh đã hét lớn:

- Trên người của ngươi có bao nhiêu tiền thì nhanh đưa hết cho lão đại của chúng ta, coi như đó là lệ phí.

- Cho dù là một xu cũng không được giữ lại sao?

Từ Thanh Phàm lạnh nhạt hỏi.

Trương Long chứng kiến bộ dạng yếu đuối nhưng lạnh lùng của Từ Thanh Phàm, cảm giác bất an trong lòng càng thêm mãnh liệt, thần sắc của cái tên "Cừu béo" trước mắt này có phần quá bình tĩnh, bộ dáng như không sợ hãi điều gì. Nhưng Trương Long cũng không nói gì thêm, lúc này gã đại hán đầu trọc kia lại dở giọng cướp đoạt nói :

- Đương nhiên một xu cũng không được giữ lại.

- Vậy thì ta an tâm.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm cười cười nói.

- Yên tâm cái gì?

Trương Long theo bản năng liền truy vấn.

- Nếu các ngươi làm được như vậy, thì ta dù bị các ngươi cướp đoạt hết tiền, lương tâm ta cũng sẽ không phải áy náy gì.

Từ Thanh Phàm thản nhiên nói.

- Chỉ bằng ngươi?

Tên đại hán đầu trọc cười nhạo nói. Nhưng khi lời hắn còn chưa nói hết, ánh mắt cười nhạo đột nhiên chuyển thành kinh hoàng. Hóa ra ngay trước mắt hắn, Từ Thanh Phàm đột nhiên biến mất, sau đó lại bất thình lình xuất hiện trước mặt hắn. Đối với hành động bất ngờ của Từ Thanh Phàm, hắn căn bản không có bất cứ phản ứng gì, lập tức đã bị Từ Thanh Phàm lấy ngón tay nhẹ nhàng đập vào cái đầu bóng loáng của hắn.

- Đông ~~

Một tiếng trong trẻo vang lên, nghe giống như tiếng tiểu chùy gõ mõ vậy. Sau đó, thân hình cao lớn của tên đầu trọc này, so với Từ Thanh Phàm thì cao hơn vài phần đã nhanh chóng lâm vào bất tỉnh, không có một chút năng lực phản kháng nào.

Đánh bất tỉnh gã đại hán đầu trọc xong, thân hình Từ Thanh Phàm cũng không dừng lại, trong mắt mọi người chỉ thấy thân hình của hắn hóa thành mấy đạo tàn ảnh, trông như những phân thân, tiếp theo đó là những tiếng đánh thanh thúy liên tiếp vang lên. Những người này chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, sau đó thì cái gì cũng không biết.

https://thuviensach.vn

Sau một loạt quyền cước làm cho tất cả các tên đại hán bất tỉnh, Từ Thanh Phàm lại trong nháy mắt trở lại nơi vừa rồi hắn vừa đứng. Nếu như bỏ qua tất cả những tên đại hán nằm thẳng cẳng dưới đất, thì nơi đây tựa như chưa từng phát sinh ra bất cứ việc gì.

Cứ như vậy, bọn đại hán to mồm đều đã im lặng, so với một canh giờ trước đây thì nơi này hết sức yên tĩnh, chỉ còn lại có Từ Thanh Phàm lẳng lặng đứng tại chỗ mỉm cười nhìn Trương Long đang đứng ngây ngốc há mồn trợn mắt.

Không nói lên lời, Trương Long mặc dù là tên cầm đầu, nhưng vừa rồi việc hắn hướng dẫn du lịch trong thời gian trước đã để lại một chút ấn tượng tốt đẹp cho Từ Thanh Phàm, cho nên vừa rồi Từ Thanh Phàm cũng không ra tay với hắn.

- Được rồi, hiện tại tiền tài trên người của ngươi đều để lại đây đi.

Nhìn thấy dáng vẻ ngây ngốc của Trương Long, Từ Thanh Phàm thản nhiên vừa cười vừa nói.

Phàm thế gian có một câu là "Trong tay có vốn, trong lòng không gì phải hoảng hốt”. Từ Thanh Phàm mặc dù là một tu tiên giả, nhưng hiện tại cũng hiểu rõ đạo lý này

Xong việc, hắn đi xuống sơn trấn, Từ Thanh Phàm tuy nhìn thứ gì đều thấy kinh ngạc, nhất là ở ngã tư đường có bán những vật rất cổ quái. Bất quá bởi trước kia vì trên người hắn không có tiền của nhân gian, cho nên chỉ có thể yên đứng nhìn. Nhưng hiện tại sau khi đã có tiền, Từ Thanh Phàm có thể đem thứ hắn mua được ra xem, hắn cảm thấy hiếu kỳ với vật mình mua được, hắn cầm trong tay xem xét một cách tỉ mỉ. Trông vậy mà nói thì hắn giống như một tiểu hài tử cầm đồ chơi làm bằng đường trong tay vậy.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, người qua đường đã có một phát hiện giật mình, cái tên quý công tử vừa nãy đứng ở ngã tư đường hiếu kỳ nhìn đông ngó tây, bây giờ tay trái đang cầm một thứ làm bằng đường, tay phải đang cầm một cái trống lắc. Trên mặt mang một cái mặt nạ hầu tử, chạy tới chạy lui khắp trên đường.

Có lẽ bầu không khí náo nhiệt của sơn trấn đã kích thích một phần tính khí trẻ con của Từ Thanh Phàm.

Vừa rồi cướp đoạt được khoảng mười lượng bạc, theo như Từ Thanh Phàm hỏi thăm khi mua đồ lúc nãy, số tiền này cũng đủ người thường sinh hoạt thỏai mái trong thời gian vài tháng. Nhưng bấy nhiêu đã đủ để Từ Thanh Phàm một lần trải qua sự phồn hoa của tiểu trấn ở trung thổ.

- Ngươi rốt cuộc còn muốn theo phía sau ta bao lâu nữa?

Từ Thanh Phàm đột nhiên ngừng cước bộ, quay đầu nhìn Trương Long đang theo sau mình, cau mày hỏi.

Thấy Từ Thanh Phàm đột nhiên ngừng cước bộ, quay đầu cau mày nhìn mình, Trương Long không khỏi hoảng sợ, run run đi từ từ đến bên người Từ Thanh Phàm gượng cười nói:

- Ta là người dẫn đường của công tử, công tử còn chưa vui đùa thỏa chí tại sơn trấn, ta tại sao lại không theo công tử chứ?

Nghe Trương Long nói thế, Từ Thanh Phàm không khỏi cảm thấy có chút buồn cười, phát hiện cái tên Trương Long này da mặt cũng không phải là quá dày, vì vậy cười hỏi:

- Chờ ta vui chơi tận hưởng xong, sau đó ngươi lại theo ta yêu cầu lệ phí hả??

https://thuviensach.vn

- Không dám, không dám, có thể dẫn đường cho công tử là vinh dự của tiểu nhân, làm sao còn dám đòi hỏi khổ cực phí chứ.

Nghe được thanh âm pha chút tiếu ý của Từ Thanh Phàm,Trương Long vội vã khoát tay nói.

Tuy rằng cảm thấy thái độ của tên Trương Long này trước sau gì nhất định cũng có mưu đồ, nhưng Từ Thanh Phàm cũng không cho rằng một phàm nhân có thể tạo được bất cứ uy hiếp gì với mình. Hơn nữa, Từ Thanh Phàm cũng hiểu được một mình đi du ngoạn tuy có thể làm theo ý thích, nhưng cũng thiếu đi chút hứng thú, vì vậy vừa cười vừa nói:

- Nếu ngươi muốn theo,vậy đi thôi.

- Được a!

Trương Long nghe được lời nói của Từ Thanh Phàm thì cực kì phấn chấn nói.

Có được sự cho phép của Từ Thanh Phàm,Trương Long lần nữa từ từ tiến đến bên cạnh Từ Thanh Phàm, lần này Tử long dẫn đường cho Từ Thanh Phàm chỉ trỏ, chuyện trò vui vẻ, phảng phất như vừa rồi thật sư không phát sinh bất cứ chuyện gì.

- Công tử, hiện tại đã là buổi trưa, chúng ta cũng nên dùng bữa chăng?

Sau một lúc du ngoạn, Trương Long đột nhiên hỏi.

- Được thôi.

Từ Thanh Phàm gật gật đầu nói. Tuy rằng Từ Thanh Phàm đã đạt đến cảnh giới ko cần ăn uống, nhưng từ nhỏ đối với mỹ thực của trung thổ phồn thịnh đã để ý từ lâu, cho nên quyết định đi nếm thử.

https://thuviensach.vn

"Vạn Hạc Lâu" là một tửu lâu có kiến trúc tinh xảo, sở dĩ nó tên là Vạn Hạc lâu không phải vì nơi ấy có một vạn con hạc, mà bởi vì lão bản nơi này họ Vạn tên Hạc. Cứ như theo như lời Trương Long, trong sơn trấn nơi này làm thức ăn ngon nhất, tuyệt vời hơn nữa là bên trong có bán loại thanh tửu gọi là “Cổ Sơn Nhất Tuyệt”.

Đi tới Vạn Hạc lâu, Từ Thanh Phàm cùng Trương Long lên lầu hai chọn một chỗ ngồi cạnh cửa sổ, sau đó mới gọi đồ ăn, an vị ở trên lầu bắt đầu nhìn ngắm phong cảnh tại nơi này. Trương Long thì liên tục giảng giải cho Từ Thanh Phàm đôi sự tình thú vị của Cổ Sơn trấn.

Nhìn thấy dưới lầu dòng người tấp nập qua lại, người bán hàng rong với một thiếu phụ đang không ngừng mặc cả một món đồ, những chú tiểu nhị của tửu lâu tranh nhau chào hỏi thực khách, Từ Thanh Phàm đột nhiên phát hiện, vào thời khắc này đã nhận ra thân phận tu tiên giả của mình đúng là không gì sánh được. Không phải vì sinh tồn mà khổ não, không phải vì tiền tài mà bôn ba, nhưng thực sự tu tiên giả so với con người sống tiêu diêu tự tại hơn sao? Từ Thanh Phàm không khỏi lắc đầu.

- Trương Long, nói đi, ngươi rốt cuộc muốn nhờ ta giúp ngươi điều gì.

Từ Thanh Phàm đột nhiên thu hồi ánh mắt đang ngắm phong cảnh ngoài cửa sổ, cắt ngang lời nói thao thao bất tuyệt của Trương Long, thản nhiên hỏi.

- Công tử,người cũng biết được sao?

Trương Long trợn mắt lắp bắp kinh hoảng nói.

- Ta cái gì cũng không biết, ta chỉ là cảm thấy ngươi cung kính đối với ta như thế, hẳn là không phải là chỉ muốn ta trả lại cho ngươi mười lạng bạc đúng không?

Từ Thanh Phàm lắc đầu, thản nhiên vừa cười vừa nói.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy biểu tình bình tĩnh của Từ Thanh Phàm, Trương Long do dự hồi lâu, sau cùng ánh mắt rốt cục trở nên kiên định, hướng về Từ Thanh Phàm trầm giọng hỏi:

- Công tử, người là võ lâm cao thủ sao?

Nghe được Trương Long nói, Từ Thanh Phàm mỉm cười, không khỏi nhớ tới lúc đầu mình đối với thân phận của Lục Hoa Nghiêm cũng hiểu lầm, vì vậy vậy từ tốn nói:

- Coi như là vậy đi.

- Vậy công tử, người có thể dạy ta võ công không? Ta nguyện ý bái công tử làm sư phụ.

Nghe được Từ Thanh Phàm nói vậy, ánh mắt của Trương Long trở nên sáng ngời.

- Hả? Ngươi muốn học võ công để làm gì? Để sau này có thể dễ dàng thu lệ phí chăng?

Từ Thanh Phàm cười hỏi.

- Không phải, ta muốn báo thù!

Nghe được Từ Thanh Phàm hỏi vậy,Trương Long vẻ mặt trở nên trang nghiêm, giọng nói cũng đầy mùi căm hận và sát khí.

Nhìn thấy vẻ mặt lúc nói vô cùng kiên định và bi phẫn của Trương Long, Từ Thanh Phàm đột nhiên giật mình, giống như thấy được hình dáng của mình mấy chục năm trước, khi đó chính mình đã bái Lục Hoa Nghiêm làm sư phụ, nhãn thần cũng mang theo sự kiên định và bi phẫn như thế.

Chứng kiến thần sắc trở nên hoảng hốt của Từ Thanh Phàm, Trương Long không khỏi khẩn trương, cho rằng Từ Thanh Phàm không muốn dạy

https://thuviensach.vn

mình võ công, liền không để tâm tới ánh mắt kinh ngạc của mọi người xung quanh, đột ngột quỳ xuống trước mặt Từ Thanh Phàm, cao giọng:

- Xin hãy sư phụ dạy đệ tử võ công, từ nay về sau sẽ theo sau sư phụ làm tùy tùng, làm trâu làm ngựa. Đệ tử tuyệt đối không coi đó là tàn nhẫn, sẽ không một câu oán hận.

- Đứng lên đi rồi hãy nói nói.

Từ Thanh Phàm nhìn thấy mọi người trên lầu vô cùng kinh ngạc nhìn chăm chú vào người mình, không khỏi có chút lúng túng, vội vàng hướng Trương Long nói .

Nói xong, cũng không chờ Trương Long phản kháng, trực tiếp đem thân hình hắn kéo đến chỗ ngồi cũ sau đó nói:

- Nói đi, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, nếu như ngươi nói ra một lý do chính đáng, ta có thể giúp ngươi một lần, nhưng việc bái sư, hiện tại đừng vội đề cập.

Nghe được lời của Từ Thanh Phàm, Trương Long không khỏi khẩn trương, đang suy nghĩ nên nói cái gì thì đột nhiên một thanh âm hung hăng dưới lầu truyền đến.

- Tiểu nhị, lầu hai này hôm nay thiếu gia nhà ta bao, dùng để mở tiệc chiêu đãi Cung Phụng Lý tiên sư, ngươi hãy đem tất cả những thực khách nhanh chóng đuổi ra đi.

Nghe thấy âm thanh hống hách này, Từ Thanh Phàm lông mày không khỏi từ từ nhíu lại, quay đầu nhìn lại, chứng kiến một đám ngươi ăn mặc trang phục gia đinh cố nịnh nọt hai gã có ngoại hình khác nhau đang hướng trên lầu đi tới.

https://thuviensach.vn

Trong đó người trẻ tuổi nọ bộ dáng anh tuấn, đáng tiếc hai mắt dài nhỏ, trông có chút tà dị, sắc mặt tái nhợt, cước bộ phù phiếm, bộ dạng phỏng chừng do ăn chơi quá độ mà thành. Nói không chừng chính là thiếu gia trong miệng tên gia đinh kia vừa nói . Tên còn lại thì có đầu tóc bạc trắng, thân mặc đạo bào, ra dáng tiên phong đạo cốt, hiển nhiên chính là cái tên gọi là Cung Phụng Lý tiên sư .

Nhưng điền khiến Từ Thanh Phàm kinh ngạc chính là cái tên Lý tiên sư kia,trên người hắn không ngờ thực sự mang theo một tia linh khí ba động rất nhỏ,tuy rằng chỉ là luyện khí hậu kỳ ,nhưng thật sự gã chính là một tu tiên giả.

Phải biết rằng tu tiên giả nếu như không phải vạn bất đắc dĩ, thì căn bản sẽ không bước vào thế tục. Luyện khí kỳ cùng với Tích Cốc kỳ đệ tử đều giống nhau là phải ở trong môn phái xử lý việc vặt, còn tu tiên giả có tu vi vượt Linh Tịch kỳ cơ bản đều bận với việc bế quan tu luyện. Cho nên ở nhân gian lúc này cái gọi là "Tiên sư” hay "Lão thần tiên" đại khái cũng chỉ là có một hai mánh khóe che mắt thiên hạ để lừa đảo mà thôi.

Hơn nữa thực lực của tu tiên giả đối với phàm nhân ở nhân gian mà nói thì không thể nghi ngờ là phi thường cường đại. Vì không để làm ảnh hưởng đến sự cân bằng của các thế lực ở nhân gian, các môn phái tu tiên phải ước thúc đệ tử, không cho nhúng tay vào chuyện thế tục, chứ đừng nói chi đến là cùng người phàm gặp gỡ . Nhưng không biết cái tên "Lý tiên sư "này vì sao không thèm để ý đến ước định của tu tiên giới ,thậm chí lại ngang nhiên đảm đương cái chức danh "Cung phụng" gì gì đó.

Đồng thời, lúc đó Từ Thanh Phàm chú ý tới Trương Long. Thấy trong mắt tên thanh niên lúc này hiện sự cừu hận mãnh liệt không gì có thể so sánh bằng.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 4: Tiên Sư

- Ngươi nói báo thù là chỉ người trẻ tuổi kia phải không ?

Từ Thanh Phàm thấy Trương Long ánh mắt đầy cừu hận nhìn về phía người thanh niên nọ, nhẹ giọng hỏi.

- Chính là tên khốn kiếp đó còn cả phụ thân hắn nữa, thậm chí cả tên Lý tiên sư kia cũng là cừu nhân của ta.

Trương Long oán hận nói, sự cừu hận trong lòng khiến vẻ mặt hắn càng trở nên dữ tợn.

Chứng kiến vẻ mặt đó của Trương Long, Từ Thanh Phàm khẽ nhíu mày. Hắn không thích loại người vì báo thù mà mất hết lý trí, nhưng vẫn lạnh nhạt hỏi:

- Đã xảy ra chuyện gì, ngươi nói ta nghe xem?

Nghe được lời Từ Thanh Phàm hỏi, Trương Long thu hồi ánh mắt đầy cừu hận đang nhìn người thanh niên kia. Rồi chậm rãi quay về phía Từ Thanh Phạm, thổ lộ thân thế của mình.

Thì ra, Trương Long cũng không phải là kẻ chơi bời lêu lổng, vô lại mà là đệ tử chính thống của Trương gia, gia tộc lớn nhất ở Cổ Sơn Trấn này. Phụ thân của hắn là tộc trưởng hiện tại. Đáng tiếc, Trương Long lại không thích học tập thi thư, cả ngày chỉ cùng bọn vô lại trong trấn tụ tập. Phụ thân của hắn mặc dù tức giận nhưng cũng không có cách nào quản

https://thuviensach.vn

được. Nếu như không xảy ra biến cố, có lẽ Trương Long sẽ ỷ vào sự che chở của cha hắn mà biến thành một tên chơi bời lêu lổng, không phải lo lắng gì. Nhưng từ biến cố hai năm trước, tất cả mọi chuyện đều thay đổi.

Người trẻ tuổi vừa mới lên lầu là Trương Hổ, đường đệ của Trương Long. Hắn cùng với phụ thân là Trương Hải hai năm trước vì tìm nơi nương tựa mà đến Trương gia. Lại nhanh chóng chiếm được sự tín nhiệm của Trương Liêm, cha của Trương Long, nên được giao quản lý việc thu tô trong Cổ Sơn Trấn.

Nhưng một năm trước, Trương Liêm đột nhiên phát hiện từ khi Trương Hải phụ trách việc thu tô đã làm mất đi không ít tiền. Điều này khiến cho Trương Liêm rất tức giận, lập tức gọi Trương Hải đến hỏi tội. Sau đó vị kia Lý tiên sư được Trương Hổ mời đến làm cung phụng đột nhiên ra tay, khiến Trương Liêm ngay tối đó ở trên giường phát bệnh chết mà không rõ nguyên nhân. Còn Trương Hải thì nhân cơ hội đó cướp, lấy quyền lực ở Trương gia.

Mấy vị trưởng lão Trương gia sau đó vì phản đối Trương Hải mà lần lượt giống như Trương Liêm, đều chết không rõ bị bệnh gì. Cứ như vậy, không còn trở ngại, Trương Hải chính thức tiếp quản mọi việc ở Trương gia.

Sau đó không lâu. Trương Hải lại tìm lý do đem Trương Long đuổi ra khỏi gia tộc. Trương Long bình thường chỉ chơi bời lêu lổn,g khiến cho đám người Trương Hải hết sức khinh thường. Hắn cũng là người duy nhất phản đối Trương Hải lên làm tộc trưởng Trương gia mà không bị làm hại.

Bị Trương Hải đuổi đi, vì sợ hắn gây bất lợi cho mình, Trương Long vẫn cứ như lúc trước, giả bộ như không biết chuyện gì, tiếp tục làm bạn với đám vô lại trong trấn. Cả ngày đi lừa đảo, bịp bợm nhưng trong lòng không lúc nào nguôi ý định trả thù, chỉ là hắn đã chính mắt thấy tên kia Lý tiên sư thi triển đạo thuật hết sức thần kỳ. Biết chỉ dựa vào sức mình thì không thể

https://thuviensach.vn

báo thù cho nên vẫn một mực nhẫn nại, chịu nhục mà tiếp tục sống. Thỉnh thoảng còn chịu sự vũ nhục cùng khiêu khích của Trương Hổ.

Vốn Trương Long tưởng rằng cả đời này cứ như thế mà trôi qua, lại không nghĩ đến hôm nay gặp được Từ Thanh Phàm. Tận mắt thấy được võ công thần kỳ của hắn, làm cho hi vọng báo thù đã sắp dập tắt lại một lần nữa cháy bùng lên, vì thế Trương Long mới có ý định bái sư như vừa rồi.

- Ý của ngươi là nói, tên kia Lý tiên sư với phụ tử Trương Hải cùng nhau hợp tác mưu hại tính mạng phụ thân ngươi.

Nghe xong Trương Long kể lại, nét cười trên mặt của Từ Thanh Phàm dần dần biến mất, hắn quay người lại khẽ đánh giá Lý tiên sư đang ngồi trên lầu, nhẹ giọng hỏi.

Tu tiên giả không những tham dự vào tranh đấu của phàm nhân đồng thời lại dùng đạo thuật hại tính mạng phàm nhân, đây là điều tối kỵ của Tu tiên giới.

Trương Long nghiến răng nghiến lợi nói:

- Khẳng định là đúng, nếu không tại sao phụ thân cùng với các vị trưởng lão đều trong cùng một thời gian bị một loại bệnh giống nhau rồi qua đời. Nhất định là tên Lý tiên sư kia thi triển tà thuật hại chết bọn họ.

Đồng thời lại hướng Từ Thanh Phàm cầu khẩn:

- Sở dĩ đệ tử nghĩ đến hướng sư phụ ngài học võ tuyệt không phải để làm điều ác, chỉ là muốn vì người nhà báo thù, vẫn mong sư phụ thành toàn.

- Lý tiên sư kia là Tu tiên giả trong truyền thuyết, dù ngươi võ công cao tới đâu cũng rất khó có thể thắng hắn.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm thu hồi ánh mắt đánh giá Lý tiên sư. đồng thời cũng không để ý đến ánh mắt cầu khẩn của Trương Long, chỉ nhìn vào chén trà trong tay mình, nhàn nhạt nói.

- Ta tự nhiên biết võ công khó lòng địch nổi yêu thuật của tên Lý tiên sư kia, nhưng dù sao có cơ hội học võ công vẫn tốt hơn. Chỉ cần có một tia hy vọng báo thù, ta cũng sẽ không buông tha. Hơn nữa sau khi học võ công, mặc dù không thể đánh bại Lý tiên sư, nhưng ít ra vẫn có cơ hội giết chết hai kẻ súc sinh Trương Hải cùng Trương Hổ.

Trương Long giọng căm hận nói.

Nhìn khuôn mặt của Trương Long bởi vì cừu hận mà dần dần trở nên vặn vẹo. Từ Thanh Phàm nhẹ nhàng thở dài một tiếng, ánh mắt bắt đầu trở nên xa xôi, bất tri bất giác nhớ lại tình cảnh chính mình lúc đầu khi hướng Lục Hoa Nghiêm bái sư.

Lúc này, khách nhân trên lầu ba đã bị gia đinh của Trương Hổ mang theo đuổi đi toàn bộ, chỉ còn lại hai người Từ Thanh Phàm cùng Trương Long đang ngồi ở vị trí phía bên cửa sổ. Một tên gia đinh thấy bọn hắn không theo những khách nhân khác rời khỏi lầu ba, liền nghiêm mặt hướng về phía hai người đi tới. Nhưng sau khi nhìn rõ Trương Long lại biến sắc, xoay người đi về phía của Trương Hổ, cúi người khẽ nói với hắn điều gì đó rồi lại lấy tay chỉ vị trí của Trương Long.

Trương Hổ nhìn thấy Trương Long, trên mặt không khỏi lộ ra nét tiếu ý, đi tới vị trí của Từ Thanh Phàm và Trương Long, đồng thời lớn tiếng cười nói:

- Thì ra là Trương Long biểu ca, biểu ca không ở trên trấn theo khách nhân lừa tiền, như thế nào lại tới đây ăn cơm? Xem ra biểu ca hôm nay thu hoạch cũng không nhỏ nhỉ.

https://thuviensach.vn

Vừa nói vừa bắt đầu đánh giá Từ Thanh Phàm ở bên cạnh , hiển nhiên là đem Từ Thanh Phàm trở thành kẻ bị Trương Long lừa gạt lấy tiền.

Mà tên kia Lý tiên sư cũng theo Trương Hổ hướng tới nơi này đi đến, mặc dù trên mặt vẫn làm ra vè lạnh nhạt, cao ngạo, nhưng Từ Thanh Phàm vẫn phát hiện ra hắn lén lút nhìn Trương Long, trong ánh mắt tràn ngập sự hưng phấn.

- Chuyện của ta không cần ngươi quản.

Trương Long hừ lạnh nói, trên mặt cũng biểu hiện ra vẻ chán ghét.

- Biểu ca vẫn vì lúc trước bị cha ta đuổi ngươi khỏi gia tộc mà tức giận? Kỳ thật cha ta cũng không muốn làm như vậy, chỉ là biểu ca ngươi cũng hơi quá đáng. Tại ngươi thiếu chút nữa đem từ đường Trương gia đốt bỏ còn gì. Cha ta thân là tộc trưởng, nhất định phải thưởng phạt phân minh, chỉ có thể nhịn đau bất đắc dĩ đem biểu ca ngươi đuổi ra khỏi Trương gia mà thôi.

Trương Hổ thở dài nói, nhưng trên mặt vẻ trào phúng tiếu ý càng thêm rõ ràng.

- Hừ !

Trương Long hừ lạnh một tiếng, đối với vẻ giả từ bi của Trương Hổ không thèm trả lời.

- Xin hỏi vị đạo trưởng này chính là Lý tiên sư phải không?

Vẫn đang thờ ơ lạnh nhạt, ở bên cạnh Từ Thanh Phàm đột nhiên mở miệng, hướng về phía Lý tiên sư thản nhiên cười hỏi.

- Vô lượng thiên tôn, Danh tiên sư không dám nhận, bần đạo đúng là Lý đạo nhân.

https://thuviensach.vn

Nghe được Từ Thanh Phàm hỏi, Lý tiên sư thu hồi ánh mắt nhìn Trương Long, đầu tiên là kinh dị liếc mắt một cái nhìn Từ Thanh Phàm, sau đó sắc mặt trở nên trang nghiêm nói. Nếu như không phải Từ Thanh Phàm lúc trước nghe qua Trương Long thuật lại, chỉ nhìn điệu bộ Lý tiên sư hiện tại, thật đúng như một cao nhân đắc đạo.

Từ Thanh Phàm bởi vì đã bước chân vào Linh Tịch Kỳ, trong cơ thể linh khí xảy ra biến hóa về chất, toàn thân khí thế nội liễm. Cho nên Lý tiên sư chỉ có tu vi Luyện Khí hậu kì hoàn toàn không nhìn ra Từ Thanh Phàm cũng là Tu tiên giả có thực lực hơn xa hắn.

- Tiên sư khiêm nhường rồi.

Từ Thanh Phàm vừa cười vừa nói:

- Xin hỏi tiên sư xuất thân từ môn phái nào? Tại hạ từ nhỏ tâm tư đã hướng tới tu tiên giới, vẫn có nhiều điều chưa được rõ ràng, mong tiên sư chỉ giáo nhiều hơn.

- Bần đạo không môn không phái chỉ là nhất giới tán tu mà thôi, chuyện tu tiên giới bần đạo cũng biết rất ít, làm cho công tử thất vọng rồi.

Nghe được Từ Thanh Phàm nói Lý tiên sư hơi sửng sốt, nhưng cũng đáp lời. Trong khi nói chuyện hoàn toàn không để lộ ra chút tin tức nào.

Nghe được Lý tiên sư từ chối nói, Từ Thanh Phàm chỉ mỉm cười, cũng không thèm để ý.

Tiếp đó bốn người nói với nhau vài câu, lúc sau Từ Thanh Phàm kéo Trương Long đứng dậy cáo từ.

Nhìn theo bóng Từ Thanh Phàm cùng Trương Long rời đi, vẻ mặt tươi cười của Lý tiên sư dần biến mất, trầm giọng nói với Trương Hổ đang ngồi bên cạnh:

https://thuviensach.vn

- Ngươi giúp ta đi điều tra một chút thân phận của tên Từ Thanh Phàm. Ta cảm thấy người này không hề đơn giản, không thể nhìn thấy nông sâu.

- Một người phàm nhân mà thôi, tiên trưởng quản hắn làm gì.

Trương Hổ vừa cười vừa nói, nhưng thấy lông mày Lý tiên sư khẽ nhíu lại lập tức nói:

- Được rồi, ta lập tức phái người đi điều tra.

- Hiện tại Lục Sí Kim Trùng đã sắp sinh ra, nghìn vạn lần không thể để ra sai sót gì.

Lý tiên sư ở trên lầu nhìn chằm chằm vào hai bóng người Từ Thanh Phàm cùng Trương Long rời đi, thấp giọng thì thào lẩm bẩm.

Nhưng vô luận là Lý tiên sư hay Trương Hổ đều không có chú ý tới phía dưới chân bọn họ không biết khi nào đã có một đóa Bạch Sắc Tử Vân nhỏ. Nếu như bọn họ có thể nhận biết đối với các loài kỳ hoa dị thảo nhất định sẽ nhận ra đóa hoa này chính là Song Luyến Hoa, một loại kỳ hoa dị thảo có khả nắng truyền âm thanh.

Song Luyến Hoa là một loài hoa tương đối kỳ dị, sau khi trưởng thành sẽ sinh ra hai đóa hoa. Hai đóa hoa này lại có thể có liên lạc với nhau theo một cách kỳ lạ, nếu như đem cả hai đóa hoa cùng lúc hái xuống, trước khi héo rũ nếu một người đứng trước một đóa nói chuyện, thì ở một khoảng cách nhất định, người khác cầm đóa hoa còn lại có thể nghe thấy lời người kia nói. Nghe nói tại thời kỳ Viễn Cổ, loại hoa này được nam nữ yêu mến nhau lúc đó dùng làm phương thức hẹn hò. Đáng tiếc trải qua thời gian, loài hoa này đã dần biến mất, nhưng Từ Thanh Phàm từ chỗ Bách Thảo Viên bị phá hủy của Lưu sư thúc ngẫu nhiên lấy được mầm của loài hoa này.

https://thuviensach.vn

Lục Sí Kim Trùng? Xem ra thân phận Lý tiên sư này không đơn giản. Ở trên đường Từ Thanh Phàm thì thào lẩm bẩm, trên tay phải vẫn đang cầm một đóa Song Luyến Hoa.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 5: Đoán

Những năm gần đây tại Cửu Hoa Sơn, Từ Thanh Phàm cũng được xem như là người có kiến thức uyên thâm, cho nên đối với "Lục Sí Kim Trùng" cũng biết một ít.

Nói đến "Lục Sí Kim Trùng", không thể không nói đến một giáo phái thần bí tại Tu tiên giới – "Hóa Linh Giáo", giáo phái này có lịch sử lâu đời, từ khi nào truyền lại đã không thể xác định,, hơn nữa bởi vì lánh đời nên ít tham dự vào các tranh đấu của Tu tiên giới, mấy ngàn năm qua chỉ hoạt động trên các cô đảo ở sâu bên trong Đông Hải, cho nên danh tiếng tại Tu tiên giới rất ít được biết đến. Nhưng hễ tu tiên giả nào đã biết đến giáo phái này, thì đều không hề dám xem thường thực lực của họ.

Người sáng lập "Hóa Linh Giáo" này có thể nói là kỳ tài ngút trời, so với phương thức tu luyện hiện đang lưu hành ở Tu tiên giới là thu nạp âm dương ngũ hành chi khí trong thiên địa để cải tạo thân mình, thì "Hóa Linh Giáo" có nhiều điểm khác biệt, thu nạp âm dương ngũ hành chi khí trong thiên địa để cải tạo đồ vật của bản thân, rồi sau đó bản thân cùng vật hợp thể song tu, vô hình trung có thể khắc phục được nhược điểm về tầm quan trọng thiên tư của tu tiên giả, có thể nói là một lối đi khác.

Mỗi vị đệ tử của giáo phái này sau khi tu luyện có chút thành tựu, đều trước tiên là tìm kiếm một "Linh Ngự Vật, "Linh Ngự Vật" này có thể là Yêu thú, cũng có thể là Điểu Trùng, thậm chí có thể là thi thể của một vị cao thủ. Sau đó dùng tinh hoa của thiên địa vạn vật cùng Âm Dương Ngũ Hành chi khí tiến hành luyện hóa "Linh Ngự Vật" này, cải tạo và thăng cấp

https://thuviensach.vn

nó, trong lúc linh trí "Linh Ngự Vật" mất đi khống chế, thì tiến hành khống chế chúng. Sau khi tu sĩ môn phái này cùng với "Linh Ngự Vật" của mình đạt tới tâm thần hợp nhất, là lúc bế quan cùng "Linh Ngự Vật" tiến hành hợp thể song tu, cuối cùng làm cho "Linh Ngự Vật" của mình tăng thêm sức mạnh, lại có cả tính chất đặc thù.

Nghe nói vào mấy ngàn năm trước, từng là thời kỳ cực thịnh của "Hóa Linh Giáo", vì tìm kiếm "Linh Ngự Vật" mạnh hơn để tăng cường thực lực của bản thân, tại Tu tiên giới, nhóm tu sĩ có "Linh Ngự Vật" cường đại của "Hóa Linh Giáo" đã dùng vũ lực, thậm chí còn tấn công các đại môn phái Tu tiên, để đoạt lấy thi thể Tu tiên giả làm "Linh Ngự Vật" cho mình.

Cứ như vậy, "Hóa Linh Giáo" rốt cục đã khiêu khích làm cho nhiều người trong Tu tiên giới phẫn nộ, khiến cho các đại môn phái tu tiên liên kết lại hợp lực tấn công tổng đàn "Hóa Linh Sơn" của "Hóa Linh Giáo". Đáng tiếc vì các đại môn phái tu tiên nhiều năm nhân nhượng cho "Hóa Linh Giáo" thu góp vô số "Linh Ngự Vật", khiến thực lực của chúng lớn mạnh đến mức không thể xem thường nữa. Mặc dù cuối cùng "Hóa Linh Giáo" đã bị đuổi ra ngoài Đông Hải, nhưng do thực lực các đại môn phái tu tiên đã bị tổn thất nghiêm trọng nên không cách nào mà đuổi tận giết tuyệt được. Mà trong cuộc chiến đó, các cao thủ "Hóa Linh Giáo" chết gần hết, nhiều năm thu góp "Linh Ngự Vật" mà chỉ trong một lần bị quét sạch đã không thể gượng dậy nổi, cũng không cách nào trở về Trung Thổ Đại Lục.

Mà theo như lời Lý tiên sư vừa nói, "Lục Sí Kim Trùng" chính là một trong "Linh Ngự Vật" thường dùng nhất của các đệ tử hạ cấp của "Hóa Linh Giáo".

Chẳng lẽ "Hóa Linh Giáo" muốn trở về Trung Thổ Đại Lục? Nếu đúng là vậy thì đây chắc chắn là đại sự nghiêm trọng nhất, phải nhanh về bẩm báo cho sư môn mới được. Nhưng cũng không đúng? Nếu như là "Hóa Linh Giáo" muốn bí mật tiến dần vào Trung Thổ, thì không lý nào lại phái một đệ tử chỉ có tu vi Luyện Khí kỳ đến. Hơn nữa. cho dù đến Trung Thổ,

https://thuviensach.vn

tên đệ tử này cũng không thể hao phí công phu như vậy chỉ vì bồi dưỡng một con "Lục Sí Kim Trùng" được. Từ Thanh Phàm vừa đi lang thang quanh Cổ Sơn Trấn, vừa yên lặng suy nghĩ.

- Sư phụ, chúng ta đi đâu tiếp đây?

Thấy Từ Thanh Phàm chau mày, Trương Long bên cạnh nôn nóng dè dặt hỏi.

Nhìn bộ dáng Trương Long dè dặt gọi mình là sư phụ, Từ Thanh Phàm hơi thấy buồn cười nói:

- Ta còn chưa đồng ý nhận ngươi làm đồ đệ, ngươi gọi ta là sư phụ làm gì?

Nghe Từ Thanh Phàm nói, Trương Long càng thêm khẩn trương nói:

- Sư phụ, đệ tử thật tâm muốn bái người làm vi sư, chỉ cần sư phụ nhận ta làm đồ đệ, đệ tử tuyệt đối đi theo hầu bên cạnh người, cho dù cực khổ cũng không một câu oán thán.

Nhìn bộ dạng chỉ thiên mà thề của Trương Long, Từ Thanh Phàm hơi lắc đầu, chậm rãi nói:

- Ta không thể nhận ngươi làm đồ đệ được, hiện giờ ta chưa muốn thu đồ đệ. Nhưng ta sẽ kiểm tra những lời vừa rồi của ngươi, nếu như là thật, ta sẽ tự mình ra tay báo thù cho ngươi.

- Cám ơn công tử.

Nghe được lời nói này của Từ Thanh Phàm, Trương Long lúc đầu rất vui, sau đó vẻ mặt lại chuyển thành bất đắc dĩ, biết Từ Thanh Phàm không thể nhận mình làm đồ đệ, liền nói:

https://thuviensach.vn

- Nếu công tử có thể giúp ta báo thù, ta cũng nguyện ý theo công tử làm trâu làm ngựa, lấy thân báo đáp.

Nhìn thấy Trương Long tuy rất cảm kích nhưng mặt mày lại ủ rũ, Từ Thanh Phàm thản nhiên hỏi:

- Sao vậy? Ta đã đồng ý giúp ngươi báo thù, ngươi không vui mừng sao?

- Cũng không phải không vui, chỉ có điều ta muốn tự mình báo thù hơn.

Trương Long ủ rũ nói.

- Cho dù võ công của ngươi luyện được có cao tới đâu đi nữa, cũng không thể thắng được Tu tiên giả . Cho nên ngươi nên bỏ cái ý nghĩ tự thân báo thù đi.

Từ Thanh Phàm thản nhiên nói.

- Chẳng lẽ công tử cũng không được sao?

Trương Long nghi hoặc nói.

Nghe được câu hỏi đầy nghi hoặc của Trương Long, Từ Thanh Phàm chỉ cười cười, trầm tư một lúc rồi mới nói:

- Nếu như lần này ta có thể giúp ngươi báo thù, cái chuyện ngươi vừa nói cái gì làm trâu làm ngựa thì không cần, nhưng không lâu nữa có lẽ ta sẽ cần người thay ta chiếu cố cho vài người, khi đó mong ngươi chớ có từ chối.

- Việc công tử nhờ, tại hạ nhất định sẽ kiệt lực hoàn thành. Nhưng công tử có thể nói cho ta biết bọn họ là ai không?

https://thuviensach.vn

- Cứ xem bọn họ là tộc nhân của ta đi, chỉ là không biết có thể tìm được hay không.

Từ Thanh Phàm ngẩng đầu nhìn trời, ánh mắt như đang tưởng nhớ, chậm rãi nói.

- Công tử, người thần thông quảng đại, nhất định có thể tìm được.

Nhìn Từ Thanh Phàm có vẻ cô đơn, Trương Long vội an ủi nói.

- Chỉ mong là như vậy.

Từ Thanh Phàm thản nhiên nói. Lời tuy là thế, nhưng muốn tìm được tộc nhân thất lạc đâu có dễ, không nói đã nhiều năm trôi qua, những tộc nhân khi trước cùng Từ Thanh Phàm chạy ra khỏi Từ gia trại có còn sống hay không, mà cho dù còn sống, Nam Hoang mênh mông hơn mười ngàn dặm, biết là nơi nào mà có thể dễ dàng tìm được ?

- Không nói chuyện này nữa, giờ trước hết chúng ta nói về chuyện của ngươi đi.

Từ Thanh Phàm nén tâm trạng khó giải thích ra lại, nói với Trương Long.

- Ta? Ta làm sao?

Trương Long không hiểu hỏi.

- Chúng ta tới trấn ngoại rồi nói tỉ mỉ hơn.

Từ Thanh Phàm liếc nhìn hai gã gia đinh Trương gia đang theo dõi mình phía sau, thản nhiên vừa cười vừa nói.

Vừa nói, Từ Thanh Phàm và Trương Long cùng đi ra trấn ngoại, mà hai gã gia đinh theo dõi hai người cũng đang chuẩn bị đi theo, đột nhiên hai

https://thuviensach.vn

gã có cảm giác chóng mặt, chờ sau khi trở lại bình thường định dò tìm tung tích Từ Thanh Phàm cùng Trương Long, nhưng biết tìm nơi nào?

Trấn ngoại, trong một rừng cây nhỏ, hai người Từ Thanh Phàm với Trương Long đang ngồi dưới đất.

- Đưa tay phải ngươi ra đây.

Từ Thanh Phàm thản nhiên nói.

Trương Long vươn tay phải ra, Từ Thanh Phàm song chỉ nhẹ nhàng đặt lên huyệt tại hổ khẩu tay phải của Trương Long, tiếp đó truyền Mộc Ất linh khí sang thăm dò cơ thể Trương Long. Trương Long chỉ cảm thấy một cỗ khí tức sinh mệnh cường đại thông qua hổ khẩu xâm nhập vào nội thể, không ngừng vận chuyển trong cơ thể mình. Trong lòng không khỏi sợ hãi thầm than vị công tử trước mặt này, mặc dù tuổi không lớn nhưng tu vi nội lực quả thật không tầm thường, đối với lời nói muốn trợ giúp mình báo thù lúc trước của Từ Thanh Phàm càng thêm ba phần tin tưởng.

- Quả nhiên là như thế.

Từ Thanh Phàm cảm nhận được linh khí của mình đang vận chuyển trong cơ thể của Trương Long, mỗi khi thông qua “Cự Hổ huyệt” lại như gặp phải trở ngại, dường như có vật gì khác thường cản trở, nhẹ giọng hỏi.

- Công tử, sao vậy?

Thấy vẻ mặt ngưng trọng của Từ Thanh Phàm, Trương Long không khỏi khẩn trương hỏi.

- Trương Long, khi ngươi còn bé có phải hay ăn linh dược không?

Từ Thanh Phàm hỏi.

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy, khi còn bé thân thể ta có nhiều bệnh, cho nên phụ thân thường xuyên tìm Nhân Sâm, Hà Thủ Ô các loại linh dược để giúp ta bồi bổ thân thể.

Trương Long gật đầu nói.

- Thì ra là thế, xem ra ngươi bị Lý tiên sư đem trở thành "Dung khí" để sử dụng rồi.

Từ Thanh Phàm chậm rãi nói.

- "Dung khí"? "Dung khí" là cái gì?

Trương Long kỳ quái hỏi.

- Cái này ngươi không cần lo, không phải chuyện lớn gì, ta sẽ giải quyết giúp ngươi.

Từ Thanh Phàm thản nhiên nói.

- Được, ta nghe công tử.

Trương Long nghe Từ Thanh Phàm nói như vậy, cũng không dám nói thêm gì nữa, chỉ hỏi:

- Bây giờ chúng ta nên làm gì ?

- Chờ.

Từ Thanh Phàm nói.

- Chờ? Chờ cái gì?

Trương Long hỏi.

- Chờ đến đêm, khi đó ta sẽ đến Lý phủ để dò xét Lý Tiên Sư.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm thản nhiên nói.

- Đi dò xét Lý tiên sư?

Trương Long kinh hô:

- Công tử, Lý tiên sư là Tu tiên giả, người đi dò xét hắn sẽ rất nguy hiểm.

Nghe lời nói của Trương Long, Từ Thanh Phàm mỉm cười, cảm giác Trương Long này mặc dù từ trước đên nay có lẫn vẻ vô lại đầu đường xó chợ, nhưng cũng không phải người bạc bẽo, do đó Từ Thanh Phàm thản nhiên vừa cười vừa nói:

- Ngươi không cần lo cho ta, ta tự sẽ có cách.

Theo Từ Thanh Phàm đoán, Lý tiên sư này hẳn là đệ tử cấp thấp của "Hóa Linh Giáo", đến Trung Thổ là muốn bồi dưỡng con "Lục Dực Kim Trùng" làm "Linh Ngự Vật" cho chính mình, chỉ là điều kiện để bồi dưỡng "Lục Dực Kim Trùng" cực kỳ khó khăn, trong thời gian còn ấu trứng, phải có Chí dương chi huyết (máu thuần dương) làm dịu đi, sau ba trăm ngày mới có thể phá kén mà ra.

Mà thân thể của người chứa Chí dương chi huyết được gọi là "Dung Khí", chỉ có điều vận mệnh của người "Dung Khí" này cực kỳ bi thảm, bởi vì "Lục Dực Kim Trùng" chính là Huyết vật, sau khi phá kiển ra sẽ ăn huyết nhục bên trong cơ thể "Dung Khí", làm cho "Dung Khí" thống khổ vô cùng mà chết đi.

Mà Trương Long từ nhỏ đã được ăn nhiều linh dược, cho nên dương cương chi khí rất đậm, sau khi bị Lý tiên sư nhìn trúng, liền trở thành "Dung khí" cho "Lục Dực Kim Trùng" của hắn, cho nên mỗi khi nhìn thấy Trương Long, ánh mắt hắn lại lộ vẻ tham lam. Theo như những gì linh khí

https://thuviensach.vn

thăm dò được, thì “Lục Dực Kim Trùng” trong cơ thể Trương Long đã sắp phá kén ra rồi.

Cho nên Từ Thanh Phàm không nói việc này cho Trương Long, một là bởi vì Từ Thanh Phàm cảm thấy việc giải thích này quá mức phiền toái, rất có thể sẽ bị Trương Long đoán ra thân phận Tu tiên giả, hai cũng là sợ sau khi nói ra rõ ràng, tâm tình hắn sẽ rơi vào khủng hoảng.

Khi đang chờ đợi, luôn cảm thấy thời gian như dài đằng đẵng. Nhưng lòng Từ Thanh Phàm luôn luôn bình tĩnh, ngồi xuống tĩnh dưỡng, không hề thấy khó chịu chút nào, chỉ Trương Long bộ dáng có chút nôn nóng bất an, sau khi biết Từ Thanh Phàm đêm nay muốn đến Lý phủ dò xét, hắn không ngừng đi tới đi lui.

Khi Trương Long đang sốt ruột, bầu trời bất tri bất giác đã nhộm thành một màu đen, điểm điểm vài ngôi sao.

- Đến lúc rồi.

Từ Thanh Phàm ngừng đả tọa, chậm rãi mở hai mắt, thản nhiên nói:

- Bây giờ ngươi nói rõ cho ta vị trí của Trương phủ, cả chỗ ở của Lý tiên sư nữa.

- Công tử, người không mang ta đi theo sao?

Trương Long kinh ngạc hỏi.

- Mang ngươi đi sẽ dễ bị phát giác.

- Được rồi.

Trương Long biết mình có đi theo cũng chỉ là gánh nặng, vì vậy đành bất đắc cẩn thận chỉ rõ vị trí của Trương phủ với chỗ ở của Lý tiên sư cho Từ Thanh Phàm.

https://thuviensach.vn

- Ngươi không cần quá lo láng, ta đi sẽ quay lại nhanh thôi.

Từ Thanh Phàm tiến lên phía trước nói.

Vừa nói, Từ Thanh Phàm vừa đứng dậy đi ra ngoài rừng, sau khi xác định đã ra khỏi phạm vi tầm nhìn của Trương Long, Từ Thanh Phàm sử xuất "Tam Trượng Thanh Lăng" hóa thành một đám mây màu xanh, nâng hắn bay nhanh về phía trấn nhỏ.

Lý tiên sư đích để : Chả biết là cái gì nữa, đích của lý tiên sư chẳng ^^

Chán quá, dịch mất nhiều thời gian quá, biết chừng nào mới complete đc đây

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 6: Dạ Tham

Trương phủ tọa lạc trên một vị trí rất đẹp ngay trung tâm của Cổ Sơn Trấn. Là đại gia tộc đã tồn tại mấy trăm năm, Trương phủ chiếm một diện tích rất lớn, ước chừng mấy trăm mẫu, cứ cách năm bước lại có một lầu, mười bước lại có một các.Hành lang trang nhã uốn lượn quanh co, mái hiên cong vút, mỗi một viên gạch viên ngói đều hiển lộ vẻ sang quý vô cùng. Trên hành lang dưới ánh đèn khu nhà chính, bọn gia nhân đi tới đi lui rất náo nhiệt.

Từ Thanh Phàm lẳng lặng đứng ở không trung phía trên Trương phủ, nhìn xuống tòa nhà chính xa xỉ phía bên dưới, trong lòng không khỏi có chút cảm khái. Trước kia, lúc Từ Thanh Phàm còn ở Từ gia trại, thường được nghe Nhị trưởng lão cảm thán về sự xa hoa của các gia tộc nơi trung thổ, cùng với nỗi khổ cực của lớp bình dân. Có lẽ do thời gian Từ Thanh Phàm đến tiểu trấn này quá ngắn nên không có phát hiện ra nỗi khổ cực của những người dân thường, nhưng qua khu nhà chính của Trương phủ, Từ Thanh Phàm có hiểu đôi chút về cuộc sống xa hoa của các gia tộc, nhất là ban sáng nay hắn đã nhìn thấy những căn nhà vừa nhỏ vừa cũ của người dân thường.

Đây chỉ là gia tộc của một tiểu trấn, nếu là tầng lớp giàu có ở các thủ phủ lớn thì sao? Lại liên tưởng đến tổ tiên của mình, do cuộc sống bức bách phải chạy đến Nam Hoang hoang vu nguy hiểm, cùng với tình cảnh đói rét khổ cực của bản thân khi còn nhỏ, mặc dù là người tu tiên, trong lòng Từ

https://thuviensach.vn

Thanh Phàm luôn kinh sợ thiên đạo, nhưng cũng không khỏi thầm than thiên đạo bất công.

Từ Thanh Phàm khẽ nở nụ cười, đem mọi ý nghĩ linh tinh gạt ra khỏi đầu. Giờ không phải là lúc hắn nghĩ đến những vấn đề này.

Sau khi thi triển "Ẩn Thân Quyết", Từ Thanh Phàm liền hạ mình xuống Trương phủ mà không cần lén lút, bọn gia nhân đi qua đi lại ngay trước mặt mà như không thấy hắn. Từ Thanh Phàm biết tu vi của mình đã đạt tới Linh Tịch Tiền Kỳ, sau khi thi triển "Ẩn Thân Quyết", đừng nói là người bình thường, ngay cả cái tên Lý tiên sư kia cũng không thể nào khám phá ra được.

Vừa xuống đất, Từ Thanh Phàm liền đi thẳng về phía hậu trạch, theo như lời Trương Long cho hắn biết, bình thường tên Lý tiên sư kia luôn trong một tòa lầu nhỏ phía hậu trạch, bên ngoài có đề danh tự là "Tham ngộ thiên đạo"

Sau khi đi tới hậu trạch, Từ Thanh Phàm dễ dàng tìm thấy tòa tiểu lâu. So với những căn phòng xa hoa lúc trước hắn thấy thì tòa tiểu lâu này tương đối đơn giản, tao nhã, hoàn toàn phù hợp với thân phận của Lý tiên sư. Nhưng sau khi Từ Thanh Phàm lên lầu, hắn phát hiện không chỉ có mình Lý tiên sư ở trên đó.

Chỉ thấy trong một căn phòng được bố trí giống như đạo quán, Lý tiên sư đang ngồi ở trước một pho tượng tổ sư đạo giáo đặt ở sát vách tường, trước mặt hắn là một tòa lư hương, khói bay vờn xung quanh kết hợp với một thân đạo bào cùng với bộ râu dài trắng muốt của Lý tiên sư, thật có hai ba phần giống thần tiên, nhưng nằm bên cạnh hắn lại là một con lang khuyển lông màu xanh thẫm, thân hình khổng lồ dị thường, khiến cả khung cảnh trông ngô chẳng ra ngô mà khoai cũng chẳng ra khoai.

https://thuviensach.vn

Ở trước mặt Lý tiên sư là một thanh niên tên Trương Hổ mà ban sáng Từ Thanh Phàm đã thấy, cùng một trung niên tướng mạo phúc hậu đang đứng kính cẩn bên cạnh, theo như Từ Thanh Phàm phỏng đoán, người trung niên này chính là Trương Hải, cha Trương Hổ và cũng là kẻ thù của Trương Long.

Nhưng điều khiến cho Từ Thanh Phàm chú ý hơn là trong phòng lúc này còn có 4 người nữa, cả 4 người này đều cao tám thước, mặc đạo bào, sắc mặt tím xanh, ánh mắt thì ngây dại, trên người không có một tia khí tức, im lặng đứng ở 4 góc phòng. Nếu như không phải Từ Thanh Phàm ngay từ đầu đã quan sát kỹ thì e rằng cũng không phát hiện ra sự tồn tại những người này.

- Nói như vậy, người ngươi phái đi theo dõi đã mất dấu vết của Từ Thanh Phàm với Trương Long?

Khuôn mặt không chút biểu cảm, Lý tiên sư chậm rãi cất tiếng hỏi Trương Hổ.

- Bọn hạ nhân kia đúng là vô dụng, có hai người mà cũng để mất dấu, ta đã bảo Trương tổng quản đi giáo huấn bọn họ.

Trương Hổ hung hăng nói:

- Nhưng ta nghe đám người dưới nói Trương Long cũng không quay lại chỗ đám bằng hữu vô lại của hắn, không biết hắn có đi theo cái tên Từ Thanh Phàm kia rời khỏi Cổ Sơn Trấn không?

Nghe Trương Hổ nói, Lý tiên sư khẽ chau mày, chậm rãi nhắm mắt lại, dường như ở cảm ứng thấy điều gì. Thật lâu sau, hắn mở mắt nói:

- “Điểm Kim Trùng” vẫn chưa nở, Trương Long cũng không đi xa, hiện hắn đang ở trong một khu rừng nhỏ cách một dặm phía ngoại trấn.

https://thuviensach.vn

- Có đúng không? Hắn không đi là tốt rồi, cũng không biết hắn ra ngoại trấn làm gì.

Trương Hổ thở phào một hơi nói.

- Ngươi lập tức phái người đi bắt Trương Long về, giờ cũng là lúc "Điểm Kim Trùng" nở, cần tiến hành tế luyện thôi.

Lý tiên sư chậm rãi nói.

- Tế luyện "Điểm Kim Trùng" ngay bây giờ ? Tiên sư, không phải ngài muốn nuôi dưỡng "Điểm Kim Trùng" trong cơ thể Trương Long ba trăm ngày sao? Đến giờ vẫn còn thiếu ba ngày mà.

Trương Hổ kinh ngạc nói.

- Thiếu vài ngày không ảnh hưởng gì. Hôm nay không biết tại sao ta luôn có một dự cảm không lành, mau chóng tế luyện "Điểm Kim Trùng" cho nó an tâm. Cũng là tránh đêm dài lắm mộng.

Lý tiên sư chau mày nói.

- Được rồi, ta lập tức phái người đi bắt Trương Long về.

Nghe Lý tiên sư nói vậy, thần sắc Trương Hổ cũng trở nên nghiêm túc, gật đầu nói. Hiển nhiên là hoàn toàn tín nhiệm Lý tiên sư.

- Trương thí chủ, những vật liệu bần đạo bảo thí chủ tìm kiếm đã chuẩn bị đủ chưa?

Lý tiên sư nghe Trương Hổ nói xong khẽ gật đầu, quay về phía Trương Hải hỏi.

- Điều này thì....Tiên sư, những vật liệu ngài yêu cầu quả thật là hết sức quý hiếm, ở ngoài e rằng chỉ có các đại gia tộc mới có, nhưng cũng đều

https://thuviensach.vn

là bảo vật gia truyền của họ. Mặc dù tại hạ đã tận lực tìm kiếm, thậm chí là tiêu hết gia sản để mua, nhưng vẫn như trước, chỉ có thể tìm được tám chín phần mười số mà ngài yêu cầu. “Nguyệt Linh Thạch” mà ngài nói thì Tây môn gia ở Quận Cống Đông đúng là có nhưng lại ra giá quá cao, tại hạ đã tận lực tìm cách mua nhưng quả thật là chưa có chút tiến triển gì.

Trương Hải khó xử nói.

Nghe Trương Hải nói, trên mặt Lý tiên sư chợt lộ sát khí nhưng vẫn hòa nhã nói:

- Thí chủ phải biết rằng, “Điểm Thạch Trùng” này là thiên địa chí bảo, có thể biến đá thành vàng, muốn tế luyện đương nhiên phải cần đến những vật liệu hết sức trân quý. Nếu như thí chủ có được “Điểm Kim Trùng”, lo gì về sau không thu hồi lại những cái mất hôm nay?

Nghe Lý tiên sư nói vậy, trong mắt Trương Hải tràn ngập vẻ tham lam, nhưng rồi lại đưa ra bộ mặt đưa đám nói:

- Tiên sư, vì thu thập đủ số vật liệu ngài nói, tại hạ đã hao tổn hết tài sản tích lũy của Trương gia trong ba trăm năm qua, cho dù hiện tại có muốn mua khối “Nguyệt Linh Thạch” kia thì cũng chỉ là lực bất tòng tâm mà thôi.

Trương Hải vừa nói xong, không để Lý tiên sư kịp lên tiếng, Trương Hổ đã xen vào:

- Phụ thân, chúng ta có thể đem tòa nhà Trương gia này đi bán lấy tiền được không?

- Đem bán tòa nhà này? Mặc dù tòa nhà này giá trị rất lớn nhưng đây là căn cơ của Trương gia, mất ba trăm năm kinh doanh mới có được, có thể bán đi được sao?

https://thuviensach.vn

Nghe Trương Hổ nói, Trương Hải thất kinh, do dự nói.

- Trương gia? Hừ! Phụ thân, đến giờ người vẫn còn nghĩ đến Trương gia sao? Mặc dù hiện giờ người là trưởng gia, nhưng người của Trương gia có thật sự coi người là tộc trưởng, là thành viên của Trương gia không ? Trong mắt bọn họ, chúng ta chẳng qua chỉ là người ngoài mà thôi. Chúng ta lo cho sống chết của họ làm gì? Chỉ là một tòa phủ thôi, có gì phải tiếc? Chờ khi chúng ta có được "Điểm Kim Trùng", đến thủ phủ mua mấy tòa hào trạch tốt gấp mấy lần, còn ở địa phương nhỏ này làm gì?

Trương Hổ oán hận nói.

Nghe Trương Hổ nói, Trương Hải từ chỗ đang do dự trở nên kiên quyết, nặng nề gật đầu nói:

- Được rồi, tiên sư, tại hạ sẽ đem tòa nhà này đi bán, rồi đến Tây Môn gia đổi lấy "Nguyệt Linh Thạch"!

- Thí chủ nghĩ được như vậy là tốt rồi.

Lý tiên sư ở bên cạnh cười nói:

- Nên biết "Điểm Kim Trùng" là thiên địa chí bảo, muốn luyện ra nó người tu tiên cũng phải lấy thọ nguyên trả giá, nếu không phải bần đạo với tổ tiên Trương thí chủ là bạn cố tri, thì nói như thế nào bần đạo cũng không nguyện ý làm như vậy. Bần đạo nguyện hi sinh thọ nguyên thành toàn cho Trương thí chủ, thí chủ còn vì một tòa nhà mà do dự không quyết sao?

- Sự trợ giúp của tiên sư, phụ tử chúng ta vĩnh viễn khắc cốt ghi tâm.

Nghe Lý tiên sư nói, Trương Hải vội khom người thi lễ.

Từ Thanh Phàm ở bên ngoài nghe ba người trong phòng nói chuyện với nhau, không khỏi cười lạnh, cái gọi là "Điểm Kim Trùng" này chính là

https://thuviensach.vn

“Linh Ngự Vật” mà Lý tiên sư định tế luyện “Lục Dực Kim Trùng”. Hiện giờ Từ Thanh Phàm cũng đã rõ mối quan hệ của ba người Lý tiên sư và cha con Trương Hải, Trương Hổ. Sau khi Trương Hải cùng Trương Hổ đến Trương gia nương náu thì Lý tiên sư này tìm cách làm quen hai người, rồi lừa gạt bọn họ tế luyện một loại bảo vật “Điểm Kim Trùng” có thể biến đá thành vàng. Sau khi khiến lòng tham của hai người nổi lên, Lý tiên sư lại giúp Trương Hải leo lên vị trí gia chủ của Trương gia, để đám người Trương Hải giúp hắn thu thập các loại vật liệu trân quý cần cho việc tế luyện “Lục Dực Kim Trùng”.

Về phần bảo vật có thể biến đá thành vàng, Từ Thanh Phàm chưa bao giờ nghe đến, lại càng không tin với tu vi Luyện Khí hậu kỳ của Lý tiên sư mà có khả năng huyền diệu như thế.

Trong lúc Từ Thanh Phàm đang cân nhắc bước tiếp theo nên làm gì, thần sắc của Lý tiên sư đột nhiên biến đổi, cũng không để ý vẻ kinh ngạc trên khuôn mặt cha con Trương Hải, hướng về phía Từ Thanh Phàm nói:

- Thủ đoạn của các hạ quả nhiên phi thường, ở trong phòng lâu như vậy mà không bị ta phát hiện, nhưng bây giờ các hạ cũng nên hiện thân đi chứ?

Ngay khi hắn mở miệng, bốn người đang đứng yên ở bốn góc phòng đột nhiên hướng về phía Từ Thanh Phàm công kích, thân hình thoạt trông vụng về đột nhiên biến thành linh động, nhanh như chớp tạo thành một luồng khí lưu cường đại, khiến trong phòng cuồng phong không ngừng nổi lên, khí thế hết sức kinh người.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 7: Nguyên Nhân

Mắt thấy bốn tên đạo đồng khổng lồ đang muốn lao tới, thân hình Từ Thanh Phàm chợt lóe lên, trong nháy mắt xuyên qua các kẽ hở, né tránh công kích của bốn người, chỉ để lại một tàn ảnh mờ nhạt ở nơi vừa đứng. Bốn gã đạo đồng đang đà lao tới, không kịp tránh né, lập tức đâm sầm vào nhau, tạo nên một âm thanh va chạm rất to trong phòng. Do lực va chạm quá mạnh, cả bốn tên lăn tròn về phía sau, phá hỏng phần lớn bàn ghế, đèn cũng bị dập tắt đi phân nửa, khiến cho cả căn phòng trở nên âm u hơn rất nhiều.

Nhưng điều làm cho Từ Thanh Phàm hết sức kinh ngạc là cả bốn tên này sau khi ngã xuống đất lập tức đứng ngay dậy như không có việc gì xảy ra. Trên mặt không hề lộ ra chút biểu tình thống khổ nào, cũng không chậm lại, ngay lập tức đánh tới Từ Thanh Phàm lần nữa.

Nhìn thấy cảnh đó, Từ Thanh Phàm khẽ chau mày, một ngón tay nhẹ nhàng chỉ về phía bốn người rồi khẽ quát một tiếng:

- Định thần!

Điều xảy ra tiếp theo càng khiến Từ Thanh Phàm kinh ngạc hơn, "Định Thần Quyết" của hắn sau khi thi triển vốn có thể giam cầm hồn phách con người. Nhưng lúc này, đối với bốn người kia lại không hề có chút tác dụng, thân hình của chúng chỉ hơi dừng lại một chút rồi lại hướng Từ Thanh Phàm công kích.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ đạo thuật đối với bốn người này không hề có tác dụng? Từ Thanh Pham trong lòng hơi kinh hãi, một lần nữa chỉ tay về phía bốn người quát:

- Định Thân!

Rốt cuộc lần thi triển "Định Thần Quyết" này cũng có tác dụng, cả bốn tên đạo đồng đang nhào tới, sau khi trúng Định Thần Quyết thân hình đột nhiên dừng lại, rồi nặng nề rơi xuống đất không hề nhúc nhích.

Thấy bốn người này bị đạo thuật khống chế, Từ Thanh Phàm trong lòng khẽ thở phào nhẹ nhõm, tâm thần hơi thả lỏng. Ngay lúc đó đột hắn cảm thấy sau gáy vang lên tiếng gió, không khỏi hừ lạnh một tiếng, đầu ngón tay lập tức hóa ra một cây Nhận Thảo đánh trở lại phía sau. Một tiếng tựa như va chạm với kim thiết vang lên, nhưng không tạo ra bất cứ thương tổn gì cho kẻ đánh lén.

Từ Thanh Phàm quay đầu lại nhìn, chỉ thấy Lang Khuyển thân xanh thẫm, vốn nằm im lặng dưới chân Lý tiên sư, lúc này đang đứng trước mặt hắn, nhìn hắn như hổ rình mồi. Thì ra Lang Khuyển này nhân lúc Từ Thanh Phàm khống chế được bốn tên đạo đồng, tâm thần hơi buông lỏng, bèn lén xuất hiện ở phía sau, định tấn công hắn một kích trí mạng. Đáng tiếc Từ Thanh Phàm tâm thức hết sức nhạy cảm, sớm phát hiện ra có kẻ tấn công nên lập tức ra đòn đánh lui nó. Nhưng Lang Khuyển này không biết thuộc chủng loại gì, Từ Thành Phàm dùng Nhận Thảo toàn lực đánh một đòn mạnh mà cũng chỉ để lại trên thân mình nó vài vệt trắng mà thôi.

- Nói như vậy vừa rồi không phải Lý tiên sư có khả năng phát hiện ra "Ẩn Thân Quyết" của mình, mà do Lang Khuyển này.

Từ Thanh Phàm nhìn Lang Khuyển dị chủng trước mặt, trong lòng thầm đánh giá.

- Ngươi cũng là người tu tiên?

https://thuviensach.vn

Lý tiên sư cuối cùng cũng lên tiếng hỏi. Cảm nhận thấy sự uy áp từ trên người Từ Thanh Phàm cố ý hoặc vô ý phát ra, Lý tiên sư biết người này tu vi hơn xa mình. Cho nên trong giọng nói ẩn giấu vẻ hơi hoảng loạn, còn đâu dáng vẻ khí độ thần tiên vừa nãy?

Từ Thanh Phàm không hề chú ý đến câu hỏi của Lý tiên sư, hắn trước tiên ngồi xổm xuống cẩn thận quan sát bốn gã đạo đồng kia, nhưng rồi phát hiện bốn gã này đâu phải là đạo đồng? Rõ ràng là bốn cương thi mặc trang phục đạo đồng mà thôi. Chỉ có điều bốn khối cương thi này dường như đã trải qua luyện hóa nên thân thể trở nên cứng rắn hơn.

- Linh Ngự Vật?

Từ Thanh Phàm thì thào lẩm bẩm. Thủ pháp sử dụng bốn gã cương thi đã trải qua tế luyện này chính là phương pháp sử dụng "Linh Ngự Vật" được tế luyện trong truyền thuyết của Hóa Linh Giáo. Trong lòng Từ Thanh Phàm hơi thấy kỳ quái, theo như hắn biết, đệ tử của Hóa Linh Giáo chỉ sau khi dung hợp được một "Linh Ngự Vật" mới có thể tế luyện một "Linh Ngự Vật" khác mạnh hơn. Bởi nếu phân tâm tế luyện, khống chế cùng lúc nhiều "Linh Ngự Vật", thì hiệu quả sẽ không được như mong muốn. Cũng không biết Lý tiên sư này tại sao lại làm thế, không lẽ sư phụ hắn không nói cho hắn biết điều này? Không chỉ đồng thời tế luyện bốn khối cương thi làm "Linh Ngự Vật", mà có lẽ cả Lang Khuyển dị chủng kia cũng là một trong "Linh Ngự Vật" của hắn.

Quan sát bốn khối cương thi xong, Từ Thanh Phàm quay người lạnh lùng nhìn chằm chằm Lý tiên sư, không hề cố kỵ đằng sau còn có một Lang Khuyển kinh khủng, thản nhiên hỏi:

- Ngươi là đệ tử Hóa Linh Giáo?

Nghe Từ Thanh Phàm đề cập đến hai chữ "Hóa Linh", hai mắt Lý tiên sư bất thần hơi co lại, cũng không để ý đến ánh mắt kinh dị của hai cha

https://thuviensach.vn

Trương Hổ, cố cười lấy lòng nói:

- Bần đạo đúng là môn hạ Hóa Linh giáo tên gọi Lý Tông Nhâm, xin hỏi đạo hữu là thuộc tông phái nào, hai ta gặp mặt nơi đây đúng là có duyên.

- Có duyên? Người tu tiên không thể tùy ý xuất hiện trước mặt phàm nhân, lại càng không thể dùng đạo pháp mưu hại phàm nhân, chả lẽ ngay cả quy củ này ngươi cũng không biết?

Từ Thành Phàm nhẹ nhàng hỏi.

Thanh âm Từ Thanh Phàm mặc dù rất êm nhẹ, nhưng trên người lại tỏa ra một cỗ uy áp nhàn nhạt khiến trên trán Lý tiên sư không khỏi toát ra mồ hôi lạnh, vội vàng nói:

- Bần đạo chưa từng hại phàm nhân nào mà?

- Vậy chuyện gì đã xảy ra với gia chủ tiền nhiệm của Trương gia cùng với các trưởng lão? Có muốn ta tìm người đến đối chất với ngươi không?

Từ Thanh Phàm chau mày nói.

Nghe Từ Thanh Phàm nói vậy, Lý tiên sư biết không thể nói dối được nữa, chỉ có thể thừa nhận nói:

- Cái này...Bần đạo mới xuống núi, đối với các quy củ cũng không biết nhiều lắm, mong đạo hữu nể mặt Hóa Linh Giáo bỏ qua cho ta lần này, sau này bần đạo nhất định sẽ báo đáp.

- Đây là quy củ của Tu tiên giới, nếu như ở tục giới tùy ý dùng đạo thuật mưu hại phàm nhân, sẽ phải phế bỏ tu vi. Các hạ mặc dù nói mình không biết rõ quy củ nhưng tại hạ cũng không thể vì một người “Không biết rõ” mà phá hủy luật mấy ngàn năm qua của Tu tiên giới.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm thần sắc bất động, lạnh nhạt nói

Nghe Từ Thanh Phàm nói như vậy, Lý tiên sư biết chuyện hôm nay khó có thể được bỏ qua, vì vậy thu lại vẻ mặt lấy lòng lúc nãy, mặt tối sầm nói:

- Đạo hữu, bần đạo ở Hóa Linh Giáo cũng có chút căn cơ, các vị trưởng bối đối với bần đạo cũng hết sức ưu ái, nếu như hôm nay bần đạo gặp bất trắc gì, sợ rằng sau này quan hệ hai môn phái của chúng ta sẽ không tốt lắm, cho nên mong đạo hữu cân nhắc kỹ.

Lý tiên sư vốn tưởng rằng Từ Thanh Phàm sau khi nghe mình nói sẽ có chút kiêng kỵ, nhưng hắn không ngờ khi Từ Thanh Phàm nghe xong thì vẻ mặt đầy kinh ngạc, như vừa thấy được chuyện gì đó rất buồn cười.

Thấy vẻ mặt biến hóa của Từ Thanh Phàm, Lý tiên sư lại càng thêm khẩn trương, vội nói tiếp:

- Bần đạo tại thế tục thu thập được không ít vật liệu trân quý, nếu như đạo hữu chịu bỏ qua chuyện lần này, bần đạo nguyện chia một nửa số vật liệu này cho đạo hữu.

Nhưng thấy Từ Thanh Phàm đột nhiên cười hỏi:

- Các hạ là lần đầu tiên phạm lỗi ư?

- Đúng là lần đầu. Bần đạo xuống núi mới chỉ được có hai năm thôi.

Lý tiên sư vội vàng cam đoan.

- Được, nể các hạ phạm lỗi lần đầu ta bỏ qua lần này, coi như mọi chuyện đều chưa xảy ra. Nếu không ta cũng không dễ ăn nói với sư môn. Các hạ nên biết, sư phụ ta Lục Hoa Nghiêm cùng với Tùng Thiên sư bá của

https://thuviensach.vn

quý phái là bạn tương giao. Nhưng các hạ cần phải cam đoan sẽ không tái phạm.

Nghe Từ Thanh Phàm nói như vậy, Lý tiên sư nhẹ thở phào, thoải mái cười nói:

- Đa tạ đạo hữu, sau khi tại hạ về trở về nhất định đem ý tốt của đạo hữu nói cho Tùng Thiên sư bá.

Nghe Lý tiên sư nói vậy, trên mặt Từ Thanh Phàm nở một nụ cười quỷ dị:

- Các hạ đúng là đệ tử của Hóa Linh Giáo chứ?

- Bần đạo đương nhiên là đệ tử Hóa Linh Giáo, sao là giả được?

Nghe được Từ Thanh Phàm nói, vẻ mặt đang ung dung lại biến thành khẩn trương, vội vàng nói.

- Ta nghĩ đúng là các hạ có vài chuyện không biết.

Từ Thanh Phàm thản nhiên nói.

- Chuyện gì?

Lý tiên sư trong lòng thấy không ổn, vội hỏi.

- Mấy ngàn năm trước Hóa Linh Giáo hoành hành ngang ngược, không cố kỵ điều gì. Khiến cho Tu tiên giới hết sức phẫn nộ, bị các môn phái ở Tu tiên giới hợp lực đánh cho phải chạy tới mấy cô đảo không có người ở ngoài Đông Hải. Đã mấy ngàn năm chưa quay về trung thổ. Xin hỏi vừa rồi đạo hữu nói Cửu Hoa Sơn ta cùng với Hóa Linh Giáo nhà ngươi có quan hệ tương giao là từ đâu ra? Ba ngàn năm trước Hóa Linh Giáo một mực trốn trên mấy cô đảo không ra ngoài, đạo hữu vừa rồi nói xuống núi không biết là núi nào?

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm thản nhiên cười hỏi:

- Về phần Lữ Tùng Thiên chỉ là một cái tên tại hạ bịa ra mà thôi. Xin hỏi đạo hữu, Hóa Linh Giáo quả thật có người tên như vậy ư?

- Điều này….

Nghe Từ Thanh Phàm hỏi, Lý tiên sư không khỏi trợn mắt há mồm, hiển nhiên là không biết việc này, nên không thốt ra được lời nào.

- Đạo hữu thực sự là ai? Tại sao lại biết đạo pháp của Hóa Linh Giáo đã thất truyền mấy ngàn năm nay? Mong đạo hữu nói hãy nói thật.

Từ Thanh Phàm lạnh nhạt nói.

- Nếu đạo hữu đã biết lời bần đạo nói là giả, vậy bần đạo cũng chỉ có thể nói thật

Lý tiên sư chán nản nói:

- Bần đạo kì thật là….

Lý tiên sư vừa nói được một nửa, đột nhiên dị biến xảy ra.

Lang Khuyển từ lúc bị Từ Thanh Phàm đánh lui, đang nằm yên đột nhiên đứng lên, một lần nữa hướng đến sau lưng Từ Thanh Phàm đánh tới. Đồng thời trên trần nhà đột nhiên phi xuống hơn mười con Hấp Huyết Biên Bức màu xanh thẫm, rất nhanh vỗ cánh lao tới tấn công Từ Thanh Phàm. Hiển nhiên cũng là “Linh Ngự Vật” do Lý tiên sư tế luyện. Trong nhất thời, lọt vào tầm mắt Từ Thanh Phàm đều là một màu tối đen. Ngay khi Lang Khuyển cùng với đám Hấp Huyết Biên Bức công kích Từ Thanh Phàm, Lý tiên sư đang nói thành khẩn, nháy mắt đã phóng ra ngoài phòng.

- Hừ!

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm hừ lạnh một tiếng. Đối mặt với dị biến, mặc dù trong lòng hơi giật mình nhưng hắn vẫn giữ được bình tĩnh, không hề hoảng loạn. Trước hết rất nhanh nghiêng mình tránh né sự công kích của đám Hấp Huyết Biên Bức cùng Lang Khuyển, tiếp theo mười đầu ngón tay giống hoa lan nở rộ liên tiếp biến hóa. Vô số cây Thiết Đằng từ giữa ngón tay Từ Thanh Phàm bay ra, đan chéo nhau thành một tấm lưới lớn, bao phủ đám Hấp Huyết Biên Bức đang bay trong không trung lại, không cho con nào chạy thoát. Đồng thời một cây Thiết Đằng cũng đột nhiên xuất hiện bên cạnh Lang Khuyển, trói chặt lấy thân hình khổng lồ dị thường của nó, không cho nó động đậy.

Đang đứng ở bên ngoài quan sát, Lý tiên sư thấy Từ Thanh Phàm dễ dàng đánh đánh bại đám "Linh Ngự Vật" của mình thì không khỏi thất kinh. Vừa định chuẩn bị hành động, thì lại kinh hãi phát hiện Từ Thanh Phàm không biết từ lúc nào đã xuất hiện ngay trước mặt mình.

- Bây giờ thì người đã có thể nói rồi chứ?

Trong tay Từ Thanh Phàm không biết từ khi nào đã xuất hiện một đóa hoa diễm lệ, nhìn Lý tiên sư đang lo lắng, thản nhiên hỏi.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 8: Hóa Linh

- Hiện tại ngươi có thể nói được chưa?

Từ Thanh Phàm một mặt thưởng thức đóa hoa diễm lệ không biết từ khi nào xuất hiện trên tay, một mặt thản nhiên hỏi. Đối với hành vi đánh lén của Lý tiên sư, trong lòng hắn tựa như không có chút tức giận nào.

Đối mặt với sự khiêu khích của một tiểu hài đồng, có lẽ, một vài người sẽ tức giận. Tuy nhiên Từ Thanh Phàm tự cho rằng mình là người bao dung, nên cũng không để ý tới hắn. Mặc dù vị Lý tiên sư là tu tiên giả, trong mắt thường nhân không gì không làm được. Nhưng dưới con mắt Từ Thanh Phàm, với tu vi Luyện Khí hậu kỳ của hắn thì chỉ khác một chút so với tiểu hài đồng ba tuổi mà thôi.

- Tu vi của đạo hữu thật thâm hậu, dễ dàng đánh bại "Linh Ngự Vật" của bần đạo.

Đột nhiên thấy Từ Thanh Phàm xuất hiện trước mặt mình, mồ hôi lạnh không ngừng từ má Lý tiên sư chảy xuống. Khuôn mặt mơ hồ có chút trắng bệch, nhưng hắn vẫn gắng cười nói.

- Tốt lắm.

Từ Thanh Phàm thản nhiên nói:

- Bây giờ đạo hữu còn không đem lai lịch của mình nói với ta đi?

https://thuviensach.vn

Thấy vẻ mặt bình tĩnh, không vì lời hắn nói mà thay đổi của Từ Thanh Phàm, Lý tiên sư trong lòng không khỏi kinh hoảng, nhưng vẫn cố nói:

- Đạo hữu có thể nghĩ lại được không? Chúng ta đều là tu tiên giả, hãy buông tha cho bần đạo một lần này a?

- Trước tiên ngươi nên nói về lai lịch của mình đã. Ngươi học được công pháp của Hóa Linh giáo ở đâu?

Từ Thanh Phàm vẫn thản nhiên hỏi.

Ngay khi Từ Thanh Phàm vừa hỏi, một con độc xà màu xanh xám đột nhiên từ đạo bào rộng thùng thình của Lý tiên sư phóng ra. Thân nó như một mũi tên nhọn, rất nhanh hướng về phía Từ Thanh Phàm vọt tới. Ở giữa không trung, độc xà mở miệng ra. Dưới ánh trăng, bốn chiếc răng độc lóe lên nhiều điểm hàn quan.

- Hừ

Từ Thanh Phàm hơi cau mày, nhưng thần sắc điềm tĩnh, giơ tay lên, đóa hoa diễm lệ vừa thưởng thức trong tay rất nhanh bay về phía thân hình độc xà.

Khi va chạm với độc xà, Bạo Viêm hoa phát ra tiếng nổ mạnh. Độc xà màu xanh xám bị nổ đến huyết nhục bay ngược trở lại, rơi xuống mặt đất.

Sương khói tan hết, thấy Lý tiên sư bị uy lực còn dư của vụ nổ chấn động, té ngã trên mặt đất, sắc mặc càng thêm tái nhợt. Từ Thanh Phàm vẫn lẳng lặng đứng im tại chỗ. Vụ nổ mãnh liệt phát sinh trước mặt hắn giống như không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

- Nếu ngươi không thành thực thì đóa hoa tiếp theo sẽ bắn vào thân của ngươi đấy. Ngươi nên biết, lòng kiên nhẫn của ta chỉ có hạn.

https://thuviensach.vn

Trên ngón tay của Từ Thanh Phàm lúc này lại biến ra một đóa Bạo Viêm hoa, rồi lẳng lặng nhìn Lý tiên sư đang té ngã trên mặt đất, lạnh nhạt nói.

Dưới sức mạnh tuyệt đối này, Lý tiên sư bất đắc dĩ chỉ có thể lựa chọn khuất phục.

Lý tiên sư đem tất cả những gì bản thân mình biết nói ra, Từ Thanh Phàm rốt cục đã biết lai lịch của vị Lý tiên sư trước mặt này

Nguyên lai, tên Lý tiên sư này vốn chỉ là đạo đồng trong một đạo quán vô danh, mặc dù xuất gia nhưng phàm tâm chưa dứt. Ngẫu nhiên vào bốn mươi năm trước, trong một buổi tối đi đào trộm tổ mộ, chỉ nghĩ muốn tìm ít cổ vật bán đi lấy chút tiền. Nhưng Lý tiên sư lại tìm được trong ngôi mộ vô danh đó một bộ "Hóa Linh Quyết" bị khuyết.

Sau khi ngạc nhiên nhìn những giảng thuật về phương pháp tu luyện của "Hóa Linh Quyết", Lý tiên sư bắt đầu tu luyện. Nhưng phương pháp của "Hóa linh quyết" dẫu sao cũng là tàn thư. Hơn nữa, Lý tiên sư có thiên phú không phải tốt, cho nên đến tận bây giờ, hắn cũng chỉ tu luyện tới cảnh giới Luyện Khí hậu kỳ. Hai năm trước, hắn thấy bản thân có chút thành tựu, với lại tại đạo quan cũng không có nhiều tài liệu giúp hắn luyện chế "Linh Ngự Vật". Vì vậy đã quyết định xuống núi cầu cơ duyên.

Trong lúc hắn đang tìm kiếm thì gặp được phụ tử Trương Hải, nhìn thấy tài phú của Trương gia. Nên Lý tiên sư mới nghĩ cách làm cho Trương Hải trở thành gia chủ của Trương gia, và lừa gạt hắn rằng bản thân có phương pháp luyện chế "Điểm Kim Trùng". Phương pháp này sau khi luyện thành có thể hóa đá thành vàng. Với thủ đoạn đó, hắn đã lừa gạt Trương Hải thu thập tài liệu để luyuện chế "Lục Dực Kim Trùng"

Nghe Lý tiên sư diễn giải, Từ Thanh Phàm chợt hiểu. Rốt cuộc đã biết tại sao dù hắn học được một ít công pháp của "Hóa Linh Quyết", nhưng đối

https://thuviensach.vn

với chuyện của Hóa Linh giáo lại không biết gì. Thậm chí còn gặp phải sai lầm sơ đẳng là tế luyện quá nhiều "Linh Ngự Vật". Nếu Lý tiên sư chuyên tâm luyện chế một kiện "Linh Ngự Vật", mặc dù vẫn không phải là đối thủ của Từ Thanh Pham, nhưng như vậy sẽ khó đối phó hơn rất nhiều.

Sau khi nghe chuyện của Lý tiên sư, Từ Thanh Phàm trong lòng đột nhiên hơi động tâm, hỏi:

- Công pháp "Hóa Linh Quyết" kia, ngươi có mang theo ở trên người không?

Nghe câu hỏi của Từ Thanh Phàm, Lý tiên sư con mắt sáng ngời, tựa như minh bạch ý tứ của Từ Thanh Phàm, sắc mặt không khỏi lấy lại chút huyết sắc, nói:

- Công pháp "Hóa Linh quyết" này bần đạo đem giấu ở địa phương cực kỳ bí mật. Uy lực của nó, đạo hữu người cũng đã thấy quá, quả nhiên không tầm thường, có thể luyện hóa thiên địa vạn vật để bản thân sử dụng. Nếu đạo hữu đồng ý buông tha cho bần đạo một con đường sống, bần đạo tất nhiên sẽ dâng hai tay đem nó tặng cho đạo hữu. Phải biết rằng "Hóa Linh Quyết" được giấu tại một địa phương bí mật, chỉ có mình bần đạo biết.

Nghe Lý tiên sư nói, Từ Thanh Phàm không khỏi khẽ cau mày, lạnh nhạt nói:

- Ngươi dùng đạo pháp hại tính mạng người, phế bỏ đạo hạnh của ngươi là hợp lý. Bất quá, ta có thể đảm bảo cho tính mệnh của ngươi

Nghe được Từ Thanh Phàm nói, Lý tiên sư trở nên ương ngạnh nói

- Nếu như đạo hữu không chịu bỏ qua. Thứ cho bần đạo không thể nói địa phương giấu "Hóa Linh Quyết".

https://thuviensach.vn

Lý tiên sư ỷ vào điều này để trông cậy, nên thái độ trở nên ương ngạnh. Từ Thanh Phàm cũng không sốt ruột, chỉ mỉm cười, sau đó nhẹ giọng hỏi:

- Ngươi biết tu tiên giới có một loại đạo pháp tên là "Sưu Tâm Thuật" không?

- Không biết

Lý tiên sư lắc đầu, nhưng trong lòng cũng đã đoán ra vài phần trong câu nói của Từ Thanh Phàm, sắc mặt trở lên trắng bệch.

- "Sưu Tâm Thuật" là đạo thuật dùng khi cao giai tu sĩ tra hỏi tu sĩ thấp giai hơn. Đạo thuật này có thể cho cao giai tu sĩ lấy được trí nhớ của thấp giai tu sĩ.

Từ Thanh Phàm lạnh nhạt nói, dường như không nhìn thấy sắc mặt Lý tiên sư ngày càng tái nhợt, vẫn tiếp tục:

- Chỉ là đạo thuật này có một nhược điểm lớn là thấp giai tu sĩ sau khi bị thi triển 'Sưu Tâm Thuật' thì sau này tâm hồn sẽ phải chịu tương tổn cực lớn. Nhưng có khi vận khí của ngươi không tồi, sau khi ta sử dụng "Sưu Tâm Thuật", ngươi vẫn như cũ, không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn cũng nên. Có muốn thử một chút không?

Nghe được ngữ khí lạnh nhạt của Từ Thanh Phàm khi nói ra, thấy biện pháp giữ mạng cuối cùng đã không còn. Lý tiên sư chán nản ngồi bệt xuống đất, không nói ra lời.

Nhìn ánh mắt Lý tiên sư trở nên trống rỗng tuyệt vọng, khóe miệng Từ Thanh Phàm khẽ nhếch lên cười, hắn biết việc nói dối của mình đã đem đạo phòng tuyến cuối cùng trong lòng Lý tiên sư đánh tan hoàn toàn

https://thuviensach.vn

Tại tu tiên giới, công pháp "Sưu Tâm Thuật" này quả thực là có, nhưng phải cần tu vi đạt tới Kết Đan kỳ mới thi triển được. Với tu vi hiện tại của Từ Thanh Phàm cũng không có khả năng thi triển. Mà theo tâm tính Từ Thanh Phàm, cho dù có thể được, hắn cũng không nhẫn tâm thi triển loại đạo pháp tàn nhẫn này.

……

Địa điểm cất giấu công pháp chỉ có Lý tiên sư là người duy nhất biết. Thực ra là ở bên trong đạo bào của Lý tiên sư

Bản "Hóa Linh Quyết" của Lý tiên sư so với "Khô Vinh Quyết" trong tay Từ Thanh Phàm còn muốn cũ nát hơn. Dưới sự ăn mòn của thời gian, "Hóa Linh Quyết" đã ngả sang màu vàng, tựa hồ chỉ cần chạm nhẹ cũng sẽ bị phá nát. Mặt sau cùng quyển sách, có vài trang đã mất đi hoàn toàn, giống như do người nào cố ý xé bỏ, từ vết rách phán đoán, có thể thấy thời gian đã trải qua rất lâu. Hiển nhiên không phải Lý tiên sư gây ra.

Tuy nhiên dù là tàn quyển, nhưng Từ Thanh Phàm đã thỏa mãn.

Nghe nói, "Hóa Linh Quyết" này khi luyện hóa thành vật, sau đó tự dung nhập vào bản thân trở thành đạo pháp. Cứ như vậy, uy lực từ từ tăng cao, vô hình trung đối với người có thiên phú tu luyện không tốt sẽ giảm bớt khó khăn rất nhiều. Từ Thanh Phàm tự biết với tư chất của mình, nếu không có gì biến hóa thì cuộc đời này, thành tựu cao nhất của hắn cũng chỉ có thể dừng lại tại cảnh giới Linh Tịch hậu kỳ mà thôi. Tuy nhiên, với bản Hóa Linh quyết này, có thể sẽ cấp cho mình một con đường khác không chừng.

- Đây không phải là cơ duyên trong truyền thuyết sao?

Từ Thanh Phàm nhìn quyển Hóa Linh quyết tàn khuyết trong tay lẳng lặng suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

Bất quá, Từ Thanh Phàm quyết định công pháp “Hóa Linh Quyết” này tạm thời sẽ không dùng tới. Vì công pháp tu tiên không phải tùy tiện có thể tu luyện. Thuộc tính bất đồng, công pháp bất đồng có thể sẽ dẫn tới xung đột. Lục Hoa Nghiêm chính vì miễn cưỡng tu luyện Khô Vinh Quyết, tẩu hỏa nhập ma mà chết, điểm này Từ Thanh Phàm tuyệt đối sẽ không quên.

- Đạo hữu, ngươi đã nói chỉ cần ta giao cho người “Hóa Linh Quyết”. Sau đó ngươi sẽ tha mạng cho ta đúng không?

Lúc này, âm thanh mang theo chút kinh hoảng của Lý tiên sư vang lên, cắt đứt suy nghĩ của Từ Thanh Phàm.

Nhìn vẻ mặt tuyệt vọng và hoảng sợ của Lý tiên sư, Từ Thanh Phàm gật đầu nói:

- Cái này là tất nhiên, ta nói chuyện luôn luôn giữ lời.

Vừa nói, trên ngón tay của Từ Thanh Phàm đột nhiên xuất hiện một cây cỏ nhọn mầu xanh nhạt. Ngay khi Lý tiên sư còn chưa kịp phản ứng, nó đã đâm xuyên qua “Linh Hải huyện”, lập tức phế bỏ tu vi của hắn.

Theo tiếng kêu thảm thiết vang lên, khuôn mặt của Lý tiên sư trong nháy mắt đã trở nên già nua rất nhiều. Khuôn mặt vốn hồng hào của hắn dần dần xuất hiện nhiều nếp nhăn, mà mái tóc bạc vốn dày đặc, chỉnh tề của hắn trong thoáng chốc trở nên mỏng manh đi rất nhiều, bộ dạng uể oải giống như lão nhân vậy.

Sau khi thấy hình dạng của Lý tiên sư, Từ Thanh Phàm hơi lắc đầu. Con người đúng là như vậy, biết rõ bản thân khi đạo hạnh bị phế thì tuổi thọ sẽ bị giảm đi, cho dù sống sót cũng không sống được bao lâu. Nhưng nếu phải lựa chọn lại thì vẫn như cũ mà giữ lại mạng sống. Những người có dũng khí đối mắt tử vong dẫu sao cũng chỉ là số ít.

https://thuviensach.vn

Cảm thán một lúc, Từ Thanh Phàm chú ý tới phụ tử Trương Hải vẫn đang hoảng sợ nấp trong góc.

Thấy ánh mắt Từ Thanh Phàm nhìn về phía mình, phụ tử Trương Hải không thể là làm gì hơn là lập cập bước ra trước mặt Từ Thanh Phàm, run rẩy nói:

- Cái…. này…Tiên sư, phụ tử chúng ta đều không làm chuyện gì xấu cả, chỉ bị yêu đạo mê hoặc, giúp hắn thu nhập tài liệu mà thôi. Cũng không biết yêu đạo này gây tai vạ tại nhân gian, may mà tiên sư anh minh vô cùng, vạch trần bộ mặt giả nhân giả nghĩa của hắn. Phụ tử hai người ta tạ ơn tiên sư.

Vừa nói, Trương Hải dắt Trương Hổ hướng về Từ Thanh Phàm cúi người hành lễ, giống như thoát khỏi đại khổ, mai kia sẽ báo đáp vậy.

Nhìn Trương Hải vội vàng vạch rõ mối quan hệ với Lý tiên sư, lại liên tưởng trước kia đối với Lý tiên sư rất cung kính, trong mắt Từ Thanh Phàm không khỏi hiện lên một tia chán ghét, nhưng vẫn lạnh nhạt nói:

- Yên tâm đi, ta đối với phàm nhân sẽ không ra tay.

- Vậy là tốt rồi, ta đã nói mà, tiên sư nhất định sẽ không so đo với mấy phàm nhân chúng ta.

Sau khi nghe được Từ Thanh Phàm nói, Trương Hải trên mặt lộ ra nụ cười phóng túng, nịnh bợ nói. Bên cạnh Trương Hổ vâng vâng dạ dạ.

Từ Thanh Phàm không để ý tới những lời nịnh bợ của hai người, trong miệng khẽ quát một tiếng:

- Định thân.

https://thuviensach.vn

Sau đó, phụ tử Trương Hải hoảng sợ phát hiện thân thể của mình không thể nhúc nhích. Trương Hải không ngừng hoảng sợ van xin kêu to, còn Trương Hổ tỉnh táo hơn chút, hỏi:

- Tiên sư, đây là ý gì? Ngài không phải đã nói là đối với phàm nhân sẽ không ra tay sao?

- Mặc dù ta nói sẽ không ra tay với phàm nhân, nhưng các người mưu tài, sát hại tính mạng người khác. Ta sẽ để Trương Long báo quan. Đề phòng các ngươi đào thoát nên thi triển một ít thủ đoạn nhỏ.

Từ Thanh Phàm lãnh đạm nói.

Sau khi nói xong, phụ tử Trương Hải phát hiện Từ Thanh Phàm vốn đứng trước mặt hai người bỗng nhiên biến mất. Cùng với sự biến mất của hắn còn có Lý tiên sư đang uể oải nằm trên mặt đất cũng không thấy đâu. Chỉ để lại lời nói không ngừng quanh quẩn trong phòng:

- Biến đá thành vàng? Trên đời này nào có chuyện tốt như vậy. Con người có giấc mộng cũng được, nhưng không nên có vọng tưởng. Cũng không vì vọng tưởng của mình mà trở nên mù quáng, lại càng không vì chút lợi nhỏ mà làm những chuyện thương thiên hại lý. Phải biết rằng, dù ngươi làm gì thì ông trời đều biết rõ.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 9: Ly Khai

Mang theo Lý tiên sư rời khỏi Trương phủ, Từ Thanh Phàm dùng "Tam Trượng Thanh Lăng" bay ra khỏi trấn. Hắn nhớ rõ chính mình đã gặp một đạo quan đổ nát nơi gò núi bên ngoài trấn. Tại đó sắp xếp cho Lý tiên sư ở vô cùng thích hợp.

- Trên thế giới này, bất kì nơi đâu cũng có quy tắc của nó. Không nên vì lực lượng bản thân mà làm xằng làm bậy, bỏ qua quy tắc ấy. Phải biết rằng, ở đâu cũng có người so với ngươi cường đại hơn nhiều.

Đem Lý tiên sư tới trước cửa sau của đạo quan, thấy vẻ mặt tuyệt vọng của hắn, Từ Thanh Phàm nhẹ giọng nói.

Sau đó, Từ Thanh Phàm cũng không nhìn vẻ mặt của Lý tiên sư nữa. Hắn trực tiếp ngự "Tam Trượng Thanh Lăng", hóa thành một đạo màu xanh thẫm, bay về chỗ rừng cây nhỏ, nơi vừa rồi cùng ở một chỗ với Trương Long.

Gió đêm hiu hiu thổi, nhưng không cách nào dập tắt sự lo lắng trong lòng Trương Long.

Hắn cũng không phải là loại người vì muốn báo thù mà mặc kệ tất cả. Khi Từ Thanh Phàm rời đi, Trương Long vẫn lo lắng không thôi. Mặc dù trong lòng hắn, Từ Thanh Phàm là một người có võ công cao cường, nhưng cao đến đâu khi so với tu tiên giả cũng chênh lệch một trời một vực. Thấy

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm mãi không trở về, Trương Long đã có chút hối hận vì lúc Từ Thanh Phàm muốn đi dò xét Trương gia, hắn đã không ngăn cản lại.

- Ngươi ở chỗ này lo lắng cái gì? Sợ ta không báo thù được cho ngươi sao?

Ngay khi Trương Long vẫn đang đi đi lại lại, đột nhiên thanh âm của Từ Thanh Phàm vang lên sau lưng hắn.

Thấy Từ Thanh Phàm xuất hiện sau lưng mình, đầu tiên Trương Long lấy làm kinh hãi, sau đó mừng rỡ hỏi:

- Người đã trở về a? Không có việc gì là tốt rồi, ta còn cứ lo rằng người bị tiên sư kia phát hiện chứ.

- Ồ? Ta còn đang nghĩ ngươi lo rằng ta không cách nào báo thù cho ngươi được cơ đấy?

Chứng kiến bộ dáng mừng rỡ không giống như làm bộ của Trương Long, trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi có chút ấm áp, vừa cười vừa nói

- Thù nhất định phải trả, nhưng đấy là thù của ta. Nếu như bởi vì nó mà liên lụy đến người vô tội thì sẽ không tốt lắm.

Nghe Từ Thanh Phàm hỏi, Trương Long nói.

Từ Thanh Phàm bình tĩnh nhìn chăm chú vào mắt của Trương Long. Thật không ngờ một người phóng đãng, ngang ngạnh như hắn lại có bộ mặt chân thành như vậy. Vì thế, Từ Thanh Phàm cười hỏi:

- Ngươi không hỏi xem ta có báo thù được cho ngươi không à?

- Chẳng lẽ người giúp ta báo thù?

https://thuviensach.vn

Thấy bộ dạng tủm tỉm cười của Từ Thanh Phàm, Trương Long không tin nổi hỏi.

- Lý tiên sư nọ cùng với phụ thân ta có chút giao hảo, nên ta đã khuyên hắn trở về núi rồi. Về phần Trương Hải, Trương Hổ cùng toàn bộ gia đinh, ta đã chế phục. Bởi vì ngươi nói muốn tự tay báo thù. Hiện tại ngươi đã có thể quang minh chính đại quay về Trương gia rồi.

Từ Thanh Phàm thản nhiên nói ra. Hắn cũng không muốn cho Trương Long biết thân phận tu tiên giả của hắn.

- Thật sao?

Trương Long dường như vẫn không thể tin nổi.

- Ta lừa người làm gì?

Từ Thanh Phàm vừa cười vừa nói.

Nhìn thấy ánh mắt không giống như giả dối của Từ Thanh Phàm, nhất thời Trương Long ngẩn cả người ra. Tâm tư muốn báo thù đã ẩn tàng trong lòng Trương Long suốt một năm qua, nhưng hắn biết mình không có năng lực để báo thù. Vì thế, lòng báo thù của hắn không hề để lộ ra ngoài, thậm chí còn sợ đêm nằm mơ chính mình nói ra.

Bây giờ bản thân đã có thể báo thù sao??

Sửng sốt một hồi lâu, Trương Long xoay mạnh người, hướng về phía Cổ Sơn trấn mà chạy thục mạng, giờ khắc này hắn đã chờ lâu lắm rồi.

- Chờ một chút.

Từ Thanh Phàm đột nhiên lắc mình tới trước mặt Trương Long, chặn đường đi của hắn rồi nói.

https://thuviensach.vn

- Sao vậy? Còn có chuyện gì à?

Trương Long giật mình hỏi.

Trương Long biết hắn có thể tự mình báo thù, dĩ nhiên trong thời gian ngắn mắt hắn đã hiện lên đầy tơ máu. Trong Từ Thanh Phàm lòng không khỏi than thầm, cừu hận quả nhiên khiến cho người ta điên cuồng. Nhưng Từ Thanh Phàm cảm giác được Trương Long cả ngày lăn lộn trên phố chợ, có lẽ ngày xưa đã từng không ít chuyện bất xấu. Nhưng dù sao lương tâm hắn cũng không cho phép một người như vậy bị cừu hận hủy diệt đi. Vì vậy hắn hỏi:

- Ngươi định làm gì?

- Còn hỏi nữa sao? Ta phải đi về đem hai tên súc sinh Trương Hải, Trương Hổ kia mà rút gân chặt xương, báo thù cho cha ta.

Trương Long nghiến răng nghiến lợi nói.

- Sau đó thì sao?

Từ Thanh Phàm hỏi tiếp.

- Sau đó thì….

Nghe được câu hỏi của Từ Thanh Phàm, Trương Long định nói gì đó, nhưng đột nhiên lại ngẩn người ra.

- Sau đó ngươi sẽ bị quan phủ truy nã với tội danh giết người. Từ đó về sau chỉ có thể sống những năm tháng cuối đời trong nhà lao mà thôi.

Từ Thanh Phàm tiếp lời hắn nói.

- Nhưng bọn họ giết cha ta. Còn có rất nhiều thúc bá bình thường đối với ta rất tốt cũng bị giết nữa.

https://thuviensach.vn

Trương Long gầm nhẹ, thần sắc có vẻ bị kích động.

Thấy bộ dạng đó của Trương Long, trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi than một tiếng, âm thầm thi triển một đạo pháp có thể làm bình tĩnh lòng người "Thanh Lương Quyết". Chứng kiến thần sắc của Trương Long dần dần hồi phục, sau đó hắn nói tiếp;

- Thân là con, báo thù cho cha cũng là phải đạo. Nhưng con người có thể vì trả thù mà sống, cũng như sống chỉ để báo thù, càng không thể làm cho thế giới của mình tràn ngập sự báo thù được. Vì nó mà phạm tội, phụ thân ngươi ở dưới suối vàng, chứng kiến được điều đó liệu có vui không?

Nghe thấy thế, thần sắc Trương Long bắt đầu biến đổi, hiển nhiên là đang đấu tranh tư tưởng. Cuối cùng cũng lộ ra thần sắc chán nản, mang theo thanh âm suy yếu hỏi:

- Ta phải làm gì bây giờ?

- Báo quan đi. Một năm nay, phụ tử Trương Hải dựa vào Lý tiên sư làm chỗ dựa, hoành hành không cố kị, nhất định sẽ để lại nhiều bằng chứng. Báo quan là sự lựa chọn tốt nhất.

Từ Thanh Phàm nói.

- Báo quan?

Trương Long lẳng lặng đứng ở giữa rừng cây nhỏ, thì thào lẩm bẩm.

Gió đêm rét thấu xương, lạnh ngắt. Nhưng Trương Long còn đang sững người đứng đó cũng không phát hiện ra Từ Thanh Phàm đã biến mất đi tự lúc nào.

……..

- Công tử, hai tên này xử lý như thế nào?

https://thuviensach.vn

Một gia đinh chỉ vào phụ tử Trương Hải, trong giọng nói mang theo sự nịnh nọt hướng về Trương Long mà hỏi.

Trương Hài trở thành gia chủ của Trương gia vốn danh không chính, ngôn không thuận. Một năm nay không ngừng tiêu phí gia sản mấy trăm năm Trương gia tích góp được, nên càng mất lòng người. Vì vậy, sau khi hắn cùng với bọn gia đinh hộ viện ủng hộ bị Từ Thanh Phàm chế trụ, rất nhanh chóng Trương Long đã nắm đại cục vào trong tay.

Nhìn gia đinh nọ tươi cười nịnh nọt, Trương Long cau mày lại, không khỏi chán ghét. Khi mình bị đuổi ra khỏi Trương gia, mấy tên gia đinh này nói khó nghe đến mức tận bây giờ hắn còn nhớ kỹ. Nhưng lúc khống chế được thế cục của Trương gia, mấy tên đó lại bắt đầu gọi hắn là "Công tử". Còn công tử cùng với gia chủ mà họ vẫn cung kính hầu hạ trước kia lại biến thành "hai tên này".

Nhưng Trương Long cũng chẳng có tâm tình tìm mấy người này gây khó dễ, chỉ là thần sắc phức tạp nhìn chằm chằm vào hai cha con Trương Hải đang đứng bất động, do dự một hồi rồi thở dài mà nói:

- Đem bọn họ đưa đến quan phủ đi.

Trời đêm sáng trong, từng đám mây lơ lửng trôi. Mà Từ Thanh Phảm lại đang lẳng lặng ẩn dấu, đứng bên cạnh một trong những đám mây đó, nhìn thấy hết sự việc xảy ra phía dưới. Thấy Trương Long vẫn còn giữ lại được lý trí mà đem cha con Trương Hải đi đến quan phủ, Từ Thanh Phàm không khỏi mỉm cười. Hắn cũng không lưu lại, ngự "Tam Trượng Thanh Lăng" bay nhanh về hướng Nam hoang.

- Nam hoang! Mình rời đi đã nhiều năm như vậy, tộc nhân có còn nhớ đến bộ dáng của mình hay không? Bọn họ còn sống hay không?

Bay giữa không trung, Từ Thanh Phàm cảm thấy Nam hoang càng lúc càng gần. Trong lòng tràn đầy tâm tình phức tạp, tựa như chờ mong, lại tựa

https://thuviensach.vn

như sợ hãi.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 10: Nam Hoang

- Tiên nhân là những người có thể ăn gió uống sương, sáng đi nam chiều về bắc.

Lúc nhỏ, khi Từ Thanh Phàm cùng đọc sách với Nhị trưởng lão, đã thấy giới thiệu như vậy.

Những lời này nói lên năng lực huyền diệu vô cùng của tiên nhân. Nhưng trên sự thật, đây chỉ là sự tưởng tượng của phàm nhân mà thôi. Sức lực của con người có hạn, dù năng lực của tiên nhân rất lớn, tuy nhiên, trên cơ bản cũng chỉ mạnh hơn phàm nhân một chút mà thôi, nào có thể "Sáng nam chiều bắc" được? Có lẽ các tông sư đạt đến Đại Thừa kỳ mới làm được. Nhưng để đạt đến cảnh giới Đại Thừa kỳ, trong lịch sử của thế giới tu tiên có bao nhiêu người đây?

Con đường tu tiên dài rộng, đầy gian khổ, càng đến sau này càng khó. Có thể tiến thêm một bước, có thể đạt đến cảnh giới Đại Thừa là vạn người có một. Thiên phú hơn người, nỗ lực chuyên cần, cơ duyên khả ngộ bất khả cầu, nếu thiếu một trong những thứ đấy thì không thể được. Nhưng tu tiên giả có thể hội đủ ba điều trên, lại có bao nhiêu?

Nghĩ đến lúc ban đầu, khi Lục Hoa Nghiêm mang theo Từ Thanh Phàm bay từ Nam Hoang về Cửu Hoa Sơn, cũng mất một ngày đêm. Mà lấy công lực bây giờ của Từ Thanh Phàm, tự nhiên không thể so sánh với Lục Hoa Nghiêm khi đó. Mặc dù có pháp khí "Tam Trượng Thanh Lăng"

https://thuviensach.vn

giúp đỡ cũng phải mất liên tục bảy ngày mới đến được biên giới Nam Hoang.

Tuy Từ Thanh Phàm sau khi đạt đến cảnh giới Linh Tịch Kỳ linh khí trong cơ thể đã hóa chất, tinh thuần hùng hậu, không lúc nào không được thiên địa ngũ hành chi khí bổ sung hỗ trợ. Nhưng ngay cả vậy, bảy ngày không ngừng bay đi cũng làm cho linh khí trong cơ thể hắn khô kiệt, mà tinh thần lại càng uể oải hơn so với thân thể.

Bây giờ Từ Thanh Phàm lại chẳng quan tâm đến những điều ấy, hắn chỉ ngự "Tam Trượng Thanh Lăng" dừng lại một cách yên lặng trên bầu trời của vùng biên giới, ánh mắt phức tạp nhìn về phía Nam Hoang.

Người ta nói đứng càng cao thì nhìn càng xa, mặt dù bây giờ Từ Thanh Phàm đứng trên trời cao mấy trăm trượng, phóng mắt nhìn khắp Nam Hoang. Nơi đây vẫn như cũ, tầng tầng lớp lớp các dãy núi, tựa hồ vô cùng vô tận, kéo dài đến tận phía chân trời.

Dường như trời cao đem tất cả ân sủng của mình đều dành cho trung thổ phồn hoa. Nơi đó khí hậu ôn hòa, đất đai phì nhiêu, nhiều đồng bằng sông núi. So ra, Nam Hoang quả thật không được sủng ái, đất đai thì hoang vu, nhiều ao đầm trùng độc, có nhiều chướng khí, dã thú hoành hành, một mảnh sơn cùng thủy tận. Trên đường từ trung thổ phồn hoa đến đây, lại nhìn thấy Nam Hoang như vậy, hắn là sự khác biệt quá bất công rồi.

Dù vậy, khi nhìn thấy Nam Hoang, Từ Thanh Phàm lại cảm thấy thân thiết hơn. Vì nơi đây có gia viên họ Từ? Hay là có những kí ức ngày thơ bé của hắn?

Đứng yên trên bầu trời rất lâu, cảm xúc trong lòng đầy phức tạp, Từ Thanh Phàm thở dài một tiếng, sau đó cưỡi "Tam Trượng Thanh Lăng" từ từ bay xuống mặt đất. Dưới hắn chân vẫn chỉ là vài cọng cỏ dại sinh trưởng

https://thuviensach.vn

một cách thưa thớt, trong ánh hoàng hôn của mùa thu càng làm tăng thêm vẻ hoang vu.

Tính toán số linh thạch cần thiết, Từ Thanh Phàm cúi người xuống bố trí một trận pháp phòng ngự cơ bản nhất. Lúc bàn tay chạm vào nền đất dưới chân, hắn đã cố gắng ngăn cản sự xúc động mạnh mẽ trong lòng. Sau đó Từ Thanh Phàm đi vào trong, khởi động trận pháp phòng ngự, một tầng quang hoa màu trắng nhạt xuất hiện bao phủ ba thước quanh người. Hắn bắt đầu khoanh chân ngồi xuống, phục hồi linh khí trong cơ thể đã tiêu hao quá độ.

Nam Hoang hung hiểm vô cùng, yêu thú, yêu quái rất nhiều. Mặc dù Từ Thanh Phàm bây giờ chỉ ở vị trí biên giới của Nam Hoang, nhưng vẫn không dám lơ là, mất cảnh giác. Đặc biệt là lúc ngồi luyện công, tâm thần hư không, khi nguy hiểm ập đến cũng không thể không có thủ đoạn để phòng ngự. Tuy thủ đoạn cực kỳ hạn chế, số lượng linh thạch Từ Thanh Phàm mang theo chỉ đủ để bố trí một trận pháp cấp thấp nhất, nhưng lúc nguy hiểm cũng giúp Từ Thanh Phàm chống đỡ một đoạn thời gian để có sự chuẩn bị. Dù sao nơi đây chỉ là biên giới của Nam Hoang, không thể xuất hiện yêu thú nào đó quá lợi hại được.

Trước lúc nhập định, Từ Thanh Phàm còn tỉ mỉ kiểm tra nhiều lần trận pháp phòng ngự mà mình vừa mới thiết lập. Sau khi xác định không có vấn đề gì, rốt cuộc hắn cũng từ từ nhắm mắt, ngồi luyện công phục hồi linh lực.

Lúc người tu tiên đả tọa luyện công, không hề có khái niệm về thời gian. Hơn nữa, trên đường bay không ngừng nghỉ, cho nên linh khí trong cơ thể của Từ Thanh Phàm đã tiêu hao rất nghiêm trọng, lần luyện công lần này bất tri bất giác đã trôi qua ba ngày.

Từ Thanh Phàm cảm thấy linh khí trong cơ thể hoàn toàn phục hồi, nên đã kết thúc việc luyện công mà từ từ mở mắt. Phía trước vẫn là cảnh

https://thuviensach.vn

tượng ánh chiều tà lúc mặt trời xuống núi. Dưới ánh sáng đó, cả Nam Hoang mang theo màu vàng rực rỡ, càng làm tăng thêm phần thần bí.

Nhưng tình cảnh trước mắt lại làm cho Từ Thanh Phàm hết sức kinh ngạc. Bên ngoài trận pháp phòng ngự ban đầu, không biết từ lúc nào đã tràn đầy các loại quái thú: có hắc lang, hắc hổ, hắc mãng… trên bầu trời còn có một số lượng lớn hắc ưng, đưa mắt nhìn tới, hình như cả thiên địa đều một màu đen vậy. Tất cả đều vây quanh Từ Thanh Phàm, lộ ra những ánh mắt với màu sắc quỉ dị, đang nhìn chằm chằm vào hắn.

Kỳ quái là, Từ Thanh Phàm từ nhỏ đã sinh sống ở Nam Hoang, vậy mà từ trước đến nay hắn chưa từng gặp qua những dã thú màu đen này. Hơn nữa, sau khi chúng vây chặt Từ Thanh Phàm lại, cũng không giống như tưởng tượng thường ngày mà vội vàng công kích con mồi, bây giờ chỉ gắt gao đem Từ Thanh Phàm "bảo vệ". Mặt khác, các loại dã thú mặc dù chủng loại khác nhau, nhưng đứng lại hòa thuận. Giữa chúng mơ hồ hình thành nên trận hình, giống như có người đang khống chế vậy.

- Đây là…… Huyết Lang sao?

Từ Thanh Phàm nhìn qua trận pháp phòng ngự, tỉ mỉ quan sát các loại dã thú bao vây xung quanh mình, cuối cùng nhận ra một loại dã thú gần hắn nhất. Con hắc lang trước mắt này, nếu thu nhỏ thân hình lại một nửa, đổi màu đen thành màu xanh, sau đó đem đồ án hỏa diễm màu xanh trên đầu nó bỏ đi, không phải là hình dạnh của Huyết Lang đã hoành hành ở Nam Hoang hồi Từ Thanh Phàm còn nhỏ hay sao?

- Bạo Hổ, Giác Mãng, Thiết Dực Ưng, chúng nó sao lại biến thành hình dạng này?

Sau khi nhận ra được Huyết Lang, Từ Thanh Phàm cũng rất nhanh nhận ra được các loại dã thú khác. Đối với sự biến đổi kinh người này của các dã thú, trong lòng hắn kinh ngạc không thôi. Những dã thú này lúc hắn

https://thuviensach.vn

còn nhỏ đều là bá chủ một phương, bây giờ không chỉ lông da đều bị biến thành màu đen, thân thể to hơn mấy lần so với trước, đầu còn xuất hiện một đồ án hỏa diễm màu xanh tím nữa, quái dị vô cùng.

- Sau khi bản thân rời khỏi Nam Hoang, ở đây rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?

Từ Thanh Phàm nghĩ đến mà kinh hãi trong lòng.

Sau khi thấy Từ Thanh Phàm đứng dậy, các dã thú vây quanh Từ Thanh Phàm bất giác dao động, nhưng rất nhanh lại bình tĩnh trở lại. Sau đó Từ Thanh Phàm thấy những dã thú trước mắt lần lượt tránh ra hai bên, tạo thành một con đường rộng rãi ở giữa. Mà một người da màu ngăm đen thân cao gần một trượng lại đột nhiên xuất hiện, dọc theo thông đạo chậm rãi đi đến trước mặt Từ Thanh Phàm. Ở trước mặt người này, vẻ mặt dữ tợn của dã thú lại giống như mèo nuôi trong nhà vậy, mỗi khi người này bước về trước một bước, dã thú bên cạnh hắn liền nằm xuống một cách thuần phục, dường như đang bái lạy hắn vậy.

Thấy tình cảnh trước mắt, dù Từ Thanh Phàm có chậm chạp đến mấy đi nữa cũng biết những dã thú vây quanh mình là do người này khống chế.

Sau khi người thần bí này đến gần, Từ Thanh Phàm phát hiện trên trán người này cũng có đồ án màu xanh tím giống như các dã thú đó. Chỉ là trông càng sinh động hơn, không ngừng chớp chớp những quang mang màu xanh tím nhàn nhạt, giống như trên trán hắn thật sự có một đóa hỏa diễm không ngừng thiêu đốt vậy. Qua cảm giác của Từ Thanh Phàm, phát hiện trên người thần bí này không có chút linh khí ba động nào, hiển nhiên không phải là người tu tiên. Nhưng hắn lại phát ra uy áp quỷ dị, làm cho người ta sinh ra cảm giác sợ hãi.

Sau khi thấy người thần bí đến trước mặt, lại chỉ lạnh lùng nhìn mình, không có ý chào hỏi hay giới thiệu gì cả. Từ Thanh Phàm không biết làm

https://thuviensach.vn

sao đành phải nói trước:

- Tại hạ Từ Thanh Phàm là tu sĩ của Cửu Hoa Môn, xin hỏi các hạ là ai? Vì sao điều khiển các loại dã thú này vây quanh tại hạ?

Người trước mắt này không biết là bạn hay là địch, mặc dù bây giờ còn chưa thấy rõ địch ý của đối phương, nhưng Từ Thanh Phàm cũng không dám tùy tiện bỏ đi trận pháp phòng ngự vây quanh mình.

- Rời khỏi nơi này, Nam Hoang là thánh địa của Cửu Lê Tộc.

Người thần bí đó cuối cùng cũng nói chuyện, âm thanh trầm thấp khàn khàn, mang theo cảm giác quỷ dị rung hồn động phách, nhưng lại giống như thật lâu không có nói chuyện.

Sau khi nghe người thần bí nói, Từ Thanh Phàm hơi nhíu mày, đáp.

- Tại hạ từ nhỏ lớn lên ở Nam Hoang, mặc dù đã gần ba mươi năm chưa trở về, nhưng trong ấn tượng của tại hạ, Nam Hoang hình như không phải là mảnh đất của một nhà hay một tộc nào.

- Rời khỏi nơi này, Nam Hoang là thánh địa của Cửu Lê Tộc.

Thần bí nhân không thèm để ý đến lời đáp của Từ Thanh Phàm, chỉ nói một cách cố chấp.

- Tại hạ lần này trở lại Nam Hoang thật sự có chuyện quan trọng, cũng không thể trở về bây giờ.

Từ Thanh Phàm nhìn thấy ánh mắt chết chóc lạnh lùng của Thần bí nhân, nhíu mày giải thích.

- Rời khỏi nơi này, Nam Hoang là thánh địa của Cửu Lê Tộc.

https://thuviensach.vn

Thanh âm vẫn trầm thấp khàn khàn như trước, nhưng trong lời nói lại cảm giác như có một tia phẫn nộ, cuối cùng cũng làm cho Từ Thanh Phàm biết được "Người trước mắt này vẫn còn có cảm tình".

Nghe được lời nói của thần bí nhân này liên tiếp có ngữ khí ra lệnh, cho dù tính khí của Từ Thanh Phàm có tốt hơn nữa cũng nhịn không được mà tức giận. Mặc dù người trước mắt này vô cùng quỷ dị, hơn nữa có thể khống chế vô số dã thú, nhưng Từ Thanh Phàm cũng không sợ, vì thế hắn thản nhiên nói:

- Tại hạ có chút trần duyên cần đến Nam Hoang giải quyết, cho nên quyết không thay đổi chủ ý mà rời đi. Nhưng có lẽ các hạ sẽ thay đổi chủ ý cũng nên.

Ngay khi Từ Thanh Phàm tưởng rằng thần bí nhân sẽ lặp lại lời nói trước đó, nhưng hắn chỉ lạnh lùng nhìn Từ Thanh Phàm một cái. Trong chớp mắt Từ Thanh Phàm dường như cảm thấy có một đạo quang mang màu xanh tím từ trong ánh mắt của thần bí nhân chớp lên, sau đó, hắn cũng không nói gì nữa, chỉ chuyển thân theo đường cũ, yên lặng mà rời đi.

- Phục tùng. Hoặc là Tử vong.

Theo âm thanh buông xuống, những dã thú vốn dĩ vẫn nằm yên lặng chung quanh liền sôi nổi đứng dậy, từng trận gầm gừ hướng về trận pháp mà Từ Thanh Phàm đang đứng.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 11: Ma Tung

Nhìn những dã thú biến dị ở xung quanh đang lũ lượt há mồm xông về phía mình cắn xé, trong lúc nhất thời, nhìn khắp nơi chỉ toàn một màu đen kinh khủng. Nhưng Từ Thanh Phàm không hề hoảng loạn, càng không có hành động gì. Bởi vì hắn muốn thông qua trận pháp phòng ngự mà mình thiết lập để xem lực công kích của những dã thú này rốt cuộc như thế nào.

Mặc dù trận pháp phòng ngự do Từ Thanh Phàm thiết lập này chỉ là trận pháp phòng ngự cấp thấp nhất, nhưng dù sao vẫn là sự kết tinh trí tuệ của vô số tiên nhân từ hàng vạn năm nay, nên vô cùng kỳ diệu. Vì vậy, nó cũng thừa sức chịu ba bốn lần toàn lực công kích của Tu Tiên giả Tích Cốc Hậu Kỳ.

Nhưng kết quả thấy được lại làm cho Từ Thanh Phàm hết sức kinh hãi.

Chỉ thấy lúc những dã thú biến dị này xông đến cách Từ Thanh Phàm ba thước, một trận bạch quang đột nhiên chớp lên. Đó chính là quang mang phòng hộ của trận pháp, ngăn chặn công kích của dã thú biến dị ở xung quanh. Dưới phản lực mạnh mẽ, các dã thú biến dị bị bắn ngược trở về, đụng vào các dã thú đang xông tới ở phía sau. Trong lúc nhất thời trận hình công kích của đàn thú trở nên hỗn loạn.

Mặc dù phòng ngự lần công kích đầu tiên thành công, nhưng dưới sự tấn công của những dã thú biến dị này, trận pháp phòng ngự cũng bị chấn động mãnh liệt, bạch quang của trận pháp đã mờ đi rất nhiều. Hiển nhiên là

https://thuviensach.vn

quá trình kháng cự vừa rồi đã hao phí rất nhiều linh lực. Thấy cảnh này, Từ Thanh Phàm bất giác hơi nhíu mày. Từ cường độ công kích mà xem thì những dã thú này có thực lực không thấp hơn tu tiên giả Luyện Khí kỳ. Mà với số lượng nhiều như vậy, trận pháp phòng ngự này có lẽ không cản được lâu nữa.

Điều làm cho Từ Thanh Phàm nghi hoặc là những dã thú trước mắt này tuy rằng có thể xưng bá Nam Hoang, nhưng đó là do chúng quen sống bầy đàn theo lượng lớn. Chứ thực lực từng con cũng không mạnh lắm. Thậm chí một số phàm nhân siêng năng tập luyện võ công cũng có thể giết chết nó, nhưng cuối cùng vì nguyên nhân gì mà chúng lại trở nên kinh khủng như bây giờ?

Trong khi Từ Thanh Phàm còn đang nhíu mày suy tư, tiếng kêu của hắc ưng bén nhọn vang lên. Khi dưới mặt đất đàn dã thú còn đang hỗn loạn, trên bầu trời những Thiết Dực Ưng biến dị lần lượt lao xuống công kích Từ Thanh Phàm. Nhất thời, đôi cánh của bọn chúng che kín cả bầu trời, giống như một đám mây đen áp xuống.

Thấy vậy, Từ Thanh Phàm biết rằng dựa vào trận pháp phòng ngự của mình thì không thể kiên trì được lâu. Vì thế hắn hừ lạnh một tiếng, dưới chân đột nhiên chớp lên đám mây màu xanh mang Từ Thanh Phàm nhanh chóng bay lên bầu trời. Tạm thời thoát ly trận pháp phòng ngự, xông về phía Thiết Dực Ưng biến dị đang lao đến. Trên mặt không có hề có vẻ sợ hãi.

Mặc dù như thế là từ bỏ trận pháp phòng ngự, nhưng ở trên bầu trời hắn chỉ phải đối mặt với sự uy hiếp của Thiết Dực Ưng biến dị, chắc chắn là sẽ nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Ngay lúc tiếp xúc với những Thiết Dực Ưng biến dị đang lao xuống, từ mười ngón tay Từ Thanh Phàm đột nhiên xuất ra liên tiếp vô số Bạo Viêm Hoa màu đỏ tươi, ào ào bắn về phía những Thiết Dực Ưng trước mặt.

https://thuviensach.vn

Sau đó những tiếng nổ tung liên tiếp vang lên. Cuối cùng, những cánh hoa và lông vũ bị tàn phá không ngừng từ trên trời rơi xuống, trông vô cùng lộng lẫy.

Nhờ Bạo Viêm Hoa, Từ Thanh Phàm rốt cuộc cũng tạo ra một con lối thoát nhỏ từ những đôi cánh của Thiết Dực Ưng biến dị. Nhìn thấy một mảng màu đen trước mắt mình cuối cùng cũng lộ ra tia sáng, Từ Thanh Phàm không hề ngừng lại, sử dụng "Tam Trượng Thanh Lăng" thông qua con đường đó bay cao lên không trung.

Sau khi Từ Thanh Phàm bay lên trên cao hơn so với Thiết Dực Ưng biến dị, pháp quyết lại biến đổi lần nữa, vô số "Tình Hoa" màu đen, từ trong tay hắn hóa ra, ném xuống phía dưới. Trong chớp mắt, dưới chân của Từ Thanh Phàm như có một trận mưa hoa màu đen, cảnh sắc vô cùng mỹ lệ.

Đáng tiếc, những dã thú biến dị này lại không hiểu cảnh đẹp trước mắt. Sau một lúc hỗn loạn, Thiết Dực Ưng biến dị điều chỉnh đội hình, lại một lần nữa xông về phía Từ Thanh Phàm ở trên đầu. Nhưng không ngờ gặp phải những đóa hoa màu đen đang bay xuống. Cuối cùng, hai màu đen của "Tình Hoa" cùng Thiết Dực Ưng cũng đụng độ nhau, "Tình Hoa" vỡ ra thành"Tình Vụ", màu trắng lập tức bao phủ vùng trời dưới chân Từ Thanh Phàm. Trong màn "Tình Vụ" màu trắng, Thiết Dực Ưng biến dị đều cảm thấy thân thể bắt đầu trở nên mê man, không thể không chế được đôi cánh của mình, lần lượt rơi từ trên trời xuống. Không có một con nào có khả năng đến trước Từ Thanh Phàm ba thước.

Nhìn thấy thân thể của những dã thú biến dị này bị "Tình Vụ" làm cho mê man, Từ Thanh Phàm thở nhẹ một tiếng. Như thế thì những dã thú biến dị này cũng dễ giải quyết hơn nhiều.

Trong lòng nghĩ như vậy, nhưng tay Từ Thanh Phàm vẫn không dừng lại. Vô số "Tình Hoa" từ trên tay hắn không ngừng được hóa ra, sau đó

https://thuviensach.vn

theo hướng gió, rơi liên tiếp xuống phía dưới, nhanh chóng bao vây lấy thân thể của những dã thú biến dị. Lập tức mặt đất dưới chân Từ Thanh Phàm bị màu trắng của "Tình Vụ" bao phủ khắp nơi.

Từ Thanh Phàm sử dụng "Tam Trượng Thanh Lăng" đứng yên lặng trên bầu trời cao, trầm mặc nhìn sự tàn phá bừa bãi của "Tình Vụ". Rất lâu sau đó, làn gió nhẹ khô hanh mà lạnh lẽo của Nam Hoang cuối cùng cũng thổi tan "Tình Vụ" màu trắng. Còn trên mặt đất, cảnh sắc vẫn luôn bị "Tình Vụ" che chắn cuối cùng cũng hiện ra trước mắt Từ Thanh Phàm.

Trên mặt đất Nam Hoang thê lương, vô số dã thú biến dị màu đen ngã rạp ra trên đó, tựa như cả mặt đất đều là một màu đen. Những tiếng gấm rú của những con dã thú đó càng làm cho Nam Hoang thêm vẻ hoang vu thần bí.

Thấy những dã thú biến dị này đều bị mình đánh bại, khóe miệng của Từ Thanh Phàm khẽ lộ ra nét tiếu ý, điều khiển "Tam Trượng Thanh Lăng" bay nhanh xuống mặt đất. Đến khi cách mặt đất gần một trượng, Từ Thanh Phàm mới dừng lại. Những dã thú biến dị ngã đầy đất, trong đầu không ngừng kêu ong ong.

- A?

Từ Thanh Phàm tìm kiếm hồi lâu rồi kinh ngạc lẩm bẩm.

- Người kia mới vừa rồi đi chỗ nào? Sao không thấy trong đám dã thú này nhỉ?

Sau khi tìm kiếm vài vòng, Từ Thanh Phàm vẫn không tìm được con người thần bí có khí chất quỷ dị vừa rồi, bất đắc dĩ chỉ có thể từ bỏ. Nhưng trong lòng lại vô cùng hoài nghi, thần bí nhân này như thế nào lại biến mất, phải biết rằng vừa rồi Từ Thanh Phàm vẫn luôn đứng trên không quan sát tình cảnh dưới mặt đất, nếu thần bí nhân chạy trốn hắn phải phát hiện ra chứ.

https://thuviensach.vn

- Chẳng lẽ tên này biết thuấn di sao?

Nghĩ đến đây Từ Thanh Phàm không khỏi thấy cách nghĩ của mình quá buồn cười. Nên biết rằng loại đạo thuật "Thuấn Di" chỉ là thứ trong truyền thuyết, ngay cả là cao thủ Đại Thừa Kỳ cũng không nhất định biết.

Đè nén sự ngạc nhiên trong lòng xuống, từ trên "Tam Trượng Thanh Lăng", Từ Thanh Phàm lắc mình xuống mặt đất, lật xem xét một số thân thể của dã thú biến dị. Bất chấp nó không ngừng giãy dụa gầm rú, hắn từ từ đưa linh khí vào và bắt đầu quan sát tình huống trong cơ thể của dã thú biến dị một cách tỉ mỉ. Trong lòng Từ Thanh Phàm đối với việc những dã thú này vì sao biến thành dạng bây giờ hết sức tò mò.

Theo linh khí không ngừng di chuyển trong cơ thể của dã thú này, vẻ mặt của Từ Thanh Phàm dần dần trở nên ngưng trọng, giống như gặp phải chuyện kinh khủng đến mức khó tin. Không dám đưa ra xác định, Từ Thanh Phàm lại liên tiếp dò xét mấy thân thể dã thú biến dị nữa, chẳng ngờ tình huống lại giống nhau như đúc, vẻ mặt bất giác trở nên khó coi.

- Ma Hóa Cửu Biến. Lại là Ma Hóa Cửu Biến.

Từ Thanh Phàm cười khổ nói.

- Tu ma giả, chẳng lẽ người vừa rồi là tu ma giả sao? Tu ma giả đã biến mất gần vạn năm nay chẳng lẽ lại sắp xuất hiện rồi sao?

"Ma Hóa Cửu Biến", chính là đạo pháp mà tu ma giả dùng để luyện chế ma binh.

Ở thời viễn cổ, vốn dĩ không có phân biết tu ma giả và tu tiên giả. Các tu sĩ đều gọi chung là tu đạo giả. Nhưng cũng không biết từ khi nào, có một tu sĩ thiên tư hơn người không thỏa mãn với tiến độ tu luyện chậm chạp của bản thân. Hắn bắt đầu đoạt lấy linh hồn và máu huyết của phàm nhân, kết hợp với âm uế chi khí trong thiên địa để tăng cường tu vi của chính mình.

https://thuviensach.vn

Sau khi tự mình tu luyện loại công pháp này, đạo hạnh của tu sĩ đó quả nhiên tăng tiến mãnh liệt. Không chỉ trong vòng thời gian trăm năm trở thành một trong những tu đạo giả cường đại nhất. Mà tu sĩ này cũng được hậu nhân gọi là "Ma Tổ", công pháp loại này được gọi là Công Pháp Ma Đạo.

Theo sự lưu truyền của công pháp này, rất nhiều tu sĩ đều không chịu được sự hấp dẫn của việc tăng nhanh tu vi, lần lượt bái "Ma Tổ" làm sư phụ, cùng tu luyện công pháp này, và tự xưng là "Tu ma giả". Đó là một thời kỳ hắc ám nhất của thế giới loài người, tu ma giả không kiêng nể đoạt lấy phàm nhân trong thế gian, lấy đi máu huyết và linh hồn của họ, tăng cường thực lực bản thân, tế luyện một số pháp khí tà ác. Trong thời gian không đến trăm năm, số lượng con người ở thần châu hạo thổ đã giảm đi một nửa, phàm nhân cả ngày đều sống trong sợ hãi, căn bản không biết mình sẽ chết lúc nào. Thường xuyên xuất hiện những chuyện hai, ba tu ma giả hợp lực hủy diệt cả một thành trì.

Nhưng công pháp này mặc dù huyền diệu vô cùng, hơn nữa tốc độ tu luyện cực nhanh, nhưng bị tu sĩ chính thống phản đối. Bởi vì phàm nhân là căn cơ của tu đạo giả, nếu mỗi một tu đạo giả đều tu luyện công pháp này, như vậy nhân loại cách ngày diệt vong không xa. Quan trọng hơn là, bởi vì tu luyện loại công pháp này còn phải kết hợp với âm uế chi khí trong thiên địa, công lực của tu mà giả sau khi đạt chút thành tựu chẳng ai không bị thay đổi tâm tính, mặc dù không đánh mất lý trí, nhưng tâm tính cũng trở nên quỷ quyệt tà ác. Đây là điều mà tu sĩ chính thống không thể dung thứ. Sau đó lại có một số tu ma giả phát hiện linh hồn và máu huyết của tu sĩ đối với việc trợ giúp mình luyện công còn lớn hơn rất nhiều, bắt đầu điên cuồng đồ sát lẫn nhau và các tu đạo giả khác. Tu đạo giả chính đạo cuối cùng không thể nhẫn nhịn được nữa, bắt đầu liên hợp lại đối kháng với Tu ma giả, từ đó bắt đầu gọi mình là Tu Tiên giả.

https://thuviensach.vn

Từ đó, tu đạo giả bắt đầu phân chia làm hai phe phái khác nhau. Sau đó chính là cuộc chiến giằng co mấy trăm năm. Cuối cùng, sau khi Ma Tổ bị các tu tiên giả hợp lực giết chết ở Hắc Hoàng Sơn, cũng chính thức tuyên bố tu ma giả thất bại. Mặc dù tu tiên giả giành thắng lợi, nhưng chỉ là thắng thê thảm, theo "Tu Tiên Sử Ký" ghi lại, trận chiến giằng co mấy trăm năm đó sau khi kết thúc, tu tiên giả mười phần thì chết mất tám chín phần rồi.

Đó là giai đoạn thảm liệt nhất trong lịch sử.

Từ đó về sau, Tu ma giả đã biến mất. Không ngờ sau nhiều năm như vậy, lại để cho Từ Thanh Phàm ở Nam Hoang này gặp được tung tích của Tu ma giả.

- Xem ra mình phải nhanh chóng giải quyết trần duyên ở đây, sau đó báo chuyện này cho sư môn rồi.

Từ Thanh Phàm nhíu mày nghĩ.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm ngự sử "Tam Trượng Thanh Lăng" bay lên trời. Mười ngón tay hắn liên tiếp biến hóa, xuất hiện vô số Bạo Viêm Hoa, ném xuống mặt đất nơi dày đặc dã thú biến dị. Sau đó những âm thanh ầm ầm cùng với âm thanh kêu gào của dã thú liên tiếp vang lên. Rất nhanh, dã thú trên mặt đất hoàn toàn bị nổ chết. Bởi vì Từ Thanh Phàm biết rằng, nếu mình không làm như vậy, đợi Tình Hoa hết tác dụng những dã thú này sẽ tiếp tục làm hại nhân gian, vì thế hắn không thể mềm tay được.

Sau khi khói tan hết, Từ Thanh Phàm xác định những dã thú này không có con nào may mắn sống sót, cũng không lưu lại, cưỡi "Tam Trượng Thanh Lăng" bay nhanh về phương xa, nơi đó chính là vị trí của Từ gia trại.

Sau khi Từ Thanh Phàm rời khỏi, biên giới Nam Hoang lại hồi phục vẻ bình lặng thường ngày. Trên mặt đất chỉ còn sót lại những thi thể của dã

https://thuviensach.vn

thú nằm im như chứng minh nơi đây đã từng diễn ra một cuộc chiến đấu thảm liệt.

Đột nhiên, một đống hỗ lốn của dã thú bắt đầu không ngừng nhúc nhích. Tiếp theo một con Huyết Lang biến dị từ trong đống thi thể bò ra, không chút nào để ý đến những vết thương trên thân mình, chỉ lạnh lùng nhìn về phương hướng mà Từ Thanh Phàm vừa rời khỏi.

Sau một lúc lâu, cả người con dã thú Huyết Lang này đột nhiên toát ra sương mù màu xanh tím, khi sương mù tan hết lại biến thành một người. Người này thân cao gần trượng, làn da ngăm đen, trên trán có một đồ án sinh động phát ra hỏa diễm màu xanh tím, chính là thần bí nhân mà vừa rồi Từ Thanh Phàm gặp phải.

- Nam Hoang, là Nam Hoang của tộc Cửu Lê.

Sau khi lạnh lùng nói câu này, thần bí nhân cũng hướng phương xa tập tễnh đi tới.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 12: Ra Tay

Nam hoang, gió rít thê lương.

- Nơi đây, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?

Từ Thanh Phàm đang lẳng lặng đứng tại lưng chừng của một ngọn núi nhỏ, tay phải nắm nhẹ một đóa hoa kỳ dị màu đen, lẩm bẩm tự hỏi.

Lần này Từ Thanh Phàm đi tới Nam hoàng, ngoại trừ muốn giết Bích Nhãn Vân Đề Thú đã hủy giệt Từ gia trại, hắn còn muốn tận lực tìm kiếm những tộc nhân còn thất lạc bên ngoài. Hơn nữa, thu thập kỳ hoa dị thảo của Nam hoang cũng là một trong những mục đích của hắn.

Nam Hoang được xưng là "Thập Vạn Hoang Sơn", vô cùng rộng lớn. Đến nay, vẫn chưa một ai biết được điểm cuối cùng của Nam Hoang rốt cuộc là gì. Trong khu vực này vốn hoang vu, đầy rẫy nguy hiểm, nên các loại kỳ hoa dị thảo dĩ nhiên sinh trưởng rất phong phú.

Bản thân Từ Thanh Hàn hồi nhỏ đã lớn lên tại biên giới Nam hoang, hơn nữa lại đã từng đọc qua "Sơn Hải Dị Đàm – Thảo Mộc Thiên", nên đối với kỳ hoa dị thảo của Nam Hoang hiểu rất rõ. Hắn biết kỳ hoa dị thảo tại đây so với các loại hắn đang sử dụng hiện thời thì mạnh hơn rất nhiều. Tỷ như chuyện về hoa ăn thịt người làm kẻ khác nghe mà biến sắc, cho dù là đàn Huyết Lang xưng bá tại hồng hoang cũng không dám tới gần nó chút nào. Mỗi đóa hoa ăn thịt người trưởng thành, xung quanh chúng vài dặm động vật đều có thể trở thành thi cốt vô tồn. Tại biên giới hồng hoang, có

https://thuviensach.vn

thể nói đây chính là một trong những sinh vật kinh khủng nhất tồn tại. Còn có loài Nạp Linh Thảo, có thể hấp thu linh khí trong cơ thể tu sỹ. Năng lực có thể nói là vô cùng huyền diệu. Nếu tìm được hạt giống của loài kỳ hoa dị thảo này, sau đó luyện hóa vào trong cơ thể mình để sử dụng. Như vậy, đối với thực lực của Từ Thanh Phàm có thể nói là không ngừng tăng lên.

Bích Nhãn Vân Đề Thú từng hủy diệt Từ gia có thực lực ít nhất là Linh Tịch sơ kì, mà còn có thể đã đạt tới Linh Tịch hậu kỳ. Mặc dù hiện tại, Từ Thanh Phàm đã bước vào Linh Tịch kỳ, cả tu tiên giới cũng được xem như một cao thủ. Nhưng hắn cũng không dám khẳng định sẽ chiến thắng, cho nên không chút nào tỏ ra khinh thường.

Muốn hoàn thành tâm nguyện, nhất định phải có được vũ khí tốt. Vì vậy, ba ngày nay, Từ Thanh Phàm không ngừng chạy tới biên giới Nam Hoang, chính là muốn thu nhập thật nhiều hạt giống của các loại kỳ hoa dị thảo. Cứ như vậy, chiến lực mạnh hơn thì hy vọng báo thù thành công tự nhiên sẽ càng lớn hơn.

Tuy vậy, kết quả lại làm cho Từ Thanh Phàm thất kinh.

Tỷ như đóa hóa kỳ dị màu xanh hiện tại đang ở trên tay Từ Thanh Phàm, có tên là “Cửu Hoa Lăng”. Đây cũng là một trong những kỳ hoa dị thảo của Nam hoang, loại hoa này mang hai loại đặc tính đặc biệt của “Bạo Viêm Hoa” và “Tình Hoa”, thậm chí có thể mạnh hơn. Sau khi va chạm, nó không chỉ nổ mạnh hơn so với “Bạo Viêm Hoa”, lại còn sinh ra một loại sương mù mê hoặc tâm thần của con người, gió thổi cũng không tan. Đây cũng là một trong những loài hoa mà khi Từ Thanh Phàm tới Nam hoang muốn lấy được nhất.

Nhưng, màu sắc nguyên bản của loài hoa này vốn là màu hồng, tuy nhiên hiện tại lại biến thành màu đen. Ẩn giữa ở cánh hoa còn lộ ra một bộ độ án hình ngọn lửa màu xanh tím, có vẻ như trước đó đã gặp phải biến dị khác thường, giống với dã thú ở đây. Sau khi đưa linh khí vào để dò xét, Từ

https://thuviensach.vn

Thanh Phàm lại phát hiện giữa bông hoa ẩn chứ một tia ma khí, giống như là đã bị thi triển "Ma Hóa Cửu Biến". Hơn nữa, sau khi loài hoa này bị ma hóa, đã sinh ra mầm mống nên Từ Thanh Phàm không có cách nào luyện hóa vào trong cơ thể mình.

Mà đã ba ngày qua tại biên giới Nam hoang, đây là lần thứ mười một Từ Thanh Phàm phát hiện ra loại tình huống này. Cũng bởi vì liên tiếp gặp loại hoa dị biến này, nên mấy ngày này thu hoạch của Tư Thanh Phàm cũng không được nhiều

Nếu không phải một ngày trước Từ Thanh Phàm tại một địa phương khác thu thập được mầm mống của "Lục Lăng Hoa", hiện tại sẽ tiếc hận không thôi. Tuy nhiên điều hắn càng chú ý hơn là rốt cuộc nguyên nhân gì mà làm cho mấy loài kỳ hoa dị thảo, thậm chí là hoa cỏ bình thường đã xảy ra dị biến chứ?

"Ma Hóa Của Biến" tại tu tiên giới là một đạo pháp lừng lẫy của Ma đạo. Phải biết rằng gần ngàn năm trước, khi tiên ma đại chiến, thủ hạ của "Ma Tổ", số người tu ma đạo ít xa so với người tu tiên. Sở dĩ có thể cùng người tu tiên giao tranh ngang tay, nguyên nhân trọng yếu cũng một phần là do đạo pháp này.

Đạo pháp "Ma Hóa Cửu Biến" này là do "Ma Tổ" lúc thấy số lượng tu ma giả không bằng tu tiên giả, nên có ý sáng chế ra bộ đạo pháp kỳ lạ này. Điều huyền diệu của nó nằm ở chỗ, tu ma giả có thể dựa vào đạo pháp này để ma hóa dã thú, con người, thậm chí là tu tiên giả cấp thấp. Biến nó trở thành vật phụ thuộc vào người thi triển, đó là "Ma Binh", khiến cho thực lực bọn chúng đại tiến. Lúc ấy sở dĩ "Ma Tổ" có thể hoành hành không cố kỵ, ngoại trừ thực lực bản thân vô cùng cao cường, dưới tay còn có vô số "Ma Binh" cũng là một nguyên nhân trọng yếu.

Nhưng cái làm cho Từ Thanh Phàm cảm thấy kỳ quái chính là "Ma Hóa Cửu Biến" thông thường đều thi triển với con người hoặc dã thú.

https://thuviensach.vn

Nhưng những gì Từ Thanh Phàm chứng kiến ba ngày nay, trong Nam hoang không chỉ có đông đảo dã thú xuất hiện biến dị, mà còn có rất nhiều thực vật dù ít hay nhiều đều có hiện tưởng ma hóa xảy ra. Nếu nói dã thú xảy ra ma hóa là do người tu ma âm thầm phát triển "Ma Binh". Vậy thì tại sao nhiều thực vật như vậy cũng xảy ra dị biến chứ? Ma hóa đối với thực vật đúng là không có chút tác dụng nào.

- Đến tột cùng Nam Hoang đã xảy ra chuyện gì?

Mấy ngày gần đây, thông qua sự quan sát, Từ Thanh Phàm xác định Nam Hoang kể từ khi mình rời đi đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Đối với chuyến đi lần này, trong lòng không khỏi có chút lo lắng không yên.

Ngay khi Từ Thanh Phàm đang âm thầm lo lắng cho tộc nhân của mình, một trận linh khí ba động mãnh liệt đột nhiên từ phương xa truyền đến. Từ cường độ mãnh liệt của luồng linh khí này, ít nhất phải có mấy cao thủ Linh Tịch kỳ đồng thời ra tay mới có thể mạnh mẽ như vậy.

- Nam hoang nơi này sao lại có tu tiên giả xuất hiện? Số lượng không ít, hơn nữa đều là cao thủ a.

Từ Thanh Phàm xoay người lại, nhìn về phía linh khí ba động kia , trong lòng thầm nhủ kỳ quái. Phải biết rằng Nam Hoang có linh khí vô cùng thưa thớt, rất ít người tu tiến đến nơi này.

Từ Thanh Phàm trong lòng hơi do dự một chút, nhưng có lẽ không chịu được sự tò mò, xuất ra "Tam Trượng Thanh Lăng, rất nhanh chóng bay về phía linh khí ba động truyền đến.

Khi Từ Thanh Phàm tới địa phương đó, chứng kiến tình cảnh đang xảy ra làm hắn thất kinh.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy bốn gã tu tiên giả cùng rất nhiều dã thú biến dị màu đen không ngừng giao chiến. Trong trận chiến: dã thú vụt tới, rồi các loại đạo pháp uy lực to lớn không ngừng phóng thích ra, tiếng gầm gừ của dã thú, tiếng quát của tu tiên giả, tiếng nổ sau khi phóng thích đạo pháp.. không ngừng vang lên. Cảnh tượng tráng lệ vô cùng.

Trong bốn gã tu tiên giả, có hai người khiến Từ Thanh Phàm đặc biệt chú ý. Đó là một lão giả mặc áo tang, thần tình sầu khổ, thực lực đạt tới Linh Tịch trung kỳ, sử dụng Địa hệ đạo pháp đối địch. Hắn đang khống chế bốn con khôi lỗi bằng nham thạch để ngăn địch, đồng thời không ngừng thi triển một vài đạo pháp có uy lực cường đại. Tốc độ đám dã thú đang vọt tới trước mặt bốn người giảm đi không ít, hiên nhiên là hắn đã thi triển "Địa Phược Thuật". Hơn nữa, hắn còn thi triển rất nhiều đạo pháp công kích khác. Trước mặt hắn, hoặc là đại địa đột nhiên lún xuống, hoặc là mọc lên rất nhiều những thạch thương. Dã thú mặc dù vô cùng vô tận, nhưng lại không thể nào tiến đến gần một trượng xung quanh hắn được.

Tên còn lại là một gã có phong thái thanh nhã, chỉ xuất hiện trên người của một công tử quyền quý. Khuôn mặt anh tuấn, cương nghị, trường bào hoa lệ cũng không làm mất đi sự ưu nhã vốn có. Mặc dù tuổi không lớn nhưng lại luyện tới được Linh Tịch sơ kỳ, còn tu luyện Phong hệ đạo pháp mà ít người tu tiên thành công. Trong tay là một cây chiết phiến, chứa đựng linh khí dồi dào, hiển nhiên là loại pháp khí thượng đẳng. Lại phối hợp với linh khí của Phong hệ, mỗi lần đập xuống là một mảng cát bụi mù mịt xuất hiện trước mặt, Phong nhận đầy trời. Trên mặt đất, hơn phân nữa dã thú biến dị bị do hắn giết.

Với thực lực cao cường của hai người này, vốn dĩ đối phó với dã thú biến dị cũng không trở nên phiến toái như vậy. Nhưng đối thủ của bọn hắn có thực lực cũng tương đương không kém. Vây công bọn họ chính là đám dã thú biến dị mấy lần trước đã tấn công Từ Thanh Phàm. Trong đó thậm chí có cả mấy dị thú có thân hình cực kỳ không lồ, không ngừng hướng về

https://thuviensach.vn

bốn người đánh tới, nếu không thì cũng phun ra Hỏa diễm độc sa. Càng đặc biệt hơn, bọn chúng toàn là do hạ cấp yêu thú ma hóa mà thành, thật khó đối phó.

Nhưng trọng yếu hơn, trong bốn người kia có một tiểu cô nương và một tráng hán thân hình không lồ nhưng chỉ có tu vi Tích Cốc hậu kỳ cùng Tích Cốc trung kỳ. Hơn nữa hai người đang bị thương, ứng phó tương đối khó khăn với đám biến dị dã thú đó. Do bảo vệ hai người này, lão giả cùng vị công tử kia đều có lòng cố kị mà không thể toàn lực ra tay. Vì vậy, đã tạo thành cục diện giằng co trước mắt.

Thấy bốn người này khi chiến đấu cùng biến dị dã thú sử dụng đạo pháp chính tông, hiển nhiên là xuất sư từ danh môn, ít nhất cũng là người đồng đạo. Cho nên Từ Thanh Phàm thấy tình hình chiến đấu giằng co đã quyết định giúp đỡ bốn người này. Mặc dù bản tính trời sinh của Từ Thanh Phàm đã sợ phiến toái, trước sau như một vẫn tuân theo quy tắc của người đọc sách "nhiều chuyện không bằng ít đi một chuyện". Nhưng hẳn cũng không thể thấy chết mà không cứu được.

Trong lòng đã quyết, Từ Thanh Phàm xuất ra "Tam Trượng Thanh Lăng", rất nhanh bay lên bầu trời. Trước hết, hắn dùng mười đóa "Cửu Hoa Lăng" đề giải quyết đám Ưng điêu biến dị trên trời. Sau đó, Từ Thanh Phàm đứng yên ở không trung, mười ngón tay liên tiếp thay đổi, mấy trăm cành lá đỏ sậm của thụ đằng được xuất ra, giữa không trung kết lại thành một tấm lưới lớn hạ xuống, tức khắc đã đem mấy yêu thú biến dị nhốt lại. Mặc dù không hoàn toàn trói buộc được các yêu thú đã bị ma hóa, nhưng trong khoảng thời gian ngắn cũng làm cho chúng không thể thoát thân. Thiếu mấy ma thú đầu lĩnh, thế công của yêu thú trên mặt đất không khỏi yếu đi.

Mấy cành lá đỏ sậm chính là một ít thu hoạch của Từ Thanh Phàm trong ba ngày trước tại Nam Hoang, tên là "Hấp Huyết Độc Đằng". So với "Thiết Đằng" mà Từ Thanh Phàm sử dụng lúc trước càng thêm cứng cỏi,

https://thuviensach.vn

hơn nữa trên cành của “Hấp Huyết Độc Đằng” mang theo rất nhiều gai nhọn. Độc tố mà nó mang theo có thể làm cho toàn thân người khác tê dại, lại cũng có thể hút máu người hoặc động vật bị nhốt trong đó. Uy lực vô cùng to lớn.

Tiếp theo, Từ Thanh Phàm không hề dừng lại, chỉ quyết biến đổi, vô số đóa hoa đỏ tươi từ tay Từ Thanh Phàm xuất hiện rơi xuống. Khi rơi xuống trên mặt đất đã hóa thành biển lửa, mặc dù dã thú này đã trải qua ma hóa, thực lực được tăng lên, nhưng động vật trời sinh ra đã sợ lửa. Cho nên khi từ bầu trời liên tiếp rơi xuống mặt đất những trận lửa không khỏi khiến phần đông biến dị dã thú trở lên hỗn loạn.

Đây là một loài kỳ hoa dị thảo khác mà Từ Thanh Phàm tìm được tại Nam Hoang “Liệt Viêm Hoa”.

Vốn dĩ Từ Thanh Phàm có thể sử dụng uy lực cực mạnh của “Lục Lăng Hoa”, nhưng sau khi nó nổ mạnh sẽ gây ra sương mù dày đặc, như vậy bốn người tu tiên kia cùng biến dị dã thú giao chiến sẽ gặp khó khăn. Vì tránh cho những hiểu lầm không cần thiết, Từ Thanh Phàm chỉ có thế sử dụng “Liệt Viêm Hoa” này. Bất quá, hiệu quả cũng không sai biệt lắm

Làm xong hết thảy, Từ Thanh Phàm bỏ lại đằng sau rất nhiều loại chim biến dị đang tấn công mình, sử dụng “Tam Trượng Thanh Lăng” bay về phía trận chiến của bốn người kia..

Trải qua việc Từ Thanh Phàm ra tay hỗ trợ, trên mặt đất, bốn người tu tiên liền cảm thấy áp lực đã được giảm đi rất nhiều. Biết Từ Thanh Phàm là bạn chứ không phải là địch. Vì vậy, khi thấy Từ Thanh Phàm bay tới phía mình, cũng vội vã đem vòng phòng ngự nhất thời mở ra ra một góc, để Từ Thanh Phàm tiến vào

Khi Từ Thanh Phàm tiến vào giữa bốn người, ngón tay liên tiếp biến ảo, trong thời gian ngắn đã thi triển trăm loại chỉ quyết, đồng thời chỉ vào

https://thuviensach.vn

mặt đất khẽ quát:

- Khởi!!

Nhất thời, chung quanh bốn người, từ dưới đất đột ngột mọc lên bốn cây đại thụ. Bốn cây đại thụ này có vẻ giống cây liễu, bởi vì trên cành cây đều lộ ra rất nhiều cành nhỏ. Nhưng nhìn kỹ lại không giống hoàn toàn, thân cây đại thụ này so với cây liễu tầm thường thì tráng kiện hơn rất nhiều. Cành cây cũng dài hơn bình thường nữa.

Bốn người thấy Từ Thanh Phàm đột nhiên thi triển đạo thuật kỳ quái, làm bọn họ trợn mắt há mồm. Chỉ thấy các cành của bốn cây liễu này không nhờ gió từ từ chuyển động. Giống như hóa thành vô số roi sắt, đem dã thú xung quanh bốn người đánh chúng bay ngược trở ra. Mỗi lần dã thú bị đánh trúng thì da thịt nát bấy, thậm chí có con bị quật trúng đầu, não tương tung tóe.

Bốn cây dương liễu này trước đây Từ Thanh Phàm vẫn không có cách nào sử dụng, đó là một loại thực vật kì dị: “Tiên Nhân Liễu”.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 13: Quen Biết

Sau khi Từ Thanh Phàm thi triển một loại đạo pháp, bất giác có một cảm giác giống như thoát lực. Vừa rồi liên tiếp tạo ra nhiều kì hoa dị thảo như vậy, đặc biệt là ở thời khắc cuối cùng một lúc tạo ra bốn cây "Tiên Nhân Liễu", linh khí tiêu hao cực lớn.

Mặc dù linh khí tiêu hao nhiều như vậy, nhưng hiệu quả cũng là rất rõ rệt. Sau lần đánh lén vừa rồi của Từ Thanh Phàm, không chỉ đầu lĩnh của mấy con yêu thú biến dị đó tạm thời bị vây khốn, mà sự công kích của những dã thú còn lại cũng trở nên hỗn loạn chậm chạp hơn rất nhiều. Hơn nữa còn có bốn "Thạch Khôi Lỗi" và bốn cây "Tiên Nhân Liễu" ở xung quanh bảo vệ. Dã thú biến dị mặc dù số lượng đông, nhưng trong một thời gian ngắn cũng không thể uy hiếp đến mọi người.

Thấy đám dị thú này tạm thời chưa thể tạo ra nguy hiểm cho bên mình, bốn tu tiên giả thở phào một hơi, đi về phía Từ Thanh Phàm.

Khi Từ Thanh Phàm đột ngột xuất hiện, sau đó liên tiếp sử dụng những đạo pháp cực kỳ đặc biệt giúp bọn họ chống lại những dã thú biến dị này, trong một thời gian ngắn đã làm cho uy thế công kích của chúng giảm đi rất nhiều. Tưởng người vừa đến ít nhất phải là cao thủ Linh Tịch hậu kỳ, nhưng bây giờ lại làm họ kinh ngạc. Nhìn lại là một thanh niên diện mạo bình thường, tu vi chỉ Linh Tịch sơ kỳ. Mặc dù khí chất nho nhã, vẻ mặt bình tĩnh, những vẫn rất khác so với tưởng tượng của mọi người. Cũng không biết người trước mặt này làm thế nào mà chỉ với tu vi Linh Tịch sơ kỳ lại có thể dễ dàng làm giảm thế công của những dị thú kia.

https://thuviensach.vn

- Tại hạ là Lữ Tử Thanh của Thanh Hư Môn. Đa tạ các hạ ra tay cứu giúp, sư huynh đệ chúng tôi mãi mãi ghi nhớ trong lòng.

Người thanh niên có dáng vẻ công tử hào hoa nhất trong bốn người đi đến trước, chắp tay nói với Từ Thanh Phàm. Nhưng thật ngạc nhiên, người lớn tuổi có công lực cao nhất kia không thay mặt cho bốn người, mà lại là Lữ Tử Thanh. Hơn nữa, xem thái độ không phản đối gì của ba người còn lại, hắn hắn là người đứng đầu trong nhóm.

Lữ Tử Thanh này đẹp trai phong độ, khí chất nho nhã, nói chuyện từ tốn. Mặc dù vừa rồi chiến đấu kịch liệt với những dã thú biến dị hồi lâu, nhưng bây giờ vẫn giữ được vẻ mặt thản nhiên, ngữ khí chân thành, làm cho người khác nảy sinh hảo cảm.

- Tại hạ là Từ Thanh Phàm của Cửu Hoa Sơn, ra mắt các sư huynh sư đệ của Thanh Hư Môn. Kỳ thực với thực lực của Lữ sư huynh và mọi người, hoàn toàn có thể tự mình đánh bại những dã thú biến dị này. Những điều tại hại làm cũng chỉ là thêu hoa trên gấm mà thôi.

Từ Thanh Phàm thản nhiên cười đáp.

Lời nói của Từ Thanh Phàm là thật, với thực lực của Lữ Tử Thanh và lão giả kia, đánh bại những dã thú biến dị này chỉ là vấn đề thời gian. Mà Từ Thanh Phàm vừa rồi ra tay tạo ra kết quả nổi bật thế, sở dĩ cũng bởi vì đám người Lữ Tử Thanh đã thu hút sự chú ý của một lượng lớn dị thú, làm cho Từ Thanh Phàm có thể nhẹ nhàng ra tay thi triển đạo pháp. Nếu không chỉ với một mình Từ Thanh Phàm, vài con yêu thú biến dị đã khiến hắn luống cuống cả chân tay lâu rồi.

Sau khi nghe Từ Thanh Phàm nói, Lữ Tử Thanh cũng không phản bác, chỉ cười đáp:

- Thì ra là Từ sư huynh của Cửu Hoa Môn. Cho dù thế nào, chuyện hôm nay quả thật là nhờ Từ sư huynh giúp đỡ, chúng tôi sẽ không quên.

https://thuviensach.vn

- Lữ sư huynh quá khách khí rồi.

Ở trong vùng biên giới hoang vu thê lương này, xung quanh là dã thú gầm rú cả ngày. Chúng liên tục tấn công mọi người, không ngừng nghỉ. Nhưng Lữ Tử Thanh và Từ Thanh Phàm vẻ mặt vẫn thản nhiên cười nói, khí độ đó khiến cho mọi người ở đây hết sức cảm phục.

Sau một phen khách sáo, Lữ Tử Thanh bắt đầu giới thiệu ba người bên cạnh cho Từ Thanh Phàm.

- Đây là sư huynh của ta Thượng Niên Nghiêu.

Lữ Tử Thanh đầu tiên chỉ vào một lão giả mặc áo trứ ma, có vẻ mặt khắc khổ giới thiệu với Từ Thanh Phàm, nét mặt khi nói rất cung kính, hiên nhiên đối với lão giả này hết sức tôn kính.

Nghe Lữ Tử Thanh giới thiệu, Từ Thanh Phàm vội vàng chắp tay cung kính nói với lão giả:

- Tại hạ Từ Thanh Phàm của Cửu Hoa Môn, ra mắt Thượng sư huynh.

Nhưng Thượng Niên Nghiêu khi đối mặt với sự lễ phép ân cần của Từ Thanh Phàm lại không hề cảm kích, chỉ hơi gật đầu rồi xoay người tiếp tục nhìn đám dị thú xung quanh.

Nhìn thấy Từ Thanh Phàm có chút xấu hổ, Lữ Tử Thanh vội vàng giải thích:

- Từ sư huynh đừng trách. Đấy là do thiên tật của Thượng sư huynh, không tiện nói chuyện chứ không phải là cố ý lãnh đạm với Từ sư huynh. Vẫn mong Từ sư huynh lượng thứ.

Nghe Lữ Tử Thanh nói vậy, Từ Thanh Phàm liền hiểu ra, chẳng trách đại diện cho bốn người lại là Lữ Tử Thanh mà không phải Thượng Niên

https://thuviensach.vn

Nghiêu, người có thực lực mạnh nhất. Ra là Thượng Niên Nghiêu này vốn bị câm từ nhỏ, trong lòng cũng cảm thấy thoải mái hơn, thản nhiên cười nói:

- Lữ sư huynh không cần phải giải thích nhiều. Tại hạ không vì thế mà tức giận đâu.

Thấy vẻ mặt của Từ Thanh Phàm khi nói không giống giả vờ, Lữ Tử Thanh cũng yên tâm, bắt đầu tiếp tục giới thiệu những người khác với Từ Thanh Phàm. Lại chỉ vào một thiếu nữ có khuôn mặt xinh đẹp cười nói:

- Đây là Hứa Tú Dung Hứa sư muộn, nàng được coi là đệ nhất thiên tài của Thanh Hư Môn.

Hứa Tú Dung khuôn mặt thanh tú thoát tục, cả người mang theo một cảm giác trong sáng thoát trần. Mặc dù kém dung mạo diễm lệ của Đông Phương Thanh Linh mà Từ Thanh Phàm nhìn thấy trước đây, nhưng cũng có một khí chất động lòng người. Chỉ là cánh tay phải bị thương, sắc mặt vì thế cũng hơi trắng bệch.

Nếu nói Đông Phương Thanh Linh là hoa hồng dưới ánh mặt trời, làm cho người ta thấy được mà không khỏi ham muốn chiếm lấy làm của riêng. Còn Hứa Tú Dung lại giống như hoa hồng đọng sương mai buổi sớm, khiến cho mọi người nảy sinh lòng yêu thích nhưng lại không đành lòng phá hoại nó.

Nghe Lữ Tử Thanh giới thiệu đến mình, gò má của Hứa Tú Dung bất giác hơi hồng lên. Nhưng rồi cũng không lên tiếng phản bác, chỉ hơi cúi mình chào Từ Thanh Phàm:

- Ra mắt Từ sư huynh.

Giọng nói như tiếng chim oanh hót.

https://thuviensach.vn

Nói xong, ngẩng đầu lên thấy Từ Thanh Phàm đang nhìn mình chăm chăm, gò má của Hứa Tú Dung bất giác lại hồng thêm vài ba phần nữa.

Thấy Hứa Tú Dung dễ thẹn thùng như vậy, trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi thở dài. Đối với những lời mà Lữ Tử Thanh vừa nói, cho rằng Hứa Tú Dung là đệ nhất thiên tài của Thanh Hư Môn, thì Từ Thanh Phàm cũng không hoài nghi. Nhìn tuổi của Hứa Tú Dung, nhiều nhất cũng chỉ hơn 20 tuổi. Mà tu vi đã đạt tới Tích Cốc hậu kỳ, tính ra thì còn muốn hơn cả Phượng Thanh Thiên và Kim Thanh Hàn. Chỉ có thể dùng bốn chữ thiên tư hơn người để hình dung.

Có điều, Hứa Tú Dung này mặc dù thiên phú cao, nhưng lại hay thẹn. Tính cách cũng quá mềm yếu, ngay cả nói chuyện cũng đỏ mặt một lúc lâu. Kiểu tính cách này ở trong núi bế quan tu luyện thì được, chứ để nàng ra ngoài lịch duyệt lấy kinh nghiệm thì quá nguy hiểm. Với tu vi Tích Cốc hậu kỳ của Hứa Tú Dung, mặc dù không thể trở thành trợ lực lớn trong lúc chiến đấu với dị thú, nhưng cũng đủ lực để tự bảo vệ mình. Việc nàng bị thương có lẽ cũng liên quan đến tính nhu nhược hay thẹn thùng này.

Trong lòng mặc dù nghĩ như vậy, nhưng Từ Thanh Phàm vẫn chắp tay chào Hứa Tú Dung:

- Ra mắt Hứa sư muội.

- Đây là Hầu Vạn Quân, Hầu sư đệ.

Lữ Tử Thanh lại chỉ vào người một đại hán đứng phía sau giới thiệu.

- Đa tạ Từ sư huynh ra tay giúp đỡ.

Đại hán này thân hình cao lớn, vẻ mặt uy mãnh, phía sau lưng mặc dù vết máu loang lổ nhưng thần sắc vẫn bình tĩnh. Chỉ có điều giọng nói lại nhỏ nhẹ ngoài dự liệu.

https://thuviensach.vn

- Hầu sư đệ khách khí rồi.

Từ Thanh Phàm vẫn hành lễ rồi nói.

Giới thiệu xong, Từ Thanh Phàm hỏi Lữ Tử Thanh:

- Xin hỏi Lữ sư huynh. Các vị tại sao lại gặp phải dã thú vậy?

Lữ Tử Thanh cười khổ nói:

- Ba tháng trước, trong sư môn tại hạ có ba sư đệ đến Nam Hoang thí luyện bỗng nhiên mất tích. Sau đó sư môn liền phái ra hai sư đệ đến Nam Hoang tìm kiếm, không những không có tin tức, mà hai sư đệ này sau khi đến Nam Hoang cũng bặt tin luôn. Cuối cùng sư môn phái bốn người tại hạ theo một vị sư bá đến Nam Hoang điều tra tình hình. Nhưng không ngờ vừa mới tới, sư bá nói người phát hiện nhân vật khả nghi, liền đuổi theo. Mà sau khi sư bá rời khỏi, những dã thú này đột nhiên xuất hiện, công kích chúng tôi. Hứa sư muội và Hầu sư đệ phản ứng không kịp nên bị vài vết thương.

- Ồ? Thế sư bá rời khỏi bao lâu rồi?

Từ Thanh Phàm lại hỏi

- Đã gần một canh giờ rồi.

Vừa nói, đám người Lữ Tử Thanh cũng lộ vẻ lo lắng, hiển nhiên là đang lo cho sự an nguy của sư bá bọn họ.

- Lữ sư huynh không cần lo lắng. Sư bá các người công lực cao cường, đạo pháp huyền diệu thì không thể xảy ra chuyện gì được.

Từ Thanh Phàm nhẹ cười an ủi.

https://thuviensach.vn

Ngay khi Lữ Tử Thanh định nói thêm gì nữa, thì từng trận gầm gừ của dã thú đinh tai nhức óc liên tiếp vang lên. Trong vòng, năm người không khỏi nhìn ra ngoài, thấy mấy con yêu thú cấp thấp bị ma hóa đã thoát khỏi Đằng Võng, một lần nữa xông về phía năm người với khí thế hung mãnh, ánh mắt đầy tia máu. Hắn là vừa rồi "Hấp Huyết Độc Đằng" đã tạo thương tổn không nhỏ, làm cho chúng vô cùng tức giận.

Thấy mấy yêu thú cấp thấp bị ma hóa thoát khỏi Đằng Võng của mình một cách nhanh chóng như vậy, Từ Thanh Phàm trong lòng hơi kinh hãi, thấp giọng nói:

- Những yêu thú này quả lợi hại.

Lữ Tử Thanh cũng cau mày thở dài:

- Đúng vậy, mấy yêu thú chưa từng gặp qua này ít nhất đều có thực lực Tích Cốc hậu kỳ, đối phó với chúng rất phiền toái.

Đang nói chuyện, yêu thú biến dị đã xông đến cách mọi người không xa. Theo sự tấn công của chúng, những dã thú biến dị khác cũng tấn công mãnh liệt. Trong khi "Nham Thạch Khôi Lỗi" của Thượng Niên Nghiêu đang giằng co với đám dị yêu cấp thấp, chỉ dựa vào bốn cây "Tiên Nhân Liễu" để chống đỡ đám dị thú vô cùng vô tận thì chưa đủ. Bất đắc dĩ mọi người không nói chuyện nữa, lần lượt trở lại vị trí ban đầu để chống đỡ công kích của đám dã thú biến dị.

Lữ Tử Thanh vẫn như cũ, sử dụng Phong hệ linh khí trong cơ thể phối hợp với chiết phiến trong tay, vô số phong nhận dưới sự điều khiển của hắn lần lượt công kích về phía dã thú biến dị. Những Phong nhận này sắc bén giống như thần binh lợi khí, trong nhất thời, những dã thú đang tấn công tới liên tục kêu thảm thiết, xác chết rải khắp mọi nơi.

Mà Thượng Niên Nghiêu mặc dù trầm mặc không nói, nhưng dưới sự không chế của hắn, mặt đất không ngừng chấn động, vô số cột Địa thứ sắc

https://thuviensach.vn

nhọn từ dưới đất đột nhiên mọc lên. Dã thú biến dị phản ứng không kịp lần lượt bị Địa thứ đâm xuyên qua, lực sát thương càng mạnh hơn so với phong hệ đạo pháp của Lữ Tử Thanh.

Hầu Vạn Quân mặc dù thân hình to lớn uy mãnh, nhưng không ngờ hắn ta lại sử dụng Thủy hệ đạo pháp, thi triển "Hồng Đào Lẫng Kích", uy lực còn hơn Đông Phương Thanh Linh đã từng thi triển. Mà Hứa Tú Dung lại tu luyện Mộc hệ đạo pháp. Đối diện với những dã thú biến dị hung hãn, sắc mặt đã trắng bệch, nhưng cũng không ngừng thi triển "Lạc Mộc Thuật" liên tiếp công kích về phía dị thú, uy lực cũng mạnh không kém.

Nhìn uy lực đạo pháp của bốn đệ tử Thanh Hư Môn này, Từ Thanh Phàm không khỏi thầm khen trong lòng. Thực lực như Lữ Tử Thanh và Thượng Niên Nghiêu, ở Cửu Hoa Môn cũng chỉ có Kim Thanh Hàn và Phượng Thanh Thiên là có thể chống đỡ được. Mà Hầu Vạn Quân và Hứa Tú Dung mặc dù kém xa hai người, nhưng nếu lấy thực lực từng người mà so sánh thì bất luận như thế nào cũng không kém. Thanh Hư Môn quả không thẹn là một trong Lục Đại Thánh Địa của Tu Tiên giới, nhân tài còn nhiều hơn Cửu Hoa Môn.

Ngay lúc Từ Thanh Phàm chuẩn bị giúp đỡ, tiếng chim ưng từ chân trời vang vọng liên tiếp, làm cho tai mọi người cảm thấy đau nhức. Khi ngẩng đầu nhìn về nơi phát ra âm vang đó, phát hiện ba con Hắc Điêu cực lớn dẫn theo vô số phi cầm màu đen nhanh chóng bay về phía này.

Những phi cầm màu đen này số lượng ít hơn nhiều so với dã thú dưới mặt đất, đặc biệt là ba Hắc Điêu dẫn đầu, tuy nhiên khí thế lại uy mãnh, hiển nhiên cùng loại với yêu thú biến dị. Dưới hai cánh của những con chim này che chắn, cả Nam Hoang như chìm vào màu âm u.

Thấy bên địch đột nhiên xuất hiện viện binh, vẻ mặt của năm người bất giác trở nên khó coi, biết rằng trước mắt sẽ là một trường khổ chiến. Trong lần công kích trước, mặc dù cũng có phi cầm, nhưng số lượng không

https://thuviensach.vn

nhiều, càng không có yêu thú phi cầm, cho nên áp lực mà mọi người chịu đựng cũng không lớn. Nhưng bây giờ đột nhiên xuất hiện phi cầm biến dị nhiều như vậy. Mọi người ngoài việc phải đối phó với dã thú biến dị trên mặt đất, còn phải phân tâm đối phó với phi cầm biến dị từ trên trời lao xuống công kích. Tình thế liền trở nên nguy cấp hơn rất nhiều.

Ngay khi đám phi cầm đó sắp đến đỉnh đầu mọi người, một âm thanh già nua đột nhiên vang vọng cả trời đất.

- Các ngươi chớ hoảng, lão phu đến đây.

Ngay khi tiếng nói vang lên, dường như người đó còn cách rất xa mọi người. Nhưng khi thanh âm kết thúc, một lão giả vóc người cao lớn, râu tóc bạc trắng đã xuất hiện bên cạnh, những Tiên Nhân Liễu mà Từ Thanh Phàm đã lập ra xung quanh không có bất cứ phản ứng gì.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 14: Lão Giả

Sau khi lão giả này xuất hiện kế bên mọi người, khí thế kinh người liền toát ra, nhanh chóng nhiếp chấn đám dã thú biến dị. Làm cho chúng không dám tiến về phía trước, dừng lại cách mọi người ba trượng, chỉ phát ra những tiếng gầm gừ đứt quãng để uy hiếp. Mà những phi cầm biến dị cũng chỉ bay trên đầu mọi người mấy trượng, không dám hạ xuống.

- Người này lại có khí thế kinh người như vậy a!

Từ Thanh Phàm thầm nghĩ. Xem ra, lấy khí thế của lão giả này mà so sánh, trong Cửu Hoa Sơn cũng chỉ có chưởng môn Trương Hoa Lăng, thái thượng hộ pháp Chu Hoa Hải và Tiêu Hoa Triết là có thể cao hơn một chút. Ngay cả sư phụ của Kim Thanh Hàn là Úy Trì trưởng lão và sư phụ của hắn cũng chỉ ngang cơ mà thôi. Lại nghĩ đến thực lực kinh người của đám Lữ Tử Thanh, Từ Thanh Phàm không thể không thừa nhận những lời chưởng môn Trương Hoa Lăng đã nói: “Cửu Hoa Môn đang xuống dốc”.

Nhưng lão giả này lại không nhìn những dã thú biến dị đang giương nanh múa vuốt xung quanh, ngược lại ánh mắt sắc bén của lão quay về nhìn đám người Lữ Tử Thanh. Khi thấy Từ Thanh Phàm, trong mắt chớp lên một tia nghi hoặc, hiển nhiên là đang hoài nghi tại sao nơi đây lại xuất hiện một tu tiên giả xa lạ. Rồi lại thấy vết thương trên người Hứa Tú Dung và Hầu Vạn Quân, trong mắt lão giả chớp lên một đạo tinh quang. Ánh mắt đó lúc chuyển đến Lữ Tử Thanh và Thượng Niên Nghiêu trở nên dữ dằn hơn, hình như đang trách cứ hai người không bảo vệ tốt sư đệ và sư muội của mình.

https://thuviensach.vn

Lữ Tử Thanh hiển nhiên rất sợ vị sư bá này, thấy lão giả nhìn về phía mình, vội vàng khom người hành lễ và nói:

- Sư bá người trở lại rồi.

Thượng Niên Nghiêu mặc dù không nói được, nhưng vẫn liên tiếp thở dài với lão giả, vẻ bất đắc dĩ do mang tật trên mặt càng thêm rõ ràng.

Đến khi Hứa Tú Dung và Hầu Vạn Quân chào hỏi, sắc mặt của lão mới hòa hoãn hơn một chút. Nhưng Hứa Tú Dung chỉ gọi lão là sư thúc, còn Hầu Vạn Quân thì gọi là Sư phụ, hiển nhiên là thân truyền đệ tử của lão.

Mặc dù ánh mắt của lão giả không ngừng dừng lại trên những vết thương của Hầu Vạn Quân và Hứa Tú Dung, nhưng miệng lại hừ lạnh một tiếng. Rồi lão chỉ vào đám dã thú biến dị xung quanh mọi người, trầm giọng hỏi.

- Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra?

Lữ Tử Thanh vội vàng cung kính đáp:

- Sư bá! Sau khi người vừa mới rời đi để truy đuổi thần bí nhân, những dã thú biến dị này đột nhiên xuất hiên. Hầu sư đệ và Hứa sư muội trong lúc phản ứng không kịp bị những dã thú đó tấn công gây thương tích. Sau đó, khi chúng đệ tử và những dã thú này giằng co chiến đấu, thì Từ sư huynh của Cửu Hoa Môn đột nhiên xuất hiện. Huynh ấy đã giúp đỡ, ngăn cản rất nhiều công kích của đám dã thú biến dị này.

Vừa nói, Lữ Tử Thanh vừa chỉ vào Từ Thanh Phàm đang đứng yên lặng bên cạnh.

Nghe xong, lão giả hừ một tiếng, lạnh giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Làm sao người bị thương không phải là hai sư huynh các người? Mà lại là hai sư đệ và sư muội ngươi? Trước khi ta đi đã dặn là phải chiếu cố chúng? Các người lại để như thế sao?

Nghe được lời giáo huấn của lão giả, Lữ Tử Thanh và Thượng Niên Nghiêu không dám phản bác, chỉ cúi đầu nhận lỗi. Có thể thấy, bình thưởng vị lão giả này ở Thanh Hư Môn rất có uy vọng.

Giáo huấn xong Lữ Tử Thanh và Thượng Niên Nghiêu, lão giả xoay người về phía Từ Thanh Phàm, nhưng vẻ mặt đã hòa hoãn hơn nhiều, thản nhiên nói:

- Ngươi là đệ tử của Cửu Hoa Môn? Ân tình tương trợ của tiểu hữu lão hủ Bảo Uy xin đa tạ.

Vừa nói, lão giả còn hơi chắp tay cảm ơn với Từ Thanh Phàm.

Sau khi nghe được đám người Lữ Tử Thanh gọi lão giả này là sư bá, Từ Thanh Phàm biết người trước mắt này là bạn chứ không phải là địch, thở phào một tiếng. Lại thấy lão giả này chắp tay cảm ơn mình, cũng vội vàng khom người đáp lễ:

- Vãn bối là Từ Thanh Phàm của Cửu Hoa Môn bái kiến tiền bối. Kỳ thật vừa rồi đám người Lữ sư huynh đã sắp đánh lui những dã thú biến dị này rồi. Tất cả những điều vãn bối làm cũng chỉ là thuận nước đẩy thuyền mà thôi.

- Sắp đánh lui đám súc sinh này?

Bảo Uy lão giả nhìn thấy dã thú biến dị đang vây kín xung quanh, biết Từ Thanh Phàm chỉ là nói tốt cho đám người Lữ Tử Thanh mà thôi, nhưng cũng không nói toạc ra. Đối với việc Từ Thanh Phàm lập công mà không kiêu ngạo càng thêm hảo cảm. Lại lần nữa trừng mắt tức giận với Lữ Tử

https://thuviensach.vn

Thanh và Thượng Niên Nghiêu. Cũng không quản đến việc Lữ Tử Thanh đang cười khổ, lão liền quay đầu nói với Từ Thanh Phàm:

- Tiểu Hữu là môn hạ của vị nào trong Cửu Hoa Môn? Có thể sẽ là cố nhân của lão hủ cũng nên

- Sư Phụ của vãn bối là Trường Xuân Tử Lục Hoa Nghiêm, không biết tiền bối có biết không?

Từu Thanh Phàm cung kính nói.

- Lục Hoa Nghiêm?

Bảo Uy nghe được lời của Từ Thanh Phàm thì hơi kinh ngạc, thì thào lẩm bẩm. Ánh mắt trở nên ngẩn ngơ, hình như đang nhớ lại chuyện xưa.

- Tiền bối biết sư phụ của vãn bối sao?

Từ Thanh Phàm nhìn thấy bộ dáng kinh ngạc của Bảo Uy lão giả, liền hỏi. Trong ấn tượng của hắn, sư phụ Lục Hoa Nghiêm là một người cô độc, nên không ai quen biết mới đúng.

- Sáu trăm năm trước lão hủ từng gặp qua Lục sư huynh một lần.

Lão giả chậm rãi nói ra, trong mắt mang theo tia hoài niệm, sau đó còn nói thêm:

- Khi đó, lão hủ bại dưới một chiêu của Lục sư huynh, tình cảnh lúc đó đến bây giờ vẫn còn in rõ trong trí nhớ.

Nghe lão giả nói vậy, Trong lòng Từ Thanh Phàm hơi kinh ngạc, vẻ mặt bất giác trở nên xấu hổ.

- Tiểu hữu, ngươi không cần lo lắng. Đó đều là chuyện của quá khứ rồi, lão hủ sớm đã không để trong lòng nữa.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy vẻ mặt xấu hổ của Từ Thanh Phàm, lão bất giác vừa cười vừa nói.

- Sư phụ của ngươi bây giờ vẫn khỏe chứ?

- Sư phụ của vãn bối đã qua đời mười bảy năm rồi.

Từ Thanh Phàm nghe được câu hỏi của Bảo Uy lão giả, buồn bã đáp.

Nhưng bất ngờ là, sau khi Bảo Uy lão giả nghe thấy lời nói đó của Từ Thanh Phàm chỉ hơi kinh ngạc một chút, cũng không tỏ ra vui mừng hay bi thương, chỉ chậm rãi nói.

- Vậy sao? Ngay cả Lục sư huynh cũng không thể chống lại thiên mệnh mà đã tiến nhập vào luân hồi rồi sao? Những lão giả như chúng ta bây giờ quả thật càng ngày càng ít rồi.

Nghe trong lời nói của lão, hình như đã quen với việc sinh tử rồi.

Còn Từ Thanh Phàm lại không nói gì nhiều, chỉ trầm mặc, trong lòng bất giác nhớ đến thời gian ngắn ngủi ở cùng Lục Hoa Nghiêm. Nhất thời, từng trận ưu thương bắt đầu bao phủ lấy tâm trí của Từ Thanh Phàm.

Sau một phen cảm khái, Bảo Uy lão giả lại tỉ mỉ đánh giá Từ Thanh Phàm một hồi, sau đó gật đầu nói:

- Có đệ tử như ngươi, Lục sư huynh cũng xem như có người kế tục rồi.

Vừa nói, lão không khỏi nhìn đệ tử Hầu Vạn Quân của mình, trong ánh mắt đầy phức tạp. Mà Hầu Vạn Quân chỉ trầm mặc không nói. Trên sự thực, sau khi lão xuất hiên, Hầu Vạn Quân trừ lúc chào sư phụ ra, còn lại không hề nói câu gì.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy không khí có chút thương cảm, Lữ Tử Thanh vội vàng nói với lão giả:

- Sư bá, chúng ta vẫn nên giải quyết những dã thú biến di xung quanh đi đã. Rồi ôn lại chuyện cũ sau.

Vừa nói, Lữ Tử Thanh dùng tay chỉ những dã thú biến dị đang vây kín xung quanh, dưới uy thế của lão giả mà không dám tới gần.

Nghe Lữ Tử Thanh nói, lão giả cũng im lặng gật đầu, xoay người nhìn về phía những dã thú biến dị đang vây quanh mọi người. Lúc thấy mầy yêu thú biến dị cấp thấp, lão giả kinh ngạc nói.

- Ồ? Mấy yêu thú này lão hủ chưa bao giờ thấy qua, cũng không biết là loại gì? Lại có thể lãnh đạo những dã thú khác công kích con người.

Thấy vậy, Từ Thanh Phàm hơi do dự một chút, nhưng vẫn nói:

- Nếu vãn bối nhìn không sai, những yêu thú này bao gồm cả dã thú bình thường, đều trúng "Ma Hoa Cửu Biến" mà trở thành "Ma Binh", bị người ta khống chế.

Nghe được lời nói của Từ Thanh Phàm, Bảo Uy lão giả đột nhiên xoay người, trong ánh mắt lóe lên tinh quang, lông mày dựng lên hỏi:

- Những lời ngươi nói là sự thật? Ngươi làm sao biết được?

Thấy bộ dạng kinh ngạc như vậy, Từ Thanh Phàm từ từ đem những gì hắn trải qua trước đó kể lại với lão và những người khác, sau đó nói:

- Về chuyện những dã thú biến dị này, rốt cuộc có phải là do "Ma Hóa Cửu Biến" làm hay không vãn bối cùng không dám khẳng định. Dù sao vãn bối đối với "Ma Hóa Cửu Biến" cũng không thật sự hiểu rõ, chỉ là những điều thấy được và những gì ghi lại trong sách là hết sức giống nhau.

https://thuviensach.vn

Nghe xong, sắc mặt của Bảo Uy lão giả trở nên càng lúc càng ngưng trọng, rồi tiếp tục hỏi:

- Thần bí nhân mà ngươi nói, có phải là thân cao gần trượng, da ngăm đen, trên trán có một đồ án hỏa diễm màu xanh tím không?

- Đúng vậy, tiền bối cũng nhìn thấy người này sao?

Từ Thanh Phàm kinh ngạc hỏi.

- Hình dạng người này rất giống hình dạng người mà ta mới truy đuổi. Nhưng cũng không thể xác định có phải là một người hay không.

Bảo Uy lão giả ánh mắt không ngừng chớp lóe, tiếp tục nói:

- Từ sau khi đến Nam Hoang, ta phát hiện người này luôn bám theo mấy người bọn ta. Lúc ta truy đuổi hắn, hắn lại biến mất một cách quỷ dị. Hiện giờ nghĩ lại, đây hắn là kế Điệu Hổ Li Sơn rồi.

- Sư thúc, "Ma Hóa Cửu Biến" mà người và Từ sư huynh đang nói là loại đạo pháp gì?

Hứa Tú Dung vẫn luôn đứng bên cạnh, yên lặng lắng nghe chợt hỏi. Mà trên mặt của Hầu Vạn Quân ở bên cạnh cũng lộ ra sự nghi hoặc, hiển nhiên cũng không biết rõ.

- Bây giờ chưa biết được chính xác có phải là do "Ma Hóa Cửu Biến" làm hay không. Trước tiên, ta vẫn nên giải quyết hết lũ súc sinh này đã. Sau đó, đích thân ta sẽ xác định một chút rồi nói sau.

Bảo Uy lão giả từ từ nói. Rồi hắn quát nhẹ một tiếng.

- Các ngươi hộ pháp cho ta, để ta thi triển đạo pháp tiêu diệt hết những nghiệt chướng này.

https://thuviensach.vn

Sau khi đám người Từ Thanh Phàm và Lữ Tử Thanh đáp ứng, lão giả từ từ nhắm mắt lại, mười ngón tay liên tiếp bấm pháp quyết. Trong khoảng thời gian cực ngắn liên tiếp xuất ra hơn ngàn chỉ quyết khác nhau, làm cho mọi người hoa cả mắt. Sau đó chỉ quyết không ngừng biến ảo, khí thế trên người lão giả càng tăng cao, nhiệt độ trong không khí cũng nhanh chóng tăng vọt. Tựa như Hỏa linh khí vô cùng vô tận từ trên người lão tỏa ra, cùng với Hỏa linh khí của thiên địa không ngừng phối hợp với nhau.

Lúc này, thiên địa biến đổi, vô số Hỏa linh khí bắt đầu ngưng kết trên bầu trời, từ từ tập hợp lại thành một đám mây lửa cực lớn, che kín cả chân trời.

- Đạo pháp này thật tinh thâm, huyền diệu.

Sau khi thấy sự biến đổi của trời đất, đây là ý nghĩ duy nhất của Từ Thanh Phàm vào lúc này.

Theo dị biến của thiên địa xuất hiện, những dã thú bị Bảo Uy lão giả chấn nhiếp càng thêm nôn nóng bất an, liên tiếp phát ra những tiếng rít gào. Không biết vì sao lại không chạy trốn, giống như bị ai đó khống chế vậy.

Cuối cùng, dã thú biến dị dưới sự dẫn dắt của yêu thú một lần nữa xông về phía mọi người, giống như cơn sóng màu đen vô cùng vô tận vậy. Đáng tiếc, dưới sự cố gắng chống đỡ của đám người Từ Thanh Phàm, chúng không thể nào tiến lên được một bước

Thời gian trôi qua chừng một tuần trà, Hỏa linh khí trong không khí càng thêm dày đặc, giống như cả Nam Hoang đều phải bốc cháy lên vậy. Ngay lúc này, Bảo Uy lão giả đột nhiên mở mắt ra, trong ánh mắt xoẹt ra một đạo tinh quang khiếp người, trầm giọng quát:

- Hỏa Vân Thuật!! Tật!

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 15: Truyền Thuyết

-Hỏa Vân Thuật!! Tật!!

Theo giọng quát trầm thấp của lão giả, trong không khí vốn hỏa linh khí đang dày đặc và yên tĩnh trong chớp mắt trở nên cuồng bạo, dưới linh khí ba động cường đại Từ Thanh Phàm phóng thích đạo pháp cũng trở nên vô cùng khó khăn, may mắn là những dã thú biến dị đó dưới ba động mãnh liệt của linh khí động tác cũng trở nên chậm chạp, nếu không thì đám người Từ Thanh Phàm thật sự không thể chống lại uy thế công kích điên cuồng của chúng nó.

Sau đó, những tiếng ầm ầm không ngừng vang lên trong đám hỏa vân trên bầu trời, màu sắc của hỏa vân cũng trở nên đỏ tươi hơn, làm cho cả trời đất đều một màu đỏ, sau đó, từng điểm hỏa vũ bắt đầu từ trong hỏa vân từ từ rơi xuống, rơi lên đám dã thú biến dị.

Mỗi giọt hỏa vũ màu đỏ là do hỏa diễm tạo thành mặc dù chỉ là một giọt nhỏ nhoi, nhưng trong đó chứa đựng hỏa linh khí cực lớn, những dã thú biến dị bị hỏa vũ kích trúng đều toàn thân bốc lửa, trở thành một quả cầu lửa trên mặt đất không ngừng lăn lộn kêu khóc. Ngay cả là những yêu thú cấp thấp sau khi bị ma hóa nếu bị hỏa vũ kích trúng đều kêu gào đau đớn không thôi.

Vừa mới bắt đầu chỉ là mấy giọt ít ỏi, theo thời gian trôi qua, hỏa vũ bắt đầu trở nên rộng hơn, rồi trở thành bạo vũ, những giọt hỏa vũ càng lúc càng dày, giọt hỏa vũ dày đặc cuối cùng thậm chí che kín tầm nhìn của mọi

https://thuviensach.vn

người, tiếng kêu gào của đám dã thú biến dị cũng càng lúc càng lớn, vô số dã thú biến dị bị hỏa diễm bao quanh lăn lộn trên mặt đất không thôi, toàn thân không ngừng bốc cháy, phi cầm trên bầu trời liên tục rơi xuống, trong thiên địa như hóa thành ngục hỏa, toàn một màu đỏ của lửa.

Đây vẫn là lần đầu tiên Từ Thanh Phàm nhìn thấy đại cao thủ Kết Đan Kỳ thi triển đạo pháp, trước đó mặc dù tiếp xúc với không ít đại cao thủ có thực lực như Bảo Uy, những chỉ có thể từ uy thế trên người bọn họ mà có thể biết được hai ba phần thực lực của họ, nhưng mà từ trước tới nay chưa thấy qua đạo pháp mà họ thi triển. Đến giờ rốt cuộc có thể thấy được đại cao thủ Kết Đan Kỳ thi triển đạo pháp, sự chấn động trong lòng đã không thể dùng lời nói để biểu đạt được, đạo pháp uy thế này chỉ có thể dùng bốn chữ "Hủy Trời Diệt Đất" để hình dung mà thôi.

Dã thú biến dị vừa rồi vẫn còn uy phong vô cùng, trước trận hỏa vũ lại yếu nhược như thế, chỉ có thể nằm trên đất lăn lộn kêu khóc. Đàn thú vừa rồi còn rậm rạp vô kể, dưới những giọt hỏa vũ dày đặc không ngừng, hoàn toàn bị hủy diệt, giống như chỉ có vấn đề thời gian vậy.

Biểu hiện của mọi người bên cạnh cũng không tốt hơn so với Từ Thanh Phàm, Lữ Tử Thanh sau khi nhìn thấy uy thế của Hỏa Vân Thuật, ngoài sự khiếp sợ, thì vẫn là vẻ thản nhiên. Mà Thượng Niên Nghiêu lại vẻ mặt càng thêm sầu khổ, hình như đang cảm thán bản thân mình khi nào mới đạt được trình độ như vậy. Hứa Tú Dung thì vẻ mặt trắng bệch, nhìn thấy những dã thú biến dị đang không ngừng lăn lộn gào thét trên mặt đất vẻ mặt đầy sự thương tiếc. Kỳ quái nhất là Hầu Vạn Quân, sau khi hắn nhìn thấy đạo pháp kinh khủng mà sư phụ Bảo Uy của hắn thi triển vẻ mặt chỉ trầm lặng.

Trong trận hỏa vũ mãnh liệt giáng xuống, cũng không biết thời gian trôi qua bao lâu, chỉ biết những tiếng rên rỉ gào thét của dã thú bắt đầu vang đến chân trời thì cũng đã từ từ im ắng trở lại, mà hỏa vũ giống như vô tận cũng bắt đầu ngừng lại.

https://thuviensach.vn

Sau khi hỏa vũ ngừng hẳn lại, Bảo Uy lại lần nữa quát lên một tiếng.

-Thu!!

Sau đó chỉ thấy những hỏa diễm đang không ngừng đốt cháy trên mắt đất lũ lượt hóa làm hỏa linh khí thuần khiết, tiêu tán trong thiên địa, mà cảnh địa ngục hỏa diễm thiêu đốt cũng trở lại bình lặng, phối hợp với con gió lạnh và thê lương của Nam Hoang thổi lên, nhiệt độ xung quanh nhanh chóng hạ xuống, giống như một thế giới hoàn toàn khác vậy.

Sau khi hỏa diễm thiêu đốt toàn bộ đều được Bảo Uy thu lại, khung cảnh lúc này cũng xuất hiện trước mắt mọi người, chỉ thất mặt đất thê lương của Nam Hoang đầy rẫy xác chết, những dã thú biến dị vừa rồi còn hung tợn tàn bạo bây giờ đều đã bị hỏa diễm thiêu đốt trở thành những xác chết rải rác khắp nơi, chỉ có mấy con yêu thú cấp thấp biến dị có sức sống dai dẳng còn không ngừng phát ra tiếng rên rỉ. trong không khí tràn đầy mùi hôi và khét làm cho người ta buồn nôn.

Thấy khung cảnh trước mắt này, đám người Từ Thanh Phàm vẻ mặt đều trắng bệch, bụng dạ cồn cào, mà Hứa Tú Dung nhịn không được chạy sang bên cạnh nôn thốc nôn tháo.

Sắc mặt của Bảo Uy cũng trở nên trắng bệch, cũng không biết là do vừa rồi thi triển Hỏa Vân Thuật làm chi linh khí tiêu hao quá độ hay là vì nhìn thấy sát nghiệt trước mắt do đích thân mình tạo ra mà trong lòng bất an, nhưng so sánh với Từ Thanh Phàm và đám hậu bối này mà nói, vẻ mặt của Bảo Uy vẫn vô cùng bình tĩnh, chỉ chậm rãi đi về phía những yêu thú biến dị chưa chết, đưa linh khí vào bắt đầu dò xét nguyên nhân gây ra biến dị.

Hiện giờ trong lòng hắn điều đáng xem trọng nhất vẫn là chuyện Ma Hóa Cửu Biến mà Từ Thanh Phàm đã nói, nếu những điều Từ Thanh Phàm nói là thực, như thế có nghĩa là Tu ma giả đã xuất hiện lại, điều này ở trong

https://thuviensach.vn

lòng của những tu tiên giả thế hệ trước tương đối hiểu rõ về Tu Ma giả thì quả thật đáng sợ, những chấn động mà những Tu Ma giả đã tạo thành không phải là nhỏ chút nào.

Sau khi đưa linh khí tỉ mỉ dò xét hồi lâu, vẻ mặt của Bảo Uy vẫn ngưng trọng như cũ, nhưng hình như lại thở dài một hơi, sau đó lại giống như không xác định được chính xác vậy, tiếp tục kiểm tra lại những yêu thú biến dị còn sống, từng con từng con một, sau đó mới từ từ trở về bên cạnh mọi người, vẻ trầm tư đầy mặt, cũng không biết là đang nghĩ gì nữa.

Trong sự trầm tư của Bảo Uy, thời gian không biết đã bao lâu, mọi người mặc dù vẻ mặt vẫn trắng bệch như cũ, nhưng cũng đã bình ổn cảm giác nôn nao trong bụng và ngực, những cũng không dám cắt đứt suy tư trong lòng của Bảo Uy, yên lặng chờ đợi bên cạnh, trong thiên địa trong nhất thời trở nên vô cùng yên tĩnh, chỉ có những cơn gió nhẹ của Nam Hoang đang lặng lẽ thổ lộ vẻ không yên tĩnh của thế giới này.

-Những súc sinh đó là trúng phải Ma Hóa Cửu Biến, nhưng Nam Hoang hẳn là không có Tu ma giả xuất hiện.

Cuối cùng Bảo Uy giống như xác định được cách nghĩ trong lòng của mình, từ từ nói.

Nghe Bảo Uy nói vậy, trong lòng Từ Thanh Phàm không hiểu, vừa muốn nói gì đó, nhưng đột nhiên nghĩ ra cái gì nên cúi đầu suy nghĩ.

-Không có Tu Ma giả xuất hiện? Nhưng Ma Hóa Cửu Biến không phải chỉ có Tu Ma giả mới biết sao? Lữ Tử Thanh không hiểu hỏi.

Nhìn thấy đám người Lữ Tử Thanh và Thượng Niên Nghiêu đều có vẻ mặt không hiểu, mà Từ Thanh Phàm lại cúi đầu suy nghĩ, vẻ mặt của Bảo Uy tỏ ra không vừa lòng, hiển nhiên là không vừa lòng với việc đệ tử nhà mình học thức không bằng Từ Thanh Phàm, nhưng vẫn hỏi Từ Thanh Phàm.

https://thuviensach.vn

-Từ thế điệt nghĩ được gì không?

-Tiền bối ám chỉ là Cửu Ma Châu sao?

Từ Thanh Phàm do dự hỏi lại, nhưng cũng không dám khẳng định, Nhạc Thanh Nho đã từng để lại rất nhiều sách, mà Từ Thanh Phàm những năm gần đây luôn luôn đọc, đối với những điều nổi bật trong giới tu tiên cũng hiểu rõ trong lòng.

Nghe Từ Thanh Phàm trả lời, Lữ Tử Thanh và Thượng Niên Nghiêu vẻ mặt như chợt hiểu, ánh mắt nhìn Từ Thanh Phàm tràn đầy sự khâm phục, mà vẻ mặt của Bảo Uy lại càng hiện lên sự tán thưởng, nói.

-Lão phu suy nghĩ như vậy, ngươi quả thật là một người uyên bác, bây giờ tu tiên giả giống như ngươi không nhiều nữa rồi.

Vừa nói, Bảo Uy vừa bất mãn trừng mắt nhìn bốn người Lữ Tử Thanh.

-Tiền Bối quá khen, Vãn bối cũng chỉ là may mắn biết được một số ghi chép về mặt này mà thôi. Vãn bối nghĩ nếu cho đám người Lữ sư huynh một khoảng thời gian, bọn họ cũng sẽ nhớ ra thôi. Hơn nữa những điều này dù sao chỉ là tiểu đạo. vãn bối mặc dù đọc nhiều sách, nhưng nói đến tu vi đạo hạnh vãn còn kém xa Lữ sư huynh và Thượng sư huynh.

-Hừ ! Cho dù là tu vi đạo hạnh bọn chúng cũng không phải là đối thủ của ngươi.

Vừa nói, Bảo Uy liếc mắt nhìn bốn cây Tiên Nhân Liễu đang đứng xung quanh mọi người.

-Nhưng tiền bối này như thế nào biết được Cửu Ma Châu làm ra mà không phải là Tu Ma giả xuất hiện chứ?

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm sau khi nghe được lời của Bảo Uy có chút xấu hổ, vội vàng chuyển đề tài.

-Ma Hóa Cửu Biến là chỉ đạo pháp tiến hành ma hóa đối với chín loại vật chủng khác nhau, bao gồm người, tiên, thú, yêu quái, sâu, cá, …, mà Cửu Ma Châu cũng là căn cứ vào chín loại khác nhau mà có cách khác nhau, mỗi một viên Cửu Ma Châu chỉ có thể ma hóa một loại vật chủng, khi ma hóa những vật chủng khác sẽ làm cho uy lực giảm mạnh, mà ta xem những yêu thú cấp thấp này ma hóa không hoàn toàn, thực lực cũng không mạnh mẽ nhưng trong những gì ghi lại, nghĩ đến những yêu thú này bị một viên cửu ma châu ma hóa chủng vật khác cường hành ma hóa.

Bảo Uy từ từ nói.

-Thì ra là thế, Tiền bối thật uyên bác, vãn bối khâm phục.

Sau khi nghe Bảo Uy giải thích, trong lòng Từ Thanh Phàm chợp hiểu, chắp tay nói.

-Bảo Uy sư thúc, Cửu Ma Châu này là thứ gì? Là pháp khí phải không?

Hứa Tú Dung đứng bên cạnh mở miệng hỏi, nàng mặc dù không còn nôn nữa, nhưng vẻ mặt vẫn trắng bệch.

Bảo Uy hiển nhiên rất cưng chiều Hứa Tú Dung, nói với Từ Thanh Phàm.

-Từ thế điệt, Ngươi nói với nha đầu này một lần về chuyện Cửu Ma Châu đi.

-Vâng.

Từ Thanh Phàm đáp một tiếng, rồi nói với Hứa Tú Dung.

https://thuviensach.vn

-Cửu Ma Châu này cũng không phải là pháp khí, mà là một pháp bảo, nói một cách chính xác đó là một mảnh khuyết của pháp bảo.

-Là Pháp bảo?

Nghe được lời của Từ Thanh Phàm, Hứa Tú Dung nhẹ kêu lên một tiếng kinh ngạc, lúc nàng kinh ngạc tay che chiếc miệng nhỏ nhắn lại, hình dáng càng thêm động lòng người.

Pháp bảo là thứ mà mỗi một tu tiên giả đều mong muốn có được, uy lực của nó có lẽ không mạnh hơn nhiều so với thiên giai cao cấp pháp khí, nhưng có bản chất khác với pháp khí, đầu tiên pháp bảo có thể biến đổi mọi hình dạng, dưới sự khống chế của chủ nhân có thể biến to hóa nhỏ, hơn nữa pháp bảo còn có thể tự động hấp thu linh khí của thiên địa, người có được pháp bảo chỉ cần một chút linh khí là có thể khu động pháp bảo, cuối cùng cũng là điều quan trọng nhất, Pháp bải đều có ý thức, tự động bảo vệ chủ, thần kỳ vô cùng.

Nhưng Từ Thanh Phàm lúc này lại chìm vào những hồi ức của kiến thức trong sách, đối với bộ dạng động lòng người của Hứa Tú Dung hoàn toàn không thấy, tiếp tục nói.

-Cửu Ma Châu là Vạn năm trước do Ma Tổ dùng máu huyết linh hồn của triệu con người phối hợp với vô số thiên tài địa bảo luyện chế trăm năm mới thành công. Khi đó có câu nói rằng “Cửu Châu cùng tập hợp, Chính là ngày tàn của thiên địa”. Cửu Ma Châu này cùng hợp lại là một pháp bảo có lực công kích vô cùng cường đại, nếu phân ra mà nói, mỗi viên ma châu lại có khả năm thần kỳ đó là biến đổi tâm tính con người và chế tạo ra ma binh.

-Vào vạn năm trước, Ma Tổ bị các tu tiên giả hợp lực giết chết ở Hắc Hoàng Sơn, nhưng trước khi chết hao hết dư lực đem Cửu Ma Châu ném khắp thiên địa, các tu tiên giả không kịp phản ứng chỉ thu được bốn viên

https://thuviensach.vn

ma châu, còn lại năm viên cuối cùng không biết tung tích. Trước khi chết hắn còn hô to "Tu Ma giả có thể diệt, nhưng Ma Đạo thì không thể tuyệt" đó là chỉ những viên ma châu này.

-Vào bảy nghìn năm trước, một Quân Vương của một tiểu quốc trong nhân gian vô ý nhặt được một viên Ma Châu, nhưng chỉ đem nó trở thành một viên Hắc Trân Châu thật lớn gắn lên vương miện, nhưng không ngờ sau đó không lâu bị Ma Châu thay đổi tâm tính, vốn dĩ có thể thành một vị Quân Vương yêu thương dân như con, nhưng hắn bắt đầu trở nên tà ác và thích giết chóc, dưới diệu dụng của Ma Châu tạo ra trăm vạn ma binh dùng để xâm lược các nước khác, Ma Binh đi đến đâu chỗ đó gà chó không lưu. May sao bị các đại môn phái kịp thời phát hiện và ngăn cản, nhưng cũng gây hại cực lớn cho nhân gian.

-Vào bốn nghìn năm trước, lại có một tu tiên giả Hư Đan Kỳ trong lúc vô ý nhặt được một viên ma châu, lấy tu vi của hắn vẫn bị ma châu thay đổi tâm tính, dưới âm mưu liên tiếp hắn đã đạt được đại quyền trong môn phái của hắn, sau đó giết hết các tu tiên giả cao thủ trong phái này, tu tiên giả tu vi thấp lại dùng ma châu luyện hóa thành ma binh, tự xưng là Ma Quân, cũng dẫn đến một trường họa kiếp cho tu tiên giới, mặc dù cuối cùng bị Lục Đại Thánh Địa liên hợp tiêu diệt, nhưng cũng làm cho tu tiên giới hủy hoại thảm trọng.

-Mà sáu viên ma châu đã biết này đều đã bị Lục Đại Thánh Địa phong ấn vào nơi bí mật nào đó trong môn phái, để đề phòng người có tâm thuật bất chính tác oai tác quái. Nhưng trước mắt vẫn có ba viên Ma Châu vẫn chưa rõ nơi hạ lạc, nếu Bảo Uy tiền bối không đoán sai thì Nam Hoang hắn là có người trong lúc vô ý nhặt được viên Ma Châu thứ bảy.

Sau khi nghe Từ Thanh Phàm giải thích, Hứa Tú Dung vẻ mặt lóe lên sự khâm phục, hạ giọng nói.

-Đa tạ Từ sư huynh chỉ giáo.

https://thuviensach.vn

-Hứa sư muội khách khí rồi.

Từ Thanh Phàm vừa cười vừa nói.

Mà Lữ Tử Thanh ở bên cạnh vốn dĩ vừa cười vừa lắng nghe Từ Thanh Phàm giải thích, nhưng khi hắn thấy ánh mắt khâm phục của Hứa Tú Dung nhìn Từ Thanh Phàm, thì nụ cười cũng trở nên sượng sùng cứng ngắc.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 16: Quyết Định

Sau khi thuật rõ chuyện Cửu Ma Châu với Hứa Tú Dung, Từ Thanh Phàm khom người chắp tay nói với Bảo Uy lão giả:

- Những điều mà vãn bối nói có lẽ có nhiều chỗ thiếu sót, vẫn xin tiền bối chỉ điểm thêm.

Về phần ánh mắt sùng bái của Hứa Tú Dung, lại bị Từ Thanh Phàm vô ý bỏ qua.

Nghe những lời giải thích của Từ Thanh Phàm, vẻ tán thưởng trong ánh mắt của Bảo Uy lão giả càng thêm mãnh liệt, gật đầu khen ngợi:

- Ngươi nói rất đầy đủ, ngay cả ta cũng biết không nhiều hơn ngươi. Lục sư huynh có người kế tục rồi.

- Tiền bối đã quá khen .

Từ Thanh Phàm khiêm tốn nói.

- Sư bá, nếu chúng ta đã biết dị biến ở Nam Hoang là do Cửu Ma Châu gây ra, chúng ra có nên về trung thổ báo lại cho sư môn ngay không?

Lữ Tử Thanh ở bên cạnh đột nhiên hỏi.

Bảo Uy lão giả hơi trầm ngâm một chút, sau đó mới từ từ nói:

https://thuviensach.vn

- Cửu Ma Châu xuất hiện ở nhân gian quả thật là một chuyện hệ trọng, nhưng mục đích chúng ta đến đây chủ yếu là tìm kiếm tung tích của năm người đệ tử bị mất tích. Theo ta thấy, chúng ta vẫn là nên do xét Nam Hoang một đoạn thời gian, một là tiếp tục tìm tung tích của những sư đệ mất tích, hai là tìm hiểu nhiều hơn tình hình dị biến của Nam Hoang. Dù sao Cửu Ma Châu xuất thế chỉ là chúng ta dự đoán mà thôi. Nhưng điều ta lo sợ nhất là những sư đệ của các ngươi đã…

Nói tới đây, Bảo Uy lão giả liền dừng lại, không nói tiếp nữa.

Nghe xong, vẻ mặt của đám người Lữ Tử Thanh đều lộ ra sự trầm mặc, trong ánh mắt của Hứa Tú Dung càng hiện lên sự thương tiếc. Mặc dù lời của Bảo Uy lão giả chỉ có một nửa, nhưng mọi người đều đã hiểu rõ ý tứ của lão. Lấy thực lực của những yêu thú biến dị của Nam Hoang với đám dã thú biến dị vô cùng vô tận này, năm đệ tử của Thanh Hư Môn trước đó đến đây tiến hành thí luyện bây giờ chắc đã lành ít dữ nhiều rồi. Những dự đoán không tốt này mọi người đều không muốn nói rõ ra trước khi được chứng thực mà thôi.

- Đệ tử cung kính nghe theo sư bá.

Bốn người Lữ Tử Thanh mặc dù thần sắc ảm đạm, nhưng vẫn khom người cùng lên tiếng đáp ứng.

Sau khi nghe được đám người Lữ Tử Thanh đáp ứng, Bảo Uy lão giả hơi gật đầu, lại hướng về phía Từ Thanh Phàm hỏi:

- Từ điệt, tiếp theo ngươi dự định đi đâu?

Từ Thanh Phàm sau khi trầm ngâm một chút rồi nói:

- Vãn bối ở Nam Hoang còn có chút trần duyên chưa dứt, lần này đến đây chính là muốn giải quyết chuyện đó. Sau này cũng an tâm tu luyện ở trong sơn môn. Nhưng Nam Hoang dị biến như vậy, vãn bối không thể chỉ

https://thuviensach.vn

lo lấy thân mình, hơn nữa Cửu Ma Châu xuất thế dù sao cũng là chuyện lớn của giới tu tiên. Cho nên vãn bối quyết định trong đoạn thời gian này cùng đi tìm hiểu tình hình cụ thể của Nam Hoang cùng với tiền bối và mấy vị sư huynh sư muội. Cũng để sau này lúc trở về sư môn có thể có cái gì đó để nói lại với các trưởng bối.

- Thế điệt quả thật là một người hiểu chuyện.

Bảo Uy lão giả khen ngợi, lúc nói vẻ mặt lại lóe lên sự tán thưởng.

- Tiền Bối quá khen.

Từ Thanh Phàm có chút xấu hổ nói.

Kỳ thật, Từ Thanh Phàm quyết định đi cùng đám người Bảo Uy lão giả, trong đó tất nhiên là muốn do xét tình hình dị biến của Nam Hoang để về báo lại với sư môn. Hơn nữa đối mặt với nguy cơ trước việc Cửu Ma Châu xuất thế có thể ảnh hưởng đến cả Tu tiên giới, Từ Thanh Phàm cũng muốn góp một phần sức lực của mình. Nhưng ngoài những thứ đó ra, kỳ thực Từ Thanh Phàm cũng có chút tư tâm. Hắn biết bây giờ cả Nam Hoang nơi nào cũng đầy rẫy nguy cơ, sự tình so với trước đây thay đổi rất nhiều. Một mình hắn hành động quá nguy hiểm. Nếu đi với đám người Bảo Uy lão giả, đặc biệt trong đó còn có một đại cao thủ tu vi Kết Đan kỳ, sự an toàn của bản thân tất nhiên là rất cao. Nếu không, chẳng may Từ Thanh Phàm gặp lại đàn thú biến dị đó như vừa rồi, một mình hắn có thể đối phó được hay không còn chưa biết được

- Nhưng đối với quyết định của tiền bối, vãn bối có chút dị nghị.

Sau một lát khiêm tốn, Từ Thanh Phàm lại đột nhiên nói.

Nghe Từ Thanh Phàm nói vậy, đám người Lữ Tử Thanh hết sức kinh ngạc, phải biết rằng Bảo Uy ở Thanh Hư Môn là một người nổi tiếng hoành hành ngang ngược. Đối với vãn bối trong môn phái hết sức nghiêm khắc.

https://thuviensach.vn

Trừ một số người như Hứa Tú Dung được sự sủng ái, những đệ tử khác rất ít nhìn vào mặt, càng nói chi đến chuyện đệ tử vãn bối trong môn phái dám nghi ngờ với quyết định của hắn. Lại càng không nói đến chuyện vãn bối phái khác dám nghi ngờ.

Ngay khi đám người Lữ Tử Thanh cho rằng Bảo Uy sẽ giận dữ, Bảo Uy lão giả lại chỉ kinh ngạc hỏi lại:

- Từ thế điệt có kiến nghị gì sao?

Thấy Bảo Uy lão giả lúc hỏi với vẻ mặt hòa nhã, mọi người trong Thanh Hư Môn bất giác trừng mắt há miệng, đối với phản ứng của lão vừa kinh ngạc vừa khó hiểu. Nhưng bọn họ không biết rằng, con người này mặc dù đối với vãn bối môn hạ hết sức nghiêm khắc, nhưng đối với những đệ tử môn phái khác vẫn tương đối khách khí. Đặc biệt đối với Từ Thanh Phàm, là đệ tử của cố nhân, hơn nữa còn lưu lại ấn tượng tốt với hắn, nên cách đối xử là hoàn toàn khác nhau.

- Ý của vãn bối là, kỳ thực chúng ta hoàn toàn có thể chia làm hai đường. Tiền bối mang theo đám người vãn bối tìm hiểu tình hình dị biến ở Nam Hoang, lại để cho Hứa sư muội quay về trung thổ báo lại chuyện này cho các đại môn phái. Dù sao Nam Hoang bất luận xuất hiện Tu ma giả hay là Cửu Ma Châu xuất thế đều là một việc hết sức trọng đại, vẫn nên sớm báo cho các tiền bối ở trung thổ biết được mới thỏa đáng.

Những lời này của Từ Thanh Phàm thực chất còn có một dụng ý khác. Hứa Tú Dung này mặc dù thực lực không tồi, đã có tu vi Tích Cốc Hậu Kỳ, nhưng tinh cách quá mềm yếu. Nàng cùng người khác xông vào nơi đầy rẫy nguy hiểm như Nam Hoang này, không những không giúp đỡ được mọi người mà còn là gánh nặng, làm cho mọi người phải phân tâm chiếu cố. Vì thế nên để cho nàng đi trung thổ báo tin để rời khỏi đây mới là tốt nhất.

https://thuviensach.vn

- Đệ tử đồng ý với cách nghĩ của Từ sư huynh. Chia binh hai đường vừa có thể dò xét dị biến của Nam Hoang, vừa báo tin được cho các môn phái, hai chuyện này đều không thể chậm trễ.

Trong chớp mắt Lữ Tử Thanh đã hiểu rõ cách nghĩ của Từ Thanh Phàm. Vừa rồi vì việc hắn đã không bảo vệ tốt Hứa Tú Dung mà sinh ra áy náy xấu hổ, bây giờ tất nhiên là hi vọng Hứa Tú Dung rời khỏi nơi nguy hiểm này càng xa càng tốt.

Thấy bộ dạng như vậy của Lữ Tử Thanh, Thượng Niên Nghiêu và Hầu Vạn Quân đều hiểu rõ ý tứ của Từ Thanh Phàm, cũng đều đứng bên cạnh gật đầu đồng ý.

- Đệ tử đồng ý với cách nghĩ của Từ sư huynh. Chia binh hai đường vừa có thể dò xét dị biến của Nam Hoang, vừa báo tin được cho các môn phái, hai chuyện này đều không thể chậm trễ.

Trong chớp mắt Lữ Tử Thanh đã hiểu rõ cách nghĩ của Từ Thanh Phàm. Vừa rồi vì việc hắn đã không bảo vệ tốt Hứa Tú Dung mà sinh ra áy náy xấu hổ, bây giờ tất nhiên là hi vọng Hứa Tú Dung rời khỏi nơi nguy hiểm này càng xa càng tốt.

Thấy bộ dạng như vậy của Lữ Tử Thanh, Thượng Niên Nghiêu và Hầu Vạn Quân đều hiểu rõ ý tứ của Từ Thanh Phàm, cũng đều đứng bên cạnh gật đầu đồng ý.

Thấy mọi người thống nhất ý kiến, ngược lại Bảo Uy lão giả bắt đầu do dự. Ý kiến của Từ Thanh Phàm hắn cũng hiểu, tất nhiên biết với tính cách của Hứa Tú Dung không thích hợp với hoàn cảnh nguy hiểm ở Nam Hoang này. Nhưng đồng thời hắn cũng không yên tâm để Hứa Tú Dung một mình chạy vạn dặm trở về Thanh Hư Môn báo tin. Phải biết rằng Hứa Tú Dung trước đây còn chưa bao giờ một mình rời khỏi Thanh Hư Môn. Để Hứa Tú Dung một mình trở về báo tin, trước nay nàng chưa từng một

https://thuviensach.vn

mình rời khỏi sơn môn, vì thế có thể tìm được con đường chính xác trở về Thanh Hư Môn hay không còn không nói trước được, như thế sẽ xuất hiện chuyện gì không hay ngoài ý muốn. Bảo Uy là người tận mắt chăm sóc Hứa Tú Dung trưởng thành, trong lòng vẫn xem nàng như cháu ruột của mình vì thế hết sức cưng chiều. Thực sự hắn không đánh lòng để Hứa Tú Dung chịu nguy hiểm gì.

- Bảo Uy sư thúc, đệ tử cảm thấy để một mình đệ tử về báo tin không có ý nghĩa.

Ngay lúc Bảo Uy lão giả do dự không quyết, Hứa Tú Dung vẫn trầm mặc không nói đột nhiên mở miệng phản đối. Mặc dù tính cách của nàng nhu nhược do dự, nhưng không ngốc. Có thể còn trẻ thế này mà đã tu luyện đến Tích Cốc Hậu Kỳ, nàng ít nhất có thể nói là người thông minh sáng suốt. Chỉ là bình thường tính cách quá mềm yếu, cho nên không thể hiện sự sáng suốt mà thôi. Mọi người thống nhất việc nàng trở về Thanh Hư Môn báo tin, là vì nguyên nhân gì trong lòng nàng hoàn toàn hiểu rõ. Vốn dĩ lấy tính cách của nàng, quyết định mà mọi người thống nhất nàng trong lòng không thích cũng không phản đối. Nhưng tình hình hôm nay lại hoàn toàn khác, không biết vì sao trong lòng nàng hết sức không thích bị Từ Thanh Phàm xem thường. Cho nên khi nhìn thấy mọi người đều nhất trí để nàng về sư môn báo tin đã lên tiếng phản đối

- Ồ? Vì sao lại không có ý nghĩa?

Thấy Hứa Tú Dung biểu hiện sự phản đối, Bảo Uy lão giả có chút kinh ngạc hỏi.

Thấy mọi người dùng ánh mắt kinh ngạc và không hiểu nhìn mình, Hứa Tú Dung cảm thấy hơi đỏ mặt, nhưng vẫn điều chỉnh cảm xúc, suy nghĩ kỹ rồi nói.

https://thuviensach.vn

- Lần này mặc dù sư thúc muốn dò xét tình hình dị biến của Nam Hoang, nhưng nghĩ lại thì không thể tốn nhiều thời gian đúng không?

Bảo Uy gật đầu nói:

- Dù sao dị biến của Nam Hoang cũng là chuyện lớn, không thể kéo dài được. Ta quyết định sau bảy ngày dù có tìm được đệ tử thất lạc hay không, cũng bất luận có dò xét được tình hình dị biến của Nam Hoang hay không, đều phải trở về trung thổ công bố tin tức này cho các phái để thương lượng đối sách.

Sau khi nghe Bảo Uy nói vậy, Hứa Tú Dung lại nói tiếp:

- Đệ tử mặc dù cũng có phi hành pháp khí. Nhưng công lực hơi thấp, muốn trở về sơn môn ít nhất phải mất hơn mười ngày. Mà sư thúc người nói sau bảy ngày mới trở về sơn môn, nhưng đạo pháp của người thông huyền, ngay cả là mang theo mấy người chúng ta cũng chỉ cần hai ngày đêm là có thể về đến. Như thế, sư thúc và mọi người ngược lại sẽ về sơn môn trước đệ tử, thế thì bây giờ về sơn môn báo tin có tác dụng gì đâu?

Vừa nói, Hứa Tú Dung còn lén lút liếc Từ Thanh Phàm một cái. Nhìn thấy vẻ mặt của Từ Thanh Phàm sau khi nghe được những lời của mình liền tỏ ra kinh dị, trong lòng nàng bất giác cảm thấy đắc ý và mừng thầm.

Nghe được những lời của Hứa Tú Dung, Bảo Uy lão giả hơi ngạc nhiên. Không ngờ Hứa Tú Dung vẫn luôn thẹn thùng nhu nhược vẫn có những suy nghĩ sáng suốt lanh lợi như vậy. Trong lòng hắn đích thức không muồn Hứa Tú Dung rời khỏi bên cạnh mình, hơn nữa cũng cảm thấy Nam Hoang mặc dù nguy hiểm, những lấy thực lực của mình bảo vệ Hứa Tú Dung chắc không xảy ra chuyện gì, ít nhất an toàn hơn nhiều so với việc để nàng một mình trở về Thanh Hư Môn. Vì thế gật đầu nói.

- Nếu đã như vậy, thế thì Dung nhi đi cùng mọi người đi.

https://thuviensach.vn

Thấy ý kiến của mình bị Bảo Uy lão giả từ chối, Từ Thanh Phàm muốn bật cười, cũng không để ý, thầm lắc đầu trong lòng. Kỳ thật, Hứa Tú Dung này vừa rồi trong lời nói đã lén lút thay đổi ý của Từ Thanh Phàm. Ý của hắn là để cho Hứa Tú Dung trở về trung thổ báo tin, mà trong lời nói của Hứa Tú Dung lại biến thành về Thanh Hư Môn báo tin. Phải biết rằng, mặc dù lấy công lực của Hứa Tú Dung từ đây trở về Thanh Hư Môn cần phải mất hơn mười ngày, nhưng nếu đi đến Khổ Tu Cốc một trong Lục Đại Thánh Địa chỉ cần hai ngày là có thể tới rồi. Đến lúc đó các tiền bối của Khổ Tu Cốc tất nhiên sẽ có biện pháp trong thời gian ngắn nhất thông báo cho cả giới tu tiên biết được tin tức dị biến của Nam Hoang.

Nhưng Từ Thanh Phàm có thể nghĩ đến, lấy lịch duyệt của Bảo Uy lão giả tất nhiên không thể không hiểu. Mà thấy lão đồng ý Hứa Tú Dung đi cùng mọi người, Từ Thanh Phàm biết Bảo Uy lão giả đã quyết tâm, cũng không phản bác nữa. Chỉ là trong lòng âm thầm cảm thấy Bảo Uy quá cưng chiều Hứa Tú Dung, so với sự nghiêm khắc đối với đám người Lữ Tử Thanh thì hoàn toàn trái ngược. Như thế, đối với sự phát triển trong tương lao của Hứa Tú Dung ngược lại sẽ vô cùng bất lợi. Phải biết rằng Tu tiên thực chất là quá trình tu tâm, không có một tâm cảnh kiên định làm thế nào có thể kiên trì suốt con đường tu tiên rộng thênh thang chứ? Nhưng là người ngoài như Từ Thanh Phàm, hắn cũng không muốn nói gì nhiều, chỉ có thể im lặng mà thôi

Mà lúc Hứa Tú Dung còn đang đắc ý và mừng thầm vì lần đầu tiên tâm cơ mình chiến thắng cũng không biết rằng, điểm tâm tư nhỏ này của nàng đã bị Bảo Uy lão giả và Từ Thanh Phàm nhìn thấu rồi. Bởi vì các nguyên nhân khác nhau đều không có nói toạc ra mà thôi.

Mặc dù Lữ Tử Thanh vẫn vậy, không hi vọng Hứa Tú Dung tham gia mạo hiểm lần này. Nhưng nếu Bảo Uy lão giả đã có quyết định, hắn cũng không dám phản bác. Từ Thanh Phàm được Bảo Uy lão giả hết sức hân thưởng, hơn nữa lại là đệ tử của cố nhân. Còn Hứa Tú Dung lại là người

https://thuviensach.vn

được sủng ái, bọn họ dám phản bác lời nói của lão, chứ Lữ Tử Thanh lại không dám. Vì thế chỉ hỏi.

- Nhưng mà sư bá, Nam Hoang được gọi là Thập Đại Vạn Sơn, vô cùng vô tận, chúng ta nên bắt đầu tìm từ đâu đây?

Nghe Lữ Tử Thanh nói vậy, Bảo Uy lão giả cũng bất giác trầm ngâm.

Từ Thanh Phàm sau khi suy nghĩ một chút liền nói.

- Hay là chúng ta đi về phía Tây Nam tìm kiếm đi.

- Ồ? Vì sao lại nói vậy?

Bảo Uy kỳ quái hỏi.

- Vãn bối đến Nam Hoang sớm hơn tiền bối mấy ngày, đối với địa hình bây giờ của Nam Hoang tương đối hiểu rõ. Trải qua mấy ngày đi lại ở Nam Hoang quan sát, phát hiện vùng phụ cận Tây Nam của Nam Hoang, các loại dã thú biến dị và phân bố thực vật hết sức dày đặc. Cho nên vãn bối cả gan đoán rằng, người đoạt được Ma Châu đó hẳn là ở vùng Tây Nam Nam Hoang tác quái.

Từ Thanh Phàm mặc dù đới với phát đoán của mình tương đối tự tin, nhưng vẻ mặt không tỏ ra chút nào kiêu ngạo, vẫn khiêm tốn như cũ.

Nghe Từ Thanh Phàm nói vậy, Bảo Uy lão giả sau khi trầm tư một chút, vung tay lên, quả quyết nói:

- Thế cũng được, chúng ta bắt đầu tìm kiếm từ hướng Tây Nam .

Nói xong, Bảo Uy cũng không dám chậm trễ thời gian. Dưới chân xuất ra một đám mây, dẫn đầu đoàn bay về phía của Nam Hoang. Sau khi mọi người đều ngự sử pháp khí của mình đuổi theo Bảo Uy rời khỏi, mặt đất Nam Hoang lại một lần nữa trở lại vẻ tĩnh lặng như thường ngày. Ngọn

https://thuviensach.vn

gió bi thương thổi phần phật, mặt trời lặn về phía Tây, trên mặt đất chỉ còn những xác chết yên lặng như thuật lại nơi đây từng có chuyện xảy ra.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 17: Man Trại

Ba ngày sau.

Ban đêm, một màu đen bao phủ lên Nam Hoang. Vô số đám mây che khuất ánh trăng, khiến cho màu đen ấy càng thêm vẻ thần bí.

Từ Thanh Phàm lẳng lặng đứng trên dải mây màu xanh giữa không trung. Phía trước có tới mấy trăm Ưng Điêu dị biến đang ào ào bay về phía hắn. Màu đen của thân thể chúng hoàn toàn dung nhập vào cảnh đêm mờ mịt của Nam Hoang, chỉ có thể nghe thấy tiếng xé gió từ xa đang tới gần. Dưới mặt đất, vô số tiếng thú hống liên tiếp vang lên, vang vọng cả đất trời.

Đối mặt với thế công của Ưng Điêu dị biến, Từ Thanh Phàm vẫn không đổi sắc, chỉ đứng yên lặng như đang đợi điều gì. Rốt cuộc, khi chúng chỉ còn cách chỗ hắn mười trượng, Từ Thanh Phàm đột nhiên từ tĩnh chuyển sang động, cả hai tay, mỗi bên xuất ra mấy trăm khối "Lục Lăng Hoa", bắn về phía Ưng Điêu đang xông tới. Sau khi chúng cùng "Lục Lăng Hoa" va chạm, những tiếng nổ mạnh vang lên liên tiếp, một màn sương mù dày đặc bao trùm cách nơi Từ Thanh Phàm đứng mười trượng. Mặc dù ở trên cao, gió vùng Nam Hoang vô cùng mạnh nhưng vẫn không thể thổi tan đám sương mù đó.

"Lục Lăng Hoa" phát nổ khiến thân hình của hơn mười Ưng Điêu biến dị đi đầu bị nổ tung, huyết nhục bay tứ tung. Những cánh hoa không còn nguyên vẹn, những sợi lông màu đen cùng với huyết nhục rơi xuống, làm cho bọn dã thú dưới mặt đất bị một trận rối loạn. Sau lần ngăn cản của "Lục

https://thuviensach.vn

Lăng Hoa", thế công của Ưng Điêu biến dị không khỏi bị kiềm hãm, càng khiến thế trận trở nên hỗn loạn hơn. Tiếp đó, sương mù ẩn chứa bên trong Lục Lăng Hoa bắt đầu tràn ngập cả bầu trời. Những Ưng Điều biến dị ở giữa nơi đó, tâm thần đều bị mê mẩn, không thể khống chế đôi cánh, liền lần lượt rơi xuống đất. Con nào nhanh nhất cũng chỉ tới cách Từ Thanh Phàm ba trượng, nhưng không tạo ra bất cứ uy hiếp nào đến hắn.

Sau khi giải quyết đám phi cầm biến dị trên trời, Từ Thanh Phàm không dừng lại, mười ngón tay tiếp tục bắn ra vô số "Lục Lăng Hoa", theo hướng gió bay xuống phía dưới đất. Trong đêm tại Nam Hoang, nhất thời nổi lên một màn hoa vũ diễm lệ, xao động lòng người.

"Lục Lăng Hoa" rơi xuống đất, những tiếng nổ mạnh liên tiếp vang lên, đám dị thú ngập tràn trên mặt đất phát ra những tiếng rống đau đớn phẫn nộ, rung chuyển cả trời đất. Nhưng theo làn sương tan dần, những tiếng hí rống dần trở thành những thanh âm thê lương tuyệt vọng, khiến cảnh đêm nơi Nam Hoang hoang vu càng thêm vẻ bi thương.

Nhưng thần sắc Từ Thanh Phàm vẫn không đổi, đây là lần thứ năm hắn làm chuyện này trong ba ngày gần đây. Tâm lý khủng hoảng khi liên tiếp giết chết vô số tính mạng đã trở nên quen thuộc. Nhưng trong lòng hắn lại không ngừng an ủi chính mình, rằng những tính mạng đó chỉ là vài dã thú đã mất đi thần trí mà thôi, nếu có giữ lại thì chúng sẽ càng gây thêm nhiều tai họa cho con người, không thể nhân từ được. Nghĩ vậy, Từ Thanh Phàm từ các ngón tay lại xuất ra vô số "Liệt Viêm Hoa", theo gió bay xuống, nhờ đó mà hóa thành một trận mưa lửa rơi xuống phía dưới. Nhất thời, mặt đất Nam Hoang dưới chân Từ Thanh Phàm biến thành biển lửa, chiếu đỏ cả một vùng trời u ám. Bọn dị thú bị mê mẩn trong đám sương mù, mặc dù ở trong biển lửa, nhưng cũng không còn lực mà hí rống nữa.

Làm xong tất cả, Từ Thanh Phàm không hề nhìn xuống phía dưới mà ngự sử "Tam Trượng Thanh Lăng" bay nhanh về hướng Tây Nam.

https://thuviensach.vn

Đã là ngày thứ ba kể từ khi Từ Thanh Phàm đi theo đám người Bảo Uy lão giả thăm dò tại Nam Hoang. Trong ba ngày này, đám người đã tiến sâu mấy nghìn dặm về phía Tây Nam. Theo những gì Từ Thanh Phàm thấy, càng đi về phía này, thì càng gặp nhiều dã thú biến dị và thực vật biến dị hơn. Chỉ trong ba ngày bọn họ đã gặp bốn đợt công kích từ đám thú biến dị. Nhưng điều kì quái là, mấy loại yêu thú biến dị cấp thấp đã gặp lần trước, giờ lại không hề xuất hiện. Thậm chí cả yêu thú bình thường cũng không thấy con nào. Về phần "Cửu Ma Châu" thì vẫn chưa có manh mối, khiến Từ Thanh Phàm không khỏi hoài nghi, rốt cuộc mình có phán đoán sai lầm không.

Vùng Nam Hoang vô cùng rộng lớn, Bảo Uy lão giả lúc đó bất đắc dĩ quyết định chia mọi người làm bốn nhóm. Từ Thanh Phàm, Lữ Tử Thanh, hòa thượng Niên Nghiêu, là ba người đã đạt tới Linh Tịch kì, mỗi người một hướng, còn Bảo Uy lão giả dẫn theo Hứa Tú Dung cùng Hầu Vạn Quân đi về phía Tây Nam tìm kiếm. Nếu có nguy hiểm hay phát hiện điều gì dị thường thì dùng pháp khí lãi đã phát cho mỗi người để truyền tin cho nhau.

Nhưng cả một ngày trôi qua mà mọi người vẫn không phát hiện được gì.

- Chẳng lẽ ta đã đoán sai ? Nhưng tình trạng biến dị kiểu này đúng là càng đi về phía nam thì càng dày đặc mà.

Từ Thanh Phàm đưa thần thức xuống phía dưới mặt đất tìm kiếm, thầm nghĩ :

- Nếu tiếp tục đi thì phải tiến nhập Nam Hoang. Không lẽ thân thể sở hữu "Cửu Ma Châu" lại nằm sâu trong Nam Hoang?

Ý nghĩ vừa xuất hiện đã bị Từ Thanh Phàm lắc đầu bác bỏ. Ma Châu mặc dù có thể ma hóa phàm nhân, phàm thú, thậm chí cả yêu thú đê cấp, vô

https://thuviensach.vn

cùng huyền diệu. Nhưng ở sâu bên trong Nam Hoang, khắp nơi đều có yêu thú nhân giai, còn yêu thú địa giai và thậm chí cả thiên giai cũng thường xuyên xuất hiện. Gặp phải những yêu thú có thực lực mạnh mẽ đó thì cho dù là tu tiên giả Kim Đan kỳ cũng không dám chắc có thể bình yên trở ra. Mà người có được Ma Châu tuy có thể khống chế đám yêu thú đê cấp bị mình ma hóa, nhưng khi đối mặt với những yêu thú có giai vị cao cấp cũng không thể chống đỡ được.

Trong khi Từ Thanh Phàm còn đang thấy kì quái, khối lệnh bài hình ngọn lửa đột nhiên tỏa ra hồng quang chói mắt, tiếp đo hóa thành một đạo hồng mang, thoát khỏi sự khống chế của Từ Thanh Phàm, bay nhanh về phía xa.

Thấy lệnh bài có dị biến, Từ Thanh Phàm hơi sửng sốt, cũng ngự sử "Tam Trượng Thanh Lăng" nhanh chóng bay theo lệnh bài.

Cái lệnh bài này chính là pháp khí mà Bảo Uy đưa cho Từ Thanh Phàm, có tên "Hỏa Đồ Đằng", là một trong những pháp khí địa giai cao cấp. Lệnh bài gồm sáu mặt, một chính và năm phụ, có thể nhanh chóng triệu tập sự giúp đỡ của đồng bạn, thậm chí còn có thể thông qua pháp khí này cảm nhận tình huống của người khác, vô cùng huyền diệu.

- Chẳng lẽ có người gặp nạn? Hay ai đó đã tìm được đầu mối gì rồi?

Từ Thanh Phàm bay theo lệnh bài về phía xa, thầm nghĩ.

Qua chừng hai nén hương, lệnh bài đột nhiên mất đi quang hoa, rơi xuống sau một gò núi ở phía xa xa. Từ Thanh Phàm không chút do dự, ngự sử "Tam Trượng Thanh Lăng" chầm chậm hạ xuống phía sau gò núi.

Vừa chạm đất liền thấy Bảo Uy lão giả đem "Hỏa Đồ Đằng" thu vào trong tay áo, còn bốn người Lữ Tử Thanh đã đứng yên ở bên cạnh, rõ ràng Tử Thanh Phàm là người tới cuối cùng. Thấy mọi người bình yên vô sự, Từ

https://thuviensach.vn

Thanh Phàm liền yên tâm, đồng thời hắn cũng biết hắn có người đã phát hiện ra đầu mối dị biến của Nam Hoang.

- Tiền bối thứ tội, vãn bối đến chậm.

Sau khi xuống đất, Từ Thanh Phàm liền chắp tay tiến lên trước nói.

- Không có gì, ngươi cách xa nơi này nhất, đến trễ là chuyện bình thường, hơn nữa cũng không trễ bao lâu.

Bảo Uy lão giả khoát tay nói.

Thấy Bảo Uy lão giả không trách tội mình, Từ Thanh Phàm lại hỏi:

- Xin hỏi, tiền bối triệu tập mọi người đến là có chuyện gì? Đã phát hiện được đầu mối gì sao?

Bảo Uy lão giả hơi gật gật đầu, nói:

- Các ngươi đi theo ta.

Vừa nói, dưới chân lão xuất hiện một đám mây lớn, nâng đám người Từ Thanh Phàm chầm chậm bay lên đỉnh gò núi, rồi chỉ về phía tây nam:

- Các ngươi nhìn nơi đó xem.

Đám người Từ Thanh Phàm nhìn theo hướng tay chỉ của Bảo Uy lão giả, thấy trong màn đêm tối đen của Nam Hoang, phía tây nam lại lóe lên một chút ánh sáng hơi khác thường. Nhưng bởi khoảng cách quá xa, không nhìn rõ được đấy là cái gì, nên đám người Từ Thanh Phàm liền cùng thi triển "Thiên Nhãn Thuật", cảnh tượng ở phương xa rốt cuộc cũng hiện lên rõ ràng.

Bên ngoài hơn mười dặm, một sơn trại được làm toàn bằng hắc mộc kỳ dị nhô lên cao gần mười trượng, chiếm cả mười dặm xung quanh. Trong

https://thuviensach.vn

vẻ tráng lệ đó, tỏa ra sự nguy hiểm lẫn quỷ dị. Theo hướng đi đến của người trong sơn trại, có vẻ dân cư cũng rất nhiều. Thỉnh thoảng lại có một người cao gần trượng, da ngăm đen, trên trán có hình đồ đằng ngọn lửa xanh đi đi lại lại, đúng là cùng dạng với người thần bí mà Từ Thanh Phàm từng thấy!! Bên ngoài sơn trại lại có nhiều người hơn, cưỡi yêu thú đê cấp biến dị chạy quanh sơn trại cảnh giới, tính ra cũng đến ngàn người.

Ánh sáng thấy được chính là do những người này cầm đuốc phát ra.

- Những người đó có phải là thần bí nhân mà thế điệt đã từng thấy không?

Bào Uy lão giả hỏi.

Từ Thanh Phàm gật gật đầu, trầm giọng nói:

- Bề ngoài rất giống.

Thần sắc Từ Thanh Phàm khi nói chuyện nghiêm trọng hẳn lên, hắn không nghĩ địch nhân lại cường đại như vậy. Không nói đến thực lực của những người thần bí này thế nào, chỉ riêng đám yêu thú biến dị đê cấp này cũng đã hơn những tu tiên giả Tích Cốc hậu kỳ bình thường rồi.

- Người mà lần trước lão phu đuổi theo cũng tương tự thế này. Xem ra bọn họ đều bị "Cửu Ma Châu" ma hóa rồi.

Sắc mặt Bảo Uy lão giả cũng trầm trọng, lần này người nắm giữ Ma Châu thực lực quả rất mạnh,cho dù tu vi Kim Đan Kỳ như lão cũng không dám nói có thể ứng phó được.

Đột nhiên, Từ Thanh Phàm phát hiện bên ngoài cửa trại có vô số mộc trụ đồ đằng, mỗi khối đồ đằng khắc họa một hình tượng cổ quái khác nhau. Trong đó có một đồ đằng cao lớn, đôi mắt được khắc trên đó tỏa ra ánh sáng xanh yếu ớt, trông vô cùng quỷ dị. Mà đồ đằng này không chỉ cao lớn

https://thuviensach.vn

hơn những đồ đẳng khác rất nhiều, mà trên thân hình đầy vết đao chém, không chỗ nào ko bị phá hư, lại còn có cả máu. Vốn nó được làm bằng hắc mộc, giờ vì được tưới máu nhiều mà biến thành màu đỏ sậm.

- Man tộc!! Bọn họ là Man tộc!!

Sau khi nhìn thấy đồ đẳng đó, Từ Thanh Phàm chậm rãi nói.

- Những người này là man tộc sao? Thế điệt nhìn từ đâu mà biết?

Nghe Từ Thanh Phàm nói vậy, Bảo Uy thấy kì quái hỏi.

- Từ những mộc trụ đồ đẳng trước cửa trại kia.

Từ Thanh Phàm nói.

Tiếp đấy, Từ Thanh Phàm đem chuyện man tộc kể lại cho mọi người.

So với người Từ gia trại vì không chịu nổi áp bức của triều đình nên mới bất đắc dĩ đến vùng Nam Hoang, thì Man tộc là người sinh ra và lớn lên tại Nam Hoang. Do sinh trưởng trong hoàn cảnh nhiều hiểm nguy nên người Man tộc bản tính rất hung dữ, giết người vô cùng tàn nhẫn. Kì thật cái tên "Man Tộc" chỉ là tên gọi chung cho những chủng tộc sinh ra và lớn lên ở Nam Hoang. Trên thực tế, trong nội bộ Man tộc chia ra thành rất nhiều tộc quần nhỏ, những tộc quần này luôn bất đồng, cả ngày tranh đấu không ngừng.

Đáng tiếc người Man tộc mặc dù thân thể cùng lực chiến đấu vô cùng cường đại, nhưng chỉ là một tộc chưa được khai hóa, hơn nữa trong nội bộ lại không ngừng đấu đá lẫn nhau. Khi những người như tổ tiên Từ Thanh Phàm từ trung thổ di cư đến ngày càng nhiều, cùng Man tộc xảy ra tranh đấu kịch liệt giành nơi sinh sống, cuối cùng Man tộc địch không lại, bất đắc dĩ phải chạy vào sâu trong Nam Hoang đầy hiểm ác.

https://thuviensach.vn

Tung tích xuất hiện của Man tộc ngày càng ít, nên Từ Thanh Phàm lại tưởng man tộc đã bị tiêu vong ở sâu trong Nam Hoang. Không ngờ lại gặp nhiều người Man tộc ở đây.

Mà ngoài mộc trụ đồ đằng, các tộc quần trong Man tộc đều có các tín ngưỡng và ký hiệu thần linh riêng, khi một tộc quần tiêu diệt một tộc quần khác, thì sẽ đem đồ đằng về sơn trại, chém phá trên đồ đằng đó, chôn ở trước cửa trại, rồi tưới máu tươi lên, để thể hiện sự cường đại của mình. Hơn nữa, người Man tộc tin làm như vậy sẽ gia tăng lực lượng cho vị thần linh mà mình tôn thờ. Trước cửa trại càng nhiều đồ đằng, thì càng chứng tỏ tộc quần mình mạnh. Mà man tộc trước mặt này, đồ đằng trước cửa nhiều vô kể, không lẽ tộc quần này đã tiêu diệt toàn bộ các tộc quần man tộc trên Nam Hoang rồi sao?

Khi Từ Thanh Phàm kể lại chuyện Man tộc xong, mọi người liền hiểu ra, Bảo Uy lão giả lại càng khen ngợi:

- Thế chất kiến văn thật rộng rãi. Mấy thứ này ngay cả ta cũng không biết.

- Tiền bối quá khen, việc này tại Tu tiên giới cũng ít người biết, người không biết cũng là chuyện thường thôi. Mà vãn bối vì từ nhỏ đã sinh sống tại Nam Hoang, nên những việc này mới biết chút ít.

Từ Thanh Phàm thản nhiên cười nói.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, mọi người liền thấy kinh dị. Cái ấn tượng những người ở Nam Hoang ngang tàng bạo ngược, không có kiến thức đã ăn sâu vào trong lòng tất cả. Nhưng nhìn khí chất nho nhã điềm đạm của Từ Thanh Phàm như vậy, có chỗ nào giống người đã sinh trưởng từ nhỏ tại Nam Hoang chứ?

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 18: Quỷ Dị

- Nói như vậy, hẳn là một tộc nhân nào đó của Man tộc trong lúc vô ý mà có được "Cửu Ma Châu'. Rồi hắn dùng nó để ma hóa tộc nhân của mình, gây tai họa cho Nam Hoang?

Nghe Từ Thanh Phàm giới thiệu về Man tộc, Lữ Tử Thanh suy đoán.

- Từ tính huống hiện nay mà nói, hẳn là như thế.

Bảo Uy lão giả chậm rãi gật đầu.

- Như vậy, hiện tại chúng ta có nên quay về sư môn bẩm báo hay không?

Lữ Tử Thanh lại hỏi.

Bảo Uy lão giả nghe xong, cau mày suy nghĩ một chút. Lát sau, lão nói:

- Không. Chúng ta cần phải lẻn vào trong mấy cái sơn trại của Man tộc này mà cẩn thận dò xét một chút mới là thỏa đáng. Dù sao, mọi kết luận bây giờ đều là do chúng ta suy đoán, chưa chắc đã đúng.

- Nhưng cái man trại này canh phòng nghiêm ngặt, chúng ta muốn trà trộn để đi vào cũng không hề dễ dàng. Thậm chí, ngay cả bên trên không trung cũng có sự phòng bị. Nếu chẳng may bị bọn chúng phát hiện, lấy thực lực của chúng ta mà nói, muốn thoát thân trở ra là vô cùng khó.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm cau mày nói, lại chỉ lên bên trên của sơn trại. Đến lúc này, mọi người mới phát hiện ra trên không trung của sơn trại có mấy trăm Man tộc bị ma hóa, đang cưỡi phi cầm dị biến bay xung quanh canh phòng.

Thấy được sự lo lắng của Từ Thanh Phàm, Bảo Uy lão giả nói với vẻ hờ hững:

- Về điểm ấy, lão phu tự có đối sách.

Vừa nói, trên tay áo lão xuất hiện một lớp màu xám, trong suốt, rộng thùng thình, dài khoảng vài trượng. Cũng không biết Bảo Uy lão giả lấy vật này ra muốn làm cái gì.

Thấy ánh mắt nghi hoặc của đám người Từ Thanh Phàm, lão mỉm cười:

- Hai trăm năm trước, trong lúc vô ý, ta đã có được một kiện địa giai cao cấp pháp khí, tên là "Dung Thiên Trướng". Ngoại trừ khả năng phi hành, nó còn có thể che ẩn khí tức, che dấu thân hình vô cùng hiệu dụng.

- Nó là pháp khí??

Mọi người kinh ngạc hỏi.

Phải biết rằng, tất cả pháp khí trên đời đều do các tu tiên giả thu thập thiên tài địa bảo, sau đó dùng linh khí của bản thân kết hợp với thiên địa chi hỏa mà tế luyện thành. Cho nên, vô luận loại pháp khí nào dù nhiều hay ít đều phát ra các tia linh khí. Mà việc phát ra linh khí mạnh hay yếu trên cơ bản cũng là một trong những dấu hiệu dùng để phán đoán uy lực mạnh yếu của pháp khí. Mà cái "Dung Thiên Trướng" này, đám người Từ Thanh Phàm dĩ nhiên lại không thể cảm thấy chút linh khí ba động nào, quả nhiên là địa giai cao cấp pháp khí, huyền diệu vô cùng.

Chứng kiến vẻ mặt giật mình của mọi người, Bảo Uy lão giả nói:

https://thuviensach.vn

- Trong lúc vô ý có được, ta cũng không biết người đó dùng loại tài liệu nào để chế tạo cái pháp khí này mà không hề có một tia linh khí. Bất quá, công dụng chính của nó là che thân thể, khí tức nên có thể nào chứa linh khí được? Các ngươi thấy kì quái là phải.

- Có cái này che đậy, chúng ta sẽ an toàn hơn nhiều.

Nhìn pháp khí kì dị đó, Từ Thanh Phàm yên tâm nói.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, Bảo Uy lão giả chỉ mỉm cười, không nói thêm cái gì, đưa một ngón tay chỉ "Dung Thiên Trướng", quát khẽ:

- Khởi.

Dưới sự khống chế của Bảo Uy lão giả, "Dung Thiên Trướng" đột nhiên phình to ra, đem hết thảy đám người Từ Thanh Phàm, Lữ Tử Thanh nâng lên, sau đó hướng về phía sơn trại Man tộc bay nhanh đi, so với "Tam Trượng Thanh Lăng" của Từ Thanh Phàm còn có tốc độ nhanh hơn.

Do "Dung Thiên Trướng" trong suốt cho nên đám người Từ Thanh Phàm mặc dù bị nó bao lại quanh mình, vẫn có khả năng nhìn rõ tình hình bên ngoài. Dưới sự giúp đỡ của "Dung Thiên Trướng", sáu người rất nhanh hướng về sơn trại Man tộc bay đi. Dọc đường dù gặp không ít phi cầm biến dị bị ma hóa cùng với Man nhân, nhưng sáu người bọn họ bay qua lại không hề bị phát hiện. Cho dù là khứu giác nhạy bén của phi cầm biến dị cũng không phát giác chút dị thường nào.

Rất nhanh, mọi người bay đến giữa không trung của Man tộc sơn trại. Chỉ tại đây mới có thể chính thức cảm nhận được tột cùng về cái Man trại này. Diện tích của nó dĩ nhiên lại không dưới một tòa thành thị bình thường ở trung thổ. Bên trong, đi tới đi lui đều là những Man nhân, quần áo bằng da thú thô sơ, nhưng số lượng lại trên vạn người. Có thể thấy được sự hùng mạnh của Man tộc này. Thỉnh thoảng, có có Man nhân bị ma hóa cùng với

https://thuviensach.vn

đê cấp yêu thú đi vào trong đó. Nhưng, những Man nhân khác lại không thấy kì quái, tự hồ như chuyện này bình thường vẫn xảy ra.

Sơn trại này tất cả đều do một loại hắc mộc không biết tên tạo thành, mỗi căn nhà đều có hình thức giống nhau như đúc. Mặc dù sơn trại có khí thế khổng lồ, tuy nhiên thoạt nhìn lại có chút cũ kĩ, rồi có một chút tà dị.

Không biết tại sao, Từ Thanh Phàm luôn cảm giác thấy sơn trại dưới chân mình hơi quen thuộc. Nhưng đến tột cùng, quen thuộc như thế nào chính hắn cũng không nói được.

- Quá tĩnh lặng

Lữ Tử Thanh đột nhiên cau mày nói.

Nghe hắn nói thế, người khác mới để ý. Sơn trại này dân cư cũng không tính là ít, nhưng quỉ dị thay lại chẳng có một âm thanh nào. Mỗi người đều chỉ yên lặng bước đi, không một ai nói cười. Kể cả những đê cấp yêu thú bị ma hóa cũng đi trong im lặng.

- Hình như toàn bộ bọn họ đều đi tới chỗ bãi đất trống giữa sơn trại thì phải?

Hứa Tú Dung cẩn thận quan sát một lúc rồi nhẹ giọng nói.

Nghe Hứa Tú Dung nói, mọi người nhìn thì thấy quả nhiên là vậy. Từng man nhân đều yên lặng mà đi tới bãi đất trống rộng rãi ở giữa sơn trại. Dòng người như tạo thành một dòng lũ màu đen vô thanh, chậm rãi tiến về bãi đất nọ.

Chứng kiến thấy dị trạng trước mặt, Bảo Uy lão giả không chần chừ mà ngự sử "Dung Thiên Trướng" mang theo mọi người bay về phía bãi đất, trong giây lát đã ở trên không trung nơi đó. Rồi lão khống chế nó hạ xuống một góc vắng lặng. Tại đây, Bảo Uy lão giả không hề thu hồi lại "Dung

https://thuviensach.vn

Thiên Trướng", vẫn dùng nó để che đậy mọi người, tránh cho người khác có thể phát hiện ra tung tích.

Ở dưới, mọi người cẩn thận quan sát bãi đất trống kia, chỉ thấy nó chiếm một diện tích cực lớn, ước chừng một phần ba diện tích cả sơn trại. Nhưng nó lại vô cùng trống trải, trừ bỏ một đàn tế ở trên đài, ngoài ra không có bất cứ đồ vật gì khác. Đứng trên đàn tế là một gã có thân hình cực kì lớn, đang quỳ trước một cây mộc trụ đồ đằng mà thì thào lẩm bẩm giống như cầu khấn. Khác với các man nhân lấy da thú làm áo, người này mặc một bộ trường bào màu đen, trên đầu mang theo một một cái mũ màu vàng. Đồ án hỏa diễm màu xanh tím hiện lên đầy mặt, khiến cho người khác không thấy rõ khuôn mặt hắn.

Bên cạnh gã là một tiểu cô nương hơn mười tuổi, giống với người nọ cũng mặc một bộ trường bào mầu đen, đang lẳng lặng đứng bên cạnh nhìn. Thần sắc cô bé lãnh đạm, không hề tương xứng với tuổi tác.

Kì quái chính là, Từ Thanh Phàm xác định mình không nhận ra được người trên tế đàn nọ, nhưng lại có một cảm giác quen thuộc.

Mà mỗi khi một gã man tộc đi tới bãi đất trống này, cũng chỉ yên lặng quỳ xuống, đầu chạm tới đất, cùng với gã trên tế đàn lầm rầm cầu khấn. Man tộc đi tới bãi đất trống càng ngày càng nhiều làm nơi đó chật ních người. Nhưng quỉ dị thay, lại không có một thanh âm nào được phát ra.

- Đó là "Ma Châu".

Bảo Uy lão giả đột nhiên nói ra, nhung trong giọng nói lại lộ ra một chút sự buông lỏng, hưng phấn.

Theo phương hướng mà ngón tay lão chỉ tới, đám người Từ Thanh Phàm mới phát hiện ra trên mộc trụ đồ đằng nọ có đặt một hạt châu mầu đen. Từ những cây đuốc xung quanh làm cho ánh sáng màu xanh quỉ dị của nó được phản xạ khiến cho người ta có cảm giác ghê rợn.

https://thuviensach.vn

- Hắn lại đem “Ma Châu” đặt ở nơi đó ư?

Lữ Tử Thanh kinh ngạc nói.

- Hiện tại có thể hắn còn chưa nắm giữ được hoàn toàn “Ma Châu”.

Tương truyền, thời cổ xưa, vô luận là bảy nghìn năm trước lúc tên tiểu quốc vương kia vô ý có được “Ma Châu” hay ba nghìn năm sau đó, người nào chính thức nắm giữ được “Ma Châu”, nó sẽ dung nhập vào thân thể bọn họ, bám vào trán và hóa thành con mắt thứ ba. Lúc đó, họ sẽ có được tu vi Kim Đan hậu kì, “Ma Châu” ở trên trán còn có thể thôn phệ lòng người, lợi hại phi thường. Nhưng hiện tại, người nọ thân thể đã dị hóa, e rằng mới có được “Ma Châu” không lâu.

Bảo Uy lão giả cau mày nói, trong mắt lộ vẻ đăm chiêu, tựa như đang đấu tranh lựa chọn cái gì đó.

Thấy bộ dạng đó của lão, Lữ Tử Thanh cũng đã đoán được Bảo Uy lão giả đang suy nghĩ cái gì, vì vậy dè dặt hỏi:

- Sư bá, chúng ta có nên thừa dịp khi người nọ còn chưa nắm giữ hoàn toàn “Ma Châu” mà đoạt về đem phong ấn. Nếu không, chờ sau này khó có thể chế phục được.

Ngay lúc Bảo Uy lão giả đang muốn nói cái gì đấy, người nọ trên đàn tế tự nhiên đứng dậy, xoay người lại nhìn vô số man nhân đang quỳ lạy dưới chân.

Tiếp theo, một thanh âm hùng vĩ vang lên giữa bãi đất trống. Nhưng lại kì dị thay, người kia căn bản là không hề há mồm.

- Các con dân của ta. Mười năm trước, Ma thần vĩ đại đã đem Ma nhãn thần kì này ban cho chúng ta. Từ đó về sau, dưới sự trợ giúp của Ma nhãn, chứng ta trở nên vô cùng cường đại. Mà các tộc quần thù địch đã

https://thuviensach.vn

đem tộc nhân ta đuổi tít vào sâu trong Nam Hoang, trở thành người xa quê, dưới lực lượng vô cùng cường đại đó đã bị tộc ta hủy diệt. Hơn nữa, tộc Cửu Lê của chúng ta cũng không bao giờ vì đói mà phải khóc, lại càng không vì dã thú xâm nhập mà khủng hoảng.

Âm thanh hùng vĩ vang lên, dưới đất man nhân đang nhìn người nọ trên tế đàn mà kính phục. Mặc dù vẫn như trước quỉ dị không có phát ra một tiếng nào, nhưng đôi mắt lại vô cùng trung thành, tràn đầy sự cuồng nhiệt.

Nhưng hiện tại, có ngoại nhân muốn cướp đi Ma nhãn mà Ma Thần ban cho chúng ta, một lần nữa đem tộc ta đuổi về chỗ đáng sợ sâu trong Nam Hoang nọ. Chúng ta có khả năng đáp ứng sao?

Nghe lời nói tràn ngập sự đầu độc của người này, man nhân phía dưới sôi sục phát ra nhưng tiếng hí rống vô thanh, ánh mắt càng thêm vẻ cuồng nhiệt.

- Ngoại nhân kia, tới rồi sao các ngươi còn không hiện thân hình? Ẩn núp, đánh nén, đều chỉ là những hành vi ti bỉ mà thôi.

Đột nhiên, người nọ xoay về phía đám người Từ Thanh Phàm đang đứng mà nói.

- Chẳng lẽ với hiệu dụng thần kì của “Dung Thiên Trướng”, hành vi của đám người mình lại bị phát hiện sao?

Nghe người đó nói xong, đám người Từ Thanh Phàm thấy thất kinh trong lòng.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 19: Huyền Tu

Nghe được lời người nọ nói trên tế đàn, đám người Từ Thanh Phàm thất kinh, không nghĩ rằng ẩn dưới Dung Thiên Trướng còn có thể bị phát hiện hành tung. Bọn họ lần lượt quay lại nhìn Bảo Uy chờ lão quyết định. Nhưng Bảo Uy lão giả cũng khiếp sợ, trong mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc. Tiếp theo lão lại giật mình, rồi chợt nghĩ đến điều gì đó, quay lại đám người Từ Thanh Phàm lắc đầu ra hiệu cho bọn họ bình tĩnh không nên nóng vội. Sau đó, miệng lão khẽ nhúc nhích tựa hồ như đang cùng người nào đó nói chuyện.

- Khổ Tu Cốc Huyền Tu ra mắt thí chủ.

Ngay khi đám người Từ Thanh Phàm còn đang nghi hoặc không ngừng đối với thái độ của Bảo Uy thì một giọng nói già nua đột nhiên vang lên ngay bên cạnh. Giọng nói đó có vẻ khàn khàn, khô cứng tựa như đã lâu rồi không nói chuyện.

Thanh âm đột nhiên cất lên làm bọn Từ Thanh Phàm bị dọa một trận chết khiếp, không hề nghĩ đến bên cạnh mình còn có một người ẩn dấu. Bảo Uy trên mặt lại lộ ra vẻ đăm chiêu.

Tiếp theo một bóng người cách chỗ Từ Thanh Phàm khoảng ba thước chậm rãi hiện ra.

Cả đám nhìn theo chỉ thấy người vừa mới xuất hiện trông bộ dáng như một ông già: mặt tràn đầy nếp nhăn, hai mắt đục ngầu, trên đầu chỉ còn lại

https://thuviensach.vn

có vài sợi tóc trắng, đi chân trần. Trên người hắn khoác một chiếc áo cà sa đã cũ nát, nhìn không thấy có một tia khí thế nào, linh khí ba động cũng cực kỳ mờ mịt. Nếu không phải nhìn thấy thân thể người này sau khi xuất hện lơ lửng cách mặt đất nửa thước, đám người Từ Thanh Phàm có lẽ sẽ nghĩ hắn là một lão hòa thượng bình thường sắp chết chứ không cùng tu tiên giả có liên quan.

- Là tu sĩ của Khổ Tu Cốc?

Lữ Tử Thanh kinh ngạc nói.

Nhìn linh khí ba động mờ mịt quanh thân hắn, đấy là "Liễm Tức Quyết" của Khổ Tu Cốc, hắn không thể sai được.

Bảo Uy lão giả chậm rãi nói, tinh quang trong mắt không ngừng chuyển động, tựa như nghĩ tới điều gì đó.

Khổ Tu Cốc có thể coi là địa phương thần bí nhất trong Lục Đại Thánh Địa ở Tu tiên giới. Tu sĩ của Khổ Tu Cốc trong lòng đều chuyên tâm hướng tới việc nghiên cứu thuật trường sinh, rất ít khi tham gia vào tranh đấu của Tu tiên giới, cũng rất ít khi xuất hiện. Đến nay Khổ Tu Cốc rốt cuộc có bao nhiêu tu sĩ, thực lực mạnh yếu như thế nào, cho dù là chưởng môn của Ngũ Đại Thánh Địa còn lại cũng không thể biết rõ. Họ chỉ có thể phỏng đoán tu sĩ của Khổ Tu Cốc cũng không nhiều lắm, ước chừng mấy trăm người, nhưng người nào cũng có thực lực cường đại.

Khổ Tu Cốc cũng là môn phái ở Lục Đại Thánh Địa trong Tu tiên giới có thời gian thành lập lâu nhất, ước chừng đã bảy nghìn năm vang danh. Bên trong Khổ Tu Cốc căn bản quyền lực không nằm trong tay chưởng môn mà mỗi khi có việc cần quyết định đều là do toàn bộ tu sĩ trong Cốc cùng quyết định. Hơn nữa trong môn phái này cũng không có phân danh phận thầy trò, bởi vì tu sĩ của Khổ Tu Cốc rất ít khi thu đồ đệ. Chỉ khi nào trong Tu tiên giới xuất hiện một vị tán tu nào đó có thực lực cường đại thì

https://thuviensach.vn

tu sĩ của Khổ Tu Cốc mới xuất hiện mời tán tu đó gia nhập, gọi là đạo hữu để xưng hô.

Nghe nói Khổ Tu Cốc ở thời điểm ban đầu chỉ có mấy vị tán tu thực lực cường đại, tụ tập với nhau thảo luận nghiên cứu thuật trường sinh mà thôi. Sau này mấy vị tán tu này thấy rằng theo định kỳ gặp mặt rất phiền toái, liền tìm một địa phương yên tĩnh gần Nam Hoang để tu luyện, đây chính là nguyên hình ban đầu của Khổ Tu Cốc.

Sau này thanh danh của mấy vị tán tu càng lúc càng lớn, tu tiên giả tìm tới gia nhập càng lúc càng nhiều. Bọn họ đều vì trường sinh đại đạo mà không ngừng khổ tu, cùng nhau trao đổi công pháp cùng với kinh nghiệm tu luyện mà không hề giấu diếm, vì vậy lực lượng càng lúc càng mạnh. Cuối cùng hình thành nên một môn phái có thực lực hết sức cường đại. Môn phái này tu luyện thường hết sức gian khổ vì vậy tự xưng là Khổ Tu Cốc.

Bởi vì đa số tu sĩ trước khi gia nhập môn phái này đều là những tán tu có thực lực mạnh mẽ, vang danh một phương. Sau khi gia nhập Khổ Tu Cốc lại không hề giấu diếm thực lực, cùng nhau thảo luận nghiên cứu nên tu vi nhanh chóng được đề thăng. Tu tiên giới mặc dù biết tu sĩ của Khổ Tu Cốc rất ít nhưng cũng hề coi thường, đem nó cùng với Thanh Hư Môn, Ngũ Hành Tông, Tố Nữ Cung, Cửu Hoa Môn, Thiên Vân Tự hợp lại xưng là Tu tiên giới Lục Đại Thánh Địa.

Một người tu sĩ chỉ toàn tâm hướng tới tu đạo không hề quan tâm tới thế sự đột nhiên lại xuất hiện tại Sơn Trại của man nhân khiến đám người Từ Thanh Phàm hết sức giật mình.

- Ngoại nhân, tại sao các người lại xuất hiện ở nơi này ? Cả Nam Hoang đều là thánh địa của Cửu Lê Tộc chúng ta, không cho phép người ngoài tiến vào.

https://thuviensach.vn

Phía trên tế đàn, người nọ lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Huyền Tu vừa mới xuất hiện, giọng nói oai nghiêm truyền khắp cả Man trại, cả người tỏa ra một luồng khí tức hết sức nguy hiểm.

Nhìn trước mặt có vô số Man nhân đang dùng ánh mắt đầy cừu hận nhìn mình, trên khuôn mặt già nua của Huyền Tu không hề biểu lộ chút bận lòng, chỉ dùng giọng nói khàn khàn khô khốc của mình hỏi:

- Xin hỏi các hạ xưng hô như thế nào ? Vừa rồi tại sao có thể nhìn ra "Liễm Tức Quyết" của ta?

Nhìn thấy Huyền Tu hoàn toàn không bị uy áp của mình lay động, người nọ cũng hơi ngạc nhiên. Trầm mặc một lát, giọng nói hùng vĩ của hắn lại một lần nữa vang vọng khắp Man trại.

Ta tên là Na Hưu, là chủ nhân của Cửu Lê Tộc, người phát ngôn của vĩ đại Ma thần tại thế gian. Về phần tại sao có thể nhận ra Liễm Tức Quyết của ngươi, đó là vì ta có được lựu lượng của Ma nhãn, không gì có thể làm khó được Ma nhãn.

Hưu ngạo nghễ nói:

- Giờ đến phiên ngươi trả lời vấn đề của ta, ngoại nhân.

Huyền Tu ánh mắt tựa như cố ý tựa như vô ý liếc nhìn Ma Châu đang được đặt trên Mộc Trụ Đồ Đằng, sau đó mở miệng nói:

- Một năm trước, Khổ Tu Cốc bọn ta có ba vị đạo hữu từng đến Nam Hoang thu thập tài luyện để luyện đan, nhưng sau đó không thấy tin tức gì. Xin hỏi có phải là thí chủ ra tay hay không?

- Nam Hoang là của Cửu Lê Tộc, bất luận là kẻ nào không có sự đồng ý của ta đều không thể tự ý tiến nhập.

https://thuviensach.vn

- Nói như vậy, ba gã đạo hữu của ta mất tích là có liên quan đến thí chủ ?

Huyền Tu có chút trầm mặc sau đó hỏi.

- Ma nhãn là phải dùng máu tươi để tế. Người thực lực càng mạnh thì càng kích thích lực lượng của Ma Thần ở trong Ma Nhãn.

Nghe được Na Hưu trả lời, Huyền Tu cũng im lặng không nói, cứ như vậy lẳng lặng đứng giữa không trung, hai mắt khép lại, trong miệng thì thào mặc niệm, tựa như là cầu nguyện cho các vị đạo hữu đã chết. Hồi lâu sau, Huyền Tu cũng cầu nguyện xong, nhưng vẫn không nói thêm gì, thân mình chậm rãi nâng lên cao, sau khi cách mặt đất ba trượng liền hướng về phương bắc nhanh chóng bay đi.

Nhưng Na Hưu vẫn âm thầm quan sát Huyền Tu. Lúc này hai mắt đột nhiên bắn ra hai đạo tử quang màu xanh yêu dị đến thân thể của Huyền Tu đang lơ lửng trên không trung, nói:

- Ta nói rồi, Nam Hoang là thánh địa của Cửu Lê Tộc, không có sự đồng ý của ta thì không kẻ nào có thể đặt chân lên. Ngươi đã phá vỡ quy củ đó.

Sau khi bay lên không trung, Huyền Tu liền phát hiện chung quanh mình lúc này đã bị vây quanh đầy những Man nhân đã bị ma hóa đang cưỡi trên lưng những phi cầm biến dị, trong tay cầm các loại vũ khí nguy hiểm mà trừng mắt nhìn mình. Nhưng hắn cũng không để ý, chỉ lạnh lùng nhìn xuống Na Hưu đang đứng ở trên tế đàn dưới chân hỏi:

- Vậy ngươi định thế nào?

- Ngươi có được lực lượng mạnh nhất trong số tất cả tu tiên giả mà ta đã gặp trước đây. Dùng ngươi để tế luyện Ma Thần ở trong Ma Nhãn sẽ khiến cho Ma Thần ban cho ta lực lượng cường đại.

https://thuviensach.vn

Theo lời nói của Hưu, trên bầu trời, đám Man nhân bị ma hóa đang im lặng lần lượt gào rú, hướng Huyền Tu cưỡi phi cầm biến dị xông tới, tựa như tạo thành một đám mây màu đen nhanh chóng ép về phía Huyền Tu. Trong nhất thời trên bầu trời tràn đầy tiếng vỗ cánh như xé gió của đám phi cầm biến dị.

Nhưng Huyền Tu sắc mặt không thay đổi, không hề nhìn về phía đám ma nhân đang xông tới mà lại khẽ nhắm hai mắt. Đột nhiên, trên bầu trời xuất hiện những âm thanh lôi đình cùng với vô số những tia chớp màu vàng cực đại lần lượt đánh vào những ma nhân đang hung hăng nhằm Huyền Tu xông tới, chiếu sáng cả man trại, giống như ánh sáng ban ngày.

Lôi điện đánh xuống với tốc độ rất nhanh, đám ma nhân trên bầu trời hoàn toàn không có cách nào tránh né đã bị những tia chớp đó bổ trúng. Trước uy lực của thiên địa, chúng hoàn toàn không có sức chống cự, thân thể lần lượt hóa thành bụi phấn rơi trên mặt đất.

- Thật là lợi hại !

Nhìn thấy mấy trăm ma nhân cùng với phi cầm biến dị dưới uy lực của tia chớp đang lần lượt biến thành bụi phấn, trên mặt Na Hưu không hề lộ ra nét giật mình ngược lại còn hết sức hưng phấn. Đối với thực lực của Huyền Tu hoàn toàn không có chút lo lắng nào.

- Lôi pháp!

Chứng kiến Huyền Tu thi triển đạo pháp, Từ Thanh Phàm kinh ngạc thốt lên.

Người này thực lực thật là mạnh. Lữ Tử Thanh cũng khiếp sợ nói.

Lôi Pháp là đạo thuật có uy lực mạnh nhất trong tất cả các đạo thuật, lấy chính bản thân dung hợp cùng với thiên địa linh khí sau đó dẫn động thiên địa uy lực, rất khó để luyện thành.

https://thuviensach.vn

Nhìn Huyền Tu không cần sử dụng bất cứ pháp khí gì vẫn có thể đứng lơ lửng trong không trung, Từ Thanh Phàm biết tu vi thấp nhất của hắn cũng là Kết Đan Kỳ nên mới có thể sử dụng lôi pháp như vậy. Để thi triển lôi pháp cần phải dung hợp bản thân với thiên địa linh khí, cho nên trên người linh khí ba động sẽ hết sức mãnh liệt. Nhưng nhìn Huyền Tu khi thi triển lôi pháp trên người lại không hề có một linh khí ba động nào, vô cùng nhẹ nhàng, thoải mái khiến cho đám người Từ Thanh Phàm kinh ngạc.

- Lát nữa, nhân lúc Huyền Tu đi ngăn chặn tên man nhân Hưu kia, ta sẽ thừa cơ đi cướp Ma Châu, các ngươi giúp ta ngăn cản những kẻ khác.

Bảo Uy lão giả lúc này vẫn đang trầm mặc nhìn Huyền Tu đứng trong không trung đột ngột hướng sang đám người Từ Thanh Phàm nói.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 20: Chiến Ma

Nghe Bảo Uy lão giả nói, đám người Từ Thanh Phàm trong lòng hơi sửng sốt, nhưng ngay lập tức hiểu. Vì có sự xuất hiện của Huyền Tu, càng làm cho lão thêm quyết tâm ra tay cướp lại Ma Châu.

- Nhưng nếu Huyền Tu tôn giả kia không cùng Na Hưu chiến đấu mà tìm cách lẩn trốn thì sao?

Lữ Tử Thanh lo lắng hỏi.

- Sẽ không đâu. Vừa rồi ta đã nói chuyện với hắn, hắn sẽ phụ trách việc thu hút Na Hưu, còn ta thừa cơ đi cướp Ma Châu. Các người giúp ta ngăn cản những tên Ma binh khác là được rồi.

Bảo Uy lão giả lắc đầu nói.

Đám người Từ Thanh Phàm đột nhiên nhớ tới hành động có phần kỳ quặc của lão lúc trước, khi đó họ chỉ tưởng Bảo Uy lão giả thì thào lẩm bẩm điều gì đó. Nhưng hiện tại nghĩ lại, hẳn là lúc đó vì Na Hưu nhắc nhở nên lão phát hiện ra vị trí của Huyền Tu, bèn dùng Truyền Âm Thuật cùng Huyền Tu trao đổi đối sách.

Nghĩ thông suốt điều đó, Từ Thanh Phàm gật đầu nói, nhưng rồi lại cau mày nói:

- Cho dù tính thêm cả Huyền Tu tôn giả, lực lượng của chúng ta e rằng vẫn không đủ để có thể đánh với Na Hưu. Hắn quá mạnh, với lại số lượng

https://thuviensach.vn

Ma binh hắn khống chế quá nhiều, sợ rằng chúng ta cho dù có thể đoạt được Ma Châu cũng không có cách nào chạy thoát.

Tôn giả là danh xưng của Tu tiên giới đối với tu sĩ Khổ Tu Cốc, cho nên Từ Thanh Phàm cùng Lữ Tử Thanh đều gọi Huyền Tu là Huyền Tu tôn giả.

- Nếu như bây giờ không cướp được, đợi đến khi tên Na Hưu kia hoàn toàn nắm giữ Ma Châu, sẽ khiến cho Tu tiên giới sau này tổn thất càng lớn.

Bảo Uy lão giả sắc mặt vô cùng ngưng trọng, trầm giọng chậm rãi nói:

- Hơn nữa các ngươi cũng không cần phải lo lắng quá mức. Huyền Tu tôn giả đến đây trước chúng ta nửa ngày, đã sớm dùng "Phi Phù Lệnh Tiễn" thông báo cho Khổ Tu Cốc. Cho nên, chúng ta chỉ cần ngăn cản Na Hưu cùng đám Ma binh của hắn khoảng một canh giờ là được. Lúc đó sẽ có tu sĩ của Khổ Tu Cốc đến tiếp ứng cho chúng ta.

Nghe lời lão nói, sắc mặt của mọi người đều hết sức ngưng trọng rồi khẽ gật đầu. Bởi vì bọn họ biết, mặc dù chỉ là ngăn cản một canh giờ sẽ có viện binh, nhưng e rằng vẫn phải một hồi khổ chiến.

- Tú Dung, Vạn Quân. Hai người các ngươi ở nguyên chỗ này, không cần phải đi ra, đợi thời cơ tiếp ứng.

Chứng kiến sắc mặt trầm trọng của mọi người, Bảo Uy lão giả khẽ thở dài một tiếng, sau đó quay qua Hứa Tú Dung cùng Hầu Vạn Quân nói. Tiếp đó lại đem phương pháp khống chế "Dung Thiên Trướng" cẩn thận giảng giải cho hai người. Mặc dù lấy công lực của hai người hiện tại, e rằng khó có thể khống chế tốt cao cấp pháp khí này. Nhưng dùng để tự bảo vệ mình cũng đủ rồi.

- Vâng, sư thúc.

https://thuviensach.vn

Hứa Tú Dung ảm đạm nói. Hầu Vạn Quân mặc dù như trước trầm mặc không nói, nhưng vẻ mặt cũng đã có chút khác thường.

Mặc dù Bảo Uy lão giả nói là cho hai người ở lại tiếp ứng, nhưng trên thực tế có ý gì mọi người đều hiểu rất rõ ràng. Đám thủ hạ Ma binh của Na Hưu rất đông đảo, lại bị ma hóa nên thực lực tăng mạnh, e rằng không hề thua kém tu tiên giả Tích Cốc hậu kỳ. Lấy thực lực của Hầu Vạn Quân cũng không phải là đối thủ, còn Hứa Tú Dung thì có thực lực để liều mạng nhưng tâm lại quá mềm yếu, không thích hợp với sự khốc liệt của chiến tranh. Nếu như trong quá trình chiến đấu còn phải phân tâm lo lắng cho hai người thì chi bằng để hai người ở lại "Dung Thiên Trướng" sẽ an tâm hơn.

Mà Hứa Tú Dung cùng Hầu Vạn Quân cũng hiểu được ý tứ của Bảo Uy lão giả. Biết việc này mình không thể thay đổi được, cho nên đã lặng im đáp ứng một tiếng, nhưng trong lòng lại thầm oán bản thân vô dụng. Hứa Tú Dung lại lén nhìn Từ Thanh Phàm một cái, phát hiện sắc mặt hắn cũng không có gì thay đổi, vẫn bình tĩnh như trước, có chút thở phào nhẹ nhõm trong lòng nhưng không khỏi xuất hiện một tia thất vọng.

- Thanh Phàm điệt nhi, lần này e rằng cần phải liên lụy ngươi rồi. Vốn ngươi không cần phải tham dự vào chuyện này, hơn nữa thân là trưởng bối của phái khác, ta cũng không có tư cách ra lệnh cho ngươi. Nên lần chiến đấu này nếu ngươi không muốn mạo hiểm tham gia thì có thể cùng với Hứa Tú Dung và Hầu Vạn Quân ở lại trong "Dung Thiên Trướng". Ta tuyệt đối không trách tội ngươi.

Bảo Uy quay đầu lại nhìn Từ Thanh Phàm nói.

- Ma Châu xuất thế là đại sự của Tu tiên giới. Vãn bối thân là một thành viên của Tu tiên giới cũng không thể thoái thác.

Từ Thanh Phàm chắp tay trả lời, vẻ mặt như trước là bình tĩnh, không hề có chút khẩn trương.

https://thuviensach.vn

Chứng kiến bộ dáng của Từ Thanh Phàm, Bảo Uy thở dài một tiếng:

- Liên lụy điệt nhi rồi.

- Tiền bối không cần khách khí.

Từ Thanh Phàm nhẹ nhàng nói

Kỳ thật trong lòng Từ Thanh Phàm không hề đồng ý cho lần hành động này. Không biết có phải do đọc quá nhiều kinh thư hay là do dáng người thư sinh mà Từ Thanh Phàm ngày càng có khuynh hướng trầm ổn. Chuyện này nếu như giao cho Từ Thanh Phàm làm chủ, hắn trước hết là nghĩ cách thoát khỏi Man trại. Sau đó hợp lực của các đại môn phái Tu tiến giới tạo thành lực lượng khổng lồ rồi mới tiến đến tiêu diệt Man trại đã bị ma hóa này. Khi đó có thể Na Hưu đã nắm chắc quyền khống chế Ma Châu trong tay, nhưng đối mặt với sự vây công của hơn mười cao thủ Kim Đan kỳ e rằng cũng khó có thể xoay chuyển tình thế. Làm như vậy mặc dù là kéo dài thêm thời gian nhưng phần thắng sẽ lớn hơn.

Đáng tiếc Huyền Tu tôn giả của Khổ Tu Cốc đã bị Na Hưu phát hiện, mà Bảo Uy lão giả cũng nhân cơ hội này mà ra tay cướp đoạt Ma Châu, làm cho Từ Thanh Phàm không thể phản bác. Từ thái độ của đám người Lữ Tử Thanh, cũng như việc lão vô cùng khách khí với hắn, nhưng hắn lão là một người vô cùng tự phụ, cố chấp. Mặc dù mình có ý kiến khác nhưng chỉ sợ cũng không làm cho lão đổi ý mà chỉ khiến mâu thuẫn tăng thêm. Nếu đã không thể thay đổi, vậy thì chỉ có cố gắng hết sức trợ giúp thôi.

Từ Thanh Phàm đương nhiên biết lần tấn công này có bao nhiêu nguy hiểm. Mặc dù Bảo Uy lão giả đã nói viện binh của Khổ Tu Cốc trong vòng một canh giờ nữa sẽ đến, nhưng trong một canh giờ đấy có thể phát sinh ra chuyện xấu gì ai cũng không thể biết trước. Tuy nhiên không có cách nào khác, Từ Thanh Phàm đã từng cân nhắc không tham dự hành động mạo hiểm này của Bảo Uy lão giả, rồi lại phát hiện chính mình đã không có sự

https://thuviensach.vn

lựa chọn khác. Nếu làm như vậy, chỉ có thể có hai loại kết quả: Một là đám người Bảo Uy lão giả mạo hiểm thành công, không chỉ có thể cướp đoạt Ma Châu đồng thời cũng trụ được đến khi viện binh của Khổ Tu Cốc đến. Như vậy thanh danh mình là người đầu tiên tham sống sợ chết, không tham dự chiến đấu sẽ nhanh chóng truyền khắp Tu tiên giới. Đến lúc đó không chỉ có bị sư môn trừng phạt mà còn bị tu sĩ của cả thiên hạ chê cười. Hai là hành động của Bảo Uy lão giả thất bại, không những không cướp được Ma Châu ngược lại còn bị Na Hưu giết chết, đến lúc đó mình làm cách nào để thoát khỏi Man trại? Cho nên Từ Thanh Phàm chỉ có thể đáp ứng Bảo Uy lão giả mà tham gia hành động.

Tiếp đó, lão đem kế hoạch hành động đối với mọi người giảng giải cẩn thận một lần.

Mà bên này trong lúc mọi người đang lo lắng cho hành động tới, sắc mặt trở nên vô cùng trầm trọng, thì bên kia Huyền Tu đã lâm vào khổ chiến.

Thực lực của Huyền Tu rất mạnh, thi triển Lôi pháp đạo thuật cũng hết sức nhẹ nhàng hiển nhiên đã có ít nhất tu vi là Kim Đan kỳ. Nhưng trong lòng hắn lại cảm giác có điều gì đó không ổn.

Huyền Tu vẫn đang khống chế tiếng sấm động cùng với những tia chớp không ngừng từ đám mây đen trên bầu trời đánh xuống đám ma binh, biến chúng thành bụi, đến bây giờ số lượng ma binh chết cũng đã gần ngàn tên. Tiếng sấm động vang lên không ngừng làm cho tai mọi người trở nên đau nhức. Theo tia chớp lóe sáng, cả Nam Hoang phảng phất sáng rực như ban ngày. Uy thế nhất thời đúng là có một không hai. Nhưng mà đám Ma binh lại vẫn như trước, không hề có chút sợ hãi, tiếp tục ngự trên biến dị phi cầm lao vào tấn công Huyền Tu. Đối với sự uy hiếp của thiên địa đối với tính mạng mình coi như không có để ý đến.

https://thuviensach.vn

Nhưng Lôi pháp dù sao cũng là đạo pháp có uy lực cường đại, dùng bản thân dẫn động thiên địa linh khí, cho nên tiêu hao linh khí cũng rât lớn. Huyền Tu mặc dù công lực thâm hậu, đạo pháp thông huyền nhưng vì liên tiếp sử dụng Lôi pháp nên linh khí trong cơ thể bất tri bất giác cũng đã tiêu hao hơn hai phần ba.

Cảm nhận được linh khí trong cơ thể đang tiêu hao, Huyền Tu không khỏi rùng mình.

Chẳng lẽ là Na Hưu muốn dùng đám Ma binh này để tiêu hao linh khí của bản thân mình?

Nghĩ tới đây, Huyền Tu cẩn thận suy xét. Hắn không dùng đến uy lực cường đại của Lôi pháp nữa mà lại dùng Kim hệ đạo pháp có công thủ toàn diện hơn, chỉ thấy trên bầu trời tiếng sấm rung chớp giật đang dần thu nhỏ lại. Nam Hoang một lần nữa khôi phục vẻ âm u ban đầu. Tiếp đó, một đoàn Kim quang mãnh liệt lóe ra, vô số Kim linh khí biến thành Kim sắc binh khí từ trên người Huyền Tu bắn ra bốn phía. Dưới sự công kích của Kim hệ đạo pháp, vô số Ma binh ngự trên biến dị phi cầm đang hướng Huyền Tu xông tới lần lượt bị đánh thành thành những mảnh nhỏ. Trên bầu trời nhất thời tạo thành một màn tinh phong huyết vũ. Vẫn như cũ, đám Ma binh tựa hồ vô cũng vô tận không có cách nào tiến đến gần thân hình của Huyền Tu. Còn Huyền Từ lúc này toàn bao bọc bởi kim quang tựa như chiến thần, uy quang chói mắt.

Mà Na Hưu vẫn lẳng lặng đứng ở trên tế đàn, hứng thú quan khán chiến đấu trên bầu trời. Mặc dù thủ hạ mMa binh của hắn đã bị Huyền Tu tiêu diệt gần phân nửa, nhưng vẻ mặt hắn vẫn không có một tia phẫn nộ, chỉ là thần sắc càng thêm hưng phấn mãnh liệt mà thôi. Nếu như quan sát cẩn thận thì sẽ nhận thấy, mỗi tên ma binh sau khi bị Huyền Tu tiêu diệt thì từ trên trán toát ra một tia màu xanh mờ mờ quỷ dị, bay trong thiên địa. Tiếp đó bị thân thể Na Hưu trên tế đàn hút vào, hình đồ án quỷ dị trên mặt của Na Hưu càng lúc càng hiện rõ.

https://thuviensach.vn

Đồng thời tiểu cô nương đứng cùng Hưu trên tế đàn không biết từ lúc nào đã ôm hai đầu gối ngồi ở trên Tế đàn, tóc dài che kín mặt, chỉ lộ ra hai mắt lãnh đạm nhìn Na Hưu ở bên cạnh. Đối với chiến đấu tàn khốc trên bầu trời không hề có chút hứng thú hay sợ hãi.

Cuối cùng hình như đã chán ghét cảnh chiến đấu tựa như trò chơi trước mặt , tay phải vô thanh vô tức vung lên, Ma binh trên bầu trời giống như nhận được lệnh của Na Hưu lập tức thối lui không còn một tên.

Chứng kiến đám ma binh rút lui không còn một tên, Huyền Tu hơi nghi hoặc nhìn xuống Na Hưu trên tế đàn, đột nhiên lại nghe thấy một giọng nói oai nghiêm vang lên.

- Ngoại nhân, ta không thể không thừa nhận ngươi mạnh hơn rất nhiều so với sự tưởng tượng của ta. Nhưng cho dù ngươi có mạnh đến đâu cũng không thể so sánh với lực lượng của vĩ đại Ma thần. Ma Nhãn có được ngươi làm huyết tế, như vậy càng làm cho thực lực của ta thêm mạnh mẽ. Ngoại nhân, mau đem máu, linh hồn, lực lượng của ngươi dâng cho ta.

Theo giọng nói không ngừng vang xa, sương mù màu đen từ thân thể của Na Hưu không ngừng lan xa, phảng phất như vô cùng vô tận, có thể cắn nuốt tất cả ánh sáng trong thiên địa.

- Chính là lúc này.

Chứng kiến Na Hưu rốt cuộc không nhịn được tự mình công kích Huyền Tu, Bảo Uy lão giả khẽ quát một tiếng, lao ra khỏi "Dung Thiên Trướng", hướng về phía tế đàn bay tới.

Theo tiếng quát nhẹ của Bảo Uy lão giả, Từ Thanh Phàm, Lữ Tử Thanh, Thượng Niên Nghiêu cũng đi theo lão, rất nhanh hướng về phía Tế đàn bay đi.

- Từ sư huynh! Huynh phải cẩn thận.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt khi Từ Thanh Phàm vọt ra khỏi “Dung Thiên Trướng”, giống như nghe được giọng nói của Hứa Tú Dung lo lắng vang lên.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 21: Dị Biến

- Từ sư huynh. Huynh phải cẩn thận nhé.

Trong lúc Từ Thanh Phàm nhanh như cắt xuất ra "Dung Thiên Trướng", phía sau truyền đến một thanh âm có chút hoảng hốt, nhưng ân cần của Hứa Tú Dung.

- Nàng nói với ta ư?

Nghe thanh âm đó, trong lòng Từ Thanh Phàm thầm nghi hoặc, cuối cùng lắc đầu bác bỏ suy nghĩ ấy:

- Hứa sư muội trước giờ chưa từng nói gì với ta, sao giờ lại như vậy. Có lẽ là nói với Lữ sư huynh và hòa thượng sư huynh thôi, chắc ta đã nghe lầm.

Bãi đất trống giữa Man trại này cực kì lớn, mà mọi người lại ở một góc hẻo lánh, ước chừng cách đàn tế trăm trượng. Trong chốc lát, Bảo Uy lão giả cùng với hai người kia đã tới rất gần tế đàn. Còn Từ Thanh Phàm tụt lại sau hơn mười trượng

Thấy đám người Bảo Uy phía xa đang xông về trước, Từ Thanh Phàm gấp gáp lắc đầu vứt bỏ ý nghĩ ấy trong lòng, tập trung tinh thần để chuẩn bị khổ chiến. Đồng thời, "Thần Hành Chi Thuật" cùng "Quy Tượng Báo" đã được thi triển, trong chốc lát tốc độ đạt tới cực hạn, thân thể hóa thành từng đạo tàn ảnh, cuối cùng cũng tới gần Thượng Thiên Nghiêu. Còn Lữ Tử

https://thuviensach.vn

Thanh tu tập Phong hệ đạo pháp, tốc độ cực nhanh, không hề thua kém Từ Thanh Phàm nên hắn chỉ còn cách tế đàn chưa tới mười trượng.

Mà Bảo Uy lão giả nhanh như chớp đã bay vào trong sân của tế đàn, hướng về Mộc trụ đồ đằng đoạt lấy Ma Châu. Tốc độ cực nhanh của lão làm cho đám Man nhân cùng Ma binh không kịp trở tay. Trên thực tế, vì đám người Từ Thanh Phàm bay quá nhanh nên bọn chúng chỉ tưởng như có trận gió thổi nhẹ qua người mà thôi.

Trong khi đó, Na Hưu đang ở trên bầu trời cùng Huyền Tu giao chiến, thân thể hắn cùng hắc khí đã biến thành cự xà, công thủ kinh khủng không thôi. Mặc dù Kim hệ đạo pháp của Huyền Tu vô cùng lợi hại, nhưng không thể phá được lớp hắc vụ xung quanh người Na Hưu mà tổn thương tới bản thể hắn. Mỗi lần cự xà do Na Hưu biến thành phun ra một đạo hắc vụ, lại làm cho Huyền Tu tránh né chật vật một hồi lâu. Vốn Huyền Tu định dùng Kim linh khí biến thành Kim giáp để bảo vệ quanh người, nhưng khi phát hiện ra hắc vụ này còn có khả năng ăn mòn linh khí, làm hắn vô cùng kinh hãi, không dám đụng tới nó chút nào nữa. Những chiếc răng nanh sắc nhọn trong miệng cự xà, cộng thêm chiếc đuôi tấn công cực nhanh, làm cho Huyền Tu phòng ngự vô cùng khó khăn. Trong lúc nhất thời hắn rơi vào thế hạ phong.

Thần thông của Ma Châu quả bất phàm. Mặc dù chưa nắm bắt được toàn bộ sức mạnh của nó, nhưng cũng có thể làm cho Kim Đan kì cao thủ như Huyền Tu chật vật không thở nổi, chẳng trách nó bị cả Tu tiên giới xem như là một đại họa.

Lúc Na Hưu đang chiếm được thế thượng phong, chợt cảm thấy một người có thực lực rất mạnh đột ngột xuất hiện, bay về phía tế đàn cướp Ma Châu, hắn không khỏi rống lên giận dữ, xoay người lại phóng đi. Mà Huyền Tu đang bị hắn chèn ép, chỉ có thể phòng thủ lại bắt đầu toàn lực thi triển Lôi pháp. Tiếng sấm ầm ầm vang lên, vô số tia chớp từ trên trời đánh xuống, trong lôi điện ẩn chứa dương cương chi khí của thiên địa, chính là

https://thuviensach.vn

khắc tinh của hắc khí xung quanh người Na Hưu, làm cho nó bị đánh tan không ít. Sau đó, Huyền Tu khống chế lôi điện trên bầu trời hóa thành một tấm điện võng, gấp gáp chặn đứng Na Hưu. Mặc dù hắn liên tiếp rống hận, thân thể biến thành cự xà mà đấu đá với điện võng, nhưng trong một khoảng thời gian ngắn không cách nào phá tan nó để quay về tế đàn bảo vệ Ma Châu được.

- Thành công rồi!

Thấy Bảo Uy lão giả không hề bị ngăn trở gì mà cướp đoạt Ma Châu tới tay, Từ Thanh Phàm đi theo sau trong lòng có cả vui mừng lẫn sợ hãi. Không nghĩ rằng kế hoạch này lại dễ dàng như vậy.

Ngay lúc Từ Thanh Phàm còn đang âm thầm cảm thấy may mắn, thì chuyện tình quỷ dị đã xảy ra. Sau khi Bảo Uy đoạt được Ma Châu, thân hình đột nhiên dừng lại, không giống như kế hoạch cũ là vọt chạy đi xa, lão lại lẳng lặng đứng trên tế đàn. Trên tay vẫn cầm Ma Châu như trước, nhưng sát khí lại chầm chậm xuất hiện trên mặt, mà tử thanh quang mang âm u trên Ma Châu lại đang bay vào trong người lão.

- Không ổn. Ma Châu này có khả năng ma hóa cả người tiếp xúc với nó.

Chứng kiến dị trạng đang xảy ra trên người Bảo Uy lão giả, Lữ Tử Thanh kinh hãi kêu lên, đồng thời trên tay nhanh chóng xuất hiện pháp khí "Phong Hành Phiến", huy động cương phong đánh vào cổ tay phải đang nắm Ma Châu của Bảo Uy. Lúc này, hắn đã bất chấp phạm thượng.

Nhưng khi cương phong nhận đánh tới, màn hắc vụ đột nhiên che trước mặt Bảo Uy lão giả, cuối cùng đem cả thân thể lão che khuất. Nhất thời, cả người Bảo Uy đều ẩn dấu trong hắc vụ, còn phong nhận mà Lữ Tử Thanh đánh tới bị nó thôn phệ sạch sẽ, không để lại chút dấu vết nào.

https://thuviensach.vn

Chứng kiến Bảo Uy lão giả đoạt Ma Châu không được, ngược lại còn bị nó khống chế, bị nhốt tại không trung, Na Hưu không khỏi thở dài một hơi. Nhưng hắn lại càng thêm sốt ruột mà tả xung hữu đột với điện võng. Miệng rống lên liên tiếp, điện võng bị hắn đánh mạnh vào cũng dần dần trở nên ảm đạm, lung lay muốn vỡ. Còn sắc mặt Huyền Tu đang khống chế nó cũng trở nên trắng bệch, hiển nhiên không thể kiên trì bao lâu được nữa. Thấy Bảo Uy ở dưới chân tế đàn bị hắc vụ vây quanh, trên mặt Huyền Tu vốn luôn luôn bất định cũng bắt đầu xuất hiện thần sắc lo lắng.

Ngay lúc này, Từ Thanh Phàm đi sau mà tới trước, vọt lên tế đàn. Chứng kiến biến hóa quỷ dị trước mắt, sắc mặt hắn đại biến, kinh hãi nói:

- Ma Châu đoạt chủ.

Nguyên lai, Ma Châu vốn từ trăm vạn oan hồn cùng thiên địa âm tuế mà tạo thành. Mặc dù thân là pháp bảo, cũng có chút linh thức đơn giản, nhưng nó lại có khả năng đoạt chủ. Chỉ cần Ma Châu nhận chủ xong, nó sẽ đem tới cho chủ nhân thực lực vô cùng cường đại, đồng thời cũng thay đổi tâm tính của chủ nhân. Cho nên, từ phương diện nào đó mà nói, khi một người có được Ma Châu, không phải hắn tế luyện nó để dùng, mà chính Ma Châu tế luyện hắn để làm chủ. Hơn nữa, trừ bỏ người luyện chế ra nó là "Ma Tổ", Ma Châu sẽ không bảo trì sự trung thành với bất kì ai. Một khi phát hiện ra có kẻ mạnh hơn, nó sẽ không chút do dự mà vứt bỏ chủ nhân ban đầu rồi đi tế luyện chủ nhân mới. Có thể nói là quá quỷ dị.

Hiển nhiên, khi Bảo Uy đoạt được Ma Châu, trong nháy mắt, nó cảm nhận được lão mạnh hơn so với chủ nhân cũ của mình trước khi ma hóa nhiều. Vì thế nó chuẩn bị "tế luyện" Bảo Uy thành chủ nhân mới. Trong khí đó thì Bảo Uy lão giả chỉ nghĩ đến việc đoạt Ma Châu, căn bản là không hề phòng bị. Dưới tâm tình buông lỏng đó, dĩ nhiên lão đã bị Ma Châu khống chế.

https://thuviensach.vn

Thấy tình cảnh diễn ra trước mắt, Từ Thanh Phàm đi về phía đàn tế rồi nói với Thượng Niên Nghiêu:

- Thượng sư huynh, huynh hãy ngăn cản Ma binh cùng Man nhân. Còn ta nghĩ biện pháp cứu Bảo tiền bối.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, mặc dù Thượng Niên Nghiêu đang lo lắng khi chứng kiến tình huống của Bảo Uy lão giả, nhưng cũng lặng lẽ xoay người lại, bay về phía có vô số Ma binh, Man nhân. Hắn biết, lúc này mình chỉ có thể tin tưởng vào Từ Thanh Phàm, người có học thức phong phú nhất trong đám mà thôi.

Lúc này, trên bãi đất trống giữa Man trại, vô số Ma binh vọt tới trước tế đàn, còn kèm theo rất nhiều thân hình khổng lồ của yêu thú biến dị đê cấp. Nhìn từng đám địch nhân đông nghìn nghịt đang áp sát mình, mặc dù Thượng Niên Nghiêu vẫn luôn luôn bình tĩnh, đến bây giờ sắc mặt hắn lại không tránh khỏi trở nên trắng bệch. Nhưng vẫn tỉnh táo, mười ngón tay kết lại, mặt đất trước mặt dưới sự khống chế của hắn bắt đầu rung chuyển mãnh liệt. Rất nhiều Man nhân thực lực không đủ đã té nhào trên mặt đất, trận hình vì thế mà bị rối loạn. Tiếp theo, hơn mười tường thạch rộng lớn, vững chắc đột ngột từ dưới đất mọc lên, đất đai nứt ra, tám con nham thạch khôi lỗi liền xuất hiện ngăn chặn công kích của biến dị yêu thú và Ma binh. Đê cấp yêu thú có thực lực vô cùng mạnh mẽ, số lượng lại chiếm đa số, mặc dù nham thạch khôi lỗi ngăn chặn được đợt công kích đầu tiên, nhưng tùy thời có thể bị phá hủy.

Thượng Thiên Nghiêu vẫn không dám dừng lại, mười ngón tay kết lại không thôi. Bởi vì chỉ quyết biến ảo rất nhanh, nên chỉ có thể nhìn thấy từng đạo tàn ảnh của hai tay hắn. Dưới sự khống chế của Thượng Thiên Nghiêu, đám Ma binh biến dị cùng với yêu thú cảm thấy thân thể đột nhiên nặng nề không thôi, thế công một lần nữa dừng lại. Rốt cục Thượng Thiên Nghiêu tạm thời cũng đã ngăn cản thành công đợt tấn công của Ma binh.

https://thuviensach.vn

Chỉ có điều, trong thời gian ngắn hắn liên tiếp sử dụng “Hám Địa Thuật”, “Thạch Tường Thuật”, “Nham Thạch Khôi Lỗi” cùng “Địa Phược Thuật”, hơn nữa hai trong bốn đạo thuật đó lại là trung giai cao cấp đạo thuật. Cho nên, với tu vi của Thượng Thiên Nghiêu mà một hơi thi triển tất cả các đạo thuật đó làm cho sắc mặt hắn tựa hồ có chút trắng bệch, linh khí trong cơ thể tiêu hao nghiêm trọng. Nhưng cuối cùng cũng tạm thời bảo vệ an toàn cho mấy người.

Lúc này, Từ Thanh Phàm và Lữ Tử Thanh hai người ở bên kia đang chật vật vô cùng. Nhìn Bảo Uy lão giả thân hình hoàn toàn bị lớp hắc vụ bao phủ, nhưng bọn hắn lại không có chút biện pháp nào. Một bên Lữ Tử Thanh không ngừng huy động chiết phiến pháp khí, hóa thành vô số cương phong xuất hiện đánh về phía màn hắc vụ nọ. Đáng tiếc nó lại vô cùng quỷ dị. Mặc dù thanh thế của cương phong cực lớn, nhưng lại bị lớp hắc vụ nọ thôn phệ sạch sẽ, không bị mất mát chút nào.

Nhìn tình cảnh trước mắt, Từ Thanh Phàm không khỏi nhíu mày. Mới vừa rồi hắn đã cố gắng đưa linh khí vào nhằm thăm dò chút tình huống bên trong, nhưng vẫn bị hắc vụ của Ma Châu thôn phệ mất. Sau đó Từ Thanh Phàm còn sử dụng Khô Vinh Xích để tiếp tục dò xét , cuối cùng lại cực kì hoảng sợ. Mặc dù Khô Vinh Xích là nhân giai trung cấp pháp khí, nhưng khi tiếp xúc với màn hắc vụ kia lại có xu thế mất khống chế. Từ Thanh Phàm toát mồ hôi lạnh, vội vàng thu hồi Khô Vinh Xích, trong lòng tràn đầy sự kinh ngạc. Uy lực của viên Ma Châu này quá kinh khủng, không chỉ có khả năng thôn phệ linh khí, thậm chí ngay cả pháp khí cũng không thoát. Khó có thể tưởng tượng, hơn vạn năm trước khi chín viên Ma Châu tụ tập đầy đủ sẽ có uy lực dường nào.

Ngay lúc hắn đang cau mày vắt óc suy nghĩ, một thanh âm rít gào đột nhiên vang lên phía chân trời. Từ Thanh Phàm ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện ra Na Hưu bởi vì mãi không phá được điện võng mà gào lên những

https://thuviensach.vn

tiếng rống hận. Còn điện võng do Huyền Tu khống chế có quang mang vẫn ảm đạm như trước, hiển nhiên đã bị Na Hưu đánh tới cực hạn.

Chứng kiến tình cảnh đó, trong lòng Từ Thanh Phàm linh quang chợt lóe, bèn truyền âm nói:

- Huyền Tu tôn giả. Xin người hay thả Na Hưu ra. Để như thế, hắn sẽ quay trở về cướp đoạt lại Ma Châu. Nếu không Bảo Uy tiền bối sẽ gặp nguy hiểm mất.

Nghe Từ Thanh Phàm nói vậy, Huyền Tu hơi sửng sốt, liếc mắt về phía tế đàn nơi Bảo Uy đang bị hắc vụ vây quanh một cái, trong lòng do dự một chút rồi hủy bỏ sự khống chế với điện võng.

Mất đi sự ràng buộc của điện võng, Na Hưu rít gào một tiếng, thân thể biến thành một con cự xà màu đen rồi vọt nhanh về phía Bảo Uy. Đối với phiền toái do Huyền Tu tạo ra mặc kệ không để ý.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 22: Đẫm Máu

Sau khi điện võng mất đi, Na Hưu rít lên một tiếng , thân thể liền biến thành một con hắc sát cự mãng, rồi vọt tới chỗ Bảo Uy, trong giây lát đã tới phía trên tế đàn. Sau đó, hắc khí trên người cự xà liền chậm rãi trở nên hư ảo, phiêu tán, bị Na Hưu thu hồi vào trong cơ thể. Nhưng hắn ko hề dừng lại mà xông tới cướp Ma Châu.

Chứng kiến Na Hưu định tấn công Bảo Uy, Lữ Tử Thanh chuẩn bị ra tay ngăn cản, nhưng Từ Thanh Phàm lại ngăn cản. Vốn kế hoạch của hắn là mượn tay Na Hưu giúp Bảo Uy thoát ly khỏi sự không chế của Ma Châu. Hơn nữa, với thực lực của Lữ Tử Thanh mà muốn cản Na Hưu hoàn toàn là việc không thể.

Thấy Lữ Tử Thanh quay lại nhìn mình với ánh mắt phẫn nộ cùng nghi hoặc, thần sắc Từ Thanh Phàm không đổi, rất nhanh chóng nói qua một lượt kế hoạch của mình cho hắn. Nghe xong Lữ Tử Thanh rốt cuộc hiểu được ý định của Từ Thanh Phàm, tuy nhiên vẫn lo lắng hỏi :

- Làm như vậy Bảo sư bá liệu có an toàn không? Nếu sau khi Na Hưu đoạt lại Ma Châu lại thuận tay đả thương Bảo sư bá thì làm sao?

- Tiểu thí chủ không cần lo lắng, đến lúc đó bần đạo sẽ ra tay cứu giúp Bảo đạo hữu.

Nghe Lữ Tử Thanh chấtt vấn, Từ Thanh Phàm đang muốn trả lời, đột nhiên một thanh âm già nua từ phía sau lưng truyền đến.

https://thuviensach.vn

Thanh âm đột nhiên xuất hiện khiến Từ Thanh Phàm cùng Lữ Tử Thanh hai người cực kỳ hoảng sợ. Khi quay đầu lại phát hiện ra Huyền Tu không biết khi nào đã ở phía sau lưng, đang chăm chú nhìn đám sương mù màu đen bao phủ quanh người Bảo Uy.

- Như vậy mọi sự đều nhờ Huyền Tu tôn giả. Đại ơn của người, Thanh Hư Môn ta trên dưới muôn phần cảm kích.

Chứng kiến Huyền Tu đảm bảo sẽ ra tay cứu Bảo Uy, Lữ Tử Thanh thở dài một hơi, hướng Huyền Tu khom người nói.

- Tiểu thí chủ khách khí rồi.

Huyền Tu không hề tỏ ra một chút nào ngạo khí của cao nhân, cũng hướng tới Lữ Tử Thanh khom người đáp lễ.

Kỳ thật lý do Huyền Tu để cho Na Hưu chiếm lại Ma Châu so với lý do của Từ Thanh Phàm có chút bất đồng. Hắn không có quá chú ý đến an uy của Bảo Uy, nhưng nhất định không thể để cho Bảo Uy bị Ma Châu nhận chủ. Lấy khả năng đặc biệt thôn phệ linh khí của viên Ma Châu này, đến tám chín phần mười đây chính là viên Ma Châu có khả năng ma hóa tu tiên giả. Nó chính là viên Ma Châu có uy lực lớn nhất trong chín khối Ma Châu. Lúc trước Na Hưu chỉ là một tên man nhân bình thường, sau khi có được Ma Châu thực lực đã trở nên kinh khủng như vậy. Nếu như để cho nó nhận Bảo Uy làm chủ, lấy tu vi Kim Đan kỳ của lão, thực khó có thể tưởng tượng được sức mạnh sẽ tăng lên đến cảnh giới kinh khủng dường nào. Càng đáng sợ chính là khả năng thay đổi tâm tính chủ nhân của Ma Châu, khi đó tại tu tiên giới trừ bỏ các tiền bối đại thừa kỳ không xuất thế của mấy đại môn phái ra, không một ai có khả năng chế ngự được Bảo Uy. Đến lúc đó tu tiên giới sợ rằng phải trải qua một trường hạo kiếp.

Cho nên Huyền Tu thà để cho Ma Châu bị Na Hưu chiếm giữ, cũng không nguyện ý để nó nhận Bảo Uy làm chủ. Về phần an nguy của Bảo Uy

https://thuviensach.vn

không phải là vấn đề trọng yếu.

Đương nhiên sự an nguy của Bảo Uy không thể so sánh với toàn bộ tu tiên giới. Nhưng nếu một khi Bảo Uy gặp nguy hiểm đến tính mạng , Huyền Tu cũng sẽ toàn lực tiếp cứu.

Lại nói tới sự việc trên đỉnh tế đàn, Na Hưu đã tới bên cạnh Bảo Uy. Đối mặt với hắc vụ đang vây kín Bảo Uy, hắn không có vội vã đoạt lại Ma Châu mà ngược lại cực kỳ cẩn thận phóng ra một luồng hắc khí tới Bảo Uy ở giữa màn hắc vụ tìm kiếm. Tuy nhiên luồng hắc khí đó nhanh chóng bị hắc vụ thôn phệ mà biến mất.

Chứng kiến tình cảnh này, Na Hưu không khỏi có chút bối rồi, tựa hồ có chút do dự. Một lúc sau dường như đã hạ quyết tâm, tay phải hắn liền hướng ngực trái của mình đâm tới, nhất thời trên ngực trái hắn xuất hiện một vết thương rộng bốn năm tấc. Vết thương đó cực sâu, đám người Từ Thanh Phàm thậm chí có thể mơ hồ nhìn thấy trái tim hắn đang đập trong đó.

Càng làm cho đám người Từ Thanh Phàm kinh ngạc chính là trong cơ thể Na Hưu vô luận là máu huyết hay là trái tim đều có màu xanh tím.

- Xem ra Na Hưu đã hoàn toàn nắm giữ Ma Châu .

Huyền Tu nhìn thấy dị trạng đó, cau mày nói. Trong giọng nói dường như có một chút buông lỏng.

Nghe Huyền Tu nói vậy, Từ Thanh Phàm hơi gật đầu đông ý. Hắn hiểu được ý tứ của Huyền Tu. Nếu Na Hưu đã hoàn toàn nắm giữ Ma Châu, vậy khả năng hắn đoạt lại được Ma Châu có thể lớn thêm ba phần. Hiển nhiên như thế việc Bảo Uy bị Ma Châu nhận chủ cũng giảm đi ba phần.

Lữ Tử Thanh vẫn đang khẩn trương nhìn tình huống trên tế đàn, đối với lời nói của Huyền Tu không có chút phản ứng nào.

https://thuviensach.vn

Sau khi Na Hưu mở ra ngực trái của mình, một lượng lớn máu huyết từ ngực trái y xuất ra hướng về phía hắc vụ. Hắc vụ gặp phải máu huyết liền không ngừng phát ra âm thanh “thích thích” tựa như tuyết trắng gặp phải ánh mặt trời, dần dần tan ra. Sau khi tia hắc khí cuối cùng bị máu huyết của Na Hưu dung hòa, tình cảnh bên trong cuối cùng cũng hiện ra trước mắt mọi người.

Chỉ thấy Bảo Uy vẫn như lúc đoạt lấy Ma Châu , động tác không có chút nào thay đổi. Còn Ma Châu thì đang không ngừng chuyển vào trong nội thể của Bảo Uy một loại linh khí màu xanh tím. Trong lúc luồng linh khí này được chuyển vào, vẻ mặt Bảo Uy cũng trở nên âm thầm bất định, khi thì trong sáng thanh thản, khi thì điên cuồng oán độc, khi thì đau khổ cùng cực, hiển nhiên linh thức của Bảo Uy đang cùng với Ma Châu gian khổ tranh đấu. Mà trên mặt lão đồ án hỏa diễm màu xanh tím cũng theo đó khi thì rõ ràng khi thì ảm đạm.

Chứng kiến tình huống của Bảo Uy , Huyền Tu sắc mặt vui vẻ nói :

- Bảo Uy đạo hữu vẫn chưa bị Ma Châu hoàn toàn khống chế.

Từ Thanh Phàm cùng Lữ Tử Thanh cũng gật đầu mừng rỡ , biết khả năng Bảo Uy thoát ly Ma Châu khống chế có thể lớn hơn một chút.

Ngay lúc này, phía sau mọi người phát ra những tiếng nổ lớn không ngừng. Xoay người nhìn lại, nguyên lai thạch tường cùng nham thạch khôi lỗi do Thượng Niên Nghiêu thi triển ra, dưới sự tấn công liên tiếp của Ma binh cùng biến dị yêu thú cuối cùng chịu không nổi mà vỡ vụn. Thượng Niên Nghiêu sắc mặt tái nhợt, khóe miệng cơ hồ có vết máu, hiển nhiên do đạo thuật bị phá mà thụ nội thương không nhẹ.

Sau khi đạo thuật của Thượng Niên Nghiêu bị phá, đám Ma binh, Ma thú không còn bị cản trở, liền gào thét không ngừng, hướng phía tế đàn nhanh chóng phóng tới. Xa xa trên bầu trời, vô số điểm đen càng ngày càng

https://thuviensach.vn

lớn, chính là vô số biến dị phi cầm Ma binh, đang cấp tốc trở về, tình hình càng lúc càng cực kỳ nguy hiểm.

- Lữ sư huynh, người đi giúp Thượng sư huynh ngăn cản đám ma binh, biến dị ma thú. Ở đây có ta cùng Huyền Tu tôn giả là được.

Chứng kiến tình cảnh, Từ Thanh Phàm không chút nghĩ ngợi hướng Lữ Tử Thanh nói.

Đối với lời nói của Từ Thanh Phàm, Lữ Tử Thanh cũng không hề phản đối. Hắn biết hiện tại không phải lúc tranh luận, chính mình ở lại trên đàn tế cũng không có trợ giúp gì, vì vậy chỉ hướng Bảo Uy liếc mắt một chút rồi rất nhanh đi tới chỗ Thượng Niên Nghiêu.

Lúc này, Thượng Niên Nghiêu đã ngừng sử dụng đạo thuật, xuất ra pháp khí kháng địch. Pháp khí của hắn là một viên đá to cỡ nắm tay, trên mặt đá lờ mờ có quang mang màu xanh lưu chuyển, không chút nào bắt mắt. Nhưng lại có thổ linh khí ba động cực kì rõ ràng, hiển nhiên là nhân giai cao cấp pháp khí.

Sau khi xuất ra pháp khí, Thượng Niên Nghiêu lập tức ném lên trời, pháp khí liền hóa thành vô số Thiên thạch hướng tới đám Ma binh cùng biến dị yêu thú phía dưới lao xuống. Dưới sự oanh tạc của vô số thiên thạch, đám Ma binh, biến dị yêu thú tử thương vô số. Tuy nhiên sức người có hạn, càng ngày số lượng thiên thạch càng ít đi, mà đám Ma binh, biến dị yêu thú thì dường như vô cùng vô tận, Thượng Niên Nghiêu dần dần có hữu tâm vô lực.

May mà Lữ Tử Thanh đã từ phía sau đi tới tiếp viện. Hắn liền hóa ra liên tiếp mấy đạo vòi rồng khổng lồ, hướng tới đám ma binh, biến dị yêu thú đánh tới. Dưới sức tàn phá mạnh mẽ của vòi rồng, thế tiến công của chúng không khỏi chững lại. Vòi rồng của Lữ Tử Thanh phối hợp cùng với

https://thuviensach.vn

Thiên thạch pháp khí của Thượng Niên Nghiêu rốt cục cũng cản được thế tiến công mạnh mẽ của đám Ma binh, biến dị yêu thú.

Thấy Lữ Tử Thanh xuất hiện bên cạnh, Thượng Niên Nghiêu không xuất hiện biểu tình gì, Lữ Tử Thanh cũng không nói, hai người chỉ yên lặng liếc nhìn nhau một chút. Nhiều năm ở chung với nhau như vậy, tình cảnh hiện tại của họ không cần phải nói rõ.

Trong tình cảnh nguy hiểm này, có một vị sư huynh đệ bên cạnh chiến đấu cùng nhau, tâm tình hai người liền thả lỏng, tình thế tựa hồ giảm đi nhiều gian nan nguy hiểm.

Nhìn Lữ Tử Thanh cùng Thượng Niên Nghiêu rút cuộc đã chặn được sự tiến công của đám Ma binh, Từ Thanh Phàm không khỏi thở phào một hơi, tiếp tục quan sát tình huống trên tế đàn.

Lúc này, từng dòng máu xanh tím từ vết thương trên ngực trái của Na Hưu vẫn không ngừng chảy ra. Nhưng hắn lại hoàn toàn không hề để ý, sắc mặt mặc dù tái nhợt nhưng lại mang theo một tia mừng rỡ, chậm rãi đưa tay nắm lấy Ma Châu.

Nhưng ngay khi bàn tay Na Hưu tiếp xúc với Ma Châu, đột nhiên nó lại phát ra quang mang màu xanh tím hung hăng hất văng bàn tay hắn ra.

Chứng kiến tình cảnh này, Na Hưu rống lên giận giữ, một lần nữa đem vết thương ở ngực trái kéo rộng ra, một lượng lớn máu huyết lại rơi vào Ma Châu.

Ma Châu sau khi hấp thụ lượng lớn máu tươi, không cam lòng vang lên một tiếng “đinh”, chậm rãi thu lại quang mang, liền bị Na Hưu thu vào trong tay.

Nhìn Ma Châu ở trong tay, Na Hưu không khỏi thờ dài một hơi, đắc ý cười lớn. Hồi lâu sau, hắn chậm rãi thu hồi lại tiếng cười, liếc nhìn Bảo Uy

https://thuviensach.vn

vẫn đang trong trạng thái mê man với ánh mắt cừu hận, một luồng hắc mang quỷ dị cùng nguy hiểm chậm dãi hiện lên.

- Chính là lúc này!

Giọng nói già nua của Huyền Tu đột nhiên vang lên,sau đó lập tức hướng tới chỗ của Na Hưu và Bảo Uy hai người mà vọt tới.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 23: Kinh Biến

Chứng kiến sự cừu hận trong mắt Na Hưu, tay trái lại hiện ra hắc mang vô cùng quỷ dị, Huyền Tu không kịp suy nghĩ nhiều lập tức bay tới chỗ Na Hưu cùng Bảo Uy. Từ Thanh Phàm lại không hề cử động, chỉ ngự pháp khí Tam Trượng Thanh Lăng bay theo sau Huyền Tu.

Từ Thanh Phàm biết, với tu vi của chính mình, nếu đi muốn theo Huyền Tu để cứu người thực sự không thể giúp được gì, mà ngược lại khiến Huyền Tu phải phân tâm chiếu cố cho mình, cho nên hắn không đi cùng Huyền Tu. Quan trọng hơn, hai người họ đã thương lượng qua, Huyền Tu phụ trách ngăn cản Na Hưu còn hắn sẽ nhân cơ hội cứu Bảo Uy.

Hắc mang trên tay Na Hưu càng lúc càng trở lên mãnh liệt, chói mắt, dường như có thể thôn phệ hết thảy ánh sáng trong thiên hạ, cuối cùng dần dần ngưng tụ lại thành một thanh trường kiếm màu đen. Sau khi trường kiếm được hóa ra, Na Hưu không hề do dự mà cầm vào trường kiếm, sát khí nồng nặc, hung hăng chém tới Bảo Uy. Còn Bảo Uy lão giả, sau khi thoát khỏi Ma Châu vẫn trong trạng thái mê man, đối với một kiếm này của Na Hưu không thể né tránh được.

Ngay khi hắc sắc trường kiếm sắp chém lên người Bảo Uy, một cái kim sắc cự thuẫn đột nhiên xuất hiện, ngăn cản công kích của nó. Kiếm, thuẫn va chạm nhau, tia lửa văng khắp nơi, những tiếng kim thiết chói tai vang lên. Trong thời điểm mấu chốt, Huyền Tu đã kịp thời tới trước mặt hai người, thi triển "Kim Linh Thuẫn" chặn lại công kích của Na Hưu. Tuy nhiên, thanh hắc sắc trường kiếm này của Na Hưu uy lực cực lớn, Kim sắc

https://thuviensach.vn

cự thuẫn va chạm với nó liền không ngừng xuất hiện vô số vết nứt, cuối cùng không thể chống đỡ nổi, vỡ nát, tan thành Kim linh khí, phiêu tán vào trong thiên địa.

Có người đột nhiên ngăn cản một kích của mình, Na Hưu không khỏi có chút sửng sốt. Ngay lúc này, Tam Trượng Thanh Lăng của Từ Thanh Phàm đột nhiên xuất hiện, tựa như một con rắn, quấn lấy Bảo Uy đang mê man trên tế đàn, nhanh chóng mang về bên cạnh hắn.

Thấy Bảo Uy đột nhiên bị người khác cứu đi, Na Hưu không khỏi gầm lên tức giận. Một đạo sát khí màu đen đột nhiên xuất hiện trên tay hắn rồi đánh về phía Tam Trượng Thanh Lăng. Đạo sát khí màu đen đó khi bay tới giữa không trung liền hóa thành một con cự mãng, há to miệng định cắn Bảo Uy đang được Tam Trượng Thanh Lăng cuốn đi.

Ngay lập tức Huyền Tu liền hóa ra một cái Kim sắc cự phủ, bay tới phía trên đầu cự mãng, mạnh mẽ chém nó thành hai đoạn. Dưới sự giúp đỡ của Huyền Tu, rút cuộc Từ Thanh Phàm cũng mang được Bảo Uy oan toàn tới bên cạnh mình.

Sau khi Bảo Uy được cứu thoát, Huyền Tu không hề dừng lại, nhanh chóng bay tới bên cạnh Từ Thanh Phàm, hai tay vỗ vào sau lưng Bảo Uy, Kim linh khí từ trong cơ thể bộc phát, miệng quát to :

- Tật!

Theo tiếng hét lớn của Huyền Tu, hai mắt của Bảo Uy dần dần từ trạng thái mê man chuyển sang minh mẫn. Sau khi tỉnh lại, đầu tiên Bảo Uy nhìn qua một lượt tình hình hiện tại. Thấy Ma Châu đã bị Na Hưu đoạt lại, cùng với tiếng hét lớn của Huyền Tu, lại nghĩ tới tình trạng mê man của mình lúc trước, trong giây lát, Bảo Uy đã hiểu rõ được phần nào toàn bộ sự việc.

https://thuviensach.vn

- Lão hủ thật xấu hổ, đoạt Ma Châu không được, ngược lại còn để cho Ma Châu cầm chế. Đa tạ tôn giả đã ra tay cứu giúp.

Bảo Uy xấu hổ hướng tới Huyền Tu mà khom người nói.

- Bảo đạo hữu quá lời rồi, Ma Châu dù sao cũng là do vạn năm trước Ma Tổ chế luyện, uy năng thế nào, chúng ta không ai biết được. Bảo thí chủ vừa rồi nhất tâm muốn cướp lại Ma Châu, không có đề phòng nên bị Ma Châu cầm chế một thời gian. Việc này có thể dễ lý giải, thí chủ không nên để ở trong lòng, chuyên tâm ứng phó với Na Hưu mới là chính sự.

Huyền Tu cũng khom người nói.

Nghe Huyền Tu nói xong, Bảo Uy cũng không hề khách sáo, quay lại nhìn Na Hưu , rồi gật đầu Từ Thanh Phàm nói :

- Đã phiền toái thế chất.

Tiền bối khách khí rồi.

Từ Thanh Phàm vội vã nói.

Kì thật với tu vi Kim Đan kì của Bảo Uy, vốn không dễ dàng bị Ma Châu cầm chế như vậy. Nhưng lúc hắn lấy Ma Châu chỉ toàn tâm đề phòng Na Hưu, trong cơ thể mặc dù ngưng tụ đại lượng linh khí, nhưng lại sơ sót không đề phòng tâm thần của mình, lại có chút xem thường uy năng của Ma Châu. Hơn nữa, theo như Huyền Tu phỏng đoán, khối Ma Châu này hẳn là viên Ma Châu chuyên môn ma hóa tu tiên giả trong “Cửu Ma Châu”. Nó không chỉ có uy năng lớn nhất, hơn nữa còn có dị năng chuyên môn khắc chế tu tiên giả, cho nên Bảo Uy mới có thể bị Ma Châu thừa dịp không kịp đề phòng mà chế trụ tâm trí lão. Nếu không với thần niệm cường đại, dưới tình trạng toàn tâm đề phòng, Ma Châu muốn chế trụ lão cũng không có dễ dàng như vậy.

https://thuviensach.vn

Cho dù như vậy, hiện tại chứng kiến Ma Châu trong tay Na Hưu, lão vẫn có chút sợ hãi. Hiển nhiên trong lòng Bảo Uy đối với Ma Châu đã có chút dè chừng.

Na Hưu thấy Bảo Uy đã được cứu, ngược lại liền trở nên tỉnh táo, lạnh lùng trừng mắt nhìn đám người Từ Thanh Phàm trên đàn tế, nhưng lại không ra tay. Ma Châu trên tay phải của hắn không ngừng tản ra sương mù màu xanh tím nồng đậm, hướng vết thương bên ngực trái của hắn chuyển tới. Dưới sự trợ giúp của Ma Châu, vết thương trên người hắn nhanh chóng khép với lại tốc độ cực kỳ nhanh chóng, lấy mắt thường cũng có thể nhìn thấy.

Mà tiểu cô nương đang ngồi ôm đầu gối trên đàn tế vẫn như trước nhìn mọi việc với ánh mắt lãnh đạm, không vì thấy Na Hưu bị thương mà tỏ ra lo lắng, cũng không có vui mừng khi thấy vết thương của hắn khép lại. Dưới tình cảnh chém giết đãm máu xung quanh, vẻ mặt lãnh đạm, điểm tĩnh lại càng trở nên thần bí.

Mà Huyền Tu cùng Bảo Uy mặc dù chăm chú quan sát biến hóa của Na Hưu nhưng ánh mắt vẫn không ngừng đánh giá tiểu cô nương này, hiển nhiên cũng đang rất kì quái tại sao tiểu cô nương này lại ở trên tế đàn.

Rốt cuộc, vết thương của Na Hưu dưới sự trợ giúp của Ma Châu cũng đã lành lại, sắc mặt tái nhợt của hắn lộ ra vẻ hài lòng. Rồi đột nhiên hắn hét lớn một tiếng, thanh âm rung chuyển, vang vọng tận phía chân trời.

Dưới tiếng thét của Na Hưu, đám Ma binh, biến dị Ma thú đang điên cuồng công kích xung quanh tế đàn đột nhiên dừng lại thế công, lui về phía sau để lại vô số thi thể trên mặt đất. Nhìn thấy đám Ma binh đang thối lui, Lữ Tử Thanh cùng Thượng Niên Nghiêu không khỏi thở phào một hơi. Thượng Niên Nghiêu tâm thần buông lỏng, lảo đảo suýt nữa té ngã, có thể thấy được dưới tình hình chiến đấu thảm thiết vừa rồi, linh khí trong người hắn tiêu hao cực kì nhiều.

https://thuviensach.vn

Lúc này chiến trường khôi phục vẻ ban đầu, chỉ còn lại những cơn gió lạnh Nam Hoang đang xào xạc thổi, như lột tả quanh cảnh xơ xác, tiêu điều vốn có.

Cứ như vậy, dưới vô số ánh mắt của Ma binh, biến dị yêu thú, Na Hưu cùng Bảo Uy , Huyền Tu, Từ Thanh Phàm đang lạnh lùng đối mặt. Bên cạnh đó nổi bật lên một vị tiểu cô nương thần sắc lãnh đạm đang ngồi ôm đầu gối, nhìn mọi việc.

Cuối cùng, thanh âm hùng hồn của Na Hưu lại vang lên một lần nữa.

- Ngoại nhân, các người đã hoàn toàn chọc giận ta, thủ lĩnh của Cửu Lê Tộc, người phát ngôn của vĩ đại Ma Thân trên thế gian, chủ nhân của Nam Hoang --- Na Hưu.

- Vốn ta muốn cho các ngươi cùng được hưởng thụ sự vinh quang của vĩ đại Ma Thần. Dưới sự che chở của người, các ngươi sẽ đạt được lực lượng cường đại, trở thành thủ hạ đắc lực của ta, cùng nhau chinh phục cả Thần Châu hạo thổ.

- Nhưng, hành vi vừa rồi của các ngươi đã khinh nhờn ta, khinh nhờn Ma Thần vĩ đại, khinh nhờn cả Cửu Lê Tộc vĩ đại. Ta chỉ còn cách bỏ đi ý định đó, mang các ngươi đi huyết tế Ma Thần, giảm đi sự phẫn nộ của ngài.

Cùng với thanh âm đó của Na Hưu, mặt đất xung quanh tế đàn đột nhiên nứt ra, từ trong các khe nứt xuất hiện mười hai cỗ quan tài màu tím xanh, lẳng lặng bay lên không trung xung quanh tế đàn. Mười hai bộ quan tài này vừa xuất hiện làm đám người Từ Thanh Phàm có cảm giác như mười hai ánh mắt lạnh lùng đang chăm chú nhìn mình.

Chứng kiến tình huống quỷ dị xuất hiện, Lữ Tử Thanh với Thượng Niên Nghiêu vội vàng cùng đám người Bảo Uy, Huyền Tu tụ lại, phòng ngừa tình huống ngoài ý muốn phát sinh.

https://thuviensach.vn

- Hưởng thụ vinh quang của Ma Thần? Ta xem ra chẳng phải là đánh mất thần trí cho ngươi hoàn toàn sử dụng sao? Hừ! Đáng tiếc bọn ta căn bản là không tin vào Ma Thần của ngươi.

Bảo Uy nghe Na Hưu nói vậy, liền lạnh lùng đáp lại.

- Đã vậy, ta cho các ngươi chứng kiến một chút uy năng vĩ đại của Ma Thần.

Tiếp theo lời nói của Na Hưu , nắp của mười hai quan tài xung quanh đàn tế đột nhiên nổ tung, trong quan tài xuất ra hắc vụ nồng đậm. Trong hắc vụ, xuất hiện mười hai người trang phục khác nhau, trên mặt đều có đồ án hỏa diễm màu xanh tím, chậm rãi bay ra.

- Lưu sư đệ!! Trương sư đệ!! Úy Trì sư đệ!!!

- Huyền Phương đạo hữu!! Huyền Hải đạo hữu!! Huyền Ma Tắc đạo hữu!!

Sau khi hắc vụ tan hết, mọi người rốt cuộc thấy rõ dung mạo của mười hai người, nhất thời liên tiếp kinh hô. Hiển nhiên trong mười hai người này có tu sĩ mất tích của Thanh Hư Môn cùng Khổ Tu Cốc

Mà vẻ mặt Từ Thanh Phàm lúc này cũng tràn ngập khiếp sợ, vì hắn phát hiện trong mười hai người có một người mặc trang phục Cửu Hoa Môn, không biết bị Na Hưu luyện hóa thành Ma binh thủ hạ khi nào.

- Lên đi, các Ma tướng của ta. Ma Thần đã ban cho các người năng lực cường đại, hiện tại chính là lúc hồi báo. Hãy dùng hành động của các ngươi để biểu đạt lòng trung thành với người.

Mười hai người này đối với tiếng hô hào của Huyền Tu cùng Lữ Tử Thanh không hề để ý tới, vẫn nhắm chặt hai mắt, trôi nổi giữa không trung. Nhưng sau khi lời nói của Na Hưu vang lên, bọn họ dường như thanh tỉnh

https://thuviensach.vn

lại, chậm rãi mở hai mắt. Trong mắt lóe lên quang mang màu đen che phủ toàn bộ phần bạch nhãn, phảng phất chỉ còn lại một mảng màu đen lạnh lùng thuần túy.

Theo mệnh lệnh của Na Hưu , mười hai người, đột nhiên di động, nhanh như chớp phóng tới hướng Từ Thanh Phàm cùng năm người. Bay tới giữa không trung liền liên tiếp xuất ra pháp khí của mình, đối với sự kêu gọi của đám người Lữ Tử Thanh cùng Huyền Tu không để ý. Hiển nhiên bọn họ đã bị Ma Châu khống chế, hoàn toàn đánh mất thần trí, nghe theo mệnh lệnh của Na Hưu.

- Hai người các ngươi là của ta.

Ngay lúc Huyền Tu cùng Bảo Uy định ra tay ngăn cản mười hai người thì thanh âm lạnh lùng mang chút trào phúng của Na Hưu truyền đến, đồng thời một mảng sương mù màu đen cuồn cuộn hướng hai người tấn công tới.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 24: Huyết Chiến

- Hai người các ngươi là của ta.

Theo thanh âm trào phúng vang lên bên tai Huyền Tu cùng Bảo Uy, một mảng vụ khí (sương mù) màu đen cuồn cuộn hướng về hai người rất nhanh công tới. Rơi vào đường cùng, hai người Bảo Uy không thể làm gì khác hơn là xoay người ứng phó thế công trước mặt. Bởi vì công kích của phệ nhân hắc sắc linh khí đã đến, trong lúc nhất thời cũng không có thời gian rảnh để chiếu cố bọn Từ Thanh Phàm.

Khi đó, mười hai tên tu tiên giả bị ma hóa đã bay đến phía trên tế đàn, hướng về ba người Từ Thanh Phàm, Lữ Tử Thanh, Thượng Niên Nghiêu rất nhanh công tới. Sau khi bay đến gần, mười hai người cùng nhau thi triển đạo pháp, nhất thời liệt diễm, hồng đào (sóng to), kim quang, cự thạch, năm màu sắc đại biểu cho ngũ hành đạo pháp không ngừng lóe ra, các loại đạo thuật uy lực cường đại liên tiếp xuất hiện trên đàn tế, phô thiên cái địa, uy thế kinh người.

Đối mặt với công kích liên thủ của mười hai người, ba người Từ Thanh Phàm vội thi triển phòng ngự cực mạnh của bản thân, nhưng khi công kích của mười hai tu tiên giả bị ma hóa đến vẫn chật vật không chịu nổi như cũ.

Hiện tại mười hai tên tu tiên giả đã bị Ma Châu khống chế làm mất đi thần trí, hắn nên gọi bọn họ là mười hai Ma Tướng.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm đầu tiên là điều khiển Tam Trượng Thanh Lăng hóa thành một mảnh thanh sắc vân hà (mây màu xanh) không ngừng bay lượn quanh người hắn, đồng thời đem tốc độ của mình thi triển đến cực hạn, hoặc né tránh, hoặc dùng Tam Trượng Thanh Lăng cùng Thiết Bồ Diệp ngạnh kháng. Sau khi tiêu hao lượng lớn linh khí cuối cùng cũng tránh thoát được đợt công kích đầu tiên của mười hai tên Ma Tướng. Nhưng dưới đạo pháp cường đại dày đặc của mười hai tên Ma Tướng, Tam Trượng Thanh Lăng cũng bởi vì ngạnh kháng với đông đảo đạo pháp mà quang mang có chút ảm đạm, còn Từ Thanh Phàm ở trong làn sóng công kích này tâm thần cũng bị chấn động, nội tạng đảo lộn, bị nội thương không nhẹ.

Do Lữ Tử Thanh tu luyện phong hệ đạo pháp nên tốc độ không hề kém hơn Từ Thanh Phàm, thêm nữa pháp khí phòng ngự Quy Xác Hình cũng hết sức cường đại, không ngừng chạy cùng tránh né công kích của mười hai Ma Tướng giống Từ Thanh Phàm. Bởi vì Quy Xác Hình là kiện pháp khí chuyên về phòng ngự, lực phòng ngự so với Tam Trượng Thanh Lăng của Từ Thanh Phàm mạnh hơn nhiều, cho nên tình huống so với Từ Thanh Phàm tốt hơn một ít, nhưng đối mặt với công kích của mười hai Ma Tướng, ngực bụng bị chấn động vẫn khó chịu không thôi.

Nhưng so sánh với Từ Thanh Phàm cùng Lữ Tử Thanh, tình thế Thượng Niên Nghiêu không thể nghi ngờ chính là hung hiểm nhất, bởi vì hắn tu luyện chủ yếu là phòng ngự địa hệ đạo pháp, cho nên trưởng bối ban cho hắn hai kiện pháp khí công kích nhằm bổ sung lực công kích cho hắn. Chỉ là mới vừa rồi chống đỡ Ma Binh cùng biến dị Yêu thú hạ cấp, nên hắn đã tiêu hao đa phần linh khí trong cơ thể, hiện tại muốn thi triển một ít đạo pháp Địa hệ cường đại rõ ràng là lực không đủ, hơn nữa tốc độ của hắn không như Từ Thanh Phàm cùng Lữ Tử Thanh, vì vậy chỉ có thể nỗ lực thi triển Thạch Tường Thuật hóa ra một bức tường đá che phía trước mặt mình, đáng tiếc dưới hợp lực công kích của mười hai Ma Tướng chỉ có thể ngăn cản ngắn ngủn, nháy mắt đã bị đánh nát. Nếu không phải Từ Thanh Phàm ở một bên nhanh tay kéo, chỉ sợ hắn đã mất mạng trong đợt công

https://thuviensach.vn

kích này rồi. Nhưng cho dù có Từ Thanh Phàm cùng Lữ Tử Thanh ở một bên hỗ trợ, Thượng Niên Nghiêu vẫn bị uy thế đạo pháp còn lại chấn cho hộc máu. Hiển nhiên không còn lực để chống đỡ đợt công kích tiếp theo.

Mặc dù đợt công kích chỉ giằng co ngắn ngủn trong nhay mắt, nhưng đám người Từ Thanh Phàm lại cảm giác nháy mắt này giống như một năm dài dằng dặc. Rốt cuộc ngũ sắc quang hoa tan hết, thế công thứ nhất của mười hai Ma Tướng cũng chấm dứt. Nhưng mọi chuyện không dừng tại đó, mười hai tên Ma Tướng trôi nổi trên tế đàn sau khi chứng kiến đám người Từ Thanh Phàm ngăn trở đợt công kích thứ nhất, cũng không có lộ ra chút kinh ngạc nào, vẫn thần sắc đờ đẫn tay tiếp tục kết chỉ quyết, linh khí ba động trên người phát ra còn cường đại hơn lúc trước, rõ ràng đợt công kích tiếp theo mãnh liệt hơn rất nhiều.

Thấy cảnh này, trên mặt ba người Từ Thanh Phàm không khỏi lộ ra vẻ tuyệt vọng, bọn họ biết nếu như để mười hai tên Ma Tướng này thi triển đợt công kích thứ hai thì bọn họ cũng không có lực để tiếp tục ngăn cản.

Thực ra mặc dù đám tu tiên giả bị ma hóa có đến mười hai người, nhưng ba người Từ Thanh Phàm bọn họ cũng không phải yếu đến nỗi chỉ có thể ngăn trở được một đợt công kích. Đầu tiên là vì Thượng Niên Nghiêu, người có có công lực cao nhất cùng lực phòng ngự cực mạnh trong ba người, do lúc ngăn cản Ma Binh cùng biến dị Yêu thú, linh khí trong cơ thể đã bị hao tổn nghiêm trọng, đến bây giờ vẫn cần hai người Từ Thanh Phàm chiếu cố, nên làm cho thực lực ba người suy giảm mạnh.

Thứ hai cũng là bởi vị thực lực cường đại của mười hai tên Ma Tướng này nằm ngoài dự liệu của đám người Từ Thanh Phàm. Trong mười hai tên Ma Tướng này có năm tên ban đầu chính là đệ tử Thanh Hư Môn, Lữ Tử Thanh cùng Thượng Niên Nghiêu đối với bọn họ vô cùng thân thiết, trong ấn tượng của hai người, năm tên đệ tử này thực chất chỉ có tu vi đến Tích Cốc hậu kỳ, nhưng hiện tại nhìn bọn họ thi triển ra đạo pháp uy lực, năm người này thực lực ít nhất cũng đã đạt tới Linh Tịch sơ kỳ. Mà ba gã tu sĩ

https://thuviensach.vn

khổ tu ban đầu thực lực cũng đã đạt tới Linh Tịch hậu kỳ, thực lực bây giờ lại càng thêm kinh khủng, cho dù là so với Hư Đan kỳ tu tiên giả cũng chỉ thấp hơn ba phần mà thôi.

Hiển nhiên mười hai tên Tu tiên giả sau khi bị ma hóa, thực lực được tăng lên nhiều hơn so với bọn Ma Binh cùng Yêu thú hạ cấp, trước đây Huyền Tu phán đoán khối Ma Châu này là Cửu Ma Châu chuyên ma hóa Tu thiên giả, quả nhiên đúng là như vậy!

Chỉ có điều mười hai người này mặc dù công lực đại tăng, đám người Từ Thanh Phàm lại không phải là đối thủ, số lượng càng ở thế yếu, nhưng mười hai người đó cũng đồng thời đánh mất thần trí, đối với kiến thức cơ bản ngũ hành tương khắc ở Tu tiên giới dĩ nhiên không biết, chỉ biết không ngừng thi triển đạo pháp công kích của chính mình. Tỉ như mới vừa rồi có hai gã Ma Tướng, một người thi triển hỏa hệ đạo pháp Hỏa Hải Hãng Dũng, một người thi triển thủy hệ đạo pháp Hồng Đào Quyết, ngũ hành tương khắc triệt tiêu lẫn nhanh, uy lực giảm đi rất nhiều. Nếu không với thực lực bây giờ của đám người Từ Thanh Phàm, đối mặt với đạo pháp vô cùng cường đại đó, chỉ sợ rằng đợt công kích thứ nhất cũng chống giữ không nổi.

Nhưng cho dù là như vậy, đám người Từ Thanh Phàm muốn chống giữ thế công tiếp theo của mười hai Ma Tướng thì quả thật là không có khả năng. Dù sao thực lực cũng chênh lệch quá lớn.

So sánh với sự hung hiểm của đám người Từ Thanh Phàm, hai người Huyên Tu, Bảo Uy đang chến đấu tuy không có tình huống nguy hiểm đến tính mạng, nhưng càng ngày lại càng gian nan. Thực lực của Na Hưu vốn là trên hai người, mà Huyền Tu lúc trước vì ngăn cản Ma Binh và Na Hưu nên đã tiêu hao gần một nửa linh khí trong cơ thể, mới vừa rồi Bảo Uy cùng Ma Châu đối kháng càng làm cho tâm thần hao tổn nghiêm trọng, cho nên đối mặt với thế tiến công to lớn cùng hắc vụ quỷ dị, cũng vô cùng chật vật.

https://thuviensach.vn

Vô luận là Bảo Uy Hỏa hệ đạo pháp, hay Huyền Tu Lôi pháp, cũng đều ẩn chứa thiên địa dương cương chi khí, nhưng đối mặt với hắc vụ công kích vô biên, hiệu quả cũng không quá mức rõ ràng. Cho nên hai người Huyền Tu cùng Bảo Uy mặc dù thấy tình cảnh cực kỳ hung hiểm của đám người Từ Thanh Phàm, nhưng bị Na Hưu cuốn lấy không cách nào thoát thân, không khỏi càng thêm sốt ruột. Mà Na Hưu sau khi nắm được Ma Châu, hắc sắc ma khí trong cơ thể tỏa ra như vô cùng vô tận, trong nhất thời cả chiến trường đều tràn ngập ma khí.

- Không thể tiếp tục như thế này được.

Chứng kiến tình cảnh trước mặt, Từ Thanh Phàm không ngừng suy tính, vì vậy nói với Lữ Tử Thanh:

- Lữ sư huynh, huynh cố gắng cầm cự một lúc, cho ta đủ thời gian thi triển đạo pháp.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, Lữ Tử Thanh biết hiện giờ chỉ có thể đặt hi vọng vào hắn. Vì vậy không chút do dự, trong tay liền phất ra pháp khí Phong Hành Phiến, liên tiếp hóa ra mười hai đạo "Long Quyển Phong", do phong nhận tụ lại mà thành, rất nhanh phóng về phía mười hai tên Ma Tướng đang trôi nổ trên tế đàn. Mà mười hai tên Ma Tướng mặc dù đã đánh mất đi thần trí, nhưng đối mặt với "Long Quyển Phong", bản năng tránh né vẫn còn, nhưng dưới sự khống chế của Lữ Tử Thanh, mười hai đạo "Long Quyển Phong" như bóng với hình theo sát không thôi.

Vì liên tiếp tránh né, thời gian để mười hai tên Ma Tướng thi triển đạo pháp không khỏi bị kéo dài. Chỉ nhìn sắc mặt tái nhợt của Lữ Tử Thanh cùng mồ hôi trên trán không ngừng chảy ra, Từ Thanh Phàm biết loại công kích này của hắn khiến linh khí tiêu hao nghiêm trọng, khó mà kéo dài lâu được. Vì vậy không chần chừ, mười ngón tay rất nhanh liên tiếp biến ảo, hóa thành vô số bóng ảnh ngón tay, làm cho người ta căn bản không rõ Từ Thanh Phàm thi triển chỉ quyết gì.

https://thuviensach.vn

Tiếp theo, mấy trăm đóa "Lục Lăng Hoa" được hóa ra từ mười ngón tay của Từ Thanh Phàm bay xuống, sau khi đến chỗ xa xa thì bắt đầu va chạm lẫn nhau, tiếng nổ không ngừng liên tiếp vang lên, sương mù màu trắng dày đặc bắt đầu tràn ngập quanh đám người Từ Thanh Phàm, che khuất tầm nhìn mười hai tên Ma Tướng bên ngoài. Làm xong hết thảy những thứ này, Từ Thanh Phàm cũng không chậm lại chút nào, mười ngón tay như trước không ngừng biến ảo, một lúc sau rốt cuộc cũng ngừng lại. Nhưng làm người khác kì quái chính là mặc dù Từ Thanh Phàm tri triển xong đạo pháp, hơn nữa xem sắc mặt tái nhợt thì hẳn đạo pháp vừa thi triển đã làm tiêu hao một lượng lớn linh khí, nhưng lại không có bất cứ gì biến hóa gì xảy ra, so với tràng cảnh sau mỗi lần Từ Thanh Phàm thi triển đạo pháp, hoa cỏ huyến lễ bay tứ tung chói mắt thì khác nhau rất nhiều.

Mà ngay lúc này, Lữ Tử Thanh rốt cuộc cũng không còn sức để thi triển đạo pháp, sau khi thấy Từ Thanh Phàm thi triển đạo pháp xong, liền bỏ đi khống chế mười hai đạo "Long Quyển Phong", sắc mặt tái nhợt ngồi trên mặt đất. Hơn nữa Lục Lăng Hoa của Từ Thanh Phàm biến thành sương mù mặc dù che đi thân hình ba người, nhưng cũng đồng thời khiến ba người không cách nào thấy rõ tung tích của mười hai tên Ma Tướng bên ngoài, cứ như vậy cho dù Lữ Tử Thanh có tiếp tục nỗ lực khống chế mười hai đạo "Long Quyển Phong", cũng không cách nào uy hiếp đến mười hai tên Ma Tướng.

Sau khi ngã xuống ngồi trên mặt đất, Lữ Tử Thanh thấy Từ Thanh Phàm thi triển xong đạo pháp nhưng tình cảnh không có phát sinh biến hóa gì, không khỏi kì quái nhìn Từ Thanh Phàm.

Thấy ánh mắt nghi hoặc của Lữ Tử Thanh cùng Thượng Niên Nghiêu, Từ Thanh Phàm chỉ hơi lắc đầu, ý bảo hai người họ yên lặng theo dõi kỳ biến.

Bên ngoài, mười hai tên Ma Tướng sau khi thấy sương mù tràn ngập trước mắt cũng không khỏi nghi hoặc. Bọn họ nhận được lệnh là tiêu diệt

https://thuviensach.vn

ba người Từ Thanh Phàm, nhưng sương mù trước mắt hoàn toàn che đi đám người Từ Thanh Phàm, khiến bọn họ không thể phát công được. Hơn nữa sau khi bị Ma Châu khống chế đã đánh mất thần trí, bọn họ căn bản không biết ứng biến, không nghĩ tới viêc cần giải quyết đám sương mù trước, sau đó mới tấn công ba người Từ Thanh Phàm. Cuối cùng không biết làm sao, mười hai người quyết định trở lại vị trí vừa rồi chờ cho sương mù tiêu tán, sau đó mới theo lệnh giết ba người Từ Thanh Phàm.

Nhưng sau khi mười hai người vừa trở lại vị trí vừa rồi, di biến phát sinh! Dưới chân mười hai người đột nhiên nứt ra, mười hai đóa hoa khổng lồ đột nhiên xuất hiện từ dưới nền đất, mạnh mẽ hướng mươi hai Ma Tướng trên không trung mà phóng đi. Mười hai đóa hoa khổng lồ dị thường có màu sắc như máu huyết đỏ tươi, khi vọt tới giữa không trung, cánh hoa chợt nở ra, nhưng làm cho người ta kinh ngạc là bên trong cánh hoa có vô số những chiếc răng sắc nhọn!!

Mười hai đóa hoa kinh khủng này đúng là thu hoạch lớn nhất của Từ Thanh Phàm sau khi đến Nam Hoang, kỳ hoa dị thảo trong Nam Hoang làm người nghe mà biến sắc chính là Thực Nhân Hoa!

Mười hai Ma Tướng không ngờ lại gặp nguy hiểm từ dưới chân chính mình, hơn nữa mười hai đóa Thực Nhân Hoa xông lên cực nhanh, cho nên mười hai Ma Tướng căn bản chưa kịp phản ứng đã bị mười hai đóa Thực Nhân Hoa nuốt vào trong cơ thể. Theo cánh hoa rất nhanh đóng lại, một loạt thanh âm tiếng nuốt liên tục vang lên (Ực ực ^^) làm cho người ta nghe mà kinh hoàng dựng tóc gáy. Thậm chí từ cánh hóa mơ hồ có thể thấy vết máu chảy xuống.

Thật lâu sau, tiếng nổ liên tiếp vang lên, các đóa Thực Nhân Hoa liên tiếp bạo liệt nổ mạnh, năm bóng người từ thi thể đã vỡ vụn của Thực Nhân Hoa phóng ra, chỉ là thân hình hoặc nhiều hoặc ít đều mang theo ít vết thương, mà bảy người khác rốt cuộc cũng không thể thoát ra.

https://thuviensach.vn

Trong sương mù, thông qua tinh thần liên lạc cùng Thực Nhân Hoa, Từ Thanh Phàm đã biết được tình huống bên ngoài, không khỏi thở dài một hơi.

Mình rốt cuộc đã giết người sao?

Mặc dù trước đây Từ Thanh Phàm đã giết chết vô số biến dị dã thú, mặc dù những người đó đều là con rối đã đánh mất thần trí, nhưng dù sao cũng là con người có tính mạng đang sống sờ sờ a, bây giờ lại bị biến mất trong tay mình sao?

Bản thân vì muốn sống mà đã giết chết bọn họ.

Công bình không?

Trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi bắt đầu sinh ra cảm giác khủng hoảng cùng áy náy, dù sao đây cũng là lần đầu tiên hắn giết người..

Nhưng trong lòng Từ Thanh Phàm vẫn không ngừng an ủi chính mình, những người này chỉ là con rối, khi thần trí bọn họ bị hủy diệt thì cũng coi là đã chết, kỳ thật hiện tại bọn họ cùng biến dị dã thú lúc trước mình giết cũng không có gì khác nhau, mình chỉ tiêu diệt một cái xác không hồn mà thôi. Hơn nữa nếu mình không giết bọn họ, không chỉ bản thân sẽ chết, mà sau này bọn họ còn có thể gây ra tai họa cho nhiều người vô tội.

Tự an ủi bản thân như vậy, dù sao Từ Thanh Phàm cũng không chứng kiến tử trạng của bảy người kia, tâm tình trong lúc nhất thời cũng bình hoãn rất nhiều.

Thấy Từ Thanh Phàm thở dài, Lữ Tử Thanh vội hỏi:

- Từ sư huynh, làm sao vậy.

https://thuviensach.vn

Nghe được câu hỏi của Lữ Tử Thanh, Từ Thanh Phàm đầu tiên là ổn định một chút tâm tình trong lòng, sau đó mới chậm rãi nói ra:

- Mười hai tên Ma Tướng bên ngoài, mới vừa rồi ta giết bảy người trong đó, bây giờ chỉ còn lại năm người, nhưng là năm người có thực lực cực mạnh.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, Lữ Tử Thanh cùng Thượng Niên Nghiêu thất kinh, thực lực của mười hai Ma Tướng vừa rồi hai người cũng tận mắt chứng kiến, bây giờ bảy người trong đó đã bị Từ Thanh Phàm giết? Mặc dù hai người đều biết Từ Thanh Phàm công lực bất phàm, đạo pháp huyền diệu, nhưng cũng không nghĩ Từ Thanh Phàm lại mạnh đến trình độ như thế, cái nhìn trong lòng đối với Từ Thanh Phàm không khỏi cao hơn ba phần.

Đột nhiên, Lữ Tử Thanh nghĩ tới thứ gì, sắc mặt vốn tái nhợt trở nên càng thêm tái nhợt, run giọng hỏi:

- Vậy Trương sư đệ bọn họ…?

- Xin lỗi.

Sau một lúc trầm mặc, Từ Thanh Phàm chậm rãi nói.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 25: Tuyệt Cảnh

Chợt nghe thấy câu hỏi của Lữ Tử Thanh, tâm tình Từ Thanh Phàm vốn đã có chuyển biến tốt đẹp nay lại bắt đầu trở nên rối loạn.

Mặc dù những người này đã bị ma hóa, nhưng có lẽ sau này thần trí có thể khôi phục như trước được. Cứ như vậy, hành vi hiện tại của chính mình, cuối cùng là đúng hay sai đây?

Chứng kiến thần sắc Từ Thanh Phàm bắt đầu trở nên ảm đạm sau khi nghe câu hỏi của mình, Lữ Tử Thanh cũng thở dài một tiếng, trong lúc nhất thời cũng không biết phải nói cái gì. Với cái chết của sư đệ mình, lúc đầu trong lòng hắn cũng có chút oán hận đối với Từ Thanh Phàm, nhưng rồi cũng lý giải được nỗi khổ tâm của Từ Thanh Phàm.

Giết hoặc bị giết, nếu như đổi lại là chính mình thì sẽ chọn như thế nào đây?

Rốt cuộc, Lữ Tử Thanh cũng nói:

- Từ sư huynh, ngươi không nên tự trách mình. Huynh làm như vậy cũng là bất đắc dĩ mà thôi.

Thượng Niên Nghiêu ở bên cạnh có vẻ mặt ảm đạm, nhưng sau khi nghe Lữ Tử Thanh nói cũng gật gật đầu theo, tỏ vẻ chuyện này cũng không hề trách cứ Từ Thanh Phàm.

https://thuviensach.vn

Bởi vì bọn họ biết, nếu như Từ Thanh Phàm không hạ sát thủ, người chết kia sợ sẽ là chính mình. Hơn nữa sư đệ bọn họ đều đã đánh mất thần trí, biến thành thủ hạ của bóng đen nọ, chỉ biết đến giết chóc. Kỳ thật, sau khi bọn họ bị Ma Châu khống chế cũng xem như là đã chết, hiện tại chỉ là những cỗ xác chết biết đi mà thôi, sống không bằng chết. Nói như vậy, quả thật cũng không thể trách Từ Thanh Phàm được.

Nghe được lời an ủi của Lữ Tử Thanh, tâm tình Từ Thanh Phàm cuối cùng cũng trở nên tốt hơn một chút. Vừa định nói gì đó, đột nhiên sắc hắn mặt đại biến. Còn Lữ Tử Thanh cùng Thượng Niên Nghiêu bên cạnh nguyên bổn sắc mặt đã tái nhợt, nay lại trở nên trắng bệch. Bởi vì ba người bọn họ đều cảm giác được bên ngoài sương mù đột nhiên xuất hiện linh khí ba động mãnh liệt.

Năm tên Ma Tướng may mắn mặc dù dựa vào thực lực mạnh mẽ của chính mình mà đào thoát ra khỏi sự thôn phệ của Thực Nhân Hoa, nhưng cũng đồng thời cũng bị thương không nhẹ. Cảm giác đau nhức trên người không ngừng kích thích thần kinh bọn họ, cũng làm cho bọn họ muốn phát điên. Mặc dù đã đánh mất thần trí, nhưng họ vẫn có thể phán đoán thương tích vừa rồi của bản thân hắn là do ba người trong sương mù tác quái, vì vậy không chần chừ, liền xuất ra linh khí toàn thân, chuẩn bị thi triển đạo pháp cực mạnh của chính mình đem ba người trong sương mù oanh tạc cho thi cốt vô tồn.

Vì vậy, sau khi thoát ly Thực Nhân Hoa, nguyên bổn thần sắc vô cảm trên mặt năm tên Ma Tướng trở nên đằng đằng sát khí, hai mắt hết sức dọa người. Xung quanh bọn chúng đều phát ra năm màu khác nhau, đại biểu cho Ngũ hành linh khí,. Chỉ quyết kết ra liên tục, mười ngón tay biến ảo rất nhanh chỉ để lại từng đạo đạo tàn ảnh. Dưới sự khống chế của năm tên Ma Tướng, linh quang phát ra trên người bọn họ dần dần tụ hợp thành hình. Trong lúc nhất thời, Cự đại vẫn thạch, Thủy long rít gào, Hỏa điểu rừng rực thiêu đốt, Kim tiễn dày đặc, các loại đạo pháp uy lực cường đại liên tiếp tấn

https://thuviensach.vn

công về phía sương. Cho dù Lục Lăng Hoa phát ra sương mù gió thổi không tan, nhưng dưới các loại linh khí cường đại cũng không ngừng chấn động.

- Chạy mau!

Sau khi cảm giác được linh khí ba động mãnh liệt bên ngoài sương mù, Từ Thanh Phàm kinh hô trước tiên.

Không hề có chút chần chừ, trước tiên cấp cho Lữ Tử Thanh cùng Thượng Niên Nghiêu thảo dược có thể hóa giải sương mù của Lục Lăng Hoa, đồng thời lôi kéo Thượng Niên Nghiên cùng Lữ Tử Thanh phóng nhanh về phía có linh khí ba động yếu nhất. Bọn họ biết, chỉ có phá vòng vây từ nơi này mới có một đường sinh cơ.

Đáng tiếc, đã không kịp.

Đám người Từ Thanh Phàm vừa mới chạy được vài bước, đạo pháp cường đại long trời nở đất đã xé tan lớp sương mù dày đặc mà hướng về phía ba người mà công tới. Hai người Từ Thanh Phàm cùng Lữ Tử Thanh bởi vì vừa rồi mới thi triển đạo pháp nên linh khí trong cơ thể tiêu hao nghiêm trọng, tốc độ không bằng trước. Hiện tại còn kéo thêm Thượng Niên Nghiêu cùng nhau chạy trốn, lại càng thêm trì hoãn, căn bản không thể tránh né được. Nhìn đạo pháp thanh thế kinh người trước mặt, bọn họ thấy tuyệt vọng khi phát hiện ra đến chính mình ngự sử Pháp khí cũng còn có chút miễn cưỡng, trong lúc nhất thời đã lâm vào tuyệt cảnh.

- Ta sẽ chết ở chỗ này sao? Cũng tốt, sinh tại Nam Hoang, cũng chết tại Nam Hoang. Ít nhất ta cũng có thể làm bạn với cha mẹ cùng Nhị thúc. Chỉ tiếc là gia cừu còn chưa báo a.

Nhìn từng đạo pháp dường như muốn hủy thiên diệt địa đang hạ xuống trước mặt, trong lòng Từ Thanh Phàm không có chút nào khủng hoảng, ngược lại còn thấy có phần bình lặng.

https://thuviensach.vn

Hồi tưởng lại những năm gần đây, từ khi gia viên bị Bích Nhãn Vân Đề Thủ hủy diệt đến khi tao ngộ Sơn Tinh Mộc Quái, tiếp đến tu luyện Khô Vinh Quyết vô số lần tẩu hỏa nhập ma, Từ Thanh Phàm đột nhiên phát hiện thấy chính mình vậy mà đã trải qua vô số lần kinh nghiệm vào sinh ra tử.

Có lẽ, nếu một người quen đối mặt với sinh tử, nếu gặp phải một lần nữa, trong lòng cũng sẽ trở nên thản nhiên.

- Hy vọng Kim sư đệ sẽ nhớ thay ta tảo mộ sư huynh. Đáng tiếc, Tam Trượng Thanh Lăng của sư phụ, ta cũng không có cơ hội để trả lại cho người rồi.

Đối mặt với đạo pháp Thủy Hỏa Kim Địa Mộc đang tới, Từ Thanh Phàm chẫm rãi nhắm lại hai mắt, có chút suy nghĩ tiếc nuối.

Mà trong lòng Lữ Tử Thanh cùng Thượng Niên Nghiêu lại không có sự thản nhiên như vậy. Chứng kiến các loại đạo pháp đầy uy lực đang tấn công tới chính mình, dưới ánh sáng của chúng, vẻ mặt bọn họ biến ảo không ngừng, trong ánh mắt không khỏi hiện lên vẻ tuyệt vọng.

Bên kia, trận chiến đấu giữa bóng đen nọ cùng hai người Bảo Uy, Huyền Tu cũng sắp tiến vào giai đoạn kết thúc.

Đối mặt với hắc sắc ma khí long trời nở đất của bóng đen nọ, hai người Huyền Tu cùng Bảo Uy phát hiện thấy đạo thuật chính mình có khả năng chống cự rất thấp, thậm chí ngay cả linh khí cũng bị hắc vụ đem thôn phệ. Đến bây giờ, mặc dù cùng bóng đen tranh đấu ngắn ngủn sau một tuần trà, nhưng hai người lại phát hiện chính mình đang bị vây quanh bởi hắc sắc ma vụ, trước mắt giờ chỉ còn lại một màu đen. Còn bóng đen nọ sớm đã ẩn giấu trong hắc vụ, không thể phát hiện ra tung tích. Cho nên hai người cũng chỉ có thể bất đắc dĩ bị động chống cự công kích liên tiếp của hắc vụ chung quanh, đối với hắn không có cách nào uy hiếp.

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc, hai người Huyền Tu cùng Bảo Uy không sử dụng đạo pháp đối địch nữa, bắt đầu xuất ra pháp khí của chính mình.

Pháp khí của Huyền Tu là một đôi Kim sắc cự chùy, nó cực kì khổng lồ. Đầu chùy so với đầu Huyền Tu còn muốn lớn hơn ba phần. Tính sơ bộ, đôi Cự Chùy này phỏng chừng cũng nặng gần ngàn cân lad ít nhất, phối hợp một chỗ cùng với thân hình nhỏ gầy của Huyền Tu có vẻ không hợp. Kim chùy mặc dù nặng, nhưng trong tay Huyền Tu có vẻ như rất nhẹ nhàng, hiển nhiên là có bí pháp để sử dụng nó, uy lực càng làm cho người ta không chút nào dám xem thường. Mỗi khi Huyền Tu ngự sử Kim chùy công kích, trên Kim chùy sẽ bộc phát ra kim quang chói mắt, đem hắc vụ chung quanh tiêu tán sạch sẽ. Còn khi đôi chùy chạm vào nhau, càng sinh ra Lôi minh cường đại, uy lực không chút nào thấp hơn Lôi pháp mà Huyền Tu mới vừa rồi thi triển.

Mà pháp khí của Bảo Uy lại là một cây cờ dài, trên lá cờ có vẽ những đám mây lửa, trông rất sống động. Khi cây cờ vừa xuất hiện, nhiệt độ quanh người Bảo Uy cuồng thăng. Không khí xung quanh vốn u ám, bởi vì sự xuất hiện của nó mà đỏ lên. Mỗi khi Bảo uy huy động, trên mặt cờ liền xuất ra từng đám Hỏa vân, đem hắc vụ chung quanh đốt cháy không còn gì, uy lực không chút nào thấp hơn so với Kim chùy của Huyền Tu.

Tu tiên giới truyền lưu một câu nói, Đê giai tu sĩ trong lúc chiến đấu là dựa vào đạo pháp, cao giai tu sĩ trong lúc chiến đấu dựa vào pháp khí. Ý tứ là giữa các đê giai tu sĩ với nhau có công lực chênh lệch rõ ràng, uy lực của đạo pháp cách xa nhau. Hơn nữa, bọn họ cũng không có cách nào sử dụng pháp khí cấp bậc Địa giai trở lên, vì thế, trong chiến đấu với nhau bình thường đều thông qua đạo pháp mà tỷ thí. Còn tu sĩ có tu vi Kết Đan kỳ trở lên, công lực cùng đạo pháp đều thông huyền, chỉ cần cảnh giới không quá mức chênh lệch, muốn thông qua tu vi đánh thắng đối thủ cũng phải tiêu hao đại lượng linh khí, đồng thời tốn hao thời gian dài. Cho nên, bình thường cao giai tu sĩ đều sử dụng cao cấp Pháp khí tiến hành chiến đấu,

https://thuviensach.vn

thông qua công năng của Pháp khí mà biến hóa thành nhiều kiểu để chiến thắng đối thủ.

Mà pháp khí trong tay Huyền Tu cùng Bảo Uy hiển nhiên đều là Địa giai cao cấp pháp khí, uy lực cường đại. Không chỉ chặn lại sự vây công của hắc khí chung quanh, một hơi lại tiêu diệt đại lượng hắc vụ. Cứ như vậy, dưới hợp lực hai người, hắc vụ chung quanh rốt cuộc trở nên mỏng manh.

Nhưng sắc mặt Huyền Tu cùng Bảo Uy vẫn như cũ không có chút nào vui mừng, chỉ là ánh mắt đề phòng nhìn tình huống chung quanh. Bởi vì bọn họ biết, bóng đen nắm giữ Ma Châu nọ cũng không thể bị chính mình đánh bại dễ dàng như vậy.

Quả nhiên, sau khi chứng kiến hai người Huyền Tu cùng Bảo Uy xuất ra pháp khí, hắc sắc ma vụ của chính mình không cách nào tạo thành nguy hiểm gì đối với họ, bóng đen cũng không dùng hắc sắc ma vụ để tiến hành công kích nữa. Hắn chậm rãi đem đem hắc sắc ma vụ bên ngoài thu hồi vào trong cơ thể. Nhất thời hắc sắc sương mù đang vây quanh hai người Huyền Tu cùng Bảo Uy đột nhiên bay lên giữa không trung. Từ lúc hắc vụ dần dần mỏng manh thẳng đến khi biến mất không còn, rốt cuộc, một lần nữa hai người Bảo Uy cùng Huyền Tu thấy được thân hình bóng đen.

Chỉ thấy bóng đen nọ đang lẳng lặng đình trệ phía trên hai người. Khi màu đen sương mù bị hắn toàn bộ thu hồi vào trong cơ thể, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng đến cực điểm.

Đột nhiên, sắc mặt bóng đen nọ hơi đổi, ánh mắt nhìn về phía đám người Từ Thanh Phàm. Đúng lúc chứng kiến mười hai Ma Tướng dưới tay hắn bị Từ Thanh Phàm xuất ra Thực Nhân Hoa thôn phệ, sắc mặt trở nên âm trầm. Còn Bảo Uy cùng Huyền Tu thì không nhịn được, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng. Nhưng khi thấy năm tên Ma Tướng cực mạnh nọ trong mười hai tên từ Thực Nhân Hoa giãy thoát đi ra, sau lại càng điên cuồng tiến

https://thuviensach.vn

hành công kích đám người Từ Thanh Phàm trong sương mù, sắc mặt hai người không khỏi đại biến.

Chứng kiến hai người Bảo Uy cùng Huyền Tu chuẩn bị đi cứu viện đám người Từ Thanh Phàm, thanh âm lạnh lùng của bóng đen nọ lần nữa vang lên.

- Nếu bọn tôm tép đấy xong đời, vậy hai tên "cùi bắp" các ngươi cũng nên tìm chết đi là vừa. ^^

Theo thanh âm hạ xuống, trên đầu bóng đen nọ lại lan ra hắc vụ nồng đậm. Nhưng hắc vụ lần này lại không giống lần trước mà trực tiếp đem hai người Huyền Tu cùng Bảo Uy tiến hành công kích, tại không trung nó ngưng kết lại thành các hình dáng của yêu ma quỷ quái, hoặc xà trùng, hoặc mãnh thú… trông giống y như thật. Sau khi ngưng kết thành hình, chúng không ngừng phát ra tiếng rít chấn nhiếp lòng người, rồi bao vây hai người Bảo Uy cùng Huyền Tu.

Đối mặt hắc sắc ma vụ biến thành yêu ma quỷ quái đang vây công chính mình, hai người Bảo Uy cùng Huyền Tu trong lúc nhất thời căn bản không cách nào thoát thân, càng không cách nào cứu viện, chỉ có thể trơ mắt nhìn năm tên Ma Tướng thi triển đạo pháp cường đại đánh tới trước mặt đám người Từ Thanh Phàm.

Ngay lúc hai người sốt ruột vô cùng, bóng đen nọ tựa hồ cũng chán ghét trò chơi trước mắt, giơ tay lên, Ma Châu từ một phân thành hai, hóa thành hai đạo hắc mang, vô thanh vô tức tấn công tới Bảo Uy cùng Huyền Tu. Mà hai người bọn họ một mực phân thần chú ý tình huống đám người Từ Thanh Phàm, lại thêm ứng phó với đám yêu ma quỷ quái vây công quanh, cho đến khi Ma Châu đánh tới trước mặt bọn họ thì mới phát giác được. Trong lòng vô cùng kinh hãi, theo bản năng hai người liền sử dụng pháp khí đến ngăn cản. Mặc dù pháp khí chặn lại được Ma Châu đánh lén,

https://thuviensach.vn

nhưng hai người lại phát hiện ra khi pháp khí va chạm cùng Ma Châu, không ngờ trong nháy mắt mất đi khống chế, rất nhanh rơi xuống mặt đất.

Linh khí trong cơ thể hai người Huyền Tu cùng Bảo Uy đều tiêu hao nghiêm trọng, pháp khí càng không cách nào khống chế. Đối mặt sự công kích liên tiếp của yêu ma quỷ quái chung quanh, trong lúc nhất thời bọn họ lâm xuống hạ phong, chật vật không chịu nổi.

Lúc này, vô luận là Bảo Uy cùng Huyền Tu, hay Từ Thanh Phàm cùng Lữ Tử Thanh, Thượng Niên Nghiêu tất cả đều lâm vào tuyệt cảnh.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 26: Kinh Biến

Mặc dù lúc này linh khí trong cơ thể Từ Thanh Phàm đã khô kiệt, đối mặt với đạo pháp long trời lở đất này căn bản đã không có chút lực nào để phòng ngự nhưng hắn vẫn ôm một chút hy vọng, dùng hết chút lực còn lại điều khiển Tam Trượng Thanh Lăng hóa thành một màn bảo vệ che ở trước mặt ba người. Lữ Tử Thanh cùng Thượng Niên Nghiêu đang ở bên cạnh cũng đều dùng hết khả năng tại lần cố gắng cuối cùng này.

Lữ Tử Thanh khống chế kiện Quy Xác pháp khí, trong nháy mắt đã to lên gấp đôi, lơ lửng giữa không trung. Còn Thượng Niên Nghiêu cũng đem hết tia linh khí cuối cùng trên người mình mà hóa ra một lớp Thạch Thuẫn đặt ngang trước mặt mọi người.

Nhưng năm tên Ma Tướng thi triển đạo pháp có uy lực thật sự quá mức cường đại. Vốn thực lực bọn họ đều trên đám người Từ Thanh Phàm, còn đám người Từ Thanh Phàm thì ngược lại, hiện tại linh khí trong cơ thể gần như khô kiệt. So sánh hai bên với nhau, chênh lệch đều thấy rõ. Ba tầng phòng ngự này đã là những tia linh khí cuối cùng của đám người Từ Thanh Phàm. Vì vậy, khi gặp phải công kích cường đại của năm tên Ma Tướng thì kết quả vẫn như trước, không có một chút khả năng chống cự nào. Trong nháy mắt, Thạch Thuẫn mà Thượng Niên Nghiêu thi triển ra đã bị nghiền nát, Quy Xác pháp khí của Lữ Tử Thanh mất đi khống chế rơi xuống mặt đất, mà Tam Trượng Thanh Lăng của Từ Thanh Phàm cũng đã hoàn toàn mất đi quang hoa.

https://thuviensach.vn

Lúc này, trước mặt đám người Từ Thanh Phàm không còn gì để tiếp tục chống đỡ. Nhìn Hỏa Thủy Kim Mộc Địa đang tấn công về phía mình, ba người Từ Thanh Phàm đều nhắm hai mắt, lâm vào tuyệt vọng, lẳng lặng chờ một khắc tử vong giáng xuống.

Nhưng ngay khi đám người Từ Thanh Phàm hoàn toàn buông bỏ chống cự, một đạo hoàng sắc quang hoa bắt đầu nổi lên quanh người bọn họ. Giữa hoàng sắc quang hoa, một đạo thạch bích rắn chắc đột nhiên từ quanh thân bọn người Từ Thanh Phàm hiện lên, trong nháy mắt đã đem bọn họ che kín lại. Ngay sau khi thạch bích xuất hiện, các loại công kích đạo pháp mà năm tên Ma Tướng thi triển rốt cuộc đánh tới. Khi đạo pháp cùng thạch bích va chạm vào nhau, tia lửa tung tóe khắp nơi, bụi đá văng tứ tung, nhưng tất cả đạo pháp đều bị thạch bích này ngăn cản ở bên ngoài. Mà thạch bích này vẫn kiên cố như trước, không có một vết rạn nứt, giống như là chưa hề có chuyện gì. Dưới sự che chắn của nó, đám người Từ Thanh Phàm cũng không có tổn thương chút nào.

Từ Thanh Phàm đang lẳng lặng nhắm mắt chờ chết, nhưng đợi một lúc lâu sau lại phát hiện bản thân không có xuất hiện bất cứ chuyện gì, liền kinh ngạc mở mắt. Không biết từ khi nào trước mặt đã xuất hiện một phiến thạch bích to lớn, không chỉ che khuất tầm nhìn của cả đám người, mà còn chặn lại đạo pháp long trời lở đất nọ của năm tên Ma Tướng.

Ngay lúc bọn hắn không ngừng kinh ngạc, phiến thạch bích đột nhiên lại phát ra quang mang yếu ớt, tiếp theo hóa thành Thổ linh khí nguyên thủy mà phiêu tán đi. Lúc này, tình cảnh đang diễn ra trên bãi đất trống một lần nữa xuất hiện trước mắt mọi người.

Không biết từ lúc nào, trước mặt ba người Từ Thanh Phàm đột nhiên xuất hiện hai lão giả tóc bạc trắng xóa, trang phục giống như Huyền Tu, áo tang chân trần, khí thế mờ mịt trên người không chút nào thua kém Huyền Tu. Trên bầu trời đột nhiên xuất hiện từng mảnh hỏa vân, hơn mười thân ảnh Tu tiên giả như ẩn như hiện trên nó. Mưa lửa dày đặc từ hỏa vân không

https://thuviensach.vn

ngừng rơi xuống, làm cho trời đất biến thành một màu đỏ bừng. Đông đảo ma binh cùng biến dị dã thú tại nơi mưa lửa rơi xuống liên tục phát ra âm thanh gầm rú đầy tuyệt vọng, trong lúc nhất thời khắp nơi đều vang lên tiếng kêu gào thảm thiết.

Nhìn trang phục của hai lão giả trước mắt này, đám người Từ Thanh Phàm không khỏi thở phào một hơi, biết là viện binh Khổ Tu Cốc đã tới, rốt cuộc bọn họ cũng đã an toàn. Dĩ nhiên, thạch bích vừa rồi ngăn cản đạo pháp của năm tên Ma Tướng nọ là do một trong hai người trước mắt này làm ra.

Chỉ là sau khi hai lão giải cứu đám người Từ Thanh Phàm xong lại không hề có ý muốn nói chuyện với họ, thần sắc phức tạp nhìn chằm chằm ba người có thực lực cực mạnh trong năm tên Ma Tướng. Ba gã Ma Tướng nọ cũng mặc trang phục giống như hai gã lão giả này, hiển nhiên là môn nhân Khổ Tu Cốc bị Ma Châu khống chế.

- Đa tạ hai vị tôn giả kịp thời cứu giúp, vãn bối trong lòng vô cùng cảm tạ.

Từ Thanh Phàm bất chấp mọi thứ, vội vàng cùng hai người Lữ Tử Thanh, Thượng Niên Nghiêu cùng nhau đi tới khom người trước mặt hai lão giả tạ ơn.

Nghe được lời nói của Từ Thanh Phàm, trong hai lão giả một gã vóc người tương đối cao quay đầu lại, đối với đám người Từ Thanh Phàm nhàn nhạt nói:

- Ba vị đạo hữu bất tất như thế, ba vị đều bởi vì phòng ngừa Ma Châu gây họa thế gian mà lâm vào hiểm cảnh, ta đến cứu giúp cũng là chuyện phải làm. Hiện tại ba vị đạo hữu nên nhanh chóng tìm một địa phương ngồi xuống tĩnh tọa khôi phục linh khí, trị liệu nội thương đi. Nếu để kéo dài,

https://thuviensach.vn

đối với sự phát triển sau này của ba vị sẽ rất bất lợi, nơi này có ta cùng Mang đạo hữu tương hộ, sẽ không có vấn đề gì xảy ra đâu.

Mà một lão giả khác, vẫn như cũ gắt gao nhìn chằm chằm năm tên Ma Tướng trước mặt, cũng không có liếc mắt một cái đối với đám người Từ Thanh Phàm. Điều làm người khác kỳ quái chính là, năm tên Ma Tướng dĩ nhiên cũng không có như mọi khi mà tiến hành công kích điên cuồng, điều này làm cho đám người Từ Thanh Phàm không khỏi có chút kinh ngạc. Nhìn kỹ, lại phát hiện ngũ sắc quang mang trên người năm tên Ma Tướng trở nên nhợt nhạt, quanh người có năm linh bài quang mang năm màu khác nhau tĩnh lặng huyền phù giữa không trung

- Ngũ hành giam cầm trận!

Thấy tình cảnh đang diễn ra Từ Thanh Phàm thấp giọng thì thào. Trước đây hắn đã từng gặp qua loại trận pháp này, tại đại hội tỷ thí bảy năm trước, Lữ Thượng Thanh dùng chính loại trận pháp này đánh bại Bạch Thanh Phúc có thực lực mạnh hơn hắn rất nhiều. Mặc dù nguyên nhân là do Bạch Thanh Phúc ẩn giấu thực lực, nhưng uy lực to lớn của trận pháp này cũng có thể thấy được.

Hiển nhiên, lão giả vẫn không mở miệng nói chuyện này đã lợi dụng trận pháp đem năm tên Ma Tướng giam cầm, cho nên bọn chúng mới khác thường như vậy, không hề điên cuồng công kích mọi người.

Rốt cuộc đám người Từ Thanh Phàm cũng yên lòng, tập tễnh đi về phía “Dung Thiên Trướng”, bọn họ bây giờ cần nhanh chóng khôi phục linh khí trong cơ thể cùng nội thương.

Trước khi rời đi, Từ Thanh Phàm loáng thoáng nghe được lão giả kia hỏi:

- Mang đạo hữu, ngươi nói Huyền đạo hữu bọn họ có thể khôi phục được không?

https://thuviensach.vn

- Rất khó, hy vọng rất xa vời.

Gã lão giả vẫn không mở miệng kia hơi thở dài nói.

Nghe được hai gã lão giả nói, tâm tình trong lòng Từ Thanh Phàm đang bất an bởi vì giết bảy tên Ma Tướng đột nhiên trở nên tốt hơn rất nhiều.

Ngay tại lúc này, trong trời đất đột nhiên truyền đến tiếng rống giận dữ rung trời của Na Hưu. Đám người Từ Thanh Phàm không nhịn được quay đầu nhìn lại, nhưng lại phát hiện vô số đạo lôi điện so với Huyền Tu thi triển trước đó cường đại hơn gấp mười lần, không ngừng đánh xuống Na Hưu. Mà Ma Châu trong tay hắn cũng đã không thấy tung tích. Về phần hai người Huyền Tu cùng Bảo Uy vốn một mực giao chiến cùng hắn nay lại đang ngồi trên mặt đất đả tọa, bên cạnh có hai gã Khổ Tu Cốc tu sĩ hộ pháp.

Nguyên lai, mới vừa rồi sau khi Na Hưu sử dụng Ma Châu đánh lén Bảo Uy cùng Huyền Tu, đang chuẩn bị thu hồi Ma Châu thì một đạo tia chớp vô cùng khổng lồ từ trên bầu trời đánh xuống, trúng ngay vào Ma Châu khi nó đang bay về. Dưới công kích uy lực của tia chớp, trong nháy mắt hắn đã mất đi sự khống chế đối với Ma Châu.

Đã không có sự điều khiển của Na Hưu, Ma Châu rất nhanh rơi xuống đất. Ngay khi nó sắp rơi xuống mặt đất, một cái hộp ngọc phát ra linh khí đột nhiên xuất hiện đã kịp nhốt Ma Châu lại trước khi Na Hưu kịp khôi phục khống chế. Khi hộp ngọc đem Ma Châu nhốt lại, Na Hưu nọ hoảng sợ phát hiện liên lạc giữa mình và Ma Châu đột nhiên biến mất. Sau đó hộp ngọc rất nhanh bay đến trong tay một người trung niên có thần thái uy nghiêm.

Chứng kiến loại tình cảnh này, Na Hưu nọ trong lòng giận dữ, rất nhanh hướng về phía người trung niên kia bay tới, muốn đoạt lại Ma Châu

https://thuviensach.vn

của mình. Nhưng vừa mới bay được vài trượng, tia chớp mới vừa rồi đánh trúng Ma Châu lần nữa xuất hiện, liên tiếp công kích lên trên người hắn. Lúc này Na Hưu mới phát hiện, trên bầu trời phương xa không biết khi nào đã xuất hiện bảy lão giả, lẳng lặng huyền phù trên không trung, đang liên thủ sử dụng lôi pháp ngăn cản chính mình.

Lôi pháp sở dĩ cường đại, ngoại trừ nó ẩn chứa thiên địa chí dương chi khí, mặt khác một khi thi triển được nó, trừ phi trước đó làm phép ngăn cản, nếu không căn bản là không thể nào cản được. Mà bảy người thực lực tương đương Huyền Tu, là cao giai Tu tiên giả liên thủ thi triển lôi pháp, uy lực càng thêm cường đại. Mặc dù Na Hưu đang bị lôi pháp liên tiếp đánh trúng, cơ thể đau đớn, hắc vụ quanh người tức thì cũng bị đánh tan một nửa, nhưng cũng không đi tìm bảy tên lão giả liên thủ thi triển lôi pháp tính sổ, mà là cố chấp đuổi theo hộp ngọc chứa Ma Châu.

Hắn biết rằng, hiện tại thực lực của mình tuy cường đại, nhưng lực lượng này không phải do chính hắn tu luyện ra, mà là Ma Châu ban cho. Nếu không có Ma Châu duy trì, vận chuyển lực lượng liên tục trong cơ thể, thì lực lượng của hắn như là đang ăn "thóc giống" vậy, dùng một điểm mất đi một điểm. Cho nên hắn tình nguyện bị Lôi pháp đánh bị thương, cũng không nguyện ý mất đi Ma Châu. Chỉ cần đoạt lại Ma Châu, mặc kệ bị bao nhiêu thương tích, cũng có thể trong một thời gian ngắn khôi phục lại như lúc ban đầu.

Rốt cuộc, dưới sự truy đuổi thục mạng, rất nhanh hắn đã rút ngắn khoảng cách với người trung niên đang cầm hộp ngọc nọ.

Nhìn khuôn mặt dữ tợn cùng cả người phát ra ma khí ngập trời của Na Hưu, người trung niên cũng không chút nào bối rối, chỉ là hừ lạnh một tiếng, giơ tay lên, một đạo màu xanh hỏa bích đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của hắn, chặn lại Na Hưu.

https://thuviensach.vn

Nhưng khi Na Hưu chứng kiến trước mắt đột nhiên xuất hiện bỏa bích cũng không hoảng hốt. Thân hình uốn éo kỳ dị, lại có thể tránh được hỏa bích, rất nhanh hướng tới bên người trung niên, đồng thời trên tay huyễn hóa ra một thanh trường kiếm màu đen, lấy tốc độ nhanh như chớp bổ tới đầu người trung niên nọ.

- Nam Minh Ly Hỏa!

- Phù Vân Bộ! Tật Linh Kiếm Pháp!

Chứng kiến tràng cảnh này, ba người Từ Thanh Phàm đang chuẩn bị trở lại Dung Thiên Trướng chợt kinh hô. Điểm bất đồng ở đây là Lữ Tử Thanh cùng Thượng Niên Nghiêu kinh ngạc khi nhận ra Hỏa pháp mà người trung niên kia thi triển được xưng có thể đốt thiên địa vạn vật, “Nam Minh Ly Hỏa”! Loại cao cấp Hỏa pháp này nghe nói cho dù là cao giai tu sĩ chuyên tu hỏa pháp, mười người cùng tu luyện cũng chỉ có hai ba người thành công mà thôi. Nhưng nếu như có thể luyện thành nói, uy lực to lớn vượt xa hỏa hệ đạo pháp bình thường.

Mà Từ Thanh Phàm cũng giật mình không kém. Hắn biết bộ pháp vừa rồi Na Hưu thi triển để tránh né Hỏa bích cùng với kiếm pháp đang công kích người trung niên. Hai loại công pháp này phân biệt có tên là “Phù Vân Bộ” cùng “Tật Linh Kiếm Pháp”, đúng là tuyệt kỹ gia truyền của Từ gia. Cho dù là Từ Thanh Phàm, cũng bởi vì công lực thấp kém nên mới không được truyền thụ.

Mà tên Na Hưu nọ, hắn như thế nào lại có thể sử dụng hai loại tuyệt kỹ này của Từ gia?

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 27: Kết Cục

Sau khi nhìn thấy một loại các loại vũ kỹ mà Na Hưu dùng để công kích trung niên đó vẫn là vũ kỹ bí truyền của Từ gia, Từ Thanh Phàm trong lòng bất giác thất kinh, không quan tâm việc trở về "Dung Thiên Tướng" ngồi đả tọa dưỡng thương nữa. Hắn đứng ngây ngốc tại chỗ, xem trận quyết đấu của Na Hưu với trung niên nọ

- Long Xà Tam Kích, Hạc Phi Trùng Thiên, Cuống Phong Quyển Diệp…

Mỗi chiêu từ trường kiếm trong tay Na Hưu đều là kiếm pháp bí truyền của Từ gia năm đó, trong đó có hơn một nửa kiếm pháp ngay cả Từ Thanh Phàm lúc đó cũng không có tư cách tu luyện. Nhìn thấy thân ảnh chớp động di chuyển, ý nghĩ trong đầu Từ Thanh Phàm lập tức trở thành một đám hỗn loạn.

Tên Na Hưu này, chẳng lẽ có quan hệ với Từ gia đã bị hủy diệt cách đây hai mươi bảy năm sao? Hoặc là hắn đã từng gặp được tộc nhân của Từ gia cùng thoát chạy với Từ Thanh Phàm, sau đó từ chỗ những người đó mà học được vũ kỹ của Từ gia hay sao?

Đột nhiên, trong đầu Từ Thanh Phàm linh quang chợp lóe, cuối cùng hiểu rõ vì sao mình vẫn luôn cảm thấy Man Trại này có cảm giác quen thuộc quỷ dị. Bởi vì cách xây dựng của Man Trại này giống như Từ gia trại hai mươi bảy năm về trước, chỉ là lớn hơn Từ gia trước kia gấp trăm lần mà thôi. Từ Thanh Phàm bởi vì đã hai mươi bảy năm không về Từ gia trại rồi,

https://thuviensach.vn

hơn nữa Man Trại lại lớn hơn nhiều lần so với trước kia, trong nhất thời hắn chỉ mới nhìn được một góc của nó, cho nên vẫn chỉ có cảm giác quen thuộc. Đến bây giờ hắn mới bỗng nhiên nhớ ra được.

"Chẳng lẽ, Bóng đen này thật sự có quan hệ với Từ gia trại hay sao?"

Từ Thanh Phàm nhìn chằm chằm cảnh giao đấu giữa Bóng đen và người trung niên đó, trong lòng thầm nghĩ.

Mà Lữ Tử Thanh đi phía trước lúc này cũng phát hiện ra sự dị thường của Từ Thanh Phàm. Thấy hắn không trở về "Dung Thiên Trướng" cùng với bọn họ để ngồi xuống dưỡng thương, mà chỉ nhìn chằm chằm vào trận đấu giữa trung niên nọ với Na Hưu, cho nên Lữ Tử Thanh đi đến bên cạnh Từ Thanh Phàm, hỏi một cách lo lắng:

- Từ sư huynh, các vị tiền bối của Khổ Tu Cốc đã đến, xem ra kết cục ở đây đã định. Chúng ta nên nhanh chóng vào "Dung Thiên Trướng" tu dưỡng cho tốt, đặc biệt là thương thế của Từ sư huynh không thể kéo dài nữa.

Nghe được lời của Lữ Tử Thanh, Từ Thanh Phàm cũng không quay lại, vẫn nhìn vào trận đấu, chỉ hơi lắc đầu, trầm giọng nói:

- Lữ sư huynh, mọi người đi trước đi, đệ còn có chút việc cần xử lý.

Nghe Từ Thanh Phàm nói như vậy, Lữ Tử Thanh nhìn hắn một cái, lại phát hiện vẻ mặt của Từ Thanh Phàm đầy sự nghi hoặc, âm trầm. Mặc dù trong lòng rất hiếu kỳ, những cũng ngại hỏi, nên hắn nói một tiếng "Chú ý an toàn", rồi cùng với Thượng Niên Nghiêu đi vào Dung Thiên Trướng dưỡng thương.

Lúc này, trận đấu của Na Hưu và trung niên đó đã đến lúc căng thẳng nhất. Mặc dù đối với việc Na Hưu có thể dễ dàng tránh thoát được "Nam Minh Ly Hỏa" của mình làm cho người trung niên rất kinh ngạc, nhưng vẻ

https://thuviensach.vn

mặt cũng không hoảng hốt. Sau khi thấy Na Hưu huy động trường kiếm màu đen công kích đến mình, người trung niên đó đột nhiên lui mạnh về sau, đồng thời quanh người lại lần nữa phun ra một lượng lớn "Nam Minh Ly Hỏa", hóa thành những mảnh hỏa diễm màu xanh che chắn trước mặt. Mỗi khi trường kiếm màu đen của Na Hưu công kích đến người của hắn, thì những màn lửa màu xanh đó lập tức xuất hiện ngăn chặn lại. Nhưng trường kiếm màu đen của Na Hưu có uy lực cực lớn, mặc dù mảng lửa màu xanh là "Nam Minh Ly Hỏa" biến thành, nhưng vẫn nó chém thành hai mảnh.

Nhưng mà những bức tường lửa này dường như vô cùng vô tận, không ngừng xuất hiện và trở thành tấm chắn phòng ngự cho người trung niên đó. Sau khi Na Hưu chém đứt thì nó lại nổ mạnh, lúc nổ lại càng phát tán ra một lượng lớn Nam Minh Ly Hỏa, thiêu hủy không ít hắc vụ hộ thể quanh người Na Hưu, hơn nữa còn một lượng lớn hơi nóng truy đuổi thân ảnh của Na Hưu.

Cùng lúc đó, trên trời bảy tu sĩ của Khổ Tu Cốc cũng liên thủ sử dụng Lôi pháp liên tục oanh tạc Na Hưu để trợ giúp trung niên nọ thoát ly sự truy kích, đồng thời trở thành hai mặt giáp công, vây kín Na Hưu lại, làm cho hắn chật vật không chịu nổi. Hắc vụ dày đặc bao quanh người hắn dưới sự giáp công của Nam Minh Ly Hỏa và Lôi pháp cũng dần dần trở nên mỏng manh. Nhưng Na Hưu vẫn không từ bỏ truy kích trung niên đó, một lòng muốn đoạt lại Ma Châu của mình, thỉnh thoảng bởi vì việc này mà phát ra những tiếng rống giận rung trời.

Hắn biết rằng, đột nhiên xuất hiện nhiều tu tiên giả cao cấp như thế, mình chỉ có cách trước khi ma khí trong cơ thể tiêu hao hết phải cướp về được Ma Châu, mới có thể có thực lực để chống lại. Lúc đó nếu không chống lại được, bản thân cũng có thể dễ dàng chạy thoát. Đến lúc đó đợi mình tìm được một chỗ an toàn, rồi sau khi hoàn toàn nắm giữ được Ma Châu, trở lại báo thù cũng không muộn. Nhưng nếu mình không đoạt được

https://thuviensach.vn

Ma Châu trở về, vậy lúc ma khí trong cơ thể tiêu hao hết cũng là lúc chết của mình.

Về phần những ma binh thủ hạ dưới tay hắn lúc này đang giãy dụa trong sự đau đớn, gào thét dưới từng đạo mưa lửa, Na Hưu cũng không có chút nào lo lắng cùng thương tâm. Đối với hắn mà nói, chỉ cần bản thân có có thể bảo trì lực lượng, thủ hạ lúc nào cũng có thể tìm được.

Nhưng theo thời gian trôi qua, trong lòng của hắn càng lúc càng gấp gáp, người trung niên trước mắt này mặc dù mặt mũi không sáng sủa nhưng thực lực thì rất cao. Hắn đã dùng hết sức rồi mà vẫn không thể làm bị thương tên đó được. Lúc này thực lực của Na Hưu sau khi mất đi Ma Châu giảm rất lớn, trên trời không ngừng có Lôi điện đánh xuống làm cho hắn phải phân tâm phòng thủ, nhưng thực lực của người trung niên này cũng rất hiếm thấy. Hắn thậm chí cảm thấy, thực lực của người này còn cao hơn ba phần so với Huyền Tu mà hắn gặp trước đó.

Kỳ thật Na Hưu cũng không phải là không có suy nghĩ qua về việc thừa lúc bản thân thực lực còn chưa tổn hại mà chạy trốn. Nhưng hắn biết rất rõ lực lượng của hắn hoàn toàn do Ma Châu ban cho, nếu không có Ma Châu lúc nào cũng bổ sung năng lượng, thì sức mạnh của hắn bây giờ giống như nước trong bình vậy, dùng một phần là hết một phần. Mà kẻ đã có thói quen có được thực lực cường đại như hắn như thế nào chịu đựng được bản thân trong tương lai sẽ trở lại làm một phàm nhân đây?

Vì vậy, hắn không thể do dự nữa. Nhưng lúc này, bất luận là Nam Minh Ly Hỏa của người trung niên hay là Lôi pháp trên trời không ngừng giáng xuống, đều làm cho ma khí trong cơ thể của hắn giảm với tốc độ chóng mặt. Cuối cùng lúc Na Hưu phát hiện ma khí trong người không còn đủ để chạy trốn, lại càng tuyệt vọng hơn. Lấy thực lực của hắn hiện giờ muốn thoát khỏi sự vây công của nhiều tu tiên giả Kết Đan kỳ đã trở thành mộng tưởng. Vì thế chỉ có thể điên cuồng công kích người trung niên đó để cướp lại Ma Châu mới là giải pháp ổn thỏa nhất.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, trong lòng của người trung niên cùng giao đấu với Na Hưu cũng hết sức kinh ngạc. Hoàn toàn không phải do ma khí ngập trời trong cơ thể của Na Hưu, đối với điều này hắn cũng đã sớm đoán được, mà điều hắn kinh ngạc do tên kia lại có kiếm pháp cao minh như vậy. Mỗi chiêu đều kích tới những vị trí ngoài sự dự liệu của đối thủ, kiếm sau nhanh hơn kiếm trước, thân pháp càng quỷ dị, thường chớp lóe vặn vẹo một cái là thân ảnh biến mất, sau đó lại xuất hiện ở một góc khác công kích hắn, trước sau phối hợp nhịp nhàng, uy lực kinh người, cũng làm cho hắn thêm hung hăng bất cần. Nếu không phải người trung niên này tu luyện "Ly Hỏa Lạc Liên Trận" uy lực cực mạnh, phòng thủ kiên cố, chỉ sợ sớm đã bị Na Hưu làm bị thương rồi.

Cuối cùng, theo thời gian trôi qua, ma khí trên người Na Hưu càng lúc càng yếu, thậm chí đã không thể chống đỡ được lôi điện trên trời. Mỗi khi lôi pháp giáng xuống đều làm cho thân hình của hắn phải dừng lại một lát, khóe miệng tràn máu tươi. Chiếc mũ trên đầu không biết rơi xuống khí nào, tóc tai bắt đầu bù xù, lại phối hợp với ánh mắt màu đỏ ngầu của hắn, thần thái càng lộ ra vẻ dữ tợn.

Nhìn thấy tình cảnh của Na Hưu bây giờ, người trung niên biết thời cơ đã đến, lập tức ngửa mặt lên trời hét lên một tiếng, âm thanh vang vọng khắp nơi, tới tận trời. Ngay sau đó, một tia chớp khổng lồ từ trên trời giáng xuống, mạnh hơn rất nhiều so với những tia chớp trước nay mà Na Hưu gặp phải. Dưới tia chớp đó, cả Nam Hoang đều trở nên sáng như ban ngày.

Nhìn thấy đạo lôi điện này bổ về phía mình, vẻ mặt của Na Hưu đại biến. Rồi hắn cũng gầm lên một tiếng, ma khí còn sót lại trong cơ thể bỗng nhiên phát ra, hóa thành một mảnh mây đen rất dày che chắn trên đầu. Khi tia chớp điện bổ xuống, ma vân màu đen bắt đầu chấn động không thôi, nhưng đạo tia chớp cuối cùng này vẫn không có tạo thành thương hại cho Na Hưu.

https://thuviensach.vn

Mà lúc này, những hỏa liên quanh người trung niên nhân đột nhiên tập trung lại với nhau, nhanh chóng tạo thành một con Hỏa long rất sống động, gào lên một tiếng rồi xông về phía Na Hưu.

Na Hưu đang toàn lực chống đỡ lôi điện trên trời giáng xuống, nhìn thấy Hỏa long xông đến, mặc dù có tâm tránh né ngăn cản, nhưng cơ thể lại không có khí lực để vận chuyển. Chỉ có thể trương mắt nhìn thấy Hỏa long đánh vào thân mình.

Trong chớp mắt, Hỏa long biến thành một biển lửa màu xanh phôn thệ Na Hưu. Trong biển lửa, hắn bắt đầu không ngừng phát ra những tiếng gào thét thê lương, nhưng sau đó tiếng gào thét càng lúc càng nhỏ yếu, cuối cùng không còn âm thành nào.

Lúc này, dưới sự liên thủ thi triển "Hỏa Vân Thuật" của mấy tu sĩ Khổ Tu Cốc, những yêu thú biến dị và những ma bình ở trong Man Trại ban đầu đã hoàn toàn bị đốt chết hết, cuối cùng được các tu sĩ của Khổ Tu Cốc xua tan. Giữa Nam Hoang âm u, dường như chỉ còn lại một ánh sáng duy nhất, đó là biển lửa màu xanh này. Dường như nó đang trợ giúp cho bầu trời đêm thêm vẻ hoang sơ.

Đột nhiên trên bầu trời xuất hiện gần trăm tu sĩ, đều mặc ma y chân trần, linh khí mịt mờ, hoặc chân đạp áng mây, hoặc hư không mà đứng, hiển nhiên đều là viện binh của Khổ Tu Cốc. Những tu sĩ này mỗi người đều ít nhất đạt đến tu vi Linh Tịch kỳ, thực lực của Khổ Tu Cốc thật hiếm thấy.

Mà lúc này, tu sĩ của Khổ Tu Cốc lại không nói một lời, ánh mắt đều nhìn về biển lửa màu xanh trước mặt.

Theo thời gian trôi qua, "Nam Minh Ly Hỏa" cuối cùng cũng tắt đi, Nam Hoang cũng phục hồi sự âm u bình lặng vốn có. Mặc dù trời đất âm u,

https://thuviensach.vn

nhưng trên sân mọi người đều là những người có công lực cao, không có Nam Minh Ly Hỏa cũng có thể nhìn rõ mọi vật trước mắt.

Chỉ thấy vị trí cũ của biển lửa, một người trung niên nằm trên mặt đất, chính là Na Hưu. Nhưng làm cho người ta cảm thấy kỳ quái là, lúc này trên người hắn không có chút tổn thương nào, nhưng thân thể nhỏ hơn lúc trước rất nhiều, chiều cao chỉ bằng một người thường, đồ án hỏa diễm dày đặc trên mặt ban đầu cũng trở nên mờ nhạt gần như biến mất.

Lúc này, người trung niên cách Na Hưu gần nhất từ từ đi đến bên người hắn, cúi đầu nhìn hình dáng đã khôi phục thành người thường của Na Hưu, thở dài một tiếng, ngẩng đầu hỏi:

- Các vị đạo hữu, bây giờ mọi việc đã kết thúc, Ma Châu đã tạm thời bị phong ấn, ma binh và yêu thú biến dị cũng đã hoàn toàn bị giết chết. Người chủ nhân của Ma Châu trước mắt này nên xử lý thế nào đây?

Âm thanh mặc dù trầm thấp, nhưng lại vang xa, dường như truyền khắp chân trời.

Nghe được lời của người trung niên, trên bầu trời yên lặng một lúc lâu, đột nhiên có một âm thanh trầm thấp khác vang lên:

- Người này mặc dù là vì tâm thần bị Ma Châu khống chế, nhưng ở Nam Hoang cũng đã tạo thành sát nghiệp ngập trời.

- Hơn nữa người này mặc dù ma khí trong cơ thể đã hoàn toàn tiêu hao, nhưng tâm tính đích thực đã bị Ma Châu thay đổi, lưu lại sợ có hậu hoạn. Một âm thanh khác nói tiếp.

- Ba vị đạo hữu, Huyền Chân đích thực là bị hắn hạ thủ.

Lại có một âm thanh khàn khàn khác vang lên.

https://thuviensach.vn

Nghe được lời của các tu sĩ Khổ Tu Cốc trên bầu trời, người trung niên từ từ gập đầu đáp:

- Huyền Tiên hiểu rồi.

Vừa nói, Tu sĩ tên là Huyền Tiên này ngón tay lập tức bấm pháp quyết, một đạo hỏa diễm màu xanh hiện lên, từ từ lao về phía đầu của Na Hưu.

- Huyền Tiên tôn giả, xin trước tiên thủ hạ lưu tình!!

Lúc này, Từ Thanh Phàm đã đi đến gần, nhìn thấy bộ mặt sau khi phục hồi thành bình thường của Bóng đen, cả người liền chấn động một trận, sau đó lớn tiến hét lên.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 28: Nhân Tình

- Huyền Tiên tôn giả xin hãy hạ thủ lưu tình!!!

Sau khi nhìn thấy rõ khuôn mặt của Na Hưu, thân thể của Từ Thanh Phàm chấn động. Hắn bỗng nhiên hét lên, vừa nói hắn vừa chạy nhanh về phía Huyền Tiên và Na Hưu.

Lúc này, ngón trỏ phát ra hỏa diễm màu xanh của Huyền Tiên cách trán của Na Hưu chỉ còn nửa thước, sau khi nghe được tiếng của Từ Thanh Phàm thì ngạc nhiên dừng tay lại. Nhìn Từ Thanh Phàm đang chạy đến, Huyền Tiên nhận ra hắn là một trong những thanh niên tu tiên đã giúp đỡ Huyền Tu và Bảo Uy chống lại ma binh, vì thế mới từ từ dừng "Nam Minh Ly Hỏa" lại, cười nhẹ hỏi:

- Tiểu đạo hữu có việc gì sao?

Lúc này, Từ Thanh Phàm đã đến bên cạnh Huyền Tiên và Na Hưu, nhưng đối với câu hỏi của Huyền Tiên như không nghe thấy. Hắn chỉ nhìn chằm chằm vào thân ảnh đang nằm trên mặt đất, xem xét một cách tỉ mỉ, xem đi xem lại, dường như không dám tin vào mắt mình vậy. Rất lâu sau, khi tình cảnh lúc đó và khuôn mặt của người trước mắt này hợp lại một chỗ, Từ Thanh Phàm cuối cùng cũng đã xác định, nhưng vẻ mặt cũng dần dần trở nên trắng bệch, trong nhất thời tư duy trở nên hỗn loạn.

Người trước mắt này, mặc dù thay đổi rất nhiều, trên mặt hiện ra những đồ án hỏa diễm xanh tím khi có khi không. Ngay cả trong khi bị hôn

https://thuviensach.vn

mê, vẻ mặt hắn cũng có chút tà dị, nhưng rõ ràng người này chính là Từ Lâm, đường huynh của Từ Thanh Phàm.

Lúc Từ Thanh Phàm còn bé, chịu ảnh hưởng lớn của Nhị trưởng lão, tính thích thi thư, đối với vũ kỹ để cho Từ gia đứng chân được tại mảnh đất Nam Hoang này thì quan tâm rất là qua loa. Cả ngày đều trốn trong phòng đọc sách mượn được từ chỗ Nhị trưởng lão, còn đối với việc luyện tập công phu quyền cước lơ được thì lơ. Cách làm như thế của hắn hết sức khác biệt đối với Nam Hoang, vùng đất luôn tràn đầy sự hung tợn. Cho nên hắn không được sự yêu thích của các trưởng lão nào khác ngoài Nhị trưởng lão, ở trong tộc lại càng không có ai gọi là bằng hữu. Người lớn tuổi thì không thèm quản, người cùng tuổi thì khinh thường, gọi hắn là "nhu nhược", mà người duy nhất ngoại lệ chính là Từ Lâm vị đường huynh trước mắt này.

Từ Lâm được cho là thiên tài luyện võ thuật của Từ gia từ trước đến nay mà trời ban cho. Mặc dù chỉ lớn hơn Từ Thanh Phàm hai tuổi, nhưng tuổi còn trẻ mà đã luyện đến tầng thứ bảy của "Long Hổ Báo". Hắn không chỉ là thần tượng của những người cùng tuổi, mà còn được Đại trưởng lão, người có võ công thông huyền trong tộc tự mình nhận làm đệ tử, truyền thụ các loại cao cấp võ thuật bí truyền của Từ gia. Hắn ở trong Từ gia trại vô cùng nổi tiếng, thậm chí ở cả vùng bên ngoài Nam Hoang cũng rất có danh tiếng. Với tính cách anh minh quyết đoán, Từ Lâm được công nhận sẽ là tộc trưởng kế tiếp của Từ gia.

Từ Lâm mặc dù lúc đó tuổi còn trẻ, nhưng đã có rất nhiều uy tín và năng lực lãnh đạo. Đối với vị đường đệ Từ Thanh Phàm mỗi ngày chỉ thích "đọa lạc" trong sách vở không thích học võ này thì vô cùng bất mãn và thất vọng. Vì vậy hắn thường xuyên khuyên bảo Từ Thanh Phàm, nhưng sau khi nhìn thấy Từ Thanh Phàm vẫn không thay đổi, thì lại thường xuyên nghiêm mặt giáo huấn Từ Thanh Phàm trước mặt mọi người. Hơn nữa mỗi sáng còn lôi Từ Thanh Phàm cùng với các đệ tử khác của Từ gia cùng nhau

https://thuviensach.vn

huấn luyện quyền cước, kiếm thương, làm cho Từ Thanh Phàm đối với hắn vừa sợ vừa hận.

Sau đó, Từ gia trại bởi vì một nhánh linh chi ngàn năm sắp thành hình, gia viên bị Bích Nhãn Vân Đề Thú phá hủy. Lúc đó, những người trưởng thành và các vị tông lão của Từ gia trại đều đi ngăn cản thú tính bộc phát của yêu thú, còn đám người Từ Thanh Phàm cùng những thanh thiếu niên lại được Nhị trưởng lão sắp xếp rời khỏi Từ gia trại. Theo những thanh thiếu niên của Từ gia trại chạy trốn lúc đó đúng là hình như có người đứng đầu một thế hệ mới của Từ gia trại, Từ Lâm.

Vì Từ Thanh Phàm vô ý thất lạc nhóm người Từ Lâm, cơ duyên xảo hợp bái nhập là môn hạ của Lục Hoa Nghiêm, chính thức trở thành một tu tiên giả. Trở thành tu tiên giả rồi, hắn ngẫu nhiên nhớ lại ngày tháng còn ở Từ gia trại, phát hiện ra ngoài bố mẹ và Nhị trưởng lão, người mình nhớ nhất vẫn là vị đường huynh luôn nghiêm khắc này. Theo sự trưởng thành, Từ Thanh Phàm đã biết Từ Lâm lúc đó sở dĩ nghiêm khắc, là vì không có ý cạnh tranh với mình. Cho nên hắn luôn ép buộc mình luyện tập võ công, thứ mà mình hoàn toàn không thích để có thể tự bảo vệ bản thân nhiều hơn ở trong vùng đất Nam Hoang đầy nguy hiểm này. Tất cả những điều này, đều chỉ là một biểu hiện của sự quan tâm và che chở.

Trước khi đến Nam Hoang lần này, Từ Thanh Phàm đã từng ảo tưởng, nếu Từ Lâm không chết mà mình có thể tìm được anh ấy mà nói, không biết người đường huynh nghiêm khắc này sau khi phát hiện mình trở thành tu tiên giả sẽ kinh ngạc như thế nào đây? Nhưng hắn lại vạn lần không ngờ tới, hai người sẽ gặp mặt nhau trong hoàn cảnh này.

Na Hưu trước mặt, mặc dù đã hôn mê, nhưng trên mặt vẫn một mảng tà dị, nào có một phần nào giống sự chính trực và uy nghiêm năm đó của Từ Lâm!

https://thuviensach.vn

“Có lẽ, hắn chỉ là một người có tướng mạo giống Từ Lâm mà thôi. Từ Lâm đường huynh sao có thể xuất hiện ở trong Man Trại chứ? Hơn nữa lấy tâm tính của Từ Lâm đường huynh, bất luận là như thế nào cũng không làm cái việc gây hại cho Nam Hoang được.” Từ Thanh Phàm trong lòng cố gắng thuyết phục bản thân, cũng hy vọng rằng thế gian này có lẽ thật sự sẽ có hai người tướng mạo giống nhau. Nhưng Man Trại trước mắt này và Từ gia trại của hai mươi bảy năm về trước có bố cục hoàn toàn giống nhau, Na Hưu vừa rồi sử dụng đều là vũ kỹ bí truyền của Từ gia. Tất cả điều này đều nói rõ Na Hưu, người tà ác trước mắt này chính là con người nghiêm khắc của hai mươi bảy năm về trước luôn quan tâm thương yêu mình – đường huynh Từ Lâm.

Dường như để xác định những dự đoán trong lòng của mình, Từ Thanh Phàm ngồi xổm xuống, từ từ đưa tay đỡ Na Hưu dậy. Hình như muốn làm cho Na Hưu tỉnh lại, để cho chính miệng hắn phủ nhận những suy nghĩ trong lòng của bản thân.

Nhìn người thanh niên tu tiên trước mắt mình không chỉ không trả lời câu hỏi của mình, ngược lại chỉ nhìn chằm chằm vào Na Hưu trước mặt. Bây giờ còn đưa tay nâng Na Hưu lên, hình như muốn lay tỉnh Na Hưu, Huyền Tiên bất giác nhíu mày.

“Chẳng lẽ tiểu đạo hữu này đã bị Na Hưu dùng tà pháp mê hoặc rồi sao?” Nhìn thấy biểu hiện kỳ dị của Từ Thanh Phàm, Huyền Tiên đột nhiên nghĩ đến một khả năng, không khỏi trong lòng kinh ngạc. Thế là không chút do dự, hạ giọng quát lên:

- Tiểu đạo hữu!!

Trong tiếng quát này bao hàm linh lực cực lớn của Huyền Tiên, có thể chấn hồn đoạt phách. Theo âm thanh tiếng quát vang lên, cánh tay mà Từ Thanh Phàm đang nâng đỡ Na Hưu hơi chấn động, ánh mắt cũng từ mê mang trở nên thanh tỉnh.

https://thuviensach.vn

Cho đến lúc này, Từ Thanh Phàm mới ý thức được mình vừa mới làm gì. Nhìn thấy Huyền Tiên và các tu sĩ của Khổ Tu Cốc ở trên bầu trời đều nhìn cả vào mình một cách hiếu kỳ, mặt không khỏi đỏ lên, vội vàng đứng dậy khom người hành lễ với Huyền Tiên nói lời xin lỗi:

- Vừa rồi vãn bối càn rỡ rồi, vẫn mong Huyền Tiên tôn giả thứ tội.

Huyền Tiên cẩn thận quan sát Từ Thanh Phàm một lát, thấy Từ Thanh Phàm cũng không bị tà pháp không chế tâm thần, không khỏi tò mò hỏi:

- Vừa rồi tiểu đạo hữu có hành động như vậy, là vì sao vậy?

Nghe được câu hỏi của Huyền Tiên, Từ Thanh Phàm trước tiên do dự một chút, sau đó cười khổ đáp:

- Nếu vãn bối không nhận nhầm, thì Na Hưu trước mắt này, sợ sẽ là đường huynh đã thất lạc rất lâu trước đây của vãn bối.

- Cái gì?

Ngay cả là người có kinh nghiêm và lịch duyệt lâu năm như Huyền Tiên, sau khi nghe được lời này của Từ Thanh Phàm xong, không khỏi hết sức kinh ngạc, thế gian này nào có chuyện quá trùng hợp như vậy. Không chỉ là Huyền Tiên, trên bầu trời gần trăm tu sĩ của Khổ Tu Cốc, sau khi nghe được lời nói của Từ Thanh Phàm cũng đều có biểu hiện của sự ngạc nhiên, hiển nhiên đều cảm thấy được sự khó tin.

Nhìn thấy vẻ kinh ngạc của Huyền Tiên, Từ Thanh Phàm càng thêm cười khổ, sau đó từ từ kể lại chuyện của mình và Từ Lâm một lượt cho Huyên Thiên nghe. Nghe xong lời kể lại của Từ Thanh Phàm, Huyền Tiên hơi thở dài một tiếng, rồi nói:

- Có thể Đường huynh này của ngươi sau khi rời khỏi Từ gia trại, trong lúc vô ý ở một chỗ nào đó của Nam Hoang nhặt được Ma Châu, kết

https://thuviensach.vn

quá bị thay đổi tâm tính.

- Cho nên vẫn xin Huyền Tiên tôn giả và các vì tiền bối có thể bao dung một chút, để cho vãn bối hỏi rõ hắn ta. Ít nhất cũng phải để cho vãn bối biết được Từ gia còn có tin tức của các tộc nhân khác không. Sau đó… sau đó đành để cho các vị tiền bối xử lý.

Nói đến đây, Từ Thanh Phàm vẻ mặt hết sức ảm đạm.

Nghe được lời khẩn cầu của Từ Thanh Phàm, Huyền Tiên trầm ngâm một chút, cũng không có lập tức trả lời, môi không ngừng nhẩm, hiển nhiên là đang cũng với các tu sĩ của Khổ Tu Cốc ở trên bầu trời thương lượng.

Sau đó rất lâu, Huyền Tiên mới từ từ mở miệng nói:

- Tiểu đạo hữu, yêu cầu của ngươi mặt dù không hợp lý, nhưng lại hợp tình. Ta và các đạo hữu tất nhiên không thể không đáp ứng. Chỉ là Na Hưu này mặt dù đã mất đi một thân ma lực, nhưng tâm tính sớm đã bị thay đổi rồi, mong tiểu đạo hữu không được quá mềm lòng.

- Đa tạ Huyền Tiên tôn giả.

Từ Thanh Phàm khom người cảm ơn Huyền Tiên, sau đó lại khom người hành lễ với các tu sĩ của Khổ Tu Cốc trên bầu trời. Bởi vì Từ Thanh Phàm biết rằng, Huyền Tiên lần này có thể niệm tình thay cho lý là quyết định của tất cả các tu sĩ của Khổ Tu Cốc.

Huyền Tiên mỉm cười đáp:

- Tiểu đạo hữu khách khí rồi.

Vừa nói Huyền Tiên liền lui lại mấy bước, ý tứ là để cho đoạn thời gian này Từ Thanh Phàm có thể tùy ý hỏi Na Hưu. Nhìn thấy hành động của lão, Từ Thanh Phàm cảm kích gật đầu. Sau đó lại ngồi xổm xuống

https://thuviensach.vn

trước mặt Na Hưu, hai tay ấn lên huyệt bách hội truyền một ít linh khí còn sót lại vào cơ thể của Na Hưu. Dưới sự chấn động của linh khí, Na Hưu rên rỉ một tiếng rồi sau đó từ từ tỉnh lại.

Sau khi Na Hưu mở mắt ra, nhìn thấy Từ Thanh Phàm ở trước mắt thì đầu tiên là một mảng nghi hoặc. Sau đó vừa nhìn Huyền Tiên đang đứng cách đó không xa, ánh mắt lần nữa khôi phục lại sự hung tàn và điên cuồng ban đầu, đẩy Từ Thanh Phàm ra, tập tễnh bò dậy sau đó xông về phía Huyền Tiên. Hiển nhiên ngay cả lúc này, trong lòng Na Hưu cũng vẫn muốn cướp đoạt lại Ma Châu.

Nhìn Na Hưu đang hướng về phía mình tập tễnh vọt tới, vẻ mặt của Huyền Tiên vẫn không đổi. Bởi vì hắn biết rằng, khi mà Na Hưu đã mất đi ma khí thì chỉ là một phàm nhân có sức mạnh hơn người mà thôi, không có gì gọi là có thể uy hiếp đến hắn cả.

Từ Thanh Phàm ở một bên nhìn thấy vẻ mặt hung hăng cừu hận như vậy của Na Hưu thì vẻ mặt hết sức phức tạp. Trong lòng đã nghĩ xong vô số lời muốn nói, nhưng lúc này yết hầu vô luận như thế nào cũng không mở ra được. Cho đến khi Na Hưu tập tễnh xông về phía Huyền Tiên được mấy chục bước, Từ Thanh Phàm mới mở miệng nói một cách khó khăn:

- Ta bây giờ nên gọi ngươi là Na Hưu, hay là Từ Lâm đây?

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 29: Đúng Sai

- Ta bây giờ nên gọi ngươi là Na Hưu hay là Từ Lâm đây?

Nghe được câu hỏi của Từ Thanh Phàm, Na Hưu đang tập tễnh xông về trước bỗng nhiên dừng lại. Sau đó từ từ xoay người nhìn chằm chằm vào Từ Thanh Phàm, những tia điên cuồng và hung hăng trong mắt ban đầu đã thu liễm lại, vẻ mặt có chút kinh ngạc, mở miệng hỏi:

- Ngươi là ai? Ngươi làm sao biết được tên trước đây của ta?

Nghe Na Hưu trả lời, trong lòng của Từ Thanh Phàm trầm xuống, giống như rơi vào vực sâu không đáy. Hắn nói như vậy, chính là đã thừa nhận mình là Từ Lâm rồi. Từ Thanh Phàm cảm thấy trong đầu mình cơ hồ có một cảm giác khó chịu, giống như là giấc mộng trong lòng đột nhiên tan vỡ vậy, hy vọng lúc nãy cũng trôi đi. Nhưng Từ Thanh Phàm cũng phát hiện, trong lời của Na Hưu vẫn còn mang theo sự khủng hoảng, hình như hắn cũng sợ hãi phải đối mặt với quá khứ.

- Theo lý mà nói, sau khi tu tiên tướng mạo của ta cũng không thay đổi nhiều. Chẳng lẽ Ma Châu không chỉ thay đổi tâm tính của ngươi, còn thay đổi cả ký ức của ngươi hay sao?

Từ Thanh Phàm yên lặng nhìn chằm chằm vào hai mắt của Na Hưu, từ từ đáp.

Sau những lời này của Từ Thanh Phàm, Na Hưu đột nhiên chấn động. Ánh mắt ban đầu vẫn tràn đầy nghi hoặc của hắn sau khi nghe được hai chữ

https://thuviensach.vn

“Ma Châu” mà Từ Thanh Phàm nhắc đến lại trở nên điên cuồng, không thèm quản đến Từ Thanh Phàm nữa, tiếp tục xông về phía Huyền Tiên.

Nhìn thấy hình dạng của Na Hưu, Từ Thanh Phàm thở dài một tiếng, trong lòng càng thêm ảm đạm. Không ngờ Ma Châu đối với Na Hưu lại quan trọng như vậy. Một người nếu không thể bảo trì được tâm tính của chính mình, thế thì ngay cả khi có được thực lực cường đại hơn nữa cũng có tác dụng gì chứ? Khi đó mình còn là chính mình nữa không?

“Không vì cường thế khinh người,

Không vì mặc cảm mà luôn lụy cầu.

Chẳng hề mang nặng ưu sầu,

Tiêu diêu tự tại chỉ cầu thế thôi”

Không quản đến việc Na Hưu tiếp tục xông về phía trước, Từ Thanh Phàm khẽ thở dài, trong lòng mang theo sự tưởng nhớ mà từ từ ngâm.

Những lời này chính là tổ huấn của Từ gia. Năm đó khi tổ tiên chịu không nổi sự loạn lạc của Trung thổ, càng nhìn không quen cảnh áp bách nặng nề về giai cấp ở Trung thổ. Tự biết mình không thể thay đổi tình cảnh, vì thế đã mang theo tộc nhân đến vùng biên giới Nam Hoang xa xôi này, lập nên Từ gia trại. Mặc dù cách xa sự phồn hoa, nhưng tự mình tiêu diêu khoái lạc. Càng đem những chí nguyện của mình thành những câu thơ viết vào tấm biển, treo lên trên nội đường của Từ gia trại, mong hậu nhân lúc tập võ nhất định phải đọc lên ba lần. Cho nên, hễ là tộc nhân của Từ gia, nhất định đối với những câu này có ấn tượng sâu sắc.

Từ Thanh Phàm biết rằng, ngay cả Na Hưu bị Ma Châu thay đổi tâm tính, thậm chí mất đi lý trí, nhưng đối với những câu này thì không thể quên được.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, sau khi âm thanh của Từ Thanh Phàm kết thúc, thân hình Na Hưu đang xông về phía Huyền Tiên lại đột nhiên dừng lại lần nữa. Hắn từ từ xoay người về phía Từ Thanh Phàm, vẻ mặt cực kỳ đau đớn, kinh tâm lạc phách, hiển nhiên đang ở giữa sự giãy dụa của lý trí và sự điên cuồng.

Cuối cùng, vẻ mặt của Na Hưu cũng bắt đầu bình thường trở lại, thần sắc hồi phục nhưng hơi âm trầm, ánh mắt kinh nghi bất định càng thêm dày đặc, nhìn chằm chằm vào Từ Thanh Phàm, từ từ nói:

- Ngươi rốt cuộc là ai?

Từ Thanh Phàm nghe được Na Hưu hỏi, trong lòng ảm đạm, tướng mạo của mình giống như hai mươi bảy năm trước, nhưng Na Hưu tuy vẫn nhớ được tổ huấn của Từ gia lại không nhớ được mình. Hoặc là, ở trong mắt của Từ Lâm lúc đó, mình chỉ là một đường đệ kém cỏi mà thôi. Giống như ánh sáng của bóng đèn mặc dù chói mắt nhưng không gây cảm giác đau thì làm sao mà ta có thể nhớ nổi.

Nhưng ngay khi Từ Thanh Phàm cho rằng Na Hưu đã quên mình rồi, Na Hưu đột nhiên thần quang chớp lóe, chỉ vào Từ Thanh Phàm mà hét lên:

- Lão cửu! Ngươi là lão cửu!! Ngươi còn chưa chết sao?

Trải qua sự đánh giá một cách tỉ mỉ, Na Hưu cuối cùng cũng nhớ ra Từ Thanh Phàm. Nhưng lúc Na Hưu nói vẻ mặt đầy sự cừu hận, nào có chút gì gọi là vui mừng gữa những tộc nhân sau khi thất lạc mà được gặp nhau đâu?

- Là đệ, Từ Lâm đường huynh.

Từ Thanh Phàm thấp giọng thừa nhân. Trong Từ gia trại năm đó, Từ Thanh Phàm xếp hàng thứ chín, cho nên người của Từ gia đều gọi hắn là Lão cửu.

https://thuviensach.vn

Na Hưu tỉ mỉ đánh giá Từ Thanh Phàm một lát, oán hận cười nói:

- Tốt lắm, rất tốt. Lão cửu vô dụng nhất của năm đó không những không chết, còn trở thành một tu tiên giả. Hơn nữa còn đứng về phía những tu tiên giả khác phái hoại chuyện tốt của ta.

Nghe được lời nói đầy oán hận của Na Hưu, Từ Thanh Phàm không biết nên nói gì, chỉ trầm mặc.

Thấy Từ Thanh Phàm trầm mặc không nói, oán hận trong mắt của Na Hưu không có giảm xuống mà ngược lại càng thêm nồng đậm:

- Nhưng ngươi cho rằng ngươi trở thành tu tiên giả thì giỏi lắm sao? Ngươi cho rằng ngươi trở thành tu tiên giả thì có thể báo thù ta được sao?

Nhìn thấy vẻ mặt trở nên dữ tợn của Na Hưu, Từ Thanh Phàm rốt cuộc từ từ mở miệng nói:

- Từ Lâm đường huynh, năm đó huynh tuy rằng luôn bắt ta luyện công, còn thường xuyên chửi mắng ta trước mặt người khác, nhưng ta không hận huynh. Thật sự là không oán hận huynh, ta biết huynh tốt với ta, mà huynh cũng là một trong những người năm đó mà ta kính phục nhất. Dũng khí và sự quả quyết của huynh, ngay cả là ta của hôm nay, cũng mãi mãi không thể so sánh được với huynh.

Nói đến đây, Từ Thanh Phàm trầm mặc một lát, sau đó tiếp tục nói một cách ảm đạm:

- Chuyện lần này trước tiên ta cũng không biết người nhặt được Ma Châu là huynh, cũng không phải là sẽ giúp đỡ huynh. Nhưng ngay cả là biết được, ta cũng không do dự mà chống lại huynh. Lần này huynh sai rồi, huynh không nên dùng Ma Châu gây họa cho Nam Hoang. Cho nên ta cần phải chống lại huynh. Nhưng ta không trách huynh, ta biết huynh bị Ma Châu thay đổi tâm tính rồi.

https://thuviensach.vn

- Ta sai sao? Ta sai ở chỗ nào?

Nghe được lời của Từ Thanh Phàm, Na Hưu ánh mắt oán hận tăng lên.

- Vận khí của ngươi tốt, có lẽ sau khi thất lạc với chúng ta không lâu liền được một tu tiên giả nào đó nhận làm đệ tử phải không? Nhưng ngươi có biết rằng chúng ta làm thế nào để chạy thoát không? Ngươi có biết rằng mười mấy huynh đệ chúng ta mỗi đêm làm thế nào để chống lại dã thú đánh lén mà lo lắng đề phòng không? Ngươi có biết rằng các sơn trại khác ở Nam Hoang sau khi biết được Từ gia của chúng ta bị hủy bọn chúng đều làm gì sao? Bọn họ tham lam vũ kỹ của Từ gia chúng ta, hợp lại đuổi giết bọn ta. Mười mấy huynh đệ có một nửa là bị bọn chúng giết, một nửa còn lại thì đói chết có, bệnh chết có, có người còn bị dã thú ăn mất. Mở to mắt nhìn huynh đệ chết trước mặt mình, loại cảm giác này người trải nghiệm qua sao? Ngươi căn bản cái gì cũng không biết, đến cuối cùng mười mấy huynh đệ chỉ còn lại mình ta, vẫn là dựa vào sự thu nhận của Cửu Lê Tộc mới bảo toàn được tính mạng. Từ nhỏ đến lớn, Nam Hoang ngoài việc đem đến cho ta sự tuyệt vọng và khủng hoảng thì còn có gì? Ta vì sao lại không thể phá hủy nó?

Na Hưu càng nói càng kích động, đến cuối thì gần như là rống lên.

Nghe Na Hưu nói vậy, Từ Thanh Phàm vẫn trầm mặc lắng nghe, trong lòng càng thêm ảm đạm. Na Hưu nói những lời này, ngoài sự kinh ngạc ra, trong đó càng nhiều hơn là sự thương cảm. Theo như lời của Na Hưu thì hiện giờ cả Từ gia chỉ còn lại hai người hắn và Na Hưu. Không lâu sau, sợ rằng chỉ còn lại mình hắn.

- Nói cho ngươi biết, ta muốn báo thù, muốn đem tất cả những sinh vật sống bên cạnh Nam Hoang toàn bộ giết sạch. Cách nghĩ này ta đã nghĩ ra trước khi có được Ma Châu rất lâu rồi. Dựa vào gì mà để cho Nam Hoang có thể hủy diệt chúng ta, gây thương tổn cho ta mà ta lại không thể hủy diệt Nam Hoang được chứ? Cứ xem như là không có Ma Châu đi, chỉ

https://thuviensach.vn

cần ta có năng lực, ta nhất định đem tất cả những đau khổ mà năm đó ta phải chịu đựng trả lại gấp nhiều lần cho Nam Hoang!!

Vẻ mặt của Na Hưu càng thêm dữ tợn, ánh mắt bởi vì oán hận mà đỏ lên, rít gào với Từ Thanh Phàm.

Sau khi Na Hưu nói ra, trên bầu trời truyền đến từng tiếng thở dài.

Cứ như vậy, Na Hưu đứng trước mặt mình không ngừng gầm rú, mà Từ Thanh Phàm lại trầm mặc không nói, yên lặng nghe Na Hưu kể lại. Tất cả hình như vừa trở lại hai mươi bảy năm trước, lúc đó Na Hưu còn gọi là Từ Lâm, Từ Thanh Phàm còn gọi là Từ Phàm. Lúc đó Từ Lâm cũng gầm rú, hét lên với Từ Phàm như vậy, giận hắn không có ý chí tranh đấu, mà Từ Phàm lại cúi đầu im lặng nhận lời giáo huấn.

Chỉ là bây giờ, Từ Thanh Phàm đã không phải là Từ Phàm của hai mươi bảy năm về trước nữa, trong lòng hắn cũng có sự kiên trì lý tưởng sống của mình.

- Ngươi vẫn sai rồi.

Từ Thanh Phàm đợi Na Hưu "giáo huấn" xong, nhẹ nhàng nói.

- Người của những sơn trại khác ban đầu ở Nam Hoang quyết định tham gia truy sát các ngươi chỉ là số ít mà thôi, càng có nhiều người vô tôi, thậm chí có nhiều người còn chưa sinh ra. Ngươi vì sao lại đuổi tận giết tuyệt bọn họ chứ? Rất nhiều tu sĩ đến Nam Hoang rèn luyện kinh nghiệm, bọn họ cũng không thiếu nợ ngươi, ngươi vì sao phải dùng Ma Châu để luyện chế họ thành ma binh chứ? Hơn nữa ngươi sau khi tàn phá bừa bãi Nam Hoang còn chuẩn bị làm gì nữa? Mới rồi nghe ngươi nói phải chinh phục thiên hạ, không phải là muốn tàn phá bừa bãi trung thổ hay sao? Không phải là muốn gây họa cho nhiều người khác hay sao?

https://thuviensach.vn

Sau khi một hơi hỏi hết những lời cần hỏi, Từ Thanh Phàm từ từ nói tiếp.

- Đường huynh, một đời của con người không thể chỉ có oán hận được. Những lời của rồi của ngươi chỉ là cái cớ mà ngươi kiếm ra thôi, ngươi chỉ là muốn phát tiết oán hận trong lòng mà thôi.

Nghe được lời đó của Từ Thanh Phàm, Na Hưu hơi sững người trong chốc lát, hình như bị Từ Thanh Phàm nói đúng tim đen, sau đó oán hận quá mà cười lớn nói:

- Hay lắm, Lão cửu ngươi có tiền đồ rồi, biết giáo huấn lại ta nữa đấy. Ta bây giờ muốn xem xem ngươi có tư cách để giáo huấn ta không?

Vừa nói, Na Hưu dùng ma khí còn sót lại trong cơ thể hóa thành một thanh trường kiếm màu đen, sau đó xông về phía Từ Thanh Phàm, nhưng thân hình bởi vì trọng thương mà tập tễnh không vững. Ma khí trong cơ thể hắn trước đó là tiêu hao nghiêm trọng, cho nên trường kiếm màu đen lúc này cũng không sắc bén bằng trường kiếm trước đó. Thậm chí không có ngưng kết thành thực chất, chỉ là dựa vào mà khí trong cơ thể mà biến thành kiếm hình mà thôi.

Nhìn thấy Na Hưu giận quá thành thẹn bổ nhào về phía mình, Từ Thanh Phàm khẽ thở dài, nhưng lập tực ánh mắt trở nên kiên quyết. Đầu ngón tay cũng hóa tra một căn Nhận Thảo, sau đó nghênh đón công kích của Na Hưu. Cước bộ cũng hư nhược giống như Na Hưu, vì hắn vừa rồi bị nội thương cũng vô cùng nghiêm trọng.

Nhìn thấy Na Hưu công kích về phía Từ Thanh Phàm, Huyền Tiên vừa chuẩn bị xuất thủ ngăn cản. Nhưng nhìn thấy ánh mắt kiên quyết của Từ Thanh Phàm lúc này, vì thế đành thu hồi đạo pháp mà mình định thi triển lại, chuẩn bị đợi khi nào Từ Thanh Phàm không thể chống đỡ được thì xuất thủ cứu giúp.

https://thuviensach.vn

Trải qua một đêm đánh nhau kịch liệt, chân trời đã từ từ sáng lên, trận chiến đấu ở Nam Hoang cũng tiến vào giai đoạn cuối cùng. Nhưng lúc này hai người ngay cả đứng còn đứng không vững. Mặc dù có quan hệ huyết thống nhưng lại có kỳ ngộ khác nhau, cả hai đều cầm trong tay lưỡi đao sắc bén để kiên trì bảo vệ cho lý tưởng sống của mình, cuối cùng đã xông vào đối phương.

Chém, đâm, gạt, bổ… mỗi chiêu mỗi thức đều là võ công của Từ gia đời đời để lại. Từ Thanh Phàm và Na Hưu đều không sử dụng đạo pháp hay là ma pháp để giao đấu, bởi vì bọn hộ không còn linh lực và ma lực nữa. Mặt khác, cũng vì bọn họ đều là người của Từ gia, như vậy đối quyết chỉ có thể dùng vũ kỹ của Từ gia.

Gió buổi sớm lành lạnh, trận đấu ở trên sân lúc này cũng trở nên nhạt dần.

Vũ kỹ đối với người tu tiên giả chỉ được xem là bàng môn tiểu đạo, Từ Thanh Phàm và Na Hưu trước mắt cước bộ tập tễnh càng làm cho cảnh quan chiến đấu ban đầu lộ ra vẻ kém khí thế. Nhưng lúc này, tất cả tu tiên giả quan sát trên sân đều không khỏi bị trường chiến đấu này hấp dẫn ánh mắt. Thói quen dùng đạo pháp và pháp khí công kích lẫn nhau của tu tiên giả, có lẽ mãi mãi không thể lí giải được vũ giả lúc cận thân công kích với nhau thì khi đó đối mặt với sinh tử còn hơn xa. Nên trận chiến của bọ họ làm cho người ta cảm giác được sự khốc liệt và hào khí.

Trước đây Từ Thanh Phàm và Na Hưu hai người vì trong chiến đấu đã tiêu hao nhiều thể lực và tâm lực, cho nên bây giờ đề không thể phòng thủ có hiệu quả. Trên người chốc chốc lại bị những công kích của đối phương tạo thành những đường má. Nhưng đối với vết thương trên người mình thì hai người mặc kệ, ánh mắt vẫn chuyên chú nhìn vào từng chiêu từng thức của đối phương, hoặc công hoặc thủ.

https://thuviensach.vn

Cứ như vậy, hai người chiến đấu một cách lặng lẽ, không vì vết thương trên người mà rên rỉ, cũng không vì vũ khí trong tay kích trúng đối thủ mà rít gào. Chính vì trận chiến đấu lặng lẽ như vậy, vừa hung hiểm lại tráng liệt, mà gần trăm tu tiên giả trên trời dưới đất cũng chỉ lặng lẽ nhìn cuộc chiến của hai người. Bọn họ biết rằng, lúc này mình không thể xuất thủ quấy nhiễu.

Bởi vì trầm lặng, cho nên cuộc chiến càng thêm thảm liệt.

- A…

Đột nhiên, một tiếng kêu đường đột tràn đầy sợ hãi cắt đứt sự yên lặng. Hứa Tú Dung sau khi phát hiện Từ Thanh Phàm chậm trễ không có vào Dung Thiên Trướng, trong lòng có chút bất an, sợ Từ Thanh Phàm xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, vì thế chạy ra tìm hắn. Nhưng khi nhìn thấy Từ Thanh Phàm đang quyết đấu thảm liệt với Na Hưu, bất luận là Na Hưu hay là Từ Thanh Phàm đều tràn đầy vết máu loang lổ khắp người, bất giác hét lên một tiếng kĩnh hãi.

Thấy tình cảnh trước mắt, Hứa Tú Dung đang muốn chuẩn bị thi triển đạo pháp giúp Từ Thanh Phàm, nhưng lại bị Huyền Tiên đứng bên cạnh ngăn cản. Nhìn vẻ mặt lo lắng và nghi hoặc của Hứa Tú Dung, Huyền Tiên trầm mặc lắc đầu, sau đó tiếp tục đưa ánh mắt chăm chú nhìn vào trận đấu giữa Từ Thanh Phàm và Na Hưu.

Cứ như vây, chiến đấu tiếp tục trong sự khốc liệt, chốc chốc máu lại bắn ra, nhưng Từ Thanh Phàm và Na Hưu chỉ nhìn chằm chằm vào đối phương, không có nhíu mày chút nào. Cũng không biết qua bao lâu, Na Hưu khi lui về phía sau thì dẫm phãi một thi thể của một ma binh, thân hình bất giác dừng lại một chút, Từ Thanh Phàm bắt chắt cơ hồi dùng chiêu “Bình Lãng Thức”, múa Nhận Thảo trong tay hướng về vết thương trước ngực của Na Hưu đâm tới.

https://thuviensach.vn

Vốn dĩ, Từ Thanh Phàm cho rằng Na Hưu sẽ sử dụng một chiêu "Phiêu Yến Đằng Không" để lấy công làm thủ giống như hai mươi bảy năm về trước khi hai người trao đổi chiêu thức với nhau. Nhưng không ngờ Na Hưu lại dùng ánh mắt phức tạp nhìn Từ Thanh Phàm một cái, hơi than nhẹ, sau đó yên lặng nhìn Từ Thanh Phàm đâm vào ngực mình không có động tác hoàn thủ.

Sau đó, Nhận Thảo trong tay Từ Thanh Phàm đâm sâu vào trong ngực của Na Hưu, huyết dịch bắn tung tóe vào mặt của Từ Thanh Phàm. Hoặc là do huyết dịch bắn vào mắt của Từ Thanh Phàm nên hắn chỉ cảm thấy máu tươi trên ngực của Na Hưu tràn ra đầy trong ánh mắt của mình. Cuối cùng phảng phất như cả thế giới đều biến thành màu đỏ, sắc đỏ rực mà tà dị.

Nhận Thảo sau khi đâm vào ngực của Na Hưu, vẻ mặt của Na Hưu lại không có oán hận, không có tuyệt vọng, ngược lại lộ ra một sự giải thoát nhẹ nhàng. Giống như một con người đã mệt mỏi rất lâu rồi cuối cùng có thể được nghỉ ngơi vậy.

Theo máu tươi không ngừng từ trong ngực Na Hưu chảy ra, trường kiếm màu đen trong tay Na Hưu đã hóa thành hắc vụ tan trong trời đất. Na Hưu chỉ nhìn Từ Thanh Phàm, vừa cười vừa nói một cách khó khăn:

- Nếu ta phải chết, ta nguyện chết trên tay đệ.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 30: Hậu Sự

- Nếu ta nhất định phải chết , ta nguyện ý chết trong tay của ngươi.

Na Hưu không hề để ý đến vết thương trên ngực, chỉ lẳng lặng nhìn Từ Thanh Phàm, cười khổ rồi nói.

Mà lúc này Từ Thanh Phàm đã hoàn toàn chết lặng, ngây ngốc nhìn chỗ lồng ngực đang không ngừng tuôn máu đỏ của Na Hưu, trong đầu trống rỗng.

Từ Thanh Phàm biết, với những hành vi, thái độ của Na Hưu , gã nhất định phải chết. Nhưng đến cũng không nghĩ tới chính mình là người giết gã. Từ Thanh Phàm vừa nãy quyết đấu với Na Hưu,bởi vì hắn cảm thấy Na Hưu đã vi phạm tổ huấn của Từ gia, biết cũng không chịu hối cải. Thêm nữa , có lẽ bởi vì những hành vi xấu xa của Na Hưu phá hủy hình tượng đẹp đẽ ngày xưa của gã trong lòng Từ Thanh Phàm. Cho nên tận đáy lòng hắn rất tức giận, muốn thông qua một hồi quyết đấu để thức tỉnh gã. Nhưng hắn hoàn toàn không nghĩ đến lúc mình hạ sát thủ, Na Hưu hoàn toàn không chống cự. Mà Từ Thanh Phàm thu tay không được, nhất thời Nhận Thảo sắc bén đâm vào trong ngực Na Hưu.

Nếu Na Hưu đã bị Ma Châu khống chế tâm thần, thì tại sao ở giây phút cuối cùng gã lại không hề chống cự , mặc cho Từ Thanh Phàm giết chết? Bởi vì những lời nói trước đó của Từ Thanh Phàm làm gã tỉnh ngộ? Hay bởi vì trận quyết đấu với Từ Thanh Phàm đã khiến gã nhớ lại những năm thiếu thời hai người ở Từ gia trại mà xấu hổ không chịu nổi? Hoặc là y

https://thuviensach.vn

như lời Na Hưu nói, hắn biết chính mình phải chết, cho nên tình nguyện chết ở trong tay Từ Thanh Phàm?

Hoặc là tất cả đều đúng chăng.

Từ Thanh Phàm đột nhiên phát hiện, máu của Na Hưu không biết khi nào đã biến thành màu đỏ như máu người bình thường. Còn trên mặt hắn, hỏa diễm đồ đằng nguyên bản vẫn có thể thấy mờ mờ nay đã hoàn toàn biến mất. Hơn nữa, tại sâu thẳm trong ánh mắt hắn lúc trước vẫn chứa một tia điên cuồng cùng khát máu, nay lại bị một mảnh trong sáng thay thế. Nhất thời, khuôn mặt trước mắt cùng khuôn mặt trong trí nhớ của Từ Thanh Phàm ngày xưa dần trùng hợp, Na Hưu dường như vừa lại biến thành Từ Lâm đường huynh anh minh quyết đoán như hai mươi bảy năm trước.

Hoặc là trước khi chết, Ma Châu rốt cuộc đã không còn khống chế Từ Lâm nữa. Lúc này, Na Hưu cuối cùng đã biến thành Từ lâm. Chỉ tiếc, tất cả đã quá muộn.

- Mặc kệ chúng ta ai đúng ai sai, cuối cùng người thắng là ngươi.

Chứng kiến Từ Thanh Phàm chỉ lẳng lặng nhìn mình không nói một lời nào, Từ Lâm bình tĩnh nói. Trong lúc nói, thanh âm của gã đứt quãng bởi vì máu tươi vẫn đang trào ra rất nhiều trong miệng.

Xin lỗi, Từ Lâm đường huynh.

Từ Thanh Phàm cảm giác mắt mình cay cay, buồn bã nói.

- Lão Cửu. Ngươi biết không? Kỳ thật ta hiện tại rất cao hứng, thật sự rất cao hứng.

Vừa nói, Na Hưu vừa ho ra hai ngụm máu tươi. Từ Thanh Phàm vươn người tới đỡ gã bằng cả hai tay. Na Hưu thở dốc, lại tiếp tục nói:

https://thuviensach.vn

- Khi ta phát hiện trong lòng mình có một mảnh thù hận ẩn giấu, ta cũng rất sợ. Nhưng ta không có biện pháp khống chế chính mình. Những năm gần đây, ta mỗi ngày đều sống trong sự thù hận, mỗi đêm đều mơ thấy việc báo thù, thật sự quá mệt mỏi. Hiện tại ta rốt cuộc đã được giải thoát…

Vừa nói, khóe môi Từ Lâm khẽ nhếch lên, tựa như đang cười rồi nói thêm:

- Còn có ngươi, lão Cửu. Năm đó nhu nhược đến mức cần ta bảo vệ, bây giờ cuối cùng đã có năng lực bảo vệ chính mình, trở thành nam nhân chân chính. Ta thật cao hứng.

Từ Thanh Phàm nghĩ hiện tại mình có lẽ đã khóc, tuy nhiên hắn lại phát hiện hai mắt mặc dù cay xè nhưng lại hết sức khô ráo, tựa hồ nước mắt bi thương cũng không dám chảy ra chứng kiến tình cảnh đau đớn này.

Từ Thanh Phàm không biết trên đời vận mệnh có phải có thật hay không. Nếu có, hắn sẽ cho rằng vận mệnh đối với mình thật không công bằng. Cha mẹ, sư huynh, sư phụ, những người từng đối tốt với chính mình đều lần lượt ra đi. Mà hiện tại, vị thân nhân cuối cùng lại chỉ để cho mình gặp mặt vào những giây phút cuối.

Không phải vận mệnh đang nguyền rủa chính mình sao?

- Từ Lâm đường huynh…!

Từ Thanh Phàm vừa định nói cái gì, đã bị Từ Lâm đưa tay lên chặn lại. Chỉ thấy Từ Lâm sắc mặt càng thêm tái nhợt, đứt quãng nói :

- Lão Cửu. Thời gian của ta đã không còn nhiều lắm, cho nên ngươi đừng nói gì, hãy nghe ta nói có được không?

- Vâng, đường huynh. Người cứ nói đi.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm nghe được lời Từ Lâm nói, thần sắc lại càng buồn bã.

- Lão Cửu, ta lập tức sẽ chết. Có hai sự tình không yên lòng, ngươi có thể giúp ta hoàn thành không?

Từ Lâm biết thời gian còn lại của chính mình không còn nhiều lắm, gã thậm chí còn cảm thấy được tính mạng trên người mình trôi đi. Cho nên ngữ khí cũng càng lúc càng trở nên dồn dập.

- Từ Lâm đường huynh. Huynh nói đi, ta nhất định giúp huynh hoàn thành.

Từ Thanh Phàm nhìn sắc mặt Từ Lâm càng lúc càng thảm hại, nhẹ giọng nói.

Nghe được cam đoan của Từ Thanh Phàm, trên mặt Từ Lâm hiện lên vẻ vui mừng, sau đó nói:

- Đầu tiên, sau khi ta chết, đường đệ ngươi hãy đem ta chôn ở chỗ này đi, không nên đem ta về an táng tại trại cũ của Từ gia.

Chứng kiến khuôn mặt kinh ngạc của Từ Thanh Phàm, Từ Lâm cười khổ nói:

- Năm đó, các vị trưởng lão trong tộc đem các tộc đệ phó thác cho ta, muốn ta dẫn bọn họ xây dựng lại Từ gia trại. Nhưng ta không những không bảo vệ chu toàn cho bọn họ, lại làm rất nhiều việc thương thiên hại lí, ta thật sự không có mặt mũi nào đối diện với liệt tổ liệt tông của Từ gia nữa.

Nói đến đây, Từ Lâm trong miệng lại thổ ra một ngụm máu lớn, nhiễm đỏ vạt áo Từ Thanh Phàm. Gã nói tiếp:

- Lúc ta sắp chết, người của Cửu Lê tộc đã cố hết sức cứu ta. Suốt hai mươi bảy năm qua, bọn họ giúp đỡ ta càng lúc càng nhiều, nhưng cuối

https://thuviensach.vn

cùng lại bởi vì ta mà diệt tộc. Trong lòng ta thực sự rất hổ thẹn, muốn xuống dưới đất nhận tội với họ. Hơn nữa, hai mươi bảy năm sống chung, ta đã sớm trở thành người của Cửu Lê tộc, cũng không đành lòng rời đi.

- Được rồi, Từ Lâm đường huynh, ta đáp ứng ngươi.

Từ Thanh Phàm buồn bã gật đầu, nghẹn ngào nói.

Từ Thanh Phàm biết, Từ Lâm sở dĩ làm vậy bởi vì gã xấu hổ khi thừa nhận mình là hậu nhân của Từ gia. Cũng bởi vậy, trước khi lâm chung, gã đem chính mình khu trừ ra ngoài Từ gia.

Nghe được Từ Thanh Phàm đáp ứng thỉnh cầu của mình, trên mặt Từ Lâm khôi phục một ít huyết sắc, thần sắc cũng dần trở nên thoải mái. Nhưng khi Từ Thanh Phàm thấy vậy trong lòng càng nặng trĩu, hắn biết đây là lúc Từ Lâm hồi quang phản chiếu.

- Còn có một việc. Trên đời này ta vẫn cò lại một đứa con gái, lão Cửu ngươi có thể giúp ta nuôi dưỡng nó nên người được không?

Từ Lâm lại thỉnh cầu.

Từ Lâm đường huynh vẫn còn lưu lại huyết mạch?

Từ Thanh Phàm nghe Từ Lâm nói vậy, khiếp sợ hỏi.

- Đúng vậy! Mười lăm năm trước, ta cùng một người con gái trong trong Cửu Lê tộc kết làm vợ chồng. Hai năm sau nàng sinh hạ cho ta một đứa con gái nhưng bởi vì khó sinh mà chết. Ngoại trừ ngươi, có lẽ con gái ta là huyết mạch duy nhất của Từ gia còn lại. Giọng nói của Từ Lâm đầy hoài niệm.

Nghe Từ Lâm nói như thế , Từ Thanh Phàm cam đoan:

https://thuviensach.vn

Từ Lâm đường huynh ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ nuôi dưỡng nàng nên người.

Nghe được lời cam đoan của Từ Thanh Phàm, Từ Lâm an tâm nở nụ cười, sau đó bàn tay phải run rẩy chỉ lên đàn tế. Từ Thanh Phàm nhìn theo ngón tay Từ Lâm. Hắn nhận ra cô gái nhỏ vẫn lẳng lặng ôm đầu gối trên đàn tế từ ban đầu, lúc này đang đi tới chỗ hai người. Thân hình cô gái dưới bầu trời đêm Nam Hoang có vẻ vô cùng nhỏ gầy. Càng làm cho người ta kinh ngạc hơn là, mặc kệ bọn người Từ Thanh Phàm cùng mười hai ma tướng chiến đấu, hai là Khổ Tu cốc liên thủ thi triển "Hỏa Vân Thuật", nàng cũng không hề bị thương.

Chỉ là Từ Thanh Phàm bây giờ cũng không rảnh suy nghĩ, hướng Từ Lâm hỏi:

- Cô bé ấy là con gái của đường huynh?

- Đúng vậy, nó gọi là Đình Nhi.

Từ Lâm nhìn chằm chằm con gái đang đi tới, trên mặt thần sắc vô cùng phức tạp, khi thì vui mừng, lúc thì buồn bã.

- A!!

Khi con gái Đình Nhi của Từ Lâm tới gần, Từ Thanh Phàm rốt cuộc thấy rõ khuôn mặt của cô bé, không khỏi phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Đình Nhi có đôi mắt to, cái miệng nhỏ nhắn, cái mũi thẳng, môi hồng. Hiện tại mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng tương lai cô bé nhất đinh sẽ trở thành một mỹ nhân yêu kiều. Thế nhưng, Từ Thanh Phàm lại phát hiện trên khuôn mặt trắng nõn của cô bé hiện lên vô số những đồ án hỏa diễm màu xanh tím, sắp xếp một cách dày đặc, thậm chí không hề thua kém Na Hưu lúc ban đầu. Ánh mắt kì quái của Đình Nhi phối hợp cùng khuôn mặt tạo

https://thuviensach.vn

nên một vẻ yêu dị vô cùng. Lúc trước, bởi vì khuôn mặt Đình Nhi bị tóc dài che khuất nên Từ Thanh Phàm vẫn không phát hiện ra.

Chứng kiến vẻ mặt kinh hãi của Từ Thanh Phàm, Từ Lâm cười khổ, giọng nói của gã trở nên đứt quãng:

- Hai năm trước, Cửu Lê tộc vì đề nghị của ta bắt đầu kiến tạo sơn trại ở chỗ này. Trong lúc phá núi làm nhà, Đình Nhi vô tình phát hiện ra khối Ma Châu. Trong lúc Đình Nhi chạm vào, nó đã ngay lập tức nhận Đình Nhi làm chủ. Nhưng sau này, Ma Châu phát hiện ta so với Đinh Nhi mạnh mẽ hơn, lập tức nhận ta là chủ. Tuy Đình Nhi mất đi Ma Châu nhưng lại trở thành như thế này, thần thái cũng trở nên cực kỳ lãnh đạm, rất ít khi nói chuyện.

Lúc này, Đình Nhi chạy tới bên người Từ Lâm, im lặng nhìn khuôn mặt nhợt nhạt của gã, ánh mắt như trước vẫn chỉ có một màu lạnh như băng.

- Đình Nhi, đây là Cửu thúc của ngươi. Phụ thân bây giờ phải đi, sau này ngươi do Cửu thúc chăm sóc, có được không?

Từ Lâm vừa nói vừa thở dốc, tựa hồ mỗi chữ nói ra đều hao phí của hắn rất nhiều khí lực.

Nghe Từ Lâm nói xong , vẻ mặt Đình Nhi vẫn lạnh lung như cũ, không có tán thành, cũng không phản đối, chỉ lẳng lặng nhìn khuôn mặt đã trở nên trắng xám của Từ Lâm.

Chứng kiến bộ dáng này của Đình Nhi, Từ Lầm áy náy thở dài một tiếng, sau đó dùng hết sức lực còn lại trong người, vươn tay muốn vuốt ve khuôn mặt của Đình Nhi. Đáng tiếc , bàn tay vừa đưa lên một nửa đã buông thõng rơi xuống.

https://thuviensach.vn

Cho đến lúc chết , đôi mắt của Từ Lâm vẫn chăm chú nhìn Đình Nhi , hiển nhiên hết sức lo lắng cho nàng.

Mà tại lúc Từ Lâm chết đi, Từ Thanh Phàm trong lòng cũng thoáng trở nên trống rỗng, dường như đối với tất cả sự việc xảy ra trước mắt không có chuẩn bị tốt.

Từ Lâm đường huynh anh minh quyết đoán, Ma quân Na Hưu lửa hận ngập trời, cuối cùng đã yên lặng mà chết trước mặt mình như thế sao?

- Từ Lâm đường huynh, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ nuôi nấng Đình Nhi thật tốt, không bao giờ khiến cho cô bé phải chịu đau khổ.

Nhìn gò má trắng xám của Từ Lâm, Từ Thanh Phàm trong lòng thầm hứa.

Đúng lúc này, một bàn tay trắng nõn bỗng xuất hiện trên mặt Từ Lâm, chậm rãi vuốt qua đôi mắt vẫn mở to như cũ của gã, khiến đôi mắt củ Từ Lâm khép lại.

- Phụ thân…!

Đình Nhi cuối cùng cũng mở miệng , nhưng chỉ nói hai chữ duy nhất. Thanh âm giống hệt như vẻ mặt của nàng , vừa trong trẻo vừa lạnh lùng.

Lúc này, gió lạnh mỗi lúc một mạnh, Đình Nhi đứng im trong gió, tà áo không ngừng theo gió phất phơ, đôi mắt nhìn Từ Lâm không chớp, ánh mắt trước sau như một, trong trẻo, lạnh lùng. Lúc này, mọi người không ai không cảm thấy một nỗi bi thương bắt đầu tỏa ra, cứ như lan tràn khắp đất trời.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 31: Đình Nhi

- Xin các vị tôn giả thành toàn cho vãn bối.

Từ Thanh Phàm quỳ xuống hướng về phía đám người Huyền Tiên, thành khẩn nói.

Khi Từ Thanh Phàm đáp ứng Từ Lâm nuôi dưỡng Đình Nhi, nhưng lại không nghĩ tới cô bé lại chính là chủ nhân trước của Ma Châu. Hơn nữa, Từ Thanh Phàm đã cô độc rất lâu, trong lòng cũng mong muốn có một người thân làm bạn. Đối với việc có một thân nhân bên người, đem nàng nuôi dưỡng nên người, trong lòng tự nhiên vô cùng nguyện ý. Cho nên, đối với thỉnh cầu của Từ Lâm, Từ Thanh Phàm không chút do dự mà đáp ứng.

Nhưng sau đó Từ Thanh Phàm mới biết được, Đình Nhi lại chính là chủ nhân trước của Ma Châu, từ lúc mười tuổi thân thể đã được Ma Châu cải tạo qua. Mà ở Tu Tiên giới, bất cứ chuyện tình gì dính dáng đến Ma Châu thì lại khác. Nhất là khi mọi người vừa mới chứng kiến qua uy lực của Ma Châu.

Lấy thân thể phàm nhân của Na Hưu, sau khi có được Ma Châu liền dễ dàng đánh bại hai gã tu tiên giả có tu vi Kết Đan kỳ. Nếu như không phải tu sĩ Khổ Tu Cốc đánh lén đem giam cầm Ma Châu, muốn đánh bại hắn tuyệt đối không có đơn giản như vậy. Ít nhất nếu Na Hưu muốn chạy trốn thì mọi người căn bản là không có biện pháp ngăn cản. Hơn nữa, Na Hưu còn chưa nắm giữ hết lực lượng của Ma Châu. Nếu không, thực lực

https://thuviensach.vn

của hắn ít nhất cũng có thể tăng gấp đôi. Uy lực của Ma Châu không phải là chuyện đùa.

Cho nên sau khi tu sĩ Khổ Tu Cốc chạy tới chỗ này, liền không chút do dự thi triển đạo pháp trên quy mô lớn đem đám Ma binh cùng đê cấp Yêu thú biến dị đồng loạt giết sạch. Cho dù là Na Hưu nọ hoàn toàn mất đi lực chống cự thì mọi người cũng quyết định tiệt sát để từ hậu hoạn. Bởi vì trong lòng mọi tu tiên giả, bất kỳ thứ gì dính dáng đến Ma Châu đều cực kỳ nguy hiểm đối với Tu Tiên giới.

Từ Thanh Phàm biết, lúc Đình Nhi xuất hiện, tu sĩ Khổ Tu Cốc khẳng định đã phát hiện điểu dị thường của nàng. Mới vừa rồi Từ Lâm giảng thuật chuyện cũ của Đình Nhi, thanh âm mặc dù nhỏ nhưng ở trước mặt đạo pháp thông huyền của đám tu sĩ cũng không thể giấu được. Cho nên chuyện Đình Nhi từng là chủ nhân của Ma Châu nhất định không thể gạt được chúng tu sĩ Khổ Tu Cố. Hiện tại, đừng nói là cho dù Từ Thanh Phàm nuôi dưỡng Đình Nhi, mà hiện tại giữ an toàn cho tính mạng của cô bé cũng khó mà cam đoan được. Cho nên sau khi Từ Lâm giảng giải, Từ Thanh Phàm bất chấp bi thương cùng an ủi Đình Nhi, mà gấp gáp Tiên quỳ lạy thỉnh cầu đám người Huyền.

Từ Thanh Phàm bất ngờ nói ra, đám người tu sĩ Khổ Tu Cốc hiện tại đều bị rơi thế lưỡng lự.

Bọn họ không chút do dự mà giết chết Na Hưu cùng đám thủ hạ ma binh này là bởi vì trước đó cũng biết được đám người này tại Nam Hoang đã làm không biết bao nhiêu chuyện thương thiên hại lý, cho nên việc giết chết đám người đó còn có thể nói thay trời hành đạo. Nhưng Đình Nhi này chỉ là tiểu cô nương nương ba tuổi, cũng chưa từng làm bất cứ việc gì sai trái, trên người cũng không có một chút lực lượng nào. Chúng tu sĩ cũng khó có khả năng lấy cớ “Nàng có thể đã bị Ma Châu thay đổi tâm tính, tương lai có khả năng làm việc ác” mà đem Đình Nhi, một tiểu cô nương không có chút lực chống cự mà đem giết. Đừng nói bọn họ không đành

https://thuviensach.vn

lòng làm như vậy, cho dù thật sự làm như vậy, sau khi truyền ra sẽ hủy đi danh dự nhiều năm của Khổ Tu Cốc.

Đem Đình Nhi giam cầm lại? Vậy lại càng không thể. Tất cả mọi người ở Khổ Tu Cốc đều là tu tiên giả, hấp thu thiên địa linh khí, tự nhiên không cần cân nhắc vấn đề ăn uống, nhưng Đình Nhi lại chỉ là người phàm, không ăn uống tất sẽ chết đói. Nhưng đau đầu ở chỗ, mọi người trong khổ tu cốc đều là tu vi cao cao tại đỉnh, muốn bọn họ nấu cơm cho phàm nhân, thật đúng là khó có thể làm. Trọng yếu nhất, tu sĩ Khổ Tu Cốc đều nhất tâm hướng tới Trường Sinh chi đạo, thời gian đều dùng để tu luyện, làm gì còn thời gian đến trông nom đến một tiểu cô nương.

Cứ như vậy, tu sĩ Khổ Tu Cốc đối mặt với Đình Nhi này giết cũng giết không xong, mà trông cũng trông không được, trong lòng không khỏi rầu rĩ.

Nghe được lời Từ Thanh Phàm nói, chúng tu sĩ Khổ Tu Cốc trầm mặc một lúc lâu, rốt cuộc một thanh âm già nua chợt lên tiếng hỏi:

- Tiểu đạo hữu muốn nuôi dưỡng cô bé này chăng?

- Đúng vậy.

Từ Thanh Phàm gật đầu trầm giọng nói.

- Tiểu đạo hữu ngươi cũng biết, nàng trước đây từng bị Ma Châu nhận làm chủ nhân, tâm tình sợ rằng đã thay đổi. Tiểu đạo hữu thu dưỡng nàng, trong tương lai có thể sẽ bị nàng làm hại đấy.

Huyền Tiên cũng trầm giọng hỏi.

- Vãn bối biết. Mặc dù cô bé đã từng bị Ma Châu nhận làm chủ, nhưng nó cũng chính là tộc nhân duy nhất còn lại trên đời của tại hạ.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm đầu tiên là trầm giọng cho thấy quyết tâm chính mình, tiếp theo thanh âm Từ Thanh Phàm trở nên cao giọng hơn:

- Không nói trước đây Đình Nhi có hay không bị Ma Châu thay đổi tâm tính, cho dù là có, vãn bối cũng tự tin đem tâm tính của nàng thay đổi lại. Ma Châu mặc dù quỷ diệu, nhưng dù sao vẫn là do người luyện chế ra, chỉ là một kiện pháp khí được người ta sử dụng thôi, vãn bối chẳng lẽ còn không bằng nó hay sao?

Hiện tại vì thuyết phục đông đảo tu sĩ Khổ Tu Cốc cho hắn thu dưỡng Đình Nhi, Từ Thanh Phàm cũng bất chấp chuyện có lễ phép hay không lễ phép.

Mà nghe được lời này của Từ Thanh Phàm, các tu sĩ Khổ Tu Cốc lại lần nữa rơi vào trầm mặc.

- Kỳ thật các vị đạo hữu không cần lo lắng.

Trong lúc đang trầm mặc, thanh âm của một thanh niên nhân đột nhiên truyền đến. Thanh âm phiêu hốt bất định, làm cho người ta không cách nào xác định được vị trí. Hơn nữa thanh âm của người này mặc dù nghe còn rất trẻ, nhưng Từ Thanh Phàm lại dường như nghe thấy một chút năm tháng từng trải trầm lắng trong đó.

- Chẳng lẽ là người này đã đạt tới nghịch chuyển thời gian, khải lão hoàng đồng?

Sau khi nghe thấy, Từ Thanh Phàm không khỏi hoảng sợ mà âm thầm suy đoán.

Quả nhiên, sau khi thanh âm hạ xuống, gần trăm tên tu sĩ khổ tu cốc lần lượt cúi đầu, cùng kêu lên:

- Xin mời Huyền Ma Đạt đạo hữu cứ nói.

https://thuviensach.vn

- Theo ta được biết, Ma Châu cũng không thể tự dưng thay đổi tâm tính con người, chỉ khi nó gặp một người ở tận đáy lòng có một tia tà niệm, nó mới có thể sử dụng lược lượng của mình đem tia tà niệm này không ngừng mở rộng. Cho nên lịch đại các chủ nhân Ma Châu đều là người tà ác vô cùng, bởi vì phàm là người có linh trí, sâu trong đáy lòng đều tồn tại à niệm. Nhưng trước mắt tình huống của Đình Nhi có điều bất đồng, theo như lời của tên nọ nói, cô bé này bị Ma Châu nhận chủ khi vừa mới được mười tuổi, đang là tuổi ngây thơ, trong trắng. Thân là một đứa bé, làm sao có thể xuất hiện tà niệm được? Cho nên Ma Châu hẳn cũng không có đem thay đổi tâm tính của cô bé được.

- Nói như vậy là tiền bối ngài đáp ứng ta thu dưỡng Đình Nhi?

Nghe một đoạn lời thoại như thế, Từ Thanh Phàm trong lòng mừng rỡ, không khỏi lớn tiếng hỏi.

- Đương nhiên, người tu tiên chúng ta, vốn chính là nghịch thiên mà đi, đoạt tinh hoa trời đất làm lợi thân mình, phạm vào tội nghiệp lớn. Như thế nào còn dám ngăn trở tiểu đạo hữu thu dưỡng người, tái tạo nghiệt chướng?

Khi nói những lời này, trong thanh âm Huyền Ma Đạt mơ hồ lộ ra một tia trêu chọc.

Nhưng lúc này trong lòng Từ Thanh Phàm cảm thấy vô cùng may mắn, không chút nào để ý, chỉ là vội vàng bái tạ. Đột nhiên lại nhớ tới chúng tu sĩ, Từ Thanh Phàm lại gấp gáp quay ra hỏi bọn họ:

- Không biết các tiền bối nghĩ như thế nào?

- Nếu Huyền Ma Đạt đạo hữu đã nói như thế, ta cũng không có gì dị nghị.

https://thuviensach.vn

- Lời của Huyền Ma Đạt đạo hữu tự nhiên là không sai, ta cũng không dị nghị gì.

Đông đảo tu sĩ trên bầu trời vang lên một mảnh âm thanh hô ứng, hiển nhiên Huyền Ma Đạt tôn giả tại trong Khổ Tu Cốc có danh vọng rất cao.

- Đa tạ Huyền Ma Đạt tôn giả, đa tạ các vị tôn giả.

Nghe được chúng tu sĩ đồng ý cho mình thu dưỡng Đình Nhi, Từ Thanh Phàm trong lòng không khỏi mừng rỡ, đối với tu sĩ trên bầu trời không ngừng nói lời cảm tạ.

- Chỉ còn một chuyện nhỏ, tiểu đạo hữu không thể không phòng ngừa.

Thanh âm Huyền Ma Đạt đột nhiên lần nữa vang lên, bất quả lần này rất nhỏ, tựa hồ chỉ vang bên tai Từ Thanh Phàm, hiển nhiên là Huyền Ma Đạt dùng Truyền Âm thuật cùng hắn nói chuyện.

- Mời Tôn giả nói.

Từ Thanh Phàm cung kính.

- Đình Nhi này mặc dù không có bị Ma Châu thay đổi tính tình mà trở nên tà ác, nhưng năng lượng Ma Châu dù sao cũng quỷ dị. Ta xem thần sắc Đình Nhi này, sợ rằng Ma Châu đối với nàng vẫn có chút ảnh hưởng, sau này tính cách không chừng trở nên cực đoan lạnh lùng. Hơn nữa cha cô bé dù sao cũng chính là ngươi giết, Đình Nhi này đã tận mắt thấy. Mặc dù hiện tại không tỏ vẻ gì, nhưng trong nội tâm chưa chắc là có tâm báo thù. Cho nên tiểu đạo hữu sau này nên hết sức cẩn thận, tốt nhất là không nên dạy nàng bất cứ tu tiên thuật gì, dù sao với loại tính cách này cũng dễ dàng lâm vào tà đạo. Năng lực càng lớn, hại người cũng càng lớn. Ta chỉ nói như thế, tiểu đạo hữu nên tự thu xếp.

https://thuviensach.vn

Nghe được lời nói của Huyền Ma Đạt, Từ Thanh Phàm trong lòng đột nhiên chấn động. Mới vừa rồi hắn từ thương tâm như muốn chết đi, sau lại lo lắng chúng tu sĩ đối với Đình Nhi gây điều bất lợi, bây giờ lại trải qua nhắc nhở của Huyền Ma Đạt, Từ Thanh Phàm mới chợt phản ứng lại. Lúc nãy trước mặt Đình Nhi chính mình đã giết chết phụ thân cô bé. Điều này đối với tâm linh của đứa trẻ này sẽ gây ra bao nhiêu tổn thương? Từ Thanh Phàm không dám tưởng tượng.

Mang theo tâm tình lo lắng, Từ Thanh Phàm không khỏi quay đầu nhìn lại Đình Nhi, nhưng lại thấy trước mặt cô bé vẫn như trước mà lẳng lặng đứng cạnh thi thể Từ Lâm. Chỉ có điều khuôn mặt không giống như vừa rồi nhìn chằm chằm Từ Lâm, mà quay đầu yên lặng nhìn chăm chú vào Từ Thanh Phàm, ánh mắt cùng vẻ mặt đều trong trẻo nhưng vô cùng lạnh lùng. Ánh mặt trời sáng sớm chiếu xuống, đồ án hỏa diễm trên mặt Đình Nhi càng lộ thêm vẻ tà dị.

Chứng kiến vẻ mặt lạnh lùng của Đình Nhi, Từ Thanh Phàm không biết vì sao, trong lòng lại không khỏi có chút phát lạnh.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 32: Cáo Biệt

Ba ngày sau đó.

So với ban đêm tràn ngập nguy hiểm, ban ngày ở Nam Hoang thần bí cũng vì bầu trời đầy mây mà hơi có vẻ âm u. Những tia sáng yếu ớt chiếu xuống mặt đất càng làm tăng thêm vẻ hoang vu.

Ở một nơi thiếu ánh sáng, Từ Thanh Phàm chầm chậm nhắm hai mắt, vận hành ít linh khí trong cơ thể, phát hiện nội thương cơ bản là đã hồi phục, Khô Vinh nhị khí cũng khôi phục được hầu hết, liền hài lòng gật gật đầu, đứng dậy khom người nói với hai gã tu sĩ Khổ Tu Cốc phía sau:

- Đa tạ hai vị tôn giả tương trợ.

Trong ba ngày này, hai gã tu sĩ Khổ Tu Cốc luôn ở bên cạnh vận công trợ giúp Từ Thanh Phàm chữa thương và khôi phục linh khí. Cho nên sau khi hồi phục, việc đầu tiên Từ Thanh Phàm làm là tạ ơn hai người nọ. Dưới sự trợ giúp của hai tu sĩ cùng với vô số linh dược, vết thương trong cuộc chiến cùng với sự tổn hao linh khí của Từ Thanh Phàm chỉ trong thời gian ngắn ngủi ba ngày khỏi hoàn toàn. Nếu như chỉ có mình Từ Thanh Phàm, việc khôi phục linh khí kiệt quệ cũng phải mất ít nhất mười ngày, thương thế lại càng không biết tới bao lâu mới khỏi hẳn được.

- Đạo hữu không cần khách khí. Tiểu đạo hữu vì ngăn cản Ma Châu gây họa thế nhân mà bị trọng thương, hai người bọn ta trợ giúp đạo hữu

https://thuviensach.vn

chữa thương, khôi phục linh khí là chuyện đương nhiên. Đạo hữu đâu cần cảm ơn như vậy?

Một gã tu sĩ Khổ Tu Cốc mỉm cười nói. Tu sĩ kia mặc dù không nói gì thêm, nhưng cũng gật đầu tỏ ý tán thành.

- Hai vị tôn giả đã quá khen rồi. Vãn bối thẹn không dám nhận.

Từ Thanh Phàm chắp tay nói:

- Lần này có thể ngăn cản Ma Châu tàn sát bừa bãi Nam Hoang, vãn bối chỉ giúp một phần nhỏ. Cuối cùng vẫn là nhờ vào các vị tôn giả Khổ Tu Cốc kịp thời đến trợ giúp, nếu không vãn bối đã sớm hóa thành cát bụi ở Nam Hoang này rồi.

- Thanh Phàm thế điệt, ta phải nói, công lực cùng kiến thức của ngươi đều bất phàm, con người cũng rất tốt, chỉ có cách đối nhân xử thế là còn hơi cổ hủ, lúc nào cũng quá khách sáo.

Ngay lúc hai vị tu sĩ Khổ Tu Cốc còn muốn nói thêm điều gì nữa thì thanh âm của Bảo Uy đã truyền đến từ phía sau Từ Thanh Phàm. Từ Thanh Phàm quay đầu lại nhìn, thấy Bảo Uy cùng Huyền Tu, Huyền Tiên ba người đang sóng vai đi tới. Sau khi cùng trải qua cuộc chiến sinh tử, Bảo Uy hiển nhiên lại càng thêm thân thiết với Từ Thanh Phàm, trong lúc nói chuyện bằng khẩu khí của bậc trưởng bối cũng ít nhiều đi,còn có cả vẻ thân mật.

Phía sau ba người bọn họ là Lữ Tử Thanh, Thượng Niên Nghiêu, Hứa Tú Dung, Hầu Vạn Quân, bốn đệ tử của Thanh Hư Môn cùng với Đình Nhi – thân nhân duy nhất còn lại trên đời của Từ Thanh Phàm. Trong ba ngày Từ Thanh Phàm chữa thương, Đình Nhi được giao cho Hứa Tú Dung chiếu cố. Chỉ là không biết tại sao, ánh mắt lúc này của Hứa Tú Dung có vẻ ảm đạm, còn của Đinh Nhi thì vẫn ngây thơ lạnh lùng như trước, hai mắt yên

https://thuviensach.vn

lặng chăm chú nhìn vào Từ Thanh Phàm đã khôi phục lại dáng vẻ điềm đạm nho nhã ngày xưa, không biết đang nghĩ gì.

Dù là Bảo Uy, Huyền Tu hay Lữ Tử Thanh, Thượng Niên Nghiêu, trên mặt đều đã khôi phục vẻ hồng hào, cước bộ trầm ổn, ánh mắt ẩn chứa một tầng tinh quang. Hắn là qua ba ngày điều dưỡng, bọn họ cũng được các vị tu sĩ Khổ Tu Cốc dùng đan dược chữa trị hết thương thế, khôi phục công lực.

Nhìn Bảo Uy cùng mọi người đều đã hồi phục, trong lòng Từ Thanh Phàm rất vui vẻ, chắp tay nói với Bảo Uy:

- Để tiền bối chê cười rồi.

Thấy Từ Thanh Phàm vẫn khách sáo với mình như trước, Bảo Uy không khỏi lắc đầu, nói:

- Su phụ ngươi tính cách hà khắc, cộc cằn vô cùng, nói chuyện chưa bao giờ thể hiện tình càm trên nét mặt, không biết hắn làm thế nào mà dạy dỗ ra được một đồ đệ như ngươi.

Bảo Uy nào có biết mặc dù Từ Thanh Phàm bái làm môn hạ của Lục Hoa Nghiêm hơn mười năm, nhưng tính cách lại chịu ảnh hưởng lớn bởi nhị trưởng lão ở Từ gia trại khi còn bé và sư huynh Nhạc Thanh Nho. Hơn nữa Từ Thanh Phàm qua nhiều năm vẫn đọc nhiều thi thư, cho nên phong thái không khỏi có nét thư sinh, tuy nho nhã, nhưng cũng không tránh khỏi hơi cổ hủ.

Nhìn Từ Thanh Phàm vẫn có bộ dạng như trước này, Bảo Uy thở dài một tiếng, nói:

- Thế điệt, ta tới tìm ngươi lần này chính là vì muốn nói lời từ biệt với ngươi.

https://thuviensach.vn

Nghe Bảo Uy nói vậy, Từ Thanh Phàm hơi sửng sốt, hỏi:

- Tiền bối người phải về sơn môn sao?

Bảo Uy gật gật đầu nói;

- Ở đây mọi chuyện đã xong, mấy vị sư điệt của môn hạ ở nơi nào cũng đã biết, người gây họa là Na Hưu cũng đã đền tội, mấy người chúng ta đã đến lúc phải trở về. Mà không chỉ chúng ta, mấy vị tu sĩ Khổ Tu Cốc cũng phải hồi sơn ngay lập tức.

Sau cái chết của Na Hưu, đại bộ phận tu sĩ Khổ Tu Cốc đã hồi sơn tiếp tục tu luyện. Đối với tu sĩ bọn họ mà nói thì chỉ có một mục đích duy nhất là hướng tới sự trường sinh, đem thời gian tu luyện tiêu tốn ở một địa phương bên ngoài như này quả rất lãng phí. Cho nên sau khi giải quyết Na Hưu, chỉ để lại hơn mười tu sĩ để chiếu cố, trợ giúp đám người Bảo Uy và Từ Thanh Phàm trị thương, còn lại đều đã trở về Khổ Tu Cốc từ ba ngày trước để tiếp tục khổ tu. Hiện giờ đám người Từ Thanh Phàm đã không còn trở ngại gì, cũng đến lúc các vị tu sĩ này trở về.

Mặc dù thời gian ở chung không dài, nhưng trước sự biệt ly, trong lòng Từ Thanh Phàm đầy phiền muộn. Không biết tại sao, cùng nhóm người Bảo Uy, Lữ Tử Thanh ở chung, Từ Thanh Phàm thậm chí còn thấy thoải mái hơn là khi còn ở Cửu Hoa Sơn. Vì vậy trong giọng nói cũng hơi có nét buồn:

- Chúc các vị tiền bối thuận buồm xuôi gió, công lực tinh tiến, hy vọng sau này sẽ có ngày gặp lại.

Người tu tiên thông thường đều dùng phần lớn cuộc đời để tập trung tu luyện. Để tăng công lực thì càng phải thường xuyên bế quan tu luyện, người có công lực thấp thì mỗi lần bế quan cần hơn mười ngày, người cao thâm thì nhiều khi đến mấy năm, thậm chí hơn mười năm, chính là cái gọi "Sơn trung vô giáp tử, tu tiên vô tuế nguyệt" (Tu tiên không quản năm

https://thuviensach.vn

tháng). Hơn nữa, người trong giới tu tiên rất ít khi xuống núi, mà cả Thần Châu trung thổ rộng lớn như thế, nên việc Từ Thanh Phàm có thể gặp và quen biết với nhóm người Bảo Uy đúng là hữu duyên. Nhưng sau này không biết có thể gặp lại lần nữa không, hi vọng đó có lẽ quá xa vời. Đây cũng chính là lí do khiến hiện giờ Từ Thanh Phàm cảm thấy buồn.

- Nhất định sẽ có ngày gặp lại.

Lữ Tử Thanh ở bên cạnh ha hả cười nói.

- Sao? Xin Lữ sư huynh chỉ giáo cho?

Từ Thanh Phàm nghi hoặc hỏi.

- Ta cùng với Thượng sư huynh đều là đại biểu của sư môn tham gia Tân nhân tỷ tí do Lục Đại Thánh Địa tỷ thí vào ba năm sau. Ta nghĩ với tu vi của Từ sư huynh nhất định sẽ là đại biểu của Cửu Hoa Môn, đúng không? Đến lúc đó, không phải chúng ta sẽ gặp mặt lần nữa sao?

Lữ Tử Thanh cười giải thích.

Nghe Lữ Từ Thanh nói vậy, Từ Thanh Phàm chợt hiểu, tâm tình vốn chán nản đã tốt lên rất nhiều, vừa cười vừa nói:

- Ta sẽ đợi nhị vị Lữ sư huynh và Thượng sư huynh tới lúc đó.

- Đến lúc đó còn phải xin Từ sư huynh hạ thủ lưu tình nữa ấy chứ.

Lữ Tử Thanh cũng mỉm cười chắp tay nói.

Vừa nói hai người vừa nhìn nhau cười. Hết thảy mọi việc đều không cần thiết nói ra.

Lúc này, Từ Thanh Phàm lại hướng về phía ba người Thượng Niên Nghiêu, Hầu Vạn Quân, Hứa Tứ Dung. Ba người thấy ánh mắt của Từ Tử

https://thuviensach.vn

Thanh cũng gật đầu tỏ ý nhưng không nói thêm gì.

Thượng Niên Nghiêu thân có ẩn tật, không tiện nói chuyện, mà Hầu Vạn Quân khi có mặt Bảo Uy cũng rất ít giao tiếp với người khác. Hai người này không nói nhiều với Từ Thanh Phàm cũng là việc dễ đoán, nhưng hắn với Hứa Tứ Dung vốn thân quen, nàng tự nhiên không nói không khỏi khiến Từ Thanh Phàm có chút kinh ngạc.

Sau khi nói lời tạm biệt với Thượng Niên Nghiêu và Hầu Vạn Quân, Từ Thanh Phàm quay sang Hứa Tú Dung, mỉm cười nói:

- Hứa sư muội, sau phải phải bảo trọng hơn.

Hứa Tú Dung liền ngẩng đầu nhìn Từ Thanh Phàm với ánh mắt phức tạp, thấy Từ Thanh Phàm đang nhìn mình chằm chằm, lại vội cúi xuống, gò má ửng đỏ, thấp giọng nói:

- Từ sư huynh, huynh cũng phải bảo trọng nha.

Thấy thần sắc buồn bã, ánh mắt phức tạp của Hứa Tú Dung, trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi thấy kì quái. Đang định hỏi xem chuyện gì thì Bảo Uy bên cạnh đột nhiên hỏi:

- Thế điệt sắp tới sẽ đi đâu?

- Vãn bối định tới nơi ở trước đây của Từ gia trại, vì tộc nhân báo thù, giải trần duyên.

Từ Thanh Phàm lên tiếng đáp.

Nghe Từ Thanh Phàm nói vậy, Bảo Uy khẽ cau mày nói:

- Thế điệt đúng là muốn đi diệt trừ Bích Nhãn Vân Thích Thú kia sao?

Từ Thanh Phàm gật đầu:

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy.

Thấy Từ Thanh Phàm gật đầu thừa nhận, Bảo Uy lại nhíu mày nói:

- Bích Nhãn Vân Thích Thú là yêu thú có thực lực rất mạnh, thuộc loại yêu thú nhân giai cao cấp, sau khi trưởng thành lại có được thực lực Linh Tịch hậu kì. Thế điệt mặc dù đạo pháp huyền diệu, nhưng muốn chiến thắng nó chỉ sợ rất khó. Nếu thế điệt muốn, lão phu trước tiên có thể đi với ngươi một đoạn, giúp ngươi giải quyết yêu thú kia. Thế điệt thấy thế nào?

Nghe điều đó, Từ Thanh Phàm biết Bảo Uy nói vậy sở dĩ là vì muốn bảo vệ mình, trong lòng không khỏi thấy cảm động, nhưng vẫn từ chối:

- Vãn bối sẽ không làm phiền tiền bối, mặc dù thực lực của Bích Nhãn Vân Thích Thú rất mạnh, nhưng vãn bối vẫn tin là mình sẽ thắng.

Nếu như là thời điểm trước khi tới Nam Hoang, Từ Thanh Phàm sẽ không dám cam đoan như thế. Nhưng trong cuộc hành trình tới Nam Hoang lần này, Từ Thanh Phàm thu hoạch được rất nhiều, thu được vô số kì hoa dị thảo, thực lực so với trước phải hơn ba phần. Mà sau khi được các tu sĩ Khổ Tu Cốc vận công trợ giúp, Từ Thanh Phàm phát hiện công lực của mình so với trước lại tiến bộ thêm một ít, nên mới có thể tự tin như thế.

Thấy Từ Thanh Phàm tự tin nói như vậy, Bảo Uy hơi gật đầu nói:

- Dù như thế, thế điệt vẫn phải cẩn thận.

- Đa tạ tiền bối quan tâm.

Từ Thanh Phàm khom người nói.

Bảo Uy gật gật đầu, sau đó nói;

- Đã như vậy, ta cùng bọn Tử Thanh trở về Thanh Hư môn. Thế điệt sau này rảnh rỗi thì có thể đến Thanh Hư môn tìm ta.

https://thuviensach.vn

- Nếu có thời gian vãn bối nhất định sẽ đi, đến lúc đó xin làm phiền tiền bối nhé.

Từ Thanh Phàm mỉm cười nói.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, Bảo Uy không khỏi cười ha ha, sau khi cáo biệt với các tu sĩ Khổ Tu Cốc, tiếp đấy dưới chân hiện lên một đám mây lớn, chở bốn người Lữ Tử Thanh bay nhanh về phương bắc. Tường vân này tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt thân ảnh của đám người Bảo Uy đã trở thành một chấm đen nhỏ trên bầu trời, rồi hoàn toàn biến mất.

Nhìn chăm chú vào hướng đám người Bảo Uy vừa rời đi, Từ Thanh Phàm sững người hồi lâu.

Mới vừa rồi khi đám người Bảo Uy đi nói lời từ biệt với các tu sĩ Khổ Tu Cốc, Hứa Tú Dung lại đến trước mặt Từ Thanh Phàm lắp bắp, không lý gì đến những ánh mắt ngạc nhiên của đám Lữ Tử Thanh, cúi đầu nói với Từ Thanh Phàm;

- Từ sư huynh, ba năm sau ta cũng sẽ theo Lữ sư huynh bọn họ tham gia Tân nhân đại hội.

Nói xong, Hứa Tú Dung sắc mặc ửng hồng chạy đền cạnh Bảo Uy, rồi tường vân của Bảo Uy nhanh chóng đưa mọi người rời đi.

Thấy bộ dáng xấu hổ ngượng ngùng đó của Hứa Tú Dung, mặc dù Từ Thanh Phàm chưa từng có ý nghĩ gì về tình yêu nam nữ, nhưng lúc này trong lòng không khỏi hiện lên một chút khác thường.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 33: Dư Âm

- Từ đạo hữu, chúng ta cũng phải đi rồi.

Ngay khi Từ Thanh Phàm còn đang bần thần nhìn đám người Bảo Uy rời đi thì Huyền Tiên đứng ở bên cạnh đột nhiên lên tiếng.

- Các vị tôn giả bảo trọng, chúng ta nếu có duyên sẽ còn gặp lại.

Nghe lời Huyền Tiên nói, Từ Thanh Phàm vội vàng khom người nói.

Huyền Tiên gật đầu, sau đó mỉm cười nói:

- Ngươi cũng nên cẩn thận một chút, con Bích Nhãn Vân Đề Thú đó cũng không phải thân thiện gì.

- Đa tạ Huyền Tiên tôn giả quan tâm.

Từ Thanh Phàm lại khom người nói.

Huyền Tu từ đầu đến giờ vẫn trầm mặc, lẳng lặng đứng nhìn Từ Thanh Phàm, đột nhiên thần sắc hơi đổi, nói:

- Từ đạo hữu, trước khi rời đi bần đạo có lời muốn nói với đạo hữu. Nhưng lời nói hơi khó nghe, mong đạo hữu chớ trách.

- Huyền Tu tôn giả xin mời ngài.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm nghe được lời Huyền Tu hơi sửng sốt nhưng vẫn cung kính nói.

- Đạo hữu tính tình lương thiện, cơ trí dũng cảm, tu vi trong đồng lứa cũng khó tìm được. Trong đám đệ tử trẻ tuổi bây giờ của Tu tiên giới có thể nói là nổi bật.

Nói tới đây, lão khẽ dừng một chút rồi lại tiếp:

- Nhưng ta xem thái độ, hành vi của đạo hữu trong ba ngày nay có chút khiếm khuyết. Đó là luôn thiếu vài phần quyết đoán, tâm tình cũng là có chút yếu nhược, đối với những sự tình không cần phải để ý cũng băn khoăn rất nhiều, khi chiến đấu lại không dùng hết sức hay còn lưu thủ. Tính tình cùng cách sử sự như vậy có lẽ sẽ khiến đạo hữu gặp bất lợi khi tu hành. Phải biết rằng thế gian luôn chứa nhiều hung hiểm, Tu Tiên giới cũng không phải là hoàn toàn an tĩnh. Đạo hữu tâm tính quá mức nhu nhược, cho dù trong lòng không có ý tranh đua cũng sẽ bị người khác làm hại.

- Mà tu hành thì lại càng cần phải vững tâm. Tu tiên kỳ thật cũng là tu tâm, con đường trường sinh vốn mờ ảo, nếu như không có tâm tính quyết đoán, trong lòng lại còn để tâm vào chuyện khác thì đối với tu luyện mà nói rất khó để tiến xa. Hơn nữa, ta xem tư chất đạo hữu cũng không phải là tốt lắm, có được tu vi hiện tại chắc là trước đây gặp được kỳ ngộ. Nhưng nếu tâm tính vẫn do dự thiếu quyết đoán như vậy thì con đường tu luyện tiếp theo e rằng càng khó nắm bắt. Lời đã hết, mong rằng đạo hữu cân nhắc nhiều hơn.

Nghe được Huyền Tu nói, Từ Thanh Phàm trong lòng không khỏi chấn động. Nghĩ lại quá trình tu tiên của mình những năm gần đây, đích xác là bởi vì trong tâm còn nhiều khúc mắc nên phân tâm không ít. Rất nhiều thời gian vốn dĩ là để tu luyện nhưng chính mình lại dùng thời gian đó để đọc sách hay là suy nghĩ miên man. Vô luận là bảy năm trước ở bên trong Đại hội hay là hiện tại ở Nam Hoang chiến đấu, chính mình cũng vì tâm

https://thuviensach.vn

tính nhu nhược, không muốn tạo nhiều sát nghiệp mà nhiều lần suýt bị thương. Cho nên lời nói của Huyền Tu đã thức tỉnh sâu sắc Từ Thanh Phàm.

Nhưng Từ Thanh Phàm cũng không hoàn toàn đồng ý lời nói của Huyền Tu. Theo lão, vì theo đuổi con đường trường sinh mà phải buông tha hết thảy mà toàn tâm tu luyện. Để bước đến con đường trường sinh đương nhiên Từ Thanh Phàm luôn mong muốn, nhưng vì con đương trường sinh mờ ảo mà phải buông tha hết thảy, thì Từ Thanh Phàm lại càng hy vọng khi mình còn sống làm những chuyện mà mình thích. Đối với hắn mà nói, tu luyện là vì để không ngừng tăng lên tuổi thọ của chính mình, nhưng để tuổi thọ của mình tăng lên mà phải không ngừng tu luyện, theo đuổi con đường trường sinh mà buông tha cho hết thảy mọi thứ như vậy cho dù tuổi thọ tăng lên cũng cảm thấy vô vị. Kinh nghiệm từ sư phụ Lục Hoa Nghiêm của hắn cho thấy vì trường sinh mà cả đời hao hết tâm lực, tâm thần khổ cực nhưng đến cuối cùng lại không đạt được gì. Mặc dù so với phàm nhân thì hơn cả ngàn năm tuổi thọ nhưng những trải nghiệm vui sướng như của phàm nhân lại quá ít.

Về phần Huyền Tu nói mình tâm tính quá mức nhu nhược, Từ Thanh Phàm cũng không có cách nào phản bác. Điểm ấy Từ Thanh Phàm cũng đã mơ hồ cảm thấy chỉ là không thấy rõ ràng như Huyền Tu nói mà thôi. Hơn nữa cũng vì khuyết điểm này mà chịu không ít giáo huấn. Nhưng Từ Thanh Phàm cũng rõ ràng một điều, tính cách hắn đã hình thành hơn mười năm nói thay đổi là thay đổi ngay được hay sao? Chỉ biết sau này chú ý nhiều hơn mà thôi.

Mặc dù đối với lời Huyền Tu cũng có chỗ chưa đồng ý, nhưng Từ Thành Phàm vẫn hiểu được lời nói lần này của Huyền Tu đã tác động tới hắn rất lớn. Từ khi bước vào Linh Tịch kỳ tới nay bởi vì lúc trước Lục Hoa Nghiêm nói hắn cả đời thành tựu cao nhất đạt được chỉ có thể tới Linh Tịch hậu kỳ mà đối với tu luyện đã buông thả rất nhiều. Vì vậy Từ Thanh Phàm

https://thuviensach.vn

quyết tâm, sau khi cắt đứt trần duyên trở về núi sẽ dành nhiều thời gian hơn cho việc tu luyện, không thể vì mình chưa cố gắng tu luyện mà bỏ qua. Từ Thanh Phàm vẫn muốn thử một chút xem mình có hay không đạt được đến Kết Đan kỳ hay không.

Vì vậy, Từ Thanh Phàm vẻ mặt nghiêm túc quay về phía Huyền Tu khom người bái tạ, nói:

- Đa tạ tôn giả đã chỉ giáo, vãn bối thu được rất nhiều điều.

Huyền Tu khoát tay, nhàn nhạt nói:

- Đạo hữu cũng không trách bần tăng nhiều lời là tốt rồi.

- Vãn bối không dám.

Lúc này, Huyền Tiên nói xen vào:

- Huyền Tu đạo hữu, ta nghĩ hiện tại chúng ta cũng nên trở về.

Nhìn thấy Huyền Tu gật đầu, Huyền Tiên quay đầu nói với Từ Thanh Phàm:

- Hôm nay từ biệt, không biết khi nào mới co thể gặp lại, mong đạo hữu bảo trọng nhiều hơn.

Vừa nói Huyền Tiên vừa nhìn Đình Nhi ở bên cạnh Từ Thanh Phàm tựa như muốn nói cái gì đó, nhưng rồi lại do dự không nói.

Tiếp đó, Từ Thanh Phàm nhìn đám tu sĩ Khổ Tu Cốc hoặc là chân đạp Tường Vân hoặc là đứng lơ lửng trong không trung hướng về phương bắc đồng loạt bay đi, tốc độ cực nhanh không hề có chút kém so với Bảo Uy.

Nhìn các tu sĩ Khổ Tu Cốc rời đi, Từ Thanh Phàm thở dài một tiếng. Lúc này Man trại đã bị phá hủy, trên bầu trời ánh sáng chiếu rực rỡ. Hồi

https://thuviensach.vn

tưởng lại trận chiến ba ngày trước đây, vô số ma binh cùng biến dị yêu thú bị đám tu sĩ giết chết lại phảng phất như một hồi ảo mộng mà thôi.

Quay đầu lại nhìn người duy nhất bên người mình lúc này là Đình Nhi, Từ Thanh Phàm lại phát hiện cô bé cũng đang lặng yên nhìn hắn. Trừ bỏ ba ngày trước lúc Từ Lâm chết, Đình Nhi từng mở miệng kêu phụ thân, đến giờ đã là ba ngày sau, Đình Nhi cũng không có nói thêm câu nào. Từ Thanh Phàm nói nàng làm gì nàng cũng đều nghe theo, nhưng mặc kệ Từ Thanh Phàm nói gì Đình Nhi cũng chỉ yên lặng nhìn hắn, bộ dạng như muốn đem hình ảnh của hắn khắc sâu vào lòng mình không hề lên tiếng nói.

"Đình Nhi hiện tại có lẽ đang hận ta giết chết cha của mình". Từ Thanh Phàm nghĩ tới đây lại một lần nữa thở dài, đối với Đình Nhi nói:

- Đình Nhi, theo ta đi bái tế phụ thân ngươi một chút sau đó chúng ta cũng rời đi.

Nghe được Từ Thanh Phàm nói, ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng của Đình Nhi tựa như có chút không hiểu. Vẻ mặt tựa như khủng hoảng lại giống như thương cảm, còn có đôi chút chờ mong. Không nói câu gì chỉ yên lặng đi theo Từ Thanh Phàm, hướng về phía mộ của phụ thân mình đi tới.

Ở bãi đất trống giữa Man trại, mộ của Từ Lâm nằm ở vị trí trung tâm, trên bia mộ viết: "Cửu Lê Tộc Na Hưu Tộc trưởng chi mộ". Vốn Từ Thanh Phàm định ghi tên trên bia mộ là Từ Lâm nhưng lại nghĩ đến Từ Lâm trước lúc chết đem chính mình đuổi ra khỏi Từ gia, xấu hổ không dám thừa nhận mình là người của Từ gia. Vì vậy liền đem tên của hắn đổi thành tên khi hắn ở Cửu Lê Tộc dùng là Na Hưu. Nghĩ đến việc dùng tên này, có lẽ cũng là mong ước của Từ Lâm muốn cùng với người Cửu Lê Tộc ở chung một chỗ.

https://thuviensach.vn

Mang theo Đình Nhi tới bái tế mộ Từ Lâm xong, hồi tưởng lại vị đường huynh khi còn sống, Từ Thanh Phàm không khỏi ảm đạm thở dài, sau đó ổn định tinh thần quay sang Đình Nhi nói:

- Đình Nhi, chúng ta đi thôi.

Vừa nói Tam Trượng Thanh Lăng hóa thành một dải màu xanh xuất hiện ở dưới chân Từ Thanh Phàm cùng Đình Nhi, sau đó chở hai người bay về hướng vị trí của Từ gia trại hai mươi bảy năm trước.

Sau khi rời đi, Đình Nhi ánh mắt thật sâu quay lại nhìn mộ phụ thân một lần nữa, trong mắt hiện lên vẻ quyết tâm. Một mực vẫn để ý Đình Nhi, Từ Thanh Phàm trong lòng không khỏi cả kinh khi thấy vẻ dứt khoát trong mắt Đình Nhi.

Sau khi Từ Thanh Phàm cùng Đình Nhi rời khỏi, Nam Hoang lại khôi phục dáng vẻ hoang vu cùng yên tĩnh ngày xưa. Chỉ có những thi thể phía dưới cùng với gò đất nơi mộ của Từ Lâm tựa như hướng lên bầu trời giống như muốn tố cáo điều gì đó, lại giống như đang oán hận cái gì vậy. Đột nhiên trên bầu trời xuất hiện một mảng sương mù màu đen, theo sương mù tiêu tán hai đạo thân ảnh đột nhiên hiện ra ở phía trên Man trại.

Hai người này do cổ áo rộng thùng thình che khuất nên trông không rõ diện mạo, cùng mặc trường bào màu tím có thêu hoa văn, trên vai xếp đặt mấy cái chuông nhỏ, khi di chuyển thân mình lại phát ra tiếng kêu đinh đang. Trên trường bào ở phần ngực đều có ghi một chữ Minh màu đỏ. Mà hai người này trang phục trên người chỉ có duy nhất chiếc nhẫn trên tay là khác nhau. Một người trên giới chỉ có khắc chữ “Thần”, người còn lại khắc chữ “Túc”.

- Hình như chúng ta tới muộn thì phải, Ma Châu xuất hiện ở nơi này đã bị đám tu tiên giả cướp đi rồi, đúng là đáng tiếc!

https://thuviensach.vn

Một giọng nói lạnh nhạt vang lên, nhưng xem ra trong lời nói cũng có vẻ không thật sự là tiếc nuối.

- Hừ! Tu tiên giả xuất hiện ở nơi này tu vi rất cao, từ hơi thở ba động còn sót lại ở đây mà phán đoán thì thậm chí ở nơi này từng có một gã tu tiên giả Đại Thừa kỳ xuất hiện. Chúng ta có đến sớm hơn cũng thế thôi, mặc dù có thể đoạt đi Ma Châu nhưng lại làm bại lộ tổ chức của chúng ta, cái được không thể so sánh với cái mất. Chỉ hơi tiếc khối Ma Châu nọ.

Một giọng nói khàn khàn vang lên tiếp theo.

Hai người này vì trường bào đều quá dài nên khuôn mặt trừ hai mắt ra còn lại đều giấu sau cổ áo cho nên căn bản là không rõ ai đang nói chuyện.

- Ma Châu vốn là vật của ta lưu giữ, tại sao trong lời nói của ngươi so với ta còn có vẻ tiếc nuối hơn là sao? Ma Châu đối với chúng ta mà nói đã không còn có ích.

Giọng nói lúc đầu vang lên mang theo vẻ trêu chọc hỏi.

- Hừ! Ta không phải là tiếc nuối khối Ma Châu nọ mà là tiếc nuối tác dụng nó tạo ra không như mong muốn mà thôi. Không phải lúc đầu ngươi đem khối Ma Châu ném tới Man trại là muốn cho đám man nhân đạt được lực lượng của Ma Châu, sau đó dùng bọn họ thu hút sự chú ý của tu tiên giới che giấu hành động của chúng ta sao? Đáng tiếc là đám Man nhân này ẩn nhẫn quá kém, còn chưa có nắm được hoàn toàn lực lượng của Ma Châu đã làm bại lộ lực lượng của chính mình, nên mới làm cho đám tu tiên giả liên hợp lại tiêu diệt, thật sự là một đám phế vật.

- Quên đi, không phải chỉ là một khối Ma Châu sao? Chúng ta lại nghĩ phương pháp khác tốt hơn.

- Chỉ có thể như vậy thôi.

https://thuviensach.vn

Theo hai người giọng nói hạ thấp, trên bầu trời đám sương mù màu đen lại lần nữa xuất hiện dày đặc, sau khi sương mù tan hết thân hình của hai người cũng biến mất theo, tựa như chưa từng xuất hiện qua.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 34: Cố Địa

Trên bầu trời âm u của Nam Hoang, một đạo ánh sáng màu xanh mờ xuất hiện rất nhanh. Dưới màn mưa bụi lất phất của Nam Hoang, đạo ánh sáng màu xanh này xuất hiện tạo nên vẻ chói mắt, tựa như làm cho sự hoang vu Nam Hoang thêm phần sinh khí. Phía trên dải sáng màu xanh, Từ Thanh Phàm cùng Đình Nhi hai người đứng yên ở đó, trong khi thần sắc Từ Thanh Phàm mang chút ảm đạm thì Đình Nhi vẫn là vẻ trong trẻo nhưng lạnh lùng như trước.

Nhìn thấy cảnh vật quen thuộc phía dưới, trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi có chút buồn bã. Đến đây đã nửa ngày, Từ Thanh Phàm mang theo Đình Nhi bay trên Tam Trượng Thanh Lăng qua mấy trăm dặm Nam Hoang nhưng vẫn không thấy được một tia sinh khí. Thậm chí qua nửa ngày này Từ Thanh Phàm vẫn không phát hiện ra một sinh vật sống ở Nam Hoang.

Trong quá khứ, Nam Hoang mặc dù là nơi hoang vu dường như không có một cọng cỏ, nhưng dù sao vẫn có đông đảo dã thú sinh sống, còn có các nạn dân chạy nạn từ các vùng đất khác đến đây lập trại sinh sống. Cho nên mặc dù Nam Hoang là nơi nguy hiểm hoang vu nhưng cũng có vài phần sinh cơ.

Nhưng từ sau khi Na Hưu đạt được Ma Châu, Nam Hoang biến đổi to lớn. Tất cả dã thú cơ hồ đều bị hắn dùng Ma Châu luyện hóa thành ma binh phục vụ cho mình, mà đám nạn dân chạy nạn từ nơi khác đến đều bị giết chết không còn ai. Trong trận đánh ở Man trại vừa rồi, hầu như tất cả dã thú

https://thuviensach.vn

bị ma hóa cùng với tộc dân của Cửu Lê Tộc đều bị tu tiên giả liên hợp tiêu diệt sạch. Vì vậy nơi đây vốn có chút hưng thịnh nhưng đến giờ đã gần như không có một tia sinh khí.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm khe khẽ thở dài, biết Nam Hoang muốn khôi phục lại sự hưng thịnh của năm đó, cần ít nhất là mấy trăm năm thời gian. Từ Thanh Phàm quay đầu nhìn về phía Đình Nhi, chỉ thấy Đình Nhi đang cúi đầu, ánh mắt hờ hững nhìn chăm chú vào mặt đất ở dưới chân. Trong mắt không hề có tia chuyển động, không giống như vẻ hết sức khẩn trương Từ Thanh Phàm lúc lần đầu tiên được Lục Hoa Nghiêm mang theo phi hành.

Nhìn thấy bộ dạng bình tĩnh của Đình Nhi, Từ Thanh Phàm đáng lẽ phải vui mừng tán thưởng, nhưng trong lòng hắn lại không khỏi cảm thấy bi ai. Hiện tại bộ dạng của Đình Nhi chỉ là một tiểu cô nương không tới mười ba tuổi. Nhưng xem dáng vẻ bình tĩnh, hờ hững của Đình Nhi bây giờ giống như một đứa trẻ dáng vẻ ngây thơ mười ba tuổi sao? Mặc dù đang phi hành trên bầu trời dưới sự trợ giúp của mình, nhưng trên vẻ mặt của Đình Nhi không hề biểu lộ chút tình cảm nào. Đối với tính cách của một đứa trẻ chưa tới mười ba tuổi mà nói như thế là tốt hay xấu ?

“Chỉ có thể sau này từ từ thay đổi.” Từ Thanh Phàm trong lòng thở dài nghĩ.

Cảnh sắc dưới chân càng lúc càng quen thuộc, Từ Thanh Phàm biết khoảng cách tới Từ gia trại đã không còn xa nữa. Nhưng trong lòng hắn lúc này không biết tại sao lại có cảm giác bối rối. Loại cảm giác này cũng không phải vì sắp về đến nhà hay bởi vì bên cạnh hắn còn có Đình Nhi tạo nên. Hắn vì Từ gia trại chính là đoạn quá khứ mà Từ Thanh Phàm không muốn nhớ lại nhất. Tình cảnh hai mươi bảy năm trước khi chạy khỏi Từ gia trại cùng với tiếng kêu thảm thiết của cha mẹ với những tộc nhân khác vẫn không ngừng hiện ra trước mắt Từ Thanh Phàm.

https://thuviensach.vn

Nhưng hiện tại ta đã có khả năng báo thù cho cha mẹ cùng với các tộc nhân khác. Nghĩ tới đây, hai tay Từ Thanh Phàm không khỏi gắt gao nắm chặt. Ở bên cạnh thấy Từ Thanh Phàm có vẻ dị thường, Đình Nhi khẽ ngẩng đầu nhìn hắn một cái, trong mắt chợt lóe lên vẻ nghi hoặc rồi nhanh chóng biến mất.

Nhìn thấy ánh mắt của Đình Nhi, Từ Thanh Phàm lắc đầu, đem mọi thứ đang suy nghĩ trong lòng bỏ ra ngoài. Sau đó để thay đổi chú ý của Đình Nhi, Từ Thanh Phàm cười nói:

- Đình Nhi, cha ngươi có từng nói cho ngươi biết chuyện của Từ gia trại không?

Đình Nhi ngẩng đầu liếc nhìn Từ Thanh Phàm một cái giống như nghi hoặc tại sao hắn lại hỏi như vậy, sau đó hơi lắc đầu.

Từ Thanh Phàm mỉm cười sau nhìn thấy Đình Nhi lắc đầu, hắn cũng biết Từ Lâm vì sự hổ thẹn với liệt tổ liệt tông của Từ gia chắc chắn sẽ không nói cho Đình Nhi biết chuyện này.Vì vậy Từ Thanh Phàm thản nhiên quay qua Đình Nhi nói:

- Tổ tiên của Từ gia chúng ta tên là Từ Thiên, là một vị võ lâm cao thủ. Lúc đó trung thổ hỗn loạn, hôn quân nắm quyền, vì vậy người cùng rất nhiều bằng hữu chung chí hướng đã liên kết lại tiến hành lật đổ hôn quân. Nhưng sau khi lật đổ hôn quân, người lại phát hiện những bằng hữu vừa cùng mình tham gia lật đổ hôn quân lại biến thành tầng lớp thống trị mới, tiếp tục đàn áp dân chúng. Lúc đầu người cố gắng thay đổi mọi thứ, nhưng lại phát hiện ra không những mình không đủ sức thay đổi mà những bằng hữu trước đây cũng lạnh nhạt, dần tìm cách rời xa. Vì vậy người liền dẫn theo tộc nhân đi tới nơi tiếp giáp với Nam Hoang thành lập Từ gia trại, mặc dù không có quyền thế nhưng cũng không có phân tranh, hoàn toàn vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Nhìn Từ Thanh Phàm mang theo vẻ mặt hồi tưởng đang chậm rãi kể lại chuyện xưa của Từ gia trại, Đình Nhi chỉ lẳng lặng ngẩng đầu nhìn, nhưng ở sâu trong ánh mắt tựa như có thêm thứ gì đó.

- Từ gia trại sau khi thành lập gần nơi tiếp giáp với Nam Hoang, bắt đầu cuộc sống cực kỳ gian khổ, mọi lúc đều có thể bị dã thú của Nam Hoang tấn công. Nhưng lúc đó mọi tộc nhân của Từ gia trại đều không hề sợ khổ cực, không chỉ quét sạch dã thú xung quanh mà còn giúp những sơn trại khác xung quanh biên giới Nam Hoang chống lại dã thú, được tất cả dân chúng cư ngụ gần biên giới Nam Hoang tôn kính.

Từ Thanh Phàm thần sắc lúc này hơi ảm đạm, tựa như nghĩ tới hành động ném đá sau lưng của các sơn trại khác sau khi Từ gia trại bị hủy. Nhưng Từ Thanh Phàm vẫn tiếp tục nói:

- Từ Thiên lão gia trước khi qua đời ở tuổi bảy mươi từng nói qua một câu:

“Không vì cường thế khinh người,

Không vì mặc cảm mà luôn lụy cầu.

Chẳng hề mang nặng ưu sầu,

Tiêu diêu tự tại chỉ cầu thế thôi”

Những lời này cũng chính là tổ huấn của Từ gia chúng ta.

Tiếp theo giọng điệu của Từ Thanh Phàm trở nên trầm trọng hơn:

- Đáng tiếc, hai mươi bảy năm về trước, Từ gia vì bí mật gieo trồng một gốc linh chi ngàn năm mà đưa tới một con Bích Nhãn Vân Đề Thú. Mọi người trong Từ gia trại không kịp phòng bị, nó một hơi giết chết hơn

https://thuviensach.vn

phân nửa Từ gia, cuối cùng chỉ có ta và phụ thân ngươi còn sống. Hiện tại, ân oán kéo dài hai mươi bảy năm này cũng nên kết thúc.

Cứ như vậy, Từ Thanh Phàm chậm rãi thuật lại lịch sử Từ gia cho Đình Nhi nghe. Giọng nói lúc thì trầm xuống lúc lại tràn đầy tự hào, còn Đình Nhị thì chỉ ngẩng đầu lắng lặng nhìn Từ Thanh Phàm nghe hắn tự thuật, từ đầu tới cuối không hề nói xen vào câu nào. Nhìn thấy Đình Nhi trầm mặc, Từ Thanh Phàm mỉm cười, nhưng cũng để ý nhiều, chỉ tiếp tục sử dụng Tam Trượng Thanh Lăng gia tăng tốc độ bay về hướng Từ gia trại.

Cảnh vật trước mắt càng rõ ràng, thần sắc Từ Thanh Phàm cũng ngày càng thâm trầm, bởi vì hắn biết khoảng cách tới Từ gia trại càng lúc càng gần. Cuối cùng Từ Thanh Phàm thần sắc hơi động, dừng Tam Trượng Thanh Lăng lại.

Chỉ thấy dưới chân Từ Thanh Phàm, trên một gò núi không cao lắm, một tòa sơn trại hoang phế lọt vào ánh mắt của Từ Thành Phàm cùng Đình Nhi. So với Man trại của Na Hưu thì sơn trại trên gò núi này vô cùng nhỏ bé, chỉ chiếm khoảng hơn mười dặm. Xung quanh sơn trại là một mảnh tiêu điều, hoang phế, phòng ốc khắp nơi hầu như phá hủy hơn phân nửa, bụi bặm giăng khắp nơi, thi hài tràn ngập trên mặt đất tựa như trước kia từng trải qua một cuộc chiến thảm khốc.

Sơn trại trên ngọn núi này chính là Từ gia trại mà Từ Thanh Phàm từng sinh sống hơn mười năm.

Nhìn lại sơn trại, thần sắc Từ Thanh Phàm càng trở nên âm trầm, trong đầu không ngừng hiện ra những ký ức khi mình còn nhỏ, được cha mẹ yêu thương, Nhị trưởng lão dạy bảo, đường huynh Từ Lâm quát mắng. Mặc dù năm đó Từ Thanh Phàm ở Từ gia trại cũng không có nhiều hồi ức tốt đẹp như bị trưởng bối trong tộc khinh thị, hay huynh đệ trong tộc bài xích. Nhưng vào lúc này nhìn Từ gia trại đã hai mươi bảy năm không thấy, Từ Thanh Phàm chỉ nhớ lại những hồi ức tốt đẹp.

https://thuviensach.vn

Khi một thứ gì đó đã không còn tồn tại, mọi người trước hết luôn nghĩ tới những hồi ức tốt đẹp đã trải qua với nó.

Ngay khi Từ Thanh Phàm đứng ở không trung hồi tưởng lại những hồi ức của mình năm đó khi ở Từ gia trại, đột nhiên có thứ gì đó khiến cho thần sắc của hắn hơi động. Bởi vì hắn chợt nhận ra một cỗ linh khí dày đặc từ một nơi nào đó trong Từ gia trại đang không ngừng lan ra khắp nơi. Cỗ linh khí này không có phân chia theo ngũ hành, lại mang theo sinh khí cường đại, cũng không phải là linh khí của tu tiên giả mà giống như linh khí của một loại linh dược nào đó phát ra.

“Chẳng lẽ...” Từ Thanh Phàm hơi trầm ngâm, nghĩ tới một khả năng, sau đó quay qua Đình Nhi nói:

- Đình Nhi ngươi ở chỗ này không nên cử động, ta đi một chút rồi quay lại.

Vừa nói, Từ Thanh Phàm vừa lắc mình nhảy xuống Tam Trượng Thanh Lăng nhẹ nhàng rơi xuống phía dưới sơn trại. Mặc dù Từ gia trại trong trí nhớ hai mươi bảy năm trước có rất nhiều điểm khác biệt so với bây giờ, nhưng Từ Thanh Phàm vẫn như trước cảm thấy vô cùng quen thuộc. Từng cọng cây ngọn cỏ, từng viên gạch viên ngói đối với hắn phảng phất như ngày hôm trước vẫn còn gặp qua. Không chút do dự hắn tìm được đến nơi ở trước kia của Nhị trưởng lão, chính là tổ từ Từ gia, cùng với luyện võ trường của Từ gia trại.

Nhưng hiện tại Từ Thanh Phàm cũng không có thời gian để cảm khái, thậm chí ngay cả những cỗ thi thể dưới chân mình cũng không liếc mắt, mà nóng lòng chứng minh phỏng đoán của mình. Vì vậy ngay sau khi xuống tới mặt đất, hắn nhanh chóng rảo bước về phía linh khí thoát ra, vượt qua đám phòng ốc đổ vỡ cùng vô số thi thể trên mặt đất, Từ Thanh Phàm rốt cục cũng tới nơi. Chỉ thấy trước mắt hắn là một gốc linh chi đang không ngừng tỏa linh khí về bốn phía.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy gốc linh chi trước mặt, Từ Thanh Phàm trong lòng cả kinh, đây chẳng phải là gốc linh chi hai mươi bảy năm trước đưa Từ gia trại tới họa diệt tộc hay sao? Tại sao nó còn không bị con Bích Nhãn Vân Đề Thú đó ăn ?

Ngay khi Từ Thanh Phàm còn đang tràn đầy nghi hoặc lại nhìn thấy phía ngọn gốc linh có một màu xanh không rõ ràng lắm, nhìn thấy điểm màu xanh ấy trong lòng Từ Thanh Phàm bỗng chợt hiểu ra.

Một gốc linh chi muốn trưởng thành, cần ít nhất một nghìn năm thời gian, mà ở Nam Hoang linh khí lại càng mỏng manh nên e rằng thời trưởng thành lại càng lâu hơn nữa.

Hai mươi bảy năm trước, khi Từ Thanh Phàm nhìn thấy gốc linh chi này, màu xanh trên ngọn của nó so với bây giờ lớn hơn nhiều, hiện tại nếu không cẩn thận quan sát e rằng rất khó phát hiện ra.

Mỗi gốc linh chi ban đầu là hoàn toàn màu xanh, theo thời gian từ gốc sẽ xuất hiện màu vàng kim. Khi màu vàng kim này lan ra toàn thân linh chi cũng là lúc nó trưởng thành.

Nghĩ lại năm đó, tổ tiên Từ gia từ nơi nào đó ở Nam Hoang phát hiện ra gốc linh chi này thì thân nó đã có tám phần bị màu vàng kim bao phủ thì cảm thấy may mắn vô cùng. Lại không nghĩ đến gốc linh chi này phải mấy trăm năm mới có thể trưởng thành, càng không nghĩ đến khi nó sắp trưởng thành lại tản mát ra dày đặc linh khí mang đến họa diệt tộc cho Từ gia trại.

Hắn là gốc linh chi này vì chưa trưởng thành cho nên con Bích Nhãn Vân Đề Thú nọ vẫn không sốt ruột hái xuống ăn? Như vậy nó vẫn còn ở phụ cận của Từ gia trại?

Từ Thành Phàm vốn không nghĩ đến ở cạnh Từ gia trại có thể tìm thấy con Bích Nhãn Vân Đề Thú nọ. Hắn đến Từ gia trại lần này chỉ nghĩ muốn cúng tế cha mẹ cùng tộc nhân mà thôi, cũng chẳng nghĩ là tìm được ít đầu

https://thuviensach.vn

mối về Bích Nhãn Vân Đề Thú, càng không nghĩ rằng nó lại ở ngay phụ cận Từ gia trại.

Giống như để chứng thực phỏng đoán của Từ Thanh Phàm, một tiếng thú gào rung trời đột nhiên vang lên. Từ Thanh Phàm nghe thấy tiếng gào của nó từ phía sau truyền lại thì mặt không khỏi biến sắc.

“Không tốt, đó là vị trí của Đình Nhi !” Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm không chút chần chừ, hướng về phía tiếng thú gào rất nhanh chạy đi.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 35: Chiến Thú

Nơi tiếng thú truyền đến chính là vị trí Đình Nhi đang đứng, sắc mặt Từ Thanh Phàm đại biến, tiếp theo không hề chần chừ, rất nhanh chạy về phía đó.

Tốc độ của Từ Thanh Phàm vốn không hề dưới Phong hệ tu tiên giả, hiện tại trong lòng đang lo lắng, nên hắn toàn lực thi triển, càng làm cho tốc độ thêm kinh người. Dọc theo phương hướng đó chỉ để lại những đạo tàn ảnh của Từ Thanh Phàm, hồi lâu sau mới chậm rãi tiêu tán, mà thân ảnh thật sự của hắn đã sớm chạy xa ngoài trăm trượng.

Do Từ Thanh Phàm đem tốc độ của bản thân toàn lực thi triển, nên trong chốc lát đã trở về chỗ mình vừa mới đáp xuống đất. Chỉ thấy nơi đây có một con yêu thú khổng lồ đang đứng tại nơi không xa mà nhìn về phía bầu trời, chỗ Đình Nhi đang ngự trên Tam Trượng Thanh Lăng mà không ngừng rống hận. Thỉnh thoảng trong miệng nó phun ra một lượng lớn Hỏa diễm tiến hành công kích Đình Nhi. Cũng may Tam Trượng Thanh Lăng nọ không những có khả năng chở người phi hành, mà còn có công năng bảo hộ vô cùng tốt. Mỗi khi Bích Nhãn Vân Đề Thú phun Hỏa diễm về phía Đình Nhi, nó sẽ xuất ra một vòng tròn có quang mang màu xanh bảo vệ cô bé.

Nhưng Từ Thanh Phàm lại không ngờ rằng Bích Nhãn Vân Đề Thú lại tự nhiên xuất hiện, cho nên trước khi hắn rời đi, đã cấp cho Tam Trượng Thanh Lăng một lượng linh khí không nhiều, chỉ đủ làm cho nó chở Đình Nhi trên không trung. Mà bản thân Tam Trượng Thanh Lăng là pháp khí mang thuộc tính hệ Mộc, trong ngũ hành, Mộc sinh Hỏa, cho nên đối với

https://thuviensach.vn

công kích bằng Hỏa diễm của Bích Nhãn Vân Đề Thú cũng không phải có tác dụng phòng hộ lớn lắm. Sau khi liên tiếp bị công kích, thanh sắc quang mang vốn có của nó dần dần trở nên ảm đạm, hiện nhiên sẽ không chống đỡ được bao lâu nữa.

Còn Đình Nhi đang ngự trên Tam Trượng Thanh Lăng, mặc dù thần sắc vẫn lãnh đạm như trước, nhưng sắc mặt lại hơi trắng bệch, càng làm nổi bật hơn những đồ án hỏa diễm màu xanh tím trên mặt cô bé.

Chứng kiến tình cảnh này, Từ Thanh Phàm không dám dừng lại, ngón tay chỉ về phía Tam Trượng Thanh Lăng trên bầu trời, khẽ quát:

- Quay về!

Theo tiếng quát nhẹ của Từ Thanh Phàm, màu sắc Tam Trượng Thanh Lăng vốn đang ảm đạm một lần nữa sáng rực rỡ, mạnh mẽ thoát khỏi Hỏa diễm đang quấn quanh mà mang theo Đình Nhi rất nhanh bay trở về bên cạnh người Từ Thanh Phàm.

Trở lại bên cạnh Từ Thanh Phàm, Tam Trượng Thanh Lăng cũng hoàn toàn mất đi vẻ rực rỡ lúc nãy mà rơi xuống mặt đất, hiển nhiên là linh khí đã bị cạn kiệt. Nếu như Từ Thanh Phàm không vận chuyển linh khí vào, trong khoảng thời gian ngắn không thể sử dụng được. Nhưng hiện tại đang phải đối mặt với uy hiếp của Bích Nhãn Vân Đề Thú, hắn cũng bấp chấp việc tốn thời gian mà vận chuyển linh khí vào pháp khí, còn Đình Nhi thì được hắn ôm vào trong lòng.

Nhìn khuôn mặt tái nhợt của Đình Nhi, trong lòng Từ Thanh Phàm nổi lên một nỗi áy náy, sau đó vỗ vỗ đầu cô bé nhằm an ủi, rồi hắn mới bắt đầu cẩn thận đánh giá Bích Nhãn Vân Đề Thú trước mặt.

Chỉ thấy yêu thú trước mắt có mình ngựa đầu sư tử, mũi trâu môi cá nhám, hai bên môi còn lộ ra những chiếc răng nanh vô cùng dữ tợn. Thân cao hơn trượng, dài hai trượng, cả người đều là những phiến lân màu xanh.

https://thuviensach.vn

Con mắt màu lam lồi ra có vẻ to lớn, nhưng sâu trong ánh mặt lại có một tia kim sắc. Ở giữa thân màu xanh, bốn cái chân trắng hiện ra, cả những chiếc móng sắc bén cũng dễ thấy được. Có thể nói chỉnh thế của nó trông vô cùng uy vũ.

" Bích Nhãn Vân Đề Thú: Tính cách dữ dằn, thích ăn linh dược. Khi trưởng thành có thân cao ba trượng, bên ngoài có lân giáp, đao thương bất xâm, thủy hỏa bất nhập. Ngày có thể đi ngàn dặm, nhìn được quỷ thần ngũ hành, phun ra nuốt vào hàn băng, liệt hỏa. Tiếng rống gây chấn động hồn phách."

Nhìn yêu thú uy vũ trước mắt này, Từ Thanh Phàm không khỏi nhớ tới lời giới thiệu của "Sơn hải dị đàm- Kì thú thiên" về Bích Nhãn Vân Đề Thú.

Nhưng thứ làm cho Từ Thanh Phàm càng chú ý hơn khi bên nó còn có một con thú nhỏ đang lẳng lặng nằm cạnh, hình tượng tương tự với Bích Nhãn Vân Đề Thú. Chỉ có điều lân phiến trên người nó có màu vàng nhạt, hơn nữa thân hình cũng nhỏ hơn rất nhiều. Cho dù là Đình Nhi cũng dễ dàng ôm vào trong ngực.

"Chẳng lẽ tiểu thú nọ chính là hài tử của Bích Nhãn Vân Đề Thú kia?" Từ Thanh Phàm âm thầm đoán.

Hắn đã đoán đúng, tiểu thú trước mắt này chính là hài tử của Bích Nhãn Vân Đề Thú. Mà Bích Nhãn Vân Đề Thú không có ăn linh chi của Từ gia trại nguyên nhân do linh chi chưa hoàn toàn thành thục, công hiệu sẽ bị giảm đi rõ ràng, mặt khác nó còn muốn lưu lại cho con mình ăn. Loài yêu thú Bích Nhãn Vân Đề Thú vô cùng kì dị, thân thể của bọn chúng không thể tự nhiên phát triển được. Chỉ khi ăn vào linh dược được một lượng nhất định mới có thể trong thời gian ngắn lột xác phát triển. Mà linh dược ăn vào càng nhiều, thân thể của Bích Nhãn Vân Đề Thú cũng càng ngày càng khổng lồ, năng lực càng mạnh.

https://thuviensach.vn

Do những điểm đặc biệt ấy của Bích Nhãn Vân Đề Thú, rất nhiều tu tiên giả đều cho rằng trên người nó có huyết mạch của thượng cổ thần thú Thao Thiết.

Đối với Bích Nhãn Vân Đề Thú mà nói, mẫu thú sau khi sinh hạ tiểu thú liền đi thu thập linh dược cho tiểu thú ăn. Tiếp theo chờ đến khi tiểu thú hoàn thành lần lột xác đầu tiên liền đuổi nó ra xa khỏi mình, để cho tiểu thú tự mình đi thu thập linh dược. Cây linh chi trước mắt này của Từ gia trại chính là do Bích Nhãn Vân Đề Thú chuẩn bị lưu lại cho con nó. Có cây linh chi ngàn năm này, chỉ cần tiểu thú dùng xong, nó sẽ không phải khổ cực thu thập thêm linh dược khác nữa, hẳn là đủ dùng cho tiểu hài thú tiến hành lần phát triển đầu tiên, thậm chí là lần thứ hai cũng đủ.

Ngay khi Từ Thanh Phàm đang đánh giá Bích Nhãn Vân Đề Thú, thì nó cũng phát hiện ra hắn.

Đoạn thời gian này do Nam Hoang biến đổi lớn, hầu như tất cả dã thú đều bị Na Hưu luyện hóa thành Ma binh cho chính mình. Sau khi dã thú được Na Hưu ma hóa, chúng không chỉ có năng lực cường đại, mà còn tụ tập cùng một chỗ để hành động. Làm cho Bích Nhãn Vân Đề Thú muốn tìm một ít con mồi trong số đó trở nên vô cùng khó khăn. Hơn nữa, nguyên nhân đại khái là do Na Hưu cảm thấy hổ thẹn với tổ tiên, nên hắn rất ít khi khống chế đê cấp dã thú đến phụ cận Từ gia trại tàn phá bừa bãi. Cho nên mỗi lần Bích Nhãn Vân Đề Thú đi săn đều phải chạy rất xa mới tìm thấy được con mồi. Vì thế nó cũng vừa mới nhìn thấy đám người Từ Thanh Phàm.

Sau khi nhìn thấy Đình Nhi, thần sắc Bích Nhãn Vân Đề Thú càng trở nên kích động. Hiện tại chứng kiến Từ Thanh Phàm thu hồi Tam Trượng Thanh Lăng, nó mới biết đã bị kẻ khác đoạt đi con mồi của chính mình, cho nên không khỏi tức giận, rống lên một tiếng rung trời.

https://thuviensach.vn

Mới lúc nãy, khi Từ Thanh Phàm nghe thấy tiếng rống của nó, bởi vì do cự ly xa, hơn nữa tiếng kêu của Bích Nhãn Vân Đề Thú cũng không phải hướng về hắn mà phát ra, cho nên Từ Thanh Phàm còn không cảm thấy gì. Nhưng lúc này nó đã hoàn toàn hướng về mình mà rống hận, Từ Thanh Phàm mới hiểu rõ hàm nghĩa của câu "Tiếng rống gây chấn động hồn phách" kia của "Sơn hải dị đàm- Kỳ thú thiên" nọ.

Sau khi Bích Nhãn Vân Đề Thú phát ra tiếng rống, Từ Thanh Phàm cảm giác thấy màng tai mình đau nhức, nội tạng rung mạnh, tinh thần chấn động không thôi. Mà Đình Nhi bên cạnh hắn sắc mặt lại càng trắng bệch ra, suýt nữa vì tiếng hô này mà bất tỉnh. May là Đình Nhi đã được Ma Châu cải tạo qua thân thể, so với Luyện Khí kì tu tiên giả còn muốn cứng cáp hơn vài phần. Nếu như đối với Luyện Khí kì tu tiên giả mà nói, hắn sẽ bị nội thương rất nặng, thậm chí có thể trực tiếp nổ tan xác mà chết.

Tiếp theo tiếng rống, Bích Nhãn Vân Đề Thú không hề dừng lại, nhanh chóng xông về hướng Từ Thanh Phàm cùng Đình Nhi đang đứng.

Trong khi đó tâm thần của Từ Thanh Phàm còn đang bị chấn động quá mức, đến lúc phát hiện ra thì Bích Nhãn Vân Đề Thú chỉ còn cách chính mình không tới mười trượng, làm cho hắn không khỏi thất kinh. Hắn cũng không sợ Bích Nhãn Vân Đề Thú, nhưng lại sợ phải ở nơi này cùng nó chiến đấu, bởi vì như thế rất có thể sẽ làm thương hại đến Đình Nhi. Đây tuyệt đối là điều mà Từ Thanh Phàm không muốn chứng kiến.

Vì vậy hắn nhanh chóng phản ứng lại, mười ngón tay kết lại, trong thời gian chỉ vài lần hô hấp, đã liên tiếp biến ảo mấy trăm loại chỉ quyết, tiếp theo chỉ vào mặt đất quát khẽ:

- Tật!!

Theo tiếng quát khẽ của Từ Thanh Phàm vang lên, từ dưới đất dưới chân Bích Nhãn Vân Đề Thú nhất thời mọc ra mấy trăm căn Hấp Huyết

https://thuviensach.vn

Độc Đằng, đem nó vây bắt lại, làm cho nó trong một khoảng thời gian ngắn không thể động đậy. Nhưng lân phiến của nó vô cùng cứng rắn, những chiếc gai độc của Hấp Huyết Độc Đằng do Từ Thanh Phàm xuất ra không thể tạo thành chút thương tổn nào, lại càng không nói đến chuyện có thể hút máu của Bích Nhãn Vân Đề Thú được.

Thừa dịp trong đoạn thời gian Bích Nhãn Vân Đề Thú còn đang bị cuốn lấy, Từ Thanh Phàm liền ôm Đình Nhi lui lại cả trăm trượng. Khi bọn hắn thôi lui, đột nhiên Bích Nhãn Vân Đề Thú phun ra một đạo Hỏa diễm về phía hắn, để lại trên mặt đất từng mảnh màu đen thật lớn.

- Cứ đứng ở đây, chớ có đi đâu.

Sau khi Từ Thanh Phàm đem Đình Nhi lui lại ra sau, dàn xếp một chút rồi lại không hề dừng lại mà xông về phía Bích Nhãn Vân Đề Thú. Hắn biếtm lấy thực lực của con yêu thú này, hắn Hấp Huyết Độc Đằng không cuốn lấy được nó bao lâu nữa

Quả nhiên, khi Từ Thanh Phàm mới lao ra được hơn mười trượng, Bích Nhãn Vân Đề Thú cũng đã giãy ra khỏi, làm choHấp Huyết Độc Đằng đứt ra thành từng khúc. Sau đó nó gầm lên mấy tiếng rống hận, cũng vọt về phía Từ Thanh Phàm

May mà hắn đã sớm có chuẩn bị, cho nên cũng không bị tiếng rống của nó gây chấn thương như trước, nhưng vẫn cảm giác được màng tai bị đau nhức không thôi.

Hiện tại Từ Thanh Phàm đã sử dụng thủ đoạn công kích cực mạnh của mình, đó là Roi Nhân Liễu cùng Thực Nhân Hoa. Tuy hắn biết hai loại thực vật này có uy lực rất lớn, nhưng đối với lân phiến màu xanh kia của Bích Nhãn Vân Đề Thú vẫn không có tác dụng lớn. Giống như với Nhận Thảo cùng Cứ Thảo vừa mới tìm được, những loại kì hoa dị thảo này hoàn toàn vô pháp với nó.

https://thuviensach.vn

Chỉ có duy nhất Lục Hoa Lăng còn có thể gây uy hiếp cho Bích Nhãn Vân Đề Thú. Hiện tại Từ Thanh Phàm chỉ hy vọng lấy khả năng phát tán sương mù của Lục Lăng Hoa phát huy được chút tác dụng được với yêu thú.

Vì vậy, sau khi vọt tới được nửa đường, Từ Thanh Phàm liền dừng lại, tiếp theo mười ngón tay xuất ra vô số Lục Lăng Hoa, hướng về phía Bích Nhãn Vân Đề Thú đang xông tới.

Lúc này Bích Nhãn Vân Đề Thú đang rất nhanh vọt tới chỗ Từ Thanh Phàm, căn bản là không kịp tránh né Lục Lăng Hoa, hơn nữa đối với lân giáp trân người nó cũng vô cùng tự tin, cho nên không cần tránh né.

Vì vậy vô số Lục Lăng Hoa đã ào ào đụng vào người Bích Nhãn Vân Đề Thú, những tiếng nổ liên tiếp vang lên, xung quanh người con yêu thú xuất ra sương mù nồng đậm. Lúc bắt đầu Bích Nhãn Vân Đề Thú còn không để ý, căn bản những phát nổ mạnh đối với nó không có chút uy hiếp nào. Nhưng sau đó, theo những lần hô hấp của nó đã hút vào không tí sương mù, cảm thấy đầu óc dần dần hôn mê, không khỏi phát nộ, liên tiếp gầm lên những tiếng giận dữ, dùng tốc độ nhanh nhất chạy ra khỏi sương mù. Rời khỏi phạm vi của sương mù, hít thở một chút không khí mới, Bích Nhãn Vân Đề Thú cảm thấy đầu óc tỉnh táo hơn nhiều. Sau đó không chút nào dừng lại, lấy tốc độ nhanh như chớp vọt về phía Từ Thanh Phàm, hận không thể một cắn rơi đầu hắn.

Chứng kiến Bích Nhãn Vân Đề Thú không hề bị sương mù của Lục Lăng Hoa tạo ra gây ảnh hưởng, trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi trầm xuống, biết chính mình vẫn phải cùng với con yêu thú này lâm vào một hồi khổ chiến.

Từ Thanh Phàm hắn không biết, hồi nhỏ Bích Nhãn Vân Đề Thú đã ăn rất nhiều linh thảo, mặc dù chúng ẩn chưa nhiều đại lượng linh khí, nhưng trên thân cũng có không ít độc tố. Tu tiên giả muốn dùng linh thảo để luyện

https://thuviensach.vn

đan, nhất định định phải chiết xuất cẩn thận. Nhưng Bích Nhãn Vân Đề Thú vừa sinh ra đã ăn linh thảo, lâu dài trong thân thể nó tự nhiên sinh ra khả khăng kháng độc tính cường đại. Cho nên sau khi Lục Lăng Hoa nổ mạnh, sương mù của nó không gây được hiệu quả quá lớn đối với Bích Nhãn Vân Đề Thú.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 36: Ấu Thú

Thấy Bích Nhãn Vân Đá Thú không chịu ảnh hưởng chút nào của sương mù, ngược lại còn lao ra rất nhanh khỏi mê vụ mà vọt tới hướng mình, Từ Thanh Phàm trong lòng không khỏi trầm xuống, biết rằng không tránh khỏi một trận khổ chiến với yêu thú này.

Mặc dù trong lòng lo lắng, nhưng tay Từ Thanh Phàm lại không lúng túng chút nào. Một mặt hắn toàn lực thi triển bộ pháp, thân hình lùi lại rất nhanh, cố hết sức dẫn dụ Bích Nhãn Vân Đề Thú ra xa, để phòng ngừa lúc chiến đấu lỡ làm ngộ thương đến Đình Nhi. Mặt khác mười ngón tay bấm chú quyết nhanh như chớp, vô số Lục Lăng Hoa màu hồng liên tục được xuất ra, không ngừng hướng tới Bích Nhãn Vân Đề Thú nhằm ngăn cản đợt truy kích của nó. Nhưng mà lân giáp màu xanh trên người Bích Nhãn Vân Đá Thú cứng rắn vô cùng, công kích của Từ Thanh Phàm đối với nó không tạo thành chút thương tổn nào.

Chứng kiến tình huống này, Từ Thanh Phàm không khỏi cười khổ. Lúc trước vô luận là Huyền Tiên hay Bảo Uy đều nhắc nhở hắn về sự cường đại của Bích Nhãn Vân Đề Thú, trong ngôn từ cũng để lộ ý nguyện muốn giúp đỡ hắn giải quyết. Mặc dù bản thân Từ Thanh Phàm chưa bao giờ xem thường thực lực của Bích Nhãn Vân Đề Thú, nhưng hắn cũng không nghĩ tới nó lại cường đại đến như vậy. Hơn nữa, lần này ở Nam Hoang thực lực của hắn đã tăng mạnh, nên mới cho rằng chính mình đã có năng lực để báo thù. Ngoài ra, Từ Thanh Phàm một lòng muốn bằng lực lượng của chính mình vì gia tộc, vì phụ mẫu mà báo thù, cho nên đã cự

https://thuviensach.vn

tuyệt ý tốt của đám người Bảo Uy. Hiện tại nghĩ đến, hắn cảm thấy bản thân thật là quá chủ quan.

Còn bên kia, mặc dù Bích Nhãn Vân Đề Thú cũng toàn lực chạy rất nhanh đuổi theo Từ Thanh Phàm, nhưng cũng không có cách nào uy hiếp trực tiếp tới hắn. Bởi vì khoảng cách giữa nó và Từ Thanh Phàm khá xa. Cho nên dù nó có phun ra vô số băng hỏa cũng vẫn không có cách nào tiếp cận với Từ Thanh Phàm mà tạo ra thương tổn với hắn. Nó chỉ có thể không ngừng gầm rú ầm ĩ, hy vọng có thể trì hoãn bộ pháp của Từ Thanh Phàm. Nó thường phát ra những tiếng gầm giận dữ để chấn nhiếp làm cho Từ Thanh Phàm khó chịu vô cùng. Mỗi lần phát ra tiếng rống to đều làm hắn đang di chuyển rất nhanh lại phải dừng lại một chút. Nên lúc này khoảng cách giữa Bích Nhãn Vân Đề Thú và Từ Thanh Phàm càng ngày càng gần lại.

Tuy nhiên, làm cho Bích Nhãn Vân Đề Thú tức giận nhất chính là, mỗi khi nó rút ngắn được khoảng cách với Từ Thanh Phàm, Từ Thanh Phàm lại không ngừng bắn ra những đóa hoa có thể phóng thích sương mù về phía nó để ngăn cản. Trải qua lần đầu tiên bị thua thiệt, trong lòng Bích Nhãn Vân Đề Thú đối với Lục Lăng Hoa của Từ Thanh Phàm cũng có chút kiêng kị. Cho nên mỗi khi chứng kiến Lục Lăng Hoa hướng mình bắn tới, Bích Nhãn Vân Đề Thú cũng tránh né không dám tiếp xúc. Nhưng mỗi lần như vậy, khoảng cách giữa nó và Từ Thanh Phàm lại xa ra.

Hơn nữa, mặc dù Bích Nhãn Vân Đề Thú có tốc độ cũng rất mau lẹ, không dưới Từ Thanh Phàm chút nào, nhưng bởi vì thân hình cũng quá mức to lớn nên nó không khỏi có chút thiếu linh hoạt. Tuy tận lực tránh né, nhưng vẫn bị Lục Lăng Hoa của Từ Thanh Phàm bắn trúng vô số, không khỏi làm cho nó càng trở lên giận dữ, điên cuồng gáo thét.

Cứ như vậy, Bích Nhãn Vân Đề Thú cùng Từ Thanh Phàm một người đuổi, một người chạy. Mặc dù có phát ra công kích về đối phương, nhưng trong nhất thời cũng không ai làm gì được ai.

https://thuviensach.vn

Chỉ là so sánh với Bích Nhãn Vân Đề Thú mà nói, đối với hình thức này, Từ Thanh Phàm gặp bất lợi không ít. Bởi vì tiếng gầm chấn lòng người của Bích Nhãn Vân Đề Thú đối với hắn tạo thương tổn mỗi lúc một lớn. Hơn nữa vừa phải thi triển "Thần Hành Chi Thuật", vừa liên tiếp xuất Lục Lăng Hoa ngăn địch, linh khí trong cơ thể Từ Thanh Phàm tiêu hao rất nhanh. Nếu cứ tiếp tục giằng co như vậy mà nói, Từ Thanh Phàm chắn chắn sẽ bị thất bại

Cho nên vừa đồng thời du đấu, Từ Thanh Phàm vừa không ngừng vắt óc suy nghĩ đối sách. Trong lòng đem tất cả những công kích mạnh nhất của mình suy nghĩ một lượt, nhưng lại không phát hiện loại nào có thể tạo thành thương tổn đối với Bích Nhãn Vân Đề Thú. Hiện tại công kích của Từ Thanh Phàm chủ yếu là các loại kì hoa dị thảo, nhưng những kì hoa dị thảo đó đối với lân giáp phòng hộ dày đặc của Bích Nhãn Vân Đá Thú lại không có chút tác dụng gì, mà Lục Lăng Hoa sinh ra sương mù cũng đối với Bích Nhãn Vân Đề Thú có tác dụng không lớn. Về phần Khô Vinh Chỉ lại là một loại đạo pháp giam cầm linh lực của tu sĩ, đối với loại cao giai yêu thú như Bích Nhãn Vân Đề Thú cũng không có hiệu quả.

Ngay lúc Từ Thanh Phàm đang khổ sở suy nghĩ, hắn đột nhiên phát hiện lúc này Bích Nhãn Vân Đề Thú khi đối mặt Lục Lăng Hoa không giống như lúc đầu mà ỷ vào lân giáp dày đặc trên người mà ngạnh kháng, hiện tại nó đang tận khả năng tránh né. Mỗi khi có Lục Lăng Hoa đánh vào trên người, gây nổ mạnh sẽ sinh ra sương mù, Bích Nhãn Vân Đá Thú bằng vào tốc độ nhanh nhất lao ra khỏi mê vụ, không có chút nào dám dừng lại.

Chứng kiến tình cảnh này, trong mắt Từ Thanh Phàm không khỏi sáng ngời. "Chẳng lẽ sương mù do Lục Lăng Hoa sinh ra này đối với Bích Nhãn Vân Đề Thú vẫn có hiệu quả như cũ sao?" Hắn âm thầm nghĩ.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm quyết định thí nghiệm một chút. Vì vậy dừng hẳn thân hình lại, mười ngón tay liên tiếp biến ảo, theo đó mấy trăm căn Hấp Huyết Độc Đằng một lần nữa từ lòng đất hiện lên, gắt gao cuốn

https://thuviensach.vn

lấy bốn chân của Bích Nhãn Vân Đề Thú. Tiếp theo, Từ Thanh Phàm không hề dừng lại, ngay lúc Bích Nhãn Vân Đề Thú đang giãy dụa hòng thoát ra khỏi sự trói buộc của Hấp Huyết Độc Đằng, Từ Thanh Phàm lại hóa xuất ra vô số Lục Lăng Hoa hướng về Bích Nhãn Vân Đề Thú phóng tới. Trong nhất thời như "gió thổi hoa tùng" tạo thành một trận mưa hoa, khắp nơi tại Nam Hoang hoa bay đầy trời.

Đối diện với thế công long trời lở đất của Lục Lăng Hoa, trong lúc nhất thời không thể thoát ra khỏi Hấp Huyết Độc Đằng, Bích Nhãn Vân Đề Thú chỉ có thể bất đắc dĩ lựa chọn ngạnh kháng. Vì vậy tại lúc Lục Lăng Hoa liên tiếp nổ mạnh, sương mù dày đặc bắt đầu nổi lên quanh người Bích Nhãn Vân Đề Thú, nhất thời che chắn toàn bộ thân hình khổng lồ của nó.

Nhưng rất nhanh, Bích Nhãn Vân Đề Thú đã chặt đứt được Hấp Huyết Độc Đằng, rống giận rung trời, một lần nữa trong sương mù, tấn công tới Từ Thanh Phàm. Đôi mắt nguyên bổn có màu xanh da trời đã mơ hồ lộ ra màu đỏ rực, hiển nhiên Từ Thanh Phàm đã làm cho nó thật sự nổi giận.

Nhưng trải qua nhiều lần như vậy Từ Thanh Pham lại phát hiện, Bích Nhãn Vân Đề Thú sau khi lao ra khỏi sương mù sẽ có một đoạn thời gian ngắn cước bộ có chút loạng choạng. Chứng kiến tình cảnh này Từ Thanh Phàm rốt cuộc cũng yên lòng, sương mù của Lục Lăng Hoa quả nhiên có hiệu quả đối với Bích Nhãn Vân Đề Thú. Chỉ là lúc trước số lượng quá ít nên tác dụng không lớn, hơn nữa chỉ cần Bích Nhãn Vân Đề Thú ra khỏi sương mù là có thể khôi phục lại rất nhanh.

Đã có đối sách khắc chế địch, Từ Thanh Phàm lập lại chiêu cũ. Mỗi khi kéo dãn khoảng cách với Bích Nhãn Vân Đề Thú, Từ Thanh Phàm lại xuất ra Hấp Huyết Độc Đằng cuốn lấy bốn chân Bích Nhãn Vân Đề Thú, sau đó tiếp tục xuất ra Lục Lăng Hoa điên cuồng oanh tạc nó. Mà chỉ cần Bích Nhãn Vân Đề Thú thoát khỏi trói buộc của Hấp Huyết Độc Đằng, hắn liền lập tức lại lùi ra xa. Từ Thanh Phàm liên tục làm như vậy, trong lúc nhất thời giữa phiến đất trống của Từ gia trại khắp nơi tràn ngập sương mù

https://thuviensach.vn

do Lục Lăng Hoa sinh ra, những tiếng rống phẫn nộ của Bích Nhãn Vân Đá Thú liên tục vang lên.

Chỉ là sức chịu đựng của Bích Nhãn Vân Đá Thú đối với sương mù vô cùng lớn, Từ Thanh Phàm tấn công liên tục như vậy mãi đến gần một canh giờ sau mới thấy có hiệu quả rõ ràng.

Sau khi trải qua gần một canh giờ công kích liên tiếp, tốc độ tránh né của Bích Nhãn Vân Đề Thú so với ban đầu đã chậm lại, tiếng rống mỗi lần lại càng yếu hơn, thời gian thoát khỏi Hấp Huyết Độc Đằng cũng dần lâu hơn một chút.

Nhưng tình huống của Từ Thanh Phàm cũng không tốt hơn bao nhiêu, liên tiếp bị Bích Nhãn Vân Đề Thú dùng tiếng rống chấn nhiếp, tinh thần của Từ Thanh Phàm cũng bị hao tổn nghiêm trọng. Hơn nữa trải qua gần một canh giờ liên tiếp xuất ra Lục Lăng Hoa công kích, linh khí trong cơ thể cũng đã hao tổn rất nhiều. Có lẽ cũng không còn kiên trì được bao lâu nữa.

“Nên kết thúc thôi!” Sau khi cảm nhận được tình huống trong cơ thể, Từ Thanh Phàm âm thầm nghĩ.

Ở phía sau, Bích Nhãn Vân Đá Thú lại lần nữa chặt đứt Hấp Huyết Độc Đằng hướng về phía Từ Thanh Phàm vọt tới. Mặc dù lúc này đầu óc nó đã bị mê muội đi rất nhiều, bước chân đã không còn vững, nhưng căn bản không có ý nghĩ chạy chốn. Lúc trước nó đã không nỡ rời Từ gia trại bởi vì có Linh chi ngàn năm tại đây, mà hiện tại bị Từ Thanh Phàm liên tiếp công kích đến, cho dù nó có lân giáp hộ thể cũng cảm thấy vô cùng đau đớn. Mơ hồ đã có những giọt máu màu vàng từ khe hở của lân giáp không ngừng chảy ra, nên làm cho thú tính của nó đại phát, chỉ muốn đem Từ Thanh Phàm xé thành muôn mảnh, còn đâu ý nghĩ muốn chạy chốn nữa.

https://thuviensach.vn

Vì vậy lần nay sau khi lao ra khỏi sương mù, nó đã dùng hết toàn lực hướng về Từ Thanh Phàm phát ra một tiếng rống giận long trời. Nó muốn dùng tiếng rống của mình làm cho Từ Thanh Phàm bị thương nặng, nhưng nó cũng không nghĩ đến, tiếng gầm lần này đã mang đến họa sát thân cho nó.

Lần này đối mặt Bích Nhãn Vân Đá Thú từ sương mù phóng ra, Từ Thanh Phàm không còn lùi về sau rồi đem Hấp Huyết Độc Đằng quấn lấy nó như trước nữa mà lại tiến lên, hướng về phía Bích Nhãn Vân Đề Thú mà vọt tới. Khi tới gần Bích Nhãn Vân Đề Thú gần ba trượng, cố chịu đựng tiếng gầm chấn động tâm thần, tay phải giương lên, pháp khí Khô Vinh Thước hóa thành một đạo thanh mang phóng về phía miệng đang mở rộng của Bích Nhãn Vân Đề Thú. Trong nháy mắt, pháp khí đã thông qua miệng Bích Nhãn Vân Đề Thú vọt vào tận trong bụng của nó. Chịu sự khống chế của Từ Thanh Phàm, Khô Vinh Thước trong bụng Bích Nhãn Vân Đề Thú không ngừng tấn công khắp nơi, liền đem lục phủ ngũ tạng của Bích Nhãn Vân Đề Thú phá hư không bỏ sót chút gì. Dưới sự đau đớn dữ dội, Bích Nhãn Vân Đề Thú rốt cuộc đã không thể công kích Từ Thanh Phàm được nữa. Nó nằm trên mặt đất không ngừng quay cuồng gào thét, trong miệng liên tục phun ra máu tươi, trong máu còn xen lẫn nhiều mảnh nội tạng

Vốn dĩ Khô Vinh Thước không có khả năng dễ dàng chui vào trong miệng của Bích Nhãn Vân Đề Thú như vậy. Nhưng con yêu thú hiện tại đã ngấm một lượng lớn sương mù, lúc này đầu óc đã mê muội đi rất nhiều, nên đã phản ứng chậm một chút, rốt cuộc bị Từ Thanh Thanh Phàm đánh lén.

Thấy mình đã đánh lén thành công, Từ Thanh Phàm thở ra một hơi, tâm thân buông lỏng, suýt nữa đã ngã ra mặt đất.

Một lúc sau, tiếng gào thét của Bích Nhãn Vân Đề Thú ngày càng yếu ớt, tốc độ quay cuồng ngày càng chậm. Rốt cuộc nó đã không hề động đậy được nữa, chỉ lẳng lặng ngã nằm ở trên mặt đất, không còn một tia sinh khí.

https://thuviensach.vn

Nhìn con mắt Bích Nhãn Vân Đề Thú đã trở nên thất thần ảm đạm, Từ Thanh Phàm biết con yêu thú cường đại mà hai mươi bảy năm trước làm hại gia tộc cuối cùng cũng bị mình giết chết. Huyết cừu của cha mẹ, nhị trưởng lão, và hơn hai trăm tộc nhân, hôm nay chính mình đã tự thân báo thù.

Nhưng Từ Thanh Phàm lại cảm thấy trong lòng mình không có lấy một chút vui vẻ. Trong lòng đã từng cảm thấy vui sướng, nhưng ngay lập tức bị thay thế bằng cảm giác trống rỗng mờ mịt. Mục đích phấn đấu nhiều năm rốt cuộc đã hoàn thành, trong lúc nhất thời, không biết mục tiêu kế tiếp sẽ làm gì nên hắn cảm thấy trống rỗng vô cùng.

- Ô ô…!

Ngay khi Từ Thanh Phàm trở nên thất thần, một tiếng kêu yếu ớt vang lên, trong thanh âm tràn đầy đau thương. Từ Thanh Phàm quay đầu lại, nhìn thấy tiểu thú đang tập tễnh hướng tới thi thể Bích Nhãn Vân Đá Thú mà đi tới. Vừa rồi nó tìm kiếm mẫu thú của mình, trải qua dày đặc sương mù, đầu óc đã mê muội, nhưng con mắt thật to vẫn gắt gao nhìn chằm chằm mẫu thú. Từng bước một, tựa hồ sức lực toàn thân đã cạn kiệt, nhưng vẫn kiên trì hướng mẫu thân không ngừng tới gần.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 37: Rời Đi

Từ Thanh Phàm nhìn kỹ tiểu thú đang tập tễnh đi tới chỗ mẫu thân nó.

Ban đầu tiểu thú này chỉ đứng ở xa tò mò nhìn mẫu thân vì mình mà đi tìm thức ăn, nó hoàn toàn không ngờ mẫu thân lại có thể bị đánh bại. Bởi vì trong lòng nó, mẫu thân của mình là vô địch. Lúc mọi chuyện bắt đầu diễn ra, quả nhiên nó vẫn thấy mẫu thân chiếm thượng phong mà đuổi theo "con mồi" chạy khắp nơi.

Nhưng sau đó, mọi chuyện lại thay đổi đột ngột, chẳng biết từ khi nào sương mù đã che kín tầm mắt trước mặt, mà tiếng rống của mẫu thân nó trong sương mù ngày càng trở lên thảm thiết. Lắng tai nghe tiếng rống đầy phẫn nộ và lo lắng của mẫu thân, nó cũng dần bắt đầu có chút bất an. Đột nhiên, nó phát hiện mẫu thân rống lên một tiếng thê lương, tiểu thú càng cảm thấy không ổn, rốt cuộc đã không thể nhẫn lại được nữa, vội vàng hướng về tiếng rống của mẫu thân mà tìm đến. Chỉ là tiểu thú muốn tìm thấy mẫu thân, sẽ phải đi qua tầng tầng lớp lớp sương mù dày đặc, bản năng tạo cho nó cảm giác rằng sướng mù trước mắt rất nguy hiểm, nhưng vì tìm kiếm mẫu thân, tiểu thú cũng bất chấp tất cả mà xông vào.

Nhưng khả năng chống sương mù của tiểu thú rõ ràng không cường đại bằng mẫu thân nó, sương mù theo hô hấp của nó tiến vào cơ thể, cảm giác bắt đầu trở nên mê muội, thân thể cảm thấy vô lực, cước bộ cũng càng ngày càng trầm trọng. Rốt cuộc, dựa vào sự kiên trì muốn tìm thấy mẫu thân, nó cuối cùng cũng đi ra khỏi đám sương mù.

https://thuviensach.vn

Ngay sau khi đi ra, những gì chứng kiến trước mắt làm cho nó sợ ngây người. Vốn mẫu thân vô địch trong lòng nó, lúc này đang nằm im trên mặt đất. Ánh mắt ảm đạm thất sắc, khóe miệng chảy ra đầy máu tươi. Mặc dù thấy mình đến, nhưng mẫu thân lại không có chút phản ứng nào. Mà mẫu thân vốn vì mình đi bắt "con mồi", nhưng giờ mình lại phải lẳng lặng nhìn mẫu thân nằm im bất động

- Ô..ô…!

Chứng kiến bộ dáng mẫu thân đang nằm vô lực trên mặt đất, tiểu thú cúi đầu kêu to một tiếng, báo cho mẫu thân biết rằng nó đã tới. Nhưng tiểu thú lại kinh ngạc phát hiện, cho dù nó kêu như thế nào đi nữa, mẫu thân cũng không có chút phản ứng nào, càng không có giống như mọi khi mà đi tới vươn đầu lưỡi ẩm ướt liếm thân thể mình.

Thấy mẫu thân vẫn như cũ, không để ý chính mình, tiểu thú nóng nảy, bất chấp thân thể vô lực và đầu óc dần trở nên mê muội của mình, chạy đến ngã xuống bên người mẫu thân, một lần nữa thấp giọng kêu lên một tiếng. Nhưng nó lại phát hiện mẫu thân vẫn không hề có phản ứng. Sau đó nó lại dùng đầu cọ cọ vào thân thể khổng lồ của mẫu thân, nhưng mẫu thân vẫn nằm im trên mặt đất, không nhúc nhích.

Ngay lúc tiểu thú vẫn đang cố gắng lay gọi mẫu thân, rốt cuộc đã không thể kiên trì chịu đựng được sự xâm nhập của sương mù nữa mà lăn ra hôn mê bất tỉnh.

Sau khi tiểu thú hôn mê, thân thể vẫn dựa lên người mẫu thân, tựa hồ cho dù thế nào đi nữa cũng không muốn rời xa.

Yêu thú có….hay không thần trí? Loài người vẫn tự xem mình là chủng tộc có trí tuệ nhất, đương nhiên xem thường, không nghiên cứu vấn đề này. Nhưng Từ Thanh Phàm lúc này rõ ràng từ trong mắt tiểu thú nhận ra sự bi thương, không muốn rời xa mẫu thân của nó.

https://thuviensach.vn

Nhìn tiểu thú trước mắt hôn mê, Từ Thanh Phàm ánh mắt phức tạp, Khô Vinh Thước trong tay do dự, đưa ra rồi lại thu hồi, không biết làm sao cho tốt.

Đối với việc Bích Nhãn Vân Đề Thú hủy diệt gia đình hắn, Từ Thanh Phàm không thể nghi ngờ là hận thấu xương. Trước mắt con tiểu thú này chỉ là Bích Nhãn Vân Đề Thú chưa trưởng thành, Từ Thanh Phàm hắn là có lý do để giết nó. Hơn nữa Bích Nhãn Vân Đề Thú lớn lên tính tình tàn bạo, làm hại tới tính mạng con người, Nếu không vì gia thù, Từ Thanh Phàm giết nó cũng coi như là vì dân trừ hại. Mà nó là loại yêu thú cao giai, có trí tuệ nhất định, trước mắt tiểu thú này đã thấy qua Từ Thanh Phàm làm hại mẫu thân nó, giết nó cũng có thể xem như đã chặt đứt hậu hoạn.

Tóm lại , có vô số lý do để giết chết tiểu thú này, hơn nữa tiểu thú đang hôn mê nếu muốn giết chết là vô cùng dễ dàng, lân phiến trên người còn xa mới chắc chắn được như mẫu thân, Khô Vinh Thước có thể cực kì dễ dàng xuyên thâu thân thể nó. Nhưng bởi vì bộ dáng của tiểu thú này vô cùng đáng thương, hoặc cũng bởi vì chứng kiến nó tìm kiếm mẫu thân mà đau khổ kiên trì, Từ Thanh Phàm mặc dù muốn giết nó, nhưng lại chậm chạp không hạ thủ được.

Đột nhiên, Từ Thanh Phàm nhớ tới tiểu thú trước lúc hôn mê, đã hướng ánh mắt nhìn mình, từ trong ánh mắt có thể thấy sự tuyệt vọng, đau thương xen vào đó là oán hận, hắn cảm giác thấy hình như mình đã gặp qua ánh mắt đó ở đâu rồi.

Đúng rồi, bốn ngày trước, sau khi chôn cất Từ Lâm, ánh mắt Đình nhi nhìn về phía mình chẳng phải cũng như vậy sao? Chỉ có điều Đình Nhi đã đem thần sắc đó giấu trong vẻ mặt trong trẻo lạnh lùng mà thôi.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm không khỏi nhìn lại về phía Đình Nhi. Nhưng lại ngạc nhiên phát hiện Đình Nhi đã xuyên qua sương mù, hướng về đi về phía tiểu thú nọ. Bích Nhãn Vân Đá Thú đều vô cùng kiêng kị

https://thuviensach.vn

sương mù, nhưng đối với Đình Nhi dường như lại không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

Đình nhi cũng không có nhìn Từ Thanh Phàm một cái, trực tiếp đi tới bên cạnh tiểu thú đang hôn mê, khom người đem tiểu thú ôm vào trong lòng, sau đó mới quay đầu yên lặng nhìn Từ Thanh Phàm.

Mặc dù Đình Nhi chỉ yên lặng nhìn Từ Thanh Phàm không nói gì, từ trong ánh mắt hắn cũng hiểu được rõ ràng ý tứ của nàng.

Nàng muốn bản thân sẽ chăm sóc cho tiểu thú này, không cho Từ Thanh Phàm giết nó.

Chứng kiến vẻ mặt Đình Nhi trong trẻo nhưng lại lạnh lùng kiên nghị, Từ Thanh Phàm thở ra một hơi, nói:

- Tùy theo ý của ngươi đi.

Từ Thanh Phàm biết loại yêu thú kì dị như Bích Nhãn Vân Đề Thú chỉ có ăn nhiều linh thảo thì mới trưởng thành được, nếu không cả đời sẽ chỉ dừng lại tại bộ dáng tiểu thú mà thôi. Nếu như không có đủ linh thảo cho tiểu thú này ăn, vậy tiểu thú vĩnh viễn cũng không thể đối với Từ Thanh Phàm tạo ra uy hiếp. Cho nên đối mặt sự kiên trì của Đình Nhi, Từ Thanh Phàm mặc dù bất đắc dĩ nhưng cũng không từ chối. Hơn nữa hắn vốn không muốn nhẫn tâm giết chết tiểu thú này, dù sao hủy diệt Từ gia trại là mẫu thân nó, mà bản thân tiểu thú này lại là vô tội.

Sau khi chứng kiến Từ Thanh Phàm đồng ý, Đình Nhi cũng không tỏ ra vẻ cái gì, chỉ ôm tiểu thú yên lặng bước trở lại vị trí ban đầu của mình.

Nhìn bóng lưng nhỏ gầy của Đình Nhi, Từ Thanh Phàm khẽ khẽ thở dài, cũng không biết khi nào mình mới có thể làm chuyển biến tính cách của nàng đây.

https://thuviensach.vn

Mười ngày sau.

Từ Thanh Phàm yên lặng bái tế trước nghĩa địa, tại mộ địa có một mộ bia, trên đó chỉ viết "Từ gia tộc nhân chi mộ' sáu chữ to. Mà Đình Nhi thì ôm tiểu thú đi theo Từ Thanh Phàm cũng làm đồng dạng làm động tác bái tế. Nếu như không nhìn vẻ mặt lạnh lùng của Đình nhi cùng với đồ án hỏa diễm màu xanh tím trên mặt mà nói, nàng hiện tại thật sự là một tiểu cô nương nhu thuận.

Trong mười ngày này, Từ Thanh Phàm dùng tám ngày để khôi phục lại linh khí đã tiêu hao trong cơ thể, thời gian còn lại sau đó, chính là tại Từ gia trại cũ thu nhập hài cốt khắp nơi trên mặt đất rồi cùng mai táng.

Những thi hài trong Từ gia trại, năm đó cũng đã bị Bích Nhãn Vân Đề Thú phá hủy không ít, lại trải qua nhiều năm như vậy, cho nên Từ Thanh Phàm không thể phân biệt được. Hơn nữa tại đây cũng không chỉ có thi hài của tộc nhân Từ gia trại, linh chi mấy năm gần đây dần thành thục, phát ra linh khí không thể che dấu, những người tới Nam Hoang nhằm vào nó nhiều vô số, đáng tiếc toàn bộ đều bị Bích Nhãn Vân Đề Thú giết chết, thi hài những người này cùng toàn bộ vũ khí đều nằm tại Từ gia trại, về phần thi hài của cha mẹ Từ Thanh Phàm cùng Nhị trưởng lão lại càng không thể tìm ra.

Bất đắc dĩ, Từ Thanh Phàm chỉ có thể đem toàn bộ thi hài thu nhập mai táng cùng nhau, ít nhất làm cho vong hồn của tộc nhân không đến nỗi không có nhà mà về.

Về phần thi thể Bích Nhãn Vân Đề Thú, Từ Thanh Phàm cũng tìm một chỗ đất trống đem chôn nó, tuy nhiên, trước đó đã từ trên người nó lấy xuống tất cả những bộ phận có thể chế tạo linh dược cùng pháp khí rồi thu lại, tỉ như lân phiến màu xanh trên người Bích Nhãn Vân Đề Thú, răng nanh trong miệng nó, còn có bốn chiếc chân màu trắng, tất cả đều là tài luyện chế pháp khí tốt nhất, mà máu cùng con mắt của nó có thể điều chế

https://thuviensach.vn

một vài linh dược. Về phần nội đan của Bích Nhãn Vân Đề Thú, tại tu tiên giới lại càng là vật quý hiếm, bất khả cầu. Mấy thứ này Từ Thanh Phàm mặc dù bây giờ chưa dùng đến, nhưng cũng không thể để lãng phí.

Lại nói tiểu thú ngày hôm nọ bị hôn mê, ba ngày sau rốt cuộc cũng tỉnh lại, sau khi tỉnh lại còn đi tìm khắp nơi nhưng không thấy mẫu thân đâu, gấp đến độ kêu lên "Ô ô" liên tục. Đình Nhi cố gắng trấn an thì nó mới dần bình tĩnh lại. Nói cũng kì quái, Bích Nhãn Vân Đề Thú bình thường rất tàn bạo và cao ngạo, nhưng Đình Nhi chỉ cần vuốt ve vài cái, tâm tình của tiểu thú có thể chậm rãi khôi phục. Càng về sau này, tiểu thú thậm chí thường xuyên ở trong lòng Đình Nhi làm nũng quay cuồng, trông giống như sủng vật của cô bé vậy. Mà chỉ có khi một mình ôm tiểu thú, trên mặt Đình Nhi mới không còn vẻ lạnh lùng như vậy nữa.

Nhưng khi Từ Thanh Phàm xuất hiện trước mặt tiểu thú, nó lập tức giương nanh múa vuốt hướng Từ Thanh Phàm đánh tới, bộ dáng vì mẫu thân báo thù. Nhưng tiểu thú chưa trưởng thành này sao có thể làm khó Từ Thanh Phàm, bị một đạo Thiết Đẳng của Từ Thanh Phàm đánh bay trở ra. Sau khi bị đánh bay, còn muốn tiếp tục hướng Từ Thanh Phàm công kích, liền bị Đình Nhi dùng hai tay đè lại.

Từ đó đến nay, tiểu thú tựa hồ cũng biết mình hiện tại không phải là đối thủ của Từ Thanh Phàm, hơn nữa Đinh Nhi luôn ôm nó vào trong ngực, cho nên cũng không có tìm hắn gây phiền toái nữa. Chỉ mỗi lần chứng Từ Thanh Phàm vẫn như cũ giương nanh múa vuốt, tràn ngập hận ý mà ô ô kêu lên.

Sau khi vái lậy, Từ Thanh Phàm liếc mắt nhìn mộ địa trước mặt, khẽ thở dài một tiếng, sau đó quay sang nói với Đình Nhi:

- Chúng ta đi thôi.

https://thuviensach.vn

Nói xong, Từ Thanh Phàm xuất ra Tam Trượng Thanh Lăng hóa thành một đạo màu xanh xuất hiện dưới chân hai người, chở họ rất nhanh hướng phương Bắc trung thổ bay đi.

Sau khi Từ Thanh Phàm cùng Đình Nhi rời khỏi, Từ gia trại lại khôi phục vẻ lạnh lẽo như cũ, chỉ còn lại những cơn gió tại Nam Hoang như chứng kiến nơi này đã từng huy hoàng rồi lại suy tàn.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 38: Ngẫu Nhiên

Tháng trước, Từ Thanh Phàm chỉ mất vài ngày thời gian để bay một mạch từ Cửu Hoa Môn đến biên giới Nam Hoang, đó là kết quả do hắn không phân biệt ngày hay đêm bay không ngừng nghỉ nên đạt được.

Mà hiện tại vì Từ Thanh Phàm còn phải mang theo Đình Nhi quay về Cửu Hoa Môn cho nên mới ngày càng chậm. Một là phải mang theo Đình Nhi và con ấu kì Bích Nhãn Vân Đề Thú, công lực của Từ Thanh Phàm hiện tại chưa đủ mạnh để có thể mang theo vài người cùng phi hành nên cũng khó bề xoay sở. Hai là vì Đình Nhi mặc dù thân thể bị Ma Châu cải tạo qua, cơ thể có những đặc tính mà ngay cả Từ Thanh Phàm cũng không rõ ràng, nhưng dẫu sao nàng vẫn chỉ là một phàm nhân, mà đã là phàm nhân thì phải ăn uống ngủ nghỉ. Từ Thanh Phàm có thể không ăn không uống suốt máy ngày liền cứ thế mà chạy, nhưng Đình Nhi thì không thể. Cho nên Từ Thanh Phàm cứ bay vài canh giờ lại đáp xuống mặt đất cho Đình Nhi ăn uống gì đó, buổi tối thì tìm một địa phương cho cô bé ngủ.

So với Đình Nhi, con tiểu Bích Nhãn Vân Đề Thú còn phiền toái hơn nhiều. Bởi vì Bích Nhãn Vân Đề Thú là loại sống trên mặt đất bằng phẳng đã quen, từ khi Từ Thanh Phàm mang nó theo bay lên trời cao nó liền có vẻ bất an lo lắng, không dám hé mắt nhìn xuống mặt đất lấy một cái. Nếu Từ Thanh Phàm tăng nhanh tốc độ lên thì nó sẽ giãy dụa không thôi, cho dù là Đình Nhi cũng không thể trấn an nó được. Bất đắc dĩ Từ Thanh Phàm cũng chỉ có thể bay chậm lại mà thôi.

https://thuviensach.vn

Bất quá như vậy cũng có chỗ tốt, sự kính sợ trong mắt con tiểu thú đối với Từ Thanh Phàm càng thêm dày đặc. Việc trước đây nó thường xuyên nhìn hắn rồi phát ra địch ý mà rống lên nay cũng không thấy, cơ hồ như là sợ Từ Thanh Phàm đem mình bay lên cao rồi ném xuống đất vậy.

Bất quá, so sáng với các nhân giai cao cấp yêu thú khác, con tiểu yêu thú này vô cùng phiền toái. Nó vô cùng ham ăn, làm Từ Thanh Phàm đau đầu không thôi. Đừng xem thường thân thể nhỏ bé chỉ ngang với một con mèo nhà lớn hơn không được bao nhiêu của nó, mỗi lần nó đều ăn hết nửa con hùng lộc, ăn xong lại còn làm ra vẻ ủy khuất muốn đòi ăn thêm.

Hơn nữa từ khi tiểu thú phát hiện linh chi ngàn năm của Từ gia trại để lại trong người Từ Thành Phàm thì thường xuyên thừa dịp lúc ngồi nghỉ không để ý mà đánh lén, muốn lấy linh chi làm cho hắn phiền không chịu nổi. Bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn, mỗi lần ngồi xuống Từ Thanh Phàm đều hóa ra một bông hóa ăn thịt đặt bên mình làm hộ pháp, từ đấy về sau mới khôi phục lại được sự thanh tịnh thường ngày.

Linh chi từ khi rời khỏi Từ gia trại thì ngày càng thành thục. Khi nhìn thấy cả thân cây linh chi tản ra kim quan cùng linh khí dày đặc, Từ Thanh Phàm cảm khái vô cùng. Từ gia trại tộc nhân, Bích Nhãn Vân Đề Thú, còn có rất nhiều sơn trại khác ở Nam Hoang đều muốn cây linh chi này. Nhưng cuối cùng đều bỏ mạng oan uổng. Mà chính Từ Thanh Phàm, người chưa từng nghĩ đến việc sở hữu nó thì nay lại thấy nó trước mắt mình, thật là vận mệnh thích trêu người.

Vốn Từ Thanh Phàm muốn đem cây linh chi này dùng Tụ Lý Càn Khôn để thu hồi, nhưng làm như vậy sau hai canh giờ, hắn lại kinh ngạc phát hiện linh chi bị Tụ Lý Càn Khôn làm khô kiệt, phải để ra lại một lúc mới khôi phục được hình dáng ban đầu. Đến lúc này Từ Thanh Phàm mới nhớ tới loại dược liệu linh chi này lúc nào cũng phải trao đổi với linh khí trong thiên địa. Cho nên hắn chỉ có thể bất đắc dĩ cất vào ngực áo, lại không nghĩ ra mình sẽ trở thành mục tiêu cho tiểu thú công kích.

https://thuviensach.vn

Lại nói đến tiểu thú, đại khái bởi vì nó có đôi mắt màu lam nên tên gọi của nó là Tiểu Bích. Đây là tên Đình Nhi đặt cho nó. Khi Từ Thanh Phàm mang Đình Nhi rời khỏi Nam Mang ngày thứ hai, ngẫu nhiên hỏi Đình Nhi có muốn cấp cho tiểu thú một cái tên không, vốn hắn tưởng rằng Đình Nhi lần này sẽ lại trầm mặc không nói. Nhưng không nghĩ rằng Đình Nhi chỉ suy nghĩ một chút rồi nhẹ nhàng nói hai chữ "Tiểu Bích".

Đây cũng là lần thứ hai Từ Thanh Phàm nghe thấy Đình Nhi nói chuyện. Lúc ấy Từ Thanh Phàm trong lòng cảm thấy thật là may mắn, tưởng rằng Đình Nhi đã cố gắng thay đổi tính cách của chính mình, đáng tiếc từ đó về sau cô bé lại không nói một lời nào nữa.

Cứ như vậy, đi một chút lại dừng một chút, cộng thêm Tiểu Bích không ngừng quấy rối, đã mất đến mười ngày mà vẫn đi chưa hết nửa phiên lộ trình. Nhưng Từ Thanh Phàm cũng không vội, dù sao thì hiện tại hắn cũng không có việc gì gấp.

Hôm nay, Từ Thanh Phàm đang mang Đình Nhi đi dạo loanh quanh ở một thị trấn. Đinh Nhi mang một cái khăn che mặt, che đi màu xanh của hỏa diễm đồ án trên mặt. Mặc dù tiểu cô nương mang theo cái khăn che mặt có chút lỗi thời, nhưng so với việc để người ta nhìn thấy đồ án hỏa diễm trên mặt nàng thì sẽ tốt hơn. Còn Từ Thanh Phàm thì không ngừng giới thiệu với Đình Nhi một ít tập tục và quy củ của thế gian. Thật ra mấy thứ này Từ Thanh Phàm cũng không rõ ràng lắm, hắn chỉ đọc được từ trong sách vở mà nói ra thôi.

Nhưng mặc kệ hắn nói gì, Đình Nhi chỉ cúi đầu ôm Tiểu Bích yên lặng đi bên cạnh, không hề đáp lại những gì Từ Thanh Phàm nói. Đối với những gì náo nhiệt xảy ra xung quanh lại càng như không thấy.

Mấy ngày này, Từ Thanh Phàm chỉ cần đi ngang qua thành trấn thì lại mang Đình Nhi đi dạo một chút, mua một ít đồ dùng, dù sao lúc trước Từ Thanh Phàm từ chỗ Trương Long đoạt một ít ngân lượng, đến bây giờ vẫn

https://thuviensach.vn

còn rất nhiều. Nhưng mục đích chính của hắn là muốn mượn sự náo nhiệt của phàm thế để làm thay đổi Đình Nhi tuy trong trẻo nhưng lạnh lùng kia. Nhưng xem ra không có chút hiệu quả nào.

Nhìn Đình Nhi dáng vẻ như mặt nước, trong trẻo nhưng lạnh lùng, Từ Thanh Phàm không khỏi thở dài trong lòng. Hắn không nhớ nổi từ khi Đình Nhi đi cùng, hắn đã thở dài bao nhiêu lần nữa.

Kỳ thật, từ trước tới giờ Từ Thanh Phàm vốn quen sống cô tịch. Mặc kệ khi ở chung với người cao ngạo như Kim Thanh Hàn hay người nhiều chuyện như Bạch Thanh Phúc, hắn đều nói rất ít. Sở dĩ hiện tại hắn vẫn đi theo Đình Nhi một là muốn cố gắng thay đổi tính cách của nàng, hai là cũng muốn làm hòa hoãn mối quan hệ giữa mình và cô bé. Dù sao hắn với Đình Nhi cũng là cậu cháu, nhưng hắn tới cuối cùng vẫn không thể cảm nhận ở Đình Nhi một chút cảm giác thân thuộc nào cả.Từ Thanh Phàm biết tuy Đình Nhi không nói, nhưng nàng đối với kẻ đã giết chết cha mình thì vẫn có oán hận, đối với điểm này Từ Thanh Phàm không có biện pháp, chỉ có thể hết sức làm lành. Nhưng hiện tai xem ra trên cơ bản là không có hiệu quả gì.

-Xem ra chỉ có thể thuận theo tự nhiên, từ từ mà thay đổi. Một số việc không thể làm quá gấp gáp được.

Từ Thanh Phàm thầm nghĩ thế.

Nghĩ đến đây, Từ Thanh Phàm cũng không nói thêm gì, chỉ cùng Đình Nhi lặng lẽ đi dạo trong tiểu trấn. Mặc dù Đình Nhi đã che mặt, nhưng lại vẫn ôm khư khư Tiểu Bích trong lòng, làm cho người xung quanh để ý. Từ Thanh Phàm cùng Đình Nhi đối với việc mọi người nhìn mình không hề tỏ thái độ gì, chỉ có tiểu thú thì lại có chút nôn nóng.

-Vị tiền bối phía trước xin dừng bước.

https://thuviensach.vn

Khi Từ Thanh Phàm đang muốn dẫn Đình Nhi đi thì lại có một thanh âm quen thuộc đột nhiên vang lên phía sau hắn.

Nghe thanh âm có chút quen quen, Từ Thanh Phàm quay đầu lại nhìn, thấy một người mặc trường bào của Cửu Hoa Sơn, đang hướng về phía mình đi tới. Người này vừa cao vừa gầy, trên trán nổi bật một vết thương rất rõ ràng, là dấu tích trong khi tu luyện. Người đó thấy trước mắt mình là Từ Thanh Phàm thì cũng lộ vẻ hết sức kinh ngạc.

-Triệu sư huynh, là huynh ư?

Đã thấy người đó đến trước mặt, Từ Thanh Pham kinh ngạc nói ra. Trước mặt hắn chẳng phải là đệ tử chuyên đi mua sắm đồ của Cửu Hoa Sơn là Triệu Thanh Hiên sao? Không biết tại sao y lại xuất hiện chỗ này? Phải biết rằng nơi này cách Cửu Hoa Sơn mấy nghìn dặm đường.

Nói đại khái, những đệ tử đi mua đồ cho các đại môn phái tuy có thiên phú về tu tiên không cao nhưng lại giỏi về quan hệ với mọi người. Mà Triệu Thanh Hiên trước mắt đúng là loại người như vậy. Năm đó khi Từ Thanh Phàm gia nhập môn phái từng gặp nhau một vài lần, cũng trò truyện qua vài câu.

-Thì ra là Từ sư đệ, ta còn tưởng là vị tiền bối của môn phái nào nữa chứ. Mà không biết từ khi nào đệ đã bước chân vào Linh tịch kì rồi? Thật đáng mừng.

Sau cuộc chiến tại Nam Hoang, quần áo của Cửu Hoa Sơn trên người Từ Thanh Phàm đều bị rách nát hết cả, cho nên hiện tại trên người đã thay đổi bằng một bộ quần áo khác, khó trách Triệu Thanh Hiên từ sau lưng không thể nhận ra.

Nhìn thấy vị “tiền bối” lại chính là sư đệ mình, sắc mặt hắn không khỏi xấu hổ. Chỉ là trên vẻ mặt hắn có một tia chua xót, vì hắn biết cả đời này hắn cũng không thể đạt được tu vị cao như thế. Mà tên sư đệ này của

https://thuviensach.vn

mình thiên tư so với hắn còn muốn kém hơn một ít, vậy mà lại có thể còn trẻ như vậy đạt tới Linh Tịch kì. Như thế không làm hắn khổ tâm sao được?

-Làm cho Triệu sư huynh chê cười rồi, cũng không biết tại sao sư huynh lại đến nơi này?

Từ Thanh Phàm nhẹ nhàng cười hỏi.

Bất quá Triệu Thanh Hiên cũng là một người hào hiệp, trong nháy mắt đã vứt bỏ tâm tư trong lòng, hướng về phía Từ Thanh Phàm giải thích:

-Chưởng quản phòng luyện đan Võ sư bá trong phái muốn luyện một ít linh đan, nhưng trong kho lại có một số linh dược không đủ, vì vậy người đã phái ta phụ trách tìm kiếm. Chỉ là mấy linh dược loại này đâu dễ dàng mà tìm được? Mà ta biết nơi này có một phường thị có rất nhiều người tu tiên nên muốn đến đấy thử vận may tìm mua xem sao. Nhưng lại cảm giác được trên người đệ linh khí dày đặc, tựa hồ mang theo một viên linh dược nên đến để hỏi một chút.

Từ Thanh Phàm nghe Triệu Thanh Hiên nói thì hơi sửng sốt, trong lòng không khỏi trầm ngâm. Hắn lần này đi Nam Hoang thu hoạch rất nhiều, ngoài Bích Nhãn Vân Đề Thú trên người ra còn không ít tài liệu. Nhưng đối với hắn thực sự không mấy hiệu quả, mặc dù hắn luyện khí và luyện đan đều hiểu rõ nhưng lại không tinh thông.

Không bằng đem chúng đến phường thị dùng chúng trao đổi lấy những thứ hữu dụng với mình.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm nhìn Triệu Thanh Hiên vừa cười vừa nói :

- Đệ đã nghe danh phường thị của tu tiên giả đó đã lâu, nhưng vẫn chưa có duyên nhìn thấy, Triệu sư huynh có thể mang ta đi cùng để cho ta có dịp mở mang kiến thức được không ?

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 39: Phường Thị

- Đối với phường thị của tu tiên giả đệ có nghe nói đến đã lâu, nhưng vẫn vô duyên chưa có dịp tận mắt thấy, không biết huynh có thể mang đệ đi cùng để học thêm chút kiến thức hay không ?

Từ Thanh Phàm đột nhiên hỏi Triệu Thanh Hiên.

Nghe Từ Thanh Pham nói Triệu Thanh Hiên hơi sửng sốt, rồi vừa cười vừa nói :

- Từ sư đệ muốn cùng ta đi phường thị ư ? Đương nhiên là không có vấn đề, dù sao thì phường thị cũng không có hạn chế gì.

-Như vậy đa tạ Triệu sư huynh.

Từ Thanh Phàm chắp tay nói.

Triệu Thanh Hiên khoát tay:

- Không có gì mà phải cám ơn hay không cám ơn. Dù sao thì ta đi một mình cũng có chút nhàm chán.

Vừa nói, Triệu Thanh Hiên lại đột nhiên chú ý đến Đình Nhi vẫn đang lẳng lặng đứng bên cạnh Từ Thanh Phàm. Mắt thấy cô bé trong lòng ôm Tiểu Bích lại càng kinh hãi, thấp giọng kinh hô :

-Bích Nhãn Vân Đề Thú ! !

https://thuviensach.vn

Nghe được Triệu Thanh Hiên gọi ra đúng thân phận của Tiểu Bích, Từ Thành Phàm hơi bất ngờ. Bởi vì Bích Nhãn Vân Đề Thú là loại yêu thú xuất hiện rất ít tại tiên giới, ở Thần Châu này cũng chỉ nghe đồn xuất hiện tại Nam hoang, cho nên rất ít tu sĩ đối với nó hiểu rõ, lại càng không nói đến khả năng vừa nhìn thấy là có thể nhận ra ngay. Vì vậy Từ Thanh Phàm khâm phục nói:

- Triệu sư huynh kiến thức thật rộng rãi, tất nhiên lại có thể nhận ra thân thế của tiểu thú này.

Thấy vậy, Triệu Thanh Hiên đỏ mặt nói:

- Ta nào có cái kiến thức gì đó, chỉ là từng được nhìn thấy yêu thú này qua bức hoạ thôi.

Nghe hắn nói ra như vậy, Từ Thanh Phàm sửng sốt lại hỏi:

- Triệu sư huynh thấy bức hoạ của tiểu yêu thú này ở nơi nào??

Triệu Thanh Hiên cười khổ mà nói:

- Hiện nay ta ở trong môn phái phụ tách việc mua đồ cho sư môn. Nhưng trước đây đã làm công việc quét dọn trong tổ đường. Bên trong có những bức hoạ của các vị đại tổ sư bổn phái. Trên đó có bức hoạ của một vị tổ sư mà linh thú đi bên cạnh người chính là Bích Nhãn Vân Đề Thú. Con tiểu thú này giống như là từ trong bức hoạ kia đi ra vậy.

Trong lúc nói chuyện, mặt Triệu Thanh Hiên không khỏi hiện lên một tia đau khổ. Tu tiên sĩ đều muốn có thể an tâm tu luyện. Nhưng vì tư chất của hắn có hạn, nên đã bị các vị trưởng bối trong môn phái coi khinh. Tại Cửu Hoa Môn không bị phụ trách quét dọn thì là phụ trách mua đồ, cả ngày trăm công nghìn việc liên quan đến tục sự. Cứ như vậy thì làm sao có thời gian để tu luyện cái gì?

https://thuviensach.vn

Nhận thấy đau khổ trên mặt Triệu Thanh Hiên, Từ Thanh Phàm cũng phần nào hiểu được ý nghĩ trong lòng hắn. Nếu như trước đây Từ Thanh Phàm không được Lục Hoa Nghiêm che chở thì hiện tại cũng có thể bị Cửu Hoa Môn an bài làm rất nhiều việc. Nhưng hắn đối với chuyện của Triệu Thanh Hiên cũng không thể giúp được gì, chỉ có thể nói sang chuyện khác:

-Ồ? Là vị tổ sư nào cũng có một con Bích Nhãn Vân Đề Thú vậy?

-Là Lý Hư Hán tổ sư. Nhưng lão nhân gia người năm trăm nước đã đi về cõi tiên.

Nghe Từ Thanh Phàm đổi chủ đề, Triệu Thanh Hiên sắc mặt tốt lên một chút, hướng về phía Từ Thanh Phàm chắp tay nói tiếp:

-Còn phải chúc mừng sư đệ người vì đã tìm được một con đại linh thú tốt như thế a. Thật là muốn sư huynh đệ ghen tị không thôi ah?

Nghe Triệu Thanh Hiên nói, Từ Thành Phàm chỉ biết cười khổ. Chính mình và Tiểu Bích này có mối thù sát mẫu, nó cho mình cưỡi lên mới là lạ. Huống chi Từ Thanh Phàm cũng không có ý định dùng linh thảo nuôi nó lớn, mà là muốn nó mãi lưu lại cái hình dạng như lúc này. Cứ như vậy thì Từ Thanh Phàm làm thế nào mà có thể huấn luyện nó trở thành đại linh thú được cơ chứ ? Chỉ là chuyện này Từ Thanh Phàm cũng không thể nói rõ với Triệu Thanh Hiên, nên đành cười khổ:

-Làm cho Triệu sư huynh chê cười rồi. Bích Nhãn Vân Đề Thú này không phải của ta mà là của điệt nữ Đình Nhi đây.

Khi nói chuyện, trong mắt Từ Thanh Phàm lộ ra dáng vẻ suy tư. Trong lời nói của Triệu Thanh Hiên vừa rồi có nhắc đến “Lý Hư Hán”. Cái tên này Từ Phàm Phàm đích xác là đã nghe qua ở đâu đó rồi. Một lúc sau Từ Thanh Phàm mới hồi tưởng lại, hình như khi hắn mới nhập môn đã được nghe sư huynh Nhạc Thanh Nho từng đề cập qua.

https://thuviensach.vn

Tám trăm năm trước, Cửu Hoa môn có bốn vị tiền bối hàng chữ "Hư" cao thủ. Nhưng một trong số đó là Trương Hư Thánh nguyên do nghiên cứu tà thuật, bị đồng môn phát hiện mà phản bội, rời khỏi Cửu Hoa Môn. Ba người còn lại thì hai người trong lúc truy đuổi bị Trương Hư Thánh giết chết, vị còn sống duy nhất cũng bị Trương Hư Thánh đả thương. Người đó chính là vị tổ sư tên gọi Lý Hư Hán. Mà từ năm trăm năm trước, Lý Hư Hán tổ sư cũng đã đi về cõi tiên. Trong Cửu Hoa Môn từ đó cũng không có ai là Đại Thừa kì cao thủ. Đây cũng chính là dấu hiệu làm cho Cửu Hoa Môn đi xuống.

Mặt khác, Triệu Thanh Hiên nghe được Từ Thành Phàm nói không khỏi bất ngờ. Không nghĩ được rằng Từ Thanh Phàm lại đem Bích Nhãn Vân Đề Thú quý giá này cho điệt nữ, làm cho hắn nhìn lại Đình Nhi đang đứng bên cạnh Từ Thanh Phàm. Với tu vi Tích Cốc kì của Triệu Thanh Hiên thì cái khăn che mặt kia làm sao có thể dấu được mắt hắn. Nhìn xuyên thấu qua khăn che, khi thấy rõ khuôn mặt Đình Nhi, đồ án hỏa diễm màu xanh tím trên mặt cô bé làm hắn giật mình kinh hãi. Nhưng nghĩ đến Từ Thanh Phàm là ngươi sinh ra ở Nam Hoang, nếu vậy thì điệt nữ hắn cũng là người đến từ Nam Hoang, đồ án trên mặt nàng không chừng cho thấy đó là một người rất đặc biệt. Chỉ là Đình Nhi có vẻ mặt vô cùng lạnh lùng, vô luận như thế nào thì cũng không phải là vẻ mặt của một tiểu cô nương nên có. Làm cho Triệu Thanh Hiên có chút không tự nhiên.

Triệu Thanh Hiên cứ nhìn chằm chằm vào Đình Nhi không ngừng, Đình Nhi thì không hề tỏ vẻ gì chỉ có Từ Thanh Phàm không khỏi nhướng mày. Mà Tiểu Bích trong lòng Đình Nhi lại hướng về phía Triệu Thanh Hiên hung ác kêu lên một tiếng.

Nhận thấy mình thất thố, Triệu Thanh Hiên xấu hổ cười cười, rồi nhìn Từ Thanh Phàm nói:

-Từ sư đệ, thời gian không còn sớm, chúng ta cũng nên xem đi phường thị như thế nào đi.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm hơi gật đầu, thản nhiên nói ra:

-Hết thảy đều do Triệu sư huynh làm chủ.

Vì vậy một chuyến ba người hướng về phía ngoài thành đi đến. Ra khỏi ngoại thành, Triệu Thanh Hiên nhanh chóng dẫn đầu mọi người hướng về phía núi cao cách thành không xa bay tới.

Triệu Thanh Hiên chân đạp một cái vòng tròn bay ở phía trước, còn Từ Thanh Phàm sử dụng Tam Trượng Thanh Lăng mang theo Đình Nhi không nhanh không chậm bay sát bên cạnh. Phi hành trận pháp là loại trận pháp cực kì trân quý, với thiên tư cùng tu vi của Triệu Thanh Hiên vô luận như thế nào cũng không thể có được. Nhưng bởi vì hắn là người chuyên phụ trách mua đồ cho Cửu Hoa Môn nên được phá lệ ban cho một kiện phi hành pháp khí làm phương tiện cho hắn ra ngoài làm việc.

Hai người sử dụng pháp khí phi hành nên tốc độ rất nhanh, chỉ một chốc đã bay đến ngọn núi ở phía trước. Chỉ thấy ngọn núi này không nguy nga hiểm trở mà vô cùng thanh tú tuấn mỹ. Trên núi người đến người đi, thanh âm to nhỏ rất ồn ào. Bên sườn núi có một đạo quan, ở trong lại càng dày đặc người với người, hiển nhiên đây là một nơi du lịch đẹp của phàm giới.

Thấy vậy, Từ Thanh Phàm không khỏi nghi hoặc liếc mắt nhìn Triệu Thanh Hiên một cái, vì trong ý nghĩ Từ Thanh Phàm thì tu tiên giả phường thị phải được lập nên ở một nơi không bị phàm nhân quấy rầy, chung quanh bố trí mê trận mới phải. Mà nơi trước mặt đây phàm nhân lại vô cùng đông đảo, càng không có dấu hiệu bố trí mê trận, cũng không biết Triệu Thanh Hiên dẫn hắn tới nơi này làm gì.

Nhìn ánh mắt nghi hoặc của Từ Thanh Phàm, Triệu Thanh Hiên lại không hề giải thích gì mà chỉ mỉm cười một cách thần bí, sau đó dẫn Từ

https://thuviensach.vn

Thanh Phàm đến một địa phương hẻo lánh phía sau núi rồi đáp xuống, đi về phía đạo qua dày đặc người kia.

-Triệu sư huynh, chúng ta tới nơi này làm gì ?

Từ Thanh Phàm rốt cuộc nhịn không được sự nghi hoặc trong lòng, mở miệng hỏi.

-Nời này chính là tu tiên giả phướng thị a.

Triệu Thanh Hiên cười giải thích

Nhìn quanh đều là phàm nhân, Từ Thanh Phàm càng lúc lại càng hoài nghi, nhưng lại không hỏi thêm gì nữa mà chỉ lẳng lặng đi theo sau Triệu Thanh Hiên. Bởi vì Từ Thanh Phàm biết, xem bộ dáng Triệu Thanh Hiên cho dù có hỏi hắn cũng sẽ không nói.

Khi đến gần đạo quan thì trước mặt hai người xuất hiện một đạo sĩ trung niên, khom người nhẹ giọng hỏi :

-Hai vị tiền bối tới là để trao đổi vật phẩm phải không?

Nghe đạo sĩ nói thế, Từ Thanh Phàm hơi sửng sốt, sau đó cẩn thận đánh giá tên đạo sĩ trước mặt, phát hiện hắn cũng là một tu tiên giả, chỉ là công lực thấp kém, cùng lắm là tới Luyện Khí sơ kì.

- Đúng vậy, ngươi là người dẫn đường sao?

Triệu Thanh hiên gật đầu cười nói.

Nghe Triệu Thanh Hiên nói xong đạo sĩ kia nhẹ giọng nói:

- Mời hai vị tiền bối theo ta.

https://thuviensach.vn

Nói xong, đạo sĩ cúi người hành lễ lần nữa với đám người Từ Thanh Phàm, rồi quay đầu đi về phía trước.

Dưới sự hướng dẫn của tên đạo sĩ, Từ Thanh Phàm và Triệu Thanh Hiên đi đến một cửa hông rồi tiến vào bên trong đạo quan, xuyên qua đám người dày đặc đang dâng hương bái thần ở tiền điện, đi thẳng về phía nội điện.

Từ Thanh Phàm đi vào nội điện phía sau đạo quan, phát hiện tình cảnh ở đây có biến đổi, so với ngoại điện ồn ào thì chỗ này không chỉ yên lặng hơn mấy lần mà còn thanh tịnh hơn, gần trăm vị tu tiên giả tu vi không đồng nhất lẳng lặng ngồi xếp bằng trên mặt đất nhắm mắt dưỡng thần. Trước mặt họ là muôn dạng vật phẩm, hoặc linh dược hoặc pháp khí, hoặc phù chú. Chỉ là những người này không giống như phàm nhân vẫy gọi dẫn khách mà chỉ ngồi yên lặng dưới đất, bộ dạng muốn để mọi người tự nguyện mua bán.

Ngoài những tu sĩ ngồi bán hàng trên mặt đất, có trên trăm tu sĩ khác chậm rãi đi đến các quầy hàng, trong khi di chuyển, nếu tình cờ thấy món mình ưng ý thì hơi thấp giọng hỏi người bán giá cả, hoặc là mua luôn hoặc không bán, có rất ít tình cảnh có kè mặc cả. Mà người nào bán xong đồ của mình sẽ yên lặng rời đi không hề lưu lại dù là chỉ chốc lát.

-Từ sư đệ nơi này chính là phường thị của tu tiên giới.

Triệu Thanh Hiên thấp giọng nói với Từ Thanh Phàm.

- Một nơi mua bán lớn như vậy mà không ai rõ, quả nhiên xảo diệu.

Từ Thanh Phàm nhìn quang cảnh yên tĩnh của phường thị trước mặt cũng thản nhiên vừa cười vừa nói.

- Đúng vậy, phường thị này đồ tốt không ít, chỉ có điều muốn phát triển thành loại sinh ý thì rất khó, bởi vì ở đây thịnh hành nhất là lấy vật đổi

https://thuviensach.vn

vật, chuyện người bán có nhiều khách hàng là thường thấy, nhưng cũng có những thứ khách hàng cần mà lại không có người bán, linh thạch chính là một trong số ấy.

Triệu Thanh Hiên thấp giọng giải thích.

- Đa tạ Triệu sư huynh chỉ giáo.

Từ Thanh Phàm gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, tại tu tiên giới vô luận là luyện đan, luyện khí hay tu tiên, đều muốn hoặc nhiều hoặc ít các loại linh thạch, tuy linh thạch tại tu tiên giới rất nhiều, nhưng các loại tài liệu hiếm quý thường thường khó gặp được, nên ngươi bán ở đây đôi khi cũng không đủ linh thạch.

- Bây giờ ta đi tìm loại linh dược sư môn đang cần để trao đổi, sư đệ muốn theo ta hay muốn một mình dạo chơi ở nơi này?

Triệu Thanh Hiên hỏi.

- Đối với linh dược ta không hiểu lắm, chỉ sợ không giúp được gì cho Triệu sư huynh, để ta một mình dạo chơi được rồi.

Từ Thanh Phàm trả lời.

- Được rồi, ta đi tìm xem nơi nào có linh dược để đổi mua, sư đệ ngươi cứ tự nhiên. Nhưng lúc ngươi đi dạo phải chú ý một chút, nơi này có nhiều tu sĩ tính tình rất quái dị.

Triệu Thanh Hiên trước khi đi lo lắng nói lại.

- Đa tạ Triệu sư huynh, ta sẽ chú ý.

Từ Thanh Phàm chắp tay nói.

https://thuviensach.vn

Nói xong, Từ Thanh Phàm và Triệu Thanh Hiên hai người mỗi người một hướng đi về phường thị.

Nhìn qua mấy quầy hàng, Từ Thanh Phàm thấy Triệu Thanh Hiên nói không hề khoa trương chút nào, phường thị này đích xác có rất nhiều thứ tốt, những tài liệu luyện đan luyện khí khó tìm, các loại cao cấp phù chú, trận pháp thư lục, thậm chí còn có bán những loại pháp khí địa giai rất khó gặp, làm cho Từ Thanh Phàm hoa cả mắt.

Từ Thanh Phàm lần này đến đây chủ yếu là muốn tìm vài món pháp khí.

Hiện tại Từ Thanh Phàm chỉ có Tam Trượng Thanh Lăng và Khô Vinh Xích hai món pháp khí, trong đó Tam Trượng Thanh Lăng thì Từ Thanh Phàm sớm đã đặt lời thề quyết tâm trả lại cho sư phụ hắn. Hơn nữa Tam trượng Thanh Lăng tuy có rất nhiều công dụng như phi hành, phòng hộ và cũng có thể vây địch, nhưng trải qua kịch chiến Nam Hoang, Từ Thanh Phàm lại phát hiện ra Tam Trượng Thanh Lăng mặc dù công hiệu nhiều nhưng cũng vì thế mà uy lực bị giảm đi. Kiện pháp khí còn lại là Khô Vinh Xích thì cấp độ không cao lắm, uy lực không lớn, dùng nó công kích thì hiệu quả cũng không tốt lắm. Cho nên Từ Thanh Phàm muốn nhân cơ hội này tìm vài món pháp khí có uy lực để có thể sử dụng.

- Tiểu hửu không biết có hứng thú bán con Bích Nhãn Vân Đề Thú này không vậy?

Khi Từ Thanh Phàm đang chăm chú xem xét các quán hàng thì một thanh âm rất nhỏ vang lên bên tai.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 40: Trao Đổi

- Tiểu hữu không biết có hứng thú bán con Bích Nhãn Vân Đề Thú này không vậy?

Một âm thanh rất nhỏ đột nhiên vang lên bên tai, Từ Thanh Phàm biết có người dùng "Truyền Âm Thuật" nói với mình. Quay đầu nhìn, hắn thấy một lão đầu mặc trường bào màu xám đang nhìn mình tủm tỉm cười. Từ thần thái của người nọ thì có thể biết rằng chính hắn vừa rồi đã nói với mình. Từ Thanh Phàm cẩn thận nhìn kĩ, phát hiện lão đầu này có tu vi Linh Tịch hậu kỳ, cách Kết Đan kỳ một bước rất nhỏ.

Mặc dù Từ Thanh Phàm cũng không có ý bán Tiểu Bích, nhưng trước câu hỏi của người lớn tuổi hơn mình, hắn cũng không thể xem nhẹ, vì vậy mang theo Đình Nhi đi tới trước mặt lão giả khô gầy nọ, hỏi:

- Xin hỏi, có phải vừa rồi là tiền bối nói với ta phải không?

- Đúng vậy

Lão giả cười tủm tỉm gật đầu, lại nói tiếp:

- Lão hủ là Dược Vương Cốc trưởng lão Tuế Thủ, xin hỏi tiểu hữu là môn hạ của vị tiền bối nào?

Lão giả này vốn chỉ chú ý tới Đình Nhi bên người Từ Thanh Phàm có ôm Tiểu Bích. Lúc này khi Từ Thanh Phàm lại gần mới phát hiện hắn tuổi còn trẻ vậy mà đã có tu vi Lich Tịch sơ kỳ, biết xuất thân Từ Thanh Phàm

https://thuviensach.vn

không tầm thường, có thể là môn hạ của cao nhân tiền bối nào đó. Cho nên lão cũng không dám ra vẻ tự cao tự đại mà chỉ là cười tủm tỉm hỏi lại. Tuy nhiên khi giới thiệu tới thân phận, ba chữ "Dược Vương Cốc" càng thêm nhân mạnh, tựa hồ rất tự tin với môn phái của mình.

Từ Thanh Phàm nghe lão giả giới thiệu là trưởng lão của Dược Vương Cốc cũng hơi sửng sốt, trong giây lát cũng đã hiểu được mục đích muốn mua Bích Nhãn Vân Đề Thú của lão. Dược Vương Cốc tại tu tiên giới đúng là một môn phái rất đặc biệt, cùng với môn phái của hắn lấy tu luyện thân thể làm chủ có bất đồng. Công pháp tu luyện của Dược Vương Cốc này cũng không có gì là đặc biệt cao siêu, nhưng môn phái này chuyên bồi dưỡng linh dược và luyện đan thuật, có thể coi là độc bộ trong tu tiên giới. Bọn họ luyện được rất nhiều linh đan, cho dù là Lục đại thánh địa cũng vô pháp luyện chế.

Nhưng mọi người đều biết, một khi bước vào Kết Đan kì thì sẽ không thể mượn ngoại lực để làm tăng tu vi của mình được. Với phương pháp chủ yếu sử dụng đan dược làm tăng tu vi của bản thân nên Dược Vương Cốc cũng không có nhiều cao thủ, cho dù là cốc chủ cũng vẻn vẹn chỉ có tu vi Kết Đan kì. Nhưng cho dù là như vậy, mọi người tại tu tiên giới cũng không dám khinh thị môn phái này, bởi vì bọn họ có không ít linh đan có thể khởi tử hồi sinh. Mà ai cũng không dám khẳng định tương lai chính mình có thể hay không sẽ phải cần đến những linh đan này. Cho nên Dược Vương Cốc mặc dù có thực lực yếu, nhưng trong mấy ngàn năm lập phái cũng chưa từng trải qua tai kiếp gì, cho dù là đệ tử của Lục đại thánh địa khi gặp đệ tử Dược Vương Cốc cũng phải khách khí vài phần.

Mà Bích Nhãn Vân Đề Thú thì lại ăn các loại linh thảo. Đối với các loại linh thảo có khả năng tìm kiếm hơn xa tu tiên giả. Dược Vương Cốc mặc dù giỏi về bồi dưỡng linh thảo, nhưng so với lượng tiêu hao khi luyện chế linh đan thì không đủ. Cho nên môn nhân Dược Vương Cốc thường xuyên rời núi đi khắp nơi tìm kiếm linh thảo luyện đan. Vì vậy, nếu có một

https://thuviensach.vn

con Bích Nhãn Vân Đề Thú mà nói, không thể nghi ngờ là sẽ thuận tiện hơn rất nhiều. Hơn nữa bản thân Bích Nhãn vân Đề Thú có khả năng kháng độc tính cường đại, cho nên nó cũng là đối tượng để thí nghiệm linh đan tốt nhất.

Biết được thân phận và mục đích của Tuế Thủ trước mắt, Từ Thanh Phàm mỉm cười, sau đó chắp tay nói:

- Tại hạ Cửu Hoa Môn Từ Thanh Phàm ra mắt tiền bối.

Nghe Từ Thanh Phàm báo ra là đệ tử Cửu Hoa Môn trong Lục đại thánh địa, nét mặt lão giả hơi bị kiềm hãm. Mới vừa rồi hắn vẫn chuẩn bị dùng một ít linh đan hiếm thấy tại tu tiên giới để cùng Từ Thanh Phàm trao đổi lấy Bích Nhãn Vân Đề Thú. Hắn biết, với danh khí của linh đan Dược Vương Cốc thì khả năng giao dịch thành công là rất lớn.

Nhưng nghe thấy Từ Thanh Phàm là môn hạ của Cửu Hoa Môn, hắn biết rằng hy vọng giao dịch thành công rất nhỏ. Bởi vì Dược Vương Cốc mỗi cách một giáp sẽ đem các loại linh đan trong cốc biếu cho Lục đại thánh địa một ít, nghe đồn là để làm giao tình giữa song phương thêm sâu sắc. Mà nói khó nghe chính là để đổi lấy sự che chở của Lục đại thánh địa. Dẫu sao linh đan cũng hấp dẫn người khác, mà Dược Vương Cốc tại tu tiên giới thực lực cũng không tính là mạnh mẽ. Cho nên các loại linh đan trong tay lão giả đối với môn hạ đệ tử Cửu Hoa Môn cũng không phải có sức hấp dẫn quá lớn.

Mặc dù Tuế Thủ cảm giác lần giao dịch này có khả năng thành công rất thấp. Nhưng vẫn ôm hy vọng hỏi:

- Nguyên lai là thánh địa môn hạ, thất kính thất kính. Lão hủ muốn dùng một ít linh đan của Dược Vương Cốc cùng tiểu hữu trao đổi lấy con tiểu Bích Nhãn Vân Đề Thú này, chẳng biết ý của tiểu hữu như thế nào?

https://thuviensach.vn

Vừa nói, lão giả nhìn chằm chằm vào đôi mắt Từ Thanh Phàm, mặc dù vẻ mặt nhìn như bình thản, nhưng Từ Thanh Phàm vẫn từ hai tay của lão giả lúc này không tự giác đã nắm chặt lại mà biết trong lòng hắn lúc này rất khẩn trương. Dù sao một con Bích Nhãn Vân Đề Thú đối với Dược Vương Cốc mà nói có trợ giúp rất lớn.

Nghe lão giả nói đến linh đan của Dược Vương Cốc, trong lòng Từ Thanh Phàm cũng hơi động. Linh đan của bọn họ tại tu tiên giới đã sớm nổi danh, Từ Thanh Phàm cũng nghe thấy rất nhiều. Thậm chí có vài đệ tử Dược Vương Cốc hoặc nhiều hay ít đều dựa vào linh đan để trợ giúp đột phá Linh Tịch kì để bước vào Kết Đan kì. Mặc dù những người đó sau khi bước vào Kết Đan kì thì cả đời sẽ không có khả năng tiến thêm được nữa, nhưng từ đó có thể thấy công hiệu của linh đan Dược Vương Cốc. Có linh đan của Dược Vương Cốc, khả năng bước vào Kết Đan kì của Từ Thanh Phàm vốn xa vời bây giờ sẽ không thể nghi ngờ có thêm khả năng thành công.

Ngoài ra nó cũng có thể đẩy nhanh tốc độ tu luyện. Làm cho Từ Thanh Phàm trong thời gian ngắn nhất đạt tới Linh Tịch hậu kì. Từ Thanh Phàm đối với công hiệu của bình Mộc Linh Đan năm đó của Lục Hoa Nghiêm cho hắn vẫn ấn tượng không thôi. Đáng tiếc bình Mộc Linh Đan nọ đến bây giờ đã bị Từ Thanh Phàm dùng hết. Mặc dù đan dược của Dược Vương Cốc trong Cửu Hoa Môn cũng có một ít, nhưng lấy thân phận, địa vị và thiên tư của Từ Thanh Phàm tại đó sẽ không có tư cách dùng. Nhưng thật ra Cửu Hoa Môn hàng năm đều ban cho bọn Kim Thanh Hàn một ít.

Hơn nữa càng làm cho Từ Thanh Phàm động tâm chính là, linh đan của Dược Vương Cốc không chỉ có hiệu quả gia tăng công lực, mà chữa thương, giải độc, tĩnh tâm… các loại công hiệu khác nhau đếm không hết.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm cũng không có trực tiếp cự tuyệt yêu cầu giao dịch của lão giả, mà thản nhiên hỏi:

https://thuviensach.vn

- Vậy xin hỏi, tiền bối muốn dùng đan dược gì để cùng vãn bối trao đổi?

Nghe được Từ Thanh Phàm không trực tiếp cự tuyệt yêu cầu giao dịch của mình, Tuế Thủ trong lòng mừng rỡ, kiềm chế kích động trong lòng, gấp gáp nói:

- Ta xem tiểu hữu tu luyện chính là Mộc thuộc tính công pháp, mà tiểu nữ bên cạnh ngươi này lại có thân thể chúc hỏa. Nghĩ đến tương lai sẽ phải tu hành hỏa thuộc tính công pháp, lão hủ sẽ dùng ba bình Mộc Hoa Đan, ba bình Hỏa Liên Đan, mặt khác Thanh Lương Đan, Hồi Xuân Đan, Bách Giải Đan, Tử Ngọc Cao, Hoàn Linh Đan năm loại mỗi thứ một lọ, cùng tiểu hữu trao đổi Bích Nhãn Vân Đề Thú này. Không biết ý tiểu hữu như thế nào?

Nghe lão giả nói, Từ Thanh Phàm hơi gật đầu, hắn trước cũng đã từng nghe thấy các loại linh đan này, biết những loại này tại tu tiên giới là không thể cầu. Dùng số lượng linh đan này để trao đổi một con Bích Nhãn Vân Đề Thú còn nhỏ cũng tính là công bình, dù sao muốn nuôi lớn Bích Nhãn Vân Đề Thú cũng sẽ hao phí một lượng linh thảo rất lớn.

Mộc Hoa Đan là một loại linh đan dùng để trợ giúp tu tiên giả luyện hóa Mộc linh khí trong thiên địa, công hiệu so với Mộc Linh Đan mà Lục Hoa Nghiêm ban cho trước kia còn mạnh hơn nhiều. Có Mộc Hoa Đan tương trợ, Từ Thanh Phàm muốn đạt tới cảnh giới Linh Tịch hậu kì sẽ rút ngắn được không ít thời gian. Mà Hỏa Liên Đan có công hiệu tương tự Mộc Hoa Đan, chẳng qua chỉ hữu hiệu đối với Hỏa hệ tu tiên giả mà thôi.

Mà Thanh Lương Đan là loại linh đan giúp củng cố tâm cảnh của tu tiên giả, sau khi dùng không những phá giải được rất nhiều tà thuật mê hoặc tâm thần, mà còn có thể tránh cho trong quá trình tu luyện bị tẩu hỏa nhập ma. Hồi Xuân Đan là linh đan cứu mạng, được xưng tụng là chỉ cần còn một hơi thở, vô luận đã bị bao nhiêu thương thế nghiêm trọng đều có thể chữa khỏi. Tử Ngọc Cao thì càng là linh đan quan trọng dùng để trị

https://thuviensach.vn

ngoại thương, có hiệu quả với xương cốt. Bách Giải Đan giải được thiên hạ bách độc, mà Hoàn Linh Đan cũng có hiệu quả củng cố cảnh giới linh khí trong cơ thể tu tiên giả.

- Cái giá này xem ra cũng rất công bình

Từ Thanh Phàm hơi gật đầu nói, nhưng khi Tuế Thủ vừa lộ ra vẻ mặt vui mừng, Từ Thanh Phàm lại nói:

- Chỉ là lần này vãn bối đến đây chủ yếu là tìm kiếm một ít pháp khí vừa tay, linh đan tạm thời cũng không cần tới, với lại Bích Nhãn Vân Đề Thú là của điệt nữ Đình Nhi. Vãn bối cũng không có quyền đem nó trao đổi mua bán.

Nghe được từ Thanh Phàm nói, sắc mặt lão trở lên trầm xuống, nhưng kiêng kị Từ Thanh Phàm là môn hạ của Lục đại thánh địa nên không dám tức giận, chỉ cười khổ mà nói:

- Vậy tiểu hữu mới vừa rồi hỏi giá cả là đang trêu chọc ta sao?

Chứng kiến bộ dáng không dám tức giận của Tuế Thủ, Từ Thanh Phàm mỉm cười, quay lại nói với Đình nhi:

- Đình nhi, cửu thúc có một số việc muốn làm, người mang theo Tiểu Bích đến một bên chơi đi.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, Đình Nhi nhu thuận gât đầu, sau đó ôm Tiểu Bích hướng một bên đi tới.

Chứng kiến Đình Nhi mang Tiểu Bích đi xa, Từ Thanh Phàm mới vừa cười vừa nói:

- Mặc dù vãn bối không thể bán đi tiểu Bích Nhãn Vân Đề Thú nọ, nhưng trong tay lại có một viên nội đan của Bích Nhãn Vân Đề Thú trưởng

https://thuviensach.vn

thành. Không biết tiền bối có thấy hứng thú không vậy?

Vừa nói, Từ Thanh Phàm đem nội đan Bích Nhãn Vân Đề Thú lúc trước lấy được đưa ra trước mặt lão . Mời vừa rồi sở dĩ Từ Thanh Phàm không có xuất ra khối nội đan này, chính là sợ Tiểu Bích phát hiện nội đan của mẫu thân nó trong tay mình sẽ lại nổi giận. Cho nên sau khi Đình Nhi đem Tiểu Bích mang ra xa, Từ Thanh Phàm mới đem nội đan này ra.

Nhìn khối nội đan to như nắm tay đang tỏa ra lam vụ trước mắt này, lão giả nhận ra đúng là nội đan của Bích Nhãn Vân Đề Thú trưởng thành, không khỏi lộ ra vẻ vui mừng. Đem khối nội đan này, dùng phương pháp luyện chế đặc thù, cũng có thể dùng để tìm kiếm linh thảo. Mặc dù so với bản thân Bích Nhãn Vân Đề Thú kém hơn không ít, nhưng đối với Dược Vương Cốc cũng là sự trợ giúp to lớn.

Cuối cùng, lão giả cùng Từ Thanh Phàm đạt được giao dịch. Lão giả dùng số lượng linh đan đã nói cùng với một lọ Kim Linh Đan trao đổi lấy nội đan của Bích Nhãn Vân Đề Thú. Kim Linh Đan là Từ Thanh Phàm yêu cầu lão giả đặc biệt thêm vào, hắn muốn đưa nó cho Kim Thanh Hàn dùng.

Sau khi giao dịch xong, Từ Thanh Phàm cáo biệt lão giả, chuẩn bị cùng Đình nhi rời đi nhưng lại nghe lão giả đột nhiên nói:

- Tiểu hữu mới vừa rồi nói lần này đến đây muốn tìm một ít pháp khí tốt phải không?

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 41: Luyện Khí

- Tiểu hữu vừa rồi nói muốn đến đây trao đổi pháp khí?

Khi chuẩn bị rời đi, Tuế Thủ ở phía sau đột nhiên hỏi.

Nghe lão nói, Từ Thanh Phàm ngạc nhiên quay lại, không biết lão hỏi vậy làm gì, nhưng vẫn gật đầu nói:

- Đúng là như vậy, vãn bối trong tay vẫn chưa có pháp khí nào tốt, cho nên muốn đến đây tìm vài món pháp khí, tiền bối có chỉ bảo gì sao?

Tuế Thủ nghe xong vấn đề của Từ Thanh Phàm nhưng không trả lời ngay, mà chỉ tủm tỉm cười hỏi tiếp:

- Tiểu hữu đã có một con Bích Nhãn Vân Đề Thú nhỏ, lại có nội đan của Bích Nhãn Vân Đề Thú trưởng thành. Chắc rằng trước đây đã từng liệp sát một con Bích Nhãn Vân Đề Thú trưởng thành phải không?

- Đúng vậy

Sau khi nghe Tuế Thủ nói, Từ Thanh Phàm mặc dù trong lòng nghi hoặc, nhưng vẫn gật đầu:

- Con Bích Nhãn Vân Đề thú đó có mối hận diệt tộc với vãn bối.

Tuế Thủ lại hỏi:

https://thuviensach.vn

- Trên người Bích Nhãn Vân Đề thú rất nhiều nguyên liệu trân quý, tiểu hữu có lấy được hết không vậy?

Nghe được câu hỏi này của Tuế Thủ, Từ Thanh Phàm có hơi chút do dự, phải biết rằng trên người Bích Nhãn Vân Đề thú có rất nhiều nguyên liệu cho dù ở tu tiên giới cũng vô cùng trân quý, mà đạo lý của quý phải giấu giữ thì ở tu tiên giới hay phàm tục cũng đều như nhau. Nhưng Từ Thanh Phàm cuối cùng cũng gật đầu thừa nhận, dẫu sao Tuế Thủ cũng đã đoán được vài phần.

Thấy Từ Thanh Phàm gật đầu, Tuế Thủ cười hỏi:

- Vậy tiểu hữu định xử lý những nguyên liệu đó như thế nào?

- Như thế nào? Tiền bối đối với những nguyên liệu này cũng thấy hứng thú sao?

Vãn bối chỉ muốn dùng những nguyên liệu đó để đổi lấy một ít pháp khí, hơn nữa linh đan trên người cũng đã đủ dùng, cho nên sợ rằng không thể cùng tiền bối tiếp tục giao dịch rồi.

Từ Thanh Phàm thản nhiên nói.

Nghe câu trả lời của Từ Thanh Phàm, Tuế Thủ đầu tiên là khoát tay sau đó mỉm cười nói:

- Tiểu hữu đừng hiểu lầm, những nguyên liệu này, ngoại trừ máu và con mắt của Bích Nhãn Vân Đề thú, thì những thứ khác đều không thể dùng để luyện dược, ta và ngươi cũng không cần phải giao dịch tiếp. Huống chi trên người của ta cũng không còn nhiều đan dược. Cho dù muốn trao đổi cũng không đủ. Tuy nhiên ta có một vị lão hữu đối với thuật luyện khí vô cùng tinh thông. Tiểu hữu người có bằng lòng để cho hắn giúp ngươi đem những nguyên liệu này luyện thành pháp khí không? Dù sao các loại nguyên liệu trên người Bích Nhãn Vân Đề Thú cũng đều rất tốt, dùng

https://thuviensach.vn

chúng để tế luyện thành pháp khí so với việc dùng để trao đổi pháp khí có khi còn lời hơn đó.

Nghe được Tuế Thủ nói, Từ Thanh Phàm trong lòng hơi động, theo như lời lão nói, giá trị nguyên liệu trên người Bích Nhãn Vân Đề Thú khi được luyện thành pháp khí uy lực sẽ rất to lớn, so với dùng chúng để trao đổi pháp khí thì có lời hơn, nhưng Từ Thanh phàm vẫn có chút do dự hỏi:

- Không biết vị tiền bối ấy lúc này đang ở đâu? Nếu luyện khí thì giá cả như thế nào?

Từ Thanh Phàm biết, bây giờ trên người hắn ngoại trừ nguyên liệu từ Bích Nhãn Vân Đề thú cùng với cây linh chi ngàn năm ở Từ gia trại, thì cơ bản cũng không có đồ gì giá trị. Mặc dù nhưng năm gần đây Từ Thanh Phàm nhờ có sư môn ban cho mà cũng tích lũy được hơn trăm khối linh thạch. Ngoài việc quá ít không nói, thì người ta cũng chưa chắc đã để ý đến nhưng linh thạch cấp thấp đó của Từ Thanh Phàm.

Nhìn vẻ lo lắng của Từ Thanh Phàm, Tuế Thủ mỉm cười thần bí nói:

- Người này ở ngay trong phường thị, mở quán chuyên môn phụ trách luyện khí miễn phí cho người khác. Chỉ cần người trong tay có nguyên liệu luyện khí là được, điểm ấy tiểu hữu không cần phải lo lắng.

- Luyện khí miễn phí giúp mọi người?

Từ Thanh Phàm không tin hỏi lại, hắn không thể tin được trên thế giới này còn có tu tiên giả hảo tâm đến như vậy.

Thấy vẻ mặt không thể tin của Từ Thanh Pham, Tuế Thủ cười cười giải thích:

- “Luyện Khí môn” chỉ có duy nhất một vị truyền nhân, đối với việc luyện khí vô cùng si mê, nhưng bởi vì trong tay không có nguyên liệu, cho

https://thuviensach.vn

nên hàng năm đều ở tại phường thị này luyện khí miễn phí cho người khác. Lần này ta đến là xem thuật luyện khí của hắn tiến đến đâu rồi. Chỉ là hắn mặc dù luyện khí miễn phí cho người khác, nhưng vẫn có ba quy củ.

- Sao? Là những quy củ gì vậy?

Từ Thanh Phàm tò mò hỏi.

- Vị lão hữu luyện khí của ta tu vi rất cao, nhãn giới cũng cực cao, cho nên trừ phi nguyên liệu trong tay ngươi kì lạ trân quý, nếu không hắn tuyệt sẽ không giúp ngươi luyện khí, đây là quy củ thứ nhất; Hơn nữa vị đạo hữu này khi luyện khí sẽ không làm theo ý khách hàng, muốn luyện chế ra pháp khí gì hoàn toàn do hắn quyết định, đây là quy củ thứ hai; Nhưng hai cái đầu cũng không phải là trọng yếu nhất. Quan trọng nhất là vị lão hữu này cũng không phải thật tình muốn luyện khí cho người khác, mà là qua đó để thăm dò tu vi luyện khí của bản thân. Cho nên khi hắn luyện khí cho người khác thường nghĩ ra những phương pháp luyện khí kỳ lạ. Chính vì như vậy, khi hắn luyện khí thường xuyên gặp phải thất bại, thường những nguyên liệu trân quý mà người nhờ luyện khí vất vả tìm được đều bị hắn lãng phí không còn gì, thậm chí đến cuối cùng cũng vẫn như ban đầu, một kiện pháp khí cũng không có. Người cầu hắn luyện khí cũng không được oán hận hắn. Đây là chính là quy củ thứ ba. Nhưng pháp khí của người này luyện một khi thành công, thì uy lực so với những người khác luyện thường mạnh hơn ba phần.

Tuế Thủ chậm rãi giải thích, nói xong thì yênlặng nhìn Từ Thanh Phàm, chờ quyết định của hắn.

Nghe xong Tuế Thủ nói, Từ Thanh Phàm rơi vào trầm tư. Đối với điều quy củ thứ nhất hắn cũng không lo lắng, dù sao nguyên liệu trên người Bích Nhãn Vân Đề Thú tại tu tiên giới cũng tính là hiếm thấy, như vậy lão hữu như Tuế Thủ nói này khi nhìn thấy nhất định sẽ đồng ý giúp mình luyện khí. Về quy củ thứ hai Từ Thanh Phàm cũng không quan tâm, hắn

https://thuviensach.vn

đối với luyện khí một chút cũng không thông, đương nhiên cũng không thể đưa ra ý kiến gì. Nhưng đối với quy củ thứ ba thì trong lòng hắn có chút cố kị, nguyên liệu trên người Bích Nhãn Vân Đề Thú này quả thật trân quý, nếu như vì bị người khác dùng làm thí nghiệm những ý tưởng mới mà lãng phí thì thật đáng tiếc, hơn nữa Từ Thanh Phàm lần này đến đây đổi pháp khí cũng không muốn bị thất bại.

Nhưng Từ Thanh Phàm lại nghĩ, nếu như dùng những nguyên liệu này để trao đổi, nhiều nhất cũng chỉ có thể đổi được từ bốn đến năm kiện pháp khí nhân giai cao cấp, mà hiện tại trong tay Từ Thanh Phàm nguyên liệu luyện khí có rất nhiều, một cây tiêm giác của Bích Nhãn Vân Đề thú, hai khối răng nanh, đều là nguyên liệu luyện chế pháp khí công kích rất tốt, mà lân phiến màu xanh lại càng nhiều, ít nhất có thể luyện ra ba kiện pháp khí phòng ngự, mặt khác còn có bốn cái chân của Bích Nhãn Vân Đề Thú cùng với hai con mắt cũng đều có thể dùng.

Cho dù những nguyên liệu đó có bị lãng phí hơn phân nửa, cũng vẫn có thể luyện chế ra ba kiện pháp khí. Hơn nữa theo như Tuế Thủ đã nói, lão hữu của hắn khi luyện chế pháp khí thành công thì uy lực so với các pháp khí bình thường khác lợi hại hơn ba phần.

Nghĩ đến đây, Từ Thanh Phàm vừa cười vừa nói:

- Đã như vậy, vãn bối nguyện ý thử một lần.

Thấy ánh mắt thản nhiên của Từ Thanh Phàm, Tuế Thủ trong mắt chợt lóe lên vẻ thích thú:

- Tiểu hữu quả thật khí phách, vậy chúng ta đi tìm hắn thôi.

Vừa nói, Tuế Thủ đi trước, hướng về trong ngõ ngách hẻo lánh nhất của phường thị. Còn Từ Thanh Phàm dùng “Truyền Âm thuật” thông chi cho Đình Nhi ở phía sau, rồi cũng hướng theo Tuế Thủ mà đi tới.

https://thuviensach.vn

- Tuế Thủ tiền bối, xin hỏi vị tiền bối luyện pháp khí kia xưng hô như thế nào?

Lúc này Từ Thanh Phàm hướng Tuế Thủ hỏi.

- Ngươi gọi hắn là Lão khất cái là được.

Tuế Thủ không thèm để ý tùy tiện nói ra.

- Lão khất cái?

Từ Thanh Phàm nghi hoặc hỏi lại.

- Tên này trước khi vào giới tu tiên thì đích thực là một tên ăn mày, sau khi tu tiên vẫn mặc trang phục của kẻ ăn mày. Cho nên những người quen biết đều gọi hắn là Lão khất cái.

Tuế Thủ cười ha hả giải thích.

Trong khi đang nói chuyện, hai người đã đi tới trước một quầy hàng tại một góc trong phường thị, Từ Thanh Phàm thấy Tuế Thủ ngừng cước bộ cũng ngừng lại, định thần nhìn lại quầy hàng nọ, chỉ thấy quầy hàng trước mặt này có vẻ rất khác so với các quầy hàng mà hắn thấy trước đó. Một lớp tro bụi phủ đầy trên mặt đất trước quầy hàng, nhưng trên mặt không hề có bày thứ gì, chỉ có hai chữ viết to vẻ cuồng loạn - “Luyện khí”.

Phía sau quầy hàng có một lão giả, lão giả này mặc dù thân hình cao lớn, nhưng mặt mày xanh xao, tóc tai bù xù, quần áo trên người cũng rách nát, con mắt đục ngầu, nếu như không phải Từ Thanh Phàm cảm nhận được tu vi trên người hắn không dưới Linh Tịch hậu kỳ, quả thực sẽ nghĩ lão giả này là một lão phàm nhân khất cái.

Tuế Thủ vừa đi tới gần lão giả trước mặt, vừa cười nói:

- Lão khất cái, ta đưa khách đến cho lão đây.

https://thuviensach.vn

Nhưng Lão khất cái sau khi thấy Tuế Thủ đi tới trước mặt mình, cũng không có chút phản ứng, chỉ có con mắt hơi động, nhàn nhạt nói:

- Ngươi có thể mang đến cho ta khách nhân gì chứ, sẽ lại không giống như lần trước chỉ tìm được có ba cân huyền thiết với hai lượng tinh kim đòi ta giúp luyện pháp khí, coi ta là đứa ngốc sao?

Khi lão khất cái nói chuyện, âm thanh lúc cao lúc thấp, giọng điệu có chút quái dị, không chút cố kị Từ Thanh Phàm đứng bên cạnh.

Nghe được lời của Lão khất cái, nhưng Tuế Thủ không hề tức giận, vẫn cười tủm tỉm nói:

- Khách nhân lần này so với lần trước khác nhau rất lớn a. Ta vừa mới từ tay tiểu hữu này đổi được một viên nội đan của Bích Nhãn Vân Đề thú đó.

Nghe Tuế Thủ nói, đôi mắt vốn đang lim dim của Lão khất cái liền trợn to, trong mắt ánh lên một tia khiếp người, nhưng không liếc về Tuế Thủ một cái, mà nhìn chằm chằm từ Thanh Phàm nói:

- Nguyên liệu khác trên người Bích Nhãn Vân Đề thú ngươi có thu được không?

Từ Thanh Phàm hơi gật đầu, thản nhiên vừa cười vừa nói:

- Lấy được một ít.

- Đó là những cái gì?

Nghe Từ Thanh Phàm trả lời, Lão khất cái trên mặt hiện lên một tia kích động, giống như một tiểu hài tử vừa tìm ra trò chơi mà mình vô cùng hứng thú.

https://thuviensach.vn

- Một cây tiêm giác, hai chiếc răng nanh, hai con mắt, bốn chân, còn có hơn ba nghìn phiến thanh lân.

- Đưa đây!

Lão khất cái nghe xong không ý kiến, đưa tay nói với Từ Thanh Phàm.

Thấy bộ dáng lúc này của Lão khất cái, Từ Thanh Phàm trong lòng không khỏi cảm thấy buồn cười, nhưng cũng biết Lão khất cái là một người si mê luyện khí đạo, một khi gặp phải nguyên liệu trân quý sẽ hưng phấn vô cùng, cho nên cũng không để ý, đem nguyên liệu lấy được trên người Bích Nhãn Vân Đề thú đặt xuống trước mặt Lão khất cái.

Thấy trước mặt mình đột nhiên xuất hiện nhiều nguyên liệu trân quý như vậy, hô hấp Lão khất cái trở lên dồn dập, trong mắt tinh quang chớp động, tựa hồ trong nháy mắt nghĩ ra vô số ý tưởng luyện khí. Tiếp theo Lão khất cái không nói một tiếng, một cái Tụ Lý Càn Khôn đã đem toàn bộ nguyên liệu thu lại, sau đó đứng lên xoay người hướng ra phía ngoài bước nhanh tới.

Ngay lúc Từ Thanh Phàm tưởng rằng Lão khất cái đang định chiếm đoạt nguyên liệu của mình, thì Lão khất cái đang đi dường như chợt nhớ ra cái gì, xoay người lại hướng Từ Thanh Phàm hỏi:

- Được rồi, tiểu tử, ngươi biết ta luyện khí cho người khác có ba quy củ không? Cho nên luyện khí thất bại cũng đừng trách ta.

- Vãn bối biết, Tuế Thủ tiền bối có nói trước cho vãn bối, dù lần này luyện khí có kết quả như nào, vãn bối tuyệt không một câu oán hận.

Nghe được Từ Thanh Phàm nói, Lão khất cái hơi gật đầu nói:

- Một tháng sau tới nơi này tìm ta.

https://thuviensach.vn

Nói xong, Lão khất cái quay sang Tuế Thủ hỏi:

- Người không cần ta giúp luyện khối nội đan Bích Nhãn Vân Đề thú nọ thành một viên "Minh Linh Châu" sao?

Tuế Thủ nghe được lão khất cái hỏi, hơi sửng sốt, nhưng lập tức cười nói:

- Bỏ đi, nội đan Bích Nhãn Vân Đá thu ta chỉ có một viên, cho ngươi luyện lỡ phá hủy mất của ta thì làm sao? Ta tìm người khác giúp ta luyện hóa cho chắc.

Nghe được Tuế Thủ nói, Lão khất cái hừ lạnh một tiếng, cũng không nói gì thêm, xoay luôn người rời đi, từ đầu tới cuối cũng không hỏi Từ Thanh Phàm xem tên của vị khách hàng là gì.

Thấy thái độ của Lão khất cái, Tuế Thủ có chút xấu hổ với Từ Thanh Phàm, nói:

- Tiểu hữu không nên để ý, Lão khất cái này mỗi lần trước khi luyện khí đều có cái bộ dáng này.

Từ Thanh Phàm nhìn chăm chú bóng lưng rời đi của Lão khất cái, thản nhiên vừa cười vừa nói:

- Vị tiền bối này si mê thuật luyện khí như vậy, đúng là một vị kỳ nhân, vãn bối dĩ nhiên không để bụng.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 42: Xuất Khí

Sau khi lão khất cái rời khỏi, Từ Thanh Phàm quay qua tạ ơn Tuế Thủ bởi lời giới thiệu của lão, cũng là nói lời từ biệt. Tuế Thủ lúc này cũng đang nóng lòng đem khỏa nội đan của Bích Nhãn Vân Đề Thú đi luyện chế thành pháp khí trợ giúp mình tìm kiếm linh thảo cùng thí dược (thử nghiệm đan dược). Cho nên sau khi hướng Từ Thanh Phàm hẹn có dịp nhàn rỗi sẽ đến Dược Vương Vốc đàm đạo, lão cũng nhanh chóng rời đi khỏi phường thị.

Từ Thanh Phàm đợi đến khi Tuế Thủ đi cũng chậm rãi bước về vị trí của Đình Nhi. Nhưng khi đến nơi lại không thấy bóng dáng của Đình Nhi xung quanh, hắn không khỏi nhíu mày. Từ Thanh Phàm biết Đình Nhi không phải là loại tiểu hài nghịch ngợm thích chạy loạn, để nàng ở đây chờ hắn thì Đình Nhi tuyệt đối sẽ lẳng lặng chờ đợi. Nhưng hiện tại Đình Nhi không có ở đây, có khi nào là gặp phải chuyện gì?

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm trong lòng không khỏi lo lắng. Ngay lúc hắn bắt đầu tìm kiếm chung quanh thân ảnh của Đình Nhi và Tiểu Bích, phường thị vô cùng yên tĩnh đột nhiên từ một góc nào đó đột nhiên truyền đến một trận huyên náo, trong đó hình như còn nghe cả tiếng kêu của Tiểu Bích, nhưng rồi lập tức lại yên tĩnh đi. Từ Thanh Phàm không chút do dự bước nhanh về phía phát ra âm thanh huyên náo vừa rồi.

Lúc Từ Thanh Phàm đến nơi thì phát hiện Đình Nhi đang đứng lẳng lặng ở nơi đó, khóe miệng mơ hồ chảy ra một tia máu, sắc mặt tái nhợt,

https://thuviensach.vn

khăn che mặt trên đầu không biết đã bị rơi ra từ lúc nào. Còn Tiểu Bích thì yên lặng nằm dưới chân Đình Nhi, không nhúc nhích, tựa hồ đã hôn mê.

Ở trước mặt Đình Nhi, một gã đạo nhân cằm mang chòm râu đang nhắm mắt ngồi xuống, ước chừng có tu vi Linh Tịch trung kì. Lúc phát hiện có người đi đến, hắn chỉ mở mắt nhàn nhạt liếc qua một cái, phát hiện Từ Thanh Phàm chỉ là một cái Linh Tịch sơ kì, trên mặt hiện lên tia buông lỏng cùng thần sắc có vẻ khinh thường. Tiếp theo hắn lại tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần. Hàng quán trước mắt đạo nhân thì bày ra vài món linh dược, tuy rằng xa xa kém khối ngàn năm linh chi trong người Từ Thanh Phàm, nhưng xem ra cũng là có giá trị xa xỉ.

Chứng kiến tình cảnh trước mặt, Từ Thanh Phàm trong lòng cũng đại khái hiểu được chuyện vừa mới phát sinh. Bích Nhãn Vân Đề Thú là yêu thú thích ăn linh dược, nhất định là Tiểu Bích phát hiện ở đây xuất hiện nhiều linh dược, nhịn không được muốn trộm ăn. Nhưng bị đạo nhân phát hiện đánh cho bất tỉnh, mà Đình Nhi thì hoặc là do đứng quá gần, hoặc là muốn cứu Tiểu Bích mà cũng chịu một ít thương tổn.

Mặc dù biết là phía mình không đúng, nhưng Từ Thanh Phàm cũng không nhịn được nổi lên một trận tức giận. Lấy tu vi của tên đạo nhân trước mắt này, có thể dễ dàng vây khốn Tiểu Bích mà không thể phạm đến Đình Nhi chút nào. Nhưng hắn lại không chỉ đánh Tiểu Bích bất tỉnh mà còn làm bị thương đến Đình Nhi, rõ ràng là cố tình.

Với Từ Thanh Phàm, Đình Nhi không chỉ là một câu hứa hẹn của chình mình với đường huynh Từ Lâm, mà còn là thân nhân duy nhất còn lại trên đời của hắn. Trừ phi Đình Nhi phạm vào sai lầm đại ác, nếu không hắn không tha cho bất cứ kẻ nào thương tổn Đình Nhi.

Cho nên Từ Thanh Phàm sau khi đến nơi để ý không chút nào đến tên đạo nhân đang chờ hắn đến cáo lỗi, mà là trước đến bắt mạch Đình Nhi. Sau khi phát hiện chỉ là chấn động nhẹ, nội tạng cũng không có thương tổn

https://thuviensach.vn

bao nhiêu, hắn mới thở dài một hơi, nhưng cũng hướng vào nội thể Đình Nhi truyền một ít Ất Mộc linh khí. Tiếp theo Từ Thanh Phàm lại nhặt sa che mặt rơi phía xa xa đất lên, đội lại cho Đình Nhi, cuối cùng mới hướng Tiểu Bích đang nằm truyền linh khí làm nó tỉnh lại.

Tiểu Bích sau khi tỉnh lại đầu tiên là mở to con mắt, mờ mịt nhìn bốn phía, phát hiện tên đạo nhân kia thì không khỏi rít gào một trận, hướng về tên đạo nhân nọ xông đến. Bích Nhãn Vân Đá Thú tập tình nhớ cừu cùng hung bạo hiển lộ không thể nghi ngờ.

- Hừ!

Chứng kiến cử động của Tiểu Bích, Từ Thanh Phàm hơi hừ lạnh một tiếng. Không thể không nói, trải qua mấy ngày bị Từ Thanh Phàm mang theo phi hành, Tiểu Bích đối với hắn hơi kính sợ. Nghe được tiếng Từ Thanh Phàm, thân hình nó liền dừng lại, do dự một hồi rồi chạy đến dưới chân của Đình Nhi, phát ra tiếng kêu “ô ô” tỏ vẻ ủy khuất. Đình Nhi khom người đem Tiểu Bích ôm vào trong lòng, không ngừng an ủi, chỉ là ánh mắt trong trẻo lạnh lùng nhìn chằm chằm Từ Thanh Phàm phảng phất muốn nhiều hơn một thứ gì đó, nhưng hình như cũng không có gì biến hóa, làm người ta không thể suy xét.

Nhưng Từ Thanh Phàm cũng không hướng Tiểu Bích liếc mắt lần nào, mà trực tiếp đi đến trước mắt đạo nhân, nhẹ giọng nói:

- Các hạ xưng hô thế nào?

Mới vừa rồi Từ Thanh Phàm biểu hiện không để ý đến hắn đã làm đạo nhân trong lòng tức giận không thôi. Chứng kiến Từ Thanh Phàm rốt cuộc hướng mình hỏi, đạo nhân hừ lạnh một tiếng, đáp:

- Tại hạ Huyền Linh Giáo, hộ pháp Điền Hoàn, xin hỏi các hạ xưng hô thế nào?

https://thuviensach.vn

Huyền Linh Giáo, giáo phái này trước Từ Thanh Phàm cũng đã từng nghe qua. Môn phái này thực lực so với Dược Vương Cốc còn yếu hơn một chút, mặc dù trong tu tiên giới cũng có chút thanh danh nhưng cũng còn xa để Từ Thanh Phàm đặt vào trong mắt.

Ngay khi Từ Thanh Phàm tính báo sư môn danh hào, đột nhiên trong lòng chợt động. Điền Hoàn này lúc chứng kiến tu vi mình không bằng hắn nên đã biểu hiện ung dung cùng khinh thường, người này nhất định là một kẻ bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh. Nếu mình đem báo lai lịch sư môn ra, sợ rằng người này khiếp sợ uy danh Cửu Hoa Môn sẽ không dám ra tay với mình, nhưng Từ Thanh Phàm hiện tại lại đang muốn giáo huấn Điền Hoàn này một chút, vì Đình Nhi trút giận. Vì vậy, hắn thản nhiên nói:

- Tại hạ Từ Phàm.

Vì đề phòng Điền Hoàn từ tên mình nghe ra huyền cơ, Từ Thanh Phàm dùng tên trước đây của mình.

Nghe được Từ Thanh Phàm xưng danh xong, Điền Hoàn trong lòng hơi buông lỏng. Mới vừa rồi con Bích Nhãn Vân Đề Thú trộm ăn linh dược của hắn, làm hắn giận dữ đem Bích Nhãn Vân Đề Thú đánh bất tỉnh đi, hơn nữa lại ngộ thương đến tiểu cô nương bên cạnh. Nhưng sau khi ra tay, Điền Hoàn lại hối hận. Bích Nhãn Vân Đề Thú này hiển nhiên là linh thú của một vị tu tiên giả, còn tiểu cô nương trước mắt này trên mặt có đồ án quỷ dị nhưng lại rõ ràng là một phàm nhân. Nhưng có thể đến phường thị của tu tiên giả này có lẽ là được người dắt đến, mà hắn ra tay nếu chẳng may đắc tội đến vị cao thủ nào đó sợ rằng tai hại lớn. Nhưng sau khi chứng kiến người đến chỉ có tu vi Linh Tịch sơ kì, Điền Hoàn trong lòng không khỏi nhẹ thở phào. Sau đó khi Từ Thanh Phàm tự báo thân phận mà không nhắc gì đến chính mình môn phái, càng làm cho hắn tưởng rằng Từ Thanh Phàm là một vị tán tu, trong lòng càng thêm khinh thị. Cho nên khi Từ Thanh Phàm vừa nói xong, hắn liền ngạo mạn nói:

https://thuviensach.vn

- Linh thú của các hạ mới vừa rồi suýt nữa ăn mất linh dược của ta.

Ngụ ý của hắn là muốn Từ Thanh Phàm hướng chính mình xin lỗi.

Nghe được lời nói ngạo mạn của Điền Hoàn, Từ Thanh Phàm biểu tình vẫn điềm đạm như cũ, đối với đối phương hơi hơi cúi người hành lễ, nói:

- Tại hạ quản thúc không nghiêm, đem lại phiền toái cho các hạ, hướng tới các hạ bồi lỗi.

Điền Hoàn nghe được lời này, trên mặt thần sắc ngạo mạng càng thêm rõ ràng. Đúng lúc này, lời nói của Từ Thanh Phàm lại xoay chuyển:

- Bất quá lấy tu vi của các hạ không thể tạm thời giam trụ tiểu thú nọ sao? Tại sao không những đả thương nó lại còn ngộ thương điệt nữ của ta?

Nghe được lời sau của Từ Thanh Phàm, Điền Hoàn trong mắt tinh quang lóe lên, khí thế trên người hốt nhiên phát ra, nhìn chằm chằm Từ Thanh Phàm chậm rãi nói:

- Nói như vậy các hạ là đang hỏi tội ta sao?

Từ Thanh Phàm thản nhiên đáp:

- Không dám, mới vừa rồi tại hạ đã vì lỗi của tiểu thú nọ hướng các hạ xin lỗi. Chỉ cần các hạ hướng điệt nữ bị ngộ thương của ta xin lỗi, ngươi ta hai người liền không có chuyện gì nữa.

Điền Hoàn gắt gao nhìn chằm chằm Từ Thanh Phàm, dường như đối với lời nói của Từ Thanh Phàm cảm giác không thể tin được. Hồi lâu mới chậm rãi nói ra:

- Nếu như ta không đồng ý thì sao?

https://thuviensach.vn

Có một số tu tiên giả tự xem mình là thần tiên trong con mắt của phàm nhân. Bắt họ hướng đến một phàm nhân mà xin lỗi không thể nghi ngờ là một chuyện cực kì mất thể diện, đối với Điền Hoàn thì càng đúng như thế.

Nghe được Điền Hoàn nói, Từ Thanh Phàm nhẹ nhàng cười, thản nhiên nói:

- Vậy thì ta chỉ có thể cùng các hạ luận bàn một hồi.

Điền Hoàn phút chốc giận dữ mà cười, nói:

- Chỉ bằng vào ngươi cũng muốn đấu pháp với ta sao?

Phải biết rằng đồng cấp tán tu cùng tu sĩ môn phái thực lực chênh lệch thật lớn. Trước không nói sở tu công pháp huyền diệu cao thấp ra sao, môn phái sư môn thường thường ban cho đệ tử pháp khí để sử dụng. Còn tán tu thì thường rất hiếm sở hữu pháp khí, cho dù có phẩm bậc pháp khí cũng sẽ không cao. Đương nhiên, đệ tử của danh môn đại phái cùng tiểu môn phái cũng là chênh lệch như thế.

Cho nên chứng kiến một "tán tu" tu vi không bằng chính mình, đương nhiên dám hướng mình khiêu chiến, Điền Hoàn mới có cảm giác không tưởng tượng nổi. Điền Hoàn sở dĩ nhận định Từ Thanh Phàm là tán tu, bởi vì phàm là đệ tử của xuất ngoại đều mặc phục sức thống nhất đại biểu cho môn phái mình. Từ Thanh Phàm từ sau cuộc chiến ở Nam Hoang, kiện khoan bào của Cửu Hoa Môn phát cho đã quá mức rách nát, cho nên đã sớm thay ra. Hiện tại chỉ là mặc một bộ phục sức bình thường mua tại thế tục.

- Có đủ tư cách không qua một hồi sẽ biết!

Đối với lời nói khinh thị của Điền Hoàn, Từ Thanh Phàm bộ dáng thế nhưng không chút nào tức giận, thản nhiên nói.

https://thuviensach.vn

Nói xong, Từ Thanh Phàm đứng tại chỗ, cước bộ vững chắc, ánh mắt điềm tĩnh nhìn Điền hoàn, bộ dáng để tùy tiện hắn công kích.

Chứng kiến hành động này của Từ Thanh Phàm, Điền Hoàn ngược lại khôi phục lại tỉnh táo. Hắn có thể tu luyện đến cảnh giới này, cùng đảm nhiệm chức hộ pháp trong một môn phái, đương nhiên cũng không phải là hạng người không biết suy nghĩ. Hắn biết Từ Thanh phàm có can đảm hướng chính mình khiêu chiến chắc có chỗ dựa vào, vì vậy cũng lạnh lùng nói:

- Tốt lắm, vậy để tại hạ lãnh giáo một chút đạo hạnh của các hạ.

Vừa nói Điền Hoàn mười ngón tay cũng kết quyết, trước người nhất thời hóa ra mười đoạn kim kiếm, hướng Từ Thanh Phàm rất nhanh công tới. Đồng thời, cũng đột nhiên huyễn hóa ra một kim sắc đại chùy trên đầu Từ Thanh Phàm, hung hăng chém về phía đầu Từ Thanh Phàm. Hắn lần này ra tay chỉ để dò xét Từ Thanh Phàm cho nên xuất thủ cũng lưu lực.

Các tu sĩ khác ở bên cạnh quầy hàng của Điền Hoàn, lúc Từ Thanh Phàm xuất hiên không lâu đã đứng xa xa nhìn hai người tranh đấu, bộ dáng như muốn xem một trận náo nhiệt.

Chứng kiến công kích của Điền Hoàn, Từ Thanh Phàm mỉm cười. Dĩ nhiên đứng yên để tùy ý kim kiếm cùng kim chùy hướng chính mình công kích. Đúng lúc kim kiếm cùng kim chùy xuyên qua thân thể của Từ Thanh Phàm, thân thể của hắn dĩ nhiên bỗng hóa thành hư vô. Điền Hoàn sắc mặt đại biến, nhưng phản ứng cũng đã không kịp. Thân ảnh của Từ Thanh Phàm không biết từ lúc nào đã xuất hiện ở phía sau hắn. ngón tay giữa mang theo một cây nhận thảo, nhẹ nhàng đặt tại trên cổ hắn. Nhàn nhạt nói:

- Ngươi hiện tại có xin lỗi không?

Lúc hỏi Từ Thanh Phàm trong lòng cũng tràn đầy cảm khái, cảm giác được trận chiến này quá dễ dàng. Nhưng bất quá cũng là nhờ vào chính

https://thuviensach.vn

mình thi triển tốc độ cùng thi triển một ảo thuật đã dễ dàng lừa gạt được Điền Hoàn này. Trước hắn còn nghĩ phải đại chiến một hồi, dù sao Điền Hoàn này tu vi so với hắn còn cao hơn ba phần.

Cũng không biết, trãi qua Nội Môn đại hội cùng cuộc chiến ở Nam Hoang, Từ Thanh Phàm có kinh nghiệm thực chiến đã vượt xa tu sĩ bình thường. Còn Điền Hoàn nếu có một điểm kinh nghiệm thì trong chiến đấu trước chỉ cần thi triển một cái "Thiên Nhãn Thuật", cho dù tốc độ cùng ảo thuật của Từ Thanh Phàm sẽ không dễ dàng lừa gạt hắn.

Bị nhận thảo để ở sau cổ, Điền Hoàn mặc dù hoảng nhưng không loạn, mà là lạnh lùng nói ra:

- Bằng hữu, để ta hướng điệt nhi ngươi xin lỗi cũng có thể. Nhưng sau này Huyền Linh Giáo ta còn gì thể diện.

Điền Hoàn nói ra lời này là muốn đem môn phái của mình ra để tạo áp lực cho Từ Thanh Phàm. Ngay khi Từ Thanh Phàm đang chuẩn bị muốn nói gì đó, chỗ đám đông đột nhiên vang lên thanh âm kinh ngạc của Triệu Thanh Hiên:

- Từ sư đệ, ở đây xảy ra chuyện gì?

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 43: Hồi Sơn

- Từ sư đệ, ngươi sao lại ở chỗ này? Xảy ra chuyện gì?

Ngay khi Từ Thanh Phàm còn đang phân vân thì giọng của Triệu Thanh Hiên đột nhiên vang lên ở trong đám người.

Nghe được giọng Triệu Thanh Hiên, Từ Thanh Phàm khẽ thở dài. Hắn biết lần này đã không có cách nào giáo huấn Điền Hoàn. Bởi vì một khi Triệu Thanh Hiên xuất hiện, thận phận đệ tử Cửu Hoa Môn của mình sẽ bại lộ. Lấy tính cách của Điền Hoàn tuyệt đối sẽ không đi đắc tội với Cửu Hoa Môn. Nhìn thấy Triệu Thanh Hiên hướng phía mình đi tới, Từ Thanh Phàm khẽ cười khổ một tiếng. Sau đó thu hồi lại ngọn cây đang quấn trên cổ Điền Hoàn, không để ý đến Điền Hoàn đang kinh nghi nhìn Triệu Thanh Hiên, hướng về Triệu Thanh Hiên, chắp tay nói:

- Triệu sư huynh, để cho ngươi chê cười rồi.

Vừa chào hỏi đồng thời Từ Thanh Phàm dùng "Truyền Âm Thuật" giải thích chuyện vừa phát sinh cho Triệu Thanh Hiên.

Nghe xong Từ Thanh Phàm giải thích, Triệu Thanh Hiên liếc nhìn Điền Hoàn một cái rồi cũng dùng "Truyền Âm Thuật" nói với Từ Thanh Phàm:

- Từ sư đệ, nếu tha được thì nên tha đi. Điền Hoàn là đệ tử của Huyền Linh Giáo mà Huyền Linh Giáo nổi tiếng là luôn bao che khuyết điểm của

https://thuviensach.vn

đệ tử mình. Mặc dù Cửu Hoa Môn chúng ta không sợ bọn họ nhưng cũng không cần đắc tội bọn họ.

Tiếp theo lại hướng về phía Điền Hoàn chắp tay nói:

- Vị này chính là Điền sư huynh của Huyền Linh Giáo phải không? Cửu Hoa Môn ta cùng Huyền Linh Giáo luôn có mối giao hảo tốt, trận hiểu lầm này chúng ta cùng cười hòa bỏ qua được chứ?

Nhìn Triệu Thanh Hiên chính mình hướng về phía Điền Hoàn cầu hòa, mặc dù biết rõ hắn là vì tốt cho mình nhưng Từ Thanh Phàm vẫn không nhịn được khẽ nhíu mày. Đối với Từ Thanh Phàm mà nói, Điền Hoàn thương tổn Đình Nhi nhất định phải dạy cho hắn một bài học. Mặc dù Từ Thanh Phàm luôn tuân theo nguyên tắc 'thêm một chuyện không bằng bớt đi một chuyện' nhưng nếu là thân nhân của mình bị thương tổn vậy thì không thể không để ý.

Ở bên kia, Điền Hoàn nhìn Triệu Thanh Hiên vừa xuất hiện ánh mắt không ngừng biến đổi. Triệu Thanh Hiên cùng Từ Thanh Phàm không giống nhau, trên người hắn áo bào màu xanh nhạt cho thấy thận phận đệ tử Cửu Hoa Môn. Cho nên nhìn thấy Triệu Thanh Hiên hướng về phía mình nói chuyện, Điền Hoàn cũng không để ý tu vi của Triệu Thanh Hiên còn kém xa mình, vội vàng đáp lại:

- Đương nhiên, xin hỏi vị ấy đúng là sư đệ của các hạ ở Cửu Hoa Môn?

Điền Hoàn lời nói lúc này có phần nhã nhặn, làm gì còn có nửa phần thái độ cao ngạo như vừa rồi.

- Tại hạ là Triệu Thanh Hiên. Ở Cửu Hoa Môn phụ trách mua sắm đồ vật.

https://thuviensach.vn

Triệu Thanh Hiên vừa giới thiệu bản thân vừa chỉ vào Từ Thanh Phàm cùng Đình Nhi nói:

- Vị này chính là sư đệ của ta Từ Thanh Phàm còn có điệt nữ của hắn Đình Nhi.

- Nguyên lai là Cửu Hoa Môn Triệu sư đệ cùng Từ sư đệ. Vừa rồi tại hạ đã mạo phạm xin hai vị chớ trách tội.

Vừa nói Điền Hoàn cũng không để ý tu vi của mình so với hai người đều cao hơn, cúi đầu hành lễ với hai người.

Nhìn Điền Hoàn khom người hành lễ với mình, Triệu Thanh Hiên liền nói không dám, còn Từ Thanh Phàm ở bên cạnh nhìn Điền Hoàn hành lễ cũng không định gây khó dễ với hắn nữa.

Sau khi cúi người hành lễ với hai người Triệu Thanh Hiên cùng Từ Thanh Phàm, Điền Hoàn đi về phía Đình Nhi, không để ý đến Tiểu Bích đang rít gào, cúi người nói:

- Đình Nhi cô nương, vừa rồi tại hạ không nên ra tay nặng như thế, không chỉ làm bị thương sủng vật còn khiến ngươi bị thương. Là ta không đúng, tại hạ hướng ngươi xin bồi tội.

Nhìn Điền Hoàn không còn vẻ kiêu ngạo như lúc nãy, cúi người khiêm tốn nói, Đình Nhi trên mặt vẫn không có biểu tình gì chỉ quay đầu nhìn Từ Thanh Phàm, tựa như chờ quyết định của hắn.

Nhìn Điền Hoàn hướng về phía Đình Nhi xin lỗi, Từ Thanh Phàm cũng không thể lại gây khó dễ, chỉ có thể chắp tay quay sang Điền Hoàn nói:

- Điền Hoàn sư huynh, vừa rồi ta cũng không đúng, không nên lỗ mãng hướng ngươi khiên chiến.

https://thuviensach.vn

Điền Hoàn khách khí nói:

- Từ sư đệ nói gì vậy, vừa rồi cũng là ta không đúng, không cân nhắc đối với sủng vật cùng điệt nữ của ngươi ra tay. Thật ra đạo pháp của Từ sư đệ đúng là làm cho ta mở rộng tầm mắt. Cửu Hoa Môn không hổ là một trong Lục Đại Thánh Địa, công pháp thật kỳ lạ, lại hướng về phía tâm thần người ta đánh tới, làm cho tại hạ không thể chống lại.

- Điền sư huynh nói đùa rồi.

Từ Thanh Phàm cảm giác Điền Hoàn trong lời nói còn có ý khác, nhưng nhất thời không nghĩ ra chỉ có thể lạnh nhạt khách sáo nói.

Tiếp theo, Điền Hoàn lại quay về phía Từ Thanh Phàm cùng Triệu Thanh Hiên hai người khách sáo nói vài câu, sau đó hướng hai người cáo từ rồi quay người đi luôn.

Nhìn Điền Hoàn rời đi, Từ Thanh Phàm trong lòng đối với hắn có chút kiêng kỵ. Điền Hoàn mặc dù không có kinh nghiệm thực chiến nhưng đối nhân xử thế lại rất biết cách. Khi biết Từ Thanh Phàm là đệ tử Cửu Hoa Môn lập tức hướng Đình Nhi xin lỗi, không hề để ý thân phận tu tiên giả của mình. Cứ như vậy hắn mặc dù đánh mất thể diện nhưng Từ Thanh Phàm cũng không có cách nào chỉ trích hắn, lại càng không thể phá hư quan hệ của Cửu Hoa Môn cùng Huyền Linh Giáo, làm vậy Cửu Hoa Môn có thể mang tiếng xấu lấy uy áp người.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm trong lòng không khỏi hơi bất an. Điền Hoàn nếu như thật sự sợ uy thế của Cửu Hoa Môn thì không sao nhưng nếu như chỉ là ngoài mặt tạm thời lựa chọn khuất phục còn trong lòng lại oán hận, lấy tính cách hắn ngày sau nhất định sẽ tìm cách báo thù.

Khi Từ Thanh Phàm còn đang cau mày nhìn Điền Hoàn rời đi, Triệu Thanh Hiên đột nhiên cười hướng Từ Thanh Phàm hỏi:

https://thuviensach.vn

- Từ sư đệ, ngươi không phải là đang oán hận chuyện ta làm vừa rồi đấy chứ?

Triệu Thanh Hiên mặc dù thực lực bình thường, nhưng nhiều năm qua phụ trách việc mua sắm bên ngoài của Cửu Hoa Môn nên đối nhân xử thế hơn hẳn Từ Thanh Phàm. Nhìn thấy Từ Thanh Phàm cau mày, Triệu Thanh Hiên cũng đã đoán được ý nghĩ trong lòng hắn, không muốn vì việc này mà phá hư quan hệ của mình với Từ Thanh Phàm cho nên Điền Hoàn vừa đi hắn lập tức hỏi.

Bị Triệu Thanh Hiên nhìn rõ ý nghĩ trong lòng, mặt Từ Thanh Phàm không khỏi đỏ lên, dù sao Triệu Thanh Hiên vừa rồi làm rất đúng, vì vậy vội vàng nói:

- Sư đệ ta sao dám, Triệu sư huynh cười chê rồi.

Nhìn thấy Từ Thanh Phàm phủ nhận, Triệu Thanh Hiên cũng không để ý, nhìn Từ Thanh Phàm chăm chú nói:

- Mặc dù ngươi nhập môn sau ta cho nên gọi ta một tiếng sư huynh, nhưng bản lĩnh của ngươi lại hơn xa ta, trong môn phái địa vị cũng cao hơn ta. Vốn ta cũng không có tư cách trách ngươi nhưng hôm nay sư đệ ngươi thật sự rất lỗ mãng.

Nghe Triệu Thanh Hiên nói, Từ Thanh Phàm hơi sửng sốt nói:

- Xin Triệu sư huynh chỉ giáo.

Triệu Thanh Hiên nói:

- Sư đệ ngươi bảo vệ người thân là rất tốt nhưng lúc sư đệ ngươi rời đi, quản sự không nói ngươi ở bên ngoài nhất định quan hệ tốt với mọi người, làm việc thiện sao? Tình thế bên ngoài Cửu Hoa Môn ta không rõ lắm ngươi hẳn là minh bạch. Mặc dù danh tiếng là một trong Lục Đại

https://thuviensach.vn

Thánh Địa của tu tiên giới, nhưng thực lực cũng đã không được như trước đây. Không chỉ yếu hơn nhiều so với năm đại thánh địa còn lại, mà thậm chí một số môn phái khác ở tu tiên giới bây giờ thực lực cũng đã mơ hồ cùng chúng ta ngang hàng. Đáng sợ hơn là rất nhiều môn phái mang tâm ý, định cướp đoạt công pháp tích lũy ngàn năm của chúng ta. Chỉ là những năm gần đây chưởng môn tận lực tìm cách, nhẫn nại chịu đựng làm cho các môn phái khác không có cớ gây hấn, chúng ta mới có thời gian mấy trăm năm nghỉ ngơi khôi phục nguyên khí.

Nói tới đây, Triệu Thanh Hiên thở dài sau đó nói tiếp:

- Mặc dù trải qua mấy năm nghỉ ngơi khôi phục nguyên khí, thực lực của chúng ta đã khôi phục một ít nhưng cũng chỉ đủ để bảo vệ mình thôi. Cho nên khi có đệ tử rời núi, Quản sự đều dạy bảo khi ra ngoài phải quan hệ tốt, tránh để các môn phái khác tìm lý do gây phiền toái cho Cửu Hoa Môn. Lần này sư đệ ngươi may không làm thương tổn Điền Hoàn. Nếu không cho dù không bị môn phái khác lấy đây làm cái cớ gây phiền toái thì để sư môn biết được, ngươi cũng sẽ bị gia tăng trách phạt.

Nghe Triệu Thanh Hiên nói, Từ Thanh Phàm trong lòng chấn động. Trước khi rời đi, Lý Vũ Hàn cùng Thịnh Vũ Sơn đúng là đã nhắc cho Từ Thanh Phàm là một khi xuất môn thì nhất định không nên cùng môn phái khác tranh đấu. Thứ nhất Lý Vũ Hàn cảm giác được lấy tính cách nho nhã điềm đạm của Từ Thanh Phàm không phải là loại người háo thắng nên cũng không có chỉ bảo gì nhiều. Thứ hai Từ Thanh Phàm lúc ấy cũng không có nghĩ cùng người bên ngoài tranh đấu, trong lòng cũng không có để ý nên dần dần lãng quên. Nhưng bây giờ, trải qua lời nói Triệu Thanh Hiên, Từ Thanh Phàm nghĩ lại, đồng thời cũng hiểu được mình vừa rồi quả thực là lỗ mãng.

Vừa rồi Từ Thanh Phàm kì thật còn rất nhiều phương pháp khác để giải quyết chuyện này, nhưng sau khi thấy Đình Nhi bị thương trong lòng tràn đầy phẫn nộ cùng với sự áy náy đối với Đình Nhi. Nên trong lòng thầm

https://thuviensach.vn

nghĩ nhất định phải vì Đình Nhi mà giáo huấn Điền Hoàn. Tính cách điềm đạm thường ngày đã không thấy đâu.

Vì vậy Từ Thanh Phàm cúi người hành lễ đối với Triệu Thanh Hiên, chân thành nói:

- Đa tạ sư huynh dạy bảo.

Nhìn Từ Thanh Phàm khom người thi lễ với mình, Triệu Thanh Hiên vội vàng đỡ lấy hắn, vừa cười vừa nói:

- Sư đệ khách khí rồi, ta nào có dạy bảo cái gì. Chỉ là hay ra ngoài cho nên đối với một số việc rõ ràng hơn ngươi thôi.

Nghe Triệu Thanh Hiên nói như thế, Từ Thanh Phàm cũng không có khách khí nữa, đối với hắn mà nói cảm kích chỉ cần ghi tạc trong lòng là được rồi không nhất thiết phải nói ra ngoài miệng. Vì vậy hắn cũng không nhắc lại chuyện vừa rồi nữa, mà cười hỏi:

- Triêu sư huynh chuyến này thu hoạch như thế nào? Những linh dược sư môn cần đã thu thập đủ chưa?

Nghe Từ Thành Phàm hỏi, Triệu Thanh Hiên cười khổ nói:

- Đúng là mua được một ít nhưng linh dược sư môn cần lại rất nhiều, làm sao thu thập đủ trong một lần được? Ta còn phải đi mấy phường thị nữa mới có thể thu thập đủ.

Nghe Triệu Thanh Hiên nói, Từ Thanh Phàm trong lòng khẽ động nói:

- Triệu sư huynh, ta lần này trong lúc đi Nam Hoang vô tình lấy được một gốc linh chi ngàn năm, sư huynh có muốn lấy không?

Nghe Từ Thanh Phàm nói, Triệu Thanh Hiên mừng rỡ, hỏi:

https://thuviensach.vn

- Sư đệ bằng lòng bỏ đi ư?

Linh chi ngàn năm là một loại linh dược rất khó tìm được, chỉ cần có một gốc cũng đã hơn mười lần linh chi bình thường, có thể giúp Triệu Thanh Hiên bớt đi không ít phiền toái. Triệu Thanh Hiên cũng muốn lấy gốc linh chi này nhưng phát hiện Từ Thanh Phàm còn có một con Bích Nhãn Vân Đá Thú có thể ăn linh dược nên bỏ qua ý nghĩ này. Hơn nữa loại này cao cấp linh dược đối với tu tiên giả cũng là tốt nhất dược phẩm để tăng lên thực lực, nhưng không ngờ là lúc này Từ Thanh Phàm lại chủ động đưa ra.

Triệu Thanh Hiên không biết rằng, Từ Thanh Phàm trong tay lúc này có một lượng lớn linh đan của Dược Vương Cốc, đối với gốc linh chi ngàn năm này cũng không coi trọng như trước. Càng không muốn để cho Tiểu Bích ăn gốc linh chi này, mang nó trên người lại phải đề phòng Tiểu Bích đánh lén để cướp đoạt. Hơn nữa trong lòng Từ Thanh Phàm cũng tràn đầy cảm kích đối với sự nhắc nhở vừa rồi của Triệu Thanh Hiên nên lựa cho Triệu Thanh Hiên là tốt nhất.

Nhìn Từ Thanh Phàm gật đầu xác nhận, Triệu Thanh Hiên lại lâm vào trầm ngâm, một lúc sau mới lên tiếng:

- Sư đệ, gốc linh chi này của ngươi xem linh khí đúng là ngàn năm mới có. Sư huynh ta lần này từ sư môn mang đi trao đổi linh dược có cao cấp phù chú, cao cấp linh thạch cùng phòng hộ trận bàn, đều là vật thường hay trao đổi ở tu tiên giới, ngươi muốn thứ gì?

Từ Thanh Phàm nhàn nhạt vừa cười vừa nói:

- Mấy thứ này ta đều thiếu, nhưng ta đối với gốc linh chi này cũng không hiểu giá trị lắm, sư huynh ngươi xem có thể đổi được thứ gì thì đổi vậy.

https://thuviensach.vn

Nghe Từ Thanh Phàm nói, Triệu Thanh Hiên suy nghĩ một chút rồi lên tiếng:

- Ta lấy ba mươi miếng cao giai phù chú, một trăm khối cao giai linh thạch, hai phó phòng ngự trận bàn cùng sư đệ ngươi trao đổi, sư đệ xem có thích hợp không?

Từ Thanh Phàm cười gật gật đầu, nói:

- Thích hợp.

Vừa nói hắn vừa lấy ra gốc linh chi ngàn năm cũng không để ý Tiểu Bích ở bên cạnh lo lắng rít gào, đưa nó cho Triệu Thanh Hiên. Triệu Thanh Hiên kiểm tra một chút, liền cận thận đem gốc linh chi này cất vào một cái hộp ngọc, rồi cất vào tay áo. Nhìn Triệu Thanh Hiên dùng Tụ Lý Càn Khôn đem linh dược thu vào tay áo, Từ Thanh Phàm biết hộp ngọc nọ hắn là một loại pháp khí dùng để cất giữ linh dược tránh làm linh dược đánh mất linh khí.

Sau khi Triệu Thanh Hiên đưa phù chú, trận bàn, linh thạch cho Từ Thanh Phàm liền cười ha hả nói:

- Từ sư đệ, ngươi chính là giúp ta một việc lớn. Đỡ cho ta mười ngày công đi lại, bây giờ ta chỉ cần đi một hai phường thị nữa là có thể thu thập đủ dược tề rồi.

Từ Thanh Phàm bình thản cười nói:

- Sư huynh nói đùa rồi, chúng ta là công bình giao dịch. Nào có cái gì giúp hay không giúp đâu.

Nghe được Từ Thanh Phàm nói như thế, Triệu Thanh Hiên cũng không nói thêm lời nào, liền hỏi:

https://thuviensach.vn

- Ta hiện tại phải đi phường thị kế tiếp đổi linh dược, sư đệ ngươi tiếp theo muốn đi đâu? Có về sư môn không?

Từ Thanh Phàm nói:

- Ta đã hẹn người ở chỗ này, sợ rằng phải mất thêm chút thời gian nữa mới có thể trở về.

Triệu Thanh Hiên nghe được Từ Thanh Phàm nói cũng không hỏi nhiều. Chỉ gật đầu nói:

- Ta hiện tại phải đi Phường thị kế tiếp đổi linh dược, đây là nhiệm vụ trọng yếu của sư môn.

- Tốt lắm, chúng ta hẹn gặp lại ở sư môn.

Từ Thanh Phàm vừa cười vừa nói.

Triệu Thanh Hiên cũng không nói thêm câu nào, cười ha hả một tiếng rồi xoay người đi. Từ Thanh Phàm nhìn theo bóng Triệu Thanh Hiên, biết mình tại Cửu Hoa Mon coi như lại có thêm một người bằng hữu.

Chín tháng sau.

Tại Trung thổ dưới ánh nắng ban ngày, trên bầu trời một đạo bạch vân bay xẹt qua, rồi nhanh chóng biến mất trong tầm mắt của mọi người. Trên đạo bạch vân đứng hai người là Từ Thanh Phàm cùng Đình Nhi. Tiểu Bích vẫn như trước bị Đình Nhi ôm vào trong ngực.

Nhìn đạo bạch vân phía dưới chân, Từ Thanh Phàm hài lòng gật đầu. Đạo bạch vân này cũng không nói lên Từ Thanh Phàm đã luyện thành "Đẳng Vân Thuật", phải cao thủ Kết Đan Kỳ trở lên mới có thể thi triển đạo thuật này. Đạo bạch vân dưới chân Từ Thanh Phàm chính là một kiện pháp khí tên là Vạn Lý Vân, là lão khất cái dùng bốn chi của Bích Nhãn

https://thuviensach.vn

Vân Đá Thú mà Từ Thanh Phàm đưa luyện thành phi hành pháp khí, đây là cao cấp pháp khí. Kiện pháp khí này được luyện chế để phi hành cho nên so với Tam Trượng Thanh Lăng còn bay nhanh hơn ba phần.

Chín tháng trước sau khi Từ Thanh Phàm cùng Triệu Thanh Hiên chia tay, hắn đợi ở phường thị chờ lão khất cái xuất hiện. Ai ngờ tới cái hẹn một tháng ngay cả bóng dáng lão khất cái cũng không thấy đâu. Bất đắc dĩ hắn lại đợi thêm hơn một tháng thời gian. Ngay khi Từ Thanh Phàm cảm thấy không thể đợi thêm được thì lão khất cái rốt cuộc cũng xuất hiện, tinh thần hết sức uể oải, giao cho Từ Thanh Phàm bốn kiện pháp khí mà Vạn Lý Vân chính là một trong bốn kiện pháp khí đó.

Lão khất cái sau khi từ trên người Từ Thanh Phàm lấy được các loại tài liệu, hưng phấn bùng lên. Liền ở trong luyện khí phòng giới thiệu cho Từ Thanh Phàm một loạt những pháp khí mà mấy năm nay hắn mất nhiều công sức mới tạo ra, vẻ mặt tràn đầy vẻ đắc ý.

Hơn một ngàn tấm vảy xanh của Bích Nhãn Vân Đề Thú bị lão khất cái luyện thành kiện cao cấp phòng ngự pháp khí Thanh Linh Tý Thuẫn. Bình thường sẽ là một hình thuẫn khảm ở trên cánh tay, khi cần dùng đưa linh khí vào, có thể biến ảo to nhỏ, tự động hộ chủ, lực phòng ngự rất mạnh và nghiêm mật. Chỉ là Từ Thanh Phàm thấy kiện pháp khí này nhiều lắm chỉ là cần ba trăm tấm vảy mà thôi, bảy trăm tấm còn lại không nghì gì là bị lão khất cái làm hỏng.

Con mắt Bích Nhãn Vân Đề Thú bị lão luyện thành hai khối Tịch Tà Châu, cũng là cao cấp pháp khí nhưng chỉ dùng để phụ trợ như xua tan huyễn thuật sương mù. Ánh sáng Tịch Tà Châu có thể nhìn thấy rõ quỷ thần ngũ hành, cũng có thể coi là ảo diệu.

Còn bốn chi của Bích Nhãn Vân Đề Thú cũng bị lão hao phí hơn hai cái mới luyện thành pháp khí Vạn Lý Vân mà Từ Thanh Phàm đang sử dụng.

https://thuviensach.vn

Nhưng làm cho Từ Thanh Phàm oán hận không thôi là sừng cùng răng nanh của Bích Nhãn Vân Đề Thú đều bị lão khất cái lãng phí, không luyện thành công kiện công kích pháp khí nào.

Bất đắc dĩ, Từ Thanh Phàm chỉ có thể dùng một khối Tịch Tà Châu ở phường thị đổi lấy một khối Mộc Tinh. Mộc Tinh là thiện hạ mộc khí tinh hoa, có thể tăng lên cấp bậc mộc hệ pháp khí. Dưới sự trợ giúp của Mộc Tinh, lão khất cái đem pháp khí Khô Vinh Xích của Từ Thanh Phàm một lần nữa luyện chế, tăng cấp thành cao cấp công kích pháp khí, bổ sung thiếu hụt công kích pháp khí cho Từ Thanh Phàm.

Đến lúc này, Từ Thanh Phàm đã ở Phường thị đợt suốt ba tháng thời gian.

Nửa năm còn lại, Từ Thanh Phàm mang theo Đình Nhi hướng về phía Cửu Hoa Sơn bay đi, vừa đi vừa thu thập kì hoa dị thảo ở Thần Châu đất đai khiến cho hắn mất không ít thời gian, cho tới bây giờ mới tới được phụ cận Cửu Hoa Sơn.

Cuối cùng, dáng vẻ hùng vĩ hiểm trở Cửu Hoa Sơn đã xuất hiện trước mắt hắn, trong lòng rung động không ngừng, Từ Thanh Phàm có một loại cảm giác được trở về nhà. Không thể không nói, sau khi sinh sống tại Cửu Hoa Sơn gần ba mươi năm, Từ Thanh Phàm đã bất tri bất giác coi nơi này là nhà mình.

- Đình Nhi, chúng ta đã về đến nhà.

Từ Thanh Phàm vỗ vỗ đầu Đình Nhi, nhẹ giọng nói.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 1: Gia Ý

- Đình Nhi, chúng ta về đến nhà rồi.

Nhìn Cửu Hoa Sơn nguy nga cao vút, Hộ Sơn Đại trận hóa thành một mảng sương mù bay lượn xung quanh, Từ Thanh Phàm ánh mắt phức tạp, vỗ đầu Đình Nhi nhẹ giọng nói. Những lời này không biết là nói cho Đình Nhi nghe hay Từ Thanh Phàm lẩm bẩm tự nói một mình.

Một năm nay lưu lạc ở bên ngoài, gặp nhiều hung hiểm trong lúc tranh đấu. Từ Thanh Phàm tâm luôn tưởng niệm chính mình ngồi trong căn phòng nhỏ sau núi ở Cửu Hoa Sơn, sơn thủy thanh bình, ngồi xuống đọc sách, tiêu dao tự tại, mặc dù không biết thế giới bên ngoài mới lạ rộng lớn nhưng lại thấy thoải mái. Trước khi Đình Nhi xuất hiện, tòa động phủ sau núi chỉ có thể coi như một trú chân thì sau khi Đình Nhi xuất hiện, tòa động phủ hiện tại giống như là một cái nhà vậy.

Nhà, không phải là nơi mọi người thân ở cùng sao?

Đình Nhi nhìn trước mặt cảm giác nơi này so với Nam Hoang còn hoang vu vắng vẻ hơn, trong ánh mắt phảng phất hiện lên một tia nghi hoặc, giống như không nghĩ tới Từ Thanh Phàm nói trên đường đi, “Nhà” lại có khung cảnh như vậy.

Mặc dù chỉ là chợt lóe lên rồi biến mất nhưng Từ Thanh Phàm vẫn phát hiện ra trong mắt Đình Nhi vẻ nghi hoặc. Trong lòng lại hồi tưởng lại cảnh tượng hai mươi tám năm trước Lục Hoa Nghiêm mang mình đến nơi

https://thuviensach.vn

này, không khỏi mỉm cười sau đó làm giống như Lục Hoa Nghiêm năm đó, nhẹ giọng nói:

- Ngươi xem kỹ nhé.

Vừa nói, hắn vừa lấy ra một mảnh phù chú màu vàng hướng về phía Cửu Hoa Sơn ném đi. Lá phù hướng về phía trước bay một quãng ngắn sau đó giống như là bị vật gì chặn đột nhiên ngừng lại. Tiếp đó lá phù bắt đầu tự bốc cháy, từ trong đám cháy bỗng nhiên có ngàn đạo sáng mờ tỏa ra. Ánh sáng mờ phóng ra, cảnh sắc núi non hoang vu lúc đầu giống như là mặt nước bị hòn đá ném trúng, tạo thành hàng loạt trận gợn sóng. Không lâu sau khi lá phù cháy hết, nơi mà nó dừng lại xuất hiện một động sáng lớn hình tròn, giữa động sáng tựa như còn tản mát ra tầng tần lớp lớp tiên khí có các màu rực rỡ.

Nhìn cảnh trước mắt, Từ Thanh Phàm ánh mắt dường như lại thấy sự hoảng hốt cũng giống như tình cảnh hai mươi tám năm trước phát sinh, thời gian giống như quay ngược lại quá khứ vậy. Chỉ là năm đó Lục Hoa Nghiêm bây giờ đổi lại là Từ Thanh Phàm, còn Từ Thành Phàm đổi thành Đình Nhi mà thôi.

Năm đó phụ thân Đình Nhi mặc dù ma công đại thành nhưng đạt được điều đó đều do Ma Châu. Không giống như sự huyền diệu của đạo pháp tiên gia, lại càng không có ánh sáng mờ ảo chiếu khắp nơi, cho nên Đình Nhi mặc dù luôn trầm tĩnh nhưng lúc này nhìn cảnh tượng biến ảo trong mắt cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Chú ý tới biến hóa trong mắt của Đình Nhi, Từ Thanh Phàm trong lòng có chút vui mừng. Nửa năm nay hắn luôn tìm mọi cách để thay đổi tính cách của Đình Nhi, thường chủ động cùng Đình Nhi nói chuyện. Trải qua sự cố gắng của hắn, mặc dù Đình Nhi như trước vẫn ít nói nhưng hiện tại cũng đã xuất hiện một số biểu hiện của người bình thường.

https://thuviensach.vn

Sau khi quang động trên Hộ Sơn Đại trận hình thành, Từ Thanh Phàm không chút chần chừ, đứng trên Vạn Lý Vân mang theo Đình Nhi hướng phía trong Cửu Hoa Sơn bay đi. Tiến vào bên trong Hộ Sơn Đại trận của Cửu Hoa Sơn, cảnh sắc liền thay đổi. Không còn thấy vẻ hoang vu nữa mà biến thành một mảnh xanh ngắt, hùng vĩ tráng lệ. Tiên khí vờn xung quanh núi, đâu đó còn có bóng tiên hạc bay cao. Con đường từ sườn núi đến đỉnh núi kiến lập những trạm dừng chân là những tòa đại điện to lớn hoặc trúc xá tinh xảo thanh nhã, dưới sự bao phủ mờ ảo của mây khói trông có vẻ gần lại như có vẻ xa.

Sau khi Từ Thanh Phàm mang theo Đình Nhi tiến vào bên trong Cửu Hoa Sơn, từ phía sườn núi đột nhiên thấp thoáng hai đạo quang mang rất nhanh hướng về phía Từ Thanh Phàm bay tới.

Nhìn hai đạo quang mang một trắng một tím, Từ Thanh Phàm biết đây là hai gã đệ tử phụ trách đón tiếp khách của Cửu Hoa Sơn Lý Vũ Hàn cùng Thịnh Vũ Sơn. Quả nhiên, hai đạo quang mang còn ở xa mười trượng đã nghe thấy tiếng Lý Vũ Hàn truyền đến:

- Từ sư thúc rời núi đi đã một năm thật khiến cho người ta lo lắng. Một năm nay có rất nhiều trưởng bối sư môn đến đây hỏi thăm tin tức của Từ sư thúc, khiến cho hai sư huynh đệ chúng ta rất khó xử, hận là không thể tự mình xuống núi tìm sư thúc.

Từ Thanh Phàm chắp tay khách khí nói:

- Rời núi có một ít sự tình khiến ta mất không ít thời gian, khiến hai vị thế chất phải phiền toái rồi, thật sự xin lỗi!

Lúc này hai đạo quang mang đã cách Từ Thanh Phàm ba thước, sau khi quang hoa tan hết thân ảnh Lý Vũ Hàn cùng Thịnh Vũ Sơn hiện ra trước mắt Từ Thanh Phàm. Nhìn hai gã sư điệt trước mắt. Từ Thanh Phàm trong lòng cảm thán, một năm không thấy Lý Vũ Hàn tu vi chỉ còn cách

https://thuviensach.vn

Linh Tịch Kỳ một bước nhỏ, cũng chỉ trong hai năm tới là đột phá cảnh giới. Còn Thịnh Vũ Sơn chuyên tu "Thần Thông Thuật" nên cảnh giới thấp hơn một chút nhưng cũng đã tiến vào Tích Cốc hậu kỳ.

Lý Vũ Hàn cùng Thịnh Vũ Sươn sau khi xuất hiện cũng đưa mắt đánh giá Từ Thanh Phàm cùng Đình Nhi ở bên cạnh hắn. Đình Nhi trên khuôn mặt có đồ án hình ngọn lửa màu tím xanh khiến cho hai người cảm thấy thất kinh. Nhưng trên mặt hai người đều không lộ ra thần sắc kỳ quái, nhưng đến khi nhìn thấy Tiểu Bích trong lòng Đình Nhi thì thần sắc lại hơi thay đổi.

- Từ sư thúc, vị này là ....?

Lý Vũ Hàn nhìn Đình Nhi bên cạnh Từ Thanh Phàm chậm rãi hỏi.

So sánh với sự bình tĩnh của Lý Vũ Hàn thì Thịnh Vũ Sơn biểu hiện lại có phần không bằng, cau mày nói:

- Từ sư thúc, môn quy đã quy định trừ phi có tình huống khẩn cấp, nếu không không thể mang phàm nhân tiến vào.

Mặc dù so với Lý Vũ Hàn thì Thịnh Vũ Sơn nói có phần không khách khí, ẩn trong lời nói có ý trách. Nhưng Từ Thanh Phàm cũng biết rằng đây là tính cách của Thịnh Vũ Sơn hơn nữa cũng là chức trách của hắn, cho nên mỉm cười giải thích:

- Đây là điệt nữ Đình Nhi của ta bị thất lạc bên ngoài. Hơn nữa rất có tư chất tu tiên cho nên ta lần này quay về mang nàng theo là muốn dạy nàng tu hành.

Trải qua hơn nửa năm cân nhắc, Từ Thanh Phàm vẫn quyết định sau khi về Cửu Hoa Sơn sẽ bắt đầu dạy Đình Nhi công pháp tu tiên. Bởi vì hắn biết mình sẽ không thể chịu đựng được khi nhìn thấy Đình Nhi chết già. Mặc dù sau khi Đình Nhi tu tiên thành có thể quay lại trả thù mình.

https://thuviensach.vn

Cửu hận, Từ Thanh Phàm tin rằng mình hoàn toàn có thể khống chế hay thay đổi.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, Thịnh Vũ Sơn nhíu nhíu mày, dường như bất mãn với lời giải thích của Từ Thanh Phàm, nhưng Lý Vũ Hàn lại vừa cười vừa nói:

- Đã như vậy, xin mời Từ sư thúc đăng ký cho Đình Nhi sư muội, cũng là để cho sư môn biết.

- Được.

Từ Thanh Phàm khẽ gật đầu. Vừa nói vừa cùng Lý Vũ Hàn, Thịnh Vũ Sơn hai người đi đến Nghênh Khách Đường đăng ký, sau đó hướng hai người cáo từ, rồi mang theo Đình Nhi bay nhanh về phía sau núi.

Cảnh sắc sau núi kể từ khi hắn rời đi vẫn không có gì thay đổi, vẫn như trước u tĩnh cùng xinh đẹp, bên cạnh hàng cây xanh ngát trong rừng tọa lạc hai căn nhà gỗ hết sức trang nhã. Nhiều loại kỳ hoa dị thảo được bố trí xung quanh, làm càng tăng thêm vẻ trang nhã tinh tế cho hai căn nhà gỗ. Đây là động phủ phía sau núi của Từ Thanh Phàm.

- Đây là nhà của chúng ta sau này.

Từ Thanh Phàm chỉ vào hai căn nhà gỗ nói với Đình Nhi. Vừa nói, hắn hướng Vạn Lý Vân hạ xuống phía trước hai căn nhà, mang theo Đình Nhi hướng một căn nhà đi tới.

- Nơi này là mộ của sư huynh Cửu thúc.

Từ Thanh Phàm vừa đi về phía một căn nhà gỗ, vừa chỉ cho Đình Nhi một ngôi mộ cách đó không xa.

https://thuviensach.vn

- Tên của huynh ấy là Nhạc Thanh Nho, ngươi có thể gọi là Nhạc bá bá. Khi còn sống bá bá đối với Cửu thúc rất tốt, cũng là một người rất tốt. Cửu thúc không có việc gì thường xuyên trò chuyện cùng bá bá.

- Này, hoa đó trông đẹp không? Tên của nó gọi là Hoàn Hoa, hương của nó rất thanh đạm, có thể an thần tốt. Là Nhạc bá bá ngươi khi còn sống thích nhất, Cửu thúc cũng rất thích. Nó mặc dù không thể cùng các loài hoa khác khoe sắc nhưng lại có vẻ trang nhã thanh lịch, hương thơm của nó không ngừng lan tỏa khắp nơi. Hy vọng Đình Nhi sẽ thích.

- Từ giờ ngươi sẽ ở đây, sau này cũng có thể luyện tập đạo pháp. Hơn nữa Tiểu Bích cũng sẽ ở cùng ngươi.

- Căn phòng nhỏ này là phòng trước kia Cửu thúc ở suốt mười bảy năm, lát nữa Cửu thúc thu dọn một chút sau đó sẽ để cho ngươi ở.

- Còn căn phòng lớn kia là phòng của Nhạc bá bá ngươi trước kia, sau này Cửu thúc sẽ dọn đến đấy, ngươi sau này có chuyện gì có thể tới đó tìm ta, trong phòng đó có rất nhiều sách, cha ngươi trước kia cũng đã dạy ngươi học. Sau nếu không có việc gì thì tới nơi này cùng Cửu thúc học tập một chút kiến thức.

Từ Thanh Phàm vừa đi vừa giới thiệu cho Đình Nhi cũng là Từ Thanh Phàm ôn lại một chút chuyện đã trải qua.

Chỉ đến mộ của Nhạc Thanh Nho, Từ Thanh Phàm lại bắt đầu nhớ lại Nhạc Thanh Nho đêm trước khi chết, nắm chặt tay mình, trấn an mình. Nói đến Hoàn Hoa, Từ Thanh Phàm trong đầu lại hiện lên tình cảnh mình lần đầu tiên thấy được kỳ diệu của “Khô Vinh Quyết” thì mừng rỡ như điên. Còn Nhạc Thanh Nho lúc đó bộ dạng trông như một nông dân trồng hoa sau khi thấy được sự huyền diệu của “Khô Vinh Quyết” so với mình còn muốn vui mừng hơn. Giới thiệu đến căn phòng thì tình cảnh năm đó cùng

https://thuviensach.vn

Kim Thanh Hàn, Nhạc Thanh Nho hai người thỏa sức uống rượu dường như phảng phất xuất hiện trước mặt.

Căn phòng đó, những năm gần đây Từ Thanh Phàm phần lớn đều là ở đó. Căn phòng lớn của Nhạc Thanh Nho hắn cũng thường xuyên đến đó đọc sách, mỗi lần đến lại giống như thấy Nhạc Thanh Nho đang đứng ở đó chuyên chú đọc sách. Mọi thứ hết thảy đều hết sức rõ ràng. Chỉ là rời đi một năm nhưng lại như đã rất lâu. Rõ ràng tựa như đã rất lâu nhưng lại như là vừa mới phát sinh hết sức sống động.

Đình Nhi nghe Từ Thanh Phàm giới thiệu đều chỉ lẳng lặng lắng nghe, vẻ mặt lạnh lùng nhìn chằm chằm hắn. Tựa như chỉ có lúc này nàng mới thể xem thấu ba phần con người Từ Thanh Phàm, bình thường trên mặt đều không bao giờ biểu lộ tâm tình.

Vừa nói chuyện, Từ Thanh Phàm vừa mang Đình Nhi đi vào căn phòng của hắn. Từ giờ đây chính là nơi ở của Đình Nhi, lại phát hiện trong phòng như trước khi hắn đi không hề có một chút bụi bặm nào, hiển nhiên là có người thường xuyên quét dọn. Nhìn căn phòng sạch sẽ dị thường, Từ Thanh Phàm hơi sửng sốt một chút, trong lòng nhớ lại mình ở Cửu Hoa Môn người quen chỉ có Kim Thanh Hàn, Bách Thảo Viên chỉ có Lưu sư thúc, còn có Triệu Thanh Hiên mới kết giao chín tháng trước.

Hiển nhiên khó có thể là Triệu Thanh Hiên, bởi vì Triệu Thanh Hiên cũng không biết Từ Thanh Phàm ở sau núi thành lập động phủ. Cũng không thể là Lưu sư thúc, Lưu sư thúc chưa bao giờ bước ra khỏi Bách Thảo Viên. Lại càng không phải là Kim Thanh Hàn bởi vì hắn không có cách nào tưởng tượng ra vẻ mặt bình thường luôn cao ngạo của Kim Thanh Hàn khi cầm chổi quét nhà sẽ trông như thế nào nữa.

Chẳng lẽ là nàng? Từ Thanh Phàm chợt nhớ tới Phương Thanh Linh, sau khi trải qua “Nội Môn đại bỉ” cũng chỉ có Phương Thanh Linh là đến sau núi tìm hắn tham khảo đạo pháp. Quan hệ cũng kể như quen biết nhưng

https://thuviensach.vn

rồi hắn lại lắc đầu, đồng dạng cũng thể nào tưởng tượng với tính cách giảo hoạt cùng thái độ đại tiểu thư của Phương Thanh Linh có thể cầm chổi quét nhà.

Cuối cùng không thể nghĩ ra ai nữa, Từ Thanh Phàm quyết định sẽ không nghĩ đến nữa, người này không có ác ý gì đối với mình, hơn nữa sau này thế nào cũng rõ là ai làm. Ngay khi Từ Thanh Phàm chuẩn bị thu dọn đồ đạc của mình mang đến căn phòng lớn, thì bên ngoài cửa đột nhiên vang lên một giọng nói quen thuộc lạnh lùng.

- Từ sư huynh, ta nghe Lý Vũ Hàn nói ngươi đã trở về, ngươi ở đâu?

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 2: Hỏa Diễm

- Từ sư huynh, ta nghe Lý Vũ Hàn nói huynh đã trở về. Người có đây không vậy?

Ngay khi Từ Thanh Phàm chuẩn bị thu thập một chút hành lý còn lại trong phòng thì ngoài cửa đột nhiên vang lên giọng nói quen thuộc nhưng lạnh lùng của Kim Thanh Hàn. Thanh âm mặc dù lạnh lùng nhưng Từ Thanh Phàm vẫn nhận thấy ẩn chứa trong đó có sự tha thiết cùng vui mừng.

Hơn nữa, khi nghe được giọng của Kim Thanh Hàn, Từ Thanh Phàm hơi sửng sốt, không nghĩ tới rằng mình vừa về Kim Thanh Hàn đã tìm tới. Vừa rồi từ trong miệng Lý Vũ Hàn, Từ Thanh Phàm đã biết một năm nay từ khi xuống núi thì Kim Thanh Hàn là người thường xuyên hỏi hành tung của hắn nhất. Gần như Kim Thanh Hàn cứ sau mỗi lần chấm dứt bế quan là lại tìm đám người Lý Vũ Hàn để hỏi hành tung của mình. Xem lời nói của hắn vừa rồi hắn là vừa từ chỗ Lý Vũ Hàn cùng Thịnh Vũ Sơn về, chỉ có điều lần này là đúng lúc Từ Thanh Phàm vừa trở về mà thôi.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm trong lòng thấy cảm động. Bởi vì hắn cũng không xác định được nếu đổi lại là Kim Thanh Hàn xuống núi, hắn có hay không làm được điều này, chính vì không xác định được nên càng làm cho Từ Thanh Phàm thêm cảm động.

- Kim sư đệ, ta đã trở về.

Từ Thanh Phàm hướng về Kim Thanh Hàn phía ngoài cửa nói.

https://thuviensach.vn

Mặc dù trong lòng cảm động, có thiên ngôn vạn ngữ muốn nói nhưng đến khi nói ra cũng chỉ là một câu đơn giản. Từ Thanh Phàm biết, lấy quan hệ của mình với Kim Thanh Hàn mà nói những câu cảm kích các loại chỉ là dư thừa mà thôi.

Nghe được trong phòng vang lên giọng nói quen thuộc của Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn đẩy cửa bước vào. Lúc nhìn thấy Từ Thanh Phàm, trong mắt hắn xẹt qua một tia ấm áp nhưng khi nhìn thấy Đình Nhi cùng Tiểu Bích thì trong mắt lại hiện lên vẻ ngạc nhiên.

Sau khi vào phòng, Kim Thanh Hàn và Từ Thanh Phàm hai người cũng không lên tiếng ngay mà lẳng lặng nhìn đối phương trong giây lát. Thực tế trước đây, hai người bọn hắn mặc dù ở chung nhưng rất ít khi nói chuyện nhưng cũng không vì thế mà có khó xử ngược lại cảm thấy có một loại cảm giác mật thiết không cần phải nói ra.

Chứng kiến Từ Thanh Phàm hoàn toàn khỏe mạnh, Kim Thanh Hàn cảm thấy an tâm một chút, hỏi:

- Một năm nay Từ sư huynh xuống núi hết thảy mọi việc đều thuận lợi chứ?

Kim Thanh Hàn cũng không có hỏi thân phận của Đình Nhi cùng Tiểu Bích. Bởi vì hắn không phải là người nhiều lời và hắn cũng biết Từ Thanh Phàm nhất định sẽ nói cho mình biết.

Nghe được Kim Thanh Hàn hỏi, Từ Thanh Phàm cũng không trả lời ngay mà chỉ vào Đình Nhi quay qua hướng Kim Thanh Hàn mỉm cười giới thiệu:

- Kim sư đệ, đây là người thân duy nhất còn lại của ta ở tục thế, điệt nữ Đình Nhi. Ta lần này đem nàng mang về Cửu Hoa Môn là muốn cho nàng đi theo ta cùng nhau tu tập tu tiên thuật.

https://thuviensach.vn

Tiếp theo Từ Thanh Phàm lại chỉ vào Kim Thanh Hàn hướng Đình Nhi giới thiệu nói:

- Đây là bằng hữu tốt nhất của Cửu thúc ở Cửu Hoa Sơn, tên là Kim Thanh Hàn, Kim thúc thúc.

Nghe được Từ Thanh Phàm giới thiệu, Kim Thanh Hàn lại lần nữa đánh giá cẩn thận Đình Nhi, ánh mắt hắn khẽ dừng lại đôi chút khi nhìn Hỏa diễm đồ án quỉ dị màu tím xanh trên khuôn mặt Đình Nhi. Nhìn vẻ mặt càng thêm lạnh lùng so với chính mình của Đình Nhi, không biết là bởi vì sợ vẻ mặt của mình hù dọa tiểu hài tử hay sự buông lỏng đề phòng đối với người lạ, biểu tình của Kim Thanh Hàn trở nên hòa hoãn hơn.

Làm cho Kim Thanh Hàn kinh ngạc chính là tiểu cô nương trước mắt này nghe Từ Thanh Phàm đối với mình giới thiệu cũng không giống với những đứa trẻ khác tiến hành chào hỏi, hay có vẻ thẹn thùng của đứa trẻ khi nhìn thấy người lạ mà chỉ lặng yên nhìn mình. Nhưng Kim Thanh Hàn nhìn ánh mắt trầm mặc của Đình Nhi giống như hiểu được ý tứ của cô bé, hướng về phía mình chào hỏi. Đồng thời ở chính lúc mình đánh giá cô bé thì cô bé cũng ở yên lặng đánh giá chính mình.

“Một tiểu cô nương hết sức kỳ lạ.” Mặc dù Kim Thanh Hàn không cùng Đình Nhi nói qua câu nào, nhưng trong lòng đối với Đình Nhi thầm khẳng định.

Chỉ là Kim Thanh Hàn thật sự không nghĩ ra nguyên nhân gì khiến cho một tiểu cô nương tính cách lại thay đổi thành ra lãnh đạm như vậy.Nén nghi hoặc trong lòng, Kim Thanh Hàn hướng về phía Đình Nhi nói:

- Cố gắng tu tiên. Đừng khiến cho ta và Cửu thúc ngươi mất mặt.

Cũng không có giống như trưởng bối lần đầu tiên nhìn thấy vãn bối thì nói một câu khích lệ, mà lời của Kim Thanh Hàn cũng không hề có một tia

https://thuviensach.vn

khách sáo, lại giống như mang theo một ít nghiêm khắc cùng sự đốc thúc.

Sau khi đem Đình Nhi cùng Kim Thanh Hàn giới thiệu cho nhau, nhìn ánh mắt nghi hoặc của Kim Thanh Hàn, Từ Thanh Phàm biết là hắn hỏi mình về biểu hiện kỳ lạ của Đình Nhi, trong lòng khẽ thở dài nói, quay qua Đình Nhi nói:

- Đình Nhi, ngươi đến phòng bên cạnh xem một chút xem người có cảm thấy hứng thú đối với thư sách không. Ta và Kim thúc thúc ngươi nói chuyện một lát.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, Đình Nhi ánh mắt hơi chớp động một chút. Giống như nghĩ tới điều gì đó, sau đó nhu thuận ôm Tiểu Bích yên lặng hướng về căn nhà gỗ bên cạnh đi tới.

Từ Thanh Phàm lẳng lặng nhìn Đình Nhi rời đi, chỉ đến khi Đình Nhi đi vào phòng hắn mới khẽ thở dài một hơi, hướng về Kim Thanh Hàn cười khổ nói:

- Chuyện này kể ra thì hơi dài dòng.

Nhìn thấy vẻ mặt cười khổ của Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn cũng không vội hỏi mà chỉ yên lặng nhìn Từ Thanh Phàm, chờ hắn kể. Không thể không nói, Kim Thanh Hàn mặc dù ít nói nhưng vẫn là kẻ chịu khó, kiên nhẫn nghe Từ Thanh Phàm nói nhất.

Vì vậy Kim Thanh Hàn ở bên cạnh lẳng lặng nghe Từ Thanh Phàm đem cuộc sống một năm xuống núi chậm rãi kể lại. Từ khi mình ra tay ở Cổ Sơn Trấn đến khi phát hiện ra dị biến ở Nam Hoang, thân phận thật sự của Na Hưu cùng với sự phó thác của Từ Lâm trước khi chết, nguyên nhân những thay đổi trên người Đình Nhi đến chính mình ra tay giết Bích Nhãn Vân Đề Thú báo thù cho cha mẹ cùng tộc nhân, những kinh nghiệm của mình khi ở trong Phường thị cho đến những kinh nghiệm đi du lịch ở trung thổ trong nửa năm qua.

https://thuviensach.vn

Một năm kinh nghiệm sống ở thế tục, trong lòng Từ Thanh Phàm đã xuất hiện rất nhiều loại cảm xúc, thương cảm Từ Lâm khi chết, lo lắng cho tình huống của Đình Nhi, sự mờ mịt sau khi giết Bích Nhãn Vân Đề Thú nhưng bên cạnh lại không có người để thổ lộ. Lúc này sự xuất hiện của Kim Thanh Hàn khiến cho hắn có thể đem hết những cảm xúc dồn nén trong những ngày qua nói ra khiến cho cả người đều thư thái hơn rất nhiều.

- Từ sư huynh, có một số việc cũng không phải là huynh có thể làm chủ được. Không cần tự trách mình.

Kim Thanh Hàn cũng không nghĩ đến một năm qua Từ Thanh Phàm lại trải qua nhiều loại kinh nghiệm cùng cảm xúc như vậy. Trong nhất thời trong mắt có chút kinh ngạc, nhìn thấy vẻ mặt ảm đạm của Từ Thanh Phàm liền an ủi nói.

Từ Thanh Phàm hướng về phía Kim Thanh Hàn khoát khoát tay, tỏ vẻ mình không có vấn đề gì, giọng nhẹ nhàng nói:

- Có một số việc ta có thể làm chủ nhưng đồng dạng có rất nhiều sự tình không thể nói bỏ là bỏ được ngay. Bất quá Kim sư đệ, ngươi yên tâm, chuyện cũng đã qua, nhớ lại ta có có lẽ cũng có chút cảm khái nhưng sẽ không thương tâm. Thương tâm một lần là đủ rồi.

Nghe Từ Thanh Phàm nói như thế, Kim Thanh Hàn cũng không nói thêm lời nào mà khẽ thăm dò:

- Từ sư huynh, huynh thật sự muốn dạy Đình Nhi tu tiên sao? Nếu sau này nàng học thành lại báo thù giết cha đối với huynh, vậy phải làm sao? Theo ta quan sát lúc nãy, tư chất của Đình Nhi e rằng còn trên cả ta.

- Tính cách có thể chậm rãi thay đổi, cừu hận cũng có thể chậm rãi hóa giải, đợi đến lúc Đình Nhi thực lực cùng ta tương đương, sợ rằng đã là chuyện của hai mươi năm sau. Thời gian dài như vậy cũng đủ để thay đổi tâm tính của Đình Nhi.

https://thuviensach.vn

Nghe được Kim Thanh Hàn nói, Từ Thanh Phàm khẽ cau mày. Thật ra hắn cũng lo lắng đến điểm này nhưng hắn cũng không thể trơ mắt nhìn Đình Nhi chết già trước mắt mình. Dù sao Đình Nhi cũng là thân nhân duy nhất còn lại trên đời của mình cho nên vẫn quyết định dạy Đình Nhi tu tiên. Huống chi Từ Thanh Phàm cũng tin tưởng ở chính mình cố gắng dạy, thời gian có thể xóa nhòa hết cả.

Nghe được Từ Thanh Phàm nói như vậy, Kim Thanh Hàn trong lòng có chút cho là không đúng, nhưng không có nói thêm gì. Hắn hiểu rất rõ con người Từ Thanh Phàm, biết hắn mặc dù tính tình hiền hoà nhưng một khi đã quyết định thì sẽ rất khó thay đổi. Trong lòng Kim Thanh Hàn thầm quyết định sau này sẽ chú ý đến hành động của Đình Nhi nhiều hơn. Nếu như Đình Nhi sau này thật sự gây bất lợi đối với Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn hắn cũng chỉ có thể hạ sát thủ, dù điều này có thể gây sứt mẻ tình cảm của hắn với Từ Thanh Phàm.

Từ Thanh Phàm cũng giống như Kim Thanh Hàn, hắn cũng hiểu rất rõ con người Kim Thanh Hàn. Nhìn thấy vẻ trầm mặc của Kim Thanh Hàn hắn lập tức đoán được trong lòng Kim Thanh Hàn lúc này đang nghĩ gì. Nhưng hắn cũng không muốn nói tiếp về chủ đề này liền hỏi:

- Kim sư đệ, một năm qua ngươi làm gì ?

Nghe được Từ Thanh Phàm hỏi, Kim Thanh Hàn hơi nhíu mày nói:

- Không có gì, ta vẫn là tu luyện. Một năm qua, ta bế quan năm lần nhưng tiến triển vẫn hết sức chậm chạp không đột phá được đến Linh Tịch trung kỳ. Mà Phượng Thanh Thiên, hắn hai năm trước đã đạt tới Linh Tịch trung kỳ cảnh giới.

Thanh âm mặc dù bình tĩnh, nhưng Từ Thanh Phàm vẫn nghe ra trong đó ẩn chứa sự thất vọng cùng uể oải. Từ Thanh Phàm trong lòng hơi thở dài một tiếng. Kim Thanh Hàn cái gì cũng rất tốt nhưng luôn muốn cùng

https://thuviensach.vn

Phượng Thanh Thiên đối đầu. Cứ như vậy lấy mục tiêu đó để tu luyện, công lực có thể tăng lên nhanh chóng, nhưng lâu dài Phượng Thanh Thiên sẽ trở thành bóng ma trong lòng hắn, đối với sự phát triển sau này sẽ rất bất lợi. Có lẽ chỉ đến khi Kim Thanh Hàn thật sự đánh bại Phượng Thanh Thiên một lần nữa mới có thể giải khai khúc mắc này.

Hiện tại bây giờ Từ Thanh Phàm không có biện pháp nào để giải quyết, chỉ có thể trấn an nói:

- Cảnh giới càng lên cao càng khó đột phá, không thể cấp bách. Phượng Thanh Thiên hắn trên người có thượng cổ thần thú huyết mạch, tự nhiên đột phá cảnh giới so với người khác cao hơn một chút, Kim sư đệ cũng không cần phải để ý.

Nhin Kim Thanh Hàn mặc dù nghe xong lời mình nói thì gật đầu nhưng lông mày lại như cũ khẽ nhăn, hiển nhiên là vẫn vô cùng để ý. Từ Thanh Phàm trong lòng khẽ động, từ trong tay áo lấy ra bình Kim Linh Đan đổi được trước đây đưa cho Kim Thanh Hàn vừa cười vừa nói:

- Bất quá lần này ta ra ngoài trong lúc vô ý có được một lọ linh đan của Dược Vương Cốc, có nó ta nghĩ sư đệ ngươi sẽ rất nhanh chóng đột phá cảnh giới hiện nay?

Nhìn thấy bình Kim Linh Đan trên tay Từ Thanh Phàm, trong mắt Kim Thanh Hàn hiện lên vẻ vui mừng. Mặc dù Cửu Hoa Môn hàng năm đều ban cho hắn một ít linh dược của Dược Vương Cốc nhưng số lượng rất ít, chất lượng cũng kém hơn so với Kim Linh Đan. Có được bình Kim Linh Đan này Kim Thanh Hàn tự tin trong năm nay hắn sẽ đột phá đến Linh Tịch trung kỳ.

Kim Thanh Hàn yên lặng nhận bình Kim Linh Đan từ tay Từ Thanh Phàm, cẩn trọng thu vào tay áo. Hắn đương nhiên biết Kim Linh Đan này là ở tu tiên giới cũng là loại đan dược khó có được. Từ Thanh Phàm mặc dù

https://thuviensach.vn

nói thế nhưng hắn biết rõ là Từ Thanh Phàm không có khả năng trong lúc vô ý mà có được, Từ Thanh Phàm nhất định là cố ý vì mình mà tìm kiếm. Trong lòng mặc dù cảm động, nhưng hắn cũng không nói thêm câu gì, hắn cùng Từ Thanh Phàm giống nhau, những câu cảm kích này không cần phải nói ra ngoài miệng.

Ngay khi Kim Thanh Hàn đem Kim Linh Đan thu vào trong tay áo, trên mặt hắn và Từ Thanh Phàm đột nhiên đều xuất hiện biến hóa, bởi vì hắn cảm giác được phòng bên cạnh có một cỗ yếu ớt Hỏa linh khí ba động truyền tới, càng khiến cho người ra kinh ngạc là cỗ Hỏa linh khí kia giống như trộn lẫn một tia quỷ dị năng lượng mà hắn chưa từng gặp qua. Sau khi trải qua trận đánh ở Nam Hoang, Từ Thanh Phàm biết rằng cỗ năng lượng quỷ dị kia chính là lúc trước Na Hưu sử dụng: “Ma khí”.

Sau khi hai người cảm giác được Hỏa linh khí ba động, đều kinh ngạc nhìn đối phương một cái sau đó không chần chừ, hướng đến căn nhà gỗ bên cạnh tiến đến. Tốc độ Từ Thanh Phàm lúc này cực nhanh, hắn lo sợ Đình Nhi sẽ xảy chuyện ngoài ý muốn, nên trong chốc lát tăng lên tốc độ lên cực hạn trong nháy mắt đi đến căn phòng trước đây của Nhạc Thanh Nho, nhìn thấy tình cảnh trước mắt lại càng khiến hắn chấn động.

Chỉ thấy Đình Nhi lẳng lặng đứng ở cuối giá sách trong phòng, đầu ngón tay phải có một dải mảnh ngọn lửa màu đen giống như yêu ma đang đong đưa, ánh sáng của ngọn lửa càng làm cho đồ án hỏa diễm màu xanh tím trên mặt Đình Nhi thêm quỷ dị. Đình Nhi lúc này lẳng lặng nhìn ngọn lửa màu đen trên đầu ngón tay, trong mắt tựa như cũng có một tia kinh ngạc.

Tiểu Bích dưới chân Đình Nhi lúc này thân thể đang không ngừng run rẩy, giống như cực kỳ sợ hãi ngọn lửa trên tay Đình Nhi phóng ra. Bên người của nó lúc này có một quyển sách, trên đề tựa sáu chữ to: “Hỏa Hệ Đạo Pháp Châm Giám”.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, Kim Thanh Hàn cũng theo Từ Thanh Phàm tiến vào trong phòng, khi hắn nhìn thấy ngón tay Đình Nhi toát ra một ngọn lửa màu đen trên mặt không khỏi lộ ra vẻ giật mình.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 3: Bày Trận

Căn phòng này chính là nơi lúc trước Nhạc Thanh Nho ở khi còn sống. Mặc dù sau này Từ Thanh Phàm thường xuyên quét dọn nhưng cũng không có thay đổi đồ vật nào trong phòng để tưởng nhớ đến huynh ấy.

Điều khiến người khác chú ý là bốn vách tường trong phòng đều có đặt một giá sách lớn. Từng giá đều bày đặt rất nhiều sách, càng làm cho sự giản dị trong phòng thêm phần nho nhã thanh đạm. Nhạc Thanh Nho khi còn sống thích nhất là đọc sách, bốn cái giá sách này là hắn thu thập cả đời, số lượng rất lớn, đủ các chủng loại khác nhau. Có sách tu tiên, sách lịch sử, sách của thế tục phàm nhân, sách giới thiệu Thần Châu hạo thổ cùng sách về ngũ hành đạo pháp...

Lúc này Đình Nhi đang đứng ở cuối một giá sách, thân thể càng lộ vẻ gầy yếu. Trên đầu ngón tay phải có ngọn lửa dài nhỏ màu đen như yêu ma đang đong đưa, ánh lửa càng làm cho đồ án hỏa diễm màu xanh tím trên mặt Đình Nhi thêm phần quỷ dị.

Tiểu Bích dưới chân Đình Nhi lúc này thân thể đang không ngừng run rẩy, giống như đầy cực kỳ sợ hãi ngọn lửa trên tay Đình Nhi phóng ra. Bên người của nó lúc này có một quyển sách, trên đề tựa sáu chữ to: “Hỏa Hệ Đạo Pháp Châm Giám”!

Nhìn Từ Thanh Phàm cùng Kim Thanh Hàn xuất hiện trong phòng, Đình Nhi chậm rãi thu hồi ngọn lửa màu đen trên đầu ngón tay, sau đó cúi người nhặt quyển sách đặt lên trên giá. Sau đó ôm Tiểu Bích lúc này đã trở

https://thuviensach.vn

lại bình thường mà yên lặng nhìn hai người Từ Thanh Phàm, giống như muốn hỏi hai người có chuyện gì.

Từ Thanh Phàm vừa nhìn ngọn lửa xuất hiện trên ngón tay Đình Nhi, khẽ liếc nhìn Kim Thanh Hàn một cái, sau đó hỏi Đình Nhi:

- Đình Nhi, ngọn lửa màu đen vừa rồi là chuyện gì xảy ra? Là ngươi phóng thích có phải không ?

Đình Nhi nhẹ nhàng gật đầu, sau đó nhìn về phía quyển "Hỏa Hệ Đạo Pháp Châm Giám". Thấy động tác của Đình Nhi, Từ Thanh Phàm cùng Kim Thanh Hàn lập tức hiểu được ý tứ của cô bé, hiển nhiên vừa rồi Đình Nhi đã dựa theo trên quyển sách dạy cách tiến hành thí nghiệm thi triển Hỏa pháp.

Hiểu được ý tứ của Đình Nhi, Từ Thanh Phàm cùng Kim Thanh Hàn không khỏi hoảng sợ, nhất là Từ Thanh Phàm. Hắn biết rõ ràng là trước đây mình không hề dạy Đình Nhi cách sử dụng bất cứ đạo pháp nào, chỉ là trên đường trở lại Cửu Hoa Sơn ngẫu nhiên giảng cho Đình Nhi một ít cơ sở lý luận của tu tiên mà thôi. Nhưng không nghĩ đến là hiện tại Đình Nhỉ chỉ cần xem một ít kiến thức trên sách là có thể dễ dàng thi triển Hỏa pháp. Mặc dù Từ Thanh Phàm không coi trọng ngọn lửa màu đen nhỏ bé đó nhưng chỉ điểm đó thôi cũng đã không thể không dùng từ "thiên tài" để hình dung Đình Nhi.

Thấy được khả năng thiên phú của Đình Nhi trong việc tu tiên đáng nhẽ Từ Thanh Phàm phải cảm thấy vui mừng, nhưng ngọn lửa mà cô bé thi triển lại có màu đen. Hỏa linh khí trộn lẫn một ít Ma khí, dưới sự khống chế của Đình Nhi lại xuất hiện cùng một chỗ. Mặc dù hiện tại còn chưa rõ uy lực của ngọn lửa này nhưng thấy được dáng vẻ sợ hãi của Tiểu Bích khi nhìn nó thì có thể đoán được uy lực hẳn là không nhỏ, vì bản năng của động vật thường rất chính xác.

https://thuviensach.vn

Mọi người ở tu tiên giới hiện tại biết hỏa pháp khi thi triển có ba hình thức. Thi triển Hỏa pháp bình thường thì có màu đỏ, thi triển "Nam Minh Ly Hỏa" thì ngọn lửa có màu xanh, thi triển "Tam Vị Chân Hỏa" thì sẽ có lửa màu tím, từ trước tới nay chưa từng có ngọn lửa màu đen xuất hiện.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm trong lòng đột nhiên hơi động.

Nhớ trong Tu tiên sử từng đề cập qua một câu: Bốn nghìn năm trước vị tu tiên giả Kết Đan Kỳ chiếm được Ma Châu rồi sau đó bị nó khống chế biến thành Ma Quân đời thứ nhất khi thi triển Kim hệ đạo pháp thì màu vàng kim hệ cũng biến thành màu đen. Năm đó hắn một người dẫn phát cả tu tiên giới một hồi hạo kiếp, nhưng không có ai có thể tiêu diệt hắn vì hắn kết hợp cùng Ma Châu biến thành Ma Nhãn có thực lực cực kỳ cường đại, đồng thời đạo pháp biến dị của hắn cũng có uy lực rất khủng bố.

"Chẳng lẽ Đình Nhị bị Ma Châu cải tạo thân thể thì sau khi tu luyện đạo pháp cũng sẽ phát sinh biến dị?" Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm trầm giọng nói:

- Đình Nhi, để Cửu thúc thử dò xét tình huống thực tế trong cơ thể ngươi.

Vừa nói, hắn vừa áp hai tay lên phía sau lưng của Đình Nhi, Ất Mộc linh khí hùng hậu trong cơ thể của Từ Thanh Phàm phân thành nhiều hướng khác nhau cẩn trọng dò xét thân thể Đình Nhi nhưng kết quả tìm kiếm khiến hắn thất kinh.

Sau khi Từ Thanh Phàm dùng linh khí thăm dò thì thấy phía ngoài mỗi kinh mạch của Đình Nhi đều bao phủ một tầng mỏng Ma khí. Vùng đan điền có ma vụ nồng đậm tồn tại, không ngừng tản ra Ma khí đến các kinh mạch của Đình Nhi giống như bổ sung cho lượng Ma khí vừa rồi tiêu hao.

Càng làm cho Từ Thanh Phàm thêm giật mình là Ất Mộc linh khí của hắn sau khi tiến vào cơ thể của Đình Nhi, đều bị ma khí bao phủ trong nháy

https://thuviensach.vn

mắt. Từ Thanh Phàm cảm giác được màu xanhn của Ất Mộc linh khí hắn đưa vào cơ thể Đình Nhi đang chuyển thành màu xanh đen rồi nhanh chóng biến thành màu đen. Hắn kinh hãi vội vã đem linh khí thu hồi trở lại, Khô Vinh nhị khí vận chuyển một hồi lâu mới đem Ma khí đang ăn mòn linh khí của mình luyện hóa hết. Trong lòng hắn không khỏi rùng mình vì biến hóa cổ quái của Ma khí.

Từ Thanh Phàm cùng Kim Thanh Hàn đưa mắt nhìn nhau nhất thời không ai lên tiếng.

Một lúc sau, Từ Thanh Phàm mới cười khổ nói:

- Kim sư đệ, ngươi lần đầu thi triển ra Kim hệ đạo pháp mất bao nhiêu thời gian ?

- Nửa canh giờ.

Kim Thanh Hàn trầm mặc một chút sau đó nói:

- Lúc đó sư phụ rất cao hứng, nói ta là kỳ tài khó gặp mấy trăm năm qua của Tu tiên giới.

Nói xong lời này, cả hai người lại lâm vào trầm mặc. Kim Thanh Hàn lần đầu tiên dùng nửa canh giờ thi triển ra Kim pháp, đã được cho là kỳ tài mấy trăm năm qua, mà Đình Nhi thi triển ra Hỏa pháp thời gian chỉ cần có một nửa, vậy nên gọi như thế nào?

- Ngươi vẫn muốn dạy Đình Nhi tu tiên chứ? Hiện tại thu hồi ý nghĩ này còn kịp.

Kim Thanh Hàn đột nhiên nói.

Nghe được Kim Thanh Hàn nói, Từ Thành Phàm trở nên trầm mặc, trong lòng cũng do dự không quyết. Đình Nhi tu tiên đại thành, sau này có

https://thuviensach.vn

trả thù giết cha với mình không? Hơn nữa hắn cũng cố kỵ đoàn ma vụ trong đan điền Đình Nhi, không biết nếu Đình Nhi tiếp tục tu tiên sẽ biến thành bộ dạng gì.

- Hay là chúng ta đem Đình Nhi giao cho trưởng bối trong phái để họ xem lại xem có biện pháp nào không? Nói không chừng bọn họ có biện pháp để giải quyết vấn đề của Đình Nhi chăng?

Kim Thanh Hàn do dự một chút sau đó nói.

Nghe Kim Thanh Hàn nói, Từ Thanh Phàm lập tức lắc đầu. Đầu tiên, hắn từ trong miệng đám tu sĩ của Khổ Tu Cốc biết người sau khi bị ma hóa không có cách nào khôi phục, quan trọng hơn là đem Đình Nhi giao cho bọn họ, đám trưởng bối vốn đã không có thiện cảm gì với Ma Châu nói không chừng còn đem Đình Nhi nói là tà môn rồi giam cầm vĩnh viễn cũng nên. Đây là điều Từ Thanh Phàm tuyệt đối không muốn thấy. Cuối cùng, hai người Từ Thanh Phàm cùng Kim Thanh Hàn lại thương lượng hồi lâu nhưng cho đến khi Kim Thanh Hàn rời đi vẫn không tìm ra biện pháp nào thích hợp.

Đêm rất lạnh nhưng không có cách nào dẹp yên sự nôn nóng cùng với những bất an trong lòng Từ Thanh Phàm. Sau khi Kim Thanh Hàn rời đi, Từ Thanh Phàm thu thập quần áo cùng với vài vật dụng cần thiết rồi để Đình Nhi sống trong căn nhà gỗ của hắn, còn mình thì chuyển sang sống ở căn nhà gỗ của Nhạc Thanh Nho.

Trong một năm xuống núi này, Từ Thanh Phàm có rất ít thời gian để tĩnh tâm. Lần này vất vả lắm mới trở về động phủ, Từ Thanh Phàm ngồi xếp bằng ở trên giường nhưng hắn không có cách nào tập trung để tĩnh tọa được. Căn phòng bên cạnh vẫn truyền đến ba động nho nhỏ của Hỏa linh khí cùng Ma khí, hiển nhiên là Đình Nhi vẫn đang tu tập đạo pháp, điều này càng khiến hắn không có cách nào an tâm.

https://thuviensach.vn

Sau khi Kim Thanh Hàn rời đi, Từ Thanh Phàm tạm thời bố trí để Đình Nhi trước tiên không có tu đạo pháp, bởi vì hắn không xác định được đoàn ma vụ kia có gây ảnh hưởng gì tới Đình Nhi. Nhìn Từ Thanh Phàm, Đình Nhi chỉ yên lặng không đồng ý cũng không có phản đối. Từ Thanh Phàm lần này cũng không có nhìn ra trong mắt Đình Nhi có biểu hiện gì khác. Xem ra Đình Nhi hiển nhiên là phản đối.

Nhưng hiện tại Từ Thanh Phàm cũng vô pháp ngăn cản, hắn có thể khiến một người không thể hành động nhưng không có cách nào khiến một người dừng tu luyện. Chỉ có thể âm thầm sau này lưu ý nhiều hơn tình huống trong cơ thể Đình Nhi.

Sau một đêm nhìn mặt trời lên cao, Từ Thanh Phàm phát hiện mình vẫn không có cách nào tập trung tu luyện, bất đắc dĩ liền thở dài một tiếng, mất một buổi tối vô ích. Đột nhiên trong lòng chợt động, nhớ trên người mình còn có hai bản phòng ngự trận liền đứng dậy hướng ngoài cửa đi tới. Nếu không có cách nào an tâm tu luyện thì bày trận trước động phủ vậy ít nhất cũng không lãng phí thời gian.

Trước đây Nhạc Thanh Nho cùng Từ Thanh Phàm khi vừa lập động phủ sau núi vì công lực không đủ cùng với khuyết thiếu linh thạch nên không có bày trận pháp cấp cao. Chỉ bố trí một cái phòng ngự trận cấp thấp, khi thi triển toàn lực cũng chỉ tương đương với bốn năm lần công kích của tu tiên giả Tích Cốc kỳ mà thôi.

Hiện tại Từ Thanh Phàm không hề khuyết thiếu linh thạch, linh thạch cao cấp trong tay thậm chí còn nhiều hơn cả linh thạch cấp thấp, cũng không thiếu trận bàn. Từ tay Triệu Thanh Hiên hắn đã đổi được hai cái trận bàn. Hơn nữa lấy tu vi Linh Tịch kỳ của Từ Thanh Phàm hiện tại cũng đủ đê bố trí một cái trung cấp phòng ngự trận pháp, cho nên cái hạ cấp phòng ngự trận pháp ban đầu cũng nên thay đổi.

https://thuviensach.vn

Đi ra ngoài phòng, Từ Thanh Phàm quay về phía mộ của Nhạc Thanh Nho cúi đầu hành lễ, cái phòng ngự trận này ban đầu cũng là Nhạc Thanh Nho bày ra. Tiếp đó Từ Thanh Phàm đem linh thạch chôn ở các vị tríc khác nhau đào lên, triệt bỏ phòng ngự trận cũ, sau đó lấy ra hai cái trận bàn đổi được của Triệu Thanh Hiên ra bắt đầu cẩn thận bố trí.

Trận bàn mặc dù không phải là vật cần nhất định phải có khi bày trận nhưng một khi có trận bàn thì uy lực của trận pháp sẽ gia tăng cao hơn. Trận bàn bình thường đều là một khối hình bài, trên mặt có hơn mười vầng sáng, đó là một bộ trận đồ, đối ứng với vị trí chôn linh thạch của trận pháp. Nhưng trận bàn cũng không chỉ có tác dụng đơn giản như vậy mà quan trong hơn là làm trung tâm của trận pháp.

Sau khi bày trận, đem trận bàn chôn ở vị trí chỉ định, như vậy trận đồ trên trận bàn sẽ cùng mặt ngoài của trận pháp hỗ trợ lẫn nhau, khiến cho việc dẫn động thiên địa chi khí sẽ nhanh hơn, uy lực của trận pháp sẽ tăng lên vài lần.

Trận bàn trên mặt có công kích trận pháp rất khó chế tạo, cho nên ở tu tiên giới rất ít xuất hiện, nhưng cho dù là phòng ngự trận pháp thì cũng đã khiến cho rất nhiều người muốn có, ở tu tiên giới không phải ai cũng có được.

Dựa theo vị trí trận đồ trên trận bàn, Từ Thanh Phàm chôn ở gần căn nhà gỗ bốn mươi chín khối cao cấp linh thạch, sau đó đem trận bàn đặt ở trung tâm trận pháp. Tiếp theo Khô Vinh nhị khí rất nhanh hướng về phía trận bàn bay tới. Theo đại lượng linh khí đưa vào trận bàn, chỉ thấy xung quanh hai căn nhà gỗ lúc này linh khí tụ tập mỗi lúc một nhiều, chậm rãi nổi lên mảnh sương trắng thần bí. Theo thời gian, sương trắng càng ngày càng nồng đậm, mà linh khí của Từ Thanh Phàm vì khởi động trận pháp cũng tiêu hao rất lớn.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng trận pháp cũng đã hoàn thành, trận bàn cũng không tiếp tục hấp thu linh khí từ cơ thể của Từ Thanh Phàm. Lúc này cách căn gỗ ba trượng, linh khí đã trở nên dày đặc. Khởi động một cái trung cấp phòng ngự trận pháp tiêu hao linh khí vượt xa Từ Thanh Phàm dự đoán. Hiện tại trong cơ thể Từ Thanh Phàm linh khí vì khởi động trận pháp mà tiêu hao khoảng sáu bảy phần, nhưng nhìn sương trắng dày đặc xung quanh Từ Thanh Phàm vẫn hài lòng gật gật đầu.

Từ Triệu Thanh Hiên giới thiệu, Từ Thanh Phàm biết sương trắng này không chỉ có tác dụng mạnh trong việc phòng ngự mà còn có các khả năng khác như vây khốn, mê hoặc địch nhân.

Đến lúc này, động phủ Từ Thanh Phàm ở hai mươi năm nay rốt cuộc cũng có chút hình dáng.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 4: Bái Phỏng

Sau khi bố trí trận pháp xong, khuôn viên ba trượng xung quanh hai căn nhà gỗ bắt đầu nổi lên những đám sương mù.Mặc dù gió đêm không ngừng thổi, nhưng những đám bạch vụ đó lại không hề có một dấu hiệu bị bay đi nào.Dưới bóng râm của những tán lá cây, động phủ của Từ Thanh Phàm xưa nay vốn dĩ đã yên lặng bây giờ lại được tăng thêm vài phần tiên khí.

Lần này Từ Thanh Phàm bố trí xung quanh động phủ của mình một trung cấp phòng ngự trận pháp có tên là “Tam Nguyên Trận” cùng hạ cấp “Tụ Linh Trận” và “Khốn Địch Trận”. Ba loại trận pháp này liên hợp lại thì một cái trung cấp phòng ngự trận pháp thông thường cũng khó có thể sánh được.

Kì thật khi đem trận pháp như vậy bố trí xung quanh động phủ mình,Từ Thanh Phàm đúng là có hơi chút thái quá, bởi vì động phủ phía hậu sơn này của hắn thân đã nằm trong hộ sơn đại trận của Cửu Hoa Sơn, cho nên sự phòng hộ của trận pháp này đối với Từ Thanh Phàm có chút vô tác dụng. Nếu như địch nhân có thể đột phá hộ sơn đại trận của Cửu Hoa Sơn thì phòng hộ trận pháp này của hắn cũng chẳng giúp được gì nhiều nữa.

Những loại trận pháp phòng ngự uy lực không cao cũng không thấp này đại khái thì chỉ có tán tu tại Tu tiên giới cần, bởi vì thực lực của bọn không cao, lại thân cô thế cô, động phủ lại thường đặt tại chỗ hẻo lánh. Cho nên họ thường bố trí loại trận pháp phòng ngự tương đối cao cấp này xung

https://thuviensach.vn

quanh động phủ mình để đề phòng những người tâm bất chính có ý định giết người đoạt bảo. Dù sao Tu tiên giới chính là mạnh được yếu thua. Mà thân ở trong hộ sơn đại trận, đệ tử của các đại môn phái rất ít sử dụng loại trận pháp này. Khi kiến tạo động phủ, họ thường chỉ bố trí thêm một sơ cấp Tụ Linh Trận cùng một cái sơ cấp phòng ngự trận để phòng ngừa ngoại nhân tùy tiện ra vào mà thôi.

Kì thật điểm này Từ Thanh Phàm cũng hiểu rõ, nhưng bởi vì lúc còn bé hắn đọc quá nhiều sách của thế gian miêu tả về tu tiên giả, nên cũng có những ấn tượng sâu sắc. Cho dù hiện tại vẫn như cũ cảm giác được đại trận xung quanh đang tỏa ra tiên vụ nhưng nếu có thêm một ít tiên hạc cũng rất tốt, cho nên Từ Thanh Phàm cuối cùng vẫn quyết định bố trí trận pháp này.

Nhìn phòng hộ đại trận một lượt nữa,Từ Thanh Phàm hài lòng gật đầu, sau đó xoay người đi về phía gian phòng của mình. Trải qua lần bố trí trận pháp này, nguyên bổn tâm tình Từ Thanh Phàm có chút lo âu cũng giảm bớt một phần, hơn nữa hiện linh khí của hắn đã tiêu hao hơn một nửa, cho nên khi ngồi xếp bằng trên giường một lần nữa, rốt cuộc Từ Thanh Phàm có thể tĩnh tâm nhập định rồi.

Ngày thứ hai, ánh mặt trời rực rỡ, gió nhẹ nhàng thổi, dưới sự khống chế của hộ sơn đại trận, Cửu Hoa sơn trước sau vẫn là một cảnh trời trong gió mát.

Lúc ánh mặt trời rọi xuống đám bạch vụ của “Tam Nguyên Trận”, nó lại phản xạ ra thành những quang mang bảy màu, làm cho phong cảnh phía sau núi như mộng huyễn, mê hoặc lòng người.

Mặc dù có bạch vụ che chắn nhưng vẫn có vài tia sáng mặt trời xuyên thấu qua, chiếu vào trong phòng Từ Thanh Phàm, đem lại một chút ấm áp.

Cảm nhận được sự ấm áp khi ánh mặt trời chiếu rọi lên mặt, Từ Thanh Phàm chậm rãi mở hai mắt. Trải qua một thời gian đả tọa, linh khí trong cơ

https://thuviensach.vn

thể hắn cũng đã khôi phục gần hết. Nhưng sau khi tỉnh lại, Từ Thanh Phàm cũng không có bất cứ bộ dáng cao hứng nào, ngược lại không khỏi nhướng mày, bởi vì hắn cảm giác được bên trong căn nhà gỗ cách vách tường nọ vẫn như cũ không ngừng truyền đến từng trận ba động của Hỏa linh khí và Ma khí như trước khi hắn ngồi xuống.

"Chẳng lẽ suốt một đêm qua Đình Nhi không hề nghỉ ngơi, một mực tu luyện Hỏa pháp?" Từ Thanh Phàm nhíu mày suy đoán.

"Đình Nhi tu tiên chưa được mấy ngày, linh khí trong cơ thể không nhiều, như thế nào lại chịu nổi việc luyện tập đạo pháp liên tục trong thời gian dài như vậy?"

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm vội vàng ra khỏi phòng, rất nhanh hướng chỗ Đình Nhi đi đến.

Lúc Từ Thanh Phàm đẩy vào cánh cửa căn phòng của Đình Nhi cũng là lúc hắn chứng kiến ngón tay Đình Nhi đang chậm rãi phóng xuất một đạo hỏa diễm màu đen, không lâu sau lại chậm rãi thu về, tiếp theo lại một lần nữa phóng ra, cứ như thế lặp đi lặp lại. Trải qua suốt một đêm không ngừng luyện tập, sắc mặt Đình Nhi lúc này trắng nhợt vô cùng, nhưng vẫn như cũ kiên trì luyện tập. Ánh mắt chuyên chú nhìn hỏa diễm màu đen trên ngón tay mình mang theo ba phần kiên trì cùng mấy phần cừu hận.

Mà sau một đêm, Tiểu Bích dường như đã có chút thích ứng với hỏa diễm màu đen nọ, mặc dù ánh mắt khi chứng kiến hắc diễm này kinh hãi, nhưng thân thể đã không còn run rẩy như trước nữa.

Nhìn sắc mặt tái nhợt của Đình Nhi, Từ Thanh Phàm biết cô bé sẽ không còn kiên trì được bao lâu nữa, vì vậy bước nhanh tới bên người Đình Nhi, một tay chộp lấy tay phải đang thi triển hỏa pháp của nó. Theo cánh tay phải bị hạ xuống thì đám hỏa diễm màu đen cũng vụt tắt.

https://thuviensach.vn

Thấy Đình Nhi ngẩng đầu nhìn mình, trên vẻ mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng ẩn chứa một tia mê hoặc cùng phẫn nộ, nhưng thần sắc của Từ Thanh Phàm lại trầm tĩnh, hắn chậm rãi mở miệng hỏi:

- Đình Nhi, ngươi nôn nóng tu luyện đạo pháp như vậy là muốn nhanh chóng tìm ta báo thù giết cha hay sao?

……..

Từ Thanh Phàm ngự sử Vạn Lí Vân rất nhanh hướng phía trước núi bay đi. Thần sắc lúc này mang theo sự âm trầm trước nay chưa từng có, đồng thời trong đầu không ngừng nghĩ đến tình cảnh vừa rồi.

- Đúng vậy !

Đây là câu thứ ba mà Từ Thanh Phàm nghe được từ miệng Đình Nhi trong gần một năm nay.

Khi nghe được lời nói như thế, trong lòng hắn không khỏi đau xót.

Hắn biết Đình Nhi đã tận mắt chứng kiến chính mình giết phụ thân nó, rất khó có khả năng không ôm oán hận. Nhưng một năm nay hai người thúc điệt bọn hắn coi như là sống chung hòa hợp, đôi khi Từ Thanh Phàm cũng ôm ảo tưởng trải qua thời gian này, có lẽ Đình Nhi sẽ giảm bớt phần nào oán hận đối với hắn. Nhưng lời lần này nói ra từ miệng Đình Nhi đã đem ảo tưởng của hắn một kích phá tan.

Khi ngươi chỉ còn lại duy nhất một thân nhân trên đời, lại phát hiện hắn đối với ngươi có hận ý khắc cốt ghi tâm, sự thống khổ này người chưa từng trãi qua vĩnh viễn không cách nào hiểu được. Đối với Từ Thanh Phàm vẫn luôn khát khao có thân nhân bên cạnh mà nói, loại thống khổ này càng thêm sâu đậm.

https://thuviensach.vn

Nhưng dù sao Từ Thanh Phàm đã sớm có chuẩn bị tâm lí, cho nên hắnđã nhanh chóng đem tâm tình này chôn sâu vào đáy lòng, sau đó đối với Đình Nhi lạnh nhạt nói:

- Ngươi đã muốn tìm ta báo thù, như vậy trước hết nên bảo vệ tốt chính mình. Ta hiện tại đã có tu vi Linh Tịch kì, chỉ cần không phải quá xui xẻo, sống đến hơn hai trăm tuổi hắn không có vấn đề gì, thời gian cho ngươi vẫn rất nhiều, không cần nhất thời nóng vội.

Vừa nói Từ thanh Phàm vừa bóp nát một đóa Mê Thần Hoa. Đã sẵn mệt mỏi trong người, Đình Nhi cũng không cách nào kiên trì được nữa, cứ như vậy mê man thiếp đi trên giường. Mà Từ Thanh Phàm cũng không để ý đến Tiểu bích ở một bên gầm rú, chậm rãi bước ra khỏi phòng, trong lòng bị một nỗi cô đơn bất chợt bao quanh.

Thở dài một tiếng, Từ Thanh Phàm ngự sử Vạn Lí Vân lao ra khỏi đám bạch vụ của hộ pháp đại trận, hướng về phía trước Cửu Hoa sơn bay đi.

Hắn lần này xuống núi góp nhặt được rất nhiều mầm mống của kì hoa dị thảo. Ngoài những loại tìm được ở Nam Hoang, còn có rất nhiều là trong nửa năm hắn đi du lịch ở trung thổ mà tìm kiếm được.Tỷ như Dị Chủng Cầm Vương Dong,Nê Quả...Bình thường căn bản là không thể tìm được.

Trước khi Từ Thanh Phàm xuống núi từng đáp ứng với Lưu sư thúc ở Bách Thảo Viên là sẽ giúp hắn thu thập các loại mầm mống của kì hoa dị thảo trên đất Thần Châu. Lần này Từ Thanh Phàm chuẩn bị đem tặng các mầm mống này cho Lưu sư thúc.

Nhưng khi Từ Thanh Phàm bay được nữa đường lại đột nhiên thở dài một tiếng, chuyển hướng bay đến phòng bếp phía trước núi. Mặc dù tu tiên giả có thể hấp thu thiên địa linh khí để dùng nhưng Luyện Khí kì tu tiên giả dù sao cũng chưa thể dứt được việc khói lửa nhân gian (ăn uống). Mà

https://thuviensach.vn

trong Cửu Hoa Môn, phân nửa đệ tử là Luyện Khí kì cho nên phòng bếp ở đây có qui mô khá lớn.

Sau khi hắn đi tới phòng bếp, tìm được chưởng quản phòng ăn là một tên đệ tử có hàng chữ Vũ, thu xếp với hắn ngày ngày đều đem một vài phần cơm ra động phủ mình phía sau núi. Bởi vì Đình Nhi vẫn là một phàm nhân, mỗi ngày dùng Tích Cốc Đan lót dạ cũng không phải là kế lâu dài. Hơn nữa ở Cửu Hoa sơn cũng không có khả năng tùy ý săn các loại động vật trong núi để ăn như tục giới, cho nên Từ Thanh Phàm mới đến phòng bếp thu xếp một chút.

Về phần cái bụng lớn của Tiểu Bích, Từ Thanh Phàm chỉ có thể nghĩ biện pháp khác.

Làm xong hết thảy, Từ Thanh Phàm một lần nữa ngự sử Vạn Lí Vân bay về hướng Bách Thảo Viên.

Bách Thảo Viên do trồng trọt các loại linh thảo cho nên được tọa lạc tại một đỉnh núi tương đối sung túc linh khí trên Cửu Hoa sơn. Nhưng địa thế nơi đây lại hiểm trở vô cùng, hơn nữa khí hậu rất lạnh và nhiều gió lớn, thêm nữa Lưu sư thúc của Bách Thảo Viên tính tình quái dị cho nên rất ít có người đặt chân đến.

Lưu sư thúc tên là Lưu Hoa Tường,người vô cùng thần bí, nghe nói cách đây năm trăm năm, tại hàng đệ tử có bối chữ Hoa trong Cửu Hoa Môn rất ít được nghe đến. Nhưng cũng vào khoảng thời gian đó lại công lực đột nhiên đại tăng, thực lực có thể cùng chưởng môn Trương Hoa Lăng, thái thượng trưởng lão Chu Hoa Hải chống đỡ. Trước khi lâm chung, chưởng môn đương thời khi đó đã bổ nhiệm hắn chưởng quản Bách Thảo Viên.

Chỉ là sau khi chưởng quản nơi này, lão lại có vẻ không làm việc đàng hoàng. Việc linh dược trong Bách Thảo Viên thường xuyên mất vô cớ còn chưa nói, mà cũng không thấy lão nộp lên một gốc linh thảo nào. Nhưng

https://thuviensach.vn

làm cho người ta kinh ngạc là chưởng môn Trương Hoa Lăng dĩ nhiên lại không quản đến.Vì vậy để cho hắn muốn làm gì thì làm. Đến sau cùng trong Bách Thảo Viên còn trồng trọt rất nhiều kì hoa dị thảo có lực công kích rất mạnh, làm cho đệ tử đến đây xin thuốc đi nửa bước cũng gặp khó khăn.

Nghe nói có lần chưởng quản phòng luyện đan, Vũ Hoa Miễn cuối cùng không chịu đựng được nữa, tự mình đi tìm vị Lưu sư thúc này. Sau đó không biết xảy ra chuyện gì, chỉ biết từ đó về sau mỗi khi phòng luyện đan cần đến linh dược đều phái đệ tử xuống núi thu thập.

Từ Thanh Phàm nhiều khi nghĩ nếu không phải hắn tu luyện Khô Vinh Quyết, lại vừa có nhiều hứng thú đối với kì hoa dị thảo thì không biết vị Lưu sư thúc này sẽ đối đãi với hắn như thế nào nữa.

Trong khi Từ Thanh Phàm đang suy nghĩ miên man, Vạn Lí Vân đã đem hắn đến đỉnh Cửu Hoa sơn. Chỉ thấy chỗ đỉnh núi mặc dù ánh mặt trời chiếu mạnh mẽ nhưng gió lạnh không ngừng cuồng thét. Chỉ thấy ẩn ẩn hiện hiện trong từng cơn gió lạnh là một tấm biển, lại có thể mơ hồ thấy được ba chữ Bách Thảo Viên.

- Từ sư điệt, ngươi mới đi ra ngoài có một năm, đã sớm trở về như vậy ư?

Từ Thanh Phàm vừa mới ngự sử Vạn Lí Vân xuống trước cửa, bên trong đã vang lên một thanh âm già nua.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 5: Kinh Ngạc

- Từ sư điệt, ngươi đi ra ngoài mới có một năm, như thế nào đã trở về vậy?

Từ Thanh Phàm vừa mới ngự sử Vạn Lí Vân hạ xuống trước cửa Bách Thảo Viên thì lập tức có một thanh âm già nua truyền ra.

Từ Thanh Phàm hơi sửng sốt một chút, sau đó đẩy vào cánh cửa đang khép hờ của Bách Thảo Viên, rồi cười với lão giả lúc này đang thu thập hoa thảo bên trong:

- Vãn bối lần này xuất sơn tuy có một năm, nhưng những người khác đều oán vãn bối vì sao trong một thời gian dài không thấy bóng dáng đâu. Duy chỉ có Lưu sư thúc là cảm thấy thời gian đó quá ngắn a.

Hắn cũng hiểu rõ lão giả này nên bình thường cũng có vẻ tương đối tùy tiện.

Trên mặt lão giả này đầy nếp nhăn, làn da nhàn nhạt sắc tro tàn, thân hình vốn rất cao lớn nhưng trải qua một thời gian dài sớm đã trở nên khô gầy, mái tóc trên đầu cơ hồ muốn bóc ra. Cả người mang theo dư vị nồng đậm của năm tháng lắng đọng lại, bộ dáng so với tất cả các trưởng bối mà Từ Thanh Phàm đã từng gặp qua đều già hơn không ít.

Lão giả này đúng là chưởng quản của Bách Thảo Viên, Lưu Hoa Tường. Lúc này, lão đang mặc một thân nông phục, ngồi xổm trên mặt đất thu thập hoa thảo. Mặc dù bộ dáng vô cùng già nua nhưng tinh thần lại

https://thuviensach.vn

khỏe mạnh, hai tay ổn định đang loay hoay với hoa cỏ. Đỉnh Cửu Hoa sơn mặc dù hàn phong cuồng liệt nhưng trên người lão giả chỉ mặc duy nhất một bộ bố y. Sau khi thấy được Từ Thanh Phàm tiến vào, lão xoay đầu cười nhìn hắn, sắc mặt hiền hòa, bộ dáng giống như là trưởng bối đang nhìn tên vãn bối mà mình yêu mến, nào có phải tính tình quái dị như lời đồn.

Năm đó theo lời Nhạc Thanh Nho, Lưu sư thúc này đã có đến chín trăm tuổi, nhưng Từ Thanh Phàm lại luôn cảm thấy tuổi của lão hắn là còn hơn như thế nhiều. Chưởng môn Trương Hoa Lăng cùng với trưởng lão Tiêu Hoa Triết nọ tuổi so với Lưu sư thúc còn trẻ hơn một ít, công lực vủa bọn họ lại tương đương nhưng rõ ràng hai người kia nhìn trẻ hơn lão rất nhiều. Mặt khác đôi khi từ thần thái cùng ánh mắt của Lưu sư thúc, Từ Thanh Phàm cảm nhận được chút thương cảm mãnh liệt trải dài theo năm tháng của lão mà bất cứ kẻ nào hắn từng gặp qua đều không thể so sánh được. Dẫu sao vị Lưu sư thúc này có lai lịch cũng rất rõ ràng, nhập môn so với Lục Hoa Nghiêm sư phụ của hắn muộn hơn khoảng mười năm, cho nên Từ Thanh Phàm luôn hoài nghi tuổi thật của lão nhưng cũng chỉ là chợt lóe lên rồi lại biến mất.

So sánh với vẻ ngoài của Bách Thảo Viên, bên trong lại càng thêm bừa bãi. Trong viện là một căn phòng ốc cực kì cũ nát, hiển nhiên là nơi ở của Lưu sư thúc. Vô số các loại hoa cỏ có màu sắc và bộ dáng quái dị trải dày đặc trong viện. Mà các linh dược mà Bách Thảo Viên nên trồng lại rất ít thấy.

- Khó khăn lắm mới xuống núi một lần, đương nhiên nên hảo hảo du ngoạn một phen. Cửu Hoa sơn cảnh sắc tuy rằng rất đẹp nhưng nhìn nhiều năm như vậy cho dù có đẹp hơn nữa cũng sinh ra nhàm chán mà thôi. Hơn nữa quanh năm không ngừng đả tọa tu luyện cũng vô cùng mệt mỏi, xuống núi du ngoạn mấy năm tâm tình cũng thoải mái hơn, dù sao thời gian của tu tiên giả chúng ta cũng có rất nhiều.

https://thuviensach.vn

- Hơn nữa, chỉ đi được có một năm, ngươi có thể thu thập được bao nhiêu kì hoa dị thảo đây?

Đánh gia cẩn thận Từ Thanh Phàm vài lần, trong ánh mắt Lưu Hoa Tường lóe lên một tia quang mang kì dị, tựa hồ phát hiện sự tình quái dị nào đó, nhưng vẫn như cũ cười nói.

Lời nói này của Lưu Hoa Tường nếu như để cho các tu tiên giả khác nghe được, mặc dù có thể không bị họ tránh xa nhưng cũng đủ để kinh hãi không thôi. Đối với tu tiên giả mà nói, đạo trường sinh càng về sau nửa bước cũng khó đi, thời gian dùng để tu hành như thế nào cũng không đủ, sao có thể như lão nói mà "buông lỏng tâm tình mấy năm cũng tốt" được cơ chứ?

Có đôi khi Từ Thanh Phàm cũng hiểu được vị Lưu sư thúc tính tình quái dị này sở dĩ có vài phần quý trọng mình ngoại trừ việc hắn có hứng thú đối với các loại kì hoa dị thảo ra, còn một nguyên nhân nữa chính là việc chuyện tu tiên đối với mình tại phương diện nào đó cũng có thái độ tương tự lão.

- Kì thật vãn bối cũng nghĩ rằng sẽ ở dưới núi du ngoạn mấy năm, nhưng Đại hội do Lục đại thánh địa liên hợp cử hành đã gần đến, cho nên vãn bối muốn trở về sớm một chút để còn chuẩn bị.

Từ Thanh Phàm cười cười giải thích.

Lưu Hoa Tường nghe Từ Thanh Phàm nói đến "Tân nhân đại hội: thì nhãn thần hiện lên một tia quái dị, chậm rãi nói:

- Được rồi. Từ sư điệt, hai năm sau ngươi còn phải tham gia "Tân nhân đại hội", ta lại quên mất chuyện này. Bất quá, lần này "Tân nhân đại hội" nói không chừng sẽ rất có ý tứ, mấy lão bằng hữu đã lâu rồi không gặp có lẽ cũng sẽ đến xem náo nhiệt a.

https://thuviensach.vn

Lưu Hoa Tường khi nói ra lời này, trong giọng điệu mang theo một ý châm chọc không hề che đậy.

Nghe xong, trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi âm thầm nhíu mày, cảm giác được trong lời nói đó hắn còn có hàm nghĩa khác. Nhưng hắn biết, nếu như Lưu sư thúc đã không nói rõ, như vậy chứng tỏ lão cũng không muốn nhiều lời, cho nên hắn không hỏi nhiều mà chỉ nói:

- Theo lời Lưu sư thúc, vậy hai năm sau ngài cũng sẽ đi xem "Tân nhân đại hội" hay sao?

Lưu Hoa Tường lắc đầu:

- Già rồi, đi không đặng nữa. Tốt nhất vẫn cứ an tâm ở bên trong nội môn. Huống chi, cũng không chừng mấy lão bằng hữu tự đến Cửu Hoa Môn tìm ta ấy chứ.

Vừa nói, lão giả tựa hồ không muốn đề cập tiếp đến đề tài này nữa, quay ra hỏi ngược lại Từ Thanh Phàm:

- Lần này xuống núi, Từ sư điệt đã đem trần duyên nơi thế gian giải quyết hết rồi sao? Có còn nhớ tới việc giúp ta thu thập mầm mống của kì hoa dị thảo hay không?

Thấy Lưu Hoa Tường nói sang chuyện khác,Từ Thanh Phàm mỉm cười đem các mầm mống kì hoa dị thảo thu thập được ở Nam Hoang cùng các nơi trên trung thổ bày ra trước mặt Lưu Hoa Tường, cũng đem tên và đặc tính của mỗi loài nhất nhất nói cho lão nghe.

- Đây là mầm mống của Nê Quả, tại trung thổ quận Hoành Sơn vãn bối tìm thấy được. Loại quả này lúc trưởng thành chỉ lớn chừng khoảng nắm tay, màu xám, chảy ra chất lỏng màu trắng có độ dính rất mạnh.

https://thuviensach.vn

- Đây là mầm mống Dị Chủng Cầm Vương Dong. Lúc trưởng thành, khi được gió thổi qua nó sẽ phát ra âm thanh có thể mị hoặc tất cả sinh vật trong khuôn viên một dặm. Vô cùng quí hiếm.

- Còn nữa, đây là mầm mống Cứ Thảo, tìm được ở Nam Hoang. So sanh với Nhận Thảo nó còn lợi hại hơn ba phần, mà người hay động vật khi bị nó làm thương tổn sẽ sinh ra cảm giác mê man, mấy ngày cũng khó mà tiêu trừ.

- Cái này là mầm mống Tụ Linh Thảo, vãn bối phải rất khó khăn mới tìm được. Nó có khả năng tụ tập và hấp thụ thiên địa linh khí cùng tinh hoa nhật nguyệt. Ở trong một phường thị vãn bối đã đổi được. Nếu như đem nó trồng trọt chung quanh động phủ thì nồng độ linh khí sẽ gia tăng không ít.

……..

Ngay khi Từ Thanh Phàm đem tất cả các mầm mống kì hoa dị thảo nhất nhất đặt trước mặt Lưu Hoa Tường, cũng đem điểm đặc biệt của chúng giới thiệt qua một lần xong, ánh mắt nguyên bổn của lão vốn trầm tĩnh ngày càng lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng. Đến lúc Từ Thanh Phàm đem mầm mống của Thực Nhân Hoa lấy ra, Lưu Hoa Tường càng nhanh chóng đoạt nó từ tay hắn, cẩn thận xem xét, dáng vẻ yêu thích không rời tay.

Nhìn bộ dáng Lưu Hoa Tường như trẻ con tìm được một món đồ chơi mới,Từ Thanh Phàm không khỏi sinh ra cảm giác buồn cười.

- Vẫn thỉnh Lưu sư thúc giúp vãn bối trồng một ít Tụ Linh Thảo để sau này vãn bối có thể đem nó dời đến xung quanh động phủ, gia tăng chút linh khí.

Nghe lời này của Từ Thanh Phàm, Lưu Hoa Tường kinh ngạc, ngẩng đầu hỏi:

https://thuviensach.vn

- Chẳng phải ngươi tu luyện Khô Vinh Quyết hay sao? Như thế nào còn muốn ta giúp ngươi trồng Tụ Linh Thảo nữa? Chính mình hóa ra một ít không được sao?

Từ Thanh Phàm cười khổ giải thích:

- Nào có dễ dàng như vậy, Khô Vinh Quyết đích xác có thể hóa xuất ra tất cả các loại thực vật trong thiên địa để sử dụng, nhưng muốn bảo trì thực vật tồn tại nhất định cần văn bối phải liên tục đưa linh khí vào nó. Một khi ngưng truyền linh khí vào, thực vật sẽ lập tức hóa thành hư vô. Nếu như để văn bối tự mình hóa xuất ra Tụ Linh Thảo rồi để cho nó tồn tại mỗi ngày sẽ làm văn bối chịu gánh nặng rất lớn, cái được không bù nổi cái mất. Cho nên tốt nhất vẫn là nuôi trồng lấy một ít.

Nghe lời giải thích của Từ Thanh Phàm, Lưu Hoa Tường bất chợt hiểu ra:

- Như vậy à? Trước kia ta còn tưởng Khô Vinh Quyết thật sự có thể hóa xuất ra vô hạn thực vật trong thiên địa. Nếu như vậy thì thực sự quá huyền diệu rồi. Hiện tại xem ra nó cũng có rất nhiều hạn chế a.

Từ Thanh Phàm gật đầu nói:

- Đúng là như vậy. Khô Vinh Quyết này của văn bối mặc dù coi như là huyền diệu nhưng một khi thi triển ra lại hao phí linh khí quá lớn.

Tiếp theo,Từ Thanh Phàm và Lưu Hoa Tường cùng đàm luận về phương diện các kì hoa dị thảo, từ Nam Hoang đến Đông Hải, từ Bắc Cực đến Tây Mạc. Kì hoa dị thảo mỗi nơi đều bị hai người đem ra thảo luận. Đề tài này đều khiến cho hai người cảm thấy hứng thú vô cùng, cho nên trong lúc thảo luận thời gian âm thầm trôi qua mà hai người vẫn không hề nhận ra.

https://thuviensach.vn

Đến lúc Từ Thanh Phàm nhận thấy ánh mặt trời đã dần dần mờ nhạt, hắn hơi sửng sốt một chút, không nghĩ tới thời gian lại trôi qua rất nhanh vây, đã gần tối rồi. Vì vậy hắn hơi khom người nói với Lưu Hoa Tường:

- Thời gian đã không còn sớm, vãn bối xin phép cáo từ.

Nghe thấy thế, Lưu Hoa Tường mới phát hiện ra mặt trời đã nghiêng về phía tây, nhưng hắn cũng không thể hiện ra biểu tình gì mà gật gật đầu, thản nhiên nói:

- Đúng vậy, đã không còn sớm rồi, cũng đến lúc phải dạy ngươi cách luyện hóa Ma khí còn sót lại trên cơ thể a.

Nghe được lời nói của Lưu Hoa Tường, Từ Thanh Phàm trong lòng cả kinh, ngay lập tức hỏi:

- Tiền bối, ý của người là trên thân thể vãn bối vẫn còn lưu lại Ma khí sao?

Vừa nói Từ Thanh Phàm cũng vội vàng vận chuyển Khô Vinh nhị khí trong cơ thể, nhưng lại không phát hiện được chỗ nào không ổn.

Nhưng Từ Thanh Phàm biết Lưu Hoa Tường có công lực và cảnh giới hơn xa mình. Hơn nữa lúc trước lão cũng không biết rõ sự tình xảy ra trong một năm nay của Từ Thanh Phàm mà bây giờ lại nói trong cơ thể hắn vẫn còn lưu lại Ma khí hắn là không giả. Chỉ có điều lấy công lực hiện tại của Từ Thanh Phàm chưa thể nhận thấy mà thôi.

Nghe câu hỏi của Từ Thanh Phàm, Lưu Hoa Tường hơi gật đầu xác nhận. Nhưng bất đồng với Từ Thanh Phàm, vẻ mặt của lão không hề tỏ ra có chút khẩn trương nào, mà còn cười hỏi:

- Từ sư điệt, lần này xuống núi chẳng lẽ ngươi đã gặp phải tu ma giả? Hoặc là gặp Cửu Ma Châu chăng?

https://thuviensach.vn

- Là Cửu Ma Châu a.

Từ Thanh Phàm cười khổ nói.

Chứng kiến vẻ mặt thong dong của Lưu Hoa Tường, tâm tình khẩn trương của Từ Thanh Phàm cũng buông lỏng một ít, biết hắn là lão có biện pháp để giải quyết. Bởi vì quan hệ đến Đình Nhi cho nên Từ Thanh Phàm vốn nghĩ sẽ không kể cho người khác nghe kinh nghiệm xuống núi lần này của hắn. Nhưng nếu lão đã nhìn ra trong cơ thể mình vẫn còn lưu lại Ma khí, liên quan đến sự ăn nguy của bản thân mình, hơn nữa Từ Thanh Phàm biết lấy tâm tính của Lưu Hoa Tường thì cũng sẽ không để ý đến chuyện của Đình Nhi, cho nên đem sự tình xuống núi lần này kể qua một lần cho lão nghe.

Đến lúc Từ Thanh Phàm kể xong, Lưu Hoa Tường mới khẽ gật đầu nói:

- Ma khí là do lệ khí trong thiên hạ hợp thành, cực kì quỉ quyệt. Mỗi lần tu ma giả lấy lực lượng của một đám người mà có thể tạo nên hạo kiếp lớn như vậy cho cả Tu tiên giới, Ma khí mà bọn họ tu luyện há có thể đơn giản sao? Hắn là lúc ngươi cùng người nọ giao chiến, ma kiếm của hắn do Ma khí biến thành mỗi lần tạo nên thương thế trên người ngươi đều để lại một ít Ma khí. Sau đó ngươi tiếp tục dò xét tình huống trong cơ thể Đình Nhi, có thêm một bộ phận linh khí bị Ma khí ăn mòn. Mặc dù sau này ngươi đem Ma khí đó luyện hóa, nhưng vẫn như cũ lưu lại một ít. Chỉ là lượng Ma khí này quá ít, ngươi không có thể phát hiện ra mà thôi. Cứ như vậy, một trước một sau trong cơ thế ngươi có thêm hai đạo ma khí, một đạo ăn mòn thân thể ngươi, một đạo ăn mòn linh khí của ngươi. Hiện tại do số lượng quá ít nên ngươi còn không cảm giác được, nhưng chờ khi ngươi phát hiện ra chỉ sợ đã bị ma khí khống chế tâm thần ngươi rồi.

Sau khi nói xong, Lưu Hoa Tường ngẩng đầu đánh giá Từ Thanh Phàm, phát hiện sắc mặt Từ Thanh Phàm chỉ xuất hiện một chút biểu tình

https://thuviensach.vn

kinh nghi nhưng thần sắc vẫn trấn tĩnh như cũ, không khỏi tán dương, gật đầu tiếp tục nói:

- Bất quá ngươi cũng không cần phải kinh hoảng, Ma khí này muốn gây ảnh hưởng cho ngươi ít nhất cũng là chuyện mấy năm sau. Hiện tạim ta truyền cho ngươi một bộ công pháp, dùng để luyện hóa dị khí này trong cơ thế. Mỗi ngày ngươi ngồi xuống vận hành một lần thì mấy tháng sau tự nhiên sẽ hết.

- Đa tạ Lưu sư thúc.

Từ Thanh Phàm nghe được lời này của Lưu Hoa Tường, trong lòng càng thêm trấn định, hướng tới Lưu Hoa Tường mà khom bái, cảm kích nói.

Lưu Hoa Tường khoát tay không thèm để ý:

- Không có gì, thuận tay mà thôi. Dù sao công pháp này cũng không phải đặc biệt cao minh gì, coi như là cảm tạ ngươi giúp ta thu thập mầm mống kì hoa dị thảo đi

Nói xong, Lưu Hoa Tường cũng đem công pháp nọ giảng giải tinh tế qua một lần cho Từ Thanh Phàm.

Sau khi giảng giải xong, Lưu Hoa Tường một lần nữa xác định Từ Thanh Phàm đã nắm rõ, trên mặt lộ ra một tia an tâm. Tiếp theo tựa hồ nghĩ đến cái gì, nói:

- Ngươi đợi một chút.

Lưu Hoa Tường xoay người lại, chậm rãi đi về phía gian phòng cũ nát nọ. Một lúc sau mới từ gian phòng đó đi ra, trong tay cầm thêm một vật có dạng trường côn dài khoảng ba thước, vật này tỏa ra hai cỗ linh khí Mộc,

https://thuviensach.vn

Hỏa nồng đậm. Bên ngoài dùng một khoan bố màu vàng bọc lại, làm cho người khác không cách nào nhìn được bên trong đến tột cùng là vật gì.

Lưu Hoa Tường đến bên người Từ thanh Phàm, đem đồ vật nọ đưa cho hắn, mỉm cười nói:

- Cái này tặng cho ngươi. Đối với ngươi có lẽ sẽ có tác dụng lớn.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 6: Ngô Đồng

- Vật này tặng cho ngươi, đối với ngươi có lẽ sẽ có tác dụng.

Lưu Hoa Tường đem cây trường côn đã được bọc lại đưa cho Từ Thanh Phàm, mỉm cười nói.

Cảm thụ được vật mang hình dáng trường côn này phát ra Mộc linh khí và Hỏa linh khí nồng đậm, Từ Thanh Phàm vô cùng nghi hoặc. Trong ngũ hành Mộc sinh Hoả, khi số lượng Mộc linh khí và Hoả linh khí ngang bằng nhau thì Mộc linh khí sẽ dần dần chuyển hoá thành Hoả linh khí, chứ hắn chưa từng nghe nói qua có kiện vật phẩm nào có cả hai loại linh khí này cùng tồn tại. Mà kiện vật phẩm này, rõ ràng có đủ cả hai loại linh khí Mộc và Hỏa, vì vậy Từ Thanh Phàm hiển nhiên cảm thấy nghi hoặc.

Tiếp nhận trường côn của Lưu Hoa Tường đưa tới, Từ Thanh Phàm thầm kinh hãi. Hắn giật mình không phải vì nó quá nặng, mà bao bọc bên ngoài nó chính là “Thanh Linh Sa”, tại tu tiên giới cũng vô cùng trân quý.

Nghe nói “Thanh Linh Sa” là do sử dụng lông đuôi của nhân giai trung cấp yêu thú Thanh Linh điểu mà chế thành. Do Thanh Linh Điểu vô cùng hiếm gặp, hơn nữa chúng rất cảnh giác và phi hành cực nhanh, cho nên rất khó bắt được. Mặt khác, loại yêu thú này quá nhỏ bé, để chế được một thước “Thanh Linh Sa” phải cần tới lông đuôi của mười con Thanh Linh Điểu. Chính vì vậy hắn có thể tưởng tượng được độ trân quý của “Thanh Linh Sa” là như nào.

https://thuviensach.vn

Mà sau khi "Thanh Linh Sa" chế thành, công dụng chính của nó là để ngăn cản linh khí ba động mãnh liệt phát ra từ những vật phẩm cao cấp. Nhưng thanh trường côn trước mắt này mặc dù đã bị "Thanh Linh Sa" bọc lại, nhưng vẫn tỏa ra hai loại linh khí Mộc Hoả nồng đậm. Rốt cuộc vật phẩm này chứa đựng bao nhiêu linh khí đây?

Trong sự nghi hoặc cực độ, Từ Thanh Phàm tháo bỏ "Thanh Linh Sa" bọc trường côn ra, hai loại sương mù xanh và hồng bốc lên, Hoả Mộc linh khí phóng lên cao. May đây là đỉnh Cửu Hoa Sơn, nếu không cỗ linh khí cường đại này rất có thể sẽ tạo nên một trận sóng gió lớn.

Sau khi sương mù tan hết, một nhánh cây bất ngờ xuất hiện trong tay Từ Thanh Phàm. Chỉ thấy nó thẳng tắp trơn nhẵn, vỏ cây là một màu xanh biếc, mặc dù như đã rời cành chủ rất lâu rồi nhưng vẫn toát ra vẻ tươi tốt như đang còn sống, không hề có vẻ héo rũ chút nào.

Nhìn nhánh cây thần bí trên tay, Từ Thanh Phàm không khỏi nghi hoặc ngẩng đầu nhìn Lưu Hoa Tường, hỏi:

- Thứ cho vãn bối kiến thức nông cạn. Xin hỏi sư thúc nhánh cây này cũng là một loại linh vật sao?

Lưu Hoa Tường cười cười, nhưng không trả lời ngay mà nhẹ nhàng ngâm một câu trong "Sơn Hải Dị Đàm – Thảo Mộc Thiên":

Phượng hoàng minh hĩ

Vu bỉ cao cương

Ngô Đồng sinh hĩ

Vu bỉ triều dương.

(Phượng Hoàng cất tiếng

https://thuviensach.vn

Vang khắp đồi cao

Ngô Đồng sinh sôi

Sum suê nắng sớm)

Sau khi Lưu Hoa Tường nói xong, Từ Thanh Phàm lập tức nghĩ tới xuất sứ của nhánh cây, giật mình hỏi:

- Sư thúc, người nói đây là một nhánh trên cây Ngô Đồng?

Nghe Từ Thanh Phàm nói, Lưu Hoa Tường gật đầu nói:

- Nhánh này vốn là một chi trên cây Ngô Đồng, sinh trưởng đã có trên vạn năm, linh khí sung túc tràn đầy. Nhưng quan trọng hơn chính là, đã từng có một con chim Phượng Hoàng niết bàn trên cây này.

Nghe được những lời này, Từ Thanh Phàm càng không khỏi sợ ngây người.

Cây Ngô Đồng được xưng là cây thần tiên, không chỉ có đao thương bất nhập, thủy hỏa bất xâm, mà còn sinh trưởng vạn năm không héo rũ. Hơn nữa bên trong còn ẩn chứa Mộc linh khí nồng đậm, vượt xa những cây bình thường. Rất nhiều cao giai pháp khí nổi tiếng của Mộc hệ trong tu tiên giới, đều từ cây Ngô Đồng mà chế luyện thành.

Chỉ là đất đai Thần Châu mặc dù rộng lớn, tu tiên giới lại có mấy vạn năm lịch sử, nhưng cho tới bây giờ, cây Ngô Đồng được phát hiện cũng chưa đủ trăm khối. Mà phần nhiều đã bị tu tiên giả luyện chế thành các loại pháp khí và linh vật khác.

Nghe nói ngàn năm trước, Lao Sơn phái chỉ vì chiếm được một nhánh cây Ngô Đồng hơn vạn năm mà đã khơi dậy lòng tham của các tu tiên giả, dẫn đến hoạ diệt môn.

https://thuviensach.vn

Nhưng cây Ngô Đồng sở dĩ rạng danh khắp cả Thần Châu, trừ những nguyên nhân đã nói trên, còn bởi vì nó liên quan đến một truyền thuyết khác về thượng cổ thần thú Phượng Hoàng.

So với cây Ngô Đồng, Phượng Hoàng tại tu tiên giới lại càng ít xuất hiện. Gần ngàn năm qua, tu tiên giả cũng chỉ từ trong các loại bí tịch sách vở mà biết đôi chút về nó.

"Đầu kê, cằm yến, cổ rắn, lưng rùa, đuôi cá, ngũ sắc rực rỡ, cao sáu thước, lấy hỏa diễm làm thân thể, nhật nguyệt tinh hoa làm mắt, tiếng hót như tiêu, âm như chuông cổ. Lần đầu xuất, vạn chim nghênh đón. Lần hai xuất, thiên hạ đại hạn. Lần ba xuất, nhật nguyệt không tắt." (*) Đây là miêu tả về Phượng Hoàng trong kỳ thư nổi tiếng "Sơn Hải Dị Đàm – Truyền Thuyết Kì Đàm". Không biết thật giả như thế nào.

Nhưng có thể khẳng định, Phượng Hoàng không chỉ là vua của muôn loài chim, mà còn là loài sinh vật bất tử duy nhất được biết đến. Nghe nói, sau khi chết, quanh thân Phượng Hoàng xuất hiện liệt hoả, sau đó từ trong liệt hoả sống lại mà vẫn có được sức sống mạnh mẽ như trước. Quá trình đó được gọi là "Phương Hoàng Niết Bàn". Như thế vòng đi vòng lại, Phượng Hoàng có thể sống được mãi mãi, nên có danh xưng là "Bất Tử Điểu"

"Phu Uyên Sồ phát vu Nam Hải, nhi phi vu Bắc Hải, phi Ngô Đồng bất chỉ" (Uyên Sồ từ Nam Hải, bay đến Bắc Hải, không phải Ngô Đồng không đậu). Ở trong câu này, Uyên Sồ chính là một tên khác của Phượng Hoàng. Đây là một câu nói miêu tả Phượng Hoàng và cây Ngô Đồng trong "Truyền Thuyết Kì Đàm", nói rõ mối quan hệ giữa Phượng Hoàng và cây Ngô Đồng. Mà mỗi khi Phượng Hoàng hồi sinh, cũng đều là ở trên cây Ngô Đồng.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm chợt hiểu, cuối cùng hắn cũng biết được tại sao trên nhánh cây Ngô Đồng này lại đồng thời tồn tại hai loại linh khí

https://thuviensach.vn

Mộc và Hoả. Nhất định là Phượng Hoàng ở trên cây tiến hành hồi sinh, thân thể bên ngoài phát ra rất nhiều Hoả linh khí, mà cây Ngô Đồng ở bên dưới cũng hấp thu rất nhiều Hoả linh khí thuộc về Phượng Hoàng. Cũng không biết nguyên nhân gì mà cả Hoả linh khí cùng Mộc linh khí trong thân cây Ngô Đồng này có thể cùng tồn tại.

Nhìn bộ dáng thất thần của Từ Thanh Phàm, Lưu Hoa Tường như đang nhớ lại, chậm rãi nói:

- Ngàn năm trước, sư phụ ta cùng mấy người bạn đi Đông Hải ngao du, phát hiện trên một hòn đảo nhỏ không biết tên có một cây Ngô Đồng vạn năm. Càng kinh ngạc hơn khi nhận ra một con Phượng Hoàng ở trên cây đang tiến hành niết bàn. Suốt ba năm, con Phượng Hoàng cũng kết thúc niết bàn. Sau khi Phượng Hoàng bay đi, sư phụ ta cùng mấy bằng hữu của người đều tự lấy xuống một cành cây Ngô Đồng làm kỷ niệm.

Nói tới chỗ này, Lưu Hoa Tường trên mặt lộ ra vẻ buồn rầu, tựa như đang nhớ lại điều gì khiến lòng đau đớn. Từ Thanh Phàm lúc này đang kinh ngạc nhìn cành Ngô Đồng trân quý, nên không chú ý tới nét mặt kỳ lạ của Lưu Hoa Tường.

Cuối cùng, Từ Thanh Phàm cũng từ kinh ngạc phục trở lại bình thường, vội vàng đem cành Ngô Đồng trong tay trao lại cho Lưu Hoa Tường, nói:

- Lưu sư thúc, thứ này quá quý hiếm. Không kể tới năng lực hiện giờ của bản thân không thể bảo vệ cũng như sử dụng nó, vật trân quý như vậy, vãn bối tuyệt đối không thể nhận.

- Cho ngươi mượn.

Lưu Hoa Tường không đưa tay tiếp lại mà chỉ thản nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Đạo pháp ta tu luyện với nó có thuộc tính tương khắc, hơn nữa ta cũng chưa nhận đệ tử, cho nên có giữ lại vật này cũng vô dụng. Mà đối với ngươi thì khác, Mộc pháp mà ngươi tu luyện có thuộc tính tương hợp với vật này, một khi có nó thực lực của ngươi sẽ gia tăng không ít.

Thấy Từ Thanh Phàm còn muốn nói gì đó, Lưu Hoa Tường khoát tay cắt ngang:

- Về việc theo lời ngươi nói không thể sử dụng hay bảo vệ nó thì cũng không cần phải lo lắng. Ngươi lần này xuống núi chẳng phái đã lấy được một quyển Hoá Linh Quyết sao?

Nghe Lưu Hoa Tường nói, Từ Thanh Phàm hơi sửng sốt, sau đó chần chừ hỏi:

- Sư thúc, ý người là để ta đem cành Ngô Đồng này tế luyện thành "Linh Ngự Vật" sao?

- Đúng vậy, Hoá Linh Quyết cũng coi như là diệu pháp mà tu tiên giới khó gặp, không tu luyện cũng thật đáng tiếc.

Lưu Hoa Tường vừa cười vừa nói.

Người tu luyện Hoá Linh Quyết quả thật có thể đem tất cả mọi vật có linh khí tế luyện thành "Linh Ngự Vật" của mình, tiếp đó tu luyện cùng nó đạt tới mức tâm thần hợp nhất, họ có thể cùng "Linh Ngự Vật" song tu tiến tới hợp thể. Hơn nữa, đem "Linh Ngự Vật" luyện hoá vào bên trong thân thể của mình sẽ thu được cả đặc tính lẫn năng lượng của nó.

Kì thật khi trở lại Cửu Hoa Sơn mấy ngày nay, Từ Thanh Phàm đã bắt đầu nghiên cứ Hoá Linh Quyết, định lúc nào hợp thì tu luyện. Lúc bắt đầu, Từ Thanh Phàm lại muốn xuống phường thị nào đó dưới chân núi để đổi lấy một viên "Tụ Linh thạch" cho mình.

https://thuviensach.vn

“Tụ Linh Thạch” mặc dù tại tu tiên giới cũng không tính là vật phẩm quá chân quý, nhưng nó lại có khả năng tự động hấp thu thiên địa linh khí. Đặc tính của nó đối với tư chất của Từ Thanh Phàm có tác dụng rất lớn. Sau khi cùng “Tụ linh thạch” hợp thể, tốc độ tu luyện của Từ Thanh Phàm sẽ tăng lên không ít, thậm chí còn có thể cải thiện thêm một ít tư chất.

Nhưng nếu như Từ Thanh Phàm đem cành Ngô Đồng này tế luyện thành “Linh Ngự vât” của mình, sau khi hợp thể cùng nó thì hiệu quả sẽ lớn hơn so với “Tụ Linh thạch” rất nhiều.

Sau khi cùng cành Ngô Đồng này hợp thể, Từ Thanh Phàm không chỉ có thể có được một bộ phận linh khí tràn trề bên trong cây Ngô Đồng, hơn nữa có thể lợi dụng quy tắc ngũ hành Mộc sinh Hoả để thi triển Hoả pháp. Lúc đó Từ Thanh Phàm chẳng khác nào có khả năng đồng thời thi triển Mộc Hoả hai loại đạo pháp, thực lực sẽ được tăng lên rất nhiều.

Hơn nữa cùng cành Ngô Đồng hợp thể, hiệu quả cải thiện tư chất Từ Thanh Phàm không kém “Tụ Linh Thạch” là bao. Bởi vì sau khi đem cành Ngô Đồng luyện hoá vào trong cơ thể, Từ Thanh Phàm với Mộc ất linh khí trong thiên địa sẽ càng hòa hợp hơn trước.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm không khỏi có chút do dự. Mặc dù trong lòng không muốn vô duyên vô cớ lấy vật phẩm trân quý như vậy của Lưu Hoa Tường. Nhưng nghĩ đến cảnh Ngô Đồng có thể làm năng lực của mình tăng thêm nhiều mặt, thậm chí còn có hi vọng tiến được vào Kết Đan kì. Chữ “không” kia dù thế nào Từ Thanh Phàm cũng khó thể nói ra được.

……..

Khi Từ Thanh Phàm từ “Bách thảo viên” đi ra, trời đã về đêm. Trên bầu trời, ánh trăng như nước, chi chít những ngôi sao. Từ Thanh Phàm vốn dĩ vì chuyện của Đình Nhi mà tâm trạng có chút không thoải mái, nhưng bây giờ, dưới trời đêm, tâm tình đã dễ chịu đi rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Ngự sử "Vạn Lí Vân", Từ Thanh Phàm bay nhanh về động phủ ở hậu sơn của mình.

Lúc Lưu Hoa Tường nói "Trưởng bối đã ban cho, vãn bối sao được phép chối từ" thì Từ Thanh Phàm rốt cuộc cũng nhận cành Ngô Đồng trân quý nọ.

Nhưng khi Từ Thanh Phàm đem cành Ngô Đồng thu vào trong tay áo thì chợt cảm giác được trong nhất thời thần sắc của Lưu Hoa Tường hiện lên vẻ tưởng nhớ và đau thương, làm cho hắn cảm thấy việc lão đem cành Ngô Đồng ban cho mình cũng không chỉ đơn giản như vậy.

Nhưng Từ Thanh Phàm cũng không thấy hành động đó của Lưu Hoa Tường có gì ác ý. Nếu như Lưu Hoa Tường có ác ý với mình, lấy thực lực của hắn cũng không cần phải sử dụng mưu kế, lại càng không cần xuất ra bảo vật như cành Ngô Đồng này làm mồi nhử. Cho nên khi thấy được trong ánh mắt Lưu Hoa Tường có vẻ kì quái, Từ Thanh Phàm mặc dù thấy lạ, nhưng cũng không suy nghĩ nhiều.

- Hay là Lưu sư thúc đã ban cho hắn bảo vật của sư thúc tổ.

Từ Thanh Phàm ngầm phỏng đoán

"Vạn Lí Vân" có tốc độ cực nhanh, khi Từ Thanh Phàm đang miên man suy nghĩ thì đã quay trở lại động phủ ở hậu sơn của hắn.

Dưới sự khống chế của "Tam Nguyên Trận", phía sau động phủ của Từ Thanh Phàm xung quanh đều nổi lên sương mù nhè nhẹ, trong bầu trời đêm càng trở nên thần bí. Mà ở bên ngoài lớp sương mù, một đạo thân ảnh đang không ngừng bồi hồi.

Từ Thanh Phàm trong lòng tò mò, điều khiển "Vạn Lí Vân" hạ xuống bên cạnh thân ảnh. Sau khi thấy rõ diện mạo người này, hắn liền kinh ngạc thốt lên:

https://thuviensach.vn

- Đông Phương sư muội, sao muội lại ở đây?

(*): /honey: Chẳng hiểu là tác giả đang miêu tả con j nữa? Quái thú chăng? :023:

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 7: Tâm Tư

Đông Phương Thanh Linh cũng không rõ chính mình như thế nào lại đi đến nơi đây, cũng giống như việc mỗi khi nàng đến đây không hiểu sao đều giúp Từ Thanh Phàm dọn dẹp phòng ốc vậy, mặc dù trước đây nàng chưa từng làm việc này.

Rõ ràng chỉ là ban đêm đi tản bộ, trong đầu suy nghĩ miên man một vài sự tình, nhưng khi nàng dừng chân, lại phát hiện bản thân mình không biết khi nào đã đi tới phía hậu sơn, đứng trước động phủ của Từ Thanh Phàm.

Là do bản thân không tự chủ? Hay là trong tiềm thức muốn nhìn thấy Từ Thanh Phàm một chút, dù biết rõ trong phòng không có ai?

Lần đầu tiên Đông Phương Thanh Linh gặp Từ Thanh Phàm là trong đại hội thi đấu tám năm về trước của Cửu Hoa Môn. Khi đó Đông Phương Thanh Linh giống như một con chim Khổng Tước, xinh đẹp và cao ngạo. Trong sự che chở của sư phụ cùng với những lời khen tặng của các tỷ muội, nàng luôn dương dương tự đắc, cảm thấy bằng vào sự thiên tài của bản thân cùng rất nhiều pháp khí danh tiếng của sư phụ thì lần thi đấu này có thể dễ dàng đạt được chức quán quân.

Nhưng sự xuất hiện của Từ Thanh Phàm đã phá tan sự cao ngạo và "tự sướng" của nàng.

https://thuviensach.vn

Biết đối thủ của mình là Từ Thanh Phàm, Đông Phương Thanh Linh cũng không để ý. Bởi vì nàng nghe nói mặc dù Từ Thanh Phàm thắng hai trận đầu, nhưng quá trình đều vô cùng gian nan. Hơn nữa đối thủ của hắn vẫn đều là đệ tử hàng chữ "Vũ". Trên thực tế, cho dù đối thủ lúc đó là Phượng Thanh Thiên hay là Kim Thanh Hàn, Đông Phương Thanh Linh cũng không để ý nhiều, khi đó nàng đích thực luôn tự cho bản thân mình là thiên tài xuất chúng.

Nhưng mới vừa nhìn thấy Từ Thanh Phàm, Đông Phương Thanh Linh quả thực rất kinh ngạc.

Đó là một buổi sớm với ánh nắng tươi sáng, Đông Phương Thanh Linh đi theo sư phụ cùng các vị sư tỷ, sư muội đến tham gia lần tỉ thí đó. Trong đầu nàng lúc ấy còn đang tưởng tượng thấy mình đánh bại đối thủ dễ dàng như thế nào. Sau đó, trong sự hoan hô của các sư tỷ muội, nàng đắc ý đi lên lôi đài. Mặc dù khi đó Đông Phương Thanh Linh biết chính mình đã đến muộn, nhưng cũng không để ý tới, bởi vì nàng biết uy vọng của sư phụ mình rất cao, các trưởng lão sẽ không trách tội mình.

Tiếp theo, nàng thấy Từ Thanh Phàm đang lẳng lặng đứng trên lôi đài, một thân áo trắng, trên mặt mang theo ba phần mỏi mệt cùng bảy phần tâm tình phức tạp. Thần sắc hắn bình tĩnh, không chút nào vì nàng đến muộn mà tỏ ra bất mãn, cứ như vậy mà yên lặng đứng trên lôi đài, thản nhiên đánh giá nàng.

"Ngươi như thế nào mang một bộ quần áo như vậy? Dường như là tang phục a?"

Đông Phương Thanh Linh nhớ kỹ chính mình lúc ấy đã hỏi như vậy, khi đó nàng chỉ muốn chọc giận Từ Thanh Phàm, rồi tuỳ thời chuẩn bị đánh lén hắn.

"Buổi tối ngày hôm qua, sư huynh của ta đã qua đời"

https://thuviensach.vn

Đây là câu trả lời của Từ Thanh Phàm, vẻ mặt khi nói chuyện vẫn lạnh nhạt như trước.

“Xin lỗi !”

Lúc đó Đông Phương Thanh Linh vẫn không hiểu trong sự lạnh nhạt đó còn ẩn sâu sự đau thương, cho nên lời xin lỗi của nàng cũng không hề có một tia thành ý.

Sau đó, tỉ thí bắt đầu. Khi bắt đầu, quá trình tỉ thí quả như nàng đã suy nghĩ, chính mình chiếm thượng phong. Nhưng khi Đông Phương Thanh Linh cho rằng mình đã thắng chắc rồi thì lại phát hiện linh khí trong cơ thể mình không có cách nào tuỳ ý vận chuyển. Sau đó Từ Thanh Phàm đã giải thích, linh khí của mình đã bị dung nhập một ít Dong Linh Thảo. Cứ như vậy, Đông Phương Thanh Linh bị Từ Thanh Phàm dùng thủ đoạn “hèn hạ” đánh bại.

Bản thân Đông Phương Thanh Linh khi đó rất hận Từ Thanh Phàm. Hận hắn sử dụng thủ đoạn hèn hạ đánh bại mình, hận hắn làm cho mình mất mặt trước sư tỷ muội, hận hắn đã đánh nát sự kiệu ngạo luôn tự cho là giỏi của nàng.

Vì vậy, khi trận tỉ thí tiếp theo Từ Thanh Phàm diễn ra, Đông Phương Thanh Linh còn mang theo ý nghĩ người khác sẽ đánh bại hắn giúp mình trút giận mà đi tới dưới lôi đài của Từ Thanh Phàm quan sát trận đấu. Chỉ là Từ Thanh Phàm khi đó trong mắt chỉ có Nam Cung Thanh Sơn, không chút nào chú ý tới dưới lôi đài còn có một người mang tâm tư như vậy nhìn chăm chú vào mình.

Nhưng làm cho Đông Phương Thanh Linh bất đắc dĩ là, trận này mặc dù kinh hiểm nhưng Từ Thanh Phàm vẫn thắng. Càng làm cho Đông Phương Thanh Linh không nghĩ đến cái tên Từ Thanh Phàm đó với vẻ mặt nho nhã như vậy lại vẫn tiếp tục công kích Nam Cung Thanh Sơn đã không

https://thuviensach.vn

còn sức chống cự. Sau đó hắn không chỉ làm cho Nam Cung Thanh Sơn bị trọng thương, mà lại còn phế đi đạo hạnh nữa.

Chứng kiến tình cảnh như vậy, Đông Phương Thanh Linh kinh hãi vô cùng, và bắt đầu quy cho Từ Thanh Phàm là người dối trá, trong ngoài không đồng nhất, tâm ngoan thủ lạt. Nhưng khi thấy lúc tỉ thí đã trôi qua, Từ Thanh PHàm đứng ở trên đài ngửa mặt lên trời thở dài, vẻ mặt ảm đạm thương cảm thì Đông Phương Thanh Linh vô luận như thế nào cũng không thể gán cho hắn những từ "dối trá" với "tâm ngoan thủ lạt" được.

Ngay lúc này, bên người hai gã đệ tử Cửu Hoa Môn nói chuyện với nhau đã cho Đông Phương Thanh Linh biết Từ Thanh Phàm cùng Nam Cung Thanh Sơn có ân oán từ trước. Nhìn lại trên đài Từ Thanh Phàm lúc này một thân áo tang, sắc mặt hiện lên vẻ buồn bã và mất mát, không biết tại sao hận ý trong Đông Phương Thanh Linh lại hơi thu vào một chút.

Sau đó, chứng kiên Từ Thanh Phàm đi xuống khỏi lôi đài, cước bộ Đông Phương Thanh Linh dường như không tự chủ mà đi tới nghênh đón hắn. Đồng thời nét mặt nàng tươi cười như nắng tỏa, tựa hồ muốn động viên cho Từ Thanh Phàm trở lên vui vẻ.

Cứ như vậy, nói chuyện với nhau vài câu đơn giản, nàng cùng Từ Thanh Phàm xem như là đã quen biết, nhìn Từ Thanh Phám một đường khó khăn vào tới tứ cường. Sau đó tại một phen tranh đấu kịch liệt, hắn thảm bại trước Phượng Thanh Thiên, tâm tính Đông Phương Thanh Linh cũng theo sự tỉ thí của Từ Thanh Phàm mà lên xuống, lúc mừng lúc lo.

Nhìn cảnh Từ Thanh Phàm được Kim Thanh Hàn dìu đỡ xuống đài, trong lòng Đông Phương Thanh Linh cũng ảm đạm. Nhưng khi nhìn nét mặt lạnh nhạt của Từ Thanh Phàm vẫn như cũ, Đông Phương Thanh Linh lại có chút cao hứng.

https://thuviensach.vn

Tiếp theo, sau khi giải đấu chấm dứt, Đông Phương Thanh Linh bắt đầu đối với các loại kì hoa dị thảo nảy ra hứng thú, đôi khi cũng chạy ra sau núi cùng Từ Thanh Phàm tìm kiếm. Đương nhiên, lý do của Đông Phương Thanh Linh là muốn học "Khô Vinh Quyết" của Từ Thanh phàm, mặc dù tư chất của nàng chỉ thích hợp học Thuỷ hệ đạo pháp.

Cứ như vậy, mối quan hệ của nàng cùng Từ Thanh Phàm ngày càng trở lên quen thuộc, việc đàm luận không giới hạn tại những kì hoa dị thảo nữa, mà là những chuyện quá khứ, hiện tại, tương lai… không gì không nói.

Trong lòng Đông Phương Thanh Linh nhiều lúc cũng thấy kỳ quái, không biết bản thân mình tại sao lại nói những chuyện đó với Từ Thanh Phàm. Phải biết rằng có nhiều chuyện thậm chí đối với sư tỷ muội nàng cũng không nói đến. Có thể là do tính cách Từ Thanh Phàm bình tĩnh, trầm ổn cùng với nụ cười hiền hoà, khoan dung đã làm cho nàng cảm thấy an tâm tự tại chăng?

Tuy nhiên, Đông Phương Thanh Linh dẫu sao cũng là một người tu tiên, cho nên không thể tránh khỏi việc phải sử dụng phần lớn thời gian để tu luyện.

Sư phụ mặc dù đối với nàng hết sức sủng ái, nhưng trong việc tu luyện lại hết sức nghiêm khắc. Mà Từ Thanh Phàm cũng chưa bao giờ chủ động đi tìm nàng, cho nên cứ hai, ba tháng nàng mới có thời gian đến nơi này của Từ Thanh Phàm một lần. Hơn nữa, có đôi khi Từ Thanh Phàm ở bên trong bế quan, vì vậy cơ hội hai người gặp mặt cũng ít đi.

Cũng bởi vì rất ít, cho nên Đông Phương Thanh Linh mới càng thêm chờ mong.

Nhưng bảy tháng trước, vào một ngày, lần nữa nàng lại đi tới hậu sơn, nhưng phát hiện Từ Thanh Phàm đã không có ở đây. Mà trong phòng Từ

https://thuviensach.vn

Thanh Phàm vốn sạch sẽ nay cũng đã bám rất nhiều tro bụi. Sau khi hỏi qua Lý Vũ Hàn, Đông Phương Thanh Linh biết hiện tại Từ Thanh Phàm đã xuống núi từ ba tháng trước. Trong tim Đông Phương Thanh Linh không khỏi có chút khó chịu, bởi vì nàng cảm giác trong lòng Từ Thanh Phàm không hề có nàng, xuống núi cũng không thông tri cho nàng một tiếng. Nhưng rồi nàng cũng tự hỏi tại sao Từ Thanh Phàm xuống núi lại phải "báo cáo" cho mình biết? Hai người dù sao cũng chỉ mấy tháng mới gặp nhau một lần, giống như bằng hữu bình thường mà thôi. Nhưng phát hiện này vẫn làm cho trong lòng Đông Phương Thanh Linh càng thêm khó chịu.

Từ đó, cứ một tháng Đông Phương Thanh Linh lại đi tới hậu sơn giúp Từ Thanh Phàm dọn dẹp phòng ốc, mặc dù ngay cả phòng mình nàng cũng rất ít khi quét dọn. Trước đây mỗi lần khi nàng đến nơi này đều thấy trong phòng không hề nhiễm một hạt bụi nào, mà hiện giờ lại bám đầy tro bụi, làm cho nàng cảm thấy không thoải mái.

Cũng có thể việc làm cho căn phòng trở lên sạch sẽ thì nàng mới có thể tìm lại được cảm giác quen thuộc khi Từ Thanh Phàm ở đây.

Hôm nay, từ chỗ Lỹ Vũ Hàn, Đông Phương Thanh Linh biết Từ Thanh Phàm đã trở về núi. Lúc đầu trong lòng nàng rất vui vẻ, nhưng kế tiếp lại vô cùng tức giận. Mấy tháng qua nàng đã suy nghĩ rất nhiều, đột nhiên phát hiện từ khi hai người quen biết nhau, vẫn chính là nàng đều chủ động đi tìm Từ Thanh Phàm trong khi hắn chưa bao giờ chủ động tìm nàng. Thậm chí ngay cả khi Từ Thanh Phàm hạ sơn cũng không nói với nàng một câu nào. Đây chẳng phải là Từ Thanh Phàm không hề quan tâm đến mình hay sao?

Cho nên điều đó đã phạm vào tâm địa nữ nhân nhỏ nhen của Đông Phương Thanh Linh, nàng quyết định lần này vô luận như thế nào cũng sẽ không chủ động đi tìm Từ Thanh Phàm trước.

Đương nhiên Đông Phương Thanh Linh cũng sợ Từ Thanh Phàm phát hiện ra việc hàng tháng nàng đều giúp hắn quét dọn căn phòng. Con gái đặc

https://thuviensach.vn

biệt hay rụt rè, cho nên nàng không dám đối mặt với tình cảnh như vậy.

Nhưng buổi tối hôm nay xuất môn tản bộ, trong đầu suy nghĩ miên man, cũng không có chú ý tới cước bộ của mình đã hướng về phía địa phương quen thuộc này mà tới. Khi Đông Phương Thanh Linh phát hiện ra, thì đã thấy chính mình đã đứng trước dộng phủ của Từ Thanh Phàm. Nhưng cùng một năm trước bất đồng, lúc này bên ngoài động phủ của Từ Thanh Phàm đã tràn ngập sương khói nhàn nhạt, mờ mờ ảo ảo, thần bí vô cùng.

Vốn Đông Phương Thanh Linh đã hạ quyết tâm kiên quyết chính mình sẽ không chủ động tìm Từ Thanh Phàm trước nhưng lại bất chi bất giác đã đi đến nơi đây. Đông Phương Thanh Linh bừng tỉnh rồi lại nghĩ, đã đi qua mà không bái phỏng, tựa hồ cũng không tốt lắm. Lại nói Từ Thanh Phàm đã hơn một năm rồi không gặp, lần này hắn xuống núi đã trải qua những chuyện gì? Có còn cái bộ dáng giống như trong trí nhớ của nàng hay không?

Nghĩ tới đây, Đông Phương Thanh Linh lại trở nên do dự.

Tìm hắn? Hay không nên tìm hắn?

Trong lúc không biết tính sao, ở bên ngoài động phủ của Từ Thanh Phàm, Đông Phương Thanh Linh không ngừng bồi hồi đi đi lại lại.

- Đông Phương sư muội, ngươi như thế nào lại ở chỗ này vậy?

Ngay lúc này, một âm thanh quen thuộc đột nhiên từ phía sau Đông Phương Thanh Linh vang lên, làm cho nàng đang do dự càng thêm hoảng sợ. Xoay người lại, chứng kiến Từ Thanh Phàm đang lẳng lặng đứng ở phía sau mình, trên khuôn mặt nhõ nhã bình tĩnh trước sau như một, tựa hồ không có bất cứ biến hóa gì. Tuy nhiên trong ánh mắt hắn, mặc dù đã qua một năm nhưng sự tang thương và thương cảm tựa hồ như lại nhiều thêm ba phần.

https://thuviensach.vn

……

Chứng kiến Đông Phương Thanh Linh dùng ánh mắt kỳ lạ nhìn mình, Từ Thanh Phàm trong lòng thấy kì quái bèn hỏi:

- Đông Phương sư muội. Muội làm sao vậy?

Nghe Từ Thanh Phàm hỏi, Đông Phương Thanh Linh mới hồi phục lại tinh thần, gò má hơi đỏ lên một chút. May mà lúc này là ban đêm, hơn nữa Từ Thanh Phàm cũng không có thói quen tùy thời sử sụng "Thiên Nhãn Thuật", cho nên Đông Phương Thanh Linh cũng không để lộ ra khuôn mặt đang ngượng nghịu của mình. Hít sâu một hơi, bình phục tâm tình trong lòng mình, nàng cố gắng sử dụng ngôn ngữ như mọi khi, tùy ý giảo hoạt vừa cười vừa nói:

- Như thế nào ư? Phía hậu sơn này ta không thể tới sao? Hay là ngươi không chào đón ta vậy?

Từ Thanh Phàm biết Đông Phương Thanh Linh tính cách giảo hoạt, mà mình lại không thích cùng người khác đấu võ mồm, cho nên khi nghe được Đông Phương Thanh Linh nói, hắn chỉ bình thản cười nói:

- Như thế nào lại vậy chứ, muội đã đến rồi ta vui mừng còn không kịp ấy chứ.

- Có đúng vậy không? Vậy chuyện ngươi rời đi suốt một năm trời, không hề nói cho ta một câu nào là sao?

Đông Phương Thanh Linh nhìn chằm chằm vào hai mắt Từ Thanh Phàm, chăm chú hỏi.

Nghe được ngữ khí Đông Phương Thanh Linh cùng ngày trước có chút khác, Từ Thanh Phàm hơi sửng sốt, nhưng vẫn giải thích:

https://thuviensach.vn

- Lần này xuống núi là ta đột nhiên quyết địch, ra đi vội vàng, cho nên cũng không thông báo với ai cả. Mà lúc đó, muội đang bế quan chuẩn bị đột phá lên Linh tịch kì, ta như thế nào có thể thông tri được chứ?

- Tại sao ngươi không nhắn cho người khác để họ nói với ta?

Mặc dù ngữ khí có chút tức giận, nhưng sau khi Đông Phương Thanh Linh nghe hắn giải thích tâm tình cũng tốt hơn một chút.

Từ Thanh Phàm cười khổ nói:

- Ta tại Cửu Hoa Sơn quen được mấy ai? Kim Thanh Hàn đã bế quan, mà Lưu sư thúc cũng chẳng rời khỏi Bách Thảo Viên một bước. Nếu như ta tìm sư tỉ muội của muội chuyển lời, sợ rằng sẽ bị Đái sư thúc phát hiện. Tính tình của người như thế nào không phải muội không biết. Cho nên ta cũng không có biện pháp nào cả.

Đông Phương Thanh Linh cũng biết tính sư phụ Đái Hoa Khiết của mình, mặc dù đối với đệ tử hết sức che chở, nhưng cũng bảo vệ hết sức cẩn thận, không cho bất kỳ nam đệ tử nào của Cửu Hoa Môn có cơ hội tiếp cận. Cả ngày người đều đối với các đệ tử nói "Tình yêu nam nữ là nghiệt chướng của tu tiên". Như vậy, mỗi khi phát hiện có nam đệ tử muốn "quyến rũ" đệ tử của mình, vị sư thúc này đều hung hăng giáo huấn cho hắn một trận. Mặc dù Từ Thanh Phàm một mực ở hậu sơn, rất ít ra ngoài, nhưng việc này cũng có nghe thấy một chút.

Nghe được Từ Thanh Phàm nói, vẻ mặt Đông Phương Thanh Linh vẫn như trước mang bộ dáng tức giận nhưng tâm tình đã tốt hơn nhiều, chỉ là ngoài miệng vẫn oán giận nói:

- Cái gì mà sợ sư phụ ta phát hiện, chẳng nhẽ ngay cả ta ở nơi nào ngươi cũng không biết sao?

https://thuviensach.vn

Nghe được Đông PHương Thanh Linh nói, Từ Thanh Phàm không khỏi xấu hổ, hắn quả thật không biết Đông Phương Thanh Linh hiện tại đang ở đâu.

Chứng kiến bộ dáng Từ Thanh Phàm như vậy của hắn, tâm tình Đông Phương Thanh Linh vốn đã chuyển biến tốt đẹp nay lại trầm xuống, hừ lạnh một tiếng, bộ dáng vô cùng tức giận.

- Đông Phương sư muội, hay là chúng ta vào trong phòng nói chuyện? *.*

Từ Thanh Phàm bất đắc dĩ nói.

Vừa nói, Từ Thanh Phàm hướng tới Tam Nguyên Trận bên ngoài động phủ bắt quyết. Dưới sự khống chế của hắn, sương mù trước mặt xuất hiện ba động, sau đó hướng hai bên trậm rãi tách ra. Mà gian nhà gỗ của Từ Thanh Phàm dần xuất hiện trước mặt hai người.

Đông Phương Thanh Linh cũng nhận ra, thấy sương mù quanh động phủ biến hóa, trong lúc nhất thời cũng quên đi nỗi tức giận vừa rồi mà hỏi:

- Đây là "Tam Nguyên Trận" chăng? Từ sư huynh từ nơi đâu lấy được trận bàn thế?

Nhìn Từ Thanh Phàm mang theo mình hướng căn phòng của Nhạc Thanh Nho lúc trước ở mà đi tới, Đông Phương Thanh Linh kinh ngạc hỏi:

- Ủa, Từ sư huynh sao lại đổi phòng vậy?

Từ Thanh Phàm gật đầu giải thích:

- Phòng ban đầu của ta đã tặng cho điệt nữ ở rồi.

- Huynh có điệt nữ ư? Có lúc nào vậy?

https://thuviensach.vn

Đông Phương Thanh Linh dường không tin nên hỏi tiếp. Trước sự ngạc nhiên liên tiếp, nỗi tức giận vừa rồi trong lòng đã tạm thời quên đi.

- Thân điệt nữ của ta, tên gọi là Đình Nhi, lúc này cũng là thân nhân duy nhất trên đời của ta. Lần này ta xuống núi, sau khi tìm được nàng, đã đem nàng về Cửu Hoa sơn, theo ta cùng tu tiên.

Về những việc mình trải qua sau khi xuống núi, Từ Thanh Phàm cũng không muốn nhiều lời, cho nên chỉ nói sơ lược mà thôi.

Khi đang nói chuyện, hai người đã đi vào phòng của Từ Thanh Phàm

Nghe được Từ Thanh Phàm nói vậy, dường Đông Phương Thanh Linh đối với Đình Nhi sinh ra hứng thú bèn hỏi:

- Vậy Đình Nhi ở đâu? Cho ta gặp một chút có được không?

- Nàng hẳn đã đi ngủ

Từ Thanh Phàm thản nhiên nói. Trước khi đi Từ Thanh Phàm đã bóp nát đóa Mê Thần Hoa sinh ra sương mù có hiệu lực rất mạnh, cho dù Đinh Nhi bị Ma Châu ma hóa, thân thể khác với thường nhân nhưng cũng phải tới ngày thứ hai mới có thể tỉnh lại.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, Đông Phương Thanh Linh có chút tiếc nuối thở dài, lại đột nhiên như nhớ tới cái gì bèn hỏi:

- Từ sư huynh, ngươi có nghĩ đến việc nên cho Đình Nhi bái sự phụ ta làm thầy không? Nàng là một tiểu cô nương, đi theo ngươi dù sao cũng không tiện. Hơn nữa sư phụ ta có rất nhiều tu tiên công pháp chuyên dụng cho nữ nhân, Đình Nhi bái sư phụ ta làm thầy, sau này đối với việc tu hành của nàng cũng rất có lợi.

https://thuviensach.vn

Nghe Đông Phương Thanh Linh nói, trong lòng Từ Thanh Phàm cũng hơi động, nhưng sau khi trầm ngâm vẫn lắc đầu nói:

- Thôi bỏ đi, ta muốn để cho Đình Nhi theo bên cạnh ta tu tiên. Dù sao trên đời này nàng cũng là thân nhân duy nhất của ta.

So với việc tu hành của Đình nhi, Từ Thanh Phàm càng coi trọng tính cách cùng tâm tính của nàng hơn. Từ Thanh Phàm tự thu dưỡng Đình Nhi bởi vì muốn thay đổi tính cách khác thường của Đình nhi trở nên bình thường. Hơn nữa rời xa Đình Nhi Từ Thanh Phàm cũng thấy không yên tâm. Càng huống chi xem bộ dáng lúc trước của Đông Phương Thanh Linh cùng với danh tiếng bá đạo của Đái Hoa Khiết sư thúc tại Cửu Hoa Môn, Từ Thanh Phàm lại càng không yên tâm để giao Đinh Nhi cho các nàng.

Nghe được Từ Thanh Phàm nói xong, Đông Phương Thanh Linh mặc dù có chút tiếc nuối, nhưng cũng không miễn cưỡng, mà hướng Từ Thanh Phàm hỏi một chút ít chuyện dưới núi. Đông Phương Thanh Linh từ nhỏ đã được Đái Hoa Khiết thu nhận làm đệ tử, chưa từng biết qua thế giới bên ngoài như nào, cho nên đối với chuyện này vô cùng hứng thú. Một người hỏi, một người trả lời mãi không ngừng, mà Từ Thanh Phàm lại rất kiên nhẫn giải đáp cho Đông Phương Thanh Linh nghe.

Rốt cuộc, Đông Phương Thanh Linh thấy thời gian đã không còn sớm, mới lưu luyến không nỡ rời xa mà hướng Từ Thanh Phàm nói lời cáo biệt. Từ Thanh Phàm cũng đáp ứng lần sau gặp mặt sẽ nói với nàng thêm rất nhiều chuyện dưới núi rồi mới tiễn nàng ra đến bên ngoài trận pháp.

Nhìn thân ảnh nổi bật Đông Phương Thanh Linh dần dần đi xa, cho đến khi biến mất, Từ Thanh Phàm hơi thở dài một tiếng, sau đó cũng hướng về phía gian phòng của mình đi đến.

Từ Thanh Phàm mặc dù có chút cổ hủ, nhưng cũng không chậm chạp. Hảo cảm Đông Phương Thanh Linh đối với mình, Từ Thanh Phàm tại ba

https://thuviensach.vn

năm trước cũng đã cảm thấy. Hơn nữa tu tiên giới cũng không cấm chuyện hôn phối, thậm chí có nhiều môn phái đều cổ vũ chuyện nam nữ tu tiên giả tiến hành song tu. Chỉ là nam nữ tu tiên giới một khi đã xác định tiến hành song tu, sẽ vô cùng kiên trinh, đến chết không dời, lại càng không phát sinh chuyện tái giá như phàm nhân. Cho nên đối với tìm cảm Đông Phương Thanh Linh dành cho mình, Từ Thanh Phàm cũng không dám tiếp nhận.

Thứ nhất là bởi vì với tính cách của Đông Phương Thanh Linh đối với Từ Thanh Phàm mà nói, chỉ thích hợp là bằng hữu, không thích hợp làm bạn cả đời. Nếu như phải chọn một người con gái làm bạn đời mà nói, Từ Thanh Phàm càng muốn tìm một người tính cách dịu dàng hơn.

Thứ hai cũng là Từ thanh Phàm tự biết, lấy tư chất của mình, sợ rằng hy vọng cuộc đời này bước vào Kết Đan kì vô cùng xa vời. Nhưng với tư chất hơn người của Đông Phương Thanh Linh mà nói, tiền đồ sẽ vô hạn. Mới tám năm trước nàng mới chỉ bước vào Tích Cốc trung kì, nhưng hiện tại, nàng chỉ còn cách Linh Tịch kì một khoảng rất nhỏ, tùy thời đều có thể đột phá. Hơn nữa với tu vi Kết Đan kì của sư phụ nàng giúp đỡ cho, sợ rằng việc nàng bước vào Kết Đan kì chỉ là vấn đề thời gian mà thôi. Mà Kết Đan kì tu sĩ so với Linh Tịch kì tu sĩ nhiều hơn tới 350 năm tuổi thọ. Cho nên Từ Thanh Phàm cũng không nguyện ý vì tình cảm mà cản trở sự phát triển của Đông Phương Thanh Linh.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 8: Thời Gian

Sau khi trở lại Cửu Hoa Sơn, dường như cuộc sống Từ Thanh Phàm quay trở lại ngày trước, cả ngày đọc sách tu luyện, nhàn nhã trồng hoa, có ba phần tiêu diêu tự tại. Tuy nhiên có một điều bất đồng là để ứng phó với lần tân nhân tỉ thí hai năm sau, thời gian Từ Thanh Phàm tu luyện so với trước đây nhiều thêm. Quan trọng hơn, lúc này bên cạnh Từ Thanh Phàm còn có thêm một người, đó là Đình Nhi.

Khi Đình Nhi thừa nhận là muốn giết Từ Thanh Phàm, ngày tiếp theo hai người gặp mặt thì coi như không có chuyện gì phát sinh. Đình Nhi vẫn như trước trầm mặc nhu thuận, mà Từ Thanh Phàm cũng vẫn khoan dung, từ ái, giống như Đình Nhi chưa từng nói rằng muốn giết Từ Thanh Phàm vậy. Mà Từ Thanh Phàm cũng không vì thế mà tức giận với nàng. Nhưng giữa hai người không thể tránh khỏi việc tăng thêm phần ngăn cách, tuy nhiên cả hai lại cũng thoải mái hơn rất nhiều.

Ngày đó, khi Đình Nhi nói chữ “Vâng” đã làm cho Từ Thanh Phàm vô cùng đau lòng. Hắn đem Đinh Nhi coi như chính mạng sống của mình, hắn chỉ còn duy nhất một người thân, mọi chuyện đều vì nó mà làm, lo nghĩ, sợ cô bé sẽ phải chịu ủy khuất. Nhưng Đình Nhi lại toàn tâm toàn ý thầm tìm cách muốn giết hắn, như vậy làm sao Từ Thanh Phàm không đau lòng cho được?

Nhưng trong lòng đau đớn, Từ Thanh Phàm cũng lại cảm giác trong lòng dễ chịu hơn rất nhiều. Lúc trước, trong một năm ở cùng với Đình Nhi, mặc dù Từ Thanh Phàm khoan dung, Đinh Nhi nhu thuận, tình cảm xem

https://thuviensach.vn

như rất hòa thuận, nhưng hắn luôn nhìn không thấu được trong lòng Đình Nhi rốt cuộc đang nghĩ gì. Cho nên trong tâm hắn có một chút không yên cùng bất an, mà khi Đình Nhi thừa nhận đối với hắn có hận ý, Từ Thanh Phàm lại cảm giác như buông được một tảng đá lớn, trong lòng cũng yên ổn hơn rất nhiều.

Có một số chuyện, khi chính thức đối mặt lại không thật sự đáng sợ như trong tưởng tượng.

Hơn nữa sau khi suy nghĩ kỹ, nghĩ đến biểu hiện của Đình Nhi, Từ Thanh Phàm thậm chí còn cảm thấy có chút cao hứng. Nếu như Đinh Nhi thật sự có tính cách âm trầm, giỏi nhẫn nhịn, sẽ không chịu thừa nhận mình, để cho bản thân hắn buông lỏng cảnh giác. Mà hiện tại Đình Nhi lại thẳng thắn thừa nhận chuyện đó, chứng minh rằng Đình Nhi là người vui buồn hiện ra mặt, cũng nói rõ trong đáy lòng Đình Nhi vẫn có một phần ngay thẳng ngây thơ. Ma Châu mặc dù thay đổi tính cách của Đình Nhi, nhưng dù sao cũng không cách nào thay đổi được tâm tính trẻ con của cô bé.

Cho nên Từ thanh Phàm mới có chút vui mừng, bởi vì hắn cảm giác được chính mình cõ lẽ sẽ thay đổi được tâm tính của Đình Nhi.

Từ sau đó, Từ Thanh Phàm mỗi ngày vẫn như trước hướng dẫn Đinh Nhi tu luyện Hỏa hệ đạo pháp nhưng đồng thời cũng nói rất nhiều về chuyện thế thái nhân tình, đạo lý làm người. Có đôi khi cũng giả vờ vô tình hướng tới Đình Nhi nhắc đến một chút chuyện tại Nam Hoang, làm cho Đình Nhi biết ý nghĩ trong lòng mình, hy vọng rằng cô bé có thể hiểu được. Nhưng Từ Thanh Phàm cũng không biết chắc liệu Đình Nhi có nghe những lời mình nói hay không, bởi vì cô bé chưa bao giờ lộ ra ánh mắt hay vẻ mặt khó chịu. Ánh mắt của cô bé vẫn như trước trong trẻo, lạnh lùng, không có lấy một chút tâm tình nào cả.

https://thuviensach.vn

Mặc dù Từ Thanh Phàm không biết Đình Nhi có nghe theo lời của mình hay không, nhưng tốc độ tu luyện của Đình Nhi quả thật rất nhanh. Từ sau ngày Từ Thanh Phàm nổi giận đối với Đình Nhi, cô bé cũng không giống như trước chẳng phân biệt ngày đêm để tu luyện, mà giờ đây đã trở nên có mức độ hơn rất nhiều. Nhàn hạ thì Từ Thanh Phàm cho nàng xem một chút thi thư, cùng Từ Thanh Phàm thu thập hoa cỏ. Hoặc là ôm Tiểu Bích trầm ngâm không biết suy nghĩ cái gì.

Tốc độ tu tiên của Đình Nhi quá nhanh làm cho Từ Thanh Phàm cảm thấy kinh hãi không thôi. Ngắn ngủi chỉ có hai năm, Đinh Nhi cũng đã đạt tới tu vi Luyện Khí sơ kì, thậm chí cách Luyện Khí trung kì chỉ có một khoảng nhỏ. Kim Thanh Hàn năm đó đạt tới cảnh giới này cũng phải mất tới hai năm lẻ bảy tháng, mà Từ Thanh Phàm thậm chí còn mất tới ba năm lẻ năm tháng.

Không chỉ như vậy, khi Đình Nhi thi triển Hỏa pháp mà xuất ra hắc diễm thì uy lực cũng kinh người, ngoài lực phá hoại so với Hỏa pháp bình thường lớn hơn không ít, một khi dính vào thì rất khó dập tắt. Càng đáng sợ hơn khi hắc diễm này còn có thể ăn mòn pháp khí, phá hủy nguyên thần. Có loại hắc diễm này, những tu tiên giả cùng cấp độ đều không phải là đối thủ của Đình Nhi.

Vốn Từ Thanh Pham am hiểu là Mộc hệ công pháp, cũng không thích hợp để truyền thụ cho Đình Nhi. Nhưng cái gọi là một sự thông thì vạn pháp cũng thông chính là như vậy, lấy tu vi Từ Thanh Phàm hiện thời là Linh Tịch kì, hơn nữa đã trải qua nhiều năm, kiến thức uyên thâm, truyền thụ cho Đình Nhi một ít công pháp trụ cột của Hỏa hệ có lẽ vẫn thừa khả năng.

Nhưng làm cho Từ Thanh Phàm lo lắng chính là, trải qua hai năm tu luyện, Ma khí trong cơ thể nàng không những không bị tiêu hao đi, mà ngược lại tựa như vô cùng vô tận. Trong đan điền đoàn hắc vụ cũng ngày

https://thuviensach.vn

càng trở lên dày đặc, mà khi Đinh Nhi thi triển ra hắc diễm, thần sắc cũng biến hóa trở lên thâm thúy quỷ quyệt hơn.

Căn cứ vào ước lượng của Từ Thanh Phàm, hắn là khi Đình Nhi trong cơ thể tu luyện ra Hỏa linh khí, sẽ bị đoàn hắc vụ nọ đồng hóa một ít. Cho nên đoàn hắc vụ này mới tựa như vô cùng vô tận. Chỉ là trong lúc nhất thời, Từ Thanh Phàm quả thật cũng không có biện pháp nào để giải quyết cả. Thậm chí hắn đã từng cố gắng sử dụng "Phong Ấn Đại Pháp" đem đoàn hắc vụ nọ phong ấn lại, nhưng không quá vài ngày sau, tầng phong ấn cũng bị đoàn hắc vụ nọ ma hóa, không chỉ không phong ấn thành công mà càng làm cho lực lượng đoàn hắc vụ ngày càng trở lên lớn mạnh.

Mà Từ Thanh Phàm tu luyện "Khô Vinh Chỉ" Khô Vinh nhị khí có thể chuyển đổi lẫn nhau, dùng nó phong ấn sẽ không bị hắc vụ ma hóa, nhưng cũng có tai hại nhất định. "Khô Vinh Chỉ" mặc dù huyền diệu, nhưng về lực khống chế cho dù không bằng "Phong Ấn Đại Pháp" cũng không làm cách nào phong ấn chuẩn xác được. Nếu Từ Thanh Phàm thi triển"Khô Vinh Chỉ" đối với Đình Nhi thì linh khí cũng như Ma khí trong đan điền cùng thất kinh bát mạch của Đình Nhi cũng đều bị phong ấn, như vậy khiến cho mục đích muốn giúp cho Đình Nhi tu tiên trường thọ của hắn thất bại.

Nhưng cũng may, trải qua vài lần Từ Thanh Phàm cẩn thận quan sát, phát hiện ra Ma khí trong cơ thể Đinh Nhi mặc dù không ngừng phát triển, nhưng đối với tâm tính của Đình Nhi cũng không sinh ra ảnh hưởng gì lớn. Nghĩ lại mMa khí muốn ảnh hưởng tới tâm tính con người, còn phải phối hợp với "Cửu Ma Châu" mới được, cho nên Từ Thanh Phàm cũng dần dần an tâm.

Mà ở một chỗ khác, từ ngày Đông Phương Thanh Linh vô tình gặp lại Từ Thanh Phàm ở hậu sơn, nàng tựa hồ cũng giải tỏa được khúc mắc trong lòng, cứ cách hai tháng lại đến động phủ của Từ Thanh Phàm, quấn quít lấy hắn đòi kể chuyện lúc trước xuống núi, chuyện cuộc đời, chuyện ngày xưa.

https://thuviensach.vn

Đáng thương cho Từ Thanh Phàm, hắn xuống núi cũng không được bao lâu.

Trong hai năm này hắn đều kể với Đông Phương Thanh Linh những kiến thức của bản thân mình. Càng về sau hắn lại phải lấy từ trong điển tịch một ít những tin đồn, những câu chuyện phát sinh tại phàm nhân để ứng phó cho qua chuyện.

Bất quá, điều đáng giá nhất đó là, sau hai tháng khi hai người vô tình gặp nhau, Đông Phương Thanh Linh rốt cuộc cũng đã đột phá lên tu vi Linh Tịch sơ kì. Mà trải qua hai năm, tu vi của nàng đã không thấp hơn so với Từ Thanh Phàm khi mới từ dưới núi trở về. Phải biết rằng, lúc đó Từ Thanh Phàm đã tiến vào Linh Tịch kỳ cũng đã được năm năm, qua đó có thể thấy được tư chất của Đông Phương Thanh Linh cao đến nhường nào.

Mặc dù việc tu hành đang vô cùng thuận lợi, nhưng Đông Phương Thanh Linh cũng không phải là hoàn toàn vui vẻ. Bởi vì có hai nguyên nhân, thứ nhất là Từ Thanh Phàm thời gian gần đây đối với nàng mặc dù là vô cùng hữu hảo khách khí, thậm chí có bất cứ yêu cầu gì hắn đều đáp ứng, nhưng thủy chung vẫn duy trì một khoảng cách nhất định với nàng. Nhìn hai người lúc này tình cảm có vẻ chỉ như là sư huynh muội mà thôi, điều này làm cho Đông Phương Thanh Linh vô cùng buồn bã. Điều thứ hai là bởi vì Đinh Nhi, mặc dù Từ Thanh Phàm có nói qua tính cách Đình Nhi luôn lạnh lùng lãnh đạm như vậy nhưng Đông Phương Thanh Linh tựu chung vẫn cảm giác được Đình Nhi mỗi khi nhìn mình, đôi mắt vẫn tỏ ra lạnh lùng như vậy, nhưng trong đó lại mang theo một phần địch ý mơ hồ. Phải biết rằng Đông Phương Thanh Linh đối với Đình Nhi cũng vô cùng yêu mến.

Dưới sự ảnh hưởng của Đình Nhi, thậm chí là Tiểu Bích cũng đối với Đông Phương Thanh Linh tỏ ra ít nhiều địch ý, nó cũng không cho nàng ôm nó. Khi nhìn thấy nàng thì rít gào không ngừng, làm cho Đông Phương Thanh Linh buồn bực không thôi.

https://thuviensach.vn

“Chẳng lẽ do mình lần đầu tiên khi nhìn thấy Đình Nhi đã tỏ ra quá thất thố hay sao?” Đông Phương Thanh Linh nhiều khi phỏng đoán như vậy.

Lần đầu tiên nhìn thấy Đình Nhi, Đông Phương Thanh Linh đã bị những đồ án lớn hình hỏa diễm trên mặt của Đình Nhi làm cho vô cùng kinh ngạc, thậm chí đã không chịu được mà kêu thất thanh.

Nhưng sau đó Đông Phương Thanh Linh cũng giống như Triệu Thanh Hiên xem những đồ án trên mặt Đình Nhi là phong tục của Nam Hoang, cho nên cũng không để ý, thậm chí vẫn thường hướng Đình Nhi nói lời xin lỗi. Nhưng Đình Nhi đối với nàng vẫn như cũ. Chưa từng biểu đạt một chút thiện ý nào.

Cùng Đông Phương Thanh Linh so sánh, Đình Nhi đối với Kim Thanh Hàn lại tỏ ra thân mật hơn rất nhiều. Mỗi lần nhìn thấy Kim Thanh Hàn đều tỏ ra rất nhu thuận. Nhưng bất đồng với Đông Phương Thanh Linh là Kinh Thanh Hàn lại đối với Đình Nhi có điều cố kị, nhất là khi kiến thức được Đình Nhi thi triển ra uy lực của hắc diễm, hắn đã không chỉ một lần nói chuyện với Từ Thanh Phàm, yêu cầu hắn không nên cho Đình Nhi tiếp tục tu luyện đạo pháp nữa.

Nói đến Kinh Thanh Hàn, còn phải kể đến việc hắn có một sủng vật. Vào tám năm trước, tại lần tỉ thí của Cửu Hoa Môn, Kim Thanh Hàn đứng vị trí thứ hai. Sau đó hắn được thưởng một quả trứng của nhân bậc trung cấp yêu thú “Kim Vũ Ưng”. Trải qua hết tám năm trời nuôi nấng, con “Kim Vũ Ưng” này đã lớn lên rất nhiều, hai cánh khi mở ra cũng gần một trượng, trông rất uy phong. Mà Kim Thanh Hàn lại cấp cho con “Kim Vũ Ưng” này một cái tên gọi là Tiểu Kim, thường xuyên mang nó theo sang động phủ của Từ Thanh Phàm nghiên cứu công pháp.

Nguyên nhân có thể do bất đồng chủng loại mà yêu thú trời sinh đã không thích nhau. Từ khi còn nhỏ Tiểu Kim cùng Tiểu Bích lần đầu tiên

https://thuviensach.vn

gặp mặt đến nay, hai con yêu thú đã không ngừng tranh đấu với nhau. Thường thường là Kim Thanh Hàn cùng Từ Thanh Phàm ở trong phòng nghiên cứu công pháp, Đình Nhi thì lẳng lặng ở bên cạnh lắng nghe, mà bên ngoài phòng thì hai con yêu thú lại đánh nhau không ngừng. Thú rống ưng kêu, cát bụi mù mịt. Rất nhiều kì hoa dị thảo mà Từ Thanh Phàm trồng ở bên ngoài đã bị hai con yêu thú này phá hủy.

Mặc dù Tiểu Bích là một con Bích Nhãn Vân Đề Thú, thuộc về nhân bậc cao cấp yêu thú, so với Tiểu Kim thì cao hơn một bậc, nhưng bởi vì Từ Thanh Phàm chưa từng cho nó ăn linh dược, cho nên cũng chưa từng tiến hóa được lần nào, thực lực bây giờ cũng bất quá chỉ hơn phàm thú bình thường một chút mà thôi. Cho nên nó thường bị Tiểu Kim đã đạt tới tu vi Tích Cốc hậu kì đánh cho chạy toán loạn, nhưng lần sau gặp lại vẫn như cũ không chừa mà phát ra tiếng thú rống tiến hành khiêu khích.

Mà mỗi lần chứng kiến màn này, Từ Thanh Phàm cùng Kim Thanh Hàn đều không nhịn được nhìn nhau cười.

……

Hai năm sau.

Tại hậu sơn Cửu Hoa sơn, trong một rừng cây nhỏ u tĩnh có một mảnh đất tràn ngập sương trắng. Xuyên thấu qua đám sương, hai tòa nhà gỗ tinh xảo tọa lạc trong đó, chung quanh kì hoa dị thảo rất nhiều, phối hợp với làn sương trắng nhàn nhạt, càng giống chốn thần tiên.

Bên trong một tòa nhà gỗ, Từ Thanh Phàm ngồi trên giường, hai mắt khép hờ, trên người linh khí phát ra, quanh người xuất hiện liên tiếp các màu tiên hà, thanh hoặc là hồng quang.

Trải qua hai năm khổ tu “Hóa Linh Quyết”, Từ Thanh Phàm đã đem cành Ngô Đồng mang theo linh khí của Phượng Hoàng mà luyện hóa thành “Linh Ngự Vật” của mình, hiện tại cũng sơ bộ đạt được “tâm vật hợp nhất”.

https://thuviensach.vn

Lúc đầu vây quanh cành Ngô Đồng là linh khí nồng đậm, hiện tại lại hóa thành một cành cây không có chút nào khác thường mà làm trâm cài tóc, giống như trang phục đạo sĩ ,cắm ở trên đầu tóc của Từ Thanh Phàm. Nếu như tiến thêm được một bước nữa mà nói, Từ Thanh Phàm có thể đem nó luyện hóa vào trong cơ thể của mình.

Sau khi bước đầu luyện hóa được cành Ngô Đồng, Từ Thanh Phàm chiếm được một ít Mộc Hỏa linh khí ẩn chứa trong nó. Hơn nữa từ chỗ Tuế Thủ hắn lại đổi được "Mộc Hoa Dan" cùng "Hỏa Liên Đan", cho nên tu vi lúc này của Từ Thanh Phàm cũng đã đạt tới Linh Tịch trung kì. Ngoài ra dưới sự trợ giúp của cành Ngô Đồng, hắn có thể thi triển một ít Hỏa hệ công pháp, có thể nói so vơi hai năm trước thực lực đã tăng lên rất nhiều.

Một lúc lâu sau, tam sắc quang hoa trên người Từ Thanh Phàm rốt cuộc cũng chậm rãi thu hồi vào trong cơ thể, mà Từ Thanh Phàm cũng chầm chậm mở hai mắt. Trong nháy mắt, đôi mắt hắn xẹt qua một tia tam sắc linh mang kinh người. Nhưng trong cơ thể Từ Thanh Phàm, linh khí mặc dù đại tăng, hắn cũng không thể trong thời gian ngắn mà thích ứng để ứng phó địch được.

Ngay từ lúc Từ Thanh Phàm chấm dứt tu luyện, phía trước núi Cửu Hoa môn đột nhiên vang lên tiếng chuông. Thanh âm mặc dù không lớn, nhưng cũng bay xa vô cùng, cho dù Từ Thanh Phàm đang ở phía hậu sơn cũng nghe thấy rõ ràng.

Rốt cuộc sau khi kêu lên mười ba lần, tiếng chuông đã đình chỉ lại.

Nghe thấy tiếng chuông âm vang bay lên, Từ thanh Phàm cũng từ từ nói:

- "Lục đại thánh địa tân nhân đại hội" rốt cuộc cũng bắt đầu rồi sao.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 9: Xuất Phát

Nghe được giữa trời đất đột nhiên vang lên từng đợt tiên nhạc, mọi người không khỏi nhìn về phía âm thanh truyền đến, chứng kiến phía chân trời nổi lên vô số đạo quang hoa, vô cùng diễm lệ.

Giữa khung cảnh thần tiên đó, mười mấy người tóc bạc trắng, chính là các hộ pháp, trưởng lão do Trương Hoa Lăng cùng Chu Hoa Hải dẫn đầu, chân đạp tường vân, hướng về phía mọi người rất nhanh bay tới.

- Cung nghênh chưởng môn, cung nghênh các vị trưởng lão.

Theo sự xuất hiện của Trương Hoa Lăng cùng các vị trưởng lão, chúng đệ tử tập trung tại sân hướng về phía Trương Hoa Lăng cùng các trưởng lão nói, hơn trăm đạo thanh âm cùng phát ra, vang vọng đầy hùng vĩ.

Trương Hoa Lăng mỉm cười nhìn mọi người trước mặt, lên tiếng:

- Mọi người không cần đa lễ.

So sánh với âm thanh mạnh mẽ của chúng đệ tử trên sân, giọng nói của Trương Hoa Lăng ôn hòa hơn rất nhiều, nhưng lại đem thanh âm của mấy trăm đệ tử dễ dàng hạ xuống.

Nghe Trương Hoa Lăng nói, Từ Thanh Phàm cùng mọi người đứng thẳng dậy. Trong khi đứng dậy, Từ Thanh Phàm tranh thủ nhìn lại các vị trưởng lão trước mặt, ngoại trừ Trương Hoa Lăng cùng thái thượng hộ pháp

https://thuviensach.vn

Chu Hoa Hải, mấy người trưởng lão còn lại Từ Thanh Phàm trước đây đều đã từng gặp qua: Úy trưởng lão sư phụ của Kim Thanh Hàn, Hứa trưởng lão sư phụ của Nam Cung Thanh Sơn, một vị trưởng lão không biết tên là sư phụ của Lữ Thanh Thượng, còn có Đái sư thúc sư phụ của Đông Phương Thanh Linh. Ngoại trừ Tiêu Hoa Triết cùng mấy vị trưởng lão hàng năm đều bế quan, các trưởng lão hàng chữ "Hoa" của Cửu Hoa Sơn cơ bản đã đến đầy đủ.

Trong đó vẻ mặt Trương Hoa Lăng vẫn từ ái như trước, giống bộ dáng của một lão giả hiền từ, tươi cười trước đông đảo các đệ tử tinh anh Cửu Hoa Môn. Mà người luôn luôn nghiêm khắc như Chu Hoa Hải lúc này khuôn mặt phảng phất như đang có tâm sự, ánh mặt bớt đi sự sắc bén thường ngày, ngược lại có vẻ đăm chiêu nhiều hơn.

Ở giữa những vị lão nhân này xuất hiện một người trung niên có khuôn mặt tầm thường nhưng lại khiến cho Từ Thanh Phàm chú ý. Tuổi của người này so với các vị trưởng lão kia trẻ hơn không ít, nhưng khí thế trên người lại không chút nào kém hơn, hiển nhiên cũng là một cao thủ tu vi Kết Đan kì. Nhìn trung niên có tu vi cao thâm này, Từ Thanh Phàm lúc đầu là cảm thấy nghi hoặc, lúc sau chợt nghĩ ra thân phận người này. Đây hẳn chính là sư phụ của Lý Vũ Hàn cùng Thịnh Vũ Sơn, cũng là đệ tử đắc ý nhất chủa Chu Hoa Hải, đệ nhất nhân trong lớp đệ tử có hàng chữ "Thanh": Bảo Thanh Phương.

Nghe nói, vị Bảo Thanh Phương này được phần đông các vị trưởng lão ủng hộ sẽ là người kế nhiệm chức chưởng môn tiếp theo của Cửu Hoa sơn. Hắn không những có tu vi thâm hâu, mà đạo hạnh so với các vị trưởng lão chữ "Hoa" cũng không dưới. Hơn nữa tính tình vững chắc, làm việc lão luyện, cho nên không chỉ có được các vị trưởng bối khen ngợi mà còn được rất nhiều đệ tử hàng chữ "Vũ" cùng với chữ "Thanh" lấy hắn làm mục tiêu phấn đấu.

https://thuviensach.vn

Nhưng có thể bởi vì khuôn mặt Bảo Thanh Phương mang theo một tia âm trâm, cho nên khi Từ Thanh Phàm nhìn hắn luôn có cảm giác không thể giải thích được trong lòng.

Ngay lúc này, Trương Hoa Lăng đột nhiên lên tiếng.

- Phượng Thanh Thiên, Kim Thanh Hàn, Từ Thanh Phàm, Lữ Thanh Thượng, Vương Thanh Tuấn.

Ánh mắt ôn hòa của Trương Hoa Lăng nhìn lướt qua năm người đệ tử có khí chất khác nhau trước mặt, trong mắt có chút vui mừng, lần lượt điểm danh.

- Đệ tử có mắt

Đám người Từ Thanh Phàm cùng bước lên phía trước, lên tiếng đáp.

Trương Hoa Lăng lần nữa chăm chú đánh giá năm người trước mặt, sau đó nghiêm túc nói:

- Mười năm nay, sự tiến bộ của các ngươi ta đã thấy rõ, trong lòng rất vui mừng. Hiện tại các ngươi sẽ đại biểu cho Cửu Hoa MÔn chúng ta tham gia tân nhân tỉ thí đại hội do Lục đại thánh địa cùng tổ chức. Nhớ rằng không nên cao ngạo, trong các phái khác cũng đều không thiếu những thiên tài đệ tử như các ngươi. Cho nên nhất định phải toàn lực ứng phó, làm vẻ vang cho sư môn, các ngươi đã hiểu chưa?

- Đệ tử sẽ toàn lực ứng phó.

Nghe được lời Trương Hoa Lăng, đám người Từ Thanh Phàm cùng lên tiếng.

Trương Hoa Lăng gật đầu, sau đó nhìn thoáng qua những đệ tử ở phía sau năm người Từ Thanh Phàm, lại nói:

https://thuviensach.vn

- Về phần các ngươi, đều là những đệ tử tinh anh nhất của Cửu Hoa Môn chúng ta, tương lai của Cửu Hoa Môn đều phải dựa vào các ngươi. Nhưng nếu chỉ ở mãi trong Cửu Hoa sơn mà tu luyện cũng không tốt, cho nên ta cùng các vị trưởng lão đã thương lượng qua, lần này sẽ mang theo các ngươi cùng đi quan sát đại hội tỉ thí này. Các ngươi phải nắm cơ hội cho tốt, làm quen một chút với những vị sư huynh muội của các phái khác, tăng thêm kiến thức cho bản thân, nhưng cũng phải tránh không được gây lên xung đột với bọn họ, hiểu chưa?

Trên sân, sau khi các đệ tử nghe Trương Hoa Lăng nói xong, trong mắt mọi người đều hiện lên một tia vui vẻ cùng hưng phấn, vội vàng lên tiếng cao giọng đồng ý. Sau khi mấy trăm đệ tử nói xong, Trương Hoa Lăng hài lòng gật đầu, quay lại Chu Hoa Hải bên cạnh nói:

-Chu sư đệ, ngươi hãy hướng dẫn bọn họ một chút những chú ý khi đi ra bên ngoài đi.

Nghe được Trương Hoa Lăng nói, Chu Hoa Hải sắc mặt trầm tĩnh, khẽ gật đầu. Mà Trương Hoa Lăng nhìn lại, đối với năm người Từ Thanh Phàm nói:

- Các ngươi năm người đi theo ta.

Vừa nói, Trương Hoa Lăng xoay người người đi trước, hướng Hoa Lăng Điện mà đi tới. Sau khi nghe được Trương Hoa Lăng nói, đám người Từ Thanh Phàm cũng vội vàng đi theo sau, cùng hắn đi về phía Hoa Lăng Điện. Những đệ tử còn lại trên sân thì ở lại lắng nghe Chu Hoa Hải căn dặn.

- Sau khi ra ngoài, không nên cùng người khác xảy ra xung đột, không nên bởi vì mình là đệ tử của Lục đại thánh địa mà tỏ ra tự cao tự đại…

Đồng thời khi đám người Từ Thanh Phàm đi vào Hoa Lăng điện, trên sân Chu Hoa Hải cũng bắt đầu căn dặn các đệ từ. Nhưng khi nghe những

https://thuviensach.vn

lời Chu Hoa Hải nói, trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi có chút kì lạ.

Chu Hoa Hải thường ngày luôn dùng ngữ khí nghiêm khắc, nhưng hôm nay, trong giọng nói thu liễm đi rất nhiều, không biết là tại sao như vậy?

Nhưng khi tiến vào Hoa Lăng Điện, Từ Thanh Phàm nhanh chóng vứt bỏ những nghi hoặc trong lòng, bắt đầu đánh giá Hoa Lăng Điện.

Hoa Lăng Điện cùng Hoa Lăng Chung giống nhau, đều là những biểu tượng của Cửu Hoa Môn, bình thường sử dụng để chưởng môn cùng các vị trưởng lão thương nghị đại sự hoặc dùng để tiếp đãi khách quý. Mặc dù như vậy, nhưng các đệ tử của Cửu Hoa Môn bình thường cũng rất ít cơ hội có thể được đi vào bên trong, đối với đại bộ phận chúng đệ tử mà nói, Hoa Lăng Điện chính là một địa phương thần bí.

Cho nên khi vừa tiến vào Hoa Lăng điện, Từ Thanh Phàm bắt đầu cẩn thận quan sát, cùng những người khác như Kim Thanh Hàn, Lữ Thanh Thượng, Vương Thanh Tuấn giống nhau. Nhưng Phượng Thanh Thiên khi tiến vào Hoa Lăng Điện thần sắc trong tích tắc trở lên kì quái, tựa hồ có điểm khinh thường, rồi lại nhíu mày giống như hồi tưởng lại một cái gì đó.

Đánh giá một vòng đại điện trước mặt, chứng kiến tình hình bên trong không khỏi làm cho Từ Thanh Phàm có chút kinh ngạc.

Chỉ thấy đại điện trước mặt này có chiều rộng khoảng hơn mười trượng, cao khoảng sáu bảy trượng, có hơn mười cột đá lớn đứng chỉnh tề xung quanh đại điện. Trên mặt cột đá khắc họa rất nhiều đồ án tinh xảo, cẩn thận quan sát thì Từ Thanh Phàm phát hiện những đồ án này cũng đã trải qua mấy ngàn năm lịch sử của Cửu Hoa Môn. Ở trung ương đại điện, có một tấm biển rất to, trên mặt có viết mười ba chứ lớn: “ Đạo pháp vu tự nhiên, thất đạo vô hằng, tuần đạo nhi trường” mười ba chữ.

https://thuviensach.vn

Trang trí trong đại điện cũng không như trong tưởng tượng của Từ Thanh Phàm là phải huy hoàng lộng lẫy, nhưng dưới chân hắn chỉ là những hắc thạch tầm thường, nóc nhà cũng như vậy. Trong đại điện đặt hơn mười chiếc ghế bình thường, hiển nhiên là chỗ ngồi của các vị trưởng lão. Tại xung quanh đại điện, đều có những cửa sổ rộng, ánh sáng tràn vào, làm cho đại điện trở lên sáng ngời, toàn bộ có vẻ ưu nhã mà không làm mất đi sự hài hòa vốn có.

Trương Hoa Lăng sau khi đi vào Hoa Lăng Điện, rồi trực tiếp đi tới chiếc ghế ngồi đặt tại vị trí trung tâm rồi ngồi xuống, sau đó lẳng lặng nhìn đám người Từ Thanh Phàm. Mà đám người Từ Thanh Phàm khi thấy Trương Hoa Lăng ngồi xuống thì cũng khoanh tay đứng một bên.

- Haizzzz..!

Đột nhiên, không khí trở lên trầm mặc, Trương Hoa Lăng bỗng thở dài một tiếng, sau đó đối với đám người Từ Thanh Phàm chậm rãi hỏi:

- Chuyện từ tám trăm năm trước, các người có biết không?

Tám trăm năm trước, cao thủ đứng đầu Cửu Hoa Môn là Trương Hư Thánh bởi vì nghiên cứu tà thuật bị đồng môn phát hiện, sau đó lại phản bội rời khỏi Cửu Hoa Môn. Sau khi hắn trốn chạy đã bị đông đảo cao thủ Cửu Hoa Môn vây công, đáng tiếc Trương Hư Thánh lúc đó chính tà kiêm tu, tu vi đã gần đạt đại thành, mọi người vây công hắn không được, ngược lại còn bị hắn tàn sát không còn một ai, chuyện này chính là điểm bắt đầu cho sự xuống dốc của Cửu Hoa Môn.

Việc này ít nhiều bọn người Từ Thanh Phàm đều có biết một chút, nhưng không hiểu tại sao Trương Hoa Lăng đột nhiên lại nhắc đến chuyện này.

- Tám trăm năm trước, Cửu Hoa Môn chúng ta có được năm người đạt tu vi Đại Thừa kì, Kết Đan kì có gần trăm người, ngoài ra còn có đông đảo

https://thuviensach.vn

chúng đệ tử thiên tư hơn người, có thể nói là nhân tài đông đúc. Cho dù trong Lục đại thánh địa cũng là xếp số một, số hai. Nhưng sau sự kiện từ tám trăm năm trước, chúng ta thực lực tổn hại nghiêm trọng, cho dù cao thủ tu vi thâm hậu, hay cả những đệ tử bình thường, đều chết rất nhiều. Ngoài ra càng có nhiều tuyệt học vì lần đó mà thất truyền. Cho dù đã trải qua tám trăm năm, hiện tại cao thủ Kết Đan kì của bản môn cũng chỉ có hơn sáu mươi người, cao thủ Đại Thừa kì thì một người cũng không có. Như vậy với thực lực chúng ta, không nói so sánh với Ngũ đại thánh địa, cho dù là với một vài môn phái khác, thực lực cũng đã không dưới chúng ta.

- "Tân nhân đại hội" mặc dù nói là do Lục đại thánh địa cùng liên kết tổ chức, nhưng các môn phái trong tu tiên giới có thực lực đều tham gia. Từ tám trăm năm trước đến nay, chúng ta tổng cộng tham gia tân nhân tỉ thí bảy lần, nhưng mỗi lần thành tích đều rất ảm đạm, không chỉ bị Ngũ đại thánh địa khác bỏ cách rất xa, thậm chí còn thường xuyên bị Lục Hợp Môn, Bát Hoang Tông vượt qua, có thể nói là mất hết thể diện. Danh xưng Lục đại thánh địa của chúng ta hiện tại chỉ còn là trên danh nghĩa, trong mắt người khác thực tế đã không còn.

- Nói thật ra, ta đối với chuyện các ngươi năm nay tỉ thí có kỳ vọng rất lớn. Tám trăm năm nay, trong các lớp đệ tử của Cửu Hoa Môn tham gia tân nhân tỉ thí, năm người các ngươi là có thiên tư rất tốt. Cho nên ta hy vọng các ngươi toàn lực ứng phó, có ít nhất một người đạt thành tích tốt, bảo vệ sự tôn nghiêm của sư môn. Phải biết rằng, tân nhân tỉ thí không chỉ là tạo điều kiện cho tân nhân của các môn phái có cơ hội trao đổi, mà qua đây cũng là một cách để thăm dò thực lực của nhau.

Nghe Trương Hoa Lăng nói xong, đám người Từ Thanh Phàm cúi người thi lễ, cùng nói :

- Chúng đệ tử nhất định sẽ toàn lực ứng phó, không làm mất mặt sư môn.

https://thuviensach.vn

Trương Hoa Lăng sau khi nghe đám người Từ Thanh Phàm nói, cũng không có biểu lộ vẻ vui mừng, trong mắt cũng không có ý cười thường trực như ngày xưa, ngược lại thần sắc lúc này xuất hiện sự mỏi mệt vô cùng, hiển nhiên mấy năm nay đã lao tâm khổ tứ rất nhiều cho sự hưng vong của Cửu Hoa Môn. Chính vì vậy làm cho hắn trở lên uể oải vô cùng. Ngay cả khi có đám người Từ Thanh Phàm trước mặt cũng không che dấu, không nói thêm gì nữa, chỉ hướng về phía đám người Từ Thanh Phàm phất phất tay.

Chứng kiến bộ dáng của Trương Hoa Lăng, đám người Từ Thanh Phàm vừa cúi người thi lễ, sau đó chậm rãi hướng cửa điện thối lui.

- Từ Thanh Phàm, ngươi lưu lại, ta có lời muốn nói với ngươi.

Ngay khi Từ Thanh Phàm cùng mọi người chuẩn bị đi khỏi đại điện, âm thanh của Trương Hoa Lăng đột ngột vang lên một lần nữa.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 10: Tử Ngân

- Từ Thanh Phàm, ngươi lưu lại. Ta có vài lời muốn nói với ngươi.

Ngay lúc Từ Thanh Phàm cùng bốn người định rời khỏi đại điện, thanh âm của Trương Hoa Lăng lại đột nhiên vang lên.

Nghe Trương Hoa Lăng nói, Từ Thanh Phàm hơi sửng sốt, không biết chưởng môn gọi mình lưu lại để nói những gì. Mà bốn người còn lại khi nghe Trương Hoa Lăng nói vậy cũng kì quái liếc nhìn Từ Thanh Phàm một cái, nhưng không nói thêm gì, chỉ yên lặng hướng ngoài điện đi ra, để Từ Thanh Phàm ở lại trong điện.

Đối với con người Trương Hoa Lăng,cảm tình của Từ Thanh Phàm đối với lão khá phức tạp. Đến bây giờ hắn vẫn còn nhớ kỹ những việc làm "cạn tàu ráo máng" của Trương Hoa Lăng khi sư phụ của hắn qua đời. Lão không chỉ có đem các loại pháp khí là di vật của Lục Hoa Nghiêm sung công, mà còn tịch thu lại chỗ ở cũ của bọn hắn. Khi đó Từ Thanh Phàm đối với Trương Hoa Lăng chàn ngập cảm giác bất mãn và chán ghét, hắn còn nghĩ con người này vô cùng dối trá tham lam, lạm dụng quyền thế, không có một chút phong thái nào của người tu tiên.

Nhưng những năm gần đây, khi ngày càng hiểu rõ tình trạng hiện thời của Cửu Hoa Môn, trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi nảy sinh sự kính nể đối với Trương Hoa Lăng. Trong mấy năm nay khi Trương Hoa Lăng tiếp quản chức chưởng môn, mặc dù đã làm vài việc có thể xem như bất nhân tình, nhưng suy cho cùng cũng đều là vì nghĩ đến cho Cửu Hoa Môn.

https://thuviensach.vn

Với thực lực đã bị suy giảm của Cửu Hoa Môn, Trương Hoa Lăng vẫn có thể cố gắng duy trì danh vọng Cửu Hoa Môn đứng trong Lục đại thánh địa, mà mấy năm tình hình cũng có chút phục hồi, đôi khi Từ Thanh Phàm với vị trí như vậy mà đổi lại là bản thân mình, vô luận như thế nào cũng không thể làm được như vậy.

Ở giữa hai loại tâm trạng vừa ghét vừa kính trọng như vậy, nên Từ Thanh Phàm mỗi lần thấy Trương Hoa Lăng đều giữ thái độ kính nhi viễn chi. Bởi vì quả thật hắn không biết nên đối mặt cùng Trương Hoa Lăng với tâm trạng như nào.

Nhưng lúc này, bởi vì Trương Hoa Lăng đã gọi hắn, Từ thanh Phàm đành một mình đứng trong Lăng Hoa Điện. Bên trong đại điện trống rỗng, lúc này nhất thời chỉ còn Trương Hoa Lăng và Từ Thanh Pham hai người.

Trương Hoa Lăng vẫn lẳng lặng ngồi tại vị trí đó, hai mắt nhìn Từ Thanh Phàm, thần sắc bình thản, nhưng nét mặt lại giống như đang suy nghĩ điều gì đó. Mà Từ Thanh Phàm sau khi nghe Trương Hoa Lăng nói đã bước quay trở lại đúng vị trí ban nãy của mình, đứng chờ Trương Hoa Lăng nói chuyện. Đồng thời trong lúc đó, đầu óc đã rất nhanh vận chuyển, không ngừng suy đoán mục đích Trương Hoa Lăng lưu mình ở lại là vì nguyên nhân gì.

“Là bởi vì “Tân nhân đại hội” lần này?” Ý nghĩ này vừa xuất hiện đã bị Từ Thanh Phàm bác bỏ, phải biết rằng tham gia tân nhân đại hội có tất cả năm người, Phượng Thanh Thiên cùng Kim Thanh Hàn thực lực đều xếp trên Từ Thanh Phàm. Nếu như là vì tân nhân đại hội thì không có khả năng chỉ lưu lại một mình hắn.

“Là bởi vì chuyện tại Nam Hoang?” Việc này cũng nhanh chóng bị Từ Thanh Phàm bác bỏ. Chuyện xảy ra ở Nam Hoang Từ Thanh Phàm chỉ có nói chuyện với Kim Thanh Hàn và Lưu Hoa Tường,nhưng hai người này đều không phải là hạng người nhiều chuyện. Môn nhân đệ tử của Khổ Tu

https://thuviensach.vn

Cốc cùng Thanh Hư Môn luôn rất ít khi xuống núi, lại càng ít khi đến Cửu Hoa Sơn, cho nên chuyện này hẳn sẽ không truyền tới tai Trương Hoa Lăng được.

"Chẳng lẽ là vì chuyện của Đình Nhi?" Từ Thanh Phàm đột nhiên nghĩ tới một khả năng, trong lòng không khỏi kinh hãi. Phải biết rằng Từ Thanh Phàm trong năm người tham gia tân nhân đại hội lần này cũng không phải là người nổi trội gì. Những năm gần đây tại Cửu Hoa Môn luôn làm việc âm thầm, trừ bỏ việc xuống núi lịch lãm một năm, cũng không làm ra những chuyện gì đặc biệt cả. Mà duy nhất có thể khiến cho Trương Hoa Lăng chú ý, cũng chỉ có việc của Đình Nhi.

Từ Thanh Phàm biết việc mình mang theo Đình Nhi đến Cửu Hoa Sơn nhất định sẽ không dấu được Trương Hoa Lăng, cho nên khi mới mang theo Đình Nhi tới Cửu Hoa Sơn, hắn cũng đã nghĩ kỹ câu trả lời cùng lý do. Nhưng đến nay đã là hai năm tại Cửu Hoa Môn cũng không có người hỏi tới việc này, cho nên Từ Thanh Phàm còn tưởng rằng Trương Hoa Lăng cũng sẽ không để ý. Không nghĩ tới bây giờ rồi mà còn sinh ra chuyện rắc rối.

Chứng kiến thần sắc trên mặt Từ Thanh Phàm hơi có chút khẩn trương. Trên nét mặt uể oải của Trương Hoa Lăng hơi mỉm cười, tựa hồ nhìn thấu tâm tư Từ Thanh Phàm mà nói:

- Ngươi yên tâm đi, ta đem ngươi lưu lại cũng không phải vì chuyện điệt nữ Đình Nhi của ngươi.

- Đa tạ chưởng môn sư thúc.

Từ Thanh Phàm hơi khom người nói.

Nghe được Trương Hoa Lăng quả nhiên đã nhắc tới Đình Nhi, trong lòng Từ Thanh Phàm hơi kinh hãi, nhưng lại nghe được Trương Hoa Lăng cũng không có ý định truy cứu việc này làm cho tinh thần của Từ Thanh

https://thuviensach.vn

Phàm cũng tỉnh táo lại. Nhưng hắn lại càng tò mò về nguyên nhân mà Trương Hoa Lăng lưu mình ở lại.

Trương Hoa Lăng nhìn biểu tình của Từ Thanh Phàm sau khi nghe được lời của mình, đầu tiên lộ ra một tia kinh ngạc cùng nghi hoặc nhưng tiếp theo lập tức khôi phục sắc mặc bình thản, lão hài lòng gật gật đầu, cũng không đi sâu vào vấn đề này nữa, chỉ thản nhiên hỏi:

- Chuyện tình hai mươi năm trước, ngươi hiện tại vẫn đang oán hận ta sao?.

Hai mươi năm trước, sau khi sư phụ Lục Hoa Nghiêm của Từ Thanh Phàm qua đời Trương Hoa Lăng không chỉ lấy lại hết pháp khí và nơi ở của Lục Hoa Nghiêm khi còn sống mà còn muốn cho đám người Từ Thanh Phàm bái người khác làm sư phụ. Nhưng lúc đó lại bị Từ Thanh Phàm cự tuyệt thẳng thừng. Lúc này đột nhiên thấy Trương Hoa Lăng nhắc lại chuyện này, trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi có chút sửng sốt, không biết tại sao hắn lại hỏi vấn đề này. Sau khi hơi trầm mặc một chút, Từ Thanh Phàm cúi đầu chậm rãi nói ra:

- Không hận, nhưng có oán.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, Trương Hoa Lăng hơi sửng sốt, sau đó trên mặt hiện lên sự tán thưởng. Lúc trước Trương Hoa Lăng đã từng nghĩ có thể Từ Thanh Phàm sẽ trực tiếp thừa nhận hoặc phủ nhận, nhưng lại không nghĩ hắn sẽ trả lời như vậy. Xem ra Từ Thanh Phàm những năm gần đây đã trở nên thành thục không ít.

Trương Hoa Lăng nhìn người đệ tử đang lẳng lặng đứng trước mặt này, chậm rãi nói:

- Ngươi đã nói như vậy, ta cũng yên tâm. Chuyện năm đó ta cũng không giải thích nhiều với ngươi, chỉ hy vọng lần tân nhân đại hội này ngươi có thể xuất toàn lực, làm vẻ vang cho sư môn.

https://thuviensach.vn

Vừa nói, ngón tay Trương Hoa Lăng đột nhiên nổi lên một điểm linh quang màu tím, hướng về phía Từ Thanh Phàm điểm nhẹ. Tiếp theo trên áo của Từ Thanh Phàm lóe lên ánh sáng màu tím, sau khi tan hết, nhìn lại trên khoan bào màu trắng của Từ Thanh Phàm, bên vạt áo đã có thêm ba đạo tử ngân tinh tế.

Nhìn biến hóa của y bào trên người mình, Từ thanh Phàm trong lòng thất kinh, vội vàng chắp tay nói với Trương Hoa Lăng:

- Chương môn sư thúc, sợ rằng với thực lực của đệ tử sẽ không đảm nhiệm được trọng trách như thế.

Nguyên lai, tân nhân đại hội cũng không phải giống như đại hội tại Cửu Hoa Môn, mọi người thi đấu trực tiếp với nhau, mà là do Lục đại thánh địa cùng nhau thương nghị đưa ra điều kiện cùng nhiệm vụ tương đối khó khăn. Sau đó cho các tân nhân đệ tử các phái thực hiện, cuối cùng căn cứ vào tốc độ cũng như chất lượng đệ tử các phái khi hoàn thành nhiệm vụ mà tuyên bố thứ hạng.

Bởi vì những nhiệm vụ này tương đối khó khăn, cho nên Lục đại thánh địa đã thống nhất rằng các phái khi tham gia đều sẽ phái ra năm đệ tử hợp lực cùng hoàn thành nhiệm vụ. Cũng bởi vì muốn năm người hoàn toàn hợp tác với nhau , nên trong số đó sẽ chọn ra người có năng lực hơn cả để làm lãnh đạo, chỉ huy bốn người còn lại cùng hoàn thành nhiệm vụ. Mà ba đạo tử ngân trên khoan bào của Từ Thanh Phàm, chính là tượng trưng của người lãnh đạo.

Cho nên khi Từ Thanh Phàm chứng kiến biến hóa trên y bào của mình hắn mới giật mình như vậy.

- Vậy sao? Nếu thế ngươi thử nói xem ai sẽ thích hợp hơn đây?

Trương Hoa Lăng sau khi nghe Từ Thanh Phàm nói trên mặt cũng không tỏ ra vẻ ngạc nhiên, mà chỉ thản nhiên hỏi lại.

https://thuviensach.vn

Nghe được câu hỏi của Trương Hoa Lăng, Từ Thanh Phàm vừa định đề nghị là Kim Thanh Hàn, chợt giật mình, đồng thời trong giây lát hiểu được ý nghĩ của Trương Hoa Lăng.

Nếu như để cho Kim Thanh Hàn đảm nhiệm vai trò người lãnh đạo mà nói, thì kình địch của hắn là Phượng Thanh Thiên cho dù ban đầu không có ý muốn tranh vị trí này, đến lúc đó trong lòng chỉ sợ sẽ vô cùng khó chịu. Mà ngược lại nếu để là Phượng Thanh Thiên lãnh đạo, Kim Thanh Hàn cũng sẽ không chịu. Càng huống chi với tính cách cao ngạo của hai người này, rất khó tin tưởng bọn hắn sẽ có khả năng về lãnh đạo hay tổ chức.Về phần những người khác, Lữ Thanh Thượng thì uể oải chán chường, Vương Thanh Tuấn cô tịch ít nói, đều không phải là hạng người có thể làm lãnh đạo tốt được. Nói như vậy, lần tân nhân đại hội này, năm người trong hàng đệ tử, có khả năng lãnh đạo cũng chỉ là Từ Thanh Phàm.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Pham không khỏi cười khổ, biết không có cách nào chối từ, vì vậy hướng Trương Hoa Lăng khom người nói:

- Đã vậy đệ tử nhất định sẽ cố gắng hết sức mình.

Nói thật, Từ Thanh Phàm cũng không có muốn đảm nhiệm chức lãnh đạo này. Bởi vì hắn biết bản thân mình tính tình có chút đạm bạc, mọi chuyện đều thuận theo tự nhiên, cho nên cũng không thích mang trên người một trọng trách nặng nề như vậy.

Càng huống chi, vị trí người lãnh đạo này cũng không phải dễ làm như vậy. Đầu tiên là việc thực lực của Từ Thanh Phàm so với hai người Phượng Thanh Thiên cùng Kim Thanh Hàn không bằng, trở thành người lãnh đạo có thể sẽ không cách nào thu phục được mọi người. Quan trọng hơn, chính là trong năm đệ tử đại biểu cho Cửu Hoa Môn tham gia tân nhân đại hội lần này, mặc dù đều có thực lực cao siêu, nhưng bên trong lại ẩn chứa vô số mâu thuẫn. Kim Thanh Hàn cùng Phượng Thanh Thiên không lúc nào là không tranh đấu gay gắt với nhau. Mà mười năm trước, Kim Thanh Hàn đã

https://thuviensach.vn

đánh trọng thương Lữ Thanh Thượng, sợ rằng Lữ Thanh Thượng lúc này trong lòng cũng ít nhiều mang oán niệm trong lòng, còn Vương Thanh Tuấn thì cô tịch ít nói. Do vậy vị trí lãnh đạo lần này mặc dù vinh quang, nhưng luôn phải cố gắng chiều lòng tất cả mọi người.

Chứng kiến Từ Thanh Phàm mặc dù thần sắc trấn định, nhưng trong lòng lại mang sầu lo cùng vẻ bất đắc dĩ. Trương Hoa Lăng mỉm cười hỏi:

- Ngươi lo rằng ngươi không có năng lực lãnh đạo những người khác sao?

Nghe Trương Hoa Lăng hỏi vậy, Từ Thanh Phàm cũng thản nhiên thừa nhận nói :

- Lấy thực lực và uy vọng của đệ tử, chỉ sợ rất khó để mọi người quy phục.

- Kỳ thật ngươi cũng không cần tự hạ thấp bản thân mình, tiến bộ trong những năm gần đây của ngươi ta đều đã biết.

Trương Hoa Lăng nói tiếp:

- Huống chi tại Nam Hoang ngươi đã cùng tu sĩ hai phái Thanh Hư Môn và Khổ Tu Cốc liên thủ tiêu diệt tu ma giả nên đã có chút kinh nghiệm. Mặc dù tính tình của ngươi có chút đạm bạc, nhưng cũng không mất đị sự quyết đoán cùng cơ trí, đương nhiên có thể dẫn đầu mọi người hoàn thánh nhiệm vụ. Ít nhất là kinh nghiệm và khả năng ứng biến đều lớn hơn so với những người khác. Với lại hiện tại ngươi đã có thể mượn được sơ bộ lực lượng của cành Ngô Đồng. Lấy thực lực đơn đấu mà nói, so với Phượng Thanh Thiên cùng Kim Thanh Hàn cũng không hơn kém là bao, thực lực như vậy cũng đã đủ dùng.

Nghe được Trương Hoa Lăng nói vậy, Từ Thanh Phàm hơi bất ngờ, không nghĩ tới việc Trương Hoa Lăng cũng biết chuyện mình tại Nam

https://thuviensach.vn

Hoang, mà ngay cả chuyện mình có cành Ngô Đồng cũng biết. Lúc này nghĩ lại, Từ Thanh Phàm đoán những việc này có lẽ do "Bách Thảo Viên" Lưu sư thúc nói với Trương Hoa Lăng

Bởi vì biết cả chuyện của mình tại Nam Hoang cũng như việc mình có cành Ngô Đồng thì chỉ có Lưu sư thúc mà thôi. Mà Lưu sư thúc có thể đem việc này nói với Trương Hoa Lăng, chứng tỏ quan hệ giữa hai người cũng không tệ, chỉ là từ trước tới nay Từ Thanh Phàm chưa từng nghe nói qua. Nhưng đó là chuyện của trưởng bối, Từ Thanh Phàm cũng không dám hỏi nhiều, chỉ khom người xuống mà đáp:

- Đệ tử đã hiểu.

Chứng kiến Từ Thanh Phàm đã đáp ứng, Trương Hoa Lăng hơi gật đầu, sau đó từ chỗ ngồi đứng dậy, nói với Từ Thanh Phàm:

- Chúng ta đi ra ngoài thôi, sợ rằng mọi người đều sốt ruột rồi.

Vừa nói, Trương Hoa Lăng cũng đi trước hướng về bên ngoài Lăng Hoa Điện mà đi tới. Mà lúc đó Từ Thanh Phàm cũng vội vàng đi theo sau hắn.

Nhưng trong nháy mắt khi đi ra khỏi đại điện, Trương Hoa Lăng tựa hồ nghĩ tới chuyện gì đó, nhẹ nhàng nói với Từ Thanh Phàm:

- Con người Vương Thanh Tuấn kia không đơn giản đâu. Lần này ngươi hãy chú ý hắn một chút, biết đâu có thể nhìn ra điều gì.

Nghe Trương Hoa Lăng nói, Từ Thanh Phàm không khỏi hơi sửng sốt.

Chú ý Vương Thanh Tuấn nhiều hơn? Là muốn mình giám thị hắn ư? Hay là muốn mình bảo vệ Vương Thanh Tuấn? Hoặc là trên người hắn có điều gì bí mật? Mặc dù vừa rồi lời nói của Trương Hoa Lăng khá bình thản, tựa hồ chỉ là trong lúc vô ý nhắc tới, nhưng Từ Thanh Phàm biết với tính

https://thuviensach.vn

cách của Trương Hoa Lăng thì lời nói này tất có thâm ý. Nhưng khi hắn vừa định hỏi rõ, Trương Hoa Lăng cũng đã đi ra khỏi đại diện, hướng về các đệ tử bên ngoài đang đợi hắn mà đi tới.

Lúc này Chu Hoa Hải đã đem những việc phải chú ý khi xuất ngoại nói rõ với chúng đệ tử, trên sân thượng là một mảng yên tĩnh, hiển nhiên đều đang chờ hai người Trương Hoa Lăng cùng Từ Thanh Phàm. Cho nên khi Trương Hoa Lăng đi ra khỏi Lăng Hoa Điện, mọi người đều hướng hắn nhìn lại. Tiếp theo lại tập trung lên Từ Thanh Phàm phía sau, hiển nhiên đều rất tò mò muốn biết Trương Hoa Lăng cùng Từ Thanh Phàm trong đại điện đã nói những gì.

Khi chứng kiến trên khoan bào màu trắng của Từ Thanh Phàm có ba đạo tử ngân, ánh mắt mọi người trở lên giật mình nghi hoặc, bao gồm cả các trưởng lão của Cửu Hoa Môn. Hiển nhiên việc Trương Hoa Lăng lựa chọn Từ Thanh Phàm làm người lãnh đạo tham gia tân nhân đại hội lần này cũng chưa thương lượng qua với bọn họ.

Mà bốn người cùng tham gia tân nhân đại hội còn lại thì vẻ mặt mỗi người đều có sự khác nhau. Trên mặt Kim Thanh Hàn hiện lên một chút mất mát, nhưng chỉ là thoáng qua, rồi cũng trở nên khá cao hứng. Phượng Thanh Thiên hừ nhẹ một tiếng, trong mắt xẹt qua một chút khinh thường nhàn nhạt. Còn Lữ Thanh Thượng thần sắc có chút kinh nghi. Về phần Vương Thanh Tuấn, vẻ mặt của hắn lại giống như bình thường, không lộ sắc vẻ gì.

Mặc dù bị tất cả mọi người chăm chú nhìn nhưng lúc này trong đầu của Từ Thanh Phàm chỉ nghĩ tới những lời vừa rồi Trương Hoa Lăng đã nói, nên cũng không để ý tới, chỉ yên lặng đi tới bên cạnh Kim Thanh Hàn. Cũng làm như vô ý hướng Vương Thanh Tuấn nhìn thoáng qua, nhưng không phát hiện ra điều gì.

https://thuviensach.vn

Trương Hoa Lăng sau khi đi ra Lăng Hoa điện, trực tiếp hướng về phía sư phụ của Lữ Thanh Thượng đi tới. Sau khi lại gần, chắp tay khách khí nói:

- Hầu sư đệ, ta cùng Chu sư đệ lần này muốn dẫn chúng đệ tử đi tham gia tân nhân đại hội. Sau khi chúng ta rời khỏi, việc vận hành hộ sơn đại trận phiền sư đệ chú ý một chút.

- Điều này tất nhiên rồi. Xin chưởng môn sư huynh yên tâm, chỗ này tuyệt đối sẽ không sảy ra vấn đề gì.

Sư phụ Lữ Thanh Thượng cam đoan nói

Nghe được hai người nói chuyện với nhau, Từ Thanh Phàm rốt cuộc biết thân phận của sử phụ Lữ Thượng Thanh. Trừ bỏ Trương Hoa Lăng cùng Chu Hoa Hải thì đây là nhân vật đứng hàng thứ ba tại Cửu Hoa Môn, phụ trách việc vận hành hộ sơn đại trận của Cửu Hoa Sơn, Hầu Hoa Duy.

Hộ sơn đại trận của Cửu Hoa Môn có tên là "Cửu Cung Trận", tại Tu tiên giới vô cùng nổi danh. "Cửu" là con số lớn, mà "Cửu Cung Trận" cũng chính là do vô số cao cấp trận pháp chất chồng, kết hợp với nhau mà thành, uy lực cực lớn, là do vị tổ sư đã lập ra Cửu Hoa Môn là Cửu Hoa Chân Nhân bố trí. Trải qua hơn ngàn năm, cao nhân của Cửu Hoa Môn xuất hiện đông đảo, không ngừng hoàn thiện cùng phát triển. Ngày nay "Cửu Cung Trận" nghiễm nhiên đã trở thành trận pháp số một số hai tại Tu tiên giới.

Cửu Hoa Sơn lập phái mấy ngàn năm, đã từng trải qua vô số lần lâm nguy cũng như hung hiểm, những vẫn tồn tại đến tận bây giờ. Thậm chí có người nói quá lên rằng:

- Không phá được "Cửu Cung Trận", Cửu Hoa Môn bất bại.

Vì vậy có thể nói, "Cửu Cung Trận" chính là căn nguyên của Cửu Hoa Môn. Mà tám trăm năm trước, thực lực của Cửu Hoa Môn bị tổn hại to lớn,

https://thuviensach.vn

sở dĩ không bị các môn phái khác thâu tóm, ngoại trừ do nỗ lực của Trương Hoa Lăng, công sức của "Cửu Cung Trận" cũng không thể không kể tới.

Nguyên nhân do "Cửu Cung Trận" có tầm quan trọng như vậy, cho nên qua nhiều thế hệ, người phụ trách việc vận hành "Cửu Cung Trận" không chỉ có thân phận trưởng lão cực cao, mà đối với trận pháp chi đạo cũng phải có nghiên cứu. Địa vị bọn họ tại Cửu Hoa Môn rất lớn, chỉ thấp hơn chưởng môn cùng thái thượng hộ pháp, được xưng là "Hộ Môn Trưởng Lão". Chỉ là do thời khắc nào cũng phải chú ý vận hành "Cửu Cung Trận, cho nên nhiều thế hệ "Hộ Môn Trưởng Lão" đều rất ít khi lộ diện tại Cửu Hoa Sơn. Thế nên bây giờ Từ Thanh Phàm cũng mới biết thân phận cùng địa vị của sư phụ Lữ Thanh Thượng.

Nhưng hiện tại, sau khi biết thân phận sư phụ của Lữ Thanh Thượng, Từ Thanh Phàm cũng cảm thấy đó là chuyện đương nhiên. Bởi vì chỉ có sự hiểu biết về trận pháp như "Hộ Môn Trưởng Lão" thì mới có thể dạy ra một Lữ Thanh Thượng am hiểu trận pháp cũng như phù chú vậy.

Mà cũng chính bởi địa vị Hầu Hoa Duy cũng như việc phụ trách "Cửu Cung Trận" quan trọng như vậy, cho nên Trương Hoa Lăng trước khi đi thì đặc biệt hướng hắn dàn xếp một chút.

- Di..?

Lữ Thanh Thượng đang đứng bên cạnh Từ Thanh Phàm sau khi nghe Hầu Hoa Duy nói lại phát ra âm thanh kinh ngạc.

Chứng kiến bộ dáng Lữ thanh Thượng, Từ Thanh Phàm tò mò hỏi :

- Lữ sư huynh, có chuyện gì vậy?

Lữ Thanh thượng cau mày nghi hoặc nói:

https://thuviensach.vn

- Sáng sớm hôm nay, sư phụ ta từng nói là muốn đem việc vận hành duy trì "Cửu Cung Trận" giao cho trưởng lão khác, mà ông ấy sẽ cùng chưởng môn bọn họ đi xem ta tham gia tân nhân đại hội. Cũng không biết tại sao đến bây giờ lại đột nhiên thay đổi chủ ý.

Chứng kiến bộ dáng có chút thất vọng của Lữ Thanh Thượng, Từ Thanh Phàm an ủi nói:

- Có thể Hầu sư thúc cảm thấy việc vận hành "Cửu Cung Trận" không thể thiếu hắn được. Dù sao hiện tại trong sư môn, đại bộ phận trường lão đều đi xem tân nhân đại hội, tại môn phái thực lực sẽ suy yếu. Nếu như Hầu sư thúc cũng đi mà không có ai chủ trì "Cửu Cung Trận" sẽ làm cho một ít người hữu tâm thừa dịp này có cơ hội ra tay. Dù sao cũng phải lấy đại cục làm trọng.

Nghe được Từ thanh Phàm nói, sắc mặt Lữ Thanh Thượng tốt lên một chút, lại khôi phục vẻ mặt lười biếng hàng ngày, cười nói:

- Ta biết, Từ sư đệ không cần lo lắng. Nói thật, sư phụ làm việc cũng không được tự do, khắp nơi bị quản thúc, phiền hà vô cùng.

Ngay lúc này, Trương Hoa Lăng cũng đã bố trí một vài công việc của Cửu Hoa Môn với các trưởng lão khác. Sau đó lão lại đi tới sân thượng, đứng trước các đệ tử, chậm rãi nhìn mọi người một chút, nhưng cũng không có nói thêm cái gì, mà đối với mọi người nhẹ nhàng vung tay lên nói:

- Đi.

Đồng thời lúc Trương Hoa Lăng phất tay, phía sau hắn mấy người trưởng lão cũng xuất chỉ quyết, nhất thời dưới chân mọi người xuất hiện một đám bạch vân khổng lồ. Dưới ánh mắt của các đệ tử và trưởng lão ở lại, đám bạch vân từ từ bay lên, đưa hơn mười vị trưởng lão cùng mấy trăm đệ tử, rất nhanh hướng bên ngoài Cửu Hoa Sơn nhanh chóng bay đi.

https://thuviensach.vn

……

Nhìn chăm chú vào đám người Trương Hoa Lăng rời đi không chỉ có các vị trưởng lão lưu lại Cửu Hoa Môn. Tại sườn núi trong một gian phòng xa hoa, một hắc y lão giả đang đứng bên cửa sổ, yên lặng nhìn trên sân thượng đột nhiên xuất hiện một đạo bạch vân khổng lồ, bên trên có rất nhiều người, bay lên không trung rất nhanh hướng về bên ngoài Cửu Hoa Sơn bay đi.

Khi phiến bạch vân nọ chở mọi người bay đi, khoảng cách ngày càng xa, cuối cùng biến thành một điểm đen rồi nhanh chóng biến mất, lão giả hơi thở dài một tiếng, sau rồi nói ra :

- Rốt cuộc đã bắt đầu rồi.

- Rít..rít…Đúng vậy, kế hoạch của chúng ta cũng phải bắt đầu rồi.. Rít..

Ngay khi lão giả nói xong, một âm thanh quỷ dị đột nhiên như từ khắp ngõ ngách trong phòng vang lên, thanh âm tà ác xảo quyệt, mang theo một âm điệu có vẻ vội vã và hứng thú.

Nghe một âm thanh như vậy, lão giả khẽ cau mày, trong mắt hiện lên một tia chán ghét, nhưng chỉ trong giây lát liền che giấu xuống, xoay người nhìn lại thân ảnh như bóng ma ẩn giấu trong căn phòng, nói:

- Ta nhớ kỹ mấy lần trước cùng ta liên lạc không phải là ngươi.

- Ban đầu đúng là người khác, hiện tại đã theo Trương Hoa Lăng đi tham gia tân nhân đại hội rồi. Bắt đầu từ hôm nay chuyện tình của Cửu Hoa Môn do ta phụ trách.. Rít rít..

Âm thanh quỷ dị lại lần nữa vang lên, lần này còn mang theo một tia đắc ý.

https://thuviensach.vn

- Hơn nữa cho dù là người lần trước hay là ta đều không trọng yếu, bởi vì chúng ta đều là người hầu của chủ nhân.. Rítt..

Nghe vậy, lão giả hơi cau mày lại chút hỏi :

- Vậy sao? Hắn cũng đi theo tham gia tân nhân đại hội sao? Hắn là ai vậy?

- Hắn là ai ư? Đương nhiên là Cửu Hoa Môn đệ tử rồi.. Rítt... Về phần hắn tại sao cũng đi theo tham gia tân nhân đại hội, ngươi không phải muốn làm Cửu Hoa Môn chưởng môn hay sao? Lão hồ ly Trương Hoa Lăng không chết, người lên sao được.

- Hừ

Lão giả hừ lạnh một tiếng, lần nữa xoay người, trên khuôn mặt hiện lên vẻ quỷ dị và dữ tợn, chậm rãi nói :

- Ta mặc dù muốn làm Cửu Hoa Môn chưởng môn, nhưng cũng không hy vọng thực lực của Cửu Hoa Môn bị tổn hại. Điểm ấy hy vọng chủ nhân các người biết.

- Rít… Kế hoạch này không phải do ngươi bày ra sao? Yên tâm đi.. Rít.. Thực lực Cửu Hoa Môn sẽ không tổn thất gì cả, mục đích chỉ là giết chết Trương Hoa Lăng mà thôi.

- Hừ, mặc dù kế hoạch của ta không có vấn đề, nhưng ta cũng không minh bạch các người còn có kế hoạch gì.

Lão giả không vui nói ra.

- Kế hoạch của chúng ta là hoàn toàn phối hợp với kế hoạch của ngươi.. Rít.. Sau đó, khi ngươi trở thành Cửu Hoa Môn chưởng môn thì từ trong tay ngươi, ta sẽ lấy lại trái tim của chủ nhân.. Ríttt.

https://thuviensach.vn

Nếu như lúc này lão giả xoay người nhìn hắn, sẽ phát hiện trên mặt bóng ma giấu trong người nọ hiện một tia đùa cợt:

- Mặc dù những năm gần đây chủ nhân nhà ta tại Cửu Hoa Môn cũng đã có được một chút thế lực ngầm.. Rít.. Nhưng căn bản không cách nào rung chuyển được căn cơ Cửu Hoa môn, lại càng không có cách nào công phá được "Cửu Cung Trận", điểm ấy ngươi biết rõ mà.

- Hy vọng là như thế

Lão giả khoát tay rồi nhìn ánh bình minh nơi chân trời, chậm rãi nói.

…….

Trong lúc đó, trên đỉnh Cửu Hoa Sơn, một lão giả già nua cũng đang nhìn đám người Trương Hoa Lăng ngự vân rời đi, ánh mắt hoảng hốt, tựa hồ đang hồi tưởng một vài sự tình khó quên nhiều năm trước

Một lúc sau, trên mặt chợt xuất hiện một ý cười khó hiểu, nhẹ nhàng nói ra:

- Sau tám trăm năm, lão bằng hữu, chúng ta sẽ gặp lại nhau sau?

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 11: Chiêm Bàn (1)

Đi về phía đông của Trung thổ, nơi Cực Bắc có một ngọn núi cao ngàn trượng vô cùng tráng lệ tên là "Võ Lăng". Mặc dù ngọn núi này tại Thần Châu hạo thổ cũng không phải là cao nhất, lại càng không phải đồ sộ nhất, nhưng lại tuyệt đối làm cho người ta khó quên nhất.

"Xuân sơn đạm dã nhi như tiếu, hạ sơn thương thúy nhi dục tích, thu sơn minh tịnh nhi như trang, đông sơn thảm đạm nhi như thụy." (*)

Đây là câu miêu tả của "Sơn hải dị đàm – Sơn Hải thiên" nói bốn mùa tại núi Võ Lăng.

"Bách xuyên phí đẳng, sơn trủng toái bằng, cao cốc vi ngạn, thâm cốc vi lăng" (*)

Còn đây lại là tác phẩm nổi tiếng của thi sĩ Du Du tại nhân gian miêu tả khung cảnh hữu tình của núi Võ Lăng, những câu này được viết lại trong Kinh Thi.

Từ Thanh Phàm từ lâu đã muốn đi núi Võ Lăng Sơn thăm thú cảnh sắc ở đây, nhưng vẫn chưa có dịp.

Hai năm trước trong lúc xuống núi, cũng bởi vì thời gian gấp gáp mà chưa thể đến đây. Mà tại lần Tân nhân tỉ thí đại hội này, lại có thể giúp cho Từ Thanh Phàm thỏa mãn ước nguyện bấy lâu của mình.

https://thuviensach.vn

Mà ở trong nhân gian, có một truyền thuyết, nói rằng đỉnh núi Võ Lăng là nơi ở của thần tiên, cũng chỉ có thần tiên mới có thể ở tại nơi tráng lệ mà thần bí như vậy. Chỉ cần người nào có khả năng leo được lên tới đỉnh núi thì sẽ có thể được thần tiên nhận làm đệ tử. Đáng tiếc nghìn vạn năm qua cũng chưa có ai có khả năng leo được lên tới đỉnh của Võ Lăng sơn, mặc dù Võ Lăng sơn cũng không phải là dốc đứng mà không thể leo được.

Vạn năm trước đây, thế gian có vô số phàm nhân, thân mang tuyệt kỹ, cơ thể cường tráng, dã tâm bừng bừng thề sẽ phải leo được lên nhìn toàn cảnh đỉnh núi Võ Lăng, và sẽ được thần tiên thu làm đệ tử. Nhưng tất cả đều không ngoại lệ, vừa mới leo được lên sườn núi đều bị mất phương hướng, cuối cùng cũng không hiểu tại sao lại đã đi xuống tới chân núi. Vì vậy ai cũng tin rằng đỉnh núi Võ Lăng là nơi cư trú của thần tiên.

Ngàn năm trước, có vị quân vương của một quốc gia hùng mạnh muốn lên được đỉnh núi Võ Lăng để tận mắt chứng kiến thần tiên trong truyền thuyết, vì vậy đã triệu tập vô số tráng đinh trong nước đi tới chân núi Võ Lăng phá núi mở đường. Nhưng không nghĩ tới rằng đất đá tại núi Võ Lăng vô cùng cứng rắn. Hao phí mười năm công sức với vô số nhân lực tài lực, cũng chỉ khai phá được hơn mười dặm sơn đạo. Mà nguyên nhân vì mải tìm đường lên núi, quốc gia kia lâm vào cảnh dân chúng lầm than, thực lực giảm sút, cuối cùng bị nước láng giềng tiêu diệt, từ đó không còn một ai nhắc tới việc phá núi mở đường lên núi Võ Lăng nữa.

Trên thực tế, đỉnh núi Võ Lăng cũng không phải nơi ở của người tu tiên, nhưng cũng có tu tiên giả bố trí trận pháp giam cầm, phàm nhận tự nhiên không thể qua được.

Đỉnh núi Võ Lăng sơn là một thung lũng lớn, mặt đất bằng phẳng, dài khoảng mười dặm. Bởi vì là một vị trí bằng phẳng trên đỉnh núi cho nên mặc dù độ cao so với mặt nước biển cao hơn ngàn trượng nhưng bốn mùa luôn ấm áp, khí hậu ôn hòa, không giống chút nào với các đỉnh núi khác

https://thuviensach.vn

tuyết đóng vạn năm, gió lạnh thấu xương. Mà chỗ đất bằng phẳng được tu tiên giả gọi là “Chiêm Bàn”.

Để cho tân nhân đại hội được diễn ra công bằng, Lục đại thánh địa đem địa điểm thi đấu tân nhân đại hội đặt tại Chiêm Bàn, cứ qua 60 năm cử hành một lần. Tân nhân đại hội được tổ chức được coi như sẽ thúc đẩy sự tiến bộ của tân nhân, làm tăng sâu sắc tình cảm giữa các môn phái. Nhưng trên thực tế các phái đều muốn thông qua tân nhân đại hội sẽ nắm rõ được tình hình thực lực của các môn phái khác.

Mặc dù từ khi Lục đại thánh địa thành lập tới nay, Chiêm Bàn luôn là nơi tổ chức tân nhân đại hội, nhưng đối với tu tiên giới mà nói, Chiêm Bàn còn có ý nghĩa không chỉ đơn giản như vậy.

Mấy vạn năm trước, đất thần châu có vô số chủng tộc cường đại sinh sống, mà loài người chỉ là một chủng tộc yếu ớt nhất, chịu đủ mọi áp bách. Lúc ấy các vị cường giả trong nhân loại, vì sinh tồn của loài người, mà tại chính Chiêm Bàn này tập trung, thương nghị làm như nào để trục xuất các tộc khác và làm cho loài người trở nên cường thịnh.

Vạn năm trước, tu ma giả hoành hành trên đất thần châu. Tu tiên giả cùng phàm nhân chết vô số. Các tu tiên giả không chịu được nữa, cũng là tại Chiêm Bàn một lần nữa tổ chức tu tiên đại hội, thề lập chí sẽ phải tiêu diệt tu ma giả.

Bốn nghìn năm trước, ma quân ngang trời xuất thế, khiến cho tu tiên giới xuất hiện một hồi hạo kiếp. Lục đại thánh địa liên hợp các đại môn phái thương nghị đối sách. Địa điểm thương nghị cũng chính là tại Chiêm Bàn.

Chính vì thế, Chiêm Bàn không chỉ là địa điểm cứ 60 năm sẽ tổ chức tân nhân đại hội một lần mà còn là địa điểm đầu tiên được nhắc tới để các đại môn phái tổ chức thương nghị mỗi khi tu tiên giới gặp phải hạo kiếp.

https://thuviensach.vn

Tại một phương diện nào đó, Chiêm Bàn có thể xem như là tượng trưng của tu tiên giới.

Cũng bởi vì Chiêm Bàn có ý nghĩa to lớn như vậy, cho nên mặc dù ở đây linh khí sung túc, dị thú linh thảo rất nhiều, nhưng cũng không có một môn phái nào trong thiên hạ dám mạo hiểm mưu toan độc chiếm Chiêm Bàn làm của riêng.

Trong đầu yên lặng nghĩ đến miêu ta về núi Võ Lăng sơn mà Chiêm Bàn, Từ Thanh Phàm có chút vội vã mong muốn được ngắm nhìn toàn cảnh nơi đó.

Võ Lăng Sơn có khoảng cách tới Cửu Hoa Sơn ước chừng khoảng sáu vạn chín nghìn dặm, nhưng lúc này Từ Thanh Phàm đang đứng trên đám bạch vân, là do mấy vị trưởng lão Cửu Hoa Môn hợp lực thi triển. Mặc dù lúc này đang chở Từ Thanh Phàm cùng mấy trăm đệ tử Cửu Hoa Môn khác, nhưng tốc độ vẫn hơn xa pháp khí Vạn Dặm Vân của Từ Thanh Phàm, cho nên không tới ba ngày sau, hình dáng của Võ Lăng sơn đã xuất hiện phía xa trong tầm mắt của Từ Thanh Phàm.

Chỉ thấy tại biên giới phía đông của trung thổ phồn hoa, vô số ngọn núi lớn nhỏ mọc lên sừng sững, nhìn như sóng lượn, núi non trùng điệp tầng tầng lớp lớp, trong đó có một ngọn núi cao vút đồ sộ, chọc thẳng lên trời xanh. Thế núi cao và dốc cũng không làm mất đi vẻ thanh tú đẹp đẽ của nó, làm cho mọi người khi thấy được thì không thể quên. Quả nhiên là vùng đất nổi danh của đất thần châu.

Đứng xa xa nhìn sơn cảnh của Võ Lăng sơn, Từ Thanh Phàm mới hiểu rõ cổ nhân nói không hề sai, nơi đây tráng lệ vô cùng. Sơn cảnh trước mắt đã rất gần, chỉ trong chốc lát đám bạch vân dưới chân đã chở mọi người tới bên sườn núi Võ Lăng. Đến gần nơi đó hơn, cảnh quan lại càng thêm vẻ kì ảo. Nhưng đám người Từ Thanh Phàm còn chưa kịp quan sát kĩ đã bị mấy

https://thuviensach.vn

vị trưởng lão Cửu Hoa Môn rất nhanh khống chế đám bạch vân bay về phía đỉnh núi.

Sau khi bay lên trên hơn trăm trượng, một ánh sáng mờ ảo chợt lóe trên đầu, tựa như khung cảnh thần tiên. Những đám mây vốn đang vờn quanh Võ Lăng sơn chậm rãi rời đi tạo thành một lỗ hổng, làm cho đám người Cửu Hoa Môn có thể tiếp tục bay lên.

Ở bên trên, tình cảnh này tiếp tục lặp đi lặp lại ba lần nữa thì đinh của Võ Lăng Sơn mới xuất hiện trước tầm mắt của mọi người.

Đỉnh núi Võ Lăng Sơn là thung lũng lớn, đất đai bằng phẳng, giữa nó là tầng tầng lớp lớp các cây cổ thụ, có vô vàn các kì hoa dị thảo, linh khí sung túc, giống như phong cảnh của một thế ngoại đào viên.

Tại mảnh đất bằng phẳng đó, tại phía nam xuất hiện một cái đài cao, trên đó mấy trăm người có khí thế của tu tiên giả đang ngồi ngay ngắn, hoặc là tóc bạc, hoặc sắc mặt uy phong, cũng có người đạo cốt tiên phong.. Nhưng bất luận hình tượng như thế nào, hai mắt của bọn họ linh quang ẩn chứa, trên người linh khí ba động nhẹ nhưng lại vô cùng cường đại. Hiển nhiên lần này tới đây tham dự Tân nhân tỉ thí đại hội đều là chưởng môn hoặc trưởng lão của cái đại môn phái.

Trên đài có bốn đến năm nghìn tu tiên đang lặng lặng đứng đó. So sánh với tu tiên giả trên bên trên cao kia tuy trẻ hơn nhưng thực lực lại thấp hơn rất nhiều, chỉ từ Luyện Khí kì đến Linh Tịch kì.

Nhìn những tu tiên giả trước mắt, trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi có chút cảm thán, trước đây hắn chưa từng gặp nhiều tu tiên giả như vậy lại cùng tập trung một chỗ, huống chi thực lực của bọn họ hoàn toàn không kém.

Những tu tiên giả này sau trăm năm chắc hẳn sẽ là tinh anh của tu tiên giới, mặc dù khí chất khác nhau, nhưng trên người đều ẩn chứa sự tự tin

https://thuviensach.vn

cường đại, hiển nhiên đều vì thiên tư cùng thực lực của chính mình mà kiêu ngạo.

“Tuy nhiên, trong bốn đến năm nghìn tu tiên giả này, mặc dù còn trẻ và đều là những tinh anh của các phái, nhưng sau này sẽ có bao nhiêu người đạt tới Kết Đan kì đây?” Từ Thanh Phàm chợt nghĩ đến.

Lại nghĩ tới bốn trăm năm trước, như đám người Trương Hoa Lăng cùng Chu Hoa Hải lúc này đang đứng trên đài cao của các vị trưởng lão kia chỉ sợ cũng đang lẳng lặng đứng dưới, chờ đến khi đại hội bắt đầu sao? Khi đó xung quanh bọn họ hẳn cũng có mấy nghìn người thực lực cũng tương đồng sư huynh họ, nhưng hiện tại có được bao nhiêu người tiến vào Kết Đan kì được? Chỉ cần nhìn một chút vào mấy trăm cao thủ Kết Đan kì trên đài cao trước mắt là có thể biết được.

Trong khi Từ Thanh Phàm còn đang cảm thán, đám bạch vân dưới chân không hề dừng lại, chậm rãi hướng về phía đài cao bay đến. Đồng thời, mấy trăm cao thủ Kết Đan kì cũng lần lượt đứng đậy, hướng về phía bạch vân nghênh đón đám người Cửu Hoa Môn.

- Xấu hổ a. Ta không nghĩ tới Cửu Hoa Sơn chúng ta gần Võ Lăng Sơn nhất lại nhưng lại là đến muộn nhất. Muốn hổ thẹn với các vị đạo hữu a.

Khi sắp đến gần đám Kết Đan kì đang nghênh đón, Trương Hoa Lăng đột nhiên chắp tay cười ha hả nói.

- Trương chưởng môn đã khách khí rồi. Chúng ta cũng mới đến không lâu mà thôi. Huống chi, hạn định vẫn còn nhiều thời gian, Trương chưởng môn ngài không có đến trễ, mà tại chúng ta đến sớm a.

Một trung niên nhân có vẻ mặt quý phái chắp tay về phía trước cười đáp lại.

https://thuviensach.vn

(*) honey: Về khoản thơ thẩn tại hạ không giỏi lắm, vì vậy sẽ nhờ vả các cao thủ làm giúp cho rồi sẽ sửa lại. Mọi người thông cảm..

Hiện tại nhóm đang tuyển thêm dịch giả, vì vậy tại hạ mong mọi người cùng tham gia dịch để đẩy nhanh tiến độ truyện.. Ai có hứng thú cùng nhiệt huyết xin hãy vào phần đăng kí dịch ở dưới giao lưu nào.. :012:

Dọc trên đường đi, đệ nhất cao thủ của đệ tử hàng chữ "Thanh" là Bảo Thanh Phương đã giới thiệu qua cho đám người mới về các vị trưởng môn cùng trưởng lão có danh tiếng của các phái khác. Cho nên sau một hồi đánh giá, Từ Thanh Phàm biết người kia hẳn là trưởng môn của Ngũ Hành Tông, một trong Lục đại thánh địa, Tằng Liên Tiên.

Đứng trước đoàn người nghênh đón có tất cả bẩy người, trong đó có một lão giả vẻ mặt khắc khổ, thân hình khô gầy, đi chân trần mặc tang y, đại biểu cho Khổ Tu Cốc Huyền Tiên tôn giả. Bên cạnh lão là một lão phụ nhân, toàn thân bạch y, vẻ mặt nho nhã, chính là cung chủ của Tố Nữ Cung trong Lục đại thánh địa, Lê Thiên Anh. Về phần người đang mặc trường bào màu xám, đầu trần kia hẳn là chương môn của Thanh Hư Môn, Thanh Linh Tử. Còn vị lão tăng vẻ mặt tràn đầy sự nghiêm trang cùng hàng lông mày trắng kia chính là Hoàn Hư phương trượng đại sư của Thiên Vân Tự.

Ngoài chưởng môn nhân của Lục đại thánh địa ra còn có hai người khiến cho Từ Thanh Phàm chú ý nữa. Một người có vóc dáng cực kì cao lớn, để ngực trần, tóc tai bù xù, tứ chi đeo đầy kim hoàn, đó là đại điện chủ của Bát Hoang Điện, Man Thiên. Còn đạo nhân đang mặc trang phục có hình bát quái kia chính là chưởng môn nhân của Lục Hợp Môn Cửu Tắc đạo nhân.

Mà Bát Hoang Điện cùng Lục Hợp Môn hai môn phái tại tu tiên giới có thực lực cùng danh vọng cũng chỉ thấp hơn một chút so với Lục đại thánh địa mà thôi, hơn nữa lại luôn nhòm ngó vị trí thánh địa của Cửu Hoa Môn. Mỗi lần tỉ thỉ, thành tích của hai môn phái này gần bằng Cửu Hoa

https://thuviensach.vn

Môn, thậm chí còn có mấy lần đã qua mặt. Từ Thanh Phàm thường xuyên nghe Triệu Thanh Hiên nói, mỗi lần hắn xuất môn mà gặp phải đệ tử của hai môn phái này, ngôn ngữ của chúng thường rất ngạo mạn, vô lễ, hiển nhiên không để Cửu Hoa Môn vào mắt.

Trong đó, sự uy hiếp của Bát Hoang Điện đối với Cửu Hoa Môn còn lớn hơn một ít. Nghe nói, các vị điện chủ của Bát Hoang Điện đều có tu vi Kim Đan hậu kì, môn hạ đệ tử đông đảo, pháp quyết quỷ dị, dùng thể thuật và điều khiển yêu trùng man thú, thực lực rất mạnh. Hơn nữa, do thời gian lập phái muộn hơn, cho nên tại thần châu hạo thổ không chiếm được nơi linh khí sung túc, linh sơn bảo địa nào nên bất đắc dĩ phải dùng tám chỗ có linh khí tương đối ít, lại xa xôi để thành lập căn cơ phát triển. Bởi vì tám chỗ này ở vùng đất có cảnh vật hoang vu nên tự xưng là Bát Hoang Điện.

Nhưng do nguyên nhân linh khí ở Bát Hoang Điện tương đối mỏng manh, dù cho đạo pháp dùng thể thuật cùng điều khiển yêu trùng, man thú có thể nói là duy nhất ở tu tiên giới, tuy nhiên về tổng thể lại không thể huyền diệu cao thâm như Lục đại thánh địa được. Mặt khác do mới thành lập không lâu, môn phái tích súc được ít, cho nên đối với Cửu Hoa Môn linh khí sung túc, của cải được tích trữ nhiều năm cùng với huyền công dị pháp luôn luôn nhòm ngó.

Lúc này, Từ Thanh Phàm thấy điện chủ Man Thiên của Bát Hoang Điện có sắc mặt chân thành, đang gật đầu mỉm cười nhìn Trương Hoa Lăng, ánh mắt thân thiện, tựa như không có chút ác ý nào. Bất quá Từ Thanh Phàm cũng hiểu được, bất kì tu tiên giả nào có khả năng tu luyện đến tu vi Kim Đan kì đều là hạng người tài cao trí tuyệt, giỏi che dấu ẩn nhẫn cho nên tính cách của Man Thiên hắn không thể giống với tướng mạo chân thành thế kia được.

So sánh với Bát Hoang Điện, Lục Hợp Môn đối với Cửu Hoa Môn tạo thành uy hiếp ít hơn, nhưng cũng không phải là hạng người hiền lành gì. Thời gian lập phái của bọn họ hoàn toàn không thua kém Lục đại thánh địa,

https://thuviensach.vn

lại am hiểu trận pháp, phù trú cùng phong ấn thuật. Hơn nữa công pháp của môn phái này lại vô cùng huyền bí, có thể dễ dàng dẫn động lực lượng phong vũ lôi điện trong thiên địa. Bởi vì các đệ tử cấp thấp hàng năm đều tại phàm thế đi du lịch, ngẫu nhiên trừ bỏ yêu ma cho phàm nhân, lại biết hô phong hoán vũ, cho nên danh vọng tại thế gian cực cao. Các truyền thuyết về thần tiên tại nhân gian sợ rằng một nửa do họ mà có.

Cũng do tại thế gian có danh vọng cao, cho nên vô số phàm nhân thiên tư hơn người đều sôi nổi bái làm môn hạ của Lục Hợp Môn, cho nên tu tiên giả của bọn họ tại tu tiên giới có nhân số đông nhất. Sở dĩ Lục Hợp Môn với thực lực như vậy mà đến tận bây giờ vẫn không phải là một trong Lục đại thánh địa là do trong công pháp tu tiên của môn phái cũng có nhiều khuyết điểm. Khi tu luyện đến Kết Đan kì, từ đó trở về sau tốc độ tăng tiến lại trở nên vô cùng chập chạm, cho nên Kim Đan kì cao thủ trong phái cũng chỉ có được bốn đến năm người, Đại Thừa kì cao thủ lại càng không có đến một người.

Bởi vậy mặc dù Lục Hợp Môn không có dã tâm thâu tóm Cửu Hoa Môn mãnh liệt như Bát Hoang Điện, nhưng nếu cho bọn hắn có cơ hội vào trong Cửu Hoa Môn thì sẽ tuyệt đối không bỏ qua mà đem các loại công pháp ra so sánh, đối chiếu với công pháp bản thân. Huống chi, đối với danh xưng "Thánh địa" thì môn nhân của Lục Hợp Môn luôn tỏ ra có ham muốn không nhỏ, cho nên Cửu Hoa Môn tuyệt đối không dám lơ là với môn phái này.

Lúc này, sắc mặt Cửu Tắc đạo nhân, chưởng môn nhân của Lục Hợp Môn vô cùng trầm tĩnh, ánh mắt vô lo vô nghĩ, tâm tình không có chút ba động nào, đối với Trương Hoa Lăng cũng chỉ gật đầu chào hỏi, làm cho người khác không thể nhìn ra rốt cuộc trong lòng hắn đang nghĩ cái gì.

Ngoài ra, trong đám Kết Đan kì cao thủ đang nghênh đón, Từ Thanh Phàm còn thấy được bọn Bảo Uy, Huyền Tu, Huyền Tiên lão giả, hiển nhiên họ cũng thấy hắn, cho nên đều khẽ gật đầu tỏ ý.

https://thuviensach.vn

Sau khi Trương Hoa Lăng cùng Chu Hoa Hải bắt chuyện với đám người chưởng môn, trưởng lão xong, dưới chân xuất hiện hơn mười đóa bạch vân, chở Cửu Hoa Môn chưởng môn cùng trưởng lão bay về phía đài cao bên trên. Còn dưới chân đám người Từ Thanh Phàm cũng xuất hiện bạch vân, nhưng lại chậm rãi bay về chỗ mấy ngàn đệ tử đang đứng kia.

Sau khi bay tới đài cao, đám bạch vân khổng lồ nọ nhẹ nhàng hạ xuống, đưa mọi người xuống đất, tiếp theo tan vào hư vô. Mà tâm tình của Từ Thanh Phàm lại có chút căng thẳng, vì hắn biết chính mình sẽ phải đại biểu cho Cửu Hoa Môn tham gia vào Tân nhân đại hội lần này cùng với các môn phái khác.

Dọc trên đường tới, Từ Thanh Phàm mới có cơ hội nói chuyện nhiều hơn với bốn người cùng tham gia với mình. Trong đó, Kim Thanh Hàn và Từ Thanh Phàm đã quen biết nhiều năm nên nói chuyện vô cùng tự nhiên, nhưng vô luận là Lữ Thanh Thượng hay Vương Thanh Tuấn đều đối với hắn vô cùng thân thiện, mặc dù vẻ mặt của Lữ Thanh Thượng có chút mất mát, còn Vương Thanh Tuấn trước sau như một vẫn rất ít nói. Về phần Phượng Thanh Thiên thì vẫn cao ngạo như trước, mỗi khi Từ Thanh Phàm nói hai ba lần thì hắn mới trả lời có một câu. Nhưng mặc kệ như thế nào, cái tình cảnh mọi người không tin phục hắn như lúc ban đầu Từ Thanh Phàm nghĩ hoàn toàn không có xuất hiện.

Nhưng nguyên nhân làm cho hắn lo lắng chính là lần này Từ Thanh Phàm là người chịu áp lực lớn nhất, hơn nữa nếu như hắn dẫn đầu môn hạ của Cửu Hoa Môn tham gia mà vẫn không có được thành tích gì tốt thì chính mình không thể tìm được lý do gì để biện hộ.

Rơi xuống đất, Từ Thanh Phàm nhìn lên phía đài cao, phát hiện ra Trương Hoa Lăng cũng các trưởng lão của Cửu Hoa Môn đã ngồi xuống. Trong đó, Trương Hoa Lăng ngồi ở vị trí trên đầu, cùng với những chưởng môn còn lại của Ngũ đại thánh địa, hiển nhiên đây là kết quả của việc các chưởng môn Lục đại thánh địa cùng bố trí.

https://thuviensach.vn

Ở phía sau sáu chỗ ngồi đầu, còn có hơn hai mươi chỗ nhỏ hơn một chút, chính là chỗ của Man Thiên cùng Cửu Tắc đạo nhân ngồi xuống. Ngoài ra còn có hơn hai mươi tu tiên giả khác nữa, đó hẳn là chưởng môn của các môn phái khác.

Còn Chu Hoa Hải cùng các trưởng lão còn lại của Cửu Hoa Môn lại đang lần lượt ngồi xuống phía sau cùng với khoảng hai ba trăm người khác, tất cả đều là trưởng lão của các đại môn phái.

Ngay khi Từ Thanh Phàm đang đánh giá các cao thủ Kết Đan kì trên đài cao thì chợt cảm nhận được có hơn mười ánh mắt sắc bén nhìn về chính mình, trong đó đa số đều mang vẻ khiêu khích làm cho hắn khẽ cau mày. Nhưng Từ Thanh Phàm cũng biết, lúc này không phải là lúc tỏ ra yếu thế được, cho nên hắn cũng tỉnh táo quay lại nhìn

Nhìn qua một chút những người đang dùng ánh mắt đánh giá chính mình, Từ Thanh Phàm đều phát hiện đa số bọn họ đều có tu vi ít nhất là Tích Cốc hậu kì, thậm chí đa số đều là Linh Tịch kì. Thần sắc bọn họ cao ngạo vô cùng, sợ rằng đều là những trung cấp, hạ cấp đệ tử nổi trội của các đại môn phái.

Mà điểu giống nhau lớn nhất giữa bọn họ chính là trên y bào đều không ngoại lệ mà có ba đạo tử ngân, hiển nhiên là người lãnh đạo đệ tử các phái tham gia Tân nhân tỉ thí lần này.

Lại nhìn ba đạo tử ngân trên y bào của mình, trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi cười khổ, rõ ràng là những người này đều coi mình là kình địch.

Tuy nhiên giữa những người lãnh đạo đó, có mấy kẻ khiến cho Từ Thanh Phàm đặc biệt chú ý.

Đầu tiên là một trung niên nhân có khuôn mặt khắc khổ, ánh mắt thân thiện, lúc đánh giá Từ Thanh Phàm trong mắt hắn lại không hề mang theo

https://thuviensach.vn

chút khiêu khích nào. Nhìn bên cạnh người đấy, Từ Thanh Phàm chợt phát hiện thấy Lữ Tử Thanh, Thượng Niên Nghiêu, Hứa Tú Dung mấy người, hiển nhiên ngườin kia lãnh đạo đệ tử Thanh Hư Môn tham gia Tân nhân tỉ thí. Càng làm cho Từ Thanh Phàm kinh ngạc hơn, với thực lực mạnh mẽ của Thượng Niên Nghiêu cùng Lữ Tử Thanh dĩ nhiên lại không phải người lãnh đạo Thanh Hư Môn đệ tử tham gia Tân nhân tỉ thí. Qua đó cũng có thể thấy người kia thực lực mạnh mẽ đến dường nào.

Chính mình gặp được người quen, Từ Thanh Phàm mỉm cười gật đầu chào hỏi đám người Lữ Tử Thanh, tương tự bọn họ cũng gật đầu đáp lại hắn. Bất quá lúc Từ Thanh Phàm nhìn đến Hứa Tú Dung, khi cô nàng chứng kiến thấy ánh mắt hắn đang nhìn chính mình thì gò má không khỏi đỏ lên, liền cúi gằm đầu xuống.

Thấy biểu hiện như vậy của Hứa Tú Dung, Từ Thanh Phàm chợt phì cười, không nghĩ được đã trải qua ba năm thời gian rồi mà Hứa Tú Dung dĩ nhiên lại vẫn hay thẹn thùng như vậy.

Nhưng điều khiến cho Từ Thanh Phàm chú ý hơn chính là ở mấy người khác.

Đầu tiên là một thanh niên thân mặc trường bào, sắc mặt ngạo nghễ, tu vi Linh Tịch trung kì, còn có hơn mười tu tiên giả mặc đạo bào giống như các hành tinh vây quay quanh mặt trời mà đứng xung quanh hắn vậy. Từ Thanh Phàm nhận ra đó chính là tu sĩ của Lục Hợp Môn.

Còn lại là một cô gái mặc bạch y, khuôn mặt băng lãnh, lúc này đang lạnh lùng nhìn mình, không chút nào cố kị ánh mắt của hắn mà nhìn lại. Mặc dù tướng mạo tầm thường, nhưng tương tự cũng có loại khí chất cao ngạo, mà xung quanh nàng ấy tất cả đều là nữ, cho nên đấy hắn là đệ tử của Tố Nữ Cung.

https://thuviensach.vn

Còn có năm người khác, tướng mạo tương tự nhau, phân biệt mặc quần áo có năm màu kim, hồng, thanh, hoàng, lam; đại biểu cho thiên địa ngũ hành, hiển nhiên đó là Ngũ Hành Tông đệ tử. Chỉ là bọn họ có ngoại hình quá giống nhau, làm cho Từ Thanh Phàm không khỏi hoài nghi xem bọn họ có phải là thân huynh đệ hay không.

Nhưng người khiến cho Từ Thanh Phàm phải chú ý nhiều nhất chính là một gã có tướng mạo giống như một hài đồng. Trong ánh mắt của hắn lại vô cùng lạnh lùng, khác biệt với vẻ ngoài trẻ con của hắn. Trên khuôn mặt tên đó có chút bẩn thỉu, quần áo trên người cũ nát, tứ chi đều mang kim hoàn. Xem trang phục có thể đoán rằng hắn là đệ tử của Bát Hoang Điện, mà lúc này hắn cũng đang đứng ở trong đám người đệ tử của Bát Hoang Điện. Nhưng kì quái thay, đệ tử của Bát Hoang Điện lại đứng cách hắn xa xa, tựa hồ như hết sức sợ hãi hắn. Từ Thanh Phàm cũng cảm thấy trên người hài đồng này tỏa ra sự nguy hiểm so với Phượng Thanh Thiên còn muốn lớn hơn.

- Đinh….!

Ngay khi Từ Thanh Phàm cùng với các đệ tử lãnh đạo khác đang tự đánh giá lẫn nhau thì một tiếng chuông đột nhiên vang lên, sau đó Huyền Giản của Khổ Tu Cốc từ chỗ ngồi đứng thẳng dậy, chậm rãi bay lên không trung.

Bởi vì cái môn phái Khổ Tu Cốc này có chút đặc thù, môn hạ bên trong người có tu vi thấp nhất cũng là tán tú đã nổi danh tại tu tiên giới nhiều năm, so với đệ tử các môn phái không đủ trăm năm đạo hạnh khác còn mạnh hơn không ít, cho nên Khổ Tu Cốc luôn luôn không tham gia vào Tân nhân tỉ thí, mà bình thường đều làm trọng tài cho đại hội.

Huyền Giản bay lên bên trên đài cao hơn ba trượng, đầu tiên liếc mắt nhìn các đệ tử phía dưới một cái, sau đó mới chậm rãi nói:

https://thuviensach.vn

- Tân nhân tỉ thí đã đến lúc bắt đầu rồi, vì vậy hiện tại ta sẽ tuyên bố với các vị đạo hữu về nội dung thi đấu một chút.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 12: Nội Dung

Sau khi Huyền Giản tôn giả từ giữa không trung bay lên trên ngọc đài, đầu tiên là nhìn chung quanh các đệ tử phía dưới, sau đó chậm rãi nói:

- Tân nhân tỉ thí đã đến lúc bắt đầu rồi, vì vậy hiện tại ta sẽ tuyên bố với các vị đạo hữu về nội dung thi đấu một chút.

Từ Thanh Phàm chứng kiến vẻ mặt nghiêm túc của Huyền Giản tôn giả, trong lòng không khỏi cảm thấy có chút kinh ngạc. Trước đây, hắn cùng tu sĩ khổ tu tiếp xúc cũng xem như là nhiều, nhưng vô luận là Huyền Tu hay Huyền Tiên, hoặc là vài vị tôn giả vì hắn chữa thương ở trong Nam Hoang, ai ai cũng là người có tính cách hiền lành khiêm tốn. Tính cách nghiêm túc giống như Huyền Giản, Từ Thanh Phàm quả thật chưa từng thấy qua.

Chứng kiến mấy ngàn đệ tử các phái phía dưới đều chăm chú nhìn mình, Huyền Giản lộ vẻ hài lòng, hơi có chút gật đầu rồi nói tiếp:

- Trong Đông Hải, cách Thần Châu Hạo Thổ ước chừng năm trăm dặm có một tiểu đảo, chiếm gần trăm khoảnh(*), gọi là Hoàn Đảo. Trên đảo trong vòng ba ngày, môn phái nào bắt được Thất Sắc Lộc nhiều nhất thì có thể thăng cấp vào vòng tỷ thí tiếp theo.

Nghe Huyền Giản nói xong, mấy ngàn đệ tử dưới đài ngoại trừ một vài người ra, đều không thể kềm chế phát ra từng trận ồn ào.

https://thuviensach.vn

Phải biết rằng, Nhân giai Cao cấp yêu thú thực lực tương đương tu tiên giả Linh Tịch kỳ, mà tại đây đại đa số mọi người đều chỉ có tu vi Tích Cốc kỳ. Cho dù là năm người hợp lực, muốn bắt một con Nhân giai Cao cấp yêu thú là một nhiệm vụ rất khó hoàn thành, thậm chí có thể xuất hiện thương vong, chứ đừng nói muốn bắt giữ nhiều hơn môn phái khác vài con.

Ở giữa sân, có vài người trên mặt đều không đổi sắc, đúng là mấy người vừa rồi Từ Thanh Phàm chú ý.

Người trung niên có sắc mặt tang thương thuộc Thanh Hư Môn khi nghe nội dung tỷ thí cũng có chút sửng sốt, nhưng sau đó lại cười. Thấy bốn gã sư đệ bên người tựa hồ có chút lo lắng, người trung niên cười nói gì đó. Lữ Tử Thanh, Thượng Niên Nghiêu đám người sau khi nghe lời của hắn cũng mỉm cười, trên mặt vốn đầy nét lo lắng cũng biến mất.

Năm tên có bộ dáng tương tự phái Ngũ Hành Tông thì chỉ thoáng nhìn nhau, cũng không nói cái gì, tựa hồ đều hiểu được ý tứ từ trong mắt đối phương, sau đó trầm tĩnh nhìn Huyền Giản tôn giả phía trên, chăm chú lắng nghe.

Bạch Y nữ tử ở phía Tố Nữ Cung lại một mực cùng sư tỷ bên cạnh khe khẽ bàn tán gì đó. Đối với lời nói của Huyền Giản tôn giả tựa hồ không nghe thấy, hoặc là có nghe nhưng không để ý đến, hiển nhiên đối với thực lực chính mình tuyệt đối rất tự tin.

Ngoài ra còn có tên trẻ tuổi vẻ mặt cao ngạo của Lục Hợp Môn, sau khi nghe được lời nói của Huyền Giản lại cười ngạo nghễ, hai mắt nhìn lên trời với bộ dáng khinh thường.

Còn lại là tên có hình dáng hài đồng thuộc Bát Hoang Điện, đang nhàm chán mân mê kim hoàn trên cánh tay mình, cũng không biết có hay không nghe Huyền Giản tôn giả nói. Chỉ là thấy hắn nhíu mày có thể nhìn

https://thuviensach.vn

ra một tia sốt ruột tâm tình, nhưng xem ra hắn dường như có chút không kiên nhẫn đối với việc chờ đợi tại nơi này mà thôi.

Ngoại ra, còn có năm tăng nhân sắc mặt trang nghiêm cũng khiến Từ Thanh Phàm chú ý. Bọn họ sau khi nghe Huyền Giản nói sắc mặt không có chút nào thay đổi, chỉ một mực cúi đầu yên lặng niệm Phật hồi tưởng trở lại. Bắt đầu từ khi Từ Thanh Phàm đến nơi đây, bọn họ đã cúi đầu niệm phật, thân hình cùng thần sắc cũng không có thay đổi chút nào, xem bộ dáng hẳn là đệ tử Thiện Vân Tự.

Nhìn tình cảnh tước mặt, Từ Thanh Phàm trong lòng hơi cảm thán. Những người sau khi nghe Huyền Giản nói sắc mặt không có thay đổi đều là những đệ tử đứng đầu các đại phái tu tiên giới. Bọn họ mỗi người đều có tu vi không dưới Linh Tịch kỳ, sở học đạo pháp huyền bí, trên người pháp khí tinh diệu, dưới năm người hợp lực, Nhân giai Cao cấp yêu thú tự nhiên không khó đối phó.

Nhưng đối với môn phái khác mà nói, đệ tử có tu vi Linh Tịch kỳ nhưng nhập môn không tới trăm năm nhiều nhất chỉ có một hai người mà thôi, thậm chí một người cũng không có. Kêu bọn họ đi bắt Nhân giai Cao cấp yêu thú thật sự là khó khăn, thậm chí khi gặp phải Nhân giai Cao cấp yêu thú có hay không tự bảo vệ mình cũng là một vấn đề. Cho nên mấy trăm năm qua, "Tân Nhân tỷ thí" tình cảnh đều giống nhau, những môn phái này như cũ vẫn chỉ là nhân vật phụ. Chính thức tỷ thí cạnh tranh vẫn là Lục Đại Thánh Địa cùng Lục Hợp Môn, Bát Hoang Điện trong đó tiến hành.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm không khỏi quay đầu hướng về đồng môn của mình nhìn lại. Phát hiện bọn họ giống nhau, không có bị danh khí Nhân giai Cao cấp yêu thú làm cho biến sắc. Phượng Thanh Thiên biểu tình cao ngạo như trước, Kim Thanh Hàn vẫn vẻ mặt lạnh lùng, còn Vương Thanh Tuấn vẻ mặt cũng bình thản, chỉ có Lữ Thanh Thượng thần sắc hơi ngưng trọng một chút, nhưng trong mắt cũng ngo ngoe thần sắc muốn thử.

https://thuviensach.vn

Chứng kiến biểu hiện của bọn họ. Từ Thanh Phàm cũng hơi yên tâm. Về phần bản thân Từ Thanh Phàm, đối với Thất Sắc Lộc Nhân giai Cao cấp yêu thú cũng là không chút lo lắng.

Nhớ đến hai năm trước, Từ Thanh Phàm có thể một mình giết chết một con cũng là Nhân giai Cao cấp yêu thú Bích Nhãn Vân Đề Thú, mà Bích Nhãn Vân Đề Thú cũng tính là cường giả trong Nhân giai Cao cấp yêu thú. Hơn nữa trong hai năm này, Từ Thành Phàm công lực lại tiến bộ nhanh chóng, đối với Thất Sắc Lộc loại yêu thú này tự nhiên càng không để ý tới.

Nhìn dưới sân mấy ngàn danh đệ tử phản ánh hai loại sắc thái bất đồng, hoặc là hoảng sợ bất an, hoặc là thần sắc thản nhiên trong mắt mang theo vẻ khinh thường, Huyền Giản trên mặt lóe ra một tia mỉm cười, tửa hồ mang theo một chút chế nhạo, sau đó chậm rãi nói ra:

- Nhưng có một chút tình huống ta muốn nói với các vị. Thực tế, trên Hoàn Đảo cũng không chỉ có một loại yêu thú Thất Sắc Lộc. Thanh Long Mãng yêu thú cũng thuộc về nhân giai cấp bậc yêu thú, lấy Thất Sắc Lộc trên Hoàn Đảo làm thức ăn. Ngoài ra, theo ta được biết, trong đàn Thất Sắc Lộc trên Hoàn Đảo còn có một con Thất Sắc Lộc Vương giả - "Thất Thải Vương", thực lực đã tiếp cận Địa Giai yêu thú, các vị đạo hữu khi gặp đó ngàn vạn lần phải cẩn thận.

Theo Huyền Giản nói xong, mọi người phía dưới xôn xao càng lớn hơn. Ban đầu đệ tử đã muốn mất tin tưởng sắc mặt lại càng tái nhợt, còn các đệ tử ban đầu đầy tự tin thuộc Bát Đại Môn Phái thần sắc cũng mạnh mẽ biến đổi.

Người trung niên thuộc Thanh Hư Môn kia, lúc này cũng không bảo trì dáng vẻ hào hiệp nữa, nhìn sự đệ bên cạnh, trong mắt hiện lên một tia lo lắng. Mà năm người Ngũ Hành Tông sắc mặt cũng không thể biểu trì trầm tĩnh, ánh mắt lẫn nhau bao hàm thần sắc lo âu. Bạch Y nữ tử Tố Nữ Cung

https://thuviensach.vn

cũng không nói chuyện phiếm với người bên cạnh nàng nữa, mà ngẩng đầu chăm chú nhìn Huyền Giản tôn giả phía trên. Phật niệm của năm tăng nhân Thiện Vân Tự lúc này cũng dừng lại. Về đạo nhân trẻ tuổi Lục Hợp Môn, vẻ mặt mặc dù vẫn cao ngạo như trước, nhưng sắc mặt mơ hồ có chút trắng bệch.

Từ Thanh Phàm mặc dù chưa có quay đầu lại, không biết Phượng Thanh Thiên cùng Kim Thanh Hàn đám người như thế nào, nhưng hắn biết sắc mặt bọn họ nhất định cũng thay đổi, bởi vì Từ Thanh Phàm cảm giác được khi Huyền Giản vừa nói xong, bốn đạo hô hấp phía sau mình đột nhiên có chút dồn dập.

Thanh Long Mãng trong Nhân giai Cao cấp yêu thú uy danh ở trên Bích Nhãn Vân Đề Thú, tốc độ trên mặt đất của nó cực nhanh, lân giáp trên người khó có thể thương tổn. Ngoài ra nó có thể phun độc hỏa uy lực cực mạnh, cho dù là cao thủ Kết Đan kỳ gặp phải cũng phải cẩn thận đối chiến. Đối với loại yêu thú này, Từ Thanh Phàm rất quen thuộc, bởi vị tại ba mươi năm trước, hắn từng trong lúc vô ý nuốt chửng một viên nội đạn Thanh Long Mãng. Khi đó, Thanh Long Mãng đánh bại một con có thực lực uy danh Sơn Tinh Mộc Quái tại Nam Sơn.

Nếu như chỉ là Thanh Long Mãng, mọi người cẩn thận ứng phó thì có thể không quá để ý tới, nhưng một con tiếp cận Địa Giai yêu thú, vô luận như thế nào cũng không thể coi thường. Địa Giai yêu thú thực lực tương đương Kết Đan kỳ tu tiên giả, mà Linh Tịch kỳ tu tiên giả cùng Kết Đan kỳ tu tiên giả trong đó chênh lệch có thể nói cách nhau một vạn tám ngàn dặm(**). Một người Hư Đan sơ kỳ có thể dễ dàng đánh bại sáu đến bảy tên Linh Tịch hậu kỳ.

Thất Thải Lộc mặc dù thực lực chỉ tiếp cận Địa Giai yêu thú, nhưng năm tên Linh Tịch kỳ gặp phải nó cũng chỉ có thể tự bảo vệ mình, không có chút cơ hội chiến thắng nào. Cho nên sau khi mọi người nghe Huyền Giản nói xong mới kinh hãi như thế.

https://thuviensach.vn

Giữa mấy ngàn người tại đương trường, chỉ có tên hài đồng Bát Hoang Điện có bộ dáng cùng thần sắc không có chút nào biến hóa. Hắn vẫn như trước đang nhàm chán mân mê kim hoàn trên cánh tay, lại nhìn bốn gã đệ tự Bát Hoang Điện phía sau người này, thần sắc cũng không có gì biến hóa, dường như đối với bộ dáng hài đồng này sợ hãi còn hơn xa con Thất Thải Lộc.

Chứng kiến thần sắc kịch biến của mọi người tại đây, ánh mắt Huyền Giản lộ ra một tia hài lòng. Sau đó lại lộ ra một tia tươi cười ác ý, rồi nói tiếp:

- Còn có một chuyện cuối cùng, theo ta dò xét, trên Hoàn Đảo, Thất Sắc Lộc chỉ có chín mươi bảy con, mà các vị đạo hữu trong vòng ba ngày bắt mười con trở lên mới có thể tính là đủ tư cách. Nếu như các đạo hữu có thể bắt được Thất Thải Lộc Vương như trong lời nói, cũng xem như là bắt được bảy con Thất Sắc Lộc.

Nếu như không phải sớm biết thân phận Huyền Giản, nhìn nụ cười ác ý của hắn, Từ Thanh Phàm quả thực không thể đưa hắn cùng tính cách khiêm tốn, đạo cốt tiên phong của Khổ Tu Cốc tu sĩ liên hệ cùng một chỗ.

Trên Hoàn Đảo, Thất Sắc Lộc không đủ trăm con, nói cách khác trong hơn ba mươi mốt môn phái nhiều nhất chỉ có chín đội ngũ có đủ tư cách tấn thăng "Tân Nhân tỷ thí". Có thể tưởng tượng, đối với việc truy bắt Thất Sắc Lộc sẽ là phi thường thảm thiết, thậm chí đệ tử các môn phái có thể vì bắt con Thất Sắc Lộc nào đó mà ra tay tàn nhẫn. Về phần bắt con Thất Thải Lộc Vương, Từ Thanh Phàm tin tưởng mọi người giữa sân sẽ không có một người nghĩ tới.

Tiếp theo, Huyền Giản cũng không để ý tới chúng đệ tử ồn ào phía dưới, mà hai tay hơi vươn ra, bấm chỉ quyết. Phiến đất trống phía sau chúng đệ tử nổi lên ngũ sắc quang mang chói mắt, ngũ hành linh khí mãnh

https://thuviensach.vn

liệt lưu động. Cảm giác được phía sau biến hóa, chúng đệ tử đều sôi nổi xoay người hướng về phía sau nhìn lại.

Một lúc lâu sau, ngũ sắc quang mang chậm rãi tán đi, một cái trận pháp khổng lồ xuất hiện tại trước mắt mọi người.

Tiếp theo, Huyền Giản hay tay đều đưa ra, một trận pháp khổng lồ trên không trung đột nhiên xuất hiện, hư ảnh càng thêm khổng lồ, giống như bộ dáng của một cái hòn đảo nhỏ, trông rất sinh động. Làm cho người khác kinh ngạc chính là chỉ cần chính mình tập trung nhìn một chỗ trên tiểu đảo, tình cảnh trước mắt đột nhiên phóng đại, hình ảnh vô cùng rõ ràng.

Lúc mọi người ở đây còn vô cùng kinh ngạc nhìn dị biến trước mắt, thì thanh âm Huyền Giản lại vang lên trong tai mọi người:

- Cái truyền tống trận này nối thẳng đến Hoàn Đảo, các ngươi lát nữa sẽ thông qua cái truyền tống trận này đi tới địa điểm tỷ thí. Hư ảnh phía trên truyền tống trận là do ta cùng vài đạo hữu dùng “Kính Tượng Thuật” tạo ra kính tượng trên Hoàn Đảo, chúng la cũng thông qua “Kính Tượng Thuật” này để quan sát tình cảnh tỷ thí của các ngươi. Hiện tại tỷ thí bắt đầu, các vị đạo hữu hãy vào truyền tống trận đi.

*khoảnh: 1 khoảnh = 100 mẫu Trung Quốc = 6,67 hecta.

**: nguyên văn là “Thiên soa địa viễn” đại ý chỉ cách xa như trời với đất.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 13: Dàn Xếp

- Hiện tại tỷ thí bắt đầu, các vị đạo hữu hãy đi vào Truyền tống trận đi.

Nghe Huyền Giản nói, trong chốc lát mấy ngàn danh đệ tử đều có chút chần chừ, bởi vì theo lời miêu tả của lão, trên hòn đảo này cũng quả thật rất đáng sợ, không chỉ có rất nhiều nhân giai yêu thú cao cấp, ngoài ra còn tồn tại một con có thực lực đã gần đến địa giai yêu thú. Đối với đám đệ tử này mà nói, để sinh tồn được trên đảo này cũng đã rất khó khăn rồi, huống chi còn phải đi bắt mười con Thất Sắc Lộc nữa.

Cứ như vậy, mấy ngàn danh đệ tử dưới đài, trong đó còn có gần hai trăm người mới lần đầu tham dự Tân nhân tỉ thí, lúc nghe Huyền Giản nói xong cũng không hề di chuyển, ngược lại quay sang xì xào bàn tán, trong ánh mắt hiện lên một chút sợ hãi cùng chần chừ. Nhiều người khác lại đem ánh mắt nghi vấn nhìn lên chưởng môn của mình trên đài cao, hiển nhiên là mong đợi sự phản đối của sư môn. Dù sao đối với nhiệm vụ lần này, bọn họ đều không có chút chắc chắn sẽ hoàn thành.

Đồng thời, sau khi nghe Huyền Giản tuyên bố nội dung tỉ thí, trên đài cao, chưởng môn các phái cũng đều nhìn nhau, hiển nhiên nội dung tỉ thí lần này quả thực khó khăn ngoài ý môn, trong lòng không khỏi do dự. Phải biết rằng, các đệ tử đại biểu môn phái tham gia lần tỉ thí này trong sư môn đều là những tinh hoa, nếu như bởi vì một lần tham gia tỉ thí này mà chịu thương tổn thì cái được không bù đắp nổi cái mất.

https://thuviensach.vn

Lúc này trên đài cao, chỉ có sắc mặt của chưởng môn Lục đại thánh địa là không có chút thay đổi. Tân nhân tỉ thí lần này chính là do Lục đại thánh địa tổ chức, nội dung tỉ thí đương nhiên cũng là họ cùng nhau thương nghị mà đưa ra. Cho nên lúc này khi nghe được Huyền Giản tuyên bố cũng không tỏ ra kinh ngạc.

Mà tại hàng ghế thứ hai trên đài cao, Bát Hoang Điện điện chủ Man Thiên cùng Lục Hợp Môn Cửu Tắc đạo nhân sau khi nghe được nội dung thì sắc mặt cũng khẽ biến, nhưng rất nhanh lại khôi phục bình thường, dường như đối với thực lực đệ tử của mình hết sức tin tưởng. Nhất là Man Thiên, lúc này không biết tại sao trong ánh mắt của hắn khi nhìn chưởng môn Lục đại thánh địa lại hiện lên vẻ trào phúng.

Cứ như vậy, tại sau khi Huyền Giản tuyên bố nội dung tỉ thí, vô luận là các vị chưởng môn, trưởng lão trên đài, cùng mấy ngàn đệ tử tham gia tỉ thí đều trầm mặc không nói. Cả Chiêm Bàn lâm vào một mảnh yên tĩnh quỷ dị.

Một lúc sau, một vị chưởng môn đang ngồi tại hàng ghế thứ hai trên đài cao sau một lúc chần chừ, do dự rồi chậm rãi nói:

- Các vị đạo hữu, nội dung của lần tỉ thí này có phải quá khó khăn không? Đối với đệ tử cấp thấp này có thể nói rất khó hoàn thành. Hơn nữa các đệ tử tham gia lần này mặc dù đều là những người mới gia nhập môn phái, nhưng thiên phú của họ đều không kém. Nếu như bởi vì lần tỉ thí này mà hao tổn, cũng chẳng phải là quá đáng tiếc sao?

Ngay khi vị chưởng môn này nói xong, các chưởng môn của môn phái khác cũng đồng thời gật đầu, hiển nhiên đều sợ đệ tử của mình sẽ gặp phải cái gì ngoài ý muốn.

Nghe vị chưởng môn này nói vậy, tông chủ Tăng Liên Tiên của Ngũ Hành Tông quay đầu lại vừa cười vừa nói:

https://thuviensach.vn

- Cổ chưởng môn không cần lo lắng, chúng ta đều căn cứ theo thực lực của các đệ tử tham gia tỉ thí lần này mà đưa ra nội dung thi đấu. Căn cứ vào sự quan sát của chúng ta, thực lực của những tân nhân tham gia tỉ thí lần này đều vượt xa những năm trước. Cho nên nếu với mức độ như của mấy lần trước mà nói, đối với họ quả thực quá đơn giản.

Sau khi Tằng Liên Tiên nói xong, tại hàng thứ ba là một vị trưởng lão của Khổ Tu Cốc cũng mỉm cười nói:

- Khổ Tu Cốc đã phái ra hai mươi tám tu sĩ tới Hoàn Đảo hai canh giờ trước, âm thầm bảo vệ sự an nguy của đệ tử các phái tham gia tỉ thí. Cho nên mọi người không cần lo lắng vấn đề đó.

Nghe được Tằng Liên Tiên cùng vị Khổ Tu Cốc trưởng lão lúc này kẻ tung người hứng, chưởng môn cùng trưởng lão các phái khác cũng không biết nói thêm gì, biết được đệ tử của mình sẽ không có gì nguy hiểm, nên hông hề phản đối nữa. Chỉ là sắc mặt mọi người mất vẻ tự nhiên, hiển nhiên trong lòng đều có chút khó chịu.

Mặc dù từ những lần tân nhân tỉ thí đều là do Lục đại thánh đại liên hợp tổ chức, nhưng lần này các môn phái vì Lục đại thánh địa đều không cùng mình thương nghị qua những nguy hiểm của lúc tỉ thí mà trong lòng có chút bất mãn. Nhưng hiện giờ Huyền Giản đã tuyên bố ra nội dung tỉ thí, muốn thay đổi cũng không được.

Mặt khác cũng là do lúc vừa rồi Tằng Liên Tiên nói sở dĩ mức độ khó khăn lần tỉ thí này tăng lên là do thực lực của các đệ tử được đề cao. Trong khi đó chưởng môn cùng trưởng lão các phái cũng đều biết rõ, các đệ tử của mình tham gia tỉ thí lần này so với những năm rồi thì thực lực cũng không có chênh lệch nhiều. Nếu theo lời Tằng Liên Tiên nói thực lực của chúng đệ tử tăng lên thì không thể nghi ngờ là chỉ chính đệ tử của Lục đại thánh địa. Cho nên khi mọi người chứng kiến đệ tử của mình bị đệ tử của môn phái khác hạ xuống thì trong lòng cũng đều cảm thấy khó chịu.

https://thuviensach.vn

Mà trừ bỏ Lục đại thánh địa ra, cũng chỉ có Bát Hoang Điện cùng Lục Hợp Môn chưởng môn cùng các trưởng lão là đều không có biểu hiện gì thần bất mãn, có người trên mặt còn lộ ra một tia cười lạnh.

Dưới đài cao, đệ tử các phái sau khi chứng kiến Huyền Giản tuyên bố nội dung mà chưởng môn cùng trưởng lão của môn phái mình cũng không có ý kiến gì, trong lúc nhất thời cũng không biết làm thế nào. Xét thực lực của bản thân mình nếu tham gia lần tỉ thí này cũng không có khả năng chiến thắng, thậm chí có thể sẽ nguy hiểm đến tính mạng. Vì vậy trong lúc nhất thời dưới đài căn bản cũng không có người nào hướng Truyền tống trận đi tới, không khí trở lên yên tĩnh lạ thường.

Đột nhiên, một tiếng kim thiết thanh thuý vang lên, giữa hoàn cảnh yên tĩnh đó trở nên chói tai làm cho mọi người không khỏi hướng đến chỗ âm thanh phát ra nhìn tới, phát hiện tên đệ tử Bát Hoang Điện có bộ dáng hài đồng nọ đang dẫn đầu đi về phía Truyền tống trận, phía sau gã là bốn gã có trang phục tương tự. Bọn họ chính là những đệ tử của Bát Hoang Điện tham gia tỉ thí lần này. Nhưng bốn người này lại đi cách tên hài đồng kia ngoài một trượng, bộ dáng vô cùng cẩn thận, không có chút nào dám đi lại gần hắn.

Mọi người đều nhìn kĩ, khi năm đệ tử Bát Hoang Điện đi vào Truyền tống trận, tiếp theo một ánh sáng loé lên trong mắt mọi người, cả năm người đều biến mất, hiển nhiên đã thông qua Truyền tống nhận đi tới Hoàn Đảo.

Tiếp theo, một đạo nhân trẻ của Lục Hợp Môn, sắc mặt tỏ ra cao ngạo, hừ lạnh một tiếng, cũng mang theo bốn gã đệ tử của Lục Hợp Môn hướng về truyền tống trận đi tới, sau đó quang hoa loé lên, rồi cũng biến mất không thấy đâu.

Tiếp theo, vị trung niên có bộ dáng khắc khổ của Thanh Hư Môn cùng đám người Lữ Tử Thanh, Thượng Niên Nghiêu; năm huynh đệ Ngũ Hành

https://thuviensach.vn

tông; bạch y nữ tử của Tố Nữ Cung; năm tăng nhân trẻ của Thiện Vân Tự, cũng hướng về truyền tống trận đi đến. Dù sao đi sớm tới Hoàn Đảo một chút sẽ có nhiều phần thắng hơn.

Chứng kiến có người dẫn đầu, hơn nữa các chưởng môn đều không có tỏ vẻ gì đặc biệt, các đệ tử tham gia tỉ thí cũng bất đắc dĩ lục tục hướng về Truyền tống trận đi tới.

- Các vị sư huynh đệ, chúng ta cũng nên đi thôi.

Từ Thanh Phàm quay đầu nhìn Kinh Thanh Hàn, Phượng Thanh Thiên bốn người, vừa cười vừa nói.

Kì thật, ngay sau khi Huyền Giản tuyên bố nội dung tỉ thí Từ Thanh Phàm đã muốn lập tức đi ngay, nhưng chứng kiến đệ tử các phái khác chưa có động tính gì cho nên hắn cũng không muốn làm người đầu tiên, đi tới cạnh đám người Kim Thanh Hàn, cùng bọn họ yên lặng theo dõi kỳ biến. Mà hiện tại, thấy đệ tử các phái khác đều đã bắt đầu đi, Từ Thanh Phàm mới quyết định hành động.

Nghe được Từ Thanh Phàm nói, đám người Kim Thanh Hàn khẽ gật đầu, xoay người hướng về truyền tống trận đi đến.

- Từ sư huynh!

Ngay khi Từ Thanh Phàm cùng bốn người chuẩn bị tiến vào Truyền tống trận, thanh âm của Đông Phương Thanh Linh đột nhiên vang lên từ phía sau.

- Đông phương sư muội, có chuyện gì sao?

Nghe âm thanh của Đông Phương Thanh Linh, Từ Thanh Phàm khe khẽ thở dài, nhưng vẫn xoay người lại rồi cười hỏi.

https://thuviensach.vn

- Lần tỉ thí này rất hung hiểm, ba ngày tới Từ sư huynh nhất định phải cẩn thận đó.

Đông Phương Thanh Linh có chút lo lắng nói. Mới vừa rồi nàng nghe Huyền Giản nói, tựu chung đối với Từ Thanh Phàm lo lắng không thôi. Lúc này chứng kiến Từ Thanh Phàm chuẩn bị rời đi thì lại càng hoảng hốt, nhìn chung quanh thấy không có ai ở gần liền bay nhanh tới, nhẹ giọng với Từ Thanh Phàm:

- Nếu như thật sự gặp nguy hiểm thì an toàn của bản thân là trên hết, huynh không cần phải quá chú ý đến sự thắng bại của sư môn.

Nghe được lời nói có chút "đại nghịch bất đạo" của Đông Phương Thanh Linh, Từ Thanh Phàm khẽ mỉm cười, trong lòng cũng hơi ấm áp. Chứng kiến bọn người Kinh Thanh Hàn đã đi xa, cho nên cũng không trêu ghẹo Đông Phương Thanh Linh, chỉ là vừa cười vừa nói :

- Ta hiểu mà, Đông Phương sư muội không cần phải lo lắng.

Nhìn Từ Thanh Phàm có bộ dáng không để ý tới, trong lòng Đông Phương Thanh Linh có chút sốt ruột, vừa định nói cái gì, đột nhiên sắc mặt lại hơi đổi, nói nhanh một câu:

- Từ sư huynh, nghìn vạn lần hãy bảo trọng đó.

Sau đó nàng vội vã rời đi.

Từ Thanh Phàm chứng kiến cảnh Đông Phương Thanh Linh đi vội vàng, trong lòng thấy kì quái, ngẩng đầu nhìn, lại phát hiện Bạch Thanh Phúc đang hướng mình đi tới. Trong lòng hắn không khỏi nhớ lại lúc trước, mỗi lần Bạch Thanh Phúc xuất hiện thì Đông Phương Thanh Linh đều rất vội vã đi khỏi, trong lòng không khỏi nghi hoặc, tựa hồ Bạch Thanh Phúc cùng Đông Phương Thanh Linh đã từng phát sinh huyện gì đó, cho nên dường như nàng ta rất sợ hãi Bạch Thanh Phúc. Nhưng lúc này Tân nhân tỉ

https://thuviensach.vn

thí cũng sắp bắt đầu, cho nên Từ Thanh Phàm không thể làm gì khác là dẹp bỏ nghi hoặc trong lòng, quyết định sau khi Tỉ thí kết thúc sẽ hướng hai người tìm hiểu sau.

Bạch Thanh Phúc đi tới bên người Từ Thanh Phàm, chắp tay nói:

- Từ sư đệ, khi tỉ thí hết thảy phải cẩn thận.

- Đa tạ Bạch sư huynh đã quan tâm, lấy thực lực của năm người chúng ta, để ứng phó với yêu thú hẳn cũng không khó khăn lắm

Từ Thanh Phàm nói.

Nghe được Từ Thanh phàm nói, Bạch Thanh Phúc tựa hồ nhìn thoáng qua đám người Kim Thanh Hàn phía xa, trên mặt thoáng qua một ý cười thần bí :

- Yêu thú cũng không đáng sợ, bởi vì uy hiếp bọn chúng ở ngoài sáng, chỉ cần thận trọng ứng phó là ổn. Nhưng những nguy hiểm trong tối mới thực sự đáng sợ, giết người vô hình, cho nên mong rằng sư đệ tại lần tỉ thí này, hãy quan sát nhiều hơn, không biết chừng sẽ có phát hiện nào đó.

Nói xong, Bạch Thanh Phúc cũng không nói thêm câu nào nữa, xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 14: Hoàn Đảo

Nghe Bạch Thanh Phúc nói, Từ Thanh Phàm không khỏi có chút sửng sốt, cảm giác được trong lời nói của hắn còn có ẩn ý. Âm thầm uy hiếp? Đó là cái gì? Nhưng khi Từ Thanh Phàm vừa định hỏi lại thì phát hiện thấy Bạch Thanh Phúc đã đi xa.

Nhìn thân ảnh Bạch Thanh Phúc dần dần khuất bóng, Từ Thanh Phàm hơi lắc đầu, hướng về Truyền phía Truyền tống trận đi đến. Bên cạnh Truyền tống trận, bốn người bọn Kim Thanh Hàn vẫn đang lẳng lặng đứng chờ.

Về phần lời nói của Bạch Thanh Phúc, Từ Thanh Phàm mặc dù không hiểu, nhưng cũng đem nó ghi tạc vào trong lòng. Bởi vì hắn biết mặc dù Bạch Thanh Phúc có chút thần bí, nhưng cũng sẽ không làm chuyện gì vô ích, lời nói của hắn nhất định ám chỉ điều gì đó, chỉ là hiện tại mình chưa phát hiện ra mà thôi. Cho nên Từ Thanh Phàm quyết định trong khi tỉ thí, bản thân mình sẽ phải quan sát tình hình chung quanh thật kỹ, dù sao chẳng mất gì cả, cẩn thận vẫn hơn.

Tuy khoảng cách tới Truyền tống trận vô cùng ngắn ngủn, nhưng trong lòng Từ Thanh Phàm không ngừng hồi tưởng những lời nói vừa rồi của Bạch Thanh Phúc, cùng với điều dặn dò của Trương Hoa Lăng khi rời sư môn. Cả hai người bọn họ dường như đang ám chỉ đến điều gì đó, làm cho Từ Thanh Phàm cảm thấy lần Tân nhân tỉ thí này tựa hồ không đơn giản như vẻ bên ngoài. Nhưng đến cùng đó là cái gì, Từ Thanh Phàm lại không nghĩ ra được, dù sao những tin tức hiện tại của hắn quá ít.

https://thuviensach.vn

Khi Từ Thanh Phàm đến bên Truyền tống trận, nhìn đám người Kim Thanh Hàn đang chờ mình, Từ Thanh Phàm ôm quyền xin lỗi rồi nói:

- Đã làm cho mọi người chờ lâu rồi, xin thứ lỗi cho ta.

- Đúng là chờ đã lâu.

Lữ Thanh Thượng đầu tiên là thần tình nghiêm túc nói, nhưng tiếp theo trên mặt lại lộ ra tia cười nói tiếp:

- Nhưng đã là Từ sư đệ cùng mỹ nữ lưu luyến không rời. Mấy người chúng ta cho dù đợi lâu một chút cũng không có sao. Ha ha ha..

Vừa nói, Lữ Thanh Thượng vừa phá lên cười to.

Nghe được lời nói của Lữ Thanh Thượng, cho dù là Kim Thanh Hàn luôn luôn lạnh lùng cũng hơi mỉm cười. Trên thực tế, Kim Thanh Hàn cũng thường xuyền mang Đông Phương Thanh Linh ra giễu cợt Từ Thanh Phàm. Mà Vương Thanh Tuấn cũng làm theo mà mỉm cười. Nhưng Từ Thanh Phàm vẫn cảm giác được trong nụ cười của hắn có chút quái dị, giống như cười mà không cười. Cảm giác thấy hắn trong ngoài bất nhất.

Về phần Phượng Thanh Thiên, trước sau vẫn một tư thế cao ngạo, tay chắp sau lưng đứng ở bên bờ Truyền tống trận, vẻ mặt thản nhiên nhìn bốn người trước mặt, mày hơi nhăn lại, hiển nhiên là không cảm giác được trong lời nói của Lữ Thanh Thượng có gì đáng để cười.

Vốn sau khi nghe được lời nói Lữ Thanh Thượng, Từ Thanh Phàm có chút ngượng nghịu, nhưng chứng kiến bộ dáng Phượng Thanh Thiên có chút mất kiên nhẫn, liền vội vàng nói:

- Thời gian không còn sớm. Chúng ta cũng đi nhanh tới Hoàn Đảo thôi.

https://thuviensach.vn

Vừa nói, Từ Thanh Phàm hướng tới trung tâm Truyền tống trận mà đi trước.

Trong nháy mắt, ngay khi năm người Từ Thanh Phàm tiến vào Truyền tống trận th chợt cảm giác trước mặt quang mang lóe lên, vô cùng chói mắt. Tiếp theo, thân thể mọi người chớp lên, giống như từ thiên địa phát sinh dị động mà phóng ra vậy. Ngay khi quang mang tan hết, khung cảnh xuất hiện trước mắt năm người cũng đã thay đổi, hoàn toàn bất đồng với lúc trước.

Bởi vì Từ Thanh Phàm khi hướng Truyền tống trận đi tới, dọc đường đi đều lặng thầm nghĩ tới lời nói của Trương Hoa Lăng cùng Bạch Thanh Phúc trước khi mình đi giống như có nhiều ẩn ý, cho nên cũng không chú ý tới trong đám đệ tử Thanh Hư Môn, có một đôi mắt lo âu đang chăm chú nhìn mình.

Khi Huyền Giản tôn giả tuyên bố nội dung tỷ thí, ngoại trừ Hứa Tú Dung lo lắng cho năm vị sư huynh của mình lúc tham gia tỉ thí thì lại phát hiện chính mình đối với sự an nguy của Từ Thanh Phàm cũng lo lắng không kém phần.

Đối với lo âu xuất hiện trong lòng, Hứa Tú Dung cũng khó hiểu, giống như khi nàng phát hiện Từ Thanh Phàm chính là người đứng đầu trong năm người đệ tử tham gia Tân nhân tỉ thí của Cửu Hoa Môn thì xuất hiện cảm giác tự hào không thể giải thích được.

Nhưng mặc dù cùng Từ Thanh Phàm chia tay cũng đã được ba năm, Hứa Tú Dung luôn không tự chủ mà nhớ tới khoảng thời gian ở cùng Từ Thanh Phàm tại Nam Hoang, cho dù lúc đó nàng cùng Từ Thanh Pham cũng không nói chuyện nhiều. Nhưng phong độ nho nhã lúc Từ Thanh Phàm khi giải thích lai lịch của Cửu Ma Châu, rồi vẻ mặt lạnh lùng khi xuất hiện lúc mình bị dã thú biến dị vây công, ánh mắt và thần sắc kiên nghị khi đối mặt với sinh tử… Theo thời gian trôi qua, những điều đó không hề phai nhòa, ngược lại càng ngày càng rõ ràng trong tâm trí nàng.

https://thuviensach.vn

Khi chứng kiến Từ Thanh Phàm dẫn đầu bốn gã đệ tử Cửu Hoa Môn đi về phía Truyền tống trận, Hứa Tú Dung vốn đã định đi đến bên Từ Thanh Phàm, muốn nói với hắn vài câu quan tâm. Nhưng nàng lại đột nhiên phát hiện bên người hắn xuất hiện một nữ tử so với mình còn xinh đẹp hơn, thần thái tỏ ra thân mật. Trong nhất thời nàng không khỏi có chút ảm đạm, tự đáy lòng xẹt qua một cảm giác tự ti khó hiểu.

Khi Hứa Tú Dung vất vả đè nén suy nghĩ khác thường của mình xuống, làm như không có chuyện gì một lần nữa hướng Từ Thanh Phàm đi tới, lại phát hiện hắn đã cùng mọi người trong Cửu Hoa Môn đã đi vào Truyền tống trận. Quang hoa lóe lên, thân hình Từ Thanh Phàm biến mất trước mắt nàng.

Mà theo thân ảnh của Từ Thanh Phàm biến mất, Hứa Tú Dung đột nhiên thấy trong lòng mình xuất hiện cảm giác có chút mất mát, tựa hồ như có một thứ gì đó xuất hiện trước mắt mình, nhưng chính mình lại không thể lấy được.

……..

Từ Thanh Phàm mặc dù đã tu tiên ba mươi năm nhưng lại chưa từng tiếp xúc qua Truyền tống trận. Phải biết rằng, muốn bố trí được Truyền tống trận sẽ phải tiêu hao rất nhiều tài liệu, hơn nữa chỉ có thể Truyền được trong khoảng cách mấy nghìn dặm, cho nên tại tu tiến giới rất hiếm thấy.

Trong nháy mắt khi Truyền tống trận mở ra, nhất thời Từ Thanh Phàm trở nên khẩn trương khó hiểu. Khi nó còn chưa biến mất, Từ Thanh Phàm phát hiện thấy quang hoa chói mắt trước mặt đã biến mất không thấy đâu, mà cảnh sắc xinh đẹp của Chiêm Bàn trước mặt mình cũng trở nên biến hóa.

Chỉ thấy địa phương xuất hiện trước mắt mình, rừng cây rậm rạp, che hết ánh sáng rực rỡ của mặt trời. Dưới tán cây, có nhiều loại đá đủ hình thù,

https://thuviensach.vn

cây cỏ tươi tốt, tràn ngập sinh cơ, nhưng kì quái lại không có xuất hiện bất cứ tung tích một loại động vật nào. Trong rừng cây không có thỏ hoang, không có tiếng chim hót, thậm chí không thấy một con phi trùng nào, chỉ có âm thanh đơn điệu của tiếng sóng biển không ngừng quanh quẩn trong rừng cây.

Nghe được tiếng sóng biển, Từ Thanh Phàm biết mọi người đều đã tới Hoàn Đảo.

Nhưng có thể do rừng cây trước mặt này quá mức dày đặc, cho nên Từ Thanh Phàm mặc dù nghe thấy âm thanh của sóng biển, nhưng lại không nhìn thấy tung tích của biển ở đâu. Trong rừng cây lại không ngừng vang lên tiếng sóng càng làm cho Hoàn Đảo trở nên thần bí và quỷ dị.

Mà vị trí hiện tại của Từ Thanh Phàm là một mảnh đất trống duy nhất trong rừng cây, dưới chân là một Truyền tống trận so với trên Chiêm Bàn nhỏ hơn một chút, hiển nhiên dùng để liên thông với Chiêm Bàn.

Còn đệ tử các phái đã đi trước qua Truyền tống trận thì phần lớn đã xuất phát đi tìm Thất Sắc Lộc trên đảo. Nhưng tại phiến đất trống này lại vẫn lưu lại mười mấy người đệ tử các phái. Trong những đệ tử này, đại bộ phận đều chỉ có tu vi Tích Cốc kì, thần sắc lúc này đang chần chừ bất an, hiển nhiên là không biết nên bắt đầu từ đâu, hoặc là căn bản không dám rời khỏi đây.

Nhưng làm cho Từ Thanh Phàm kinh ngạc chính là, đệ tử Thanh Hư Môn cùng Lục Hợp Môn cũng không có rời đi, chứng kiến mình xuất hiện thì vui vẻ hướng về mình đi tới, tựa hồ đang chờ đợi mình.

Khi năm người Thanh Hư Môn phát hiện đám đệ tự Lục Hợp Côn cũng hướng Từ Thanh Phàm đi tới thì hơi sửng sốt, đành ngừng cước bộ. Còn đạo nhân trẻ tuổi thần sắc ngạo nghễ của Lục Hợp Môn thì không có

https://thuviensach.vn

chút nào chần chừ, mang theo bốn gã đồng mồn cùng đi về phía bọn Từ Thanh Phàm.

- Lần này đại biểu cho Cửu Hoa Môn tham gia Tân nhân tỉ thí chính là ngươi? Bảo Thanh Phương đâu? Ta nhớ kỹ hắn mới tu tiên chín mươi tám năm thôi mà.

Đạo nhân trẻ tuổi đi tới trước mặt Từ Thanh Phàm không có tự giới thiệu bản thân, mà lạnh lùng trực tiếp hỏi.

Nghe trong tiếng nói có chút vô lễ, Từ Thanh Phàm có chút cau mày, nhưng vẫn là chắp tay nói:

- Xin hỏi các hạ trong Lục Hợp Môn là vị sư huynh nào? Tìm Bảo sư huynh có chuyện gì?

- Ngươi còn chưa trả lời vấn đề của ta.

Đạo nhân trẻ tuổi căn bản không để ý tới lời nói của Từ Thanh Phàm, vẫn như trước lạnh lùng nói.

Nghe đạo nhân nói thế, không chỉ có Từ Thanh Phàm mà đám người Kim Thanh Hàn phía sau hắn cũng nhíu mày. Nhưng Từ Thanh Phàm cũng không muốn lần Tân nhân tỉ thí này phát sinh chuyện gì ngoài ý muốn, cho nên mặc dù không thích sự vô lễ của đạo nhân trẻ tuổi kia, nhưng vẫn khách khí nói:

- Bảo sư huynh tại hai mươi mốt năm trước đã bước chân vào Kết Đan kì, trở thành trưởng lão của chúng ta. Hiện tại đang ở Chiêm Bàn trên đài cao, theo quy củ đã không thể tham gia tỉ thí nữa rồi.

Nghe được Bảo Thanh Phương đã bước vào Kết Đan kì, sắc mặt của đạo nhân trẻ tuổi hơi biến đổi, nhũng cũng không có nói gì thêm, mà trực

https://thuviensach.vn

tiếp xoay người rời đi. Chỉ là mới đi được một nửa, hắn lại xoay người hướng về Từ Thanh Phàm nói:

- Sáu mươi năm trước, ta đã bại trong tay Bảo Thanh Phương, nhưng lần này ta tuyệt sẽ lại không thất bại bởi tay sư đệ của hắn. Nhớ kỹ tên ta, Đặng Thiên Nhai.

Vừa nói, đạo nhân trẻ tuổi cũng không dừng lại, mang theo đệ tử Lục Hợp Môn hướng về ngoài bìa rừng bước nhanh tới.

Nghe đạo nhân trẻ tuổi nói vậy, Từ Thanh Phàm hơi sửng sốt, trong lòng cũng hiểu được, thì ra đạo nhân này cùng Bảo Thanh Phương có ân oán, hiển nhiên lần trước tham gia tỉ thí bị bại bởi tay Bảo Thanh Phương, hiện tại đang trút giận lên mình. Nhưng làm cho Từ Thanh Phàm kinh ngạc chính là Đặng Thiên Nhai này có bộ dáng rất trẻ, nhưng cũng là lần thứ hai tham gia tân nhân tỉ thí, hiển nhiên là ít nhất đã tám mươi tuổi. Như vậy hắn là hắn có bí pháp bảo nào đó để bảo trì tướng mạo.

Sau khi chứng kiến đệ tử Lục Hợp Môn rời đi, năm người đệ tử của Thanh Hư Môn do vị trung niên với dáng vẻ khắc khổ liền dẫn đầu đi tới chỗ Từ Thanh Phàm.

- Tại hạ Thanh Hư Môn Hoa Tiên, xin cảm tạ Từ sư đệ tại Nam Hoang đã chiếu cố cho Lữ sư đệ và Thượng sử đệ.

Vị trung niên sau khi đến gần, liền chắp tay nói.

Nghe được Hoa Tiên nói, Từ Thanh Phàm vội vàng chắp tay đáp lại:

- Hoa sư huynh nói đùa rồi. Lữ huynh, Thượng huynh huynh tu vi cao thâm, nào có cần tới sự chiếu cố của ta chứ.

Thấy Từ Thanh Phàm khiêm tốn, Hoa Tiên cũng không có phản bác, chỉ mỉm cười, sau đó nói:

https://thuviensach.vn

- Lần này Tân nhân tỉ thí hẳn sẽ vô cùng hung hiểm, Từ sư đệ chú ý cẩn thận đó.

Vừa nói, Hoa Tiên hướng Từ Thanh Phàm lần nữa chắp tay, rồi xoay người rời đi. Mà Lữ Tử Thanh cùng Thượng Niên Nghiêu sau khi hướng Từ Thanh Phàm chắp tay cũng đi theo Hoa Tiên hướng về phía bìa rừng.

Nhìn đám người Hoa Tiên rời đi, Từ Thanh Phàm nhẹ nhàng cười, sau đó quay đầu nói với đám người Kim Thanh Hàn:

- Thời gian gấp gáp, chúng ta cũng hành động thôi.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 15: Ngày Đầu Tiên

- Thời gian gấp gáp, chúng ta cũng nên hành động đi thôi.

Từ Thanh Phàm vừa dứt lời, đột nhiên có một thanh âm vang lên.

- Xin hỏi vị này có phải là Từ Thanh Phàm sư huynh của Cửu Hoa Môn hay không?

Thấy lại có người đến tìm Từ Thanh Phàm, ánh mắt đám người Kim Thanh Hàn khi nhìn hắn đều lộ ra vẻ quái dị, ai ngờ Từ Thanh Phàm tại tu tiên giới lại quen biết rộng rãi như vậy. Không chỉ có đám người Kim Thanh Hàn thấy kì quái, chính Từ Thanh Phàm trong lòng cũng thấy ngạc nhiên vô cùng, không hiểu tại sao chính mình mới chỉ xuống núi du lịch có một năm ngắn ngủi mà lại có nhiều người biết đến như vậy.

Từ Thanh Phàm xoay người lại nhìn, chỉ thấy một hán tử mập mạp đang đi về phía mình rất nhanh, trên mặt mang theo nụ cười cởi mở. Người nọ mặc một bộ khoan bào màu xám, trên đó có ba đạo tử ngân, tu vị đại khái mới bước vào Linh Tịch kỳ. Phía sao hắn có bốn người, hiển nhiên là đồng môn sư huynh đệ, tu vi từ Tích Cốc kỳ đến Tích Cốc hậu kỳ.

Theo lý mà nói, lấy thực lực của bọn họ, trong lần Tân nhân tỷ thí này khó có khả năng vượt qua được. Tuy nhiên nhìn bộ dạng thản nhiên của năm người, dường như đối với cửa ải này có sự tin tưởng rất lớn, so với đám người tại đây, trừ bỏ đệ tử Lục Hợp Môn vừa mới rời đi cùng với đệ tử của Thanh Hư Môn không có ai là như vậy.

https://thuviensach.vn

Đánh giá cẩn thận hán tử mập mạp này một chút, Từ Thanh Phàm xác định mình không hề quen biết hắn, trong lòng không khỏi nghi hoặc, chắp tay hỏi:

- Thứ cho tại hạ trí nhớ kém cỏi, xin hỏi vị sư huynh xuất thân từ môn phái nào?

Hán tử mập mạp bước tới trước mặt Từ Thanh Phàm, cười ha hả nó :

- Ta tên là Khải Hoàn, đệ tử của Dược Vương Cốc, sư phó có danh tự là Tuế Thủ.

Từ Thanh Phàm nghe xong trong lòng chợt hiểu, bèn nói :

- Nguyên lai là môn hạ của Tuế Thủ tiền bối. Ba năm không gặp, Tuế Thủ tiền bối vẫn khỏe mạnh chứ ? Lần tỉ thí này, tại hạ không thấy mặt tiền bối đến.

Trong khi Từ Thanh Phàm nói chuyện, Phượng Thanh Thiên ở một bên cất tiếng hừ lạnh, hiển nhiên là đang bất mãn Từ Thanh Phàm cùng người ngoài nói chuyện phiếm mà làm chậm trễ thời gian. Phải biết rằng lần tỷ thí này chỉ có ba ngày, Thất Sắc Lộc lại không đến một trăm con, càng hành động chậm trễ, khả năng thất bại lại càng lớn, vì vậy đám người Lục Hợp Môn cùng Thanh Hư Môn cũng chỉ có nói qua loa một hai câu rồi vội vã rời đi.

Nghe tiếng hừ lạnh của Phượng Thanh Thiên, Khải Hoàn hiển nhiên cũng hiểu ý tứ của hắn, nhưng chỉ cười cười, cũng không thèm để ý, hướng Từ Thanh Phàm nói:

- Gia sư từ khi được nội đan của Bích Nhãn Vân Đề Thú đã đem nó luyện chế thành một viên Mịch Linh Châu, hai năm trước đã xuống núi tìm kiếm linh thảo rồi.

https://thuviensach.vn

Vừa nói, Khải Hoàn vừa từ trong tay áo lấy ra một bình ngọc đưa cho Từ Thanh Phàm:

- Hoàn Đảo có rất nhiều Thanh Long Mãng, loại yêu thú này có thể phun ra độc viêm cực kỳ lợi hại. Mặc dù các vị Cửu Hoa Môn thực lực cao cường, nhưng để đề phòng cũng nên có một bình Bạt Hỏa Đan a.

Bạt Hỏa Đan là một trong những linh dược tương đối nổi danh ở nơi sản sinh ra nó, Dược Vương Cốc. Đối với các loại thương do lửa gây ra, khả năng trị liệu của nó thật không tầm thường, cũng là một trong những loại linh dược trân quý tại tu tiên giới.

Chứng kiến Khải Hoàn tặng Bạt Hỏa Đan, Phượng Thanh Thiên trong mắt mặc dù có vẻ khinh thường, nhưng sắc mặt cũng hòa hoãn hơn một chút. Mà đám người Kim Thanh Hàn không khỏi hơi lộ ra sắc mặt vui mừng. Phượng Thanh Thiên trong mình có huyết mạch của thượng cổ thần thú Hỏa Phượng Hoàng, hiển nhiên không sợ viêm hỏa của Thanh Long Mãng. Những những người khác thì đối với loại viêm hỏa này vẫn có phần cố kỵ, hiện tại đã có lọ Bạt Hỏa Đan này liền cảm thấy an tâm rất nhiều.

Từ Thanh Phàm biết, Khải hoàn tặng linh đan ngoài việc cảm kích mình bán cho Dược Vương Cốc một viên nội đan của Bích Nhãn Vân Đề Thú, hơn nữa còn có ý muốn kết giao với Cửu Hoa Môn. Lần tỷ thí này nếu có Bạt Hỏa Đan khẳng định sẽ dễ dàng hơn rất nhiều, nên Từ Thanh Phàm cũng không trì hoãn, hai tay tiếp nhận linh đan, nói:

- Đa tạ Khải Hoàn sư huynh.

- Không đâu, thầy trò ta còn phải cảm ơn viên Mịch Linh Châu của Từ huynh đệ a.

Khải Hoàn khoát tay nói:

https://thuviensach.vn

- Tốt lắm, ta cũng không làm chậm trễ việc của các vị sư huynh nữa, mặt khác chúng ta cũng cần phải đi bắt Thất Sắc Lộc a. Các vị sư huynh, xin cáo từ.

Từ Thanh Phàm chắp tay nói :

- Vậy ta cũng không khách khí. Chúc các vị Dược Vương Cốc sư huynh hết thảy đều thuận lợi.

Khải Hoàn hướng về phía năm vị Cửu Hoa Môn đệ tử chắp tay cáo từ rồi mang theo bốn gã sư huynh đệ đi về phía bìa rừng.

- Chúng ta cũng bắt đầu hành động thôi.

Xác định không còn người nào đến chào hỏi nữa, Từ Thanh Phàm dẫn đầu mọi người hướng bìa rừng đi tới.

Trong lúc đám người Từ Thanh Phàm đi về phía bìa rừng, rất nhiều môn phái đã bắt đầu hành động.

"Thất Sắc Lộc, da có bảy mầu, mặc dù thân chỉ cao sáu thước, nhưng sức mạnh lại vô cùng, chạy trốn cực nhanh. Lộc giác(sừng hươu) cực kỳ cứng rắn, xuyên phá vạn vật, có thể phát ra thất thải hà quang, đả thương nguyên thần, đoạt lấy pháp khí."

Đây chính là lời của “Sơn Hải Dị Đàm - Yêu Thú Thiên” khi giới thiệu về Thất Sắc Lộc. Từ đó cũng có thể thấy, mặc dù Thất Sắc Lộc trong các yêu thú nhân giai cao cấp cũng không có mấy nổi danh, nhưng đối với tu tiên giả dưới Kết Đan kỳ mà nói, đối phó nó cũng thập phần khó khăn.

Nhưng những người lần này đến đây tham gia Tân nhân tỷ thí đệ tử, mặc dù không có ai đạt tới Kết Đan kỳ, nhưng ai ai cũng có công pháp huyền bí, pháp khí tinh diệu. Thất Sắc Lộc mặc dù cường đại, nhưng mọi người cũng không có để trong mắt.

https://thuviensach.vn

Tại phía đông Hoàn Đảo, hàn khí mãnh liệt lan tràn. Trong đám hàn khí, tiếng lộc hí thê lương không ngừng vang lên. Bốn đệ tử Tố Nữ Cung đang liên tục di chuyển, vây bắt một con Thất Sắc Lộc. Trên người bọn họ bao phủ một tầng hàn ý mãnh liệt, vô cùng quỷ dị. Dưới ảnh hưởng của khối hàn ý trên người bốn nữ tử, dưới chân Thất Sắc Lộc đã kết thành một tầng sương bạc, hơn nữa tốc độ đông kết lại cực kỳ nhanh chóng, không bao lâu đã hóa thành một tầng băng dày bao phủ dưới chân nó.

Mặc dù Thất Sắc Lộc có thể bắn ra thất sắc linh quang, uy lực cường đại, nhưng bốn nữ tử di chuyển cực nhanh, thất sắc linh quang căn bản là không thể tạo cho các nàng thương tổn. Mặt khác dưới ảnh hưởng của hàn khí trong cơ thể, Thất Sắc Lộc dần dần bị đông cứng, tốc độ của nó càng ngày càng chậm lại, tiếng lộc hí cũng ngày càng thê lương. Tầng băng ngưng kết ở dưới chân làm cho nó không thể đứng thẳng được nữa.

Mà người đứng đầu bọn họ là một bạch y nữ tử, nhưng lại đang ngự sử trên một kiện băng hoàn pháp khí màu trắng đứng trên không trung, nhìn trận chiến phía dưới với vẻ mặt lãnh đạm. Thỉnh thoảng nàng hướng xuống chỉ huy tứ nữ hành động, xem ra không hề có ý động thủ.

Hàn khí càng ngày càng thịnh, Thất Sắc Lộc rốt cuộc phát ra một tiếng rên rỉ, ngã xuống không hề nhúc nhích. Trên người nó kết xuất thành một tầng băng sương dày đặc.

Chứng kiến Thất Sắc Lộc ngã xuống, bạch y thiếu nữ cũng không lộ ra vẻ vui mừng chút nào, ống tay áo vung lên, sử dụng “Tụ Lý Càn Khôn” thuật, đem chích Thất Sắc Lộc đã đông cứng dưới đất thu vào trong tay áo. Sau đó nàng dẫn đầu bốn thiếu nữ hướng một phương hướng khác bay đi.

Cách địa điểm bạch y thiếu nữ vừa bắt con Thất Sắc Lộc ban nãy về phía đông ba mươi dặm, một trận chiến khác cũng đang lẳng lặng diễn ra.

https://thuviensach.vn

So sánh với trận vây bắt của Tố Nữ Cung đệ tử, nơi này lại vô cùng yên tĩnh. Năm thân huynh đệ Ngũ Hành Tông tạo thành một hình ngũ giác, hai tay biến hóa chỉ quyết rất nhanh. Dưới sự điều khiển của năm huynh đệ, một lớp kết giới ngũ sắc được hình thành, nhanh chóng co rút lại.

Bên trong ngũ sắc kết giới là một con Thất Sắc Lộc hùng tráng. Chứng kiến kết giới đang không ngừng co rút lại về phía mình, dường như nó cũng cảm giác được tình hình không ổn, thân hình không ngừng đánh vào ngũ sắc kết giới. Từ trên lộc giác bắn ra thất sắc linh mang chói lọi hướng về phía năm thân huynh đệ mà công kích.

Tuy nhiên, ngũ sắc kết giới chắc chắn vô cùng, mặc cho Thất Sắc Lộc xông tới như thế nào đều không hề lay động. Mà thất sắc quang mang cũng bị kết giới ngăn cản, không cách nào uy hiếp đến năm huynh đệ.

Mắt thấy kết giới co lại ngày càng nhỏ, mà chính mình lại không có cách nào phá vỡ, Thất Sắc Lộc sốt ruột hí lên không ngừng. Tuy nhiên dưới sự ngăn cản của kết giới, không hề có âm thanh nào được truyền ra, cả quá trình chiến đấu diễn ra cực kỳ an tĩnh.

Rốt cuộc, kết giới co rút lại đến mữ nhỏ nhất, Thất Sắc Lộc đã hoàn toàn bị nhốt chặt không thể động đậy. Chứng kiến tình cảnh này, năm thân huynh đệ cũng không ai nhiều lời, đem Thất Sắc Lộc thu vào trong tay áo, nhanh chóng bay đi hướng khác.

Mà địa phương náo nhiệt nhất chính là phía đông Hoàn Đảo, tiếng lộc hí vang trời, hòa cùng với tiếng đệ tử Thanh Hư Môn đang hô hoán không ngừng. Hoa Tiên đang phiêu phù giữa không trung, không ngừng đối với bốn sư huynh đệ phía dưới ra lệnh, chỉ khi nào có người gặp sự nguy hiểm thì hắn mới xuất thủ ứng cứu.

- Lữ sư đệ, thi triển “Long Quyển Phong” đánh choáng Thất Sắc Lộc.

https://thuviensach.vn

- Thượng sư đệ, dùng "Thổ Tường Thuật" ngăn trở lộ tuyến chạy trốn của Thất Sắc Lộc.

- Điền sư đệ, Mã sư đệ, công kích vào bốn chân của Thất Sắc Lộc.

Dưới sự chỉ huy của Hoa Tiên, không bao lâu sau, con Thất Sắc Lộc phát ra một tiếng rên rỉ tuyệt vọng rồi ngã xuống, cả người dầy đặc các vết thương, không gượng dậy nổi.

Tại tây nam Hoàn Đảo, năm tăng nhân trẻ tuổi với vẻ mặt trang nghiêm đang im lặng cúi đầu niệm phật. Dưới chân là một con Thất Sắc Lộc đã mất hết sinh cơ, hai mắt lờ mờ vô thần, vết thương không ngừng chảy máu trên người, ướt đẫm cả một mảng cỏ dưới đất. Cùng với vẻ mặt từ bi của năm tăng nhân, cảnh tượng nơi đây quái dị vô cùng.

Những tình cảnh như vậy hoặc giống nhau, hoặc khác nhau đang không ngừng diễn ra trên khắp nơi của Hoàn Đảo.

Nhưng những đệ tử có năng lực để bắt Thất Sắc Lộc dù sao cũng chỉ là số ít, còn lại đa phần là không thể bắt được, hơn nữa còn bị nó đánh bại. Thậm chí có người còn bị Thất Sắc Lộc công kích nguy hiểm đến tính mạng.

Ngưu Diễn Huyền là người dẫn đầu trong năm đệ tử của Hoàn Hư Môn. Mặc dù biết lần này tỷ thí nguy hiểm trùng trùng, nhưng vì vinh dự của sư môn, hắn vẫn mang theo bốn vị sư huynh đệ đi về phía bìa rừng, quyết tâm hoàn thành lần này tỉ thí.

Hoàn Hư Môn là một môn phái nhị lưu nhỏ bé, công pháp tự nhiên không có nhiều huyền diệu, cho nên Ngưu Diễn Huyền mặc dù thiên tư không tồi, hiện tại tu vi cũng chỉ là Linh Tịch kì. Mà bốn vị sư huynh đệ còn lại, tư chất kém cỏi hơn, đều là Tích Cốc kì. Trong năm người, pháp khí tốt nhất có được cũng chỉ là Huyền Lam Kiếm, nhân bậc cao cấp pháp khí của Ngưu Diễn Huyền. Lấy ngần ấy thực lực mà đi bắt Thất Sắc Lộc

https://thuviensach.vn

tuyệt đối bại nhiều hơn thắng. Ngưu Diễn Huyền biết lần tỉ thí này khó có thể thành công, nhưng có thể thành công hay không là một chuyện, chính mình có hay không cố gắng làm hết sức lại là chuyện khác. Cũng không biết là may mắn hay bất hạnh, nhóm người Ngưu Diễn Huyền vừa mới đi ra khỏi rừng liền phát hiện một con Thất Sắc Lộc đang thong thả tản bộ.

Vì đảm bảo có thể một kích thành công, Ngưu Diễn Huyền sau khi phát hiện Thất Sắc Lộc, liền cho ba gã sư đệ tạo thành "Tam Tài Trận" đem Thất Sắc Lộc tạm thời vây khốn, một vị sư đệ khác làm hộ pháp, còn chính hắn liền thi triển đạo thuật cực mạnh "Thiên Vẫn Thuật" muốn đem con Thất Sắc Lộc này một kích đánh chết.

Nhưng thực lực của Thất Sắc Lộc lại vượt xa dự đoán của Ngưu Diễn Huyền, mới chỉ qua vài giây thời gian, "Thiên Vẫn Thuật" của hắn thi triển chưa đến một phần ba thì Thất Sắc Lộc đã phá tan "Tam Tài Trận", cực nhanh hướng về phía ba vị sư đệ của hắn công kích tới. Mà ba gã sư đệ, do trận pháp bị phá, tâm thần chấn động, căn bản là vô lực né tránh.

Chứng kiến tình cảnh vô cùng nguy hiểm như vậy, Ngưu Diễn Huyền trong lòng kinh hãi. Hắn mặc kệ việc bị đạo thuật cắn trả, mạnh mẽ ngừng thi triển đạo pháp, vội vàng điều khiển pháp khí Huyền Lam Kiếm tấn công Thất Sắc Lộc, muốn ngăn cản thế công của nó, tạo cho mấy vị sư đệ chút thời gian để tránh né.

Nhưng Ngưu Diễn Huyền cực kỳ kinh hãi khi phát hiện con Thất Sắc Lộc này đối với công kích của Huyền Lam Kiếm lại không chút nào để ý, chỉ hướng Huyền Lam Kiếm bắn ra một đạo thất sắc linh quang. Mà Huyền Lam Kiếm sau khi bị thất sắc linh quang bắn trúng, không những thế công ngừng lại, mà còn đánh ngược về phía chính hắn.

Nhìn Huyền Lam Kiếm đang hướng về phía mình đánh tới, ba vị sư huynh đệ lại sắp bị Thất Sắc Lộc công kích, trong lòng Ngưu Diễn Huyền nhất thời tràn đầy sự tuyệt vọng. Hắn hối hận vì chính mình khi tới Hoàn

https://thuviensach.vn

Đảo đã không để ý tới lời khuyên can của các vị sư huynh đệ, kiên quyết muốn bắt Thất Sắc Lộc. Vì sự cố chấp của mình, vì vinh dự sư môn mà phải trả giá bằng tính mạng của các vị sư huynh đệ, đáng giá sao?

Dưới sự áy náy cùng hối hận, đối với phi kiếm đang đánh tới, trong nhất thời Ngưu Diễn Huyền quên cả việc né tránh.

Trong lúc vạn phần nguy hiểm, trên đầu đám đệ tử Hoàn Hư Môn ba trượng đột nhiên xuất hiện thanh quang chói mắt. Cùng lúc thanh mang xuất hiện, dưới chân Thất Sắc Lộc đột nhiên xuất hiện mấy cái rễ thanh đằng nhanh chóng cuốn lấy Thất Sắc Lộc, trong chốc lát đã đem nó trói lại. Đồng thời trước mặt Ngưu Diễn Huyền xuất hiện một khối mộc tường chặn lại thế công của Huyền Lam Kiếm.

Chứng kiến dị biến phát sinh, Ngưu Diễn Huyền nhất thời trợn mắt há mồm, thầm nghĩ nguy cơ đã được giải quyết rồi sao? Nghĩ tới đây, Ngưu Diễn Huyền không khỏi ngẩng lên nhìn về chỗ thanh quang phát ra. Khi thanh quang tan đi, một lão giả mặc bố y, chân trần xuất hiện, đang lẳng lặng bay giữa không trung.

Thấy Ngưu Diễn Huyền hướng chính mình nhìn lại, lão giả mỉm cười, hơi khom người, ôn hòa nói :

- Tại hạ Khổ Tu Cốc Huyền Linh ra mắt mấy vị đạo hữu. Mấy vị đạo hữu dưới sự phản kích của Thất Sắc Lộc đã không thể chống cự, theo quy tắc tỉ thí đã thất bại. Thỉnh mấy vị đạo hữu hãy quay trở lại, thông qua Truyền tống trận, phản hồi Chiêm Bàn.

Nghe Huyền Linh nói, Ngưu Diễn Huyền ánh mắt hơi ảm đạm, biết rằng lần này tỉ thí mình đã thất bại, nhưng vẫn hướng về phía lão giả cung kính khom người nói :

- Đa tạ tôn giả ra tay tương cứu, chúng ta sẽ lập tức quay trở lại Chiêm Bàn.

https://thuviensach.vn

Dù sao so với việc tổn thất mấy vị sư huynh đệ, việc tỉ thí thất bại có thể tiếp nhận được.

Nói xong, Ngưu Diễn Huyền cùng với mấy vị sư huynh đệ liền quay trở lại rừng cây.

Chứng kiến Ngưu Diễn Huyền năm người biến mất sau tán cây, Huyền Linh mỉm cười, chỉ quyết liền biến đổi, thanh đằng đang trói Thất Sắc Lộc liền dãn ra, lui vào trong lòng đất.

Xử lý xong hết thảy, Huyền Linh không chút nào dừng lại, cũng không quan tâm đến con Thất Sắc Lộc sau khi thoát khỏi sự trói buộc đang hí lên giận dữ mà hóa thành một đạo linh quang hướng về một hướng khác của Hoàn Đảo bay đi.

Ánh mặt trời ấm áp, gió biển hiu hiu thổi. Trong nhất thời, trừ bỏ Thất Sắc Lộc đang giận dữ hí vang, thung lũng này đã trở lại như cũ, tựa như chưa có phát sinh bất cứ sự việc gì.

Cứ như vậy, trong ngày thứ nhất tại Hoàn Đảo, giống như đám người Ngưu Diễn Huyền, tổng số người thất bại trên trăm người, số đủ tư cách tiếp tục tỉ thí chỉ còn một nửa.

Rừng cây nơi đặt Truyền tống trận tuy rằng có diện tích không lớn, nhưng cây cối dày đặc, người ở trong rất dễ mất phương hướng. Tuy nhiên đám người Từ Thanh Phàm đều có tu vi thâm hậu, cảnh giới thấp nhất cũng đạt Linh Tịch kì, đối với bọn họ cái này không đáng nhắc tới.

Khi đám người Từ Thanh Phàm đi ra khỏi rừng cây, phát hiện thấy nơi bọn họ đang đứng là trung tâm của Hoàn Đảo, ở bên ngoài của khu rừng. Nơi đây là một đồng bằng trống trải, đầy đá vụn cùng cỏ dại, tuy nhiên lại giống như trong rừng, bọn họ không phát hiện bất cứ tung tích của sinh vật sống nào.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa không biết vì nguyên nhân gì, nơi này mặc dù cách biển khá xa, tuy nhiên mọi người vẫn nghe thấy tiếng sóng biển liên tiếp vọng lại, cùng với tình cảnh trong rừng giống nhau. Dường như cả Hoàn Đảo rộng lớn chỉ tồn tại duy nhất tiếng sóng biển đơn điệu, làm cho nó càng tăng thêm vẻ thần bí.

- Chúng ta phải làm gì bây giờ?

Đánh giá bình nguyên trống trải, tĩnh mịch trước mặt một chút, Lữ Thanh Thượng hướng Từ Thanh Phàm hỏi.

Từ Thanh Phàm cũng đang đánh giá hoàn cảnh trước mặt, nghe Lữ Thanh Thượng nói xong, liền cau mày nói :

- Hiện tại chúng ta trước hết nên tìm tung tích của Thất Sắc Lộc đã, sau khi tìm thấy, liền nhanh chóng bắt lấy nó. Thất Sắc Lộc ngày đầu tiên là nhiều nhất, sau đó sẽ bị các môn phái khác bắt đi, số lượng sẽ ngày càng ít, cho nên hôm nay chúng ta nên tận lực bắt nhiều một chút.

Nghe xong ý kiến của Từ Thanh Phàm , Kim Thanh Hàn gật đầu nói :

- Chúng ta có nên tách ra tìm kiếm Thất Sắc Lộc hay không? Nếu có người tìm được, liền dùng lệnh tiễn của sư môn thông tri những người khác. Từ sư huynh thấy sao?

Từ Thanh Phàm lắc đầu nói :

- Không nên tách ra hành động, Hoàn Đảo này có phần quỷ dị. Không nói tới việc khắp nơi chỉ nghe thấy tiếng sóng biển, đến một con côn trùng, thú vật chúng ta cũng chưa có thấy qua. Hơn nữa Huyền Giản tôn giả đã nói, nơi đây có nhiều nhân giai cao cấp yêu thú, tốt hơn nhất chúng ta nên cẩn thận một chút.

https://thuviensach.vn

Ban đầu, Từ Thanh Phàm cảm thấy khá tự tin, với thực lực của năm người, cho dù gặp phải hai đến ba con nhân giai cao cấp yêu thú cũng có thể toàn thân thoát đi. Tuy nhiên, ứng theo lời căn dặn của Trương Hoa Lăng cùng Bạch Thanh Phúc lúc trước, Từ Thanh Phàm cảm giác lần này tỉ thí cũng không đơn giản như vậy, cẩn thận hành động vẫn là tốt nhất.

Phượng Thanh Thiên nghe Từ Thanh Phàm nói, nhíu mày rồi lãnh đạm nói :

- Nếu năm người cùng nhau hành động thì tốc độ quá chậm. Một mình ta hoàn toàn tự tin có thể ứng phó được với mấy con yêu thú đó.

Nghe trong lời nói của Phượng Thanh Thiên có bất mãn, Từ Thanh Phàm chỉ mỉm cười, cũng không để ý đến, bèn nói :

- Phượng sư huynh không cần lo lắng, ta tự có biện pháp, thỉnh các vị hộ pháp cho ta một lúc.

Nói xong, Từ Thanh Phàm cũng không để ý tới ánh mắt nghi hoặc của mọi người, liền ngồi xếp bằng trên mặt đất, nhắm hai mắt, mười ngón tay liên tiếp biến ảo. Trong khi chỉ quyết biến hóa, từ mười ngón tay của Từ Thanh Phàm hóa ra vô số cánh hoa nhỏ, theo gió tản ra tứ phía. Những cánh hoa nhỏ này thoạt nhìn tốc độ có vẻ chậm rãi, nhưng trong nháy mắt liền biến mất trước mắt mọi người, không rõ tung tích.

Một lúc lâu sau, Từ Thanh Phàm chậm rãi mở hai mắt, liếc mắt nhìn bốn người, sau đó cười nói :

- Hướng đông, cách 20 dặm có hai con Thất Sắc Lộc đang tản bộ. Tây Bắc cách 40 dặm, có một con Thất Sắc Lộc đang ăn cỏ. Trước hết chúng ta đi phía đông bắt hai con Thất Sắc Lộc đã, đừng để cho các môn phái khác nhanh chân giành được.

https://thuviensach.vn

Những cánh hoa Từ Thanh Phàm vừa biến hóa ra có tên là Phiêu Nhứ Hoa, loại hoa này gặp gió thì bay, rơi xuống đất liền khô héo, có thể bay xa 50 dặm. Chỗ kỳ lạ nhất của loại hoa này là thần thức của tu tiên giả có thể dễ dàng bám vào nó, cho nên Từ Thanh Phàm thường dùng loại hoa này để dò xét những nơi xa lạ.

Thấy Từ Thanh Phàm có thể chuẩn xác tìm được tung tích Thất Sắc Lộc trong vòng 50 dặm xung quanh, Phượng Thanh Thiên thu hồi lại vẻ bất mãn, khẽ gật đầu đồng ý. Mà đám người Kim Thanh Hàn đương nhiên không có ý kiến gì.

Thấy mọi người đều đồng ý, Từ Thanh Phàm liền đứng dậy, sử dụng Vạn Lý Vân rất nhanh hướng phía đông bay đi.

Trên đường đến Chiêm Bàn, Từ Thanh Phàm đã biết đám người Kim Thanh Hàn ai cũng đều có phương thức phi hành của riêng mình.

Lúc này trừ bỏ Từ Thanh Phàm sử dụng Vạn Lý Vân để phi hành, còn lại bốn người đều sử dụng thần thông của chính nình. Vương Thanh Tuấn xuất ra một lá cờ màu lam, theo gió căng ra, đứng trên cán cờ, hắn theo Từ Thanh Phàm bay về phía đông. Lữ Thanh Thượng thì lấy từ trong tay áo ra một đạo phù chú hóa thành một tầng kết giới bao quanh chính mình, trôi nổi giữa không trung, mặc dù phi hành phù chú có tốc độ chậm chạp, nhưng lại rất ổn định. Về phần Kim Thanh Hàn lại đứng trên lưng linh sủng Tiểu Kim của mình, bám sát phía sau Từ Thanh Phàm. Còn phương thức phi hành của Phượng Thanh Thiên là hoa mỹ nhất, thân thể hắn trực tiếp hóa thành một đạo lôi đình chi hỏa rồi trực tiếp bay về phía đông, tốc độ so với Vạn Lý Vân của Từ Thanh Phàm còn có phần mau hơn, không hổ là một trong tam đại tuyệt kỹ của Phượng Gia “Thân Hóa Lôi Hỏa”.

Tốc độ phi hành của mọi người cực nhanh, sau thời gian vài lần thở đã đến nơi Từ Thanh Phàm lúc trước nói tới, dừng ở phía trên hai con Thất Sắc Lộc.

https://thuviensach.vn

Dường như cảm giác được uy thế cường đại của năm người trên bầu trời, hai con Thất Sắc Lộc chậm rãi lui về phía sau, phát ra tiếng gầm nhẹ uy hiếp. Mặc dù cảm thấy năm người này ý đồ bất thiện, nhưng chúng cũng không dám phát động công kích trước.

- Ta cũng Lữ sư đệ phụ trách vây khốn hai con Thất Sắc Lộc này. Kim sư đệ cùng Phượng sư đệ nhân lúc đó ra tay triệt tiêu khả năng hành động của chúng. Về phần Vương sư huynh phụ trách giám sát xung quanh, phòng ngừa sự việc ngoài ý muốn phát sinh.

Từ Thanh Phàm nhìn qua hai con Thất Sắc Lộc dưới chân rồi nói với mọi người.

Trong năm người, trừ bỏ Từ Thanh Phàm, không có ai có kinh nghiệm thực chiến. Hơn nữa Từ Thanh Phàm cũng là người lịch duyệt nhất, lại là người lãnh đạo trong lần Tân nhân tỉ thí này. Cho nên sau khi tới Hoàn Đảo, Từ Thanh Phàm tự nhiên là người chỉ huy. Mà mọi người đối với việc này cũng không ai tỏ ra bất mãn.

Nghe Từ Thanh Phàm an bài xong xuôi, bốn người đều gật đầu đồng ý.

Thấy mọi người không có ý kiến gì khác, Từ Thanh Phàm liền tại không trung liên tiếp kết chỉ quyết. Dưới sự khống chế của hắn, hơn chục căn Hấp Huyết Độc Đằng tại bốn phương xung quanh hai con Thất Sắc Lộc xuất hiện, hướng thân hình chúng cuốn lấy. Lữ Thanh Thượng cũng theo sao Từ Thanh Phàm, xuất ra phù chú, hóa thành một cái trận pháp giam cầm, vây khốn hai con Thất Sắc Lộc vào trong.

Lúc này hai con Thất Sắc Lộc đã phát hiện hoàn cảnh bất ổn. Tuy nhiên hiện tại, chúng muốn phản kích hay thoát thân cũng đã không kịp.

Dưới sự hợp lực của Lữ Thanh Thượng cùng Từ Thanh Phàm, cho dù hai con Thất Sắc Lộc là nhân giai cao cấp yêu thú, trong thời gian ngắn

https://thuviensach.vn

cũng không thể phá được sự giam cầm.

Chứng kiến hai con Thất Sắc Lộc đã bị vây khốn, Kim Thanh Hàn cùng Phượng Thanh Thiên đều bắt đầu sử dụng đạo pháp của mình. Trước mặt Kim Thanh Hàn liền xuất hiện mấy trăm cái Kim Thương, hướng con Thất Sắc Lộc bên trái đâm tới. Còn Phượng Thanh Thiên thì hóa ra mấy trăm con Hỏa Điểu, hướng về con Thất Sắc Lộc còn lại bay tới, tốc độ không hề thua kém Kim Thanh Hàn.

Trong lúc nhất thời, dưới chân mọi người kim hồng hai đạo quang mang đan xen chói mắt, tiếng nổ ầm ầm hỗn loạn, tiếng Thất Sắc Lộc rên rỉ liên tiếp vang lên.

Bên kia Hoàn Đảo.

- Có ý tứ.

Bên cạnh Đặng Thiên Nhai, gã tu sĩ vẫn luôn luôn nhắm mắt lúc này đã mở mắt, vừa cười vừa nói.

Nghe tu sĩ trẻ tuổi này nói, Đặng Thiên Nhai không chú ý tới trận chiến giữa ba gã sư đệ còn lại với Thất Sắc Lộc nữa, quay đầu lại hỏi:

- Khâu sư đệ, ngươi vừa phát hiện gì sao?

- Ngươi dặn ta phải chú ý đến mấy người của Cửu Hoa Môn quả thực không sai. Hiện tại chúng đã bắt được bốn con Thất Sắc Lộc rồi.

Gã tu sĩ trẻ tuổi nhẹ giọng nói.

Nghe tu sĩ trẻ tuổi nói xong, Đặng Thiên Nhai hơi có vẻ sửng sốt :

- Không nghĩ tới Cửu Hoa Môn trừ bỏ Bảo Thanh Phương ra, thực lực của đám tiểu tử này cũng không kém a.

https://thuviensach.vn

- Đặng sư huynh, hiện tại chúng ta có nên ra tay đoạt lấy Thất Sắc Lộc của bọn chúng hay không? Đỡ cho chúng ta phải mất công tìm kiếm.

- Không cần, hiện tại chưa phải là thời điểm cần thiết. Để cho bọn chúng béo tốt thêm một chút đi.

Đặng Thiên Nhai ngửa đầu nhìn bầu trời, thâm thúy nói.

- Aaaaaa……..

Trong khi hai người nói chuyện, một tiếng rống rung trời đột nhiên vang lên trên Hoàn Đảo. Cảm thụ được máu huyết trong sơ thể đang sôi sục, hai người sắc mặt đại biến. Dựa vào âm thanh mà phán đoán, đây khẳng định là thanh âm của loài người. Nhưng thanh âm của ai lại có thể cuồng dã cùng uy lực đến như vậy?

Cùng lúc, năm người Cửu Hoa Môn, đệ tử Thanh Hư Môn, tăng nhân của Thiên Vân Tự, Ngũ Hành Tông năm thân huynh đệ, bạch y nữ của Tố Nữ Cung đều nghe được tiếng rống. Dưới ảnh hưởng của tiếng rống, bọn họ ít hay nhiều đều bị chút nội thương, gương mặt liền đại biến.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 16: Ban Đêm (1)

- Aaaaaaa…….

Theo tiếng rống kinh khủng vang lên là từng cơn bão cát bay mù mịt, dường như cả thiên địa đều vì tiếng gầm gừ này mà biến sắc.

Đông đảo tu sĩ trên Hoàn Đảo, vô luận ở địa phương nào, đang tìm kiếm Thất Sắc Lộc hay đang chiến đấu, Linh Tịch kỳ hay Tích Cốc kì, nghe thấy âm thanh kinh khủng này mặt mày đều biến sắc, ít hay nhiều đều chịu nội thương. Thậm chí có tu sĩ công lực thấp sắc mặt trắng bệch, miệng phun máu tươi, đứng không vững, suýt nữa té ngã xuống đất.

Tiếng gầm rống vang lên suốt thời một tuần trà rồi mới chậm rãi biến mất.

Sau khi âm thanh kinh khủng biến mất, tất cả chúng tu sĩ trên Hoàn Đảo đều nhìn nhau, trong lòng kinh hãi, không biết tiếng gầm này do ai phát ra. Chỉ riêng uy thế đã lớn như vây, nếu hướng chính mình trực tiếp công tới, liệu rằng mình có khả năng chống cự lại không?

Trong lòng mọi người đều đang tự phân vân liệu có chống cự được hay không?

Nhưng sau khi thanh âm biến mất, trên Hoàn Đảo cũng không có gì dị thường xảy ra, các tu sĩ không thể không dẹp đi nghi vấn trong lòng, tiếp tục tìm bắt Thất Sắc Lộc, dù sao đây mới là mục đích chính của lần tỉ thí này.

https://thuviensach.vn

Sau khi tiếng rống biến mất, tại một địa phương trên Hoàn Đảo.

Trong gió biển lồng lộng, một tu sĩ vóc dáng như hài đồng đang lẳng lặng nhìn phong cảnh trước mặt, y phục trước ngực rách nát, trên mặt dơ bẩn, chân tay treo đầy kim hoàn, chính là cái người thần bí kia đại biểu cho Bát Hoang Điện.

Chỉ là lúc này, thần sắc của hắn có chút tái nhợt, tựa hồ vừa mới tiêu hao rất nhiều linh khí, tuy nhiên ánh mắt vẫn như trước lạnh lùng mà âm trầm.

Ở phía sau người này, bốn gã đệ tử khác của Bát Hoang Điện đang ngồi khoanh chân dưới đất, sắc mặt tái nhợt, phong bế lục thức, dùng chân khí bảo vệ tâm mạch. Hiển nhiên bọn họ bị tiếng rống vừa rồi đả thương.

Mà trên mặt đất trước mặt người nọ là thi thể của bốn con Thất Sắc Lộc.

Trong bốn thi thể Thất Sắc Lộc có một con thân thể cực lớn, mặc dù lúc này thất khiếu chảy máu, không còn sinh cơ, nhưng cũng có thể thấy được phong thái hùng dũng khi còn sống của nó.

Con Thất Sắc Lộc này ngoại trừ việc lớn hơn rất nhiều so với những con Thất Sắc Lộc bình thường khác thì bộ da của nó lại càng đặc biệt.

Thất Sắc Lộc sở dĩ có tên Thất Sắc là bởi vị loại hươu này trên bộ da của chúng có bảy màu, mỗi màu sắc đều chỉ có ở từng phần thân thể.

Mà con Thất Sắc Lộc trước mặt, da của nó mặc dù cũng có bảy màu, nhưng cả bảy màu sắc lại trải rộng trên toàn thân. Bảy màu sắc trên người nó hòa quyện với nhau cực kỳ huyễn lệ, so với Thất Sắc Lộc bình thường khác biệt rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Nếu như có người đã đọc qua “Sơn Hải Dị Đàm -Yêu Thú Thiên” mà nhìn thấy con Thất Sắc Lộc này, nhất định sẽ kinh hãi không thôi, bởi vì nó chính là yêu thú mà trước khi đến Hoàn Đảo mọi người đều cực kỳ cố kị, Thất Sắc Lộc vương giả. Thực lực của nó đã gần đến địa giai yêu thú.

Nó cũng chính là sự uy hiếp lớn nhất trong lần Tân nhân tỉ thí này, thực lực đã gần đến Kết Đan kỳ yêu thú, vậy mà trong ngày đầu tiên lại bị đánh chết?

Nhưng chính xác là nó đã chết, thất khiếu chảy máu, hai mắt lồi ra, hoàn toàn không còn sinh cơ. Trong mắt nó dường như vẫn còn lưu lại sự kinh khủng, xem tình trạng tựa hồ như bị trực tiếp đánh chết. Ba con Thất Sắc Lộc bên cạnh tình trạng cũng giống y như vậy.

Ước chừng sau một tuần trà, bốn gã đệ tử kia của Bát Hoang Điện rốt cuộc cũng đã tỉnh lại. Bọn họ nhìn thần bí nhân trước mặt cùng thi thể bốn con Thất Sắc Lộc dưới đất mà trên mặt lại không chút nào kinh ngạc, giống như họ đã biết với thực lực của tên kia, việc giết chết con Thất Sắc Lộc có thực lực cường đại nọ là hoàn toàn bình thường.

Bốn gã đệ tử đi tới sau lưng thân bí nhân, một gã cực kỳ cẩn thận nhẹ giọng hỏi hắn:

- Hoang Tà sư huynh, hiện tại Thất Sắc Lộc Vương đã chết. Nhưng chiếu theo lời nói của Khổ Tu Cốc Huyền Giản, con Thất Sắc Lộc Vương này tương đương với bẩy con Thất Sắc Lộc bình thường khác. Lại thêm ba con Thất Sắc Lộc kia nữa, chúng ta đã hoàn thành nhiệm vụ của vòng thứ nhất, hiện tại có nên phản hồi Chiêm Bàn hay không?

Nghe nói xong, Hoang Tà lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, chứng kiến vẻ mặt kinh hoảng của tên sư đệ, Hoàng Tà không chút nào che dấu sự khinh miệt, lạnh lùng nói :

https://thuviensach.vn

- Mới chỉ hoàn thành nhiệm vụ mà thôi, vẫn còn xa mới đủ. Ta muốn bắt tất cả Thất Sắc Lộc trên Hoàn Đảo, làm cho đệ tử các môn phái khác mất cơ hội thăng cấp. Loại tỉ thí nhàm chán này tiến hành một vòng là đủ rồi.

Thanh âm của hắn trầm thấp, khàn khàn, mang theo một loại ngữ điệu quỷ dị.

Nghe Hoang Tà nói xong, một tên sư đệ khác cẩn thận nói :

- Nhưng ta sợ có một ít Thất Sắc Lộc đã bị đệ tử các môn phái khác bắt mất rồi.

- Nếu vậy, chúng ta sẽ cướp từ trên tay bọn họ.

Nói xong câu nói đầy khí phách này, Hoang Tà cũng không thèm nhìn phản ứng của bốn gã sư đệ, trực tiếp hướng một phía khác của Hoàn Đảo đi tới, bắt đầu tìm kiếm mục tiêu kế tiếp, hoặc là Thất Sắc Lộc hoặc là tu sĩ của môn phái khác.

Nghe lời nói của Hoang Tà, bốn gã tu sĩ còn lại hơi sửng sốt, đến lúc Hoang Tà đi rất xa mới có chút phản ứng, vội vàng dùng "Tụ Lý Càn Khôn" thu lấy bốn con Thất Sắc Lộc trên mặt đất rồi vội vàng đuổi theo hắn.

Thành công hoặc thất bại, tính kế hoặc bị tính kế, đây chính là vấn đề đầu tiên của ngày thứ nhất Tân nhân tỉ thí.

Lần tỉ thí này, tu tiên giả tham gia chừng có hơn hai trăm người, đại biểu cho gần ba mươi môn phái, không ai không phải là tinh anh. Nhưng tại ngày thứ nhất đã có hơn trăm tu sĩ của hai mươi môn phái không thành công trong việc vây bắt Thất Sắc Lộc, hơn nữa còn bị Thất Sắc Lộc đánh bại. Mặc dù được những trưởng lão âm thầm thủ hộ của Khổ Tu Cốc ra tay giải cứu cho nên cũng không có phát sinh thương vong, nhưng lại mất đi tư

https://thuviensach.vn

cách tiếp tục tham gia tỉ thí. Qua sự việc này, có thể thấy được sự kinh khủng của Hoàn Đảo.

Còn lại gần trăm danh đệ tử đều có thực lực mạnh mẽ, không chỉ công lực cao cường, pháp khí tinh diệu, hơn nữa không ít người còn có tuyệt kỹ ẩn dấu bản thân. Cho nên có thể nói, đến ngày thứ hai, cuộc tỉ thí mới chính thức bắt đầu.

Chỉ có tìm kiếm và chiến đấu, thời gian bất giác trôi qua rất nhanh. Ngày thứ nhất nháy mắt qua đi, nguyên lai bầu trời trong xanh bỗng chốc trở nên âm u không ánh sáng.

Gần một trăm danh tu sĩ chứng kiến bầu trời chuyển tối, cũng đình chỉ vây bắt Thất Sắc Lộc, tìm kiếm địa phương bí ẩn ngồi xuống tĩnh tọa, khôi phục lại phần linh khí tiêu hao trong chiến đấu.

Sở dĩ mọi người thống nhất đình chỉ hành động cũng đều có nguyên nhân, thứ nhất bởi vì Thất Sắc Lộc là loại yêu thú thích ánh sáng mặt trời, ghét bóng tối, cho nên ban đêm chúng sẽ trở về nơi ẩn nấp, rất khó tìm kiếm. Thứ hai là do Thanh Long Mãng, một loại yêu thú khác trên Hoàn Đảo. So với Thất Sắc Lộc, Thanh Long Mãng đối với tu sĩ tạo thành sự uy hiếp lớn hơn rất nhiều. Chúng có thói quen hoạt động vào ban đêm, cho nên nếu tu sĩ định ban đêm đi tìm kiếm Thất Sắc Lộc, thành công hay không chưa nói đến, nếu gặp phải Thanh Long Mãng thì sẽ dẫn đến rất nhiều phiền toái không cần thiết.

Hơn nữa mặc dù ban ngày chúng tu sĩ bắt được không ít Thất Sắc Lộc, nhưng Thất Sắc Lộc dù sao cũng là nhân giai cao cấp yêu thú, trải qua một ngày chiến đấu mệt mỏi, linh khí trong cơ thể tiêu hao nghiêm trọng. Cho nên mặc dù biết thời gian gấp gáp, nhưng buổi tối họ vẫn ngồi xuống tu dưỡng, khôi phục linh khí. Đám người Từ Thanh Phàm đương nhiên cũng không ngoại lệ.

https://thuviensach.vn

Đông Hải có rất nhiều triều khí (hơi nước), nên buổi tối mây đen dày đặc, căn bản không thấy được ánh sáng của mặt trăng. Hoàn Đảo ở trong Đông Hải tự nhiên cũng tương tự.

Thấy trước mắt là một mảnh không gian tối tăm, nếu không phải bên tai liên tục nghe thấy tiếng sóng biển rì rầm, Từ Thanh Phàm còn đang tưởng rằng mình đã trở về Nam Hoang.

Nơi đám người Từ Thanh Phàm chọn lựa để nghỉ ngơi là ở sau một đống toái thạch, phía đông nam Hoàn Đảo. Mặc dù xung quanh là một mảng đồng bằng hoang dã, cũng không có nhiều địa hình hiểm trở, những lại vô cùng bí ẩn, u tĩnh.

Trong ngày thứ nhất tại Hoàn Đảo, đám người Cửu Hoa Môn bắt được bẩy con Thất Sắc Lộc, thành tích đúng là không tồi, làm cho tâm trạng Từ Thanh Phàm rất tốt. Cho nên đối với lần này tỉ thí hắn cảm thấy rất khả quan.

Không thể không nói, với chút thời gian ban ngày như vậy mà năm người thu hoạch lại được nhiều như vậy, công lao của Từ Thanh Phàm không phải là nhỏ.

Phiêu Nhứ Hoa của Từ Thanh Phàm giúp mọi người tìm kiếm Thất Sắc Lộc nhanh hơn các môn phái khác rất nhiều. Hơn nữa, dưới sự chỉ huy của Từ Thanh Phàm, hắn phối hợp cùng Lữ Thanh Thượng am hiểu phù chú, trận pháp phụ trách giam cầm Thất Sắc Lộc. Kim Thanh Hàn, Phượng Thanh Thiên có lực công kích cường đại phụ trách tấn công, Vương Thanh Tuấn tùy thời ứng phó tình huống ngoài ý muốn phát sinh. Dưới sự vây công chặt chẽ như vậy, cho dù Thất Sắc Lộc có thực lực mạnh mẽ, nhưng làm sao có thể chống đỡ được? Cho nên đám người Từ Thanh Phàm bắt Thất Sắc Lộc so với các môn phái khác dễ dàng hơn rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Trải qua ngày thứ nhất hành động hành động cùng nhau, ngay cả người tâm cao khí ngạo như Phượng Thanh Thiên cũng bắt đầu tích cực nghe theo sự chỉ huy của Từ Thanh Phàm.

Năm người bắt Thất Sắc Lộc tuy rằng cực kỳ thuận lợi, nhưng lúc này khi đang ngồi sau đống toái thạch, ai cũng nhíu mày, không hề thấy sự vui vẻ nào.

Nhìn vẻ mặt bốn người bên cạnh, Từ Thanh Phàm biết hiện tại bọn họ đang nghĩ cái gì, bởi vì sự kiện này chính hắn cũng đã suy nghĩ suốt nửa ngày. Cho nên Từ Thanh Phàm chậm rãi mở miệng nói:

- Hắn là mọi người đang nghĩ đến tiếng rống lúc ban ngày chăng?

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 17: Ban Đêm (2)

- Hắn là mọi người đang nghĩ đến tiếng rống lúc ban ngày chăng?

Chứng kiến bộ dáng tràn đầy tâm sự, cơ bản là không thể tập trung vào việc khôi phục linh khí của bốn người, Từ Thanh Phàm thấy thế không ổn bèn hỏi trực tiếp.

Nghe hắn hỏi, bốn người kia hơi sửng sốt, rồi chợt suy xét lại. Lữ Thanh Thượng bèn nói trước:

- Đúng vậy. Tiếng rống lúc ban ngày nọ thanh thế cực lớn, khoảng cách xa như vậy cũng làm ta bị một ít nội thương. Nếu nó chỉ tập trung vào ta, e rằng chính mình cũng không có lực để hoàn thủ

Ánh mắt Vương Thanh Tuấn chợt lóe lên, rồi cũng cau mày nói:

- Không biết tiếng rống đó là do phương nào phát ra, uy thế mạnh không thể ngờ được. Theo lý mà nói, trên Hoàn Đảo này ngoại trừ đệ tử các phái ra cũng chỉ còn có yêu thú. Chẳng lẽ tiếng rống đó là do Thất Sắc Lộc phát ra?

Từ Thanh Phàm nghe xong sự suy đoán của Vương Thanh Tuấn, lắc đầu nhẹ giọng nói:

- Hắn là không phải do Thất Sắc Lộc phát ra đâu, vì thanh điệu của tiếng rống đó rõ ràng là của loài người, hơn nữa tiếng rống của Thất Sắc Lộc hoàn toàn không có kinh khủng như vậy. Thực lực của nó cũng chỉ gần

https://thuviensach.vn

đến mức địa giai yêu thú mà thôi, nếu nó có tiếng rống ghê gớm như vậy thì chắc chắn rằng địa giai yêu thú sẽ không phải là đối thủ của Thất Sắc Lộc.

Kim Thanh Hàn cau mày hỏi:

- Theo như ý của huynh thì tiếng rống này là do đệ tử đại biểu cho các môn phái tham gia Tân nhân tỉ thí phát ra chăng?

Từ Thanh Phàm còn chưa kịp trả lời thì Phượng Thanh Thiên vốn vẫn luôn trầm mặc đột nhiên nói:

- Khó có khả năng. Trong tiếng gầm này linh khí ba động mịt mờ, hiển nhiên không phải là một loại đạo pháp, mà là do linh khí từ đan điền được phát ra thông qua miệng, chỉ đơn giản là rống lên một tiếng. Nhưng chỉ những người có tu vi dưới Kết Đan kì mới được tham gia Tân nhân tỉ thí lần này, trong khi đó với uy thế của tiếng rống đó ắt phải do người có tu vi Kết Đan kì mới phát ra được.

Nghe Phượng Thanh Thiên không hề khách khí mà bác bỏ phỏng đoán của mình, Kim Thanh Hàn lạnh nhạt liếc nhìn hắn một cái, nhưng lại không nói thêm gì.

- Hay là có một vị tiền bối đang ẩn cư trên Hoàn Đảo chăng?

Lữ Thanh Thượng chợt nghĩ đến một khả năng khác.

- Không đâu.

Từ Thanh Phàm lắc đầu nói:

- Trước đó các vị tôn giả của Khổ Tu Cốc đã kiểm tra hoàn cảnh của Hoàn Đảo nhiều lần, nếu có vị tiền bối nào ẩn cư, khó có khả năng bọn họ không biết được.

https://thuviensach.vn

Theo thanh âm của Từ Thanh Phàm hạ xuống, trong nhất thời mọi người trở nên trầm mặc. Sau khi tất cả phỏng đoán bị bác bỏ, trong lòng họ đều tràn ngập sự nghi hoặc, băn khoăn.

Bởi vì không biết rõ ràng nên mới đáng sợ, vì thế mọi người đối với tiếng rống đó luôn tỏ ra cố kị.

Một lúc lâu sau, Lữ Thanh Thượng cười khổ nói:

- Uy thế của tiếng rống này so với Hào Thiên Thú chỉ có hơn chứ không kém, nhưng lần này lại do con người phát ra, thật là quái lạ.

Từ Thanh Phàm nghe được Lữ Thanh Thượng nói, vô tình trong lòng chợt động, tựa như vừa nắm bắt được cái gì đó.

Hào Thiên Thú, là một trong những nhân giai cao cấp yêu thú cường đại nhất, so với Bích Nhãn Vân Đề Thú thì mạnh hơn không biết bao nhiên lần. Mặc dù vóc dáng nhỏ bé, thân thể yếu đuối, nhưng lại giỏi về việc dùng tiếng hô chế địch.Tuy thân hình có vẻ xinh xắn, nhưng tiếng hô của nó có thể làm cho thiên địa biến sắc. Mỗi khi nó hô lên, trong phương viên mười dặm xung quanh, ngũ tạng của dã thú sẽ bị chấn nát mà chết.

Thấy thân thể Từ Thanh Phàm hơi động, tiếp theo nhắm mắt trầm tư, đám người Kim Thanh Hàn biết nhất định Từ Thanh Phàm đang nghĩ tới điều gì đó. Nhưng bọn họ cũng không hỏi, sợ cắt đứt mạch suy nghĩ của hắn, cho nên chỉ yên lặng ngồi chờ hắn giải thích.

Ước chừng sau thời gian một tuần trà, Từ Thanh Phàm mở mắt ra, liếc nhìn bốn người xung quanh một cái rồi chậm rãi hỏi:

- Mọi người có biết gì về lại lịch của Hào Thiên Thú hay không?

Lữ Thanh Thượng cười nói:

https://thuviensach.vn

- Không biết a. Nhưng một khi Từ sư đệ hỏi như vậy chắc hẳn là đã biết rồi đúng không? Ta đã sớm nghe nói rằng kiến thức của đệ vô cùng uyên thâm, cho nên bây giờ không vòng vo nữa, trực tiếp nghe đệ lý giải là tốt nhất. Đệ cứ coi như đang truyền dạy cho chúng ta đi.. hì hì

Tuy Lữ Thanh Thượng có bộ dáng của một thiếu niên, nhưng khi cười lại hiện lên nếp nhăn nơi đuôi mắt, vì thế đã làm lộ ra tuổi đích thực của hắn. Trên thực tế, trong năm người thì Lữ Thanh Thượng có niên kỉ lớn nhất, gia nhập Cửu Hoa Môn cũng đã được sáu mươi năm rồi. Mặc dù là người lớn tuổi nhất, nhưng tính cách của hắn cởi mở nhất trong năm người, lúc nào cũng tỏ ra bộ dáng phóng túng, vì thế đã làm cho không khí giữa năm người trở nên thân mật hơn.

Nghe Lữ Thanh Thượng nói, Từ Thanh Phàm âm thầm cười giễu bản thân mình. Trước kia mỗi khi Nhạc Thanh Nho giải đáp vấn đề gì cho hắn thì đều làm như vậy, đầu tiên là đưa ra câu hỏi, sau đó mới trả lời. Mà Từ Thanh Phàm lại ở chung với Nhạc Thanh Nho nhiều năm, cho nên cũng vô tình nhiễm thói quen này của sư huynh hắn.

Từ Thanh Phàm đã biết tính cách của Lữ Tử Thanh, hay trêu chọc nhưng lại không có ác ý, cho nên cũng không thèm để ý, chậm rãi giải thích:

- Trước khi Hào Thiên Thú được con người phát hiện thì cái tên Hào Thiên này đã từng xuất hiện, đó là chỉ về một phân tộc của Tu La Tộc, có tên là Hào Thiên Tộc. Hình dáng của bọn họ giống như những hài đồng, cũng dùng tiếng hô để chế địch. Sau đó Hào Thiên Tộc cùng Tu La Tộc đều bị tu đạo giả phong ấn, cũng dần biến mất trong trí nhớ của loài người.

Mấy vạn năm trước, loài người chỉ là một tộc đông đảo nhất của Thần Châu hạo thổ. Nhưng trừ bỏ loài người ra, còn có một chủng tộc khác cũng lớn không kém, thực lực cường hoành, có lịch sử lâu đời. Bởi vì bản tính

https://thuviensach.vn

của bọn họ trời sinh đã hiếu chiến, hay gây hấn cho nên bị loài người gọi là Tu La Tộc, nhưng cuối cùng đã bị chính con người phong ấn lại.

Từ Thanh Phàm dừng lại một chút, rồi tiếp tục nói:

- Sau đó, phạm vi hoạt động của loài người tại Thần Châu hạo thổ càng lúc càng được mở rộng, cũng phát hiện được rất nhiều các yêu thú chưa từng biết đến. Mà Hào Thiên Thú chính là một trong những số đó. Bởi thì nó cùng với Hào Thiên Tộc đều có thân hình nhỏ gầy, dùng tiếng hô để chế địch, cho nên con người đã đặt tên cho nó là Hào Thiên Thú.

Nghe Từ Thanh Phàm giảng giải, Phượng Thanh Thiên cau mày hỏi:

- Theo ý tứ của ngươi, trên Hoàn Đảo này đã xuất hiện tộc nhân của Hào Thiên Tộc? Điều này khó có khả năng xảy ra được. Chưa nói tới việc Hào Thiên Tộc sớm đã bị phong ấn, cho dù vạn năm trước còn sót lại ít người, nhưng rồi cũng sẽ chết dần. Cho dù nơi này vẫn còn lưu lại tộc nhân của Hào Thiên Tộc thì trước đó các tu sĩ của Khổ Tu Cốc phải phát hiện ra chứ.

Từ Thanh Phàm nhẹ lắc đầu, rồi hỏi:

- Các ngươi có để ý tới đệ tử đại biểu cho Bát Hoang Điện tham gia Tân nhân tỉ thí lần này không?

- Ý huynh là cái người có tướng mạo giống như hài đồng kia ah?

Kim Thanh Hàn đột nhiên hỏi. Trên thực tế, sau khi năm người của Cửu Hoa Môn tới chiêm bàn, đã bắt đầu lặng yên đánh giá đối thủ từ các phái khác. Mà cái tên có bộ dáng hài đồng kia của Bát Hoang Điện đã để lại ấn tượng sâu sắc nhất trong lòng mọi người. Bởi vì uy áp trên người hắn phát ra khi ở Chiêm Bàn so với hàng nghìn đệ tử khác mạnh hơn rất nhiều, so với Phượng Thanh Thiên còn muốn mạnh hơn ba phần.

https://thuviensach.vn

- Ngươi hoài nghi cái tên có bộ dáng hài đồng kia chính là di nghiệt của Hào Thiên Tộc?

Phượng Thanh Thiên cau mày hỏi lại.

Từ Thanh Phàm yên lặng gật đầu, sau đó nói:

- Nhưng cũng chỉ là hoài nghi mà thôi. Dù sao thì vạn năm qua Hào Thiên Tộc đều không xuất hiện tại Thần Châu hạo thổ, mặc dù cho bộ dáng của người kia rất giống với tộc nhân của Hào Thiên Tộc được miêu tả trong cổ tịch.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, một lần nữa bốn người của Cửu Hoa Môn lại rơi vào trầm mặc. Nếu như lần tỉ thí lần này xuất hiện người của Tu La Tộc thì không thể nghi ngờ đó sẽ là sự tình vô cùng hệ trọng. Nhưng tất cả đều là phỏng đoán của Từ Thanh Phàm mà thôi, huống chi bọn họ còn chưa bước vào Kết Đan kì, cho nên cũng không thể quản được việc đó.

Nhìn mọi người trầm mặc không nói, Từ Thanh Phàm biết trong lòng bọn họ đang cố kị, vì vậy cũng không tiếp tục duy trì đề tài này nữa:

- Thời gian đã không còn sớm, chúng ta hãy tận dụng thời gian mà ngồi xuống khôi phục linh khí đi. Dù sao ngày mai vẫn còn phải tiếp tục bắt Thất Sắc Lộc nữa. Hy vọng rằng tiếng rống nọ sẽ không còn xuất hiện nữa thì tốt biết bao.

Ban đầu, đám người Từ Thanh Phàm cũng đã không mất nhiều thời gian mà đã bắt được tới năm con Thất Sắc Lộc rồi. Nhưng sau khi tiếng rống khủng khiếp kia vang lên, dường như tất cả Thất Sắc Lộc trên Hoàn Đảo đều bị khủng hoảng, hoặc là trên bình nguyên không ngừng chạy loạn, hoặc là run rẩy mà trốn ở đâu đó, làm cho đám người Từ Thanh Phàm phiền toái không thôi. Cho nên từ khi tiếng rống nọ xuất hiện, trong cùng một khoảng thời gian giống như trước mà bọn họ chỉ bắt được có hai con, nếu không thì bây giờ đã hoàn thành nhiệm vụ mà phản hồi chiêm bàn rồi.

https://thuviensach.vn

Nghe Từ Thanh Phàm nói, mọi người đều yên lặng gật đầu, sau đó Vương Thanh Tuấn lại nói:

- Buổi tối ở Hoàn Đảo xuất hiện rất nhiều Thanh Long Mãng, cho nên nếu tất cả mọi người đều ngồi xuống hồi phục linh khí sẽ không an toàn. Vì thế hãy để ta gác đêm cho, dù sao hôm nay ta cũng không tiêu hao nhiều linh khí lắm.

Trong ngày đầu tiên cùng hành động chung này, Từ Thanh Phàm cùng Lữ Thanh Thượng phụ trách việc giam cầm, còn Kim Thanh Hàn và Phượng Thanh Thiên lại phụ trách công kích. Mà Vương Thanh Tuấn chỉ phụ trách việc đề phòng tình huống ngoài ý muốn phát sinh, cho nên hắn là người ít tiêu hao linh khí nhất.

Từ Thanh Phàm vừa định đáp ứng, nhưng trong đầu lại đột nhiên vang lên lời dặn dò của Trương Hoa Lăng cùng Bạch Thanh Phúc, vì thế nói:

- Ta với ngươi cùng gác đêm đi, rồi ngày mai đến lượt Kim sư đệ đổi vòng cho chúng ta. Hiện tại lúc này chúng ta không chỉ phải đề phòng Thanh Long Mãng, mà còn phải đề phòng các môn phái tu tiên khác đến đánh lén nhằm cướp đoạt Thất Sắc Lộc. Phải biết rằng trong lịch sử của Tân nhân tỉ thí, loại tình huống này đều phát sinh, cho nên hai người gác đêm sẽ an toàn hơn.

Từ Thanh Phàm nói xong mọi người đều gật đầu đồng ý, còn Vương Thanh Tuấn dường như muốn nói gì đó, nhưng lại thấy mọi người đều không phản đối, cho nên cũng trầm mặc đồng ý. Chỉ là khi hắn nhìn Từ Thanh Phàm, ánh mắt chợt lóe lên, dường như đã đoán được ý nghĩ của Từ Thanh Phàm.

Không bao lâu sau khi ba người Phượng Thanh Thiên ngồi xuống đả tọa, trên bầu trời Hoàn Đảo tự nhiên nổi lên một trận mưa phùn, hòa cùng những cơn gió từ ngoài biển thổi vào làm cho hạt mưa nghiêng nghiêng

https://thuviensach.vn

bay. Cơn mưa phùn làm cho Hoàn Đảo thêm phần tươi sáng hơn nhưng cũng thêm lạnh lùng, sầu ý.

Trước khi mọi người đả tọa, để giảm bớt công việc gác đêm của Từ Thanh Phàm và Vương Thanh Tuấn, cũng để gia tăng sự phòng vệ, Lữ Thanh Thượng đã bày ra xung quanh vị trí mọi người ngồi một cái trận pháp phòng ngự. Dưới sự bảo vệ của trận pháp phòng ngự, mặc dù mưa phùn liên tục rơi, nhưng không hề tạo thành chút ảnh hưởng gì đến mọi người.

Nhìn màn đêm mờ mịt bên ngoài phòng ngự trận pháp, nếu không phải bên tai lúc nào cũng vang lên tiếng sóng biển thì Từ Thanh Phàm đã nghĩ chắc hẳn mình đang ở Nam Hoang rồi. Ban đêm nơi đó cũng có phần tương tự nơi đây.

Tiếng sóng biển tuy đơn điệu, nhưng lại có khả năng làm cho tâm hồn con người ta cảm thấy bình an. Lúc này, Từ Thanh Phàm cũng nghe tiếng sóng biển đơn điệu đó, nhưng trong lòng lại đang dậy sóng. Lời căn dặn của Trương Hoa Lăng cùng Bạch Thanh Phúc, tiếng rống kinh khủng nọ lúc ban ngày, rồi cả sự khiêu khích của Đặng Thiên Nhai… tất cả đều cho thấy lần tỉ thí này hoàn toàn không bình thường, thậm chí còn ẩn tàng rất nhiều hiểm họa.

Nhưng đến cùng sẽ phát sinh chuyện gì, Từ Thanh Phàm lại không thể nào biết được. Mặc dù Từ Thanh Phàm đã cố gắng khống chế tâm tình của mình, nhưng lại vẫn như cũ, trong tim hắn luôn cảm thấy có chút bất an, xao động.

Tuy nhiên, điều làm cho Từ Thanh Phàm cảm thấy bất an không chỉ bởi duy nhất những nguyên nhân trên. Trải qua mấy ngày quan sát, hắn phát hiện ra sự mâu thuẫn giữa năm người của Cửu Hoa Môn bọn hắn ngày càng lên cao. Mặc dù hiện tại là một mành bình tĩnh, nhưng chẳng mấy chốc sẽ bộc phát ra.

https://thuviensach.vn

Lữ Thanh Thượng tuy cởi mở, nhưng hiển nhiên mười năm trước tại đại hội nội môn của Cửu Hoa Môn, đối với việc Kim Thanh Hàn đã đánh trọng thương hắn thì Lữ Thanh Thượng luôn tỏ ra khó chịu. Cho nên suốt mấy ngày ở chung, hắn chưa từng chủ động nói với Kim Thanh Hàn một câu nào.

Còn mâu thuẫn giữa Kim Thanh Hàn và Phượng Thanh Thiên cũng chồng chất chẳng kém. Lúc ban ngày khi vây bắt Thất Sắc Lộc, dường như hai người đang phân cao thấp với nhau, luôn luôn cố gắng thi xem ai sẽ xử lý mục tiêu trước. Cho nên càng về sau này Thất Sắc Lộc đều chết không toàn thây. Mà lúc nãy, khi thảo luận về tiếng rống trên Hoàn Đảo, hai người lại càng tranh phong dữ dội với nhau, chỉ cần có một người đưa ra ý kiến thì kẻ kia nhất định sẽ tìm cách bác bỏ.

Về phần Vương Thanh Tuấn, hắn là người mà Từ Thanh Phàm nhìn không thấu. Người này chưa từng tạo ra sự tình gì nổi bật, đối với sự điều khiển của Từ Thanh Phàm cũng không hề oán thán. Nhưng theo những lời nói của Trương Hoa Lăng, Từ Thanh Phàm chú ý và thấy dường như hắn đang cất dấu cái gì đó không tầm thường. Hơn nữa, Từ Thanh Phàm còn phát hiện không chỉ có chính mình, mà dường như Phượng Thanh Thiên cũng một mực lặng thầm chú ý Vương Thanh Tuấn, có vẻ như đã phát hiện được điều gì đó.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm không khỏi nhìn về phía bên kia của phòng ngự trận pháp. Ở nơi đó, ba người Phượng Thanh thiên đang nhắm mắt, khoanh chân đả tọa tĩnh dưỡng. Mà Vương Thanh Tuấn cũng giống như Từ Thanh Phàm, đang đứng ở rìa ngoài phòng ngự trận pháp, yên lặng ngắm nhìn cảnh mưa đêm. Dương như hắn cảm giác được ánh mắt của Từ Thanh Phàm đang nhìn mình, cho nên Vương Thanh Tuấn quay đầu lại, nhìn Từ Thanh Phàm rồi mỉm cười, xem như một lời chào hỏi, nhưng tịnh không có ý tứ muốn nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Nhìn vẻ tươi cười của Vương Thanh Tuấn, Từ Thanh Phàm chợt nhớ tới Bạch Thanh Phúc, hình như hai người này đều có bộ dáng cười tương tự như nhau. Nét cười tuy hiện ra, nhưng lại không có mở miệng cười, dường như là cười mỉm. Điều khác biệt ở đây, điệu cười của Bạch Thanh Phúc so với Vương Thanh Tuấn muốn thuần thục hơn thôi.

Đột nhiên, Từ Thanh Phàm có một ý nghĩ hoang đường, hắn cảm thấy Bạch Thanh Phúc cùng Vương Thanh Tuấn hình như là đang đeo mặt nạ da người, cực kì giống bình thường. Nhưng loại ý nghĩ này vừa xuất hiện ngay lập tức đã bị Từ Thanh Phàm bác bỏ. Làm gì có loại mặt nạ da người nào có thể qua mắt được "Thiên Nhãn Thuật" của tu tiên giả cơ chứ?

Lắc lắc đầu, dứt bỏ những suy nghĩ lung tung trong đầu, Từ Thanh Phàm bắt đầu chuyên tâm quan sát cơn mưa trong đêm ngoài kia. Dù sao thì Hoàn Đảo cũng vô cùng nguy hiểm, việc gác đêm vẫn là trọng yếu hơn.

Đêm tối luôn luôn là người bạn cho những âm mưu, dường như kẻ lập mưu cảm thấy bóng đêm hợp với những suy nghĩ đen tối của bọn chúng. Hoặc cũng có thể, bọn họ cảm thấy bóng tối chính là nơi để mình ẩn giấu những âm mưu tốt nhất, cho nên chỉ trong đêm tối bọn chúng mới cảm thấy được sự an toàn.

Một nơi nào đó trên Hoàn Đảo, một bóng người mặc kệ mưa phùn, đang lẳng lặng đứng nơi đó dường như chờ đợi điều gì.

Cũng không biết trải qua bao lâu, một bóng người khác xuất hiện tại vị trí không xa nơi người kia đứng. So với bóng người ban đầu, thân hình người này khổng lồ hơn không ít.

- Ngươi đã tới trễ.

- Bây giờ bọn họ mới chính thức phong bế thần thức, ngồi xuống tĩnh dưỡng. Lúc đó ta mới thoát thân được.

https://thuviensach.vn

- Nhiệm vụ của ngươi đã hoàn thành được bao nhiêu rồi?

Sau thanh âm trầm mặc kia, người này lại nói tiếp.

- Từ Thanh Phàm cùng Phượng Thanh Thiên hình như đối với ta có điều cố kị, vẫn một mực lưu ý ta, làm cho ta không có biện pháp gì để hành động. Hừ, cũng tại lúc đầu ngươi hành động quá kém mà thôi.

- Cái thân phận này của ta vốn là để thu hút sự chú ý của Cửu Hoa Môn mà thôi. Hơn nữa, với thực lực cùng tâm cơ của ngươi, chẳng lẽ lại không có cơ hội để ra tay sao? Ta thấy dường như ngươi đã mềm lòng rồi. Đối mặt với đồng môn, ngươi không đành lòng xuống tay ư?

- Ngươi nói những lời này là có ý gì?

Sau một hồi trầm mặc, thanh âm lúc ban đầu kia một lần nữa cũng vang lên:

- Không sao cả. Dù sao thì nhiệm vụ của ngươi có hoàn thành hay không đều được. Hoàn thành thì tốt, còn nếu không cũng chẳng ảnh hưởng tới đại cục.

- Ngươi có tin tức gì về tiếng rống to lúc ban ngày kia không?

- Điều này ta cũng không rõ lắm, bất quá mặc kệ tiếng rống đó là của ai, đều sẽ không ảnh hưởng tới chuyện lớn của chúng ta.

- Vậy khi nào thì các ngươi động thủ?

- Ta nghĩ, hiện tại đã bắt đầu rồi.

Thanh âm lạnh lẽo kia tiếp tục vang lên.

Mặc dù trên Hoàn Đảo đã hoàn toàn chìm vào bóng tối, nhưng tại Chiêm Bàn nơi đỉnh núi Võ Lăng vẫn trước sau như một sáng ngời. Cây cỏ

https://thuviensach.vn

trùng trùng, chim bay thỏ chạy, dường nơi đây, trung tâm của thánh địa tu tiên giới căn bản là không có ban đêm vậy.

Trên Chiên Bàn còn có hơn bốn năm nghìn đệ tử các phái đang đứng, vô cùng rộn ràng, nhốn nháo. Trong đó đại bộ phận đều là các đệ tử lần đầu tiên được các trưởng lão dẫn tới xem Tân nhân tỉ thí. Lúc này các đệ tử với ánh mắt hưng phấn, đang thảo luận về những cảnh vừa thấy của cuộc tỉ thí. Nhưng ngoài ra còn có một số ít người mặt mày ủ rũ, bọn họ chính là những đệ tử đại biểu cho các phái tham gia Tân nhân tỉ thí. Chính họ cũng không thể ngờ rằng mới chỉ chưa qua ngày đầu tiên mà mình đã bị loại, phải quay về. Thật là mất hết thể diện.

Phía nam của Chiêm Bàn, tại đài cao dành cho chưởng môn cùng trưởng lão các phái ngồi thì lại không có ai nói một lời nào. Bọn họ đều đang lẳng lặng nhìn biểu hiện của đệ tử môn phái mình thông qua Kính Tượng Thuật, vẻ mặt vừa mừng vừa lo.

Rốt cuộc, chưởng môn của Ngũ Hành Tông Tằng Liên Tiên đã lên tiếng phá vỡ sự trầm mặc, cười ha hả nói:

- Haizz.. Sợ rằng lần này môn phái của ta sẽ mất hết thể diện quá!

Cho đến lúc này, thành tích của Ngũ Hành Tông trong Lục đại thánh địa hoàn toàn không tốt, thậm chí còn kém hơn Lục Hợp Môn một chút. Vì thế, mặc dù vẻ mặt của Tằng Liên Tiên cười ha hả, nhưng lại có chút miễn cưỡng.

Trương Hoa Lăng cười nói:

- Mới chỉ qua có một ngày, hiện tại những thành tích ấy chưa nói lên được điều gì. Tằng tông chủ không cần nóng vội.

Tằng Liên Tiên thở dài nói:

https://thuviensach.vn

- Trương chưởng môn dĩ nhiên không cần vội rồi. Vì quý đệ tử của ngài có biểu hiện xuất sắc như thế mà, thời gian chưa đến một ngày mà đã bắt được bẩy con Thất Sắc Lộc rồi.

Trương Hoa Lăng nghe Tằng Liên Tiên nói rồi mỉm cười, nhưng hắn lại không rõ đến cùng trong lòng mình đang mừng hay đang lo nữa, cho nên chỉ nói:

- Cửu Hoa Môn của ta làm sao bằng được với Bát Hoang Điện được. Năm sư điệt kia của họ đã hoàn thành nhiệm vụ rồi kìa. Nhất là vị Hoang Tà sư điệt kia, tiếng hô uy thế vô cùng, so với Hào Thiên Tộc vạn năm trước cũng không kém chút nào a.

Nghe Trương Hoa Lăng nói, Bát Hoang Điện điện chủ Man Thiên ánh mắt lóe lên, vừa định nói gì đó, nhưng đột nhiên sắc mặt đại biến. Hướng về phía khoảng không của Chiêm Bàn nhìn lại, nơi đặt Kính Tượng Thuật.

Không chỉ có Man Thiên, các vị trưởng lão, chưởng môn các phái, cùng với một số ít đệ tử có tu vi cao cường đều nhìn lên bầu trời về phía Kính Tượng Thuật.

Chỉ thấy trên bầu trời, phía trên Kính Tượng Thuật đột nhiên xuất hiện linh khí ba động quỷ dị. Dưới ảnh hưởng của linh khí ba động, Kính Tượng hiện thị rõ ràng nay lại giống như cục đá ném vào mặt nước, từng gợn sóng nổi lên, càng ngày càng mãnh liệt. Ước chừng sau hơn mười lần như vậy, đột nhiên Kính Tượng Thuật đại diện cho Kính Tượng trên Hoàn Đảo bị nghiền nát trước mắt mọi người.

Chứng kiến dị biến phát sinh, sắc mặt mọi người trên Chiêm Bàn đại biến.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 18: Kính Tượng Thuật

Sau khi Kính Tượng Thuật ở Chiêm Bàn bị vỡ nát, vô luận các vị chưởng môn, trưởng lão các phái trên đài cao hay là các vị đệ tử ở dưới ai nấy đều biến sắc.

Mọi người đều hiểu được, sở dĩ Kính Tượng Thuật bị nghiền nát là do cỗ linh khí ba động quỷ dị vừa rồi gây ra, rõ ràng là có người cố ý tác động. Nhưng ai lại dám trước mặt mọi người giở trò quỷ? Phải biết rằng, lúc này đây trên Chiêm Đài có hơn hai phần ba tinh anh của tu tiên giới. Hắn làm như vậy không sợ đắc tội với cả tu tiên giới sao?

Quan trọng hơn, tại sao hắn lại phải phá hủy Kính Tượng Thuật? Mục đích của hắn muốn làm gì?

Nhờ có Kính Tượng Thuật nên mọi người mới có thể quan sát được tình cảnh đệ tử các phái trên Hoàn Đảo. Lúc này có người đã phá nó đi, chẳng lẽ là muốn che mắt mọi người?

Nói cách khác, phải chăng người đó có ý đồ với đệ tử các phái trên Hoàn Đảo?

Nghĩ tới đây, trên đài cao, chưởng môn các phái nhất loạt đứng dậy, sắc mặt lo lắng, ánh mắt càng lộ ra vẻ lo âu. Chỉ vì họ muốn giữ hình tượng, cho nên mới không biểu hiện ra ngoài.

Về phần chưởng môn, trưởng lão của các đệ tử bị loại lúc này tuy vẻ mặt dù khó coi, nhưng sâu trong ánh mắt lại có phần hả hê. Với những biểu

https://thuviensach.vn

hiện ưu tú của các đệ tử trên Hoàn Đảo, thông qua Kính Tượng Thuật bọn họ đều nhìn thấy hết. Nếu như những đệ tử ấy vẫn còn tồn tại, thì môn phái của mình vĩnh viễn sẽ bị các đại phái đó đè đầu cưỡi cổ. Cho nên mặc dù biết bây giờ không đúng lúc, nhưng chưởng môn, hộ pháp các phái kia đều không nhịn được mà trong lòng cao hứng.

Còn chưởng môn Trương Hoa Lăng của Cửu Hoa Môn thì vẻ mặt lại bất đồng, mặc dù trên mặt cũng lộ sự giật mình, nhưng nhìn kĩ lại phát hiện trong ánh mắt lão có chút thở dài, trong miệng lẩm bẩm thì thào. Nếu chú ý lắng nghe, sẽ phát hiện thấy lão nói bẩy chữ: “Rốt cuộc cũng đã bắt đầu rồi”.

Mặc dù sắc mặt của Chu Hoa Hải cũng tỏ ra lo lắng, nhưng phần nhiều lại có sự âm trầm. Ánh mắt không ngừng chớp động, không biết lão đang suy nghĩ cái gì.

Về phần Huyền Giản cùng các tu sĩ khác của Khổ Tu Cốc, chứng kiến dị biến trước mặt, họ liền đứng bật dậy. Phải biết rằng, lần Tân nhân tỉ thí này hoàn toàn do một mình Khổ Tu Cốc bọn họ chuẩn bị. Nếu có điều gì ngoài ý muốn xẩy ra, chắc hẳn Khổ Tu Cốc sẽ gặp phiền phức không nhỏ. Nhưng quan trọng hơn, trên Hoàn Đảo không chỉ có tinh anh đệ tử của các phái, mà còn có hơn ba mươi danh tu sĩ của Khổ Tu Cốc. Nếu như có gì không hay phát sinh, liền một lúc họ sẽ mất ba mươi Kết Đan kì tu sĩ, quả thật Huyền Giản cũng không dám tưởng tượng nữa.

Huống chi, tình cảm giữa các tu sĩ trong Khổ Tu Cốc vô cùng tốt. Nhiều năm giúp đỡ, trao đổi đạo pháp, vô cùng thân thiết với nhau, loại tình cảm này không phải chúng tu sĩ môn phái khác có thể hiểu được

Mặc dù tin tưởng vào thực lực của những tu sĩ trên Hoàn Đảo, nhưng nghĩ tới nguy hiểm mà bọn họ có thể gặp phải, Huyền Giản cùng các tu sĩ Khổ Tu Cốc khác bấp chấp phong độ, không do dự bay về phía Truyền

https://thuviensach.vn

Tống Trận ở Chiêm Bàn. Họ muốn tới Hoàn Đảo sớm một chút để điều tra xem đến cùng chuyện gì đã phát sinh.

Chứng kiến chúng tu sĩ của Khổ Tu Cốc bay về phía Truyền Tống Trận, chưởng môn cùng trưởng lão các phái cũng mặc kệ việc mất hình tượng mà đi them đám Huyền Giả. Nhưng tình cảnh trước mắt khi bay đến chỗ Truyền Tống Trận làm cho sắc mặt mọi người càng thêm khó coi. Bởi vì họ phát hiện Truyền Tống Trận đã mất linh khí, căn bản là không có cách nào để đưa mọi người tới Hoàn Đảo.

Trong đám người đó không thiếu các cao thủ về trận pháp, cho nên chỉ cần liếc mắt một cái là có thể biết được cái Truyền Tống Trận trên Chiêm Bàn hoàn toàn không có vấn đề gì. Nhưng nó lại không thể truyền tống được, chứng tỏ Truyền Tống Trận đầu bên kia trên Hoàn Đảo đã bị người ta phá hủy.

Nói cách khác, thật sự là có người có ý đồ với chúng đệ tử trên Hoàn Đảo.

Đoán được tình hình đang diễn ra, mặc dù chưởng môn, trưởng lão các phái đều là những người kinh nghiệm đầy mình, nhưng lúc này trong lòng cũng không khỏi tràn đầy sự lo âu cùng nghi hoặc. Họ không biết được người nào đã làm ra những việc này? Đến cùng mục đích của hắn là gì? Mà sự lo âu của họ cũng là vì những đệ tử bổn môn của mình. Số đệ tử ấy đâu phải bình thường, mà đều là những tinh anh, có liên quan đến truyền thừa môn phái.

- Các vị đạo hữu, hiển nhiên Truyền Tống Trận trên Hoàn Đảo đã bị phá hủy. Mặc dù không biết người nào đã làm như vậy, mục đích là gì, nhưng chúng ta cũng phải nhanh đi đến Hoàn Đảo một chút, cố gắng không để cho chúng đệ tử trên đó gặp phải chuyện gì ngoài ý muốn.

Cung chủ Tố Nữ Cung Lê Thiên Anh quả quyết nói.

https://thuviensach.vn

Đại biểu cho Tố Nữ Cung tham gia Tân nhân tỉ thí lần này chính là những đệ tử của nàng, tình cảm thân thiết như mẹ con. Vì cảm giác được đệ tử của mình có thể sẽ gặp nguy hiểm, cho nên nàng là người sốt ruột nhất.

- Chính xác. Chúng ta phải mau mau đi tới Hoàn Đảo thôi.

Huyền Giản cũng đồng ý. Hiện tại hắn đang hết sức lo cho sự an nguy của đám người Khổ Tu Cốc trên Hoàn Đảo. Mặc dù hắn cũng không nghĩ được cái gì sẽ gây ra sự uy hiếp cho hơn ba mươi Kết Đan kì tu sĩ. Nhưng đã có người kêu gọi, tất nhiên hắn sẽ đồng ý.

Tằng Liên Tiên có chút chần chừ nói ra:

- Nhưng Hoàn Đảo lại ở tít trong cùng của Đông Hải, cách xa nơi này gần ngàn dặm. Nếu như bây giờ chúng ta chạy tới Hoàn Đảo, sợ rằng cũng phải mất hai ba ngày mới tới nơi được. Hơn nữa lúc đó linh khí của chúng ta cũng đã khô kiệt, e rằng sẽ bị địch nhân thừa dịp tập kích.

Đông Hải có nhiều sóng to gió lớn, hơn nữa còn có rất nhiều yêu thú cao cấp, cho dù là Kết Đan kì cao thủ mà muốn phi hành nơi đây cũng vô cùng khó khăn. Nếu như ở Thần Châu hạo thổ, với khoảng cách mấy nghìn dặm thì chúng tu sĩ Kết Đan kì phi hành cũng chỉ mất có mấy canh giờ. Nhưng bây giờ lại phải bay qua Đông Hải, thời gian kéo dài, linh khí tiêu hao càng nhiều.

Nghe Tằng Liên Tiên nói, Lê Thiên Anh cũng không ngại nói ra:

- Cho dù mất hai mươi ngày mới tới Hoàn Đảo thì việc chúng ta cứ chờ đợi ở đây hoàn toàn không ổn. Nếu như Tằng tông chủ đã không muốn đi, vậy thì cứ tiếp tục ở nơi này mà chờ tin xấu nhé.

Vừa nói, Lê Thiên Anh cũng không quản đến sắc mặt khó coi của Tằng Liên Tiên mà ngự vân bay rất nhanh về phía đông.

https://thuviensach.vn

Nhìn Lê Thiên Anh bay về phía Hoàn Đảo, Cửu Tắc liền nói với đám người Tằng Liên Tiên:

- Các vị đợi ở đây hay là cùng đi nào? Nếu trên đường chúng ta thay phiên nhau thi triển vòng phòng hộ để tránh gió, như vậy khi đến Hoàn Đảo linh khí cũng còn hơn phân nửa, sẽ không lo sợ việc bị địch nhân tập kích nữa. Hơn nữa, chúng ta có nhiều người như vậy, cho dù gặp Đại Thừa kì cao thủ cũng không sợ. Cứ để cho Lê cung chủ đi một mình quả thật quá nguy hiểm.

Nghe Cửu Tắc nói vậy, Tằng Liên Tiên khe khẽ thở dài:

- Đã vậy thì chúng ta cùng đi nào.

Vừa nói hắn cũng vừa ngự vân bay về phía đông.

- Chu sự đệ, các vị trưởng lão, chúng ta cũng cùng đi thôi.

Trương Hoa Lăng nói với Chu Hoa Hải vốn đang trầm mặc cùng với các trưởng lão khác của Cửu Hoa Môn.

Chu Hoa Hải cùng với các vị trưởng lão khác lặng lẽ gật đầu, cùng bay theo đám người Tằng Liên Tiên, Cửu Tắc về phía Hoàn Đảo.

Cứ như vậy, có hơn mười chưởng môn, trưởng lão có đệ tử đang mắc kẹt ở trên Hoàn Đảo ào ào ngự vân rất nhanh bay về phía đông. Mà chưởng môn, trưởng lão của các đệ tử bị loại đang ở trên Chiêm Bàn sau một hồi chần chờ cũng có mười người đằng vân bay theo.

Trên Hoàn Đảo vẫn cứ như cũ, mưa phùn rơi liên tục, tiếng sóng biển đơn điệu, cảnh đêm âm u, tĩnh lặng vô cùng.

Ở giữa của Hoàn Đào là một rừng cây dày đặc. Mà nơi Khổ Tu Cốc đặt Truyền Tống Trận chính là một mảnh đất trống trong chính rừng cây ấy.

https://thuviensach.vn

Lúc này, bên cạnh Truyền Tống Trận có hơn mười thân ảnh đang lẳng lặng đứng đó, mà dưới chân họ lại có mười cỗ thi thể. Đó chính là những đệ tử đại biểu cho hai môn phái tới tham gia Tân nhân tỉ thí lần này. Mặc dù biết trên Hoàn Đảo nguy hiểm trùng trùng, chính bọn họ cũng không dám đi ra khỏi rừng cây, nhưng cũng không cam lòng mà quay trở về. Cho nên bọn họ cứ nấn ná trong khoảng đất trống này trong suốt một thời gian. Tuy nhiên lúc này bọn họ lại vô thanh vô tức mà chết đi.

Về phần Truyền Tống Trận thì đã bị phá hư, không còn sót lại thứ gì.

- Đã đối phó với bên Chiêm Bàn kia chưa?

Trong đám thân ảnh đó có một người đột nhiên mở miệng nói.

- Ổn thỏa rồi. Kính Tượng Thuật đã bị phá hư, lũ tu sĩ chính đạo sẽ không thể nhìn thấy bất cứ tình cảnh gì xẩy ra trên Hoàn Đảo nữa.

Một đạo thân ảnh khác chậm rãi nói

- Vậy bây giờ chúng ta bắt đầu thôi

Một cơn gió lạnh chợt thổi qua, theo thanh âm hạ xuống, nguyên bổn hơn mười thân ảnh đứng bên Truyền Tống Trận lúc này cũng theo làn gió biến mất không thấy đâu.

……..

Huyên Liên chính là một trong những tu sĩ của Khổ Tu Cốc, lần này được Huyền Giản phái đi âm thầm bảo vệ những đệ tử các phái tham gia Tân nhân tỉ thí trên Hoàn Đảo. Mà người Huyền Liên bảo vệ chính là đệ tử của Dược Vương Cốc.

Biểu hiện lần này của đệ tử Dược Vương Cốc hoàn toàn không tồi, mặc dù có chút thủ xảo. Bọn họ do một đệ tử có tên là Khải Hoàn dẫn đầu,

https://thuviensach.vn

đã ném về phía Thất Sắc Lộc một loại cỏ có tẩm mê dược mà nó hay ăn. Loại mê dược này có dược tính vô cùng mạnh mẽ, cho dù Thất Sắc Lộc là nhân giai yêu thú cao cấp, sau khi ăn cũng đều bị lăn ra đất hôn mê bất tỉnh.

Quan trọng hơn, loại mê dược này đối với yêu thú như Thất Sắc Lộc có sự hấp dẫn rất lớn. Trong phương viên vài dặm, nhiền con Thất Sắc Lộc đã ầm ầm chạy tới ăn đám cỏ đã tẩm mê dược ấy. Vì thế, mới chỉ qua một ngày thời gian mà đám người Dược Vương Cốc đã bắt được tám con Thất Sắc Lộc rồi, có thể nói thu hoạch không nhỏ.

Chính vì nguyên nhân đó cho nên Huyên Liên mới càng cẩn thận âm thầm bảo hộ đám đệ tử Dược Vương Cốc. Bởi vì thực lực của bọn họ không mạnh, lại thu hoạch được nhiều, càng làm cho các môn phía khác sinh tham niệm. Mặc dù đối với việc môn phái khác đến đoạt Thất Sắc Lộc của Dược Vương Cốc thì Huyền Liên không xen vào, nhưng hắn quyết không để cho có thương vong xảy ra.

Tuy nhiên cái tên Khải Hoàn kia cũng coi như là thông minh. Buổi tối vừa mới đến hắn đã tìm được ngay một địa phương bí ẩn để núp vào, hiển nhiên cũng cố kị các môn phái khác ra tay đánh lén cướp bóc.

Ngay khi Huyền Liên đang quan sát đám người Khải Hoàn thì đột nhiên cảm thấy có một bóng người bay qua. Người này rõ ràng không phải là đệ tử các phái, cũng không phải là tu sĩ của Khổ Tu Cốc, cũng không biết tại sao hắn lại xuất hiện trên Hoàn Đảo nữa. Càng kì quái hơn khi linh khí trên người kẻ này lại mang theo tà khí vô cùng lộ liễu.

Cảm giác được người này mang theo tà khí bay qua chính mình, Huyền Liên không khỏi sửng sốt. Hắn nhìn thoáng qua đám người Dược Vương Cốc dưới chân, trong lòng hơi do dự một chút. Nhưng lại nhận thấy xung quanh cũng không có người khác ở gần, cho nên đã đuổi theo thân ảnh kia, tự nhủ sẽ đi nhanh về nhanh.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 19: Ban Đêm

Thấy một gã tu sĩ trên mình mang tà khí lộ liễu bay ngang qua, hành tung khả nghi, Huyền Liên không khỏi hơi cau mày.

Người này rất mạnh, tu vi ít nhất cũng là Kết Đan kỳ, không có khả năng là đệ tử đến tham gia tỷ thí, cũng tuyệt đối không phải là tu sĩ Khổ Tu Cốc. Mặc dù Khổ Tu Cốc như biển từ trăm sông, tiếp nhận người tu tiên tứ phương, trong đó cũng không thiếu tu sĩ có tà khí. Nhưng để tránh phiền toái, lần này bọn họ đều không tới đây, mà vẫn ở lại trong cốc bế quan.

Nếu không phải là đệ tử tham gia tỉ thí, cũng không phải là tu sĩ phụ trách bảo vệ đệ tử các phái của Khổ Tu Cốc, tu vi lại không dưới Kết Đan kì, hơn nữa lại mang theo tà khí, đột nhiên xuất hiện trên Hoàn Đảo, mục đích của hắn rõ ràng là rất khả nghi.

Dù mang trong lòng nghi vấn, nhưng Huyền Liên cũng không dám tùy ý đi theo. Vừa rồi, mặc dù Huyền Liên có thi triển Ẩn Thân Thuật nhưng bằng vào tu vi của người này, không thể nào không phát hiện ra được. Nhưng hắn vẫn như cũ, quang minh chính đại bay ngang qua người Huyền Liên, rất có thể mục đích của hắn là muốn dẫn dụ Huyền Liên rời đi.

Hơi do dự một chút, cuối cùng Huyền Liên vẫn quyết định đuổi theo, mặc dù cảm giác được đây có thể là kế "Điệu hổ li sơn". Nhưng Huyền Liên tu luyện chính là Phong hệ đạo pháp, đối với tốc độ của mình tuyệt đối tin tưởng. Quan trọng hơn, chính mắt thấy có người khả nghi bay ngang

https://thuviensach.vn

qua, lại không biết người này đến Hoàn Đảo có mục đích gì, Huyền Liên không thể không chú ý được.

“ Đi sớm về sớm, tuyệt đối không đi xa, chắc hẳn sẽ không có vấn đề gì.”

Trước khi đuổi theo thần bí nhân, Huyền Liên nhìn thoáng qua đám người Khải Hoàn trên mặt đất, âm thầm nghĩ.

Bầu trời ban đêm trên Hoàn Đảo vô cùng u ám, hiện tại lại lất phất mưa phùn, nhưng phiến cảnh sắc ảm đạm này không ảnh hưởng chút nào đến tâm tình của Khải Hoàn.

Tâm trạng của Khải Hoàn hiện tại rất tốt. Trên thực tế từ lúc Huyền Giản công bố nội dung của vòng tỉ thí thứ nhất, tâm trạng của hắn đã như vậy rồi.

Kết Tâm Đan là một trong những linh được đặc thù do Dược Vương Cốc luyện chế. Loại đan dược này đối với các loại yêu thú ăn tạp có lực hấp dẫn cực mạnh. Yêu thú sau khi ăn Kết Tâm Đan ngay lập tức sẽ kêu gọi đồng loại tới giao phối.

Mà loại đan dược này, Khải Hoàn vẫn hay mang theo một chút.

Cho nên sau khi đến Hoàn Đảo, mặc dù thực lực của đệ tử Dược Vương cốc không phải là rất mạnh, nhưng lại không hề lo sợ như đệ tử phái khác. Đám người Khải Hoàn chỉ cần tìm một nơi hẻo lánh, vắng vẻ, bóp nát Kết Tâm Đan rồi rắc lên trên một loại cây cỏ Thất Sắc Lộc thường ăn, sau đó “bổ sung” thêm một chút mê dược lên trên. Công việc còn lại chỉ là ngồi chờ Thất Sắc Lộc mắc bẫy.

Quả nhiên chỉ trong ngày đầu tiên đã có tới tám con Thất Sắc Lộc dĩnh bẫy, ăn phải mê dược mà hôn mê bất tỉnh, trở thành con mồi của chúng đệ tử Dược Vương Cốc. Nếu như không phải nửa chừng xuất hiện tiếng rống

https://thuviensach.vn

lớn khiến cho toàn bộ Thất Sắc Lộc trên Hoàn Đảo hoảng sợ, không dám kiếm ăn nữa, đám người Khải Hoàn sợ rằng đã hoàn thành nhiệm vụ mà trở về Chiêm Bàn rồi.

“Bất quá ngày mai đám Thất Sắc Lộc hắn là đã khôi phục lại bình tĩnh, việc bắt thêm hai con nữa cũng không phải là chuyện quá khó khăn.”

Khải Hoàn lạc quan nghĩ. Đối với việc hoàn thành vòng thứ nhất tỉ thí, hiện tại hắn đang tràn ngập tin tưởng.

Khải Hoàn cũng không có lòng tham, hắn biết nếu như không phải trên người mình có Kết Tâm Đan, với thực lực của mình cùng bốn vị sư huynh đệ, sợ rằng ngay cả một con Thất Sắc Lộc cũng không bắt nổi. Cho nên Khải Hoàn cũng không nghĩ đến bắt thêm vài con Thất Sắc Lộc nhằm nâng cao thành tích, mà chỉ muốn nhanh chóng bắt đủ số lượng rồi sau đó tìm cách an toàn trở về Chiêm Bàn.

Nghĩ đến vấn đề làm sao có thể an toàn trở lại Chiêm Bàn, tâm tình vốn đang vui vẻ của Khải Hoàn lại hoàn toàn biến mất, lông mày không khỏi nhíu lại. Trong những lần tỉ thí trước, chuyện các môn phái đệ tử đánh nhau sống chết để cướp đoạt thành quả của đối phương cũng không ít. Mặc dù Khải Hoàn có thể lợi dụng linh đan và mê dược dễ dàng bắt được Thất Sắc Lộc, nhưng làm thế nào để ngăn ngừa đệ tử môn phái khác đến cướp đoạt lại là một vấn đề lớn. Khải Hoàn biết, lấy thực lực của năm người mà muốn bảo trụ Thất Sắc Lộc khỏi bị cướp đoạt là rất khó, dù sao đối với thực lực cũng không có cách nào để dụng mưu được.

Ngay khi Khải Hoàn đang chau mày ủ rũ suy nghĩ ngày mai làm sao trở lại Chiêm Bài thì trong lòng đột nhiên hơi động, thần sắc lập tức trở lên khẩn trương. Hắn đứng dậy dặn dò với mấy gã sư đệ bên cạnh mấy câu, sau đó hướng về bóng tối không xa trước mặt ôm quyền nói :

https://thuviensach.vn

- Xin hỏi là vị sư huynh môn phái nào đi qua nơi đây? Dược Vương Cốc Khải Hoàn xin có lời chào hỏi.

Nghe mấy lời nói này của Khải Hoàn, bốn gã đệ tử Dược Vương Cốc phía sau lập tức trở nên khẩn trương, âm thầm đề phòng.

Khải Hoàn vừa nói xong, trong bóng tối không xa có năm đạo thân ảnh chậm rãi bước ra, nhưng không hề trả lời, chỉ lẳng lặng bước tới phía trước mặt y.

Sau khi thấy rõ khuôn mặt của năm người, trong lòng Khải Hoàn không khỏi thở phào, nhất thời buông lỏng xuống, chắp tay cười nói :

- Nguyên lai là Từ sư huynh. Thật sự xảo hợp a, chúng ta lại gặp nhau ở nơi này. Không biết mấy vị sư huynh hôm nay thu hoạch thế nào?

Đám người vừa đi ra chính là Cửu Hoa Môn Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn, Phượng Thanh Thiên,Lữ Thanh Thượng và Vương Thanh Tuấn năm người.

Ba năm trước đây, khi sư phụ của Khải Hoàn trở lại Dược Vương Cốc, y đối với nhân phẩm của người đã bán cho mình nội đan của Bích Nhãn Vân Đề Thú là Từ Thanh Phàm rất tán thưởng, mà Khải Hoàn đối với mắt nhìn người của sư phụ lại rất tin tưởng. Hơn nữa, hắn cũng đã tiếp xúc qua với Từ Thanh Phàm, mặc dù thời gian rất ngắn, nhưng Khải Hoàn cũng hiểu được Từ Thanh Phàm không phải là loại người cướp đoạt thành quả của người khác. Vì vậy khi thấy người đến là đám người Từ Thanh Phàm, Khải Hoàn cũng đã hơi buông lỏng sự đề phòng.

Nghe Khải Hoàn nói, Từ Thanh Phàm không lập tức trả lời, ngược lại trên mặt lại hiện lên nụ cười có phần quái dị, trầm mặc một lúc sau mới nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy, thật sự là xảo hợp a. Không nghĩ tới lại có thể gặp mặt người quen ở chỗ này.

Nhìn nụ cười trên mặt của Từ Thanh Phàm, không hiểu sao Khải Hoàn lại trở nên căng thẳng, trong lòng liền có dự cảm không tốt, nhưng lại không biết nó từ đâu mà đến. Nhưng vì cẩn thận, Khải Hoàn nhìn đám sư đệ đằng sau lúc này đã hoàn toàn buông lỏng, lén làm một cái dấu hiệu, để cho bọn họ cẩn thận hơn một chút. Sau đó mới cười nói:

- Từ sư huynh, mấy vị buổi tối sao không ngồi tĩnh dưỡng, lại nhàn nhã đi dạo trên đảo vậy?

Từ Thanh Phàm lại cười, thản nhiên nói :

- Không có biện pháp a. Thu hoạch ban ngày quá ít, chỉ còn cách thừa dịp đêm tối tìm kiếm thêm một ít.

Nghe Từ Thanh Phàm nói vậy, Khải Hoàn không khỏi có chút sửng sốt, hắn mặc dù không biết cụ thể năng lực của đám người Từ Thanh Phàm như thế nào. Nhưng theo lý mà nói, đã là đệ tử của một trong Lục đại thánh địa, trải qua một ngày thời gian, thu hoạch như thế nào cũng sẽ không kém hơn mình mới đúng. Hơn nữa với kiến thức của bọn họ, chẳng lẽ không biết buổi tối Thất Sắc Lộc rất ít hành động, lúc này mà tìm bắt chúng chẳng phải là mất công hay sao? Thế nào lại còn muốn tìm bắt suốt đêm?

Mặc dù trong lòng có nghi hoặc, nhưng Khải Hoàn vẫn rộng rãi cất tiếng an ủi :

- Từ sư huynh không cần để ý, vẫn còn có hai ngày thời gian, lấy thực lực của năm vị sư huynh muốn bắt đủ số lượng Thất Sắc Lộc hắn là việc dễ dàng.

Từ Thanh Phàm nghe xong lại lắc đầu, nhẹ giọng nói :

https://thuviensach.vn

- Ngày thứ nhất bắt Thất Sắc Lộc là dễ dàng nhất. Càng về sau càng bị các môn phái khác bắt mất, số lượng càng ngày càng ít đi. Muốn hoàn thành nhiệm vụ dễ dàng vậy sao. nếu không, chúng ta sao lại tới tìm các ngươi hỗ trợ?

Nghe Từ Thanh Phàm nói muốn tìm mình hỗ trợ. Khải hoàn sửng sốt, chẳng lẽ Từ Thanh Phàm biết mình có Kết Tâm Đan? Vì bắt Thất Sắc Lộc bất lợi nên muốn mượn mình một ít? Nhưng ngẫm lại hắn cảm thấy không đúng, chuyện về Kết Tâm Đan ngoại trừ mình ra, đến cả bốn gã sư đệ còn không biết, Từ Thanh Phàm là người ngoài lại càng không thể biết được. Nhưng nếu đã như vậy, việc Từ Thanh Phàm muốn tìm mình hỗ trợ rút cuộc giải thích thế nào?

Thấy vẻ mặt nghi hoặc của Khải Hoàn, Từ Thanh Phàm hờ hững nói :

- Sự tình cấp bách, mấy người chúng ta nếu vòng tỉ thí thứ nhất còn không thông qua, khi trở lại sư môn nhất định các trưởng bối sẽ trách phạt. Cho nên, thỉnh mấy vị sư huynh Dược Vương Cốc mang số Thất Sắc Lộc đã bắt được đưa cho ta, như thế nào?

Ngữ khí của Từ Thanh Phàm mặc dù bình thản, thanh âm cũng êm ái, nhưng đối với đám người Khải Hoàn mà nói không khác nào sấm sét giữa trời quang. Nếu không có hiểu lầm thì ý của Từ Thanh Phàm chẳng phải là muốn cướp đoạt thành quả ngày hôm nay của bọn họ sao?

Nhất là Khải Hoàn, hiện tại lại càng kinh sợ, nguyên bổn toàn bộ ấn tượng tốt đối với Từ Thanh Phàm hiện tại toàn bộ biến mất, chẳng qua là lo ngại thực lực của đối phương hơn xa mình, nên mới cố nén tức giận mà cất tiếng trả lời, giọng nói vừa khách khí, lại có thêm phần lãnh đạm :

- Chỉ sợ đã làm cho Từ sư huynh thất vọng rồi. Măm người chúng ta công lực thấp kém, mặc dù cố gắng suốt một ngày, nhưng đến bấy giờ vẫn như cũ không có thu hoạch gì.

https://thuviensach.vn

- Ngươi nói như vậy, chính là không muốn trợ giúp ta ?

Từ Thanh Phàm nhàn nhạt cười nói :

- Nếu cầu xin không được, vậy chúng ta chỉ có thể ra tay cướp đoạt.

Từ Thanh Phàm vừa nói xong, bốn người Kim Thanh Hàn phía sau liền ngay lập tức ra tay công kích. Hồng quang của Hỏa pháp đầy trời, Kim mang chói mắt, tiếng sóng ầm ấm của Thủy pháp, còn có vô số phù chú long trời lở đất hướng về đám người Khải Hoàn công tới, dĩ nhiên không cho bọn họ cơ hội hoàn thủ.

Tiếng nổ do pháp thuật gây ra cùng với tiếng gầm đau đớn liên tiếp vang lên, Từ Thanh Phàm nở nụ cười tàn nhẫn, chậm rãi xoay người hướng một phía khác của Hoàn Đảo bước đi.

…….

Sau đuổi theo thần bí nhân được khoảng thời gian chừng hơn mười lần thở, Huyền Liên đột nhiên dừng lại, nhìn bóng lưng phía xa của y cất tiếng thở dài, sau đó xoay người bay ngược trở lại.

Trong khi truy tung, Huyền Liên phát hiện tốc độ của thần bí nhân không hề dưới mình, nếu muốn đuổi kịp y không biết mất thời gian bao lâu. Lại lo lắng mục đích của hắn là muốn dẫn dụ mình đi, có ý đồ gây bất lợi cho đám đệ tử Dược Vương Cốc, cho nên sau khi biết trong thời gian ngắn không thể đuổi kịp thần bí nhân, Huyền Liên quyết định đình chỉ truy tung, quay trở lại chỗ của Khải Hoàn.

Nhưng không nghĩ đến khi trở lại cách nơi nơi đệ tử Dược Vương Cốc dừng chân khoảng mười trượng, trên trời đột nhiên xuất hiện một đạo ngũ sắc quang mang, đồng thời cách ba trượng quanh người Huyền Liên năm phiến kim, hồng, lam, thanh, hoàng phù chú xuất hiện, theo một quỹ tích kỳ dị châm rãi xoay tròn, kết thành một cái kết giới vây Huyền Liên vào giữa.

https://thuviensach.vn

Kết giới xuất hiện, Huyền Liên liền phát hiện mình không thể nào tùy ý di động, mỗi trượng phi hành tiêu hao linh khí nhiều gấp mấy lần bình thường, tốc độ cũng chậm hơn cả chục lần.

- "Ngũ Hành Giam Cầm Trận".

Huyền Liên nhìn năm đạo phù chú đang chầm chậm xoay quanh thân thể, trầm giọng nói.

Đến lúc này, Huyền Liên khẳng định, chắc chắn có người không muốn mình quay lại, mà sự xuất hiện thần bí nhân mục đích chính là dẫn dụ mình rời đi. Bọn họ làm như vậy, chẳng lẽ là muốn gây bất lợi cho đệ tử Dược Vương Cốc?

Nghĩ tới đây, Huyền Liên liền trở lên khẩn trương, xuất toàn lực công kích "Ngũ Hành Giam Trận" đang bao vây quanh người. Huyền Liên là cao thủ Kết Đan kỳ, lúc này lại toàn lực công kích liền khiến cho người ta sợ hãi, nhưng muốn phá vỡ trận pháp cũng mất một nén hương thời gian.

Phá trận xong, Huyền Liên không chút trì hoãn, cũng không tìm kiếm người xuất thủ ngăn cản mình, mà toàn lực bay nhanh về chỗ đệ tử Dược Vương Cốc.

Khi Huyền Liên bay về vị trí ban đầu, chứng kiến tình cảnh hiện tại liền không khỏi kinh hãi. Toàn bộ năm người đệ tử Dược Vương Cốc lúc này đều nằm trên mặt đất, trên người vết thương vô số, mặt đấy xung quanh bị tàn phá nặng nề, hiển nhiên là do bị đạo pháp uy lực cường đại oanh kích.

Chứng kiến loại này cảnh tượng, Huyền Liên bất chấp bại lộ tung tích, lắc mình bay đến bên người năm đệ tử Dược Vương Cốc, bắt đầu cẩn thận kiểm tra tình trạng của họ. Kiểm tra xong xuôi, trong lòng không khỏi trầm xuống.

https://thuviensach.vn

Năm đệ tử, bốn người đã tử vong, chỉ còn lại Khải Hoàn là còn sống, nhưng cũng đã lâm vào hôn mê, tình trạng cửu tử nhất sinh.

Huyền Liên khẩn trương nâng Khải Hoàn dậy, mở miệng hắn ra, nhét vào mấy hoàn linh đan cứu mạng của Khổ Tu Cốc, sau đó lập tức khởi động chân khí truyền vào cơ thể hắn.

Dưới tác dụng của đan dược cùng linh khí, sắc mặt xám xịt của Khải Hoàn dần dần hồng lại, tâm mạch đang loạn cũng dần trở nên ổn định. Hai mắt hơi rung, rốt cuộc cũng thoát khỏi hôn mê, tỉnh lại.

Thấy trước mặt mình là một tu sĩ của Khổ Tu Cốc , ánh mắt hoảng loạn của Khải Hoàn dần dần ổn định lại, thì thào nói:

- Cửu..Cửu Hoa Môn..Từ Thanh…Thanh Phàm…

Nói xong mấy chữ, Khải Hoàn dường như đã hoàn toàn tiêu hao hết sức lực, một lần nữa lâm vào hôn mê.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 20: Ngày Thứ Hai (1)

Ban đêm ở Nam Hoang tối đen không chút ánh sáng, mưa phùn lạnh giá, cũng giống như tâm trạng lúc này của Huyền Liên.

Chứng kiến Khải Hoàn một lần nữa chìm vào hôn mê, Huyền Liên cả kinh, vội vàng đưa linh khí vào trong cơ thể hắn dò xét. Một lúc sau Huyền Liên thầm thở phào một hơi, Khải Hoàn là do bị thương quá nặng, thoát lực mà lâm vào hôn mê, cũng không có nguy hiểm đến tính mạng.

Cửu Hoa Môn Từ Thanh Phàm, Huyền Liên đương nhiên không thể không biết cái tên này. Ba năm trước, Huyền Tu phát ra lệnh tiễn triệu tập cao cấp nhất mang theo tin tức "Cửu Ma Châu" tái hiện nhân gian về Khổ Tu Cốc. Mọi người nhận được tin, trong lòng liền kinh hãi, dưới sự dẫn đầu của Huyền Ma Đạt liền chóng nhanh đi tới Nam hoang, thuận lợi diệt trừ chủ nhân của Ma Châu khi thực lực chưa còn chưa đại thành, đồng thời phong ấn nó.

Đó là lần đầu tiên Huyền Liên gặp Từ Thanh Phàm. Trong sự kiện đó, Từ Thanh Phàm xuất lực rất lớn, công lao không hề nhỏ. Không chỉ trợ giúp hai người Huyền Tu, Bảo Uy tranh thủ thời gian, giúp Khổ Tu Cốc tu sĩ có thể đến nơi kịp thời. Tại thời điểm cuối cùng hắn còn tự tay giết chết chủ nhân của Ma Châu.

Biểu hiện dứt khoát của Từ Thanh Phàm khi biết chủ nhân của Ma Châu chính là vị đường huynh đã thất lạc của mình cùng với vẻ kiên nghị khi quyết định thu nhận Đình Nhi, mặc dù cô bé đã bị Ma Châu cải tạo.

https://thuviensach.vn

Tính cách đó khiến cho Huyền Liên có ấn tượng rất tốt đối với Từ Thanh Phàm. Mà trong lần Tân nhân tỉ thí này, Từ Thanh Phàm lại là người dẫn đầu trong đám đệ tử Cửu Hoa Môn, Huyền Liên cũng thấy được, ba năm không gặp thực lực của người này có sự tiến bộ rất lớn.

Bởi vì có phần hiểu rõ về con người của Từ Thanh Phàm, nên lúc này Huyền Liên đối với lời nói trước khi hôn mê của Khải Hoàn có chút khó hiểu. Dựa theo tình thế, ý của Khải Hoàn là nói người đã đả thương hắn chính là đám người Từ Thanh Phàm. Nhưng theo cách nhìn của Huyền Liên, Từ Thanh Phàm nếu không tới lúc bất đắc dĩ sẽ tuyệt đối không đi cướp đoạt thành quả của người khác. Cho dù có cướp, cũng sẽ không tổn thương đến nhân mạng.

Nhưng nếu Khải Hoàn không có ý đó, vậy hắn muốn nói gì?

- Chẳng lẽ ý hắn muốn nói đám người Từ Thanh Phàm đang gặp nguy hiểm?

Nghĩ đến khả năng này, Huyền Liên nhất thời trở nên khẩn trương. Lập tức chuẩn bị thông tri cho tu sĩ đang bảo vệ đệ tử Cửu Hoa Môn phải cẩn thận đề phòng.

Nhưng Huyền Liên chưa kịp phát ra truyền tin phù, thì đột nhiên cảm giác được cái gì đó, trong lòng hơi động, nhìn về phía nam của Hoàn Đảo, từ chỗ đó đang truyền tới một trận linh khí ba động kỳ lạ.

Luồng linh khí ba động này chính là tín hiệu triệu tập đồng môn của Khổ Tu Cốc tu sĩ, chỉ cần là tu sĩ Khổ Tu Cốc nếu không phải đang chấp hành nhiệm vụ, cảm nhận được luồng linh khí ba động này phải lập tức tới hội họp.

Hơi do dự một chút, sau cùng Huyền Liên vẫn quyết định mang theo Khải Hoàn đang hôn mê bay về vị trí phát ra linh khí ba động.

https://thuviensach.vn

Khi đến nơi, chứng kiến tình cảnh tại đó, Huyền Liên không khỏi thất kinh.

Tại vị trí phát ra linh khí ba động. Lúc này đã có gần hai mươi tu sĩ Khổ Tu Cốc ở đó, tất cả mọi người nhíu chặt lông mày, sắc mặt giận dữ pha lẫn nghi hoặc. Huyền Liên chính là người đến sau cùng.

Lần Tân nhân tỉ thí này có tổng cộng ba mươi sáu môn phái tham gia, tất cả đều là đại phái bài danh phía đầu tại tu tiên giới, đồng thời tu sĩ Khổ Tu Cốc đến Hoàn Đảo cũng có ba mươi sáu người, tất cả đều có thực lực Kim Đan kỳ. Mỗi người đều được an bài bảo vệ đệ tử của một môn phái.

Nhưng sau ngày đầu tiên, có hai mươi mốt môn phái vì thất bại không bắt được Thất Sắc Lộc mà mất tư cách tiếp tục tham gia tỉ thí, đã quay trở lại Chiêm Bàn. Mười vị tu sĩ cũng theo bọn họ trở về báo cáo tình hình ngày tỉ đấu thứ nhất với chưởng môn và trưởng lão các phái.

Mười một tu sĩ còn lại tiếp tụ ở lại Hoàn Đảo, phòng ngừa có sự cố ngoài ý muốn phát sinh.

Trừ những tu sĩ đó ra thì mười năm tu sĩ vẫn tiếp tục bảo vệ đệ tử của mười năm phái đang tham gia tỉ thí.

Như vậy, trên Hoàn Đảo hiện tại có tổng cộng hai mươi sáu tu sĩ Khổ Tu Cốc, mà tại đây đã tụ tập tới mười bảy người, thêm cả Huyền Liên vừa tới là mười tám. Như vậy chỉ còn lại tám người đang bảo vệ đệ tử các môn phía, còn bảy người khác vì nguyên nhân nào đó mà không tiếp tục nhiệm vụ mà lại tụ tập ở nơi này.

- Chẳng lẽ……

Huyền Liên đột nhiên nghĩ đến một khả năng, vội vàng nhìn qua một tất cả mọi người, quả nhiên, tại đây có sáu vị tu sĩ khác đều giống với

https://thuviensach.vn

Huyền Liên, trên tay mỗi người đêu mang theo một vị đệ tử đang bị trọng thương.

Một tu sĩ nhìn Khải Hoàn trên tay Huyền Liên cười khổ nói :

- Huyền Liên đạo hữu, đệ tử của Dược Vương Cốc cũng bị người khác tập kích sao?

- Huyền Hàn đạo hữu, chẵng lẽ Thiên Linh Môn cũng bị tập kích ?

Nghe thấy vậy, Huyền Liên vội hỏi.

Huyền Hàn bất đắc dĩ gật đầu, cúi nhìn người đệ tử trọng thương trước ngực mình, khổ sở nói:

- Đúng vậy, lão hủ sơ xuất, trúng kế "điệu hổ li sơn" của kẻ gian, khi ta trở lại thì đệ tử Thiên Linh Môn đã chết mất bốn người, chỉ còn người này may mắn còn sống, tuy nhiên vẫn bị thương nặng. Không chỉ có ta, Huyền Hoàng, Huyền Sanh tổng cộng có năm vị đạo hữu tình trạng cũng giống vậy.

Nghe Huyền Hàn nói, Huyền Liên trong lòng thất kinh, vội hướng năm vị tu sĩ đang nâng đệ tử trọng thương của môn phái khác nhìn lại. Năm người gặp ánh mắt nghi vấn của Huyền Liên, cũng chỉ biết gật đầu cười khổ.

Bẩy vị tu sĩ đem sự việc mình trải qua kể lại một lượt, không ngờ cả bẩy người đều giống nhau như đúc, đầu tiên đều bị một thần bí nhân người đầy tà khí hấp dẫn rời đi, khi phát hiện không đúng muốn quay trở lại liền gặp phải trận pháp ngăn cản.

Khi bọn họ phá trận trở về thì đệ tử các phái đều bị chết bốn người, một trọng thương. Quan trọng hơn, tất cả đệ tử bị trọng thương sau khi tỉnh lại đều nói là do Từ Thanh Phàm tập kích.

https://thuviensach.vn

Hiện tại, những môn phái chưa bị tập kích chỉ còn lại Lục Đại Thánh Địa, Bát Hoang Điện, Lục Hợp Môn tám môn phái, những tu sĩ chưa tới chính là đang bảo vệ bọn họ.

- Đây rõ ràng là muốn vu oan cho Cửu Hoa Môn.

Huyền Linh nghe xong bẩy vị tu sĩ liền nói, sắc mặt lạnh như băng.

Môn phái do Huyền Linh phụ trách đã thất bại nên trở lại Chiêm Bàn, còn hắn ở lại Hoàn Đảo chính là phòng ngừa sự cố phát sinh. Mới vừa rồi, trong lúc đả tọa thì phát hiện có người triệu tập, liền đi tới, không nghĩ rằng sau khi tới nơi lại xảy ra chuyện lớn như vậy.

Huyền Liên cũng gật đầu nói:

- Tính cách và nhân phẩm của Từ Thanh Phàm chúng ta đều hiểu rõ. Ta không tin chỉ có ngắn ngủi ba năm thời gian, hắn có thể trở thành loại người vì đạt được mục đích mà bất chấp thủ đoạn.

Huyền Hàn cũng gật đầu nói:

- Hơn nữa Trước khi sự việc xảy ra, chúng ta đều bị người lạ dẫn dụ đi, không ai tận mắt chứng kiến quá trình phát sinh sự việc, khả năng họ muốn vu oan giá họa là rất lớn.

Nhưng Huyền Linh lại cười lạnh nói:

- Mặc kệ chân tướng sự việc này là như thế nào, lần này Cửu Hoa Môn đều không thoát khỏi bị hoài nghi, tất cả đệ tử đều nói do Cửu Hoa Môn làm. Cho dù sự thật không phải như vậy nhưng ai có thể chứng minh? Sợ rằng lần này Cửu Hoa Môn sẽ phải gặp nạn lớn. Mà Khổ Tu Cốc chúng ta cũng không tránh khỏi liên quan, nhiệm vụ của chúng ta là bảo vệ sự an toàn của đệ tử các phái. Nhưng hiện tại, đã chết đi hai mươi tám đệ tử, bị

https://thuviensach.vn

trọng thương bảy người, chúng ta ăn nói thế nào với chưởng môn các phái, như thế nào có thể cấp cho bọn họ một cái công đạo đây?

Nghe xong lời nói của Huyền Linh, mặc dù biết cách nói chuyện của người này luôn như vậy, nhưng sắc mặt của Huyền Liên, Huyền Hàn bảy người không khỏi trở lên khó coi.

Trong lúc nhất thời, tu sĩ Khổ Tu Cốc đều trầm mặc không nói.

Huyền Tiên tại nam hoang đã từng gặp qua Từ Thanh Phàm, lần này hắn cũng tham gia nhiệm vụ tại Hoàn Đảo, môn phái do Huyền Tiên phụ trách đã thất bại, trở lại chiêm đài, nhưng Huyền Tiên vẫn ở lại Hoàn Đảo. Trong khi đám người Huyền Linh nói chuyện, Huyền Tiên chỉ im lặng lắng nghe, hiện tại đột nhiên mở miệng nói:

- Rốt cuộc có phải do Cửu Hoa Môn làm hay không, chúng ta cần phải tìm Huyền Tu đạo hữu để xác định lại.

Huyền Tu chính là tu sĩ Khổ Tu Cốc mà Từ Thanh Phàm quen thuộc nhất, lúc này lại phụ trách bảo vệ môn hạ Cửu Hoa Môn. Đám người Từ Thanh Phàm có tập kích đệ tử môn phái khác hay không, Huyền Tu phải là người rõ ràng nhất.

Nghe Huyền Tiên nói, ánh mắt các tu sĩ khác nhất thời sáng rỡ, nhưng lại nhanh chóng ảm đạm xuống. Mặc dù lúc này còn chưa gặp Huyền Tu nhưng ai cũng có thể cơ hồ đoán được kết quả. Đã có người muốn giá họa cho Cửu Hoa Môn, vậy Huyền tu chỉ sợ cũng như bọn họ bị người khác dụ đi.

Chứng kiến sắc mặt của các tu sĩ, Huyền tiên khẽ thở dài nói tiếp :

- Tình huống hiện tại khẩn cấp, chúng ta không có thời gian ngồi suy đoán. Huyền Linh đạo hữu, Huyền Hải đạo hữu, Huyền Ảm đạo hữu, tam vị cùng Huyền Liên bẩy vị khác lập tức mang các đệ tử bị thương trở lại

https://thuviensach.vn

Chiêm Bàn cứu chữa, thuận tiện đem sự việc phát sinh báo cáo với chưởng môn các phái. Cũng thỉnh ý kiến các vị đó xem có nên tiếp tục tiến hành tỉ thí nữa hay không?

Nói tới đây, Huyền Tiên bất giác cười khổ, rồi tiếp tục nói :

- Theo lý thuyết, cả Hoàn Đảo đã bị thi triển Kính Tượng Thuật, sự tình nơi này hẳn là bọn họ đã biết một hai. Nhưng hiện tại vẫn không có người đến tìm chúng ta, nếu ta đoán không sai, trên Chiêm Bàn chắc hẳn cũng đã phát sinh biến cố.

Nghe Huyền Tiên nói, sắc mặt đám người Huyền Linh không khỏi trầm xuống, nhưng vẫn gật đầu đồng ý.

Tiếp theo Huyền Tiên lại hướng những người khác nói:

- Ta sẽ đi tìm Huyền Tu đạo hữu nói chuyện, thỉnh mười năm vị đạo hữu còn lại truy tìm tung tích của thần bí nhân, thuận tiện thông tri các đạo hữu vẫn đang bảo vệ đệ tử các phái khác phải cẩn thận đề phòng. Không thể tiếp tục trúng kế của đối phương được.

Huyền Tiên mặc dù tuổi nhỏ nhất, nhưng tu vi cao cường, làm việc chu đáo, cho nên tại Khổ Tu Cốc danh vọng rất cao, lúc này liền trở thành người lãnh đạo tại đây.

Huyền Linh lại đột nhiên hỏi :

- Huyền Tiên đạo hữu, ý của ngươi là vẫn tiếp tục tiến hành tỉ thí?

Huyền Tiên chỉ biết cười khổ trả lời :

- Từ khi tu tiên giới xuất hiện tới nay, cứ cách một giáp sẽ tổ chức một lần Tân nhân tỉ thí, cho tới hiện tại chưa từng gián đoạn. Hiện tại mặc dù

https://thuviensach.vn

xuất hiện sự việc ngoài ý muốn, nhưng chúng ta không có quyền tự tiện hủy bỏ, tất cả nên chờ ý kiến của các vị chưởng môn tại Chiêm Bàn.

Nghe Huyền Tiên nói vậy, các tu sĩ khác đều yên lặng gật đầu, không nói thêm gì, theo lời nói của Huyền Tiên mà hành động.

Nhìn các tu sĩ khác hóa thành từng đạo ánh sàng tỏa ra khắp nơi, Huyền Tiên thở dài một hơi, cũng ngự vân hướng phía đông nam Hoàn Đảo bay đi, đó là nơi dừng chân của Huyền Tu và đệ tử Cửu Hoa Môn.

Âm mưu, hoài nghi, tranh đấu, giữa một loạt các sự kiện phức tạp đó, buổi tối ngày thứ nhất tại Hoàn Đảo bất giác đã trôi đi.

Tảng sáng, mưa đã tạnh, trời không một đám mây đen, tất cả dường như đã theo cơn mưa tối qua rơi xuống hết mặt đất. Bầu trời quang đãng, mặt trời rực rỡ, cả Hoàn Đảo như bừng sáng, cùng với vẻ âm u tối hôm qua là hai thế giới hoàn toàn khác biệt.

Dưới một ánh nắng ấm áp của mặt trời, Kim Thanh Hàn, Phượng Thanh Thiên, Lữ Thanh Thượng ba người kết thúc một đêm đả tọa, chậm rãi mở hai mắt, thần sắc rạng rỡ. Hiển nhiên trải qua một đêm tu dưỡng, mọi người đã khôi phục về trạng thái tốt nhất.

Thấy Từ Thanh Phàm cùng Vương Thanh Tuấn vẫn đang hộ pháp cho cả ba người, trong mắt Lữ Thanh Thượng hiện lên một tia cảm kích, vừa cười vừa nói :

- Khổ cực cho hai vị sư đệ rồi. Tối nay sẽ đến phiên ta trực đêm a.

Nghe Lữ Thanh Thượng nói, Từ Thanh Phàm mỉm cười:

- Sợ rằng trước buổi tối nay chúng ta đã hoàn thành nhiệm vụ rồi. Ngay hôm qua đã bắt được bẩy con Thất Sắc Lộc. Còn lại ba con, chẳng lẽ

https://thuviensach.vn

ngày hôm nay lại không bắt được sao? Lữ sư huynh, lời ngươi nói nghe có vẻ trượng nghĩa, kì thực là muốn lười biếng a.

Lữ Thanh Thượng nghe Từ Thanh Phàm nói vậy liền bật cười ha hả, nói tiếp:

- Hy vọng hôm nay tiếng rống lớn nọ sẽ không xuất hiện nữa.

Từ Thanh Phàm định trả lời, thì Phượng Thanh Thiên lại thàn nhiên nói:

- Chúng ta nên nhanh chóng hành động, hoàn thành nhiệm vụ, sớm trở lại Chiêm Bàn phục mệnh đi thôi.

Nghe lời nói của Phượng Thanh Thiên, đám người Từ Thanh Phàm chỉ biết nhìn nhau cười khổ, cũng không nói gì nữa, thu thập một chút xong liền hướng về một phương của Hoàn Đảo bay đi. Địa phương nơi mấy người dừng chân tối hôm, Thất Sắc Lộc đã sớm bị bọn họ bắt hết rồi.

Trong lúc đám người Từ Thanh Phàm đối với việc hoàn thành vòng thứ nhất của cuộc tỉ thí tràn đầy tự tin, thì trên đầu bọn họ hai tu sĩ Khổ Tu Cốc lại ngày càng lo lắng.

- Nói như vậy, Huyền Tu đạo hữu căn bản cũng không biết hành tung tối hôm qua của đệ tử Cửu Hoa Môn?

Huyền Tiên mặc dù đoán trước tình huống này có thể xảy ra, nhưng hiện tại cũng không khỏi có chút thất vọng.

Huyền Tu cười khổ nói :

- Đúng vậy, ngày hôm qua, ta đột nhiên phát hiện có một người tung tích khả nghi liền đuổi theo, lại không nghĩ rằng phải cùng với hắn kích đấu suất cả đêm. Người đó thực lực rất mạnh, ta không tài nào thoát thân được.

https://thuviensach.vn

Huyền Tiên chậm rãi thở dài nói:

- Như vậy, không có ai có thể chứng minh sự trong sạch của Cửu Hoa Môn, sợ rằng lần này Cửu Hoa Môn sẽ bị các phái khác vây công a.

Huyền tu cũng theo đó thở dài, hai người lẳng lặng ngự giữa không trung, nhìn đám người Từ Thanh Phàm ở dưới, nhất thời không biết nói gì.

Thân thể Huyền Tiên đột nhiên chấn động, trong mắt thoáng hiện ra một tia ảo não, sắc mặt lo lắng, hướng Huyền Tu nói:

- Bây giờ ta sẽ đi tìm nhóm Huyền Linh đạo hữu, Huyền Tu đạo hữu phải nhớ, mặc kệ sự tình hôm qua như thế nào, đám người Từ Thanh Phàm chính là điểm mấu chốt. Thỉnh đạo hữu tận lực bảo vệ, tuyệt đối không để sự việc ngoài ý muốn phát sinh thêm lần nữa.

Vừa nói, Huyền Tiên vừa ngự vân bay về khu rừng giữa Hoàn Đảo, nơi đặt Truyền Tống Trận trở lại Chiêm Bàn.

Thấy biểu hiện lo lắng của Huyền Tiên, Huyền Tu trong lòng kì quái, truyền thanh hỏi:

- Huyền Tiên đạo hữu đã nghĩ được ra điều gì sao?

- Ta đã tính sai,trên Hoàn Đảo xuất hiện biến cố lớn như vậy, nhưng lại không có người nào đến, sợ rằng nguyên nhân không chỉ do “Kính Tượng Thuật” mất đi hiệu lực, có lẽ Truyền Tống Trận trên đảo cũng đã bị phá hủy. Ta chỉ hi vọng, xung quanh Truyền Tống Trận không có mai phục, nếu không Huyền Linh mấy vị đạo hữu ắt sẽ lâm nguy.

Lời nói vừa dứt, thân ảnh Huyên Tiên đã biến mất khỏi tầm nhìn của Huyền Tu.

https://thuviensach.vn

Nghe được lời nói của Huyền Tiên, Huyền Tu mặc dù cũng rất lo lắng. Nhưng lại nhìn đám người Từ Thanh Phàm đã dần đi xa, hắn liền thở dài một tiếng, âm thầm đuổi theo.

Cùng lúc Huyền Tiên phát hiện sự viện không ổn, đám người Huyền Linh đã mang theo các đệ tử bị thương đến rừng cây giữa Hoàn Đảo.

Chứng kiến Truyền Tống Trận trước mặt đã hoàn toàn bị phá hỏng, chúng tu sĩ không khỏi lộ ra vẻ bối rối.

Kiến tạo Truyền Tống Trận là một việc cực kỳ phiền toái, không chỉ cần lượng lớn cao giai linh thạch cùng với rất nhiều tài liệu hi hữu, còn phải có mấy người am hiểu về trận pháp, mất thêm vài ngày mới có thể bố trì thành công. Mà nhìn mức độ bị tàn phá của Truyền Tống Trận trước mặt, muốn sửa chữa nó, sợ rằng so với kiến tạo một cái mới còn khó khăn hơn.

Còn chưa nói tới hiện tại ở đây không có ai am hiểu về trận pháp, cho dù có thì chúng tu sĩ nhất thời cũng không biết tìm đâu ra lượng lớn linh thạch cùng với những tài liệu hi hữu trên? Cho dù có đủ tài liệu cùng có người am hiểu về trận pháp tại đây thì mọi người cũng không có dư dả thời gian vài ngày để bày trận.

- Xem ra việc này sớm đã có dự mưu.

Nhìn Truyền Tống Trận đã phá hư một lúc, Huyền Linh mới chậm rãi nói.

Huyền Hàn liền hỏi :

- Chúng ta làm gì bây giờ?

Huyền Linh thở dài nói :

https://thuviensach.vn

- Chúng ta quay trở lại tìm Huyền Tiên đạo hữu để thương lượng đối sách. Xem ra tình huống còn nghiêm trọng hơn so với lúc mới đầu chúng ta tưởng tượng.

Các tu sĩ khác nghe Huyền Linh nói đều sắc mặt nghiêm trọng, gật đầu đồng ý.

Nhưng ngay lúc mọi người chuẩn bị bay ra khỏi rừng cây, linh khí trong rừng đột nhiên ba động theo một quy luật cực kỳ kỳ lạ. Linh khí ba động cực mạnh, cho dù mọi người đều có tu vi Kết Đan kỳ, lúc này cũng không khỏi biến sắc.

Trong luồng linh khí ba động, cảnh sắc mơ hồ vặn vẹo, sau đó biến đổi, Vốn trước là cây cối dày đặc, cỏ xanh rậm rạp, hiện tại lại biến thành cảnh biển rộng sóng dữ, chúng tu sĩ thì đang đứng trên không trung cách mặt biển tầm một trượng.

- "Thất Cảnh Huyễn Sát Trận"

Chứng kiến biến hóa quỷ dị trước mặt. Đối với trận pháp có một chút lý giải, Huyền Liên trầm giọng nói, thanh âm lộ ra vẻ cẩn thận đề phòng.

"Thất Cảnh Huyễn Sát Trận" là một trong những trận pháp công kích cường đại nhất tại tu tiên giới. Trận pháp này có tổng cộng bảy loại biến hóa, mỗi một loại biến hóa là một huyễn cảnh. Phàm có tu sĩ bị hãm trong trận, thần thức sẽ bi áp chế đến mức thấp nhất, lại bị trận pháp tạo ra huyễn cảnh mê hoặc, cảnh sắc hư hư thực thực, khiến cho người ta khó lòng phòng bị.

Tỉ như nói đến cảnh biển rộng trước mặt chúng tu sĩ Khổ Tu Cốc. Mỗi một đạo cuồng lang đều có thế là huyễn cảnh nhưng cũng có thể là những công kích chân thật, khiến cho mọi người không thể không đề phòng.

Nhưng tại tu tiên giới còn có một thuyết pháp nói :

https://thuviensach.vn

- “Thất Cảnh Huyễn Sát Trận” tuy là công kích trận pháp, nhưng cũng là loại vây khốn trận pháp. Vì nếu có người bị hãm trong trận, chỉ cần người này không di động, trận pháp cũng sẽ không chủ động công kích hắn.

Cảnh biển rộng sóng dữ trước mặt Huyền Liên chính là một trong bẩy loại biến hóa của “Thất cảnh huyễn sát trận” cũng là biến hóa có uy lực thấp nhất. Nhưng nhìn cảnh sắch trước mặt sống động như thật, hiển nhiên sau lưng có cao thủ đang điều khiển trận pháp, hơn nữa còn có trận bàn hỗ trợ.

- Chúng ta đã bị tính kế.

Nhìn huyễn cãnh trước mặt, trong mắt Huyền Linh chợt lóe tinh quang, căm hận nói.

- Hiện tại chúng ta nên làm sao ?

Huyền Liên hỏi.

Huyền Hàn chỉ lắc đầu nói :

- Nếu chỉ có mười người chúng ta, muốn phá trận thì có thể được. Nhưng hiện tại còn có bẩy vị đệ tự đang mang trọng thương, không thể tự bảo vệ mình. Nếu chúng ta ra tay phá trận khiến cho trận pháp phản kích, sợ rằng khó có khả năng bảo vệ bọn họ.

- Vậy phải làm thế nào ?

Huyền Ảnh nhìn huyễn cảnh trước mặt cau mày hỏi.

- Chờ.

Huyền Linh trầm ngâm một chút liền quả quyết nói :

https://thuviensach.vn

- Khi khởi động "Thất cảnh huyễn sát trận" linh khí ba động mặc dù không rõ ràng, nhưng vẫn không thể giấu được Kết Đan kỳ tu sĩ. Ta nghĩ mấy vị đạo hữu khác sẽ cảm nhận được linh khí ba động bất thường sẽ rất nhanh tới đây. Chờ bọn họ tới nơi, từ bên ngoài phá trận tự nhiên không khó.

Nghe Huyền Linh nói vậy, chín vị tu sĩ Khổ Tu Cốc còn lại lộ vẻ bất đắc dĩ, nhưng vẫn gật đầu đồng ý.

- Chỉ có thể như thế, hy vọng đối phương không có thêm hậu chiêu.

Ánh mắt lạnh lùng của Huyền Ánh lóe sáng, thấp giọng nói.

…….

Cùng thời gian khi năm người Từ Thanh Phàm bắt đầu hành động, bên kia Hoàn Đảo, năm đệ tử Lục Hợp Môn cũng bắt đầu kết thúc thời gian đả tọa.

Mà trong năm người, vị thanh niên vẫn luôn luôn nhắm mắt chặt hai mắt sau khi tỉnh lại, sắc mặt đột nhiên trở lên ngưng trọng, nhẹ phát ra một tiếng nghi hoặc.

Đặng Thiên Nhai nhìn thấy sắc mặt của người thanh niên, liền trở lên nghiêm túc, bèn hỏi :

- Khâu sư đệ, ngươi phát hiện được điều gì sao? Sắc mặt sao lại ngưng trọng như vậy?

- Hôm qua trước khi đả tọa, ta rõ ràng cảm giác được trên đảo có đệ tử mười năm môn phái đang hành động. Nhưng vừa rồi ta lại phát hiện trừ bỏ chúng ta, Bát Hoang Điện, Lục Đại Thánh Địa ra, đệ tử của bảy môn phái khác hoàn toàn biến mất.

https://thuviensach.vn

Nghe vị Khâu sư đệ nói, Đặng Thiên Nhai trong lòng không khỏi có chút nghi hoặc, có thể qua ngày thứ nhất mà không bị loại, những đệ tử đó không ai không phải là tinh anh, khó có khả năng trong khoảng thời gian ngắn toàn bộ đều bị loại. Nhưng bọn họ lại càng không thể hoàn thành nhiệm vụ trước Lục Đại Thánh Địa, Bát Hoang Điện cùng Lục Hợp Môn, như vậy toàn bộ bọn họ lại đột nhiên biến mất, việc này phi thường khả nghi.

- Có phát hiện manh mối cụ thể nào không ?

Đặng Thiên Nhai hỏi.

- Không có, một điểm manh mối cũng không có phát hiện. Nhưng ta lại luôn có một dự cảm không tốt, dường như chúng ta đang lâm vào nguy cơ nào đó.

Vị Khâu sư đệ sắc mặt càng thêm ngưng trọng, chậm rãi nói.

Nếu như là người nào khác mà ở trước mặt Đặng Thiên Nhai nói hắn có dự cảm này nọ dự cảm nọ, chắc chắn Đặng Thiên Nhai sẽ rất nhanh chóng xuất đạo pháp phang cho kẻ đấy một trận, tránh cho lỗ tai phải chịu khổ. Nhưng đối với cảm giác của vị Khâu sư đệ này, Đặng Thiên Nhai tuyệt đối không dám coi thường, vì hắn đã chứng kiến vô số lần sự chính xác của nó.

Trầm ngâm một lát, Đặng Thiên Nhai đột nhiên hỏi:

- Đám người Cửu Hoa Môn hiện tại đang ở chỗ nào?

- Mặt đông của Hoàn Đảo, bọn họ đang bắt con Thất Sắc Lộc thứ tám.

Vị Khâu sư đệ không chút do dự trả lời, tựa hồ đối với tình thế trên Hoàn Đảo cực kỳ rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Nghe xong, Đặng Thiên Nhai mỉm cười, âm trầm nói :

- Vậy sao? Đã bắt được tám con Thất Sắc Lộc rồi ah? Nói như vậy thì con mồi cũng đã béo tốt rồi, không cần phải chờ thêm nữa.

Nói xong nhưng lời này, Đặng Thiên Nhai trầm giọng tiếp tục nói:

- Đoạt tám con Thất Sắc Lộc của bọn họ, mà chúng ta hiện tại có thêm sáu con, tổng cộng là mười bốn, như vậy đã là hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ. Ngươi đã cảm thấy có tình huống không ổn, vậy cũng nên nhanh chóng ra tay đoạt lấy Thất Sắc Lộc, rồi trở lại Chiêm Bàn thôi.

- Hảo.

Vị Khâu sư đệ mỉm cười nói.

…….

Tại phía nam của Hoàn Đảo, Hoang Tà đang từ từ hướng phía đông đi tới, cách phía sau hắn ba trượng là bốn gã đệ tử Bát Hoang Điện đang chậm rãi đi theo.

Đi một hồi lâu sau, một người trong đó bước nhanh đên bên người Hoang Tà dè dặt hỏi :

- Hoang Tà sư huynh, chúng ta đã tìm khắp phía nam một lần, nhưng không phát hiện được đệ tử của môn phái khác. Hay là chúng ta nên…

Hoang Tà lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái, khiến hắn sợ hãi lập tức nuốt ngược lại mấy lời phía sau vào bụng.

- Phía nam không được, vậy tìm phía đông, cuối cùng nhất định sẽ tìm được.

https://thuviensach.vn

Nói xong, Hoang Tà cũng không thèm để ý đến gã sư đệ hiện tại đã xuất mồ hôi lạnh đầy người, mà chậm rãi đi về phía đông của Hoàn Đảo. Tốc độ nhìn dường như rất chậm rãi, nhưng trong nháy mắt thân ảnh của hắn đã hóa thành một điểm đen nhàn nhạt ở phía xa.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 21: Ngày Thứ Hai (2-3)

Ngày thứ hai trên Hoàn Đảo, sau cơn mưa là những tia nắng ấm áp. Dưới mặt đất, những giọt nước phản chiếu lại ánh sáng, làm cho trời đất sáng rực rỡ, báo hiệu một ngày yên bình kế tiếp trên đảo.

Có thể là do khí trời ngày thứ hai vô cùng tốt, vì vậy đã đem đến cho đám người Từ Thanh Phàm một ít vận khí. Trải qua một đêm, đám thất sắc lộc đã không còn bị khủng hoảng bởi tiếng rống ngày hôm qua nữa, mà khôi phục lại vẻ bình thường. Chúng chậm rãi di chuyển trên bình nguyên rộng rãi của Hoàn Đảo, thi thoảng cúi đầu xuống ăn cỏ.

Mà từ lúc xuất phát đên giờ, ngắn ngủi có nửa canh giờ, Từ Thanh Pham và Kim Thanh Hàn cả bọn bốn người đã bắt được con Thất Sắc Lộc thứ tám, và đã phát hiện ra con Thất Sắc Lộc thứ chín. Khoảng cách hoàn thành nhiệm vụ đã không còn xa nữa.

Kể từ đó, tại vòng thứ nhất của Tân nhân tỉ thí, đám người của Cửu Hoa Môn nhất định có thể hoàn thành nhiệm vụ trước buổi trưa.

Gió biển hiu hiu thổi làm cho tóc và y phục của mọi người nhẹ nhàng lay động.

Lúc này, năm người bọn Từ Thanh Phàm đang đứng giữa không trung, lẳng lặng nhìn con Thất Sắc Lộc dưới chân, ánh mắt đề phòng xung quanh.

Con Thất Sắc Lộc này so với tám con khác mà đám người Từ Thanh Phảm đã bắt trước đấy cường tráng hơn không ít, phản ứng cũng dữ dội

https://thuviensach.vn

hơn bình thường. Đối mặt với uy áp của năm người Từ Thanh Phàm, mặc dù phải lui liên tiếp về phía sau, nhưng nó vẫn kiên cường, liên tiếp phát ra những âm thanh uy hiếp.

Cuối cùng dường như không chịu nổi uy áp của đám người Từ Thanh Phàm nữa, con Thất Sắc Lộc đột nhiên hướng lên trời hí lên một thanh âm vang vọng, đồng thời trên lộc giác hiện lên hào quang bảy sắc, bắn ra một đạo Thất Sắc Linh Quang rộng tầm ba thước, trông giống như một cái cầu vồng, rất nhanh hướng về phía đám người Từ Thanh Phàm phóng tới.

Nhưng khi đối mặt với Thất Sắc Linh Quang đang phóng tới, sắc mặt đám người Từ Thanh Phàm cũng không có một chút biến hóa nào. Chỉ có Vương Thanh Tuấn đang đứng ở bên trái là phản ứng, hai tay bắt pháp quyết tạo nên một đạo Thủy Tuyền, xuất hiện ngay phía trước mặt năm người, ngăn chặn đạo hào quang do Thất Sắc Lộc bắn tới, làm cho mọi người không bị chút uy hiếp nào.

Không chỉ có thế, mỗi khi Vương Thanh Tuấn khống chế Thủy Tuyền xoay vòng một cái thì đạo linh quang do Thất Sắc Lộc bắn ra lại yếu đi một chút. Không bao lâu sau, đạo Thất Sắc Linh Quang mang khí thế khủng bố lúc ban đầu đã hoàn toàn bị làm cho suy yếu đến mức hầu như không còn tồn tại.

Chứng kiến chiêu thức Thủy hệ đẹp mắt do Vương Thanh Tuấn thi triển, Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng ba người trong mắt không ngừng lộ ra vẻ tán thưởng.

Đối với tu tiên giả cấp bậc dưới Kết Đan kì, cũng có một số người như Vương Thanh Tuấn có thể đem Thủy hệ đạo pháp thi triển một cách linh hoạt, tự nhiên như vậy. Nhưng phải biết rằng "Thủy Toàn Thuật" vốn là một trung cấp cao giai đạo pháp, công dụng chủ yếu chỉ là dùng để phụ trợ vây khốn địch. Tuy nhiên, khi ở trong tay Vương Thanh Tuấn lại biến

https://thuviensach.vn

thành một loại đạo pháp phòng ngự có uy lực cường đại, so với "Thủy Linh Hộ Thể" không thua kém chút nào.

Mặt khác, "Thủy Linh Hộ Thể" chính là một trong những đỉnh cấp cao giai phòng ngự đạo pháp. Cho nên đối với biểu hiện của Vương Thanh Tuấn qua "Thủy Toàn Thuật", đám người Từ Thanh Phàm lại không tán thưởng sao được?

Nhưng đồng thời, trong mắt Phượng Thanh Thiên lúc này lại hiện lên quang mang kỳ lạ. Hắn đang nhớ đến lần đại hội nội môn mười năm trước của Cửu Hoa Môn, chính là Vương Thanh Tuấn dùng chiêu này đã đỡ được một trong tam đại bí kỹ gia truyền của hắn: "Liệt Diễm Phượng Hoàng".

Mặc dù khi đó "Liệt Diễm Phượng Hoàng" đã công phá được chiêu "Thủy Toàn Thuật" này, nhưng vào thời khắc cuối cùng nó lại tự nhiên bị mất đi sự khống chế mà hắn không thể nào lý giải được. Điều này làm cho Phượng Thanh Thiên vẫn luôn nghi hoặc, khó hiểu, cho nên khi ở cùng tổ đội với Vương Thanh Tuấn, hắn một mực vẫn âm thầm chú ý đến người này. Vì Phượng Thanh Thiên vẫn luôn cảm giác được Vương Thanh Tuấn này tuy có vẻ ngoài bình thường nhưng bên trong lại ẩn tàng điều gì đó mà hắn không biết.

Nhưng càng kì quái hơn, tại thời điểm Vương Thanh Tuấn ngăn chặn công kích của Thất Sắc Lộc, bọn Từ Thanh Phàm năm người vẫn như cũ, không có ra tay, mà lại lẳng lặng đứng trên không trung dường như đang chờ đợi điều gì.

Cứ như vậy, năm người lẳng lặng trôi nổi giữa không trung, mà con Thất Sắc Lộc cũng chậm rãi lui về phía sau. đề phòng nhìn về phía bọn hắn.Tình huống có vẻ yên lặng lạ thường.

Đến lúc con Thất Sắc Lộc sắp rời khỏi phạm vi công kích của mọi người thì Phượng Thanh Thiên rốt cục cũng không cách nào nhẫn nại được

https://thuviensach.vn

nữa, nhìn Tù Thanh Phàm nói:

- Từ sư huynh, chúng ta còn không ra tay sao? Nếu không con Thất Sắc Lộc này sẽ nhanh chóng đào tẩu mất.

Không lập tức ra tay bắt nó chính là điều do Từ Thanh Phàm yêu cầu.

Kể từ khi luyện hóa nhánh Ngô Đồng thành "Linh Ngự Vật" của chính mình, Từ Thanh Phàm cung hấp thu một phần lực lượng của nó, khiến cho linh giác của hắn lúc này so với ngày trước cường đại hơn rất nhiều. Cảm giác được dường mình như cùng với thực vật trong thiên địa có một mối liên lạc thần bí nào đó. Chỉ cần ở địa phương nào có thực vật thì Từ Thanh Phàm có thể thông qua chúng mà nắm bắt được tình hình xung quanh.

Vì vậy, ngay khi năm người bọn họ gặp con Thất Sắc Lộc, đột nhiên hắn cảm giác được xung quanh ẩn giấu ba gã cao thủ tu vi ít nhất cũng là cấp bậc Linh Tịch kỳ. Nhưng khi hắn dùng Phiêu Nhứ Hoa thám sát thì lại không tìm hiểu được gì.

Vì thế, để cho chắc chắn, Từ Thanh Phàm đã yêu cầu bốn người còn lại không nóng nảy động thủ, tránh cho người ta nhân lúc "thừa nước đục thả câu".

Phải biết rằng, tại các kì tỉ thí trước đã từng xuất hiện tình huống đệ tử các phái cướp đoạt thành quả của đối phương. Cho nên Từ Thanh Phàm cảm giác được lần này chỉ sợ bọn hắn đã lâm vào tình huống này.

Khi đã trải qua việc phối hợp hành động trong ngày hôm qua, bốn người Phượng Thanh Thiên đã biết được thực lực của Từ Thanh Phàm, cho nên khi hắn dùng "Truyên Âm Thuật" yêu cầu bốn người, thì cũng không có ai xen vào phản đối.

Nhưng lúc này, thấy Thất Sắc Lộc trước mắt sắp đào tẩu, Phượng Thanh Thiên cuối cùng cũng nhịn không được nên mới phát ra tiếng hỏi.

https://thuviensach.vn

Nghe Phượng Thanh Thiên nói, Từ Thanh Phàm không có phản ứng gì, chỉ hơi nhíu mày. Vừa rồi hắn chú ý tới ba gã cao thủ đang vây quanh họ, nhưng bây giờ hắn lại không cảm thụ được hơi thở của họ.

Chẳng lẽ bọn họ chứng kiến Vương Thanh Tuấn xuất thủ, tự biết không địch lại cho nên đã bỏ chạy? Hoặc cảm giác của hắn bị lầm? Dù sao thủ pháp dùng thiên địa thực vật chung quanh để xem xét tình cảnh đến bây giờ chính hắn còn không hoàn toàn nắm vững.

Để đảm bảo an toàn, khi nghe Phượng Thanh Thiên chất vấn, một lúc sau, Từ Thanh Phàm chỉ thản nhiên cười nói:

- Không phải hôm qua Phượng sư huynh đã nói chính mình một người cũng có thể dễ dàng đối phó với Thất Sắc Lộc hay sao? Lần này thỉnh Phượng sư huynh tự mình ra tay, ta cùng với những người khác ở một bên cảnh giới.

Phượng Thanh Thiên hừ lạnh một tiếng, đối với tâm tư cẩn thận của Từ Thanh Phàm hắn không cho là đúng. Bản thân Phượng gia của hắn cũng có bí pháp dùng để dò xét độc môn, bản thân hắn cũng không phát hiện ra có người nào đó ẩn tàng xung quanh. Nhưng cuối cùng, Phượng Thanh Thiên không nói thêm gì nữa, thân thể đột nhiên hóa thành một đạo sét lôi đình chi hỏa, hướng về phía con Thất Sắc Lộc nhanh chóng bay tới.

“Thân Hóa Lôi Hỏa” chính là chiêu thứ hai trong Phượng gia tam đại bí kĩ, uy lực lớn hơn xa chiêu thứ nhất là “Liệt Diễm Phượng Hoàng”. Sau khi luyện thành, thân thể có thể chuyển hóa thành một đạo lôi hỏa, không chỉ có tốc độ phi hành cực nhanh, mà còn có lực công kích kinh khủng. Nhưng càng trọng yếu hơn, khi thân thể hóa thành lôi hỏa thì các pháp khí hay đạo pháp đều vô phương xâm phạm.

Tình huống hiện tại đúng là như thế, chỉ thấy Phượng Thanh Thiên hóa thành một đạo lôi hỏa, trong nháy mắt bay đến chỗ con Thất Sắc Lộc

https://thuviensach.vn

nọ, tiếp theo bay xung quanh nó. Mặc dù Thất Sắc Lộc toàn lực tránh né, nhưng do tốc độ của lôi hỏa cực nhanh nên vẫn bị nó dính vào.

Mỗi khi có bộ phận thân thể nào của Thất Sắc Lộc bị lôi hỏa dính vào thì sẽ bị thiêu đốt không ngừng, làm cho nó đau đớn vô cùng, không ngừng tru lên. Mặc dù con Thất Sắc Lộc này có lực lượng lớn, đối mặt với Phượng Thanh Thiên lại không dám đụng vào. Chỉ có ngẫu nhiên khi lộc giác của nó bắn ra Thất Sắc Linh Quang mới tạo ra được một ít uy hiếp cho Phượng Thanh Thiên.

Theo thời gian trôi qua, thân thể của Thất Sắc Lôc bị hỏa diễm thiêu đốt, biến thành quả hỏa cầu, té trên mặt đất không ngừng giãy giụa đau đớn.

Nhìn Phượng Thanh Thiên thi triển uy lực của chiêu "Thân Hóa Lôi Hỏa" như vậy khiến cho đám người Từ Thanh Phàm trong lòng đều giật mình không thôi. Hơn nữa Kim Thanh Hàn lại mất tự chủ, song thủ nắm chặt, sắc mặt mơ hồ có chút trắng bệch. Hiển nhiên hắn không nghĩ tới Phượng Thanh Thiên lại có một chiêu uy lực mạnh đến như vậy.

Một lúc lâu sau, Lữ Thanh Thượng đột nhiên thì thào nói

- Phượng Thanh Thiên, ngươi này thi triển chiêu này làm gì? Muốn đem con Thất Sắc Lộc nướng chín ah? Nếu như lúc quay vệ giao nộp nhiêm vụ, có người mạnh miệng nói đây không phải là Thất Sắc Lộc mà là thịt dê nướng, thì biết làm sao bây giờ?

Nghe Lữ Thanh Thượng nói, Từ Thanh Phàm vừa định cười ha hả, lại đột nhiên biến sắc, hướng về phía Phượng Thanh Thiên la lớn:

- Phượng sư huynh! Có biến!!! Mau trở lại!!

Ngay khi Từ Thanh Phàm hét lớn, ba người kia đồng thời đều biến sắc, ngẩng đầu nhìn về phía không trung.

https://thuviensach.vn

Ban đầu bầu trời trên Hoàn Đảo vô cùng trong xanh, đột nhiên ngắn ngủi tích tắc vài giây mà mây đen đã trải rộng khắp, đem đám người Từ Thanh Phàm hoàn toàn che phủ. Thủy linh khí vô cùng tinh thuần bắt đầu tràn ngập cả không gian, rồi những giọt mưa có màu lam ào ào rơi xuống.

Nhưng đám người Cửu Hoa Môn cũng biêt, những giọt mưa màu lam này tịnh không giống như bình thường, mà chính là do Thủy linh khí tinh thuần ngưng kết thành, có lực sát thương cực lớn.

Chứng kiến lam vũ phía trên đầu đang rơi xuống, Lữ Thanh Thương phản ứng cực nhanh, không chút do dự phóng lên một đạo phù chú, tạo thành một kết giới phòng ngự, ngăn cản những giọt mưa xâm nhập.

Nhìn những giọt mưa lam sắc liên tục công kích lên kêt giới, mọi người đều chấn kinh. Không nghĩ tới lam sắc vụ này lại có uy lực lại cường đại như vậy, phỏng chừng kết giới do Lữ Thanh Thượng kết thành hiển nhiên sẽ không thể kiên trì được lâu nữa.

So với đám người Từ Thanh Phàm, thì Phượng Thanh Thiên có vẻ chật vật hơn, do hắn tu luyện Hỏa hệ đạo pháp, bị Thủy linh khí khắc chế. “Thân Hóa Lôi Hỏa” của hắn bị cơn mưa lớn tạo thành tổn thương nghiêm trọng. Mỗi một giọt mưa lam sắc dính vào trên người hắn, gây ra những thương tổn cực lớn cho thân thể hắn. Luồng Thủy linh khí loạn động khắp mọi nơi trên cơ thể hắn, đồng thời cũng làm cho Hỏa linh khí chấn động không thôi.

Sau khi phát hiện có điều không ổn, Phượng Thanh Thiên lập tức bay trở về kết giới do Lữ Thanh Thượng kết thành. Mặc dù lôi hỏa có tốc độ cực nhanh, nhưng sau khi hắn biến trở lại thành thân thể cũ thì sắc mặt có chút trắng bệch, hiển nhiên đã bị chút nội thương.

Chứng kiến loại tình cảnh này, trong lòng Từ Thanh Phàm khẽ thở dài. Hắn đã vạn lần cố gắng cẩn thận, nhưng cuối cùng vẫn bị người ta tính kế.

https://thuviensach.vn

Đưa tay ra đỡ Phượng Thanh Thiên, đồng thời truyền vào một đạo Mộc linh khí giúp hắn hóa giải Thủy lính khí trong thể nội. Sau đó Từ Thanh Phàm hướng về phía trước cất giọng hỏi:

- Xin hỏi vị đạo hữu vừa tay đánh lén thuộc môn phái nào? Không sợ làm mất thể diện của môn phái mình hay sao?

Lúc này ngữ khí của Từ Thanh Phàm lạnh như băng, hàm nghĩa bên trong lại càng cay nghiệt. Bởi vì hắn biết hiện tại không phải là lúc khách sáo, hơn nữa lần này hắn cũng là người dẫn đầu Cửu Hoa Môn tham gia lần Tân nhân tỉ thí này. Vì thể diện của sư môn, cho nên sau khi bị người ta đánh trộm tuyệt không thể để lộ ra vẻ yếu thế.

Tiếng Từ Thanh Phàm vừa hạ xuống, thì một tiếng cười mang thanh âm nhỏ nhẹ vang lên.

Theo tiếng cười, trong màn mưa đột nhiên xuất hiện lưỡng đạo nhân ảnh. Trong lòng Từ Thanh Phàm lại càng trầm xuống, bởi vì hắn biết hai người này không phải là ba người mà hắn đã cảm giác được lúc trước. Không ngờ hai người nọ có thể dễ dàng tránh được sự tìm kiếm của hắn.

Bởi vì mưa lớn là do Thủy linh khí biến thành, cho nên với khoảng cách khá xa, bọn Từ Thanh Phàm cũng không thể nhìn thấy rõ khuôn mặt hai người này.

Nhưng hai người này căn bản là không hề muốn che dấu hành tung. Dưới cơn mưa to, họ lại từ xa chậm rãi đi tới. Phải biết rằng nước mưa này là do Thủy linh khí biến thành, lực công kích vô cùng kinh người, nhưng hai người kia lại tựa như đang đi dạo trong đình viện nhà mình, lững thững mà đi, không bị ảnh hưởng chút nào.

Khi hai người nọ đi đến chỗ cách Từ Thanh Phàm ba trượng thì đột nhiên dừng cước bộ, ngự sử pháp khí bay lên trên, sắc mặt bình tĩnh nhìn đám người Cửu Hoa Môn.

https://thuviensach.vn

Mà lúc này, đám người Từ Thanh Phàm rốt cục cũng có thể thấy rõ tướng mạo của hai người.

Chỉ thấy người phía trước sắc mặt ngạo nghễ, thân mang đạo bào hình bát quái. Nhưng không giống với những đạo sĩ bình thường búi tóc lên cao, hắn lại để tóc tai bù xù, trông có vẻ tiêu diêu tự tại.

Mà phía sau kẻ nọ là một thanh niên tuấn tú, sắc mặt trầm tĩnh, thân mang đạo bào màu trắng. Làm cho người khác càng chú ý hơn chính là lúc này hai mắt hắn vẫn nhắm chặt, dường như không muốn nhìn bọn Từ Thanh Phàm.

- Là các ngươi??

Sau khi Từ Thanh Phàm nhìn rõ khuôn mặt hai người, sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói.

Người đứng đầu chính là Đặng Thiên Nhai của Lục Hợp Môn, mà người phía sau hắn thì Từ Thanh Phàm chưa biết. Nhưng hắn lại cảm thấy trên người tên đấy tỏa ra hơi tức nguy hiểm không hề kém so với Đặng Thiên Nhai.

- Chính là ta.

Đặng Thiên Nhai thản nhiên nói.

- Mới vừa rồi ta cảm giác thấy còn có ba người đang ẩn giấu xung quanh. Hắn bọn chúng là sư đệ của các ngươi? Bọn họ ở đấy làm gì? Phải chăng định đánh lén bọn ta?

Từ Thanh Phàm lạnh lùng hỏi.

- Đánh lén? Ta cũng không có ý định đấy. Bất quá ta chỉ muốn cùng với các ngươi chào hỏi một chút mà thôi. Nhưng ba cái tên phế vật ấy, vừa

https://thuviensach.vn

rồi thiếu chút nữa bị ngươi phát hiện, lại còn muốn ta ra tay tương trợ. Hừ, cũng may là đã bố trí "Quỳ Vũ Kết Giới" thành công, cho nên bây giờ bọn chúng đang duy trì kết giới, không rảnh tay mà đánh lén đâu. Các ngươi cứ yên tâm.

Lúc này vẻ mặt Đặng Thiên Nhai đang tươi cười, nhưng những lời hắn nói lại làm cho đám người Từ Thanh Phàm kinh hãi. "Quỳ Vũ Kết Giới" là một trong những trận pháp cao cấp nhất của Lục Hợp Môn. Nghe nói một khi tu sĩ khác tiến vào trong kết giới thì thực lực sẽ bị giảm đi rất nhiều, còn tu sĩ của Lục Hợp Môn dưới một loại công pháp đặc thù sẽ được trận pháp tương trợ, công lực đại tăng.

Dường như muốn thấy được sự kinh hãi của đám người Từ Thanh Phàm, Đặng Thiên Nhai nói tới đây liền dừng lại một chút, rồi tiếp tục:

- Ta giới thiệu với các ngươi một chút. Người phía sau ta chính sư đệ Khâu Hiên. Hắn chính là đệ nhất thiên tài của Lục Hợp Môn chúng ta. Mặc dù nhập môn sau ta mười năm, nhưng hiện tại công lực cũng không thấp hơn ta chút nào.

- Đặng sư huynh, ngươi tới đây chỉ để chào hỏi bọn ta sao mà phải giới thiệu sư đệ của ngươi?

Từ Thanh Phàm trong lòng mặc dù giật mình, nhưng cũng không để lộ ra, giọng nói vẫn lạnh lùng như trước.

- Đương nhiên không phải. Ta tới đây chỉ là muốn mượn số Thất Sắc Lộc trong tay mấy vị sư đệ Cửu Hoa Môn mà thôi. Mấy ngày nữa ta sẽ hoàn trả đầy đủ.

Nói tới đây, Đặng Thiên Nhai khẽ cười, một lúc sau nói tiếp:

- Nhưng ta biết các ví sư đệ sẽ tuyệt đối không đồng ý. Cho nên ta không thể làm gì khác, đánh phải động thân xuất thủ đánh bại các ngươi.

https://thuviensach.vn

Chứng kiến đám người Từ Thanh Phàm trong mắt hoàn toàn không lộ ra vẻ sợ hãi, Đặng Thiên Nhai có chút thất vọng, nhưng vẫn nói:

- Ta đây vẫn luôn luôn suy nghĩ cho người khác, không muốn cho các ngươi vì bị thất bại bởi những người vô danh mà tiếc nuối. Cho nên ta tự nhiên phải giới thiệu vị sư đệ của ta một lần cho các ngươi biết.

- Chỉ bằng hai người ngươi sao?

Lúc này Phượng Thanh Thiên đã khu trừ Thủy linh khi xâm nhập trong cơ thể, nghe được lời nói của Đặng Thiên Nhai liền phản bác.

- Ta thừa nhận các ngươi cũng rất mạnh. Nhưng dưới "Quỳ Vũ Kết Giới", chỉ cần hai người sư huynh đệ chúng ta cũng đủ để giải quyết các ngươi rồi.

Đặng Thiên Nhai cũng không hề tức giận, chỉ tiếp tục thản nhiên nói.

Theo thanh âm của Đặng Thiên Nhai hạ xuống, kết giới phòng ngự do Lữ Thanh Thượng bố trí rút cuộc cũng không chống đỡ được lam vũ đang không ngừng tích tụ trên bầu trời mà phát ra những tiếng xé chói tai rồi vỡ vụn. Mà đám phù chú của Lữ Thanh Thượng sau khi tiêu hao hết linh khí liền rơi xuống, nhưng trước khi chúng chạm tới mặt đất liền bị lam vũ đánh cho nát bấy.

Trước đấy Lữ Thanh Thượng đã dùng truyền âm nhắc nhở bốn người. Cho nên sau khi kết giới bị nghiền nát, năm người Cửu Hoa Môn liền tự mình thi triển những phương thức phòng ngự khác nhau, ngăn cho lam vũ xâm nhập vào cơ thể.

Trong đó, Lữ Thanh Thượng vẫn như cũ thành lập một cái kết giới phòng ngự khác vây quanh mình, còn Kim Thanh Hàn liền biến ra một bộ Kim giáp,bao quanh thân hình. Về phần Vương Thanh Tuấn thì lại hóa ra một cái Thủy mạc che trên đỉnh đầu.

https://thuviensach.vn

Mà Phượng Thanh Thiên cùng Từ Thanh Phàm hai người lại không có đạo pháp nào hiệu quả để có thể ngăn cản lam vũ xâm nhập. Dưới sự bất đắc dĩ, Từ Thanh Phàm không còn cách nào khác, đành phải sử dụng pháp khí mới Thanh Linh Tí Thuẫn của mình để phòng hộ. Sau khi linh khí được truyền vào, một con thanh long trông rất sống động liền xuất hiện, không ngừng bay quanh người Từ Thanh Phàm. Nhìn bộ dáng của thanh long tuy có vẻ thong thả, nhưng lại có thể ngăn cản hoàn toàn lam vũ đang không ngừng từ trên bầu trời rơi xuống.

Còn Phượng Thanh Thiên lại không có phòng ngự pháp khí, chỉ có thể đem linh khí trong cơ thể phóng ra ngoài, tạo thành một vòng hỏa diễm bảo hộ quanh người. Nhưng như thế sẽ làm cho linh khí trong cơ thể hắn tiêu hao gấp mười lần so với bình thường.

Chứng kiến biểu hiện của đám người Từ Thanh Phàm, Đặng Thiên Nhai gật gật đầu, rồi đột nhiên hướng Phượng Thanh Thiên hỏi:

- Người là người của Cửu Hoa Môn Phượng Gia?

- Chính ta.

Phượng Thanh Thiên lạnh lùng đáp lại

- Nghe qua đại danh của Phượng Gia đã lâu, mới vừa rồi nhìn thấy, quả nhiên không giống người bình thường.

Đặng Thiên Nhai mỉm cười, sau đó chỉ vào hai người Phượng Thanh Thiên, Từ Thanh Phàm rồi nói với Khâu Hiên:

- Hai kẻ này để cho ta, ba người còn lại để cho ngươi ứng phó.

Nghe trong ngữ khí, dường như trận này trong lòng hắn đã nhận định chính mình thắng chắc rồi.

https://thuviensach.vn

- Được.

Khâu Hiên vốn đang trầm mặc, nhưng lúc này lại mỉm cười đáp.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 22: Ngày Thứ Hai (4-5)

- Hai kẻ này để cho ta, ba người còn lại để cho ngươi ứng phó.

Tuy lam vũ dầy đặc, nhưng trên người Đăng Thiên Nhai lại không bị ướt chút nào, thần sắc thản nhiên nói.

Nghe trong ý tứ của Đặng Thiên Nhai dường như hắn đã thắng chắc rồi, ngoại trừ Từ Thanh Phàm và Vương Thanh Tuấn, ba người bọn Kim Thanh Hàn trên mặt đều lộ ra một tia phẫn nộ.

Vô luận là Phượng Thanh Thiên, Kim Thanh Hàn hay là Lữ Thanh Thượng đều là những tinh anh trẻ tuổi của Cửu Hoa Môn, có thực lực cường đại. Hơn nữa, từ nhỏ họ đã được cho rằng là thiên tài trong những thiên tài, dưới ánh mắt hâm mộ cùng đố kị của các sư huynh đệ khác mà lớn lên. Sau khi tu luyện có thành tựu, lúc bọn họ cùng với tu tiên giả khác tỉ thí thì ai ai cũng dè dặt, trong lòng sợ hãi. Như thế nào bây giờ mấy người lại phải nghe những lời nói khinh miệt như vậy chứ?

Trái ngược với ba người kia, lúc này vẻ mặt của Vương Thanh Tuấn vẫn bình thản, giống như khi bọn Đặng Thiên Nhai xuất hiện. Chỉ có ánh mắt hắn là hơi lóe lên, dường như đang cân nhắc, quyết định điều gì đó.

Mà vẻ mặt của Từ Thanh Phàm lúc này lại là một mảnh thâm trầm. Bởi vì trước khi Đặng Thiên Nhai nói cho bọn hắn về kết giời thì Từ Thanh Phàm cũng đã biết được rồi. Tuy con người của Đặng Thiên Nhai này có

https://thuviensach.vn

chút cao ngạo, nhưng tuyệt đối sẽ không vì nó mà đánh mất lý trí. Trên thực tế, so với đại đa số mọi người, hắn còn tỉnh táo hơn hắn.

Sau khi phòng ngự kết giới do Lữ Thanh Thượng bị nghiền nát, Từ Thanh Phàm mới chính thức cảm giác được uy lực mạnh mẽ "Quỳ Vũ Kết Giới". Mỗi giọt lam vũ ngưng tụ trên bầu trời đều do Thủy linh khí tinh thuần biến thành, có thể tích nhỏ, hơn nữa lại có lực xuyên thấu rất mạnh. Mặt khác, lam vũ có số lượng khổng lồ, dầy đặc trong không trung, uy lực lại càng thêm phần kinh khủng.

Thậm chí, lúc này Từ Thanh Phàm còn cảm thấy Thanh Linh Hộ Tí của mình dưới công kích của lam vũ đang không ngừng run lên. Vì thế hắn phải truyền vào một lượng linh khí gấp mấy lần so với bình thường để làm ổn định nó.

Từ Thanh Phàm có một kiện nhân giai cao cấp phòng ngự mà vẫn còn phải như thế thì tình trạng của người khác ra sao cũng dễ dàng tưởng tượng được. Nhất là Phượng Thanh Thiên, công pháp chủ tu của hắn là Hỏa hệ, dưới sự tác động của kết giới bị hạn chế rất nhiều. Lúc này, vòng hỏa diễm bảo hộ của hắn chính là dùng linh khí của bản thân để duy trì, cho nên tạm thời Phượng Thanh Thiên vẫn an toàn.

Vì thế, nếu như không có công pháp đặc biệt giống như của Lục Hợp Môn, tu tiên giả bị hãm vào "Quỳ Vũ Kết Giới" nhất định phải dùng hơn một nửa linh khí của bản thân để phòng ngự. Cho nên họ như thế nào còn là đối thủ của tu sĩ Lục Hợp Môn nữa? Càng huống chi, tu sĩ của Lục Hợp Môn còn có thể mượn lực lượng của kết giới để tiến hành công kích, thực lực đại tăng, mức tiêu hao ít. Do đó, lúc mới rồi Đặng Thiên Nhai nói bọn hắn có thể lấy hai người địch năm người kì thật cũng không có cuồng vọng.

Bất quá, Từ Thanh Phàm cũng biết, với uy lực mạnh mẽ như vậy của "Quỳ Vũ Kết Giới", việc duy trì nó cũng làm tiêu hao linh khí kinh người, cứ như vậy chắc hắn ba tên đệ tử còn lại của Lục Hợp Môn tuyệt đối sẽ

https://thuviensach.vn

không giữ kết giới được lâu nữa. Chờ đến lúc bọn hắn kiệt lực, không cách nào tiếp tục duy trì "Quỳ Vũ Kết Giới" nữa chính là lúc cho người mình phản kích.

Cho dù sau khi chiến đấu xong bên mình có thể bị tiêu hao linh khí nghiêm trọng, nhưng việc mang theo Thất Sắc Lộc bỏ trốn vẫn có thể làm được.

Nghĩ đến đây, Từ Thanh Phàm cũng cảm thấy có chút an lòng.

Nhưng, với sự tin tưởng tuyệt đối của Đặng Thiên Nhai vào "Quỳ Vũ Kết Giới" như thế kia, chẳng lẽ mọi chuyện lại đơn giản như Từ Thanh Phàm đã nghĩ sao?

Chứng kiến Thanh Long đang vờn quanh Từ Thanh Phàm, Đặng Thiên Nhai đột nhiên hơi sửng sốt, sau đó than thở:

- Quả nhiên là một kiện pháp khí tốt, thiết kế thật tinh xảo. Cửu Hoa Môn lập phái mấy nghìn năm, đúng thật là có nhiều đồ tốt.

Mà bốn người bọn Cửu Hoa Môn khi chứng kiến "Thanh Linh Hộ Tí" của Từ Thanh Phàm xong ai nấy cũng đều lộ ra vẻ kinh dị, vì với Từ Thanh Phàm, bọn họ cũng coi như quen thuộc. Nhưng từ trước tới nay, bọn họ chưa từng thấy Từ Thanh Phàm sử dụng qua cái pháp khí này. Còn Kim Thanh Hàn trước đó mặc dù cũng biết Từ Thanh Phàm cố một kiện pháp khí, nhưng lại không nghĩ đến nó lại tinh xảo như vậy.

- Cảm ơn đã khích lệ.

Từ Tahnh Phàm vào lúc này cũng không muốn giải thích nhiều, nên chỉ nhìn chằm chằm vào Đặng Thiên Nhai lạnh lùng nói:

- Chúng ta không cần phải nói nhiều lời nữa, lập tức bắt đầu đi. Chưa biết được, nhỡ đâu đến lúc cuối chính chúng ta lại là người có được Thất

https://thuviensach.vn

Sắc Lộc thì sao? Như vậy cũng đỡ phải đi tìm thêm hai con nữa?

Vốn Từ Thanh Phàm cũng định nói thêm gì đó để trì hoãn thời gian, nhưng hắn đột nhiên lại nghĩ đến, thời gian càng lâu, ba người kia của Lục Hợp Môn duy trì kết giới phải tiêu hao nhiều hơn. Nhưng chính người của mình lại tiêu hao linh khí càng muốn nhiều hơn nữa. Do không biết được "Quỳ Vũ Kết Giới" này có thể còn duy trì được bao lâu nữa, vì thế Từ Thanh Phàm đã quyết định nhân lúc linh khí còn chưa hao tổn nhiều, tiến hành chiến đấu sớm một chút sẽ tốt hơn.

Càng huống chí, nếu ở trong kết giới mà phát sinh chiến đấu kịch liệt, chắc hẳn ba tên Lục Hợp Môn duy trì kết giới kia sẽ tiêu hao linh khí trong cơ thể nhanh hơn.

Nói xong, Từ Thanh Phàm ngự sử Vạn Dặm Vân hạ xuống mặt đất. Hiện tại hắn đang dùng Thanh Linh Hộ Tí để phòng ngự, vì thế cũng không còn sức để ngự sử Vạn Dặm Vân tiến hành chiến đấu trên không trung nữa.

Thấy Từ Thanh Phàm hạ xuống đất, bốn người khác của Cửu Hoa Môn ngay lập tức hiểu được ý định của hắn, liền theo nhau đáp xuống.

Nhìn biểu hiện của năm người, Đặng Thiên Nhai không hạ xuống, mà mỉm cười nói:

- Sẽ làm như điều ngươi muốn.

Vừa nói, Đặng Thiên Nhai song thủ đưa ra, những giọt nước trên mặt đất bắt đầu không ngừng lưu động, trong giây lát hóa thành vô số thủy xà màu lam vây chặt hai người Từ Thanh Phàm, Phượng Thanh Thiên, đồng thời cũng chia cắt sự liên lạc với đám người Kim Thanh Hàn. Tiếp theo, ngay lập tức chúng hướng về phía Từ Thanh Phàm cùng Phượng Thanh Thiên chạy đến, không thèm để ý tới ba người Kim Thanh Hàn ở bên.

https://thuviensach.vn

Trong lúc nhất thời, Từ Thanh Phàm cùng Phượng Thanh Thiên đều đưa mắt nhìn lại, khắp mặt đấy đều lam sắc, trong tai liên tục vang lên tiếng rít gào của thủy xà.

Không tự giác, Từ Thanh Phàm cùng Phượng Thanh Thiên hai người bắt đầu dựa lưng vào nhau, ánh mắt đều tự quay về một phía đề phòng thủy xà.

- Đắc tội rồi.

Ngay sau khi đám thủy xà chạy đến chỗ cách hai người hơn một trượng, Đặng Thiên Nhai mới thản nhiên nói.

Chứng kiến Từ Thanh Phàm bị thủy xà vây kín, đám người Kim Thanh Hàn vội vàng định ra tay giúp đỡ, nhưng không biết khi nào Khâu Hiên đã vô thanh vô tức xuất hiện bên cạnh bọn họ, lạnh nhạt nói:

- Đặng sư huynh đã nói qua, ba người các ngươi là của ta.

Chứng kiến Đặng Thiên Nhai đột nhiên công kích, Từ Thanh Phàm hừ lạnh một tiếng, nhưng không nói thêm gì, mười ngón tay kết lại, chỉ vào mặt đất khẽ quát một tiếng:

- Khởi!

Nhất thời, hai cây Tiên Nhân Liễu cao mấy trượng xuất hiện trước mặt Từ Thanh Phàm. Sau khi hình thành, vô số cành liễu bắt đầu điên cuồng hành động, đem vô số thủy xà đang bò đến trước mặt đánh nát. Thủy xà tuy nhiều, nhưng lại không tạo thành chút uy hiếp nào đối với Từ Thanh Phàm.

Đồng thời, Từ Thanh Phàm cũng hóa ra mấy trăm đóa Lục Lăng Hoa, hướng về phía bầu trời nơi Đặng Thiên Nhai đang đứng rất nhanh bay tới.

https://thuviensach.vn

Lúc này Từ Thanh Phàm cũng không cần phải lo về việc phòng ngự phía sau lưng, vì đã có Phượng Thanh Thiên chống đỡ. Mặc dù dưới ảnh hưởng của "Quỳ Vũ Kết Giới", thực lực của Phượng Thanh Thiên phát huy chưa được tới ba phần. nhưng hắn vẫn như trước, vẫn là cường giả cao ngạo Phượng Thanh Thiên.

Quả nhiên, đối mặt với vô số thủy xà đang hướng mình vọt tới, sắc mặt Phượng Thanh Thiên không đổi, nhưng vòng hỏa diễm bảo hộ xung quanh hắn quang mang lại đại thịnh, hồng quang chói mắt dường như che đậy nửa bầu trời. Tiếp theo, vô số hỏa điểu xuất hiện quanh người Phượng Thanh Thiên, từ không trung ào ào bay tới chỗ thủy xà nơi mặt đất. Lúc hỏa điểu va vào thủy xà, trước mặt Phượng Thanh Thiên liên tiếp vang lên những tiếng nổ mạnh. Mà thủy xà dưới tiếng nổ mạnh đó liền bị hóa trở lại thành Thủy linh khí, tiêu tán vào thiên địa.

Thực lực của Phượng Thanh Thiên ở trong "Quỳ Vũ Kết Giới" bị tổn hại lớn, mặc dù ngăn chặn được công kích của thủy xà, nhưng lại không đủ lực để tiến hành công kích Đặng Thiên Nhai nữa.

Cứ như vậy, lần tấn công thứ nhất của Đặng Thiên Nhai dễ dàng bị hai người chặn lại.

Mặc dù luân phiên chống đỡ thành công công kích của Đặng Thiên Nhai, nhưng hai người lúc này vẫn không khỏi cau mày.

Mới vừa rồi chống đỡ, họ kinh hãi khi phát hiện ra mọi công kích của Đặng Thiên Nhai tất cả đều là mượn của "Quỳ Vũ Kết Giới", trong khi đó hắn lại không bị tiêu hao chút linh khí nào. Cứ để như thế, trước khi kết giới biến mất thì linh khí trong cơ thể hắn sẽ giống như là vô cùng vô tận, quả thực khó để có thể chiến thắng được.

Hơn nữa, trừ bỏ việc hai người Từ Thanh Phàm, Phượng Thanh Thiên phải ứng phó với công kích của Đặng Thiên Nhai, đồng thời họ lại còn

https://thuviensach.vn

không ngừng bị lam vũ dầy đặc đang tích tụ trên bầu trời tạo thành ảnh hưởng.

Tỉ như Tiên Nhân Liễu của Từ Thanh Phàm, lúc này mấy cành liễu của nó đã bị chặt đứt hơn phân nửa, tất cả đều là do lam vũ đánh gãy. Mà Lục Lăng Hoa của hắn, lại càng bị lam vũ công kích dẫn đến phải tự nổ ngay trước mặt Đặng Thiên Nhai.

Trong khi đó, hỏa điểu vừa mới xuất hiện của Phượng Thanh Thiên lúc tấn công thủy xà thì rất nhiều con sớm đã bị lam vũ làm cho tự bạo. Điều đó làm cho Phượng Thanh Thiên có chút luống cuống chân tay.

Ngoài việc phải dùng phân nửa linh khí để phòng ngự ra, công kích của chính mình dưới ảnh hưởng của lam vũ dày đặc lại càng giảm hiệu quả. Trận này phải tiếp tục chiến đấu ra sao đây? Từ Thanh Phàm cùng Phượng Thanh Thiên hai người trong lòng đều không khỏi có chút lo âu. Nhất là Phượng ThanH Thiên, hắn kinh hãi khi phát hiện linh khí của bản thân dĩ nhiên lại tiêu hao mất một phần năm rồi

Trong khi Phượng Thanh Thiên, Từ Thanh Phàm đang vắt óc suy nghĩ đối sách thì Đặng Thiên Nhai cũng không vì lần công kích đầu tiên thất bại mà ảo não. Trên thực tế, mới vừa rồi hắn công kích chủ yếu là dùng để dò xét đối thủ mà thôi.

Thấy hai người vẫn ổn sau lần công kích đầu tiên của mình, Đặng Thiên Nhai chợt mỉm cười, tiếp theo hai tay một lần nữa đưa ra, sau đó những giọt nước trên mặt đất lại bắt đầu lưu động, so với lần trước còn mãnh liệt hơn. Nhìn những giọt nước trên mặt đất lưu động mạnh mẽ, trong lúc nhất thời Từ Thanh Phàm cảm thấy hoảng hốt.

Tiếp theo hơn mười thân hình khổng lồ của thủy long do những giọt nước ngưng kết chợt xuất hiện xung quanh hai người Phượng Thanh Thiên

https://thuviensach.vn

cùng Từ Thanh Phàm. Chúng rống lên một tiếng rung trời, rồi nhanh chóng hướng hai người đánh tới.

Nhưng sau khi Đặng Thiên Nhai hóa xuất ra thủy long thì không dừng lại chút nào, hai tay một lần nữa huy dẫn, những giọt nước bắt đầu tập hợp lại một chỗ, hóa thành vô số đạo sóng nước cuồng dã, đi theo sau thủy long hung hăng đánh về phía hai người bọn họ.

Chứng kiến thế công cường đại như vậy, Từ Thanh Phàm không khỏi biến sắc, hướng về phía Phượng Thanh Thiên quát khẽ:

- Bay lên trời!

Vừa nói, Từ Thanh Phàm liền huy động Vạn Dặm Vân, xuất hiện dưới chân rồi trước khi thủy long cùng sóng nước đánh tới mang theo hai người rất nhanh bay lên bầu trời.

Từ Thanh Phàm cũng biết, hai người bọn họ mặc dù có thể miễn cưỡng chống lại thế công của thủy long, nhưng đối với những đạo sóng nước đằng sau lại không có biện pháp gì hữu hiệu để phòng ngự. Những đạo sóng nước cuồng dã này do Thủy linh khí biến thành, mỗi đạo đều cao vài trượng có dư. Nếu bị chúng chụp trúng, không bị chết cũng bị trọng thương.

Nhưng việc ngự sử Vạn Dặm Vân bay lên không trung mặc dù có thể tạm thời tránh thoát sự công kích, nhưng Từ Thanh Phàm lại không muốn đồng thời sử dụng hai kiện pháp khi một lúc để đối kháng với Đặng Thiên Nhai. Trong lúc nhất thời, mức độ tiêu hao linh khí không chỉ có nhanh hơn, mà đối với linh khí trong cơ thể, lực khống chế của Từ Thanh Phàm đối với chúng yếu đi không ít.

Mặc dù sau khi bay lên không trung, những đạo sóng cuồng không cách nào có thể uy hiếp cho hai người Từ Thanh Phàm, nhưng hơn mười

https://thuviensach.vn

đầu thủy long dưới sự khống chế của Đặng Thiên Nhai lại gầm lên một tiếng, ào ào bay lên trời đuổi theo hai người.

Nghe được từ phía sau thủy long rít gào, Phượng Thanh Thiên không khỏi nhíu mày. Những con thủy long này đều là do Thủy linh khí ngưng tụ lại, thân thể đã hóa thành thực chất, dùng Hỏa pháp bình thường đối phó với chúng là vô dụng.

Mà tuyệt kĩ bí truyền "Liệt Diễm Phượng Hoàng" của gia tộc hắn mặc dù có thể ngăn cản thủy long, nhưng lại phải đem hơn một nửa linh khí trong cơ thể hắn phóng thích ra bên ngoài để ngưng kết lại. Hơn nữa, để điều khiển Phượng Hoàng thì phải chuyên chú vào, cứ như vậy, nếu thi triển "Liệt Diễm Phượng Hoàng" thì Phượng Thanh Thiên không cách nào có thể duy trì hỏa diễm bảo hộ xung quanh thân thể hắn.

Ngay khi Phượng Thanh Thiên còn đang do dự, thì Từ Thanh Phàm trong lúc ngự sử Vạn Dặm Vân tránh né thủy long đã nghĩ tới một biện pháp, một lúc lâu sau khe khẽ thở dài, thầm nói: "Chỉ có thể làm thế thôi". Tiếp theo, Từ Thanh Phàm hướng về Phượng Thanh Thiên quát khẽ:

- Phượng sư huynh, ngươi giúp ta duy trì Vạn Dặm Vân một chút. Để ta giải quyết thủy long phía sau cho.

Vạn Dặm Vân mặc dù là pháp khí do Từ Thanh Phàm luyện chế, cho nên Phượng Thanh Thiên không cách nào tùy tâm khống chế được. Nhưng dưới sự cho phép của Từ Thanh Phàm, việc khống chế nó trong một thời gian ngắn cũng là có thể.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, Phượng Thanh Thiên cũng hơi sửng sốt. Hắn đã cũng Từ Thanh Phàm tỉ thí qua, trên cơ bản mọi năng lực của Từ Thanh Phàm hắn hiểu khá rõ. Nhưng Phượng Thanh Thiên lại không nghĩ ra Từ Thanh Phàm có chiêu số gì để có thể ngăn cản hơn mười đầu thủy long kia.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên nghe thấy lời nói quả quyết của Từ Thanh Phàm, Phượng Thanh Thiên hơi do dự một chút, nhưng cuối cùng vẫn tạm thời tiếp quản Vạn Dặm Vân. Còn Từ Thanh Phàm rốt cuộc cũng mặc kệ tình cảnh xung quang mà ngồi khoanh chân xuống.

Trong nháy mắt khi Từ Thanh Phàm ngồi xếp bằng xuống, Phượng Thanh Thiên kinh ngạc khi phát hiện ra trên người Từ Thanh Phàm dĩ nhiên lại bắt đầu tỏa ra quang mang thanh, hôi, hồng tam sắc. Mà màu hồng kia chính là linh quang của Hỏa hệ mà Phượng Thanh Thiên quen thuộc nhất.

Từ Thanh Phàm có khả năng tu luyện Hỏa hệ đạo pháp ư? Không phải là chỉ có tu tiên giả có tu vi Kết Đan kì mới có thể tu luyện loại linh khí thứ hai sao?

Nhìn tam sắc linh quang trên người Từ Thanh Phàm, trong lúc nhất thời Phượng Thanh Thiên thậm chí còn quên đi những tiếng rít gào của thủy long. Từ Thanh Phàm trước mặt bây giờ đã hoàn toàn khác biệt so với Từ Thanh Phàm thua dưới tay hắn mười năm về trước.

Ngay khi Phượng Thanh Thiên trong lòng còn đang kinh dị, một cái trâm cài tóc trên đầu Từ Thanh Phàm đột nhiên bay lên, rất nhanh biến thành một nhánh cây dài tầm ba thước. Nhưng trên nó lại tỏa ra hai loại Mộc Hỏa linh khí cường đại, hắn không phải là một nhánh cây bình thường.

- Ngự!

Đột nhiên, Từ Thanh Phàm nhắm chặt hai mắt lại, ngón tay chỉ vào nhánh cây rồi khẽ quát.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 23: Ngày Thứ Hai (6)

Sau khi được Lưu Hoa Tường tặng cho cành Ngô Đồng có chứa lực lượng của Phượng Hoàng, Từ Thanh Phàm đã dùng hai năm thời gian để đem nó luyện chế thành "Linh Ngự Vật của chính mình, đồng thời biến nó thành hình dáng một cây trâm cài tóc. Bình thường hắn để nó trên đầu, kết thành búi tóc như mấy đạo sĩ khác.

Lúc này, chứng kiến phía sau mình có hơn chục đầu thủy long đang truy kích, Từ Thanh Phàm suy nghĩ mãi mà không ra liệu mình còn đạo pháp hay pháp khí bậc trung nào để có thể giải quyết được bọn chúng. Hơn nữa, khi ở trong "Quỳ Vũ Kết Giới" này lại không thể dựa vào Phượng Thanh Thiên được, bất đắc dĩ Từ Thanh Phàm chỉ có thể sử dụng chính cành Ngô Đồng, Linh Ngự Vật của mình.

Trải qua nhiều năm nghiên cứu "Hóa Linh Quyết" , Từ Thanh Phàm đã phát hiện bộ công pháp này được xưng tụng là có khả năng luyện hóa thiên hạ vạn vật. Nói một cách đơn giản, nó chính là luyện khí thuật, thân ngoại hóa thân, cùng hợp thể thuật ba loại đạo pháp kết hợp lại. Sự kết hợp này làm cho nó càng thêm cao thâm, hoàn mỹ hơn.

Cho nên, khi đem Linh Ngự Vật luyện hóa nhập vào cơ thể bản thân, nó vẫn được coi là một pháp khí có thể sử dụng, hơn nữa uy lực so với pháp khí bình thường cường đại hơn rất nhiều.

Chỉ là trong thiên địa vạn vật, mọi việc nếu có cái tốt thì hẳn phải có cái xấu. Muốn ngự sử được Linh Ngự Vật, trước tiên phải có thời gian

https://thuviensach.vn

luyện hóa pháp khí vượt xa so với những pháp khí thông thường. Hơn nữa, một khi ngự sử chúng, lượng linh khí tiêu hao nhiều hơn mấy lần so với bình thường. Mà trọng yếu nhất, ngự sử Linh Ngự Vật còn phải cần máu huyết trong cơ thể người sử dụng để thúc giục nữa.

Máu huyết này cũng không phải là máu huyết trong cơ thể người bình thường, mà đó chính là huyết chi tinh hoa, bình thường trong cơ thể phàm nhân chỉ có vài giọt thôi. Do các tu tiên giả đã trải qua sự cải tạo thân thể bằng linh khí, nên trong cơ thể lượng tinh huyết đó vượt xa so với phàm nhân, nhưng bất quá số lượng cũng chỉ là mấy chén mà thôi. Vì thế, chỉ khi nào xuất hiện nguy cơ cực lớn mới được dùng nó để thúc giục tiềm lực của bản thân. Một khi đã tiêu hao thì phải cần một thời gian dài mới khôi phục lại được.

Bởi vì một phần nguyên nhân đó mà Từ Thanh Phàm rất ít khi sử dụng Linh Ngự Vật của mình. Mặt khác, do sau khi Từ Thanh Phàm tự luyện hóa cành Ngô Đồng này thì vẫn chưa gặp phải nguy hiểm nào quá lớn, căn bản là không cần phải sử dụng đến nó. Hơn nữa, muốn thúc giục được nó thì hắn cần phải nỗ lực rất nhiều.

Nhưng lúc này, phía sau có hơn mười đầu thủy long truy kích, Từ Thanh Phàm không còn kế sách nào ngoài việc sử dụng Linh Ngự Vật. Trước đó mặc dù hắn biết "Quỳ Vũ Kết Giới" là một trong những tuyệt kỹ trấn phái của Lục Hợp Môn, uy lực tuyệt đối không thể khinh thường được, nhưng cũng không ngờ uy lực của nó lại quá mạnh như vậy. Nhóm người mình ở bên trong nó bị hạn chế rất nhiều, đối với công kích của Đặng Thiên Nhai căn bản là không có khả năng chống đỡ.

Cho nên dưới sự bất đắc dĩ, Từ Thanh Phàm cũng chỉ có thể đặt niềm tin vào Linh Ngự Vật của mình, hi vọng dựa vào uy lực cường đại hơn rất nhiều so với pháp khí bình thường của nó thì có thể phá giải được "Quỳ Vũ Kết Giới" của Lục Hợp môn.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy sau khi cành Ngô Đồng bay ra, tóc của Từ Thanh Phàm trở nên bù xù, linh khí bị kích động liên tục phiêu lãng. Hồng sắc của liệt hỏa, rồi hôi sắc, thanh sắc ba loại quang mang quanh người hắn không ngừng lóe lên, làm cho hình tượng Từ Thanh Phàm càng thêm nổi bật, lộ ra vẻ thần bí huyền ảo khó lường.

Ngay khi đó ở bên người Từ Thanh Phàm, một nhánh cây hàm chứa Mộc Hỏa hai loại linh khí cường đại đang lẳng lặng trôi nổi. Hai cỗ linh khí này vốn hoàn toàn bất đồng với nhau, nhưng lúc này lại hòa nhập một cách hài hòa trên nhánh cây, điều này càng làm lộ ra vẻ huyền bí của nó. Hơn nữa mặt trên của nhánh cây lại ẩn chứa linh khí cường đại hơn, thậm chí so với linh khí của mọi người tại đây còn hơn xa vài phần, không khỏi khiến người khác phải biến sắc.

Nhìn luồng ánh sáng kì lạ trên người của Từ Thanh Phàm, cùng với nhánh cây tràn đầy linh khí kì dị, vô luận là Phượng Thanh Thiên hay Đặng Thiên Nhai đều chấn động.

Nhất là Đặng Thiên Nhai, ban đầu mọi chuyện vẫn nằm trong tầm tay của hắn, chỉ bằng việc bọn người Từ Thanh Phàm phải vất vả khi phải đối mặt với công kích của hắn đã nói lên điều đó. Dưới sự trợ giúp của "Quỳ Vũ Kết Giới", hắn hoàn toàn tự tin sẽ dễ dàng đánh bại nhóm năm người Cửu Hoa Môn này.

Nhưng vào lúc này, nhìn Từ Thanh Phàm chân đang khoanh lại, hai mắt nhắm chặt, trong lòng Đặng Thiên Nhao đột nhiên nổi lên một dự cảm vô cùng không tốt. Tựa hồ sẽ có chuyện không hay phát sinh.

- Hừ!

Đặng Thiên Nhai hừ lạnh một tiếng rồi vứt cái dự cảm xấu đó sang một bên. Đồng thời hai tay bắt chỉ quyết. Dưới khống chế của hắn, hơn mười đầu thủy long đang truy đuổi Từ Thanh Phàm cùng Phượng Thanh

https://thuviensach.vn

Thiên đột nhiên gia tăng tốc độ, trong phút chốc đã rút ngắn khoảng cách đáng kể với hai người.

So sánh với những cảm giác không hay này, Đặng Thiên Nhai càng tin tưởng vào thực lực của chính mình.

Mắt thấy thủy long sắp đánh tới mình, Từ Thanh Phàm hai mắt đang nhắm nghiền lại đột nhiên mở ra, ngón tay hướng về cành Ngô Đồng, quát khẽ:

- Ngự!!

Theo tiếng quát, trong miệng Từ Thanh Phàm lập tức phun ra một ngụm máu huyết, toàn bộ điều vẩy lên thân cành Ngô Đồng. Sau khi phun ra, sắc mặt Từ Thanh Phàm trở nên trắng bệch, hiển nhiên là nguyên khí đã bị tổn thương nặng.

Mà khi cành ngô đồng dính máu huyết của Từ Thanh Phàm, ngay lập tức nó đem toàn bộ lượng máu huyết đó hấp thu vào trong, lưỡng sắc quang mang trở nên đại thịnh. Nhất thời, dường như bên trong "Quỳ Vũ Kết Giới" chỉ còn ánh sáng chói lọi của hai loại linh quang đó.

Giữa luồng quang mang mãnh liệt đó, mơ hồ có một tiếng phượng kêu thanh thúy vang lên giữa thiên địa.

Thân thể Phượng Thanh Thiên đột nhiên chấn động, bởi vì lúc này hắn rõ ràng cảm giác được linh khí trong cơ thể của mình không thể khống chế được nữa, rất nhanh vận chuyển, tựa hồ muốn phá cơ thể mà vươn ra ngoài, toàn bộ hướng về cành Ngô Đồng kia. Dưới sự kinh hãi, Phượng Thanh Thiên vội vàng kiềm chế bản thân, thật vất vả mới có thể khống chế lại linh khí trong cơ thể mình một lần nữa.

"Nhánh cây kia đến cuối cùng ẩn chứa bí mật gì? Tại sao lại có khả năng ảnh hưởng đến linh khí trong cơ thể của mình?" Phượng Thanh Thiên

https://thuviensach.vn

nghi hoặc nhìn theo nhánh cây, trong nhất thời đã quên mười đầu thủy long ở phía sau đang tiến đến rất nhanh.

Điều ngạc nhiên tiếp theo xuất hiện không khỏi khiến cho Phượng Thanh Thiên kinh hãi không thôi. Trên nhánh cây đó, đột nhiên tỏa ra liệt hỏa hừng hực, thế lửa mãnh liệt, trong nháy mắt đã cao thêm vài trượng. Tiếng phượng kêu bên trong ngọn liệt hỏa ngày càng rõ ràng hơn.

Thời gian dường như rất ngắn, hoặc cũng rất dài, trong tiếng kêu phượng minh, ngọn liệt hỏa trên nhánh cây dần dần biến hóa thành một con Phượng Hoàng, hình tượng cao lớn, khí thế ngạo thiên. Đến khi hoàn toàn hình thành, nó lập tức hướng đến đám thủy long, giương cánh bay đi.

Liệt Diễm Phượng Hoàng!! Dĩ nhiên lại là Liệt Diễm Phượng Hoàng!! Đây rõ ràng là một trong tam đại bí kĩ "Liệt diễm phượng hoàng" của Phượng gia!! Hỏa diễm biến ảo thành phượng hoàng có thể làm giả, nhưng ngọn lửa đang cháy đó chính thực là phượng hoàng linh hỏa, hơn nữa còn mang theo hơi thở của Phượng Hoàng bất tử, tuyệt đối không thể nào gạt được Phượng Thanh Thiên.

"Từ Thanh Phàm như thế nào lại có khả năng thi triển "Liệt Diễm Phượng Hoàng"? Nhánh cây kia đến tột cùng là đồ vật gì? Sao nó lại có thể để cho Từ Thanh Phàm khống chế mà biến hóa ra Liệt Diễm Phượng Hoàng?"

Hơn bốn mươi năm trước, khi thấy phụ thân của mình thi triển chiêu này, tâm tình Phượng Thanh Thiên cũng không có chấn động mãnh liệt đến thế.

Khi Liệt Diễm Phượng Hoàng bay tới đám thủy long nọ, liệt diễm trên người nó lại không hề bị ảnh hưởng bởi lam vũ. Ngược lại lam vũ không ngừng làm cho hỏa thế trên người Phượng Hoàng càng thêm rực rỡ.

https://thuviensach.vn

Phượng Thanh Thiên không biết rằng, Liệt Diễm Phượng Hoàng do Từ Thanh Phàm biến hóa ra cùng với bí kĩ "Liệt Diễm Phượng Hoàng" của Phượng gia khác nhau rất lớn. Truyền nhân của Phượng gia phải đem chính huyết mạch Phượng Hoàng trong cơ thể mình cùng với hỏa linh khí kết hợp lại mới có thể thi triển "Liệt Diễm Phượng Hoàng". Trong khi đó Từ Thanh Phàm lại dùng máu huyết cùng linh khí của bản thân để kích thích linh khí Phượng Hoàng ẩn chứa bên trong cành Ngô Đồng. Cho nên, ngoài lượng Hỏa linh khí cường đại, Liệt Diễm Phượng Hoàng còn mang theo một lượng Mộc linh khí không nhỏ.

Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa.

Dưới tình huống đó, Mộc linh khí trong Phượng Hoàng đã mượn Thủy linh khí ẩn chứa trong lam vũ làm cho nó càng thêm lớn mạnh, lại gia tăng tiếp uy lực cho Hỏa linh khí. Cứ như vậy, Liệt Diễm Phượng Hoàng do Từ Thanh Phàm thi triển không chịu bất kì ảnh hưởng to lớn nào của lam vũ.

Trong giây lát, Liệt Diễm Phượng Hoàng của Từ Thanh Phàm đã đối đầu với thủy long của Đặng Thiên Nhai, hai bên hung hăng đánh vào nhau. Tiếng phượng kêu thanh thúy của phượng hoàng cùng với tiếng gầm rú của thủy long vang vọng khắp chân trời. Trong thiên địa liên tiếp vang lên những tiếng làm cho người ta phải đinh tai nhức óc.

Thủy long mặc dù khí thế hung hăng, số lượng đông đảo, nhưng linh khí ẩn chứa bên trong lại không bằng Liệt Diễm Phượng Hoàng. Huống chi, Liệt Diễm Phượng Hoàng còn trộn lẫn Mộc linh khí, cho nên thủy long gặp phải thuộc tính tương khắc, không thể nào đánh bại được Phượng Hoàng.

Cho nên sau một hồi đấu tranh trực diện, trong một khoảng ngắn thủy long đã rơi vào thế hạ phong, bị Liệt Diễm Phượng Hoàng liên tục công phá.

https://thuviensach.vn

Nhìn uy lực của Liệt Diễm Phượng Hoàng, không chỉ Đặng Thiên Nhai cùng Phượng Thanh Thiên, ngay cả Từ Thanh Phàm cũng kinh hãi không thôi. Trước đây hắn chưa từng sử dụng qua cành ngô đồng này, không nghĩ tới nó lại hàm chứa một uy lực to lớn như vậy.

Trong tiếng gầm gừ bất lực, đầu thủy long cuối cùng đã bị Liệt Diễm Phượng Hoàng đánh nát, hóa thành Thủy linh khí, rồi tiêu tán vào thiên địa. Nhưng Từ Thanh Phàm không lập tức thu hồi, mà ngự sử nó hướng về Đặng Thiên Nhai công kích tới.

Sử dụng "Linh Ngự Vật" làm cho lượng linh khí tiêu hao rất lớn, Từ Thanh Phàm biết chính mình sẽ không kiên trì được lâu, nên quyết định tiếp tục chiến đấu. Một hơi đánh bại Đặng Thiên Nhai.

Nhìn Liệt Diễm Phượng Hoàng bay tới rất nhanh về phía mình, Đặng Thiên Nhai hơi nhíu mày, ngay lúc này hai tay không ngừng bắt chỉ quyết. Trên mặt đất, những giọt nước không còn nhiều lắm chợt phát sinh mãnh liệt, hóa thành vô số Thủy Mạc che chắn toàn bộ bầu trời trước mặt hắn. Dưới Thủy Mạc dày đặc, dường như cả "Quỳ Vũ Kết Giới" là thế giới của thủy địa vậy.

Nhưng Đặng Thiên Nhai đã đánh giá thấp uy lực của Liệt Diễm Phượng Hoàng, Thủy Mạc che chắn trước mặt hắn gặp Liệt Diễm Phượng Hoàng như là miếng bánh quế giòn dễ vỡ, trong khoảng thời gian ngắn đã bị phá nát. Trong tức khắc, nó đã dánh tới trước mặt hắn.

Chứng kiến công kích của Liệt Diễm Phượng Hoàng, dường Đặng Thiên Nhai bị chấn động với uy lực của nó, trong thời gian ngắn đã quên đi việc né tránh.

Cuối cùng, Liệt Diễm Phượng Hoàng rốt cuộc đã hung hăng đánh vào người Đặng Thiên Nhai, nhất thời hỏa diễm đem Đặng Thiên Nhai bao vây lại.Trong giây lát, Đặng Thiên Nhai hóa thành một khối hỏa cầu rồi rơi

https://thuviensach.vn

xuống mặt đất. Nhưng điều kì quái chợt xảy ra, mặc dù không ngừng bị liệt hỏa thiêu đốt thân mình, nhưng Đặng Thiên Nhai lại không hề chạy ra, thân thể trên mặt đất cũng không quay cuồng, dường như không bị chút đau đớn nào. Cứ như vậy hắn lẳng lặng rơi xuống đất, tùy ý cho liệt hỏa thiêu đốt.

Nhìn thấy tình cảnh này, Từ Thanh Phàm cùng Phượng Thanh Thiên không khỏi phải nhíu mày.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 24: Chấp Niệm

Nhìn Đặng Thiên Nhai bị "Liệt Diễm Phượng Hoàng" không ngừng thiêu đốt thân thể, cả hai người Phượng Thanh Thiên cùng Từ Thanh Phàm đều không vì đã đánh bại được cường địch mà thả lỏng, ngược lại còn không khỏi nhíu mày.

Mặc dù lúc trước khi chiến đấu, Đặng Thiên Nhai vẫn mượn lực lượng của "Quỳ Vũ Kết Giới", vì thế hắn không có tổn hao chút linh khí nào. Thậm chí Từ Thanh Phàm với Thượng Thanh Thiên đến bây giờ vẫn không hiểu sao hắn lại có thể tu luyện được cái loại công pháp quỷ dị như vậy.

Nhưng không thể nghi ngờ, với khả năng có thể đưa Lục Hợp Môn đạt đến uy vọng chỉ đứng sau Lục đại thánh địa qua hai lần Tân nhân tỉ thí liên tục, thực lực của Đặng Thiên Nhai trong những nhóm người trẻ tuổi của tu tiên giới tuyệt đối đứng thứ một thứ hai.

Một người như thế, lại có thể bị chính mình đánh bại sao?

Trong lúc nhất thời, Từ Thanh Phàm cảm thấy khó tin tưởng được.

Trên thực tế, mặc dù uy lực của cành Ngô Đồng vượt xa tưởng tượng của Từ Thanh Phàm, nhưng hắn cũng không nghĩ rằng với chỉ một kích mà đã thành công được. Hơn nữa, với thực lực hiện tại của Từ Thanh Phàm, hắn cũng không có khả năng phát huy được toàn bộ sức mạnh của cành Ngô Đồng.

https://thuviensach.vn

Mới vừa rồi ngăn chặn mười đầu thủy long, rồi còn liên tục kích phá vô số thủy mạc của Đặng Thiên Nhai, Liệt Diễm Phượng Hoàng từ cành Ngô Đồng biến hóa ra trên thực tế đã có chút kiệt lực. Lúc đấy, Từ Thanh Phàm lo Đặng Thiên Nhai sẽ dễ dàng ngăn trở được Liệt Diễm Phượng Hoàng nên đã chuẩn bị thêm hơn mười tính huống để dự phòng.

Nhưng hắn lại không nghĩ tới Đặng Thiên Nhai dường như đang muốn đi tìm chết, căn bản là không hề tránh né.

Từ Thanh Phàm cùng Phượng Thanh Thiên ngự sử Vạn Dặm Vân đáp xuống bên cạnh nơi thi thể của Đặng Thiên Nhai bị thiêu đốt, thấy hắn vẫn như trước vô thanh vô tức nằm trên mặt đất, trên vẻ mặt không có bất cứ chút thống khổ nào. Điều đó làm cho hai người càng thêm phần kinh dị, thậm chí còn cảm giác được có điểm không ổn mơ hồ.

Nhìn Liệt Diễm Phượng Hoàng đang không ngừng bay lượn trên đầu Từ Thanh Phàm, Phượng Thanh Thiên vừa định hỏi mấy thứ, nhưng đột nhiên Từ Thanh Phàm chợt nhướng mày, giơ cánh tay lên. Một ánh linh quang kì dị lóe lên, rồi một hạt châu to bằng nắm tay đột nhiên từ trên bầu trời xuất hiện, lẳng lặng trôi nổi trên đầu Từ Thanh Phàm. Dưới quang mang kì dị của hạt châu rọi xuống, Phượng Thanh Thiên thấy một thế giới kì lạ xuất hiện trước mắt.

Nguyên bổn những giọt mưa rơi xuống đất ban đầu nay lại biến thành một thế giới màu lam, mà Liệt Diễm Phượng Hoàng trên đầu Từ Thanh Phàm lại biến thành một mảnh thanh hồng lưỡng sắc, quang mang kì ảo. Chứng kiến dị biến phát sinh, Phượng Thanh Thiên thấy kinh hãi không thôi, rồi hắn lại nhìn lên người mình, phát hiện khắp thân thể là một mảnh hồng mang đỏ rực.

Khối châu thần kì của Từ Thanh Phàm xuất ra này chính là pháp khí Tịch Tà Châu được luyện chế từ con mắt của Bích Nhãn Vân Đề Thú, là

https://thuviensach.vn

một nhân giai cao cấp pháp khí phụ trợ, có thể thấy được quỷ thần ngũ hành, thần diệu vô cùng.

Phượng Thanh Thiên nhìn thế giới tràn ngập màu sắc xung quanh mình, trong nháy mắt đã hiểu được tác dụng của hạt châu này, nhất thời không khỏi kinh hãi, không tự chủ mà nhìn về phía Từ Thanh Phàm, chủ nhân của nó. Biểu hiện ngày hôm nay của Từ Thanh Phàm càng ngày càng làm cho hắn thêm kinh dị, hiện tại nếu tái tỉ thí cùng Từ Thanh Phàm, Phượng Thanh Thiên cũng không dám cam đoan sẽ chiến thắng dễ dàng như mười năm về trước nữa.

Nhưng khi Phượng Thanh Thiên nhìn về phía Từ Thanh Phàm, lại phát hiện sắc mặt của hắn lúc này đang vô cùng nghiêm trọng, nhìn chằm chằm vào thân thể đang bị thiêu đốt của Đặng Thiên Nhai. Phượng Thanh Thiên nhìn theo hướng của ánh mắt Từ Thanh Phàm, chợt thấy thân thể của Đặng Thiên Nhai lúc này đang nằm trên mặt đất có hai màu hồng vàng quang mang, trong đó màu vàng đang ngày càng yếu đi. Nhưng nó lại không hề biến mất, mà lại hướng về một phía đi tới.

Mà ở dưới đất cách nơi đó không xa, màu vàng lại càng ngày càng mãnh liệt, dường như tất cả Thổ linh khí trong thiên địa đều đang tập trung về nơi đó vậy. Chỉ có điều loại linh khó này tập hợp lại rất chậm, hơn nữa trong "Quỳ Vũ Kết Giới" ngũ hành linh khó vô cùng hỗn loạn, cho nên vô luận là Từ Thanh Phàm hay Phượng Thanh Thiên đều không có phát hiện được.

Chứng kiến loại tình cảnh này, sắc mặt của Phượng Thanh Thiên cũng nghiêm trọng hẳn lên. Hiển nhiên lúc vừa rồi, Đặng Thiên Nhai cũng không có bị "Liệt Diễm Phượng Hoàng" của Từ Thanh Phàm đánh bại, mà là dùng một phương pháp nào đó để tránh né. Lúc này chỗ nọ Thổ linh khí đang tập hợp lại, tất có thể đó chính là nơi Đặng Thiên Nhai ẩn thân. Mà Thổ linh khí mới là loại linh khí mà hắn tu tập chính thức.

https://thuviensach.vn

Phượng Thanh Thiên nhìn về phía Từ Thanh Phàm, hỏi xem liệu có nên phát động công kích hay không, nhưng Từ Thanh Phàm lại hơi lắc đầu, nơi mà đại lượng Thổ linh khí đang tập hợp kia đến cùng có phải là chỗ Đăng Thiên Nhai ẩn thân hay không vẫn còn rất khó nói. Dù sao, với tâm cơ thâm trầm của hắn, khó có khả năng lại để lộ nơi ẩn thân của mình một cách đơn giản như vậy.

Đột nhiên, dị biến nổi lên, Thổ linh khí đang tập hợp nọ bắt đầu trở nên hỗ vô cùng hỗn loạn, tiếp theo, Thủy linh khí trong "Quỳ Vũ Kết Giới" cũng nhanh chóng hướng tới chỗ đó tập hợp lại, cùng với Thổ linh khí hợp cùng một chỗ.

Sau đó, hai loại linh khí hỗn tạp ở cũng một nơi đột nhiên bộc phát, bắt đầu lan tràn rất nhanh. Lực bộc phát của nó mạnh đến nỗi phần đất đá ở chỗ cũ bị biến thành bùn đất. Mà một loạt các loại đất đá hoặc một số thứ khác đều mạnh mẽ trôi vào giữa đám bùn nọ, không hề nổi lên.

Chứng kiến tình cảnh này, Từ Thanh Phàm cùng Phượng Thanh Thiên sắc mặt đại biến. Mặc dù không biết một khi lâm vào đám bùn đất đó sẽ có những uy hiếp nào, nhưng tuyệt đối sẽ không có kết quả tốt đẹp gì.

Từ Thanh Phàm một lần nữa định ngự sử Vạn Dặm Vân bay lên bầu trời, nhưng lại phát hiện ở dưới đất tự nhiên sinh ra một cỗ hấp lực cường đại, trên bầu trời đồng thời cũng có áp lực mạnh mẽ, không khỏi đè ép hai người xuống dưới. Tịch Tà Châu bị rơi xuống, Liệt Diễm Phượng Hoàng cũng bị hạ thấp độ cao mất vài thước, trong khi đó hai người Phượng Thanh Thiên cùng Từ Thanh Phàm cảm thấy tức ngực không thôi, cảm giác dường như máu huyết trong cơ thể lưu động vô cùng khó khăn. Vì thế Vạn Dặm Vân càng không có cách nào để phi hành lên trên được.

Nhìn phiến bùn đất kinh khủng nọ đang lan tràn tới trước mặt mình, Từ Thanh Phàm quyết định thật nhanh, đem tốc độ phát huy tới cực điểm, lôi kéo Phượng Thanh Thiên hướng về phía xa chạy nhanh đi.

https://thuviensach.vn

Nhưng tốc độ phiến bùn đất nọ lan tràn cực nhanh, trong khi đó Từ Thanh Phàm lại bị cỗ áp lực trong thiên địa tác động nên tốc độ giảm đi, hiện tại lại còn kéo theo Phượng Thanh Thiên, không khỏi bị liên lụy. Trong chốc lát đã bị phiến bùn đất kia đuổi kịp.

Chứng kiến tràng cảnh này, Từ Thanh Phàm biết trông tránh cũng vô dụng, thở dài một tiếng rồi ngừng lại thân hình, bắt đầu chuyên tâm điều khiển Liệt Diễm Phượng Hoàng không ngừng bay lượn xung quanh người.

Mỗi khi Liệt Diễm Phượng Hoàng vung cánh lên, đại lượng nhiệt hỏa sẽ bộc phát, đem phiến bùn đất xung quanh người Từ Thanh Phàm cùng Phượng Thanh thiên thiêu đốt làm bay hơi nước, một lần nữa hóa thành đất.

Nhưng dường như phiến bùn đất kia là vô cùng vô tận, nó không ngừng xâm nhập vào đất đai xung quanh hai người, hóa thành bùn trạch, trong nháy mắt đã vây kín họ. Mà Từ Thanh Phàm đã ngự sử Liệt Diễm Phượng Hoàng trong một khoảng thời gian dài, linh khí trong cơ thể đã tiên hao mất hai phần ba, lúc này cũng không duy trì được uy lực của Liệt Diễm Phượng Hoàng như ban đầu nữa. Vì thế hắn chỉ có thể trơ mắt ra nhìn phiến đại địa xung quanh chậm rãi hóa thành bùn đất. Còn khoảng đại địa xung quanh chính mình đang không ngừng bị thu hẹp.

Không biết từ khi nào, Đặng Thiên Nhai đã xuất hiện một chỗ trên bầu trời không xa, nhìn Từ Thanh Phàm đang ra sức chống lại bùn đất xâm nhập. Vẻ mặt hắn mặc dù vẫn u tĩnh như cũ, nhưng cỗ ngạo khí lúc trước đã sớm không thấy đâu, ngược lại biến thành phẫn nộ, thậm chí còn ẩn chữa một tia điên cuồng.

Nếu như cẩn thận quan sát, sẽ phát hiện Đặng Thiên Nhai lúc này đã già nua đi rất nhiều, dường như hơn bốn mươi tuổi, khác xa vẻ thanh niên lúc ban đầu. Xem ra lần Liệt Diễm Phượng Hoàng tập kích lúc trước đã gây ra cho hắn những ảnh hưởng rất lớn.

https://thuviensach.vn

Vừa mới rồi tình thế đột ngột thay đổi, rõ ràng hắn đã nắm chắc thắng lợi trong tay, nhưng trong nháy mắt thiếu chút nữa lại bị đánh bại. Lúc bị Liệt Diễm Phượng Hoàng đánh trúng, giữa lúc đang hoảng hốt, hắn chợt nhớ lại sự việc đã xảy ra sáu mươi năm về trước. Tình cảnh lúc đó dường như cũng vậy, rõ ràng chính mình sẽ nhanh chóng chiến thắng, nhưng lại bị đạo pháp kì quái của Bảo Thanh Phương hạ gục trong gang tấc, lần đâu tiên nếm mùi thất bại, mà đó cũng là lần duy nhất.

“ Ta như thế nào lại để địch nhân cùng một môn phái hai lần đánh bại?? Không có khả năng, lần này thắng lợi nhất định phải thuộc về ta”

Nhưng mới vừa rồi, Đặng Thiên Nhai lại cảm nhận rõ ràng mùi vị của sự thất bại tới gần, loại cảm giác này làm cho hắn vô cùng phẫn nộ, thậm chí muốn phát điên.

- Ta nên xin lỗi các ngươi vì mới lúc trước đã tỏ ra khinh thị.

Thanh âm của Đặng Thiên Nhai đột nhiên vang lên trong thiên địa.

- Nhưng cuối cùng người thắng lợi vẫn là ta. Mặc dù đạo pháp của ngươi kì quái, rất giống với cái tên Bảo Thanh Phương kia, tuy nhiên lúc này bên người ngươi lại bị vị truyền nhân của Phượng gia này kéo chân lại, sự thất bại của ngươi đã được định đoạt.

Sau khi Từ Thanh Phàm nghe thấy câu nói sau liền hừ lạnh một tiếng, cũng không có đáp lại, hắn còn phải chuyên tâm ngự sử Liệt Diễm Phượng hoàng chống lại sự xâm nhập của phiến bùn đất. Hơn nữa, hắn cũng chẳng muốn đáp lại lời khiêu khích vô nghĩa đó của Đặng Thiên Nha.

Nhưng Phượng Thanh Thiên nghe thấy câu sau thì thân thể chấn động mãnh liệt. “Kéo chân lại? Chính mình lại trở thành kẻ cản trở người khác ư?”. Điều này đã làm đánh mạnh vào tâm thần hắn.

https://thuviensach.vn

Sau khi Phượng Thanh Thiên tới Hoàn Đảo mặc dù Từ Thanh Phàm là người dẫn đầu trong lần Tân nhân tỉ thí này, hơn nữa lại chỉ huy vô cùng chuẩn xác, cho nên đối với sự chỉ đạo của Từ Thanh Phàm hắn cũng vô cùng phối hợp. Nhưng nói thật, đối với cái người đã từng là bại tướng của mình hơn mười năm trước, Phượng Thanh Thiên cũng không để vào mắt. Hắn nghĩ rằng, tuy Từ Thanh Phàm là người dẫn đầu, nhưng người quan trọng nhất trong năm người Cửu Hoa Môn vẫn là chính mình. Tại thời khắc nguy cấp, vẫn sẽ là mình ra tay để ngăn cơn sóng dữ.

Nhưng mới vừa rồi chiến đấu, lòng kiêu ngạo của hắn đã bị đánh nát. Mặc dù ở trong "Quỳ Vũ Kết Giới" thực lực của hắn suy giảm, chỉ có thể phát huy được hai ba thành. Mà lúc nãy, chính xác là nhờ Từ Thanh Phàm hắn mới không có bị thương, thậm chí còn bị đánh bại.

Mà cái tên Từ Thanh Phàm mười năm về trước bị mình dễ dàng đánh bại kia không biết từ lúc nào đã có thực lực có thể đi ngang hàng với mình.

Phượng Thanh Thiên là một người ân oán phân minh, lòng kiêu ngạo của hắn không thể để cho bản thân mình có thể tìm kiếm lý do gì để an ủi. Cho nên đối với sự viện trợ lúc vừa rồi của Từ Thanh Phàm hắn hết sức cảm kích. Nhưng lúc này, Phượng Thanh Thiên lại tỏ ra xấu hổ cùng phẫn nộ.

" Ta là người mạnh nhất, là truyền nhân của Phượng gia" Phượng Thanh Thiên lúc nào cũng tự phụ như vậy. Mà chính xác là hắn đã làm được như vậy, từ khi bắt đầu tu tiên đến nay, hắn cũng chưa gặp được đối thủ nào bằng mình. Cho dù là Kim Thanh Hàn mười năm về trước cũng vậy, đối với hắn không tạo chút uy hiếp nào.

Nhưng lúc này, Phượng Thanh Thiên lại phát hiện ra một gã vô luận là tư chất hay thời gian tu tiên đều không bằng mình nay lại có thực lực ngang hàng với mình. Quan trọng hơn, nhờ có hắn chính mình mới không bị đánh bại.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, sự xấu hổ cùng phẫn nộ trong lòng Phượng Thanh Thiên ngày càng mãnh liệt. Hắn là truyền nhân của Phượng gia, mà đã là truyền nhân của Phượng gia, lúc nào cũng phải là người nổi bật nhất. Không thể để trông cậy vào người khác mới có thể chiến thắng được.

"Sự kiêu ngạo của Phượng gia không thể để đứt đoạn trong tay mình được".

- Từ sư huynh, ngươi hãy hết sức ngăn cản sự công kích của Đặng Thiên Nhai, tranh thủ cho ta một đoạn thời gian ngắn, còn lại để ta giải quyết.

Trong mắt Phượng Thanh Thiên hiện lên vẻ kiên quyết, nhẹ giọng nói với Từ Thanh Phàm.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 25: Cấm Kị

- Từ sư huynh, huynh cố gắng ngăn cản Đặng Thiên Nhai, cho ta thời gian ba chén trà, ta sẽ giải quyết hắn.

Lúc này mặc dù Từ Thanh Phàm đang ra sức ngăn cản sự xâm nhập của bùn đất xung quanh, nhưng nghe Phượng Thanh Thiên nói vậy vẫn hơi sửng sốt, không nhịn được quay đầu lại nhìn, chỉ thấy trong mắt hắn lúc này đầy kiên quyết.

Sau khi bị "Quỳ Vũ Kết Giới" bao vây, thực lực của Phượng Thanh Thiên suy giảm cực lớn, chỉ có thể phát huy được hai, ba thành so với lúc đầu. Có thể do đã quen với việc bản thân luôn có thực lực cường đại trong người, nên khi mới bắt đầu giao thủ, Phượng Thanh Thiên có cảm giác bó tay, bó chân, nên mấy thành thực lực còn lại cũng không thể thi triển được trọn vẹn.

Nhưng lúc này, nhìn ánh mắt kiên quyết của hắn, Từ Thanh Phàm cảm giác được, Phượng Thanh Thiên luôn cao ngạo lúc trước đã trở lại.

Mặc dù không biết Phượng Thanh Thiên làm thế nào, nhưng do có sự tín nhiệm tuyệt đối đối với Phượng Thanh Thiên, Từ Thanh Phàm liền gật đầu đồng ý, rồi không hề lưu lại dư lực, thúc dục "Liệt Diễm Phượng Hoàng" bay lượn xung quanh hai người càng ngày càng nhanh, dưới toàn lực của Từ Thanh Phàm, bùn đất đang không ngừng xâm nhập vào đã bị đẩy lui hơn ba thước.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, hai tay Phượng Thanh Thiên giương lên, một cây trượng dài đẹp rực rỡ liền xuất hiện trên tay, đầu trượng có hình đầu phượng và đuôi trượng là hình đuôi phượng, trên thân tản mác hồng quang, đây chính là pháp khí gia truyền của phượng gia "Phượng Linh Trượng"!

Cầm "Phượng Linh Trượng" trong tay, Phượng Thanh Thiên chậm rãi nhắm hai mắt, trên người hỏa linh khí đột nhiên phát động, toàn bộ truyền vào "Phượng Linh Trượng", sau khi nhận được một lượng lớn linh khí, trên đầu "Phượng Linh Trượng" xuất hiện một hỏa cầu lớn cỡ một cái ma bàn(cối xay), không ngừng tản ra hỏa linh khí nồng đậm, hiển nhiên uy lực không nhỏ.

Sau đó, hỏa cầu lại chậm rãi thu nhỏ, khi kích thước chỉ còn bằng hạt gạo liền dừng lại, tuy rằng đã thu nhỏ lại đến cơ hồ khó có thể nhận ra, nhưng màu sắc theo đó lại càng ngày càng đậm. Tiếp theo, hỏa cầu lại một lần nữa biến lớn, rồi lại thu nhỏ lại, cứ như vậy lặp lại mấy lần, cuối cùng biến thành hỏa cầu đỏ thẫm to cỡ hạt gạo, trên mặt hỏa cầu không hề tản mát ra hỏa linh khí, cũng không có sự thiêu đốt kịch liệt như các hỏa cầu bình thường, cứ tĩnh lặng lơ lửng phía trên "Phượng Linh Trượng". Thỉnh thoảng lại chuyển động một chút, theo sự chấn động đó của hỏa câu, sắc mặt Phượng Thanh Thiên lại càng trở lên tái nhợt.

Do không ngừng liên tục đưa hỏa linh khí vào "Phượng Linh Trượng", linh khí trong cơ thể Phượng Thanh Thiên dần dần cạn kiệt, không thể nào tiếp tục duy trì hỏa diễm bảo hộ bên ngoài thân thể, lam vũ không có gì ngăn trở, không ngừng để lại trên người Phượng Thanh Thiên những vết thương thật sâu, nhưng Phượng Thanh Thiên không hề để ý, chuyên tâm khống chế hỏa cầu đỏ thẫm phía trên "Phương Linh Trượng".

Rốt cuộc hỏa cầu đỏ sậm cũng đã hoàn toàn ổn định.

Mà khi đó vừa đúng hết thời gian ba chén trà.

https://thuviensach.vn

Phượng Thanh Thiên đột nhiên mở hai mắt.

Do "Liệt Diễm Phượng Hoàng" không ngừng xoay xung quanh hai người Từ Thanh Phàm và Phượng Thanh Thiên, nên Đặng Thiên Nhai không hề biết hành động của Phượng Thanh Thiên.

Dưới sự hỗn hợp công kích của thủy, thổ hai hệ đạo pháp, thấy sự chống cự của Từ Thanh Phàm ngày càng yếu dần, thể tích của "Liệt Diễm Phượng Hoàng" càng ngày càng nhỏ, mặt đất phía dưới đã sắp bị bùn đất xâm nhập, Đặng Thiên Nhai không khỏi mỉm cười đắc ý , nhất là sau khi thấy Từ Thanh Phàm phun ra một khẩu tinh huyết.

Nhưng kỳ quái chính là, qua một lúc, trong lòng hắn liền có một loại dự cảm không tốt, giống như vừa rồi đã nắm chắc thắng lợi trong tay, phút chót lại bị "Liệt Diễm Phượng Hoàng" của Từ Thanh Phàm lật ngược tình thế đánh bại.

- Loại cảm giác này, chẳng lẽ trong lòng ta đối với môn nhân của Cửu Hoa môn bị ám ảnh sao?

Mặc dù so với dự cảm mịt mù không rõ ràng, Đặng Thiên Nhai vẫn tin tưởng vào thực lực của chính mình, nhưng lúc này, hắn vẫn quyết định nhanh chóng giải quyết Từ Thanh Phàm cùng Phượng Thanh Thiên, bằng vào thực lực của Khâu Hiên, cuộc chiến đấu bên kia có lẽ cũng nhanh chóng kết thúc.

Sắc mặt Đặng Thiên Nhai liền trở nên nghiêm túc, mười ngón tay chập lại, thổ linh khí trong cơ thể liền bạo phát truyền vào trong "Quỳ Vũ Kết Giới" cùng với thủy linh khí trong đó hòa trộn lại, nhất thời đại lượng bùn đất hóa thành vô số đạo sóng bùn thật lớn xông thẳng về phía Từ Thanh Phàm.

Sóng bùn rơi xuống, vô số dã thú xuất hiện, lúc này Từ Thanh Phàm cảm nhận rõ ràng trong làn sóng bùn có tiếng thú rống mơ hồ phát ra.

https://thuviensach.vn

- Liều mạng.

Từ Thanh Phàm nhìn vô số sóng bùn đang đánh tới, sắc mặt càng trở lên nghiêm túc, đang muốn sử dụng "Cường hành hợp thể thuật" – một loại cấm thuật của "Hóa linh quyết" chống lại, thì đột nhiên cảm nhận đạo hồng hà bay qua bên tai, hướng về phía sóng bùn lao tới.

Từ Thanh Phàm định thần nhìn lại, phát hiện đạo hồng hà đó là một tiểu hỏa cầu đỏ sậm bằng hạt gạo biến thành, hiển nhiên là do Phượng Thanh Thiên tạo thành.

Tiểu hỏa cầu đỏ sậm này là do hỏa linh khí biến thành, nhưng không hề mang tính hung bạo, lại càng không có linh khí ba động, hơn nữa thể tích lại nhỏ, không hiểu có tác dụng gì?

Nhưng tình huống kế tiếp lại khiến cho Từ Thanh Phàm kinh hãi, chỉ thấy hồng sắc tiểu cầu xuyên qua tầng tầng lớp lớp sóng bùn cực kỳ dễ dàng, không hề dừng lại, rất nhanh hướng về phía Đặng Thiên Nhai.

Mà sóng bùn trước khi bị hỏa cầu xuyên thủng, thanh thế cực kỳ to lớn, nhưng hiện tại lại đình trệ tại chỗ, giống như được điêu khắc từ đá, tựa hồ sau khi bị hỏa cầu bắn thủng, trong nháy mắt thủy linh khí ẩn chứa trong sóng bùn đã hoàn toàn bị khu trừ ra ngoài.

Mà do hồng sắc tiểu cầu thể tích quá nhỏ, hơn nữa di chuyển cực nhanh, vô thanh vô tức, đến khi Đặng Thiên Nhai phát hiện ra thì căn bản đã không kịp tránh né, chỉ biết trơ mắt nhìn hỏa cầu xuyên qua lồng ngực của mình, thần sắc khiếp sợ còn thêm cả tia phẫn nộ.

Đến tận khi Đặng Thiên Nhai bị hồng sắc tiểu cầu xuyên qua cơ thể rơi xuống, Từ Thanh Phàm mới chấn tĩnh lại.

- Chiêu vừa rồi của ngươi là gì ?

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm quay đầu hỏi Phượng Thanh Thiên.

Thấy hỏa diễm bảo hộ quanh người Phượng Thanh Thiên đã cực kỳ ảm đạm, lam vũ không ngừng xuyên qua tạo ra những vết thương trên cơ thể hắn, Từ Thanh Phàm vội vàng mở rộng vòng bảo hộ của "Thanh linh hộ tý" trùm lên Phượng Thanh Thiên. Lúc này sắc mặt Phượng Thanh Thiên đã trở lên trắng bệch, gần như trong suốt, hiển nhiên linh khí trong cơ thể tiêu hao nghiêm trọng, nhưng Từ Thanh Phàm biết, sắc mặt của mình cũng không khá hơn bao hắn bao nhiêu.

Phượng Thanh Thiên cau mày nhìn thân thể Đặng Thiên Nhai đang từ trên không rơi xuống, khẩu giọng nói có chút ảo não, chậm rãi nói:

- Phương linh trượng có khả năng nén hỏa linh khí, nhưng giờ xem ra đã vô dụng rồi.

Nghe Phượng Thanh Thiên nói, Từ Thanh Phàm chợt hiểu, nguyên lai hồng sắc tiểu cầu vừa này là do toàn bộ linh khí trong cơ thể của Phượng Thanh Thiên nén lại mà thành. Đem linh khí toàn thân nén lại thành tiểu cầu nhỏ như vậy, khó trách uy lực lớn vậy, hơn nữa do đại lượng linh khí nén lại một chỗ, cho nên bản chất hung bạo vốn có của hỏa linh khí bị ẩn đi, khiên cho người ta không cách nào tra ra được.

Phải biết, theo quy tắc thì linh khí phân bố tự do, cố ép nén là rất nguy hiểm, chỉ có khi thăng cấp mới có thể làm được. Bình thường nếu nén linh khí, một khí khống chế không tốt, linh khí liền trở lên hỗn loạn, phát nổ là việc nhỏ, càng nguy hiểm hơn là bị linh khí cắn trả thành tẩu hỏa nhập ma. Tu vi liền bị phế, thậm chí có thể gây tử vong.

Mà "Phượng linh trượng" lại có thể trợ giúp tu tiên giả dễ dàng nén linh khí, đây tuyệt đối là một kiện dị bảo, không hổ là phượng gia gia truyền pháp khí.

https://thuviensach.vn

Nhưng nghe Phượng Thanh Thiên nói không có tác dụng, Từ Thanh Phàm hơi sửng sốt, cũng nhìn về thân thể Đăng Thiên Nhai vừa rơi xuống đất, nhưng lại phát hiện thân thể đó không biết từ lức nào đã biến thành một khối tượng đá, mà chân thân của hắn đang lẳng lặng đứng cách tượng đá ba trượng, nhìn hai người với ánh mắt hung tợn.

Hơn nữa nhìn dáng vẻ của hắn, hai người không khỏi kinh hãi, chỉ thấy sau khi thụ thương lần nữa, Đặng Thiên Nhai càng trở lên già nua, khuôn mặt ba mươi tuổi lúc trước, hiện tại đã đầy nếp nhăn, tóc biến hoa râm, giống như một lão nhân tang thương. Dáng vẻ trầm tĩnh đã hoàn toàn biến mất, thay vào đó là ánh mắt tràn ngập hận thù.

Thấy bộ dáng lúc này của Đặng Thiên Nhai, Từ Thanh Phàm không khỏi kinh hãi, tiếp theo dường như nghĩ ra điều gì đó, thần sắc lộ vẻ đăm chiêu.

- Vốn ta chỉ muốn cướp Thất Sắc Lộc của các ngươi, nhưng các ngươi lại liên tiếp chọc giận ta, giờ ta đã đổi chủ ý.

Đặng Thiên Nhai lạnh lùng nói, bên trong ẩn chứa sát khí cường đại.

Từ Thanh Phàm đột nhiên lạnh lùng nói:

- Ngươi thay đổi chủ ý là do chúng ta chọc giận ngươi? Hay vì sợ việc ngươi bí mật tu luyện “Tử cung xa” bị phát hiện?

Trong khi nói chuyện, ngữ khí của Từ Thanh Phàm cực kỳ phẫn nộ, so với sự phẩn nộ khi bị Đặng Thiên Nhai đánh lén lúc trước còn hơn rất nhiều.

Nghe lời nói của Từ Thanh Phàm, cả Đặng Thiên Nhai cùng Phượng Thanh Thiên đều thất kinh.

https://thuviensach.vn

- “Tử cung xa” là một loại công pháp lưu truyền lâu đời tại tu tiên giới, nhiều tu tiên giả cũng biết phương pháp tu luyện, nhưng lại có rất ít người tu luyện nó, bởi vì phương pháp tu luyện quá mức tà ác. Muốn tu luyện “Tử cung xa”, đầu tiên phải lấy tử cung của chín mươi chín phụ nữ có thai, đem tử cung cùng đứa trẻ trong đó luyện chế thành “Nhục đan”, trong thời gian tu luyện công pháp, mỗi ngày đều phải dùng “Nhục đan”. Mỗi khi công pháp tinh tiến lên một tầng, số lượng tử cung cần dùng lại càng lớn, hấp thụ tiên thiên chi khí trong tử cung đó.

Mặc dù loại công pháp này quả thật quá mức tà án, nhưng sau khi tu thành uy lực lại cực lớn, không chỉ kéo dài thọ nguyên, còn bảo trụ được thanh xuân vĩnh viễn, hơn nữa tu tiên giả có thể dùng công pháp này luyện chế con rối, tại thời điểm mấu chốt cứu mạng. Mỗi khi công pháp tinh tiến một tầng, người tu luyện công pháp có thể luyện chế được một con rối cứu mạng.

Xem bộ dáng Đặng Thiên Nhai lúc này hiển nhiên hắn đã tu luyện đến tầng thứ hai, không trách được lúc trước Từ Thanh Phàm cùng Phượng Thanh Thiên liên tục hai lần giết hắn thất bại, hơn nữa hắn đã ngoài trăm tuổi mà khuôn mặt lại như lúc còn trẻ, cái giá của nó chính là tính mạng của mấy nghìn thai phụ cùng trẻ nhỏ.

Chính vì tu luyện công pháp này quá mức tàn ác, đối với giới thế tục tổn hại cực lớn, nên các đại môn phái tại tu tiên giới đã ra mệnh lệnh cấm tu tiên giả tu luyện công pháp này, một khi có tu tiên giả không tuân theo, sẽ bị toàn thể tu tiên giả hợp lực áp chế.

Từ Thanh Phàm biết có rất nhiều tu tiên giả không cưỡng được lực hấp dẫn len lén tu luyện “Tử cung xa”, nhưng không ngờ lúc này lại gặp được một người. Chuyện Đặng Thiên Nhai tu luyện “Tử cung xa ” nếu truyền ra ngoài, hắn chắc chắn xong đời.

https://thuviensach.vn

- Kiến văn quả nhiên rộng rãi, ta quả thực có tu luyện "Tử cung xa". May mà lúc này có "Quỳ vũ kết giới" ngăn cản nếu không chuyện của ta có thể bị mấy lão già trên chiêm thai phát hiện.

Lúc này Đặng Thiên Nhai đã khôi phục lại tỉnh táo, nhẹ giọng nói :

- Nhưng để bảo vệ bí mật này, không còn các nào khác là phải ủy khuất hai vị sư đệ rồi.

Ngay khi Từ Thanh Phàm muốn nói thì đột nhiên một tiếng rống lớn từ bên ngoài kết giới truyền đến, cho dù cách một màn kết giới, màng tai cũng bị chấn động đau nhức.

Tiếng rống lớn vang lên, bầu trời xanh lam của "Quỳ vũ kết giới" chậm rãi xuất hiện vết rách, lam vũ trong nháy mắt dừng lại, sắc mặt mọi người liền đại biến.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 26: Dị Biến

Từ Thanh Phàm cho tới bây giờ cũng không nghĩ chỉ một tiếng rống mà uy lực lại mạnh mẽ như vậy.

Những từ ngữ như "Vang vọng thiên địa", " Chấn động tâm phách" chỉ là mô tả đơn giản, không thể diễn tả được cái uy thế kinh khủng của tiếng rống này.

Tiếng rống đó có bao nhiêu uy lực, được thể hiện ngay trên tuyệt học trấn phái của Lục hợp môn "Quỳ vũ kết giới". Dưới uy thế cường đại của tiếng rống, kết giới có lẽ không duy trì được bao lâu.

Sau khi tiếng rống vang lên, bên trong "Quỳ vũ kết giới", lam vũ chợt dừng lại, thủy linh khí nồng nặc trong thời gian ngắn đã tiêu tán không thấy. Đưa mắt nhìn lại, trên mảng màu lam không thấy bờ bến đang dần dần xuất hiện rất nhiều vết nứt nhỏ, nhanh chóng lan rộng, tiếp theo tựa như thủy tinh vỡ vụn thành từng mảng tách rời rơi xuống, hóa thành những đạo thủy linh khí nguyên thủy tiêu tán vào thiên địa.

Mặc dù kết giới chỉ do ba gã đệ tử tu vi vừa đạt tới Linh tịch kì tạo thành, không thể phát huy một phần trăm uy lực chính thức của nó, nhưng một phần trăm uy lực đó cường đại như thế nào, đám người Từ Thanh Phàm rõ ràng nhất. Thế mà lúc này chỉ dựa vào một tiếng rống đã có thể phá nát nó, uy lực của tiếng rống kinh khủng thế nào hẳn ai cũng có thể tưởng tượng được.

https://thuviensach.vn

Nghe được tiếng rống, bên trong "Quỳ vũ kết giới" sắc mặt mọi người đại biến, trong mắt đều nghĩ tới sự tình ngày hôm qua trên đảo. Hơn nữa khi tiếng rống phát ra ai cũng màng tai đau nhức, tâm tạng nhộn nhạo, đó là vẫn còn có "Quỳ vũ kết giới" ngăn cản, nêu không kết quả ai cũng không dám nghĩ tới.

Thấy "Quỳ vũ kết giới" bị phá nát sau tiếng rống, sắc mặt của Đặng Thiên Nhai trở lên trắng bệch, hiện tại linh khí trong người hắn tiêu hao không ít, "Quỳ vũ kết giới" là chỗ dựa lớn nhất của hắn, kết giới bị phá, hắn không nắm chắc có thể lưu lại đám người Từ Thanh Phàm, như vậy việc hắn âm thầm tu luyện "Tử cung xa" sẽ bị bại lộ. Nghĩ đến lúc sau khi các vị sư môn trưởng bối biết chuyện sẽ sử dụng môn quy đối với mình, thần sắc Đặng Thiên Nhai mới khôi phục bình tĩnh trong chốc lát đã đầy tuyệt vọng.

Mà đám người Từ Thanh Phàm thấy kết giới bị phá nhưng không hề biểu lộ ra bất cứ sự vui mừng nào, bởi vì hiện giờ họ không biết người phát ra tiếng rống là địch hay bạn. Nếu như người đó không có ác ý thì việc kết giới bị phá đương nhiên là việc tốt, ngược lại, nếu người đó có ác ý, với tình trạng của bọn họ hiện tại khó có khả năng chống cự.

Phát hiện dị biến phát sinh, Khâu Hiên và ba người Kim Thanh Hàn đang chiến đấu cũng dừng tay, đều rất nhanh trở lại bên cạnh đồng môn của mình.

Khâu Hiên hai mắt vẫn nhắm chặt như cũ, thần sắc thong dong, lạnh lùng, không hề có vẻ chật vật, uể oải sau một trận kịch đấu, thậm chí quần áo trên người cũng không có một nếp nhăn. Mà ba người người Kim Thanh Hàn, Lữ Thanh Thượng, Vương Tuấn Tú lại cực kỳ chật vật, không chỉ có vô số vết thương trên người mà sắc mặt còn tái nhợt, linh sủng Tiêu Kim của Kim Thanh Hàn hai cánh đã bị thương rũ xuống, vô lực bay lên, hiển nhiên trong lúc chiến đấu đã ở thế hạ phong.

https://thuviensach.vn

- Tên mù này tu luyện phong hệ đạo pháp rất lợi hại, khả năng khống chế đạo thuật tốt nhất mà ta từng thấy, chúng ta không có bất cứ biện pháp nào cả.

Lữ Thanh Thượng ngữ khí ủ rũ nói với Từ Thanh Phàm.

Từ Thanh Phàm nghe xong chỉ hơi gật đầu, hai mắt vẫn chăm chú không rời về chỗ kết giới bị phá vỡ. Sau khi "Quỳ vũ kết giới" bị phá, đệ tử Lục Hợp Môn không cách nào vây khốn đám người Cửu Hoa Môn. Cho dù hiện tại mọi người linh khí đều đã cạn kiệt nhưng vẫn có khả năng chạy thoát. Hiện giờ việc Từ Thanh Phàm quan tâm nhất chính là người phát ra tiếng rống là thần thánh phương nào.

Thấy bộ dạng của Từ Thanh Phàm, mọi người đều cùng hướng mắt về phía "Quỳ vũ kết giới"

Sau khi "Quỳ vũ kết giới" bị phá vỡ, linh khí chấn động, xung quanh mọi người sương khói bốc lên dày đặc, nhưng bảy người trong kết giới không hề để ý sương khói dày đặc quanh người, chỉ chăm chú tìm kiếm người phát ra tiếng rống.

Giữa màn sương khói tràn ngập, đột nhiên nổi lên ba tiếng xé gió, tiếp theo ba gã đạo sĩ mặc trang phục Lục Hợp Môn đồng loạt ngã nhào xuống trước mặt mọi người, hôn mê bất tỉnh, hiển nhiên là bị người ta ném tới sau khi đã chế trụ.

Sau đó, năm bóng người dần dần từ trong sương khói hiện ra, theo sương khói dần tan đi, rốt cuộc mọi người cũng thấy rõ hình dáng của họ.

Mặc dù có đến năm người xuất hiện, nhưng mọi người không có ai ngoại lệ, đều chăm chú nhìn đầu lĩnh đứng ở trung tâm, người này mặc dù tản ra uy áp vô cùng mạnh mẽ, nhưng vóc người lại như hài đồng, khuôn mặt có chút dơ bẩn, tứ chi đeo đầy kim hoàn, mỗi bước đi đều phát ra tiếng kim loại va chạm leng keng.

https://thuviensach.vn

Bốn người phía sau trang phục giống như thế nhân bình thường, mặc dù đều có tu vi Linh tịch kì, nhưng lại không hề có chút phong phạm của cao thủ, trước mặt người có dáng vẻ hài đồng đều tỏ ra sợ hãi, cẩn thận, thậm chí còn không dám tới gần.

Năm người này chính là đệ tử Bát Hoang Điện tham gia tỉ thí lần này, tiếng rống vừa rồi hiển nhiên do người có dáng vẻ hài đồng ở giữa phát ra.

Nghĩ tới đây, ánh mắt đám người Phượng Thanh Thiên không khỏi đánh giá người này một chút, tựa hồ không rõ thân hình hắn gầy yếu như vậy, làm thế nào lại có thế phát ra tiếng rống kinh khủng đến thế, tiếp đấy lại nhìn về phía Từ Thanh Phàm, liên tưởng tới truyền thuyết “Hào thiên tộc” mà hắn đã nói.

Cảm nhận được ánh mắt của bốn người, Từ Thanh Phàm sắc mặt ngưng trọng, khẽ gật đầu.

Năm người Bát Hoang Điện đi tới cách đệ tử Cửu Hoa Môn khoảng ba trượng thì ngừng lại,môn nhân của ba phái hiện đang đứng thành một hình tam giác.

Sương khói xung quanh rốt cuộc tiêu tán hết, cảnh sắc Hoàn Đảo một lần nữa lại hiện ra trước mắt.

Mặc dù lần nhìn thấy cảnh sắc Hoàn Đảo lần cuối chỉ cách có hơn một khắc, nhưng đám người Từ Thanh Phàm cảm giác như đã lâu lắm rồi.

- Hoang Tà, ngươi tới đây làm gì? Tự dưng phá hủy chuyện tốt của ta, ngươi quên rằng hai môn phái chúng ta đang là liên minh sao?

Trong mắt Đặng Thiên Nhai tràn đầy lửa giận, nhưng dường như đối với Hoang Tà rất cố kỵ, cho nên ngữ khí vẫn hòa hoãn như cũ.

https://thuviensach.vn

Mà ba gã đệ tử Lục Hợp Môn không biết đã được cứu tỉnh lúc nào, hiện tại đứng ở phía sau Đăng Thiên Nhai, nhìn Hoang Tà với ánh mắt sợ hãi. Nhưng đối với khuôn mặt già nua của Đặng Thiên Nhai lại không có chút dị sắc.

Nghe lời nói của Đặng Thiên Nhai, Từ Thanh Phàm liền trở lên ngưng trọng, không nghĩ tới Lục Hợp Môn và Bát Hoang Điện lại trở thành liên minh, như vậy không chỉ đe dọa tới vị trí thánh địa của Cửu Hoa Môn tại tu tiên giới, hơn nữa tình thế hiện tại của nhóm người mình cũng càng trở lên nguy cấp.

- Đem Thất Sắc Lộc của các ngươi giao cho ta.

Hoang Tà căn bản không hề để ý đến lời nói của Đặng Thiên Nhai, lãnh đạm nói.

- Ngươi.....

Nghe lời nói không chút khách khí của Hoang Tà, Đặng Thiên Nhai chỉ vào Hoang Tà, không nói lên lời, thần sắc cực kỳ tức giận.

Mặt Hoang Tà không chút thay đổi, liếc nhìn Đặng Thiên Nhai một cái, đang định làm cái gì đó, đột nhiên sắc mặt hắn hơi đổi, nhìn về giữa Hoàn Đảo.

Ngay sau khi sắc mặt Hoang Tà có sự biến đổi, ánh mắt tất cả mọi người tại trận cũng đều hướng về giữa Hoàn Đảo nhìn lại, nơi đó chính là rừng cây nơi có truyền tống trận nối liền Hoàn Đảo và Chiêm Thai.

Lúc này, mọi người đều cảm nhận được, tại đó xuất hiện linh khí ba động mãnh liệt, giống như có hơn mười tu sĩ Kết đan kỳ toàn lực ra tay.

Sau đó, một tiếng nổ lớn vang lên tại trung tâm của Hoàn Đảo, uy lực còn lớn hơn so với tiếng rống của Hoang tà. Một đám mây thật lớn hình

https://thuviensach.vn

cây nấm từ đó bay lên.

Thấy được dị biến này, sắc mặt mọi người đại biến, phải biết rằng, nơi tiếng nổ phát sinh không chỉ có đại lượng linh khí bị nổ, quan trọng hơn nơi đó có truyền tống trận để trở lại Chiêm Thai.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 27: Thứ Dạ (1) - Tâm Kinh

Nhận thấy được sự rung chuyển kịch liệt từ vụ nổ mạnh ở giữa Hoàn Đảo, trên mặt mười lăm người của cả ba phái đều hiện ra sự kinh ngạc.

Phải biết rằng ở giữa Hoàn Đảo này ngoài đám rừng cây dày đặc ra, còn có một Truyền Tống Trận để đi tới Chiêm Thai, nếu quả thật nó bị phá hủy, thì mọi người làm cách nào trở lại đây? Với trình độ tu vi Linh tịch kì của mười lăm người ở đây, muốn dùng năng lực của chính mình để vượt qua đám yêu thú ở Đông Hải này thì hiển nhiên là không thể được.

Huống chi, lấy linh khí ba động truyền đến từ giữa Hoàn Đảo thì có thể phán đoán uy lực của vụ nổ mãnh liệt, to lớn đến cỡ nào, chỉ có thể do chính tu sĩ Kết đan kì ra tay thì uy lực mới đạt tới mức kinh người như thế, nhưng không biết từ khi nào Hoàn Đảo này lại tập trung nhiều đại cao thủ đến vậy?

Cho nên ngay cả Hoàng Tà luôn luôn lãnh đạm thần bì, lúc này cũng nhịn không được, thần sắc khẽ biến. Sau khi chần chừ một lúc, liền lạnh lùng liếc mắt nhìn nhóm người Cửu Hoa Môn với Lục Hợp Môn một cái, sau đó vung tay lên, mang đám đệ tử Bát Hoang Điện hướng về giữa Hoàn Đảo, tức tốc bay đi.

- Thất Sắc Lộc trong tay các ngươi, qua một hồi nữa ta sẽ quay trở lại tìm.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc Hoang Tà mang theo bốn gã sư đệ bay về phía Hoàn Đảo, đột nhiên xung quanh mọi người vang lên một âm thanh lãnh đạm hờ hững của Hoàng Tà.

Trong lúc thân ảnh Hoang Tà dần biến mất, đương trường mười người đều không khỏi thở dài một hơi, mới vừa rồi uy lực cường đại của Hoang Tà quả thật đã gây áp chế quá khủng khiếp đến nỗi mọi người đều có cảm giác như không thở nổi.

Với trạng thái hiện tại của mọi người bây giờ, nếu phải đối mặt với uy lực kinh khủng từ tiếng rống của Hoang Tà, thì cho dù mười người có hợp lực, chỉ sợ cũng không có chút phần thắng nào.

- Từ sư huynh, bây giờ chúng ta nên làm như thế nào?

Kim Thanh Hàn sau khi nhìn thân ảnh của Hoang Tà biến mất ở chân trời, liền nhìn thoáng qua năm người bên Lục Hợp Môn, rồi nhẹ giọng hỏi bên tai Từ Thanh Phàm.

Sau một lúc trầm ngâm, trong mắt Từ Thanh Phàm hiện lên vẻ kiên quyết, nói:

- Chúng ta cũng nên qua Truyền Tống Trận thăm dò một chút, để xem rõ chuyện gì đã xảy ra.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, đám người Kim Thanh Hàn không khỏi kinh ngạc, thấy được vẻ chần chờ trong mắt mọi người, Từ Thanh Phàm nhẹ giọng nói:

- Từ giữa Hoàn Đảo vừa rồi truyền lại linh khí ba động của vụ nổ quá sức mãnh liệt, không biết là chuyện gì đã xảy ra. Không nói đến việc người phương nào tạo ra linh khí ba động này, chỉ là việc Truyền Tống Trận có còn hoàn hảo hay không sẽ quyết định đến các phương án hành động của chúng ta về sau. Nếu như không biết rõ, thì hành động của chúng ta về sau

https://thuviensach.vn

sẽ giống như thầy bói mù đi xem voi, sợ rằng đến lúc rơi vào bẫy người khác rồi mà vẫn không hay biết.

- Nhưng vừa rồi Hoang Tà đã đi đến đó, nếu như chúng ta tiến đến mà gặp phải hắn, thì ắt hắn sẽ có nhiều phiền toái.

Lữ Thượng Thanh chần chừ nói.

Nhưng Từ Thanh Phàm vẫn ung dung nói:

- Nếu như ta đoán không sai, các môn phái đệ tử bắt Thất Sắc Lộc bây giờ đều hướng về trung tâm Hoàn Đảo điều tra. Bọn họ đều hi vọng tại đây Bát Hoang Điện sẽ kiêng kị, không cướp đoạt Thất Sắc Lộc của người khác. Nếu như mọi người hợp lực lại, thì cho dù là Hoang Tà cũng không phải đối thủ, cho nên ở nơi đó hắn ngược lại sẽ không ra tay cướp đoạt.

Nghe lời nói của Từ Thanh Phàm, bốn người khác đều yên lặng gật đầu tỏ vẻ đồng ý. Nhưng Phượng Thanh Thiên lại hỏi:

- Theo phán đoán linh khí ba động truyền tới từ giữa Hoàn Đảo, hắn là do cao thủ Kết đan kì ra tay, nếu như bọn họ đối với chúng ta bất lợi thì sao?

Từ Thanh Phàm cười khổ nói:

- Nếu như các đại cao thủ Kết đan kì này thực sự muốn gây bất lợi với chúng ta, thì cho dù chúng ta không đến đó, trốn đi thì bọn họ cũng đuổi bắt.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, mọi người không có ý kiến nữa, đều tận lực sử dụng pháp khí, hướng về giữa Hoàn Đảo bay đi.

Trước khi đi, Từ Thanh Phàm thấy ánh mắt bọn người Đặng Thiên Nhai nhìn nhóm mình không ngừng lóe lên, liền cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

- Đặng Thiên Nhai, với trạng thái lúc này của chúng ta thì sẽ chẳng có ai làm được gì ai cả, huống chi trên đảo xuất hiện dị biến. Cho nên chúng ta hãy tạm thời thu tay lại, đợi đến khi khôi phục hoàn toàn rồi sẽ tái đấu là tốt nhất.

Nghe thấy Từ Thanh Phàm nói, Đặng Thiên Nhai biết hắn đã có đề phòng, nếu muốn nhân cơ hội đánh lén nhóm người Cửu Hoa Môn trong khi họ bay đi thì chỉ sợ không được, cho nên lãnh đãm nói:

- Như thế cũng tốt.

Nghe được câu trả lời của Đặng Thiên Nhai, Từ Thanh Phàm hừ lạnh một tiếng, rồi dẫn bốn người Cửu Hoa Môn bay nhanh về vùng trung tâm Hoàn Đảo.

Mà sau khi Từ Thanh Phàm bay đi không lâu, Đặng Thiên Nhai thoáng do dự một chút, liền mang theo đám người Khâu Hiên bay về hướng trung tâm Hoàn Đảo, hiển nhiên ý nghĩ trong lòng cũng giống với Từ Thanh Phàm.

Bọn họ không biết rằng, lúc bọn họ bay về trung tâm Hoàn Đảo thì ở bầu trời trên đỉnh đầu, chợt xuất hiện ba gã tu sĩ đang âm thầm thở dài một hơi, bọn họ đúng là ba gã tu sĩ Khổ Tu Cốc đang thầm thủ hộ đám đệ tử Cửu Hoa Môn, Lục Hợp Môn và Bát Hoang Điện.

Vừa rồi trận chiến diễn ra kịch liệt, ba người bọn họ mấy lần suýt nữa nhịn không được muốn lập tức ra tay. Cho dù tu sĩ ba phái lúc này đã ngừng tranh đấu, nhưng trên mặt họ không có chút ung dung nào cả, thần sắc vẫn trang trọng, nghiêm túc, tiếp tục theo phía sau thủ hộ đám người đệ tử các môn phái, đang hướng tới giữa Hoàn Đảo bay đi, sự cấp bách trong lòng không lời nào tả nổi.

Hơn nữa cùng một lúc, Từ Vân Tự, Tố Nữ Cung, Ngũ Hành Tông, Thanh Hư Môn, tu sĩ bốn phái đang âm thầm thủ hộ bọn họ cũng đồng loạt

https://thuviensach.vn

hướng về phía trung tâm Hoàn Đảo rất nhanh đi tới.

Phong vân trên trời bất chợt thay đổi, mới vừa rồi vẫn hoàn toàn trong xanh, trong nháy mắt đã bị mây che kín. Cũng không biết có phải do linh khí ba động mãnh liệt của vụ nổ lớn mà thiên địa phải đổi sắc hay không.

Khi nãy ở giữa Hoàn Đảo đích thực đã phát sinh một vụ nổ cực kì lớn, chính là do Huyền Tiên tu sĩ phá giải "Thất cảnh huyễn sát trận", khi linh khí chấn động đã phát sinh vụ nổ mạnh.

Sau vụ nổ mạnh đó, tại Hoàn Đảo lúc này, vùng rừng cây dày đặc đã bị phá hủy hơn phân nửa.

Trong rừng cây bị nát đó, hơn mười tu sĩ Khổ Tu Cốc đang lẳng lặng đứng yên, tạo thành một vòng, lúc trước bọn họ bị nhốt trong "Thất cảnh huyễn sát trận" cùng với Huyền Liên, Huyền Hàn. Nếu như không có Huyền Tiên ra tay tương trợ thì có lẽ đám người đó cũng khó có thể thoát khỏi "Thất cảnh huyễn sát trận".

Nhưng lúc này chúng tu sĩ Khổ Tu Cốc không hề nói chuyện với nhau, mà cùng cúi đầu im lặng, nhìn vào một cỗ thi thể đang được các tu sĩ vây quanh, sắc mặt dần trở nên ngưng trọng.

Một lúc lâu sau, ánh mắt Huyền Linh khẽ động, nhẹ giọng nói:

- Là hắn sao?

Huyền Tiên thở dài:

- Hắn là hắn, trăm năm trước ta đã có lần gặp qua, sẽ không lầm đâu.

Nhưng Huyền Liên lại nói:

- Không có khả năng, hắn không thể xuất hiện tại Hoàn Đảo này, hắn vẫn còn ở Chiêm Thai mà.

https://thuviensach.vn

Huyền Hàn chần chừ một lúc rồi nói:

- Có thể là có người dùng thuật dịch dung hoặc huyễn thuật biến hóa ra khuôn mặt…

Sau khi nói được một nửa thì Huyền Hàn cũng không nói nữa, trên đời này làm gì có thuật dịch dung hay huyễn thuật nào có thể che dấu được phần lớn các tu sĩ Kết đan kì ở đây chứ?

Huyền Linh cau mày nói: - Chẳng lẽ muốn nói phán đoán của chúng ta là sai lầm?

Huyền Hàn lắc đầu nói:

- Điều này ta còn không tin được, hoặc giả là có người vu oán giá họa.

Nhưng Huyền Linh lại nói:

- Vậy đối với hành vi vừa rồi của hắn nên giải thích như thế nào đây? Còn có mấy người đó mới bỏ trốn nữa chứ, đạo pháp thi triển rõ ràng là cùng môn phái với hắn.

Huyền Tiên nhìn thi thể trước mắt trầm tư một hồi rồi cau mày nói:

- Đệ tử các phái đều đã nhận thấy được sự dị thường ở Hoàn Đảo này, hiện tại đang chạy tới, bây giờ không phải là lúc thuận tiện để thảo luận. Chuyện này chưa cho phép chúng ta nói trước điều gì, hay là ta đợi chưởng môn các phái đến đây rồi bẩm báo, để cho bọn họ quyết định vậy.

Nghe Huyền Tiên nói, chúng tu sĩ Khổ Tu Cốc khác đều yên lặng gật đầu, bất chợt từ giữa đám người, một gã tu sĩ bước ra ôm lấy cỗ thi thể nọ, sau đó ngự phong bay đi, chân đạp hà quang tường vân, treo lơ lửng từ từ nâng lên, trong nháy mắt hướng về một phương khác trên Hoàn Đảo nhanh chóng bay đi.

https://thuviensach.vn

Trong trận chiến vừa rồi linh khí của nhóm năm người Từ Thanh Phàm tiêu hao rất nhiều, nhất là Từ Thanh Phàm, trước sau đã phun ra hai ngụm tinh huyết, quả thật đã làm cho nguyên khí tổn thương nặng. Bất quá lúc trước phải cương ngạnh chống lại, để cho đám người Hoang Tà cùng Đặng Thiên Nhai trong lòng cố kị, cho nên lúc bay đến trung tâm Hoàn Đảo, tốc độ không thể chậm lại.

Đồng thời Từ Thanh Phàm cũng phân chia cho mỗi người một viên thuốc trị liệu nội thương cùng một khỏa linh đan giúp khôi phục linh khí của Dược Vương Cốc, sau một lúc tình hình của mọi người đã tốt hơn.

Tuy phải tốn lượng thời gian gấp mười lần so với bình thường, nhưng nhóm người Cửu Hoa Môn rốt cuộc cũng đã chạy tới rừng cây phụ cận trung tâm Hoàn Đảo, chỉ thấy cây cối vốn dày đặc nay đã bị phá hủy hơn phân nửa, trên mặt đất còn lưu lại một cái hố với vết rách trải rộng không bình thường, có thể cảm nhận được sự kịch liệt của trận chiến vừa rồi.

Cẩn thận quan sát một hồi lâu, sau khi đã xác định trong rừng cây không còn gì nguy hiểm, mọi người mới từ từ tiến tới vị trí Tryền tống trận.

Chỉ thấy chung quanh Truyền Tống Trận, lục đại thánh địa ngoài trừ Cửu Hoa Môn, đệ tử bốn phái đều đã có mặt, nhóm năm người Hoang Tà cũng đang lẳng lặng đứng ở đó, sắc mặt vô cùng khó coi. Sau khi thấy nhóm người Từ Thanh Phàm đến, chỉ lạnh lùng liếc mắt một cái, rồi tiếp tục nhìn về phía Truyền Tống Trận.

Sau khi Từ Thanh Phàm bước tới nhìn vào Truyền Tống Trận, tức thì sắc mặt trở nên khó coi, Truyền Tống Trận vốn của Huyền Diệu lúc này đã bị phá hỏng toàn bộ, không một chút lành lặn. Nhìn vào cỗ thi thể bên cạnh, Từ Thanh Phàm nhận ra đây là thi thể của đệ tử hai phái lúc trước không dám bước ra rừng cây.

- Là Hiên Thiên Môn và Hoàng Linh Sơn đệ tử.

https://thuviensach.vn

Một gã tăng nhân tên là Từ Vân Tự nhẹ giọng nói:

- Bộ dáng xem ra chết đã lâu.

Đương lúc nói chuyện, năm người Đặng Thiên Nhai đã tiến đến xung quanh Truyền Tống Trận, thấy tình cảnh đó cùng với lời nói của Từ Vân Tự, khiến cho sắc mặt hắn trở nên khó coi vô cùng.

Sau khi nghe tăng nhân kia nói ra, mọi người đều yên lặng không thốt ra lời nào, phảng phất như đang chờ đợi cái gì đó.

Một lúc lâu sau, mọi chuyện vẫn như cũ, không có động tĩnh gì xảy ra.

Đột nhiên, Từ Thanh Phàm cười khổ cất tiếng:

- Bây giờ đã không còn người của các môn phái chạy đến nữa, nói như vậy là toàn bộ chúng ta đều đang ở đây?

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 28: Thứ Dạ (2) - Kinh Nghi

Trung tâm Hoàn Đảo, vốn là rừng rậm, lúc này như vừa bị cơn cuồng phong lớn càn quét, cây cối bị tàn phá, vết nứt có ở khắp nơi.

Lúc này, lại có mười mấy tu sĩ đang yên lặng đứng giữa đám rừng cây trơ trụi đó, yên lặng cúi xuống nhìn mười cỗ thi thể dưới chân cùng với Truyền Tống Trận đã bị phá hỏng, sắc mặt của chúng tu sĩ dưới bóng cây đều âm trầm không đổi, trông rất khó coi.

Trên hải đảo gió lạnh nhè nhẹ, mang theo âm hàn hây hây thổi đến, làm cho tâm tình bọn họ càng thêm vẻ lạnh lẽo.

Bầu không khí hoảng loạn, quỷ dị bắt đầu bao trùm cả mọi người xung quanh.

Ngay lúc này, Từ Thanh Phàm lại đột nhiên phá vỡ sự im lặng, cười khổ nói:

- Đến bây giờ đã không còn người môn phái khác đến nữa, nói như vậy, trên Hoàn Đảo này giờ chỉ còn người của các môn phái chúng ta?

Sau khi nghe Từ Thanh Phàm nói, sắc mặt chúng tu sĩ càng trở nên khó coi, nhưng cũng không có ai tiếp lời Từ Thanh Phàm cả. Trong nhất thời, không khí càng thêm trầm mặc.

Vừa rồi, mọi người đứng ở đây một lúc lâu, nhưng không có hành động gì, vì họ đang chờ đợi, xem có còn tu sĩ môn phái khác đến không.

https://thuviensach.vn

Bởi vì bọn họ biết rằng, đệ tử các môn phái sau khi thấy được linh khí ba động cùng với vụ nổ mạnh, tám chín phần sẽ giống như mình , lập tức chạy đến để điều tra tình hình nơi này.

Nhưng qua một hồi lâu, vẫn không có thêm bất cứ đệ tử môn phái nào chạy đến nữa, nhìn thi thể chết đã lâu của đệ tử hai phái "Hiên Thiên Môn" và "Hoàng Linh Sơn", đã mô tả sinh động những suy đoán không hề tốt đẹp.

Hiển nhiên, linh khí ba động với vụ nổ mạnh là vừa mới phát sinh. Mà đệ tử "Hiên Thiên Môn" cùng với "Hoàng Linh Sơn" từ lúc đến Hoàn Đảo hung hiểm không bước ra khỏi rừng cây một bước, đến bây giờ chết cũng đã lâu, nhưng khó có khả năng là vừa bị cao thủ Kết đan kì giết ở đây, ít nhất là không phải vừa mới chết.

Mà tu sĩ đại diện các môn phái tham gia lần tỉ thỉ này đều là tinh anh trong các phá, trong một khoảng thời gian ngắn bọn họ không thể nào bị hạ, càng không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ trước thất phái đệ tử của Ngũ đại thánh địa cùng Bát Hoang Điện và Lục Hợp Môn được.

Như vậy, chỉ có một trường hợp duy nhất, đó chính là ngoại trừ đệ tử thất phái ở đây, các đệ tử phái khác cũng giống như "Hiên Thiên Môn" và "Hoàng Linh Sơn", đã sớm bị người hạ độc thủ , tiêu diệt hết.

Mặc dù đây là kết luận có thể nhất, nhưng chúng tu sĩ ở đây thà tin rằng cảm giác của mình sai còn hơn.

Bởi vì nếu không phải tu sĩ các môn phái ở đây làm ra, thì tức là có một số lượng không rõ các tu sĩ Kết đan kì đã ra tay. Điều này có thể hiểu là có kẻ ngạo mạn muốn khiêu khích của tu tiên giới, hoặc nguy hiểm hơn đây là âm mưu cực lớn mà bắt đầu từ trung tâm Hoàn Đảo này.

-Sợ rằng đích xác là như thế.

https://thuviensach.vn

Khâu Hiên của Lục Hợp Môn đột nhiên nói:

-Tối hôm qua lúc ta ngồi xuống tĩnh dưỡng, trên Hoàn Đảo vẫn còn tu sĩ mười lăm phái. Nhưng đến sáng sớm nay khi điều tra xong, ta lại phát hiện Hoàn Đảo này chỉ còn người của thất phái chúng ta thôi. Lúc ấy ta đã cảm giác được tình hình có gì không đúng, nhưng lại không nghĩ rằng sẽ có người phải tử vong.

Lữ Thanh Thượng sau khi nghe Khâu Hiên nói xong, liền mang theo vẻ châm chọc mà nói:

- Có đúng không đấy? Nói không chừng là bởi vì có người muốn cướp lấy Thất Sắc Lộc của bọn họ mà thuận tay đem toàn bộ bọn họ giết đi ngay sau đó. Nếu không thì làm sao mà ngươi biết rõ việc này như vậy?

Lữ Thanh Thượng lúc này còn nhớ mối hận nhóm mình bị đám người Lục Hợp Môn đánh lén, hơn nữa khi giao thủ đã bị Khâu Hiên áp chế đến không thở nổi, sau lại phát hiện Đặng Thiên Nhai lén tu luyện công pháp tà ác "Tử cung xa", vì thế mà mặc dù biết rằng khó có khả năng, nhưng vẫn không nhịn được phát ra một câu đầy ý châm chọc.

Nghe Lữ Thanh Thượng nói, Từ Thanh Phàm trừng mắt liếc nhìn hắn một cái, rồi sau đó hướng về Khâu Hiên, hơi khom người thi lễ nói:

-Lữ sư huynh thích nhất là nói đùa, xin Khâu sư huynh thứ lỗi cho.

Nói tới đây Từ Thanh Phàm hơi dừng lại một chút, nhìn hai mắt nhắm chặt của Khâu Hiên hỏi:

-Nếu như ta không đoán sai thì sở tu của Khâu sư huynh là "Thiên địa đại pháp" phải không?

Từ Thanh Phàm biết cho dù đệ tử Lục Hợp Môn có cướp đoạt Thất Sắc Lộc các phái nhưng tuyệt đối sẽ không gây thương tổn đối với chúng

https://thuviensach.vn

đệ tử. Bởi vì có "Kính tượng thuật" nên nhất cử nhất động của bọn họ đều được chưởng môn cùng trưởng lão các phái quan sát rất kỹ. Nếu như đả thương đến tính mạng của người khác rất có thể sẽ tạo ra trận giao chiến ác liệt giữa "Lục Hợp Môn" và các môn phái tu tiên giới. Tuy rằng Đặng Thiên Nhai người này không phải là thứ gì tốt đẹp cho lắm, nhưng tuyệt đối sẽ không phải kẻ không biết thời thế.

Trên thực tế, mục đích mà đám người Lục Hợp Môn đánh lén nhóm Từ Thanh Phàm khi nãy cũng chỉ là muốn đoạt lấy Thất Sắc Lộc trong tay họ mà thôi, căn bản là không nghĩ tới việc sát thương tính mạng. Chỉ là lúc sau này, do Từ Thanh Phàm biết rõ Đặng Thiên Nhai tu luyện thuật " Tử cung xa", hơn nữa lúc ấy lại có " Quỳ vũ kết giới" che kín tầm nhìn nên Đặng Thiên Nhai mới sinh ra sát ý.

Huống chi, năm người Lục Hợp Môn tuy có thực lực mạnh, nhưng cũng không có cách nào trong một thời gian ngắn hai ngày có thể dùng lực lượng của một phái tiêu diệt hết tu sĩ của tám môn phái khác được

-Từ sư huynh kiến văn thâm sâu khó lường, khiến Khâu mỗ vô cùng bái phục.

Khâu Hiên nghe Từ Thanh Phàm nói, cũng không để ý lắm đến ý tứ của Lữ Thượng Thanh khi nãy nữa, hướng về Từ Thanh Phàm cất tiếng.

Nghe lời đối thoại giữa Từ Thanh Phàm và Khâu Hiên với nhau, ngoại trừ năm gã tu sĩ Lục Hợp Môn, ba mươi tu sĩ khác không khỏi hướng về Khâu Hiên mà nhìn lại, trong mắt tràn đầy vẻ kinh dị cùng khâm phục.

"Thiên địa đại pháp" là đạo pháp mà tu tiên giới cho là cường đại nhất trong mấy vạn năm qua, được truyền rằng khi tu luyện đến mức đại thành chi hậu, trong phương viên vạn dặm vô luận là ở trên bầu trời hay dưới mặt đất nếu có bất kì chuyện gì phát sinh, cũng sẽ bị tu tiên giả cường đại dò thám biết được, không có gì ngăn cản được.

https://thuviensach.vn

Chỉ là loại đạo pháp này tuy huyền diệu nhưng điều kiện tu luyện lại cực kì khó khăn, điều kiện đầu tiên chính là người tu luyện phải tự phế bỏ lục thức, mà sau đó tu luyện càng thêm khổ cực. Cho nên phàm là người đạt được chút thành tựu "Thiên địa đạo pháp", đều là người có đại nghị lực, đại trí tuệ hơn người tu tiên thường rất nhiều.

Cho nên khi biết được Khâu Hiên tu luyện thành "Thiên địa đại pháp", chúng tu sĩ ở đây đều tỏ ra vẻ khâm phục cùng dị nghị. Cũng bởi vì cái "Thiên địa đại pháp" này nên mặc dù đối với nhân phẩm Đặng Thiên Nhai rất mực khinh thường nhưng đối với Khâu Hiên, Từ Thanh Phàm vẫn có chút kính nể.

Mà nếu như Khâu Hiên đã tu luyện "Thiên địa đại pháp" có chút thành tựu, thì lời hắn nói vừa rồi đích thực là thật.

-Nguyên lai Khâu thí chủ đã tu thành "Thiên địa đại pháp", tiểu tăng xin bái phục.

Từ Vân Tự, một gã tăng nhân hơi khom người nói với Khâu Hiên:

-Xin được hỏi tiếp thí chủ, mới vừa rồi xuất hiện linh khí ba động cùng vụ nổ mạnh, Khâu thí chủ có phát hiện ra điều gì dị thường chăng? Đồng thời cùng lúc có cao thủ ra tay động thủ, thí chủ có thể dò xét được tung tích bọn họ luôn không?

Khâu Hiên mỉm cười nhàn nhạt nói:

-Thiên địa đại pháp to lớn như biển, ta như thế nào lại dám nói là đã tu thành, bất quá chỉ đạt được bề ngoài thôi.

Tiếp theo chợt cau mày nói:

-Ở chỗ này lúc trước vốn đã phát sinh dị thường, ta đương lúc ở trong Quỳ vũ kết giới cùng mấy vị sư huynh tỉ thí, do cách trở bởi kết giới nên

https://thuviensach.vn

không thể nào tìm hiểu được tình hình bên ngoài. Hơn nữa nơi này xem rõ ràng là do cao thủ Kết đan kì động thủ, với khả năng của ta thì không có cách nào dò xét được tung tích của bọn họ.

Liên tưởng với lời của Lữ Thanh Thượng khi nãy, cái gọi là tỉ thí của Lục Hợp Môn chính là cướp lấy Thất Sắc Lộc của cửu hoa môn, nhưng lúc này do tình hình trên Hoàn Đảo hung cát còn chưa biết, nên cũng không có ai rảnh hơi mà moi móc ra cả.

Hoa Tiên nói:

-Các cao thủ Kết đan kì này đối với chúng ta chắc không có ác ý gì, nếu không với khả năng của bọn họ chúng ta khó có thể dùng lý lẽ mà chống lại được. Chỉ không biết là Truyền Tống Trận này có phải vì bọn họ giao đấu mà bị hủy không.

Nghe Hoa Tiên nói, chúng tu sĩ đều lắng lặng gật đầu. Từ Thanh Phàm tranh thủ đi tới thi thể của đệ tử "Hiên Thiên Môn" cùng "Hoàng Linh Sơn" xem xét, sau một hồi cẩn thận tìm kiếm, bất chợt cau mày hỏi:

-Các vị có phát hiện đệ tử Hiên Thiên Môn và Hoàng Linh Mơn vì sao mà chết không?

Nghe thấy lời Từ Thanh Phàm, chúng tu sĩ hơi ngạc nhiên, rồi lần lượt bước nhanh đến quan sát mười cỗ thi thể, sắc mặt mọi người dần trở nên cổ quái.

Một lúc sau, một người thuộc Ngũ Hành Tông nói:

-Phân biệt được là do thủy hệ đạo pháp, hỏa hệ đạo pháp và kim hệ đạo pháp giết chết.

Tên Ngũ Hành Tông còn lại còn nói thêm:

https://thuviensach.vn

-Xem bộ dáng dường như đã trải qua một phen khổ chiến rồi mới bị giết.

Hoa Tiên gật đầu đồng ý, rồi trầm giọng nói:

-Nói như vậy, hẳn không phải là do cao thủ Kết đan kì gây ra.

Sau khi nghe Hoa Tiên nói, chúng tu sĩ cũng lần lượt gật đầu, tiếp đấy lại rơi vào im lặng, ánh mắt đệ tử các môn phái khác bắt đầu chớp lóe không ngừng.

Phải biết rằng, nếu như không có cao thủ Kết đan kì ra tay thì với tu vi Tích cốc kì và Linh tịch sơ kì của tu sĩ hai phái Hiên Thiên môn và Hoàng Linh sơn căn bản không có kẻ nào có khả năng ngăn cản, huống chi là khổ chiến một phen.

Như vậy có thể là có người trong bảy đại môn phái ra tay.

Trong nhất thời, tình hình ở đây đột nhiên trở nên vô cùng quỷ dị.

Nhưng hơn thế, cả Từ Thanh Phàm và Phượng Thanh Thiên đều sắc mặt cổ quái liếc mắt nhìn nhau, bởi vì bọn họ cùng cảm giác được rằng, mấy vị tu sĩ chết dưới hỏa pháp nọ, trên người còn sót lại một ít hỏa linh khí, Nó không phải linh khí bình thường, mà là Phượng hoàng linh khí.

Phượng hoàng linh hỏa, ban đầu chỉ có truyền nhân của Phượng gia mới có thể thi triển được, mà Từ Thanh Phàm sau khi có cành Ngô đồng cũng có khả năng đó. Nhưng ngay lúc này, trên tại Hoàn Đảo này, đã có kẻ khác thi triển Phượng hoàng linh hỏa trong lúc chiến đấu, giết chết đệ tử Hiên Thiên Môn và Hoàng Linh Sơn, hỏi làm sao hai người Từ Thanh Phàm và Phượng Thanh Thiên không khỏi kinh hãi?

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 29: Thứ Dạ (3) - Sai Kị

Phượng hoàng linh hỏa!! Đúng là Phượng hoàng linh hỏa!! Chẳng lẽ trong tu tiên giới hiện nay, ngoại trừ truyền nhân Phượng gia với Từ Thanh Phàm có cành ngô đồng, còn có người khác có khả năng thi triển Phượng hoàng linh hỏa sao?

Phượng hoàng linh hỏa không giống với hỏa diễm bình thường, nó chính là hỏa diễm trên người thượng cổ thần thú Liệt diễm Phượng hoàng, bên trong ẩn chứa hỏa linh khí dày đặc cùng độ tinh thuần vượt xa so với hỏa diễm thông thường, khi dính vào sẽ khó mà thoát, uy lực cực kì to lớn.

Là truyền nhân duy nhất và cuối cùng của Phượng gia, trong cơ thể Phượng Thanh Thiên có sẵn huyết mạch của thượng cổ thần thú Liệt diễm Phượng hoàng. Trong khi Từ Thanh Phàm có được cành ngô đồng ẩn chứa lực lượng của Liệt diễm Phượng hoàng, cho nên bọn họ có thể dẫn dụng khí tức của Phượng hoàng, đồng thời thi triển được Phượng hoàng linh hỏa. Nhưng đến hiện giờ, trải qua hàng ngàn năm, tu tiên giới vẫn chưa từng xuất hiện Liệt diễm Phượng hoàng, làm sao kẻ khác có khả năng thi triển được?

Trong nháy mắt khi cảm ứng được khí tức của Phượng hoàng linh hỏa, trong lòng Từ Thanh Phàm đột nhiên có một loại cảm giác không ổn.

Đúng lúc này, Từ Thanh Phàm mơ hồ nghĩ đến điều gì, rồi lại không cách nào nắm bắt được, chỉ cùng Phượng Thanh Thiên đưa mắt nhìn nhau

https://thuviensach.vn

yên lặng, âm thầm dấu đi phát hiện của mình, đợi đến khi không có người ngoài sẽ thảo luận tiếp.

Là ai giết bọn họ?

Chúng tu sĩ ở đây điều nghĩ đến vấn đề này, nhưng không một ai mở miệng hỏi cả, tất cả đều lén dùng ánh mắt quan sát vẻ mặt các tu sĩ khác, âm thầm đánh giá kĩ một hồi thật lâu.

Đệ tử hai phái "Hư Thiên Môn" và "Hoàng Linh Sơn" mặc dù sau một hồi chống cự quyết liệt mới bị giết, nhưng từ vết thương trên người bọn họ xem xét, hiển nhiên là ở thế hạ phong trong lúc chiến đấu. Sau khi bỏ đi khả năng xuất hiện cao thủ Kết đan kỳ ra tay, ở giữa Hoàn Đảo hiện giờ cũng chỉ có thực lực của thất phái mới làm được điều này.

Sau khi Hoa Tiên dẫn đầu nhóm người Thanh Hư Môn đến dò xét thi thể đệ tử hai phái "Hiên Thiên Môn" và "Hoàng Linh Sơn", thấy ánh mắt chúng tu sĩ vẫn đang âm trầm bất định, không khỏi phải thở dài một tiếng.

Vốn hắn cảm thấy tình thế của Hoàn Đảo lúc này vô cùng quỷ dị, rất nhiều tình huống ngoài ý muốn xuất hiện, cho nên đề nghị đệ tử thất đại môn phái liên hợp hành động để đảm bảo an toàn cho mọi người. Mặc dù thực lực của tu sĩ thất phái vượt xa tu sĩ các phái khác, nhưng đối mặt với những tu sĩ thần bí tập kích "Hiên Thiên môn", chưa chắc có thể đảm bảo được an toàn của chính mình.

Nhưng lúc này nhìn sắc mặt tu sĩ các môn phái khác, nhưng sau khi phát hiện đệ tử hai phái "Hiên Thiên Môn" và "Hoàng Linh Sơn" trải qua một hồi kịch chiến mới bị giết, đã có tâm đề phòng với các tu sĩ môn phái đó, vì vậy trong lòng hơi thở dài một tiếng, hỏi:

- Các vị sư huynh, kế tiếp chúng ta nên làm cái gì bât giờ?

https://thuviensach.vn

Nghe Huyền Tiên nói, Từ Vân Tự đang dẫn đầu đám Tức Quân tăng nhân, liền thấp giọng niệm một tiếng phật, sau đó chậm rãi nói:

- Lúc này truyền tống trận trên đảo đã bị hủy, các vị sư trưởng cùng trưởng bối coi như đã phát hiện ra biến dị trên đảo, nếu muốn tới đây sợ rằng lúc đó cũng là hai ngày sau rồi. Tình thế trên hoàn đảo lúc này quá mức quỷ dị, đầu tiên là có nhiều vị thí chủ ở các môn phái bị giết, mới vừa rồi cũng không rõ là do đấu pháp của đại cao thủ Kết đan kì hay không, tình thế trên đảo hiện giờ đã không còn nằm trong phạm vị khống chế của chúng ta nữa.

Hoa Tiên cũng cau mày nói:

- Chính xác, với tình thế hiện tại, nếu như ta lại hành động một mình thì đích thật có chút hung hiểm, không chừng một trong các môn phái kế tiếp sẽ bị tập kích.

Một người trong Ngũ Hành tông bất chợt hỏi:

- Ý tứ của đại sư và Hoa Tiên sư huynh ở đây là ta nên liên hợp hành động để đảm bảo an toàn?

Tức Quân tăng nhân hơi gật đầu một cái, nói:

- Trên hoàn đảo lúc này bất cứ lúc nào cũng có thể xuất hiện tu sĩ bất minh đánh lén, thân phận của các tu sĩ Kết đan kì cũng không rõ, chúng ta phải liên hợp lại mới có khả năng tự bảo vệ chính mình.

Tên Ngũ Hành Tông còn lại cười lạnh nói:

- Đại sư nói vậy không biết có nghĩ đến việc tu sĩ bất minh đánh lén các môn phái khác, chính là người thuộc một trong các môn phái ở đây không?

https://thuviensach.vn

Nghe hắn nói xong, bầu không khí càng thêm ngưng trọng. Nhưng lời của kẻ này cũng giống với suy nghĩ của mọi người lúc này, nhất thời không khí lại một lần nữa rơi vào im lặng.

Một lúc lâu sau, Tức Quân tăng nhân vỗ tay nói:

- Bần tăng không phải là xem thường các vị, nhưng với thực lực của mọi người ở đây mà nói, muốn trong thời gian hai ngày tiêu diệt hết chúng tu sĩ các môn phái là điều khó mà tưởng nổi. Hơn nữa hoàn đảo này còn có Kính tượng thuật, nhất cử nhất động của chúng ta đều được các vị trưởng bối quan sát kĩ, dưới tình huống này, bần tăng nghĩ các vị ở đây có muốn cũng sợ là không làm được, phải không?

Hoa Tiên mỉm cười với Tức Quân tăng nhân, nói:

- Suy nghĩ của tại hạ cũng giống đại sư.

Lữ Thanh Thượng lúc này không nhịn được, cười lạnh nói:

- Theo ta được biết, Quỳ Vũ Kết Giới của Lục Hợp Môn có năng lực kháng cự sự dò xét của Kính Tượng Thuật, hơn nữa bọn họ luôn thích cướp đoạt thành quả của người khác.

Đặng Thiên Nhai lạnh lung đáp lại:

- Hai môn phái này chỉ bắt được nhiều nhất một hai con Thất Sắc Lộc, nói thật là ta xem không vừa mắt. Hơn nữa muốn đoạt lấy Thất Sắc Lộc của bọn họ, ta cơ bản không cần vân dụng Quỳ Hoa Kết Giới.

Lúc trước Đặng Thiên Nhai chỉ đứng yên lặng nghe mọi người thảo luận, nhưng hiện tại đã không nhịn được nữa phải mở miệng. Nhìn lại hắn, Từ Thanh Phàm kinh ngạc phát hiện ra tướng mạo hắn không biết khi nào đã khôi phục lại vẻ trẻ trung lúc trước.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, gã cầm đầu Ngũ Hành Tông, một gã thanh niên mặc phục sức kim sắc bước ra, lãnh đạm nói:

- Ngũ Hành Tông chúng ta sẽ không hành động cùng với các vị, ý tốt của đại sư ta xin nhận.

Vừa nói hắn vừa thản nhiên đưa mắt nhìn chúng tu sĩ, cũng không hề dừng lại, tay hơi chắp ở phía sau mang theo bốn gã huynh đệ tướng mạo giống nhau như đúc hướng về phía bìa rừng đi thẳng, làm cho chúng tu sĩ ở đây được một phen kinh ngạc.

Nhìn bóng lưng của năm người Ngũ Hành tông rời đi, trong lòng Tức Quân tăng nhân chợt thở dài, hiển nhiên biết rõ là người của Ngũ Hành tông vẫn hoài nghi tu sĩ "Hiên Thiên môn" đột nhiên tử vong và thất tung là kết quả do người trong thất phái âm thầm ra tay.

Bất quá đối với việc năm người Ngũ Hành Tông rời đi, chúng tu sĩ ở đây mặc dù có chút bất mãn nhưng đều có thể hiểu và lý giải được. Nếu như muốn liên hợp hành động lại, bọn họ phải phối hợp với người các môn phái khác, điều này nhất thời chưa quen, quan trọng hơn là tại mọi thời khắc bọn họ luôn phải phòng bị độc thủ từ phía sau, cố kị rất nhiều.

So với các lần trước, năm tên huynh đệ Ngũ Hành Tông lần này khác hẳn, được phân ra luyện ngũ hành đạo pháp, hơn nữa sự ăn ý cũng rất cao. Sau khi bày ngũ hành đại trận thì lực lượng phòng ngự rất mạnh, ít nhất cũng khỏi phải lo việc bảo vệ bản thân. Cho nên đối với đề nghị hành động liên hợp của Tức quân tăng nhân cũng không động tâm là bao.

Sau khi năm người Ngũ Hành Tông rời đi, mười người Tố Nữ Cung cùng Bát Hoang Điện vẫn chưa nói một lời nào, nhưng ngay sau đó Bạch y thiếu nữ Thanh Lãnh và Hoang Tà đã dẫn đầu đệ tử tông phái mình trước sau rời đi, tựa hồ cực kì tin tưởng thực lực của chính mình, xem thường việc liên hợp hành động.

https://thuviensach.vn

Dị biến liên tiếp phát sinh, để tránh trở thành đối tượng bị nghi ngờ, lúc này Hoang Tà dường như cũng không có ý định cướp đoạt Thất Sắc Lộc của các môn phái khác nữa.

Sau khi ba nhóm đệ tử Ngũ Hành Tông, Tố Nữ Cung và Bát Hoang Điện rời đi, trong rừng cây hoang tàn ở giữa Hoàn Đảo giờ chỉ còn lại tu sĩ bốn phái Từ Vân Tự, Thanh Hư Môn, Lục Hợp Môn và Cửu Hoa Môn.

Thấy ánh mắt Tức Quân tăng nhân nhìn mình như muốn hỏi ý kiến, Từ Thanh Phàm hơi trầm ngâm một chút, sau đó chắp tay nói:

- Ta và các sư huynh đệ còn có việc muốn làm, có lẽ không thể đi cùng các vị được.

Kì thật, trong lòng Từ Thanh Phàm cũng đồng ý với những điều Tức Quân tăng nhân cùng Hoa Tiên nói, đồng thời cũng không cho rằng việc đệ tử "Hiên Thiên Môn" tử vong và biến mất có liên quan đến tu sĩ thất phái. Bởi vì thất phái đệ tử cho dù có loại thực lực này cũng không có đủ thời gian để thực hiện.

Hơn nữa sống trên đời, khi làm việc đều có mục đích, và cũng phải có lợi cho bản thân, nhưng Từ Thanh Phàm không nghĩ ra được nếu như đệ tử thất phái giết đệ tử các môn phái khác thì sẽ được lợi gì.

So với việc đó Từ Thanh Phàm cảm giác được trên Hoàn Đảo này đang nhen nhóm một âm mưu lớn hơn, nhất là khi liên tưởng đến những lời kì quái lúc trước của Trương Hoa Lăng và Bạch Thanh Phúc. Cùng với việc phát hiện ra Phượng hoàng linh hỏa trên thi thể người chết, Từ Thanh Phàm càng cảm giác rõ ràng hơn, âm mưu này có liên quan mật thiết đến Cửu Hoa Môn.

Nhưng cũng không thể hoàn toàn bỏ qua nhân tố đệ tử thất phái, hơn nữa Từ Thanh Phàm còn muốn bàn bạc với các sư huynh đệ đồng môn về chuyện mới phát hiện ra Phượng hoàng linh hỏa, nên sẽ không tiện nếu có

https://thuviensach.vn

cao thủ phái khác ở cùng một chỗ, cho nên sau một thoáng do dự, hắn đã cự tuyệt.

Mà Đặng Thiên Nhai sau khi nghe Từ Thanh Phàm nói, tựa hồ thở phào một hơi, cũng hướng về Tức Quân tăng nhân, chắp tay nói:

- Đa tạ hảo ý của đại sư, chỉ bất quá sư huynh đệ bọn ta đều có thói quen hành động một mình, nên đành cáo lỗi vậy.

Vừa nói, Đặng Thiên Nhai vừa mang theo đám người Khâu Hiên hướng về phía bìa rừng, chỉ là trước khi hắn đã lưu lại cho Từ Thanh Phàm môt nụ cười mỉm lạnh như băng. Điều này khiến trong lòng Từ Thanh Phàm hơi trầm xuống, hắn biết rõ ý tứ của nụ cười đó. Ý của Đặng Thiên Nhai là Lục Hợp môn sau này sẽ còn tìm đám người Từ Thanh Phàm gây phiền toái tiếp, đối với việc đám người Từ Thanh Phàm biết hắn tu luyện "Tử cung xa", hắn tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Mà nhóm người mình đã kết thù với hắn, sợ rằng từ nay về sau sẽ không được yên ổn cho lắm.

Từ Thanh Phàm hơi nhíu mày một chút, trong lòng do dự trong chốc lát, cuối cùng quyết định không đem chuyện Đặng Thiên Nhai tu luyện "Tử cung xa" cho người khác biết.

Sau khi thấy Đặng Thiên Nhai khôi phục lại tướng mạo hồi còn trẻ, Từ Thanh Phàm biết rằng hắn đã có đối sách đối với đám người của mình. Mặc dù việc hắn tu luyện "Tử cung xa" đã được xác định, nhưng mình lại không có chứng cứ gì khẳng định được điều đó. Nếu như tùy tiện nói ra, sợ rằng hắn sẽ phản bác, cho nên Từ Thanh Phàm quyết định chuyện này để sau hãy bẩm báo cho sư môn trưởng bối biết, rồi mới thực thi kế sách đối phó.

Mà đối với việc đánh lén bất cứ lúc nào của đám người Đặng Thiên Nhai, Từ Thanh Phàm cũng chỉ có thể lưu tâm nhiều hơn mà thôi. Bất quá

https://thuviensach.vn

trong lúc đi ngang qua Đặng Thiên Nhai, Từ Thanh Phàm đã lén bắn lên người hắn một ít phấn hoa.

Tu luyện "Tử cung xa" trong đan điền chắn chắn có cổ khí màu tím, nếu cần thiết, Từ Thanh Phàm không thể nói ra nhưng có thể xuất thủ trước bắt giữ hắn, thừa dịp hắn chưa kịp phế đi thuật "Tử cung xa", liền kiếm ngay chứng cớ trên người hắn.

Bất quá ngay lúc này, điều khiến Từ Thanh Phàm quan tâm hơn chính là việc gì đã xảy ra trên Hoàn Đảo này.

Cho nên sau khi hướng về Tức Quân tăng nhân và đám người Hoa Tiên chắp tay chào, Từ Thanh Phàm mang theo nhóm bốn người Cửu Hoa Môn đi về phía bìa rừng.

Thấy đại đa số chúng tu sĩ Ngũ đại môn phái rời đi, cuối cùng chỉ còn lại tu sĩ Thanh Hư Môn và Từ Vân Tự, không khỏi khiến cho Hoa Tiên và Tức Quân tăng nhân nhìn nhau cười khổ.

Mặc dù lời truyền Lục đại thánh địa đồng khí liên chi đã trải qua hàng vạn năm trong các đại môn phái ở tu tiên giới, nhưng nếu gặp phải mối đe dọa uy hiếp đến chính họ, thì rõ ràng là các đệ tử tinh anh của các đại môn phái cuối cùng vẫn không xóa được sự nghi ngờ, cố kị với nhau.

Có một số việc, chỉ nói riêng vậy thôi.

Trong khi đó tại một địa điểm cách đó không xa, đột nhiên xuất hiện hai thân ảnh thần bí, giống như mặt sau của quang minh mãi mãi là hắc ám vậy.

- Người của người làm không tồi.

Sau một hồi yên lặng, thân ảnh tương đối to lớn bất chợt mở miệng, cất tiếng lạnh lùng phá tan bầu không khí trầm mặc.

https://thuviensach.vn

- Đa tạ khích lệ.

Thân ảnh người kia thản nhiên đáp lại:

- Nhưng, ngươi hẳn đang oán giận vì sao không nói rõ tình huống cụ thể của hành động lần này cho ngươi phải không?

- Sao ta dám? Ngươi là người được chủ nhân giao trách nhiệm, ta phải nghe theo sự sắp xếp của ngươi là đúng rồi, sao dám oán giận gì.

Sự im lặng lại kéo đến.

- Nhưng thật ra đúng là ngươi tới rất sớm.

- Hừ, đừng nhiều lời nữa, hãy nói kế hoạch tiếp theo đi, nhiêm vụ của ta là gì?

- Bước tiếp theo, ngươi nên chết đi.

Thời gian cứ lẳng lặng trôi đi, trong khi đang ngồi đả tọa, đã tới đêm lúc nào không hay.

Trên bầu trời, đêm đen như mực, ánh trăng trong như nước, xung quanh điểm đầy sao. Sau khi rời khỏi phiến rừng giữa Hoàn Đảo, nhóm người Từ Thanh Phàm tìm tới một địa điểm yên tĩnh, Lữ Thanh Thượng liền bày ra một trận pháp phòng hộ, rồi mọi người bắt đầu ngồi xuống tĩnh dưỡng. Trong lúc đó, năm người chia nhau thay phiên thủ hộ, lúc nào cũng có người thức để đề phòng có chuyện ngoài ý muốn phát sinh.

Lần này chiến đấu với đám người Lục Hợp Môn, năm người Cửu Hoa Môn tiêu hao rất nhiều linh khí, sau một hồi tĩnh dưỡng cũng đã khôi phục lại được tám chín phần. Nhưng đột nhiên bầu trời đang sáng rõ lại nhanh chóng chuyển sang một màu hắc ám tối đen, ngay cả giơ năm ngón tay lên

https://thuviensach.vn

cũng không thấy, mặc dù trăng đã lên cao, nhưng không thể xua tan màn đen, điều này khiến cho lòng mọi người vô cùng lo lắng.

Bởi vì trong năm người, Từ Thanh Phàm bị tiêu hao linh khí nhiều nhất, trước sau lại phun ra hai ngụm máu huyết, khiến cho nguyên khí đại thương, nên hắn không làm thủ hộ, mà chỉ chuyên tâm ngồi tu dưỡng. Những người khác cũng biết điều này, nên đối với an bày của Từ Thanh Phàm cũng không có dị nghị gì cả.

Sau khi đả tọa xong, Từ Thanh Phàm chậm rãi mở hai mắt ra, phát hiện bốn người khác đều đã tĩnh dưỡng xong, đang chăm chú nhìn vào mình.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 30: Thứ Dạ (4) - Dạ Đàm

Sau khi đả tọa xong, thấy bốn người còn lại đang yên lặng chờ mình, ánh mắt nhìn chăm chú đầy sự quan tâm, khiến trong lòng Từ Thanh Phàm dâng lên một niềm ấm áp, áy náy nói:

-Xin lỗi, đã để mọi người đợi lâu.

Kim Thanh Hàn nhìn khuôn mặt tái nhợt của Từ Thanh Phàm, lo lắng hỏi:

-Từ sư huynh, linh khí trong cơ thể huynh đã khôi phục được mấy phần rồi? Có cần tĩnh tu thêm một lát nữa không?

Từ Thanh Phàm lắc đầu cười trấn an:

- Không cần, giờ linh khí trong cơ thể ta đã khôi phục hơn phân nửa, Kim sư đệ không cần phải lo lắng.

Kì thật, linh khí của Từ Thanh Phàm lúc này đã khôi phục được sáu bảy phần, sắc mặt lúc này sở dĩ vẫn còn tái nhợt là bởi vì trước đó đã hai lần phun ra phun ra tinh huyết, làm cho nguyên khí thân thể bị tổn thương trầm trọng. Linh khí bị tổn thất có thể mượn đan dược bồi bổ, gia tăng tốc độ khôi phục, nhưng một khi tinh huyết đã mất đi, tuy có thể tĩnh dưỡng chậm rãi bổ sung, nhưng nếu không phải mấy tháng thì không thể hồi phục như cũ

https://thuviensach.vn

Tinh huyết của cơ thể là huyết tinh chi hoa, có quan hệ rất lớn với thân thể con người, mà thân thể lại là căn bản của tu tiên. Nên mặc dù đã dùng liên tiếp hai khỏa mộc hoa đan, nhưng linh khí của Từ Thanh Phàm vẫn khôi phục rất chậm, trong khi linh khí của mọi người đã khôi phục lại tám chín thành thì Từ Thanh Phàm chỉ mới lấy lại có sáu bảy thành, hai ngụm tinh huyết đã phun ra không biết đến bao giờ mới khôi phục lại được nữa.

Nhìn thần sắc lo lắng của bốn người, Từ Thanh Phàm liền hỏi:

-Linh khí trong cơ thể các sư huynh đệ đã phục hồi ra sao rồi?

Lữ Thanh Thượng gật nhẹ đầu, nói:

-Từ sư đệ, linh đan ngươi cho chúng ta dùng đích thật là linh đan diệu dược ở tu tiên giới, vốn muốn khôi phục lượng linh khí đã tổn thất phải tốn ít nhất ba ngày, nhưng với Hằng linh đan này, trong thời gian nửa ngày ta đã khôi phục tám chin phần rồi.

Ba người Phượng Thanh Thiên sau khi nghe thấy Lữ Thanh Thượng nói đều khẽ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

“Hằng linh đan” là một trong những linh đan mà lúc đầu Từ Thanh Phàm đã dùng nội đan của Bích Nhãn Vân Thú đổi với trưởng lão của Dược Vương Cốc, có tác dụng củng cố cảnh giới linh khí trong cơ thể người tu tiên. Đối với việc khôi phục linh khí cũng rất hiệu quả.

Trước khi chạy đến Truyền Tống Trận của Hoàn Đảo để điều tra tình huống, Từ Thanh Phàm đã phân cho mỗi người Cửu Hoa Môn, mỗi người một viên. Mà lúc mọi người ngồi xuống tĩnh dưỡng, hắn lại đưa tiếp cho mỗi người một viên “Hằng linh đan”. Hiện tại trong lọ hai mươi viên lúc này, hắn đã một hơi dùng hết phân nửa; cho dù hắn luôn mang tâm tính hào hiệp không để ý đến của cải, lúc này cũng không khỏi phải đau lòng không thôi.

https://thuviensach.vn

Nhưng lúc này trên Hoàn Đảo, đâu đâu cũng tràn ngập nguy cơ khắp nơi, tình thế quỷ dị vô cùng, vì đảm bảo an toàn cho chính nhóm người mình, Từ Thanh Phàm cũng bất chấp "Hằng linh đan" cực kì trân quý.

Sau khi xác định linh khí trong cơ thể Từ Thanh Phàm đã khôi phục hơn phân nửa, mọi người mới an tâm đứng lên, bắt đầu thảo luận những tình cảnh đã thấy mấy ngày hôm nay.

Từ việc bị đánh lén bởi Lục Hợp Môn đến sự xuất hiện của Hoang Tà Bát Hoang Điện, từ việc Truyền Tống Trận ở giữa Hoàn Đảo bị một lượng lớn tu sĩ Kết đan kì ra tay phá hủy cùng với cái chết bí ấn của đệ tử hai phái "Hoàng Linh Sơn" và "Hiên Thiên Môn", quả thật đều là những chuyện tình rắc rối, muôn phần quỷ dị.

Sau khi Từ Thanh Phàm giải thích một lúc, trên cơ bản mọi người đã loại bỏ đi ý nghĩ mọi chuyện do đệ tử lục phái gây ra, nhưng vô luận thảo luận ra sao,vẫn không tìm ra được manh mối. Tựa hồ những chuyện phát sinh đều mơ hồ có liên quan với nhau, nhưng rốt cuộc là có quan hệ như thế nào thì mọi người vẫn chưa nắm rõ được.

- Đặng Thiên Nhai của Lục Hợp Môn, chúng ta đều biết hắn tu luyện bí thuật Tử Cung Xa, khi các vị trưởng bối chưa đến kịp Hoàn Đảo này, hắn chắc chắn sẽ tìm mọi cách gây phiền toái cho chúng ta.

Lữ Thanh Thượng đột nhiên cau mày nói.

- Chính xác. Nếu như mặt đối mặt quyết đấu, chúng ta tuy không sợ hắn, nhưng chỉ sợ hắn bày ra Quỳ Vũ Kết Giới, cái kết giới kia đã gây hạn chế nhiều đến thực lực của chúng ta. Đến lúc đó, chỉ sợ ta còn chật vật thêm thôi.

Kim Thanh Hàn cũng cau mày nói.

Từ Thanh Phàm thản nhiên nói:

https://thuviensach.vn

-Các vị sư huynh đệ không cần lo lắng, ta đã động tay chân trên người hắn rồi, hành tung của hắn ta đã nắm hoàn toàn trong tay, trước khi hắn mai phục chúng ta thì ta đã phát hiện ra hắn. Càng có thể ra tay trước, làm cho hắn cạn kiệt linh khí.

- A? Từ sư huynh làm như thế nào vậy?

Kim Thanh hàn lấy làm kì quái mà hỏi.

Từ Thanh Phàm lãnh đạo nói ra:

-Ta thừa dịp hắn không chú ý, liền nhanh chóng bỏ mầm mống Cự Linh Hoa lên trên người hắn. Nếu như hắn không ra tay đánh lén chúng ta thì thôi, nhưng một khi hắn đã có ý đồ không tốt với chúng ta thì đừng trách ta tiên hạ thủ vi cường.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, mọi người nhất thời đều sửng sốt, trong mắt lộ ra một tia hoảng sợ.

“Cự Linh Hoa” là một loại kì hoa dị thảo phi thường nổi danh trên tu tiên giới, bốn người Cửu Hoa Môn đều đã sớm nghe qua. Kì thật thì “Cự Linh Hoa” này cũng không hẳn là hoa, chính xác hơn nó là một loại bệnh tật.

Loại hoa này lấy các sinh vật khác làm kí thể, sinh trưởng cùng với các sinh vật trong cơ thể, dựa vào việc hấp thu năng lượng từ các chất dinh dưỡng trong cơ thể kí chủ mà có thể sống được một thời gian dài. Đương nhiên là nó chỉ phát sinh sau khi sinh vật bị dính vào hoa phấn, chỉ cần có điều kiện, trong quá trình phát triển, nó sẽ tự động hấp thụ năng lượng của kí chủ. Nếu như phàm nhân dính phải, “Cự Linh Hoa” sẽ hút lấy sinh mệnh lực và huyết dịch. Nếu tiên giả gặp phải, “Cự Linh Hoa” sẽ không ngừng hấp thụ linh khí trong cơ thể, sau khi đã hoàn toàn hấp thu hết linh khí, nó sẽ hút lấy sinh mệnh lực và tinh huyết của tu tiên giả.

https://thuviensach.vn

Mà mỗi đóa "Cự Linh Hoa" muốn trưởng thành cần tiêu hao rất nhiều năng lượng, thường xuyên xuất hiện các trường hợp phàm nhân sau khi dính phải hoa phấn của "Cự Linh Hoa" bị chúng hấp thụ tươi sống để trưởng thành. Đối với tu tiên giả, sau khi bị dính phấn hoa này, linh khí trong cơ thể liền nhanh chóng bị tiêu hao, thậm chí tu tiên giả có tu vi Tích cốc kỳ, năng lượng trong cơ thể căn bản cũng không đủ cho "Cự Linh Hoa" phát triển.

Càng kinh khủng hơn ở "Cự Linh Hoa" là một khi đã trưởng thành, nó sẽ trải rộng toàn bộ trong cơ thể của kí chủ, rất khó khu trừ đi, mà sau khi đã thành thục, nó sẽ phát sinh ra các vụ nổ mạnh, phóng xuất ra một lượng lớn các phấn hoa, dính vào bất cứ sinh vật nào trong phạm vi mười trượng quanh kí chủ, ngay cả con người. Cho nên đối với các tu tiên giả, khi nói tới "Cự Linh Hoa" sắc mặt cũng không khỏi phải biến động.

Lúc trước Từ Thanh Phàm rất vất vả lắm mới có được một ít hoa phấn "Cự Linh Hoa", bởi vì lực sát thương to lớn đối với con người, cho nên từ trước đến giờ Từ Thanh Phàm vẫn chưa dùng qua. Nhưng lúc này trên Hoàn Đảo vẫn còn tràn đầy nguy cơ, Từ Thanh Phàm cũng hiểu việc sử dụng "Cự Linh Hoa" có chút nghịch thiên, nhưng vì đảm bảo an toàn cho bản thân và mọi người ở đây, vẫn quyết định dùng đến.

Mặc dù Đặng Thiên Nhai có tu vi Linh tịch kì, linh khí trong cơ thể vô cùng hùng hậu, nhưng trước đó đã bị Từ Thanh Phàm bỏ phấn hoa "Cự Linh Hoa" lên trên người, cơ bản đủ để làm cho hắn trở nên vô lực. Có thể nói, khi Từ Thanh Phàm bỏ hoa phấn "Cự Linh Hoa" trên người hắn thì Từ Thanh Phàm đã thấy được thắng lợi của trận đánh này.

Nhưng Từ Thanh Phàm lại không phát hiện ra rằng trong lúc hắn nói ra kế sách của mình thì ở một góc khác, Kim Thanh Hàn đang chú ý nhìn hắn bất chợt nhíu mày. Trong mắt Kim Thanh Hàn, Từ Thanh Phàm vốn là loại người không thích tranh đấu, luôn hiền hòa, khi cùng người tranh đấu thường lưu lại một đường sống, lại càng không chủ động tính kế hại người

https://thuviensach.vn

khác. Nhưng lúc này đây, hành vi thái độ của Từ Thanh Phàm đã làm cho Kim Thanh Hàn nảy sinh một cảm giác xa lạ.

Tự hồ đã nhận thấy nét thất vọng trong nháy mắt của Kim Thanh Hàn, Từ Thanh Phàm liền hướng về Kim Thanh Hàn nhìn lại. Nhìn vào ánh mắt ôn hòa cùng với vẻ lạnh nhạt của Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn không khỏi buông lỏng đi một chút, vì hắn đã phát hiện được, khi đối đãi với bằng hữu, Từ Thanh Phàm vẫn là Từ Thanh Phàm quen thuộc ngày nào.

- Tóm lại, Từ Thanh Phàm là bằng hữu chân chính của ta, ta với hắn tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện tính kế nghi ngờ lẫn nhau, vậy là đủ rồi.

Kim Thanh Hàn yên lặng suy nghĩ.

Kim Thanh Hàn cũng không biết rằng, trước đây khi tranh đấu Từ Thanh Phàm vẫn chừa một đường sống cho đối phương, đó là bởi đối thủ chỉ nhắm vào một người Từ Thanh Phàm. Nhưng vào lúc này, Từ Thanh Phàm đang là người dẫn đầu nhóm người Cửu Hoa Môn, có nhiệm vụ phụ trách cho năm người đệ tử Cửu Hoa Môn tham gia tỉ thí, biết rõ là hiện tại mình không phải đại biểu cho riêng bản thân nữa, vì đảm bảo an toàn cho mọi người, Từ Thanh Phàm phải làm một số chuyện chính bản thân cũng không muốn.

Cho nên mới nói hoàn cảnh quyết định tính cách. Nếu như Đặng Thiên Nhai chỉ tính kế với một mình Từ Thanh Phàm thì với tính cách của mình, Từ Thanh Phàm sẽ không ra tay hạ thủ trước đối với hắn.

Sau khi nghe Từ Thanh Phàm hạ thủ trước, Lữ Thanh Thượng bất giác thở dài một hơi, nhớ đến lúc trước giao chiến với Khâu Hiên, hắn đã có mấy lần rơi xuống thế hạ phong. Bất chợt cau mày nói:

- Không chỉ có Đặng Thiên Nhai, cái gã Hoang Tà của Bát Hoang Điện có thực lực cũng kinh khủng vô cùng, trên người hắn không hề có

https://thuviensach.vn

biểu hiện nào dưới cao thủ Kết đan kì, sau này nếu có gặp lại hắn, chúng ta phải cẩn thận hơn nhiều.

Từ Thanh Phàm lắc đầu nói:

-Ở loại tình huống này, ai ra tay cướp đoạt Thất Sắc Lộc của phái khác sẽ bị mọi người hoài nghi là đối tượng gây án, cho nên ta nghĩ là hắn sẽ không dám cướp đoạt Thất Sắc Lộc của chúng ta đâu. Điều khiến ta lo lắng lúc này là người phương nào đã xuất thủ giết chết đệ tử hai phái Hoàng Linh Sơn và Hiên Thiên Môn. Hơn nữa người này có gây bất lợi đối với chúng ta hay không.

Nghe xong câu nói của Từ Thanh Phàm, mọi người nhất thời rơi vào trầm mặc, mới vừa rồi tựu đầu vào thảo luận một hồi lâu, đến giờ vẫn chưa có đầu mối gì cả.

Phượng Thanh Thiên vốn vẫn im lặng không nói, lúc này đột nhiên hỏi:

-Từ sư huynh, ngươi sao lại có khả năng thi triển Phượng hoàng linh hỏa?”

Vừa nói, hai mắt Phượng Thanh Thiên vừa nhìn chằm chằm vào Từ Thanh Phàm.

Ở trong giai đoạn này, Phượng Thanh Thiên đã nhìn thấy Từ Thanh Phàm thi triển “Liệt Diễm Phượng Hoàng”. Đây là một bí kĩ của Phượng gia, trước đây vẫn một mực cho rằng, chỉ có mình truyền nhân cuả Phượng gia mới có khả năng thi triển Phượng hoàng linh hỏa , Phượng Thanh Thiên vẫn coi đây là niềm tự hào của bản thân, nhưng hôm nay lại liên tiếp thấy được người khác thi triển.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 31: Thứ Dạ (5) - Xà Mãng

Sr mọi người vì mấy hôm không có chương mới. Mình sẽ làm bù :cute:

- Từ sư huynh, huynh làm thế nào mà thi triển được Phượng Hoàng linh hỏa?

Phượng Thanh Thiên đột nhiên ngẩng đầu lên, hai mắt nhìn chằm chằm vào Từ Thanh Phàm, chậm rãi hỏi.

Sau khi phát hiện được Từ Thanh Phàm có thể thi triển Phượng Hoàng linh hỏa, Phượng Thanh Thiên vẫn luôn nghĩ mãi đến vấn đề này, cùng với việc phát hiện ra năng lượng Phượng Hoàng linh hỏa lưu lại trên thi thể đệ tử "Hoàng Linh Sơn" và "Hiên Thiên Môn" lúc trước càng làm cho lòng hắn thêm kinh hãi.

Nhận thấy sự nghiêm túc trong ánh mắt của Phượng Thanh Thiên, dường như có thêm vẻ địch ý, trong lòng Từ Thanh Phàm hơi sửng sốt, nhưng trong nháy mắt như đã hiểu được ngay ý nghĩ trong lòng Phượng Thanh Thiên.

Đối với Phượng Thanh Thiên mà nói, "Phượng Hoàng linh hỏa" là thần kỹ đặc trưng dành cho truyền nhân Phượng gia, bản thân hắn càng coi đây là niềm tự hào của riêng mình, không chấp nhận người khác có phần. Nhưng lúc này lại liên tiếp phát hiện nhiều người có thể thi triển được tuyệt học mà chỉ Phượng gia mới có thì mặc dù biết rõ Từ Thanh Phàm là đồng

https://thuviensach.vn

môn sư huynh đệ, và mặc dù hiểu điều này không hẳn là đúng, nhưng trong lòng vẫn không khỏi sinh ra một tia địch ý.

Sau một hồi suy nghĩ cẩn thận về tính cách của Phượng Thanh Thiên, Từ Thanh Phàm mặc dù có chút khó chịu nhưng vẫn yên tâm, bởi vì hắn biết với sự kiêu ngạo của bản thân, Phượng Thanh Thiên sẽ tuyệt đối vì những sự tình như thế này mà có hành vi đối địch với mình.

Nghĩ tới đây, trong lòng Từ Thanh Phàm thoải mái đi rất nhiều, từ trên đầu mình rút ra cành Ngô Đồng mang hình dạng nhỏ như những cây bình thường, mỉm cười nói với Phượng Thanh Thiên:

- Bản thân ta căn bản không thể nào thi triển được Phượng Hoàng linh hỏa, sở dĩ trước đây có thể làm được, đều là nhờ đến sự trợ giúp của nhánh Ngô Đồng này.

Nghe Từ Thanh Phàm và Phượng Thanh Thiên nói chuyện với nhau, tinh thần ba người Cửu Hoa Môn còn lại liền chấn động. Trước đây khi giao chiến cùng với Khâu Hiên, Đặng Thiên Nhai trong "Quỳ Vũ Kết Giới" của Lục Hợp Môn, bọn họ đã thấy qua Liệt diễm Phượng Hoàng đại phát thần uy, nhưng bọn họ vẫn cứ tưởng đó là do Phượng Thanh Thiên thi triển, chứ không hề nghĩ là do Từ Thanh Phàm biến hóa ra.

Ấn tượng từ trước tới giờ về Từ Thanh Phàm trong lòng bọn họ là một người có thể biến hóa ra vạn loại kì hoa dị thảo trong thiên hạ, tuy có phần khó đối phó, nhưng bọn họ vẫn tin tưởng với thực lực của mình sẽ chiến thắng nếu như so tài.

Nhưng mới vừa rồi, sau khi Từ Thanh Phàm đã nói ra việc mình bỏ hoa phấn "Cự linh hoa" trên người Đặng Thiên Nhai, bọn họ mới biết rằng trước đây trong cuộc đấu Nội môn tỷ thí, Từ Thanh Phàm vẫn chưa tung ra hết các tuyệt học của mình, hoặc là trong thời gian xuống núi ba năm lúc trước, Từ Thanh Phàm đã góp nhặt được nhiều mầm mống kì hoa dị thảo

https://thuviensach.vn

có uy lực cực đại, nhờ vậy mà thực lực tăng nhanh. Nếu giờ tỉ thí với nhau, hắn là khó quyết định được thắng bại.

Nhưng vào lúc này, bọn họ càng thêm kinh hãi khi biết được ngoại trừ việc biến hóa xuất ra vô số kì hoa dị thảo có uy lực cực đại, Từ Thanh Phàm còn có thể thi triển hỏa pháp. Nói cách khác, Từ Thanh Phàm hiện giờ đã đạt được trình độ mộc hỏa song tu, nhưng việc này thường chỉ có các đại cao thủ Kết đan kì mới làm được, Từ Thanh Phàm sao mà thần thông vậy?

Mặc dù không rõ nguyên nhân, nhưng ánh mắt mọi người nhìn Từ Thanh Phàm thay đổi rất nhiều. Nếu là lúc trước, bọn họ có thái độ thân mật chỉ vì Từ Thanh Phàm là người chỉ huy thích hợp, thì hiện tại, trong mắt bọn họ Từ Thanh Phàm đã trở thành một vị cường giả tôn kính nhiều hơn ba phần.

Nhất là Kim Thanh Hàn, càng nhìn vào Từ Thanh Phàm, ánh mắt hắn càng trở nên phức tạp. Đã hơn mười năm quen biết nhau, thực lực ban đầu của hắn vượt trội hơn Từ Thanh Phàm rất nhiều. Nhưng ngay lúc này, hắn đột nhiên phát hiện ra thực lực Từ Thanh Phàm bất tri bất giác đã ngang sức ngang tài với mình. Lúc đầu, trong lòng hắn vẫn nhớ phải chiếu cố tới vị huynh đệ này, nhưng lúc này người đó đã có thể cùng mình tác chiến, trong nhất thời tâm trạng không biết nên vui hay buồn.

“Cành Ngô Đồng”, loại thiên tài dị bảo này Phượng Thanh Thiên đương nhiên biết, trên thực tế pháp khí “Phượng linh trượng” của hắn là do cành Ngô Đồng và một vài loại vật liệu khác chế thành. Ngay khi nghe Từ Thanh Phàm nói ra việc thi triển Phượng Hoàng linh hỏa đều nhờ vào cành Ngô Đồng, hắn lập tức khẳng định cành Ngô Đồng này còn có những chỗ vi diệu khác, vô cùng trân quý.

Bây giờ lại thấy Từ Thanh Phàm không chút cảnh giác nào đưa cành Ngô Đồng ra cho mình xem, với bộ dáng vô cùng tín nhiệm, trong lòng hắn

https://thuviensach.vn

không khỏi phải xấu hổ bởi những tia địch ý vừa mới nảy sinh. Nhưng vốn bản tính đã cao ngạo từ lâu, hắn cũng không nói thêm gì, chỉ lẳng lặng cầm nó lên mà cảm nhận, nhắm đôi mắt lại, cẩn thận dò xét.

Ngay khi cành Ngô Đồng tiếp xúc với bàn tay, Phượng Thanh Thiên liền cảm nhận được một cỗ mộc ất linh khí nồng đậm tràn ngập bên trong, kèm theo linh khí Phượng Hoàng cường đại, độ tinh thuần dĩ nhiên là không hề kém so với huyết mạch Phượng Hoàng trong cơ thể mình. Trong lòng không khỏi khiếp sợ, tiếp tục dò xét một hồi lâu, hắn vẫn không cách nào biết được hai loại linh khí mộc hỏa này như thế nào lại cùng tồn tại trong một cành Ngô Đồng. Vì vậy, liền giương mắt lên, vội vã hỏi:

- Từ sư huynh, cành Ngô Đồng này cuối cùng là có điểm đặc biệt gì mà hai loại linh khí mộc hỏa có thể cùng tồn tại được?

Vừa nói, Phượng Thanh Thiên vừa đưa lại cành Ngô Đồng cho Từ Thanh Phàm, đồng thời trong ánh mắt hiện lên một vẻ không đành lòng. Nếu như cành Ngô Đồng này là của hắn, thì không chỉ khiến uy lực của Phượng Hoàng linh hỏa sẽ đại tăng mà thời gian đột phá Kết đan kì cũng sẽ được rút ngắn lại hơn một nửa.

Chỉ là dù không muốn, nhưng Phượng Thanh Thiên vẫn không chút do dự đem cành Ngô Đồng trả lại cho Từ Thanh Phàm. Bởi vì hắn luôn có lòng tin cho dù không có cành Ngô Đồng, tiến độ tu vi của hắn vẫn như cũ, sẽ không thấp hơn bất cứ kẻ nào khác.

Sau khi thấu hiểu nghi vấn của Phượng Thanh Thiên, Từ Thanh Phàm không giải đáp ngay, mà chậm rãi nói:

- Hữu phượng lai nghi, Do đông hải nhi lai, phi Ngô Đồng nhi bất chỉ. (Chim phượng từ Đông hải đến, không phải cây Ngô Đồng thì không đậu)

- Từ sư huynh, ý của huynh là….?

https://thuviensach.vn

- Đã từng xảy ra việc Phượng Hoàng ở trên cây Ngô Đồng tiến hành quá trình trọng sinh, và tại cành Ngô Đồng đó một lượng lớn linh khí Phượng Hoàng cường đại được lưu lại. Sau khi ta đoạt lấy, cũng vừa lúc chiếm được tuyệt học Hoa Linh Quyết của mấy ngàn năm trước trong lúc xuống núi trước đây, liền đem nó luyện chế thành Ngự linh vật của mình, cho nên mới có khả năng mượn lực thi triển Phượng Hoàng linh hỏa.

Từ Thanh Phàm không nhanh không chậm từ từ giải thích.

-Từ sư đệ, nói như vậy ngươi hiện tại đã có thể song tu mộc hỏa?

Sau khi nghe Từ Thanh Phàm và Phượng Thanh Thiên đối thoại một hồi, Lữ Thanh Thượng đã không kiềm chế nổi, liền xen ngang hỏi.

Từ Thanh Phàm cười khổ nói:

-Mộc hỏa song tu? Điều này không có đơn giản vậy đâu, hiện tại ta vẫn chưa hoàn toàn luyện hóa cành Ngô Đồng này, chưa thể nào cùng nó hợp thể được. Mỗi một lần muốn sử dụng lực lượng của nó, phải toàn lực thi triển, càng phải dùng tinh huyết trong cơ thể làm vật dẫn. Đại giới vốn dĩ to lớn, căn bản là không có lực dư thừa để có thể đồng thời thi triển mộc pháp; khả năng mộc hỏa song tu còn cách xa lắm, càng không nói đến việc có thi triển được đạo pháp mộc hỏa hỗn hợp hay không.

-Cho dù vậy, Từ sư đệ trước sau đều tìm được cành Ngô Đồng có phượng hoàng linh khí cùng với tuyệt học Hoa Linh Quyết, cơ duyên này đúng là khiến người khác ghen tị.

Vương Tuấn Tú cười nói.

Kim Thanh Hàn hiện giờ đã thu lại những suy nghĩ phức tạp, lúc này hướng về Từ Thanh Phàm nói:

https://thuviensach.vn

-Từ sư huynh, đây chính là cơ hội của chúng ta đấy. Huynh vẫn thường cảm thán tiên đạo mờ mịt, trường sinh vô vọng, nhưng lúc này đã có linh vật là cành Ngô Đồng, thì Kết đan kì coi như là đã chạm tay vào được rồi.

Nhưng Từ Thanh Phàm lại lắc đầu nói:

-Tư chất của ta thấp kém, thân thể hoàn toàn không khống chế được việc tự động hấp thu linh khí thiên địa, sở dĩ những năm gần đây tu vi có tiến độ không kém so với các mọi người là do mượn linh đan bồi dưỡng cùng với Mộc ất chi khí đã phong ấn trong cơ thể. Lúc này, tuy đã có cành Ngô Đồng, nhưng cho dù có thể đem nó luyện hóa đến mức dung hợp vào cơ thể, thì hi vọng Kết đan vẫn chỉ là mơ tưởng xa vời mà thôi. Thực lực chính thức vẫn là một tu sĩ Linh tịch kì , có thể sẽ không dưới tu sĩ Kết đan kì, nhưng khả năng trường sinh thì không thể tiến xa được.

Nói tới đây, Từ Thanh Phàm dừng lại một chút, chợt cảm khái về con đường tu tiên rộng lớn, ngữ khí có chút ảm đạm:

-Huống chi, một khi bước chân vào Kết đan kì, tu tiên giả sẽ không thể nào dùng ngoại lực trơ giúp đề thăng cảnh giới tu vi được, hoàn toàn phải dựa vào bản thân, tự hấp thu lấy linh khí của thiên địa. Đến khi đó, cho dù ta may mắn tiến vào hàng ngũ tu sĩ Kết đan kì, thì làm thế nào để tu vi tăng tiến nữa?

Thấy vẻ trầm lặng của Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn liền vội vàng an ủi:

-Từ sư huynh không nên thất vọng, với trình độ tu vi của chúng ta mà nói, trong cuộc sống này thời gian vẫn rất dài, cơ duyên của người còn rất nhiều. Nói không chừng sau này sẽ gặp được cơ hội thỏa lòng mong đợi.

Đối với lời nói của Kim Thanh Hàn, Từ Thanh Hàn cũng không dễ dàng chấp nhận. Mặc dù thời gian trong đời mình còn rất dài, nhưng trên

https://thuviensach.vn

con đường tu tiên gặp rất nhiều gian nan, thực lực càng về sau càng khó tăng lên. Về phần cơ duyên, thì các loại vật phẩm trân quý không phải cứ nói là gặp được. Huống chi, Từ Thanh Phàm cũng không muốn gặp được cái cơ duyên có thể trợ giúp thăng cấp lên Kết đan kì

Nhưng vì không để cho Kim Thanh Hàn lo lắng, Từ Thanh Phàm bèn mỉm cười, gật đầu tỏ vẻ đồng ý, sau đó cau mày nói:

-Nói về Phượng Hoàng linh hỏa, ta còn có một việc muốn nhờ mọi người giúp đỡ. Hai người đệ tử Hiên Thiên Môn và Hoàng Linh Sơn đã bị giết, đều do người dùng hỏa pháp gây nên. Trên người họ có lưu lại khí tức Phượng Hoàng linh hỏa, dường như là bị giết bởi Phượng Hoàng linh hỏa.

-Cái gì?

Từng câu từng chữ của Từ Thanh Phàm làm mọi người vô cùng kinh hãi. Phượng Thanh Thiên có sẵn huyết mạch Phượng Hoàng, Từ Thanh Phàm có cành Ngô Đồng làm linh vật, những điều này xét cho cùng đều là cơ duyên không thể cầu. Nhưng kẻ giết chết đệ tử hai phái Hoàng Linh Sơn và Hiên Thiên Môn sao lại có khả năng thi triển Phượng Hoàng linh hỏa?

Mơ hồ đúng lúc này, trong lòng mọi người đều sinh ra một cảm giác bất an.

Từ Thanh Phàm nhìn vào vẻ mặt kinh hãi của mọi người, sắc mặt vô cùng nghiêm túc, chậm rãi nói tiếp:

-Nếu ta đoán không lầm, hết thảy mọi việc phát sinh trên Hoàn Đảo này, sợ rằng có liên hệ rất lớn đến Cửu Hoa Môn chúng ta, cho nên trước khi trưởng bối sư môn đến, mọi người nhất định phải cẩn thận, tránh kẻ khác thừa dịp ám toán.

Phượng Thanh Thiên sắc mặt ngưng trọng, nói:

https://thuviensach.vn

-Hiện tại việc những người đó bị Phượng Hoàng linh hỏa giết chết vẫn là chuyện chỉ có năm người chúng ta biết được, đó là do người lục môn không đủ thần thức, hơn nữa đối với khí tức của phượng hoàn linh hỏa cũng không hiểu biết nhiều. Điều ta lo lắng chính là, các việc đã xảy ra trên Hoàn Đảo, chưởng môn trưởng lão các phái sẽ nhanh chóng trong khoảng thời gian ngắn đi tới Hoàn Đảo, đến lúc đó nhất định sẽ điều tra kĩ tình huống thi thể đệ tử nọ. Một khi trong bọn họ có người đã thấy qua Phượng Hoàng linh hỏa, đối với khí tức của Phượng Hoàng linh hỏa tương đối hiểu rõ, chúng ta chắc chắn sẽ không thoát khỏi hiềm nghi.

Sau khi Phượng Thanh Thiên nói xong, sắc mặt mọi người nhất thời càng trở nên ngưng trọng, trong ánh mắt đều lộ ra vẻ lo lắng.

Nhưng Từ Thanh Phàm lại có ý nghĩ khác, hắn nhớ tới những lời Lưu Tường đã giới thiệu về cành Ngô Đồng. Theo lời Lưu Tường, lúc trước đoạt lấy cành Ngô Đồng không chỉ có một mình lão, còn có vài vị tu sĩ đi chung với lão đoạt được. Đối mặt với sự cố lần này, không khỏi khiến hắn nghĩ tới mối liên hệ giữa kẻ ra tay với các vị tu sĩ đó, không biết thật sự có quan hệ đó không?

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm liền trầm ngâm một lúc.

Cứ như vậy, trong lúc này năm người nhất thời rơi vào trầm mặc, mỗi người đều có tâm tư riêng, sắc mặt rất ngưng trọng.

Đột nhiên, cả thân thể năm người Từ Thanh Phàm đều chấn động, ngay tức khắc liền cảnh giác, hướng tầm nhìn về xung quanh.

Chỉ thấy xung quanh mọi người, vốn là bóng tối đen ngòm đến cả ngón tay còn không thấy đột nhiên xuất hiện mấy trăm điểm lục quang quỷ dị. Dần dần, đám lục quang đó trở nên rõ ràng hơn, đồng thời tỏa ra một mùi máu tươi nồng đặc vô cùng khủng khiếp.

https://thuviensach.vn

Sau khi dùng Thiên Nhãn Thuật nhìn rõ tình cảnh xung quanh, Từ Thanh Phàm bất ngờ thấp giọng quát lên:

-Mọi người cẩn thận, đó là Thanh Long Mãng!

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 32: Thứ Dạ (6) - Vẫn Lạc (Rơi Xuống)

Trong bầu trời tối đen, đứng trên đầu đám người Từ Thanh Phàm là Huyền Tu Khổ Tu Cốc đang lặng lặng đứng âm thầm thủ hộ. Theo những gì đám người Từ Thanh Phàm đang thảo luận, Huyền Tu không ngừng hồi tưởng lại những chuyện đã xảy ra trong mấy ngày gần đây, trong lòng cũng vô cùng nghi hoặc.

Bởi vì chủ yếu là muốn bảo hộ đám người Từ Thanh Phàm, cho nên đối với việc trên trung tâm Hoàn Đảo có phát sinh vụ nổ ngày hôm nay Huyền Tu không hiểu nhiều lắm, chỉ là mơ hồ đoán được nhóm người đã xuất thủ hẳn là các tu sĩ khác của Khổ Tu Cốc.

- Đạo hữu, mọi chuyện đều ổn chứ?

Ngay lúc Huyền Tu đang chăm chú nghe đám người Từ Thanh Phàm đàm luận, thì đột nhiên khẽ cau mày, quay đầu nhìn về hướng bên cạnh, phát hiện một gã tu sĩ Khổ Tu Cốc chẳng biết từ bao giờ đã xuất hiện bên cạnh.

Sau khi Huyền Tu thấy người đến là tu sĩ Khổ Tu Cốc thì trong lòng hơi buông lỏng, quay về hướng Huyền Niệm khom người thi lễ rồi hỏi :

- Ra là Huyền Niệm đạo hữu, mọi chuyện bên ta vẫn bình thường, không biết Huyền Niệm đạo hữu tới đây là vì chuyện gì?.

Huyền Niệm mỉm cười , nói rằng:

https://thuviensach.vn

- Huyền Tiên đạo hữu e rằng sẽ có người bất lợi đối với năm người đệ tử Cửu Hoa Sơn, đặc biệt điều ta đến để cùng đạo hữu thủ hộ.

Huyền Tu biết lúc này trên đảo tình hình vô cùng quỷ dị, nên sau khi nghe được Huyền Niệm nói cũng không nghi ngờ hắn, chỉ hơi vội vàng hỏi:

- Ngày hôm nay ta đều thủ hộ đệ tử Cửu Hoa Sơn, cho nên khi tới Truyền Tống Trận thì đã không thấy bóng dáng các vị đạo hữu nữa rồi, mong Huyền Niệm đạo hữu báo cho biết lúc đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Vì sao bần tăng cảm giác lúc đó các vị đạo hữu tựa hồ đang đấu pháp với nhiều vị tu sĩ Kết đan kỳ không rõ lai lịch? Lẽ nào trên đảo ngoại trừ ta còn có các tu sĩ Kết đan kì khác phải không? Trận đấu đó có khiến ai bị thương không?

Nghe Huyền Tu nói, Huyền Niệm thở dài:

- Trong lúc nhất thời ta cũng khó nói rõ, mời đạo hữu xem Lục Ảnh Châu này tự nhiên sẽ biết được tình huống cụ thể.

Nói xong, Huyền Niệm liền từ trong tay áo mình xuất ra một hạt châu màu lam đưa cho Huyền Tu, nhưng Huyền Tu lại không phát hiện, trong lúc Huyền Niệm cúi đầu, trong mắt hắn tựa như có nét châm biếm thoáng qua.

Huyền Tu cầm lấy Lục Ảnh Châu, thần thức vừa chìm vào trong khối châu, đột nhiên thân thể chấn động. Ngoắt đầu nhìn chằm chằm vào Huyền Niệm một cách bình tĩnh. Sắc mặt không biết từ lúc nào đã nổi lên màu lam, kinh hãi nhìn Huyền Niệm, trong mắt đầy vẻ không thể tin được, chậm rãi nói:

- Linh Độc! Ngươi cho Linh Độc vào Lục Ảnh Châu!

Nếu như không phải là tu sĩ Khổ Tu Cốc, sẽ rất khó lý giải một cách hợp lí chúng tu sĩ Khổ Tu Cốc lại có tình cảm thân mật như vậy. Bọn họ

https://thuviensach.vn

vốn chỉ là tán tu rải rác trên khắp đất Thần Châu, tuy rằng ung dung tự tại, nhưng bởi vì không có môn phái nào chống lưng nên thế cô sức yếu, lại không có môn phái trợ giúp khiến cho trình độ tu vi so với đệ tử các môn phái khác thua xa không ít.

Để thăm dò bí ẩn của trường sinh, những tán tu này tụ tập lại cùng một chỗ. Lúc tiến nhập Khổ Tu Cốc, không phân biệt thân phận tôn ti, đều giúp đỡ nhau nghiên cứu tâm đắc của giới tu tiên, tuyệt đối không có che dấu riêng, đến khi một đạo hữu nào đó đột phá cảnh giới, bọn họ càng toàn lực tương trợ. Bởi vậy mà cảm tình giữa bọn họ trong giới tu tiên so với các môn phái khác càng thân thiết hơn. Mà lúc này, Huyền Tu dĩ nhiên đã phát hiện Huyền Niệm dùng "Linh Độc" trên "Lục Ảnh Châu" để hãm hại mình, có thể đoán được trong lòng Huyền Tu kinh hãi thế nào.

Thấy ánh mắt không thể tin được của Huyền Tu, trong mắt Huyền Niệm cũng lộ ra vẻ xấu hổ, chậm rãi nói:

- Xin lỗi, Huyền Tu đạo hữu.

- Ngươi vì sao phải làm như vậy? Ngươi lẽ nào đã quên khi nhập cốc chúng ta đã nói những gì sao?

Nghe được chính miệng Huyền Niệm thừa nhận, Huyền Tu trong lòng đau xót, chợt đột nhiên phảng phất như nhớ tới cái gì đó. Vội vàng hỏi:

- Huyền Niệm đạo hữu, ngươi làm vậy là do người khác bức bách chăng?

Thấy Huyền Tu đến bây giờ cũng không tin là mình chủ ý hãm hại hắn, ánh mắt Huyền Niệm buồn bã, trong lòng cũng hơi chút hối hận về lựa chọn của mình, nhưng nghĩ đến thu hoạch sau đó, Huyền Niệm vẫn tàn nhẫn quyết tâm lắc đầu, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Những lời đó ta đương nhiên nhớ kỹ, ta cũng không bị bất cứ kẻ nào bức bách. Ta làm thế này cũng là đang thực hiện những lời đó đấy.

Huyền Niệm nói những lời này với ngữ khí nhẹ nhàng, như là để phản bác lời Huyền Tu nói, rồi lại như là thuyết phục chính mình.

Nhưng từ đầu đến cuối, Huyền Niệm không có một chút dũng khí để ngẩng đầu nhìn thẳng vào mắt Huyền Tu.

Nghe Huyền Niệm nói, Huyền Tu trong mắt khiếp sợ, vẻ thất vọng không hề giảm bớt, rốt cuộc cũng không nói ra lời, chỉ là như trước nhìn Huyền Niệm một cách khó tin.

Trầm mặc một hồi, Huyền Niệm cũng ngẩng đầu, nhìn chằm chằm vào hai mắt Huyền Tu đã biến thành màu lam, thấp giọng chậm rãi nói:

- Huyền Tu đạo hữu , ngươi đi đi. Hận ta cũng được, oán ta cũng được, nhưng sau đó ngươi rồi sẽ biết, ta hiện tại tuy có lỗi với ngươi, nhưng để thực hiện những lời đã nói của chúng ta trước đây, tất cả đều đáng giá.

Chẳng biết lúc nào, xung quanh đoàn người Cửu Hoa Sơn đột nhiên nổi lên vô số điểm lục mang trong đêm tối, giống như một bầu trời đầy sao xanh, trông vô cùng quỷ dị.

Những điểm lục quang quỷ dị này dần dần biến thành to lớn rõ ràng, sau khi Từ Thanh Phàm thi triển "Thiên Nhãn Thuật" rốt cuộc cũng nhìn rõ toàn cảnh.

Chỉ thấy xung quanh mọi người ngoài ba mươi trượng, gần trăm con mãng xà thành hình chẳng biết từ bao giờ đã vây năm người Cửu Hoa Sơn lại, di chuyển chậm rãi, không ngừng rút ngắn khoảng cách với với bọn họ. Mấy điểm lục quang quỷ dị mà mọi người thấy chính là những quang mang trong mắt đám mãng xà đó phát ra.

https://thuviensach.vn

Đám mãng xà này thân dài vài trượng, da thô dày cả thước, vân màu xanh biếc, không ngừng khè chiếc lưỡi màu tím, hình dáng dữ tợn, chính là giai cao cấp yêu thú mà Từ Thanh Phàm bốn mươi năm trước đã từng gặp qua "Thanh Long mãng xà".

So sánh với các yêu thú khác, "Thanh Long mãng xà" tuy rằng thân là rắn, nhưng trời sinh tính tương đối ôn hòa, bình thường chỉ ăn cây cỏ, chỉ có gặp phải loại yêu thú khác mới có thể phát động tập kích, thu lấy nội đan trên người chúng dùng để nâng cao năng lực bản thân. Nhưng đối với nhân loại thì rất bình thường, không có gì nguy hại cả.

Nhưng ngay lúc này, không biết tại sao, đám "Thanh Long mãng xà" này không chỉ bao vây lấy đám người Từ Thanh Phàm, mà trong mắt càng lóe ra những tia hung quang, tựa hồ như đang chọn mồi để ăn vậy.

Càng quỷ dị hơn là, ở nơi Từ thanh Phàm đã sống, "Thanh Long mãng xà" là cùng họ với thượng cổ thần thú Thanh Long, con mắt nó đích thị là màu kim sắc. Nhưng lúc này lại thấy trong mắt đám "Thanh Long mãng xà" này lóe ra những tia lục sắc quỷ dị, thỉnh thoảng có hồng mang hiện lên, không giống với những gì Từ Thanh Phàm đã thấy trước đây. Tựa hồ đã xảy ra dị biến nào đó.

- Mọi người cẩn thận. Chính là Thanh Long mãng xà!

Sau khi Từ Thanh Phàm thấy rõ tình hình xung quanh, liền trầm giọng quát khẽ:

- Đám Thanh Long mãng xà này tựa hồ đã xảy ra dị biến nào đó, không chỉ có màu sắc con ngươi thay đổi, trông bộ dạng bọn chúng hiện tại còn như đang chuẩn bị công kích vậy

- Chuyện gì vậy? Đám Thanh Long mãng xà này thế nào lại đột nhiên xuất hiện quanh chúng ta? Ta trước đó không có bất cứ cảm ứng gì cả.

https://thuviensach.vn

Lữ Thanh Thượng đề phòng nhìn đám Thanh Long mãng xà ngày càng đến gần, kinh hãi nói. Hắn ngồi xuống yên lặng trước mặt mọi người, xung quanh được thiết lập nhiều trận pháp cấm giới cùng kết giới, nhưng đám Thanh Long mãng xà này đến gần khoảng ba mươi trượng thì hắn mới phát hiện ra, làm trong lòng hắn lúc này đầy cảm giác kì dị khó tin.

Kim Thanh Hàn lạnh giọng nói rằng:

- Trước tiên mặc kệ đám chúng nó vì chuyện gì mà xuất hiện, chờ một lát đối phó xong công kích của chúng rồi hãy nói. Thấy bộ dạng bọn nó đối với chúng ta không phải là thiện ý. Mà hàng trăm con Thanh Long mãng xà này cũng không phải dễ dàng đối phó.

Phượng Thanh Thiên hừ lạnh một tiếng nói rằng:

- Ta không thấy có cái gì khó đối phó cả.

Lúc trước Phượng Thanh Thiên trong lúc chiến đấu cùng Đặng Thiên Nhai của Lục Hợp Môn đã chịu thiệt không ít. Thậm chí toàn bộ đều nhờ Từ Thanh Phàm xuất thủ mới giữ được an toàn, tâm tính kiêu ngạo trong lòng hắn bị nén lại không ít. Lúc này lại nhìn thấy hàng trăm con Thanh Long mãng xà tựa hồ như muốn công kích nhóm người mình, không giống với những người khác, trong lòng hắn giờ đã tràn đầy dục vọng chiến đấu, muốn dùng chiến tích khẳng định lại bản thân.

Điều trọng yếu là, trong truyền thuyết, liệt diễm của Phượng Hoàng chuyên dùng để khắc chế kịch độc của mãng xà trong thiên hạ, tuy rằng chẳng biết thực giả ra sao, nhưng Phượng Thanh Thiên sở tu Phượng Hoàng linh hỏa đích thật là khắc tinh của xà loại trong thiên hạ, cho nên so với cấp độ của những người khác, vẻ mặt Phượng Thanh Thiên đến lúc này luôn trấn định.

Mặc dù như thế, nhưng sắc mặt Phượng Thanh Thiên vẫn như cũ ngưng trọng vô cùng.

https://thuviensach.vn

Nói chung nhân giai cao cấp yêu thú đều có thực lực tương đương với tu sĩ Linh tịch kì, năm người Cửu Hoa Sơn tuy rằng đều sở hữu các tuyệt kỹ riên, thực lực vượt trội so với những người tu tiên Linh tịch kì bình thường, nhưng lúc này nhìn thấy hàng trăm nhân giai cao cấp yêu thú Thanh Long mãng xà nhìn chằm chằm không ngớt vào mình, đồng thời càng tiến đến gần, trong lòng cũng hơi phát hoảng.

Nghe Phượng Thanh Thiên nói, Kim Thanh Hàn vừa định muốn phản bác lại, nhưng Từ Thanh Phàm đột nhiên trầm giọng nói rằng:

- Là Nhiếp Thần Thuật. Đám Thanh Long mãng xà này đã bị người khống chế rồi.

Nghe được lời Từ Thanh Phàm nói, mọi người hơi sửng sốt. Tất cả đều quay đầu hướng về Thanh Long mãng xà , nhìn lại con mắt gai màu lục của chúng, thấy đúng là đặc thù sau khi bị "Nhiếp Thần Thuật" khống chế.

- Xem ra có người muốn xuất thủ đối với chúng ta, không biết là kẻ nào.

Từ Thanh Phàm thở dài nói.

Đang khi nói chuyện, đám Thanh Long mãng xà đã tiến đến gần chỉ còn cách chỗ mọi người ba trượng, nhưng rốt cuộc cũng vô pháp tiến tới , vì Lữ Thanh Thượng đã bày phòng ngự trận pháp ngăn chặn chúng.

Mặc dù bị trận pháp phòng ngự chặn lại, nhưng đám Thanh Long mãng xà bất tri bất giác này, vẫn không hề dừng lại, tiến về phía đám người Từ Thanh Phàm, do trận pháp phòng ngự ở dưới, nên thân thể của chúng cùng với phòng ngự kết giới liên tiếp không ngừng phát sinh ra những âm thanh va chạm nặng nề. Thân thể của đám Thanh Long mãng xà này mạnh mẽ vô cùng, so với Thất Sắc Lộc cũng thua kém không nhiều, chúng vẫn liên tiếp xông tới, dưới tình huống này trận pháp phòng ngự uy lực sở cường mà Lữ Thượng Thanh bố trí, cũng không khỏi bị chấn động.

https://thuviensach.vn

Nhưng Từ Thanh Phàm biết, Thanh Long mãng xà sở dĩ thực lực mạnh mẽ cũng không phải vì chính thân thể, mà là bởi vì năng lực phun ra độc hỏa có uy lực cực lớn, lúc này tuy bị khống chế chỉ biết dùng thân thể va chạm với kết giới phòng ngự, nhưng sau đó kẻ khống chế chúng nhất định sẽ điều khiển chúng dụng độc hỏa công kích. Đến lúc đó nơi này sẽ phải chịu một lượng lớn độc hỏa uy lực cực mạnh, trận pháp mà Lữ Thanh Thượng bày ra tuyệt đối sẽ không có cách nào kiên trì được lâu.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm hướng tới bốn người khác nói rằng:

- Đến lúc trận pháp phòng ngự bị phá hủy, chúng ta lập tức bay lên trên không, đó sẽ là nơi quyết chiến.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 33: Thứ Dạ (7) - Sát Xà

- Một lát nữa, sau khi trận pháp phòng ngự bị phá hủy, chúng ta lập tức bay lên trên không, đó sẽ là nơi giải quyết trận chiến này.

Ở phía trước, xuất hiện hàng trăm đầu "Thanh Long Mãng" với sắc mặt dữ tợn, ánh mắt màu lục quang liên tục lóe ra hồng mang, không ngừng dùng thân thể mạnh mẽ xông tới trận pháp phòng ngự mà Lữ Thanh Thượng bày ra, khiến cho kết giới không ngừng rung động. Từ Thanh Phàm trong lòng chợt kinh hãi, nhưng vẫn bình tĩnh đến bên bốn người thấp giọng phân phó.

Từ Thanh Phàm biết rằng khi người đứng sau khống chế lũ "Thanh Long Mãng" này điều khiển chúng thi triển độc hỏa với uy lực tối cường thì trận pháp phòng ngự của Lữ Thanh Thượng tuy huyền diệu, nhưng tuyệt đối sẽ không kiên trì được lâu.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, sắc mặc bốn người Kim Thanh Hàn đều trở nên ngưng trọng, đồng thời gật đầu. Thanh Long Mãng không những cấp bậc cao, thực lực cường mạnh, mà còn chiếm ưu thế với số lượng cực đông, tuy vậy đó chỉ là những con yêu thú mà thôi, bay lên trời đối phó với chúng dĩ nhiên là biện pháp tốt nhất.

Thấy mọi người gật đầu, Từ Thanh Phàm còn chút lo lắng nói:

- Còn nữa, lũ Thanh Long Mãng này rõ ràng là có người đứng sau khống chế, nhưng rốt cuộc đối phương là thần thánh phương nào đến giờ

https://thuviensach.vn

chúng ta vẫn chưa nắm được, cho nên sau khi bay lên không, ngoài trừ đối phó với lũ Thanh Long Mãng này còn phải cẩn thận đề phòng bọn người đó bất ngờ đánh lén.

Thấy bốn người khác gật đầu đồng ý với sự sắp xếp của mình, Từ Thanh Phàm đột nhiên nhận ra, từ lúc trở thành người dẫn đầu của nhóm ngũ danh đệ tử Cửu Hoa Sơn tham gia Tân nhân tỷ thí, tính cách hắn đã thay đổi đi rất nhiều, so với lúc trước thì quyết đoán hơn, nói cũng nhiều hơn. Lúc trước Từ Thanh Phàm chỉ biết nghe người khác nói thôi, trừ phi có điều tất yếu, nếu không thì rất ít khi nói liền một mạch, lại càng không có chuyện ra lệnh cho người khác.

Đang lúc Từ Thanh Phàm miên man suy nghĩ, bên ngoài phòng ngự trận pháp gần trăm con Thanh Long Mãng đột nhiên dừng lại, sau đó trong mắt lóe ra lục mang, tiếp đó há to miệng, hướng về phòng ngự trận trước mặt mà phun ra từng ngọn hỏa diễm màu xanh biếc. Lập tức, trong mắt nhóm người Từ Thanh Phàm hiện lên một mảnh màu xanh quỷ dị cực kỳ kinh khủng. Cảm giác như bản thân đang bị vây bởi ngọn lửa địa ngục vậy.

Ngọn lửa màu xanh biếc này vốn uy lực đã cực lớn, lại do hàng trăm con Thanh Long Mãng đồng loạt phun ra, khiến cho uy thế càng kinh người hơn. Mặc dù còn cách bởi một lớp phòng ngự trận pháp nhưng nhóm người Từ Thanh Phàm rõ ràng đã cảm nhận được sóng nhiệt đang cuồn cuộn đập vào mặt.

Sau khi va chạm với kết giới của phòng ngự trận, ngọn lửa màu xanh biếc này cũng không vì trở ngại mà tiêu tán văng đi, ngược lại nó lại bám dính lên kết giới, vẫn cháy liên tục, mà thế lửa càng ngày càng lớn hơn. Trong sự thiêu đốt của lục sắc hỏa diễm, nhóm người Từ Thanh Phàm có thể cảm nhận rõ ràng là linh khí trong trận pháp phòng ngự của Lữ Thanh Thượng đang giảm đi với một tốc độ kinh khủng Mà linh khí của trận pháp như là nhiên liệu cho lục sắc hỏa diễm vậy, càng khiến chúng bùng mạng lên.

https://thuviensach.vn

Mà ngọn lửa màu xanh biếc với uy lực kinh người này đúng là tuyệt kỹ thành danh của lũ "Thanh Long Mãng" - "Độc Viêm"!!

Đã thấy được uy lực to lớn từ Độc Viêm của lũ Thanh Long Mãng, không chỉ có nhiệt lượng khủng khiếp, mà còn có thể đốt cháy linh khí. Cho dù là Từ Thanh Phàm đã được biết về uy lực của Độc Viêm hay Phượng Thanh Thiên luôn đầy tin tưởng, lúc này sắc mặt cũng đều tái nhợt, mà ba người còn lại thần sắc còn kém hơn.

Mặc dù mọi người đối với bản thân trước sau đều tràn đầy tự tin cùng tâm tính kiêu ngạo, không vì sợ mà kinh hô thành tiếng, nhưng trong mắt vẫn không thể kìm nén được lộ ra một chút kinh hoảng.

Phía trước nơi mọi người ngồi xuống tĩnh tọa, vì đề ngự lúc công lực mọi người chưa hồi phục sẽ có người nhân cơ hội tập kích nên lần này Lữ Thanh Thượng đã bố trí trận pháp phòng ngự với uy lực kinh người. Bản thân Lữ Thượng Thanh cũng là người có khả năng bố trận tốt nhất trong nhóm, nhưng khi đối mặt với gần trăm con nhân giai yêu thú cao cấp "Thanh Long Mãng" thực lực không hề kém hơn người tu tiên Linh tịch kì đang tề lực phun Độc Viêm đầy trời thì quả thật không chống cự được bao nhiêu, dưới Độc Viêm mãnh liệt, cơ hồ chỉ có thể cầm cự trong mười nhịp hô hấp nữa thôi. Vốn màu sắc trên kết giới là ngũ sắc linh quang, sau một hồi bị đốt cháy đã ảm đạm đi, linh quang mờ dần rồi trở nên trong suốt.

- Bay lên!!

Trong nháy mắt khi phòng ngự trận pháp bị phá hủy, Từ Thanh Phàm ngay tức khắc thấp giọng quát. Không chút do dự, sử dụng "Vạn Lí Vân" dẫn đầu nhóm người hướng lên bầu trời mà cấp tốc phi hành.

Lập tức Phượng Thanh Thiên, Kim Thanh Hàn, Lữ Thanh Thượng, Vương Thanh Tuấn cũng không chậm trễ, sử dụng thần thông bay lên không trung, tốc độ không hề thấp hơn so với Từ Thanh Phàm.

https://thuviensach.vn

Vừa rồi là do gần trăm con “Thanh Long Mãng” phun Độc Viêm màu xanh biếc che kín hết tầm mắt, mọi người mới không biết rõ tình cảnh thực hư ra sao. Đến lúc phi hành lên không, tình hình phía dưới mới lọt hết vào tầm mắt. Nhưng khi chứng kiến được cảnh đó, bất giác khiến cho trong lòng mọi người có chút kinh hãi.

Có lẽ bởi vì kẻ đứng đằng sau phải khống chế lũ “Thanh Long Mãng” cùng lúc nên không tinh chuẩn cho lắm. Lúc nãy khi đám “Thanh Long Mãng” vây quanh liên tục công kích lên kết giới phòng ngự trận, bởi vì chiếm số lượng nhiều nên giữa con đứng trước và con đứng sau chắn chắn có va chạm. Vì thế khi chúng sử dụng Độc Viêm để công kích, đã làm cho các con đứng trước không thể tránh né, trực tiếp dính đòn.

Giờ đây, trên mặt đất chỉ thấy có khoảng hơn hai mươi con Thanh Long Mãng, trên người bị ngọn hỏa diễm màu xanh biếc không ngừng thiêu đốt, lộ cả xương thịt bên trong, mùi cháy khét bốc lên ngùn ngụ, nhưng chúng thủy chung đứng đó, không nghe không để ý. Dưới sự khống chế của “Nhiếp Thần Thuật” dường như không có một cảm giác đau đớn nào có thể ảnh hưởng đến chúng, cùng với đám Thanh Long Mãng còn lại không bị thương, hướng về phía khoảng không của nhóm người Từ Thanh Phàm, mặc cho thân trên đang bốc cháy, ánh mắt ngày càng dữ tợn, mang bộ dáng như muốn thôn tính cắn nát xé nát bọn họ.

Do bị khống chế bởi “Nhiếp Thần Thuật” nên đến cả bản năng đau đớn cũng biến mất, chỉ có mệnh lệnh của “Chủ nhân” là tồn tại. Có lẽ vì thế mà “Nhiếp Thần Thuật” bị liệt vào một trong chín đại cấm thuật của tu tiên giới, tà độc muôn phần. Mặc dù đã bị tu tiên giới ra lệnh cấm hạ, nhưng không biết rõ kẻ nào lại tu luyện, đã thế còn lợi dụng thứ tà thuật này công kích vào nhóm người mình.

Nhưng vô luận thế nào thì mọi người lúc này đã thoát khỏi phạm vi công kích của đám Thanh Long Mãng, trong lòng không khỏi thở phào một tiếng.

https://thuviensach.vn

Nhưng ngay khi năm người có chút buông lỏng thì suýt bị đám Thanh Long Mãng thừa dịp tấn công.

Chỉ thấy đám Thanh Long Mãng sau khi thấy nhóm người Từ Thanh Phàm bay lên không trung, thì đầu tiên là không cam tâm, hướng về phía bọn họ không ngừng phun Độc Viêm lên, chỉ thấy từng ngọn hỏa diễm màu xanh biếc rời khỏi miệng đám Thanh Long Mãng, phóng tới mọi người.

Chỉ là hiện tại nhóm người Từ Thanh Phàm đã đứng cách mặt đất hơn ba mươi trượng, ngọn hỏa diễm màu xanh đó phun lên không thể nào vượt quá khoảng cách hai mươi trượng, vốn dĩ không có khả năng uy hiếp được bọn họ. Ngược lại, bởi vì công kích không trúng mục tiêu rơi trở xuống đám Thanh Long Mãng, tạo nên một trận hỗn loạn, không ít con chết hoặc bị thương.

Nhưng lúc mà nhóm người Từ Thanh Phàm đinh ninh rằng đã an toàn chuẩn bị công kích ngược lại thì đám Thanh Long Mãng trên mặt đất đã dùng sức thân bụng cùng với cái đuôi mạnh mẽ, mượn lực dưới đất búng mạnh lên, rút ngắn cự li khoảng cách hơn mười trượng. Khi gần nhóm người Từ Thanh Phàm, liền phun ra từng đợt Độc Viêm.

Sau khi nhảy lên, với khoảng cách này thì Độc Viêm có thể hoàn toàn chạm đến bọn họ, nếu không phải mọi người đều luôn cảnh giác, phản ứng cực nhanh, thì có lẽ giờ này đã bị ngọn hỏa diễm kinh khủng gây thương tích.

Kinh hãi nhìn xuống dưới, sau khi bay lên thêm năm trượng, xác định đám Thanh Long Mãng phía dưới không thể nào uy hiếp tiếp được nữa, mọi người mới dừng lại.

Đám Thanh Long Mãng vẫn tiếp tục phun ra Độc Viêm hướng về bọn họ, điên cuồng không ngừng. Biết rằng chúng nó rốt cuộc đã không còn uy

https://thuviensach.vn

hiếp đến mọi người được nữa, Từ Thanh Phàm thở dài một hơi, ánh mắt ngưng trọng hướng tới bốn người khác, khẽ nói:

- Lữ sư huynh, huynh thi triển trận pháp kết giới thuật đem giam chúng nó lại, Phượng sư huynh, Kim sư đệ, hai người cùng với ta hợp lực công kích đám Thanh Long Mãng trên mặt đất, Vương Thanh Tuấn sư huynh, huynh ở một bên cảnh giới, phòng ngừa bọn người đằng sau đánh lén chúng ta.

Nói đến đây, Từ Thanh Phàm dừng lại một chút, sau đó lạnh lung nói:

- Mặc kệ là kẻ nào khống chế chúng, bây giờ chính là lúc mà chúng ta phản kích.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, bốn người Kim Thanh Hàn đều yên lặng gật đầu, chỉ thấy Lữ Thanh Thượng đột nhiên khuy động hai tay, tức khắc liền xuất hiện mấy trăm phù chú linh khí từ trong tay hắn bắn ra bốn phía, sau khi bay nhanh đến chung quanh đám Thanh Long Mãng ở phía dưới, thì lơ lửng cách mặt đất ba thước, vận chuyển một cách chậm rãi.

Phía dưới nơi phù chú vận chuyển, đám Thanh Long Mãng trên mặt đất có cảm giác như trên người mang thêm ngàn cân trọng thạch vậy, rốt cuộc đã không thể nhảy lên được nữa, tốc độ di chuyển ngày càng chậm.

Mà Kim Thanh Hàn ở một bên cũng không chút do dự, trên tay liền xuất chỉ quyết, nhất thời vô số Kim sắc linh thương ở trước người biến ảo ra, hướng đến đám Thanh Long Mãng bắn ra với tốc độ cực nhanh, không những Kim thương này có số lượng đông đảo, mà uy lực còn vô cùng lớn, khiến máu tươi bắn ra tung tóe, đám Thanh Long Mãng đau đớn hí lên những tiếng kêu thảm thiết.

Từ Thanh Phàm cũng không nhàn rỗi, mười ngón tay đan vào nhau, vô số “Lục Lăng Hoa”, “Liệt Diễm Hoa” xuất hiện, chờ đến khi đám kì hoa

https://thuviensach.vn

dị thảo này đạt tới uy lực cực lớn, liền quay sang phía Thanh Long Mãng trên mặt đất mà phóng đi, biến chúng thành một đống hỗn độn.

Xét trên cùng, uy lực khi Phượng Thanh Thiên thi triển “Liệt diễm Phượng Hoàng” đối với đám Thanh Long Mãng vẫn là lực sát thương khủng bố nhất.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 34: Thứ Dạ (Cuối) - Tử Thương

Ban đêm trên Hoàn Đảo, mờ mịt không thấy năm đầu ngón tay. Bóng tối mênh mang như vô tận, như muốn thôn phệ tất cả mọi ánh sáng, chân tướng, mọi niềm vui… trong thiên hạ.

Bóng đêm không chỉ có thể thôn phệ ánh sang, mà còn có thể che dấu âm mưu.

Nhưng tại một góc trên không trung Hoàn Đảo lúc này có kim mang lóe ra, hoa cỏ tung bay, kết hợp với tiếng hí thê lương của xà mãng, khiến trung tâm Hoàn Đảo càng có vẻ náo nhiệt.

Náo nhiệt, nhưng tàn khốc.

Trong không khí, mùi máu tươi, thịt cháy càng nồng nặc, nhưng càng ghê hơn là cảnh giết chóc điên cuồng giữa trời đất.

Trong bóng tối, ai là kẻ được hưởng lợi? Kẻ nào đang vui sướng đứng xem cảnh giết chóc như đang xem một vở kịch này?

Con người uống nước, ấm lạnh tự biết, đám người Từ Thanh Phàm bị ép phải giết chóc, thắng lợi cũng có gì vui sướng? Nếu như Thanh Long Mãng còn linh trí, đối mặt với vận mệnh phải chết không thể chống lại, thì sẽ cảm thấy gì?

Hay chúng chỉ biết oán hận số phận.

https://thuviensach.vn

Hay là đổ lỗi cho số phận mà những người đã tạo ra cái thắng, bại, chết chóc cùng đúng, sai.

Lúc này, dù là Kim Thanh Hàn trước người biến ảo đầy Kim sắc trường thương lợi hại, hay là Từ Thanh Phàm mười ngón tay xuất ra các loại kì hoa dị thảo công hiệu khác nhau nhưng uy lực vô cùng to lớn, đều tạo khiến cho "Thanh Long Mãng" dưới mặt đất không ít thương tổn, nhưng so với "Liệt Diễm Phượng Hoàng" của Phượng Thanh Thiên thì chẳng có gì đáng nói. Khi Từ Thanh Phàm và Kim Thanh Hàn ra tay, thì Phương Thanh Thiên vẫn yên lặng bay giữa không trung, hai mắt khép hờ, mười ngón tay bắt kết. Dưới sự điều khiển của Phượng Thanh Thiên, trên người hắn bắt đầu nổi lên vô số hỏa diễm, rồi hỏa diễm ngày càng mãnh liệt, trong phút chốc đã bao phủ cả thân thủ Phượng Thanh Thiên.

Khi thân ảnh của Phượng Thanh Thiên bị lửa bao phủ đến khó nhận ra, thì một tiếng Phượng hót trong trẻo vang lên, vang vọng khắp nơi nơi. Trong tiếng Phượng minh, liệt diễm trên thân thể Phượng Thanh Thiên đột nhiên tách ra, bay lên không trung hóa thành một con Phượng Hoàng trông sống động như thật, sau đó hướng về phía đám "Thanh Long Mãng" phía dưới rất nhanh đánh tới.

Đây chính là một trong tam đại tuyệt kỹ của Phượng gia – "Liệt Diễm Phượng Hoàng", biểu tượng đặc trưng của Phượng gia!!

Khi "Liệt Diễm Phượng Hoàng" đánh về phía Thanh Long Mãng trên mặt đất, đám Thanh Long Mãng mặc dù đã đánh mất thần trí, thậm chí đánh mất cả bản năng, cho dù Từ Thanh Phàm và Kim Thanh Hàn hợp lực công kích cũng không hề lùi bước chút nào, nhưng khi gặp phải khí tức mãnh liệt của Phượng Hoàng, lại phải lui ra phía sau. Xem ra Phượng Hoàng trong truyền thuyết là khắc tinh của tất cả các loại xà mãng không phải là tin đồn vô căn cứ.

https://thuviensach.vn

Toàn thân linh khí Phượng Thanh Thiên biến hóa thành "Liệt Diễm Phượng Hoàng", dưới sự khống chế của hắn phi hành với tốc độ cực nhanh, chỉ trong giây lát đã đến trước mặt đám Thanh Long Mãng, sau đó tiến tới Thanh Long Mãng gần nhất, hình thể lớn nhất, nhẹ nhàng mổ.

Mặc dù chỉ là mổ nhẹ, giống như gãi ngứa, nhưng thân thể Thanh Long Mãng lập tức tỏa ra Phượng Hoàng linh hỏa cường liệt, bị Phượng Hoàng linh hỏa đốt cháy từ trong ra ngoài, chỉ trong một thời gian ngắn đã không để động đậy, hơn nữa sinh cơ cũng hoàn toàn không có, chỉ còn lại bộ xương khô.

Sau khi làm xong "Liệt Diễm Phượng Hoàng" không hề ngừng lại, bay nhanh về phía mục tiêu tiếp theo

Cứ như vậy, "Liệt Diễm Phượng Hoàng" không ngừng xoay tròn vòng quanh đám Thanh Long Mãng, không ngừng mổ nhẹ lên thân thể chúng, mặc dù động tác nhìn có vẻ rườm rà nhưng tốc độ cực nhanh, chỉ trong một thời gian ngắn đã giết một số lớn Thanh Long Mãng.

Mà trên bầu trời, hai người Từ Thanh Phàm cùng Kim Thanh Hàn mặc dù không ngừng công kích, thi triển đạo thuật không thể không nói là huyền diệu uy thịnh, nhưng lực sát thương tạo ra được lại kém xa so với Phượng Thanh Thiên. Cho tới bây giờ, ngoại trừ Thanh Long Mãnh bị chết cháy do "Độc Viêm", trên mặt đất đầy rẫy xác Thanh Long Mãng, mà hơn phân nửa là do Phượng Thanh Thiên giết.

Thấy cảnh này, trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi cảm khái, vô luận Phượng Thanh Thiên trong "Quỳ Vũ Kết Giới" chật vật cỡ nào, nhưng Phượng Thanh Thiên vẫn là Phượng Thanh Thiên, hắn vẫn là truyền nhân duy nhất của Phượng gia, vẫn là đệ nhất thiên tài trong hàng đệ tử thứ nhất của Cửu Hoa Sơn. Những người như hắn, mãi mãi không có khả năng phải chật vật, chỉ cần cho hắn một cơ hội nhỏ, hắn sẽ tạo ra quang mang chói mắt riêng biệt của chính mình.

https://thuviensach.vn

Theo thời gian trôi qua, duy trì liên tục việc giết chóc, mặc dù trong cơ thể đám người Từ Thanh Phàm linh khí vốn đã gần khôi phục lại bị tiêu hao hơn phân nửa, nhưng số lượng Thanh Long Mãng trên mặt đất giảm đi với tốc độ kinh người.

Trên mặt đất, chẳng biết khi nào đã đầy xác Thanh Long Mãng thanh lân kim vân, đa số đều là máu thịt bầy nhầy, thân thể không được đầy đủ. Trong đó, có thể là vì sự khống chế không chính xác mà bị chết cháy bởi "Độc Viêm" của chính mình hoặc của đồng bạn, hoặc là bị "Liệt Diễm Phượng Hoàng" của Phượng Thanh Thiên giết chết, đương nhiên phần còn lại của do Từ Thanh Phàm với Kim Thanh Hàn tạo ra.

Nhìn trên mặt đất hiên giờ chỉ còn lại lác đác vài con Thanh Long Mãng vô dụng chịu sự khống chế của "Nhiếp Thần Thuật", ngay cả chạy trốn cũng không biết, Từ Thanh Phàm đột nhiên nghĩ đến một vấn đề rất nghiêm túc nhưng cũng rất vô dụng.

Trước khi đến Hoàn Đảo, Từ Thanh Phàm đã biết trên Hoàn Đảo chỉ có hai loại yêu thú Thất Sắc Lộc và Thanh Long Mãng, nhưng loài sinh vật khác đều bị uy áp của hai loại yêu thú này mà bỏ đi.

Nhưng hai loại yêu thú này truyền đời là kẻ thù, nhưng thực lực thì tương đương nhau, Thanh Long Mãng muốn chiếm lấy nội đan của Thất Sắc Lộc để đủ điều kiện tiến giai, mà Thất Sắc Lộc thì dưới sự dẫn dắt của Thất Thải Lộc ra sức chống cự, cuộc chiến này đã duy trì nghìn vạn năm, nhưng lại tạo thành một cục diện cân bằng, không ai làm gì được ai. Mặc dù không ngừng đấu tranh, nhưng vẫn sống yên ổn, vô sự với nhau.

Cứ như vậy, theo lý thuyết thì số lượng hai loài yêu thú này phải tương đương, số lượng Thất Sắc Lộc chỉ có chín mươi bảy con, mà số Thanh Long Mãng trước mặt này cũng gần trăm con.

https://thuviensach.vn

Nói cách khác, toàn bộ Thanh Long Mãng trên Hoàn Đảo đều tập trung ở đây, nhưng lúc này đã bị đám người Từ Thanh Phàm tiêu diệt gần hết.

Mà trước đó, các tinh anh đệ tử của các đại môn phái trong tu tiên giới vì thắng lợi trong Tân nhân bỉ thí đã điên cuồng bắt Thất Sắc Lộc trên Hoàn Đảo, qua hai ngày, Thất Sắc Lộc trên Hoàn Đảo còn lại được mấy con?

Hay nói cách khác, sau khi Tân nhân bỉ thí kết thúc vòng thứ nhất, trên Hoàn Đảo sẽ không có bất cứ sinh vật nào tồn tại, mà Hoàn Đảo, cũng sẽ biến thành tử đảo.

Vì một lần Tân nhân bỉ thí, vì một kế hoạch mà khiến cho sinh vật trên một hòn đảo nhỏ bị diệt tuyệt? Có đáng không?

Lại nói, đám trưởng bối tu tiên giới tổ chức cuộc thi Tân nhân bỉ thí này, cả kẻ bày ra cái âm mưu mà cho đến giờ vẫn chưa biết là gì, bọn họ có từng nghĩ đến hậu quả này không?

Hay là với bọn họ, tất cả những hi sinh này đều là đương nhiên? Chỉ cần đạt được mục đích, còn bản thân họ không phải là Thanh Long Mãng hay Thất Sắc Lộc, nên không cần quan tâm?

Ngay khi Từ Thanh Phàm cảm khái nhìn số Thanh Long Mãng còn sót lại trên mặt đất, thì Lữ Thanh Thượng cũng buông tha cho số Thanh Long Mãng bị giam cầm, vừa cười vừa nói:

- Ha ha, gần trăm con nhân giai yêu thú cao cấp lại bị chúng ta dễ dàng tiêu diệt, ta đảm bảo sau khi về Chiêm Bàn kể cho các huynh đệ khác thì họ nhất định sẽ không tin.

Nghe Lữ Thanh Thượng nói, thân thể Từ Thanh Phàm chấn động một cái, ánh mắt vừa có chút ưu tư đột nhiên trở nên ngưng trọng.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy, trên trăm con Thanh Long Mãng, thực lực tương đương tu tiên giả Linh tịch kì, mặc dù chúng không thể phi không, hơn nữa bị "Nhiếp Thần Thuật" không chế không được tốt, chỉ có biết phun "Độc Viêm" công kích mà bỏ qua ưu thế của chúng là di chuyển trên mặt đất rất nhanh, nhưng Thanh Long Mãng dù sao vẫn là nhân giai cao cấp yêu thú, hơn nữa số lượng lên tới gần trăm con, bị đám người mình dễ dàng tiêu diệt toàn bộ, có phải đơn giản quá không?

Mặc kệ người khống chế chúng có vấn đề gì, cũng không thể để đám Thanh Long Mãng đó chịu chết vô ích chứ?

Chẳng lẽ còn có âm mưu gì?

Khi trên mặt đất còn lại bốn, năm con Thanh Long Mãng, mà cũng sắp bị tiêu diệt, đám người Cửu Hoa Sơn mới rồi tập trung tinh thần chiến đấu giờ cũng hơi buông lỏng, Từ Thanh Phàm vừa định nhắc nhở mọi người phải đề cao cảnh giác thì dị biến phát sinh.

Chỉ thấy một thân hình mơ hồ của một gã tu sĩ đột nhiên từ bóng tối đi ra, sau đó bay nhanh về phía năm người Từ Thanh Phàm.

Không biết người này tu luyện công pháp nào, linh khí ba động trong cơ thể rất nhỏ, đám người Từ Thanh Phàm không hề có chút cảm ứng nào.

Quan trọng hơn chính là, ngay lúc người này xuất hiện, linh khí ba động trong cơ thể bắt đầu trở nên vô cùng mãnh liệt và hỗn loạn, trong lộ trình ngắn ngủi bay về phía đám người Từ Thanh Phàm, lấy mắt thường nhìn cũng thấy thân thể hắn bành trướng với tốc độ kinh khủng.

- Bạo Linh Thuật!! Mọi người mau tránh!!

Từ Thanh Phàm nhìn thân thể người này với linh khí khác thường, đột nhiên nhớ tới một loại đạo thuật ít gặp, trong lòng kinh hãi la lớn, rất nhanh bay tránh đi.

https://thuviensach.vn

Mà Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng cũng phản ứng cực nhanh, trong nháy mắt khi Từ Thanh Phàm hô, cũng bay nhanh ra xa.

"Bạo Linh Thuật", có thể nói là đạo thuật có uy lực lớn nhất tu tiên giới hiện giờ, hơn nữa, cho dù là tu sĩ Luyện khí sơ kì sau khi thi triển nó cũng có thể gây trọng thương cho một tu tiên giả Tích cốc hậu kì. Nhưng sở dĩ ít gặp vì muốn thi triển "Bạo Linh Thuật" tu tiên giả phải lấy tính mạng mình làm đại giới, nghịch chuyển linh khí trong cơ thể, dẫn nổ linh khí giết chết địch nhân, nhưng bản thân mình cũng khó tránh được bị ảnh hưởng.

Tuy nhiên, các tu tiên giả càng muốn tiến thêm một bước nữa để thăm dò bí mật trường sanh, sao có thể dễ dàng cùng kẻ địch đồng quy vu tận? Cho nên mặc dù đạo pháp này uy lực cực lớn nhưng có rất ít tu sĩ tu tập, rất hiếm gặp, trừ khi có huyết hải thâm cừu.

Nhưng lúc này, xuất hiện một gã tu sĩ tu luyện loại đạo thuật này, lại đang đánh về hướng nhóm Từ Thanh Phàm, làm sao không khiến họ trong lòng kinh sợ?

Nhưng sau khi Từ Thanh Phàm bay ra xa hơn mười trượng, lại đột nhiên có cảm giác không đúng, vội nhìn lại phía sau, thấy Phượng Thanh Thiên vẫn đứng yên một chỗ không hề di chuyển.

Hóa ra khi Phượng Thanh Thiên thi triển "Liệt Diễm Phượng Hoàng" thì toàn thân đều tập trung linh khí, nếu không chuyên tâm khống chế, chỉ một khoảng khắc lơi là sẽ bị chiêu thức phản lại, độ nguy hiểm chẳng kém "Bạo Linh Thuật" là bao. Hơn nữa, nếu cố ép linh khí di chuyển thì cũng rất chậm, không thể tránh né khỏi phạm vi công kích của "Bạo Linh Thuật" được, nên dù biết rõ nguy hiểm, Phượng Thanh Thiên cũng chỉ vội vàng triệu hồi "Liệt Diễm Phượng Hoàng" để phòng thủ chứ không thể tránh né.

Thấy tình cảnh như vậy, Từ Thanh Phàm trong lòng khẩn trương, hắn do dự không biết có kịp cứu Phượng Thanh Thiên không. Đúng lúc này,

https://thuviensach.vn

Vương Tuấn Tú ở gần Phượng Thanh Thiên nhất không chút do dự dùng thân mình chắn trước mặt Phượng Thanh Thiên, thi triển tuyệt kĩ phòng ngự "Thủy Tuyền Qua" che chắn trước hai người.

Trong nháy mất, tu sĩ đang thi triển "Bạo Linh Thuật" đã đến trước hai người, cùng với "Thủy Tuyền Qua" của Vương Tuấn Tú va chạm thật mạnh.

-Ầm

Một tiếng nổ đinh tai nhức óc, và ánh sáng bùng lóe sáng cả Hoàn Đảo, khiến cả trời đất đang chìm trong đêm tối trong khoảng khắc sáng như ban ngày.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 35: Vĩ Nhật (1) - Ảm Nhiên

Nhìn tên tu sĩ không rõ lai lịch kia thi triển "Bạo Linh Thuật" va chạm cùng với "Thủy Tuyền Thuật" của Vương Thanh Tuấn, ba người Từ Thanh Phàm như ngừng thở, cảm giác thời gian như ngừng lại, khoảng cách đi tới của tên tu sĩ kia càng gần, thời gian càng dài như vô tận.

Mặc dù nhìn như thong thả, nhưng trong lòng đám người Từ Thanh Phảm rất sốt ruột, rồi phát hiện thân thể mình căn bản không nhúc nhích được, tựa hồ đã bị dị biến trước mắt làm sợ ngây người, không thể viện trợ được.

Rốt cục, hai người cũng chạm vào nhau

Ầm

Tiếng oanh đinh tai nhức óc đột nhiên vang lên, đám người Từ Thanh Phàm mặc dù tu vi đều là tu vi Linh tịch kì, nhưng tai vẫn bị chấn động đau nhức, ngũ tạng như bốc lên. Cùng lúc với tiếng nổ là ánh sáng chói mắt phát ra, ngay lập tức chiếu sáng cả Hoàn Đảo, khiến cho trời đất đang trong đêm tối sáng rỡ như ban ngày.

Ngay lúc tiếng nổ mạnh phát sinh, trên Hoàn Đảo vô luận là đệ tử lục đại phái đang ngồi xuống tĩnh dưỡng, hay tu sĩ Khổ Tu Cốc đang không ngừng dò xét các nơi, thân thể đều hơi chấn động, vụ nổ lần này cũng sinh ra linh khí ba động nhỏ hơn lần ban ngày, nhưng thanh thế cùng quy mô cũng không nhỏ, chẳng lẻ trên Hoàn Đảo xảy ra chuyện gì?

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, tu sĩ Khổ Tu Cốc không chút do dự, bay nhanh về hướng xảy ra vụ nổ. Mà các đệ tử lục đại phái đang ngồi tĩnh dưỡng, thì lại hơi hơi do dự, rồi sau đó cũng hướng về vị trí đó bay đi. Sau khi nổ mạnh, uy thế còn lại sinh ra một lượng lớn khói bụi. Trong lúc nhất thời tình cảnh trước mắt đều mơ hồ không thể nhận ra. Cuồng phong sinh ra càng làm thân hình ba người Từ Thanh Phàm lắc lư không ngừng, mà Lữ Thanh Thượng công lực yếu nhất suýt nữa ngã xuống từ không trung vì không duy trì được kết giới phi hành.

Lúc đám người Từ Thanh Phàm vất vả ổn định thân hình, thì lo lắng nhìn kỹ tình thế trước mắt, nhưng không dám bước tới gần đó thêm một bước nào cả, một là không biết kết quả sau nổ mạnh như thế nào, tùy tiện bay đi điều tra tình cảnh sợ rằng khéo quá hóa vụng, hai cũng là sợ đột nhiên xuất hiện một vị tu sĩ không rõ tu vi thi triển “Bạo Linh Thuật” tập kích lần nữa, đến lúc đó đám người mình cho dù tránh thoát, uy thế còn lại của vụ nổ sẽ làm ba người bị thương không nhẹ.

Mặc dù sương khói đã che tầm nhìn trước mắt, nhưng trong lòng đám người Từ Thanh Phàm đầy dự cảm xấu

Lấy linh khí trên người tên tu sĩ không rõ tu vi vừa thi triển “Bạo Linh Thuật”mà phán đoán, tên tu sĩ này sợ rằng tu vi ít nhất là Linh tịch sơ kì

Phải biết rằng cho dù là tu sĩ Luyện khí kì khi triển Bạo Linh Thuật cũng có thể làm tu sĩ Tích cốc hậu kì bị thương nặng, mà cao thủ Linh tịch kì thi triển “Bạo Linh Thuật” thì uy lực sinh ra lại càng không phải chuyện đùa. Mà Vương Thanh Tuấn chỉ vội vàng thi triển “Thủy Tuyền Thuật” ngăn cản, chỉ lo hữu tử vô sinh.

Không chỉ có như thế, cho dù là Phượng Thanh Thiên ở phía sau Vương Thanh Tuấn, bởi vì quá gần với phạm vi bạo tạc, hơn nữa lúc ấy đang toàn lực thi triển “Liệt Diễm Phượng Hoàng”, trong cơ thể hoàn toàn không có linh khí hộ thể, lúc này chỉ sợ cũng là lành ít dữ nhiều.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc ba người Từ Thanh Phàm đang vô cùng lo lắng, sương khói trước mặt cũng dần tan đi, tầm nhìn cũng rõ ràng hơn, Hoàn Đảo rốt cục cũng khôi phục tình cảnh hôn ám lúc đầu. Mà tình hình sau vụ nổ cũng xuất hiện trước mắt ba người Từ Thanh Phàm.

Thấy trên bầu trời nơi phát sinh vụ nổ đã không còn ai, nhưng giữa không trung, Phượng Thanh Thiên như một mũi tên rơi thẳng xuống, lúc này mặt hắn vàng như tờ giấy, thất khiếu tràn ra máu bạc bạc, y trang trên người rách nát, vết thương vô số, tựa hồ như không còn chút sinh cơ.

Nhưng vô luận là Vương Thanh Tuấn vừa che trước mặt Phượng Thanh Thiên hay tên tu sĩ vừa thi triển "Bạo Linh Thuật" đều không rõ tung tích.

Chẳng lẽ.....

Trong lòng đột nhiên nghĩ tới một khả năng, ba người Từ Thanh Phàm sắc mặt đại biến. Lập tức hướng về phía Phượng Thanh Thiên rơi xuống phóng đi.

-Mọi người cẩn thận ,có thể còn có người đánh lén.

Từ Thanh Phàm vừa bay nhanh về phía Phượng Thanh Thiên, vừa nhắc nhở hai người còn lại.

Đáng ngạc nhiên là người đầu tiên đến bên Phượng Thanh Thiên chính là người vẫn hay đối đầu với hắn – Kim Thanh Hàn. Lúc này trong lòng Kim Thanh Hàn vô cùng lo lắng , sau khi chạy tới bên người Phượng Thanh Thiên vội đưa linh khí vào dò xét kinh mạch Phượng Thanh Thiên, nhưng sau đó sắc mặt trầm xuống, không chút do dự nâng thân Phượng Thanh Thiên Thiên dậy, hai tay đỡ song huyệt sau lưng, nhanh chóng đem linh khí của bản thân đưa vào, hiển nhiên cơ thể Phượng Thanh Thiên lúc này không thể trì hoãn, đã tới ranh giới sinh tử.

https://thuviensach.vn

Thấy Kim Thanh Hàn đã bắt đầu chữa thương cho Phượng Thanh Thiên, hai người Từ Thanh Phàm cùng Lữ Thanh Thượng chạy tới liếc nhìn nhau, cũng không dừng lại, lấy nơi Phượng Thanh Thiên rơi xuống làm tâm, tìm kiếm trăm trượng xung quanh, hiển nhiên là muốn tìm tung tích Vương Thanh Tuấn, xóa bỏ những phỏng đoán không hay vừa rồi.

Mà trước khi Từ Thanh Phàm đi tìm kiếm, còn nhét vào trong miệng Phượng Thanh Thiên nhét vài khối liệu thương đan dược, trợ giúp Kim Thanh Hàn chữa thương.

Từ Thanh Phàm tìm hồi lâu, nhưng vẫn không có chút tung tích nào của Vương Thanh Tuấn, điềm xấu trong lòng theo thời gian ngày càng mạnh hơn.

Chẳng lẽ, Vương Thanh Tuấn thật sự đã.....

Từ Thanh Phàm kiểm tra một lần nữa nơi mình phụ trách tìm kiếm, nhưng vẫn không thu hoạch được gì, bất đắc dĩ quay lại nơi Phượng Thanh Thiên cùng Kim Thanh Hàn đang ở chữa thương.

Mà ở nơi đó, Lữ Thanh Thượng mới vừa rồi cùng hắn tìm kiếm tung tích Vương Thanh Tuấn cũng đã đợi sẵn, sắc mặt ảm đạm.

Đồ vật trên tay Lữ Thanh Phong lại làm lòng Từ Thanh Phàm trầm xuống, mặc dù trước đó có hơi có dự cảm này, nhưng sau khi tận mắt, vẫn thấy thất kinh như trước, trong lòng chấn động mạnh.

Trên hai tay Lữ Thanh Thượng, nửa đoạn cánh tay đỏ như máu bất ngờ xuất hiện trong mắt Từ Thanh Phàm. Mà lúc này, trên nửa đoạn cánh tay vẫn còn dính lại mấy mảnh vài rách, dường như là một phần y phục còn sót lại, xem kiểu dánh đúng là phục sức của Cửu Hoa Sơn.

Chẳng lẽ nửa đoạn cánh tay này là của Vương Thanh Tuấn?

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ trong vụ nổ mạnh vừa rồi, Vương Thanh Tuấn đã thịt nát xương tan?

Bọn người Từ Thanh Phàm nghĩ khả năng này cũng có thể, với vụ nổ vừa rồi, Vương Thanh Tuấn tan xương nát thịt cũng bình thường. Chỉ là mặt dù đã đoán được, nhưng đám người Từ Thanh Phàm lại không muốn chấp nhận, loại khả năng này làm người ta thương tâm quá mức.

Nhưng lúc này này nửa đoạn cánh tay đã đập nát ảo tưởng cùng may mắn của Từ Thanh Phàm.

Thấy nửa đoạn cánh tay đỏ như máu này, trong đầu Từ Thanh Phàm trống rỗng, rồi tiếp đó các loại tâm tình như cơn sóng dữ dội nảy lên trong đầu hắn, phẫn nộ có, thương tâm có, áy náy có, và cả tự trách mình cũng có.

Rốt cuộc là ai, mà lần thứ ba tập kích đệ tử các phái trên Hoàn Đảo? Hiện tại lại đánh bất ngờ đám người mình, làm cho Vương Thanh Tuấn cùng Phượng Thanh Thiên một chết một bị thương?

Mà tên Vương Thanh Tuấn trước kia luôn trầm mặc nhưng vẫn yên lặng trợ giúp những người khác, cả về tâm tư lẫn tu vi đều không đoán trước được, đã tu luyện thủy pháp đến thần xuất nhập hóa, tương lai nhất định sẽ rất sáng lạn, vậy mà đã chết sao? Không chỉ có đã chết, còn bị nổ tan xương nát thịt, chết không toàn thây?

Nghĩ tới đây, trong lòng Từ Thanh Phàm sự phẫn nộ cùng buồn đau càng thêm mãnh liệt.

Nhưng so với phẫn nộ cùng thương tâm, trong lòng Từ Thanh Phàm lúc này càng áy náy và tự trách bản thân hơn. Hắn là lần này là người dẫn đầu năm đệ tử Cửu Hoa Sơn tham gia Tân nhân bỉ thí, cái chết của Vương Thanh Tuấn và Phượng Thanh Thiên, nguyên nhân chắc chắn là do hắn chỉ

https://thuviensach.vn

huy không tốt, mặc dù ý thức được nguy hiểm, nhưng không kịp thời nhắc nhở bốn người khác.

Quan trọng hơn chính là, lúc Phượng Thanh Thiên gặp nguy hiểm, Từ Thanh Phàm hiểu chính mình phải là người ra tay cứu trợ, mặc dù hắn hiện giờ vẫn không đủ phương pháp phòng thủ hữu hiệu, nhưng vì hắn là người dẫn đầu trong Tân nhân bỉ thí lần này, lẽ ra phải bảo vệ sự an toàn cho mọi người, nhưng hắn lại không làm được.

Thời khắc cuối cùng, chính là Vương Thanh Tuấn chắn trước mặt Phượng Thanh Thiên không chút do dự, tựa như không quan tâm đến sự an nguy của chính mình.

Người mà trước kia mình luôn nghi ngờ, để ý, nhưng hiện giờ Từ Thanh Phàm nhưng lại phát hiện, Vương Thanh Tuấn là một người đồng đội tốt, bản thân mình cũng không bằng hắn.

Trong lúc nhất thời, Từ Thanh Phàm xúc động tát mình hai cái.

-Từ sư đệ

Lữ Thanh Thượng nhìn Từ Thanh Phàm ánh mắt hoảng hốt, không khỏi lo lắng thấp giọng nói

Từ Thanh Phàm nhờ thanh âm Lữ Thanh Thượng tỉnh lại, chậm rãi thấp giọng hỏi:

-Đây là, là di thể của Vương sư huynh sao?

Lữ Thanh Thượng thấy ánh mắt Từ Thanh Phàm trở lại bình thường, hơi yên tâm, thanh âm trầm thấp nói ra:

- Đúng vậy, nhưng ta tìm mãi cũng chỉ có vậy.

https://thuviensach.vn

Nghe được Lữ Thanh Thượng nói, trong lòng Từ Thanh Phàm lại trầm xuống, vừa định muốn nói những thứ gì thì Kim Thanh Hàn ở bên cạnh đang ở Phượng Thanh Thiên chữa thương đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt hiện lên vẻ mất mát thương cảm, chậm rãi nói:

- Phượng Thanh Thiên chỉ sợ cũng không qua nổi.

Nghe Kim Thanh Hàn nói, lòng Từ Thanh Phàm nhất thời giống như ngã vào thâm cốc, không cách nào bò ra được.

Cái tên Phượng Thanh Thiên cao ngạo di thế , cái tên Phượng Thanh Thiên phảng phất vĩnh viễn không cách nào chiến thắng, cái tên đệ nhất thiên tài Cửu Hoa Môn, hy vọng của tương lai, chẳng lẽ cũng sẽ chết?

Hai ngày trước, Từ Thanh Phàm tổng cộng năm người đi tới Hoàn Đảo tràn đầy tin tưởng, nhưng lúc này, chỉ còn lại có ba người.

Từ Thanh Phàm trong lúc nhất thời nói không ra lời, tựa như tâm tư trong lòng vô cùng phức tạp, nhưng thương tâm vẫn dưới sự tự trách mình không có năng lực tổ chức, trong đầu như trống rỗng, tất cả ý nghĩ cùng tình cảm liên tục đả kích đã sớm tiêu tan.

Tâm tình phức tạp, thân thể Từ Thanh Phàm đột nhiên hơi chấn động, ánh mắt cũng một lần nữa kiên quyết, hướng về Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng quát khẽ nói:

-Chúng ta đi

Chứng kiến ánh mắt nghi hoặc của hai người, Từ Thanh Phàm rất nhanh nói:

-Ta cảm giác được Đặng Thiên Nhai đang chạy tới hướng này rất nhanh.

https://thuviensach.vn

Mặc dù Từ Thanh Phàm có “Cự Linh Hoa”, nhưng lúc này Phượng Thanh Thiên cùng Vương Thanh Tuấn một thương một chết, còn lại ba người linh khí trong cơ thể cũng hao tổn rất nhiều, cho dù có thể giải quyết Đặng Thiên Nhai, cũng không phải là đối thủ của ba gã đệ tử Lục Hợp Môn. Vừa nói, Từ Thanh Phàm vừa ôm Phượng Thanh Thiên trên mặt đất, lao nhanh trước về hướng xa.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 36: Vĩ Nhật (2) - Niết Bàn

Nghe Từ Thanh Phàm nói, hai người Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng đều chấn động, nhìn Từ Thanh Phàm ôm lấy Phượng Thanh Thiên bay đi trước, cũng bất chấp sự buồn bã trong lòng, nhanh chóng đi theo hướng Từ Thanh Phàm.

Nhưng đám người Từ Thanh Phàm không biết rằng, khi bọn họ phát hiện ra tung tích Đặng Thiên Nhai và chạy đến nơi khác thì phía trên bầu trời xuất hiện hơn mười tu sĩ Khổ Tu Cốc vừa đi tới, đang yên lặng quan sát bọn họ.

Phát hiện phương hướng mà nhóm người Từ Thanh Phàm chạy đi, chúng tu sĩ thủ hộ liếc mắt nhìn lướt qua một cái, rồi phân xuất ra một vài tu sĩ âm thầm đi theo. Chỉ còn lại mấy vị tu sĩ mang trên người khí thế uy áp tối cường đang tĩnh trệ trên không, thần sắc nghiêm túc nhưng vẫn có nét hơi lo lắng.

Không lâu sau, tại nơi mà nhóm người Từ Thanh Phàm mới rời khỏi, Lục Hợp Môn, Bát Hoang Điện, Thanh Hư Môn, Từ Vân Tự, Ngũ Hành Tông, đệ tử năm phái lần lượt chạy tới, chỉ duy nhất không thấy năm nữ đệ tử của Tố Nử Cung. Mà chúng tu sĩ Khổ Tu Cốc thủ hộ cho đệ tử năm phái cũng đang chờ các tu sĩ đồng môn hội tụ.

Ban đêm, trên không trung Hoàn Đảo, hơn mười tu sĩ Khổ Tu Cốc đang ẩn trong các đám mây, thần sắc đã lộ rõ ra vẻ phiền muộn và lo lắng.

https://thuviensach.vn

- Đã có tin tức của Huyền Tu đạo hữu chưa?

Huyền Tiên cau mày, hướng đến các tu sĩ Khổ Tu Cốc khác hỏi.

Huyền Liên lắc đầu:

-Vẫn chưa có, trong phương viên mười dặm quanh đây căn bản là không nắm bắt được hơi thở của Huyền Tu đạo hữu.

Huyền Hàn cũng thấy khó chịu nói:

-Ta liên tiếp đã phát ra ba đạo phù rồi, nhưng vẫn không có cái nào được Huyền Tu đạo hữu đáp lại cả.

Nói tới đây, Huyền Hàn do dự một chút rồi nói:

-Hơn nữa cũng không hề thấy tin tức của năm người đệ tử Tố Nữ Cung, bảo vệ các nàng là nhiệm vụ của Huyền Khổ đạo hữu, nhưng lúc này lại đột nhiên biến mất giống Huyền Tu đạo hữu.

Nghe những lời của hai người Huyền Hàn và Huyền Liên, khuôn mặt các tu sĩ Khổ Tu Cốc khác dần thay đổi, lông mày càng nhăn lại, hiển nhiên đối với sự thất tung của Huyền Tu và Huyền Khổ rất là lo lắng.

Tình hình trên Hoàn Đảo vì thế mà càng ngày càng thêm cổ quái.

Huyền Linh đột nhiên nói:

-Ban đầu Huyền Tu đạo hữu âm thầm thủ hộ năm người đệ tử Cửu Hoa Môn. Nhưng xem tình cảnh mới xảy ra khi nãy, ta thấy không chỉ có nhóm người Cửu Hoa Môn bị trọng thương. Huyền Tu đạo hữu đã không tìm thấy tung tích, sợ rằng Huyền Khổ đạo hữu cũng sẽ giống như vậy. Hiện giờ tình hình trên Hoàn Đảo này ngày càng quỷ dị.

Dừng lại một hồi, Huyền Linh tiếp tục nói:

https://thuviensach.vn

-Các vị đạo hữu, ta đề nghị nên lập tức dừng Tân nhân bỉ thí lại, điều tra triệt để các sự tình đã xảy ra trên Hoàn Đảo trong hai ngày nay. Không phải chỉ có việc đệ tử các đại môn phái bị tập kích, mà vài đại môn phái không bị thương tổn lúc này cũng đã bắt đủ lượng Thất Sắc Lộc rồi, việc tỉ thí tới giờ đã không còn ý nghĩa.

Khi Huyền Linh nói xong, các tu sĩ Khổ Tu Cốc khác liền dùng ánh mắt bất mãn nhìn vào người hắn, mặc cho những điều hắn nói đều có lý, nhưng vì mọi người tại đây toàn bộ đang lo lắng cho hai người Huyền Khổ và Huyền Tu, việc hắn nói ra cơ hồ đều đi ngược lại, khiến cho chúng tu sĩ không khỏi phải bất mãn. Huyền Tiên cũng ngẩng đầu nhìn hắn một cái , cho dù biết rõ tính cách của người này luôn như thế, vẫn phải lắc đầu, chậm rãi nói:

-Đây là cuộc tỉ thỉ truyền thống trên tu tiên giới chúng ta, đã kéo dài qua nhiều đời gần vạn năm rồi. Vô luận như đang đang giao chiến với tu ma giả, hay chịu sự tàn phá của Hóa Linh Giáo, Tân nhân bỉ thí chưa bao giờ phải dừng lại cả, bây giờ cũng thế. Huống chi, thời gian tỉ thỉ chỉ còn lại một ngày. Nếu như ta đoán không sai, chưởng môn cùng trưởng lão các đại môn phái sẽ lập tức tới đây ngay.

Nghe Huyền Tiên nói, Huyền Linh cúi đầu xuống, trong mắt chợt lóe lên vài tia quang mang khác thường.

Đồng thời cùng lúc, đệ tử của ngũ đại môn phái trên mặt đất cũng bắt đầu cau mày, cuộc thảo luận về những vấn đề phát sinh trong vụ nổ mạnh liệt đã khiến cho thái độ bọn họ dần thay đổi. So với mấy ngày trước đây, tâm trạng bọn họ ngày càng trùng xuống.

Sau một hồi điều tra kĩ tình cảnh xung quanh, Khâu Hiên thở dài một tiếng rồi nói:

-Chung quanh đây không có bất cứ dị trạng gì.

https://thuviensach.vn

Hoa Tiên của Thanh Hư Môn cũng lên tiếng:

-Không có chút đầu mối nào, mặc dù vụ nổ lần này so với đợt trước lúc ban ngày có phần yếu đi, nhưng xét về các khía cạnh chung thì giống nhau, tìm không được dấu vết nào, càng không biết là người phương nào ra tay.

Vốn đang yên lặng, Tức Quân Khước của Từ Vân Tự đột nhiên nói:

- Đệ tử của hai phái Cửu Hoa Môn và Tố Nữ Cung không tới đây.

Tức Quân vừa nói xong, không khí trầm mặc liền sôi nổi hẳn lên.

Chẳng lẽ đệ tử Cửu Hoa Môn và Tố Nữ Cung đã biến mất giữa Hoàn Đảo quỷ dị này ư?

Tuy không rõ thực lực đệ tử hai phái thực hư ra sao, nhưng đã được lấy từ chúng đệ tử đông đảo trong hai phái ở lục đại thánh địa, là đại biểu tượng trưng cho thực lực mỗi phái tham dự Tân nhân bỉ thí lần này, tất nhiên là khả năng của bọn họ tuyệt đối sẽ không thể nào kém được, ít nhất sẽ không thấp hơn so với các tu sĩ ở đây.

Nhưng hiện tại, mười đệ tử của hai phái cũng như đệ tử các môn phái khác đã thất tung một cách cổ quái.

Biết đâu người kế tiếp biến mất có thể sẽ là mình?

Nghĩ tới đây, vô luận mọi người trước đó đã kiêu ngạo thế nào, nỗi lo lắng khiếp sợ trong lòng không khỏi càng tăng thêm, cho dù cao ngạo như Hoang Tà, cũng phải nhíu chặt mày lại. Ngay cả vị hòa thượng Niên Nghiêu mà Từ Thanh Phàm và Lữ Thanh Thượng quen biết, trong ánh mắt cũng tràn ngập nỗi lo âu.

https://thuviensach.vn

Trong khi đó, ánh mắt của Đặng Thiên Nhai đang hướng về Khâu Hiên, thấy Khâu Hiên hơi hơi lắc đầu, trong mắt hắn không khỏi hiện lên sự vui mừng. Hắn biết Khâu Hiên đã tu luyện "Thiên Địa Đại Pháp", hết thảy mọi tình cảnh trên Hoàn Đảo đều có thể biết, hiện tại nếu như ngay cả Khâu Hiên cũng không phát hiện ra hành tung của nhóm người Từ Thanh Phàm thì quả thật nhóm người bọn họ đã hoàn toàn biến mất.

Tuy vẫn lo lắng những yếu tố quỷ dị trên Hoàn Đảo này, nhưng hắn vẫn không nhịn được mà cười thầm trong lòng.

Chỉ có điều lông mày Khâu Hiên không có giãn ra, vì hắn có cảm giác công pháp tu luyện "Thiên Địa Đại Pháp" của mình tựa hồ đã bị kẻ nào đó hạ cấm chế, việc vận dụng nó so với lúc trước đã khó khăn hơn.

Trong khi vẫn đang trầm tư suy nghĩ, Hoa Tiên bất ngờ hướng về đệ tử ba phái Ngũ Hành Tông, bát Hoang Điện, Lục Hợp Môn hỏi:

-Hiện tại các vị đạo hữu có nên cân nhắc lại đề nghị liên hợp hành động hay không?

Phía chân trời, không biết từ khi nào hơi thở đã phả ra màu trắng, vẻ lãnh lẽo đến thấu xương của cơn gió buổi sớm cơ hồ đột nhiên mãnh liệt lên.

Cùng thời điếm đó, ở bên kia, ba người Từ Thanh Phàm đang chạy gấp về phía kia của Hoàn Đảo

Bởi vì lúc trước Từ Thanh Phàm đã bỏ hoa phấn "Cự Linh Hoa" lên người Đặng Thiên Nhai nên vừa rồi đã cảm ứng được hắn đang hướng về nhóm người mình chạy tới, nên Từ Thanh Phàm cũng không biết đệ tử tứ phái sau một lúc đã đua nhau chạy đến, càng không biết trước lúc bọn họ rời đi, chúng tu sĩ Khổ Tu Cốc đã ở phía trên đầu họ, ẩn trong không trung, yên lặng quan sát hành tung của bọn họ.

https://thuviensach.vn

Kì thật, vì không biết việc các vị tu sĩ khổ Tu Cốc âm thầm thủ hộ nên Từ Thanh Phàm cho dù đã đoán được sau khi vụ nổ phát sinh, đệ tử các môn phái khác sẽ nhanh chóng chạy tới, nhưng vẫn quyết định lập tức rời đi. Bởi nếu gặp phải trường hợp xui xẻo nhất là người của Lục Hợp Môn đến đầu tiên, thì nhóm người Từ Thanh Phàm chắc chắn sẽ gặp nguy hiểm.

Vương Thanh Tuấn chết không toàn thây, bản thân Phượng Thanh Thiên bị trọng thương lành ít dữ nhiều, linh khí của chính mình cùng với Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng đều bị tiêu hao nghiêm trọng, dưới loại tình huống này không thể nào là đối thủ của đám người Đặng Thiên Nhai.

Một chết, một trọng thương, dưới tình cảnh này Từ Thanh Phàm tuyệt đối không để cho hai người Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng có bất kì thương tổn gì nữa, cho dù là những thương tổn nhỏ không nguy hại đến tính mạng. Cho nên khi phát hiện được Đặng Thiên Nhai đang hướng về vị trí của mình mà tiến nhanh đến, Từ Thanh Phàm liền quyết đoán nhanh chóng đưa hai người đó rời đi .

Lúc này, Từ Thanh Phàm đang ôm Phượng Thanh Thiên hướng về một chỗ khác trên Hoàn Đảo chạy đến. Theo sát phía sau là hai người Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng, trong tay Lữ Thanh Thượng vẫn đang giữ chặt lấy đoạn tay bị cụt dính đầy máu cùng tro bụi của Vương Thanh Tuấn.

Mặc dù cảm ứng Đặng Thiên Nhai vừa dừng lại cách xa nơi mình mới đi khỏi, nhưng không vì thế mà tỏ ra xem thường.

Trong lòng Từ Thanh Phàm lúc này đang cân nhắc về hành động kế tiếp của nhóm mình, cùng với suy nghĩ của Huyền Tiên đều giống nhau. Từ Thanh Phàm cũng biết rằng, sau khi phát hiện ra các dị biến trên Hoàn Đảo, mặc kệ là Truyền Tống Trận bị hủy ra sao, đông hải hung hiểm có nhiều

https://thuviensach.vn

trận gió to yêu thú mạnh mẽ đến cỡ nào, trưởng bối các phái cũng nhanh chóng trong hai ngày chạy tới đây.

Khi đó, bất luận là thần thánh phương nào ra tay đi nữa, trên Hoàn Đảo này, nhóm người mình sẽ được hàng trăm tu sĩ Kết đan kì bảo vệ, tuyệt đối an toàn.

Trải qua một ngày toan tính, Từ Thanh Phàm còn một ngày phải đối mặt với những hiểm nguy không biết lúc nào sẽ xuất hiện, chỉ có thể dựa vào bản thân cam đoan sự an toàn của chính mình, nhưng bây giờ hắn phải làm như thế nào mới được an toàn?

Từ Thanh Phàm vẫn luôn nghĩ đến vấn đề này, nhưng điều làm hắn đau đầu hơn cả là bây giờ ngay cả địch nhân là ai cũng không biết.

Vừa gấp rút chạy đi vừa tự suy nghĩ, phía chân trời bất tri bất giác đã đổi sang màu trắng sáng, nhưng Từ Thanh Phàm không phát hiện ra điều đó, không biết từ lúc nào trâm gài tóc là hóa thân của cành ngô đồng, từ trên đầu hắn chợt nổi lên ánh hồng mang. Cùng với từng hồi hô hấp yếu ớt của Phượng Thanh Thiên giao tương hô ứng với nhau, sau một lúc dần dần ánh hồng mang cũng tối đi.

Sáng sớm gió lạnh đến thấu xương, Từ Thanh Phàm tuy thân là tu tiên giả, trong cơ thể luôn có linh khí hộ thể, không hề mảy may để ý tới, nhưng với cơ thể trọng thương của Phượng Thanh Thiên mà nói, trong cơ thể đã không còn nhiều linh khí hộ thể nữa, sợ rằng sẽ không chống trụ nổi những cơn gió khắc nghiệt này. Cảm nhận từng đợt run rẩy từ Phượng Thanh Thiên, Từ Thanh Phàm liền truyền linh khí từ từ đưa vào trong cơ thể hắn.

Trong cơ thể Từ Thanh Phàm có ba đạo linh khí, phân biệt lần lượt là Khô Vinh nhị khí có được từ việc tu luyện Khô Vinh Quyết, cùng với linh khí từ cành Ngô Đồng, phân biệt ra Mộc ất linh khí và Phượng Hoàng linh khí. Trong đó Mộc ất linh khí đã bị luyện hóa thành Khô Quyết nhị khí, mà

https://thuviensach.vn

hỏa linh khí mang theo khí tức Phượng Hoàng thì được lưu giữ một cách riêng biệt trong cơ thể hắn.

Lúc này Từ Thanh Phàm lại kinh ngạc phát hiện ra, linh khí hắn đưa vào cơ thể Phượng Thanh Thiên, nếu là Khô Vinh nhị khí thì đều bị dội ngược ra, chỉ có duy nhất Phượng Hoàng linh khí được đưa vào trong.

Không chỉ có thế, thân thể Phượng Thanh Thiên cơ hồ đối với Phượng Hoàng linh khí có một lực hấp dẫn đặc thù, Từ Thanh Phàm lúc bắt đầu chậm rãi đưa linh khí vào cơ thể hắn, nhưng sau một hồi Từ Thanh Phàm không còn tự chủ được, toàn bộ linh khí đều điên cuồng mạnh mẽ trút vào cơ thể hắn. Cơ thể hắn giống như một hắc động không đáy, tham lam hấp thụ hết tất cả Phượng Hoàng linh khí truyền vào. Phượng Hoàng linh khí trong cơ thể Từ Thanh Phàm nhanh chóng rút bớt đi, theo thời gian trôi qua, Từ Thanh Phàm cũng không có khả năng khống chế được.

Không lâu sau, Phượng Hoàng linh khí trong cơ thể Từ Thanh Phàm đã bị Phượng Thanh Thiên hấp thu hơn phân nửa. Chợt giật mình kinh hãi, Từ Thanh Phàm liền cương ngạnh dừng lại, nhưng càng hoảng sợ hơn, hắn phát hiện ra thân thể Phượng Thanh Thiên lúc này lại dính chặt vào cơ thể mình, không cách nào thoát ly, bức ra được. Mà Phượng Hoàng linh khí trong cơ thể hắn càng điên cuồng liên tục trút vào cơ thể Phượng Thanh Thiên, không hề có dấu hiệu ngừng lại.

Thấy Từ Thanh Phàm ngừng cước bộ, hai người Kim Thnh Hàn và Lữ Thanh Thượng theo sau cũng dừng bước, hướng ánh mắt nghi hoặc nhìn vào Từ Thanh Phàm, nhưng lại phát hiện ra trong ánh mắt Từ Thanh Phàm đang tràn đầy vẻ kinh hãi, như đang cố hết sức chống cự lại cái gì đó.

Một lúc nữa trôi qua, Phượng Hoàng linh khí trong cơ thể Từ Thanh Phàm đã không còn một chút nào cả, ngay khi hắn tưởng đã kết thúc thì trâm gài tóc trên đầu hắn chợt lóe lên, bất ngờ thoát khỏi trạng thái biến thân, lập tức khôi phục thành nguyên trạng là cành ngô đồng, đưa một đại

https://thuviensach.vn

lượng linh khí Phượng Hoàng vào cơ thể hắn, rồi lại thông quá đó mà tiến vào thân thể Phượng Thanh Thiên.

Tiếp theo, thân thể Phượng Thanh Thiên nổi lên một ngọn liệt hỏa nóng bỏng, đem toàn bộ hai người Từ Thanh Phàm và Phượng Thanh Thiên vây lấy bên trong. Từ Thanh Phàm ở bên cạnh vì bị mất đi một lượng lớn Phượng Hoàng linh khí, gây thương tổn nghiêm trọng cho cơ thể, liền ngất đi.

Trước lúc nhắm mắt, không biết vì sao Từ Thanh Phàm lại nghĩ đến ba chữ “Phượng Hoàng niết”

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 37: Vĩ Nhật (3) - Sống Lại

Thế gian vạn vật đều có linh tính. Trong tam giới rộng lớn, thường xuất hiện một vài cực phú linh tính, hơn nữa còn có lực lượng cực kì cường đại của thần thú, không ai biết được hết những lực lượng thần kì của chúng. Vì thế nó bị một lượng lớn phàm nhân thế gian cho rằng chúng là sủng vật yêu thích của chư thần tam giới. Người bình thường cả đời cũng chưa chắc trông thấy được bóng dáng chúng. Sự xuất hiện của thần thú có thể giúp cho thế nhân tìm thấy hạnh phúc, hóa giải lệ khí, vì vậy chúng được coi là tượng trưng cho cát tường, nhưng đôi khi sự xuất hiện đó bị cho là điềm xấu, mang đến tai nạn, bị coi là thiên đạo cho sự trừng phạt loài người.

Đương nhiên, tu tiên giả trong giới tu tiên biết rõ rằng cái thế giới này căn bản không có sự phân biệt tam giới, tuy bọn họ trong mắt người phàm chính là tiên nhân, nhưng với một chút năng lực nhỏ này cũng không xứng đáng làm đối thủ của thần thú. Lại càng không cần phải bàn đến việc bắt chúng làm sủng vật.

Trong đám thần thú, lại có con có lực lượng cường đại vô cùng, hơn nữa vạn đều năm khó gặp, cho nên chúng được gọi là những thượng cổ thần thú.

Thanh Long Hỏa Phượng, không thể nghi ngờ chính là thượng cổ thần thú nổi danh nhất ở Thần Châu hạo thổ này. Tất cả phàm nhân trên thế gian, thậm chí cả tu tiên giả trong tu tiên giới đều muốn nhìn thấy hai loại thần thú cơ hồ được xem như là thủ hộ thần cho Thần Châu hạo thổ, bởi thế mà địa vị của chúng ở đây đều rất cao, khắp nơi mọi người đều tôn sùng.

https://thuviensach.vn

Tuy vậy, cách kiến giải của giới tu tiên lại khác, họ cho rằng trên thế gian này căn bản là không hề có thượng cổ thần thú hay thủ hộ của Thần Châu hạo thổ. Cái gọi là thượng cổ thần thú Thanh Long, Phượng Hoàng… chẳng qua chỉ là những yêu thú có thực lực cường đại đã sống rất lâu rồi mà thôi.

Nhưng mặc kệ chúng nó là yêu thú hay thần thú, vô luận là sức ảnh hưởng hay thực lực của chúng đều không thể nghi ngờ được. Nhưng, truyền thuyết về Phượng Hoàng so với Thanh Long còn muốn nhiều hơn, mặc dù Thanh Long là sinh vật đại diện cho lực lượng vô địch, thậm chí trở thành tượng trưng cho hoàng gia. Trong khi đó, sở dĩ Phượng Hoàng được nhiều người biết đến, nhất định phải nói đến từ ngữ nổi danh vốn liên quan đến nó --- Niết!!

Nghe nói Phượng Hoàng có thọ nguyên đến sáu nghìn năm, so với Thanh Long chỉ bằng có một nửa. Nhưng linh hồn Phượng Hoàng không tuân theo vòng luân hồi, mỗi khi đến hạn thọ nguyên khô kiệt hoặc giả như bản thân bị trọng thương. Nó có thể phân tán hết linh khí Phượng Hoàng trong cơ thể, sau đó lẳng lặng chờ đợi tử vong.

Khi Phượng Hoàng chết, thân thể nó sẽ hóa thành một luồng liệt diễm nhiệt lượng cực lớn, nhưng linh hồn trước sau vẫn tồn tại, được triệu hồi trước khi tiêu tán hết Phượng Hoàng linh khí. Sau đó luồng liệt diễm sẽ sử dụng thiên địa linh khí cùng Phượng Hoàng linh khí hòa lẫn với nhau, một lần nữa tái tạo lại thân thể chính mình, linh hồn cùng thân thể mới sẽ dung hợp một cách hoàn mỹ tại cùng một chỗ, nghênh đón sự tân sinh của bản thân. Đồng thời hấp thu trí nhớ đời trước cùng với lực lượng ngày càng cường đại. Hiện tượng này được gọi là “Dục Hỏa Trùng Sinh”, cũng được gọi là “Phượng Hoàng Niết” là Phượng Hoàng trong các tinh hoa của truyền thuyết.

Cho nên ở một phương diện nào đó có thể nói Phượng Hoàng là loại thần thú bất tử.

https://thuviensach.vn

Mặc dù loại thần thú như Phượng Hoàng Thanh Long được loài người cùng tu tiên giả truyền bá cực lớn, nhưng đối với bản thân của tu tiên giả lại không có quan hệ trực tiếp nào cả.

Chỉ là không biết khi nào và nguyên nhân vì sao mà trong thế giới nhân loại lại xuất hiện các tu tiên giả thần bí có được loại huyết mạch của thần thú, tỉ như Hiên Viên gia tộc có huyết mạch của Thanh Long, Bắc Hải gia tộc có huyết mạch Kỳ Lân hay như Vũ gia sở hữu huyết mạch của Cùng Kì (*) . Các thế gia này mấy ngàn năm trước đều là các tu tiên gia tộc đại danh đỉnh đỉnh, vinh nhục cùng mang, cùng tiến cùng lui, hơn nữa thực lực của bọn họ cũng vô cùng cường đại, trong nhất thời tại tu tiên giới không có gia tộc nào sánh bằng.

Nhưng cho dù cây có mọc thành rừng, gió vẫn có thể thổi bạt rễ. Tại hạo kiếp trong giới tu tiên vạn năm trước, đều có sự xuất hiện các đại gia tộc có huyết mạch thần thú. Bởi sự sôi nổi xuất đầu quá mức mà thực lực to lớn dần bị tổn hại, từ đó ở giới tu tiên cũng bắt đầu tụt dốc, đồng thời biến mất trong tu tiên giới. Khi đó một gia tộc khác là Phượng gia, luôn luôn vô danh, không có quan hệ mật thiết với các thế gia khác, mặc dù thanh minh không hiện, nhưng trong đợt hạo kiếp đó lại bảo tồn được lực lượng, không ảnh hưởng nhiều đến sự phát triển của gia tộc.

Chỉ là các thế gia đó vì có loại huyết mạch của thần thú nên được hưởng các đạo pháp đặc biệt và các lực lượng cường đại. Nhưng dù sao cũng chỉ là huyết mạch thần thú, thân thể vốn không thể nào như thân thể của thần thú, cho nên thân mình dù có mạnh mẽ đến mấy cũng không thể sở hữu được các năng lực thần kỳ của thần thú. Tỉ như Hiên Viên thế gia, truyền nhân gia tộc này không hề có loại năng lực biến hóa, khả năng hô phong hoán vũ. Và truyền nhân của Phượng gia cũng vậy, hoàn toàn không có năng lực Phượng Hoàng Niết.

Ít nhất thì Phượng gia lưu truyền gần vạn năm cũng không có nghe nói có vị truyền nhân nào của Phượng gia từng niết qua.

https://thuviensach.vn

Nhưng lần này, Phượng Thanh Thiên lại trở thành ngoại lệ duy nhất trong truyền lưu vạn năm qua của Phượng gia.

Tình huống hiện giờ của hắn rất đặc thù. Trước khi tu tiên giả không rõ danh tính nọ thi triển "Bạo Linh Thuật" , hắn đã thi triển "Liệt diễm Phượng Hoàng". Bởi vì muốn có được biểu hiện tốt nhất nên khi đó tuyệt đại bộ phận linh khí trong cơ thể đều phóng ra ngoài biến hóa thành "Liệt Diễm Phượng Hoàng" công kích trực diện vào Thanh Long Mãng, bản thân cơ thể chỉ chừa lại một phần nhỏ để duy trì trạng thái phi hành mà thôi.

Sau khi vụ nổ mạnh phát sinh, mặc dù dưới sự bảo vệ Vương Thanh Tuấn bản thân hắn chỉ bị uy thế còn lại của "Bạo Linh Thuật" lan đến. Nhưng uy lực của nó vô cùng lớn, cho dù là không bị thương thì linh khí hộ thể của hắn cũng khó có khả năng chống cự. Tiếng nổ vang lên, không chỉ vài phần linh khí nhỏ còn lại trong cơ thể hắn bị đánh tan, mà bản thân càng bị trọng thương, thậm chí gần như là tử vong ngay lúc đấy.

May thay, trời không tuyệt đường người, đám người Từ Thanh Phàm ở ngay phía sau đã kịp thời tương trợ, chính Từ Thanh Phàm đã ôm lấy hắn rồi rút lui. Bản thân Từ Thanh Phàm lại có cành Ngô Đồng chứa một lượng lớn khí tức cường đại của Phượng Hoàng.

Cành Ngô Đồng có hàm chứa lực lượng to lớn của Phượng Hoàng linh khí, cho nên cũng bất giác làm thức tỉnh huyết mạch Phượng Hoàng đang chảy trong cơ thể hắn. Tiếp theo lại bị huyết mạch Phượng Hoàng trong cơ thể hắn lôi kéo. Hơn nữa, ngay vừa lúc cơ thể hắn không tu luyện được Phượng Hoàng linh khí, cho nên luồng linh khí Phượng Hoàng từ cành Ngô Đồng cũng không hề gặp phải chướng ngại nào, dũng mãnh tiến vào.

Càng về sau, hết thảy mọi dị biến đều do bản năng của linh khí tự do lôi kéo rồi tiến hành, ngay cả Từ Thanh Phàm cũng vô lực khống chế.

https://thuviensach.vn

Phượng Hoàng linh khí, ngoại trừ có thể hóa thành Phượng Hoàng linh hỏa, dễ dàng phá hủy mọi vật trên thế gian, hơn nữa còn có thể cải tạo thân thể cho Phượng Hoàng, có thể nói đó là trụ cột suốt đời của nó.

Mặc dù Phượng Thanh Thiên chỉ có huyết mạch mỏng manh của thượng cổ thần thú Phượng Hoàng, bên trong cành Ngô Đồng Phượng Hoàng linh khí cũng không thể so bì được với Phượng Hoàng chính gốc. Nhưng dưới cơ duyên xảo hợp, cơ thể hắn lại nảy sinh ra một loại dị biến đồng dạng với Niết, tuy không rõ sau này sẽ gặp phải loại dị trạng nào, nhưng ít ra việc bảo vệ tính mạng không còn cần lo lắng nhiều nữa.

Đối với Từ Thanh Phàm, bởi vì những năm qua hắn đã không ngừng luyện hóa cành Ngô Đồng, nên trong cơ thể hắn luôn tồn tại một bộ phận linh khí Phượng Hoàng. Hơn nữa còn sự liên lạc ngày càng mật thiết với cành Ngô Đồng, cho nên thân thể hắn thân thiết đối với phượng hoàng linh khí cũng đã không kém mấy so với truyền nhân của Phượng gia. Vì vậy, mà lần này Phượng Hoàng linh khí từ cơ thể hắn do điên cuồng tràn vào cơ thể Phượng Thanh Thiên, nhất thời chìm sâu vào hôn mê, lại không có ý muốn tham dự vào việc cải tạo lại cơ thể Phượng Thanh Thiên bằng Phượng Hoàng linh khí. Trong chốc lát, dị biến từ thân thể bắt đầu phát sinh.

Khi đó, những biến hóa trên thân thể của Từ Thanh Phàm tuy không bì kịp với dị biến của Phượng Thanh Thiên, nhưng vẫn xuất hiện một vài bất đồng nhỏ. Có điều, là dị biến tốt hay xấu thì đều phải để thời gian nghiệm chứng.

Nghe nói, thời gian Phượng Hoàng tiến hành Niết là vào buổi sáng sớm, đó đồng thời là lúc mà dị biến đầu tiên từ thân thể hắn hiện ra.

Sáng sớm, phía chân trời nhuộm một màu trắng, mỗi bước ánh sáng đi trên con đường đều khua đuổi đi màu hắc ám còn đang vương vấn. Màu trắng sáng rực rỡ, êm ái bắt đầu chậm rãi vẩy lên từng tấc đất trên Hoàn Đảo.

https://thuviensach.vn

Tại một vị trí khác, Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng đang trợn mắt, há hốc mồm nhìn vào dị biến ở trước mặt.

Bọn họ không biết là Phượng Thanh Thiên đang phát sinh trạng thái "Niết", một loại dị biến rất hiếm khi xảy ra, chỉ là lúc đầu khi chạy gấp theo Từ Thanh Phàm, mới phát hiện Từ Thanh Phàm đột nhiên dừng lại, sắc mặt từ từ trở nên tái nhợt. Sau đó, thân thể Phượng Thanh Thiên mới bạo liệt phát ra hỏa diễm, rồi ngọn hỏa diễm nhanh chóng cuốn lấy Từ Thanh Phàm, bao trùm toàn bộ cơ thể hai người.

Dị biến này mặc dù phát triển thật chậm nhưng hai người lại hết sức lo lắng cho Từ Thanh Phàm, không rõ tình hình nguyên nhân cụ thể ra sao , căn bản là không biết xử lí như thế nào. Vạn nhất tùy tiện ra tay ngăn cản sợ khéo hóa vụng, cho nên chỉ có thể trơ mắt nhìn nó phát sinh.

Hỏa hồng liệt diễm không ngừng thiêu đốt, làm nổi bật bộ dáng của hai người Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng, sắc mặt họ đã mang dáng vẻ tâm tình bất định. Từ Thanh Phàm mặc dù bị hỏa diễm bao trùm, nhưng nếu nhìn kĩ xuyên qua luồng hỏa diễm đó, thân hình hai người bên trong mơ hồ vẫn có thể nhìn thấy, giống như hỏa diễm đối với thân thể hai người thủy chung vẫn không có tạo thành bất cứ thương tổn nào.

Bất đắc dĩ phải đứng nhìn dị biến phát sinh, Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng nghi hoặc liếc mắt nhìn nhau, tuy vậy vẫn chưa có đối sách nào được đưa ra. Sau đó Lữ Thanh Thượng bèn bố trí một đạo trận pháp che dấu đi khí tức xung quanh hai người Từ Thanh Phàm và Phượng Thanh Thượng, rồi đứng kế bên tiếp tục lo lắng rồi đợi cho đến lúc dị biến chấm dứt.

Trên không trung, mấy tên tu sĩ Khổ Tu Cốc cũng đang nhìn chăm chú vào dị biến đang phát sinh, trên mặt tràn đầy vẻ kinh ngạc, mặc dù trong lòng mơ hồ đoán được nguyên nhân nhưng lại không dám tin vào tình cảnh trước mắt.

https://thuviensach.vn

-Phượng Hoàng Niết? Tiểu tử Phượng gia này có thể thi triển Phượng Hoàng Niết?

Một gã tu sĩ Khổ Tu Cốc sửng sốt tự thì thào lẩm bẩm.

Một gã tu sĩ khác trong mắt cũng tràn đầy vẻ kinh nghi, nhưng lại lắc đầu chối bỏ:

-Hẳn không phải vậy, mặc dù cành Ngô Đồng đó ẩn chứa linh khí Phượng Hoàng cường đại, nhưng so với Phượng Hoàng chân chính thì chỉ xem như một sợi lông trâu trên chín con trâu mà thôi. Hơn nữa cơ thể của tiểu tử Phượng gia đó chỉ có huyết mạch mỏng manh của Phượng Hoàng, hai điểm này đều không thể đủ để tiến hành Niết. Theo ta thấy, loại dị biến này không hoàn toàn giống như Phượng Hoàng Niết. Nhưng mặc kệ là chuyện gì xảy ra, chúng ta cũng không cần lo lắng về thương thế của Phượng Thanh Thiên nữa.

Mới vừa rồi, chúng tu sĩ phát hiện Phượng Thanh Thiên đã bị trọng thương, trước sau đều do dự có nên ra tay trợ giúp hắn trị thương hay không. Theo lý thuyết thì nhóm năm người Từ Thanh Phàm gặp phải hiểm cảnh, chúng tu sĩ hẳn phải hiện thân giúp đỡ. Nhưng nhóm người Từ Thanh Phàm đã mang hiềm nghi trước đó, hiện tại vẫn thế. Nên chúng tu sĩ vẫn chưa tiện lộ mặt, sợ đả thảo kinh xà, một hồi loay hoay vẫn do dự.

Nghe vị tu sĩ đó nói xong, vài tên tu sĩ khác đều yên lặng gật đầu, sau đó không nói lời nào, mật thiết nhìn chăm chú vào dị biến ở phía dưới.

Không biết đã trải qua bao lâu, Từ Thanh Phàm cảm giác như chỉ hôn mê trong nháy mắt, nhưng ngay khi hắn vừa mở mắt ra, phát hiện ánh mặt trời chói chang đang lơ lửng treo trên đỉnh đầu, thời gian đã tới lúc giữa trưa.

Tiếp theo, Từ Thanh Phàm nhìn thấy hai người Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng đang dùng ánh mắt lo lắng nhìn vào mình, đột nhiên hắn

https://thuviensach.vn

nhớ ra bản thân mình vẫn đang ôm chặt lấy Phượng Thanh Thiên ở trước ngực. Thân thể của hắn hiện giờ đang bị liệt diễm vây lấy, hai mắt đóng chặt, bộ dáng như vẫn còn hôn mê.

Nhưng kì quái hơn, ngọn liệt diễm đang cháy trên người Phượng Thanh Thiên tuy ẩn hàm một nguồn năng lượng cực lớn nhưng Từ Thanh Phàm lại không có cảm giác như là bị lửa thiêu đốt, bản thân không hề có chút thương tổn nào, ngược lại có chút mơ hồ, sinh ra một cảm giác rất là thân thiết.

(*) Thần thú Cùng Kỳ: Cùng Kỳ ngày xưa là vị Tôn Đại Tiên được đặc cách sống gần Ngọc Hư Cung ở Hư Vô Thiên, bên cạnh Ngọc Hoàng Thượng Đế. Trước thế sự loạn lạc, loài người tranh đoạt ngôi vị và gây ra những cuộc chiến triền miên, Ngọc Hoàng quyết định cử Tôn Đại Tiên xuống thượng giới với tư cách là một thiên sứ hòa giải. Tuy nhiên, không thoát khỏi những cám dỗ của quyền lực, Tôn Đại Tiên đã phạm tội với thiên đình và bị giáng chức, phải sống trong kiếp thú Cùng Kỳ 1 ngàn năm và làm được 1 ngàn việc thiện dưới hạ giới. Cùng Kỳ có hình dáng giống mãnh hổ nhưng được Ngọc Hoàng thương tình ban thêm đôi cánh để gia tăng uy lực.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 38: Vĩ Nhật - Người Đến (1)

Hướng ra biển phía nam của Hoàn Đảo là một bờ cát dài tràn đầy nắng ấm, sóng biển vỗ rào rạt, cả thiên địa hòa vào trong một màu hoàng sắc chói mắt.

Trên bờ cát có ba cô gái đang lẳng lặng đứng thẳng, họ chính là đệ tử của một trong Lục đại thánh địa Tố Nữ Cung. Mà dưới chân các nàng là ba cỗ thi thể đang nằm trên mặt đất, một nam hai nữ. Trong đó, y phục mà hai nữ tử mặc đúng là phục sức của Tố Nữ Cung, hiển nhiên họ là hai nữ đệ tử còn lại của môn phái này.

Gió biển không ngừng hiu hiu thổi, làm cho mái tóc dài của ba cô gái cũng phất phơ bay theo. Nhưng họ lại không hề để ý, chỉ là yên lặng nhìn chăm chú vào những thi thể nọ một lúc lâu, không hề nói một câu gì, thần sắc pha lẫn vẻ phẫn lộ cùng thương tâm hỗn tạp.

Trong ba cô gái nọ của Tố Nữ Cung có cả bạch y nữ tử vẻ mặt cao ngạo đứng trong đó, chỉ là lúc này người thủ lĩnh ấy đã không còn toát ra thần thái lạnh lùng như ngày trước Từ Thanh Phàm thấy, ngược lại giờ đây cô ta còn có vẻ chật vật, bạch y trên người cũng có nhiều nếp nhăn, thậm chí còn có một ít bùn đất dính vào, mái tóc trên đầu có phần bừa bộn.

- Cung sư tỷ, hiện tại chúng ta phải làm sao đây?

Sau khi trầm mặc một lúc lâu, một nữ tử thần thái xinh đẹp rốt cuộc cũng không nhịn được nữa mà hỏi.

https://thuviensach.vn

Bạch y nữ tử nghe được người nọ nói xong, cũng không quay đầu lại, vẫn như trước nhìn chăm chú vào ba cỗ thi thể trên mặt đất, lạnh lùng nói:

- Báo thù.

- Còn thi thể của hai vị sư tỷ này chúng ta nên làm gì?

Một nữ tử khác hỏi.

- Mang theo.

Bạch y nữ tử không hề nói nhiều lời, nhìn thoáng qua khối thi thể của nam tử một cái, rồi nói bổ sung:

- Toàn bộ mang theo.

Vừa nói nàng cũng không nhìn đám thi thể trên mặt đất nữa, cũng không quay đầu lại rồi hướng về phía trung ương của Hoàn Đảo phóng đi. Hai đệ tử còn lại của Tố Nữ Cung liếc mắt nhìn nhau, y bào vung lên, dùng thuật Tụ Lý Càn Khôn đem ba cỗ thi thể thu vào trong tay áo, sau đó vội vàng đuổi theo hướng mà bạch y nữ tử bay đi.

******

Chuyện gì đã xảy ra?

Từ trong hôn mê mà tỉnh lại, Từ Thanh Phàm chợt nhìn thấy ánh mắt ân cần của Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng, cùng với Phượng Thanh Thiên đang bị hỏa diễm vây lấy, trong lòng tràn đầy nghi hoặc.

Càng đặc biệt hơn, Từ Thanh Phàm phát hiện thấy hỏa diễm của Phượng Thanh Thiên trên ngực mặc dù đang cháy rừng rực, nhưng lại hoàn toàn không tạo thành chút thương tổn nào cho mình. Thậm chí quần áo đang mặc cũng không bị thiêu hủy, ngược lại còn làm cho mình sinh ra cảm giác thân thiết mơ hồ.

https://thuviensach.vn

Kì thật, hỏa diễm cháy trên người Phượng Thanh Thiên cũng không phải là hỏa diễm chính thức, mà nó được hình thái được biến ảo của Phượng Hoàng linh khí. Lúc này nó đang tiến hành cải tạo thân thể của Phượng Thanh Thiên cho nên dĩ nhiên đối với Từ Thanh Phàm không tạo thành chút thương tổn nào do thân thể của hắn có lực tương tác rất lớn với Phượng Hoàng linh khí.

Nhưng điều đó lúc này Từ Thanh Phàm cũng không biết được, cho nên trong lòng hắn chỉ có nghi hoặc không thôi.

Trừ bỏ hoang mang ra. Từ Thanh Phàm chợt phát hiện thấy sau khi mình tỉnh lại thì thân thể dường như có sự biến hóa, nhưng đến cùng là biến hóa như thế nào? Hắn cũng không nói rõ ra được, chỉ là cảm giác thấy thế giới xung quanh trong mắt mình tựa như không giống lúc trước, mọi thứ đều trông rõ ràng hơn. Quan trong nhất, Từ Thanh Phàm phát hiện thấy lúc này năng lực cảm ứng với linh khí trong thiên địa phảng phất mạnh hơn gấp chục lần so với xưa.

Mà tất cả những điểm biến hóa này đều làm cho Từ Thanh Phàm trong lòng thêm phần khó hiểu

- Từ sư đệ, chuyện gì vừa xảy ra vậy? Sao ngươi cùng Phượng sư đệ lại đột nhiên bị hỏa diễm vây xung quanh? Hơn nữa, tại sao giờ này Phượng sư đệ vẫn còn bị hỏa diễm bao lấy? Mới vừa rồi nó không tạo thành chút thương tổn nào cho ngươi ah?

Nhìn Từ Thanh Phàm thoát ly hỏa diễm rồi tỉnh lại, Lữ Thanh Thượng liên tiếp hỏi ra một loạt vấn đề, hiển nhiên đối với dị biến vừa rồi vô cùng kinh nghi. Mà Kim Thanh Hàn bên cạnh vốn cũng đang chuẩn bị hỏi mấy thứ, nhưng chứng kiến sự mờ mịt trong mắt Từ Thanh Phàm cộng thêm những điều hắn muốn hỏi thì Lữ Thanh Thượng đều đã nói ra rồi, cho nên cũng chỉ dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn chăm chú vào Từ Thanh Phàm mà thôi, lẳng lặng chờ hắn giải thích.

https://thuviensach.vn

Nghe Lữ Thanh Thượng liên tiếp đặt ra vấn đề, nguyên bổn Từ Thanh Phàm vì vừa mới hôn mê tỉnh dậy cho nên đầu óc càng trở lên mông lung, cũng bất chấp trả lời, chỉ nhắm mắt hồi tưởng lại tình cảnh trước lúc mình hôn mê.

Chứng kiến bộ dáng của Từ Thanh Phàm, Lữ Thanh Thượng cũng ý thức được dường như mình cũng có chút nóng nảy. Cho nên sau khi hắn nhắm mắt lại, Lữ Thanh Thượng cũng không hỏi thêm nữa, bèn giống như Kim Thanh Hàn lặng lẽ chờ đợi câu trả lời của Từ Thanh Phàm.

Một mảnh yên tĩnh chợt hiện lên, một lúc lâu sau đầu óc Từ Thanh Phàm rốt cục cũng đã thanh tỉnh hơn, những hình ảnh trong đầu không ngừng quay trở lại. Cuối cùng hắn cũng hồi tưởng lại được tình cảnh phát sinh trước khi mình hôn mê.

Cẩn thận nhớ lại một chút, Từ Thanh Phàm mới biết sở dĩ vừa rồi hắn bị hôn mê là do cành Ngô Đồng đột nhiên phát sinh dị biến, bộc phát ra đại lượng Phượng Hoàng linh khí, lấy thân thể của chính mình làm thông đạo, mạnh mẽ tiến vào cơ thể Phượng Thanh Thiên. Do hắn không kịp trở tay, cho nên bị linh khí đánh sâu vào, không chịu nổi nên đã bị hôn mê, chính thế càng làm cho dị biến phát sinh.

Không thể nghi ngờ, trận dị biến này đều liên quan tới nó, bởi vì do Phượng Hoàng Niết nên trong cành Ngô Đồng đều chứa đại lượng linh khí của Phượng Hoàng. Hơn nữa trên người của Phượng Thanh Thiên còn có huyết mạch của nó, cho nên trận dị biến này có lẽ có mối quan hệ gì tới Phượng Hoàng chăng?

Đột nhiên, Từ Thanh Phàm nghĩ tới cái cụm từ vừa mới lóe lên trong đầu mình “Phượng Hoàng Niết”.

Trong tích tắc khi từ trên người Phượng Thanh Thiên dấy lên hỏa diễm, cái cụm từ ấy không hề báo trước hiện lên trong đầu Từ Thanh Phàm,

https://thuviensach.vn

dường như là đối với cái dị biến này nó đã khắc sâu trong lòng. Mà cụm từ ấy cũng không phải có trong ý nghĩ của Từ Thanh Phàm, mà cơ hồ là kí ức của Phượng Hoàng linh khí vậy.

Một loại kí ức được truyền thừa qua mấy vạn năm.

“Chẳng lẽ Phượng Thanh Thiên bây giờ đang tiến hành Phượng Hoàng Niết chăng?”

Cái kết luận mà Từ Thanh Phàm đang nghĩ ấy không khỏi làm cho hắn vô cùng kinh hãi, nhưng rất nhanh đã bị chính bản thân bác bỏ. Phượng Thanh Thiên không phải là Phượng Hoàng chân chính, mà chỉ là có huyết mạch của nó thôi. Mà trong cành Ngô Đồng có ẩn chứa Phượng Hoàng linh khí mặc dù đối với mình là phi thường kinh người, nhưng cũng còn lâu mới đủ để tiến hành Phượng Hoàng Niết, càng không nói đến việc người thực hiện lại là Phượng Thanh Thiên.

“ Quên đi, mình cứ ở đây mà phán đoán linh tinh cũng không phải là biện pháp tốt, hay là cứ để cho Phượng Thanh Thiên tỉnh lại rồi cùng mình thảo luận một chút. Mặc kệ chuyện này là như thế nào nhưng tất cả đều liên quan đến Phượng Hoàng huyết mạch của hắn cùng với Phượng Hoàng linh khí, cho nên Phượng Thanh Thiên hắn sẽ hiểu rõ ràng hơn mình.”

Từ Thanh Phàm âm thầm nghĩ.

Mặc dù Từ Thanh Phàm đoán loại dị biến này không phải là Phượng Hoàng Niết, nhưng hắn cũng có quan hệ rất lớn. Cho nên đối với sự an nguy của Phượng Thanh Thiên hắn cũng không còn lo lắng nữa. Càng huống chi, hiện tại Từ Thanh Phàm còn cảm giác được tuy hỏa diễm đang kịch liệt thiêu đốt quanh người Phượng Thanh Thiên, nhưng sức sống trong cơ thể hắn lại càng không ngừng tăng lên.

So sánh với nguyên nhân gây ra dị biến, hiện tại Từ Thanh Phàm lại càng quan tâm tới biến hóa của thân thể chính mình trải qua lần dị biến này.

https://thuviensach.vn

Trong chốc lát khi vừa tỉnh táo lại, toàn bộ hỏa diễm xung quanh người Từ Thanh Phàm đều tập trung lên Phượng Thanh Thiên, cho nên lúc này hỏa diễm Phượng Thanh Thiên so với lúc bắt đầu càng thêm phần cường thịnh. Lúc trước Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng hai người còn có thể còn mơ hồ nhìn xuyên thấu qua hỏa diễm mà chứng kiến thấy thân ảnh của Phượng Thanh Thiên. Nhưng lúc này vô luận như thế nào bọn hắn cũng không nhìn thấy gì được. Chỉ thấy được Từ Thanh Phàm chính là đang ôm một đoàn hỏa diễm hình người, trông vô cùng quái dị.

Nhưng quan trọng hơn, tại thời điểm Từ Thanh Phàm rời khỏi khối hỏa diễm thì thân thể hắn có rất nhiều biến hóa, dễ dàng có thể nhận biết được. Hắn thấy chính bản thân mình có năng lực cảm ứng linh khí vượt trội lúc trước, còn lực tương tác giữa thân thể cùng linh khí so với trước được tăng hàng chục lần.

Cái này nói lên điều gì? Chính là đại biểu cho khả năng hấp thụ hỏa linh khí của Từ Thanh Phàm tăng mạnh, hơn nữa đối với những thương tổn do Hỏa đạo pháp tạo ra có sự chống cự lớn hơn.

Sở dĩ Từ Thanh Phàm tu luyện Mộc hệ đạo pháp ngoại trừ việc trong cơ thể hắn có phong ấn đại lượng Mộc Ất linh khí ra còn là do việc Sơn Tinh Mộc Quái xâm lấn nguyên thần của Từ Thanh Phàm ngày trước. Cho nên thân thể của hắn có một ít lực tương tác với Mộc Ất linh khí, vì thế có thể hấp thu nó từ trong thiên địa.

Mà hiện tại, trải qua lần dị biến này, ngoài khả năng có thể hấp thu Mộc Ất linh khí trong thiên địa ra, hắn còn có thể hấp thu được Quỳ Hỏa linh khí. Hơn nữa, tốc độ hấp thu nó còn nhanh hơn so với Mộc Ất linh khí rất nhiều.

Nghĩ tới đây, trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi trở nên hưng phấn.

https://thuviensach.vn

Nhưng lúc này, Từ Thanh Phàm lại cảm thấy chán nản, bởi vì hắn đột nhiên phát hiện ra cho dù mình có hấp thu Hỏa linh khí nhanh hơn thì cũng không có tác dụng gì.

Bởi vì Từ Thanh Phàm biết tư chất của mình vốn thấp kém, trong đó nguyên nhân lớn nhất không phải là do tốc độ bản thân hấp thu linh khí chậm, mà là do thân thể của hắn căn bản là không thể giữ lại được thiên địa linh khí để dùng. Sở dĩ hiện tại hắn có thể tu luyện tới cảnh giới Linh Tịch kì hoàn toàn không phải do hấp thu thiên địa linh khí, mà bởi vì hắn vẫn luôn dựa vào việc hấp thụ linh khí được luyện hóa từ Mộc Ất chi khí trong cơ thể.

Mà việc hắn có khả năng hấp thu Hỏa linh khí nhanh hơn trừ bỏ tác dụng làm cho Mộc Ất chi khí trong cơ thể được luyện hóa nhanh hơn thì không còn tác dụng gì nữa. Nói cách khác, Từ Thanh Phàm có thể sớm đạt tới cảnh giới Linh Tịch hậu kì nhanh hơn so với trước, nhưng đối với việc đột phá lên Kết Đan kì lại vẫn không có sự trợ giúp nào.

“Mặc kệ như thế nào, sau này việc đối mặt với Hỏa hệ tu tiên giả cũng không còn làm mình phải đau đầu như trước nữa. Ít nhất bản thân cũng có kháng tính với Hỏa pháp rất mạnh”. Từ Thanh Phàm mặc dù rất thất vọng, nhưng cũng không phải quá để nặng nó trong lòng, bởi vì hắn biết trên thế giới này căn bản là không có chuyện một bước lên trời, cho nên đành tự an ủi bản thân như vậy.

Đồng thời, Từ Thanh Phàm lại nghĩ đến một chuyện. Hiện tại chính hắn đã tỉnh lại, trong khi đó quanh người Phượng Thanh Thiên hỏa diễm ngày càng thiêu đốt rừng rực, hiển nhiên dị biến phát sinh trên người hắn còn lâu mới xong. Nói cách khác, chờ đến khi Phượng Thanh Thiên tỉnh lại, biến hóa trên người hắn chắc sẽ hơn xa mình. Nhưng đến tột cùng, sau khi tỉnh lại hắn sẽ có những biến hóa như thế nào?

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm lắc đầu, đem sự tò mò chôn sâu ở đáy lòng. Cuối cùng sẽ có nhưng biến hóa gì, chờ đến khi Phượng Thanh Thiên tỉnh lại thể nào rồi cũng biết.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm mở hai mắt ra, định nói cho Kim Thanh Hàn cũng Lữ Thanh Thượng nghe nhưng điều mình suy đoán trong lòng ra. Nhưng ngay khi hắn vừa mở hai mắt ra, thấy được xung quanh người Phượng Thanh Thiên hỏa diễm đang không ngừng thiêu đốt, cùng với Phượng Hoàng linh khí cường đại ba động trên cơ thể, đột nhiên Từ Thanh Thanh Phàm ý thức được một chuyện vô cùng trọng yếu.

Mặc kệ nguyên nhân của lần dị biến này trên người Phượng Thanh Thiên, nhưng sở dĩ nó có thể phát sinh cùng với việc duy trì cho quá trình được liên tiếp tiến hành, tất cả đều là dựa vào Phượng Hoàng linh khí được ẩn dấu trong cành Ngô Đồng.

Mà xem tình huống linh khí ba động trên người Phượng Thanh Thiên cùng với sinh cơ đang không ngừng được tăng cường trong người hắn, như thế hắn sẽ làm tiêu hao không ít Phượng Hoàng linh khí trong cành Ngô Đồng

Phải biết rằng mặc dù hy vọng rất xa vời, nhưng nếu sau này Từ Thanh Phàm chiếu theo công pháp “Hóa Linh Quyết” mà dung hợp được hoàn toàn cành Ngô Đồng, như thế có thể chiếm được năng lượng cường đại của nó, vẫn có khả năng làm cho hắn bước vào cánh cửa của cảnh giới Kết Đan kì.

Cho đến nay đó cũng là phương pháp duy nhất mà Từ Thanh Phàm có khả năng nghĩ đến để giúp hắn đột phá đến Kết Đan kì.

Nói cách khác, năng lượng ẩn chứa trong cành Ngô Đồng đối với Từ Thanh Phàm có ý nghĩa không phải là chuyện đùa. Mỗi khi năng lượng của

https://thuviensach.vn

nó mất đi một ít, hy vọng đột phá đến Kết Đan kì của hắn sẽ xa với thêm một chút.

Nghĩ tới đây, trong lòng Từ Thanh Phàm quả thực lấy làm kinh hãi, vội vàng bắt đầu tìm kiếm sự biến hóa của cành Ngô Đồng. Sau khi cung cấp đại lượng Phượng Hoàng linh khí cho Phượng Thanh Thiên xong, nó lại khôi phục thành bộ dáng của nhánh cây nhỏ, một lần nữa quay trở lại xuyên qua búi tóc của Từ Thanh Phàm.

Một lúc lâu sau, trên khóe miệng Từ Thanh Phàm xuất hiện một nụ cười khổ.

Sự biến hóa của cành Ngô Đồng đúng như Từ Thanh Phàm đã sở liệu. Tuy lượng Mộc Ất chi khí vẫn còn như trước, nhưng lượng Phượng Hoàng linh khí chỉ còn lại một nửa.

Nhưng đồng thời, Từ Thanh Phàm lại vừa phát hiện thấy chính mình cùng với cành Ngô Đồng sau khi dị biến xảy ra càng thêm hòa hợp. Nếu như trước kia chỉ là cảnh giới tâm vật đồng bộ, thì hiện tại Từ Thanh Phàm cùng cành Ngô Đồng đã đạt tới tình trạng tâm vật đồng nhất, thêm một bước nữa, hắn có thể trực tiếp bế quan luyện hóa cành Ngô Đồng cùng với bản thân hợp thể. Có thể nói, trải qua lần dị biến đã làm cho Từ Thanh Phàm tiết kiệm được công sức mười năm luyện hóa.

Trong lòng Từ Thanh Phàm vẫn tràn đầy sự bất đắc dĩ. Mặc dù tốc độ luyện hóa có nhanh hơn so với tiến độ, nhưng cũng có ích gì đâu? Dù sao thì hy vọng đột phát đến Kết Đan kì cũng bị giảm bớt đi không nhỏ.

Bất quá, mặc dù bất đắc dĩ trong lòng, nhưng Từ Thanh Phàm cũng không phải đặc biệt thất vọng. Bởi vì cho dù có sự trợ giúp của cành Ngô Đồng, hắn đối với việc có thể đột phá tới Kết Đan kì hay không cũng không ôm hy vọng quá lớn. Nếu lần này tuy có thiệt hại nhưng có thể đổi

https://thuviensach.vn

lại tính mệnh cho Phượng Thanh Thiên thì hắn vẫn có thể chấp nhận được, tuy rằng vẫn có cảm giác hơi đáng tiếc.

Chỉ là vô luận biến hóa trên thân thể Từ Thanh Phàm hay trên cành Ngô Đồng đến cùng là tốt hay xấu thì lại còn cần thời gian để chứng minh.

Sau khi đem mọi chuyện xem xét xong, Từ Thanh Phàm chậm rãi mở hai mắt ra.

Sau khi Từ Thanh Phàm nhắm mắt trầm tư, Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng đều lo lắng cùng chờ đợi sự giải đáp của hắn. Nhưng lại phát hiện Từ Thanh Phàm nhắm mắt một lúc lâu mà không có ý tứ mở miệng nói, chỉ là vẻ mặt liên tục biến hóa, lúc vui lúc buồn, lúc bi thương hoặc an ủi, trong đó còn mở mắt một lần rồi lại nhắm mắt trầm tư, cũng không biết là Từ Thanh Phàm đang nghĩ cái gì. Điều đó làm cho hai người bên cạnh nóng lòng không thôi.

Rốt cuộc, một lần nữa Từ Thanh Phàm mở hai mắt ra, nhìn vẻ mặt đầy nghi hoặc của Kim Thanh Hàn cũng Lữ Thanh Thượng hai người, chậm rãi nói ra:

- Lần dị biến này đến tột cùng là do nguyên nhân gì ta cũng không minh bạch lắm. Nhưng trong lòng ta cũng có chút suy đoán, hiện tại nói ra để cho mọi người cùng thảo luận.

Vừa nói, Từ Thanh Phàm bèn đem hết nhưng loại phỏng đoán trong lòng nói ra cho hai người nghe. Lúc nghe thấy đoạn Phượng Thanh Thiên có thể là đang tiến hành một loại giống như Phượng Hoàng Niết, Kim Lữ hai người đều không khỏi trợn mắt há mồm. Đến chuyện năng lượng của cành Ngô Đồng của Từ Thanh Phàm bị giảm sút làm cho khả năng Kết Đan của hắn bị hạ thấp, hai người không khỏi thở dài, nhưng khi biết tính mạng của Phượng Thanh Thiên đã không còn đáng ngại nữa, họ lại tỏ ra mừng rỡ.

https://thuviensach.vn

Tóm lại, trải qua một phen giải thích của từ Thanh Phàm, hai người mới biết được lý do tại sao trong lúc nãy khi trầm tư, vẻ mặt của hắn lại thay đổi nhiều như thế.

Sau khi nghe Từ Thanh Phàm giải thích xong, Kim Thanh Hàn chợt hỏi lại:

- Từ sư huynh, ngươi đoán rằng sở dĩ dị biến phát sinh là do cành Ngô Đồng của ngươi cùng với huyết mạch Phượng Hoàng của Phượng thanh Thiên cộng minh lẫn nhau mà gây ra? Nhưng tại sao huynh cũng tham dự vào lần dị biến này chứ?

Từ Thanh Phàm trầm ngâm một chút rồi nói:

- Có thể la do đã đã luyện hóa được một phần của cành Ngô Đồng, trong cơ thể đã có một bộ phận của Phượng Hoàng linh khí, làm thông đạo cho cành Ngô Đồng cùng Phượng sư huynh cộng minh, khi xảy ra biến dị ta cũng bị áp bách tham gia vào. Cho nên hiện tại lượng Phượng Hoàng linh khí từ cành Ngô Đồng đưa vào cơ thể Phượng sư huynh đã đủ, cho nên ta cũng xuất ra khỏi biến dị mà tỉnh lại.

Lữ Thanh Thượng lại hỏi:

- Như vậy theo Từ sư đệ ước lượng, biến dị của Phượng sư đệ còn bao lâu nữa thì có thể chấm dứt được?

Từ Thanh Phàm lắc đầu nói:

- Điểm ấy ta cũng không rõ lắm, hoặc có thể là một tuần trà thời gian, hoặc cũng có thể là vài ngày. Vì không biết rõ tình huống như thế nào, cho nên cũng chỉ có thể ước lượng được như vậy. Nghe nói khi Phượng Hoàng tiến hành Niết cần mấy tháng thời gian, mặc dù lần này Phượng sư huynh không phải là Niết chính thức, nhưng hắn là cũng cần phải hết mấy ngày.

https://thuviensach.vn

Nói tới đây, Từ Thanh Phàm không khỏi nhíu mày. Hiện tại tình thế trên Hoàn Đảo vô cùng quỉ dị, nguy hiểm khắp mọi nơi, nhất là đoàn người của mình. Từ Thanh Phàm cảm giác được dường như có âm mưu gì đang chờ chính mình.

Trước đó hắn đã nhớ kỹ được địa hình của Hoàn Đảo, mặc dù biết nó vốn bằng phẳng, nhưng phía nam vẫn có một nhiều đồi núi, địa thế tương đối phức tạp.

Án theo ý nghĩ của Từ Thanh Phàm, hắn chuẩn bị dẫn mọi người đến nơi đó tránh né một ngày, rồi đợi các vị trưởng bối ở Chiêm Bàn đi tới Hoàn Đảo, nhưng lúc này Phượng Thanh Thiên lại phát sinh dị biến. Ai cũng không biết được cái dị biến này sinh ra biến hóa gì, nếu bởi vì di chuyển mà làm cho Phượng Thanh Thiên bị tẩu hỏa nhập ma thì sẽ không hay cho lắm. Nhưng nếu không đi, rất có thể sẽ bị phục kích thêm một lần nữa. Cho nên Từ Thanh Phàm không khỏi có chút do dự.

Cuối cùng, Từ Thanh Phàm hướng tới Lữ Thanh Thượng nói:

- Thỉnh Lữ sư huynh bố trí vài đạo trận pháp dùng để ẩn dấu khí tức, che dấu ngoại nhân ở đây. Dù sao theo phỏng đoán của ta, không lâu nữa các vị trưởng bối trên Chiêm Bàn sẽ chạy tới đây, ta chỉ việc ẩn giấu ở chỗ này không tới nửa ngày là đủ rồi.

Nghe thấy quyết định của Từ Thanh Phàm, Lữ Thanh Thượng yên lặng gật đầu. Hắn cũng biết đây là biện pháp giải quyết tốt nhất, cho nên hai tay liền phát huy, vô số đạo phù chú bay đến quanh người, tạo thành mấy loại trận pháp bất đồng nhưng đều dùng để ẩn dấu khí tức.

Sau đó, tựa như lo lắng sẽ gặp phải lần tập kích như vừa rồi, Lữ Thanh Thượng liền bố trí thêm vài loại trận pháp phòng ngự nữa. Thêm chuyện tối hôm qua, vừa rồi lại còn phải bố trí trận pháp, cho nên sắc mặt Lữ Thanh

https://thuviensach.vn

trở nên tái nhợt, hô hấp nặng nhọc, hiển nhiên hắn đã bị tiêu hao không ít linh khí.

Trên thực tế, đêm qua sau khi tiêu diệt đám Thanh Long Mãng, Lữ Thanh Thượng cùng Kim Thanh Hàn hai người đã tiêu hai hơn phân nửa linh khí trong cơ thể. Sau đó trên đường lại gặp phải chuyện Từ Thanh Phàm và Phượng Thanh Thiên phát sinh dị biến, cho nên hai người đành phải ngừng lại hộ pháp, căn bản là không dám ngồi xuống khôi phục linh khí. Cho nên mới vừa rồi một hơi bố trí nhiều loại trận pháp như thế, căn bản Lữ Thanh Thượng đã tiêu hao đến mức không còn một tia linh khí nào.

- Lữ sư huynh, Kim sư đệ, hai người đã phải khổ cực hộ pháp cho chúng ta rồi, hiện tại nên nhanh chóng ngồi xuống tính dưỡng đi, tranh thủ sớm khôi phục một chút linh khí. Để ta làm hộ pháp cho các người.

Sau khi trải qua biến dị, linh khí của Từ Thanh Phàm cũng đã được khôi phục, thậm chí còn cao hơn một tầng so với trước. Cho nên hiện tại chứng kiến sắc mặt Lữ Thanh Thượng tái nhợt, hắn bèn gấp gáp nói.

Nghe Từ Thanh Phàm nói vậy, Lữ Thanh Thượng cũng không nói thêm gì, lập tức ngồi xếp bằng trên mặt đất, bắt đầu tu dưỡng.

Còn Kim Thanh Hàn chứng kiến Lữ Thanh Thượng ngồi tu dưỡng, hắn cũng không có vội vàng làm theo, mà lẳng lặng nhìn Từ Thanh Phàm. Lại nói tiếp, đây mới là lần đầu tiên hai người có dịp ở riêng trong lần tỉ thí này.

Thấy Kim Thanh Hàn nhìn về phía mình với ánh mắt kì quái, Từ Thanh Phàm hỏi:

- Kim sư đệ, có chuyện gì sao?

Kim Thanh Hàn hờ hững nói:

https://thuviensach.vn

- Không có gì. Ta chỉ không nghĩ tới sau khi huynh tới Hoàn Đảo lại có nhiều biến hóa đến như vậy.

- Tốt.

Kim Thanh Hàn khẳng định.

- Trước kia ngươi không lợi hại như vậy.

Từ Thanh Phàm lắc đầu nói:

- Ngược lại ta càng không nghĩ đến khi mà sau khi Phượng sư hynh bị thương, ngươi so với người khác dĩ nhiên lại sốt ruột hơn nhiều.

Kim Thanh Hàn thản nhiên nói:

Ta chỉ không muốn hắn trước khi bị ta đánh bại lại xảy ra điều gì đó ngoài ý muốn thôi.

Vừa nói, Kim Thanh Hàn cũng không thèm nói lại, giống như Lữ Thanh Thượng ngồi xếp bằng trên mặt đất, nhắm mắt tu dưỡng.

Nhìn bộ dáng cao ngạo đó của Kim Thanh Hàn, Từ Thanh Phàm lắc đầu mỉm cười, tiếp theo dùng ánh mắt dò xét xung quanh, từ cảnh sắc bên ngoài trận pháp cho đến hỏa diễm đang cháy xung quanh Phượng Thanh Thiên, cuối cùng dừng ở hai người Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng.

Đột nhiên, nét cười trên mặt Từ Thanh Phàm thu lại, tiếp theo trong mắt hiện lên vẻ thương cảm, bởi vì hắn thấy được cánh tay bị đứt bên cạnh Lữ Thanh Thượng, đó cũng chính là bộ phận đầy đủ nhất còn sót lại trên cơ thể của Vương Thanh Tuấn.

Thở dài một tiếng, Từ Thanh Phàm chậm rãi đi về phía cánh tay cụt ấy. Ngày trước hắn ở phường thị đã đổi được một viên Băng Linh Châu, lúc

https://thuviensach.vn

đó cùng vì hình thức huyền mĩ, cho nên hắn đổi lấy để làm cho Đình Nhi vui vẻ mà thôi. Nhưng cô bé lại không thích, nên Từ Thanh Phàm đành thu lấy.

Lúc này, khối Băng Ngưng Châu lại được dùng tới, vì nó có khả năng bảo trì bộ dáng của thi thể ngàn năm không đổi. Mặc dù đây chỉ là một cánh tay đứt, nhưng đó cũng chính là toàn bộ thi thể còn lại của Vương Thanh Tuấn.

Nhưng khi Từ Thanh Phàm cầm cánh tay ấy trên tay, lại không khỏi sửng sốt, bởi vì hắn phát hiện trên cánh tay phải của Vương Thanh Tuấn ấy dường như đang nắm đồ vật nào đó.

******

Cách Hoàn Đảo hơn trăm dặm về phía Tây, nơi hải vực đang có một đám tu tiên giả đang rất nhanh bay về phía Hoàn Đảo. Mặc dù trên mặt biển Đông Hải gió thổi rất mạnh nhưng đám tu tiên giả lại phi hành cực nhanh, hiển nhiên tất cả đều có tu vi Kết Đan kì. Họ chính là những trưởng lão, hộ pháp đến từ Chiêm Bàn.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 39: Hạo Kiếp

Thân chu hạo thổ, Đông hữu đại hải, nhất vọng vô tế, vô nhân tham đắc.

(Sơn Hải Dị Đàm ---- Sơn Thủy Thiên)

Trên mặt biển Đông Hải, màu lam của nước trải dài mênh mông, cùng với màu xanh của bầu trời dường như đang giao nhau tạo thành một đường chỉ vạch tại nơi tận cùng của thế giới. Nơi ấy chỉ có duy nhất một màu xanh lam tồn tại.

Đẹp đẽ nhưng mà đơn điệu.

Trên bầu trời, những áng mây lững lờ trôi trở thành điểm nhấn duy nhất cho cả cái thế giới màu xanh lam này.

Mà ở giữa cái thế giới tươi đẹp này có gần trăm vị đại cao thủ tu vi Kết Đan kì đang phi hành rất nhanh, trên mặt không còn tia thong dong của bậc cao thủ nữa, ngược lại còn có vẻ chật vật, trong ánh mắt tràn đầy sự lo lắng.

Không nói đến việc những tu sĩ này ngày thường trong môn phái, thậm chí cả tu tiên giới đều có địa vị vô cùng cao cả. Mà chỉ bàn đến chuyện họ là những Kết Đan kì tu sĩ đã trải qua hàng trăm năm sóng gió mà nói, thì loại lo lắng cùng chật vật này cũng vô cùng hiếm thấy.

https://thuviensach.vn

Nhưng hiện tại, đối mặt với việc những đệ tử thân truyền sẽ tiếp nhận y bát của mình có thể đang gặp nguy hiểm, các Kết Đan kì tu sẽ này cũng bất chấp đến việc mất phong độ, mà chỉ vùi đầu vào mà phi hành, hy vọng có thể đến Hoàn Đảo sớm nhất.

Tuy cảnh sắc biển trời xung quanh tươi đẹp, nhưng họ không còn tâm trạng nào mà thưởng thức nó. Trừ bỏ yếu tố phải vội vã phi hành, chúng tu sĩ lại càng hiểu rõ đằng sau cái cảnh sắc đẹp đẽ ấy lại đang ẩn giấu những nguy hiểm kinh khủng cỡ dường nào.

Đông Hải giống như một mỹ nhân xà nữ, tuy xinh đẹp nhưng nguy hiểm, hơn nữa tính tình lại thất thường, thay đổi chóng mặt.

Hai ngày nay trên đường phi hành, các tu sĩ Kết Đan kì cao thủ này đã phải trải qua hơn sáu lần yêu thú dưới biển tập kích, cùng với năm lần bị phong bạo trên biển tấn công.

Yêu thú dưới đáy biển có thể coi nhẹ những uy áp trên người chúng tu sĩ mà ra tay tập kích, cấp bậc ít nhất của chúng cũng là Địa giai cao cấp, có khả năng gây rung trời lở đất. Mặc dù chúng kinh khủng, nhưng dù sao hơn trăm Kết Đan kì tu sĩ cũng có thể liên thù đánh bại. Tuy nhiên, đối mặt với phong bạo dường như có thể hủy thiên diệt địa này, bọn họ cũng chỉ cố gắng để có thể bảo vệ cho sự an toàn của bản thân mà thôi.

Một khi phong bạo sinh ra trên biển, không nói đến việc uy lực kinh khủng dường như là có thể che đậy cả thiên địa của cương phong, cho dù nó chỉ tạo ra một ít thủy châu thôi thì uy lực cũng không thấp hơn so với một kiện nhân giai pháp khí. Mỗi lần như vậy đều làm cho chúng tu sĩ phải ứng phó, chật vật không chịu nổi.

Nhưng hiện tại rốt cuộc chúng tu sĩ cũng đã có thể thở phào một hơi nhẹ nhõm, bởi vì họ biết chính mình chỉ còn cách Hoàn Đảo một khoảng không xa lắm.

https://thuviensach.vn

Lúc này, ước chừng có một nửa tu sĩ đang duy trì việc phi hành và phòng ngự của toa hình hộ tráo, rất nhanh bay về phía Hoàn Đảo. Một nửa khác thì đang ngồi trong vòng bảo hộ tĩnh tu, sớm khôi phục một chút linh khí để một lúc lâu sau còn thay tu sĩ khác duy trì hộ tráo.

Mà chưởng môn Thanh Linh Tử của Thanh Hư Môn lại đang đứng một phía trong hộ tráo, trên tay cầm theo một chiếc la bàn, không ngừng điều chỉnh lại phương hướng cho hộ tráo phi hành.

Đột nhiên, cung chủ Lê Thiên Anh của Tố Nữ Cung lúc này đang ngồi nhắm mắt lại mở mắt ra, hướng Thanh Linh Tử hỏi:

- Thanh Linh đạo hữu, còn bao lâu nữa thì chúng ta mới đến được Hoàn Đảo?

Thanh Linh Tử nhìn la bàn trên tay một chút, rồi nói:

- Ước chừng còn khoảng nửa canh giờ nữa.

Nghe lão nói xong, vẻ lo lắng trong mắt Lê Thiên Anh lại hiện lên. Từ khi dị biến phát sinh đến bây giờ cũng đã hai ngày trôi qua, mặc dù không biết là ai tác quái, nhưng một khi có khả năng phá hủy Kính Tượng Thuật trước mắt các vị chưởng môn, trưởng lão trên Chiêm Bàn thì tu vi ít nhất cũng là Kim Đan hậu kì tu sĩ. Mà một khi đối mặt với cao thủ như thế này, liệu chúng đệ tử trên Hoàn Đảo còn đường sống nữa không?

Chứng kiến thấy thần sắc lo lắng của Lê Thiên Anh, biết nàng lo cho những đệ tử yêu của mình, phương trượng Hư Hoàn của Thiện Vân Tự an ủi nói:

- Lê đạo hữu chớ nên lo lắng, thực lực của đám đệ tử trên Hoàn Đảo không tính là yếu, cho dù gặp nguy hiểm, chắc hẳn vẫn có thực lực để chống cự một trận.

https://thuviensach.vn

Hư Hoàn đại sư thân là phương trượng của Thiện Vân Tự, tại tu tiên giới có danh vọng rất cao, cho nên mặc dù Lê Thiên Anh đối với lời lão nói không đồng ý cho lắm, nhưng vẫn yên lặng gật đầu chấp nhận.

Mà trong mắt Khổ Tu Cốc Huyền Giản lúc này dị quang lóe lên. Lần dị biến ở Hoàn Đảo này việc tu sĩ Khổ Tu Cốc thủ hộ không tốt phải chịu trách nhiệm rất lớn, cho nên dọc đường bọn họ đều yên lặng không nói. Lúc này lão đành mở miệng ra nói:

- Không biết các vị đạo hữu có để ý tới không. Lần Hóa Linh Giáo tàn phá bừa bãi tu tiên giới trước đến bây giờ cũng đã là hai nghìn tám trăm năm rồi.

Nghe Huyền Giản nói, vô luận là đang ngồi tu dưỡng hay là đang toàn lực duy trù hộ tráo chúng tu sĩ đều chấn động, sau đó đều trầm mặc không nói gì.

Kì thật, có lẽ trước đó bọn họ đều đã nghĩ tới việc này rồi. Chỉ là ai cũng không nói ra mà thôi.

Nguyên lai, từ mấy vạn năm trước, tu sĩ loài người hao tâm tổn sức dùng kế li gián làm cho thực lực của Tu La tộc bị hao tổn lớn, sau đó lại đem Tu La nhất tộc phong ấn lại. Từ đó hình thành một loại quy luật, mỗi khi hơn hai nghìn tám trăm năm, cả tu tiên giới lại xuất hiện một kiếp nạn, vô luận môn phái nào cũng không thể tránh né được.

Đầu tiên là cuộc chiến của tu tiên giả cùng tu ma giả, sau đó là cuộc tranh giành Động Thiên Phúc Địa của các môn phái, cuộc chiến của Tiên Đế, rồi thì Ma Quân, Ma Đế xuất hiện. Mà gần đây nhất chính là vụ Hóa Linh Giáo hoắc loạn tu tiên giới. Mà điều trùng hợp là mỗi hạo kiếp đều cách nhau hai nghìn tám trăm năm, hơn nữa mỗi lần như vậy thực lực của tu tiên giới lại đại tổn hại, một đời tinh anh tổn thất gần như không còn.

https://thuviensach.vn

Có một số tu sĩ cho rằng bởi vì tu tiên giả đoạt lấy tinh hoa của thiên địa cho nên mỗi khi quá hai nghìn tám trăm năm thì thiên đạo sẽ trừng phạt tất cả tu tiên giả một lần. Tuy nhiên số tu sĩ có tu vi Kết Đan kì, đã đạt tới cảnh giới "Thiên Nhân Cảm Ứng", cùng với các lão yêu quái Đại Thừa kì của các phái đạt tới cảnh giới "Thiên Nhân Hợp Nhất" thì lại không tin vào cái chuyện thiên đạo trừng phạt này.

Thiên đạo như biển hồ, linh khí như nước, biển rộng sẽ không bao giờ vì có người uống nước mà trừng phạt hắn.

Nhưng có thể giải thích như thế nào về việc mỗi khi quá hai nghìn tám trăm năm thì tu tiên giới lại phát sinh hạo kiếp một lần đây? Một lần, hai lần thì còn nói là trùng hợp, nhưng hơn chín mười lần xảy ra liên tiếp, chẳng lẽ vẫn là sự trùng hợp được à?

Nhưng nếu không phải là sự trùng hợp mà nói, thì tại sao mỗi lần phát sinh hạo kiếp lại dường như thống nhất bàn bạc với nhau về mặt thời gian như vậy? Chẳng lẽ có người nào đứng sau lưng giật dây chăng?

Mà nếu có như vậy, lại có người nào hoặc tổ chức nào có thực lực cường đại như vậy để tồn tại mấy vạn năm mà không ai biết đến?

Thoạt nhìn tựa hồ như khó có khả năng, nhưng so với cách lí giải trùng hợp hoặc thiên đạo, thì thuyết pháp này còn có thể tin được nhất.

Loại ý nghĩ này tại các môn phái cao tầng đã truyền lưu từ lâu, bọn họ cũng đã từng âm thầm dò xét một hồi lâu, nhưng lại không có thu hoạch được gì. Vì vậy mỗi lần nghĩ đến loại khả năng này, các cao thủ, thậm chí nhất đại tông sư ngày thường vẻ mặt lạnh nhạt, cao cao tại thượng đều không nhịn được mà trong lòng phát lạnh.

Có người nào đó hoặc tổ chức nào dĩ nhiên lại có thể âm thầm điều khiển cả tu tiên giới mấy vạn năm thời gian qua sao?

https://thuviensach.vn

Mà bọn họ làm như vậy để làm gì?

Lúc này đây, đã trôi qua hai nghìn tám trăm năm, mà những người tham dự Tân nhân tỉ thí phát sinh dị biến, phải chăng một lần tân hạo kiếp mới lại bắt đầu sao?

Dùng thiên địa biến thành một ván cờ, người đó đã xếp đặt như thế nào?

Tất cả đều chỉ một điều bí ẩn. Chỉ có người sắp xếp mới biết trước đáp án, còn đâu không ai có thể biết được.

Cho nên khi nghe được Huyền Giản nói xong, chúng tu sĩ ở đây đều không ngoại lệ mà nghĩ đến truyền thuyết này. Duy chỉ có điện chủ Man Thiên của Bát Hoang Điện trong mắt lại lộ ra một tia vui mừng. Phải biết rằng, mỗi lần hạo kiếp xẩy ra, đều có một số nhóm môn phái suy vong, một số môn phía khác lại nổi dậy. Mà hiện tại trong Lục đại thánh địa có một nửa số môn phái ở lần hạo kiếp trước mà đứng lên. Không biết lần này liệu có đến lượt Bát Hoang Điện của hắn hay không đây?

Còn chưởng môn nhân Cửu Tắc của Lục Hợp Môn trừ bỏ vẻ vui mừng trong ánh mắt ra thì lại càng có nhiều tâm tình phức tạp. Bởi vì ngày trước Lục Hợp Môn của lão cũng có danh xưng là thánh địa, uy vọng cao hơn một bậc so với Lục đạo thánh địa bây giờ. Nhưng trải qua lần hạo kiếp năm đó lại tuột dốc đi xuống, thậm chí còn suýt nữa bị diệt phái chi đồ. Cho nên lần này Lục Hợp Môn có thể dựa vào hạo kiếp để một lần nữa đi tới huy hoàng như ngày nào được hay không?

Mà chưởng môn của Lục đại thánh địa trong mắt lại lộ ra vẻ tầm tư cùng sự lo lắng, hiển nhiên đều bắt đầu lo nghĩ cho môn phái của mình mà xếp đặt kết hoạch.

Mặc ngày thường trước mặt các đệ tử cấp thấp bọn họ đều nói như đúng rồi rằng hạo kiếp hết thảy chỉ là sự trùng hợp. Nhưng khi nước đã tới

https://thuviensach.vn

chân, cao tầng của chúng môn phái lại vô cùng tin tưởng. Đối mặt với sự lo lắng cho lần hạo kiếp này, trong nhất thời chúng chưởng môn cùng trưởng lão đều đã quên đi số tinh anh đệ tử trên Hoàn Đảo.

“Tu tiên giới đã trải qua hai nghìn tám trăm năm bình yên, có lẽ lần hạo kiếp mới sắp bắt đầu rồi chăng?”

Hư Hoàn đại sư nhìn về phía xa nơi biển rộng, rồi lại nhìn dòng nước chảy ngầm dưới đáy biển mà nhẹ giọng lẩm bẩm.

****

Trên Hoàn Đảo, khi Từ Thanh Phàm nhìn thấy trong cánh tay cụt của Vương Thanh Tuấn đang nắm cái gì đó thì cảm thấy sửng sốt không thôi.

Đồ vật đó là gì? Nó quan trọng đến mức để trước khi hắn chết mà vẫn phải nắm chặt trong tay?

Trước đó Trương Hoa Lăng đã muốn mình phải chú ý nhiều hơn đến Vương Thanh Tuấn, còn trong lời nói của Bạch Thanh Phúc dường như cũng có ý tứ tương tự như vậy. Hơn nữa bản thân của Vương Thanh Tuấn thật sự cũng có nhiều điều bí ẩn. Chẳng lẽ hiện tại cái vật đang nằm trong tay hắn lại có quan hệ đến?

Hoặc cũng có thể là nó chỉ là đồ vật bình thường nào đó, không có quan hệ?

Trong nhất thời, Từ Thanh Phàm nghĩ rất nhiều, rồi hơi do dự một chút, nhưng cuối cùng vẫn không chịu được sự tò mò, âm thầm nói “Xin lỗi” rồi đem bàn tay của Vương Thanh Tuấn mở ra. Vật mà hắn đang nắm giữ chợt hiện ra trước mắt Từ Thanh Phàm.

Đó là một tờ giấy, trên mặt viết một câu nói tương tự như của một bài thơ.

https://thuviensach.vn

Mà Từ Thanh Phàm vừa định nhìn kĩ thì chợt thân thể không khỏi hơi chấn động, quay đầu nhìn lại thì phát hiện có ba thân ảnh đang rất nhanh đi tới. Đi đầu là một người thân mặc đồ trắng, chính là bạch y nữ tử lạnh lùng kia của Tố Nữ Cung.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 40: Băng Hàn

Tỗ Nữ Cung, mặc dù lúc này tại tu tiên giới có uy danh cực thịnh, nhưng so với các môn phái khác trong Lục đại thánh địa thì nó lại có thời gian lập phái ngắn nhất, chỉ khoảng hơn hai nghìn năm.

Nghe nói, hơn hai nghìn năm trước đây, tu tiên giới nhất đại tông sư Mạc Hàn chân nhân cùng với đối thủ quyết đấu trên Tuyết Lĩnh, nhưng kết quả cuối cùng Mạc Hàn chân nhân không chỉ có thua thảm bại, mà lại còn bị đối thủ phong ấn tại chỗ sâu nhất của Tuyết Lĩnh, vĩnh viễn không được siêu sinh.

Nhưng không thể không nói, Mạc Hàn chân nhân than là nhất đại tông sư, hắn đích thật là kỳ tài ngút trời. Mạc Hàn vốn tu tập chính là Mộc Ất linh khí, nhưng lại bị phong ấn ở phía dưới của Tuyết Lĩnh, không chỉ có bản thân bị trọng thương, lại càng không cách nào hấp thu Mộc Ất linh khí trong thiên địa để cung cấp cho bản thân. Điều đó không chỉ có làm cho thương thế của hắn tăng thêm, mà ngay cả việc sinh tồn cũng không thể tiếp tục được nữa.

Nhưng trời không tuyệt đường người, ngay khi hắn sắp chết lại trong lúc vô ý mà lĩnh ngộ ra phương pháp hấp thu băng hàn chi khí của Tuyết Lĩnh để cho mình dùng. Nhờ vào việc hấp thu băng hàn chi khí, Mạc Hàn chân nhân không chỉ ngắn ngủi trong trăm năm thời gian phá phong ấn thoát ra, mà công lực lại còn đại tăng, đột phá tới Đại Thừa kì. Hơn nữa hắn còn sáng chế ra nhất bộ kì công vô tiền khoáng hậu "Băng Hàn Quyết".

https://thuviensach.vn

Sau đó, Mạc Hàn chân nhân rời núi đánh bại tên đã phong ấn mình vào núi, sau đó một lần nữa quay trở lại Tuyết Lĩnh, lấy "Băng Hàn Quyết" làm cơ sở thành lập Băng Linh Môn. Lúc đó thực lực cùng công pháp của Mạc Hàn chân nhân làm chấn kinh cả tu tiên giới, vô số tu tiên giá cùng bái nhập vào môn phái của hắn. Nhất thời, uy thế của Băng Linh Môn đại thịnh.

Chỉ là sau khi Mạc Hàn chân nhân truyền thụ công pháp cho đệ tử lại phát hiện ra thân nữ tử so với nam tử càng thích hợp hơn để tu luyện "Băng Linh Quyết". Vì vậy dần dần trong Băng Linh Môn số nữ tu tiên giả vô luận là thực lực hay số lượng đều vượt xa nam tu tiên giả.

Mà sau khi Mạc Hàn chân nhân đi về cõi tiên, Băng Linh Môn đã bị nữ tu tiên giả trong môn phái đổi tên thành Tố Nữ Cung, chính thức trở thành một trong Lục đại Thánh Địa.

Còn "Băng Hàn Quyết" của Mạc Hàn chân nhân sáng chế ra trải qua thời gian nghiệm chứng đích thực là một môn kì công, số tu sĩ dựa vào nó đột phá đến Kết Đan kì thậm chí là Đại Thừa kì cũng có vô số. Chỉ là khi tu luyện công pháp này lại tồn tại một khuyết điểm vô cùng rõ ràng. Tu luyện công pháp này mặc dù ban đầu công lực gia tăng cực nhanh, nhưng tâm tính của tu sĩ tu tập nó dần dần bất tri bất giác thay đổi, trở nên lạnh lùng vô cùng. Loại tình huống này càng về sau càng thể hiện ra rõ ràng.

Nhưng vô luận như thế nào, việc chỉ dựa vào "Băng Hàn Quyết" mà Tố Nữ Cung trở thành một trong Lục đại thánh địa của tu tiên giới thì điều huyền diệu của nó không thể nghi ngờ được.

Chứng kiến ba người đệ tử của Tố Nữ Cung đang hướng tới phương hướng của mình rất nhanh phi tới, Từ Thanh Phàm không khỏi sửng sốt trong lòng.

https://thuviensach.vn

Bởi vì trong ấn tượng của Từ Thanh Phàm, do tu luyện công pháp nên tính tình của đệ tử Tố Nữ Cung luôn luôn lãnh đạm, hơn nữa bản tính lại vô cùng ưa sạch sẽ.

Áo trắng tóc dài, vẻ mặt lạnh lùng dường như đã trở thành dấu hiệu đặc trưng của đệ tử Tố Nữ Cung rồi.

Nhưng lúc này trước mặt Từ Thanh Phàm, ba người đệ tử của Tố Nữ Cung này không chỉ quần áo nhăn nhúm, tóc tai bừa bộn, lại còn có vẻ chật vật tán loạn. Quan trọng hơn, vẻ mặt của họ mặc dù vẫn như trước mà lạnh lùng bên trong lại có một tia tức giận không hề ẩn dấu, tựa như hận không thể đem người nào đó đốt thành tro bụi. Cừu hận mãnh liệt như vậy không khỏi làm cho người ta cảm thấy phát lạnh trong lòng.

“Chuyện gì đã xảy ra? Có việc gì mà làm cho đệ tử Tố Nữ Cung vốn luôn luôn chú ý giữ hình tượng của mình lại trở lên thất thố như vậy? Hơn nữa sao các nàng lại chỉ có ba người? Hai người đệ tử khác đang ở nơi nào?”

“Chẳng lẽ đệ tử Tố Nữ Cung cũng giống như mình bị người ta tập kích?”

Từ Thanh Phàm âm thầm phỏng đoán. Từ hình tượng đến vẻ mặt của các nàng hiện giờ, đây có thể coi là giả thuyết lớn nhất.

“Nếu như đoàn người Tố Nữ Cung cũng giống như chính mình bị đám người tu sĩ không rõ tập kích, như vậy các môn phái khác có phải cũng như vậy không? So với lúc đầu đệ tử các phái cùng nhau đến Hoàn Đảo tham gia thí luyện, bây giờ liệu còn được bao nhiêu tu sĩ bình an vô sự?”

Trong lòng Từ Thanh Phàm không khỏi hiện lên một tia bất an, nhìn thân hình ba người đệ tử Tố Nữ Cung đang dần dần hiện ra rõ ràng mà cau mày nghĩ đến.

https://thuviensach.vn

Tốc độ của ba người nọ cực nhanh, từ lúc Từ Thanh Phàm tự hỏi đến bây giờ các nàng đã cách vị trí của bốn người Cửu Hoa Môn không xa rồi.

Trong một loạt những người tuổi trẻ của Cửu Hoa Môn, Lữ Thanh Thượng đối với trận pháp cùng phù chú chi đạo là tinh thông nhất. Cho dù là trong số những người trẻ tuổi khác của cả tu tiên giới cùng khá nổi tiếng về việc bố trí trận pháp huyền diệu. Vì để cho an toàn, hắn lại càng bố trí bảy đạo trận pháp nhằm che giấu khí tức xung quanh bốn người. Cho nên mặc dù công lực của ba người Tố Nữ Cung bất phàm, hơn nữa khoảng cách với đám người Cửu Hoa Môn cũng quá gần nhưng lại vẫn không hề cảm thấy gì, không chút nào dừng lại mà tiếp tục đi về phía trung ương của Hoàn Đảo.

Nhìn ba người bọn họ đang rất nhanh đi qua phía bên người mình, Từ Thanh Phàm do dự một chút nhưng sau cùng vẫn không chào hỏi một chút với các nàng. Mặc dù Từ Thanh Phàm cũng hết sức tò mò đối với hết thảy các tao ngộ mà bọn họ gặp phải, nhưng lúc này tình hình trên Hoàn Đảo vô cùng quỷ dị, cho nên nhiều một chuyện không bằng bớt ít đi một chuyện mới là tốt. Trọng yếu nhất chính là Từ Thanh Phàm vẫn cảm thấy được sự lạnh lùng cùng tâm trạng lúc này của đệ tử Tố Nữ Cung cũng rất khó để tương giao.

Nhưng sau khi ba nữ tử đang từ bên đám người Từ Thanh phi về phí sau thì trong nháy mắt dị biến nổi lên.

Chỉ thấy hỏa diễm xung quanh người Phượng Thanh Thiên ban đầu vẫn ba động ổn định, nhưng đúng lúc này lại đột nhiên bạo phát mạnh mẽ. Hỏa diễm trở nên rừng rực, bắn mạnh lên cao tới vài trường, ở giữa không trung mơ hồ biến thành hình dáng của một con Phượng Hoàng. Đồng thời, trong thiên địa nhiệt độ đại tăng, Hỏa linh khí xung quanh so với bình thường nhiều hơn gấp mấy chục lần.

https://thuviensach.vn

Sau khi hỏa diễm rừng rực biến thành bộ dáng của Phượng Hoàng xong, một tiếng phượng minh thanh thúy mơ hồ vang lên. Mặc dù đạo thanh âm này rất nhỏ, nhưng mọi người ở đây lại đều nghe thấy sờ sờ, cho dù là hai người Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng đang ngồi xuống phong bế ngũ thức thì thân thể cũng hơi chấn động một chút, mạnh mẽ mở hai mắt ra, kinh ngạc nhìn dị biến trên người Phượng Thanh Thiên.

Mặc dù trận pháp của Lữ Thanh thượng huyền diệu nhưng vô luận là tiếng phượng minh hay Hỏa linh khí ba động quá mãnh liệt cũng dễ dàng xuyên thấu qua mấy đạo trận pháp, truyền ra bên ngoài mà không thể ngăn cản được.

Cảm ứng được quanh người đột nhiên Hỏa linh khí ba động cùng tiếng phượng minh vang lên, ba người đệ tử Tố Nữ Cung không khỏi ngừng cước bộ, sau đó xoay người về phía vị trí của đám người Từ THanh Phàm xem xét. Đồng thời trên người các nàng đều chậm rãi toát ra vẻ lạnh lẽo thấu xương, thần thái nghiêm túc.

Chứng kiến màn này, Từ Thanh Phàm không khỏi cười khổ, biết tiến độ niết Phượng Thanh Thiên nhanh hơn so với trong tưởng tượng của mình, mà lúc này trên người hắn dị biến xảy ra, có lẽ lần niết này đã tới gần việc kết thúc.

Chỉ là rõ ràng thấy các nàng đi ngang qua mà Từ Thanh Phàm không dám lên tiếng bắt chuyện, cũng là do tâm tình lúc này đám người Tố Nữ Cung có phần bất hảo.

Cũng không biết sau khi dị biến kết thúc thì trên người Phượng Thanh Thiên sẽ phát sinh biến hóa thành cái dạng gì? Liệu trọng thương trước đó của hắn có khôi phục được hay không? Sau khi chính thức “Phượng Hoàng Niết” thì thực lực có tăng mạnh hay không?

https://thuviensach.vn

Nhìn hỏa diễm vừa mới bùng phát đột nhiên thu về quanh người Phượng Thanh Thiên, thậm chí còn bị hắn hấp thu vào cơ thể, Từ Thanh Phàm trong lòng tràn đầy sự chờ mong, dù sao loại dị biến này không phải ai cũng có cơ hội để nhìn thấy.

Đồng thời, trên bầu trời mấy vị trưởng lão của Khổ Tu Cốc cũng đang nhìn chăm chú vào dị biến trên người Phượng Thanh Thiên, tinh tế cảm thụ Hỏa linh khí biến hóa trên người hắn.

- Vị đạo hữu của phái nào sao lại ẩn giấu như vậy? Thỉnh hãy nhanh thể hiện thân phận, nếu không tỷ muội chúng ta sẽ xem là địch nhân mà ra tay xử lý.

Ngay lúc này, nữ tử cầm đầu trong ba người đệ tử Tố Nữ Cung đột nhiên mở miệng, ngữ khí thể hiện sự đề phòng cao độ.

Nghe được bạch y nữ tử nói, Từ Thanh phàm hướng về Lữ Thanh Thượng khẽ gật đầu, bảo hắn đem "Ẩn Thân Trận" triệt hồi. Sau đó thân ảnh của bốn người Từ Thanh Phàm đột nhiên xuất hiện trước mặt ba người Tố Nữ Cung.

Sau khi thân hình hiển lộ ra, Từ Thanh Phàm vừa định chắp tay hướng các nàng giải thích một chút vì sao mới vừa rồi mình ẩn tàng thân hình mà không cùng các nàng chào hỏi. Nhưng hắn lại phát hiện ba người nọ sau khi nhìn thấy bộ dáng của chính mình thì trong nháy mắt vẻ mặt liền thay đổi.

Sự lành lùng lúc trước trên mặt đột nhiên biến mất, mà nguyên bản oán hận được ẩn giấu đi lại hiện lên mạnh mẽ trong ánh mắt các nàng.

Tiếp theo trên người họ đột nhiên toát ra hàn khí mãnh liệt, hàn khí trong thiên địa đại thịnh, căn bản không muốn nghe Từ Thanh Phàm nói gì. Mười ngón tay liền kết lại, vô số băng thương cùng băng đao trong suốt rất

https://thuviensach.vn

nhanh biến ảo thành hình trước mặt ba người, rồi nhanh chóng phóng đến phía đám người Từ Thanh Phàm.

Những băng thương này mặc dù nhìn trong suốt long lanh hoàn mỹ không tì vết, nhưng Từ Thanh Phàm lại minh bạch được uy lực của chúng. Nếu tu sĩ có tu vi Linh Tịch kì dưới tình trạng không phòng bị mà dính phải chúng thì không chết cũng bị thương. Mà xem uy thế của lần công kích này, hiển nhiên ba người của Tố Nữ Cung đã dốc toàn lực ra tay, vô cùng tàn nhẫn, dĩ nhiên không cho đối thủ một tia hoàn thủ, tựa hồ như chỉ đem đám người Từ Thanh Phàm giết chết hết mới giải tỏa được mối hận trong lòng.

Chứng kiến biểu hiện này của họ, Từ Thanh Phàm không khỏi nhướng mày, trong mắt tràn đầy nghi hoặc, không biết vì sao các nàng lại làm như thế.

Mặc dù trong lòng nghi hoặc, nhưng đám người Từ Thanh Phàm cũng không phải ngồi chờ chết, chỉ thấy Lữ Thanh Thượng hai cánh tay dương lên, hơn mười đạo phù chú từ trong tay hắn bắn ra, bám vào phòng ngự trận pháp xung quanh bốn người. Nhất thời quanh mang của phòng ngự trận pháp đại thịnh, hiển nhiên sau khi hắn chứng kiến công kích của ba người đệ tử nọ liền vội vàng gia cố trận pháp.

Chỉ là những băng thương, băng đao này tất cả đều là do ba người Tố Nữ Cung ôm hận mà toàn lực ra tay nên uy lực cực lớn, tuy trận pháp của Lữ Thanh Thượng huyền diệt, nhưng muốn ngăn trở thế công của chúng vẫn là có chút vô lực. Vì thế chỉ thấy hai đạo phòng ngự kết giới lúc băng thương băng đao đánh tới trong nháy mắt ngũ sắc quang mang đại thịnh, nhưng chỉ cản trở được trong chốc lát liền bị công phá.

Sau khi phòng ngự trận pháp bị công phá, đám người Từ Thanh Phàm chợt cảm thấy âm hàn giá lạnh đập vào mặt, đất đai dưới chân không biết từ khi nào kết thành một tâng băng lạnh.

https://thuviensach.vn

Mặc dù chúng công phá được hai tầng phòng ngự của Lữ Thanh Thượng nhưng sau đó thé công của băng thương cũng bị ngăn cản ít nhiều, làm cho đám người Từ Thanh Phàm dễ dàng tránh được.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 41: Cừu Hận

Trong nháy mắt, phòng ngự trận pháp đã bị phá nát thành từng mảnh nhỏ, đám người Từ Thanh Phàm chỉ cảm thấy một trận hàn khí lạnh đến thấu xương đập thẳng vào mặt, cho dù có linh khí hộ thể cũng phải cố chịu đựng nỗi đau như ngàn châm đâm vào tận xương cốt. Trong khi đó phần đại địa ở phía dưới càng nhanh chóng kết xuất thành một tầng băng sương với một tốc độ đang tăng nhanh dần có thể thấy rõ bằng mắt thường.

Phượng Thanh Thiên tuy ở mặt sau đám người Từ Thanh Phàm nhưng đối mặt với đám hàn khí tiến công mạnh hơn cả vũ bão, ngọn hỏa diễm biến hóa mãnh liệt vốn đang vờn quanh người hắn cũng dần biến mất, phảng phất như là bị hàn khí nuốt trọn. Mà xung quanh người hắn, trong phạm vi trăm trượng là nơi duy nhất không bị băng sương xâm nhập vào.

Chứng kiến đám người Từ Thanh Phàm dễ dàng né tránh công kích của mình, bạch y nữ tử của Tố Nữ Cung khẽ cau mày, ánh mắt hướng về bọn họ càng thêm vẻ oán hận không ngừng dâng cao. Biết rõ nếu chỉ dựa vào loại đạo pháp biến hóa ra băng thương này rất khó thương tổn đến những người kia, vì vậy lập tức hướng đến hai người nữ tử bên cạnh quát khẽ:

-“Băng Tuyết Phong Bạo”.

Sau khi nói xong, bạch y nữ tử quay người lại, thấy đám người Từ Thanh Phàm đột nhiên tập kích thẳng vào mình, trên mặt liền hiện lên một tia kinh sợ. Nhưng trong nháy mắt nàng lấy lại bình tĩnh, quát lên một

https://thuviensach.vn

tiếng, đồng thời cùng với hai nữ tử bên cạnh thối lui về sau, nét mặt đã sớm trở lại vẻ lạnh lùng ban đầu. Nhắm mắt lại, điều động ngọc thủ, hàn khí trên người từ từ suy giảm, tựa hồ như lượng hàn khí được phóng ra lúc nãy hết thảy đều bị nàng hấp thu vào trong cơ thể mềm mại đó.

Sau khi nói xong, bạch y nữ tử cũng không thèm để ý tới đám người Từ Thanh Phàm đang khó hiểu do đột nhiên bị đột kích. Trong nháy mắt nàng lấy lại bình tĩnh, quát lên một tiếng, đồng thời cùng với hai nữ tử bên cạnh thối lui về sau, nét mặt đã sớm trở lại vẻ lạnh lùng ban đầu. Nhắm mắt lại, điều động ngọc thủ, hàn khí trên người từ từ suy giảm, tựa hồ như lượng hàn khí được phóng ra lúc nãy hết thảy đều bị nàng hấp thu vào trong cơ thể mềm mại đó.

Cảm nhận được uy áp cường đại của bạch y nữ tử ngày càng tăng, Từ Thanh Phàm biết nàng đang chuẩn bị một đạo pháp kinh người nào đó, muốn đem nhóm người mình một kích giết chết. Trong lòng càng nghĩ càng thêm nghi hoặc, không rõ đoàn người Tố Nữ Cung này đến cùng là có cừu hận gì với mình, sao lại ra tay tàn độc như vậy.

Mặt khác hai nữ tử bên cạnh sau khi nghe bạch y nữ tử nói cũng không sử dụng tiếp băng thương băng cầu tiến hành công kích nữa. Thay vào đó thủ chỉ bấm pháp quyết khác đi, nhất thời đám băng thương băng cầu tiêu tán, hóa thành một luồng hàn phong lăng liệt, bên trong mang theo vô số tuyết hoa hỗn loạn cuồng bạo, hướng đến người Từ Thanh Phàm tiến công cuồn cuộn.

Trong lúc nhất thời, nhóm người Từ Thanh Phàm còn tưởng rằng bản thân mình đang bị vây tại một vùng cực bắc lạnh giá vô cùng, trước mặt chỉ toàn là bão tuyết đầy trời.

Từ Thanh Phàm muốn lợi dụng ưu thế tốc độ cao của mình hòng đột phá tiến nhanh đến bên cạnh các nàng rồi nhất nhất chế trụ sau đó mới hỏi

https://thuviensach.vn

tiếp, nhưng không nghĩ được đối phương đã sớm nhận ra, lập tức biến chiêu khắc chế.

Từ Thanh Phàm muốn lợi dụng ưu thế tốc độ cao của mình hòng đột phá, tiến nhanh đến bên cạnh các nàng rồi nhất nhất chế trụ sau đó mới hỏi tiếp, nhưng không nghĩ được đối phương đã sớm nhận ra, lập tức biến chiêu khắc chế.

Hàn phong cuồng liệt, lực đạo của nó cực lớn, Từ Thanh Phàm ở dưới ngọn gió đó quả thực rất khó di chuyển, nửa bước cũng khó rời. Tốc độ vì vậy mà ảnh hưởng theo. Trong hàn phong, từng mảnh tuyết hoa hỗn loạn đều ẩn chứa sự nguy hiểm khôn lường, nếu không cẩn thận dù chỉ một chút thân thể sẽ bị vô số tuyết hoa xé rách thành từng miếng nhỏ, qua đó có thể thấy được đạo pháp gọi là “Băng Tuyết Phong Bạo” uy lực rất kinh khủng.

Trong thoáng thất thần, ba người Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng đã bị hai nữ tử đệ tử Tố Nữ Cung liên thủ thi triển đạo pháp cấp cao, gắt gao chế trụ.

Nếu như chỉ ứng phó mỗi “Băng Tuyết Phong Bạo “ không thì nhóm người Từ Thanh Phàm không quan tâm cho lắm, bởi bọn họ biết rõ loại đạo pháp này tuy có uy lực cùng phạm vi phát tán cực rộng, cao hơn một chút thì xem như hơi bị khó chơi. Nhưng khi thi triển quả thật tiêu hao một lượng linh khí rất khủng khiếp, khó mà kéo dài được lâu. Nhóm người mình chỉ cần kiên trì phòng ngự một đoạn ngắn thời gian là có thể đảo ngược tình thế, bất chiến tự nhiên thành.

Chỉ có điều bạch y nữ tử ở phía sau rất biết tranh thủ thời gian, đang chuẩn bị thi triển đạo pháp gần như hoàn thành.

Chỉ thấy ở phía dưới nàng, xuất hiện một cái băng sở sắp sửa hóa thành hình quái thú.

https://thuviensach.vn

Khi xong giai đoạn biến hóa, quái thú chuyển sang đứng chắn trước bạch y nữ tử. Thân hình đồ sộ cao gần mười trượng, dài tám trượng, đầu sư thân rắn, sừng ngưu và đuôi ngựa, cả người được bao phủ bởi một tầng bạch tuyết nhung mao, lộ ra ngoài vùng da trong suốt sáng long lanh. Ánh sang mặt trời chiếu rọi xuống phát ra quang mang bảy màu. Đây rõ ràng là bộ dáng của thượng cổ thần thú trong thần thoại, khống chế toàn bộ nhân gian băng tuyết--- Băng hàn thần thú "Hoài Xá".

Thấy Hoài Xá dần thành hình, sắc mặt nhóm người Từ Thanh Phàm đều trở nên đại biến, không khỏi nhớ đến tuyệt kỹ thành danh năm xưa của Mạc Hàn chân nhân --- "Băng Hàn Hàng Thế"!! Không thể nào tưởng tưởng được bạch y nữ tử dù tuổi nhỏ lại có thể thi triển ra thứ tuyệt kỹ này, bất quá chỉ có hai chữ "kỳ tài" có một không hai mà hình dung thôi.

Mà loại đạo pháp "Băng Hàn Hàng Thế" này mặc dù uy lực cực đại muôn phần, được xưng là một trong những đạo pháp có sức mạnh tàn phá bạo liệt nhất trong thiên địa, nhưng lại tồn tại một khuyết điểm trí mệnh đó là việc thi triển tốn thời gian quá dài. Nhưng đối với Từ Thanh Phàm mà nói, điều này có cũng như không, hai nữ tử Tố Nữ Cung đã dùng "Băng Tuyết Phong Bạo" khiến cho nhóm người bọn hắn không cách nào có thể làm bạch y nữ tử phân tâm, phá hỏng đạo pháp được.

Việc bạch y nữ tử thi triển loại đạo pháp sát thương to lớn đã chứng minh đầy đủ sát ý của các nàng muốn giết toàn bộ đoàn người Cửu Hoa Sơn này.

-Ba vị đạo hữu Tố Nữ Cung, không biết vì sao các người hạ sát thủ? Chẳng lẽ việc đệ tử các phái liên tục thất tung gần đây, đều là do các người làm sao?

Lữ Thanh Thượng đột nhiên nghĩ tới một khả năng, lạnh giọng hỏi.

https://thuviensach.vn

Âm thanh vừa vang lên xong, trên mặt ba đệ tử Tố Nữ Cung nọ liền hiện ra vẻ giận dữ. Một người đang thi triển "Băng Tuyết Phong Bạo" không nhịn nỗi , phẫn nộ quát:

-Tặc nhân Cửu Hoa Sơn, không phải muốn đánh lén phản công sao? Rõ ràng là do các ngươi tập kích chúng ta trước. Hôm nay cho dù các ngươi có xảo lưỡi đến đâu đi chăng nữa, ta cũng sẽ cùng hai vị sư tỷ báo thù!!

Đương lúc nói chuyện, nhóm người Từ Thanh Phàm đã cảm thấy cường lực của băng tuyết tăng thêm ba phần.

Sau khi thấy rõ đám đệ tự Tố Nữ Cung mới vừa gặp mặt đã thẳng tay hạ sát chiêu, Từ Thanh Phàm cùng Lữ Thanh Thượng có cảm giác như đệ tử các môn phái đột nhiên thất tung trên Hoàn Đảo đều là do các nàng một tay gây nên, nếu không ít nhiều cũng có vài điểm liên quan tới. Cho nên vào thời khắc này, Từ Thanh Phàm không tiếp tục chất vấn nữa, bởi hắn cho rằng những lời đó không hề thích hợp với giây phút sinh tử này.

Nhưng bây giờ, nhìn những nét phản ánh trên khuôn mặt những nữ tử xin đẹp, nhất là vẻ bi phẫn cuồng nộ khó lòng giả vờ được, mọi người chợt nhớ lại thái độ không khách khí khi lần đầu gặp các nàng, trong lòng không khỏi dấy lên nỗi nghi hoặc, chẳng lẽ bên trong có ẩn tình gì?

Nhìn thấy ánh mắt các nàng tràn ngập sát khí cùng vẻ thê lương, Từ Thanh Phàm biết hiện giờ không phải là thời cơ thỏa đáng để giải thích, nhất là khi Hoài Xá của bạch y nữ tử đã dần thành hình, giải thích chỉ tổ lãng phí thời gian mà thôi.

Linh khí trong cơ thể Kim Thanh Hàn cũng Lữ Thanh Thượng vẫn chưa khôi phục hoàn toàn, dị biến trên người Phượng Thanh Thiên còn chưa có dấu hiệu chấm dứt, tình trạng hôn mê vẫn cứ duy trì mãi. Một hồi suy nghĩ kết thúc, Từ Thanh Phàm bất giác cười khổ, phát hiện chỉ có thể trông cậy vào khả năng của bản thân, nhưng hắn không có vẻ tin tưởng có

https://thuviensach.vn

thể chống đỡ được tuyệt kĩ uy danh của Tố Nữ Cung "Băng Hàn Hàng Thế".

"Chỉ cần đem các nàng chế trụ trước rồi mới đối chất sau vậy." Từ Thanh Phàm âm thầm thở dài một hơi, tự nói với chính mình.

Nghĩ tới đây, hắn nhẹ giọng nói với hai người Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng:

-Lữ sư huynh, Kim sư đệ, hai người trước hết hãy hợp lực ngăn cản đòn băng tuyết phong bạo lại, ta sẽ tìm cách chế trụ ba người này.

Nghe hắn nói xong, Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng đều gật đầu đồng ý, lập tức gia tăng lực phòng thủ bao gồm cả diện tích phạm vi kiểm soát, bổ khuyết vào vị trí Từ Thanh Phàm, giúp hắn có thời gian thoát ra, giống với bạch y nữ tử đứng sau lưng hai nữ tử đồng môn, tiến hành bế mục liễm tức. Mười ngón tay như hoa lan mà liên tiếp biến hóa, bởi vì chỉ quyết biến hóa với tốc độ quá nhanh, nên ngoại nhân chỉ thấy từ mười ngón tay hắn bắn ra một luồng tàn ảnh.

Hai người Lữ Thanh Thượng cùng Lữ Thanh Thượng vẫn chưa khôi phục xong linh khí trong cơ thể, vì vậy khi đối mặt với hợp lực "Băng Tuyết Phong Bạo" từ hai nữ tử nọ đã không thể chống cự được lâu, hơn nữa bạch y nữ tử ở phía sau đang rất nhanh thi triển tuyệt kĩ "Băng Hàn Hàng Thế", cho nên thời gian dành cho Từ Thanh Phàm đích thực rất không được nhiều.

Rốt cuộc, bạch y nữ tử đã chuẩn bị xong đòn quyết định của mình. Trong nháy mắt, giây phút sinh tử đã đến, Từ Thanh Phàm trợn trừng hai mắt lên, một mảng ánh sáng chói lòa từ mắt hắn hiện ra, đồng thời hướng tay về mặt đất. Quát khẽ:

-Khởi!!

https://thuviensach.vn

Ngay khi âm thanh của hắn dần hạ xuống, tức thì bạch y nữ tử ở hướng đối diện đã kết thúc nhiệm vụ của mình, "Hoài Xá" liền xuất hiện bên người, nhưng ngay lúc Hoài Xá phát động công kích lên đám người Từ Thanh Phàm thì đột nhiên dừng lại. Dưới chân hai nữ tử đang thi triển "Băng Tuyết Phong Bạo" bất ngờ hiện ra hai cây "Hấp Huyết Độc Đằng", từ trong lòng đất nhanh chóng vươn lên cuốn lấy các nàng. Khi đó, đám gai nhỏ dài của chúng cũng đồng loạt quấn tới phía trên cổ các nàng, ngay tại giữa yết hầu.

Đúng là huyễn hóa sở trường của Từ Thanh Phàm "Hấp Huyết Độc Đằng".

Trước đây, Từ Thanh Phàm đều dùng mười ngòn tay của mình thông qua Khô Vinh nhị khí hóa thành các loại mầm mống kì hoa dị thảo, sau này mới kết thành hoa thảo tiến hành công kích. Nhưng ba năm tại vùng Nam Hoang, khi chiến đấu với đám thủ hạ của Na Hưu gồm mười hai ma tướng đã bất ngờ khám phá ra cơ thể mình có thể mượn đại địa đem Khô Vinh nhị khí chuyển vận đến phía dưới chân địch nhân hóa thành muôn loại hoa thảo trực tiếp công kích. Quả nhiên lần thử nghiệm tại Nam Hoang rất thành công, trong mười hai ma tướng có hơn phân nửa chết dưới tay Từ Thanh Phàm bởi kỳ chiêu này.

Trải qua ba năm nay, với sự thăm dò cùng luyện tập liên tục, loại kỹ xảo mới đã được hoàn thiện rõ.

Nhưng từ những đợt thí nghiệm, hắn đã phát hiện đòn tấn công mãnh mẽ này chứa đựng rất nhiều khuyết điểm, không nói đến thời gian chuẩn bị và lượng linh khi tiêu hao rất cao so với những loại biến hóa thông thường, phạm vị công kích cũng bị ảnh hưởng theo, lực đạo khống chế khó nắm giữ, nhất thời không cẩn thận sẽ dẫn đến thất bại, đôi khi bị phản phệ.

Trọng yếu nhất là nó rất mẫn cảm với sự biến hóa linh khí quanh người thi triển, dễ bị đối thủ phát hiện, rồi bị đánh lén, rất nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

May thay, hai nữ tử nọ đã bị cừu hận làm mờ mắt, một lòng nhất nhất muốn cho nhóm người Từ Thanh Phàm chết không có chỗ chôn, nhất thời quên mất những biến hóa linh khí xung quanh, bị Từ Thanh Phàm thừa dịp phân tâm ngay tức khắc phản kích.

-Ngươi muốn như thế nào đây?

Bạch y nữ tử chứng kiến hai sư muội mình bị Từ Thanh Phàm khống chế, mặc dù "Hoài Xá" đã thành hình nhưng vẫn sợ ném chuột vỡ đồ, căn bản không dám chủ động công kích, chỉ biết giương mắt nhìn trằm trằm vào hắn nghiến răng nghiến lợi hỏi.

Thấy kế hoạch mình đã thành công, Từ Thanh Phàm nhẹ nhõm thở dài một cái, chậm rãi đi đến bên người hai nữ tù binh, rồi quay về hướng bạch y nữ tử hỏi:

-Xin hỏi sư muội xưng hô như thế nào?

-Cung Thanh Nhã.

Bạch y nữ tử lạnh lùng nói ra.

Nghe vậy, Từ Thanh Phàm mỉm cười một chút rồi nói:

-Cung sư muội, ta nghĩ là giữa chúng ta nhất định đã có hiểu lầm nào đó xảy ra. Khi nãy vừa nghe quý sư muội nói là chúng ta từng tập kích các muội, xin hỏi đó là lúc nào?

-Hừ, dám làm mà không dám nhận sao? Chẳng qua là các ngươi cố kị đạo pháp của ta đã hình thành, nên muốn phân tán chú ý rồi nhân cơ hội đánh lén lần nữa phải không?

Cung Thanh Nhã vẫn giữ vẻ mặt lạnh lùng, cáu giọng hỏi, hiển nhiên là không lưu tâm đến những lời Từ Thanh Phàm nói.

https://thuviensach.vn

-Cung sư tỷ, không cần để ý đến bọn muội, nếu như bị họ uy hiếp chúng ta toàn bộ sẽ không có kết cuộc tốt đâu. Tỷ mau ra tay, đem Băng Hàn Hàng Thế giết hết bọn chúng, báo thù cho bọn muội đi!!

Một nữ tử bị Từ Thanh Phàm khống chế đột ngột kêu lớn lên, dáng vẻ không hề quan tâm đến đám gai nhọn trên cổ mình.

-Đúng vậy, Cung sư tỷ, không nên lo lắng cho chúng muội, chỉ cần nhớ vì hai sư muội này báo thù là đủ rồi, tỷ mau giết hết bọn chúng đi.

Nữ tử còn lại cũng đồng thanh hét lớn lên.

Từ Thanh Phàm khẽ thở dài, nghe mấy lời hai nữ tử này nói, tình hình cuộc nói chuyện giữa mình với Cung Thanh Nhã liền trở nên xấu đi, vì vậy chợt động vài cái, muốn đem hai nữ tử nọ làm hôn mê một lúc, hết thảy đem mọi việc giải thích rõ ràng rồi mới thả các nàng ra.

Ngay khi Từ Thanh Phàm khẽ động tới hai người nữ tử nọ, một tiếng kinh sợ từ một lão phụ nhân chợt vang bên tai .

-Tiểu tử ngươi dám!!

Trong thanh âm ẩn chứa một linh khí cực kì cường đại, Từ Thanh Phàm chỉ có cảm giác như tiếng sấm sét vang dội bên tai, trong nháy mắt gây chấn động đến lục phủ ngũ tạng, đau đớn vô cùng, cơ hồ ngay cả một ngón tay hắn cũng không còn chút lực đạo nào để nâng lên nữa.

Đồng thời, gần trăm tu tiên giả Kết Đan Kì đằng vây bay thẳng đến, tức khắc đã đến cạnh nhóm người Từ Thanh Phàm.

Chưởng môn cùng trưởng lão các phái xuất phát từ Chiêm Bàn, rốt cuộc đã tới.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 42: Chất Vấn (1)

Ngay khi ngón tay Từ Thanh Phàm điểm xuống, đột nhiên vang lên thanh âm kinh nộ của một lão phụ nhân.

- Tiểu tử ngươi dám!!

Đạo thanh âm này ẩn chứa linh khí cực kỳ cường đại, đối với những người xung quanh thì hết sức êm ái, vậy mà đối với Từ Thanh Phàm lại giống như một đạo thiên lôi đánh vào phiến đất bằng, làm chấn thương tâm tạng, khiến cho Từ Thanh Phàm vô luận thế nào cũng không thể tiếp tục điểm ngón tay xuống.

Chỉ dựa vào một tiếng quát nhẹ, uy lực lại có thể cường đại đến như vậy, rốt cuộc là của người nào?

Cố nén huyết khí đang dâng trào từ lồng ngực, Từ Thanh Phàm kinh hãi quay đầu hướng về phía thanh âm truyền đến, liền phát hiện một nhóm tu tiên giả đang ngự trên vân tường bay tới rất nhanh, xung quanh tiên hà lóe sáng, nhìn thì thong thả, nhưng trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt mọi người.

Đám người Kim Thanh Hàn, Lữ Thanh Thượng, Cung Thanh Nhã cũng đồng thời nhìn về hướng phát ra âm thanh, nhãn thần tràn đầy kinh ngạc. Nhưng điều khác biệt là Lữ Thanh Thượng và Kim Thanh Hàn chỉ biểu hiện kinh ngạc còn Cung Thanh Nhã và ba đệ tử của Tố Nữ Cung ngoài biểu hiện kinh ngạc còn mang theo bảy phần vui mừng.

https://thuviensach.vn

Đám người tu tiên đã nhanh chóng xuất hiện trước mắt từ đám người Từ Thanh Phàm.

Các tu tiên giả trước mặt đám người Từ Thanh Phàm, khí chất bất đồng nhưng ai ai cũng thể hiện phong phạm của cao thủ đứng đầu một phương, linh khí toàn thân ẩn ẩn động động, tạo cảm giác uy áp mãnh liệt, hiển nhiên chí ít cũng đạt tu vi Kết Đan kỳ.

Những tu tiên giả này đều là chưởng môn các phải vừa từ Chiêm Bàn bay tới.

Mà lão phụ nhân đang tức giận nhìn Từ Thanh Phàm chính là Cung chủ của Tố Nữ Cung – Lê Thiên Anh. Âm thanh vừa nãy hiển nhiên là tiếng quát của bà.

Đứng phía sau Cung chủ Tố Nữ Cung là Hư Hoàn đại sư-Phương trượng của Thiện Vân Tự, Thanh Linh Tử - Chưởng môn của Thanh Hư Môn, Huyền Giản tôn giả của Khổ Tu Cốc, Ngũ Hành Tông tông chủ Tằng Liên Tiên, môn chủ Cửu Tắc đạo nhân của Lục Hợp Môn, Đại điện chủ Bát Hoang Điện- Man Thiên, cùng với các tu tiên giả nổi danh trong giới tu tiên.

Các vị cao thủ này thường ngày hết sức lạnh nhạt, nhưng lúc này đây thần tình lại hết sức ngưng trọng. Thậm chí có nhiều chưởng môn và trưởng lão các phái lại xuất hiện nhãn thần bi thống.

Chưởng môn Cửu Hoa Môn-Trương Hoa Lăng và Thái thượng hộ pháp Chu Hoa Hải cũng ở trong đám người đó, đều đang chau mày nhìn Lê Thiên Anh và Từ Thanh Phàm.

Đứng phía sau chưởng môn các phái là các vị hộ pháp trưởng lão cùng với Hoa Tiên, Tức Quân tăng nhân, Đặng Thiên Nhai và đệ tử của năm phái. Hiển nhiên là chưởng môn và trưởng lão các phái trước khi đến nơi này đã tìm thấy các đệ tử khác của năm phái.

https://thuviensach.vn

Chưởng môn và hộ pháp trưởng lão của các phái hiển nhiên cũng đã nắm được tin tức về dị biến trên Hoàn đảo, biết được đệ tử các phái hoặc chết, hoặc mất tích. Chẳng trách thần sắc bọn họ lại nghiêm trọng như vậy.

Nhìn thấy biểu tình của trưởng lão và đệ tử các phái, Từ Thanh Phàm thầm cười khổ, biết rằng cứ như vậy thì mình càng khó giải thích.

Từ Thanh Phàm vừa muốn nói vài lời thì đột nhiên cảm giác ngũ tạng đau nhức, một cỗ tiên huyết trào lên tận yết hầu. Thanh Phàm biết rõ đây là do chịu ảnh hưởng của tiếng quát khi nãy làm cho bản thân bị nội thương không nhẹ. Thật không ngờ Lê Thiên Anh, bề ngoài bình thường nhưng thực lực không ngờ lại cao thâm vô cùng, chỉ một tiếng quát thôi mà đã có uy lực như vậy.

Chỉ là Từ Thanh Phàm không muốn làm mất mặt Cửu Hoa Môn trước mặt chưởng môn các phái, nên gồng mình đem bụm máu vừa ứa lên nuốt vào bụng.

Điều tức nội khí một lúc, Từ Thanh Phàm thu hồi “Hấp Huyết Độc Đằng” đang trói buộc hai đệ tử của Tố Nữ Cung. Sau đó khom người cúi chào các vị trưởng lão trước mặt:

-Vãn bối Cửu Hoa Môn Thanh Phàm ra mắt các vị sư trưởng.

Sau khi được Từ Thanh Phàm đề tỉnh, Lữ Thanh Thượng và Kim Thanh Hàn ở phía sau cũng nhanh chóng khom người hành lễ đối với các vị chưởng môn các phái.

Dưới biểu tình kinh ngạc của các vị chưởng môn, trưởng lão, Cung Thanh Nhã cũng tiêu trừ đi “Băng Hàn Hàng Thế”, mang theo hai vị sư muội tới hành lễ với các vị sư trưởng, chỉ là khi nhìn đến Lê Thiên Anh thì nhãn thần đầy đau đớn.

https://thuviensach.vn

Chỉ có Phượng Thanh Thiên vẫn như cũ không hề có phản ứng. Khi hàn khí thối lui, địa hỏa diễm trên thân cũng khôi phục lại như bình thường, hiển nhiên là dị biến phát sinh trên người hắn đã khôi phục dần nhưng cũng chưa chấm dứt hẳn.

Các vị chưởng môn, trưởng lão của các phái đều nghi hoặc nhìn Phượng Thanh Thiên, hiển nhiên trong lúc nhất thời không hiểu dị biến trên người hắn rốt cuộc là như thế nào. Không ít người sử dụng thần thức để dò xét, nhưng vẫn không thu được kết quả gì. Nhìn Từ Thanh Phàm- người vừa "hành hung" đệ tử của mình vẫn vô sự, Lê Thiên Anh nhãn thần càng lạnh lùng, đột nhiên hừ lạnh một tiếng, tay phải hơi vung lên, một đạo hàn khí cuồng liệt hướng Từ Thanh Phàm đánh tới.

Đạo hàn khí này khí thế phô thiên cái địa, làm cho người ta cảm giác muốn tránh né cũng không tránh được, mà nhiệt độ xung quanh do ảnh hưởng của hàn chưởng đã giảm xuống nhanh chóng. Các đệ tử có công lực thấp có cảm giác như bị vây khốn trong thế giới băng tuyết.

Nhìn luồng hàn khí đang đánh về phía mình, Từ Thanh Phàm muốn dựa vào tốc độ để né tránh, nhưng lồng ngực lại đau nhói, hiển nhiên là do linh khí vận chuyển đã làm nội thương tái phát. Mắt nhìn thấy hàn khí đang công tới, đột nhiên nghe thanh âm của Trương Hoa Lăng vang lên:

- Thỉnh Lê Đạo Hữu hạ thủ lưu tình.

Vừa nói, Môn chủ Trương Lăng Hoa vừa vung nhẹ hữu thủ, xuất ra một chưởng. Chưởng này không có uy thế hùng hậu như một chưởng của Lê Thiên Anh Cung chủ, mà ngược lại vô thanh vô thức. Nhưng lại khiến cho hàn khí đã tiến sát tới Từ Thanh Phàm đột nhiên biến mất vô tung. Khiến Từ Thanh Phàm đã chuẩn bị đón đỡ một chưởng này cũng nhất thời nghi hoặc, không thể tin tưởng vào mắt mình.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Trương Lăng Hoa có thể dễ dàng hóa giải thế công của mình, Lê Thiên Anh nhìn về phía Trương Lăng Hoa, trong ánh mắt có vài phần kiêng kỵ, không nghĩ rằng Trương Hoa Lăng vốn ít nổi bật lại có công lực thủ đoạn mạnh đến như vậy. Mới vừa rồi nàng không thể nhận thấy được Trương Hoa Lăng làm thế nào để hóa giải hoàn toàn thế công của mình.

Mặc dù có vài phần kiêng kỵ, nhưng Lê Thiên Anh vẫn hướng về Trương Hoa Lăng môn chủ phẫn nộ quát:

- Trương Hoa Lăng, đệ tử của ngươi đả thương đệ tử của ta, ta muốn giáo huấn một chút cũng không thể ư?

Trương Hoa Lăng Môn chủ nhìn khuôn mặt tràn đầy phẫn nộ của Lê Thiên Anh Cung chủ, trong mắt chợt hiện lên một tia dị sắc, nhưng ngữ khí vẫn bình ổn như trước, thản nhiên nói:

- Lê đạo hữu yên tâm, chớ vội nóng nảy, tranh đấu của đám đệ tử chúng ta bất tất tham dự. Hơn nữa, giữa bọn họ ai đúng ai sai còn chưa biết rõ đã tùy tiện trừng phạt thì có chút không thỏa đáng.

Nghe vậy, Lê Thiên Anh trong lòng càng thêm phẫn nộ, trừng mắt nhìn Trương Hoa Lăng nói:

- Ý của ngươi là do đệ tử ta làm sai?

Chứng kiến bộ dạng như vậy của Lê Thiên Anh, không chỉ Trương Hoa Lăng mà đến cả Chưởng môn và trưởng lão của các phái, thậm chí cả các đệ tử đi cùng đều nghi hoặc nhìn về phía nàng.

Trong đó, những người có tu vi cao nhất đều nhìn về phía Lê Thiên Anh cung chủ, có người mang theo thần sắc lo lắng, có người lại có chút hả hê. Tựa hồ như đã nghĩ tới nguyên nhân.

https://thuviensach.vn

Phải biết rằng, “Băng Hàn Quyết” của Tố Nữ Cung chú trọng tu luyện tâm tính, để tâm tĩnh như nước, tu vi càng cao thì tâm tính càng thanh đạm, lạnh lùng. Vì vậy với tu vi đạo hạnh của Lê Thiên Anh như thế thật sự không thể dễ dàng bị kích động như vậy.

Kỳ thật, lúc ở Chiêm Bàn mọi người cũng đã phát hiện ra điểm dị thường này, nhưng lúc này đây, biểu hiện của Lê Thiên Anh lại càng rõ ràng.

Trương Hoa Lăng mỉm cười nói:

- Tại hạ không có ý như vậy, chỉ là đến cùng ai đúng ai sai cũng nên hỏi cho thật rõ ràng đã.

Nghe vậy, Lê Thiên Anh chỉ hừ lạnh một tiếng, ngẩng đầu lên hỏi:

- Các đạo hữu của Khổ Tu Cốc còn muốn xem náo nhiệt đến bao giờ mới bằng lòng xuống đây nói rõ mọi việc?

Nghe Lê Thiên Anh nói như vậy, Từ Thanh Phàm và đệ tử các phái đều có chút sửng sốt ngước nhìn về phía bầu trời, không nghĩ tới còn có tu sĩ của Khổ Tu Cốc ẩn tàng phía trên cao.

Trên thiên không, các tu sĩ Khổ Tu Cốc vốn vẫn theo dõi đám người Từ Thanh Phàm đều nhìn nhau cười khổ, biết rằng đều là do vừa rồi bản thân không ngăn cản bọn người Từ Thanh Phàm đánh bại đệ tử Tố Nữ Cung , khiến cho Lê Thiên Anh ghi hận trong lòng.

Kỳ thật, dựa vào tu vi của các tu sĩ của Khổ Tu Cốc thì việc ngăn cản bọn người Từ Thanh Phàm ra tay là hết sức đơn giản, nhưng vừa rồi không có ra tay ngăn cản mà tận lực ẩn tàng bản thân là do hai nguyên nhân. Thứ nhất là bọn họ hoàn toàn nắm chắc tình huống, khi xuất hiện tình huống có thể gây thương vong sẽ ra tay cứu nguy. Ngoài ra, nguyên nhân thứ hai là

https://thuviensach.vn

muốn quan sát xem đám người Từ Thanh Phàm có phải là nguyên hung của dị biến trên Hoàn Đảo hay không.

- Khiến các vị đạo hữu chê cười rồi.

Sau khi nghe chất vấn của Lê Thiên Anh, một vị Khổ Tu Cốc tu sĩ mang theo các tu sĩ khác xuất hiện trước đám đông, hơi cúi người hành lễ, âm thanh ôn hòa nói.

Mọi người có mặt tại hiện trường cũng khom người hoàn lễ đối với các vị tu sĩ. Chỉ là ngoài chưởng môn của bát đại môn phái thì chưởng môn và hộ pháp trưởng lão của các phái lại có vẻ miễn cưỡng hoàn lễ, nhãn thần tràn đầy bất mãn.

Sau khi hành lễ, một số chưởng môn và trưởng lão các phái gấp gáp hỏi:

- Các vụ Khổ Tu Cốc đạo hữu, không biết các đệ tử của bổn phái hiện đang ở nơi nào? Nghe đệ tử của Lục đại thánh địa, Lục Hợp Môn và Bát Hoang Điện nói thì bọn họ đều có người bị mất tích, hơn nữa còn xuất hiện tử vong, những chuyện này là thế nào?

Nghe chất vấn của chưởng môn và hộ pháp các phái, sắc mặt của các vị tu sĩ lộ vẻ xấu hổ, đang định giải thích thì Lê Thiên Anh đã khẽ quát:

- Sự việc lần này phải giải quyết từng bước một. Trước mắt phải giải quyết triệt để vụ việc giữa đệ tử bổn cung và Cửu Hoa Môn, sau đó mới bàn đến chuyện đệ tử các người mất tích.

Ngữ khí chém đinh chặt sắt, cản bản không thể thương lượng.

Lê Thiên Anh không giảng đến đạo lý, ngoại trừ Bát đại môn phái, tu tiên giả của các phái đều lộ vẻ bất mãn. Nhưng do kiêng kị uy danh của Lục đại thánh địa, đại bộ phận cũng không nói gì nữa. Có vài người tính

https://thuviensach.vn

tình nóng nảy vừa muốn tranh cãi, thì thấy một số các tu tiên giả có tu vi cao tuyệt liếc mắt nhìn về phía mình đầy ngụ ý, nên cũng không có nói gì nữa.

Sau khi ngăn cản tu tiên giả các phái chất vấn đám tu si của Khổ Tu Cốc, Lê Thiên Anh đã vội hỏi:

- Huyền Thiên đạo hữu, các ngươi đều nhất mực ở một bên âm thầm thủ hộ, có thể nói cho ta biết nguyên nhân tại sao lại xảy ra đánh nhau?

- Các vị đạo hữu, vừa rồi ta đã hướng Huyền Tiên đạo hữu phát ra triệu hồi phù, chắc không lâu sau họ sẽ tới đây, sự việc lần này xảy ra đối với đệ tử các phái khó mà nói cho rõ ràng. Huyền Tiên đạo hữu đối với sự việc này càng hiểu rõ hơn, vì vậy mời mọi người đợi Huyền Tiên đến rồi sẽ giải thích cho rõ ràng.

Huyền Hiên tu sĩ hướng về chưởng môn và hộ phá các phái mà giải thích. Sau đó xoay người hướng về Lê Thiên Anh nói:

- Mới vừa rồi phát sinh tranh đấu là do ba vị nữ đạo hữu của Tố Nữ Cung hướng về Cửu Hoa Môn ba vị đạo hữu phát ra công kích trước, vì vậy Cửu Hoa Môn tam vị đạo hữu dưới tình huống chịu tập kích cũng tiến hành phòng ngự và đánh trả. Trong đó, Từ Thanh Phàm đạo hữu đạo pháp huyền bí, đã khống chế được hai vị nữ đạo hữu, sau đó thì các vị đã tới rồi.

- Cái gì?

Nghe Huyền Hiên trả lời, Lê Thiên Anh lấy làm kinh ngạc vì trong ấn tượng của bà đám người Cung Thanh Nhã tuyết đối không phải là người có thể chủ động gây chuyện thị phi. Chỉ là đám tu sĩ của Khổ Tu Cốc từ trước tới nay tuyệt không nói dối. Do vậy khi quay đầu nhìn về phía ba người Cung Thanh Nhã, nhãn thần bất thiện.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy ánh mắt bất thiện của sư phụ, Cung Thanh Nhã vội vàng giải thích:

- Đám tặc nhân Cửu Hoa Môn đã giết chết Trần sư muộn và Lý sư muội, lại còn muốn phục kích bọn đệ tử. Đệ tử vì muốn báo thù cho hai vị sư muội nên mới ra tay.

Nghe Cung Thanh Nhã nói, mọi người đều bị chấn động, phải biết là cuộc tỉ thí có truyền thống cả vạn năm này rất ít khi xảy ra tình huống có đệ tử bị tử vong.

Cả người Lê Thiên Anh khẽ run lên, không tin được hỏi:

- Tình nhi và Thiên nhi đã chết?

Một thiếu nữ bên cạnh Cung Thanh Nhã phẫn hận gật đầu, chỉ vào đám người Từ Thanh Phàm nói:

- Chính là do đám người Cửu Hoa Môn này hạ thủ. Bọn chúng muốn đoạt lấy Thất Sắc Lộc, Cung sư tỷ không đồng ý, sau đó liền phát sinh tranh đoạt, sau đó thì bọn chúng đã giết chết Trần sư muội và Lý sư muộn, mà bọn con cũng đã giết chết một tên và đánh trọng thương một tên khác.

Lữ Thanh Thượng khi nghe đệ tử Tố Nữ Cung nói thì không nhịn được phẫn nộ quát:

- Ngươi đừng ngậm máu phun người, chúng ta khi nào từng giết chết sư muội ngươi?

Kim Thanh Hàn lại lạnh lùng nói:

- Muốn đánh tiếp sao?

Lúc này, Từ Thanh Phàm lại cau mày nói:

https://thuviensach.vn

- Các vị Tố Nữ Cung sư muội, ta nghĩ giữa chúng ta nhất định đã phát sinh hiểu làm, ta có thể cam đoan sau khi tới Hoàn Đảo chúng ta chỉ gặp nhau một lần tại Truyền tống trận, nếu ngươi khăng khăng nói vậy thì hãy đem ra bằng chứng.

Lê Thiên Anh tựa hồ hết sức tín nhiệm đệ tử của mình, thù hận nhìn đám người Từ Thanh Phàm, cười lạnh nói:

- Chứng cớ? Các ngươi không biết răng các vị tu sĩ của Khổ Tu cốc luôn âm thầm theo dõi các ngươi sao? Nhất cử nhất động của các ngươi, bọn họ đều nắm rõ.

Nghe Lê Thiên Anh nói, các đệ tử tham gia Tân nhân tỷ thí đều thất kinh, không nghĩ tới mấy ngày qua hành tung của bản thân đều ở dưới sự giám sát của các tu sĩ Khổ Tu Cốc, mà chính mình lại không hay biết. Điều này khiến cho đám đệ tử vân luôn kiêu ngạo này không khỏi cảm thấy xấu hổ.

Điều này lại càng làm cho đệ tử các phái càng thêm khẩn trương. Mà đám người Từ Thanh Phàm, Hoa tiên, Tức Quân tăng nhân, Đặng Thiên Nhai lại càng suy nghĩ sâu hơn, nếu như đệ tử các phái đã có Khổ Tu Cốc tu sĩ thủ hộ thì tại sao nhiều đệ tử của các phái lại bị mất tích hoặc bị giết chết? Xem ra tình huống trên Hoàn Đảo hết sức phức tạp, tuyệt không đơn giản như mình vẫn nghĩ.

Lê Thiên Anh căn bản không để ý đến suy nghĩ của đám đệ tử các phái, quay đầu hướng về phía các tu sĩ Khổ Tu Cốc vừa xuất hiện hỏi:

- Xin hỏi các vị Khổ Tu Cốc đạo hữu, hai đồ nhi của ta là do tên đệ tử nào của Cửu Hoa Môn hạ sát?

Nghe câu hỏi của Lê Thiên Anh, chúng tu sĩ đều lộ ra vẻ xấu hổ cùng lo lắng, trong nhất thời không có một tu sĩ nào hồi đáp.

https://thuviensach.vn

Một lúc lâu sau, Huyền Hiên mới cúi người hành lễ với Lê Thiên Anh nói:

- Lê đạo hữu thứ lỗi, ta thật sự không biết!

- Cái gì? Các ngươi không biết? Các ngươi không phải chuyên âm thầm thủ hộ đệ tử các phái sao? Là vị tu sĩ nào đã âm thầm thủ hộ đệ tử Tố Nữ Cung và Cửu Hoa Môn? Hai người bọn họ không có mắt sao?

Lê Thiên Anh sau khi nghe câu trả lời của Huyền Hiên liền cau mày chất vấn.

Lời nói ra đã không còn chút khách khí. Thậm chí đã đả kích đến toàn bộ tu sĩ Khổ Tu Cốc. Đến các tu sĩ của Khổ Tu Cốc trước nay luôn thanh tịnh vô vi, nhưng sau khi nghe chất vấn của Lê Thiên Anh cũng không khỏi lộ vẻ xấu hổ, vừa muốn cất lời thì lại bị Huyền Giản dùng ánh mắt ngăn cản.

Mà Huyền Hiên, tâm tính lại rất tốt, sau khi nghe Lê Thiên Anh nói vậy vẫn không hề kích động, mà chậm rãi nói:

- Tu sĩ thủ hộ Cửu Hoa Môn và Tố Nữ Cung không phải là ta. Nếu là do ta thủ hộ thì tuyệt đối không cho phép đệ tử các phái xuất hiện thương vong.

- Vậy là ai phụ trách thủ hộ Tố Nữ Cung cùng Cửu Hoa Môn?

Lê Thiên Anh lại hỏi.

- Là Huyền Tu đạo hữu và Huyền Khổ đạo hữu

Huyền Hiên trả lời.

Huyền Hiên và các tu sĩ khác của Khổ Tu Cốc nghe Lê Thiên Anh chất vấn, trên mặt không khỏi lộ ra nét lo lắng, trầm mặc một lúc rồi nói:

https://thuviensach.vn

- Đêm qua, ra đã dùng triệu hồi phù để triệu hồi bọn họ nhưng lại không hề có hồi đáp. Từ đêm qua, Huyền Tiên đạo hữu đã tìm kiếm khắp Hoàn đảo nhưng lại không thấy tung tích, như là đã bị mất tích rồi.

- Cái gì?

Sau khi nghe câu trả lời của Huyền Hiên, tất cả mọi người đều đồng thanh hỏi ngược lại, thanh âm đều lộ vẻ không thể tin được.

Phải biết rằng việc mấy chục đệ tử Linh Tịch kỳ bị mất tích hoặc tử vong và việc hai tu sĩ tu vi Kết Đan kỳ bị mất tích hoàn toàn là hai khái niệm khác hẳn nhau. Cả tu tiên giới, Linh Tịch kỳ có bao nhiêu người? Mà tu sĩ Kết Đan kỳ có được mấy người?

Muốn đột phá từ Linh Tịch kỳ đến Hư Đan kỳ đã là hết sức khó khăn, thường thường khoảng hai mươi tu tiên giả Linh Tịch kỳ mới có một người đột phá lên Hư Đan kỳ, càng không nói đến sự khó khăn khi muốn đột phá lên Kết Đan kỳ và Kim Đan kỳ.

Khi mà tu tiên giả đạt đến Đại Thừa kỳ đều ẩn thế tu luyện, tìm kiếm câu trả lời cho chấp niệm trường sinh, thì tu tiên giả đạt đến Kết Đan kỳ chính là biểu tượng vô địch. Bọn họ có linh khí vô cùng vô tận, còn có các đạo pháp đặc biệt của bản thân, dối diện với địch nhân, dù cho không đánh lại thì cũng có thể thoát thân. Ít nhất cũng phải có ba người có cùng tu vi vây công thì mới có cơ hội giết chết bọn họ.

Càng huống chi Huyền Tu rất nổi danh tại tu tiên giới, hơn trăm năm trước đã đạt đến cảnh giới Kim Đan kỳ, muốn khiến cho hắn vô thanh vô tức mà mất tích thực sự là hết sức khó khăn.

Chẳng lẽ là do tu tiên giả cấp bậc Đại Thừa kỳ ra tay?

Mặc dù đã dự đoán tình huống trên Hoàn Đảo hết sức quỷ dị, nhưng chưởng môn các phái đều không ngờ lại nghiêm trọng đến mức này. Đến cả

https://thuviensach.vn

tu tiên giả Kết Đan kỳ cũng biến mất, thậm chí trong đó có cả một vị tu vi Kim Đan kỳ.

Đám người Huyền Giản ngoài vẻ kinh ngạc thì còn biểu lộ thần sắc lo lắng. Họ đã khổ tu cùng Huyền Tu, Huyền Khổ đã mấy trăm năm nay, chỉ cần nghĩ đến việc bọn họ xảy ra việc không may thì trong lòng khó mà giữ được bình tĩnh. Bọn họ đều lo lắng hướng về Huyền Hiên hỏi:

- Huyền Tu và Huyền Khổ đều bị mất tích? Trước đó mọi người có phát hiện ra điểm gì dị thường không? Vậy phía Huyền Tiên đạo hữu có tin tức gì không?

Nghe Huyền Giản tu sĩ lo lắng hỏi, đám người Huyền Hiên lại chỉ có thể lắc đầu buồn bã.

Mà lúc này, chưởng môn và trưởng lão các môn phái khác đều vẫn đang khiếp sợ, nhất thời quên mất việc truy hỏi, mà những người suy nghĩ sâu sắc đã nhận định được rằng tu tiên giới với hơn hai ngàn tám trăm năm lịch sử đang đứng trước biến cố to lớn, do đó đều đang lo lắng suy nghĩ cho môn phái mình.

Chưởng môn Cửu Hoa Môn – Trương Hoa Lăng lại tựa hồ như nghĩ tới điều gì, sắc mặt trở nên ngưng trọng. Sau lưng ông, ánh mắt hai người Chu Hoa Hải và Bảo Thanh Phương lại ba động không thôi.

Trong lúc mọi người đang trầm mặc thì Cung Thanh Nhã lại đột nhiên lên tiếng, hướng về Lê Thiên Anh nói:

- Sư phụ, ta có chứng cớ chứng minh hai vị sư muội là do đám người Cửu Hoa Môn giết chết.

Nghe vậy, toàn bộ ánh mắt đều tập trung lên người Cung Thanh Nhã. Lê Thiên Anh vội hỏi:

https://thuviensach.vn

- Chứng cớ gì? Còn không mau lấy ra?

Cung Thanh Nhã hướng về phía vị sư muội bên cạnh khẽ gật đầu ra hiệu, sau đó liếc nhìn về đám người Từ Thanh Phàm hừ lạnh. Tiếp đó, vị sư muội bên cạnh Cung Thanh Nhã khẽ vung ống tay áo lên, một thi thể nam nhân rơi xuống mặt đất.

- A!

- Là Vương Thanh Tuấn!

- Vương sư huynh!

Khi cỗ thi thể này xuất hiện, tiếng kinh hô liên tiếp vang lên, tiếng kinh hô phân biệt phát ra từ phía Chưởng môn, các trưởng lão Cửu Hoa Môn và từ phía đám người Từ Thanh Phàm, Lữu Thanh Thượng, Kim Thanh Hàn.

Cỗ thi thể này đúng là đại biểu của Cửu Hoa Môn tham gia Tân nhân tỉ thí – Vương Thanh Tuấn.

- Khi cùng giao đấu với bọn người Cửu Hoa Môn. Mặc dù hai vị sư muội đều bị hạ sát, nhưng chúng ta cũng đã giết chết được một tên và làm bị thương được một tên. Đây là thi thể của kẻ bị giết.

Cung Thanh Nhã nhìn về đám người Từ Thanh Phàm chất vấn:

- Đây có đúng là người của Cửu Hoa Môn các ngươi? Ngươi dám phủ nhận ư?

- Không thể nào! Vương sư đệ rõ ràng đã bị một gã tu tiên giả lai lịch bất minh thi triển bạo linh thuật làm cho tan xương nát thịt, khiến chúng ta chỉ có thể thu thập được một cánh tay của Vương sư đệ.

https://thuviensach.vn

Lữ Thanh Thượng nhìn thi thể Vương Thanh Tuấn, không tin vào mắt mình nói, vừa nói vừa lấy ra một cánh tay bị cắt đứt của Vương Thanh Tuấn làm bằng chứng.

- Có bằng chứng không?

Cung Thanh Nhã bắt chước Từ Thanh Phàm hỏi.

Từ Thanh Phàm không vội tham gia tranh luận mà cẩn thận tới gần thi thể của Vương Thanh Tuấn quan sát kỹ càng.

Việc Vương Thanh Tuấn bị nổ tan xương nát thịt mà chết không phải do Từ Thanh Phàm tận mắt nhìn thấy, nhưng đối mặt với vụ nổ khủng khiếp đó, hắn căn bản không có khả năng may mắn thoát khỏi. Hơn nữa, sau đó bọn người Từ Thanh Phàm đã tìm được một cánh tay bị đứt lìa, sau khi kiểm tra đã kết luận đây quả thật là cánh tay của Vương Thanh Tuấn.

Vậy cỗ thi thể trước mắt này là của ai? Cỗ thi thể này hoàn chỉnh, vô khuyết, do đó không thể là phần cơ thể còn lại của Vương Thanh Tuấn được. Hơn nữa cũng không có dấu vết thương tích gì, trên thực tế, động thủ cước trước nhiều tu tiên giả tu vi Kết Đan kỳ mà không hề bị phát hiện thì quả thực khó có thể xảy ra.

Vậy rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

Trong lòng Từ Thanh Phàm tràn đầy nghi hoặc.

Ngay lúc đó, Trương Hoa Lăng chậm rãi lên tiếng:

- Bất luận lời Lữ Thanh Thượng nói Vương Thanh Tuấn bị nổ tan xương nát thịt mà chết là thật hay giả, chỉ dựa vào một cỗ thi thể này cũng không thể chứng minh đệ tử Cửu Hoa Môn từng giao đấu với đệ tử Tố Nữ Cung các ngươi.

https://thuviensach.vn

Nghe rõ lời nói của Trương Hoa Lăng, Cung Thanh Nhã và Lê Thiên Anh vốn đang định phát tác lại á khẩu không trả lời được.

Lúc này, một thanh âm uy nghiêm vang lên khắp bốn phía:

- Tại hạ chậm trễ, xin các vị đạo hữu thứ lỗi.

Hơn mười tu sĩ Khổ Tu Cốc xuất hiện phía chân trời, khi âm thanh vừa dứt, đám tu sĩ này đã bay tới trước mặt mọi người. Chính là đám người Huyền Tiên tu sĩ Khổ Tu Cốc.

Mà việc kỳ quái chính là các vị tu sĩ Khổ Tu Cốc này đã nhanh chóng phân tấn, dường như đang đem đám người của Cửu Hoa Môn bao vây lại.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 43: Cục Diện Khó Khăn(1)

Chứng kiến các tu sĩ Khổ Tu Cốc vừa hạ xuống đã triển khai thế trận ngầm bao vây môn hạ Cửu Hoa Môn, dường như sợ bọn họ chạy trốn làm mọi người đều có phần sửng sốt. Dưới tình hình như vậy, có một số người dường như đã nghĩ đến điều gì đó, ánh mắt cảnh giác nhìn về đám người Cửu Hoa Môn.

Về phần các đệ tử Cửu Hoa Môn, khi nhìn thấy hành động của đám người Khổ Tu Cốc mang theo địch ý thì thần sắc hết sức giận dữ, dần dần tập hợp linh khí trong cơ thể, đề phòng có bất trắc

- Huyền Tiên đạo hữu, ý của ngươi là gì?

- Huyền Tiên đạo hữu, tại sao lại bao vây chúng ta? Việc này sẽ gây hiểu lầm giữa hai phái chúng ta.

Sau khi Huyền Tiên và Huyền Linh mang theo năm đệ tử tu tiên giả tuổi còn rất trẻ dần dần đáp xuống, Huyền Giản cùng Trương Hoa Lăng đều cất tiếng hỏi. Trong thanh âm của Huyền Giản ngoại trừ nghi vấn còn mang theo vài phần bất mãn, còn của Trương Hoa Lăng lại bao hàm sự phẫn nộ và đề phòng.

Từ Thanh Phàm đột nhiên có một loại dự cảm bất tường, bởi vì hắn phát hiện ra năm đệ tử trẻ tuổi đang nhìn về phía mình cùng Kim Thanh Hàn, Lữ Thanh Thượng, ánh nhìn đầy cừu hận, giống như ánh nhìn của đám người Cung Thanh Nhã.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, Chưởng môn và hộ pháp của Cửu đại môn phái – những người vừa mới chất vấn Huyền Hiên nơi hạ lạc của đệ tử bản phái, nhìn thấy năm đệ tử trẻ tuổi đứng sau lưng Huyền Tiên và Huyền Linh tu sĩ vội vàng lên tiếng hỏi.

- Thiên nhi, ngươi không có việc gì là tốt rồi.

- Lê Hổ, các sư đệ khác của ngươi đâu rồi? Tại sao lại chỉ có một mình ngươi?

- Khải Hoàn, sư đệ của người đâu? Những ngày vừa qua rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

Năm đệ tử tu tiên trẻ tuổi này chính là những đệ tử bị tập kích trọng thương của các phái.

Chưởng môn các phái nhìn thấy ái đồ của mình xuất hiện, đều lên tiếng hỏi, tràng cảnh trong nhất thời có chút hỗn loạn.

Lúc này, chúng tu tiên giả có mặt tại hiện trường đều sốt ruột muốn làm rõ những nghi vấn, Huyền Tiên và Huyền Linh đưa mắt nhìn nhau nhưng không lập tức trả lời mà trước tiên lại không nhanh không chậm khom người hành lễ với các tu tiên giả tại đây:

- Các vị đạo hữu, Huyền Linh (Huyền Tiên) đến chậm, xin thứ lỗi.

Thấy Huyền Tiên, Huyền Linh hành lễ, chúng tu tiên giả cũng vội vàng khom người hoàn lễ. Duy chỉ có nhóm người Cửu Hoa Môn là không một chút biểu tình, vẫn ngạo nghễ đứng thẳng như bình thường. Bởi vì lúc này các tu sĩ khác của Khổ Tu cốc vẫn đang bao vây bọn họ, dường như không hề vì những chất vấn của Trương Hoa Lăng mà buông lỏng một chút cảnh giác, thậm chí có vài Khổ Tu Cốc tu sĩ còn cừu hận nhìn đám người Cửu Hoa Môn.

https://thuviensach.vn

Đối với nhóm người Cửu Hoa Môn mà nói, hành vi của Khổ Tu Cốc đã làm tổn hại đến danh dự của môn phái Cửu Hoa Môn mấy ngàn năm nay, tự nhiên sẽ không hoàn lễ đối với tu sĩ Khổ Tu Cốc.

Nhìn thấy được sự bất mãn của nhóm người Cửu Hoa Môn, cũng như thần tình cấp thiết của các môn phái có môn hạ bị mất tích, Huyền Tiên thở dài một tiếng, giải thích:

- Về những nghi hoặc của các vị đạo hữu, đích xác là có vấn đề . Những ngày này rốt cuộc trên Hoàn Đảo này đã phát sinh chuyện gì? Bần đạo xin đem tất cả những gì đã quan sát được, cũng như dự đoán đều tường thuật lại cho các vị đạo hữu. Kết quả như thế nào thì tùy thuộc vào phán quyết của các vị đạo hữu.

Huyền Tiên đem sự việc phát sinh trên đảo trong ba ngày qua tường thuật lại, từ ngày thứ nhất sóng yên gió lặng, đến buổi tối ngày thứ nhất thì xảy ra dị biến, phần lớn các tu sĩ Khổ Tu Cốc đang âm thầm bảo vệ đệ tử các môn phái đều trúng kế điệu hổ li sơn, còn đệ tử các phái lại trong thời gian ngắ ngủi này đều bị phục kích dẫn đến tử vong hoặc thụ thương.

Ngày thứ hai, một số các tu sĩ Khổ Tu Cốc bảo hộ các đệ tử bị thương tới Truyền Tống trận để quay về Chiêm Bàn thì phát hiện Truyền Tống trận đã bị người ta phá hủy. Không những vậy, nhóm người này đã rơi vào mai phục của kẻ gian. Mãi một khoảng thời gian sau Huyền Tiên cùng các vị khổ tu sĩ mới phát giác điểm bất thường, vội vàng chạy tới, cứu thoát đám người bị rơi vào ổ mai phục, nhưng vẫn có 3 đệ tử của các phái bị trọng thương do bị ảnh hưởng nên không cứu chưa được.

Tiếp theo đó, ngữ khí của Huyền Tiên trở nên trầm trọng, bắt đầu kể về buổi tối ngày thứ hai, khi mà chúng tu sĩ Khổ Tu Cốc đột nhiên cảm giác được một trận linh khí ba động mãnh liệt tại một địa phương trên Hoàn Đảo. Mà khi các Khổ tu sĩ chạy tới thì phát hiện ra nhóm người Từ Thanh Phàm, trong đó Phượng Thanh Thiên đã bị trọng thương. Còn người thủ hộ

https://thuviensach.vn

của nhóm người Cửu Hoa Môn và Tố Nữ Cung là Huyền Tu và Huyền Khổ cũng đã hoàn toàn không tìm thấy tung tích.

Nghe Huyền Tiên tường thuật lại. Thần tình chúng tu tiên giả tại đây đều hết sức ngưng trọng, chăm chú lắng nghe.

Các tu tiên giả tại đây đều không nghĩ tới, chỉ trong thời gian 3 ngày ngắn ngủi, trên Hoàn Đảo đã phát sinh nhiều sự việc như vậy. Càng quan trọng hơn là, những dị biến này lại phát sinh dưới sự quan sát của các tu sĩ Khổ Tu Cốc, lại khiến các họ không phát giác được người chủ mưu, rõ ràng là những người này không những thực lực cao cường mà tâm cơ cũng hết sức cẩn mật, đã bày mưu tính kế kỹ càng từ trước. Thậm chí còn tìm hiểu rõ về các đệ tử tham gia "Tân nhân tỉ thí" lần này của Lục đại môn phái.

Một số người suy nghĩ sâu sắc, lúc này lại càng liên tưởng sâu xa hơn. Nội dung tham gia thi đấu của các lần Tân nhân tỉ thí đều do chưởng môn của Lục đại môn phái cùng bàn bạc, quyết định, có thể biết được nội dung thi đấu cũng chỉ có một số ít người của Lục đại thánh địa, thậm chí là chưởng môn và hộ pháp trưởng lão của các môn phái khác đến khi nghe Huyền Giản tuyên bố mới biết. Còn những người chủ mưu lần này dường như đã biết rõ tất cả, chẳng lẽ là do người của Lục đại thánh địa tiết lộ? Hoặc là, những kẻ chủ mưu chính là người của Lục đại thánh địa.

Các đệ tử tham gia Tân nhân tỉ thí lần này nghe vậy đều cảm thấy hết sức kinh hãi, không nghĩ tới trong thời gian thi đấu cùng đệ tử các phái, trên Hoàn Đảo lại xảy ra biến cố lớn như vậy, vậy mà bản thân mình lại không hay biết gì.

Sau khi nghe Huyền Tiên thuật lại, đã có một số tu tiên giả gấp gáp hỏi:

- Huyền Tiên tôn giả, rốt cuộc là do kẻ nào đã tập kích đệ tử các phái?

https://thuviensach.vn

Huyền Tiên liếc nhìn về đám người Cửu Hoa Môn, sau đó khe khẽ thở dài, hướng về năm tên đệ tử ở phía sau khẽ gật đầu.

Được sự cho phép của Huyền Tiên, Khải Hoàn của Dược Vương Cốc bước lên trước, vẻ mặt đầy hận thù, chỉ vào Từ Thanh Phàm, lớn tiếng nói:

- Chính là Từ Thanh Phàm, là hắn dẫn theo bốn đệ tử khác của Cửu Hoa Môn yêu cầu chúng ta giao nộp Thất Sắc lộc, vì chúng ta không đồng ý nên đã tấn công.

Sau khi nghe Khải Hoàn lên tiếng, các đệ tử trẻ tuổi của các phái khác cũng đồng thời gật đầu tỏ vẻ đồng ý, tất cả đều hận thù nhìn đám người Từ Thanh Phàm.

Một lời xuất ra, tất cả đều cảm thấy kinh ngạc.

Đặc biệt là nhóm người Cửu Hoa Môn, hoàn toàn không nghĩ tới kết quả như vậy. Hai bên nhìn nhau nhưng không biết nên phản ứng như thế nào. Những người có mặt, hoặc là đợi Chưởng môn Trương Hoa Lăng quyết định, hoặc là hận thù nhìn vào đám 4 người Từ Thanh Phàm, chờ đợi lời giải thích.

Thái thượng hộ pháp của Cửu Hoa Môn là Chu Hoa Hải, bình thường luôn là người nóng nảy nhưng kỳ quái là hôm nay lại không nói một lời, mà lúc này đây lại cúi đầu trầm mặc, tựa hồ như đang suy nghĩ tìm đối sách.

Chưởng môn và hộ pháp trưởng lão của các phái có các đệ tử bị tử thương lúc này càng tỏ ra căm tức nhóm người Từ Thanh Phàm, nếu không phải úy kị thân phận đệ tử của Thánh địa thì đã sớm ra tay giết chết.

Lê Thiên Anh-Cung chủ Tố Nữ Cung sau một hồi lâu trầm mặc không nói thì lúc này đây cũng đã lên tiếng. Bà nhìn Trương Hoa Lăng lạnh lùng:

https://thuviensach.vn

- Nói như vậy, đích thật là do đệ tử của môn phái ngươi tấn công đệ tử bổn cung? Lúc trước, giết chết hai đệ tử của chúng ta cũng là do đệ tử của môn phái ngươi làm?

Trương Hoa Lăng lại không lập tức trả lời nghi vấn của Lê Thiên Anh, mà lặng lẽ quan sát biểu tình của mọi người xung quanh, đặc biệt là các vị trưởng lão hộ pháp của Cửu Hoa Môn. Tựa hồ như muốn tìm ra điều gì. Nhưng cuối cùng lại đưa mắt nhìn Từ Thanh Phàm, dường như đang chờ đợi lời giải thích.

Lữ Thanh Thượng liên tiếp bị người khác hãm hại, trong lòng hết sức phẫn nộ, đã bất chấp đẻ ý đến các trưởng bối có mặt, lớn tiếng quát Khải Hoàn:

- Chúng ta không có làm!! Buổi tối các ngươi bị tập kích chúng ta đều đang đả tọa khôi phục linh khí. Làm gì có thời gian đến tập kích các ngươi.

Kim Thanh Hàn lúc này cũng không thể duy trì được biểu tình lạnh lùng nữa mà lạnh giọng nói:

- Nếu như không vì phát sinh dị biến thì với thực lực của năm người chúng ta vào ngày đầu tiên đã bắt đủ 10 con Thất sắc lộc, cần gì phải cướp đoạt số Thất sắc lộc ít ỏi trong tay các ngươi.

- Vậy các ngươi có chứng cứ không phải do các ngươi làm không?

Cung Thanh Nhã rõ ràng cực kỳ hận mấy người Cửu Hoa Môn, vừa thấy Lữ Thượng Thanh và Kim Thanh Hàn giải thích đã lập tức hỏi ngược lại.

Từ Thanh Phàm mặc dù bị chúng tu tiên giả chăm chú quan sát nhưng lúc này đây lại không có gấp rút giải thích, bởi vì hắn biết, lúc này càng cần phải tỉnh táo, giải thích một cách mù quáng sẽ không có tác dụng.

https://thuviensach.vn

Nếu như trước đây chỉ là nghi ngờ, căn cứ vào tình hình hiện tại thì không thể nghi ngờ, mọi việc phát sinh trên Hoàn Đảo làm âm mưu nhắm vào Cửu Hoa Môn, còn mục đích cuối cùng là gì thì vẫn chưa rõ. Nhưng Từ Thanh Phàm cảm giác được việc làm cho mọi người phẫn nộ đối với Cửu Hoa Môn chính là một mục đích trong đó.

Chỉ cần là âm mưu, nhất định sẽ có sơ hở. Chỉ là người trong cuộc có thể tìm ra được sở hở đó hay không? Là mấu chốt để âm mưu đó có thành công hay không.

Đây là kết luận của Từ Thanh Phàm sau khi nghiên cứu sách sử đạt được.

Đối với dị biến trên Hoàn Đảo, Cửu Hoa Môn không thể nghi ngờ là người trong cuộc, có thể tìm ra sơ hở, chính là mấu chốt để phá vỡ cục diện hiện tại.

Cẩn thận phân tích những gì Huyền Tiên vừa kể và những sự tình phát sinh trong ba ngày qua, Từ Thanh Phàm cuối cùng cũng hướng tới mọi người chậm rãi nói:

- Vãn bối bất tài, xin nói ra ba điểm để các vị tiền bối tham khảo

Không thể nghi ngờ là câu nói nhẹ nhàng này của Từ Thanh Phàm có hiệu quả tốt hơn nhiều những giải thích của Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng. Sau đó, ánh mắt toàn trường đều tập trung trên người Từ Thanh Phàm.

Trương Lăng Hoa vốn dĩ đã định nói gì đó, nhưng lúc này lại nhìn về phía Từ Thanh Phàm, trong mắt hiện lên một tia tán thưởng.

Thấy ánh mắt mọi người lúc này đều tập trung vào mình, Từ Thanh Phàm vẫn bình tĩnh nói:

https://thuviensach.vn

- Thứ nhất, theo lời của Huyền Tiên tôn giả, thời gian đệ tử tám phái bị tập kích đều xảy ra từ khi bắt đầu đến khi kết thúc chỉ trong thời gian ngắn ngủi chưa đến 1 canh giờ. Kính hỏi các vị trưởng bối, thử hỏi với tu vi Linh Tịch kỳ của vãn bối, không kể đến vấn đề linh khí có đủ để duy trì chiến đấu liên tục hay không, liệu có thể trong một khoảng thời gian ngắn ngủi liên tiếp sát thương tinh anh đệ tử của tám phái không?

Nghe lời Từ Thanh Phàm, tất cả đều sửng sốt, xuất hiện một tràng bàn luận rì rầm. Nhiều người có tâm tư cẩn mật ắt hẳn đã nghĩ đến vấn đề này từ trước, lúc này nhìn thấy thần sắc tỉnh táo của Từ Thanh Phàm thì đều lộ vẻ tán thưởng.

Nhìn thấy lời nói của mình đã khơi dậy sự bàn luận của chúng tu sĩ, mà rất nhiều người trên mặt đã lộ vẻ nghi ngờ, Từ Thanh Phàm trong lòng vui vẻ, nhưng vẫn bình tĩnh nói:

- Tiếp theo, Hoàn Đảo mặc dù không lớn, nhưng cũng gần ngàn khoảnh(*) . Ban đêm lại không hề có chút ánh sáng, nếu chúng ta muốn ra tay tập kích thì làm thế nào để biết chuẩn xác vị trí của đệ tử các phái đây? Thậm chí là vì tập kích các phái mà nhanh chóng chạy đi thì cũng phải cần đến nửa canh giờ.

Điểm thứ hai mà Từ Thanh Phàm chỉ ra lạ càng khiến mọi người lớn tiếng nghị luận, thậm chí có rất nhiều tu tiên giả còn nghi ngờ nhìn về phía năm đệ tử trẻ tuổi.

- Ta tin tưởng là năm vị sư huynh này không nói dối, có lẽ tại tối thứ hai trên Hoàn Đảo đích thực đã nhìn thấy ta tập kích bọn họ.

Nghe những lời này, mọi người đều sửng sốt, Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng lại càng khẩn trương, không hiểu tại sao Từ Thanh Phàm lại nói như vậy, nhưng Từ Thanh Phàm lại không hề để ý đến phản ứng của họ mà tiếp tục nói:

https://thuviensach.vn

- Nhưng xin thứ cho vãn bối nói thẳng, công lực cao nhất của năm vị sư huynh cũng chĩ là tu vi Linh Tịch sơ kỳ, không kể đến việc lúc ấy trên Hoàn Đảo trời đêm không có chút ánh sáng, cũng không quản đến việc họ có sử dụng Thiên Nhãn Thuật hay không, mà cứ giả sử là vào ban ngày, thi triển cả Thiên Nhãn Thuật đi nữa. Nhưng chỉ cần một tu tiên giả Linh Tịch hậu kỳ dùng một chút thủ đoạn đem diện mạo của mình biến thành hình dáng của đám vãn bối thì thử hỏi năm vị sư huynh đây có thể nhận ra được hay không? Đây chính là điểm thứ ba mà vãn mối muốn nói.

Từ Thanh Phàm vừa nói vừa nhìn về phía năm tên đệ tử còn may mắn sống sót của các phái.

Theo như ba điểm mà Từ Thanh Phàm vừa chỉ ra, cho dù là năm tên đệ tử còn may mắn sống sót cũng cảm thấy nửa tin nửa ngờ tình cảnh mà bản thân tận mắt chứng kiến. Nhất là Khải Hoàn, ấn tượng về Từ Thanh Phàm là rất tốt, đến cả sư phụ của hắn cũng rất khen ngợi Từ Thanh Phàm, nên khi nhìn thấy Từ Thanh Phàm nhìn về phía mình cũng không tự chủ gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Sau khi Từ Thành Phàm đem quan điểm của chính mình nói ra, rốt cuộc mọi người ở đây cuối cùng cũng không thể áp chế được những nghi hoặc trong lòng, bắt đầu to tiếng nghị luận.

Từ ba điểm mà Từ Thanh Phàm chỉ ra, Cửu Hoa Môn quả thật khó mà có thể tập kích đệ tử các phái, khả năng họ bị người khác hãm hại càng lớn. Hơn nữa, với những gì mà Kim Thanh Hàn vừa nói, với thực lực của năm người đệ tử Cửu Hoa Môn, quả thật có thể hoàn thành nhiệm vụ dễ dàng, không cần phải cướp đoạt của người khác.

Còn các trưởng lão Cửu Hoa Môn lại tán thưởng nhìn Từ Thanh Phàm, hiển nhiên là rất hài lòng vì biểu hiện giúp thoát vây cho Cửu Hoa Môn vừa rồi của Từ Thanh Phàm.

https://thuviensach.vn

Nhưng kỳ quái là mặc dù Từ Thanh Phàm đã đưa ra nhiều điểm nghi vấn, nhưng các tu sĩ của Khổ Tu Cốc lại thần sắc bất động như trước, vẫn đem nhóm người Cửu Hoa Môn bao vây, thần sắc đề phòng.

Chứng kiến biểu hiện của các tu sĩ Khổ Tu Cốc, Từ Thanh Phàm trong lòng sửng sốt, cảm giác bất an trong lòng không những mất đi mà lại càng tăng lên.

Chẳng lẽ, sự tình có điểm biến hóa? Hay là, kẻ bày mưu còn có hậu chước?

Nghĩ tới đây, vẻ mặt vốn đã buông lỏng một chút của Từ Thanh Phàm lại trở trên ngưng trọng.

Bởi vì hắn đột nhiên phát hiện ra, nếu đúng như những gì mình đã suy tính từ trước, thì chẳng phải kẻ bày mưu đã hao phí tinh lực vô ích vì bố cục như vậy quá dễ phá giải. Như vậy hoàn toàn không hợp với thủ đoạn cẩn mật cùng với thực lực cường đại của hắn.

Ngoài Từ Thanh Phàm, thần sắc chưởng môn Trương Hoa Lăng cũng hết sức ngưng trọng.

Quả nhiên, sự tình không đơn giản như suy nghĩ của Từ Thanh Phàm.

Hoa Tiên nhìn thấy mọi người sau khi nghe Từ Thanh Phàm nói đã lộ vẻ nghi ngờ, đã thở dài một tiếng, đột nhiên mở miệng nói:

- Ta trước cũng nghĩ đến điểm này nên đã không cho rằng là do nhóm người Từ đạo hữu làm,.

Nghe Hoa Tiên nói, một trưởng lão của Cửu Hoa Môn hừ lạnh:

- Nếu đã như vậy, tại sao vừa tới các ngươi lại bao vây chúng ta? Dường như sợ chúng ta bỏ trốn vậy?

https://thuviensach.vn

Huyền Linh vốn vẫn trầm mặc, lúc này đột nhiên cười lạnh:

- Bởi vì chúng ra đã phát hiện hai chứng cớ khác

- Là chứng cớ gì?

Trương Hoa Lăng không bất mãn đối với ngữ khí của Huyền Linh mà tỉnh táo hỏi.

Huyền Linh hừ lạnh một tiếng, ống tay áo vung lên, hai cỗ thi thể xuất hiện trước mắt mọi người.

- Mã sư huynh!

- Huyền Khổ đạo hữu!

- Là Mã Hoa Quang của Cửu Hoa Môn cùng Huyền Khổ tôn giả của Khổ Tu Cốc

Hai cỗ thi thể vừa xuất hiện, lập tức gây nên sóng gió. Những người quen của hai cỗ thi thể này lên tiếng kinh hô, mà thần sắc của nhóm người Cửu Hoa Môn cùng Khổ Tu Cốc lại càng trở nên kích động.

Vị trưởng lão vừa lên tiếng của Cửu Hoa Môn lại càng chất vấn:

- Các ngươi đã làm gì Mã sư huynh? Mã sư huynh vẫn bế quan trong núi hàng năm. Lần này vốn dĩ không có tới Chiêm Bàn, trước khi đi huynh ấy vẫn còn rất tốt, tại sao lại có thể chết đi, là các ngươi ra tay?

Vừa nói, vị trưởng lão này vừa tiến gần đến Huyền Linh, nhưng lại bị hai vị tu sĩ Khổ Tu Cốc chặn lại.

Các tu sĩ Khổ Tu Cốc khi nhìn thấy thi thể của Huyền Khổ, sắc mặt bi thương, tụ tập xung quanh cỗ thi thể để điều tra nguyên nhân tử vong.

https://thuviensach.vn

Dự cảm bất an trong lòng Từ Thanh Phàm ngày càng tăng lên.

Huyền Tiên chậm rãi nói:

- Trong khi nhóm người Huyền Linh đạo hữu bị vây khốn trong "Thất Cảnh Huyễn Sát Trận", ta cùng một số vị đạo hữu khác cũng đã phát hiện ra điểm dị thường nên vội vã đi tiếp cứu, cuối cùng phối hợp với nhóm người Huyền Linh đạo hữu để phá trận pháp. Ba tên khống chế trận pháp muốn chạy trốn, chúng ta đã hợp lực để bắt sống bọn chúng. Nhưng thực lực bọn người đó quả thật rất cao cường, cuối cùng chỉ có thể chặn lại một người. Mà người này do chúng ta ra tay sai lầm giết chết, chính là Mã Hoa Quang đạo hữu của Cửu Hoa Môn.

Nói tới đây, Huyền Tiên dừng lại một chút:

- Ba người chạy trốn, mặc dù vẫn ẩn tàng đạo pháp của bản thân, các đạo pháp thi triển cơ hồ đều là các đạo pháp thông thường mà bất kỳ môn phái nào cũng có, nhưng tại thời điểm nguy cấp nhất thì đạo pháp mà bọn họ thi triển đều là của Cửu Hoa Môn.

Huyền Tiên nói tới đây, ý tứ đã cực kỳ rõ ràng. Đó chính là, bày trận tập kích tu sĩ Khổ Tu Cốc, thậm chí phá hủy Truyền Tống Trận chính là người của Cửu Hoa Môn.

Khi âm thanh của Huyền Tiên vừa dứt, các môn phái tại trường đều dùng ánh mắt bao hàm địch ý nhìn về phía nhóm người Cửu Hoa Môn.

Tiếp theo, Huyền Tiên xuất hiện vẻ mặt bi thống, chỉ vào cỗ thi thể của Huyền Khổ:

- Còn thi thể của Huyền Khổ đạo hữu là do chúng ta tìm thấy trong một địa huyệt khi cẩn mật tra tìm trên Hoàn Đảo.

https://thuviensach.vn

Nghe lời của Huyền Tiên, chúng tu sĩ đều mơ hồ đoán được điều gì, tất cả đều nhìn về phía nhóm người Khổ Tu Cốc đang tìm nguyên nhân gây ra cái chết của Huyền Tiên.

Mà bên này cũng đã tìm ra nguyên nhân dẫn đến cái chết của Huyền Khổ, liền đứng dậy, vẻ mặt hết sức ngưng trọng.

- Nguyên nhân dẫn đến cái chết của Huyền Khổ đạo hữu đã tra ra. Huyết mạch trong cơ thể chảy ngược, kinh mạch bị bạo liệt, đan điền bị tổn hại nghiêm trọng, hắn là bị trúng một loại đạo pháp khiến hắn không cách nào khống chế được linh khí trong nội thể, cuối cùng bị chính linh khí của mình trùng kích mà chết. Nếu như ta đoán không nhầm, đây chính là di chứng của đạo pháp độc môn từ Cửu Hoa Môn "Hoa Lăng Chỉ".

Huyền Giản chậm rãi đứng dậy, sau đó nhìn chằm chằm vào chưởng môn Trương Hoa Lăng, chậm rãi nói.

Sắc mặt của Trương Hoa Lăng lúc này hết sức nghiêm trọng, sau khi nghe Huyền Giản nói không lập tức trả lời mà tiến về phía thi thể của Mã Hoa Quang và Huyền Khổ.

Có hai tu sĩ Khổ tu cốc đang chuẩn bị ra tay ngăn cản thì bị Huyền Giản ngăn lại.

Sau khi Trương Hoa Lăng đi tới cạnh hai cỗ thi thể, liền cẩn thận kiểm tra thi thể của Mã Quang Hoa trước, sắc mặt càng thêm trầm trọng.

Sau đó, lại cẩn thận kiểm tra lại thi thể của Huyền Khổ.

Cuối cùng, trước mặt tất cả mọi người, Trương Hoa Lăng chậm rãi đứng lên, mặt không chút biểu tình nói:

- Cỗ thi thể này đích thực chính là Mã Hoa Quang sư đệ, còn Huyền Khổ tôn giả cũng chính là bị "Hoa Lăng Chỉ" giết chết.

https://thuviensach.vn

Nghe chính Trương Lăng Hoa thừa nhận, chúng tu sĩ lại xôn xao bàn luận.

Nhóm người Cửu Hoa Môn đều hết sức kinh hãi, bọn họ tự biết việc này không phải do Cửu Hoa Môn gây ra. Ít nhất thì chính nhóm người mình cũng không rõ tình hình như thế nào. Nhưng đến tột cùng tại sao thi thể của Mã Hoa Quang lại xuất hiện trên Hoàn Đảo được?

Mà "Hoa Lăng Chỉ" lại càng là bí kỹ bất truyền. Cho dù là đệ tử cao thủ hàng chữ Hoa cũng rất ít người biết, nhưng Huyền Khổ như thế nào lại bị "Hoa Lăng Chỉ" giết chết đây? Chẳng lẽ lại có người khác học được tuyệt kỹ của Cửu Hoa Môn.

Thậm chí có người còn nghi ngờ trong Cửu Hoa Môn có người lén tự mình hành động.

Còn một số các trưởng lão Cửu Hoa Môn nghĩ đến Mã Hoa Quang trước nay một mực bế quan tại Cửu Hoa Môn, vậy mà thi thể lại xuất hiện tại Hoàn Đảo, như thế chẳng lẽ trên đảo đã xảy ra sự tình hết sức nghiêm trọng nào đó?

Mỗi người một ý nghĩ, mọi người đều hoang mang lo sợ.

Lúc này, Từ Thanh Phàm rốt cuộc cũng đã biết được ý đồ của kẻ chủ mưu.

Vu hãm nhóm người Từ Thanh Phàm sát hại đệ tử các phái chỉ là ngòi dẫn, nên không cần quá mức cẩn thận, chỉ cần suy nghĩ cẩn thận là có thể phá giải. Điều này rõ ràng là kẻ chủ mưu cũng đã nghĩ đến, hơn nữa còn dựa vào sơ hở này mà bày ra một cái bẫy còn lớn hơn.

Tình huống hiện tại đã chứng minh đệ tử các phái không phải do nhóm người Từ Thanh Phàm giết chết, nhưng một vị Khổ Tu Cốc tu sĩ lại

https://thuviensach.vn

do các trưởng lão của Cửu Hoa Môn giết chết, ngoài ra còn có Huyền Tiên tu sĩ hiện đang mất tích.

Theo lời của Huyền Tiên thì trong ba ngày qua, có ít nhất bốn trưởng lão Cửu Hoa Môn đã âm thầm hành động.

Nếu quả thật như vậy thì những lý do mà Từ Thanh Phàm đã chỉ ra lại trở thành chứng cớ bất lợi đối với Cửu Hoa Môn.

Dựa vào tu vi các trưởng lão Cửu Hoa Môn, hoàn toàn có thể giết chết đệ tử tám môn phái trong vòng một canh giờ, dựa vào thần thức cường đại có thể xác định được vị trí của các đệ tử này, đồng thời có thể huyễn hóa thành hình dáng của nhóm đệ tử Cửu Hoa Môn mà không bị phát hiện.

Bốn vị trưởng lão cùng ra tay hoàn toàn khác với việc năm tên đệ tử tinh anh cùng tấn công.

Nếu như là do đám người Từ Thanh Phàm ra tay thì còn có thể giải thích là do cầu thắng lợi mà bất chấp thủ đoạn, không được sự đồng ý của sư môn đã âm thầm ra tay.

Nhưng nếu là do bốn trưởng lão xuất thủ?

Cửu Hoa Môn có bao nhiêu vị trưởng lão đạt tới tu vi Kết Đan kỳ đây?

Bốn vị trưởng lão đồng thời xuất thủ một mình ra tay mà không có sự đồng ý của sư môn thì điều này ai có thể tin tưởng được đây?

Trên thực tế, tại tu tiên giới, một vị trưởng lão hoàn toàn có thể tự mình đại diện cho môn phái để cùng đàm phán với môn phái khác.

Nếu như là do bốn vị trưởng lão cùng phối hợp với nhau thì có thể đoán định đây chính là âm mưu của Cửu Hoa Môn.

https://thuviensach.vn

Mọi người đều dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn đám người Cửu Hoa Môn, rõ ràng là họ đều có ý nghĩ như vậy.

Đây chính là ý đồ của kẻ chủ mưu, làm cho các đại môn phái nghĩ rằng các dị biến phát sinh trên Hoàn Đảo đều là do Cửu Hoa Môn làm ra. Từ đó khiến cho Cửu Hoa Môn trở thành thù địch của tất cả các môn phái tại tu tiên giới.

Giết chết tinh anh đệ tử của nhiều đại môn phái như vậy, mà các đệ tử này đều là tương lai của các môn phái, sau đó lại giết chết hai vị tu sĩ đức cao vọng trọng, lại là chủ mưu phá hủy Tân nhân tỉ thí đã truyền thừa hơn vạn năm, điều này rõ ràng đã khiêu khích toàn bộ tu tiên giới.

Với những lý do đó đã đủ để các đại môn phái liên hợp áp chế Cửu Hoa Môn rồi.

Vậy là bất tri bất giác, Cửu Hoa Môn đã rơi vào thế cục nguy hiểm khó mà xoay chuyển được.

Chỉ là lần này, Từ Thanh Phàm không thể tìm ra được một chút sơ hở, thật sự thì đầu mối quá ít ỏi.

Từ Thanh Phàm bất đắc dĩ nhìn về phía Trương Hoa Lăng, thầm hy vọng lão hồ ly này sẽ có biện pháp.

Nhưng Từ Thanh Phàm lại phát hiện sắc mặt Trương Hoa Lăng hết sức mệt mỏi, uể oải. Ánh tà dương khiến bóng ảnh ông đổ dài trên mặt đất, tựa như sợi dây đen dài, gắt gao trói buộc toàn bộ Cửu Hoa Môn, cho dù giãy dụa cách nào cũng không thoát ra được.

Thật sự không có cách nào phá mở khốn cục này ư?

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 44: Quyết Liệt

Chất vấn, oán hận, ngờ vực, nghi hoặc bao gồm nhiều mặt trái của tâm tình bắt đầu nảy sinh tràn lan trong các tu sĩ ở đây.

Ngay cả tu tiên giả mỗi người đều có một loại tâm tư khác nhau, âm mưu từ buổi thịnh yến vì thế mà không ngừng, vẫn tiếp tục duy trì.

Lúc này, bố cục giả đang trốn ở một góc nào đó mà nhìn chúng tu tiên nghi kị lẫn nhau, trên mặt khẽ cười lạnh tràn đầy vẻ đắc ý, trong khi đám tu sĩ lại chìm trong bầu không khí căng thẳng, không để ý những vấn đề khác.

Bất tri bất giác mặt trời đã ngả về tây, tia thái dương dần mờ nhạt, màu vàng hoàng hôn đã bao phủ khắp Hoàn Đảo, trải lên cả từng tấc đất ngọn cỏ.

Nhìn vào ánh chiều tà đó, khuôn mặt Trương Hoa Lăng chợt lóe lên một tia uể oải. Ở bên kia, Từ Thanh Phàm đột nhiên nghĩ đến việc đối mặt với cái khốn cục khó lòng mà thoát khỏi này, tất cả đều đem vận mệnh Cửu Hoa Môn dồn lên vai một lão hồ ly mấy trăm năm tuổi, vậy mà hiện tại lão có cái tâm tình quái quỷ gì đây?

Bất đắc dĩ? Vô lực? Hoặc đơn giản hơn, chỉ là không oán, không hối hận?

Đối với rất nhiều tu tiên giả Cửu Hoa Môn mà nói, Trương Hoa Lăng đại biểu cho một vị trưởng bối đáng ghét, một vị chưởng môn đầy tham lam, một người lãnh đạo nhu nhược và là một lão đầu không thấu tình đạt

https://thuviensach.vn

lý . Mặc dù bản môn có đông đảo các vị trưởng lão ủng hộ nhưng chỉ là nhất thời bị lợi ích từ lão che mờ lý trí, làm tay chân cho lão lợi dụng. Nói một cách chủ quan thì đối với những hành động mấy năm gần đây của lão mà nói, đám trưởng lão lại không hề có những phê bình hay ý kiến gì.

Mặc dù là vậy, nhưng không ai dám phủ nhận công lao to lớn của lão. Từ ngàn năm nay, sau lần nguyên khí bị tổn thương nặng, Cửu Hoa Môn đã dần vươn lên, từ từ khôi phục lại nguyên khí, đa phần đều nhờ lão ra sức.

Đến lúc này, sau khi Cửu Hoa Môn đã rơi vào nguy cơ trầm trọng, vô luận bất cứ ai từ những vị trưởng lão cao cao tại thượng hay chúng đệ tử tầm thường đều không ngoại lệ mà đem ánh mắt tập trung hướng về người lão. Tất cả đều mang một niềm hi vọng, mong lão có biện pháp đưa bản môn thoát khỏi cơn vây khốn này, tựa như việc mà mấy trăm năm trước lão đã từng làm.

Cũng chỉ có lúc này, đám người Cửu Hoa Môn mới có thể phát giác Trương Hoa Lăng đích thực không chỉ là một lão đầu bất cận nhân tình mà trên cả, lão là chưởng môn nhân của Cửu Hoa Môn.

Bây giờ không chỉ có chúng tu sĩ Cửu Hoa Môn, trên Hoàn Đảo bao gồm nhiều chưởng môn và trưởng lão các môn phái khác đang gắt gao nhìn chăm chú vào nhất cử nhất động của Trương Hoa Lăng. Nhưng khác với đám người Cửu Hoa Môn, có vài ánh mắt bất đồng mang theo vẻ địch ý hướng về lão. Thậm chí Từ Thanh Phàm còn thấy được trên khuôn mặt của môn chủ Lục Hợp Môn và đại diện chủ Man Thiên của Bát Hoang Điện còn có chút hả hê, như đang cười trên sự đau khổ của người khác.

Rốt cuộc, dưới sự giám sát của hơn trăm tu sĩ, Trương Hoa Lăng bắt đầu có những cử động.

Chỉ thấy lão chậm rãi từ trong người mang ra một viên hỏa thạch, sau vài lần va chạm phát sinh ra ra đốm hoa lửa màu hồng, dính chặt trên bàn

https://thuviensach.vn

tay lão không rời, từ từ bốc lên ngọn khói nhỏ. Sau khi lão hít một ngụm khói thật sâu, ngừng lại một lát rồi phun ra một đạo sương khói màu xá dài.

Sau khi làm xong một loạt các động tác, Trương Hoa Lăng mới khôi phục lại vẻ đạm đạo bình tĩnh, khuôn mặt dần bình lặng như ban đầu.

-Cỗ thi thể này đích thật mang bộ dáng của Mã Hoa Quang sư đệ, mà Huyền Khổ đạo hữu cũng bị chết bởi bí kĩ "Hoa Lăng Chỉ" của phái Cửu Hoa Môn ta. Nhưng ta có thể thề, hết thảy mọi việc trên Hoàn Đảo đều không phải do chúng ta gây ra.

Dưới những con mắt cơ hồ là khóa chặt mọi con đường rút lui của chúng tu sĩ xung quanh, Trương Hoa Lăng vẫn từ tốn đưa ra lời khẳng định.

-Hừ, nếu cỗ thi thể này là trưởng lão của Cửu Hoa Môn thì không nói gì, nhưng Huyền Khổ đạo hữu lại bởi chính đạo pháp của Cửu Hoa Môn các ngươi giết chết, ngươi làm sao có thể nói đây không phải do phái Cửu Hoa Môn gây nên? Trương chưởng môn, ngươi coi thường chúng ta đến vậy ư?

Sau một hồi trầm mặc không nói, Cửu Tắc đạo nhân bắt đầu khơi nguồn cơn bão, ngay khi Trương Hoa Lăng nói xong đã lập tức phản bác một cách lạnh lùng.

-Đích xác, mọi việc đến giờ đã rõ ràng, từ những suy đoán của Huyền Tiên đạo hữu mà nói, có ít nhất bốn gã trưởng lão Cửu Hoa Sơn đã tham dự vào dị biến trên Hoàn Đảo. Vận dụng lực lượng to lớn đến thế, cùng với việc Trương chưởng môn nói không có quan hệ với Cửu Hoa Môn, không phải là bỡn cợt bọn ta sao?

Đại điện chủ Bát Hoang Điện Man Thiên từ phía sau đi tới, tiếp lời Cửu Tắc đạo nhân.

https://thuviensach.vn

Vốn một số môn phái bị tổn thất nhiều môn hạ tinh anh đệ tử nhất, bởi vì khiếp sợ uy danh Thánh địa của Cửu Hoa Môn nên mặc dù đối với những lời Trương Hoa Lăng mới phát ra có nhiều bất mãn, nhưng vẫn cố nhịn xuống, không mở miệng phản bác. Nhưng ngay khi thấy Cửu Hoa Môn yếu thế so với Bát Hoang Điện và Lục Hợp Môn, tự giác thấy có chỗ dựa, chưởng môn cùng trưởng lão các phái liền lập tức hùa theo, nhiệt tình mở miệng hưởng ứng không ngớt. Nhất thời, Cửu Hoa Môn lâm vào thế bị động, lọt vào thế bị phê phán.

Rốt cuộc cũng đã đến lúc.

Chứng kiến Cửu tắc đạo nhân cùng Man Thiên trước sau phê phán, trong lòng Từ Thanh Phàm thở dài một tiếng, âm thầm nghĩ đến một việc.

Cửu Hoa Môn trong nháy mắt đã lâm vào khốn cục. Kì thật, hắn cũng phỏng đoán cục diện sẽ rơi vào tình trạng xấu, có điều không nghĩ rằng hiện tại mới bắt đầu.

Lục Hợp Môn và Bát Hoang Điện vì nguyên nhân đặc thù nên chưa có hành động nào cụ thể, vẫn đang theo dõi tình hình xung quanh; dù sao so với Cửu Hoa Môn mang danh Thánh địa đã lâu, thực lực của bọn chúng vẫn còn thấp hơn một bậc. So với ngũ đại Thánh địa khác càng cách xa hơn, không đáng kể.

Nhưng may thay, lần này Cửu Hoa Môn bị vu hãm, chính là thời cơ tốt nhất cho bọn chúng chiếm lấy vị trí Thánh địa.

Thậm chí, Từ Thanh Phàm còn hoài nghi gã bố cục giả thần bí kia có phải là do một trong hai đại môn phái này ngầm giả danh phá hoại không, hoặc quỷ quyệt hơn mọi việc đều là do hai đại phái này cấu kết tạo thành.

Trên thực tế, mới vừa rồi hắn đưa ra ba cái điểm nghi vấn như vậy thì trong lòng đồng thời đã chuẩn bị sẵn sàng đối mặt với chất vấn của hai phái, cũng như những đối sách ứng phó cho những tình huống tồi tệ khác.

https://thuviensach.vn

Nhưng không ngờ nhất vô luận là Cửu Tắc đạo nhân hay Man Thiên đều là người có tính cẩn thận, trong tình thế không mấy rõ ràng này căn bản là không có mở miệng ra để rồi đắc tội với Cửu Hoa Môn.

Mà hiện tại tình thế bây giờ đối với Cửu Hoa Sơn phi thường bất lợi, bọn họ không biết vô tình hay hữu ý xuất khẩu, trở thành tiên phong cho những công kích vào phái Cửu Hoa Môn, như xát thêm muối vào vết thương.

Cứ như vậy, hai đại môn phái không chỉ liên tục công kích Cửu Hoa Môn mà còn hăng hái kích động chúng tu tiên kế bên, muốn tranh thủ chiếm được cảm tình từ các môn phái khác, quả thật là thâm mưu xảo trá.

Quả nhiên, các phái khác khi thấy Lục Hợp Môn cùng Bát Hoang Điện trước sau lần lượt đưa ra các nghi vấn đối với Trương Hoa Lăng, cũng đều theo sau sôi nổi hưởng ứng.

Một tiếng khởi, vạn thanh ứng, vào lúc này hai phái quả thật có một chút nào đó gọi là uy vọng của Thánh địa.

Trưởng lão Tố Nữ Cung Lê Thiên Anh ở một bên cũng tiến hành tham gia gây khó dễ.

-Trước đây, ta cứ băn khoăn với thực lực của chúng đệ tử môn hạ ta, làm thế nào mà tiểu tử kia có thể dễ dàng hạ thủ được.

Vừa nói, Lê Thiên Anh vừa nhìn thẳng vào Trương Hoa Lăng, đứng lẳng lặng cạnh ba người Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn, Lữ Thanh Thượng; hoàn toàn quên chuyện Từ Thanh Phàm từng chế trụ hai nữ đệ tử của bản cung, lạnh lùng nói tiếp:

-Nguyên lai là một vài lão gia hỏa Cửu Hoa Môn các ngươi lấy lớn hiếp nhỏ, ta mặc kệ ngươi lấy cái cớ gì, cũng không quản Cửu Hoa Sơn các ngươi vì sao phải làm như vậy, ta hiện giờ chỉ muốn ngươi đem mấy lão già

https://thuviensach.vn

đã sát thương đệ tử phái ta giao ra đây. Nếu không cho dù là khiến hai phái phải thọ chiến, ta cũng quyết vì ái đồ mà báo thù!

Theo sau âm thanh của Lê Thiên Anh dần hạ xuống, thanh thế phản đối của các phái khác càng lớn hơn. Dưới sự kích động, tâm tình của một vài gã tu sĩ trở nên táo bạo hẳn, thậm chí đã tụ tập sẵn linh khí quanh người, đợi khi có người xuất thủ sẽ tranh cơ hội khởi công.

Tình thế dần trở nên không thể khống chế được nữa.

Bất quá làm cho Từ Thanh Phàm an tâm một phần ở chỗ nguồn lực chân chính hùng mạnh chỉ có ngũ đại Thánh địa, ngoại trừ Tố Nữ Cung tứ đại thánh địa khác hiện giờ đều trầm mặc không nói, tựa hồ như đang mưu tính việc gì. Thậm chí đối với cái chết của hai gã tu sĩ Khổ Tu Cốc, cũng đều im lặng không nói, không khỏi làm cho người khác có cảm giác một chút gì đó kì quái.

Có điều, Từ Thanh Phàm nhìn thấy những người đứng đầu tứ đại Thánh địa trên môi khẽ nhúc nhích, chỉ biết bọn họ không hẳn là không có ý định tham dự, chỉ đang đứng kề nhau thương lượng đối sách.

Quay mặt về phía trước, đối mặt với một rừng người đang lên án hướng về mình, Trương Hoa Lăng mặt không đổi sắc, thản nhiên nói:

-Có mấy điều các vị đạo hữu có thể chưa nghĩ tới. Thế gian vạn vật, mọi việc làm ra hết thảy đều phải vì mưu cầu lợi ích, nếu như chuyện này là do Cửu Hoa Môn chúng ta làm, vậy mục đích để gây ra tội ác tày trời này là gì?

Lê Thiên Anh lạnh lùng nói:

-Người nào cũng biết là Cửu Hoa Môn các ngươi mặc dù mang danh Thánh địa, nhưng sớm đã mất thực lực để giữ vững uy danh rồi, có rất nhiều môn phái khác tuy không phải là Thánh địa nhưng thực lực đã muốn

https://thuviensach.vn

hơn hẳn, các ngươi làm như vậy đơn giản là muốn nhân cơ hội đệ tử tinh anh các phái tập kết, một lần giết chết hết. Để cho các môn phái trong tương lai sẽ không còn cách nào cạnh tranh cùng Cửu Hoa Môn bọn ngươi nữa.

Thêm một lần, theo sau thanh âm của Lê Thiên Anh vừa hạ xuống, một tràng thanh hưởng ứng lập tức hùa theo.

Sắc mặt Trương Hoa Lăng vẫn bình thản, nhàn nhạt nói:

-Đã như vậy, tại sao ta phải lệnh cho các trưởng lão lưu lại một vài tính mạng đệ tử các môn phái? Sao lại muốn bọn họ chứng kiến người tập kích là đệ tử của bổn môn? Làm như vậy không phải là tự tạo thêm hiềm nghi hay sao? Tại hạ tuy không tính là một nhà trí giả, nhưng còn đủ nhận thức để có thể thấy rõ đó là sai lầm!

Man Thiên nhẹ giọng nói:

-Thật là giả, giả đôi khi cũng là thật, ngươi làm vậy đơn giản là muốn tung hỏa mù, lưu lại một vài sơ hở rõ ràng ngược lại sẽ làm cho Cửu Hoa Môn các ngươi trông có vẻ như là bị hãm hại. Nhưng ngươi lại không nghĩ rằng các đạo hữu Khổ Tu Cốc có thể tìm được thi thể của Huyền Khổ tôn giả. Càng không ngờ các vị đạo hữu Khổ Tu Cốc hợp lực giết chết một gã trưởng lão Cửu Hoa Môn các ngươi, tựa như mới vừa rồi Cửu Hoa Môn của ngươi không phải thiếu chút nữa đã thoát khỏi hiềm nghi hay sao?

Cửu Tắc đạo nhân cũng nói theo:

-Mặc kệ ngươi có nói gì, lấy cớ gì, các loại chứng cớ hiện tại đều đã chứng minh dị biến trên Hoàn Đảo là do ngươi, môn chủ Cửu Hoa Môn một tay tạo dựng; Trương chưởng môn, những lời giải thích của ngươi đã trở nên thừa rồi. Tốt hơn hết là tự thừa nhận đi, như vậy còn giữ được cái danh kiêu hùng một thời đấy.

https://thuviensach.vn

Nghe Man Thiên và Cửu Tắc đạo nhân nói xong, các môn phái khác liền vang lên một trận loạn khẩu, tập trung tìm ra lý do từ dị biến mà Cửu Hoa Môn gây nên. Theo đó, ngày càng nhiều nguyên nhân được đưa ra, đám tu sĩ thượng trường càng khẳng định, đến cuối cùng đều dồn vào ý nghĩ Cửu Hoa Môn muốn phá vỡ vị thế tu tiên giới , những kẻ đồng tình càng tăng nhanh, thái độ rất ư là khẳng định, nghi vấn cuối được đưa ra đã có không ít người đều tin tất cả đều do người của Cửu Hoa Môn ra tay.

Nhìn bộ dáng chúng tu sĩ thượng trường đang sôi nổi cấp cho Cửu Hoa Môn một cái tội danh về dị biến trên Hoàn Đảo, Từ Thanh Phàm đột nhiên có cảm giác buồn cười, loại tình cảnh này thật giống như lúc trước, đem những người không tính là xấu cô lập một bên, sau đó vì muốn gán cho người này tội danh mà phải tốn công tốn sức tìm cái lý do nào đó rất ư là bình thường.

Lý do có lẽ là thứ mà trên thế giới này dễ dàng tìm ra được nhất.

Chứng kiến chúng tu sĩ ở đây đem vận mệnh môn phái mình ra bàn tính trước sau, trong mắt Trương Hoa Lăng chợt lóe lên một tia giận dữ rồi biến mất, khẩu khí vẫn bình thản như trước, cũng không có bất kì giải thích gì thêm, chỉ là cao giọng nói:

-Ta lấy khí vận của liệt tổ liệt tông Cửu Hoa Sơn mấy ngàn năm nay xin thề, chuyện này tuyệt đối không phải do Cửu Hoa Sơn chúng ta chủ mưu làm.

Nghe Trương Hoa Lăng nói như thế, toàn trường bất luận tiếng động nào dù lớn hay nhỏ đều dừng lại, Trương Hoa Lăng đối với chuyện này không để ý lắm, tiếp tục dùng con mắt gắt gao nhìn vào tứ đại Thánh địa vốn im lặng từ đầu đến giờ, không vội nói:

-Chuyện này căn bản không phải do Cửu Hoa Sơn ta làm ra, Mã Hoa Quang vì sao ở trên Hoàn Đảo, Huyền Khổ đạo hữu tại sao chết bởi Hoa

https://thuviensach.vn

Lăng Chỉ, ta cùng các vị đều giống nhau không biết rõ tình hình. Ta ở đây xin cam đoan, bất luận sự việc xảy ra Cửu Hoa môn ta có hay không tham dự đến. Sau khi trở lại Cửu Hoa Sơn ta nhất định sẽ tập trung điều tra rõ, quyết cấp cho các vị đạo hữu một cái công đạo hợp lòng người. Các vị đạo hữu nghĩ như thế nào?

Trương Hoa Lăng biết, các môn phái khác thoạt nhìn người đông thế mạnh thanh thế cao vút, nhưng chính thức làm chủ tình hình vẫn tùy thuộc vào tứ đại Thánh địa.

Lê Thiên Anh cười lạnh nói:

-Hiện tại cho các ngươi đi dễ dàng, vậy sau khi các ngươi trở lại Cửu Hoa Sơn quyết tử thủ thì sao? Hộ sơn đại trận của Cửu Hoa Sơn ngươi đích thực rất nổi danh, đến lúc đó cho dù chúng ta biết rõ là bị lừa gạt, muốn tiến công lên Cửu Hoa Sơn đòi lại công đạo, há chẳng phải khó khăn hơn sao.

Trương Hoa Lăng thản nhiên nói:

-Lấy thực lực các phái ở đây mà nói, liên hợp lại chẳng lẽ không thể công phá được hộ sơn đại trận của Cửu Hoa Sơn ta hay sao? Ta mặc dù cố gắng cũng chỉ là uổng công thôi.

Lê Thiên Anh còn định nói gì thêm thứ gì đó nhưng một tiếng nói khác đã chen vào, vị phương trượng của Từ Vân Tự Hư Hoàn đại sư rốt cuộc đã mở miệng, chỉ thấy lão giãn đôi lông mày trắng ra, ôn hòa nói:

-Mặc dù hiện tại mọi chứng cớ đều hướng về phía Cửu Hoa Sơn nhưng cũng chưa thể nói rõ việc này có phải do Cửu Hoa Sơn chủ mưu hay không. Ta cùng với Thanh Linh Tử đạo hữu, Huyền Giản tôn giả và Tăng tông chủ đều đồng ý ngươi có thể quay về Cửu Hoa Sơn tra rõ việc này, cấp cho cả tu tiên giới một cái công đạo.

https://thuviensach.vn

Nghe được Hư Hoàn đại sư nói, chúng tu sĩ Cửu Hoa Sơn đều vui mừng, mà Lê Thiên Anh, Cửu Tắc đạo nhân cùng Man Thiên đều ngậm ngùi, sắc mặt giận dữ. Bọn họ vừa muốn nói gì đó, liền bị Thanh Linh Tử môn chủ Thanh Hư Môn nói tiếp:

-Có điều, chúng ta cảm thấy Cửu Hoa Môn lúc này đã không còn thích hợp để nắm giữ Huyền Vũ Lệnh, thỉnh Trương đạo hữu đưa vật ra, để cho ta tạm thời bảo quản.

Ngay khi lời nói kết thúc, Từ Thanh Phàm cùng các đệ tử cấp thấp tâm trạng hỗn loạn lại tái hiện, đông đảo trưởng lão Cửu Hoa Môn không khỏi biến sắc, trong khi Cửu Tắc đạo nhân và Man Thiên lại khác hẳn, trên mặt hiện rõ lên vẻ vui mừng.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 45: Mưu Đồ

- Chỉ là lúc này, chúng ta cảm thấy Cửu Hoa Môn không còn thích hợp để giữ Huyền Vũ Lệnh nữa, thỉnh Trương đạo hữu đem nó giao ra. Trước khi sự thật được làm rõ, trong thời gian đó vật này sẽ do ta tạm thời bảo quản.

Những lời Thanh Linh Tử vừa thốt lên, toàn trường một lần nữa xôn xao. Không giống như Từ Thanh Phàm là đệ tử cấp thấp nên không có nhiều cảm xúc biểu lộ, đa phần chúng tu sĩ thế hệ trước đều mang vẻ mặt khiếp sợ.

Nguyên lai, hai ngàn tám trăm năm trước đây, tu tiên giới vốn không tồn tại danh xưng Thánh địa này, căn bản không giống với "Lục đại thánh địa" hiện tại. Sau đó, tình cảnh xuất hiện cái tên Thánh địa uy chấn tu tiên giới chính vào thời đại quần hùng cát cứ.

Xuất phát từ hậu thế nhưng Hóa Linh Giáo lại ngạo thế mà ra, với công pháp Hóa Linh Quyết huyền diệu mà bọn họ không hề kiêng nể bất kì ai, đoạt lấy linh vật trong bí tàng của các đại môn phái giới tu tiên, lấy nó luyện thành Linh Ngự Vật cho chính bản thân. Mà lúc đó, các đại môn phái có phần mềm yếu làm cho Hóa Linh Giáo càng thêm kiêu ngạo, thực lực cũng trở nên mạnh mẽ hơn.

Sau đó, tuy các đại phái tỉnh ngộ, muốn phản kháng nhưng đã không còn kịp nữa. Mặt khác, nhờ chiếm đủ một lượng lớn Linh Ngự Vật thực lực Hóa Linh Giáo đã vượt xa các đại môn phái trong tu tiên giới, dưới sự phản

https://thuviensach.vn

kháng không đáng để trong mắt, Hóa Linh Giáo đã nhân cơ hội tiêu diệt vô số các môn phái lớn nhỏ khác.

Trận hạo kiếp này tạo thành một sự tàn phá bừa bãi trong tu tiên giới suốt gần trăm năm, Hóa Linh Giáo hoành hành một thời cuối cùng lại bị các phái liên hợp đuổi giết đến tận ngoài Đông Hải, chính vì vậy mà nguyên khí cả tu tiên giới đã tổn thương vô cùng to lớn.

Kiểm nghiệm lại nguyên nhân ở các lần giới tu tiên gặp hạo kiếp, một ít tu tiên giả thông tuệ đã có phát hiện rằng kẻ mà khởi đầu cho hạo kiếp tuy có năng lực vượt trội so với các môn phái nhưng lại xa xa không phải là đối thủ của cả giới tu tiên.

Có điều Thần Châu đất đai rộng lớn không biết đến tận cùng, các đại môn phái lại tán lạc khắp bốn phương tám hướng. Cho dù có muốn liên lạc với nhau thì cũng phải tốn cả mấy ngày thời gian, càng không nói đến việc chạy tới chi viện. Bởi vậy, Hóa Linh Giáo không gặp khó khăn gì mà hướng đến các phái loạn kích tàn sát.

Có thực tế này làm mẫu, các lần hạo kiếp sau, sáu môn phái có thực lực cực mạnh của tu tiên giới đã rút ra kinh nghiệm, kết thành một đồng minh chung, công thủ toàn diện. Đồng thời tập trung lực lượng các phái luyện chế ra một bộ dị bảo tên là Huyền Vũ Lệnh có sáu mặt, phân biệt chia ra làm sáu phần cất giữ tại bí tàng các môn phái.

Huyền Vũ Lệnh này đích thực ra hàm chứa rất nhiều ý nghĩa, trọng điểm nhất là ba điểm. Đầu tiên, lục đại phái có thể thông qua nó liên lạc với nhau, bỏ qua sự giới hạn về không gian. Tiếp theo, hai người cầm “Huyền vũ lệnh” khi đi vào Truyền Tống Trận có khả năng tiến hành truyền tống mà không cần phải cân nhắc về hạn chế khoảng cách. Nhưng trên tất cả là điểm quan trọng thứ ba, Huyền Vũ Lệnh là vật tượng trưng cho lục đại môn phái kết minh, có nó là có quyền yêu cầu môn phái khác dùng một lực lượng lớn đến trợ giúp cho mình.

https://thuviensach.vn

Cũng bởi sự tồn tại của Huyền Vũ Lệnh mà sáu đại môn phái trải qua hơn ba nghìn năm mặc dù chịu không ít khúc chiết khó khăn nhưng mỗi khi có một phái gặp nạn, ngũ đại Thánh địa còn lại đã kịp thời trợ giúp. Không có tổn thất lớn trong suốt ba ngàn năm, thực lực của lục đại phái đã vượt xa bỏ lại các môn phái khác, chính thức trở thành công thủ đồng minh to lớn nhất.

Do đó, địa vị cùng thực lực các đại phái không còn chịu bất kì uy hiếp nào từ các môn phái khác nữa.

Sau này, từ lúc nắm giữ Huyền Vũ Lệnh lục đại phái ở giới tu tiên đã chuyển sang danh xưng Lục đại Thánh địa.

Về sau, một đại phái trong đó phát sinh nội đấu gây tổn hại lớn đến thực lực, thậm chí Huyền Vũ Lệnh cũng bị đánh mất, cuối cùng do Mạc Hàn chân nhân, người sáng lập Tố Nữ Cung trong lúc vô ý đoạt được. Hơn nữa lúc đó thực lực Tố Nữ Cung đã đại thành trong khi đại phái lúc đầu đã suy yếu dần xuống dốc, nên Tố Nữ Cung được ngũ đại thánh địa khác thừa nhận, trở thành tân Thánh địa.

Cho nên từ phương diện chủ quan mà nói, có được Huyền Vũ Lệnh là có được địa vị tượng trưng cho Thánh địa.

Trong thời gian đó Lục đại Thánh địa đã lập nên một hiệp ước gọi là “Huyền Vũ Chi Ước”.

Ước định này vào thời gian trước chỉ có lục đại phái cùng một số môn phái cao tầng khác biết. Nhưng năm tháng trôi qua, nhất là khi Tố Nữ Cung trở thành tân Thánh địa, “Huyền Vũ Chi Ước” đã không còn là bí mật nữa, nó được công khai một cách rộng rãi khắp giới tu tiên.

Cũng bởi vậy mà các vị trưởng lão đương nhiệm của Cửu Hoa Môn nghe Thanh Linh Tử nói chợt rùng mình. Còn Cửu Tắc chân nhân cùng Man Thiên trên nét mặt lộ vẻ vui mừng lẫn sợ hãi. Nếu như bị lấy đi Huyền

https://thuviensach.vn

Vũ Lệnh thì chẳng khác nào địa vị Thánh địa của Cửu Hoa Môn sẽ không còn sự thừa nhận từ ngũ đại Thánh địa kia nữa!!

Chúng tu sĩ tại tràng cuộc nghe Thanh Linh Tử nói đến đoạn này liền nhanh chóng trở nên trầm mặc, không hẹn mà gặp đều hướng về Trương Hoa Lăng nhìn lại, muốn xem vị chưởng môn Cửu Hoa Môn đối với yêu cầu này sẽ ứng phó như thế nào.

Đến giờ Từ Thanh Phàm rốt cuộc cũng nhớ tới Huyền Vũ Lệnh đại biểu cho ý nghĩa gì. Mấy năm trước hắn đã từng xem qua bút ký của Lục Hoa Nghiêm khi còn sống, trong đó có đề cập vài vấn đề về Huyền Vũ Lệnh.

Cho nên lúc này Từ Thanh Phàm cũng như bao người khác, lẳng lặng đứng nhìn chằm chằm vào Trương Hoa Lăng, đợi chờ câu trả lời của lão.

Từ Thanh Phàm biết rằng đối với yêu cầu của đám người Thanh Linh Tử, Trương Hoa Lăng nhất định sẽ cự tuyệt. Bởi hắn hiểu rất rõ hành vi cùng thái độ của lão sau khi trở thành chưởng môn phái Cửu Hoa Môn trong những năm gần đây là do muốn bảo trụ địa vị Thánh địa cho môn phái. Mà đối với yêu cầu có thể thay đổi cả vận mệnh Cửu Hoa này mà nói, lão sao có thể dễ dàng giao ra Huyền Vũ Lệnh được chứ?

Bất quá, nếu không giao ra Huyền Vũ Lệnh, làm cách nào để tìm ra con đường an toàn thoát khỏi Hoàn Đảo đây?

Hiện tại do tứ đại Thánh địa ngăn cản, nên các môn phái có đệ tử tinh anh bị mất tích mới không áp chế môn hạ tu sĩ của Cửu Hoa Môn. Một khi Trương Hoa Lăng cự tuyệt yêu cầu của Thanh Linh Tử thì khẳng định là mất đi sự che chở của tứ đại Thánh địa kia. Các môn phái kia sẽ không còn gì cố kị nữa, rất khó để tránh được thế quần công từ họ, với lực lượng của Cửu Hoa Môn hiện giờ không thể nào chống đỡ được nhiều cao giai tu sĩ như vậy.

https://thuviensach.vn

Nhưng làm cho Từ Thanh Phàm kinh ngạc hơn lại là một việc khác đang xảy ra. Sau khi nghe Thanh Linh Tử nói, trên mặt Trương Hoa Lăng không có một tia ba động nào, chỉ là hơi thở dài một tiếng, sau đó dùng hai tay điểm một cái, một vật dài chừng một thước có hình dáng cổ xưa, giống như lệnh bài đột nhiên xuất hiện trước mặt, mặt trên uyển chuyển mang cảnh tượng quy xà quấn lấy nhau, bên trong ẩn chứa linh khí lúc cường đại lúc mịt mờ, nhẹ nhàng trôi nổi cách mặt đất ba thước.

Vật này rõ ràng là Huyền Vũ Lệnh của Cửu Hoa Môn đang nắm giữ.

Tiếp theo, Trương Hoa Lăng vung tay phải lên, Huyền Vũ Lệnh hướng về Thanh Linh Tử bay đi, tốc độ tuy thấy chậm chạp nhưng trong nháy mắt đã tới trước mặt Thanh Linh Tử, lập tức Thanh Linh Tử khẽ mở rộng tay áo, động một cái thu vào trong.

Làm xong hết thảy mọi việc, Thanh Linh Tử hướng tới chúng tu sĩ ở thượng trường cao giọng nói:

-Các vị đạo hữu, ta biết các vị đang mang tâm trạng đau buồn vì mất đi các môn hạ tinh anh, nhưng khi ta cẩn thận hồi tưởng lại các biến cố trên Hoàn Đảo, đã cảm giác được bên trong quả thật có nhiều vướng mắc quỷ dị. Mặc dù hết thảy các chứng cứ đều hướng về Cửu Hoa Môn, nhưng vẫn tồn tại nhiều sơ hở khó hiểu, Trương chưởng môn cũng đã phát thệ mọi việc đều không phải Cửu Hoa Môn gây nên. Cho nên thông qua sự thương lượng nhiều lần với Hư Hằng đại sư cùng Tăng tông chủ và Huyền Giản tôn giả, quyết định cấp cho Cửu Hoa Môn một tháng thời gian để trở về núi tra rõ sự tình, sau đó phải trả cho cả tu tiên giới một cái công đạo, không biết các vị đạo hữu nghĩ như thế nào?

Lời Thanh Linh Tử vừa vang lên, toàn trường một lần nữa rơi vào trầm mặc, hiển nhiên đối với quyết định của tứ đại Thánh địa có điều bất mãn, nhưng lại khiếp sợ uy thế của Thánh địa mà không dám phản bác.

https://thuviensach.vn

Chứng kiến sắc mặt của các vị tu sị, Tằng Liên Tiên mỉm cười, giương giọng nói:

-Ta đã biết đến lục đại Thánh địa ba ngàn năm nay, tuy không dám nói là mỗi sự tình đều xử lý chính xác, nhưng đối với mỗi sự tình đều có lập trường công chính một cách khách quan. Điểm ấy moị người sẽ không phủ nhận chứ?

Thấy những người khác khẽ gật đầu, Tằng Liên Tiên nói tiếp:

-Lần này việc Hoàn Đảo xảy ra biến cố có ảnh hưởng rất to lớn đến tu tiên giới chúng ta. Tất nhiên đối với chuyện làm hại người thì Lục đại Thánh địa tuyệt đối sẽ không bỏ qua, nhưng đồng thời không thể tùy ý gây oan uổng cho người tốt. Cho nên chúng ta mới cấp cho Cửu Hoa Môn thời gian một tháng, để cho họ tìm ra chứng cớ chứng minh sự thanh bạch của mình. Ta hướng đến các vị xin cam đoan, một tháng sau, Lục đại Thánh địa sẽ cùng các vị đạo hữu tề tụ tại Cửu Hoa Môn. Nếu như đến lúc đó Cửu Hoa Sơn vẫn chưa thể chứng minh việc này không phải do bọn họ gây nên, cho dù là phải gây chiến trong tu tiên giới ta cũng quyết lấy lại công đạo cho các vị. Các đạo hữu nghĩ như thế nào?

Nghe Tằng Liên Tiên nói như vậy, chúng tu sĩ mặc dù lòng không muốn, nhưng vẫn hô vang lên một tiếng hưởng ứng theo.

Nhưng bất chợt, Lê Thiên Anh đứng một bên hừ lạnh nói:

-Nếu như Cửu Hoa Môn thừa dịp thời gian này tiến hành đào tẩu toàn phái thì làm sao đây? Đất đai Thần châu lớn như vậy, ta phải đi đến nơi nào tìm bọn chúng? Ba ngàn năm trước, không phải là Hóa Linh Giáo đã chạy đến ngoài Đông Hải, chúng ta không có cách nào truy cứu đó sao?

Trương Hoa Lăng hiện tại đã khôi phục lại vẻ bình tĩnh ban đầu, mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

-Chu sư đệ, Đặng sư đệ, Hứa sư đệ, Bảo sư điệt.

Nghe Trương Hoa Lăng nói, chúng tu sĩ Cửu Hoa Môn hơi sửng sốt, từ đó đi ra bốn người, chính là thái thượng hộ pháp Chu Hoa Hải, đệ nhất cao thủ hàng chữ "Thanh" Bảo Thanh Phương, cùng hai vị trưởng lão khác. Trong đó vị Hứa trưởng lão kia đúng là người đã chiếm lấy Trường Xuân Cư, nơi Lục Hoa Nghiêm lúc còn sống dùng làm chỗ ở.

Bốn người đi tới phía sau Trương Hoa Lăng, hướng người về lão hơi khom xuống, đồng thanh cất tiếng:

-Chưởng môn nhân xin phân phó.

-Bốn người các ngươi bắt đầu từ bây giờ coi như là người liên lạc trung gian giữa Cửu Hoa Sơn chúng ta với tứ đại Thánh địa, đi theo tứ vị Hư Hằng đại sư, Thanh Linh Tử chưởng môn, Tằng tông chủ, Huyền Giản đạo hữu cùng hành động, rõ chưa?

Trương Hoa Lăng vừa nói xong, trên mặt bốn người đều hiện lên vẻ kinh ngạc, mặc dù vẫn khom người xác nhận, nhưng khi vùi đầu ánh mắt đều lóe lên không ngừng.

Đối với chúng tu sĩ khác, lời của Trương Hoa Lăng bọn họ cũng hiểu được, tuy nói để cho bốn người Cửu Hoa Môn liên lạc với người của tứ đại Thánh địa, nhưng trên thực tế chính là đem bốn người họ tạm thời cấp làm con tin ở bên tứ đại Thánh địa.

Chu Hoa Hải, tính ra cũng là cao thủ nhất nhì trong các nhân vật ở Cửu Hoa Sơn; Bảo Thanh Sơn được xem như là đệ nhất cao thủ trong đám đệ tử hàng chữ Thanh, hơn nữa hắn là người có cơ hội nhất trở thành chưởng môn nhân của Cửu Hoa Môn. Kèm theo hai vị trưởng lão, có bốn người này làm con tin, không sợ Cửu Hoa Môn có bất cứ hành động nào để chạy trốn.

https://thuviensach.vn

Vậy nên nghe Trương Hoa Lăng nói xong, Lê Thiên Anh chỉ còn biết hừ lạnh một tiếng, rốt cuộc không còn gì để nói thêm cả.

-Như thế, Trương chưởng môn, một tháng sau, ta sẽ cùng chưởng môn, trưởng lão các đại phái đến Cửu Hoa Sơn, hi vọng đến lúc đó Trương chưởng môn đã tra rõ mọi việc, nếu không vì tránh sự bất hảo trong tu tiên giới ta đành phải hướng đến các vị mà đòi công đạo vậy.

Sau khi sự tình đã định, Hư Hằng đại sư quay mặt về Trương Hoa Lăng chấp tay nói.

Trương Hoa Lăng một mực mỉm cười, đối diện với Hư Hằng đại sư hơi khom người nói:

-Đến khi đó mà tại hạ vẫn không tìm được chứng cớ, tại hạ tự nhiên sẽ không làm cho các vị đạo hữu phải khó xử.

Ngụ ý chính là, nếu như một tháng sau Cửu Hoa Môn không tìm ra chứng cớ chứng minh sự thanh bạch, bọn họ sẽ mặc cho Tứ đại thánh địa định tội mình.

Ba ngày qua, Từ Thanh Phàm vẫn một mực nhớ lại các sự việc cùng tình cảnh đã phát sinh trên Hoàn Đảo, hết thảy đều cảm giác có chỗ nào đó không đúng, tựa hồ như đã nghĩ ra rồi nhưng lại không thể nói thành lời.

Nhìn Trương Hoa Lăng vẫn còn giữ được bộ mặt bình thản nhìn đám mây trước mặt, im lặng không nói một lời, Từ Thanh Phàm trong lòng khẽ động, tiến đến bên người lão trong ánh mắt ngạc nhiên của đám đệ tử, thấp giọng nói:

-Chưởng môn, đệ tử có việc cần bẩm báo.

Trương Hoa Lăng dường như đang bận tâm cân nhắc điều gì, ánh mắt vẫn không chớp động. Sau khi nghe Từ Thanh Phàm nói mới quay đầu lại:

https://thuviensach.vn

-Chuyện gì?

Chứng kiến tiếu ý trên khuôn mặt của lão, Từ Thanh Phàm hơi sửng sốt, không biết tại sao đến giờ lão vẫn có thể cười ra được, tựa hồ đối với tình thế phía trước không hề lo lắng một chút nào cả. Nhưng Từ Thanh Phàm vẫn nhẹ giọng hồi đáp:

-Sau khi thi thể Vương sư huynh bị nổ tan xương nát thịt, đệ tử đã phát hiện một giấy trên cánh tay vbij đứt của huynh ấy. Trên đó có ghi vài chữ đệ tử không hiểu rõ lắm.

Vừa nói, Từ Thanh Phàm vừa lấy ra tờ giấy có dính vết máu đưa đến trước mặt Trương Hoa Lăng, chỉ thấy mặt trên có viết bốn câu:

“Chân diệc giả thì giả diệc chân,

Vô vi hữu xử hữu hoàn vô

Đế Vi bất công âm dương đảo

A Phật phục cừu dĩ thiên niên.”

Thật là giả, giả cũng là thật

Không thành có, có cũng thành không

Đế Vi bất công âm dương đảo

A Phật báo thù đã ngàn năm.

Trương Hoa Lăng đem tờ giấy cầm trong tay, cẩn thận nhìn một hồi lâu, cuối cùng tựa hồ như nghĩ ra điều gì, liền mỉm cười, giơ tay lên. Tờ giấy hóa thành từng mảnh nhỏ, tung bay trong không trung , trong nháy mắt biến mất.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy hành vi như vậy của Trương Hoa Lăng. Từ Thanh Phàm hơi khựng người lại, kế tiếp bên tai vang lên âm thanh của lão.

-Vương Thanh Tuấn đứa nhỏ này, ngày thường chỉ biết vùi đầu tu luyện, đến bây giờ ngay cả một đoạn thơ ngắn cũng viết không hoàn chỉnh nữa.

Nghe Trương Hoa Lăng nói câu này với dáng vẻ không đế ý tới một chút nào, Từ Thanh Phàm dở khóc dở cười, nhăn mặt nói:

-Chưởng môn trước đây vẫn hay bảo đệ tử lưu ý quan sát nhiều Vương Thanh Tuấn, xin hỏi chưởng môn tại sao phải làm như vậy? Chẳng lẽ đối với Vương sư huynh chưởng môn có hoài nghi gì chăng? Lần này thân xác của Vương sư huynh đã nổ tung nhưng lại xuất hiện trong tay của đệ tử Tố Nữ Cung. Đúng là rất quỷ dị, không biết nguyên nhân mà chưởng môn thông tri cho đệ tử giám sát Vương sư huynh là gì? Hơn nữa, theo những việc mà đệ tử quan sát vật được giấu trong thủ thi tựa hồ cùng với dị biến phát sinh trên Hoàn Đảo hết thảy đều có quan hệ với nhau.

Trương Hoa Lăng đối diện với Từ Thanh Phàm, mỉm cười nói:

-Trong giới tu tiên hiện tại, tất cả mọi người là vì trường sinh nên cả ngày cứ vùi đầu vào việc khổ tu, bỏ qua muôn ngàn kiến thức học vấn thâm uyên, nhưng ngươi ở phương diện này lại là một nhân tài khó tìm.

Từ Thanh Phàm thấp giọng nói:

-Chưởng môn quá khen, đệ tử thiên phú không cao, tu tiên vô thành, càng không có chí lớn theo đuổi con đường trường sinh, cho nên ngày thường cũng chỉ có thể dùng vài bộ sách dầy một chút để tránh nhàn rỗi mà thôi.

-Kết hợp việc đọc sách cũng tốt, cứ nhất mực vùi đầu khổ tu đôi khi rất khó thành, ngược lại có thể phải tốn thất quá nửa thời gian tu luyện. Tu

https://thuviensach.vn

tiên muốn con người hướng đến cái tĩnh trong tâm như nước lặng trong hồ, ở mặt này ngươi làm rất khá.

Nói tới đây, Trương Hoa Lăng đột nhiên xoay người lại hỏi:

-Vậy ngươi cảm thấy trong mấy câu nói này là có hàm ý gì? Có chỗ nào không hiểu?

Từ Thanh Phàm thấy Trương Hoa Lăng đã nói đến chủ đề chính , liền vội trả lời:

-Phần đầu nói là "Thật là giả, giả cũng là thật. Không thành có, có cũng thành không" hình như mang hàm ý miêu tả lại tình hình trên Hoàn Đảo lúc đó. Tựa hồ là nói về những việc đã diễn ra, có phần là sự thật, lại có phần giả tạo, thậm chí thi thể của Vương sư huynh và Mã sư thúc cũng có vấn đề. Nhưng hai câu còn lại là "Đế Vi bất công âm dương đảo, A Phật báo thù đã ngàn năm" đệ tử vẫn chưa thể minh bạch được.

Trương Hoa Lăng hói:

-Đế Vi, A Phật hai người này ngươi có biết đến hay không?

Trương Hoa Lăng hơi gật đầu, lại hỏi:

-Tốt lắm, ta hỏi ngươi, tại lần tỉ thí này trên Hoàn Đảo, trong ngần ấy người ai là kẻ nhập vai Đế Vi mà nắm trong tay hết cả?

Nghe Trương Hoa Lăng hỏi, Từ Thanh Phàm trong nháy mắt như nghĩ tới điều gì, thân thể chấn động một cái, ngây người hỏi:

- Chưởng môn sư thúc muốn ám chỉ Đế Vi ở đấy chính là tu sĩ Khổ Tu Cốc?

Những người tỉ thí trên Hoàn Đảo đều do một tay chúng tu sĩ Khổ Tu Cốc lo liệu. Sau khi bắt đầu, Khổ Tu Cốc cũng âm thầm phái các đệ tử tiến

https://thuviensach.vn

hành thủ hộ. Cho nên nói tu sĩ Khổ Tu Cốc nắm trong tay cả Hoàn Đảo cũng không phải là quá mức.

Như vậy, câu"Đế Vi bất công âm dương đảo" có ý gì đây? Chẳng lẽ ngụ ý tu sĩ Khổ Tu Cốc công tư không phân minh sao?

Kì thật, với trí tuệ của mình Từ Thanh Phàm vốn phải nghĩ sớm đến điều này, chỉ vì chuyện xảy ra lúc trước ở Nam Hoang. Hắn đối với chúng tu sĩ Khổ Tu Cốc có một ấn tượng thật sự là quá tốt nên tư tưởng bất tri bất giác đi vào sai lầm, căn bản là không có nghĩ nhiều về phương diện này.

****

Chiêm Bàn, vô luận tu tiên giới có xảy ra loại dị biến nào, đều giữ mãi một vẻ, có tiên vụ vờn quanh, sơn thủy tươi đẹp tuyệt trần.

Bởi vì một tháng sau phải tiến đến Cửu Hoa Môn đòi công đạo, chúng tu sĩ sau khi trở lại Chiêm Bàn cũng không lập tức trở về bản địa sơn môn mà hết thảy đều tập trung ở Chiêm Bàn, cứ như vậy một tháng sau cùng đi đến Cửu Hoa Sơn sẽ thuận tiện hơn nhiều.

Cho nên đến giờ tại Chiêm Thai lượng tu tiên giả không chỉ giảm bớt mà có xu hướng ngược lại, tăng thêm nhiều. Đồng thời phát sinh thêm vài sự việc khác, các môn phái có môn hạ đệ tử bị giết, khi trở lại Chiêm Bàn đã mau chóng phát ra Triệu Lệnh Tiễn, lập tức điều động thêm các trưởng lão cao thủ trong nội môn, vội gia tăng thực lực; như vậy một tháng nữa khi tới Cửu Hoa Sơn đòi công đạo, bọn họ cũng không sợ phát sinh tranh đấu.

Tại một góc trên Chiêm Bàn, trong một ngôi nhà cỏ trang nhã, ba người Hư Hằng đại sư phương trượng của Từ Vân Tự, Thanh Linh Tử chưởng môn của Thanh Hư Môn và tông chủ Tằng Liên Tiên của Ngũ Hành Tông đang ngồi xếp bằng thành một vòng bàn chuyện.

https://thuviensach.vn

Ở giữa trung tâm ba người là một bát lư hương nhỏ, sương khói nhẹ nhàng bay bổng.

-Như thế xem ra vị trí Lục đại Thánh địa lại chuẩn bị khiếm khuyết một chỗ nữa rồi, các ngươi nói xem chỗ trống này nên để môn phái nào lấp đầy đây? Là Lục Hợp Môn? Hay là Bát Hoang Điện?

Tằng Liên Tiên một bên nhấm ngụm trà xanh, một bên chậm rãi hỏi.

Thanh Linh Tử mỉm cười nói:

-Tằng đạo hữu nói chỗ khiếm khuyết này là Cửu Hoa Môn hay là Tố Nữ Cung?

Tằng Liên Tiên cười lớn nói:

-Đương nhiên là Tố Nữ Cung rồi, ba ngày trước biểu hiện của Lê Thiên Anh các ngươi đã thấy rõ đấy, trưởng lão của Tố Nữ Cung người nào mà không có cái tính khí táo bạo chứ? Tâm tính như vậy sẽ không hợp khi tu luyện Băng Hàn Quyết, một loại pháp quyết yêu cầu tâm tính lãnh đạm, dưới tình huống đó sớm muộn gì cũng tẩu hỏa nhập ma mà chết bất đắc kỳ tử thôi.

Hư Hằng đại sư khẽ thở dài:

-Hai trăm năm trước, khi ta biết Lê thí chủ cùng với nhiều vị trưởng lão Tố Nữ Cung liên hợp lại, căn cứ vào Băng Hàn Quyết sáng tạo ra "Tố Nữ Quyết" cao hơn một bậc đã có cảm giác không ổn. Băng Hàn Quyết là pháp quyết do tông sư đời thứ nhất Mạc Hàn chân nhân sáng tạo nên, trải qua hai ngàn năm hoàn thiện dần với nhiều lần cải tạo biến đổi, hiện tại rất khó có khả năng đám người Lê thí chủ bị tẩu hỏa nhập ma, chỉ sợ các bọn họ đã tu luyện Tố Nữ Quyết tới phần toàn mỹ rồi.

Thanh Linh Tử thản nhiên nói:

https://thuviensach.vn

-Đó là do đám đệ tử Tố Nữ Cung muốn nhanh chóng thoát khỏi tầm ảnh hưởng của Mạc Hàn chân nhân nên mới vội vàng cải biến công pháp, không xảy ra chuyện mới là lạ; hai trăm năm trước ta có nhắc nhở qua với nàng, nhưng đáng tiếc hảo tâm của ta lại bị coi là ác tâm.

Tằng Liên Tiên thở dài một tiếng:

-Đáng tiếc, Tố Nữ Cung uy thế to lớn như vậy lại sắp sửa tan biến nhanh a. Hiện tại có nhắc nhở các nàng thêm lần nữa, cũng đã không kịp rồi.

Thanh Linh Tử sau một hồi suy nghĩ nói:

-Nếu như Tố Nữ Cung bởi thế mà bị hủy, ta đề nghị góc trống đó nên để cho Lục Hợp Môn trở thành tân Thánh địa. Bát Hoang Điện mang dã tâm rất lớn, với lại đến giờ chúng ta không rõ là bọn họ dùng cách nào để quật khởi, phát triển mạnh mẽ đến vậy, nghi vấn này làm cho người ta cảm thấy thật quá thần bí.

Nghe Thanh linh Tử nói, Hư Hằng đại sư cùng Tằng Liên Tiên đều khẽ gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Hư Hằng đại sư lại hỏi tiếp:

-Vậy theo các ngươi, chuyện xảy ra trên Hoàn Đảo nên xử lý như thế nào?

Thanh Linh Tử cười nói:

-Cái gã hồ ly Trương Hoa Lăng kia các ngươi còn không hiểu rõ sao? Tâm tư của hắn rất dày đặc, tâm cơ lại quá thâm trầm, một kiếp này của Cửu Hoa Sơn hắn nhất định sẽ bình yên vượt qua.

Hư Hằng đại sư lắc đầu:

https://thuviensach.vn

-Ta muốn hỏi là đối với Khổ Tu Cốc, các ngươi thấy thế nào?

Tằng Liên Tiên nhíu mày:

-Lần này đối với thái độ của Khổ Tu Cốc chúng ta phải suy xét thật kỹ a, tu sĩ trong Khổ Tu Cốc là người nắm rõ tình hình của mọi người nhất; nhưng ba ngày trước, rõ ràng là có hai gã tu sĩ đã chết, Huyền Giản cũng không hề có động thái gì gọi là truy cứu đối với Cửu Hoa Sơn, ngược lại còn hướng đến chúng ta nhắc khéo, cấp cho Cửu Hoa Môn thời gian thu thập chứng cớ, tịnh không thu lấy Huyền Vũ Lệnh của Cửu Hoa Môn, điều này khiến ta cực kỳ khó hiểu.

Thanh Linh Tử lại nói:

-Không chỉ có thế, chẳng lẽ hai vị không phát hiện, hết thảy mọi việc hay sự tình phát sinh trên Hoàn Đảo đều do đám tu sĩ Khổ Tu Cốc nói cho chúng ta biết hay sao? Chính thức đã xảy ra cái gì, chúng ta căn bản là không có thấy tận mắt. Hơn nữa đã nhiều việc phát sinh như vậy, trên Hoàn Đảo này Khổ Tu Cốc có gần hai mươi tu sĩ Kết Đan Kỳ, chẳng lẽ bọn họ không có một chút cảm giác về dị biến sao, thật khó để người khác không nghi ngờ.

Hư Hằng đại sư nói tiếp:

-Còn một việc khác, ngay trên đài Chiêm Thai Kính Tượng Thuật đột nhiên bị nghiền nát, lúc ấy ta vẫn tưởng là có người động thủ cước vào, nhưng lại quên mất trừ phi là tông sư Đại Thừa Kỳ, nếu không một khi động thủ cước vào với thần thức của mình chẳng nhẽ ta lại không có cách nào phát hiện ra ư? Hiện tại nghĩ đến, chỉ sợ là có kẻ ở khu vực bố trí Kính Tượng Thuật đã động thủ cước rồi.

Toàn bộ tân nhân tỉ thí đều do chúng tu sĩ Khổ Tu Cốc phụ trách giám sát, bao gồm Kính Tượng Thuật cũng được bố trí như thế.

https://thuviensach.vn

Tằng Liên Tiên nghe Thanh Linh Tử cùng Hư Hằng đại sư nói vậy, thân thể khẽ chấn động một cái, hỏi ngược lại:

-Các ngươi hoài nghi….?

Ngay tại lúc này, từ bên ngoài nhà cỏ truyền đến một đạo thanh âm.

-Tại hạ Chu Hoa Hải thái thượng hộ pháp Cửu Hoa Môn, cầu kiến Hư Hằng đại sư, Thanh Linh Tử chưởng môn, Tằng tông chủ.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 46: Âm Mưu Triệt Để

Ở trên cái thế giới này, bất cứ lúc nào, bất luận ở xó xỉnh nào đều cũng có những người vì mọi mục đích khác nhau mà luôn luôn mưa toan tính kế. Có người có mục đích muốn bảo vể chính thành quả của mình, hoặc có người mưa toan cướp lấy ích lợi của người khác. Để làm tất cả nhưng điều đó họ không cần lý do, không cần lấy cớ, cũng không cố kỵ bất cứ thứ gì mà thực hiện vô cùng thoải mái.

Ngay khi Chu Hoa Hải đột nhiên bái kiến Hư Hằng đại sư, Thanh Linh Tử, Tằng Liên Tiên ba người thì ở một ngôi nhà tranh nơi góc Chiêm Bàn, Bát Hoang Điện điện chủ Man Thiên cùng Lục Hợp Môn môn chủ Cửu Tắc lại đang ngồi với nhau, giữa họ đặt một ấm trà ngon, một bàn cờ và hai cái chén.

Cứ như vậy, hai người một bên nói chuyện phiếm, một bên ẩm trà, đánh cờ, trông nhàn nhã vô cùng.

Nếu như tới gần mà xem rõ thần sắc trên mặt của hai người lúc này, thì người bên ngoài tuyệt đối không thể tưởng tượng được hai vị chưởng môn vốn luôn có phong phạm thế ngoại cao nhân một phương lúc này lại đang ở đây mưa toan chia chiến lợi phẩm.

- Thế này nhé, như chúng ta đã nói trước rồi, đến khi Cửu Hoa Môn bị cướp đoạt tư các Thánh địa xong thì linh mạch cùng Thánh địa tư cách của chúng sẽ thuộc về Lục Hợp Môn ta. Còn hạ cấp đệ tử cùng mấy ngàn năm tích súc của Cửu Hoa Môn sẽ thuộc về Bát Hoang Điện ngươi.

https://thuviensach.vn

Cửu Tắc đạo nhân tay cầm một quân cờ trắng nhẹ nhàng hạ xuống bàn cờ, khi tiếp xúc vang lên một tiếng thanh thúy.

Lúc này trên bàn cờ, hai phe đen trắng đang bị rơi vào trạng thái giằng co, bất phân thắng bại.

Nhưng hiển nhiên lúc này thì tâm tư của Cửu Tắc chân nhân cũng không có đặt trên bàn cờ, mặc dù tay điểm xuống, nhưng con mắt hắn lại gắt gao nhìn chằm chằm về phía Man Thiên đối diện nói.

So sánh với Cửu Tắc, hình tượng của Man Thiên mặc dù có bộ dáng thô kệch, nhưng thần sắc lại lộ vẻ thản nhiên, nhìn chăm chú vào bàn cờ, ánh mắt không có chút ba động nào. Sau khi nghe Cửu Tắc nói xong, hắn mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Cái này là điều tự nhiên. Sau khi Cửu Hoa Môn bị diệt phái xong, tại hạ tất nhiên sẽ phát động môn phái toàn lực ủng hộ Lục Hợp Môn lên làm tân Thánh địa rồi. Lục Hợp Môn đã lập phái từ mấy ngàn năm nay, so với niên đại của Khổ Tu Cốc còn muốn nhiều hơn, hơn nữa trải qua mấy nghìn năm hưng thịnh không suy, tới tay đạo hữu lại càng cường thịnh. Vì vậy cái danh hiệu Thánh địa kia thuộc về Lục Hợp Môn cũng là nguyện vọng chung của mọi người.

Nghe được những lời nói êm tai này của Man Thiên, Cửu Tắc đạo nhân phảng phất vẫn còn chút lo lắng, ánh mắt như cũ gắt gao nhìn chằm chằm vào hai mắt của Man Thiên. Đến khi xác định được những lời nói này của Man Thiên là thật lòng phát ra, hắn mới an tâm cười nói:

- Nếu như Man Thiên đạo hữu không có cùng Lục Hợp Môn tranh đoạt tư cách Thánh địa thì chúng ta tất nhiên sẽ không từ chối rồi.

Nói tới đây, Cửu Tắc lại lo lắng hỏi:

https://thuviensach.vn

- Sau khi đạt được tư cách Thánh địa xong, không những được tất cả tu sĩ trong thiên hạ kính ngưỡng, mà lại còn có thể kết nối được với ngũ đại Thánh địa khác. Đến lúc đó, trừ phi trong môn phái mình xuất hiện vấn đề gì, nếu không một khi đã có được danh hiệu Thánh địa trong tay, thì có thể cam đoan môn phái chính mình trong vạn năm sẽ trường thịnh không suy. Đối với điểm ấy, chẳng lẽ Man Thiên đạo hữu không có một chút động tâm nào chăng?

Man Thiên mỉm cười, nghĩ ngợi một lúc lâu sau rồi đem quân cờ màu đen trên tay hạ xuống, vừa lúc chặt đứt thế cờ đang dần hình thành trường long của Cửu Tắc, rồi mới ngẩng đầu lên thản nhiên nói:

- Đối với điều này dĩ nhiên ta có động tâm, nhưng ngươi cũng biết, muốn trở thành tân Thánh địa thì nhất định phải được ngũ đại Thánh địa thừa nhận mới được. Mà Hư Hằng cùng mấy lão gia hỏa kia luôn luôn thận trọng đối với Bát Hoang Điện ta. Dưới tình huống như thế, mặc dù chúng ta trở thành tân Thánh địa cũng không phải là không thể, nhưng hy vọng lại không lớn. So sánh với việc phải tranh đoạt tư cách ấy, không bằng có được chút vật tư cùng chúng đệ tử thì tốt hơn. Cửu Tắc ngươi cũng biết, Bát Hoang Điện ta có thời gian lập phái không dài, chỗ ở lại xa xôi, cho nên không chỉ có chuyện tư nguyên thiếu thốn, mà môn hạ đệ tử lại càng thưa thớt. Ta với ngươi hợp tác, xem như cũng phù hợp với nhu cầu của nhau.

Nghe Man Thiên nói như vậy, rốt cuộc Cửu Tắc đạo nhân cũng đã yên tâm, vừa cười vừa nói:

- Vậy chúng ta cứ quyết định như đã nói đi.

- Tất nhiên.

Cùng Cửu Tắc đạo nhân lúc này đang mừng rỡ dị thường thì Man Thiên trước mặt lại có vẻ bất cần, khác hẳn với bộ dáng thô kệch của hắn.

https://thuviensach.vn

Đối với Cửu Tắc đạo nhân mà nói, một khi Cửu Hoa Môn bởi vì chuyện trên Hoàn Đỏa mà bị tu tiên giới xóa tên, như thế sẽ dư ra hai môn phái có đủ tư cách tân Thánh địa là Bát Hoang Điện cùng Lục Hợp Môn. Mà với thực lực mạnh mẽ cùng lai lịch thần bí của Bát Hoang Điện, Cửu Tắc trong lòng luôn luôn cố kị, đối với chuyện thực lực môn phái mình có vượt qua được Bát Hoang Điện hay không cũng tin tưởng không nhiều lắm.

Mà hiện tại chính miệng Man Thiên đã thừa nhận Bát Hoang Điện sẽ không cùng môn phái mình tranh đoạt tư cách Thánh địa thì trong lòng lão tất nhiên vô cùng mừng rỡ.

Chứng kiến Cửu Tắc chân nhân trong mắt không che dấu được vẻ mừng rỡ, Man Thiên khẽ nhíu mày tỏ vẻ khinh miệt, nhẹ giọng nhắc nhở:

- Cửu Tắc đạo hữu, hiện tại Cửu Hoa Môn còn chưa bị mất đi Thánh địa tư cách, Huyền Vũ Lệnh kia cũng là do Thanh Linh Tử tạm giữ mà thôi. Một khi Trương Hoa Lăng có thể tìm được chứng cơ chứng minh mọi chuyện trên Hoàn Đảo hết thảy đều không phải do Cửu Hoa Môn làm, như vậy Cửu Hoa Môn vẫn như trước là một trong những Thánh địa, vị thế không thể dao động được. Mà mưu kế ta với ngươi vừa nói cũng khó có thể làm được.

Cửu Tắc không cho là đúng, cười lạnh nói:

- Man Thiên đạo hữu, ngươi thấy rằng tình hình lần này Cửu Hoa Môn còn có thể xoay chuyển được sao? Trên Hoàn Đảo hắn chưa thể tìm thấy được chứng cớ gì chứng minh mình trong sạch, chẳng lẽ về Cửu Hoa Môn lại có thể tìm được? Lần này kiếp nạn của Cửu Hoa Môn đã tới rồi, muốn trốn cũng không thoát đâu.

Man Thiên đối với những lời của Cửu Tắc cũng không phản đối, chỉ là hỏi:

https://thuviensach.vn

- Cửu Tắc đạo hữu, ngươi thật sự cho rằng chuyện trên Hoàn Đảo là do Cửu Hoa Sơn gây ra sao?

Nghe được vấn đề của Man Thiên, Cửu Tắc hơi trầm ngâm một chút, chậm rãi nói:

- Trương Hoa Lăng cái người nay ta với ngươi cũng đã tiếp xúc mấy trăm năm, có thể nói là tâm tư kín đáo, làm việc luôn luôn cẩn thận. Với tính cách của hắn, thật khó tưởng tượng hắn lại làm ra chuyện tình như vậy. Cho nên khả năng lần này do Cửu Hoa Môn làm cũng không lớn, chí ít Trương Hoa Lăng đối với chuyện này cũng không rõ ràng.

- Nói như vậy, ngươi cũng cho rằng lần này Cửu Hoa Môn bị oan uổng?

Man Thiên nhẹ giọng nói:

- Hiển nhiên mọi chuyện trên Hoàn Đảo là quỷ kế của kẻ chủ mưu nhằm vào Cửu Hoa Môn, mà phàm đã là âm mưu thì tất có sơ hở. Với sự khôn khéo của Trương Hoa Lăng, việc hắn tìm được sơ hở này cũng không phải không có khả năng.

Nghe Man Thiên nói như vậy, thần sắc của Cửu Tắc cũng xuất hiện một chút lo lắng, một lúc lâu sau mới hỏi lại:

- Man Thiên đạo hữu, ý của ngươi là…?

Man Thiên mỉm cười nói:

- Nếu như người khác có thể tạo thành bố cục như vậy cấp cho Cửu Hoa Môn, tại sao ta lại không thể cơ chứ?

Cửu Tắc đạo hữu hai mắt sáng ngời, vừa định nói gì đó, chợt lại nghe thấy từng thanh âm du dương của tiếng chuông tại Chiêm Bàn vang lên liên

https://thuviensach.vn

tiếp. Đó chính là tiếng chuông dùng để triệu tập tu tiên giả Tụ Tiên Chung.

Nghe tiếng Tụ Tiên Chung vang lên chín tiếng, Cửu Tắc đạo nhân nghi hoặc nói:

- Tụ Tiên Chung vang lên tất có đại sự phát sinh, chẳng lẽ Hư Hằng cùng mấy lão gia hỏa kia vừa phát hiện được chuyện gì chăng?

Man Thiên sau khi nghe được tiếng chuông trong mắt cũng hiện lên vẻ nghi hoặc, trầm giọng hồi đáp:

- Đi xem một chút rồi sẽ biết ngay thôi.

Nhìn thấy Cửu Tắc khẽ gật đầu tỏ vẻ đồng ý, Man Thiên liền đứng dậy. cùng Cửu Tắc đạo nhân ngự vân bay rất nhanh về chỗ đài cao tại phái nam của Chiêm Bàn mà bay đi.

Khi hai người tới đài cao trên Chiêm Bàn liền phát hiện đại bộ phận tu tiên giả đều đã tập trung ở phía dưới. Mà chưởng môn cùng chưởng lão các phái cũng ào ào chạy tới bên chỗ ngồi của mình, thần sắc như nhau đều vô cùng nghi hoặc.

Ở hàng đầu của đài cao có sáu người đang đứng yên, trong đó có Từ Vân Tự phương trượng Hư Hằng, Thanh Hư Môn chưởng môn Thanh Linh Tử, Ngũ Hành Tông tông chủ Tằng Liên Tiên, Tố Nữ Cung cung chủ Lê Thiên Anh cùng đại biểu của Khổ Tu Cốc Huyền Giản tôn giả.

Ngoài ra còn có một người khác, đó chính là người mà Trương Hoa Lăng để lại làm con tin trên Hoàn Đảo, Thái thượng hộ pháp của Cửu Hoa Sơn Chu Hoa Hải.

Với vẻ mặt nghiêm túc của sáu người này tựa như biểu thị tu tiên giới thật sự đã có chuyện trọng đại xảy ra.

https://thuviensach.vn

Sau khi mọi tu tiên giả đều đã tề tụ đến, Hư Hằng cùng với đám người liếc mắt nhìn một cái, yên lặng gật đầu, sau đó Tằng Liên Tiên tiến về phía trước, hướng về phía đám người tu tiên giả hơi khom người, giương giọng nói:

- Chuyện trên Hoàn Đảo ta nghĩ mọi người đã đều biết rồi. Bởi vì lúc trước có rất nhiều điểm nghi vấn, và để không làm phát sinh chuyện vu oan người vô tội, ta cùng với mấy vị chưởng môn Thánh địa khác đã cùng nhau quyết định cho đám người Trương Hoa Lăng trở lại Cửu Hoa Môn thu thập chứng cớ rồi lấy nó chứng minh mọi chuyện không phải do Cửu Hoa Môn làm.

Nói tới đây, Tằng Liên Tiên sắc mặt càng thêm phần nghiêm túc, hơi dừng lại một chút rồi lại nói tiếp:

- Nhưng, tất cả chúng ta đề đã bị Trương Hoa Lăng lừa gạt. Thái thượng hộ pháp Chu Hoa Hải sau khi cân nhắc một hồi lâu, mới vừa rồi đã thẳng thắn nói ra chân tướng mọi chuyện. Việc phát sinh trên Hoàn Đào tất cả đều là do Trương Hoa Lăng liên hợp cùng với một số ít trưởng lão khư khư cố chấp gây ra. Hiện tại bọn họ quay trở về Cửu Hoa Sơn để phi tang, chế tạo chứng cứ giả.

Một lời nói ra làm mọi người xôn xao náo động.

Mà Cửu Tắc chân nhân cùng Man Thiên đều không khỏi liếc mắt nhìn nhau một cái. Trong đó ánh mắt của Cửu Tắc tràn đầy vẻ vui mừng, còn trong mắt Man Thiên lại hiện lên một tia ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 47: Gặp Gỡ

Cửu Hoa Sơn đích thực là dãy núi hùng vĩ hiểm trở, tiên hà lấp lánh, mây trắng bồng, bềnh thỉnh thoảng có tiên hạc bay qua, phát ra các tiếng minh thanh êm dịu, tất cả hòa vào tạo nên cảnh sắc tiên gia.

Chúng đệ tử cấp thấp đang trấn giữ trên Cửu Hoa Sơn lúc này vẫn đang tiếp tục tu luyện theo đuổi con đường trường sinh của mình, không hề ngưng trệ, cũng như không biết một chút tin tức nào về dị di biến phát sinh tại nơi Tân nhân tỉ thí. Bọn họ cũng đồng dạng không biết rằng Cửu Hoa Sơn sẽ sắp sửa xảy ra một kinh biến nghiêng trời lở đất!!

Tại một góc chân núi Cửu Hoa, ở phía dưới là một tòa thiên điện mang dáng vẻ cổ xưa, trên cửa điện treo tấm biển hướng thẳng ra ngoài đầy uy nghiêm, khắc ba chữ màu kim sắc to lớn “Cửu Cực Điện”.

So sánh với Hoa Lăng Điện là đại biểu cho thể diện và là vẻ tượng trưng của Cửu Hoa Môn, Cửu Cực Điện này có vẻ không quá phô trương, cũng không thấy có bất kì chỗ nào toát lên vẻ hùng vĩ, lôi cuốn tâm nhân; không có những tác phẩm điêu khắc to lớn, trang sức tinh xảo, nhưng nó lại mang một bộ dáng rất mộc mạc, hài hòa.

Đối với tầng lớp cao tầng Cửu Hoa Môn mà nói, ý nghĩa của Cửu Cực Điện đối với môn pháo vô cùng quan trọng, thậm chí còn có phần hơn so với Hoa Lăng Điện.

https://thuviensach.vn

Bởi vì Cửu Cực Điện này chính là nơi trọng yếu nhất của tâm trận hộ sơn đại trận "Cửu Cực Trận" của Cửu Hoa Sơn. Hộ sơn trưởng lão của Cửu Hoa Môn và một vài trưởng lão tinh thông về trận pháp hàng năm đều trú ngụ tại đây, tùy thời có thể nắm giữ cũng như điều khiển toàn bộ đại trận.

Một đạo ánh sáng từ ngoài đại môn bắn thẳng vào bên trong đại điện rộng lớn, xua tan đi bóng tối trong đó.Giữa đại điện hiện lên một đạo ánh sáng thẳng chiếu vào, còn nhưng nơi ánh sáng chưa tới càng lộ thêm vẻ u ám.

Hầu trưởng lão, vị trưởng lão trong Cửu Hoa Môn có uy quyền chỉ thấp hơn chưởng môn cùng thái thượng hộ pháp, lúc này đang đứng yên lặng trước quang kính, quần áo nhàu nát, trên mặt còn dính một chút máu, ánh mắt đờ đẫn, cảm giác mờ mịt như không còn sự sống.

Nếu như Lữ Thanh Thượng ở đây, hắn sẽ tuyệt đối không thể tin vị sư phụ luôn luôn chú ý giữ hình tượng bản thân bây giờ lại biến thành bộ dáng như vậy.

Nhất là ánh mắt thẫn thờ đó. Thật chẳng khác là mấy với bộ dáng lúc hắn đánh mất toàn bộ thần trí.

Mà ở dưới chân Hầu trưởng lão bất ngờ có mấy cỗ thi thể nằm ngã lăn ra. Trông vết máu trên các cỗ thi thể này đã khô kiệt, hiển nhiên đã chết ít nhất được mấy ngày thời gian.

Xem diện mạo của thi thể này khi còn sống hẳn là đã nhiều tuổi, mặc dù sinh cơ đã mất, nhưng có thể thấy lúc còn sống bọn họ là những cao thủ uy thế. Chính xác hơn, đó đúng là những vị trưởng lão tinh thông trận pháp của Cửu Hoa Môn đến trấn thủ tại Cửu Cực Điện cùng với Hầu trưởng lão.

Nhưng lúc này Hầu trưởng lão lại không hề mảy may để ý đến đám thi thể ở dưới chân, tuy ánh mắt đã chết lặng nhưng mười ngón tay phía trước lại không ngừng biến ảo, với tốc độ mắt thường thì khó mà nhận ra. Dưới

https://thuviensach.vn

biến hóa của chỉ pháp, các cây đồng trụ thần bí ở trung tâm Cửu Cực Điện cũng theo đó hiện lên ngũ sắc quang mang không ngừng.

Những đồng trụ này chính xác là dị bảo Cửu Cực Trụ dùng để điều khiển "Cửu Cực Trận" của Cửu Hoa Môn.

Nếu như lúc này có người đang huyền phù phía trên bầu trời của Cửu Hoa Sơn, đồng thời vận dụng "Thiên Nhãn Thuật" sẽ phát hiện hộ sơn đại trận bên ngoài Cửu Hoa Sơn đang phát sinh ra trận ba động kịch liệt kèm theo mây mù che phủ khắp nơi, tựa hồ sắp có biến hóa kinh người nào đó ập tới.

Một lúc lâu sau, chỉ quyết của Hầu trưởng lão đình chỉ biến hóa, quang mang trên đồng trụ cũng vì thế mà ngưng lại, thanh âm ba động chợt lặng xuống, ngay cả đám vân vụ bên ngoài cũng dừng hẳn, không gian rơi vào im lặng.

Sau khi Hầu trưởng lão làm xong hết thảy mọi việc, tựu khoanh tay đứng yên. Phảng phất như một con rối hình người không ai điều khiển, cứ thế mà đợi.

Ở bên kia, bên cạnh cửa điện, ba đạo thân ảnh lẳng lặng ẩn giấu trong bóng tối sườn núi.

Trong đó, một gã là lão giả thân mang hắc y, vẻ mặt rất mực uy nghiêm. Một kẻ khác là lão giả mặc ma y, còn lại là một người mang đầy lân phiến cùng một đôi xà nhãn của quái vật.

Hắc y lão giả nhìn Hầu trưởng lão trong mắt không còn một tia linh động nào, hơi thở dài một tiếng, một lần nữa trong lòng đối với hành động này nảy sinh hoài nghi.

Vì chức vị chưởng môn, vì muốn rạng danh trên tu tiên giới, chính mình đã không ngần ngại hợp tác với những kẻ đó, không chỉ phá hủy danh

https://thuviensach.vn

dự mấy ngàn năm nay của Cửu Hoa Môn, giết chết nhiều người sư huynh đệ đồng môn sống chung đã lâu, còn làm cho Cửu Hoa Môn thật vất vả mới khôi phục được nguyên khí lại một lần nữa rơi vào hiểm cảnh. Cho dù đối với những sự tình này mình đã có đối sách, nhưng đến cùng, là đáng hay không?

Trong lòng lão bất giác thở dài một hơi, tiếp tục thì thầm với bản thân, có một số việc, chỉ cần làm bước đầu tiên thì cũng không thể dừng lại được, cũng không phải mọi chuyện đều có thể quay đầu lại được.

"Càng huống chi, vị trí chưởng môn đó, ba trăm năm trước, đáng lẽ là của ta!! Ta làm việc này chỉ là lấy lại hết thảy những gì thuộc về mình mà thôi."

Nghĩ tới đây, ánh mắt của hắc y lão giả liền khôi phục vẻ kiên định lúc đầu, quay mặt nói với lão giả khác và một gã quái vật bên người:

-Các ngươi ở chỗ này khống chế Hầu sư đệ, đợi đến khi đám người Trương Hoa Lăng quay trở lại, sẽ đem bọn chúng vây trong Cửu Cực Trận.

-Xin tuân mệnh.

Ma y lão giả cúi đầu lớn tiếng nói.

-Những gì ngươi nói, ta tự nhiên hiểu được.

Gã quái vật đồng thời nói theo.

Trong khi nói chuyện, từ trong miệng gã quái vật hộc ra một chiếc lưỡi uốn lượn như rắn, làm cho người khác nhìn vào kinh hãi không thôi.

Lão giả nhìn gã quái vật kinh tởm trước mắt, trong mắt thoáng hiện lên một tia chán ghét, nhưng sau đó không nói thêm lời nào, chỉ hơi gật đầu nhẹ xuống, rồi xoay người hướng ngoài điện phóng nhanh đi.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt tiến tới bên ngoài, mới vừa rồi hắn vẫn ở trong bóng tối, lúc ra ngoài bị ánh sáng chói chang đâm vào mắt gây đau nhói.

Đến hiện tại, hắn mới đột nhiên nhớ ra, việc hợp tác với đám người đó, không biết về sau có phải nhiễm thói quen dấn thân vào hắc ám không.

Là nguyên nhân do tâm cảnh biến hóa sao?

Hắc y lão giả tự giễu chính mình, đối với suy nghĩ này căn bản là không dám nghĩ đến nhiều, tiếp tục sử dụng mảnh tường vân dưới chân, phóng nhanh về chỗ sườn núi nơi có Hoa Lăng Điện bay đi.

Những nơi bạch vân chở hắn bay qua, đám đệ tử cấp thấp trông thấy đều lập tức khom người hành lễ, hiển nhiên địa vị của lão tại Cửu Hoa Sơn không hề thấp.

Lão giả vẫn tiếp tục lướt nhanh qua, không chút nào để ý hay liếc mắt một chút nào đám đệ tử ở dưới, một mực hướng thẳng đến Hoa Lăng Điện, ngửa đầu ngạo nghễ bước vào.

Trong điện có mấy lão giả dường như cũng chờ lâu ở đó rồi.

Hắc y lão giả sau khi khẽ gật đầu chào vài người, liền đi thẳng đến cuối Hoa Lăng Điện, đường hoàng ngồi xuống vị trí thượng tọa nguyên bổn là chỗ Trương Hoa Lăng thường ngồi.

Đương nhiên, đó là vị trí chỉ có chưởng môn phái Cửu Hoa Môn mới được ngồi.

Nhìn mấy lão giả ở phía dưới không có dị nghị gì với hành động của mình, trên mặt hắc y lão giả lộ vẻ hài lòng, gật đầu , nhẹ giọng nói:

-Liễu sư đệ, đám người Trương Hoa Lăng lúc này còn cách Cửu Hoa Sơn bao nhiêu lộ trình?

https://thuviensach.vn

Một lão giả dáng vẻ gấp gáp bật dậy, khom người nói:

-Bẩm chưởng môn sư huynh, còn khoảng nửa ngày lộ trình.

Hắc y lão giả hơi gật đầu, chậm rãi nhắm hai mắt rồi không nói gì nữa.

Chứng kiến vẻ trầm mặc của hắc y lão giả, vị lão giả họ Liễu dè dặt hướng về lão hỏi:

-Chưởng môn sư huynh, đám người Trương Hoa Lăng đang quay trở về phải không, nếu như vậy hiện tại chúng ta phải làm gì đây?

Hắc y lão giả nghe lão giả họ Liễu trước sau vẫn một câu như cũ, đôi mắt nhắm nghiền vẫn không có động đậy, chỉ nhẹ nhàng thốt ra một chữ từ miệng.

-Chờ.

Nửa ngày sau, Trương Hoa Lăng mang theo nhóm người Từ Thanh Phàm sau khi trải qua hai ngày thời gian bay đi, rốt cuộc đã về tới dưới chân núi Cửu Hoa Sơn.

Ngày ấy, khi Từ Thanh Phàm đem tờ giấy thu được từ người của Vương Tuấn Tú giao cho Trương Hoa Lăng, giữa hai người vẫn chưa hề có một câu nói nào về việc đó cả. Mà đối với câu cuối cùng ghi trong đó “A Phật báo thù đã ngàn năm”, đến tột cùng là chứa đựng ý tứ gì Trương Hoa Lăng cũng không nguyện ý nhiều lời. Chỉ là điều này cứ tiếp tục làm cho Từ Thanh Phàm băn khoăn mãi.

Nhìn dãy Cửu Hoa Sơn phía trước trông vừa quen thuộc lại vừa xa lạ, Từ Thanh Phàm bất giác muốn cảm khái hàng nghìn hàng vạn lần.

Rõ ràng là chỉ rời đi hơn mười ngày nhưng Từ Thanh Phàm lại có cảm giác như mình đã rời đi rất nhiều năm rồi. Bởi trong cuộc tí thí Tân nhân

https://thuviensach.vn

lần này, đã có quá nhiều chuyện xảy ra. Lần trở lại Cửu Hoa Sơn này không khỏi làm cho người ta có cảm giác xa cách.

Trương Hoa Lăng đi tới chân núi, đối diện với Cửu Hoa Sơn chấp tay kết chỉ quyết, dưới sự biến ảo từ chỉ quyết, bên ngoài Cửu Hoa Sơn bất ngờ phát sinh một trận ba động mạnh, sau đó một đạo thanh âm từ trong núi truyền đến.

-Là chưởng môn sư huynh sao? Sao mới đây đã trở về nhanh vậy? Như vậy là những người khác cũng cùng về luôn ư? Chu sư huynh và các đệ tử khác đâu?

Đấy chính là âm thanh của hộ sơn trưởng lão Cửu Hoa Sơn, Hầu trưởng lão.

Nghe thấy đúng là tiếng của Hầu trưởng lão, Trương Hoa Lăng tựa hồ như hơi thở dài một cái, rồi giương giọng nói:

-Lần này tân nhân tỉ thí đã xảy ra một ít dị biến, chúng ta trở về núi hãy nói tiếp.

Vừa nói, Trương Hoa Lăng vừa tiến thẳng về phía trước, không chút nào dừng lại. Đến khi tiến gần đến Cửu Hoa Sơn, lão đưa tay phải ra giương lên, một đạo hỏa phù từ lòng bàn tay tức tức bay ra, hướng về phía hộ sơn đại trận bay đi, sau một khoảng thời gian bên ngoài Cửu Hoa Sơn xuất hiện một hình ảnh quang động mờ ảo.

Nhìn bóng ảnh quang động dần hình thành, Trương Hoa Lăng không một chút do dự đem chúng đệ tử cùng các trưởng lão tiến thẳng vào trong.

Trong nháy mắt, ngay khi mới tiến vào quang động, dị biến đột nhiên xảy ra.

https://thuviensach.vn

Trước kia, khi một tu sĩ Cửu Hoa Sơn bay vào quang động, trước mặt họ sẽ lộ ra cảnh tượng chân thật, nhưng vào lúc này, phía trước mặt nhóm người đang bay vào quang động lại xuất hiện một mảnh không gian hỗn độn, có vô số mây mù màu đen kịt che lấp cả thiên địa, chúng va chạm vào nhau không ngừng phóng xuất ra hàng loạt kim sắc thiểm điện, lúc chớp lúc hiện đên cuồng, mà nguyên bổn cảnh sắc tươi đẹp của Cửu Hoa Sơn giờ đây đã biến mất, như thể chưa từng tồn tại.

Chứng kiến tình cảnh kinh người này, sắc mặt chúng tu sĩ đều tức khắc biến đổi kịch liệt, khi xoay người nhìn đằng sau, thì phát hiện chỗ quang động lúc đầu sớm đã bốc hơi.

Trương Hoa Lăng sau một lúc kinh tâm, sắc mặt dần bình tĩnh, trở nên nghiêm túc, quát lên :

-Hầu sư đệ, tại sao lại như thế này? Ngươi mau giải thích cho rõ ràng đi!!

Âm thanh to lớn cùng với khí thế cự đại của Trương Hoa Lăng quả thật hơn rất nhiều so tiếng quát tháo mà Lê Thiên Anh dành cho Từ Thanh Phàm trên Hoàn Đảo.

Dưới thanh âm mang uy thế bức người đó, đám mây đen quanh người chúng tu sĩ chợt lưu động.

-Trương sư huynh, ngươi không nên trách Hầu sư đệ, tất cả đều là chủ ý của ta.

Một lúc lâu sau, một tiếng nói vang lên khắp không gian.

Theo thanh âm từ từ hạ xuống , một bóng đen chậm rãi từ bên trong tách ra, đối diện với mọi người lúc này chính là hắc y lão giả với vẻ mặt rất ư là bình thản.

https://thuviensach.vn

Chứng kiến bộ dáng của lão giả, chúng tu sĩ hiện tại đang xáo trộn, liên tục phát ra nhiều tiếng kinh hô.

Bởi vì lão giả mặc hắc y này không phải là người xa lạ, nguyên bổn là thái thượng hộ pháp của Cửu Hoa Sơn tại Chiêm Bàn---Chu Hoa Hải.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 48: Không Hối Hận

Đúng? Sai?

Đối với đa số người mà nói, đây là tiêu chuẩn duy nhất trong lòng của họ khi làm việc.

Nhưng nếu gán cái "Đúng" "Sai" vào tiêu chuẩn làm việc của con người, cuối cùng sẽ khó tránh khỏi chuyện đánh giá sự việc có phần bảo thủ, gàn bướng.

Bởi vì trên đời vốn dĩ không có cái nào tuyệt đối là "Đúng", đồng thời cũng chẳng có cái nào gọi là "Sai" một cách tuyệt đối cả, tất cả đều do người trong cuộc quyết định.

Mà người kiêu hùng một đời như Hóa Linh chân quân- giáo chủ Hóa Linh Giáo hơn ba nghìn năm trước, rồi người đã tàn phá bừa bãi cả tu tiên giới như Ma Quân, Ma Đế; rồi như Ma Tổ vạn năm trước đã đem cả tập thể tu tiên giả đẩy vào tuyệt cảnh, tiêu chuẩn để bọn họ làm việc lại còn có một loại khác.

Đó chính là ta muốn làm hoặc không muốn làm.

Chỉ có vậy mà thôi.

Tùy tâm sở dục, không chỗ nào cố kị, tiêu diêu tự tại nên không thể tránh né được chuyện tai ương, gây họa cho sinh linh.

https://thuviensach.vn

Vì thế mà bọn họ trở nên “Kiêu hùng”.

Về phần cái gọi là “Anh hùng” đối với tiêu chuẩn làm việc của họ thì có điều bất đồng.

Việc phải làm thì làm, còn việc không nên làm thì sẽ không làm.

Đồng dạng đơn giản là vậy.

Nhưng “kiêu hùng” và “anh hùng”, đôi khi chúng lại chỉ cách nhau một đường chỉ nhỏ.

Sau khi đám mây mù màu đen tách ra, vị thái thượng hộ pháp của Cửu Hoa Môn Chu Hoa Hải dần xuất hiện, đám đệ tử mới từ Chiêm Bàn gấp rút trở về trên mặt đều lộ vẻ kinh dị, trong lúc nhất thời phát ra một trận ồn ào, trong thanh âm tràn đầy vẻ bất khả tư nghị.

Chu Hoa Hải, không phải lão đã bị Trương Hoa Lăng đem làm con tin ở lại Chiêm Bàn rồi hay sao? Lúc này sao có thể ở chỗ này chứ?

Mà vừa rồi đã xảy ra chuyện gì với hộ sơn đại trận Cửu Hoa Sơn? Tại sao nhóm người mình lại rơi vào một vùng hắc vụ mờ mịt vô tận như vậy?

Cửu Hoa Sơn, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?

Mơ hồ vào lúc đó, đám đệ tử cùng trưởng lão đi cùng đều cảm thấy một tia điềm xấu.

Nhưng Trương Hoa Lăng đối với sự xuất hiện của Chu Hoa Hải lại không hề bất ngờ chút nào, chỉ là nhìn liếc qua hắn một cái. Trong khi ở phía đối diện, Chu Hoa Hải cũng không yếu thế mà đối mặt với lão.

Trong chốc lát, đương trường dần thu hồi những thanh âm nghị luận kinh ngạc, chúng tu sĩ lẳng lặng đứng nhìn hai người đối mặt với nhau.

https://thuviensach.vn

Thời gian, tại lúc họ đối mặt với nhau dường như bắt đầu dừng lại.

Bất chợt, Chu Hoa Hải tựa như nghĩ tới điều gì, ánh mắt hắn hơi lóe lên một chút, sau đó dời ánh mắt ra khỏi người Trương Hoa Lăng.

-Ngươi rốt cuộc đã tới.

Chu Hoa Hải nhìn đám hắc vụ quanh người, chậm rãi nói.

Nghe Chu Hoa Hải nói những lời này, ngay cả đệ tử đần độn nhất bây giờ cũng phát hiện sự tình không ăn khớp với nhau.

Trước đây, khi Chu Hoa Hải thân tại vị trí thái thượng hộ pháp của Cửu Hoa Sơn chí cao vô thượng, một tay chưởng quản việc thưởng phạt chúng đệ tử cấp thấp có mức tu hành dưới mười lăm năm, có thể nói trong Cửu Hoa Sơn trừ bỏ Trương Hoa Lăng thì hắn chính là nhân vật đệ nhị. Nhưng tuy có quyền cao chức trọng, bình thường cũng có chút uy nghiêm cứng nhắc, nhưng Chu Hoa Hải đối với Trương Hoa Lăng vẫn rất mực cung kính, không chỉ khom người hành lễ mỗi khi gặp mặt, hắn còn giữ thái độ tôn kính, luôn gọi một tiếng quen thuộc: “Chưởng môn sư huynh”. Đối với các tôn ti tiểu tiết bình thường cũng rất ư là chú ý. Đối với hành vi bất kính với Trương Hoa Lăng, hắn còn muốn tức giận hơn cả lão, trừng phạt rất nặng.

Cho nên việc Chu Hoa Hải trung thành, tận tâm đối với vị chưởng môn sư huynh của mình như thế nào, không chỉ riêng Cửu Hoa Sơn mới rõ, cho dù là ở nơi nào đó trong tu tiên giới điều này cũng phi thường nổi danh. Đến nỗi có vài gã ác khẩu nói đùa, gọi Chu Hoa Hải là “Con chó trung thành của Trương Hoa Lăng”.

Nhưng lúc này, cái gã gọi là “con chó trung thành” lại nói chuyện với Trương Hoa Lăng tỏ vẻ không hề cung kính, không khom người, lại gọi là “ngươi”, trong giọng còn mơ hồ lộ ra vẻ lên mặt.

https://thuviensach.vn

Cho nên khó trách chúng tu sĩ Cửu Hoa Sơn lại có cảm giác được có điểm không thích hợp.

Nhưng Trương Hoa Lăng đối với sự bất kính của Chu Hoa Hải lại không tỏ ra giận dữ chút nào, cũng giống như việc lão không hề giật mình khi Chu Hoa Hải xuất hiện khi nãy, chỉ là nhẹ nhàng gật đầu, sau đó nói:

-Đúng vậy, ta đã quay về. Ngươi hẳn là đã chờ lâu rồi phải không?

Nhìn khuôn mặt Trương Hoa Lăng vẫn bình tĩnh như trước, trong lòng Chu Hoa Hải đột ngột dâng lên một cơn phẫn nộ, giống hệt như một gã hao tốn tâm lực để cố gắng viết thật tốt cho kịch bản của mình, rồi đến khi công chiếu lại phát hiện ra diễn viên hoàn toàn không tuân theo ý của mình trong kịch bản mà phẫn nộ. Nhưng hắn đã rất nhanh kiềm nén được lửa giận trong lòng, thần sắc phẫn nộ trong mắt chỉ lóe lên rồi lại tiêu biến, một lần nữa khôi phục vẻ bình tĩnh, hắn nhẹ giọng đáp:

-Đúng vậy, ta đã đợi thật lâu, suốt ba trăm chín mươi mốt năm và hai trăm hai mươi ngày.

Nghe Chu Hoa Hải nói, gương mặt Trương Hoa Lăng rốt cuộc đã lộ ra vẻ giật mình, hời hợt nói:

-Không nghĩ tới ngày đầu ta trở thành chưởng môn nhân, ngươi đã bất mãn rồi, càng không nghĩ tới sự bất mãn đó lại sâu đậm đến như vậy.

Ba trăm chín mươi mốt năm và hai trăm hai mươi ngà, Chu Hoa Hải đã đem khoảng thời gian dài như vậy để nhớ kỹ, hắn là oán niệm trong hắn đã sâu đậm quá mức rồi.

Sau khi trông vẻ giật mình trên mặt Trương Hoa Lăng, nguyên bản Chu Hoa Hải phải lấy đó làm cao hứng mới đúng, nhưng khi nghe thấy những lời sau cùng của lão, Chu Hoa Hải mới vừa rồi vất vả kiềm giữ phẫn nộ trong lòng, rốt cuộc bây giờ lại một lần nữa bạo phát.

https://thuviensach.vn

-Đúng vậy, từ lúc sư phụ tuyên bố ngươi là tân chưởng môn phái Cửu Hoa Sơn, ta đã bất mãn, phi thường bất mãn, thậm chí còn phẫn nộ vô cùng.

Chậm rãi nói xong nhưng lời này, thanh âm của Chu Hoa Hải đột nhiên lớn lên:

-Ta và ngươi cùng nhau tiến vào sư môn, dựa vào cái gì ngươi làm sư huynh còn ta chỉ làm sư đệ? Về sau khi cùng tu tiên, công lực của ta cao hơn ngươi, uy vọng trong đám sư huynh đệ càng cao hơn hẳn, dựa vào cái gì các trưởng bối lại coi trọng ngươi hơn? Lúc sư phụ bế quan, Cửu Hoa Sơn hết thảy mọi việc lớn nhỏ đều do ta quản thúc, thử hỏi có việc nào mà không được xử lý ổn thỏa? Mỗi một việc sư phụ giao cho ta, không phải ta đều cố gắng hoàn thành thật hoàn mỹ sao? Cuối cùng dựa vào cái gì mà khi ngươi trở thành chưởng môn ta phải làm kẻ đứng dưới ngươi, mặc ngươi sai khiến? Là do bình thường ngươi hay phát biểu một số quan điểm kì quái làm sư phụ cao hứng chăng? Cứ như vậy ngươi lên làm chưởng môn nhân, ta sao có thể cam chịu như vậy được. Ngươi nói đi!!

Khi nói những lời này, tâm tình của Chu Hoa Hải đã trở nên cực kì kích động. Thanh âm khỏi phải nói càng lớn hơn bao giờ hết, đến cuối cùng hắn dường như đang rít gào, đám vân vụ màu đen của Cửu Cực Trận xung quanh theo đó mà chuyển động, sóng gió nổi lên không ngừng, vẻ mặt ngày thường uy nghiêm của hắn bị vặn vẹo thành khuôn mặt cực kì dữ tợn.

Tựa như uất hận suốt ba trăm chín mươi năm, qua một lần rít gào đã phát tiết ra hết.

Sau một hồi gào thét, tâm tình của hắn đã dần bình phục, phảng phất như mới vừa tâm sự xong với tri âm vậy, một lần nữa ánh mắt của hắn lại cùng với Trương Hoa Lăng nhìn nhau, miệng từng chữ một mạnh mẽ vang lên:

https://thuviensach.vn

-Bốn trăm năm, thời gian ta cam chịu đã đủ lâu rồi. Đến bây giờ, những thứ ban đầu vốn thuộc về ta, ta muốn đem chúng trả về đúng chủ nhân của nó.

Chu Hoa Hải nói những lời này với vẻ mặt bình tĩnh, ngữ khí lãnh đạm, nhưng bên trong lại ẩn chứa đầy oán khí, so với tiếng rít gào lúc trước càng rõ ràng hơn, làm cho chúng tu sĩ Cửu Hoa Sơn đều không nhịn được mà phát lạnh trong lòng.

Ở bên kia, Trương Hoa Lăng chỉ đứng yên lặng nghe Chu Hoa Hải gào thét mà không có phản bác, cũng không hề tức giận, trong mắt chỉ một thoáng rất nhanh hiện lên một tia thương cảm khổ sở.

Sau lưng lão, các đệ tử tinh anh cùng trưởng lão Cửu Hoa Sơn đều đang lo lắng kinh hãi, so với những dị biến trên Hoàn Đảo còn muốn kinh hãi hơn nhiều, thậm chí ngay cả khi Chu Hoa Hải rít gào, uy lực nhiêu đó cũng đủ làm cho ngực bụng đau nhức, mất đi tri giác.

Chu Hoa Hải, người được xưng tụng là “con chó trung thành của Trương Hoa Lăng” hiện tại lại đang tranh đoạt cương vị chưởng môn cùng lão? Đối với thói quen luôn ủng hộ Trương Hoa Lăng từ trước đến giờ của hắn mà nói đối với chúng tu sĩ thì quả thật khó có thể tin tưởng được.

Nhưng hiện tại, cái chuyện không có khả năng nhất rốt cuộc vẫn xảy ra.

Hoặc là ở trên thế giới này vốn dĩ không có cái gì là không có khả năng phát sinh hết. Một sự tình cho dù nhìn khó có khả năng xảy ra, cũng chỉ bởi việc nó có thể phát sinh được ẩn dấu vô cùng thâm sâu mà thôi. Giống như oán niệm gần bốn trăm năm của Chu Hoa Hải vậy.

Một vài vị trưởng lão phía sau Trương Hoa Lăng nghe thấy những lời Chu Hoa Hải thốt lên, trên mặt hầu như đều lộ ra vẻ phẫn nộ, vừa muốn trách cứ Chu Hoa Hải, nhưng sau khi chứng kiến sự điên cuồng âm trầm

https://thuviensach.vn

trong mắt lão, lại không dám buông lời phản đối, đem những thứ chưa kịp nói nuốt trở lại bụng.

Sau một hồi trầm mặc, Trương Hoa Lăng đã bắt đầu mở miệng phản bác.

-Ta vẫn nghĩ sở dĩ ngươi phản bội ta là do bản tính cường ngạnh của ngươi, không quen nhìn ta chưởng quản Cửu Hoa Sơn với sách lược ẩn nhẫn mấy trăm năm qua nhưng không hề nghĩ đến những lý do đó.

Thở dài một hơi, lão nói tiếp:

-Hiện tại ta chỉ muốn hỏi ngươi ba điều.

Trên mặt Chu Hoa Hải hiện lên tia đắc ý, nói:

-Ngươi muốn hỏi ta rõ ràng đã bị ngươi lưu lại trên Chiêm Bàn, tại sao hiện tại lại đứng ở chỗ này phải không?

Nhưng Trương Hoa Lăng lại lắc đầu, thản nhiên nói:

-Không phải, Chu Hoa Hải kia trên Chiêm Bàn chỉ là thế thân thôi, về điểm ấy ta đã sớm biết rồi, buộc bọn họ ở lại Chiêm Bàn chính là tránh cho họ lúc này đột nhiên ra tay giết hại đệ tử vô tội mà thôi.

Nghe được Trương Hoa Lăng nói, Chu Hoa Hải mặc dù sắc mặt vẫn cố bình tĩnh như trước, nhưng trong nội tâm đã sớm dậy sóng, trong lòng đột nhiên có cảm giác xuất hiện chuyện mà chính mình không khống chế được, nội tâm nguyên bản tự tin chợt có một tia dao động, quả thật là loại cảm giác này khiến cho hắn rất khó chịu.

Nhưng nghĩ tới những bố trí đằng sau, tâm tình của hắn lại lần nữa dần khôi phục như ban đầu, chỉ điềm nhiên hỏi:

https://thuviensach.vn

-Ngươi đã sớm biết tại Chiêm Bàn người kia là thế thân của ta? Hơn nữa ngươi cũng sớm biết ta muốn phản bội ngươi?

Trương Hoa Lăng khẽ gật đầu, nhẹ giọng nói:

-Không chỉ có vậy, mọi sự tình trên Hoàn Đảo diễn biến ra sao đại khái ta đều đoán ra được, ngươi cùng với người kia hợp tác rồi sao? Cũng chỉ có người kia mới có thể cho ngươi một cái thế thân như người thật đến vậy, ngay cả ta cũng không phát giác được. Nghĩ đến nhiều năm qua , hắn là nghiên cứu của hắn đã có đột phá lớn rồi chứ? Nhưng ngươi làm như vậy sẽ không sợ tự chuốc vạ vào than hay sao?

Chu Hoa Hải cố nén sự kinh hãi trong lòng, chậm rãi hỏi:

-Ngươi làm sao biết ta cùng ngươi kia hợp tác?

Trương Hoa Lăng thở dài nói:

-Mỗi lần ngươi đại diện Cửu Hoa Sơn đến Dương Lăng Sơn hội họp thảo luận chi sách với hắn, ta đều ở một bên quan sát, việc này tự nhiên là biết rõ.

Trong mắt Chu Hoa Hải hiện tại đã ngập tràn nỗi khiếp sợ, vô thức hỏi ngược lại:

-Ngươi cái gì cũng biết? Sao mấy trăm năm nay ngươi không hề ngăn cản ta?

Trương Hoa Lăng nhẹ giọng nói:

-Là sai lầm của ta, lúc đó ta chỉ cảm giác ngươi mặc dù muốn lật đổ ta, nhưng chỉ là vì không quen với các loại sách lược ta áp dụng lên Cửu Hoa Sơn thôi, bởi vậy mặc cho ngươi phản bội, miễn là không nguy hại đến Cửu Hoa Sơn. Hơn nữa ngươi đã cùng với ta hợp tác quản lý Cửu Hoa Sơn

https://thuviensach.vn

nhiều năm như vậy, cho nên ta vẫn không đành lòng xử trí ngươi. Hơn nữa lúc trước mặc dù biết rõ ngươi cùng người kia hợp tác với nhau, nhưng không rõ kế hoạch chi tiết bên trong như thế nào, nếu đem ngươi xử trí thì sẽ làm cho người kia áp dụng kế hoạch khác mà ta không biết, tốt hơn hết là đem hết thảy những nguy hiểm giữ chặt trong tầm khống chế. Cho nên vài thập niên gần đây ta vẫn không động đến ngươi.

Trương Hoa Lăng dừng một chút rồi nói tiếp:

-Nhưng sự thật chứng minh rằng ta đã làm sai, bởi vì đối với ngươi ta không nên khoan nhượng, không nên phán đoán quá đơn giản. Hiện tại đã làm cho Cửu Hoa Sơn chịu thương tổn to lớn đến như vầy đây.

Nói tới đây, trên mặt Trương Hoa Lăng dần hiện lên một tia thương cảm, nói thêm:

-Chu sư đệ, ta khuyên ngươi một câu. Người kia nguy hiểm như thế nào ngươi chắc cũng thấu rõ. Ngươi tại sao lại hợp tác với hắn, ngươi có chắc là hắn sẽ không lợi dụng ngươi không. Hợp tác cùng hắn so với việc nuôi hổ lấy da không khác là mấy, cuối cùng rất có thể sẽ bị hắn cắn lại, cả đời không bao giờ xoay chuyển được.

Từ lúc Trương Hoa Lăng bắt đầu nói đến giờ, ánh mắt Chu Hoa Hải vẫn một mực chuyển động không ngừng, giữa những lúc hoảng hốt tựa hồ cũng lộ ra tia hối hận, nhưng hắn rốt cuộc lại nói:

-Hiện tại nói gì đi nữa cũng là muộn. Chuyện Cửu Hoa Sơn ta đã quyết, hơn nữa việc của người kia ta không cần lo lắng, khi hợp tác cùng hắn ta đã nghĩ rất kĩ những đối sách tùy biến rồi.

Tiếp theo, hai mắt Chu Hoa Hải nhìn chằm chằm vào Trương Hoa Lăng nói:

https://thuviensach.vn

-Ta vốn chuẩn bị đem ngươi vây chết trong Cửu Cực Trận, nhưng nghĩ đến ta và ngươi đã quen biết nhiều năm như vậy, không nên để ngươi chết một cách không minh bạch như thế được, cuối cùng là không nén được muốn nhìn mặt ngươi một lần nữa. Không nghĩ rằng ngươi đã thấu rõ tất cả mọi việc.

Nói tới đây, ánh mắt Chu Hoa Hải liền dời đi:

-Mới vừa rồi ngươi nói có ba vấn đề, hiện tại ngươi có thể hỏi. Sau khi trả lời ta sẽ rời đi, nếu như ngươi có thể sống sót vượt qua Cửu Cực Trận ta sẽ chờ ngươi ở Hoa Lăng Điện.

Trương Hoa Lăng sau khi nghe Chu Hoa Hải nói, chỉ yên lặng gật nhẹ đầu, nhưng không còn muốn khuyên bảo thêm gì, tựa hồ đã buông tha cho chính hi vọng của bản thân vào hắn. Nhàn nhạt nói:

-Vấn đề thứ nhất, ngươi làm như vậy, cho dù thành công chung quy chỉ có thể lấy được danh tiếng nhưng lại gây cho Cửu Hoa Môn đại loạn, tổn thương nguyên khí, vị thế Thánh địa của bổn môn càng khó giữ, cái này ngươi đã cân nhắc qua chưa?

Chu Hoa Hải cười khẽ một tiếng, thản nhiên đáp:

-Tại sao các ngươi đều xem thường trí tuệ của ta chứ? Lúc đầu sư phụ đã thế, bây giờ ngươi lại tiếp tục như vậy. Việc ngươi nghĩ chẳng lẽ ta không nghĩ đến sao? Ngươi không biết là ngay khi ngươi rời khỏi Chiêm Bàn không lâu, thế thân của ta đã đem tất tần tật hết thảy mọi sự tình phát sinh trên Hoàn Đảo đổ lên trên người của ngươi, hiện tại hắn đã mang đám tu sĩ ở đó chạy hết về hướng Cửu Hoa Sơn này rồi.

-Mà khi bọn chúng đến đây, ta không nghĩ là ngươi còn sống, nhưng không sao người kia đã giúp ta làm một thế than của ngươi rất tốt. Sau đó, ở trước mặt chúng tu sĩ tu tiên giới này, thế thân của ta sẽ giết chết thế than của ngươi một cách thật hoành tráng, vì đại nghĩa diệt thân. Đến lúc đó, ta

https://thuviensach.vn

đương nhiên sẽ trở thành tân chưởng môn nhân của Cửu Hoa Sơn, không những thế còn có thể ngăn chặn đám người trong thiên hạ lắm mồm nhiều chuyện, thanh danh núi Cửu Hoa này sẽ không tổn hao gì hết, địa vị Thánh địa tự nhiên cũng không bị mất.

-Về phần như lời ngươi nói đích thực là vấn đề gây tổn hại to lớn, ngươi cũng biết những nghiên cứu của người kia gần đây có những đột phá vượt bậc, hắn đã cho ta một loại phương pháp có thể khiến cho đám tu sĩ cấp thấp trong thời gian ngắn gia tăng sức mạnh. Đến lúc đó, thực lực Cửu Hoa Sơn không chỉ không bị tổn hao mà còn được tăng cường đáng kể. Mà ta, không những trở Thành chưởng môn của thánh địa, càng có cơ hội để làm chưởng môn thiên hạ đệ nhất phái!!

Nhìn Chu Hoa Hải nói chuyện, trên mặt mơ hồ lộ ra vẻ điên cuồng, Trương Hoa Lăng một lần nữa thở dài, không có cử chỉ gì phản bác cả, chỉ lạnh nhạt hỏi:

-Vấn đề thứ hai, các trưởng lão thủ hộ tại Cửu Hoa Sơn, ngươi đã xử lý như thế nào rồi? Thi thể của Mã sư đệ trên Hoàn Đảo, đích thực là thật ư? Còn nữa, ta biết Hầu sư đệ tuyệt đối sẽ không gạt ta, tại sao mới vừa rồi hắn lại làm như thế?

Chu Hoa Hải thuận miệng nói ra:

-Thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết. Những lời này ngươi chưa từng nghe qua hay sao? Đám trưởng lão lưu thủ tại Cửu Hoa Sơn này tuân theo ta đa phần đều sống tốt, thực lực còn được gia tăng nữa chứ. Đối với đám người chống đối ta đều quăng bọn chúng vô vòng luân hồi cả rồi. Nhất là Mã Hoa Quang, cái lão gia hỏa đó không chỉ đồng ý ta làm tân chưởng môn, còn muốn đi tới Chiêm Đài tìm ngươi tố cáo, cho nên ta đã khiến cho hắn một đi không trở lại, cũng không biết hắn có kịp tố cáo cho ngươi không . Về phần Hầu sư đệ, hắn đích xác đối với ngươi trung trung bất tận, nhưng vì hắn làm hộ sơn trưởng lão, Cửu Cực Trận trong khoảng thời gian

https://thuviensach.vn

ngắn thiếu hắn là không ổn, không có biện pháp nào khác nên ta đành phải dùng nhiếp hồn thuật khống chế hắn qui thuận thôi.

Nghe chính xác những lời Chu Hoa Hải vang lên, rốt cuộc trong mắt của Trương Hoa Lăng đã hiện lên tia thanh sắc giận dữ, bởi vì lão biết rõ các trưởng lão lưu thủ tại Cửu Hoa Sơn này hắn đã xảy ra bi kịch. Bốn trăm năm nay, thật vất vả Cửu Hoa Sơn mới có thể khôi phục lại nguyên khí, nhưng lần này lại bị tổn thương nặng chỉ vì oán hận mù quáng. Nghĩ tới đây, khóa miệng lão hơi giật giật vài cái, tựa hồ muốn trách cứ, nhưng phút cuối lại bỏ qua, ráng kiềm chế. Bởi lão biết rõ là trách cứ lúc này cũng không thể giải quyết được vấn đề.

Trương Hoa Lăng, Chu Hoa Hải, đối với phái Cửu Hoa Sơn mà nói đây đích thực là một đôi cộng tác hoàng kim, nhưng bắt đầu từ ngày hôm nay, chỉ còn có một người có thể lưu lại mà thôi.

-Vấn đề cuối cùng, nếu như ngươi lần này may mắn thành công giết chết ta, vậy ngươi sẽ chuẩn bị xử trí bọn họ như thế nào?

Khẩu khí của Trương Hoa Lăng lúc này trở nên vô cùng lạnh lùng, chỉ vào các trưởng lão cùng chúng đệ tử tinh anh phía sau nói.

Chu Hoa Hải nghe Trương Hoa Lăng hỏi đến vấn đề này, hơi sửng người một chút, nói:

-Ngươi không nhắc đến ta hắn đã quên bọn họ rồi

Vừa nói, Chu Hoa Hải đem ánh mắt dời về phía sau Trương Hoa Lăng, nhìn kĩ vào các trưởng lão và đám đệ tử tinh anh, mở miệng chậm rãi nói:

-Ta có thể nói rõ ràng cho các ngươi biết, bắt đầu từ hôm nay, ta chính là chưởng môn phái Cửu Hoa này, mà Trương Hoa Lăng ngay ngày hôm nay hắn phải chết không thể nghi ngờ được. Bởi vì ta hiện tại đang nắm giữ

https://thuviensach.vn

Cửu Cực Trận, uy lực của nó các ngươi đều tinh tường cả, bằng thực lực các ngươi vốn tuyệt đối không có kẻ nào sống sót mà ra khỏi đại trận được. Hiện tại đã đến lúc các ngươi nên cân nhắc, theo ta tương lai sẽ rạng danh khắp chốn tu tiên này hay là đi theo Trương Hoa Lăng chết không có chỗ chôn?

Nói tới đây, khóe miệng hắn khẽ cười, tay áo vung lên, một đống đan dược xuất hiện trong tay hắn, sau đó hắn nói thêm:

-Nếu các ngươi đã quyết định theo ta thì hãy lại đâylấy một viên Thiên Linh Đan nuốt vào. Sau đó ta sẽ giúp các ngươi gia tăng công lực. Còn kẻ nào muốn đi theo Trương Hoa Lăng thì hãy ngoan ngoãn mà đứng tại chỗ, yên lặng mà chờ Cửu Cực Trận phát động. Ta bây giờ bắt đầu cho các ngươi mười tiếng đếm để cân nhắc!

Ngay khi Chu Hoa Hải nói xong những lời này, mọi người mới bắt đầu từ trong cuộc nói chuyện giữa hắn và Trương Hoa Lăng kinh hãi giật mình tỉnh lại. Ánh mắt Chu Hoa Hải nhìn bọn họ lạnh như băng, không khỏi khiến mọi người hoảng sợ, bọn họ quả thật không thể ngờ Cửu Hoa Sơn sẽ phát sinh dị biến kinh khủng đến vậy.

Mặc dù bọn họ không nằm mơ nhưng họ lại có cảm giác như chính mình đang hóa thân vào giấc mộng, hết thảy mọi việc đều không là thật vậy.

Nhất là đồ tôn của Chu Hoa Hải, Lý Vũ Hàn cùng Thịnh Vũ Sơn hai người. Lúc này sự không thể tin được trong lòng lại còn sâu sắc hơn, nhìn một chút vào Chu Hoa Hải, lại quay người nhìn vào Trương Hoa Lăng, vẻ mặt do dự không biết dừng.

Nhưng Chu Hoa Hải cũng không cấp cho mọi người thời gian suy nghĩ lâu, hắn bắt đầu lạnh lùng nói:

-Mười.

https://thuviensach.vn

Không người nào động đậy, mọi người lúc này vẫn đang kinh hãi tột cùng.

-Chín!!

Vẫn như cũ, không ai cử động.

Chúng tu sĩ rốt cuộc có phản ứng, trong đám người phát ra một trận nhỏ tia dao động, nhưng không ai di chuyển cả. Chỉ có hai người Thịnh Vũ Sơn, Lý Vũ Hàn một hồi nhìn Chu Hoa Hải, chút chút lại nhìn qua Trương Hoa Lăng, thần sắc cực kì mâu thuẫn.

Cùng lúc đó, đám người Từ Thanh Phàm đã cân nhắc , quyết định chính con đường phía trước của mình.

“Cửu cực trận” là hộ sơn đại trận của Cửu Hoa Sơn mấy ngàn năm qua, uy lực to lớn không thể nghi ngờ, chính mình thân ở trong đó, cho dù được Trương Hoa Lăng cùng các trưởng lão chiếu cố, một chút hi vọng sống sót cũng chỉ điều cực kì xa vời.

Nhưng phản bội Trương Hoa Lăng, đầu nhập Chu Hoa Hải? Không nói trước loại người âm hiểm tàn nhẫn như hắn hắn không cần quan tâm đến sống chết của đám đệ tử, với tính cách của Từ Thanh Phàm vốn đã rất xem thường, lại càng không biết khi nào sẽ bị hắn vứt bỏ. Hơn nữa, có đánh chết Từ Thanh Phàm vẫn không tin trong tay hắn là “Thiên Linh Đan” chân chính dùng để gia tăng công lực cho tu tiên giả, đó chắc chắn là một loại độc dược nào đó, trong tương lai hắn sẽ dùng nó để khống chế chúng tu sĩ Cửu Hoa Sơn.

Bởi vậy, một khi đầu nhập Chu Hoa Hải, chẳng khác nào để hắn biến mình thành tượng gỗ, nhất định phải chịu sự điều khiển của hắn làm những chuyện mình không muốn làm, vì vậy so với cái chết cũng chẳng khác gì mấy?

https://thuviensach.vn

Nếu như ở lại bên người Trương Hoa Lăng, bằng vào thực lực cùng tâm trí của lão, xét cho cùng con đường sống vẫn còn có thể mở rộng thêm.

Nghĩ tới đây, ánh mắt Từ Thanh Phàm trở nên kiên định hẳn lên, cảm giác được ánh mắt Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng hướng chính mình mà hỏi, Từ Thanh Phàm chậm rãi lắc đầu.

Thời gian trôi qua, tình trạng đương trường vẫn không có gì thay đổi.

-Ba!!

Lúc này, thanh âm của Chu Hoa Hải đã ẩn chứa một tia tức giận.

Đến lúc này, điều không muốn cũng đã đến, xuất hiện người đầu tiên bay về phía Chu Hoa Hải, đến cạnh hắn cầm lấy đan dược màu đen rồi nuốt trọn, sau đó nhanh chóng đứng cúi đầu ở sau lưng hắn, không dám liếc nhìn Trương Hoa Lăng dù chỉ một cái.

Có kẻ đầu tiên, tất có người kế tiếp, chuỗi phản ứng liên hoàn bắt đầu xảy ra, càng ngày càng có nhiều người bay nhanh về Chu Hoa Hải, nuốt đan dược màu đen rồi đến đứng sau lưng hắn. Ngay cả một vài trưởng lão đức cao vọng trọng cũng làm thế.

Nhất thời, số lượng đám trưởng lão cùng đệ tử phía sau Trương Hoa Lăng đã giảm đi phân nửa. Nhưng đám người còn lưu lại, đều mang ý chi kiên định như lão.

Mà Trương Hoa Lăng đối với hành động của bọn họ không hề cản trở, thân hình không khỏi trở lên cô đơn nhiều hơn.

Khi Chu Hoa Hải phun ra những chữ này, một vị trưởng lão danh vọng rất cao tại Cửu Hoa Sơn chậm rãi từ phía sau Trương Hoa Lăng đi ra, tiến thẳng về phía Chu Hoa Hải.

https://thuviensach.vn

Chứng kiến động tác của vị trưởng lão này, khuôn mặt Chu Hoa Hải lộ ra nét cười cợt, còn Trương Hoa Lăng thân hình liền chấn động, có thể thấy địa vị của trưởng lão này được xem trọng đến thế nào.

Nhưng khi vị trưởng lão này đến trước Chu Hoa Hải cách ba bước, dị biến chợt nổi lên.

-Phản đồ chết đi!!

Vị trưởng lão này đột nhiên trên người phát ra kim sắc quang mang chói lọi, một thanh kim sắc đoản kiếm bất ngờ xuất hiện, dưới tầm khống chế của lão lập tức hướng về Chu Hoa Hải đâm tới!!

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 49: Phá Trận (1)

Hơn ba bước, đó chính là khoảng cách giữa vị chưởng lão kia và Chu Hoa Hải.

Lúc này trên mặt vị trưởng lão ấy vô cùng bình tĩnh, trong mắt Trương Hoa Lăng thì hiện lên vẻ ảm đạm, còn sắc mặt Chu Hoa Hải lại càng thêm vẻ đắc ý. Về phần đám trưởng lão cùng đệ tử đứng ở phía sau Trương Hoa Lăng thấy nhìn thấy bóng lưng vị trưởng lão này đều phẫn nộ và tỏ vẻ khinh bỉ.

Ngay khi chúng tu sẽ đều tưởng vị trưởng lão này sẽ giống như trong tưởng tượng mà hướng về phía Chu Hoa Hải khuất phục thì đột nhiên lão lại lớn tiếng quát:

- Phản đồ! Đi tìm chết đi!

Vừa nói, trên người vị trưởng lão này đột nhiên bạo phát ra kim quang vô cùng chói mắt, đồng thời trên tay cũng xuất hiện một thanh linh khí Kim sắc tiểu kiếm. Khi được linh khí bổ sung vào thì cái tiểu kiếm này vốn chưa dài một thước này lại phóng đại lên mấy trăm lần, biến thành một thanh cự kiếm khổng lồ, rất nhanh đâm về phía Chu Hoa Hải.

Nhát đâm này uy thế cực lớn, đem theo tiếng xé gió bén nhọn vang lên, uy thế của nó còn dồn đám mây mù màu đen quanh người Chu Hoa Hải phải lui vài trượng. Mà một số trưởng lão cùng đệ tử phản bội lại Trương Hoa Lăng đứng sau Chu Hoa Hải lại càng lui lại sau đó vài bước,

https://thuviensach.vn

mấy đệ tử công lực thấp tuy chỉ bị uy thế của nhát kiếm này quét qua nhưng khóe miệng lại tràn ra máu, hiển nhiên đã bị nội thương không nhẹ.

Nhìn vị trưởng lão ngự khí hướng chính mình tấn công tới, trong mắt Chu Hoa Hải hiện nên một tia phẫn nộ mãnh liệt cùng vẻ khinh thường. Mặc dù một kiếm này uy lực còn cường đại hơn so với dự liệu của hắn, nhưng hắn lại vẫn như trước mặc kệ không để ý, chỉ lạnh lùng tính toán cân nhắc.

Mà sau khi Chu Hoa Hải cân nhắc xong thì mũi kiếm chỉ còn cách cổ hắn không tới một thước.

Chứng kiến tràng cảnh như vậy, chúng tu sĩ đương trường đều lộ ra vẻ hưng phấn. Mà vị trưởng lão tiến hành đánh lẽn kia cũng như thế, hắn thậm chí bắt đầu tưởng tượng sau khi mình giết chết kẻ chủ mưu xong, Trương Hoa Lăng sẽ hướng chính mình biểu đạt cảm kích như thế nào, rồi mình sẽ lạnh nhạt đáp lại ra sao. Sau đó sẽ tỏ ra vẻ rằng pháp khí trong tay mình đã dung qua nhiều năm như vậy thì cũng nên thay đổi rồi.

Nhưng những điều đó cũng chỉ đơn thuần là sự tưởng tượng trong lòng hắn mà thôi.

- Bạch sư đệ, cẩn thận.

Chứng kiến vị trưởng lão này không phải muốn đầu hàng mà ngược lại muốn đánh lén Chu Hoa Hải, Trương Hoa Lăng trong lòng khẩn trương, cao giọng quát một tiếng. Đồng thời cấp tốc xuất ra Ba Lăng Trượng lam mang lấp lánh từ trong tay áo, phóng về phía vị trưởng lão kia, tựa hồ như muốn cứu viện.

Khác với những người khác, Trương Hoa Lăng hiểu rất rõ Chu Hoa Hải, nếu hắn dám độc thân tự mình đến đây ắt hắn phải có chỗ dựa vào, đồng thời thân là chưởng môn phái Cửu Hoa Sơn, Trương Hoa Lăng cũng

https://thuviensach.vn

phi thường thấu hiểu hơn ai hết uy lực tột cùng của “Cửu Cực Trận” khi mọi người bị cầm giữ trong nó.

Đáng tiếc, lão đã nhắc nhở quá muộn.

Một tấc!!

Đây là khoảng cách từ mũi kim sắc tiểu kiếm của vị Bạch trưởng lão kia tới cổ của Chu Hoa Hải, nhưng đó cũng là khoảng cách cuối cùng.

Trong khi mọi người ở đây đều nghĩ tình thế đã được định đoạt thì đột nhiên những đám mây đen trong “Cửu Cực Trận” kịch liệt lưu động không ngừng, sau đó cọ xát mạnh liệt, vô số tia chớp kim sắc khổng lồ nhấp nhoáng ẩn hiện bên trong chỗ va chạm, sau đó từng đạo quang mang chói mắt đầy uy lực phóng về hướng Bạch trưởng lão, rất nhanh bổ tới.

Tốc độ tia chớp đánh xuống cực nhanh, mặc dù Bạch trưởng lão công lực cao thâm, đối với việc có thể bị phản kích cũng đã sớm đoán được, hơn nữa còn một mực âm thầm chuẩn bị. Nhưng khi đối diện với tia chớp có khí thế long trời nở đất này thì lại không có cách nào để tránh né tìm đường sống. Thậm chí, ngay cả kim sắc cự kiếm mà lão đang ngự sử cũng đều không kịp tiến hành phòng ngự, trên mặt chỉ còn lộ ra vẻ kinh hãi thì đã bị vô số tia chớp bắt đầu bổ thẳng vào người.

Lúc này, kiện pháp khí trường lăng của Trương Hoa Lăng mới bay được một nửa lộ trình, khoảng cách còn rất xa để có thể cứu người. Hơn nữa cho dù vượt qua được, một kiện pháp khí khu sử vội vàng như vậy khi đối mặt với tia chớp có uy lực cực lớn đó thì cũng không có chút tác dụng nào.

Kim mang chói mắt từ tia chớp phóng ra, trong nháy mắt khiến cho mọi người không ai chứng kiến rõ tình cảnh phía trước của Chu Hoa Hải như thế nào cả.Nhưng tia chớp đến nhanh thì đi cũng nhanh, qua giây lát rồi biến mất vô tung. Tình cảnh trước mặt mọi người lại khôi phục như vẻ

https://thuviensach.vn

ban đầu. Xung quanh là cả tầng tầng lớp lớp vân vụ màu đen kéo dài vô tận, quỷ dị muôn phần.

Quay nhìn vào phía trước người Chu Hoa Hải, phát hiện ra đám hắc vân vẫn ngạo nghễ vờn quanh người hắn mà bao bọc lấy, phảng phất như chẳng hề có sự thay đổi nào xảy ra. Mà Bạch trưởng lão vừa rồi mới tập kích hiện tại lại không thấy một chút dấu vết đâu cả, bất quá chỉ còn mỗi chuôi của thanh kim sắc tiểu kiếm. Lúc này nó đã trở lại trạng thái ban đầu nhưng là do Chu Hoa Hải nắm giữ.

Bất chợt, trong không khí, một loạt mùi cháy khét lan tràn ra.

Chứng kiến sự tình này, chúng tu sĩ tự nhiên sẽ không cho rằng vị Bạch trưởng lão đã kịp thi triển ẩn thuật thoát thân. Và chỉ có một trường hợp duy nhất tồn tại đó là Bạch trưởng lão đã bị nổ tan xương nát thịt dưới uy lực cường đại của tia chớp.

Chứng kiến tràng cảnh như vậy, trên mặt Trương Hoa Lăng không khỏi lộ ra một tia ảm đạm, yên lặng đem trường lăng màu lam thu vào trong tay áo, sau đó ngẩng đầu nhìn thẳng vào Chu Hoa Hải, trong mắt dần nổi lên một tia sát khí.

-Lão gia hỏa này thật sự ngu xuẩn, cùng với Mã Hoa Quang đều ngu xuẩn như nhau.

Tiện tay đem chuôi kiếm kim sắc ném qua một bên, Chu Hoa Hải thản nhiên nói.

Tiếp theo, hắn nhìn một cách chăm chú vào Trương Hoa Lăng, nhưng là im lặng mà không nói thêm cái gì nữa. Đem ánh mắt chuyển về phía sau lão, nhìn vào đám người trưởng lão và đệ tử, sau đó ánh mắt hắn hơi dừng một chút trên hai người Lý Vũ Hàn và Thịnh Vũ Sơn, sát ý lóe qua, sau đó nói:

https://thuviensach.vn

-Mỗi người có đôi lúc phải đưa ra quyết định chọn lựa khi đối mặt với sinh tử. Lựa chọn này, có thể thay đổi, có thể không. Mà một khi đã đưa ra quyết định của bản thân thì nhất định sẽ phải chịu trách nhiệm với sự lựa chọn đó, cho dù có mất mạng đi nữa.

Nói tới đây, Chu Hoa Hải hơi dừng lại một chút, trên mặt hắn lộ ra vẻ dương dương tự đắc, cười nói:

-Hiện tại, các ngươi đã đưa ra quyết định của mình, cho dù ta đã nói sự lựa chọn là sai lầm, cần phải đem tính mạng ra đổi lấy, thế mà các ngươi lại vẫn lựa chọn như thế. Ta đang tự hỏi rằng các ngươi làm như thế là trung kiên hay là ngu xuẩn đây?

Trương Hoa Lăng lạnh lùng nói ra:

-Những lời này cũng là những gì ta muốn nói với ngươi, hơn nữa ta muốn đề tỉnh ngươi thêm một câu, trước khi sự việc này kết thúc, không ai có thể khẳng định lựa chọn của mình đến tột cùng là đúng hay sai.

- Phải không vậy? Cứ cho là vậy. Nhưng ta biết rõ lựa chọn của ta là đúng.

Vừa nói Chu Hoa Hải vừa mỉm cười:

- Và chỉ có ta biết, đối với những điều ta nói ngươi nhất định sẽ không đồng ý. Nhưng điều đó chẳng có ý nghĩa gì cả, nếu như ngươi có năng lực đi ra khỏi Cửu Cực Trận, ta sẽ cho ngươi cơ hội phản bác.

Sau khi nói xong những lời này, Chu Hoa Hải không dừng lại, hắn xoay người về hướng đám vân vụ màu đen, tiến vào trong.

Chúng trưởng lão cùng đệ tử gia nhập theo lão cũng gấp rút chạy nhanh theo sau lão, cùng một hướng mà rời đi. Không một ai dám quay đầu

https://thuviensach.vn

lại nhìn Trương Hoa Lăng, một cái liếc mắt cũng không, hoặc là bởi do xấu hổ, hoặc là bởi vì khinh thường.

Nhìn thân ảnh đám người đó dần tan biến vào vân vụ mịt mù, tựa hồ không hề phòng bị, hơn nữa theo bọn họ rời đi, vân vụ màu đen mới hé ra khe hở đã dần khép lại, nhưng chúng tu sĩ phía sau Trương Hoa Lăng không một ai nhân cơ hội đánh lén hoặc là chạy trốn. Bởi mới vừa rồi, một thí dụ dễ thấy nhất là Bạch trưởng lão, kết quả đẫm máu đó vẫn như cũ rõ mồn một trước mắt họ.

Mà sau khi đám người đó đã biến mất hoàn toàn, trên trời dưới đất vô số vân vụ màu đen bắt đầu nổi lên kịch liệt như cự hải gào thét, điên cuồng cọ xát vào nhau, vân vụ tương giao sinh ra hàng loạt các tia chớp kim sắc, chớp nhoáng cả một vùng trời.

Giống như hối hận, giống như căm tức, vừa tựa như ảm đạm.

Nhìn bóng lưng Chu Hoa Hải dứt khoát rời đi, thần sắc Trương Hoa Lăng trở nên phức tạp muôn lần

Theo sau sự ba động mãnh liệt của hắc sắc vân vụ trong thiên địa, kim sắc thiểm điện tại các nơi không ngừng ẩn hiện, tâm tình Trương Hoa Lăng cấp tốc thu hồi lại sự phức tạp đó vào lòng, xoay người lại nhìn vào đám đệ tử phía sau, trong mắt lão hiện lên một nét vui mừng. Tuy không nói thêm gì, bởi lão biết đây không phải là thời gian cho những lời cảm khái, chỉ gấp giọng hướng về mấy vị trưởng lão tu vi thâm hậu nhất nói:

-Các vị sư đệ, mỗi người hãy phân ra đứng ở các vị trí Cửu Cung, đem các đệ tử còn trẻ tuổi vây lấy, tạo thành Cửu Cung Trận chống lại Cửu Cực Trận. Các đệ tử còn lại nhanh chóng tiến vào giữa các trưởng lão, đề phòng bất trắc.

“Cửu Cung Trận” cùng “Cửu Cực Trận” là bộ đôi trận pháp nổi danh nhất của Cửu Hoa Sơn, điểm bất đồng chính là “ Cửu Cực Trận” được chọn

https://thuviensach.vn

làm hộ sơn đại trận, trong thiên hạ chỉ có duy nhất, nhưng không có cách nào di chuyển khỏi núi Cửu Hoa. Mà trải qua hơn ngàn năm nay, bố trí đã dần hoàn thiện, uy lực trở nên cực kì cường đại.

Mà "Cửu Cung Trận" là do chín vị tu sĩ Kết Đan Kì hợp thành, không đòi hỏi quá nhiều điều kiện. Chỉ cần số lượng và trình độ tu vi của tu sĩ không chênh lệch lắm là có thể tạo ra, chỉ cần hiểu được cách bố trận là có thể làm được. Sau khi hoàn thành, có khả năng tăng mạnh năng lực cho chín vị tu sĩ so với ban đầu, thậm chí lực lượng cơ hồ gấp mấy chục lần nữa. Chỉ là so với "Cửu Cực Trận" thì uy lực "Cửu Cung Trận" vẫn thua xa.

Nhưng vào lúc này, cũng chỉ có "Cửu Cung Trận" mới có thể miễn cưỡng đối kháng với thế công ngợp trời từ "Cửu Cực Trận".

Sau khi lời Trương Hoa Lăng vang lên, sắc mặt chúng đệ tử và trưởng lão đều biến đổi nghiêm trọng hẳn lên, yên lặng gật đầu, tám vị trưởng lão có tu vi thâm hậu nhất nhanh chóng làm chủ vị trí của mình, Trương Hoa Lăng thì chiếm giữ thế trung gian.

Đám đệ tử hạ cấp rất nhanh tập trung vào giữa trận pháp, trên mặt lo lắng muôn phần. Hơn mười vị trưởng lão khác không tham gia bày trận cũng theo đó tiến vào giữa, cùng hỗn tạp với đám đệ tử cấp thấp, trên tay lập tức huy động đầy đủ các loại pháp khí hộ thân, tập kết toàn bộ linh khí trong cơ thể, đề phòng bất trắc.

"Cửu cung giả, tức nhị tứ vi kiên, lục bát vi túc, tả tam hữu thất, đái cửu lí nhất, ngũ cư trung ương"

Với trận pháp mà chỉ có mười người trở xuống tạo thành thì đây có thể xem như là thế trận phòng ngự cực mạnh, nhưng đối mặt với "Cửu Cực Trận", rốt cuộc có thể ngăn cản được vài ba thế công mà thôi, chúng tu sĩ vì vậy vẫn như cũ, trong lòng không yên.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ, trong “Cửu Cực Trận”, trên trời dưới đất đều trải dài một dàn vân vụ màu đen, mọi người chung quanh tựu phảng phất như ở vào một thế giới tràn đầy màu đen, không thấy trời, không thấy đất, vạn vật cũng chẳng hề tồn tại, chỉ có màu đen đơn điệu của mây mù tồn tại, cả thế giới là một mảnh hôn ám.

Nếu như không có thỉnh thoảng vài tia chớp rất nhỏ chợt lóe lên, sợ rằng chúng tu sĩ ở đây ngay cả đám mây mù màu đen này đều không cảm giác được.

Nhưng rất nhanh, kim sắc tia chớp tại chỗ vân vụ màu đen tụ tập lại càng ngày càng sáng ngời, thanh thế cường đại vô cùng , trong phút chốc đã xua tan đi cái thế giới hắc ám ấy của “Cửu Cực Trận”, trong thiên địa trở lên sáng bừng lên.

Mọi người đều cảm giác được chính mình vừa từ trong thế giới đen tối đó chuyển sang một thế giới khác chói lọi hơn gấp vạn lần, thiên địa bốn phía toàn bộ đều là kim sắc tia chớp. Mà dưới những tia chớp ẩn chứa năng lượng cùng linh khí ba động mạnh mẽ càng làm cho chúng tu sĩ quên mất sự tồn tại của chính bản thân.

Phảng phất, chỉ cần lúc tia chớp hạ xuống thì đó cũng chính là khoảnh khác cuối cùng của họ.

Bên trong, bao gồm cả Trương Hoa Lăng có tổng cộng chín vị cao thủ bày trận, thần sắc giờ đang rất bình tĩnh, vô lo vô hỉ, trên tay không ngừng tạo ra các loại kết ấn, rất nhanh hoàn thành một đạo ngũ thải kết giới dầy đặc đem chúng tu sĩ vây quanh ở trong rồi chậm rãi xoay tròn lên.

Tuy vậy, trong thiên địa hiện giờ đã bị phủ đầy bởi những tia chớp, đạo kết giới ngũ sắc này trông rất dầy đặc nhưng lại không mang một chút cảm giác an toàn nào cho chúng tu sĩ.

https://thuviensach.vn

Đang lúc khẩn trương thì thời gian dường như luôn kéo dài dằng dặc. Hoặc là chỉ trong nháy mắt, hoặc chỉ là một hồi lâu, vô số tia chớp kim sắc kèm theo uy thế hủy thiên diệt địa rốt cuộc đã bắt đầu hướng về ngũ thải kết giới mà đánh xuống. Từ trên đầu, từ dưới chân, từ bốn phía, đưa mắt về đâu cũng có thể thấy các tia chớp đang hướng về phía mình tấn công tới.

Cùng với những tia chớp mà so sánh thì mọi người ở trong cái ngũ thải kết giới này tựu giống như là thân đang ở trên một chiếc thuyền nhỏ giữa mặt biển đầy sóng to gió lớn gào thét dữ dội, tùy thời có thể bị phá tan bất cứ lúc nào.

Ầm!

Cuối cùng, những tia chớp đang bổ tới đã va chạm vào ngũ thải kết giới. Các trưởng lão và đông đảo đệ tử ở bên trong kết giới chỉ cảm thấy một trận rung chuyển giữa thiên đại, từ ngực và bụng truyền đến một cảm giác nặng nề như muốn bùng nổ ra, có không ít người ngay tức khắc đã bị nội thương nghiêm trọng, liền hôn mê.

Mà chín vị trưởng lão bày trận, vào lúc tia chớp va chạm với kết giới sắc mặt đã lập tức trở nên trắng bệch ra, trên khóe miệng bất tri bất giác tràn ra một đạo máu tươi, nhưng bọn họ lại bất chấp tất cả, cố gắng vận chuyển linh khí trong cơ thể để ổn định ngũ thải kết giới.

Mặt khác, ở trung tâm pháp trận, đảm nhiệm tâm trận là Trương Hoa Lăng thì rất không ổn. Lúc tia chớp đánh vào, lão đã phun ra ngay một ngụm máu tươi to, nhưng rất nhanh móc từ người vài viên linh đan rồi nuốt vào. Sau đó lão tận dụng hết khả năng, điều khiển ngũ thải kết giới liên tục xoay tròn, đánh bật không ít tia chớp đầy uy lực.

Cứ như vậy, tia chớp nắm giữ sức mạnh hủy thiên diệt địa đó cứ tiếp tục tấn công vào mọi người bất kể phương hướng. Mà sắc mặt các vị trưởng lão theo thời gian dần trôi qua cũng trở nên tái nhợt, từng vị trưởng

https://thuviensach.vn

lão vì linh khí khô kiệt không ngừng té ngã xuống đất, nhưng sau đó đã có những vị trưởng lão khác nhanh chóng thay thế vị trí.

Trông thấy tia chớp vô cùng vô tận ở trước mặt, kết giới ngũ sắc quanh thân người tùy thời đều có thể bị kích phá, nhưng cứ mỗi lần nguy cơ lâm đầu là mỗi lần chúng tu sĩ ương ngạnh kiên trì đè xuống.

Thế công của tia chớp giằng co trong thời gian khoảng một chén trà thì bắt đầu chấm dứt. Chúng tu sĩ lúc nãy vẫn lo lắng đề phòng thì bây giờ rốt cuộc cùng đã có cơ hội thở một hơi. Vừa rồi khi những chia chớp tấn công không ngừng, bọn họ trong lúc nhất thời đều quên mất việc hô hấp.

Quay người nhìn vào tám gã trưởng lão lúc đầu bầy trận thì hiện tại đã được thay thế bởi bốn người khác, bốn người còn lại thì cũng đang chật vật không chịu nổi, hiển nhiên kiên trì không được bao lâu nữa.

Trong đám vân vụ đen kịt trên không trung, đột nhiên nổi lên một trận tia chớp kim mang, hiển nhiên là đang súc tích năng lượng chuẩn bị cho lần công kích tiếp theo.

Trong khi long mọi người đang giãn ra một chút, ánh mắt Trương Hoa Lăng chợt lộ ra một tia dứt khoát, phất tay áo một cái. Một viên hoàn hỏa hồng trong suốt sáng lấp lánh liền xuất hiện trên tay. Trong nháy mắt khi nó xuất hiện, Hỏa linh khí trong thiên địa xung quanh cơ hồ như ào ạt hướng về nơi viên lao tới, làm cho ngũ thải kết giới từ “Cửu Cực Trận” tạo thành cũng không khỏi ba động một trận.

Lúc này, tâm tình mỗi người đều chứa đựng những nét hoảng sợ bất án bất đồng. Chính Từ Thanh Phàm cũng chăm chú nhìn vào đám vân vụ màu đen bên ngoài kết giới đang liên tục lóe lên những tia chớp. Trong lòng hắn không ngừng tìm các biện pháp đối phó.

Chu Hoa Hải có nói một câu bao hàm rất nhiều nghĩa. Mỗi người đều phải vì sự lựa chọn của mình mà chịu trách nhiệm. Hiện tại, Từ Thanh

https://thuviensach.vn

Phàm đang chịu trách nhiệm với lựa chọn của bản thân. Bất quá, đối với Từ Thanh Phàm , cái gọi là chịu trách nhiệm đó chẳng qua chỉ là biện pháp giúp cho bản thân bình yên vô sự vượt qua được cửa ải khó khăn này thôi.

Mặc dù trong lòng có hàng ngàn hàng vạn ý nghĩ chạy qua, đầu ốc không ngừng hồi tưởng các loại kế sách phá trận trên giới tu tiên, rốt cuộc Từ Thanh Phàm lại uể oải phát hiện ra vốn chẳng có một loại nào mà hiện tại có thể sử dụng được.

Tu tiên giới trước đây nguyên bản không phải là không có nhiều đại trận cực kì nổi danh bị phá vỡ, nhưng tất cả đều là vì người phá trận có thực lực quá cao siêu hoặc bởi người bày trận trình độ tu vi không đủ, thủ đoạn quá kém. Trong khi đó, Từ Thanh Phàm phải đối mặt với tình trạng ngược lại, “Cửu Cực Trận” là hộ sơn đại trận của Cửu Hoa Sơn, được bố trí, hoàn thiện qua mấy ngàn năm, trên cơ bản không có sơ hở nào. Mà cho dù có tồn tại sơ hở thì với uy lực kinh người như thế, mọi người hoàn toàn không có biện pháp.

Một chiêu phá vạn pháp, đó chính là đạo lý. Đối diện với lực lượng chênh lệch tuyệt đối, bất cứ thủ đoạn hay mưu mô gì đều là vô dụng.

“Đáng tiếc, khống chế trận pháp chính là Hầu trưởng lão, lấy năng lực cùng với sự quen thuộc của lão khi khống chế trận này, muốn phá trận quả thực là không có bất cứ cơ hội gì. Nếu như người khác bày trận thì mới mong có một đường cơ hội khác.” Từ Thanh Phàm thất vọng nghĩ đến.

Tới đây, Từ Thanh Phàm đột nhiên sửng người ra, hắn bất ngờ nghĩ tới lời Chu Hoa Hải nói trước đó, chính là Hầu trưởng lão bởi vì trung thành và tận tâm với Trương Hoa Lăng mà không chịu phản bội, nhưng do công pháp lão viện tu đặc biệt gắn liền với “Cửu Cực Trận” nên thành ra trận pháp này không thể thiếu lão được, cho nên Chu Hoa Hải đành thi triển “Nhiếp Thần Thuật” trực tiếp khống chế lão.

https://thuviensach.vn

Tiếp đến, việc điều khiển "Cửu cực trận", loại trận pháp khổng lồ này không thể trông chờ vào mỗi một người là ổn, cho nên tuy là do Hầu trưởng lão đảm nhận phần trọng yếu điều khiển đại trận, bên cạnh đó nhất quyết phải có thêm nhiều vị trưởng lão thông thuộc trận pháp phụ trợ. Nhưng theo hiểu biết của Từ Thanh Phàm, vì độ trọng yếu của "Cửu Cực Trận" đối với Cửu Hoa Sơn cho nên tất cả các trưởng lão từng tiếp xúc với đại trận đều phải thông qua sự kiểm nghiệm rất kỹ lưỡng của Trương Hoa Lăng, phải là người trung thành và tận tâm và đương nhiên bọn họ khó có khả năng phản bội theo đuôi Chu Hoa Hải, có khả năng nhất là đại bộ phận đã bị lão ác tặc giết chết hoặc là như Hầu trưởng lão bị "Nhiếp Thần Thuật" khống chế.

Kế từ đó, "Cửu Cực Trận" dưới sự điều khiển của họ thì hiệu quả như thế nào tất có thể nghĩ ra.

Nói cách khác, mặc dù thế công vừa rồi của "Cửu Cực Trận" cực kì mãnh liệt, nhưng tất các đều là do bản thân "Cửu Cực Trận" vốn đã có uy lực như thế, dám đoán rằng thực lực hiện tại của nó tuyệt đối thua xa trước đây, thậm chí đã phát sinh một vài sơ hở nguyên bổn không nên có.

Tới khúc này, trong lòng Từ Thanh Phàm chợt dấy lên một tia sáng, cảm giác được phá "Cửu Cực Trận" tựa hồ không phải là hoàn toàn không có khả năng.

Ngay khi Từ Thanh Phàm đang chuẩn bị đem suy nghĩ của mình nói với Trương Hoa Lăng thì chợt thấy trong tay lão đang cầm một viên hoàn màu đỏ đậm.

Khi viên hoàn vừa xuất hiện trong tay Trương Hoa Lăng, dị tượng bùng phát, Từ Thanh Phàm có cảm giác như Phượng Hoàng linh khí từ cành Ngô Đồng của mình cũng đang ngo ngoe muốn động.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy viên hoàn này so với những cái thủ hoàn khác không lớn hơn bao nhiêu, mặt trên hơi nổi lên quang mang màu đỏ, tuy không mãnh liệt nhưng tạo cho người khác cảm giác vô cùng chói mắt. Bên cạnh có khắc họa mấy hình đồ án Chu Tước đang nô đùa, mặc dù trông tầm thường nhưng ẩn chứa bên trong là một lượng lớn Hỏa linh khí nồng đậm, nếu so với cành Ngô Đồng của Từ Thanh Phàm thì nó còn nhiều hơn gấp vô số lần.

“Chu Tước Hoàn!! Đó là trấn sơn chi bảo của Cửu Hoa Sơn, Chu Tước Hoàn!!”

Chứng kiến uy năng cùng tính năng đặc thù của viên hoàn này, một thoáng nhoáng qua Từ Thanh Phàm liền nghĩ tới việc bản thân đang chứng kiến một kiện pháp bảo vô cùng uy danh trong lịch sử Cửu Hoa Sơn.

“Chu Tước Hoàn”, là pháp bảo mà Cửu Hoa chân nhân, người sáng lập ra Cửu Hoa Sơn đã dùng toàn bộ pháp lực cả đời trước khi chết tế luyện ra.Vì thế độ trân quý của nó có thể dễ nhận thấy được. Sau đó, để tăng thêm uy năng cho nó, Cửu Hoa chân nhân đã từng xâm nhập vào sâu trong nam hoang, liên hợp với hảo hữu hạ sát một đôi Hỏa Linh Phượng Hoàng---Chu Tước, đem hồn phách của chúng phong ấn vào trong Chu Tước Hoàn.

Mà “Chu Tước Hoàn” ngoại trừ việc là một kiện pháp bảo uy lực cường đại ra, thì nó còn là trận bàn của “Cửu Cung Trận”, Cửu Cung Trận một khi có nó, uy lực trong nháy mắt sẽ tăng lên hàng chục lần không ngừng.

Sở dĩ Cửu Hoa Sơn có địa vị tại chốn tu tiên, có thể nói nguyên nhân rất lớn là nhờ có kiện pháp bảo “Chu Tước Hoàn” này.

Trương Hoa Lăng trong phút chốc đã đem “Chu Tước Hoàn” xuất ra, trên tay nhanh chóng kết pháp quyết. Theo sự biến đổi của chỉ quyết, quang mang đỏ đậm trên “Chu Tước Hoàn” càng thêm ngời sáng, hơn nữa rất

https://thuviensach.vn

nhanh bay lên giữa không trung, cùng các trưởng lão khác vây xung quanh chúng tu sĩ, kề cạnh ngũ thải kết giới. Sau khi có sự gia nhập của “Chu Tước Hoàn”, ánh sáng ảm đảm của ngũ thải kết giới dần khôi phục , nhất thời linh quang bốn phía chói lọi lên, so với lúc trước còn muốn chói mắt hơn muôn phần.

Trông thấy “Chu Tước Hoàn” xuất hiện, các vị trưởng lão đương trường liền hào hứng lộ ra vẻ an tâm, tựa như nó đem lại cho họ sự tin tưởng lớn lao.

Mà lời nói kế tiếp của Trương Hoa Lăng lại làm cho bọn họ chấn động.

-Hiện tại, chúng ta hãy hợp lực khống chế Cửu Cung Trận, đem đám vân vụ màu đen ở phía trước phá tan đi!!

Ngón tay Trương Hoa Lăng hướng thẳng về phương hướng đám người Chu Hoa Hải vừa mới biến mất, cao giọng nói.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 50: Phá Trận

-Hiện tại chúng ta hãy hợp lực khống chế Cửu Cung Trận, đem cái hắc sắc vân vụ ở bên kia phá cho ta.

Đương lúc dung hợp "Chu Tước Hoàn" với "Cửu Cung Trận", tại tâm trận Trương Hoa Lăng đưa ngón tay chỉ vào hướng đám người Chu Hoa Hải mới rời đi mà nói.

Mà mới vừa rồi, dưới sự công kích mạnh mẽ của "Cửu Cực Trận" , chúng trưởng lão và đệ tử đã bị hao tổn nặng, khi nghe lời những Trương Hoa Lăng vừa vang lên tất cả đều thất kinh. Tuy hết thảy đều là những tu sĩ luôn trung thành và tận tâm tín nhiệm lão nhưng lúc này đều chần chừ không lên.

Phải biết rằng, chúng trưởng lão và đệ tử đã tu luyện tại Cửu Hoa Sơn được một khoảng thời gian ít nhất mười năm, thậm chí là mấy trăm năm, trong lòng mỗi người đều hiểu rõ uy lực hủy thiên diệt địa của "Cửu Cực Trận". Hơn nữa vấn đề không tốt ở chỗ là khi bị rơi vào "Cửu Cực Trận" thì trong lòng bọn họ sẽ phát sinh ra tâm ma, đối với việc phá trận không có chút nào mảy may tin tưởng. Ngay cả khi "Chu tước hoàn" xuất hiện, tình thế cũng chẳng thay đổi là bao.

Kể từ đó, khi bắt đầu dùng "Cửu Cung Trận" đối chọi với "Cửu Cực Trận" thì ý nghĩ của chúng tu sĩ có thể dễ hiểu được, đối với bọn họ mà nói, căn bản là đi tìm chết .

https://thuviensach.vn

Nhưng Từ Thanh Phàm sau khi nghe Trương Hoa Lăng nói cũng đã minh bạch được ý nghĩ của lão. Bất chợt trong lòng nổi lên sự thán phục đối với quyết định của lão không thôi. Lão hồ ly vẫn chính là lão hồ ly, chính mình mới vừa còn suy nghĩ tìm cách giải quyết thì lão đã sớm nghĩ hết cả rồi.

Và đúng như những gì Từ Thanh Phàm vừa mới suy nghĩ, vị hộ sơn trưởng lão họ Hầu lúc này do bị khống chế bởi "Nhiếp Thần Thuật" nên "Cửu cực trận" đã không như trước được suôn sẽ tự nhiên.

Các vị trưởng lão phụ trợ bày trận khác phỏng chừng hiện tại cũng bị khống chế giống như tình trạng của Hầu trưởng lão, thậm chí có thể vì không chịu khuất phục mà bị giết.

Kể từ đó, năng lực vận hành của "Cửu Cực Trận" đã kém xa so với ngày thường, có thể nói mặc dù uy lực quá lớn nhưng sơ hở lại quá nhiều. Mà đợt công kích vừa rồi đã chứng minh Từ Thanh Phàm và Trương Hoa Lăng có cùng quan điểm.

Khi "Cửu Cực Trận" được vận hành bình thường thì công kích của nó có thể phóng thích vô cùng vô tận, liên tục không ngừng, làm cho người trong trận căn bản là không có thời gian để mà thở dốc nữa, linh khí mạnh mẽ sẽ chóng bị hao tổn đến khi khô kiệt, cuối cùng bị vạn kiếp lôi đình bổ thành tro bụi.

Nhưng hiện giờ "Cửu Cực Trận" đã không còn phóng thích công kích cuồng liệt như trước , mặc dù nó vẫn duy trì tính liên tục. Như vậy chỉ có một loại giải thích, đó chính là người đang khống chế trận thiếu năng lực kiểm soát thế trận, vận hành trận pháp tiêu hao lượng lớn linh khí một cách thừa thãi. Vừa rồi lại còn cố gắng tăng cường lực công kích của trận pháp mà bỏ quên việc bổ sung linh khí cho nó.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng thì linh khí tiêu hao cho "Cửu Cực Trận" so với lượng bổ sung nhiều hơn mấy lần, cho nên công kích của nó không thể duy trì mãi mà phải bổ sung linh khí liên tục mỗi khi công kích tiến hành, vì thế mới trở thành cục diện như vậy.

Có điều, chúng trưởng lão mới khi nãy tựa hồ bởi vì nhất nhất chống cự lại "Cửu Cực Trận" cho nên trong khoảng ngắn thời gian căn bản là không có nghĩ đến điểm này, hiện giờ tuy nghe lệnh Trương Hoa Lăng phản kích nhưng lại chần chừ không hành động.

Chứng kiến đám hắc sắc vân vụ cùng kim sắc thiểm điện ngày càng phát sáng, linh khí ba động dày đặc không ngừng gia tăng, hiển nhiên "Cửu Cực Trận" đã bổ sung xong linh khí, nhất thời thế công hủy thiên diệt địa sắp sửa bắt đầu. Nhưng khi nhìn thấy trong mắt chúng trưởng lão vẫn hiện lên tia chần chừ, Trương Hoa Lăng trong lòng khẩn trương:

- Mau làm theo những gì ta nói. Chẳng lẽ ta còn muốn hại các ngươi sao? Hiện tại đã không kịp giải thích nữa, ta tự có đạo lý của ta.

Nghe Trương Hoa Lăng nói thế, mấy vị trưởng lão khống trận rốt cuộc cũng đã hạ quyết tâm. Vốn cùng với Trương Hoa Lăng cộng tác mấy trăm năm qua, tín nhiệm có thừa, lập tức hợp lực khống chế "Cửu Cung Trận", hướng về vị trí nơi nhóm người Chu Hoa Hải vừa rời đi, đánh thẳng vào đám hắc sắc vân vụ. Chỉ là trên mặt mang theo vẻ tráng liệt, loại thấy chết không sợ làm cho người ta nhìn như thế nào cũng thấy được cảm giác bi quan.

Nhưng sự thật lại nằm ngoài dự đoán của họ.

Chỉ thấy "Cửu Cung Trận" biến thành một viên cầu ngũ sắc, đột nhiên xoay tròn lên rất nhanh, tiếp theo hóa thành một đạo ngũ sắc sáng mờ, mang tàn ảnh thật dài, hướng về phía đám người Chu Hoa Hải vừa rời đi, hung hăng đánh tới.

https://thuviensach.vn

Ầm!

Trong nháy mắt, ngũ sắc viên cầu đã va chạm vào hắc sắc vân vụ, một tiếng ầm lớn kịch liệt vang lên, mặc dù ở trong viên cầu chúng tu sĩ do chỗ đứng rung động mà đều ngã xuống trên mặt đất, ngay cả các trưởng lão bình thường mang hình tượng uy nghiêm cũng không thoát khỏi, ai cũng té như nhau. Nhưng khi chúng tu sĩ nghĩ mình sẽ phải tan xương nát thịt thì tràng diện đó lại không xuất hiện. "Cửu Cung Trận" biến thành ngũ thải kết giới ổn định như lúc đầu, ngược lại đám hắc sắc vân vụ trước mặt đã tiêu tán đi không ít.

Tràng diện mới xuất hiện, mấy vị trưởng lão điều khiển thế trận lòng tin đều đại tăng, không đợi Trương Hoa Lăng nói tiếp, lần này liền nhanh chóng khống chế "Cửu Cực Trận" hướng về hắc sắc vân vụ hung hăng công kích. Bởi vì có hi vọng nên lần này trung tâm "Cửu Cung Trận" lượng linh khí được đưa vào gia tăng gấp bội, vì vậy ngũ thải kết giới mang khí thế cực thịnh mạnh mẽ xông tới.

Các vị trưởng lão khác và chúng đệ tử thấy vậy cũng bất chấp tất cả liều mình, tuy có phần chật vật khó khăn nhưng mọi người đều hi vọng vào điều kì diệu ở lần va chạm tiếp theo, giữa ngũ thải kết giới và hắc sắc vân vụ.

Trên thực tế, khi việc vận hành "Cửu Cực Trận" không hoàn hảo thì dùng "Cửu Cung Trận" chủ động công kích so với việc phải phòng ngự tốt hơn rất nhiều.

Phải biết rằng, nếu như chỉ phòng ngự bị động thì phải hứng chịu liên tiếp các đòn công kích từ bốn phương tám hướng của "Cửu Cực Trận", nhưng nếu đổi ngược lại chủ động công kích mà nói, chí phải đối mặt với đòn tấn công chính diện mà thôi. Hơn nữa, bởi khi nãy "Cửu Cực Trận" chưa kịp bổ sung xong linh khí nên đòn phản kích này so với thế công của "Cửu Cực Trận" còn muốn cao hơn, vì vậy mà áp lực tự nhiên sẽ giảm đi.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa nếu bị động phòng ngự mà nói, mặc dù "Cửu Cực Trận" vì phải bổ sung linh khí nên bắt buộc tạm dừng lại, nhưng một khi linh khí được bổ sung xong thì nó sẽ tiếp tục phát ra công kích lôi đình cuồng liệt, mà chúng tu sĩ bị tiêu hao linh khí sẽ ngày càng tăng nhanh. Mặt khác nếu so về tốc độ bổ sung linh khí thì chúng tu sĩ cũng không sánh kịp với trận pháp, cho nên cuối cùng người phá trận chỉ có thể như trước bị vô số thế công của "Cửu Cực Trận" ăn tươi nuốt sống.

Tổng hợp từ nhiều nguyên nhân, nếu Từ Thanh Phàm là Trương Hoa Lăng thì hắn sẽ không chút do dự lựa chọn chủ động công kích.

Một phần nguyên nhân khác, có thể là chúng trưởng lão khống chế trận hoặc vừa nghĩ tới hoặc không nghĩ tới, nhưng sau khi thấy có hy vọng thì chúng tu sĩ đều nhất tề đồng loạt khống chế "Cửu cung trận" quyết hướng về đám hắc sắc vân vụ trước mặt mãnh liệt đánh tới, liên tiếp lặp đi lặp lại không ngừng nghỉ, thanh thế liền dâng cao.

Khi tất cả đã đồng lòng hợp lực đánh hạ thì đám hắc sắc vân vụ trước mặt ngày càng tiêu tán mỏng đi, các đợt công kích đã dần trở nên yếu hơn.

Về phần Từ Thanh Phàm, trước đây vẫn lo lắng đến nửa đường thì "Cửu Cực Trận" sẽ phát động lại công kích cuồng bạo của nó, nhưng tựa hồ do sự quấy nhiễu từ "Cửu Cung Trận" nên nó có phần chậm chập, không có triển khai.

Kể từ đó, tình thế trong "Cửu Cực Trận" trong lúc nhất thời trở lên có lợi đối với chúng tu sĩ.

****

"Hoa Lăng Điện" với phong cách cổ xưa hào hung, lúc này đã khôi phục lại vẻ tôn nghiêm như ban đầu. Tuy vậy, tọa vị của Trương Hoa Lăng hiện tại lại bị Chu Hoa Hải chiếm đoạt.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy Chu Hoa Hải yên lặng ngồi tại vị trí sở hữu uy quyền tối thượng của chưởng môn phái Cửu Hoa Môn. Phía dưới, ngồi trên hai dãy ghế là hơn hai mươi vị trưởng lão khác, vẻ mặt mỗi người đều hứng thú nhìn chằm chằm vào tấm gương đồng thật lớn, được đặt ngay giữa đại điện.

Mặt gương đồng cao gần trượng, chiều rộng năm thước, lấy vàng làm viền xung quanh, lấy bạc làm lưng, bên rìa có vài khối bảo châu đang tỏa ra những quang mang thất sắc thần bí càng làm thêm phần nổi bật.

Trên mặt gương mang những hình ảnh, chính là tình cảnh đám người Trương Hoa Lăng ở trong "Cửu Cực Trận" đang cấp bách phá trận.

Đồng kính này đích thực là một trấn phái chi bảo khác của Cửu Hoa Sơn -"Thiên Kính", là pháp khí thuộc loại thiên giai cao cấp. Sau khi sử dụng, có thể thấu rõ hết thảy mọi vật, tình cảnh trong phương viên trăm dặm mà người sử dụng muốn nhìn, có thể nói là huyền diệu vô cùng.

Chứng kiến "Cửu Cung Trận" liên tiếp đánh hạ, tầng hắc sắc vân vụ của "Cửu Cực Trận" trở nên mỏng manh đi rất nhiều, hiển nhiên nhóm người Trương Hoa Lăng sẽ rất nhanh phá trận, Chu Hoa Hải liếc nhìn các vị trưởng lão đang lo lắng xung quanh, trên mặt hắn bất chợt nổi lên một tia trào phúng, mang tiếu ý nhẹ giọng tự nói:

-Vốn là sự kiêu hãnh của Cửu Hoa Sơn, là điểm tựa để có thể sinh tồn mấy ngàn năm qua, là pháp trận có uy lực lớn nhất trên tu tiên giới này, vậy mà lại nhanh chóng bị phá như thế. Nếu như Cửu Hoa tổ sư còn sống trên đời, hiện tại chỉ sợ sẽ há hốc mồm trợn mắt mà không dám tin?

Một gã trưởng lão mới vừa rồi ở "Cửu Cực Trận" phản bội mọi người, hiện giờ nhìn vào cảnh tượng lung lay muốn vỡ của "Cửu Cực Trận" trong mắt liền hiện lên một tia phức tạp, nếu như khi nãy hắn không có phản bội thì giờ đây đã không phải thấy bất an trong lòng như vậy.

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu đã phản bội, thì ắt hẳn sẽ không còn đường lui mà đi nữa, chỉ có thể tiếp tục đi tới. Nếu không đến phút cuối cùng cho dù Trương Hoa Lăng có bỏ qua, hắn cũng không có cách nào chấp nhận ánh mắt khinh bỉ của sư huynh đệ và chúng đệ tử hạ cấp tại Cửu Hoa Sơn, mục tiêu sinh tồn vì thế cũng chẳng còn tồn tại.

Cho nên khi trông thấy vẻ mặt thản nhiên của Chu Hoa Hải, vị trưởng lão này khuôn mặt mang vẻ còn muốn lo lắng hơn, đứng dậy cúi người hành lễ với Chu Hoa Hải, sau đó từ tốn nói:

-Chưởng môn sư huynh, không nghĩ tới bọn họ lại có khả năng phá vỡ "Cửu Cực Trận". Nhưng nếu cứ như vậy, để bọn họ đánh thẳng tới Hoa Lăng Điện tựa hồ có chút không ổn, chúng ta có nên làm một vài việc ngăn cản bọn họ hay không?

Chu Hoa Hải liếc mắt nhìn vào vị trưởng lão với khuôn mặt tràn đầy thần sắc lo lắng kia , tựa hồ trong nháy mắt xem thấu hết mọi suy nghĩ chân thật trong lòng lão, mắt hắn liền hiện lên một tia khinh bỉ, nhàn nhạt nói:

-Đến bây giờ, chúng ta còn có thể làm cái gì? Ngay cả Hầu sư đệ vốn là hộ sơn trưởng lão quen thuộc Cửu Cực Trận nhất cũng không có bất cứ biện pháp gì, chúng ta có làm thêm gì cũng chỉ là loạn thêm thôi. Quyết không thể ảnh hưởng tới đại cục.

Nói tới đây, Chu Hoa Hải tựa như nghĩ ra được điều gì, từ mắt hắn có thể thấy rõ một tia sáng nhỏ, thanh âm cơ hồ cũng lớn lên, nói:

-Về phần "Cửu Cực Trận", có bị phá hay không cũng không quan trọng. Dù sao ta thật không muốn bọn chúng bị vây trong đó, bất quá lão gia hỏa Trương Hoa Lăng kia đã quá giảo hoạt tìm ra được sơ hở bố trí của ta, Đích thật rất lợi hại. Nếu hôm nay đám người Trương Hoa Lăng không phá hủy nổi "Cửu Cực Trận" thì sau này ta cũng quyết đem nó tháo dỡ xuống. Bọn chúng làm vậy đã giúp ta đỡ phải chịu một phen cực nhọc.

https://thuviensach.vn

Một lời xuất ra, cả sảnh đường đều chấn động.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 51: Đột Phá Vòng Vây

Trong điện, chúng trưởng lão đều bất khả tư nghị nhìn vào Chu Hoa Hải đang xuất khẩu cuồng ngôn, trong lúc nhất thời thậm chí quên đi lo lắng rằng "Cửu Cực Trận" sắp sửa bị phá hủy.

Nhìn chúng trưởng lão xung quanh, ai nấy đều mang bộ dáng giật mình kinh ngạc, Chu Hoa Hải tựa hồ rất hài lòng với hiệu quả từ lời nói mình mang lại, trên mặt nổi lên một tia đắc ý, cười chậm rãi nói:

-Các ngươi rất kinh ngạc phải không? Dù sao những lời này sau này ta cũng muốn nói rõ với các ngươi, hiện tại thừa dịp còn có thời gian nên ta đem tất cả những suy nghĩ này nói cho các ngươi nghe.

-Cửu Hoa Sơn chúng ta từ ngàn năm trước khi xuất hiện tình cảnh hạo kiếp cho đến nay, thanh thế trong giới tu tiên dần bị suy thoái, so với những năm Cửu Hoa tổ sư còn sống quả thực là cách biệt cả một thiên địa. Mượn lần này mà nói, mặc dù chứng cứ trên Hoàn Đảo của đa phần các sự tình đều chỉ mũi nhọn vào Cửu Hoa Sơn chúng ta, nhưng nếu đổi vị trí cho một phái khác như Từ Vân Tự hay Thanh Hư Môn, hoặc là phái Cửu Hoa ta tại thời điểm ngàn năm trước chẳng hạn, đừng nói chi mấy gã đệ tử bị giết, cho dù có chết thêm mấy gã trưởng lão khác, bọn chúng dám tùy tiện áp bức thậm chí khoa tay múa chân với Cửu Hoa Môn này sao?

Cơ hồ theo từng lời nói, khuôn mặt hắn dần dần lộ ra một tia dữ tợn. Chúng trưởng lão mặc dù trong lòng mặc dù không đồng ý nhưng chẳng có ai dám phản bác cả.

https://thuviensach.vn

Chu Hoa Hải cũng không để ý đến suy nghĩ của chúng trưởng lão, chỉ tiếp tục thuyết đạo của mình:

-Tại sao uy thế Cửu Hoa Môn chúng ta lại tụt dốc thê thảm như vậy? Thực lực không đủ cố nhiên là một nguyên nhân, nhưng cái nguyên nhân quan trọng nhất là bởi vì Trương Hoa Lăng đã nắm quyền chưởng quản Cửu Hoa Sơn, những năm gần đây không ngừng áp dụng các chính sách thỏa hiệp. Mấy trăm năm trôi qua, Cửu Hoa Sơn chúng ta đã lưu lại ở tu tiên giới được cái gì? Là cái khí thế mềm yếu đó ư!!

-Còn cái Cửu Cực Trận này nữa, Cửu Hoa Sơn tất cả mọi người đều cho rằng chỉ cần Cửu Cực Trận còn tồn tại, Cửu Hoa Sơn có thể bình yên vô sự, cho nên vẫn yên tâm thoải mái ở Cửu Hoa Sơn bế quan tu luyện, cứ mãi làm ếch ngồi đáy giếng, căn bản là không có người nào rời núi phát huy uy thế phái Cửu Hoa Môn, kết quả là tại tu tiên giới Cửu Hoa Môn xuất hiện ngày càng ít, số người biết đến phái Cửu Hoa cũng giảm theo. Đến bây giờ, rất nhiều môn phái khác của tu tiên giới đã không còn đối đãi phái Cửu Hoa chúng ta như là Thánh địa, chúng dám ví ta như rùa rụt cổ chỉ biết chốn chui chốn nhủi vào Cửu Cực Trận không dám xuất đầu lộ diện, thậm chí có vô số tu tiên giả mới bước vào tu tiên giới căn bản là không biết đến tên Cửu Hoa Môn chúng ta!!

-Hiện tại, các ngươi đã thấy rồi đó? Cửu Cực Trận không phải là thứ không thể phá hủy như các ngươi tưởng tượng đâu. Cửu Hoa Môn cũng không như các ngươi nghĩ luôn vô cùng an toàn. Chờ ta đem đám người Trương Hoa Lăng bắt lại rồi giết hết, ta sẽ cho các đệ tử tinh anh Cửu Hoa Môn như các thánh địa khác tất cả đều đi ra ngoài lịch lãm, trọng chấn lại uy thế vốn có của Cửu Hoa Môn. Chỉ cần núi Cửu Hoa này khôi phục lại lực lượng như ngàn năm trước, thậm chí so với thời điểm đó càng tăng lên nhiều, như vậy tự nhiên sẽ không có kẻ nào cả gan đến Cửu Hoa Môn chúng ta kiêu ngạo, khi đó lưu lại Cửu Cực Trận há có dùng đến? Chỉ lãng phí tinh thạch thôi.

https://thuviensach.vn

Nghe Chu Hoa Hải nói như thế, một gã trưởng lão nhịn không được, phản bác nói:

-Nhưng chưởng môn sư huynh, năm đó sở dĩ Cửu Hoa tổ sư nhất mạch thành lập Cửu Hoa Sơn, vừa lao tâm lao lực xếp đặt Cửu Cực Trận, chính là để cho các đệ tử Cửu Hoa chúng ta có thể không cần để ý tới những loại tranh chấp vô cớ tại chốn tu tiên, an tâm tu luyện, mà chưởng môn nếu người làm như vậy, cố nhiên có thể trọng chấn uy thế Cửu Hoa, nhưng tựa hồ cùng với tâm ý của tổ sư không hợp lắm.

Nghe thấy có người phản bác ý kiến Chu Hoa Hải, mọi người đều kinh hãi, thậm chí ngay cả tên trưởng lão mới vừa rồi vì xúc động mở miệng ngáng đường liền tỉnh ngộ mà hối hận.

Nhưng hầu hết chúng tu sĩ đều tưởng Chu Hoa Hải sẽ phát cơn giận lôi đình thì sự việc lại diễn khác đi, chỉ thấy hắn cười nói:

-Lý sư đệ, ngươi nói cũng không sai, dù sao đó chỉ là ý nghĩ sơ bộ của ta, sau này chúng ta còn có thể thảo luận tiếp. Hiện tại chúng ta không nói trước cái này, hay là bàn về việc sau khi đám người Trương Hoa Lăng phá trận, chúng ta nên an bài như thế nào vậy.

Chứng kiến Chu Hoa Hải không có nổi giận, chúng trưởng lão sôi nổi thở dài một hơi, sau khi được Chu Hoa Hải nhắc nhở bọn họ cũng nghĩ đến việc đám người Trương Hoa Lăng sắp phá trận, trong chốc lát nghị luận trở nên nhiệt tình hẳn, nhưng không ai để ý trong một sát na Chu Hoa Hải nhìn vào tên trưởng lão vừa mới phát ngôn phản bác khi nãy với ánh mắt đầy sát ý, lóe lên rồi biến mất ngay tức khắc.

Đang nhìn toàn cảnh thấy các trưởng lão thảo luận không sai biệt lắm, Chu Hoa Hải mới lên tiếng nói:

-Kì thật, các ngươi căn bản không cần phải băn khoăn lo lắng, các ngươi đều dùng Thiên Linh Đan của ta, nghĩ đến điều này hẳn phải thấy rõ

https://thuviensach.vn

công hiệu của nó chứ. Mặc dù phải dùng liên tục trong một thời gian, nhưng chỉ cần có loại đan dược này, tu vi của các ngươi sẽ tăng lên thêm một cảnh giới. Trái lại đám người Trương Hoa Lăng mặc dù có thể phá trận thoát ra, nhưng linh khí trong cơ thể cũng bị tiêu hao tới mức khô kiệt. Dưới tình hình như vậy, ta đợi ở đây cũng không phải là sẽ dễ dàng thắng hơn sao.

Nghe Chu Hoa Hải nói đến đây, chúng trưởng lão tuy thần sắc có khá hơn một chút nhưng vẫn còn lưu lại vài phần lo âu. Một gã trưởng lão đứng dậy nói:

-Nhưng trong tay Trương Hoa Lăng có Chu Tước Hoàn, chúng ta muốn thắng hắn không phải là dễ.

Chu Hoa Hải khoát tay nói:

-Điểm ấy các ngươi không cần lo, ngươi nói coi sao lúc đầu gặp ta hắn không liền xuất ra Chu Tước Hoàn ngay? Chu Tước Hoàn đó tuy có uy lực cực lớn nhưng lại là pháp bảo của tu tiên giả Đại Thừa Kì, với tu vi Trương Hoa Lăng mặc dù có phần miễn cưỡng là có thể sử dung được nhưng tuyệt đối là không thể kéo dài quá lâu, nói vậy đợi đến lúc phá trận xong cũng là thời khắc mà hắn đã kiệt lực.

Tới đây, trên mặt Chu Hoa Hải lần nữa nổi lên một tia đắc ý, tựa hồ là do bản thân mình tính toán quá kĩ không bỏ sót mà tự mãn, quay đầu nhìn về một lão giả bên cạnh nói:

-Tóm lại, lần này chúng ta thắng chắc rồi, có đúng không Tiêu sư huynh?

Chu Hoa Hải lúc này đang ngồi trên vị trí tọa vị của chưởng môn Cửu Hoa, bên cạnh hắn là chỗ ngồi dành cho thái thượng hộ pháp Cửu Hoa Sơn.

https://thuviensach.vn

Ở vị trí tại thượng này, bất ngờ người ngồi đó lại là người mà Từ Thanh Phàm biết rất rõ, đó chính là sư huynh của Lục Hoa Nghiêm, sư bá Tiêu Hoa Triết.

Thấy Chu Hoa Hải hướng đến mình ra câu hỏi, Tiêu Hoa Triết nhàn nhạt nói:

-Chưởng môn sư đệ ngươi tính toán không hề bỏ sót, theo lời ngươi nói đều đúng cả.

Nghe Tiêu Hoa Triết đồng ý với suy nghĩ của mình, Chu Hoa Hải cười rộ lên.

Trong nháy mắt khi Chu Hoa Hải cười, trên "Thiên Kính" đột nhiên nổi lên một trận quang mang chói mắt, một lúc lâu sau mới chậm rãi hiện rõ ra, đợi chúng trưởng lão nhìn kĩ lại thì thấy là "Cửu Cực Trận" đã bị nhóm người Trương Hoa Lăng phá hủy.

Mặc dù đoán trước tràng cảnh này sẽ xảy ra nhưng các trưởng lão đang ngồi cũng không nhịn được mà giật mình kinh sợ.

Nhưng sắc mặt của Chu Hoa Hải vẫn không đổi, chậm rãi đứng lên hướng tới ngoài điện mà bước đi.

-Mọi người, chúng ta ra hoan nghênh bọn chúng một chút nào.

Nếu như nói trước đây Chu Hoa Hải vẫn từng có chút áy náy đối với những việc mình đã làm, nhưng khi mới gặp mặt Trương Hoa Lăng trong Cửu Cực Trận thì nó đã bị xóa bỏ hoàn toàn.

Tại một thời khắc nào đó, trong lòng Chu Hoa Hải hắn không còn là phản đồ nữa, mà là tân chưởng môn Cửu Hoa Sơn!

****

https://thuviensach.vn

Ở ngoài Cửu Hoa Môn hơn mười dặm về phía nam, có một tòa núi nhỏ tọa lạc, phía trên co ghi hai chữ "Kỳ Lân". Bởi vì có truyền thuyết nói rằng từng có thượng cổ thần thú Kỳ Lân lạc thân tại đây.

Trừ bỏ cái truyền thuyết này ra, chỗ tọa lạc Kỳ Lân Sơn hoàn toàn không có điều gì đặc biệt dị thường, cho nên trên cơ bản là không ai đến đây xem cả. Cũng không biết năm đó thần thú Kỳ Lân vì coi trọng cái gì nơi này mà phải lạc thân tại đó.

Nhưng vào lúc này, Kỳ Lân Sơn vốn ít người lui tới lại xuất hiện ngàn người đang lẳng lặng đứng trên đỉnh, có vẻ thật là náo nhiệt. Chỉ là trên đỉnh núi là các hình người giống nhau đông đúc và chật hẹp nhưng không một ai phát ra âm thanh, xem như có vẻ vô cùng quái dị.

Nếu lúc này mà có phàm nhân đi ngang qua núi Kỳ Lân, nhất định sẽ bị tình cảnh trước mắt mà hù đến chết ngất đi.

Chỉ thấy trên núi Kỳ Lân, những người này đều không phải là người thường. Hoặc trên miệng lộ ra cặp răng nanh to lớn, hoặc trên đầu là đôi song giác dài ngoẳn, cơ thể cao vài trượng, còn có đuôi rắn kèm theo, quả thực chính là hình dạng của một đám yêu quái.

Nhưng đám yêu quái này đang đứng với đội hình chỉnh tề, cung kính khoanh tay mà đứng, không dám ngẩng đầu quá tầm để liếc nhìn xung quanh.

Ở phía trước đám yêu quái, có hơn mười người đứng trước vách núi nhìn về Cửu Hoa Sơn ở phương xa.

Chỉ thấy ở giữa đám người này, có gã giống như đám yêu quái phía sau phóng bự lên, trông rất quái dị. Như có ba gã quái vật đã từng tiếp xúc với Chu Hoa Hải, bộ dáng như là xà nhân bình thường, có cả mắt và lưỡi như rắn bên ngoài thân còn bao bọc bởi một lớp vẩy dầy. Cũng có mấy gã tướng mạo giống với phàm nhân, trên người mang khí thế còn cao hơn đám

https://thuviensach.vn

yêu quái này một phần, mà trong đó, rõ rang có mấy gã đang mặc trang phục của tu sĩ Khổ Tu Cốc.

Nhưng vô luận những kẻ này là người hay yêu thì đều mang tướng mạo quái dị hoặc khí thế cường thịnh, nếu có người nhìn thấy bọn họ chỉ trỏ, thì cái nhìn đầu tiên cũng tuyệt đối chú ý tới giữa bọn chúng có một gã thanh niên văn sĩ.

Chỉ thấy tên văn sĩ này khí chất nhẹ nhàng, tướng mạo anh tuấn vừa mang theo một vài tia âm nhu. Tuy bên cạnh đều là những kẻ hình thù kì quái hoặc khí thế hoành hoành, nhưng vừa nhìn đến người này sẽ sinh ra một loại cảm giác cực kì mãnh liệt thậm chí còn làm cho người ta hít thở không thông, nguy hiểm tràn trề. Cái loại khí tức nguy hiểm này thậm chí so với tất cả yêu quái ở đây còn cường đại hơn vô số lần!!

-Tê…Bọn họ đã bắt đầu đánh nhau rồi.

Một gã xà nhân cung kính nói với thanh niên văn sĩ.

Thanh niên văn sĩ chỉ gật gật đầu, không có nói thêm cái gì, tiếp tục nhìn về Cửu Hoa Sơn ở phương xa, trong mắt vẫn mờ mờ một mảng lạnh lùng. Hết lần này tới lần khác làm cho người ta có cảm giác trong đó ẩn chứa vô vàn các tình cảm phức tạp. Có oán hận, có thân thiết, vừa có chút hoài niệm.

Một gã tu sĩ trong trang phục Khổ Tu Cốc nói:

-Chủ nhân, phen này ngài đã sử dụng diệu kế quá tuyệt, trải qua một phen đánh nhau tới sống chết không thôi, hai kiện pháp bảo có khả năng uy hiếp nhất Cửu Hoa Sơn thì đã tổn hao nặng, Cửu Cực Trận thì bị phá, Chu Tước Hoàn lại bị sử dụng đến mức khô kiệt, thậm chí đám trưởng lão Cửu Hoa cũng chết hơn phân nửa. Cứ như vậy, chủ nhân ngài sẽ tiêu diệt Cửu Hoa Sơn không phải dễ như trở bàn tay hay sao ?

https://thuviensach.vn

Thanh niên văn sĩ vẫn như cũ chưa có phản ứng, chứng kiến thanh niên văn sĩ như vậy, những người bên cạnh hắn thức thời ngậm miệng lại, không có nói cái gì nữa.

Một lúc lâu sau, thanh niên văn sĩ thở dài một tiếng nói:

-Đã đến lúc rồi, Cửu Hoa Sơn nhất mạch cũng nên đi vào lịch sử thôi.

Thanh âm tựa như tướng mạo của hắn, nhẹ nhàng êm ái phóng ra, bên trong lại mang theo một loại giai điệu kì lạ, làm cho người ta nhịn không được phải dụng tâm lắng nghe, cuối cùng bất tri bất giác lạc vào trong.

Vừa nói, thanh niên văn sĩ hơi vung tay lên, phía sau hắn đám yêu quái tựu như nghe thấy thánh chỉ, không chút nào dừng lại, ào ạt ngự sử các loại pháp khí phi hành , cuồn cuộn hướng thẳng về Cửu Hoa Sơn rất nhanh bay đi.

- Đồ của ta, lúc này cũng lên lấy lại thôi.

Nhìn đám quái vật lần lượt biến mất tại chân trời, thanh niên văn sĩ chậm rãi nói.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 52: Ân Oán Cũ

Áng mây dài bất tận, những ngôi sao sáng lấp lánh, từng tiếng hạc minh vang lên dường như đang vờn quanh cùng với những tảng đá, nhành liễu, tiên hạc càng tô điểm thêm cho vẻ đẹp của Cửu Hoa Sơn.

Ngay khi đám người Trương Hoa Lăng còn đang phá trận thì cảnh sắc Cửu Hoa Sơn vẫn như trước là tiên địa chốn nhân gian, thỉnh thoảng có mấy đệ tử cấp thấp Cửu Hoa Sơn kết bạn mà đi, sóng vai nói nhỏ, thần sắc thản nhiên.

Mà những đệ tử cấp thấp trên Cửu Hoa Sơn này, thậm chí đến bây giờ cũng không biết chút nào về việc Cửu Hoa Môn vài ngày trước đã thay đổi chưởng môn, cũng không biết chưởng môn tiền nhiệm lúc này còn đang ở giữa "Cửu Cực Trận" mà xông tới, càng không biết có một đám quái vật kinh khủng sắp đánh lên Cửu Hoa Sơn.

Bọn họ vẫn vậy, không hề cảm thấy nguy cấp, vẫn vui vẻ, nhưng như thế thật ra cũng không rõ là may mắn hay bất hạnh nữa.

Đột nhiên, một tiếng nổ rung trời động đất vang lên, đành vỡ hoàn toàn tình trạng an tĩnh. Khi tiếng nổ cường đại vang đi khắp Cửu Hoa Sơn, những đệ tử canh gác nhộn nhạo, chân không vững ngã trên mặt đất, cho dù tiếng nổ kia đã trôi qua một lúc lâu mấy đệ tử này trong tai vẫn có tiếng ong ong, sắc mặt trắng bệch.

https://thuviensach.vn

Sau khi kinh hãi, đám đệ tử vội ngẩng đầu hướng về phía âm thanh vang lên quan sát, nhưng càng kinh hãi phát hiện hộ sơn trận pháp " Cửu Cực Trận" đã biến thành một đám khói, rồi thành một cái động lớn màu đen, gió lớn cùng sấm sét không ngừng từ trong động thoát ra, khiến cho cỏ cây ở Cửu Hoa sơn thành một đống hỗn độn, tiên cảnh bị phá hỏng hơn phân nửa.

Tiếp theo, hơn trăm tu tiên giả mau chốc từ trong hắc động đi ra, chỉ thấy tu tiên giả này vì phá "Cửu Cực Trận" mà có chút nhếch nhác, nhưng trên người lại có khí thế bức nhân, hiển nhiên ít nhất cũng là Tích Cốc hậu kỳ tu tiên giả, mà dẫn đầu đi tới là hơn mười lão giả, trên thân hiện ra thất thải tiên hà, hiển nhiên đều là đại cao thủ Kết Đan kỳ.

Chẳng lẽ có người tới tấn công Cửu Hoa sơn?

Đám đệ tử canh gác Cửu Hoa Sơn đã nghĩ tới khả năng này, hơn nữa do "Cửu Cực Trận" trong lòng vốn được xem là không thể phá vỡ bị hủy, nhất thời kinh hoàng ào ào dâng lên.

Có đệ tử ngự khí chuẩn bị chống cự, có đệ tử chuẩn bị tránh né, mà cũng có người vẫn đứng nguyên tại chỗ không biết làm sao. Nhất thời Cửu Hoa Sơn hỗn loạn vô cùng.

Đúng lúc này, một đệ tử ánh mắt sắc bén cũng nhìn xuyên qua tro bụi dày đặc thấy được thân phận của đám tu tiên giả đột nhiên xuất hiện ấy, hô lớn với đám sư huynh đệ quanh đó:

- Là chưởng môn sư bá! Là chưởng môn sư bá cùng các vị trưởng lão và các vị sư huynh trở về!

Được hắn nhắc nhở, đám đệ tử Cửu Hoa Sơn mới nhìn kỹ đến thân phận đám tu tiên giả đang bay từ trên trời tới, bởi vì sự ngăn cản của Cửu Tắc đạo nhân và Man Thiên, Trương Hoa Lăng lần này quay về chỉ dẫn theo đám trưởng lão cùng gần trăm đệ tử tinh anh của Cửu Hoa Môn,

https://thuviensach.vn

những người này bình thường ở Cửu Hoa Môn đều rất có danh khí, nên rất nhanh đã bị đám đệ tử Cửu Hoa Môn nhận ra.

- Chính là trưởng môn sư bá, mọi người không nên bối rối.

- Nhìn kìa, đó là Lữ trưởng lão cùng Úy Trì trưởng lão.

- Ba người kia là Từ sư huynh, Kim sư huynh và Lữ sư huynh. Ồ, Phượng sư huynh sao lại được Từ sư huynh cõng vậy? Sư huynh ấy bị làm sao vậy? Còn Vương sư huynh nữa đâu rồi? Mọi người không phải cùng đi tham gia Tân nhân tỉ thí lần này của tu tiên giới sao?

Bởi vì nhận ra thân phận người đi đến nên bọn họ đã khôi phục tỉnh táo. Nhưng đối với việc đám người Trương Hoa Lăng tại sao không đường hoàng tiến vào mà lại phải phá trận vẫn cảm thấy khó hiểu, nhìn thấy lần này trở về chỉ bằng một nửa lúc đi. Mặc dù không biết chuyên gì xảy ra nhưng trong lòng đám đệ tử đột nhiên xuất hiện một dự cảm không lành.

Nhưng đám người Trương Hoa Lăng vừa mới phá trận lại không để ý đến tâm tình chúng đệ tử dưới chân, bọn họ đến giờ vẫn chưa dám tin hộ sơn trận pháp của Cửu Hoa Môn truyền thừa ngàn năm lại bị mình phá đi, trong lúc nhất thời cảm thấy kích động cùng mất mát. Kích động chính là vì mình vừa phá được trận pháp nổi danh của Cửu Hoa Môn, mất mát chính là vì họ cũng là đệ tử của Cửu Hoa Môn.

Mà lúc này, trên trời chỉ có hai người là duy trì vẻ tỉnh táo, một người là chưởng môn Cửu Hoa Trương Hoa Lăng, người kia là Từ Thanh Phàm, bọn họ trước đó cũng đã nghĩ tới tình cảnh này rồi.

Hiện tại, bọn họ đã bắt đầu cân nhắc kế hoạch tiếp theo.

Chỉ thấy Trương Hoa Lăng quát khẽ:

https://thuviensach.vn

- Các vị trưởng lão hãy tranh thủ thời gian dùng linh đan khôi phục linh khí, ta tới chỗ Chu Hoa Hải lập tức đón đỡ. Còn về phía đệ tử Cửu Hoa Môn, các ngươi được toàn bộ thay mặt ta đem các đệ tử khác của môn phái phân tán ra, tránh hỗn loạn. Nếu có người dùng tà ngôn để mê hoặc, ta cho các ngươi quyền quyết định.

Nói xong, Trương Hoa Lăng nuốt vào vài viên linh đan. Sau đó ngồi khoanh chân trên tường vân, mà chứng kiến hành động của Trương Hoa Lăng, mọi người cũng làm theo, nuốt đan dược, khoanh chân ngồi xuống.

Kỳ thực bọn họ đều biết, với thái độ của Chu Hoa Hải nhất định sẽ không lưu lại cho họ thời gian nghỉ ngơi, hiện tại thừa dịp khi họ phá trận linh khí bị hao tổn rồi tới nghênh chiến, nhưng hiện tại trong người đám trưởng lão linh khí hao tổn nghiêm trọng, loại trạng thái này khẳng định không đối phó được với địch, cho nên đành tranh thủ thời gian, có thể khôi phục được chút nào hay chút đó.

Về phần Trương Hoa Lăng không cho các đệ tử khác lưu lại nghênh chiến với Chu Hoa Hải cũng là có đạo lý, Kết Đan kỳ cùng Trúc Cơ kỳ hoàn toàn là hai cảnh giới cách biệt. Một đại cao thủ Hư Đan sơ kỳ, có thể dễ dàng thắng hơn mười cao thủ Linh Tịch hậu kỳ. Khi chiến đấu với Chu Hoa Hải, đám đệ tử đó căn bản không thể xen vào, thậm chí sẽ bị uy ực chiến đấu lan đến, ngược lại sẽ trở thành trói buộc. Tốt nhất là lấy cớ đưa bọn họ giải phóng đi là hơn.

Càng quan trọng hơn, Trương Hoa Lăng không biết hiện tại Chu Hoa Hải có khống chế được cả Cửu Hoa Môn hay không? Những đệ tử cấp thấp này cũng như một ít trưởng lão có chịu cho Chu Hoa Hải khống chế hay không? Cho nên để cho đám tinh anh đệ tử trung thành với chính mình đi khống chế số đệ tử cấp thấp trong phái để ngăn gặp phải chuyện ngoài ý muốn. Hơn nữa tu sĩ Kết Đan kỳ khi đấu pháp có uy lực cực lớn, khi đó những đệ tử Cửu Hoa Môn đứng dưới chân, sợ rằng trong chốc lát hai phương giao đấu sẽ bị uy thế lan tới mà tử thương vô số.

https://thuviensach.vn

Tóm lại, so sánh cùng tính toán với những trưởng lão Kim Đan kỳ uy danh nổi bật, Từ Thanh Phàm kỳ thật lại càng coi trong an toàn của những đệ tử cấp thấp này, mặc dù những trưởng lão đó đại diện cho phần lớn thực lực của Cửu Hoa Môn, nhưng tương lai của Cửu Hoa Môn lại không nằm trên tay bọn họ.

Mà những đệ tử tinh anh hiển nhiên cũng hiểu rõ điều này, nghe xong phân phó của Trương Hoa Lăng liền không chút do dự, theo Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn, Lữ Thanh Thượng dẫn đầu hướng về phía chân núi nơi có những đệ tử Cửu Hoa Môn khác nhanh chóng bay đi.

Rất hiển nhiên, Chu Hoa Hải còn chưa kịp khống chế những đệ tử cấp thấp này, bọn họ vừa rồi khi biến hóa xảy ra không biết rõ chút nào, hơn nữa đám đệ tử tinh anh theo Trương Hoa Lăng bình thường uy vọng trong đám đệ tử cấp thấp rất cao, cho nên rất nhanh đã khống chế được tình hình.

Mà một ít biết rõ tình hình là đám đệ tử hệ phái của Chu Hoa hải, đang muốn đục nước béo cò thì trong nháy mắt đã bị đám Từ Thanh Phàm đánh cho bất tỉnh, bởi vì tình thế khẩn cấp, có một số đệ tử không khống chế được lực đạo, đánh chết một ít đệ tử của Chu Hoa Hải . Nhưng đám đệ tử tinh anh cũng không có thời gian để áy này, vội vàng làm chuyện khác, hướng dẫn đệ tử Cửu Hoa Môn chạy xa khỏi chiến trường tranh đấu sắp diễn ra.

Mà đồng thời, Chu Hoa Hải cũng mang theo một đám trưởng lão trung thành với hắn bay tới, nhưngcùng lần trước bất đồng, hiện tại Chu Hoa Hải đang mặc y phục chưởng môn giống hệt Trương Hoa Lăng, vẻ mặt hết sức điềm nhiên.

Cảm giác được đám người Chu Hoa Hải đang tới, đám người Trương Hoa Lăng trong lòng thầm thở dài, biết rằng Chu Hoa Hải quả nhiên như dự đoán không cho bọn họ có thời gian để nghỉ ngơi. Vì vậy kết thúc tĩnh

https://thuviensach.vn

tọa, lần lượt đứng dậy, ánh mắt nghiêm túc nhìn đám người Chu Hoa Hải đang nhanh chóng tiến lại gần.

Khi đám Chu Hoa Hải đi tới cách Trương Hoa Lăng ba trượng, liền hạ thấp xuống, cùng đám người Trương Hoa Lăng lẳng lặng nhìn nhau.

- Không nghĩ nhanh như vậy mà các ngươi lại phá trận ra rồi.

Chu Hoa Hải nói.

Mà Trương Hoa Lăng lại không chút nào đáp lại ý tứ của Chu Hoa Hải, ngược lại ngưng thần nhìn Tiêu Hoa Triết bên cạnh Chu Hoa Hải, trong mắt lại một lần nữa hiện vẻ ảm đạm, nói:

- Tiêu sư huynh, ngay cả ngươi mà cũng muốn đối nghịch với ta sao?

Tiêu Hoa Triết thản nhiên nói:

- Chu sư đệ đem Thanh Long Kỳ đưa cho ta, cho nên ta không thể cự tuyệt.

“Thanh Long Kỳ” ở Cửu Hoa Sơn là một kiện pháp khí không kém hơn pháp khí thiên bậc cao giai “Thiên Kính”

Trương Hoa Lăng nghe Tiêu Hoa Triết nói vậy, thở dài một tiếng, quay đầu nhìn về phía Chu Hoa Hải thì ánh mắt đã lạnh như băng. Trên thực tế, khi biết được Chu Hoa Hải đã giết chết rất nhiều trưởng lão Cửu Hoa, Trương Hoa Lăng và hắn đã ở thế “nhất đao lưỡng đoạn”.

- Chu sư đệ, đây là lần cuối cùng ta gọi ngươi như vậy. Ngươi hôm nay làm như vậy, thật sự chỉ là vì chức chưởng môn của Cửu Hoa Môn sao?

- Ngươi là chưởng môn mấy trăm năm, tự nhiên sẽ không thể hiểu được ý nghĩ trong lòng ta.

https://thuviensach.vn

Chu Hoa Hải lãnh đạm nói:

- Trương sư huynh, đây cũng là lần cuối cùng ta gọi ngươi như vậy. Từ sau khi ngươi trở thành chưởng môn, sư huynh đệ chúng ta cũng không có luận bàn qua, cho nên không biết Trương sư huynh ngươi có vì việc làm chưởng môn mà trễ nải trong tu vi hay không?

- Lập tức ngươi sẽ biết thôi.

Trương Hoa Lăng sau khi nghe Chu Hoa Hải trả lời, ánh mắt đã ngưng tụ sát khí, mấy lời vừa rồi đã tiêu diệt ý nghĩ tha thứ cuối cùng trong lòng hắn.

Đang lúc nói chuyện, hơn ba mươi cao thủ Kết Đan kỳ quanh đó đã bắt đầu ngưng tụ linh khí trong người, chỉ thấy linh quang ngũ sắc trên người họ không ngừng lóe sáng, cho dù là ánh mặt trời đang chiếu rọi khắp bầu trời cũng có phần yếu hơn mấy linh quang này. Mà bọn họ trên người đã ngưng tụ khí thế, trước khi bọn họ bắt đầu va chạm, trong Cửu Hoa Sơn vang lên một tiếng nổ lớn, dưới thân đám trưởng lão cát bụi bay mù mịt.

Một hồi hỗn chiến hiếm thấy của các đại cao thủ Kim Đan kỳ của tu tiên giới, hết sức căng thẳng.

Mà lúc này, tại bên kia, Từ Thanh Phàm chứng kiến một đám đệ tử cấp thấp của Cửu Hoa Môn sau khi được chính mình khống chế tình thế đã ổn định. Thấy trong lòng liên tục không yên, cho nên đem mọi việc giao cho đám người Kim Thanh Hàn, sau đó rất nhanh hướng về động phủ sau núi của mình bay đi.

Trong cơn nguy cấp của Cửu Hoa môn, Từ Thanh Phàm lo lắng nhất lại là an nguy của Đình Nhi ở sau núi của mình.

Nhưng Từ Thanh Phàm cũng không biết rằng, một người trong lòng hận hắn hơn mười năm, lúc này cũng đang ở một động phủ một mực đợi

https://thuviensach.vn

hắn, một hồi quyết chiến tuy uy thế không bằng, nhưng mà mức độ khốc liệt thì không hề kém cũng sắp diễn ra ở sau núi.

Hệ thống tu vi, yêu thú, pháp khí trong bộ này khác với các bộ khác, cho nên mình tổng hợp lại như sau, có gì sai sót mọi người bổ sung với.

Hệ thống tu vi: Luyện Khí kì – Tích Cốc kì – Linh Tịch kì – (Hư Đan kì) Kim Đan kì – Đại Thừa kì…

Trong mỗi kì có: sơ kì, trung kì và hậu kì.

Hệ thống pháp bảo yêu thú: Địa bậc – Nhân bậc - Thiên bậc…

Mỗi cái có: đê giai, trung giai, cao giai.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 53: Hậu Sơn

Hậu sơn Cửu Hoa Môn lúc này so với ký ức của Từ Thanh Phàm không có một chút thay đổi nào, vẫn là sự yên tĩnh, thanh bình, dường như không hề chịu ảnh hưởng của của sự hỗn loạn ở phía trước núi, cây cối xanh mát, đá xanh trải rộng, gió nhẹ vi vu, quả đúng là cảnh thế ngoại đào viên.

Nhìn thấy sự yên bình ở hậu sơn, Từ Thanh Phàm vốn đang vội vã chạy tới, trong lòng có chút buông lỏng.

- Xem ra biến cố Cửu Hoa Môn cũng không có ảnh hưởng đến phía sau núi, Đình Nhi hiện tại hẳn là cũng không có xảy ra chuyện gì!

Từ Thanh Phàm vừa ngự khí phi hành vừa thầm nghĩ.

Dù nghĩ vậy nhưng tốc độ ngự khí phi hành của Từ Thanh Phàm cũng không hề giảm đi mà ngược lại còn tăng lên, bởi vì cho dù Đình Nhi có thể không có chuyện bất trắc, nhưng nỗi nhớ đối với Đình Nhi vẫn không hề giảm bớt. Khi cảm giác lo lắng giảm bớt thì loại nhớ nhung này lại càng trở nên rõ rệt hơn.

Từ Thanh Phàm sinh sống ở hậu sơn hơn mười năm, đối với nơi này hết sức quen thuộc, dưới tình huống toàn lực phi hành chỉ cần hơn mười tức thời gian đã đến động phủ của mình.

Nhưng tình cảnh trước mắt lại khiến Từ Thanh Phàm chấn động.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy "Tam Nguyên Trận" Từ Thanh Phàm bố trí cách đây hai năm đã biến mất không thấy tung tích, trên mặt đất là một phiến bừa bãi, hỗn loạn.

Không có trận pháp phóng ra sương trắng ngăn cản, Từ Thanh Phàm cũng có thể nhìn thấy rõ hai gian mộc ốc bản thân đã ở trong mười năm qua. Nhưng mà trong hai gian nhà gỗ này, có một gian đã bị hủy hoại một góc tường.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm không hề trì hoãn, đẩy tốc độ lên mức nhanh nhất có thể, lắc mình tiến vào gian phòng của Đình Nhi. Nhưng chỉ phát hiện được là ngoại trừ góc phòng bị phá hủy ra, trong phòng mọi thứ khác đều bình thường. Đồ dùng trong nhà không bị đổ ngã, bàn ghế vẫn đặt tại vị trí cũ, ngay cả cái chăn cũng được xếp đặt gọn gàng, ngoài việc bị phá hủy một góc, chỉ là không thấy Đình Nhi đâu.

Mặc dù Từ Thanh Phàm lúc này phi thường lo lắng cho sự an nguy của Đình Nhi, nhưng vẫn bắt mình phải tỉnh táo. Vì hắn biết lúc này đây lo lắng không có bất kỳ tác dụng gì, ngược lại còn có thể làm mình bỏ lỡ đi một tia cơ hội.

Sau khi bắt buộc bản thân tự bình tĩnh lại, Từ Thanh Phàm bắt đầu cẩn thận tìm kiếm, cân nhắc đến các khả năng có thể xảy ra.

Phía bên ngoài góc phòng bị phá hủy, Từ Thanh Phàm cẩn thận điều tra các vết tích để lại, phát hiện thấy vết tích bị cháy đen, hiển nhiên là do bị lửa thiêu cháy. Mà trong vết tích đó còn chứa một tia ma khí ba động yếu ớt, đây rõ ràng là kết quả do hỏa ma màu đen của Đình Nhi gây ra.

Mà ngoại trừ chỗ này ra thì các địa phương khác không hề có điểm dị thường nào, hiển nhiên là do Đình Nhi sau khi phát hiện có người tiến vào đã thi triển hắc sắc ma hỏa công kích, nhưng không những không đả thương được hắn ta mà còn bị đối phương trong nháy mắt chế trụ.

https://thuviensach.vn

Mặc dù tu vi hiện tại của Đình Nhi chỉ là Luyện Khí trung kỳ, nhưng không những có thể thi triển hắc sắc hỏa ma có uy lực cường đại mà thiên phú lại cực tốt, có thể khống chế đạo pháp đến mức xuất thần nhập hóa, cho dù là Từ Thanh Phàm mười năm trước cũng không bằng, hơn nữa sau khi bị Ma châu cải tạo, lục thức trở nên cực kỳ nhạy bén. Có thể trong nháy mắt chế trụ Đình Nhi thì tu vi tối thiểu phải là Tích Cốc hậu kỳ.

Trên Tích Cốc hậu kỳ có ba cảnh giới lần lượt là: Linh tịch kỳ, Kết Đan kỳ và Đại Thừa kỳ.

Từ Thanh Phàm trước tiên loại trừ khả năng do chính Đại Thừa kỳ tông sư ra tay.

Ngày trước, hắn đã bố trí "Tam Nguyên Trận", mặc dù không thể tính là trận pháp cao thâm gì nhưng uy lực cũng không tầm thường, lại có trận bàn gia trì nên uy lực càng được đề thăng, do đó trừ phi là với tu vi Đại Thừa kỳ mới có thể vô thanh vô tức đem trận pháp đó phá vỡ.

Nhưng người có tu vi Đại Thừa kỳ trên cả toàn bộ tu tiên giới cũng cực kỳ ít ỏi, trước mắt chỉ biết đến mười vị, thêm vào các vị tu sĩ ẩn thế cũng tuyệt đối không vượt quá năm mươi vị. Còn vị tổ sư có tu vi Đại Thừa kỳ của Cửu Hoa Môn năm trăm năm trước cũng đã sớm thăng về cõi tiên rồi.

Cho nên khả năng do cao thủ cấp bậc tông sư ra tay là khó có thể xảy ra. Thậm chí cho dù là tông sư Đại Thừa kỳ hạ thủ thì cũng không hạ thấp bản thân mà ra tay đối với một tiểu cô nương như Đình Nhi.

Mà từ việc căn phòng bị phá hủy thì nhất định là khi kẻ xâm nhập phá trận đã khiến Đình Nhi phát giác.

Nghĩ đến hiện trường hỗn độn ở bên ngoài "Tam Nguyên Trận", Từ Thanh Phàm cũng dần an tâm một chút, bởi vì kẻ xâm nhập này phải hao phí nhiều công sức mới phá vỡ được trận pháp, chứng tỏ hắn cũng chưa đạt

https://thuviensach.vn

tới tu vi Kết Đan kỳ. Bởi nếu là do cao thủ Kết Đan kỳ phá trận thì dù không thể vô thanh vô tức phá hủy trận pháp nhưng tuyệt đối có thể nhanh chóng phá hủy trận pháp một cách gọn gàng.

Sau khi tổng hợp phân tích các tình huống có thể xảy ra, Từ Thanh Phàm cơ bản xác định kẻ bắt Đình Nhi có tu vi Linh Tịch kỳ. Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm thở phào nhẹ nhõm, bởi vì nếu là do tu tiên giả Linh Tịch kỳ ra tay thì Từ Thanh Phàm có lòng tin có thể hoàn hảo vô khuyết cứu thoát Đình Nhi.

Mặc dù Từ Thanh Phàm cũng chỉ có tu vi Linh Tịch trung kỳ nhưng vô luận là đạo pháp hay là pháp khí, lẫn kinh nghiệm chiến đấu đều mạnh hơn tu tiên giả Linh Tịch kỳ bình thường, đấy là chưa kể đến việc Từ Thanh Phàm còn có cành Ngô Đồng làm vũ khí bí mật nữa.

Sau khi xác định tại gian phòng của Đình Nhi đã không tìm ra chứng cớ gì nữa, Từ Thanh Phàm bước nhanh ra phía ngoài gian phòng, liếc mắt nhìn xung quang, trong đầu chỉ nghĩ xem rốt cuộc thì Đình Nhi bị đã bị bắt đi đâu rồi.

Mặc dù nơi góc gian nhà gỗ bị phá hủy vẫn còn linh khí ba động, thể hiện rõ là thời gian Đình Nhi bị bắt đi cũng chưa quá lâu, nhưng đối với tu tiên giả tu vi Linh Tịch kỳ thì khoảng thời gian này cũng đủ để hắn đi xa gần trăm dặm.

Huống chi lúc này đây đến phương hướng hắn rời đi Từ thanh Phàm cũng không biết được.

Nhưng ngay khi Từ Thanh Phàm chuẩn bị thi triển “Phiêu Nhứ Hoa” để truy tìm dấu vết trong phương viên mười dặm thì động tác trên tay đột nhiên dừng lại, bởi vì hắn nghe thấy vừa có tiếng động từ trong căn nhà gỗ phía sau truyền tới.

Chính là từ căn phòng Từ Thanh Phàm đã ở.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ hung thủ còn trốn tại đây mà chưa kịp rời đi.

Sau khi nghe thấy tiếng động lạ, Từ Thanh Phàm nhanh chóng lao tới gian phòng của mình, đồng thời truyền linh khí vào pháp khí Thanh Linh Tí Thuẫn, một tiểu long màu xanh xuất hiện, quấn quanh người Từ Thanh Phàm đề phòng trường hợp có người đột nhiên ra tay đánh lén.

Nhưng khi nhìn thấy hiện trạng gian phòng của mình, Từ Thanh Phàm lại một lần nữa trong lòng cả kinh.

Cứ nghĩ Đình Nhi đã bị kẻ khác bắt đi nay đang nằm trên giường, hai mắt nhắm nghiền, hô hấp bình thường, nhưng đối với việc Từ Thanh Phàm xông vào lại không hề cảm giác thấy, rõ ràng là đã bị hôn mê.

Ở trên chiếc bàn đặt trước giường ngủ đã đặt sẵn hai chén nhỏ, bên cạnh là một người thanh niên thần thái thản nhiên đang độc ẩm, âm thanh vừa nãy mà Từ Thanh Phàm nghe thấy là âm thanh rót rượu vào chén.

Nhìn tướng mạo người này thì lại chính là sư đệ của Từ Thanh Phàm, hung thủ đã giết chết Nhạc Thanh Nho rồi biến mất từ lâu- Nam Cung Thanh Sơn.

Chứng kiến tình cảnh như vậy, Từ Thanh Phàm đột ngột dừng cước bộ, lạnh lùng nhìn Nam Cung Thanh Sơn.

Mười năm trước Từ Thanh Phàm đã tự tay phế bỏ tu vi của Nam Cung Thanh Sơn, hủy hoại Linh Hải khiến cho cơ thể hắn yếu nhược, đến người bình thường cũng không bằng. khả năng do hắn tới bắt Đình Nhi là không lớn.

Nhưng từ tình hình tại đây mà xem thì Đình Nhi bị hôn mê chính là do hắn xuất thủ.

https://thuviensach.vn

Nghĩ vậy, Từ Thanh Phàm bắt đầu cẩn thận quan sát Nam Cung Thanh Sơn, phát hiện thấy mặc dù hắn có khuôn mặt trắng nõn nhưng hoàn toàn không có biểu hiện yếu nhược, càng không có vẻ như là đã bị hủy đi Linh Hải.

Hơn nữa, mặc dù trên người Nam Cung Thanh Sơn không hề có linh khí ba động cũng như khí thế uy hiếp người khác, nhưng Từ Thanh Phàm lại có thể cảm nhận rõ ràng khi tức cực kỳ nguy hiểm.

Có khả năng khiến cho một kẻ có tu vi Linh Tịch kỳ cảm thấy nguy hiểm thì tuyệt đối sẽ không đơn giản.

Mặc dù hơi mơ hồ, nhưng Từ Thanh Phàm cảm giác được khí tực cực kỳ nguy hiểm trên người hắn dường như mình đã từng gặp qua, nhưng nhất thời không nghĩ ra.

- Ngươi tới rồi? Ngươi đến muộn so với ta nghĩ khoảng một khắc thời gian.

Nam Cung Thanh Sơn nhìn thấy Từ Thanh Phàm tiến vào, nhưng trên mặt không hề có chút khẩn trương hay là biểu tình cừu hận. Mà ngược ại chỉ thản nhiên uống rượu như cũ, sau đó mới ngẩng đầu nhìn về phía Từ Thanh Phàm vừa cười vừa nói.

- Ngươi đã làm gì Đình Nhi? Ngươi đã sớm biết ta đến? Nói vậy, người cũng biết sự việc phát sinh ở Cửu Hoa Môn?

Từ Thanh Phàm nhìn thấy bộ dáng của Nam Cung Thanh Sơn thì những nghi vấn trong lòng càng nhiều hơn.

Trước tiên không nói đến việc tại sao sau khi bị hủy đi Linh Hải Nam Cung Thanh Sơn vẫn không hề bị hư nhược, cũng không nói đến việc khí tức nguy hiểm trên người hắn từ đâu mà có, nhưng từ phản ứng cùng thần thái mà xem ra thì rõ ràng tính cách của hắn đã thay đổi rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Nếu nói trước đây Nam Cung Thanh Sơn âm trầm thì hiện tại hắn vẫn âm trầm như cũ, nhưng lại đem sự âm trầm đó giấu kín trong lòng.

Trong trí nhớ của Từ Thanh Phàm, ấn tượng về Nam Cung Thanh Sơn chính là kẻ phản đồ, sau khi bị mình đánh bại đã gào thét đòi báo thù, chính là tên hỗn đản mười năm trước cười lạnh lẽo gây ra vết thương chí mạng đối với Nhạc Thanh Nho, cũng chính là tên ác đồ xuất khẩu cuồng ngôn trước khi quyết đấu với Từ Thanh Phàm .

Nhưng bộ dáng hiện tại của Nam Cung Thanh Sơn lại không hề có chút quan hệ nào với hình ảnh tên phản đồ đê tiện ngày xưa, dường như hắn đã trở thành một con người khác, hoặc là hắn đã đem sự ác độc đó chôn dấu kỹ trong lòng khiến người khác không thể phát hiện.

Nếu như nói trước kia Nam Cung Thanh Sơn dùng sự cuồng vọng để thể hiện nội tâm yếu nhược thì hiện tại hắn lại vì rất tự tin mà có vẻ thản nhiên, một lòng tin tuyệt đối vào thực lực của bản thân.

- Đúng vậy! Ta đã sớm biết ngươi tới. Sự thật là, ta hết sức hiểu rõ mọi chuyện xảy ra đối với ngươi trong những năm qua, hiểu rõ hơn cả mắc ngươi tưởng tượng.

Nói tới đây, Nam Cung Thanh Sơn dừng lại mỉm cười rồi tiếp tục nói:

- Vốn dĩ ta đã chuẩn bị một bình rượu nhạt, muốn uống cùng ngươi, nhưng không ngờ ngươi tới chậm quá nên ta dành uống hết.

Vừa nói Nam Cung Thanh Sơn vừa lắc nhẹ bình rượu trong tay, không trả lời câu hỏi thứ hai của Từ Thanh Phàm.

- Ngươi đã làm gì Đình Nhi?

Từ Thanh Phàm vẫn kiên trì hỏi.

https://thuviensach.vn

- Đình Nhi? Chính là tiểu cô nương này?

Nam Cung Thanh Sơn cuối cùng cũng đáp trả Từ Thanh Phàm:

- Chủ nhân của ta đối với nàng rất có hứng thú nên đã sai ta tới để bảo hộ nàng, không để sự hỗn loạn của Cửu Hoa Môn gây ra chuyện gì ngoài ý muốn đối với nàng, sau đó đem Đình Nhi tới gặp người.

Từ Thanh Phàm nghe tới chủ nhân trong lời nói của Nam Cung Thanh Sơn, trong lòng đột nhiên nghĩ tới kẻ bày mưu trên Hoàn Đảo, cũng như "kẻ đó" trong cuộc đối thoại giữa Trương Hoa Lăng và Chu Hoa Hải.

Mà Nam Cung Thanh Sơn lúc này lại tiếp tục nói:

- Vốn ta đã chuẩn bị mang theo tiểu cô nương này lập tức rời đi, nhưng đột nhiên nghĩ tới việc sư huynh đệ chúng ta đã lâu không gặp nên cố ý ngồi lại chỗ này chờ ngươi, ôn lại chuyện cũ.

Nói tới đây, Nam Cung Thanh Sơn dường như rất vui, hướng về Từ Thanh Phàm mỉm cười.

Mà Từ Thanh Phàm trong lòng cũng minh bạch cái gọi là ôn lại chuyện cũ của Nam Cung Thanh Sơn là cái gì.

Hắn chính là muốn tìm mình báo thù ân oán hơn mười năm qua.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 54: Song Đấu

Trong phòng vẫn còn chút mùi rượu vương vấn.

Một chiếc bàn gỗ đơn sơ, một bầu rượu nhạt, hai chiếc chén con con cộng thêm hai người đã từng là sư huynh đệ.

Đọc lên những lời này, chứng kiến tình cảnh như thế, mọi người sẽ nghĩ đến cái gì?

Ôn chuyện? Đối ẩm? Thân thiết? Ăn ý?

Lúc này đây Từ Thanh Phàm cùng Nam Cung Thanh Sơn có thể vẫn có sự ăn ý với nhau. Cụ thể như Nam Cung Thanh Sơn bây giờ cũng đã biết sự chán ghét trong lòng Từ Thanh Phàm đối với mình, còn Từ Thanh Phàm cũng hiểu rõ niềm mong muốn giết được hắn của Nam Cung Thanh Sơn.

Nói như vậy, đó cũng có thể coi là một sự ăn ý với nhau sao?

- Vốn là ta chuẩn bị mang theo tiểu cô nương này lập tức rời đi, nhưng đột nhiên nghĩ đến chuyện sư huynh đệ chúng ta lâu rồi chưa gặp mặt, cho nên tựu ở đây chờ ngươi, hảo hảo ôn lại chuyện cũ.

Nam Cung Thanh Sơn lặng lẽ nhìn chăm chú vào hai mắt Từ Thanh Phàm rồi chầm chậm nói ra.

Mà nguyên bản vẻ bình tĩnh trong mắt hắn lúc này lại có thêm tia sát khí ẩn ẩn hiện hiện.

https://thuviensach.vn

“ Xem ra hôm nay ân oán giữa ta và Nam Cung Thanh Sơn bắt buộc phải giải quyết rồi”. Từ Thanh Phàm nhìn Nam Cung Thanh Sơn tính tình thay đổi, trong lòng tĩnh lặng suy nghĩ: “ Sư huynh à! Người không có ý tấn công hổ, nhưng hổ lại có tâm giết người a. Năm đó đã hứa hẹn với huynh, sợ rằng ngày hôm nay ta phải nuốt lời thôi.”

Nghĩ tới đây, ánh mắt đang nhìn chăm chú vào Nam Cung Thanh Sơn của Từ Thanh Phàm cũng toát lên một tầng sát ý, tâm tình trở lên lạnh lẽo mà trước đây chưa từng có.

Đầu tiên là sư huynh, hiện tại là Đình Nhi, từ trước tới nay không phải Nam Cung Thanh Sơn đã làm thương hại tới những người thân nhất của mình rồi sao? Xem ra thật sự không thể thả hắn một lần nữa được rồi.

Mặc dù tâm tình chuyển biến, nhưng thần sắc Từ Thanh Phàm lúc này lại không có bất cứ thay đổi nào, chỉ là thêm lần nữa đánh giá Nam Cung Thanh Sơn, sau đó hỏi:

- Chủ nhân của ngươi, có phải chính hắn đã đem thương thế trên người ngươi chưa khỏi đúng không? Với sự kiêu ngạo của ngươi, ta thật sự không nghĩ ra rằng cũng có lúc ngươi lại chịu ủy khuất mà làm nô tài cho người khác đâu đấy.

Nghe Từ Thanh Phàm nói thế, trên mặt Nam Cung Thanh Sơn chợt lóe lên tia giận dữ, rồi nhanh chóng khôi phục lại vẻ thản nhiên như trước, nhàn nhạt đáp:

- Đúng vậy. Người đó đã chưa hết những thương thế của ta, hơn nữa còn ban cho lực lượng mà ta không thể nào tưởng tượng được. Trí tuệ của người đó ta lại càng không theo kịp, cho nên hắn trở thành chủ nhân, còn ta thì thành người hầu của hắn.

Khóe miệng Từ Thanh Phàm chợt xẹt qua một ý cười khinh thường, châm chọc nói:

https://thuviensach.vn

- Cái gọi là lực lượng không thể nào tưởng tượng ra được như ngươi nói hóa ra chính là tu vi Linh Tịch kì sao? Chí hướng của ngươi cũng nhỏ quá đi.

Hiện tại, Từ Thanh Phàm đã khẳng định được người phá trận là Nam Cung Thanh Sơn.

Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng hắn càng thêm phần thận trọng. Khi nãy Nam Cung Thanh Sơn nói chuyện, thần sắc hắn không hề lộ ra vẻ không cam lòng, hiển nhiên với bản tính kiêu ngạo của hắn, người chủ nhân kia chắc chắn đã làm cho Nam Cung Thanh Sơn không thể sinh ra chút ý niệm phản kháng nào trong đầu. Mà điểm đó thì ngay cả Lục Hoa Nghiêm căn bản là cũng không làm được.

Theo như Từ Thanh Phàm biết, để có thể chữa trị được thương thế ở Linh Hải của tu tiên giả thì chỉ có "Bổ Thiên Đan" trong truyền thuyết là làm được. Nhưng loại linh đan này đã thất truyền lâu rồi, cho dù chủ nhân trong miệng của Nam Cung Thanh Sơn có loại linh đan trân quý này thì cũng sẽ không lãng phí trên người không có tầm quan trọng nào như hắn được.

Nói cách khác, chủ nhân trong miệng Nam Cung Thanh Sơn đối với thân thể của tu tiên giả đã hiểu rõ đến một mức khó có thể tưởng tượng nổi, cho nên mới chưa trị được Linh Hải của Nam Cung Thanh Sơn. Thủ đoạn như vậy có thể nói là nghịch thiên, tuyệt đối không thể khinh thường được. Lại còn chưa nhắc đến chuyện hắn có thể trong thời gian ngắn làm tăng tu vi của Nam Cung Thanh Sơn lên Linh Tịch kì nữa.

Trong mắt Nam Cung Thanh Sơn hiện lên một tia kinh ngạc, chậm rãi nói:

- Ngươi dĩ nhiên có khả năng nhìn ra tu vi của ta sao?

https://thuviensach.vn

Nhưng trải qua giây lát, ánh mắt hắn xẹt qua vẻ chợt hiểu, bèn nói tiếp:

- Ngươi nhìn ra từ thủ pháp phá trận của ta mà nhìn ra tu vi của ta sao? Khó trách năm đó lão gia hỏa kia lại coi trọng ngươi như vậy, xem ra ngươi cũng có chút thông minh đi.

Thấy Từ Thanh Phàm cũng không phản ứng gì, Nam Cung Thanh Sơn vẫn thản nhiên nói:

- Ta biết ngươi hiện tại đã có tu vi Linh Tịch trung kì, hơn nữa đạo pháp huyền diệu, pháp khí hoàn mĩ, đối với cùng tu vi Linh Tịch kì đã không để trong mắt rồi. Hơn nữa ta cũng biết, nêu như để ta dùng hình thái thứ nhất để đối phó với ngươi thì có lẽ khả năng thắng không lớn.

- Hình thái thứ nhất?

Nghe Nam Cung Thanh Sơn nói, Từ Thanh Phàm khẽ cau mày, nghi hoặc hỏi ngược lại.

Nam Cung Thanh Sơn mỉm cười:

- Lập tức ngươi sẽ biết thôi.

Nói tới đây, nguyên bản trên thân thể Nam Cung Thanh Sơn vốn linh khí không hề ba động thì đột nhiên bùng phát phi thường cường đại, rồi điều tiếp theo làm cho Từ Thanh Phàm vô cùng kinh hãi. Thân thể Nam Cung Thanh Sơn dĩ nhiên lại có thể trở lên thuôn dài hơn, da tay bắt đầu hiện lên từng khoảng màu xanh biếc, mà khí tức nguy hiểm trên người hắn vốn ẩn ẩn hiện hiện thì nay càng rõ ràng hơn.

Nam Cung Thanh Sơn lại có thể phát sinh biến hóa như vậy ư? Dĩ nhiên lại biến thành bộ dạng nửa người nửa yêu? Rốt cuộc là chủ nhân của hắn đã động tay chân gì trên người hắn?

https://thuviensach.vn

Lúc này Từ Thanh Phàm cũng đã biết về cái mà Nam Cung Thanh Sơn gọi là “hình thái thứ nhất” rồi. Hiển nhiên, hiện tại hắn đang thân thể chính mình biến thành “hình thái thứ hai”, nhưng không biết cái hình thái này của hắn sẽ có thực lực như thế nào đây?

Nhưng ngay sau khi thân thể của Nam Cung Thanh Sơn phát sinh dị biến, trải qua giây phút kinh hãi ngắn ngủi, Từ Thanh Phàm lập tức tỉnh táo lại, lạnh giọng quát:

- Chờ một chút.

Nghe được tiếng quát của Từ Thanh Phàm, Nam Cung Thanh Sơn cũng hơi sửng sốt, sau đó thân thể hắn khôi phục lại trạng thái ban đầu, rồi châm chọc nói:

- Làm sao vậy Từ sư huynh? Sợ hãi quá chăng?

Nhưng Từ Thanh Phàm lại không để ý chút nào tới, chỉ nhìn Đình Nhi vẫn đang hôn mê như cũ sau lưng Nam Cung Thanh Sơn, rồi lạnh giọng nói:

- Chẳng lẽ ngươi muốn hai người chúng ta tựu quyết đấu ở chỗ này sao?

Nhìn theo ánh mắt của Từ Thanh Phàm, Nam Cung Thanh Sơn lập tức hiểu được ý tứ của hắn. Từ Thanh Phàm sợ khi hai người ra tay với nhau sẽ ngộ thương Đình Nhi.

Vốn với tính cách của Nam Cung Thanh Sơn, làm những việc trái với ý nguyện của Từ Thanh Phàm hắn rất muốn thử một chút, nhưng lần này hắn cũng không dám để cho Đình Nhi bị thương tổn. Trước đó chủ nhân của hắn đã hạ lệnh cho Nam Cung Thanh Sơn tới bảo vệ Đình Nhi, cho nên hiện tại hắn hơi do dự một chút, sau đó gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

- Được rồi, chúng ta tới một địa phương trống trải hơn đi.

Vừa nói, Nam Cung Thanh Sơn hướng về phía Đình Nhi điểm chỉ một cái, sau đó cười chăm chú nhìn Từ Thanh Phàm, ý tứ muốn Từ Thanh Phàm đi trước dẫn đường.

Nhìn động tác của Nam Cung Thanh Sơn, Từ Thanh Phàm khẽ cau mày, nhưng hắn biết Nam Cung Thanh Sơn chỉ hạ trên người Đình Nhi một loại cấm chế. Chỉ cần có người động vào cô bé thì liền phát hiện được, điều đó đối với Đình Nhi cũng không tạo thành chút thương tổn nào, cho nên nhịn đi sát ý trong lòng đang ngày càng lớn, cũng không nói thêm điều gì.

Hiện tại, Từ Thanh Phàm thầm nghĩ nên sớm giải quyết Nam Cung Thanh Sơn, cho nên cũng không có dài dòng với hắn. Khi chứng kiến động tác phía sau của Nam Cung Thanh Sơn, Từ Thanh Phàm liền đi trước ra ngoài.

Mà hiển nhiên Nam Cung Thanh Sơn biết được ý nghĩ của Từ Thanh Phàm, cũng chẳng nói gì rồi lặng lẽ đi theo Từ Thanh Phàm hướng về phía nam hậu sơn mà bay đi.

Ước chừng khoảng mười tức thời gian, Từ Thanh Phàm mang theo Nam Cung Thanh Sơn hạ xuống một bãi đất trống phía sau hậu sơn.

Đây chính là địa phương mà hơn mười năm trước Kim Thanh Hàn đã cùng Phượng Thanh Thiên tỉ thí, mà cũng tại chỗ này Từ Thanh Phàm quen biết với Kim Thanh Hàn. Từ sau đó, Từ Thanh Phàm đã cùng với Kim Thanh Hàn cùng nhau tu luyện ở nơi đây hơn mười năm.

Từ Thanh Phàm lúc này cũng không có tâm tình để mà cảm khái đoạn thời gian đã qua, chỉ là lạnh giọng với Nam Cung Thanh Sơn:

- Hiện tại chúng ta đã có thể bắt đầu rồi.

https://thuviensach.vn

Nam Cung Thanh Sơn mỉm cười, nhìn phong cảnh xung quanh u tĩnh, xinh đẹp tuyệt trần rồi từ từ nói:

- Ngươi cũng chọn ra được một chỗ an táng không tồi đấy.

Từ Thanh Phàm không phản bác, vẫn chỉ lạnh lùng nhìn chăm chú vào Nam Cung Thanh Sơn như trước.

Nam Cung Thanh Sơn cũng vậy, không để ý tới Từ Thanh Phàm, hoặc với hắn mà nói, Từ Thanh Phàm lúc này không khác gì một người đã chết, cho nên chẳng cần so đo làm gì.

Ý nghĩ kinh người này thật ra cũng tương tự với những gì Từ Thanh Phàm đang nghĩ trong đầu.

Chỉ thấy trên người Nam Cung Thanh Sơn lại một lần nữa tỏa ra khí tức nguy hiểm, tiếp theo thân thể hắn kéo dài ra, tay chân lại hiện lên màu xanh. Mặc dù lúc nãy Từ Thanh Phàm đã được nhìn qua dị biến của Nam Cung Thanh Sơn một lần rồi, tuy nhiên hiện tại vẫn kinh hãi như trước.

Nhưng biến hóa trên thân thể của Nam Cung Thanh Sơn lúc này không có chấm dứt, cũng không bị Từ Thanh Phàm chen ngang mà lấy tốc độ kinh người tiếp tục. Chỉ thấy những vùng màu xanh trên tay hắn bắt đầu hiện lên, sau đó dần dần hóa thành những tầng lân phiến, dưới ánh mặt trời nó phản xạ ra quang mang màu xanh vô cùng quỷ dị.

Đồng thời, thân thể hắn so với ban đầu gầy đi rất nhiều, nhưng chiều cao lại được nâng lên thành hơn một thước, con mắt không biết từ lúc nào biến thành mắt rắn, bên trong tràn đầy khí tức nguy hiểm.

- Tốt lắm.. Rít… Đây chính là hình thái thứ hai của ta, hiện tại ngươi có biết cảnh giới tu vi của ta là gì không? Rít…

https://thuviensach.vn

Sau khi biến hóa kinh người kết thúc, Nam Cung Thanh Sơn hài lòng nhìn một chút thân thể của mình, sau đó ngẩng đầu nói với Từ Thanh Phàm, trong thanh âm tràn đầy những tiếng rít rít. Từ Thanh Phàm chợt phát hiện đầu lưỡi Nam Cung Thanh Sơn đã trở lên cực dài và nhỏ, phía trước tách ra thành hình chữ Y, giống hệt như lưỡi rắn.

Hình tượng lúc này của Nam Cung Thanh Sơn trước mắt không ngờ lại vô cùng tương tự với xà yêu trong truyền thuyết.

Một lúc lâu sau, Từ Thanh Phàm rốt cuộc cũng từ kinh hãi mà tỉnh táo lại, ánh mắt phức tạp nhìn Nam Cung Thanh Sơn.

Đã từng là sư huynh đệ với nhau, chính bởi vì cừu hận mà hôm nay hắn trở thành quái vật.

Ngay khi Từ Thanh Phàm định nói điều gì đó thì đột nhiên phía trước núi liên tiếp không ngừng vang lên những tiếng nổ đinh tai nhức óc.

Từ Thanh Phàm biết được hiện tại đám người Trương Hoa Lăng cùng với Chu Hoa Hải đã bắt đầu đấu pháp với nhau.

Từ Thanh Phàm đột nhiên phát hiện, tình cảnh hiện tại của chính mình cũng tương tự với Trương Hoa Lăng, địch nhân trước mặt cũng chính là sự đệ của mình, bởi vì nguyên nhân đồng dạng hoặc khác nhau, oán niệm của bọn họ với nhau vô cùng sâu sắc. Mà chính mình mặc dù không muốn, nhưng lại không thể không đưa họ vào chỗ chết được.

“Tất cả mọi chuyện, ngày hôm nay phải kết thúc rồi sao?” Từ Thanh Phàm yên lặng nghĩ tới.

Đột nhiên, lúc này Từ Thanh Phàm bắt đầu vô cùng hoài niệm cuộc sống tịch mịch, buồn tẻ, chỉ biết tu luyện ngày trước. Khi đó vẫn còn Lục Hoa Nghiêm, còn có Nhạc Thanh Nho, trong lòng đơn giản thoải mái.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 55: Đối Yêu

Lúc cảm giác được sự huyên náo cũng là lúc bản thân nghĩ tới việc rời xa sự yên lặng, nhưng khi đã thoát khỏi sự huyên náo đó thì lại nhận ra cảm giác an nhàn tĩnh mịch, hoặc đơn giản chỉ là do tâm tình không hợp. Và không chỉ có riêng Từ Thanh Phàm là như vậy, mỗi một con người đều có những phút mâu thuẫn trong cùng một thể.

Rất kì quái, quay người nhìn vào những dị biến kinh khủng đang xảy ra trên người Nam Cung Thanh Sơn, Từ Thanh Phàm trong vài giây ngắn ngủi đã trải qua nỗi kinh hãi, trong lòng ngược lại xuất hiện nhiều tâm tình mờ mịt khó hiểu.

Mặc dù tròng lòng đầy hoài niệm, phảng phất tựa như những nét bình an vốn có đã từng rời xa, nhưng Từ Thanh Phàm lại không có thời gian để mà cảm khái, bởi trước mặt hắn lúc này là Nam Cung Thanh Sơn, đang chờ đợi như hồ rình mồi. Trên người cái thứ quái vật không là người cũng chẳng phải yêu như thế này đang tỏa ra một loại khí tức cường đại pha lẫn nét nguy hiểm tột cùng, làm cho Từ Thanh Phàm thật sự không muốn nghĩ đến nhiều.

Nghe thấy phía trước núi không ngừng phát ra hàng loạt các tiếng nổ lớn, Từ Thanh Phàm biết phía trước núi đã bắt đầu khai chiến, cho nên quay về đối mặt với hồi kịch chiến chuẩn bị xảy ra đã.

Mà kịch chiến thì thường chỉ có hai kết quả, thắng lợi hoặc là tử vong.

https://thuviensach.vn

-Sao vậy? Bị thực lực hiện giờ của ta hù chết khiếp rồi à? Hoặc căn bản là ngươi không cách nào phán đoán được thực lực của ta?

Nam Cung Thanh Sơn không hề quan tâm đến bất cứ tiếng oanh minh nào vang ra từ phía trước núi cả, cũng không tỏ ra chút kinh ngạc nào, tựa hồ đối với hết thảy mọi sự tình phát sinh ở Cửu Hoa Sơn đều thấu rõ. Chứng kiến Từ Thanh Phàm không có trả lời vấn đề mình đang hỏi, hắn chợt phát phát tiếng cười nhạo rít rít, trên khuôn mặt hung dữ quái dị lộ ra một ít vẻ châm chọc của loài người.

Từ Thanh Phàm khẽ cau mày, hắn hiện tại đích xác không có cách nào phán đoán chính xác thực lực của Nam Cung Thanh Sơn.

Lúc này trên thân thể của Nam Cung Thanh Sơn phát ra một tia linh khí ba động rất nhanh, lúc thì cực mạnh lúc thì suy yếu đi, khoảng chênh lệch hơn nhau cả mấy lần, làm cho người khác khó mà phán đoán được sức mạnh thực sự của hắn.

Mà hiện tại đối mặt với Nam Cung Thanh Sơn, Từ Thanh Phàm đã không cần phải nghi hoặc nữa. Bởi người hắn đang giữ trên tay là Đình Nhi, Từ Thanh Phàm khó có khả năng chạy trốn, chỉ có mỗi đường duy nhất là đấu pháp. Kể từ đó, muốn biết rõ thực lực chân chính của Nam Cung Thanh Sơn phải đến một lát nữa ra tay mới rõ.

Mà khi đã cân nhắc lợi hại, điều hiện tại chính là phải chiến thắng cái thứ quái dị này như thế nào.

-Biến thành hình dạng của loại quái vật này, ngươi đắc ý lắm sao?

Từ Thanh Phàm lạnh lùng phản bác với vẻ trào phúng.

Lời nói vừa mới phát ra, trên khuôn mặt xấu xí kinh khủng của Nam Cung Thanh Sơn lập tức hiện ra một tia phẫn nộ, nhưng vài giây thoáng qua rồi biến mất, nói:

https://thuviensach.vn

-Chỉ cần đạt được năng lực cường đại, chỉ cần sau trận đấu này người chết không phải là ta, cho dù biến thành bộ dáng gì đều không sao cả.

-Có đúng không? Nói thật ra, bộ dạng hiện tại của ngươi so với khi chết còn khó coi hơn nhiều.

Từ Thanh Phàm liên tiếp đưa ra các câu mỉa mai gay gắt.

Từ Thanh Phàm luôn cho rằng mặc kệ địch nhân là ai, đều phải cấp cho đối thủ của hắn một chút sự tôn trọng, tất nhiên sẽ không phát ra các loại thanh ngữ mỉa mai đại loại như vầy, nhưng lần này thì thái độ của hắn khác hẳn, chẳng lẽ do sự chán ghét đối với Nam Cung Thanh Sơn đã vượt quá mức rồi sao?

-Sau khi ngươi bị giết, ta sẽ làm cho ngươi giống ta một chút.

Trong mắt Nam Cung Thanh Sơn sát ý ngày càng dày đặc, khẩu khí lạnh như băng phát ra.

-Có đúng không? Khi chủ nhân ngươi lúc đầu đem ngươi cải tạo biến thành cái bộ dáng quái quỷ như thế này, ngươi thực sự không nghĩ như vậy sao? Lúc đó ta chỉ sợ là ngươi không dám nghĩ, bởi vì ngươi nhất định đã quá khiếp sợ chính bộ dáng của mình.

Nghe Từ Thanh Phàm liên tiếp chế giễu, Nam Cung Thanh Sơn rốt cuộc không còn bảo trì sự tỉnh táo, trên mặt vẻ giận dữ đã không còn được che lấp nữa, khí tức nguy hiểm trên người lập tức bộc phát ra, nhanh chóng tăng vọt lên một cách chóng mặt, hình dáng bên ngoài càng thêm kinh khủng. Ngay lúc hắn định phản bác cái gì đó, Từ Thanh Phàm đột nhiên giương mười ngón tay lên, vô số Lục Lăng Hoa từ các ngón tay của hắn hóa thành, phần lớn Lục Lăng Hoa phảng phất như trận trận hoa vũ bị cuồng phong tạo nên, xinh đẹp nhưng lại nguy hiểm dị thường, rất nhanh hướng về Nam Cung Thanh Sơn công tới.

https://thuviensach.vn

Nguyên lai, Nam Cung Thanh Sơn mới vừa rồi bị Từ Thanh Phàm chế giễu với mục đích chọc giận hắn, nhưng đôi khi nổi giận có thể giúp cho bản thân gia tăng lực lượng. Tuy vậy cảng nhiều tức giận chỉ làm cho con người mất đi tỉnh táo, khi đã không tỉnh táo thì tự nhiên có thể thừa dịp cơ hội mà ra tay.

Mà cơ hội chỉ cần có một lần là đủ rồi.

Đối với cái dạng nửa người nửa yêu trước mặt, Từ Thanh Phàm cũng không mang quyết tâm chiến thắng cao lắm, phải biết rằng trước khi dị biến xảy ra Nam Cung Thanh Sơn có thực lực Linh Tịch kì, hiện tại dị biến đã xong thực lực của hắn chắc hẳn còn cao thêm, hơn nữa dưới tình thế không mấy khả quan của Cửu Hoa Sơn, không thể nói trước là Từ Thanh Phàm có cơ hội thủ thắng.

Nhưng có lẽ hắn vẫn còn khinh thường Nam Cung Thanh Sơn, sau khi trải qua nhiều lần đại biến, Nam Cung Thanh Sơn cơ bản đã khác hắn với kẻ hắn biết mười năm trước.

Chứng kiến Từ Thanh Phàm đột nhiên tập kích, khó miệng dữ tợn của Nam Cung Thanh Sơn chợt lộ ra một tia tiếu ý lẫn trào phúng.Vẻ tức giận trên khuôn mặt trong nháy mắt không hề thay đổi, tựa hồ mới vừa rồi không phải là lúc hắn quá phẫn nộ, nhưng kì quái hơn chính là Nam Cung Thanh Sơn đối mặt với thế công của hắn dĩ nhiên không có vẻ trốn tránh chút nào.

Tiếp theo, Lục Lăng Hoa ào ạt đánh thẳng vào người Nam Cung Thanh Sơn, trận trận bạch sắc mê vụ bắt đầu lan tràn trước mặt Từ Thanh Phàm, đồng thời những tiếng nổ mạnh kèm tiếng vỡ vụn cọ xát đến mức chói tai vang lên.

Thanh âm vỡ vụn vừa phát ra, ở ngoài mê vụ Từ Thanh Phàm không khỏi nhăn mày lại, những âm thanh vang lên lúc sau này vô luận như thế

https://thuviensach.vn

đều mang vẻ quỷ dị, nhưng lớp mê vụ dày đặc đã ngăn cản làm cho hắn không cách nào thấy rõ tình huống bên trong.

Đám bạch sắc mê vụ do Lục Lăng Hoa nỗ mạnh phát sinh ra dĩ nhiên có thể duy trì tính công kích liên tục vào địch nhân. Nhưng có lợi thì cũng có hại, đồng thời không ngừng công kích địch nhân, đồng thời cản tầm nhìn của hắn.

Mặc dù đây là Lục Lăng Hoa do Từ Thanh Phàm toàn lực thi triển, nhưng hắn cũng không nghĩ tới chỉ dựa vào một chiêu này là có thể giết chết kẻ yêu hóa Nam Cung Thanh Sơn, kết quả tốt nhất chính là Nam Cung Thanh Sơn bị đòn Lục Lăng Hoa công kích gây thương tích nặng. Hắn muôn phần không muốn phải đối mặt với sự phản kích điên cuồng của Nam Cung Thanh Sơn.

Sau khi tiếng nổ mạnh cùng thanh âm bể nát ngừng hẳn,Từ Thanh Phàm vẫn giữ vững vị trí đứng của mình, trong đám mê vụ lại không truyền lại tiếng kêu thảm nào cả. Hết thảy đều không giống với suy đoán lúc đầu của hắn, không có phản kích mãnh liệt, chỉ có vẻ an tĩnh lạ thường kèm theo phần quỷ dị, điều đó làm cho lòng người cảm thấy bất an vô cùng.

Từ Thanh Phàm bình tĩnh chăm chú nhìn vào đám mê vụ, một lúc sau hắn rốt cuộc quyết định, giơ tay lên, viên “Tịch Tà Châu” có thể khu trừ toàn bộ mê vụ, nhìn được quỷ thần ngũ hành từ trong tay hắn bay ra, mơ hồ bắn ra quang mang thanh sắc. Ở phía dưới luồng quang mang thanh sắc này, đám mê vụ trước mặt Từ Thanh Phàm từ từ tiêu tán với một tốc độ nhanh chóng.

Từ Thanh Phàm không tin là loại công kích đơn thuần như vầy có thể đem tên yêu hóa Nam Cung Thanh Sơn thoáng chốc giết chết. Mà vẻ yên tĩnh phía trước mặt quỷ dị đến nỗi làm hắn bất an, cho nên hắn quyết định không chờ đến khi mê vụ tự động tiêu tán hết, thi pháp “Tịch Tà Châu” chủ động phá tan đám mê vụ ngay tức khắc.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt hắn vừa sử dụng xong "Tịch Tà Châu" tâm thần chợt động trong nháy mắt, trong lòng hắn đột nhiên dâng lên một cỗ nguy hiểm mãnh liệt đang tiến đến rất nhanh, nhất thời không chút do dự, lập tức nâng cao tốc độ của bản thân đến tột cùng, hướng về phía sau thối lui rất nhanh.

Tuy tốc độ phản ứng cùng di chuyển của Từ Thanh Phàm rất cao, với việc toàn lực thi triển chỉ để lại vị trí cũ một đạo tàn ảnh. Nhưng công kích lại càng thêm phần đột nhiên, chỉ thấy phía dưới chân hắn tầng đất đá bên dưới đột nhiên vỡ nát, văng đầy ra bốn phía, một cây thanh sắc tiêm trùy từ trong lòng đất mạnh mẽ phá vỡ lao ra, cho dù sau khi Từ Thanh Phàm cảm giác được đã cấp tốc lẩn tránh nhưng vẫn bị cái thanh sắc tiêm chuy đó rạch một đạo vết thương dài hai xích trên đùi phải, máu tươi liền trào ra.

-Ta nói ngươi Từ sư huynh, không phải ngươi thường tự xưng mình là quang minh chính đại hay sao? Mười năm trước không phải người thường giáo huấn ta như vậy sao? Nhu thế nào mà hôm nay ngươi lại đột nhiên giở trò tập kích hèn hạ này chứ?

Từ Thanh Phàm bị bức mạnh thối lui đến ba trượng, đầu tiên dùng điểm huyệt thủ pháp của võ công thế tục đem huyết lưu của bản thân ngừng lại, sau đó biến hóa ra một số dị thảo trị liệu khóa chặt miệng vết thương. Dưới tác dụng của kì hoa dị thảo, vết thương dần khép kín, nhưng tâm tình Từ Thanh Phàm lại trầm xuống, điểm huyệt cố nhiên có thể cầm máu, nhưng ngăn cản máu huyết lưu chuyển là điều cấm kị, cứ như vậy thì một trong những ưu thế của hắn là tốc độ tự nhiên chịu ảnh hưởng nghiêm trọng.

Ngay tại lúc này, những lời nói châm chọc của Nam Cung Thanh Sơn đột nhiên từ sát bên cạnh hắn vang lên.

Từ Thanh Phàm xoay mạnh người một cái, nhưng lại thấy Nam Cung Thanh Sơn đang đứng cách mình ở bên trái mười trượng, khuôn mặt dữ tợn

https://thuviensach.vn

vừa giống rắn lại có phần là người, kèm theo là tiếu ý châm chọc đang hướng về hắn.

Kinh hãi hơn, Từ Thanh Phàm phát hiện ra, không biết từ lúc nào phần eo trở xuống của Nam Cung Thanh Sơn đã hóa thành một cái đuôi nhỏ, vừa dầy vừa dài, hiện đầy trên đó là các lân phiến thanh sắc tinh mịn, đương lúc cắm vào giữa hố đất, chậm rãi thu hồi lại.

Mặc dù dễ có thể nhìn thấy cái đuôi vừa tấn đang từ dưới đất không ngừng co vào, nhưng phần đuôi lộ ra bên ngoài lại không thấy dài thêm ra, dường như sự thu hồi bộ phận còn lại của nó bị nhét ngược vào trong thân thể của Nam Cung Thanh Sơn.

Khẽ nhìn vào vị trí ban đầu của Nam Cung Thanh Sơn, sau khi "Tịch Tà Châu" phát huy tác dụng phá tan toàn bộ đám mê vụ, nguyên bổn thân thể Nam Cung Than Sơn lúc này không ngờ hóa thành một ít khối băng vỡ vụn, trên mặt đất có một ít nước đá xuất hiện. Không biết là khi nào Nam Cung Thanh Sơn đã dịch chuyển đến chỗ xa như vậy, lại có thể sử dụng khối băng biến hóa thành một bản thể thế thân, mà đối với hết thảy mọi chuyện, Từ Thanh Phàm dĩ nhiên lại không có một chút phát hiện nào!!

Sau một lúc, cái đuôi của Nam Cung Thanh Sơn rốt cuộc đã thu hồi gần xong, mà Từ Thanh Phàm lại thấy phần đuôi cuối cùng của Nam Cung Thanh Sơn không ngờ lại chính là thanh sắc tiêm trùy vừa mới từ lòng đất công kích vào đùi phải của mình!!

Từ Thanh Phàm lúc này cách vị trí của Nam Cung Thanh Sơn ít nhất là mười trượng có thừa, mà Nam Cung Thanh Sơn đang sở hữu cái đuôi có thể chui vào lòng đất bất ngờ tấn công khiến mình bị thương, đến tột cùng độ dài tối đa của nó là bao nhiêu? Uy lực lớn cỡ nào? Quan trọng hơn, rốt cuộc là Nam Cung Thanh Sơn đã biến thành một cái thứ quái vật như thế nào đây?

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 56: Tam Vĩ

-Từ sư huynh, không phải ngươi thường tự xưng là quang minh chính đại hay sao? Mười năm trước chẳng phải ngươi thường giáo huấn ta như vậy à? Sao hôm nay ngươi lại đột nhiên giở trò tập kích hèn hạ như thế này?

Ở cách đó mười trượng, trên khuôn mặt dữ tợn của Nam Cung Thanh Sơn hiện ra tia tiếu ý trào phúng dày đặc, sau đó phun ra một tràng rít rít lộ nguyên chiếc lưỡi rắn.

Từ Thanh Phàm không có trả lời, một lúc sau hắn cũng không muốn mở miệng, giải thích nữa bất quá chỉ rước thêm nhục mà thôi. Hắn chỉ chăm chú nhìn vào đối thủ trước mặt, lúc này từ phía sau Nam Cung Thanh Sơn không biết từ khi nào xuất hiện một cái đuôi, thần sắc ngưng trọng. Đến bây giờ Từ Thanh Phàm cũng không biết trong tình huống vừa rồi Nam Cung Thanh Sơn làm cách nào có thể thoát khỏi tầm khống chế thần thức của mình mà dùng thế thân tiếp đòn công kích.

Đợi mãi không thấy Từ Thanh Phàm trả lời, trên mặt Nam Cung Thanh Sơn vẻ châm chọc ngày càng nhiều, cơ hồ các vẩy thanh lân tinh mịn cùng nhau tập trung tại một chỗ trên vẻ mặt của hắn khi cười, bộ dáng càng thêm kinh khủng, dữ tợn muôn phần.

Vừa nhạo báng đối thủ, từ sau lưng Nam Cung Thanh Sơn thanh khí bốc lên, tiếp theo rất nhanh ngưng kết lại thành một chỗ, một lần nữa hóa thành hai cái đuôi nữa.Cứ như vậy, hắn đã biến ra tổng cộng thành ba chiếc

https://thuviensach.vn

đuôi thanh sắc, ở sau lưng hắn không ngừng duỗi lắc lư, phối hợp cùng với bộ dáng hiện giờ của hắn càng giống như ác ma chạy ra từ địa ngục, vô cùng khủng khiếp.

Có điều theo sau sự xuất hiện của ba cái đuôi rắn, vẻ thong dong trên mặt Nam Cung Thanh Sơn biến mất, cuối cùng cũng lộ ra một tia cảm giác như là đã cố hết sức rồi vậy, tựa hồ mọc ra ba cái đuôi rắn đã là cực hạn của hắn.

-Bây giờ ta bắt đầu công kích.

Sau khi hóa hình xong, Nam Cung Than Sơn khẽ cười một tiếng, ba cái đuôi rắn đột nhiên kéo dài ra, hướng về phía Từ Thanh Phàm rất nhanh chọc đến.

Cái quái này đến cùng là yêu thuật gì đây?

Tận mắt thấy ba cái đuôi rắn trong nháy mắt có thể kéo dài ra, đồng thời còn phát ra âm mang xé gió hướng đến mình công kích, trong lòng Từ Thanh Phàm chợt nổi lên sự kinh hãi, không nhịn được mà nghĩ đến.

Ngay tức khắc, tại thời điểm đuôi rắn chuẩn bị quấn tới, Từ Thanh Phàm hừ lạnh một tiếng, mười ngón tay liên tiếp biến hóa,vô số Thiết Bồ Diệp đột nhiên xuất hiện trước mặt Từ Thanh Phàm, hóa thành các đạo thuẫn trận đem Từ Thanh Phàm vây quanh.

Tiếp theo, Từ Thanh Phàm đem linh khí trong cơ thể hướng về pháp khí phòng ngự Thanh Linh Hộ Tí điều động một lượng lớn nhập vào. Nhất thời một con thanh sắc trường long xuất hiện trên mặt đất, chuyển động vòng quanh thân thể Từ Thanh Phàm, gắt gao khép chặt lại, mặc dù tốc độ nhìn như không nhanh, nhưng đã đem hầu hết các điểm trọng yếu trên cơ thể hắn bảo hộ nghiêm ngặt, không có một chút sơ hở nào.

https://thuviensach.vn

Trong khi đó tốc độ đầu rắn của Nam Cung Thanh Sơn tấn công đến cũng cực nhanh, khoảng cách mười trượng tức thì đã vượt qua, Từ Thanh Phàm vừa mới thi triển xong đạo pháp phòng ngự, đuôi rắn đã đánh tới ngay trước mặt hắn.

Khi nãy, Nam Cung Thanh Sơn chỉ dùng một cái đuôi đã có thể xuyên qua mười trường dưới đất tiến tới, gây ra vết thương trên đùi của Từ Thanh Phàm, chỗ lợi hại không cần phải nói nhiều. Mặc dù hiện tại phải phân tâm khống chế ba cái đuôi đồng loạt công kích, nhưng uy lực của chúng tựa hồ chẳng hề suy giảm.

Ngoại trừ Thanh Linh Hộ Tí, Thiết Bồ Diệp coi như là chiêu thức phòng ngự mạnh nhất của Từ Thanh Phàm, nhưng khi đối mặt với đuôi rắn lại tựa như là tờ giấy mỏng, không hề có tác dụng ngăn cản. Dưới sự cản trở của chúng bất quá ba cái đuôi rắn chỉ bị khựng lại một chút rồi nhẹ nhàng đâm thủng qua, không hề có chướng ngại.

Tuy Thiết Bồ Diệp dưới sự biến ảo của Từ Thanh Phàm liên tiếp xuất hiện vô cùng vô tận, không ngừng che chắn phía trước người, nhưng giấy mỏng có nhiều đến đâu cũng khó có thể ngăn cản được lợi kiếm. Cuối cùng một lượng lớn Thiết Bồ Diệp đã được triệu tập chắn trước Từ Thanh Phàm, chỉ có một cái đuôi bị ngăn cản bên ngoài, hai cái còn lại tiếp tục điên cuồng lấn tới, chỉ bị trùng xuống mà thôi. Chúng vẫn với khí thế không gì đỡ nổi mà mạnh mẽ xuyên qua Thiết Bồ Diệp, hung hăng đâm thẳng vào Từ Thanh Phàm.

Từ Thanh Phàm nhìn vào hai cái đuôi rắn đang đâm tới, khẽ cau mày, tuy có đoán trước ba cái đuôi rắn này của Nam Cung Thanh Sơn rất lợi hại nhưng không nghĩ là nó lại mãnh mẽ đến vậy.

Bất quá Từ Thanh Phàm cũng không có sốt ruột, trong tay hắn còn có Thanh Linh Hộ Tí, so với Thiết Bồ Diệp thì lực phòng ngự của nó còn cao

https://thuviensach.vn

hơn gấp nhiều lần, cho dù ở trong đám pháp khí nhân giai cao cấp thì khả năng phòng hộ của nó cũng đứng hàng đầu.

Nghĩ là vậy, nhưng trong lòng Từ Thanh Phàm vẫn thấy hơi tiếc nuối, nếu như vừa rồi đùi phải hắn không bị thương, hắn có thể dùng thân pháp linh hoạt tạm thời thoát khỏi tầm công kích của đuôi rắn. Tuy khó nói là hoàn toàn tránh thoát, nhưng nếu có thể làm cho Nam Cung Thanh Sơn vì điều khiển đuôi rắn truy kích mình mà phải hao tổn một lượng lớn tinh thần lực cùng lực chú ý, uy lực của đuôi rắn vì thế tự nhiên giảm đi. Kể từ đó việc ngăn cản công kích của nó đối với Từ Thanh Phàm đã trở nên dễ hơn rất nhiều.

Chỉ tiếc là đùi phải Từ Than Phàm đang mất máu nghiêm trọng, sau khi điểm huyệt cầm máu thì cơ hồ cả chân phải của hắn cũng tê liệt, nói điều này cũng là vô dụng.

Quả nhiên như Từ Thanh Phàm dự đoán, tuy sức chọc của đuôi rắn kinh khủng nhưng khả năng phòng ngự của Thanh Linh Hộ Tí càng bất phàm hơn, trong nháy mắt khi va chạm, hai đuôi rắn cường đại đâm mạnh vào chỉ làm cho Từ Thanh Phàm liên tiếp lùi về phía sau ba bước. Đồng thời sau khi ngăn cản đuôi rắn xong quang mang trên Thanh Linh Hộ Tí trở nên hơi ảm đạm, nhưng hai đuôi rắn vẫn không thể tiến thêm được một chút nào nữa, gắt gao bị ngăn cách bên ngoài.

Sau khi trải qua vòng phòng thủ thứ nhất, trên cơ bản Từ Thanh Phàm đã hiểu rõ cường độ công kích của đuôi rắn. Những việc tiếp theo sẽ đơn giản hơn nhiều, việc phòng thủ cứ tùy ý để cho đuôi rắn đâm vào Thanh Linh Hộ Tí, hiển nhiên sẽ không thể nào xuyên thủng được, càng không nói có thể gây thương tích tới hắn được. Tình cảnh này làm cho Từ Thanh Phàm nghĩ tới việc ngày trước chính mình đã tín nhiệm lão khất cái mà giao đồ cho lão luyện khí cư nhiên là chính xác.

https://thuviensach.vn

Cái Thanh Linh Hộ Tí này vốn là một kiện pháp khí phòng ngự nhân giai cao cấp, nhưng uy lực so với pháp khí phòng ngự đê cấp địa giai không kém hơn bao nhiêu.

Mặc dù lúc đầu khi luyện chế cái pháp khí này, lão khất cái đã lãng phí hết hơn một nửa nguyên liệu của Từ Thanh Phàm. Nhưng đối với loại pháp khí này mà nói thì chất lượng hơn số lượng cho nên nên hiện tại nghĩ nó vẫn vô cùng đáng giá nhiều.

Nam Cung Thanh Sơn quá là ham muốn giết chết Từ Thanh Phàm ngay nên không cân nhắc đến năng lực của mình. Với thực lực của hắn mà nói, điều khiển ba cái đuôi rắn công kích cùng một lúc hiển nhiên uy lực không đủ mạnh. Hiện tại hai cái đuôi tiến hành công kích lên Từ Thanh Phàm uy lực so với cái đuôi đầu tiên đâm vào đùi phải Từ Thanh Phàm đã suy yếu hơn nhiều lần, mà cái đuôi còn lại lúc này đang bị kẹt tại vòng ngoài do đông đảo Thiết Bồ Diệp tạo nên.

Hơn nữa, Nam Cung Thanh Sơn điều khiển đuôi rắn tấn công tầm xa ngoài mười trượng, linh khí tiêu hao so với Từ Thanh Phàm vốn dĩ cao hơn không ít. Cho nên nếu thật sự Nam Cung Thanh Sơn tỉnh táo hơn so với mười năm trước mà nói thì hiện tại thế công này lập tức sẽ được triệt hồi và thay bằng một đợt công kích khác.

Ngay khi Từ Thanh Phàm cảm nhận được kết quả của đợt công kích này, không khỏi hơi hướng người về Nam Cung Thanh Sơn đang ở ngoài cách mười trượng nhìn lại. Nhưng bất giác phát hiện ra Nam Cung Thanh Sơn tuy gặp phải sự cản trở buộc thế công phải tạm tiến tới, nhưng sắc mặt hắn cũng không hề có chút nào biểu hiện tức giận hoặc thất vọng gì cả, trong mắt hắn thần sắc ngược lại càng trở nên cao thâm khó lường. Mặc dù ý thức rõ là ba cái đuôi rắn đó không cách nào gây uy hiếp đến Từ Thanh Phàm nhưng hắn vẫn kiên trì không ngừng đánh tới.

https://thuviensach.vn

“Rốt cuộc là hắn đang nghĩ cái gì vậy? Chẳng lẽ còn có hậu thủ phía sau chăng?”

Từ Thanh Phàm một bên ngự sử Thanh Linh Hộ Tí ngăn cản công kích từ hai cái đuôi rắn, một bên âm thầm đề phòng.

Ngay khi trong lòng Từ Thanh Phàm đề thăng sự cẩn trọng thì nháy mắt, loại cảm giác nguy hiểm khi bị thương lúc đầu chợt hiện lên, đập thẳng vào mặt. Đồng thời từ Thanh Linh Hộ Tí truyền đến chấn động mạnh báo hiệu hai cái đuôi rắn đang gia tăng công kích, uy lực so với lực tấn công vừa rồi quả thực cách biệt cả một trời một vực.

Cơ hồ theo tiềm thức, Từ Thanh Phàm hướng về phía sau rất nhanh thối lui, thậm chí hắn còn bất chấp sự uy hiếp từ hai cái đuôi rắn đang cuồng liệt tấn công tới.

Bởi vì bản năng Từ Thanh Phàm đột nhiên phát giác, đợt công kích thứ ba kế tiếp này xét về mức độ nguy hiểm còn cao hơn cả hai cái đuôi rắn hợp lại.

Quả nhiên, ngay khi thân thể Từ Thanh Pham di chuyển về đằng sau, trong chớp mắt một khoảng lớn vùng đất dưới chân hắn liền bị nghiền nát, một cái đuôi rắn thanh sắc từ giữa đống đổ vụn đột nhiên xuất hiện, hương về Từ Thanh Phàm cực nhanh đâm tới.

Cho dù Từ Thanh Phàm đã đề cao cảnh giác nhưng vết thương trên đùi phải đã ảnh hưởng cực lớn đến tốc độ của hắn. Tuy phòng tránh được đại bộ phận yếu hại, nhưng phía đùi phải nguyên bổn đã được cầm máu của hắn nay lại bị chiếc đuôi rắn hung hăng đâm thủng.

Tức thì, máu theo chân hắn truyền xuống thấm qua đuôi rắn thanh sắc lưu lại đó, nhất thời đã đem cả cái đuôi rắn nhuộm thành màu đỏ.

Như thế nào mà còn một cái đuôi khác nữa?

https://thuviensach.vn

Nhìn vào cái đuôi rắn thanh sắc đang đâm xuyên qua đùi phải của mình, Từ Thanh Phàm ngoài sự đau đớn ra thì trong lòng lại tràn ngập sự khó hiểu.

Đồng dạng là đuôi rắn, đồng dạng là từ dưới nền đất phá nát mà ra, ngoại trừ vết thương nghiêm trọng hơn, quả thực phương thức so với lúc mới vừa rồi Từ Thanh Phàm bị thương là hoàn toàn giống nhau.

Theo lý và kinh nghiệm chiến đấu của Từ Thanh Phàm mà nói không nên xài cùng một thủ đoạn hai lần, mà đối với lần công kích thứ hai này Từ Thanh Phàm luôn cảnh giác chặt, đặc biệt là vùng đất dưới chân.

Nhưng khi chứng kiến Nam Cung Thanh Sơn sử dụng ba cái đuôi rắn đồng thời tấn công, Từ Thanh Phàm trong khoảng ngắn thời gian đã bỏ qua sự cảnh giác về phương diện này.

Phải biết rằng Nam Cung Thanh Sơn sau khi biến thân, thực lực sẽ đại tăng nhưng Từ Thanh Phàm phán đoán là thực lực hắn tuy có phần trội hơn so với tu tiên giả Linh Tịch hậu kì, nhưng hiển nhiên sẽ không thể sánh tới sức mạnh của tu sĩ Kết Đan kì.

Trên thực tế, nếu như trình độ tu vi của Nam Cung Thanh Sơn đạt tới Kết Đan kì, Từ Thanh Phàm căn bản sẽ không thể đỡ được hắn quá ba chiêu, cư nhiên không cần phải tốn sức vui đùa, lừa bịp với hắn.

Lấy uy lực từ cái đuôi rắn này mà đoán, giả sử Nam Cung Thanh Sơn có thủ đoạn đặc thù khống chế, nhiều nhất cũng chỉ có thể sử dụng được ba cái đuôi tiến hành công kích là cùng, cho nên Từ Thanh Phàm không hề lo lắng đến việc bị đột kích từ dưới đất nữa.

Nghĩ tới đây, Từ Thanh Phàm không khỏi hướng người nhìn về cái đuôi rắn đang bị Thiết Bồ Thảo ngăn cản bên ngoài, không ngờ phát hiện ra cái đuôi này đã biến thành một cây cột băng màu lam rất mực bình thường,

https://thuviensach.vn

giờ đây đã không còn người điều khiển liền ngã ào xuống đất, vỡ thành nhiều mảnh băng nhỏ.

« Có lẽ là nên rút lui chăng? »

Chứng kiến một màn này, khóe miệng Từ Thanh Phàm chợt hiện lên một tia cười khổ, bất đắc dĩ nghĩ đến.

Đương lúc Từ Thanh Phàm bị thương, Thanh Linh Hộ Tí bị hai cái đầu rắn còn lại tấn công dồn dập càng ngày càng mạnh mẽ, nhất thời quang mang của Thanh Linh Hộ Tí cùng tốc độ xoay vòng của nó trở nên mờ đi, phương vị phòng hộ ngày càng bị thu hẹp nhỏ lại. Cuối cùng Từ Thanh Phàm cố nén đau đớn từ vết thương, hướng về Thanh Linh Hộ Tí đem linh khí truyền vào, một lát sau nguy cơ phòng ngự mới dần được ổn định.

Nhưng thủ đoạn của Nam Cung Thanh Sơn đâu hắn chỉ là như vậy.

Ngay khi Từ Thanh Phàm hướng về Thanh Linh Hộ Tí đưa một lượng lớn linh khí trong cơ thể vào phòng hộ, trong nháy mắt cái đuôi rắn đâm thủng đùi phải Từ Thanh Phàm không có tấn công xong mà rời đi, ngược lại cuồn cuộn không ngừng đưa một cỗ hàn khí lạnh đến thấu xương tiến vào trong cơ thể Từ Thanh Phàm. Do không kịp đề phòng, cả nửa người bên dưới của Từ Thanh Phàm tức khắc đã bi cỗ hàn khí này đông cứng lại, nhất là đùi phải của hắn, lúc này đã bị bao phủ bởi một tầng băng sương dày đặc.

Không chỉ như thế, sau khi xâm nhập hoàn toàn vào nửa phần thân của Từ Thanh Phàm, cỗ hàn khí này không hề ngừng lại, tốc độ vô cùng nhanh lan tràn lên nửa thân bên trên!!

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 57: Vô Danh

Cảm nhận được hàn khí kinh khủng từ trên đùi phải rất nhanh chóng lan tràn lên người, Từ Thanh Phàm trong lòng không khỏi hoảng sợ.

Khó có thể nghĩ tới Nam Cung Thanh Sơn không chỉ có biến thân kinh khủng, cùng với ba chiếc đuôi rắn quỉ dị khó lường, mà trong cơ thể hắn lại còn có hàn khí cường đại. So với lần trước gặp phải Cung Thanh Nhã tu luyện "Hàn Băng Quyết" thì hàn băng linh khí của hắn còn mạnh hơn ba phần, mà sự quỷ dị của nó lại vượt xa.

Dưới hàn khí ăn mòn, đùi phải của Từ Thanh Phàm thậm chí cảm giác lạnh như băng đều không thấy. Giống như việc nhất thời mất đi nó, không chỉ không di chuyển được, lại còn không có cả cảm giác gì.

Mà với uy lực của hàn khí này, một khi nó xâm nhập tới lồng ngực của Từ Thanh Phàm, như thế thì khoảng cách tới tử vong cũng không còn xa nữa.

Từ Thanh Phàm cũng biết điểm ấy, cho nên vội vàng ngự sử Phượng Hoàng linh khí trong cơ thể tiến hành ngăn cản. Bên trong Phượng Hoàng linh khí ẩn chứa hỏa tính rất mạnh, có thể nói là trong thiên hạ khắc tinh của hàn khí. Dưới sự toàn lực ngự sử nó, tạm thời Từ Thanh Phàm cũng đã đem luồng hàn khí đó giữ lại ở bên đùi phải.

Chỉ là mặc dù Phượng Hoàng linh khí có thể khắc chế luồng hàn khí này, nhưng hỏa có thể khu hàn, nhưng hàn cũng có thể diệt hỏa. Luồng hàn

https://thuviensach.vn

khí này tuy chất lượng không thể sánh bằng Phượng Hoàng linh khí, nhưng số lượng lại có thừa, dường như là vô cùng vô tận xuất ra, không ngừng đánh sâu, ăn mòn phòng tuyến do Phượng Hoàng linh khí tạo ra.

Biết được điểm ấy, Từ Thanh Phàm bèn không chần chừ, cố nén trận trận hàn khí từ vết thương toát ra mà khom người, dùng hai tay cầm vào đùi, cũng không để ý tới việc làm như thế có thể sẽ tạo thành thương tổn lớn hơn mà mạnh mẽ rút chiếc đuôi rắn ra.

Kết quả là vì mạnh mẽ đem chiếc đuôi rắn rút ra, cho nên vết thủng trên đùi lại càng xuất ra to hơn. Nhìn xuyên qua vết thương thì có thể thấy rõ kinh mạch, xương thịt, làm cho người nhìn kĩ không khỏi chấn kinh.

Nhưng bởi vì luồng hàn khí nọ thật sự quá mức mạnh mẽ, tựa hồ như máu bên trong đùi phải của Từ Thanh Phàm đều bị đông lạnh thành huyết băng. Cho nên mặc dù vết thương hiện lên trước mắt, nhưng lại không chảy ra một giọt máu nào.

Hoàn hảo lúc này chiếc chân của Từ Thanh Phàm đã mất đi cảm giác, nếu không loại đau nhức này có thể làm cho hắn hôn mê bất tỉnh.

Chúng kiến ngoại trừ chiếc đùi phải ra, thân thể cùng các bộ vị khác của Từ Thanh Phàm cũng không bị hàn khí xâm nhập, hiện tại hắn lại còn rút được chiếc đuôi rắn ra, Nam Cung Thanh Sơn không khỏi hơi hơi sửng sốt. Không nghĩ tới việc khi đã bị huyền băng hàn khí của mình xâm nhập vào mà Từ Thanh Phàm vẫn còn lực hoạt động.

Hơn nữa lại thấy “Thanh Linh Tí Thuẫn” bảo vệ, mặt khác hai chiếc đuôi rắn lúc này nhất thời khó có thể tạo thành thương tổn gì, cùng với việc trải qua hai lần bị giáo huấn, Từ Thanh Phàm cũng sẽ đặc biệt để ý tới việc tấn công từ dưới đất. Cho nên làm vậy một lần nữa cũng khó có thể thành công, vì thế Nam Cung Thanh Sơn cũng không làm việc thừa nữa. Hai tay hắn đưa lên, nguyên bản chiếc đuôi rắn ba đầu dài hơn mười trượng nay lại

https://thuviensach.vn

nhất thời mạnh mẽ từ trên không trung và dưới đất thu hồi, biến thành chiếc đuôi có chiều dài bình thường, không ngừng đung đưa sau lưng Nam Cung Thanh Sơn.

- Từ sư huynh! Ngươi thực sự khiến ta kinh ngạc rồi đấy. Không nghĩ rằng ngươi cư nhiên lại có thể chống đỡ được Huyền Băng Hàn Khí, loại linh khí có cùng cấp bậc với Nam Minh Ly Hỏa này. Trong cơ thể ngươi chỉ có Khô Vinh nhị khí thôi mà, ngươi đã làm như thế nào vậy?

Sau khi Nam Cung Thanh Sơn thu hồi đuôi rắn, trong mắt hiện lên vẻ nghi hoặc, cau mày mà hỏi Từ Thanh Phàm.

Xem ra Nam Cung Thanh Sơn cũng không biết đến chuyện Từ Thanh Phàm có được cành Ngô Đồng, có khả năng luyện thành sơ bộ Phượng Hoàng linh khí.

Mà Từ Thanh Phàm cũng không có hứng thú trả lời hắn, chỉ là yên lặng vận công xua tan hàn khí nơi đùi phải kia. Nhưng trước khi cái đuôi rắn được rút ra khỏi đùi hắn thì cũng đã lưu lại rất nhiều Huyền Băng Hàn Khí, cho nên nhất thời khó có khả năng khu trừ toàn bộ được hết.

Thấy Từ Thanh Phàm đối với câu hỏi của mình dường như không nghe, không trả lời, trong mắt Nam Cung Thanh Sơn hiện lên một tia giận dữ, ngữ khí cũng thêm phần lạnh băng, chậm rãi nói ra:

- Xem ra ta phải cho ngươi thêm điểm giáo huấn nữa thì ngươi mới trả lời vấn đề của ta mới được.

Vừa nói, Nam Cung Thanh Sơn chầm chậm đi tới vị trí của Từ Thanh Phàm.

Mới vừa rồi, bởi vì tam đầu xà vĩ của hắn quá dài, cho nên vô luận là uy lực hay độ linh hoạt cũng không được phát huy hoàn toàn. Mà ở trong

https://thuviensach.vn

khoảng cách ba trượng mà nói, chiếc đuôi rắn của hắn mới có thể phát huy được uy lực tột cùng.

Nhưng ngay khi Nam Cung Thanh Sơn vừa mới đi được bước đầu tiên thì hai tay Từ Thanh Phàm chỉ vào nền đất, toàn thân Khô Vinh nhị khí vận chuyển điên cuồng, đồng thời ngẩng đầu nhìn Nam Cung Thanh Sơn nói:

- Ngươi đã quá sơ ý rồi.

Theo những lời này kết thúc, sau lưng Nam Cung Thanh Sơn đột nhiên xuất hiện một đóa hoa màu đỏ rực rỡ cao hơn trượng. Khi những cánh hoa tách ra, bên trong liền lộ ra đầy những xúc tu màu trắng, hướng về phía Nam Cung Thanh Sơn hung hăng cắn xé.

Đây chính là loại kì hoa dị thảo có uy lực lớn nhất của Từ Thanh Phàm "Thực Nhân Hoa". Tại Nam Hoang, bình thường cho dù là yêu thú cũng không dám đến gần nó.

Mà ngay lúc này, Nam Cung Thanh Sơn cũng cảm nhận được nguy hiểm đang tới gần, vừa định chạy xa, nhưng Thực Nhân Hoa lại xuất hiện quá mức đột ngột, hơn nữa khoảng cách tiếp xúc với Nam Cung Thanh Sơn cũng quá gần, cho nên thân thể Nam Cung Thanh Sơn vừa mới kịp phản ứng đã bị cây hoa xinh đẹp rực rỡ nhưng kinh khủng này cắn nuốt thân thể. Tiếp theo, một hơi nuốt vào trong bụng, đồng thời từng trận thanh âm cắn nuốt vang lên.

Ban đầu loại kĩ xảo đem linh khí biến thành mầm mống kì hoa dị thảo ở dưới chân đối phương rồi đột nhiên công kích này của Từ Thanh Phàm cũng tốn hao rất nhiều thời gian thì mới có thể thi triển thành công. Căn bản là khó có khả năng như vừa rồi trong nháy mắt liền thi triển ra như vậy.

Nhưng khi Từ Thanh Phàm vừa cúi đầu khu trừ hàn khí, hắn đột nhiên để ý tới cái hang động nhỏ mà khi nãy chiếc đuôi rắn kinh khủng của Nam

https://thuviensach.vn

Cung Thanh Sơn tấn công chính mình để lại, mà nó nối thẳng đến phía sau lưng của hắn.

Thông qua cái động nhỏ này, Từ Thanh Phàm có thể dễ dàng đem mầm mồng do chính mình biến ra rồi chuyển qua đến phía sau lưng Nam Cung Thanh Sơn, đồng thời triển khai công kích đột ngột, cho nên cũng không cần tiêu hao nhiều thời gian.

Cứ như vậy, Nam Cung Thanh Sơn vừa mới khinh thường việc Từ Thanh Phàm dễ dàng bị đánh lén, nhưng hiện tại lại bị như vậy, cũng có thể nói là báo ứng không sai.

Mà sau khi Nam Cung Thanh Sơn bị Thực Nhân Hoa thôn phệ, Từ Thanh Phàm rốt cuộc cũng có thời gian để thở một hơi. Mới vừa rồi vì ứng phó với công kích của Nam Cung Thanh Sơn, thật sự là hắn đã quá sức mệt mỏi.

Nhưng nhìn Nam Cung Thanh Sơn bị Thực Nhân Hoa thôn phệ, trên mặt Từ Thanh Phàm không hiện ra vẻ nhẹ nhàng thoải mái nào, ngược lại càng thêm vẻ ngưng trọng. Bởi vì mặc dù Thực Nhân Hoa đang không ngừng phát ra âm thanh cắn nuốt, nhưng lại không có một giọt máu nào từ cánh hoa chảy ra. Hiển nhiên Nam Cung Thanh Sơn tuy bị Thực Nhân Hoa cắn nuốt vào trong bụng, nhưng cũng không có bị thương tổn nào quá lớn. Chỉ là thân thể Thực Nhân Hoa cực kì cứng cỏi, trong thời gian ngắn Nam Cung Thanh Sơn cũng không có cách nào thoát ra.

Từ Thanh Phàm cũng hiểu rõ về thực lực của Nam Cung Thanh Sơn, việc từ trong cơ thể Thực Nhân Hoa thoát ra đối với hắn cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn mà thôi. Cho nên Từ Thanh Phàm nhíu chặt lông mày, trong đầu không ngừng suy nghĩ đối sách nhằm đối phó với Nam Cung Thanh Sơn.

https://thuviensach.vn

Từ tình huống mới giao thủ vừa rồi, thực lực của Nam Cung Thanh Sơn hắn là từ Linh Tịch hậu kì cho đên Hư Đan sơ kì. Mặc dù có thể nói là mạnh mẽ, nhưng nếu chỉ có thế thì Từ Thanh Phàm cũng tin tưởng mình có thể cùng hắn đánh một trận.

Nhưng sau khi thân thể Nam Cung Thanh Sơn phát sinh dị biến, không chỉ có thực lực tăng mạnh, lại càng có năng lực quỷ dị khó lường như đuôi rắn ba đầu, rồi Huyền Băng Hàn Khí. Cho nên hiện tại Từ Thanh Phàm cũng không cần phải suy nghĩ đến việc tại sao lúc đầu khi mình đánh lén hắn lại có thể dùng thế thân mà thoát ly trong nháy mắt.

“Chiếc đuôi rắn ba đầu ấy của Nam Cung Thanh Sơn bén nhọn vô cùng, hơn nữa trong cơ thể lại có Huyền Băng Hàn Khí vô cùng cường đại, còn có thể bất khả tư nghị biến mất rồi lưu lại thế thân nhằm mê hoặc bản thân. Cho dù gặp Hư Đan sơ kì đại cao thủ cũng có lực thoát thân a.” Từ Thanh Phàm âm thầm suy nghĩ.

Đột nhiên, Từ Thanh Phàm hơi sửng sốt, mới vừa rồi khi hắn đang liệt kê những năng lực kì dị này của Nam Cung Thanh Sơn, trong lòng đột nhiên sinh ra một loại cảm giác giống như đã từng quen biết. Tựa hồ như những năng lực này hắn đã từng nghe qua vậy.

Một lát sau, thân thể Từ Thanh Phàm hơi hơi chấn động, rốt cuộc đã nhớ ra tại sao chính mình lại có cảm giác từng quen biết rồi như vậy.

“ Hư Nguy Xà! Năng lực của hắn dĩ nhiên lại giống với Hư Nguy Xà như đúc.” Từ Thanh Phàm thì thào tự nói, trong giọng tràn đầy vẻ không thể tin được.

“Bắc Xuyên có một loại rắn, thân thể có ba đuôi vô cùng bén nhọn, khó có thể phòng thủ. Chúng giỏi về dùng Huyền Băng, da rắn lại dầy, khả năng bị thương tổn thấp. Năng lực mạnh mẽ, có tên là Hư Nguy. Cùng với Đông Hải Hắc Huyền, Nam Hoang Cửu Thân, Tây Mạc Mạc Sa đều là tứ

https://thuviensach.vn

đại kì xà của Thần Châu hạo thổ. Không chỉ thực lực mạnh mẽ, bản tính lại giảo hoạt. Yêu thú gặp nó liền chạy trốn, trừ phi là địa bậc mới có thể là đối thủ" (Sơn Hải Dị Đàm – Kỳ Thú Thiên)

Nguyên lai, "Hư Ngụy Xà" thân là một trong Thần Châu hạo thổ tứ đại kì xà, dĩ nhiên lại cũng giống với Nam Cung Thanh Sơn, thân có ba đuôi, lợi hại vô cùng, có thể kéo dài thu ngắn tự nhiên. Nhiều năm sống ở Bắc Xuyên, trong cơ thể lại chứa một lượng lớn Huyền Băng hàn khí, lợi hại phi phường.

Mà da của Hư Nguy Xà lại là chỗ làm cho nó nổi danh nhất. Khi gặp phải nguy hiểm, Hư Nguy Xà có thể làm cho thân thể mình lột da, trong khoảng thời gian ngắn có thể bảo trì hình dáng ban đầu nhằm mê hoặc địch nhân.Mà trong nháy mắt lúc lột da, tiềm năng của Hư Nguy Xà được kích thích sẽ có tốc độ nhanh như chớp, quanh thân cũng xuất hiện nhiều mê trận khó hiểu.

Kể từ đó, nó không những có thể dùng bộ da của mình để mê hoặc địch nhân, lại càng có thể lắc mình chạy ra chỗ xa, tìm cơ hội đánh lén.

Dưới chiêu này của nó, vô số địa bậc yêu thú cùng Kết Đan kì tu sĩ đều ăn không tiêu.

Mà thủ đoạn này cùng với cách Nam Cung Thanh Sơn dùng để tránh thoát sự đánh lén của Từ Thanh Phàm chẳng phải tương tự nhau sao?`

Lại liên tưởng tới bộ dạng giống với xà yêu hiện tại của Nam Cung Thanh Sơn, trong lòng Từ Thanh Phàm đối với biến dị của hắn đại khái cũng hiểu rõ. Nghĩ đến chủ nhân kia của Nam Cung Thanh Sơn, không biết dùng cái thủ đoạn gì mà dĩ nhiên lại làm cho Nam Cung Thanh Sơn cùng Hư Nguy Xà hợp thành một thể.

Mặc dù Từ Thanh Phàm tu tập Hoa Linh Quyết cũng có năng lực cùng linh vật hợp thể, nhưng tuyệt đối không có giống như Nam Cung Thanh

https://thuviensach.vn

Sơn hiện tại mà cùng Hư Nguy Xà hợp thể. Như vậy vô luận uy lực, năng lực càng không thể cường đại bằng. Lại còn không nói đến việc Nam Cung Thanh Sơn có thể tự do chuyển đổi giữa hình người với hình tượng xà yêu như thế.

Có thể nói cái phương pháp đem Nam Cung Thanh Sơn cải tạo thành bộ dạng bây giờ so với Hoa Linh Quyết còn huyền diệu hơn nhiều.

“Chủ nhân trong miệng Nam Cung Thanh Sơn kia đến tột cùng là nhân vật nào? Dĩ nhiên lại có thủ đoạn đến bậc này?” Từ Thanh Phàm không khỏi nghĩ đến.

Ngay lúc này, âm thanh Thực Nhân Hoa cắn nuốt đột nhiên dừng lại, tiếp theo thân thể nó bắt đầu không ngừng run rẩy, tựa hồ bên trong cơ thể nó đang xảy ra dị biến đáng sợ nào đó. Tiếp theo, một trận hàn khí mãnh liện bắt đầu từ trong cơ thể Thực Nhân hoa chậm rãi toát ra.

Giữa trận hàn khí, một tầng băng trong suốt, sáng long lanh từ trong thân thể Thực Nhân Hoa lan tràn ra ngoài. Đạo băng tần này có tốc độ lan tràn cực nhanh, cho nên trong thời gian ngắn ngủi chớp mắt Thực Nhân Hoa đã biến thành một đóa băng hoa. Dưới ánh mặt trời chiếu rọi, nó phản xạ lại thành nhiều đạo quang mang óng ánh mê ly.

Sau đó, đạo băng hoa này bị nghiền nát, vỡ vụn thành từng mảnh băng rồi mạnh mẽ rơi xuống cách đó ba trượng, băng khí bốc lên. Mà thân hình Nam Cung Thanh Sơn cũng chậm rãi từ giữa thân thể Thực Nhân Hoa xuất hiện.

- Ta vốn định giảm bớt phiền toái mà nhanh chóng giết ngươi, nhưng hiện tại xem ra ta phải chiêu đãi ngươi nhiều một chút a.

Nam Cung Thanh sơn hung hăng nhìn chằm chằm Từ Thanh Phàm, lạnh lùng nói ra.

https://thuviensach.vn

Mặc dù Nam Cung Thanh Sơn từ bên trong Thực Nhân Hoa đánh ra ngoài, nhưng nhìn hình tượng lúc này của hắn, hiển nhiên thân mình cũng đã bị một ít thương tổn. Quần áo trên người rách nát thì không nói, cho dù là tầng thanh lân của hắn cứng rắn nhưng nhiều chỗ cũng mơ hồ có vết tích bị vỡ vụn, còn chảy ra một chút máu tươi, nhìn có vẻ chật vật không chịu nổi, hai mắt tràn đầy phẫn nộ cùng sát ý nhìn Từ Thanh Phàm.

Từ Thanh Phàm vẫn như trước không trả lời Nam Cung Thanh Sơn bất cứ thứ gì, nhưng trong mắt lại hiện lên một tia tự tin. Mới vừa rồi không biết rõ về Nam Cung Thanh Sơn, cho nên bị hắn dồn ép gắt gao. Nhưng hiện tại Từ Thanh Phàm cũng đã biết sơ hở của Nam Cung Thanh Sơn, cho nên đã có đối sách ứng địch, tự nhiên không cần cố kị gì nữa.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 58: Kết Thúc

Trên Kỳ Lân Sơn phía nam Cửu Hoa Môn, sau khi đám yêu quái thủ hạ kia bay về phía Cửu hoa Môn, trung niên văn sĩ vẫn bảo trì tư thế ngẩng đầu nhìn về phía xa không chút nào thay đổi. Tựa hồ như Cửu Hoa Sơn trước mắt hắn có xem bao nhiêu lần cũng không đủ, hoặc cũng có thể là bộ dáng Cửu Hoa Sơn phía trước đối với hắn mà nói thì chỉ cần nhìn một lần như vậy.

Có lẽ, bên trong nội tâm của hắn vẫn còn một chút không đành lòng?

Mà mười mấy tu sĩ nhân loại cùng yêu quái bên cạnh hắn chứng kiến thần sắc như vậy của trung niên văn sĩ cũng biết hiện tại không phải là lúc nhiều lời, cho nên chỉ đứng khoanh tay, không dám phát ra chút thanh âm nào.

Một lúc lâu sau, trung niên văn sĩ rốt cuộc cũng chậm rãi thu hồi ánh mắt xa xăm của hắn, trên khóe miệng nổi lên một ý cười tựa như có như không, ngữ khí nhẹ nhàng nói:

- Không nghĩ nhiều năm như vậy rồi, một đời tuổi trẻ đệ tử cũng xuất hiện được vài người, vô luận là Chu Hoa Hải, Trương Hoa Lăng hay Tiêu Hoa Triết đều không phải là hạng người đơn giản, hôm nay lại chết như vậy, thật sự rất đáng tiếc.

Những lời này tựa như hắn nói với người bên cạnh, vừa giống như hắn đang lẩm bẩm nói một mình. Trong giọng nói không có chút than thở nào,

https://thuviensach.vn

cũng không có chút tiếc hận mà ngược lại còn có một tia hưng phấn.

Không nghĩ tới trung niên văn sĩ này mặc dù tướng mạo không lớn, nhưng khẩu khí không ngờ lại tự phụ như vậy. Bối chữ "Hoa" của Cửu Hoa Môn có thể nói là những người trụ cột của môn phái, môn hạ đồ tôn đều có vài ba người, nhưng trong miệng văn niên trung sĩ này, dĩ nhiên lại chỉ là "Một đời đệ tử tuổi trẻ của Cửu Hoa Môn" mà thôi.

Một xà nhân nịng nọt cười nói:

- Rít… Người pháp lực thông thiên, trí tuệ lại càng là thiên hạ vô song.. Rít.. Cho dù là Trương Hoa Lăng hay Chu Hoa Hải có thế nào thì mọi việc cũng dễ như trở bàn tay mà thôi..

Nghe thấy rõ ràng điệu vuốt mông ngựa, trên mặt trung niên văn sĩ vẫn chỉ như trước vô hỉ vô lo, chỉ là thản nhiên nói:

- Người của ta đã tới Cửu Hoa Sơn rồi, như vậy cũng ta cũng đến hộp họp góp vui đi.

Vừa nói trung niên văn sĩ cũng không để ý tới những người bên cạnh, dẫn đầu ngự vân bay về phía Cửu Hoa Sơn.

Chỉ thấy tường vân màu trắng dưới chân hắn xuất ra thất thải hà quang, bạch y trên người bị gió đêm lay động chập chờn không ngừng, cộng thêm diện mạo anh tuấn, khí chất vô tư tự tại kèm theo chút cô đơn thoáng qua của hắn nhìn xa xa có phần giống tiên nhân. Nhưng nào có ai nghĩ đến chính hắn lại bày ra kế hoạch nhằm hủy diệt một môn phái đâu?

Mà tốc độ ngự vân của hắn trông tựa hồ nhẹ nhàng, nhìn chỉ như là chầm chậm phi hành, nhưng trong nháy mắt đã bỏ xa đám người trên núi Kỳ Lân.

https://thuviensach.vn

Chứng kiến động tác của văn niên trung sĩ, đám người khác hơi sửng sốt một chút, cũng vội vàng ngự vân đi theo hắn bay về phía Cửu Hoa Môn.

Mà một gã xà nhân lại tăng tốc càng nhay bay đến bên người trung niên văn sĩ, thấp giọng nói:

- Rít… Tứ Thập Nhất Hào hiện tại còn không trở về, trên người hắn còn bao nhiêu nhiệm vụ mà chủ nhân tự mình dặn dò giao cho hắn, không biết có hoàn thành hay chưa. Chúng ta có phải chờ hắn không?

Trên khóe miệng trung niên văn sĩ hơi nổi lên một tia cười lạnh, tay phải nhẹ nhàng gõ vào tay trái, nhàn nhạt nói:

- Nếu như ta đoán không sai, nhiện vị của hắn hắn đã hàon thành, chỉ bất quá sau khi hoàn thành nhiệm vụ đó hắn còn muốn tìm sư huynh năm nào để báo thù thôi. Cho nên sợ rằng trong khoảng thời gian ngắn cũng không có biện pháp trở về gặp ta.

Ngực khí của trung niên văn sĩ mặc dù thanh nhạt, nhưng xà nhân này lại biết trong lòng chủ nhân mình thật sự đã nổi giận. Đối với chủ nhân cao thâm khó lường này của hắn mà nói, đã là người hầu thì nên đem nhiệm vụ mà văn sĩ trung niên giao cho coi như một nhiệm vụ trọng yếu nhất, mà tuyệt đối không thể có một tia tư tâm nào ở đây.

Mà Tứ Thập Nhất Hào làm như vậy cũng đã làm phạm vào điều tối kị của trung niên văn sĩ. Khi động tác dùng tay phải nhẹ nhàng gõ vào tay trái chính là thói quen trước khi giết người của hắn. Điều đó càng chứng minh trong tim hắn đã trỗi dậy sát tâm rồi.

“Sợ rằng Bắc Vệ trong Tứ Xà Vệ lại muốn đổi người rồi”. Tên xà nhân lạnh lùng nghĩ đến.

https://thuviensach.vn

Khi tên xà nhân còn đang đăm chiêu suy nghĩ, trung niên văn sĩ lại bắt đầu hỏi một gã xà nhân khác vẫn trầm mặc từ đầu tới giờ ở phía sau:

- Thất Hào! Ta bảo ngươi đem tư liệu của những người tham gia Tân nhân tỉ thí giao cho Tứ Thập Nhất Hào, ngươi đã đưa chưa?

Thất Hào trầm mặc một chút, sợ hãi trong lòng đột nhiên kéo tới mãnh liệt, nhưng sắc mặt vẫn cố gắng duy trì bình tĩnh, chậm rãi nói:

- Không có.

- Nói như vậy, Tứ Thập Nhất Hào cũng không biết việc Từ Thanh Phàm đã sơ bộ luyện hóa được cành Ngô Đồng?

- Đúng ạ.

Nghe Thất Hào trả lời, tất cả mọi người xung quanh thân thể chợt chấn động, ánh mắt nhìn về phía Thất Hào như thể đang nhìn một người đang chờ chết.

Trung niên văn sĩ ngược lại không có tỏ ra vẻ gì đặc biệt, ngược lại thản nhiên vừa cười vừa nói:

- Không có cũng tốt, để cho tên Từ Thanh Phàm kia ra tay giết hắn đi. Cũng đỡ cho các ngươi phải một phen động tay chân.

Nghe trung niên văn sĩ nói thế, mặc dù trên mặt hắn xuất hiện nụ cười nhu hòa thân thiết như vậy, nhưng trong lòng mọi người vẫn không nhịn được mà phát lạnh.

Mà sau khi dừng lại một chút, hắn còn nói thêm:

- Trong hàng bối chữ "Thanh", đứng đầu cũng là Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn, Phượng Thanh Thiên, Lữ Thanh Thượng bốn người mà thôi. Mặc dù hiện tại không đủ để cho ta phải sợ hãi, nhưng lần này một khi

https://thuviensach.vn

để cho bọn họ chạy thoát thì tương lai cũng sẽ là một phiền toái. Thất Hào, sau khi ngươi tới Cửu Hoa Môn, việc gì cũng không cần quản, chỉ cần cùng Tứ Hào, Tam Thập Tam Hào cùng nhau giết chết bọn họ đi.

Thân thể Thất Hào hơi hơi chấn động, trên khuôn mặt dữ tợn đó hiện lên một tia mê mang, nhưng không có chút dũng khí nào phản đối, đành phải cúi đầu đáp:

- Vâng.

Hai tên xà nhân khác cũng khom người cúi đầu với trung niên văn sĩ nói:

- Chủ nhân yên tâm. Chúng ta nhất định sẽ làm được.

Trung niên văn sĩ hơi hơi gật gật đầu, xoay người tiếp tục hướng về Cửu Hoa Sơn bay đi.

Trước mắt, Cửu Hoa Sơn nguy nga hiểm trở đã gần trong gang tấc.

******

Liên tiếp phát ra những tiếng ầm vang lên phía hậu sơn Cửu Hoa Môn phá tan vẻ yên tĩnh nơi đây. Mà trận chiến giữa Nam Cung Thanh Sơn cùng Từ Thanh Phàm vẫn đang được tiếp tục duy trì.

Mặc dù Thực Nhân Hoa của Từ Thanh Phàm cũng không có tạo thành tổn thương lớn gì cho Nam Cung Thanh Sơn, nhưng hắn cũng mơ hồ cảm thụ được vết đau trên thân thể. Vì thế hắn phẫn nộ vô cùng.

Từ sau khi hắn bị chủ nhân cải tạo thân thể, mặc dù chán ghét chính khuôn mặt của mình, nhưng đổi lại hắn có được thực lực cực lớn cùng sự tự tin. Cho nên lần này hắn tìm Từ Thanh Phàm báo thù cũng mang theo ánh mắt khinh thường cùng tâm tính cao ngạo cực điểm.

https://thuviensach.vn

Vốn hắn tưởng rằng với thực lực của mình, việc giết Từ Thanh Phàm cũng chỉ là trong nháy mắt, nhưng lại không có ngờ đến Từ Thanh Phàm không chỉ liên tiếp đỡ được công kích của hắn, ngược lại còn phản công làm cho bộ dáng của hắn trở lên chật vật như vậy.

- Vốn ta muốn bớt phiền hà mà nhanh chóng giết ngươi, nhưng hiện tại có lẽ ta phải chiêu đãi ngươi một chút mới được.

Nam Cung Thanh Sơn hung hăng nhìn chằm chằm Từ Thanh Phàm mà lạnh lùng nói.

Khi vừa nói xong, Nam Cung Thanh Sơn nhanh chóng đi về phía Từ Thanh Phàm, vốn tưởng rằng Từ Thanh Phàm sẽ giống như lâm phải đại địch mà lập tức chạy xa, nhưng không nghĩ tới Từ Thanh Phàm chỉ là dùng ánh mắt khinh thường nhìn hắn một cái rồi tựu nhắm mắt khoanh chân ngồi xuống đất.

Mà thái độ này của Từ Thanh Phàm lại càng làm cho Nam Cung Thanh Sơn giận dữ không thể tha thứ.

Sau khi tới chỗ cách Từ Thanh Phàm ba trượng, Nam Cung Thanh Sơm cũng không nói nhiều, chiếc đuôi rắn ba đầu giương lên, nhất thời kéo dài ra hơn ba trượng, hướng về phía Từ Thanh Phàm hung hăng đâm tới.

Đồng thời, trên tay Nam Cung Thanh Sơn chỉ quyết cũng kết lại, mới vừa rồi khi đối phó với Từ Thanh Phàm hắn cũng không có sử dụng đạo pháp nào. Nhưng hiện tại thầm nghĩ trong thời gian ngắn nhất phải làm cho Từ Thanh Phàm chết không được tử tế, cho nên hắn bất chấp việc bảo trì "phong phạm của một cao thủ" vốn có, trừ bỏ chiếc đuôi rắn ba đầu ra thì chính hắn cũng tự mình công kích.

Lần này chiếc đuôi rắn ba đầu của Nam Cung Thanh sơn công kích khác với lần trước rất nhiều, ngoại trừ sự lợi hại cùng tính linh hoạt tăng lên do nguyên nhân khoảng cách ra thì nó còn mang theo hàn khí vô cùng

https://thuviensach.vn

mãnh liệt. Khi chiếc đuôi rắn huy động lên, đất đai phương viên mười trượng xung quanh nhanh chóng kết xuất lại thành một tầng băng sương.

Chỉ là khi Từ Thanh Phàm ngồi xuống đã đưa một đại lượng linh khí lớn vào "Thanh Linh Hộ Tí" cho nên mặc dù uy lực của chiếc đuôi rắn có tăng lên, nhưng trong thời gian ngắn cũng không có đột phá được phòng tuyến của hắn.

Nhưng chiếc đuôi rắn ba đầu này của Nam Cung Thanh Sơn dù sao cũng là một trong những đòn sát thủ của hắn, bên trên còn có tỏa hàn khí uy lực vô cùng nữa. Dưới sự ảnh hưởng của hàn khí, con thanh sắc trường long quấn quanh Từ Thanh Phàm kia tốc độ ngày càng chậm, việc phòng thủ ngày càng trở lên vô lực. Mà hàn khí kinh khủng đó còn làm cho thân thể thanh long thay đổi, khi chiếc đuôi rắn liên tục công kích đến, nó dĩ nhiên lại xuất hiện nhiều vết rách nhỏ trên người.

Đối với Từ Thanh Phàm mà nói, uy hiếp từ trên người Nam Cung Thanh Sơn so với chiếc đuôi rắn của hắn còn lớn hơn nhiều. Hiện tại trên người hắn đang viện sinh ra linh khí ba động, cộng với thời gian thi pháp lâu càng chứng tỏ đạo pháp này của Nam Cung Thanh Sơn sẽ kinh khủng như thế nào.

"Đáng tiếc, ngươi đã không có cơ hội để thi triển đạo pháp này rồi".

Từ Thanh Phàm đột nhiên mở mắt, nhìn Nam Cung Thanh Sơn nghĩ tới.

Khi Từ Thanh Phàm đồng thời mở cả hai mắt ra, thân thể hắn hồng quang đại thịnh. Trên đầu một nhánh cây có hình dáng giống như cây trâm cài tóc đột nhiên bay ra, ở trên không trung nhanh chóng biến lớn, trong nháy mắt to hơn ba trượng. Cùng với lúc biến lớn ra, hỏa diễm mãnh liệt từ trên nhánh cây tỏa ra, trong thiên địa mơ hồ có tiếng phượng minh vang lên.

https://thuviensach.vn

Nhánh cây này chính là linh ngự vật của Từ Thanh Phàm – cành Ngô Đồng.

Sau khi cành Ngô Đồng xuất hiện dị biến, Nam Cung Thanh Sơn đang thi pháp thì đột nhiên động tác chợt dừng lại, một ngụm máu màu xanh từ trong miệng phun ra. Mà chiếc đuôi rắn ba đầu đang công kích thì lui về sau lưng hắn rồi run rẩy không ngừng.

Phượng Hoàng ăn mật rắn, đó chính là khắc tinh trời sinh trong thiên hạ của rắn. Mà đối hàn tính trên cơ thể Hư Nguy Xà lại càng như vậy, bởi vì Phượng Hoàng không chỉ là thiên địch của nó, mà Phượng Hoàng linh hỏa cũng khắc chế với Huyền Băng hàn khí của nó.

Đạo thuật dung hợp Nam Cung Thanh Sơn với Hư Nguy Xà dĩ nhiên là thần diệu, không chỉ chiếm được năng lượng của Hư Nguy Xà mà đồng thời còn có được tất cả dị năng của nó. Nhưng như thế cũng sẽ có được sự sợ hãi sâu thẳm trong linh hồn của Hư Nguy Xà đối với Phượng Hoàng.

Khi Từ Thanh Phàm thi triển cành Ngô Đồng xong, Phượng Hoàng linh khí từ trên nó cùng với trên người Từ Thanh Phàm mạnh mẽ được toát ra. Mà cảm nhận được cỗ khí tức này xong, Nam Cung Thanh Sơn đột nhiên cảm thấy một loại sợ hãi kinh khủng từ trong đáy lòng xuất hiện mà hắn lại không thể ngăn cả. Dường như loại sợ hãi này đã khắc sâu vào trong linh hồn của Nam Cung Thanh Sơn, giống như được truyền thừa qua mấy đời.

Dưới sự quấy nhiễu của loại đạo pháp kinh khủng này, Nam Cung Thanh Sơn vốn đang thi triển đạo pháp đột nhiên không khỏi dừng lại, kết quả bị đạo pháp cấn trả, dính phải nội thương không nhẹ.

Nhưng Nam Cung Thanh Sơn hiện tại cũng bất chấp nội thương của mình, sự sợ hãi từ trong đáy lòng hắn đã khống chế cả thân thể lẫ tinh thần của hắn, cho nên không tự chủ được mà lùi vài bước.

https://thuviensach.vn

Ngay tại lúc này, từ hai mắt của Từ Thanh Phàm phát ra hại đạo hồng mang chói mắt, trong miện phun ra một khẩu máu huyết vấy vào trên cành Ngô Đồng. Dưới sự tương trợ của máu huyết Từ Thanh Phàm, Phượng Hoàng linh hỏa trên cành Ngô Đồng lại càng phát ra mãnh liệt.

Trong liệt hỏa, tiếng phượng minh càng thêm rõ ràng, một con Phượng Hoàng gương cánh từ trong đó bay ra, dưới sự khống chế của Từ Thanh Phàm rất nhanh đánh tới.

Chứng kiến Phượng Hoàng được hình thành, đồng tử hai mắt Nam Cung Thanh Sơn chợt co rút lại, nhất thời ngay cả tiếng người cũng không nói được, trong miệng không ngừng vang lên tiếng "Rít...Rít" sợ hãi giống như là từ miệng rắn phát ra.

- Ầm Ầm…

- Rítttt!!!!

Dưới sự thân thể Nam Cung Thanh Sơn không thể di động được, Liệt Hỏa Phượng Hoàng trong nháy mắt đánh vào người hắn, nhất thời xung quanh hắn bị Phượng Hoàng linh hỏa đầy trời bao phủ.

Trong nháy mắt, tiếng nổ mạnh vang lên, xà ngữ do Nam Cung Thanh Sơn phát ra vô cùng thảm thiết cũng vang theo.

Đồng thời trong đó cũng còn có tiếng thờ dài của Từ Thanh Phàm.

- Kết thúc rồi!

Đúng vậy, đã kết thúc.

Một đoạn ân oán dây dưa hơn bốn mươi năm, một đoạn nội tình của sư môn, một đoạn báo thù cùng tái báo thù, một đoạn cực đoan cùng sự đúng sai… rốt cục cũng đã kết thúc.

https://thuviensach.vn

Nhưng lúc này một đoạn chiến đấu chân chính thảm thiết cũng mới được bắt đầu.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 59: Đại Thiên

Khi ân oán kéo dài bốn mươi năm của Từ Thanh Phàm và Nam Cung Thanh Sơn kết thúc thì đồng thời phía trước núi cuộc chiến đấu giữa Trương Hoa Lăng cùng Chu Hoa Hải hai bên cuối cùng cũng đi vào đoạn cuối.

Phía trước núi Cửu Hoa Sơn, với uy áp mãnh liệt của linh khí đang không ngừng ba động hỗn loạn làm cho người khác hít thở không thông. Vô số đạo pháp cường đại không ngừng xuất hiện, rồi tiếp theo lại bị vô số đạo pháp khác cường đại hơn ngăn cả hoặc công kích chấn vỡ. Đám trưởng lão Cửu Hoa Môn trên bầu trời thì bay tới bay lui không ngừng, pháp khí trong tay khi thủ khi công. Đạo pháp hoặc pháp khí va chạm vào nhau làm cho thiên địa chấn động, những tiếng oanh minh điếc tai vang lên liên tiếp.

Thân hình khổng lồ của Thủy Long rít gào ầm ầm, tiếng thanh minh của hồng mang Hỏa Tước đáp trả. Rồi Huyền Vũ do nham thạch tạo thành rung động đất đai, Bạch Hổ từ kim mộc thiết thạch tạo thành thì uy chấn bốn phương.

Vô số linh khí mãnh liệt cùng các loại ánh sáng của thiên giai pháp khí trong tay các Kết Đan kì tu sĩ cũng tỏa ra những uy năng cường đại, nhất kích nhất thủ đều có thể hủy thiên diệt địa.

Trận đại hỗn chiến này của các tu sĩ Kết Đan kì chính là trăm năm khó gặp của tu tiên giới, quả nhiên thanh thế to lớn, cả thiên địa đều biến sắc. Mà phía tiền sơn Cửu Hoa Môn nguyên bản giống như chốn tiên cảnh,

https://thuviensach.vn

nhưng dưới uy thế của trận đấu pháp thì cảnh sắc, cây cối, phòng xá… nơi đây đều bị hủy hoại. Lúc này nhìn tiền sơn Cửu Hoa Môn chẳng khác gì một tòa núi hoang cả.

Còn chúng đệ tử Cửu Hoa Môn đứng trốn xa xa ở một bên, mặc dù cách chiến trường khá xa, nhưng giờ phút này cũng chỉ có thể cố gắng chống lại uy áp từ chiến trường phát ra, thậm chí nhiều đệ tử công lực thấp còn bị hôn mê đi mất.

Cho dù là người có công lực cao nhất trong chúng đệ tử như Kim Thanh Hàn thì cũng chỉ nhìn thấy trên bầu trời đang không ngừng lóe ra những ngũ sắc quang mang từ trên chiến trường mà không thể biết rốt cục bên nào đang chiếm thượng phong.

Do chúng đệ tử quá mức quan tâm tới tràng chiến đấu trên bầu trời, nhưng không có một ai phát hiện thấy Phượng Thanh Thiên bị Từ Thanh Phàm đặt ở bên cạnh lúc này trên người cũng bắt đầu nổi lên hồng mang yếu ớt. Con mắt vốn đang đóng chặt lúc này tựa hồ có chút rung động, dường như khoảng cách hắn tỉnh lại cũng không còn xa nữa.

Chiến trường trên bầu trời, pháp khí đối pháp khí, đạo pháp đối đạo pháp, trưởng lão đối trưởng lão, Trương Hoa Lăng đối Chu Hoa Hải.

Giống như lời Chu Hoa Hải nói, đám người Trương Hoa Lăng do phải tiêu hao nhiều linh khí để phá trận, còn bọn họ lại được “Thiên Linh Đan” trợ giúp tăng thực lực, cho nên tại tráng chiến đầu này đã chiếm thượng phong. Mà bên phía Trương Hoa Lăng ngoại trừ chật vật trốn tránh cùng phòng ngự ra thì dường như không có dư lực để phản kích chút nào.

Mà đám tinh anh đệ tử bối chữ “Thanh” đứng ở bên phía Trương Hoa Lăng mặc dù không tiêu hao chút linh khí nào. Nhưng dưới pháp khí cùng trận chiến của Kết Đan kì tu sĩ trừ bỏ việc ước thúc một số đệ tử Cửu Hoa Môn khác thì không có chút tác dụng nào.

https://thuviensach.vn

Chỉ là chúng trưởng lão bên phía Chu Hoa Hải mặc dù khi đấu pháp cùng đối thủ đã chiếm hết thượng phong, nhưng đại bộ phận trưởng lão đều tại thời khắc mấu chốt không hạ sát thù, tùy ý để cho đối thủ thở một hơi. Đương nhiên họ làm thế không phải vì niệm tình đồng môn mà không đành lòng xuống tay. Mặc dù cũng có một chút thuộc nguyên nhân này, nhưng chủ yếu chính là trận chiến giữa Chu Hoa Hải cùng Trương Hoa Lăng còn chưa có kết quả.

Đám trưởng lão này cũng biết, vô luận là trong chiến đấu có kịch liệt bao nhiêu, thì tràng chiến trận của Trương Hoa Lăng cùng Chu Hoa Hải này chính thức mới nắm quyền chủ đạo. Chỉ cần có kết quả ở trận chiến đấu này, thì đó cũng là kết quả chung của toàn bộ.

Mặc dù đám trưởng lão đã đi theo Chu Hoa Hải mà phản loạn, nhưng nếu như cuối cùng Trương Hoa Lăng giành được thắng lợi, xét đến mức độ trân quý của Kết Đan kì tu sĩ cùng với thực lực hiện tại của Cửu Hoa Môn, thì nhất định hắn sẽ không đối phó với bọn chúng. Chỉ cần họ nói một câu "chính mình bị Chu Hoa Hải lừa gạt mà hối hận" thì sẽ một lần nữa lấy được địa vị trưởng lão của Cửu Hoa Môn.

Nhưng đó chỉ là tình hình chung, một khi trong chiến đấu mà có trưởng lão thuộc về phe Trương Hoa Lăng bị giết hại thì hắn sẽ vì cấp công đạo cho trưởng lão đó mà vô luận như thế nào cũng sẽ tiến hành xử trí.

Cho nên trường chiến đấu này mặc dù nhìn như kịch liệt, nhưng đám trưởng lão ở phe Chu Hoa Hải hiện tại cũng chỉ áp chế đối thủ, rồi len lén nhìn trận chiến giữa Trương Hoa Lăng với Chu Hoa Hải. Một khi Chu Hoa Hải thắng, thì bọn họ sẽ ngay lập tức hạ sát thủ với đối phương, một khi Trương Hoa Lăng thắng thì họ sẽ ngừng chiến ngay tức khắc.

Biết mọi người đang để ý tới hai người Trương Hoa Lăng và Chu Hoa Hải, cũng biết tầm quan trọng kết quả trận chiến của mình, cho nên ngay từ đầu Chu Hoa Hải đã toàn lực ra tay mà không để ý tới chút nào tình đồng

https://thuviensach.vn

môn hoặc là việc ngộ thương người khác. Còn Trương Hoa Lăng mặc dù không có dư lực để phản kích do trong người linh khí đã thiếu hụt nghiêm trọng, nhưng hắn vẫn không để ý tới mà phòng thủ, không cho Chu Hoa Hải chút cơ hội nào.

Chu Hoa Hải chủ tu chính là thần thông chi đạo, công phòng đều hết sức cường hãn, hai mắt bắn ra linh quang. Nếu bị linh quang này bắn phải thì linh khí trong cơ thể tự nhiên mất khống chế. Còn một quyền, một cước của hắn thì rung trời động đất, một khi bị đánh trúng thì chỉ còn nước tan xương nát thịt, hồn phi phách tán. Khả năng cận thân chiến đấu của Chu Hoa Hải có uy lực vô cùng lớn, trên toàn bộ các phương diện đều áp chế Trương Hoa Lăng.

Mặc dù Trương Hoa Lăng rơi xuống hạ phong, nhưng ra tay vẫn thản nhiên như cũ, nhấc tay đánh chân không có lóe ra bất cứ quang mang nào, cũng không có chút linh khí ba động, nhưng lại có thể đem thế công cường đại của Chu Hoa Hải ngăn trở không để lại chút dấu vết gì. Đó chính là trấn phái thần thông mà chỉ có chưởng môn của Cửu Hoa Môn nhất mạch tu luyện "Vô Tướng Quyết", khi thi triển uy lực cực lớn, nhưng lại vô ảnh vô tung, vô cùng vô hạn.

Nhưng dù sao trước đó Trương Hoa Lăng cũng đã bị tổn hao linh khí nghiêm trọng, còn Chu Hoa Hải thì được "Thiên Linh Đan" giúp cho tăng tiến công lực. Rốt cuộc khi linh khí của Trương Hoa Lăng trong nhát mắt chưa kịp bổ sung, Chu Hoa Hải đã nắm được sơ hở này mà hai mắt bắn ra mấy đạo linh quang trúng toàn bộ vào người Trương Hoa Lăng, đồng thời đánh một quyền vào lồng ngực của hắn, đem Trương Hoa Lăng đánh văng ra hơn mười trượng ở ngoài. Một ngụm máu to từ trong miệng Trương Hoa Lăng phun ra.

Mặc dù chiến trường hỗn loạn, tiếng ầm vang tràn ngập bên tai, nhưng đối với chúng trưởng lão mà nói, tiếng xương gãy khi Chu Hoa Hải đánh vào người Trương Hoa Lăng vẫn cực kì rõ ràng chói tai. Mà trưởng lão

https://thuviensach.vn

phía bên Trương Hoa Lăng trên mặt đã lộ ra vẻ tuyệt vọng, còn đám người bên Chu Hoa Hải đại bộ phận không ít thì nhiều đều lộ ra vẻ mừng rỡ.

Nhìn Trương Hoa Lăng sắc mặt trắng bệch, trên khóe miệng đang không ngừng tràn ra máu tươi, biết hắn không thể tiếp tục chiến đấu, khuôn mặt Chu Hoa Hải vốn lạnh lùng rốt cuộc đã hiện lên một nụ cười:

- Trương Hoa Lăng, bắt đầu từ hôm nay, ngươi đã trở thành lịch sử của Cửu Hoa Môn, mà ta sẽ trở thành tân chưởng môn, làm người đứng đầu. Cửu Hoa Môn dưới sự quản lý của ta sẽ trở thành đệ nhất môn phái của tu tiên giới. Ta nói như vậy, ngươi chết cũng nhắm mắt được rồi.

Ngữ khí mặc dù bình thản, nhưng bên trong cũng không thiếu tia đắc ý, châm chọc

Nghe Chu Hoa Hải nói, Trương Hoa Lăng theo tiềm thức nhìn thoáng qua về phía đỉnh núi Cửu Hoa Môn, ánh mắt lộ ra một tia thất vọng, đối với lời nói của Chu Hoa Hải không có để ý tới.

Chứng kiến phản ứng của Trương Hoa Lăng, Chu Hoa Hải cũng không có bực tức, chỉ là nhất nhanh hướng về phía Trương Hoa Lăng bay tới, đồng thời cánh tay to lên mấy lần, trên đó hiện ra kim mang mờ mịt. Đó chính là thần thông cấp cao hơn “Thanh Long Thủ” mà Thịnh Vũ Sơn tu luyện - “Kim Long Thủ”. Hắn đã quyết định tốc chiến tốc thắng.

Hiển nhiên, đối với Chu Hoa Hải mà nói, lúc này phản ứng của Trương Hoa lăng như thế nào cũng không còn là trọng yếu nữa.

Nhìn Chu Hoa Hải đang vọt tới, cảm thụ được trên thân thể đau nhức cùng với linh khí hạn hẹp, Trương Hoa Lăng khẽ thở dài một hơi, trên mặt lộ ra vẻ dứt khoát, hai mắt chậm rãi khép lại. Đồng thời trên người hắn bắt đầu nổi lên một loại ba động cực kì huyền diệu, loại ba động này dường như đại biểu cho quy luật sâu xa trong thiên địa, lại vừa giống như linh quang của âm dương khi mới từ thủa Hồng Hoang xuất hiện.

https://thuviensach.vn

Mà loại ba động kì dị đến từ người Trương Hoa Lăng này dường như cùng thiên địa dung hòa vào với nhau, trên thân thế hắn bắt đầu chậm rãi tản ra uy nghiêm của đất trời.

Điều quỷ dị chính là mặc dù uy áp trên người Trương Hoa Lăng đang dần trở lên mạnh mẽ, nhưng tốc độ già đi trên khuôn mặt hắn lại có thể thấy bằng mắt thường, nguyên bản khuôn mặt hồng hào trong nháy mắt các nếp nhăn trải đầy.

- Đại Thiên Quyết!!

Chứng kiến dị biến của Trương Hoa Lăng, đồng tử hai mắt Chu Hoa Hải co rút, trên mặt tràn đầy vẻ bất khả tư nghị. Mà tốc độ tấn công về phía Trương Hoa Lăng đột nhiên tăng vọt, thầm nghĩ phải giết chết Trương Hoa Lăng trước khi hắn kịp thi triển. Vẻ châm chọc trên khuôn mặt sớm đã không thấy đâu.

Ngoại trừ "Vô Tướng Quyết", "Đại Thiên Quyết" chính là một loại kì công dị pháp khác của Cửu Hoa chân nhân. Gọi là "Đại Thiên" tức là "Đại Thiên hành sự". Một khi tu luyện thành công, người tu luyện có thể mượn thân thể của chính mình cùng tâm cảnh dung hòa với đất trời, mượn thiên địa chi lực cùng với quy luật để công kích địch nhân. Có thể nói là một trong những công pháp huyền diệu nhất thiên địa.

Nhưng loại công pháp này mặc dù huyền diệu dị thường, nhưng người tu luyện phải đạt tới "Thiên Nhân Hợp Nhất", tức là cảnh giới Đại Thừa kì mới có thể viện tu được. Trên lý thuyết, đạt tới "Thiên Nhân Cảm Ứng" tức Kết Đan kì tu tiên giả cũng có thể tu luyện, nhưng trong lịch sử Cửu Hoa Môn mấy ngàn năm lịch đại chưởng môn đều là những hạng người kinh tài tuyệt diễm, lại ngoại lệ không có một ai thành công.

Nhưng hiện tại Chu Hoa Hải xem dị biến này, hiển nhiên chính là lấy tính mạng trả giá mà thi triển thành công.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới truyền thuyết về loại công pháp này, Chu Hoa Hải không khỏi hoảng sợ. Dù sao Trương Hoa Lăng cũng chính là cảnh giới Kim Đan hậu kì, mặc dù cách Đại Thừa kì một đường chỉ nhỏ, nhưng thực lực cũng là cách một trời một vực, muốn cùng thiên địa dung hợp thì cần phải có một đoạn thời gian mới được. Nhưng đoạn thời gian này cũng đủ để cho Chu Hoa Hải đem Trương Hoa Lăng giết chết mười lần.

Nhưng ngay khi Chu Hoa Hải vọt tới trước mặt Trương Hoa Lăng, trong nháy mắt lại bị hai người liên thủ cản lại. Hai người này thực lực cực cao, mặc dù Chu Hoa Hải thi triển toàn lực, nhưng trong lúc nhất thời không có cách nào đột phá được phòng tuyến.

Chu Hoa Hải định thần liếc mắt một cái, thấy rõ hai người kia, trên khuôn mặt lộ ra một tia tức giận, lạnh lùng nói:

- Thì ra là các ngươi.

Hai người đến chính là Thái thượng hộ pháp ban đầu của Chu Hoa Hải, sư bá của Từ Thanh Phàm – Tiêu Hoa Triết, cùng với sư phụ của Kim ThanH Hàn, người mới vừa rồi cùng Tiêu Hoa Triết đấu pháp Úy Trì trưởng lão.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 60: Yêu Ma

Thần Châu lịch ngày mùng bảy tháng sáu, năm một vạn ba nghìn tám trăm. Huyền Vũ hiện thế, ánh nắng đỏ thẫm. Đại hung, lắm huyết quang. Cẩn thận khi cưới xin, cẩn thận khi đi xa (Theo Thần Châu hạo thổ lịch).

Nhìn Tiêu Hoa Triết cùng Úy Trì trưởng lão hai người ngăn cản trước mặt mình, ánh mắt Chu Hoa Hải lập tức trở nên băng lãnh, sắc mặt giận dữ chợt lóe lên rồi biến mất. Ngoại trừ Trương Hoa Lăng và hắn ra, trong chúng tu sĩ đương trường chỉ có hai người này là có tu vi cảnh giới cao nhất, cùng Mã Hoa Quang với sư phụ của Từ Thanh Phàm là Lục Hoa Nghiêm được gọi chung là "Cửu Hoa Tứ Lão", nếu muốn đột phá phòng tuyến của họ thì quả thật vô cùng khó khăn.

-Tiêu sư huynh, ngươi muốn phản bội ta đến đầu nhập tên Trương Hoa Lăng kia sao? Ngươi đã quên lúc trước hắn đối đãi với ngươi như thế nào à?

Chu Hoa Hải nhìn chằm chằm vào Tiêu Hoa Triết, lạnh lùng nói.

Nhưng hắn lại không nghĩ đến ở thời điểm mấu chốt, khi Trương Hoa Lăng sắp bước chân vào tử địa, lão dĩ nhiên lại ngả về hướng Trương Hoa Lăng.

Tiêu Hoa Triết đối với sự phẫn nộ trong mắt của Chu Hoa Hải làm như không thấy, chỉ nhàn nhạt đáp:

https://thuviensach.vn

-Mới đầu ta vốn không đầu nhập về phía ngươi, tại sao lại nói ta phản bội? Trương sư đệ đối đãi với ta ra sao, ta tự nhiên nhớ rõ, quan hệ giữa hắn và ta chỉ có hai người bọn ta mới hiểu được. Cũng vì hắn biết rõ ta sẽ ở phía sau ngăn cản ngươi cho nên mới yên tâm thi triển Đại Thiên Quyết.

Nghe Tiêu Hoa Triết nói vậy, Chu Hoa Hải không khỏi sửng sốt, nhưng lại càng thêm phẫn nộ mà nói ra:

-Ngươi đã đạt tới cảnh giới Thiên Nhân Cảm Ứng, đã từng thề thuần phục bên ta. Nay ngươi lại làm trái lại lời thề không sợ bị thiên phạt hay sao?

Ngừng một chút, khóe miệng Chu Hoa Hải chợt hiện lên một tia lãnh tiếu:

-Có lẽ ngươi không biết được điều này? Ta mặc dù đưa cho ngươiThiên Linh Đan có hiệu quả tăng cường công lực nhưng nhất định phải được phục dụng không ngừng, nếu như bị dừng lại dù chỉ là một khoảng ngắn thôi, tu vi của ngươi không chỉ đơn giản là trở về ban đầu mà còn bị linh khí cắn trả tới tẩu hỏa nhập ma a!!!

Nghe được sự uy hiếp của Chu Hoa Hải, trong lòng Úy Trì trưởng lão không khỏi cả kinh, liền lo lắng quay đầu nhìn Tiêu Hoa Triết. Nhưng vẻ mặt của lão vẫn bình thản như trước, thong thả nói:

-Nếu như lúc đó ta không chịu ủy khuất mà mang bộ dáng cầu khẩn trước mặt ngươi, sợ rằng hiện tại kết cục của ta cũng tương tự như Mã sư đệ rồi phải không? Mà khi đó nhờ giả vờ theo người, hiện tại ta có thể vì sự kéo dài của Cửu Hoa nhất mạch mà làm chút cống hiến này.

Nói đến đây, ngữ khí Tiêu Hoa Triết càng thêm vẻ trầm thấp cô đơn.

-Về viên Thiên Linh Đan kia của ngươi còn có công hiệu khống chế tính mạng, điểm ấy ta cũng đã tính trước. Còn thiên phạt kia cũng thế,

https://thuviensach.vn

không cần ngươi phải nhắc nhở. Lần này Cửu Hoa Sơn phải trải qua kiếp nạn như vậy, làm sao có thể có chuyện không ai hy sinh mà bình yên vượt qua được chứ? Chỉ bất quá kẻ đó chính là ta mà thôi. Huống chi tu vi hiện tại của ta cũng giống như Lục sư đệ năm đó, đã nhiều năm rồi mà công lực vẫn dừng lại không tiến lên được nữa. Thọ nguyên cũng đã khô kiệt, làm như vậy cũng chỉ có chết sớm hơn vài chục năm thôi.

Chu Hoa Hải nghe Tiêu Hoa Triết nói vậy liền trở nên sửng sốt, không nghĩ tới lão lại sớm đã rơi vào tình trạng thọ nguyên cạn kiệt. Mà so với Tiêu Hoa Triết, bản thân hắn tu luyện cũng bất quá chỉ chậm hơn khoảng trăm năm thời gian mà thôi, còn có được bao nhiêu thời gian để trụ lại đây?

Cách đó không xa, uy áp trên người Trương Hoa Lăng ngày càng mãnh liệt, làm cho Chu Hoa Hải đang "thỏ chết cáo buồn" trong suy nghĩ mà bừng tỉnh lại. Biết rõ nếu không ngăn cản được Trương Hoa Lăng thi pháp, đối mặt với "Đại Thiên Quyết" vạn phần kì diệu thì kết quả cũng chỉ là đại bại. Cho nên hắn không nói thêm lời nào nữa. Chỉ hướng về phía hai người Tiêu Hoa Triết và Úy Trì trưởng lão quát lên:

-Cản ta chỉ có chết!

Tiếng gầm vang lên, dường như toàn bộ các loại thần thông sở học của hắn đều được bộc phát. Kim Long Thủ, Thánh Linh Hộ Thể, Man Hoang Chi Hống, Bất Diệt Chi Thể, Tịch Diệt Chi Nhãn, nhiều loại thần thông hiếm có của Tu tiên giới lần lượt hiện ra trên người hắn.

Dưới đòn công kích mãnh liệt cũa Chu Hoa Hải, Tiêu Hoa Triết cùng Úy Trì trưởng lão tuy có chuẩn bị trước tâm lý, nhưng vẫn khó tránh khỏi một hồi quyền cước rối loạn. Nhưng dù sao tu vi hai người cùng Chu Hoa Hải khác biệt không xa lắm, cho nên không lâu sau khoảng phòng ngự một lần nữa được củng cố.

https://thuviensach.vn

Chứng kiến tình cảnh như vậy, trên mặt Chu Hoa Hải liền hiện lên một tia tàn khốc. Không biết hắn dùng loại bí pháp nào, thân thể bất ngờ biến hóa lớn lên gấp đôi, da tay cũng biến thành màu đen. Trải qua dị biến, quyền cước của hắn tăng them mấy lần uy lực. Tiêu Hoa Triết và Úy Trì trưởng lão bất ngờ không kịp phòng ngự, liên tiếp bị Chu Hoa Hải đả thương.

Sau khi đột phá tuyến phòng thủ của hai người, Chu Hoa Hải không chút do dự hướng về Trương Hoa Lăng phóng mạnh tới. Mắt thấy đòn tấn công sắp đánh lên người Trương Hoa Lăng thì chợt vào thời khắc mấu chốt rốt cuộc lão đã dung hợp cùng với thiên địa thành một thể, uy áp pha lẫn khí thế cường đại muôn phần ào ạt bộc phát ra. Loại khí thế cùng uy áp vô cùng mạnh mẽ này cho dù là tông sư Đại Thừa Kỳ cũng không có cách nào so sánh được.

Cảm nhận được sự kinh khủng từ uy áp, chúng trưởng lão đang đấu pháp tại đương trường không khỏi đồng loạt dừng lại trận đấu, toàn bộ nhìn về hướng Trương Hoa Lăng.

Chính lúc này, khi trực tiếp đối diện với Trương Hoa Lăng, Chu Hoa Hải có một loại cảm giác như chính bản thân mình đang khiêu chiến với thiên địa vô tận. Mà đối mặt với thiên địa, hắn đích thực trở nên nhỏ yếu vô cùng.

Đôi mắt chậm rãi mở ra, hai đạo thần quang kinh tâm đoạt phách ngưng kết thành thực chất, từ giữa hai mắt Trương Hoa Lăng đột nhiên phóng ra, bắn thẳng đến trước mặt Chu Hoa Hải.

Bị ánh mắt của Trương Hoa Lăng nhìn thẳng vào, thân thể Chu Hoa Hải không khỏi bị chấn động mạnh, cho dù lấy tu vi Kim Đan trung kỳ của hắn mà cũng có cảm giác trong nháy mắt không thể động đậy được.

https://thuviensach.vn

Tiếp theo, chỉ thấy Trương Hoa Lăng chỉ ngón tay vào Chu Hoa Hải, khẽ quát:

-Thiên đạo vô hình, nhân gian khinh nhờn, thay trời hành đạo, trừ ác bảo tồn chính nghĩa. Trấn áp!!!

Thanh âm mặc dù rất nhỏ nhưng nhưng lại có một loại cảm giác trong thiên địa không chỗ nào không có. Ngữ khí vô cùng uy nghiêm, phảng phất như lời của lão lúc này chính là đại diện cho chân lý của thiên địa.

Nương theo giọng nói hạ xuống, Chu Hoa Hải đang phóng thẳng tới Trương Hoa Lăng cảm nhận được một đạo lực lượng vô cùng lớn từ phía trên bầu trời chèn ép xuống, cho dù cố kiệt lực phản kháng, thân hình hắn vẫn không tự chủ mà chậm rãi rơi xuống mặt đất.

Chúng trưởng lão xung quanh kinh hãi nhìn kỹ lại, chỉ trong một khoảng thời gian ngắn, Chu Hoa Hải đã bị đạo cự lực này gắt gao ghì sát mặt đất, thân thể không dậy nỏi. Bộ dáng nằm sấp đó của hắn thật giống như là đang cúi đầu nhận tội trước Trương Hoa Lăng vậy.

-Tán!

Trương Hoa quát khẽ.

Theo tiếng hô từ Trương Hoa Lăng, các loại thần thông trên người Chu Hoa Hải lần lượt biến mất nhanh chóng. Mà sắc mặt Chu Hoa Hải càng thêm trắng bệch, những giọt mồ hôi to như hạt đậu không ngừng từ trên đầu hắn tích tắc rơi xuống. Nhưng hắn vẫn như cũ, vẫn chưa từ bỏ ý định muốn vùng dậy, ương ngạnh phản kháng.

Chứng kiến Chu Hoa Hải đang cố gắng chống cự, trên mặt Trương Hoa Lăng vô hỉ vô ưu, chậm rãi chỉ ngón tay vào hắn, hô nhỏ:

-Cố!

https://thuviensach.vn

Nhất thời, toàn bộ linh khí trong cơ thể Chu Hoa Hải đột nhiên đều tan biến không thấy. Mất đi linh khí, hắn cũng không còn cách nào chống cự lại lực lượng đại biểu cho thiên đạo của Trương Hoa Lăng, cư nhiên bị ghì xuống đất một cách gắt gao.

Sau khi giam cầm Chu Hoa Hải, Trương Hoa Lăng lướt ánh mắt lạnh lùng nhìn về đám trưởng lão trước kia đi theo hắn. Dưới ánh mắt đầy uy áp của lão, đám trưởng lão đó lần lượt cúi đầu không dám đối mặt.

Chỉ trong nháy mắt, Trương Hoa Lăng đã khống chế toàn bộ tình thế ở Cửu Hoa Sơn.

Nhưng Tiêu Hoa Triết và Úy Trì trưởng lão ở cách đấy không xa lại chú ý vào điểm khác, sắc mặt Trương Hoa Lăng lúc này gần như là trong suốt, thân thể run rẩy liên hồi, hiển nhiên cho dù có tiêu hao sinh mệnh thì loại công pháp cường đại này không phải lão có thể dễ dàng thi triển được. Áp lực đối với thân thể của hắn quá lớn, chỉ thi triển được ba lần đã là cực hạn. Hiện tại cũng chỉ là cố gắng sức chống đỡ mà thôi.

Thấy hai người chuẩn bị bay đến dìu đỡ lấy mình, Trương Hoa Lăng hơi lắc đầu, thời điểm bây giờ không phải là lúc thể hiện sự mềm yếu.

Miệng lão dần mở ra, vừa định nói điều gì với đám trưởng lão phản bội thì dị biến đột ngột xuất hiện.

Chỉ thấy bên trong cái phá động mà trước đó đám người Trương Hoa Lăng tại Cửu Cực Trận phá trận ra lưu lại chợt nổi lên một đám hắc sắc vân vụ lan tràn, kèm theo ẩn chứa vô vàn vô tận tiếng gầm gừ vang lên, xuyên thấu qua phá động mà truyền khắp Cửu Hoa Sơn, phảng phất như cửa động này chính là thông đạo tới địa ngục vậy.

Nghe được tiếng gầm gừ, hết thảy tất cả mọi người tại đương trường đều quay mặt hướng về phía trong phá động nhìn lại. Xuyên thấu qua đám hắc sắc vân vụ, họ chợt phát hiện bên trong đó là các nhân ảnh đang di

https://thuviensach.vn

động. Tiếp đó, từng lượt nhân ảnh từ bên trong phá động phóng ra. Sau khi tiến vào Cửu Hoa Sơn chúng không hề dừng lại, nhanh chóng phi thân về phía các trưởng lão đương trường cùng đám đệ tử ở phía xa tấn công tới, trong ánh mắt tràn đầy vẻ điên cuồng và khát máu.

Đợi đến khi thấy rõ diện mạo của đám người này, chúng nhân Cửu Hoa Sơn càng không khỏi hoảng sợ. Chỉ thấy trong đám " người" này kẻ thì trên đầu có chiếc sừng dài, kẻ thì trên trán có ba mắt, kẻ thì da tay xanh biếc, còn có tên sau lưng mọc lên hai cánh màu đen dài cả trượng, tất cả đều mang bộ dáng của yêu ma. Không có kẻ nào mang hình dáng giống con người cả. Cho dù chúng trưởng lão Cửu Hoa Sơn đều là những người có nhiều kinh nghiệm sóng gió uyên bác, nhưng đối với đám yêu ma mang bộ dáng khiếp sợ đột nhiên xuất hiện này lại hoàn toàn không biết chút nào về lai lịch của chúng.

Ngay trong lúc kinh hãi ngắn ngủi này, lũ yêu ma đã tiến sát đến trước mặt chúng trưởng lão. Tuy những trưởng lão này có thực lực cao hơn nhưng trong nhất thời không kịp phòng ngự, liền bị đám yêu ma điên cuồng chém giết đến luống cuống chân tay.

Mà càng ngày càng có nhiều yêu ma hướng về đám đệ tử ở xa công kích tới.

Tuy trong lòng cũng mang một nỗi sợ hãi như chúng nhân, nhưng ngay lập tức Trương Hoa Lăng đã khôi phục lại vẻ tỉnh táo, giương cao giọng nói:

-Chúng trưởng lão Cửu Hoa Sơn, hợp lực ngăn trở cửa vào, đừng cho nhiều yêu ma tràn vào Cửu Hoa Sơn. Nơi này lưu lại mười vị trưởng lão, cùng chúng đệ tử hợp lực giết hết đám yêu ma tiến vào Cửu Hoa. Gõ Hoa Lăng Chung lên, thông báo cho toàn bộ đệ tử tập hợp cùng một chỗ, phòng ngừa phát sinh ngoài ý muốn.

https://thuviensach.vn

Khi yêu ma công kích vào các trưởng lão, Trương Hoa Lăng phát hiện ra đám yêu ma này có thực lực đại khái đều ở Tích Cốc hậu kỳ đến Linh Tịch hậu kỳ, với trình độ này thì khó mà uy hiếp các trưởng lão, nhưng nếu để chúng tùy ý tấn công đệ tử cấp thấp, số lượng thương vong chỉ có thể sánh ngang với thảm họa. Cho nên phải tập trung tất cả đệ tử Cửu Hoa cùng nhau chống đỡ.

Hiện tại, từ bên trong phá động của "Cửu Cực Trận" , yêu ma bay ra đã có tới bốn năm trăm con, nhưng số lượng đang không ngừng gia tăng, không biết yêu ma chưa tiến nhập còn bao nhiêu. Tuy nhiên vẫn phải phân ra đại bộ phận lực lượng ngăn chặn ở cửa vào, phòng ngừa càng nhiều yêu ma lao vào. Phải biết rằng số lượng yêu ma hiện tại đã đủ làm cho chúng nhân Cửu Hoa Môn khổ chiến một thời gian rồi.

Liên tiếp các mệnh lệnh của Trương Hoa Lăng vang lên, vô luận là trưởng lão trước đây phản bội hắn, hay chúng trưởng lão nhất mực trung thành với lão, đều không tự chủ gật đầu sau đó dựa theo mệnh lệnh của Trương Hoa Lăng thi hành, tình cảnh giống như những gì bọn họ đã làm cách đây bốn trăm năm.

Mười trưởng lão tự nguyện ở lại, bắt đầu không ngừng chạy đến nơi trên Cửu Hoa Sơn, lần lượt xuất hiện trước mắt yêu ma mà tập sát. Trong khi đó phần lớn các trưởng lão lập tức hướng về vị trí phá động "Cửu Cực Trận" nhanh chóng bay đi.

Chỉ là trong biến cố trước đó đã tiêu hao không ít linh lực của chúng trưởng lão, mà đám yêu ma này ngoài thực lực không tầm thường lại còn có dị năng. Một khi địch không lại, sẽ không chút do dự lựa chọn tự bạo, rất khó đối phó. Chúng trưởng lão mặc dù toàn lực chống đỡ, nhưng nhất thời đối mặt với số lượng yêu ma đông đảo thật khó lòng phản công.

Trong khi đó, đại bộ phận yêu ma đã vọt tới trước mặt chúng đệ tử còn trẻ tuổi của Cửu Hoa Sơn. Dưới sự kinh hãi đám đệ tử này căn bản không

https://thuviensach.vn

thể động đậy được, trong nháy mắt bị sát thương đã gần cả trăm, chứng kiến cảnh này Trương Hoa Lăng tâm can trở nên đau nhói. Đến khi thấy Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng sau khi trải qua chốc lát sợ hãi, đã bắt đầu dẫn chúng đệ tử phản kích hữu hiệu, lão mới hơi yên lòng.

Kế đến, khi Trương Hoa Lăng vừa định đi cùng các trưởng lão khác đến phá động của "Cửu Cực Trận" tiêu diệt đại bộ phận yêu ma, thân hình bất ngờ nhoáng lên một cái, suýt nữa đã rơi từ trên trời xuống.

Trông thấy bộ dáng của Trương Hoa Lăng, Tiêu Hoa Triết đang ở phụ cận tập sát yêu ma trong nháy mắt đã lắc mình tiến gần bên người lão, trụ vững cánh tay lão, ngữ khí lạnh nhạt nhưng lại mang vẻ ân cần, nói ra:

-Chưởng môn sư đệ, ngươi nên nghỉ ngơi đi.

Trương Hoa Lăng hơi gật đầu, ánh mắt theo thói quen hướng về Cửu Hoa Sơn nhìn lại.

Ở nơi đó, vẫn là vân vụ vờn quanh như cũ, vẫn một mảng tuyết trắng, đối với sự hỗn loạn ở nơi đây, Cửu Hoa Sơn không có một chút phản ứng nào.

-Ai.

Trương Hoa Lăng hơi thở dài, cảm thán không ngui.

-Đông.

Đúng lúc này, tiếng chuông từ Hoa Lăng Chung vang lên, liên tục chín tiếng truyền khắp cả Cửu Hoa Sơn, đại biểu cho thời khắc sinh tử tồn vong của Cửu Hoa Sơn.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 61: Loạn Chiến

Sau một phen huyên náo, nơi hậu sơn Cửu Hoa rốt cuộc đã khôi phục lại vẻ yên tĩnh lâu đời.

Tại một nơi không xa phía trước mặt Từ Thanh Phàm là một mảnh trời đầy hỏa diễm không ngừng bốc lên, chiếu rọi đến làm hiện ra khuôn mặt âm tình bất định giống như tâm tình lúc này của hắn.

Bất chợt, Từ Thanh Phàm nhớ về bốn mươi năm trước, khi đó Nhạc Thanh Nho cùng Lục Hoa Nghiêm vẫn còn sống, Nam Cung Thanh Sơn vẫn là sư đệ của hắn. Đoạn thời gian ấy, mỗi sự kiện trong trí nhớ vẫn như cũ mà tươi sáng rõ nét. Nhưng lúc này hồi tưởng lại dường như đã trải qua mấy đời.

Trong hỏa diễm, tiếng rít đau đớn của Nam Cung Thanh Sơn lúc đầu vô cùng vang dội, lan đến cả hậu sơn. Có điều bây giờ đã từ từ hạ thấp, thậm chí có lúc còn không thể nghe được.

Một lát sau, tiếng rít đau nhức thống khổ của Nam Cung Thanh Sơn rốt cuộc hoàn toàn biến mất. Từ Thanh Phàm hơi thở dài một tiếng, cuối cùng cũng không hướng về vị trí hỏa diễm nhìn một cái, chỉ là xoay người hướng về phía động phủ của mình nhanh chóng bay đi.

Sau khi giải quyết xong Nam Cung Thanh Sơn, hiện tại hắn chỉ nóng lòng muốn xác định xem Đình Nhi có an toàn hay không.

https://thuviensach.vn

Theo lời nói của Nam Cung Thanh Sơn, vị chủ nhân kia của hắn không biết vì sao đối với Đình Nhi cảm thấy có chút hứng thú, điều này khiến lòng Từ Thanh Phàm nảy sinh một cảm giác nguy hiểm. Mặc dù không biết vị chủ nhân trong lời nói của Nam Cung Thanh Sơn là thần thánh phương nào, nhưng Từ Thanh Phàm biết lần sau hắn còn có thể ra tay tiếp. Hơn nữa lấy tâm tính cùng thực lực của tên kia thì một khi ra tay lần nữa sẽ nhất định có phần nắm chắc.

Về phần thi thể của Nam Cung Thanh Sơn, Từ Thanh Phàm không để ý tới vội. Không phải vì Từ Thanh Phàm oán hận Nam Cung Thanh Sơn đến nỗi thi thể cũng vứt bỏ không chôn cất, mà bởi vì Phượng Hoàng linh hỏa đã thiêu đốt qua, tất cả chỉ còn chút tro bụi tàn lụi, và khi ngọn lửa cháy hết sẽ bị cơn gió cuốn mất đi. Cũng chính như ân oán giữa hắn và Từ Thanh Phàm, không bao giờ thấy được nữa.

Tuy không còn thi thể, nhưng khi mọi người hoài niệm lại, sẽ không ai oán hận, không người nào biết những việc làm của Nam Cung Thanh Sơn khi còn sống. Có lẽ, đối với Nam Cung Thanh Sơn mà nói, đó xem như là điều tốt nhất thuộc về hắn.

Trong lòng mặc dù cảm khái, nhưng tốc độ phi hành của Từ Thanh Phàm không hề giảm chút nào. Hơn mười giây sau hắn đã ở về tới động phủ của mình nơi hậu sơn. Khi đẩy cửa tiến vào, chứng kiến Đình Nhi vẫn như trước nằm yên tĩnh trên giường không có chút nào thương tổn, trong lòng không khỏi thở dài một hơi.

Vừa định lay tỉnh Đình Nhỉ, nhưng bàn tay giương ra đến một nửa rồi ngừng lại.

Từ Thanh Phàm đột nhiên phát hiện, tuy hiện giờ Đình Nhi đang mê man, nhưng khuôn mặt lúc này có vẻ thật là bình thản thanh tĩnh. Thường ngày, khi còn tỉnh táo Đình Nhi luôn mang theo vẻ lạnh lùng nghiêm nghị

https://thuviensach.vn

như kẻ đang khâm liệm cho người chết, nhưng trong nét lạnh lùng đó lại thể hiện một nỗi bất an mệt mỏi vô tận.

Trong ấn tượng của Từ Thanh Phàm, Đình Nhi luôn luôn cô độc đứng đó cau mày, cho dù tại hiện thực Đình Nhi rất ít khi có động tác đó. Nhưng Từ Thanh Phàm biết rõ, trong nội tâm Đình Nhi, là một mực cau mày.

Có lẽ, ta nên để nàng nghỉ ngơi thêm một chút? Thường ngày ta không có ở đây, có thể là Đình Nhi vừa mới tu luyện một ngày một đêm đấy chứ?

Từ Thanh Phàm âm thầm nghĩ đến.

Ngay lúc Từ Thanh Phàm đang do dự, phía trước núi liền truyền lại một uy áp với khí thế cường đại mà Từ Thanh Phàm không tưởng tượng nổi, như thể thần linh hạ thế. Kế đến, vốn nơi đó linh khí đang ba động hỗn loạn bây giờ lại đột nhiên biến mất không thấy, tựa hồ như bị loại khí thế mới này nuốt chửng.

Ngay lập tức, Từ Thanh Phàm bị luồng khí thế kinh người chấn nhiếp. Y không ngừng phát đoán xem luồng khí thế này là do người phương nào phát ra. Phía trước núi đột nhiên xảy ra một trận hỗn loạn, vô số linh khí quỷ dị kì lạ ba động không ngừng xuất hiện. Tiếng chém giết cùng tiếng rống giận dữ khuếch đại, cho dù Từ Thanh Phàm ở phía sau hậu sơn cũng có thể nghe rõ ràng.

Tiếp theo, một hồi âm thanh chung minh dồn dập liên tiếp vang lên, liền chín tiếng. Tuy thanh âm trong veo xa xăm, nhưng lại dồn dập, khoảng cách từng hồi lại ngắn, hết thảy đều thể hiện sự cấp bách trong lòng người đánh chuông.

Tiếng chuông đó đích xác là phát ra từ “Hoa Lăng Chung”, dùng để Cửu Hoa Môn triệu tập toàn bộ môn đồ. Nếu vang lên chín tiếng, tất mang hàm ý ngoại địch xâm lấn, toàn bộ đệ tử Cửu Hoa phải được triệu tập lại để

https://thuviensach.vn

cùng nhau chống đỡ, không tới tình thế Cửu Hoa Sơn sắp rơi vào tuyệt địa, tuyệt đối không vang lên.

Cho nên vừa nghe tiếng chuông từ "Hoa Lăng Chung" vang lên, thân thể Từ Thanh Phàm không tự chủ liền chấn động mạnh, trong lòng ngay lập tức nghĩ tới cái đại động mà hắn cùng nhóm người Trương Hoa Lăng phá vỡ kia trong Cửu Cực Trận. Tình thế hiện tại của Cửu Hoa Sơn đã trở thành một mảnh hỗn loạn, vị Hầu trưởng lão vốn là hộ sơn trưởng lão giờ không biết sống chết ra sao, cái sơ hở này tự nhiên chưa kịp tu bổ.

Chẳng lẻ là môn phái nào trên Chiêm Đài bị Chu Hoa Hải mê hoặc, lúc này đã tiến công tới Cửu Hoa Sơn? Khả năng này rất khó xảy ra a, hiện giờ chân thân của Chu Hoa Hải hắn đang quyết chiến với nhóm người Trương Hoa Lăng, nếu thế thân hắn mang chưởng môn cùng trưởng lão các đại phái đến đối diện với nhau, không phải là bại lộ âm mưu sao?

Nghe tiếng chuông dồn dập liên hồi, Từ Thanh Phàm bất chấp tự hỏi, ánh mắt mê man nhìn vào Đình Nhi, trong lòng hơi do dự một chút, cuối cùng không có đánh thức nàng dậy. Y đi vòng ra sau cửa phòng mười ngón tay kết lại, dưới sự khống chế của y một tầng kết giới chậm rãi xuất hiện, đem toàn bộ căn phòng vây quanh Đình Nhi bao bọc lại. Chỉ cần có người kích phá tầng kết giới này, Từ Thanh Phàm sẽ biết ngay lập tức.

Sau khi Từ Thanh Phàm cân nhắc một hồi, cuối cùng vẫn quyết định tạm thời không gọi Đình Nhi tỉnh lại, cứ để cho nàng hảo hảo nghỉ ngơi một lúc, dù sao khoảng thời gian này Đình Nhi đã quá mệt mỏi, cũng nên nghỉ cho tốt.

Vị trí động phủ của Từ Thanh Phàm hết sức bí ẩn, trừ phi là gã Nam Cung Thanh Sơn dụng tâm chặt chẽ, nếu không người khác sẽ không chú ý tới nơi đây. Mà hiện tại Cửu Hoa Sơn đang bị vây thành một mảnh hỗn loạn, bên trong nguy cơ khắp nơi, nếu như cùng Từ Thanh Phàm đi tới phía trước núi tập hợp, ắt hẳn sẽ có nhiều điểm bất tiện, thậm chí đối với Đình

https://thuviensach.vn

Nhi mà nói càng tăng thêm nguy hiểm. Nếu như để nàng một mình ở chỗ này ngược lại sẽ an toàn hơn. Hơn nữa, với thực lực của nàng bây giờ, nếu có kẻ gây bất lợi xuất hiện, tỉnh hay không tỉnh kì thật đều là như nhau.

Sau khi bố trí xong kết giới, Từ Thanh Phàm không chần chừ, ngự sử Vạn Lí Vân hướng về phía trước núi Cửu Hoa cấp tốc bay đi.

Mặc dù mới vừa rồi chiến đấu cùng Nam Cung Thanh Sơn, Từ Thanh Phàm đã tiêu hao không ít linh khí, đùi phải càng gần như là phế đi, nhưng bởi vì lo lắng tình hình trước núi, liền sốt ruột ngự sử "Vạn Lí Vân" độn tốc bay đi. Thời gian chưa đến một chén trà nhỏ, sườn núi nơi tiền sơn đã xuất hiện ngay trước mắt.

Nhưng khi hắn đi tới phía trước núi, tình cảnh trước mắt khiến Từ Thanh Phàm không khỏi phải hoảng sợ.

Chỉ thấy cảnh sắc phảng phất giống như tiên cảnh nguyên bổn phía trước núi Cửu Hoa Sơn sớm đã không thấy đâu, mà là bị đông đảo các loại đạo pháp uy lực cường đại san bằng thành một vùng đất bằng phẳng, trở thành một tòa núi hoang bình thường.

Trong vùng núi hoang đó, một hồi hỗn chiến đang diễn ra trước mắt Từ Thanh Phàm.

Phảng phất như là trận chiến tranh khi mà nhân loại độc chiếm Thần Châu hạo thổ hơn vạn năm trước vậy. Đại lượng yêu ma cùng tu tiển giả nhao nhao chiến đấu cùng một chỗ. Nhìn về phía các loại yêu ma đang công kích chúng đệ tử Cửu Hoa Sơn thì tất cả đều cực kì quái dị và kinh khủng, hoặc là ba đầu sáu tay, hoặc là hai sừng ba mắt, hoặc là da xanh hai cánh… Nếu dùng từ quần ma loạn vũ cho tình cảnh Cửu Hoa Sơn bây giờ cũng không quá chút nào.

Chỉ là Từ Thanh Phàm tuy tự nhận là tri thức uyên bác, nhưng đối với bộ dáng của đám yêu ma trước mặt thì hắn lại không có được nghe nói qua.

https://thuviensach.vn

Vì vậy không khỏi kinh ngạc khôn nguôi.

Đám yêu ma này đến cùng là chủng tộc gì? Bọn chúng như thế nào xuất hiện tại Cửu Hoa Sơn? Lúc này, Cửu Hoa Sơn đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?

Đương lúc Từ Thanh Phàm bị tình cảnh phía trước làm cho khiếp sợ, hai con yêu ma đang tìm kiếm con mồi ở xung quanh liền phát hiện ra Từ Thanh Pham đang đứng gần ranh giới chiến trường, trông vẻ mặt mờ mịt kèm theo bộ dáng tựa như phi thường mềm yếu. Chúng nhanh chóng gào rít một tiếng, trong mắt hiện lên tia máu đỏ rực, hướng về Từ Thanh Phàm đánh tới.

Hai con yêu ma này có lớp da màu xanh, sau lưng có hai con mắt mọc lên, trên đầu có một chiếc sừng dưới ánh sáng mặt trời phản xạ lên hàn quang rợn người, hình tượng chỉnh thể thật là kinh khủng.

Tựa hồ như bị bộ dáng của yêu ma dọa đến ngây người, lại tựa hồ như căn bản là không có nhận thấy công kích của hai yêu ma. Ngay khi hai con yêu ma vợt tới trước người Từ Thanh Phàm không xa thì hắn lại vẫn mang bộ dáng như lúc đầu, đứng bên ranh giới chiến trường không ngừng nhìn trái liếc phải, tựa như đang cân nhắc tình thế hiện tại của Cửu Hoa Sơn.

Thấy phản ứng của Từ Thanh Phàm như vậy, trong mắt hai con yêu ma càng tăng thêm vẻ cuồng liệt, tưởng rằng Từ Thanh Phàm nhất định sẽ trở thành quỷ dưới tay mình. Nhưng ngay khi lợi trảo bọn chúng sắp chạm tới người Từ Thanh Phàm thì mặt đất phía dưới chân bọn chúng đột nhiên vỡ vụn, hai đóa Thực Nhân Hoa thân thể khổng lồ , màu sắc rực rỡ bất ngờ hiện ra, dùng tốc độ thiểm điện phóng nhanh về phía hai con yêu ma. Đồng thời cánh hoa mở rộng ra, rất nhanh nuốt chửng bọn chúng đưa vào bụng mà nhấm nháp, hàng loạt các tia máu màu xanh từ khe hở của cánh hoa bắt đầu chậm rãi chảy ra.

https://thuviensach.vn

Đối với diễn biến trước mặt Từ Thanh Phàm không hề để ý chút nào, chỉ là đang không ngừng nhìn tình thế trên chiến trường. Thông qua quan sát, Từ Thanh Phàm phát hiện, hai yêu ma vừa mới tập kích mình thực chất là một loại yếu nhược nhất trong đám. Ước chừng tu vi khoảng Tích Cốc hậu kỳ. Đám yêu ma có thực lực mạnh nhất tu vi đạt tới Linh Tịch hậu kỳ. Cấp bậc cỡ này trong lũ yêu ma số lượng ước chừng chiếm khoảng một phần ba.

Tại thời điểm này, cả chiến trường đã chia ra thành ba phần.

Phần chiến trường gây chú ý nhất là bộ phận ở trước Hoa Lăng Điện. Hai người Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng dẫn theo đông đảo đệ tử Cửu Hoa Môn đối chiến với đại bộ phận yêu ma, trên mặt đất đã có trên trăm khối thi thể hoặc yêu ma hoặc của đệ tử Cửu Hoa Môn. Hiển nhiên tràng tập kích bất ngờ lúc đầu của đám yêu ma đã làm cho các đệ tử trẻ tuổi của Cửu Hoa Môn phải tổn thất thảm trọng.

Nhưng sau một thời gian, khi đã quen với khuôn mặt kinh khủng của đám yêu ma, chúng đệ tử Cửu Hoa Môn đã bắt đầu ứng phó vững lên. Mặc dù chia đều ra thì yêu ma có thực lực vượt trội so với chúng đệ tử, nhưng các đệ tử Cửu Hoa Môn biết tập hợp lại thành một đoàn, tận dụng nhân số dày đặc làm ưu thế, tập trung lực lượng hoặc thủ hoặc công. Hơn nữa còn có sự tương trợ của Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng, mọi người trong khoảng ngắn thời gian ắt không rơi vào thế hạ phong.

Lại nói tiếp, đệ tử Cửu Hoa Môn trên thực tế đều có kinh nghiệm thực chiến phong phú nhất trong hàng đệ tử của Lục đại thánh địa. Bởi từ lúc Trương Hoa Lăng tiếp nhận chức chưởng môn cho tới nay vẫn mặc cho đám đệ tử Cửu Hoa Môn bí mật tranh đấu với nhau, nếu có kẻ chết cũng không truy cứu quá mức. Mà đợt nội môn thi đấu lần trước lại càng có nhiều đệ tử chết. Dưới tình hống tàn khốc như vậy, dù Cửu Hoa Môn có tổn thất không ít đệ tử ưu tú, nhưng cũng đã làm cho đại bộ phận đệ tử còn lại

https://thuviensach.vn

có được một lượng lớn kinh nghiệm thực chiến. Hiện tại nghĩ lại, dường như là lão hồ ly Trương Hoa Lăng đã sớm tính tới ngày này vậy.

Mà phần có động tĩnh lớn nhất trên chiến trường chính là tại trước phá động trong Cửu Cực Trận . Đại bộ phận trưởng lão của Cửu Hoa Môn đều tập trung ở đó, hiển nhiên số lượng yêu ma cũng đông đảo không kém. Hiện tại phía trước núi chỉ là một bộ phận nhỏ yêu ma, phía sau còn có một đám quân yêu ma khác chuẩn bị thông qua chỗ phá động tiến vào trong Cửu Hoa Sơn, chỉ là đã bị chúng trưởng lão nhất mực ngăn chặn, tiến lùi đều không được.

Chúng trưởng lão mặc dù mới trải qua một hồi chiến đấu, nhưng dù sao cũng mang tu vi Kết Đan Kỳ, các loại đạo pháp uy lực cường đại vẫn phóng ra liên tục như hạ bút thành văn. Dưới uy năng đạo pháp, cơ hồ chỉ nhìn thấy vị trí của họ chợt lóe lên ngũ sắc quang mang chói mắt, mà tiếng oanh minh liên tiếp truyền đến, thế cũng đã đủ để biết đạo pháp bọn họ thi triển ra kinh khủng đến mức nào.

Dù vậy nhưng yêu ma ở phía sau tiến đến phảng phất như vô cùng vô tận, mặc dù uy lực đạo pháp của các trưởng lão cực lớn nhưng vẫn không thể đem toàn bộ yêu ma giết chết hết được. Khi có yêu ma nương nhờ đồng bọn hy sinh mà may mắn sống sót dưới đạo pháp, chúng liền nhảy vào chúng trưởng lão gây ra một trận hỗn loạn. Cho dù thế, vô luận ra sao thì nơi này vẫn là nơi yên tâm nhất trong ba khoảng chiến trường.

Phần còn lại cũng là bộ phận kịch chiến thảm khóc nhất, tổng số các trận chiến vụn vặt đã bằng với tất cả các phần chiến trường khác cộng lại. Phía trước núi, có rất nhiều đệ tử Cửu Hoa Môn trong lúc hỗn loạn nhất thời chưa kịp tập hợp cùng một chỗ với đại bộ phận đệ tử, không ngừng chạy loạn lên, và hầu như đều trở thành những con mồi cho đám yêu ma.

Nhưng rất may là còn có mười vị trưởng lão không ngừng di chuyển khắp tiền sơn mà tập sát tất cả đám yêu ma nhìn thấy, bảo vệ chúng đệ tử

https://thuviensach.vn

Cửu Hoa Môn.

Đây là một trận chiến giống như câu truyện bọ ngựa rình bắt ve sầu, hoàng tước lại ở phía sau vậy. Không ngừng có đệ tử Cửu Hoa chạy trốn bị yêu ma giết chết một cách tàn nhẫn, trong giây lát đám yêu ma lại bị các vị trưởng lão giết chết. Tuy vậy bản tính của đám yêu ma lại cực kì hung tợn, chúng thường tự bạo với hy vọng có thể cùng trưởng lão Cửu Hoa Môn đồng quy vu tẫn, khiến cho mấy vị trưởng lão một hồi chật vật.

Tóm lại, tại Cửu Hoa Sơn lúc này, quần ma loạn vũ, một mảnh hỗn loạn khó tả.

-Xem ra, trường thảm sát hôm nay không thể tránh khỏi rồi.

Quan sát một lượt toàn cảnh, Từ Thanh Phàm thở dài một tiếng, không chút do dự chuẩn bị kéo chiếc chân bị thương gia nhập vào đoàn trưởng lão đang tập sát các yêu ma đơn độc. Trong ba trận chiến đây có lẽ là nơi y dễ dàng hạ thủ nhất.

Đúng vào lúc này, khi Từ Thanh Phàm nguyên bổn cho rằng trong ba phần chiến trường, chỗ phá động Cửu Cực Trận do đại bộ phận trưởng lão hợp lực thủ hộ là yên tâm nhất thì dị biến bất ngờ xuất hiện.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 62: Kinh Hiện

Trời ngả bóng chiều tà, những tia nắng còn sót lại dần chuyển sang màu đỏ máu, trải đều lên khắp mặt đất. Chỉ thấy phía trước núi Cửu Hoa là một vùng đỏ rực, không biết phiến màu đỏ này là những tia nắng tàn đó chiếu xuống hay là do máu của song phương chém giết.

Nhìn thấy tình cảnh thảm thiết trước mắt, Từ Thanh Phàm thở dài một tiếng, trên hai tay hóa xuất ra hai thanh Nhận Thảo quấn lại cùng một chỗ thành thanh trường kiếm, chuẩn bị nhảy vào tham dự trường chiến đấu trước mặt này.

Chỉ thấy đại bộ phận trưởng lão Cửu Hoa Sơn đang tự mình thủ hộ ở phá động trong "Cửu cực trận" lúc này lại đột nhiên trở nên vô cùng bình tĩnh, không nghe thấy tiếng vang ầm ầm, quang mang không còn lóe lên liên tục nữa. Hình như các trưởng lão vốn đang một mực thi triển vô số đạo pháp cường đại thì bất ngờ có sự tình xảy ra gây khiếp sợ, thậm chí trong nhất thời đều quên ra tay.

Nhưng loại tình hình này cũng không có duy trì được lâu, trong chớp mắt một ngũ sắc quang mang viên cầu đột nhiên từ trong phá động bay ra, khi tới vị trí chúng trưởng lão Cửu Hoa Môn trước phá động thì bất ngờ nổ mạnh lên.

Vụ nổ mạnh đó có uy lực cực lớn, lực còn dư tạo thành một trận gió lớn càn quét qua Cửu Hoa Sơn làm cây bay đá chạy. Nương theo vụ nổ là một trận cuồng thanh đinh tai nhức óc liên tiếp vang lên cùng những tia

https://thuviensach.vn

chớp mãnh liệt làm cho mặt trời biến sắc. Tựa hồ mới vừa rồi tiếng oanh minh lưu lại, hợp với linh quang của ngũ hành lóe ra, hết thảy đều súc tích cùng một chỗ rồi thoáng cái bùng nổ toàn bộ.

Lần bạo tạc này sinh ra một lượng sóng âm vô cùng khủng bố, phảng phất có thể truyền khắp cả Thần Châu hạo thổ. Trong lúc nhất thời, phụ cận Cửu Hoa Sơn không biết có bao nhiêu người lẫn linh thú cường đại bị âm thanh bạo tạc chấn động mạnh đến nỗi điếc tai, đến mức đột tử. Lại không biết có bao nhiêu nhân yêu linh thú do nhìn vào cường quang mà lập tức mù mắt.

Cho dù từ vị trí Từ Thanh Phàm đang đứng đến nơi phát sinh vụ nổ là một khoảng khá xa, nhưng khi âm thanh, quang mang từ đó lóe lên thì lập tức liền có cảm giác ngực bụng quay cuồng, hai chân đứng không vững. Tai và mắt trong khoảng ngắn thời gian không thể minh mẫn như thường được. Đám yêu ma cùng chúng tu sĩ Cửu Hoa Môn đương trường lúc này hình ảnh thong dong ban đầu đã tiêu biến. Đến cả nhóm mười trưởng lão đang tập sát đám yêu ma chạy loạn lên cũng không kịp phòng ngự bị tiếng gầm và đám cường quang chấn cho sắc mặt mơ hồ chuyển sang trắng bệch.

Phảng phất một hồi lâu sau, lại tựa như chỉ xảy ra trong nháy mắt, đám người Từ Thanh Phàm rốt cuộc đã thoát khỏi sức ảnh hưởng từ trận sóng âm dần khôi phục lại, lần lượt ngẩng đầu lên kinh hãi nhìn về trung tâm của vụ nổ. Vụ bạo tạc ấy tuy ở xa mà sóng âm đã gây ra hậu quả như thế. Như vậy có thể tưởng tượng ở trong trung tâm nó sẽ mạnh đến cỡ nào. Không rõ là người phương nào thi triển đạo pháp đó ra.

Cho dù mới vừa rồi chứng kiến Trương Hoa Lăng thi triển “Đại Thiên Quyết” cũng không thể làm cho mọi người kinh hãi như vậy được, thanh thế này quả thực đã không còn nằm trong phạm trù tu sĩ Kết Đan Kỳ có thể đạt tới nữa.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy trên bầu trời, hơn hai mươi vị trưởng lão mới vừa rồi thủ hộ tại phía trước phá động, hiện tại đều tán lạc xa xa ở khắp nơi. Có vài người dìu đỡ lẫn nhau, sắc mặt tái nhợt, thậm chí có mấy vị trưởng lão lúc này đã bị chấn đến ngất đi. Mặc dù trong tu tiên giới số lượng cao thủ Kết Đan Kỳ rất là thưa thớt, nhưng hiển nhiên trong trận bạo tạc này lại tỏ ra vẻ yếu ớt không thể chống đỡ được, như vậy có thể thấy uy lực của nó cường đại đến mức nào.

Mà lúc này, đám trưởng lão vừa mới tìm chỗ sống trong chỗ chết lại căn bản không để ý tới vết thương trên người do vụ nổ gây ra. Chỉ là giương hai mắt kinh hãi nhìn chằm chằm vào vị trí phá động trong "Cửu Cực Trận", vẻ mặt nghi hoặc không thể tin nổi, tựa như bọn họ vừa mới chứng kiến một cảnh cực kì khủng bố vậy.

Trông thấy bộ dạng các trưởng lão như vậy, lập tức mọi người đều vội vàng hướng về phía phá động "Cửu Cực Trận" nhìn lại.

Sau khi mất đi sự thủ hộ từ chúng trưởng lão, mấy trăm đầu yêu ma không có người ngăn cản, trở nên điên cuồng từ trong phá động nhanh chóng phóng mình lao ra. Có điều chúng yêu ma này có chút bất đồng so với đám yêu ma lúc đầu xuất hiện công kích chúng tu sĩ Cửu Hoa Sơn, mỗi yêu ma sau khi thoát ra khỏi phá động đều nhanh chóng sắp xếp thành đội ngũ chỉnh tề, khoanh tay đứng thẳng người. Đám yêu ma lúc đầu tiến vào cũng vậy, bộ dáng nhu thuận cung kính như là sủng vật vậy. Xem ra ắt hẳn bọn chúng đang đợi người nào đi ra.

Nhân cơ hội này Từ Thanh Phàm liền lắc mình tiến tới bên cạnh Kim Thanh Hàn, cùng đám đệ tử trẻ tuổi Cửu Hoa Môn đứng cùng một chỗ. Trông thấy Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng hướng về phía mình nhìn lại, để ý tới đùi phải đang bị thương của mình như muốn tỏ vẻ hỏi han. Từ Thanh Phàm nhẹ nhàng lắc đầu ngẩng mặt lên cố ý bảo hai người nên chú trọng đến biến hóa kế tiếp.

https://thuviensach.vn

Trên bầu trời, sau khi toàn bộ yêu ma đã tiến vào Cửu Hoa Sơn, hơn mười người có tướng mạo lẫn khí chất khác nhau đột nhiên xuất hiện trước mặt mọi người. Với công lực cùng nhãn lực của mình mà Từ Thanh Phàm cũng không cách nào nhìn ra đám người này xuất hiện như thế nào.

Chỉ thấy trong đám người đó, có kẻ mang bộ dáng phàm nhân bình thường, hoặc xấu xí hoặc tuấn mỹ, cũng có những tên có thân hình tương tự như lũ yêu ma phía trước, hoặc quái dị, kinh khủng. Nhưng những người đồng loạt xuất hiện, vô luận là loại người gì bộ dáng ra sao, mọi người tại đương trường đầu tiên đều chú ý tới gã trung niên văn sĩ có khí chất phiêu dật, nhẹ nhàng đang đứng ở vị trí trung tâm kia.

Mọi người đều tập trung chú ý lên gã trung niên văn sĩ , không phải vì hắn cư nhiên thể hiện rõ ra khí thế của kẻ cầm đầu, cũng không phải bởi vì hắn mang khí chất bất phàm kèm tướng mạo tuấn mỹ dị thường. Thậm chí cũng không phải do trên người hắn tạo ra một luồng khí tức nguy hiểm bức người khác đến nghẹt thở, mà là do người này tựa hồ được trời sinh ra để làm tiêu điểm cho mọi người chú ý đến, bất luận là thân phận khí chất hay địa vị thực lực của hắn có ảnh hưởng ra sao.

Sau khi gã trung niên văn sĩ này hiện thân, lũ yêu ma đang chiến đấu liền không để ý đến tu sĩ Cửu Hoa Môn, những người tùy thời đều có thể ra tay công kích chúng, vội vàng hướng về phía trung niên văn sĩ tiến hành quỳ lạy tam bái cửu khấu, càng cấp thêm cho gã trung niên văn sĩ nọ một phần uy nghiêm cùng thần bí.

Đối với nhóm trưởng lão Cửu Hoa Môn thì khác, mặc kệ là lúc trước có gặp qua hay không gã trung niên văn sĩ này, hiện tại đều mang một bộ dáng kinh hãi, tựa hồ đối với sự khủng bố của hắn đều hiểu rất rõ.

Trung niên văn sĩ hoàn toàn không để ý đến đám yêu ma đang quỳ lạy tôn sùng gã, hay là bận tâm đến sự khiếp sợ của trưởng lão Cửu Hoa Môn.

https://thuviensach.vn

Chỉ là hướng ánh mắt ẩn chứa quang mang kì dị lướt đến đám tu sĩ Cửu Hoa Sơn dò xét một lần, sau đó cất lên ngữ khí nhẹ nhàng :

-Xin hỏi các vị, Trương Hoa Lăng hay Chu Hoa Hải đâu rồi, thế nào lại không có một người nào ở đây vậy?

Thanh âm của gã trung niên văn sĩ này so với tướng mạo của hắn còn muốn trẻ hơn mấy phần, nhưng mọi người lại có chút cảm giác ngữ khí bên trong có thời gian lắng đọng, hòa trộn vào, mặt khác lại có phần khách khí nhu hòa. Tuy vậy, mọi người lại cảm thấy khí tức nguy hiểm trên gã trung niên văn sĩ đó ngày càng mãnh liệt hơn. Sau khi nghe hắn nói xong, trong mắt Từ Thanh Phàm liền hiện lên môt tia nghi hoặc, bởi y đột nhiên nhớ lại cái thanh âm này mình đã từng nghe ở đâu rồi, nhưng nhất thời không nghĩ ra là ở địa điểm nào

-Sư thúc! Lão nhân gia người đã hai trăm năm không quay về Cửu Hoa Sơn rồi a! Sư điệt không thể từ xa tiếp đón được, xin người thứ tội.

Theo âm thanh dần hạ xuống của trung niên văn sĩ, đột nhiên từ trong Hoa Lăng Điện vang lên tiếng của Trương Hoa Lăng. Mặc dù âm thanh đó oai nghiêm nhưng lại thoáng có một tia nhượng bộ.

Tiếp theo, thân hình Trương Hoa Lăng xuất hiện trước Hoa Lăng Điện, đi cùng là Tiêu Hoa Triết và Úy Trì trưởng lão hỗ trợ, điều khiển tường vân bay về hướng trung niên văn sĩ. Khi bay đến trước người trung niên văn sĩ thì lão cùng với Tiêu Hoa Triết, Úy trì trưởng lão đều hướng về trung niên văn sĩ cúi người hành lễ, thần sắc lúc này mang theo một phần cung kính lẫn chín phần sợ hãi đề phòng.

Vào thời điểm này, cả mặt trước Cửu Hoa Sơn chỉ có một tòa kiến trúc là Hoa Lăng Điện còn nguyên vẹn mà thôi.

Nghe Trương Hoa Lăng nói, chúng đệ tử cấp thấp Cửu Hoa Sơn đang đứng phía sau nhất thời sôi nổi lên một hồi nghị luận, không có nghĩ đến

https://thuviensach.vn

nhìn dáng vẻ bên ngoài gã trung niên văn sĩ tuy còn trẻ nhưng lại có bối phận cao đến thế. Cũng không biết vì sao hắn có quan hệ với Cửu Hoa Môn mà lại chỉ huy lũ yêu ma công kích lên núi Cửu Hoa Sơn.

Đối với Từ Thanh Phàm thì khác, y tương đối hiểu rõ các vị trưởng lão cùng thân truyền đệ tử trong lịch sử Cửu Hoa Môn, ngay tức thì thân thể liền chấn động. Người đó tại tám trăm năm trước, bởi vì nghiên cứu tà thuật bị phát hiện mà phải trốn tránh – Nhất đại tông sư Trương Hư Thánh của Cửu Hoa Môn.

Năm trăm năm trước, cao thủ cuối cùng thuộc bối chữ "Hư" trên Cửu Hoa Sơn là Lý Hư Hán đã đi về cõi tiên. Mà khi đó cao thủ duy nhất có thể còn sống thuộc bối chữ "Hư" kia, cũng chỉ có mỗi mình vị Trương Hư Thánh từng một hồi làm cho Cửu Hoa Môn không gượng dậy nổi này.

Chẳng lẽ vị Trương Hư Thánh kia, chính là vị trung niên văn sĩ trước mặt đây? Phải biết rằng vị Trương Hư Thánh kia tuổi đã gần ba nghìn rồi. Nhưng hiện tại dĩ nhiên lại còn rất trẻ như vậy, không khỏi làm cho người ta không thể tin được.

Trên bầu trời, trung niên văn sĩ liếc mắt nhìn Trương Hoa Lăng cẩn thận đánh giá một lượt, trong mắt hiện lên vẻ tán thưởng, thản nhiên vừa cười vừa nói:

-Không nghĩ tới ngươi có thể thi triển được Đại Thiên Quyết, quả thật là hậu sinh khả úy a. Đáng tiếc phương pháp thi triển làm tiêu hao sinh mệnh không chỉ khiến uy lực giảm sút, càng làm cho thời gian thi triển không thể kéo dài. Nếu không, hiện tại ngươi thật có thể chế trụ được ta.

Trong lời nói của trung niên văn sĩ tuy tràn đầy vẻ tiếc hận nhưng hàm ý đích thực bên trong lại ám chỉ Trương Hoa Lăng cho dù lão có sử dụng "Đại Thiên Quyết" cũng không không có cách nào đánh lui chính mình.

Trương Hoa Lăng hờ hững cười nhẹ, chậm rãi nói:

https://thuviensach.vn

-Nếu như ta nhớ không lầm, sư thúc ngài hiện tại đã gần ba nghìn tuổi rồi? Nhưng xem bộ dáng còn muốn trẻ hơn so với đám vãn bối a! Nghĩ đến cái nghiên cứu áo nghĩa của sư thúc ngài hẳn hiện tại đã có nhiều tiến triển. Chỉ là hiện tại, thân thể của sư thức ngài không được trọn vẹn, không biết cái áo nghĩa kia có dùng được trên người sư thúc ngài hay không?

Đám người Từ Thanh Phàm nghe Trương Hoa Lăng nói đều giật mình cả kinh, không nghĩ tới gã trung niên văn sĩ này thật sự là Trương Hư Thánh. Nhưng xem qua toàn bộ ngũ quan, tứ chi trên người hắn đều đầy đủ, cũng không biết vì sao Trương Hoa Lăng lại nói thân thể Trương Hư Thánh không vẹn toàn.

Bên cạnh Trương Hư Thánh, hơn mười gã vừa nghe Trương Hoa Lăng nói liền quay đầu hướng về lão mà trợn mắt lên, lũ yêu ma còn lại bắt đầu gào rít không ngừng, hiển nhiên lời nói Trương Hoa Lăng mới vừa rồi đã chạm phải cấm kị của bọn chúng.

Hơn một nghìn yêu thú đồng loạt gầm rú lên tạo nên uy thế cực lớn, nhưng trên mặt Trương Hoa Lăng vẫn không có chút ba động, chỉ là lẳng lặng nhìn Trương Hư Thánh, nói:

-Chỉ là không biết, sư thúc ngài vì sự tiến triển của thí nghiệm mà bản thân lại gây ra biết bao tai họa cho nhiều sinh mệnh vô tội. Giáo huấn năm đó, còn chưa đủ sao

Trương Hư Lăng đối với lời của Trương Hoa Hoa Lăng không có chút nào tức giận, ngữ khí vẫn bình thản nói:

-Thí nghiệm mấy năm trước của ta, đích thực là phải tìm một ít tài liệu tiến hành nghiên cứu trên thân thể sống, nhưng bản thân ta là người tu tiên, vốn là nghịch thiên mà đi, đoạt lấy tinh hoa của thiên hạ để tu lợi cho thân mình. Mà thân thể người càng là tinh hoa của thiên địa tụ tập lại, lấy nó làm

https://thuviensach.vn

tài liệu vốn chính là thiên đạo, chỉ có hạng người cổ hổ như các ngươi mới để ý đến chút hy sinh nhỏ nhặt đó thôi.

Nghe những lời Trương Hư Thánh nói ra, đang đứng lẫn trong hàng ngũ đệ tử cấp thấp Cửu Hoa Sơn thân thể Từ Thanh Phàm khẽ chấn động một cái, hoảng hốt nhớ lại tình cảnh ba năm trước. Khi đó hắn hướng đến các tu sĩ Khổ Tu Cốc thỉnh cầu chính mình có thể nuôi dưỡng Đình Nhi, mọi người đều phản đối, chỉ có một vị tiền bối như thần long thấy đầu không thấy đuôi nói với hắn rằng: “Ta là người tu tiên, vốn là nghịch thiên mà đi, đoạt lấy tinh hoa thiên hạ cấp lợi cho thân mình, đã phạm tội nghiệt to lớn. Như thế nào còn dám ngăn trở tiểu đạo hữu ngươi dưỡng thân nhân, tái tạo nghiệt chướng?”

So sánh với lời nói của Trương Hư Thánh lúc này, vô luận là từ ngữ hay ngữ khí âm thanh đều có vẻ tương tự?

Chứng kiến sắc mặt của Từ Thanh Hàn đột nhiên biến thành tái nhợt, Kim Thanh Hàn cảm thấy kì quái, hỏi:

-Từ sư huynh, có chuyện gì sao?

Từ Thanh Phàm quay đầu nhìn Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng một lần, thấp giọng thì thào nói:

-Người đó chính là Huyền Ma Đạt, thân phận chính của hắn là tu sĩ Khổ Tu Cốc Huyền Ma Đạt, trước đây ta đã từng nói qua vài lời với hắn.

Kết hợp với thân phận khác của Trương Hư Thánh, trong nháy mắt, Từ Thanh Phàm đã hiểu rõ nhiều vấn đề mà trước đây nghĩ mãi không ra.

Trương Hư Thánh chính là Huyền Ma Đạt của Khổ Tu Cốc, cũng là kẻ bố cục mọi biến hóa trên Hoàn Đảo, là người hợp tác với Chu Hoa Hải, càng lại là chủ nhân trong lời nói của Nam Cung Thanh Sơn.

https://thuviensach.vn

Bởi Trương Hư Thánh là Huyền Ma Đạt của Khổ Tu Cốc, cho nên hắn mới có thể sớm biết rõ nội dung trong lần tân nhân tỉ thí của tu tiên giới này, có thể một tay khống chế mọi biến hóa trên Hoàn Đảo. Bởi vì Hoàn Đảo lúc đó nằm dưới quyền điều khiển của tu sĩ Khổ Tu Cốc, mà Huyền Ma Đạt còn là một trong hai gã tu sĩ có tu vi Đại Thừa Kỳ, tự nhiên sẽ có đông đảo tu sĩ Khổ Tu Cốc nghe hắn an bài.

Cũng bởi vì hắn chính là người hợp tác với Chu Hoa Hải, Chu Hoa Hải mới có thể biết rõ mọi chuyện minh bạch trên Hoàn Đảo. Cũng tại Hoàn Đảo, khi nghĩ cách khống chế Cửu Hoa Môn, thông qua các biến cố hắn đã gán toàn bộ mọi tội danh cho Trương Hoa Lăng. Cũng chính bởi Trương Hư Thánh biết Đình Nhi cùng với người khác có chổ bất đồng, mới có thể sai Nam Cung Thanh Sơn cướp đi Đình Nhi.

Hết thảy những điều này, dĩ nhiên đều do Trương Hư Thánh nắm trong tay.

Mặc dù không có người nào cùng Từ Thanh Phàm hỏi qua Trương Hư Thánh đến tột cùng là hắn đã nghiên cứu thứ tà thuật gì, nhưng nhìn những tên yêu ma trước mắt, còn có thi thể không chút nào phát hiện ra sơ hở trên Hoàn Đảo, cùng với những lời Trương Hư Thánh thảo luận cùng Trương Hoa Lăng, trong lòng Từ Thành Phàm cũng phỏng đoán đại khái gần hết.

Sợ rằng hằng năm Trương Hư Thánh nghiên cứu chính thân thể con người, cũng tùy ý thu được một số thuật cải tạo thân thể, cho nên hắn mới có thể chế tạo ra các thi thể không lộ sơ hở như vậy trên Hoàn Đảo. Và bởi vậy hắn mới có thể chế tạo ra dạng quái vật như Nam Cung Thanh Sơn. Thậm chí, diện mạo hiện tại của Trương Hư Thánh trông có vẻ còn trẻ như vậy, chỉ sợ là do tác dụng của thứ thuật cải tạo thân thể đó.

Tựa hồ nghe được lời nói của Từ Thanh Phàm, Trương Hư Thánh mang theo vẻ cười thâm sâu, thoáng nhìn lướt qua chỗ Từ Thanh Phàm, sau đó hướng về Trương Hoa Lăng nói tiếp:

https://thuviensach.vn

-Ngươi dĩ nhiên biết chuyện thân ta có tàn tật, ắt hẳn cũng biết lần này ta đến đây mang theo mục đích gì chứ?

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 63: Trương Hư Thánh (1)

Ánh tà dương cuối chiều đang dần phủ xuống. Trương Hoa Lăng cùng Trương Hư Thánh hai người đứng đầu hai phương thế lực, lấy tia tàn dương của mặt trời đang lững lờ ngả về phía tây làm trung tâm cho hai bên giành co hiện thời.

Chỉ là thần sắc của đoàn người phía sau Trương Hư Thánh thì khoan thai tự đắc, còn chúng trưởng lão phía sau Trương Hoa Lăng lại mang sắc mặt ngưng trọng, thậm chí có vài trưởng lão nhìn về Trương Hư Thánh trong mắt vẫn mang theo sự sợ hãi, tâm tư hiện rõ lên trên mặt. Mà từ vẻ mặt của song phương, từ phương diện nào đó có thể thấy tình thế Cửu Hoa Sơn hiện giờ rất bất lợi.

Trên mặt đất, Từ Thanh Phàm đứng lẫn trong hàng nghìn đệ tử trẻ tuổi của Cửu Hoa Môn, thần sắc phức tạp nhìn Trương Hư Thánh trên bầu trời. Rõ ràng trước mắt y là một gã nam nhân, nhưng phong độ lẫn khí chất đó , hết lần này tới lần khác làm cho Từ Thanh Phàm có một cảm giác đó là một loại phong thái hào hoa tuyệt thế.

Sau khi phát giác Trương Hư Thánh dĩ nhiên chính là tôn giả Huyền Ma Đạt của Khổ Tu Cốc mà ở Nam Hoang mình đã có “bán duyên chi ngộ”, phản ứng đầu tiên của Từ Thanh Phàm chính là cảm giác được suy nghĩ của bản thân hắn đã sai lầm rồi. Bởi hắn không thể nào tưởng tượng được Huyền Ma Đạt và Trương Hư Thánh là cùng một người.

https://thuviensach.vn

Nhưng kết hợp tình thế mấy ngày nay trên Cửu Hoa Môn cùng đủ loại chuyện quỷ dị đã phát sinh trên Hoàn Đảo, rồi phát hiện ra thân phận của Trương Hư Thánh chính là Huyền Ma Đạt thì hết thảy mọi nghi vấn mới được giải thích một cách thông suốt.

Mặc dù lần nọ Từ Thanh Phàm ở Nam Hoang chỉ nghe qua thanh âm của Huyền Ma Đạt, nhưng không chút nào nhìn thấy được khuôn mặt của hắn, càng không muốn nói là thập phần hiểu rõ. Nhưng cho tới bây giờ thì đó là vị tông sư Đại Thừa Kỳ duy nhất mà Từ Thanh Phàm từng tiếp xúc qua, vì vậy ấn tượng đối với Huyền Ma Đạt không thể nói là không sâu sắc được. Mặt khác, ấn tượng tốt đẹp đối với tu sĩ Khổ Tu Cốc của Từ Thanh Phàm có một phần rất lớn nguyên nhân là từ Huyền Ma Đạt. Cho dù lúc trước đã nghe Trương Hoa Lăng nhắc nhở qua, đối với tu sĩ Khổ Tu Cốc hắn cũng sinh ra chút hoài nghi, nhưng thật sự không thể ngờ được Huyền Ma Đạt dĩ nhiên là chủ sự ở phía sau sắp đặt tất cả mọi sự việc.

Trong thâm tâm của mình, Từ Thanh Phàm vốn nghĩ Huyền Ma Đạt hắn là một lão giả hiền hòa, là một vị trưởng bối tính tình rộng rãi trời sinh, là một tu sĩ tuy chuyên tâm hướng đạo nhưng lại mang theo chút ngạo khí bất cần đời của một tiến bối cao nhân, và là nhất đại tông sư có nhân cách mị lực cường đại được người người tôn kính.

Trong khi đó Trương Hư Thánh lại càng giống như là một truyền thuyết xa xôi hơn. Một gã tu sĩ cho đến nay vẫn là kẻ phản đồ kinh khủng của Cửu Hoa Môn, một kẻ có tâm kế thâm trầm vì kết quả mà không từ bất cứ thủ đoạn âm mưu nào, một ma đầu tâm ngoan thủ lạt bất cận nhân tình, một đại nhân vật kiêu hùng xem thiên địa vạn vật như chó rơm cỏ rác.

Hai người đó trong thâm tâm của Từ Thanh Phàm, có thể nói là một nam một bắc, hoàn toàn trái ngược nhau. Nhưng thật không ngờ là hiện tại Từ Thanh Phàm lại phát hiện ra, hai người rất khác biệt nhau này dĩ nhiên đều là cùng một người.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm vẫn còn nhớ rõ hoàn toàn, ở Nam Hoang khi bản thân mình khổ đấu với Na Hưu cùng đám ma binh dẫn theo mà thiếu chút nữa thân tử, chính là Huyền Ma Đạt dẫn theo chúng tu sĩ Khổ Tu Cốc kịp thời đến cứu viện. Từ Thanh Phàm cũng nhớ kĩ, lúc mà toàn bộ giới tu sĩ đều cho rằng phải đem Đình Nhi giam cầm suốt đời, cũng là Huyền Ma Đạt một mình gạt đi, thu xếp với đồng đạo để đồng ý cho Từ Thanh Phàm thu dưỡng Đình Nhi. Cho nên khi nhắc tới Huyền Ma Đạt, Từ Thanh Phàm đều mang theo tâm tư, cảm giác tri ơn.

Cũng khó trách sau khi Từ Thanh Phàm phát hiện Huyền Ma Đạt chính là Trương Hư Thánh, trong lòng tràn đầy nỗi khó tin, thoáng như ở trong mộng cảnh.

Cũng không biết là Huyền Ma Đạt và Trương Hư Thánh, hai người tựa hồ như tồn tại độc lập với nhau trên thế gian này, người nào mới là tính cách chân thật của trung niên văn sĩ trên bầu trời kia chứ? Đến cùng Huyền Ma Đạt là lớp vỏ ngụy trang của Trương Hư Thánh? Hay Trương Hư Thánh là phân thân của Huyền Ma Đạt lộ ra ngoài? Hay đơn giản hơn, hai người đó chỉ là hai mặt tính cách của một thiên tài tuyệt thế?

Từ Thanh Phàm không biết, có lẽ, đáp án của vấn đề này đến cả gã trung niên văn sĩ đó cũng không thể minh bạch về chính mình được?

Chứng kiến thần sắc của Từ Thanh Phàm biến hóa bất định. Kim Thanh Hàn ân cần hỏi:

-Từ sư huynh, huynh làm sao vậy?

Ở bên cạnh, Lữ Thanh Thượng cũng chú ý tới vẻ dị thường của Từ Thanh Phàm mà quan tâm nhìn chằm chằm vào y, trong ánh mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc.

Từ Thanh Phàm nhìn thoáng qua Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng, tỏ vẻ ngưng trọng thấp giọng nói ra:

https://thuviensach.vn

-Nếu như ta đoán không lầm, Trương Hư Thánh hẳn là Huyền Ma Đạt của Khổ Tu Cốc.

-Cái gì?

Mặc dù biết Từ Thanh Phàm không phải là loại người thích nói hươu nói vượn, nhưng sau khi nghe y nói Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng vẫn không thể tin nổi, chỉ là hỏi một cách khó tin.

Trên bầu trời xa xa, Trương Hư Thánh phảng phất như nghe thấy lời nói của Từ Thanh Phàm, trên mặt mang theo vẻ tươi cười khó lường. Sâu kín hướng về phía đám người Từ Thanh Phàm lặng lẽ nhìn thoáng qua, sau đó quay đầu về hướng Trương Hoa Lăng tiếp tục nói:

-Ngươi dĩ nhiên biết chuyện thân ta có tàn tật, vậy hẳn cũng biết là lần này ta đến Cửu Hoa Sơn là để làm gì chứ?

Trương Hư Thánh hơi thở dài một tiếng, chỉ tránh né không đáp, rồi hỏi ngược lại:

-Ta nghĩ sư thúc ngài lần này trở về Cửu Hoa Sơn sau hơn hai trăm năm, sợ rằng không chỉ có mỗi một việc thu hồi kiện đồ vật kia thôi chứ?

Trương Hư Thánh mỉm cười, nhàn nhạt nói:

-Đương nhiên không phải vậy. Cửu Hoa Môn tại tu tiên giới lập phái và xưng hùng đã có hơn ba nghìn năm rồi, lúc hưng lúc suy vốn là quy luật của thiên đạo. Mà ở Cửu Hoa Sơn này đã phong quang nhiều năm như vậy, cũng đã đến lúc số mệnh kết thúc rồi.

Khi Trương Hư Thánh nói những lời này, ngữ khí vẫn giữ vẻ bình tĩnh tự nhiên, tựa hồ việc tiêu diệt Cửu Hoa Môn đối với hắn đơn giản, dễ dàng như nhấc tay nâng chân mà thôi. Chúng trưởng lão Cửu Hoa Môn sau khi nghe lời nói của Trương Hư Thánh mặc dù rất tức giận, nhưng khi nhìn vào

https://thuviensach.vn

tên phản đồ đã gây nên cơn ác mộng cho Cửu Hoa Môn tám trăm năm qua lại căn bản không có chút dũng khí nào dám phản bác, chỉ có thể dùng ánh mắt bất mãn nhìn vào hắn. Tiêu Hoa Triết cùng Úy Trì trưởng lão ở bên cạnh Trương Hoa Lăng cũng bất mãn hừ lạnh một tiếng.

Thân là chưởng môn Cửu Hoa Môn, Trương Hoa Lăng lại không tức giận, chỉ là vẫn bình tĩnh như trước mà hỏi:

-Nói như vậy, vô luận là chuyện trên Hoàn Đảo hay việc Chu sư đệ làm phản, đều là do một tay sư thúc bày ra?

Trương Hư Thánh gật đầu, vừa cười vừa nói:

-Cửu Hoa Môn không phải luôn chú trọng thanh danh hay sao? Lúc đầu chẳng phải vì hai chữ thanh danh này mà đem ta ra hi sinh dễ dàng như thế ư? Nhu vậy lần này ta làm cho thanh danh Cửu Hoa Môn trở nên rách nát tồi tệ, hắn là rất thú vị rồi.

Trương Hoa Lăng đối với lời châm chọc của Trương Hư Thánh vẫn bất động thanh sắc, chỉ chậm rãi phân tích:

-Những năm gần đây, sư thúc người sở dĩ không vội tập kích Cửu Hoa Môn chúng ta chính là do ba kiện đồ vật nọ làm cho người không thể không chú ý đến. Trên đời này thứ có khả năng uy hiếp đến sư thúc người cũng không nhiều lắm, mà Cửu Hoa Sơn này đã có được ba thứ. Một là Cửu Cực Trận, khi rơi vào giữa trận này, cho dù với công lực của sư thúc người muốn phá trận chỉ sợ cũng phải chịu đại thương nguyên khí. Thứ hai là Chu Tước Hoàn, phối hợp với Cửu Cung Trận, ta thậm chí có thể có thực lực cùng sư thúc người đối đầu trực tiếp. Thứ ba là Huyền Vũ Lệnh, có nó ta có thể dễ dàng triệu hoán ngũ đại thánh địa đến đây trợ giúp, đối mặt với sự liên hợp mạnh mẽ của ngũ đại thánh địa, sợ rằng sư thúc người trong lòng cũng phải lo nghĩ đấy chứ?

Trương Hư Thánh cười gật đầu thừa nhận:

https://thuviensach.vn

-Ba kiện đồ vật này đích thực rất đáng ghét, nếu như không có chúng, năm trăm năm trước sau khi lão gia hỏa Lý Hư Hán kia chết đi, ta đã tự mình đem Cửu Hoa nhất mạch tiêu diệt toàn bộ rồi.

Trương Hoa Lăng ngẩng đầu nhìn vào đỉnh Cửu Hoa Sơn một cái, tiếp tục phân tích:

-Vì vậy sư thúc ngài đầu tiên là lợi dụng cuộc tân nhân tỉ thí. Trên Hoàn Đảo đã bày ra một cái khốn cục ép buộc Cửu Hoa Môn ta rơi vào tình cảnh bị cô lập, tức khắc sẽ bị môn phái khác thu lấy Huyền Vũ Lệnh. Cứ như thế, không chỉ Cửu Hoa Sơn bị mang tiếng xấu, sư thúc ngài cũng mất đi một kiện đồ phải cố kị. Tiếp theo, ngài lợi dụng Chu sư đệ vốn đã bất mãn với ta từ lâu, đầu độc hắn phản bội ta, kết quả ngay khi ta vừa về tới Cửu Hoa Sơn đã phải tranh đấu với hắn một hồi, Cửu Cực Trận cũng vì điều khiển bất lợi đã bị hủy đi. Mặt khác Chu Tước Hoàn cũng vì ta linh khí tổn hao nên vô lực khống chế được nữa, trước sau đối với ngài đã mất đi hết uy hiếp, thậm chí chúng trưởng lão Cửu Hoa Môn ta vì liên tiếp chiến đấu đã khiến cho thực lực bị tổn hại. Cứ như vậy, các nhân tố ở Cửu Hoa Sơn có thể gây uy hiếp đến ngài bất tri bất giác đều mất đi tác dụng. Ngài muốn tiêu diệt Cửu Hoa Môn lúc này hiển nhiên là điều dễ dàng. Đợt liên hoàn kế này đích thực là xảo diệu, sư điệt ta mặc dù tự phụ có chút mưu lược, nhưng vẫn cảm thấy mặc cảm, không sánh bằng.

Ánh mắt Trương Hư Thánh lộ ra một tia tán thưởng, thản nhiên nói:

-Tuy có vài chỗ không khớp, nhưng đại khái những gì ngươi đoán đều không sai. Kì thật, dưới bố cục của ta mà ngươi có thể đi đến bước này đã là không tệ rồi. Đáng tiếc, lúc ngươi hiểu ra thì đã muộn.

Trương Hoa Lăng nhìn thẳng vào Trương Hư Thánh, thanh âm ngưng trọng hỏi tới:

https://thuviensach.vn

-Nói thật, sư điệt ta đối với chuyện sư thúc ngài liên hợp cùng Chu sư đệ đã sớm biết, nhưng bởi vì không rõ kế hoạch cụ thể nên không dám coi thường vọng động. Lần này ngài lợi dụng tân nhân tỉ thí, ta tuy có nhiều phòng bị nhưng lại bất tri bất giác lâm vào khốn cục do sư thúc ngài bày ra. Tất cả đều là vì sư điệt ta thật không thể ngờ rất nhiều tu sĩ Khổ Tu Cốc vốn luôn sống lạnh nhạt vô cầu, lại dĩ nhiên tham dự vào cái vòng xoáy này, thẳng đến sau đó mới phát giác ra được. Cũng không biết sư thúc ngài làm cách nào để có thể sử dụng được bọn họ? Hiện tại, hết thảy những việc sư thúc gây ra vãn bối đã hiểu rõ, duy chỉ có điểm này là trong lòng đầy nghi hoặc. Vẫn thỉnh sư thúc ngài chỉ ra!

Một lần nữa Trương Hư Thánh hướng về phía Từ Thanh Phàm nhìn thoáng qua, miễn cưỡng nói:

-Về vấn đề này, kì thật một gã sư điệt của ngươi đã biết được đáp án rồi đấy. Một tiểu tử rất có ý tứ a.

Nghe được lời của Trương Hư Thánh, thân thể của Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng liền chấn động mạnh. Bởi Trương Hư Thánh nói như thế chẳng khác nào thừa nhận suy đoán của Từ Thanh Phàm. Tuy Trương Hoa Lăng không rõ Trương Hư Thánh ám chỉ người đó là ai, nhưng theo tiềm thức lão vẫn hướng về Từ Thanh Phàm nhìn lại. Môi của Từ Thanh Phàm khẽ nhúc nhích, truyền âm nói với lão:

-Chưởng môn sư thúc, nếu như ta đoán không sai, hắn chính là Huyền Ma Đạt, một trong hai gã tu sĩ cấp tông sư duy nhất của Khổ Tu Cốc. Trước đây sư điệt đã từng nghe qua giọng của hắn.

Nghe Từ Thanh Phàm nói, thân thể Trương Hoa Lăng liền chấn động. Mặc dù biết bên trong tất có nguyên nhân kinh người nhưng không nghĩ rằng cái đáp án lại như vậy. Huyền Ma Đạt tại tu tiên giới này thành danh đã có nghìn năm, so với thanh danh của Trương Hư Thánh còn muốn sớm

https://thuviensach.vn

hơn nhiều. Nhưng không biết khi nào đã bị Trương Hư Thánh thay thế, dĩ nhiên là các tu sĩ Khổ Tu Cốc khác cũng không phát giác ra.

Trương Hư Thánh cười nhẹ liếc nhìn Trương Hoa Lăng một cái, sau đó mới nói tiếp:

-Về phần ngươi nói tu sĩ Khổ Tu Cốc vô dục vô cầu, càng là một điều chê cười. Thế gian tất cả các đồ vật này nọ, một khi có linh trí, nhất định đều có lòng tham, tùy ngươi có muốn phát hiện ra không hay thôi. Mà đối với đám tu sĩ Khổ Tu Cốc, lòng tham của chúng chính là mục đích theo đuổi con đường trường sinh, so với chúng tu sĩ khác còn muốn mãnh liệt hơn nhiều. Mà nghiên cứu của ta những năm gần đây đã trợ giúp cho bọn họ rất nhiều, tự nhiên dễ dàng có được một bộ phận tu sĩ thuần phục.

Trong lòng Trương Hoa Lăng dậy sóng, thần sắc lúc này càng thêm ngưng trọng. Lão vẫn tưởng rằng Trương Hư Thánh người này mặc dù kinh khủng nhưng dù sao chỉ lẻ loi một mình, thân thể lại bị tàn tật, cho nên tuy có thực lực mạnh mẽ nhưng cũng không đối với Cửu Hoa Sơn tạo thành uy hiếp chí mạng . Hơn nữa bởi vì Trương Hoa Lăng đối với tu vi "người kia" cực kì tin tưởng, còn có "Huyền Vũ Lệnh", "Chu Tước Hoàn", "Cửu Cực Trận" lão cho rằng muốn diệt trừ hắn hắn không thành vấn đề gì.

Nhưng Trương Hoa Lăng lại không nghĩ đến những năm gần đây thực lực của Trương Hư Thánh đã tăng trưởng tới mức này, tâm trí càng vượt xa người bên ngoài, bố trí một cái kế trong kế, khiến người khác biết rõ đó là một cái bẫy nhưng không thể nào trốn thoát được. Hiện tại, hắn sử dụng yêu thuật từ nghiên cứu của bản thân mà chế tạo ra số lượng lớn yêu ma đến vây công, cùng với một bộ phận tu sĩ Khổ Tu Cốc đã thuần phục, thực lực của hắn bất trí bất giác vượt qua hắn Cửu Hoa Sơn, khó trách "người kia" vì diệt trừ Trương Hư Thánh lại dĩ nhiên phải làm như vậy.

Buồn cười ở chỗ là Trương Hoa Lăng vẫn cho rằng đối phó với Trương Hư Thánh hắn là không khó lắm, nguy cơ lớn nhất của Cửu Hoa

https://thuviensach.vn

Sơn hẳn là phản loạn Chu Hoa Hải kia. Xem ra lão và Chu Hoa Hải đã bị sự việc hai trăm năm trước lừa gạt rồi. Cứ nghĩ Trương Hư Thánh chỉ là một kẻ không có thực lực cường đại lại không có nhiều tâm trí, nên mới coi thường cái gã tại tám trăm năm trước từng đem Cửu Hoa nhất mạch suýt nữa rơi vào tuyệt cảnh. Cho tới bây giờ mới rốt cuộc giật mình, trong nội tâm không khỏi sinh ra cảm giác tự trách bản thân.

Một lúc lâu sau, Trương Hoa Lăng rốt cuộc khôi phục lại vẻ bình tĩnh, chậm rãi nói ra:

- Quá mức cố chấp đối với việc theo đuổi con đường trường sinh đúng là khuyết điểm của đám tu sĩ Khổ Tu Cốc. Nhưng sư thúc ngài có thể phát hiện ra và triệt để lợi dụng khuyết điểm này. Vãn bối chỉ có thể than thở sư thúc ngài thủ đoạn quá giỏi mà thôi.

Trương Hư Thánh cười lắc đầu, nhẹ giọng nói:

- Là người tất có khuyết điểm, mà có khuyết điểm ắt hẳn sẽ bị lợi dụng. Nếu như một ngày ngươi phát hiện ra khuyết điểm của một người rồi lợi dụng nó thì mọi chuyện sẽ trở nên dễ dàng hơn rất nhiều. Tỉ như mấu chốt trong bố cục lần này của ta làm cho ngươi cùng Chu Hoa Hải tự giết lẫn nhau chính là ở điểm Chu Hoa Hải coi trọng quyền lợi quá mức mà thôi.

Nghe Trương Hư Thánh nói như vậy, trong mắt Trương Hoa Lăng hiện lên một tia ảm đạm, chậm rãi nói:

- Đáng tiếc Chu sư đệ một đời thanh danh rạng rỡ, cuối cùng lại bị ngươi dụ hoặc.

Ánh mắt Trương Hư Thánh hiện lên vẻ trào phúng, nói:

- Trương Hoa Lăng, ngươi còn chưa hiểu sao?

https://thuviensach.vn

- Chuyện gì?

- Một người lòng dạ hẹp hòi, chịu đựng oán hận đối với kẻ khác đến mấy trăm năm lớn đến mức nào thì ngươi cũng không bao giờ có thể hiểu rõ được. Về chuyện này, ngay từ đầu chính là Chu Hoa Hải chủ động liên lạc với ta, mà không phải ta lôi kéo hắn. Chu Hoa Hải vốn được coi như là một nhân vật thành danh, đáng tiếc trong lòng hắn đã bị oán hận làm lu mờ lý trí. Dĩ nhiên là hắn muốn lợi dụng ta, nhưng cuối cùng đã bị ta lợi dụng ngược lại mà không biết. Nói về tâm cơ, bởi vì tâm tính bất đồng , hắn đúng là không bằng được ngươi.

Trương Hư Thánh lắc đầu thở dài, tựa hồ đối với Chu Hoa Hải hết sức tiếc hận.

Trương Hoa Lăng nghe Trương Hư Thánh nói, trong mắt vẻ ảm đảm ngày càng rõ lên, biết Chu Hoa Hải cũng như bản thân mình đều khinh thị Trương Hư Thánh bèn nói:

- Đúng vậy, hắn ngu ngốc như vậy mới bị ngài điều khiển mà quyết cùng ta tranh chấp, cuối cùng nguyên khí đại thương nên đã làm cho sư thúc ngài chiếm được cơ hội tốt để tiêu diệt Cửu Hoa Môn hay sao.

Trên mặt Trương Hư Thánh vẻ trao phúng ngày càng nhiều, nói:

- Việc ngu xuẩn hắn làm ra không chỉ có mỗi việc này không đâu!

Nghe Trương Hư Thánh nói như thế, Trương Hoa Lăng trong lòng cả kinh. Ngưng trọng nói ra:

- Vẫn thỉnh sư thúc chỉ giáo cho.

- Ở trong lòng ta. Chu Hoa Hải này tuy được coi là một nhân vật xuất sắc, nhưng dù sao cũng không bằng ngươi. Vì phòng ngừa âm mưu của hắn bị ngươi dễ dàng phá hủy, thậm chí không có cấp cho Cửu Hoa Sơn bất cứ

https://thuviensach.vn

hao tổn gì, làm cho mọi mưu kế của ta thành hư không. Cho nên trong kế hoạch của ta đã chuẩn bị một hậu chiêu.

Chứng kiến nét mặt ngưng trọng của Trương Hoa Lăng, vẻ châm chọc của hắn càng gia tăng, nhẹ nhàng cười nói:

- Trong lúc hắn đang phiền não về vấn đề khống chế Cửu Hoa Sơn sau khi ngươi đi, ta đã cho hắn một ít Thiên Linh Đan.

Trương Hư Thánh nói những lời này với thanh âm êm ái hòa hoãn, tựa như thì thầm bên tai tình nhân vậy, nhưng chúng trưởng lão Cửu Hoa Sơn sau khi nghe xong hết thảy đều hoảng sợ thất sắc, cảm giác như có một cỗ hàn khí xâm lấn trong lòng .

Vì để khống chế Cửu Hoa Sơn về mặt hình thức, Chu Hoa Hải trước sau đã cấp cho hơn mười vị trưởng lão cùng hơn ba mươi đệ tử tinh anh phục dụng loại "Thiên Linh Đan" này. Về sau căn cứ theo lời Chu Hoa Hải, loại "Thiên Linh Đan" này có thể trong chốc lát tăng cường thực lực của tu sĩ, là một kiện pháp bảo giúp hắn xưng bá Tu tiên giới. Nhưng phải liên tiếp sử dụng, nếu không linh khí trong cơ thể người phục dụng chúng sẽ không khống chế được mà dẫn đến tẩu hỏa nhập ma.

Trước đó, đám trưởng lão cùng đệ tử này đều tưởng rằng "Thiên Linh Đan" này là do Chu Hoa Hải luyện chế ra, cho nên tuy biết bên trong có thể có hại nhưng không phải lo lắng chuyện cung ứng liên tục, tự nhiên là lợi nhiều hơn hại. Trong lòng băn khoăn nhưng không bận tâm nhiều.

Nhưng hiện tại lại kinh hãi phát giác ra sự thật, "Thiên Linh Đan" này dĩ nhiên là Trương Hư Thánh cấp cho Chu Hoa Hải. Cứ như vậy, cho dù hôm nay Trương Hư Thánh không ra tay tiêu diệt Cửu Hoa Sơn, nhưng không có "Thiên Linh Đan" cung ứng, Cửu Hoa Sơn cũng sẽ có một nửa trưởng lão và một phần ba đám đệ tử tinh anh cùng lâm vào khốn cảnh tùy

https://thuviensach.vn

thời bị tẩu hỏa nhập ma, nhẹ thì công lực tiêu thất, nặng thì rơi vào vòng luân hồi, thực lực Cửu Hoa nhất mạch sẽ bị tổn hại lớn.

Nhắc đến đó, đám trưởng lão đệ tử đi theo Chu Hoa Hải như thế nào mà không sợ hãi? Trong thâm tâm đều hiện lên sự hối hận về quyết định ban đầu của mình. Bên kia, các trưởng lão cùng đệ tử trung thành theo Trương Hoa lăng lúc này cũng lộ ra vẻ mặt sợ hãi.

Thế nhưng Trương Hoa Lăng lại không có bộ dáng giật mình, chỉ cười khẽ nói:

- Chu sư đệ mặc dù lần này bị oán hận làm cho thần trí mê muội, nhưng còn không có ngu xuẩn đến mức đó. Theo như ta biết , sau khi sư thúc ngài đưa Thiên Linh Đan cho Chu sư đệ, hắn lập tức tìm một vị cao thủ đan dược của Dược Vương Cốc, nghiên cứu ra cách điều chế của Thiên Linh Đan. Mà khi nãy, ta mới vừa tìm được đan phương đó trên người Chu sư đệ.

Sau khi nghe được thanh âm của Trương Hoa Lăng, một trận thở phào nhẹ nhõm phát ra từ chúng trưởng lão Cửu Hoa Sơn. Nếu như âm mưu của Trương Hư Thánh thực hiện được, Cửu Hoa Môn sẽ phải tổn thất gần nửa lực lượng. Mà đám trưởng lão có hơn một nửa nguy cơ bị đi vào luân hồi.

Nhưng nét châm chọc trên mặt Trương Hư Thánh vẫn chưa giảm bớt, vẫn kiểu giọng nói như bàn luận chuyện xưa: - Vô dụng thôi! Thiên Linh Đan này nguyên danh gọi là Sinh Linh Đan, là một sản phẩm thất bại trong một lần thí nghiệm trăm năm trước của ta. Tác dụng có thể gia tăng mạnh mẽ tu vi cùng cảnh giới của người sử dụng, hiệu quả hết sức rõ ràng. Nhưng sở dĩ gọi nó là thất bại phẩm bởi vì nó có hai khuyết điểm, trong đó có một điểm các ngươi cũng biết rồi, đó là bắt buộc phải sử dụng liên tiếp, nếu không sẽ tẩu hỏa nhập ma. Nhưng điểm thứ hai chỉ sợ các ngươi lại không hiểu rõ cho lắm!

https://thuviensach.vn

Nói tới đây, Trương Hư Thánh hơi dừng lại một chút, còn mọi người đương trường theo lời hắn nói dừng lại mà trong lòng bất ngờ sinh ra một dự cảm bất minh cực kì mãnh liệt.

Trương Hư Thánh hứng thú thưởng thức một phen khiếp sợ của chúng trưởng lão Cửu Hoa Môn, một lúc lâu sau nói tiếp:

- Điểm thứ hai chính là, công lực của người dùng sẽ tăng trưởng nhưng phải lấy tiêu hao đại lượng thọ nguyên của chính mình để trao đổi. Nói cách khác, Thiên Linh Đan có thể nói là một loại độc dược mãn tính, chỉ cần phục dụng một lần, lần sau dùng tiếp sẽ chết rất nhanh, mà không dùng tiếp lại càng chết nhanh hơn. Lúc trước, ta tưởng rằng nó chỉ là một kiện bại phẩm, nhưng không ngờ là có một ngày nó lại kiến tạo công lao to lớn đến vậy.

Sau khi nói xong, Trương Hư Thánh hướng về chúng trưởng lão Cửu Hoa mỉm cười, vui tươi như thể vô cùng thân thiết vậy. Nhưng khi thấy loại tươi cười này, chúng trưởng lão lại cảm thấy trong lòng phát lạnh một trận. Nhất là các trưởng lão sử dụng "Thiên Linh Đan" thì tâm tàn như đã chết, biết công sức mấy trăm năm tu luyện của mình hôm nay lại bị hủy trong chốc lát.

Tuy tâm tình xúc động cùng phẫn nộ, hận không thể dùng thiên đao vạn quả đem Trương Hư Thánh chém nát. Nhưng khi nhìn vào khuôn mặt tưởng chừng như vô hại đó, chúng trưởng lão cảm thấy một cỗ khí tức so với tử vong càng đáng sợ hơn đập thẳng vào mặt, vô luận như thế nào cũng không có dũng khí gượng dậy liều mạng, chỉ có thể ngây người ra một chỗ, trơ mắt nhìn Trương Hư Thánh, biểu tình quái dị.

Nghe Trương Hư Thánh nói thế, thân thể Trương Hoa Lăng chợt rung mạnh một cái, sắc mặt càng trở nên tái nhợt, ánh mắt ban đầu vốn bình thản nhất thời tràn ngập nỗi khiếp sợ cùng tuyệt vọng, trong một khoảng thời gian đều không thể nói nên lời. Hiển nhiên lần xếp đặt này của Trương Hư

https://thuviensach.vn

Thánh, thật sự là nằm ngoài dự liệu của lão. Cửu Hoa Sơn vốn là vùng đất Trương Hoa Lăng quyết đem cả đời để thủ hộ. Mà hiện tại, Cửu Hoa Sơn liền một lúc đã bị tổn thất cực kì nghiêm trọng như thế rồi, cơ hồ có thể nói là đã đánh mất một nửa thực lực trong một thời gian ngắn. Đối với lão mà nói, tâm trạng như đã chết hiện tại nếu đem so với chúng trưởng lão đệ tử phục dụng "Thiên Linh Đan" kia sợ rằng muốn vượt xa hơn nhiều.

Trông thấy tình cảnh Trương Hoa Lăng như vậy, trên mặt Trương Hư Thánh liền hiện lên một tia thỏa mãn, ôn nhu nói:

- Kì thật, ngươi không cần vì điều này mà thương tâm, dù sao Thiên Linh Đan chỉ là thủ đoạn ta dùng để ngừa vạn nhất thôi. Hiện tại, điều ta muốn là hủy diệt toàn bộ Cửu Hoa Sơn này, Thiên Linh Đan tất nhiên sẽ không có cơ hội phát tác trên người bọn chúng. Mà ngươi cũng không phải vì việc Cửu Hoa Môn nhất mạch sẽ bị suy bại mà đau lòng đâu.

Theo âm thanh dần hạ xuống của Trương Hư Thánh, đám yêu ma phía sau hắn đều cười rộ lên. Chúng tu sĩ Cửu Hoa Sơn sắc mặt đều xám xịt như tro tàn, đối với việc sinh tử của Cửu Hoa Sơn trước mắt nhất thời dĩ nhiên không còn có lòng muốn phản kháng.

Tuy nghe rõ những lời châm biếm của Trương Hư Thánh, nhưng Trương Hoa Lăng lại không có chút phản bác, trên mặt thần sắc xám trắng gần như đến trong suốt, hiển nhiên vì chuyện "Thiên Linh Đan" vừa rồi mà thương tâm. Một lúc lâu sau, lão rốt cuộc có phản ứng, tựa hồ từ trong đả kích mà khôi phục lại vẻ bình tĩnh vốn có. Nhưng không giống như suy nghĩ của mọi người là Trương Hoa Lăng sẽ tiến hành công kích hay thóa mạ Trương Hư Thánh, mà lão lại chậm rãi móc từ bên hông ra một cái tẩu thuốc cùng đá lửa, tự mình châm lấy một điếu, hít một hơi thật sâu rồi phun ra vòng khói nồng đậm, sau đó mới từ từ nói:

-Xem ra trong lòng ngươi đối với chuyện tám trăm năm về trước vẫn là canh cánh a! Năm đó, sư tôn làm như vậy cũng là bất đắc dĩ, ngươi cần

https://thuviensach.vn

gì phải thù hận đến nỗi đuổi tận giết tuyệt Cửu Hoa nhất mạch chứ?

Thấy Trương Hoa Lăng nhắc về chuyện của tám trăm năm trước, trên mặt Trương Hư Thánh bất ngờ xuất hiện một tia thần sắc phức tạp, giống như hoài niệm, rồi giống như oán hận. Nhưng chỉ thoáng qua chốc lát hắn liền lắc đầu lạnh nhạt nói:

- Sự việc nọ đã trải qua tám trăm năm, thời gian dài như vậy mọi chuyện đều muốn quên mất rồi, ta sao còn cố chấp như vậy để làm gì?

Trương Hoa Lăng hơi sửng sốt, vừa định nói gì đó, thì lại nghe Trương Hư Thánh nói tiếp:

- Hôm nay, sở dĩ ta muốn tiêu diệt Cửu Hoa Sơn, ngoại trừ việc ta quay về lấy đi kiện đồ vật thuộc về mình, còn có một nguyên nhân khác nữa. Nguyên nhân này nếu so với ân oán với Cửu Hoa nhất mạch còn muốn lớn hơn rất nhiều.

Sau khí nói xong, chứng kiến ánh mắt Trương Hoa Lăng còn nghi vấn nhìn về phía mình, Trương Hư Thánh chỉ cười mỉm, không có nói tiếp nữa, quay lại hỏi:

- Được rồi, ta đã trả lời ngươi nhiều vấn đề như vậy, nhưng vấn đề của ta ngươi vẫn chưa đáp lại. Các kiện đồ vật lúc trước thuộc về ta, ngươi hắn là nên trả về chủ của nó chứ?

Trương Hoa Lăng hỏi ngược lại:

- Nếu như vãn bối đem các kiện đồ vật đó trả lại cho sư thúc ngài, ngài sẽ bỏ qua cho Cửu Hoa nhất mạch chúng ta sao?

Trương Hư Thánh khẽ lắc đầu:

https://thuviensach.vn

- Sẽ không, ta nói rồi, sở dĩ hôm nay ta muốn tiêu diệt hoàn toàn Cửu Hoa nhất mạch còn có nguyên nhân khác.

Trên mặt Trương Hoa Lăng lộ ra vẻ châm chọc tương tự như Trương Hư Thánh nói:

- Đã như vậy, ta cần gì phải đem kiện đồ vật này nọ trả cho ngài chứ? Ta nghĩ, nếu không có kiện đồ vật này nọ như ngài nói, thí nghiệm của ngài chỉ cần làm đi làm lại thêm nhiều lần một chút chứ đâu có sao?

Thanh âm Trương Hoa Lăng vừa hạ xuống, hơn mười danh quái vật khác người lập tức nhao nhao phóng xuất khí tức, hiển nhiên tức giận vì lời nói của lão. Chỉ đợi Trương Hư Thánh ra lệnh một tiếng, ngay tức khắc chúng sẽ ra tay phanh thây xé xác Trương Hoa Lăng. Trong đó, có một tên yêu ma đầu rồng đuôi chuột ra vẻ hừ lạnh, nói:

- Đợi sau khi ta tiêu diệt xong Cửu Hoa Sơn, tự nhiên sẽ tìm ra kiện đồ vật đó đưa cho chủ nhân.

Nhưng Trương Hoa Lăng lại căn bản không nhìn đến gã yêu ma này hay là đám tu sĩ đang ra sức uy hiếp, chỉ dửng dưng không chút nào lùi bước, nhìn thẳng vào ánh mắt Trương Hư Thánh. Nguyên bổn ánh mắt lão tràn đầy vẻ bình thản bây giờ đã nồng đậm sát ý cùng oán hận.

Trương Hư Thánh không vì thế mà tức giận, nhìn vào Trương Hoa Lăng mà ánh mắt toát lên một tia thưởng thức, cười nói:

- Ngươi đang uy hiếp ta sao?

Trương Hoa Lang thản nhiên hỏi lại:

- Ngài chịu tiếp nhận uy hiếp của ta sao?

https://thuviensach.vn

- Sẽ không, sau khi diệt trừ xong Cửu Hoa Sơn ta tự nhiên có thể tìm được, Chu Hoa Hải đã nói với ta vị trí đại khái của kiện đồ vật nọ.

- Nếu như vậy, ta đây sẽ không uy hiếp ngài. Bất quá ta có thể cam đoan với ngài kiện đồ vật đó đã không còn ở đây nữa.

- Xem ra chúng ta không thể đàm phán với nhau được nhỉ?

Dáng vẻ Trương Hư Thánh tựa hồ tin tưởng thập phần, đối với câu nói của Trương Hoa Lăng không them để ý tới.

- Sư thúc, ngay từ đầu nói chuyện với nhau ngài chỉ muốn hân thưởng biểu tình phẫn nộ tuyệt vọng của đám vãn bối chúng ta, từ đó lấy được khoái cảm thôi. Nhưng ngài thật muốn thông qua việc đàm phán mà thu hồi kiện đồ vật nọ hay sao?

Trương Hoa Lăng cười lạnh nói.

- Bị ngươi nhìn thấu rồi, nhưng tại sao ngươi còn muốn tốn nhiều thời gian để nói chuyện với ta chứ? Theo ta biết, ngươi không phải là hạng người nói nhiều.

Trương Hư Thánh hơi sửng sốt, tỏ vẻ hứng thú hỏi.

Trương Hoa Lăng trầm mặc không nói.

- Xem ra là ngươi cố ý trì hoãn thời gian a?

Trương Hư Thánh quan sát Trương Hoa Lăng một chút rồi tỏ vẻ kinh ngạc, thốt lên:

- Chẳng lẽ ngươi chuẩn bị trả lại cho ta một niềm kinh hỉ nào đó?

Trương Hoa Lăng tiếp tục im lặng, hiển nhiên là ngầm thừa nhận.

https://thuviensach.vn

Trương Hư Thánh gật gù:

- Xem ra sự chuẩn bị của ngươi đã sắp hoàn thành! Như vậy hãy để ta coi một chút, xem ngươi có thể mang tới cho ta cái dạng kinh hỉ gì?

Vừa nói những lời này, tay phải Trương Hư Thánh hơi vung lên. Phía sau hắn, đám yêu ma sôi nổi rít gào lên một hồi, lần nữa hướng về đám đệ tử trẻ tuổi Cửu Hoa Sơn cuồng sát. Có điều, tình thế lần này so với lúc trước có bất đồng, bởi vì không còn trở ngại, đám thủ hạ yêu ma dưới trướng Trương Hư Thánh toàn bộ đều đã tiến nhập vào Cửu Hoa Sơn, cho nên tổng cộng có hơn một ngàn yêu ma công kích vào nhóm người Từ Thanh Phàm.

Số lượng yêu ma tính ra cũng không ít hơn chúng đệ tử Cửu Hoa Môn bao nhiêu, nhưng thực lực gã yêu ma thấp nhất cũng tương đương với tu tiên giả Tích Cốc hậu kỳ, thực lực chỉnh thể vượt xa so với đệ tử Cửu Hoa Môn. Hơn nữa bản tính chúng lại hung hãn không sợ chết cùng các loại dị năng kì lạ, trong nhất thời đám đệ tử cấp thấp rơi xuống thế hạ phong. Cho dù Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn, Lữ Thanh Thượng ba người dùng hết tất cả sức lực vốn có cũng không có cách nào ngăn cản đệ tử Cửu Hoa Môn không ngừng bị giết. Trong nhất thời tình thế của đệ tử Cửu Hoa Môn cực kì bất lợi.

Đám hộ vệ bên người Trương Hư Thánh gồm hơn mười gã yêu ma lẫn tu sĩ, nhanh chóng hướng về đám trưởng lão Cửu Hoa trên không trung mà tấn công tới. Mặc dù số lượng yêu ma lẫn tu sĩ ít hơn không ít so với chúng trưởng lão Cửu Hoa, nhưng tinh lực bọn chúng còn dư thừa, thực lực mạnh hơn nhiều lần so với yêu ma bình thường. Còn chúng trưởng lão Cửu Hoa Môn trong trận chiến trước không chỉ đã tiêu hao rất nhiều linh khí mà đa phần đều bị thương nhẹ hoặc trọng thương. Cho nên trong lúc nhất thời chỉ có thể đấu ngang tay một chọi một.

https://thuviensach.vn

Chứng kiến chúng đệ tử Cửu Hoa Môn rơi vào tình huống nguy cấp, trong lòng Trương Hoa Lăng khẩn trương lên, vừa định mang theo Tiêu Hoa Triết cùng Úy Trì trưởng lão đến chi viện, nhưng lại phát hiện Trương Hư Thánh không biết lúc nào đã xuất hiện trước mặt ba người bọn họ, biểu tình lạnh nhạt, tươi cười nói:

- Đối thủ của ba người các ngươi chính là ta!

Đồng thời cùng lúc, ba gã yêu ma mang bộ dáng xà nhân giống như Nam Cung Thanh Sơn hướng về ba người Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng rất nhanh đánh tới.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 64: Chung Hiện

Mới vừa rồi nhờ có sự xuất hiện của Trương Hư Thánh, Cửu Hoa Sơn có được sự yên bình trong chốc lát. Nhưng lúc này, theo cái vung tay của Trương Hư Thánh nó lại lâm vào một trận hỗn chiến. Hơn nữa, so với trường hỗn chiến trước thì lại càng loạn hơn, tàn khốc hơn muôn phần.

Đưa mắt nhìn quanh, khắp nơi đều là quang mang của đạo pháp ngũ hành, tay chân đứt rời cùng thi thể.

Chém giết, tàn sát, rồi bị giết, tựa hồ là quy luật ở Cửu Hoa Sơn lúc này.

Màu đỏ của máu tươi không biết từ khi nào đã hóa thành màu sắc độc nhất ở Cửu Hoa Sơn. Là do màu máu, do ánh tà dương còn sót lại hay là do đôi mắt của mọi người đương trường đã nhuốm đỏ đây?

Tru lên hưng phấn, kêu thảm tuyệt vọng… lại một lần nữa vang vọng quanh quẩn trong khắp không gian Cửu Hoa Sơn, tuy đơn điệu mà tàn khốc.

Mà trong thời khắc này, Trương Hư Thánh lại đột nhiên xuất hiện trước mặt ba người Trương Hoa Lăng đang chuẩn bị đi cứu viện đám đệ tử trẻ tuổi. Trên mặt hắn mang theo tia lạnh nhạt cùng tiếu ý bình thản, tựa hồ như lúc đồng môn sư huynh đệ luận bàn với nhau mà chậm rãi nói ra:

- Đối thủ của ba người các ngươi là ta.

https://thuviensach.vn

Trông thấy Trương Hư Thánh không biết dùng phương thức nào đột nhiên xuất hiện trước mặt mình, ba người Trương Hoa Lăng đều biến sắc. Nếu như vừa rồi Trương Hư Thánh không nói ra mà bất ngờ xuất thủ thì bọn họ cũng không nắm chắc việc mình có còn sống hay không. Có điều Trương Hư Thánh không nóng vội đưa họ vào chỗ chết, chỉ là trên mặt mang theo nụ cười khó lường đánh giá ba người, tựa như trong lòng hắn đã có sự chuẩn bị khác.

So sánh với các trưởng lão khác mà nói, thân là hai cao thủ nổi danh nhất tại Cửu Hoa Sơn, nỗi sợ hãi của Tiêu Hoa Triết cùng Úy Trì trưởng lão đối với Trương Hư Thánh cũng không có sâu sắc đến vậy. Thấy Trương Hư Thánh đột nhiên xuất hiện ngay trước mặt đám người mình, hai lão hừ lạnh một tiếng, trong thâm tâm có chút kinh hãi nhưng không loạn, lập tức mười ngón tay kết lại, nhất thời kim mang cùng thanh quang chói mắt lóe lên. Chỉ trong nháy mắt, vô số thanh đằng, kim thương đột nhiên hiện ra, rất nhanh hướng về Trương Hư Thánh công tới. Uy thế to lớn, số lượng dày đặc của chúng dường như muốn che kín cả bầu trời.

Trương Hoa Lăng thì khác, vì trước đó khi chiến đấu linh khí đã hao tổn quá mức nghiêm trọng, lúc này muốn duy trì "Tường Vân Thuật" cũng là miễn cưỡng, cho nên lão không có theo hai người động thủ, chỉ đứng phía sau Tiêu Hoa Triết và Úy Trì trường lão, cau mày quan sát tình hình trước mắt.

Trương Hư Thánh nhìn vào kim mộc đạo pháp long trời nở đất đang tấn công về phía mình, nét cười trên mặt không đổi, chỉ là tay phải chậm rãi giơ lên, đối với kim thanh nhị sắc đầy trời trước mắt nhẹ nhàng điểm một cái, trong miệng đồng thời vang lên thanh âm uể oải:

- Tán!!

Mặc dù nhìn Trương Hư Thánh động tác chậm rãi, thái độ nhàn nhã, thần thái uể oải nhưng không biết vì sao hết lần này tới lần khác lại cản trở

https://thuviensach.vn

được toàn bộ các đạo pháp mà Tiêu Hoa Triết cùng Úy Trì trưởng lão thi triển, làm cho Trương Hoa Lăng đang đứng một bên quan sát không khỏi sinh ra một loại cảm giác cực kỳ quái dị.

Càng làm cho chúng nhân kinh hãi hơn là ngay sau khi Trương Hư Thánh chữ "Tán" phát ra ra khỏi miệng, phảng phất như thiên ứng với ngôn từ của hắn, đạo pháp đang được thi triển của Tiêu Hoa Triết cùng Úy Trì trưởng lão bất ngờ không còn tác dụng, dĩ nhiên mất đi khống chế, nhanh chóng trở lại kim mộc linh khí nguyên thủy như ban đầu rồi tan vào trong thiên địa.

Mà Tiêu Hoa Triết cùng Úy Trì trưởng lão sau khi mất đi khống chế với đạo pháp, bản thân suýt nữa đã bị phản phệ lại. Thân thể đột nhiên chấn động, sắc mặt cơ hồ trở nên trắng bệch, ánh mắt nhìn Trương Hư Thánh càng tỏ vẻ ngưng trọng.

Phía sau hai người, Trương Hoa Lăng quan sát xong thủ đoạn hóa giải mơ hồ của Trương Hư Thánh, thân thể lão càng chấn động mạnh hơn, trong lòng thất kinh, không nhịn được thốt lên:

- Đại Thiên Quyết? Dĩ nhiên là Đại Thiên Quyết ư?

Nghe thấy thanh âm của Trương Hoa Lăng, Tiêu Hoa Triết cùng Úy Trì trưởng lão cũng không tìn mà quay đầu nhìn lại lão, tiềm thức của mỗi người đều cho rằng lời Trương Hoa Lăng nói là sai rồi. Có điều, câu nói của Trương Hoa Lăng lại khẳng định xác thực, tựa hồ sự việc đang xảy ra là sự thật.

Phải biết rằng, muốn tu luyện "Đại Thiên Quyết" phải lấy "Vô Tướng Quyết" làm cơ sở, mà "Vô Tướng Quyết" chỉ có lịch đại chưởng môn Cửu Hoa Môn mới có thể tu luyện. Nói cách khác chỉ có chưởng môn Cửu Hoa Môn mới tu luyện được Đại Thiên Quyết, trong khi đó đám đệ tử bình thường còn không biết đến loại công pháp này nữa là.

https://thuviensach.vn

Huống chi, Đại Thiên Quyết mặc dù huyền bí nhưng khi tu luyện rất khó thành công. Trong suốt các đời chưởng môn Cửu Hoa Môn, những người có thể đem "Vô Tướng Quyết" tu luyện đến trình độ viên mãn không tính là ít, nhưng tu luyện thành công" Đại Thiên Quyết" lại không có bao nhiêu. Trương Hư Thánh chỉ là một kẻ phản đồ của Cửu Hoa Môn, làm sao có thể thi triển nhất đại kì công "Đại Thiên Quyết" được chứ?

Trương Hư Thánh sau khi nghe Trương Hoa Lăng kinh hô lên cũng không có hoàn thủ. Hắn hơi gật đầu, cười dài nói ra:

- Ngươi không nhìn lầm, mới vừa rồi ta đích thật thi triển ra Đại Thiên Quyết. Ngươi không nghĩ đến thế gian này ngoại trừ ngươi dĩ nhiên còn có một người có thể thi triển nó được sao? Nhưng ta và ngươi bất đồng ở chỗ ngươi phải tiêu hao một lượng lớn sinh mệnh mới có thể miễn cưỡng thi triển Đai Thiên Quyết tầng thứ nhất. Còn ta thì tại hai trăm năm trước đã có thể dựa vào thực lực bản thân thi triển Đại Thiên Quyết đến tầng thứ năm rồi.

Nghe Trương Hư Thánh nói, Tiêu Hoa Triết cùng Úy Trí trưởng lão hai người lúc đầu không tin, nhưng khi quay đầu lại chứng kiến thần sắc cực kì nghiêm túc của Trương Hoa Lăng. Tựa hồ lời Trương Hư Thánh không phải là giả, tâm tình hai ngươi không khỏi trầm xuống, trong lúc nhất thời quên đi việc tiếp tục công kích, dùng ánh mắt kinh hãi nhìn Trương Hư Thánh. Uy lực "Đại Thiên Quyết" tuy hai người không được minh bạch lắm, nhưng khẳng định huyền cơ bên trong tuyệt đối không phải mình có thể chống cự được.

- Trương Hư Thánh, ngươi làm cách nào thi triển được Đại Thiên Quyết? Theo ta biết, công pháp tu luyện nó chỉ có lịch đại chưởng môn cùng đệ tử chưởng môn Cửu Hoa Môn mới biết mà thôi.

Tiêu Hoa Triết nhìn chằm chằm vào Trương Hư Thánh, lạnh lùng chất vấn.

https://thuviensach.vn

Trương Hư Thánh mỉm cười, hỏi ngược lại:

- Rất kinh ngạc phải không? Chẳng lẽ sư phụ các ngươi không nói cho ngươi biết, nếu không phải do trường dị biến tám trăm năm trước, ta đã sớm là chưởng môn Cửu Hoa Sơn rồi sao?

Sau khi nghe Trương Hư Thánh nói, ba người Trương Hoa Lăng đều lộ vẻ kinh hãi. Sư phụ bọn họ đích xác chưa từng nói qua chuyện này cùng bọn họ, lấy thân phận và địa vị của Trương Hư Thánh, với vấn đề này hắn là sẽ không nói dối bọn họ.

Chứng kiến ba người Trương Hoa Lăng sau khi nghe rõ lời của mình lâm vào trạng thái đình trệ, khóe miệng Trương Hư Thánh một lần nữa lộ tia trào phúng khinh miệt. Không biết lần này mục tiêu để hắn châm chọc là ai? Là ba con mồi trước mắt hắn? Là Cửu Hoa Môn? Hay là chính bản thân hắn?

Nhưng tia châm chọc này thoáng hiện lên rồi biến mất, Trương Hư Thánh từ từ nói ra:

- Mấy năm nay, ta vẫn nghe nói Cửu Hoa Sơn có cái gì "Tam huyền tứ nhàn". Tam huyền là chưởng môn Cửu Hoa Môn Trương Hoa Lăng, thái thượng hộ pháp Chu Hoa Hải, hộ sơn trưởng lão Hầu Hoa Linh. Tứ nhàn còn lại là Tiêu Hoa Triết, Úy Trì Hoa Chúc, Lục Hoa Nghiêm và Mã Hoa Quang bốn trưởng lão không quản chuyện. Trong lúc đám lão gia hỏa chúng ta người thì chết kẻ thì đi ẩn thế, đám tiểu gia hỏa bảy người các ngươi danh thế như sấm nổ bên tai. Vốn ta tưởng rằng sẽ rất lợi hại, nên lần này tiến công Cửu Hoa Sơn cũng là tranh thủ quan sát các ngươi một phen.

Nói tới đây, Trương Hư Thánh hơi thở dài một tiếng, bộ dáng như tràn đầy thất vọng:

- Kết quả như thế nào? Mã Hoa Quang chết một cách không có giá trị, Lục Hoa Nghiêm mới tám trăm tuổi đã không chống đỡ nổi thiên đạo mà ra

https://thuviensach.vn

đi, Hầu Hoa Linh bị Nhiếp Thần Thuật khống chế khiến cho tâm thần bị hao tổn, sợ rằng sau này dù có khôi phục lại được thì thực lực cũng bị tổn hại lớn, mà hai người Tiêu Hoa Triết, Úy Trì Hoa Chúc các ngươi không chịu nổi một kích. Nguyên bổn ta đối với Chu Hoa Hải có chút mong đợi, nhưng hiện tại xem ra so với các ngươi cũng không bằng, chỉ có tiểu gia hỏa Trương Hoa Lăng này còn có thể tạo cho ta chút điểm hứng thú. Thật không rõ tên tuổi của đám người các ngươi là thế nào tạo ra được? Bởi vì các ngươi là môn hạ của thánh địa chăng? Quả nhiên là một đời không bằng một đời. Chẳng lẽ lão gia hỏa Lý Hư Hán kia sở dĩ chết sớm đến như vậy là do các người làm cho tức mà chết?

Càng nói, Trương Hư Thánh càng nhíu mày lại. Trong giọng nói tràn đầy tiếng thở dài, phảng phất như hắn đang là một trưởng lão bình thường của Cửu Hoa Môn, vừa phảng phất như vì đối thủ của mình không chịu nổi một kích mà ảo não, thất vọng.

Nghe được Trương Hư Thánh nói, trong lòng ba người Trương Hoa Lăng đều sinh ra một cảm giác xấu hổ. Bọn họ cũng biết, kẻ đang đứng trước mặt là phản đồ lớn nhất trong lịch sử Cửu Hoa Môn, kì thật cũng là tu sĩ có thiên tư vượt trội nhất từ lúc Cửu Hoa Môn lập phái cho đến nay. Cùng thời điểm này với bọn họ hắn đã tiến vào Đại Thừa Kỳ hơn trăm năm, trong khi họ lại đang quanh quẩn ở Kim Đan Kỳ, muốn đột phá không biết phải đợi đến ngày tháng năm nào.

Thực lực không bằng, tâm trí cũng không hơn. Biến cố lần này, Cửu Hoa Môn thậm chí là tất cả tu sĩ Tu tiên giới đều bị hắn dễ dàng điều khiển xoay qua lăn lại, đến cuối cùng cũng không biết là mình bị người phương nào lợi dụng nữa.

Lấy thực lực và tâm trí của Trương Hư Thánh, mặc dù là kẻ phản đồ Cửu Hoa Môn nhưng đích xác hắn có tư cách giáo huấn đám người mình.

https://thuviensach.vn

Chỉ là Úy Trì trưởng lão có bản tính kiên cường, trong lòng có chút xấu hổ nhưng ngoài miệng vẫn do dự hừ lạnh:

- Trương Hư Thánh, ta biết ngươi là tu sĩ có tốc độ tu vi đạt tới Đại Thừa Kỳ nhanh nhất trong lịch sử Cửu Hoa Môn này, nhưng ngươi không cần phải đắc ý vội, ngươi cũng biết hết thảy thành tựu của ngươi đều dựa vào nghiên cứu tà thuật mới đạt được. Ngươi vì muốn thăm dò bí mật trường sinh đã phân tách sống bao nhiêu tu sĩ lẫn phàm nhân rồi? Ngươi vì muốn đạt được thực lực cường đại đã không tiếc làm cho thân thể con người dung hợp với đám yêu thú, tạo thành một lũ quái vật. Nhiều chuyện hại người nghịch thiên như vậy, đạt được chút thành tựu thì có gì mà đắc ý chứ? Thiên đạo tuần hoàn. Hiện tại ngươi đắc ý, nhưng sớm hay muộn vì những gì ngươi đã gây nên mà bị trời phạt thôi.

Trương Hư Thánh bất ngờ phát ra chút tiếu ý, lạnh nhạt trả lời:

-Thiên phạt? Nếu như thực lực của ngươi đã nghịch thiên, sao ngươi phải sợ thiên phạt chứ?

Nghe được lời nói đầy cuồng vọng của Trương Hư Thánh, thân thể ba người Trương Hoa Lăng đều sửng sốt cả lên. Không nghĩ tới khí chất bên ngoài của Trương Hư Thánh trông bình thản lạnh nhạt mà nội tâm hắn lại tràn ngập sự cuồng ngạo. Chỉ là mặc dù muốn phán bác, nhưng họ lại phát hiện ra mình không thể nào bác đi được.

Trương Hư Thánh cũng không quan tâm đến suy nghĩ bọn họ, chỉ tiếp tục hỏi:

-Ta nghĩ muốn giết các ngươi, thật dễ dàng vô cùng, cho dù là toàn bộ đệ tử Cửu Hoa nhất mạch đều xông lên, ta cũng có thể trong nháy mắt khiến cho bọn chúng mất mạng. Nhưng các ngươi có biết tại sao ta vẫn chưa làm như vậy không?

Tiêu Hoa Triết lạnh lùng hồi đáp:

https://thuviensach.vn

-Bởi vì những lời ngươi vừa nói toàn bộ đều là phóng đại, ngươi căn bản không làm được.

Trương Hư Thánh không để ý tới câu châm chọc của Tiêu Hoa Triết, chỉ đưa mắt nhìn các trận đấu pháp kịch liệt ở khắp nơi, bình thản, tỉnh táo cười nói:

- Kì thật, mặc dù để cho đám thủ hạ của ta công kích tàn sát đệ tử Cửu Hoa nhưng trong lòng ta lại không muốn như vậy.

Theo thanh âm của Trương Hư Thánh dần hạ xuống, trong một trận chiến cách bốn người không xa, một gã đệ tử Cửu Hoa Môn dưới ba gã yêu ma vây công thân thể bị kéo phân thây ngũ liệt. Mà sau khi làm xong, ba gã yêu ma lại tiếp tục tứ tán khắp nơi, bắt đầu tìm kiếm con mồi mới.

Nhìn thảm kịch đang diễn ra trước mắt, khóe mắt Trương Hoa Lăng hiện lên một chút đau xót rồi nhanh chóng biến mất, bởi vì Trương Hư Thánh đang ngăn cản trước mặt nên lão không dám ra tay cứu giúp, bất đắc dĩ phải mở miệng châm chọc:

- Thứ cho vãn bối ngu độn, lòng nhân từ mà sư thúc ngài nói vãn bối ta vẫn không thấy đâu cả.

Sau khi chứng kiến một màn bi kịch này, Trương Hư Thánh chỉ tỏ vẻ nuối tiếc lắc đầu, nét mặt không thay đổi nói tiếp:

- Ta sở dĩ làm như vậy, chẳng qua là dùng đám thủ hạ trong tay để tiến hành việc chọn lọc lại đám tu sĩ Cửu Hoa Sơn thôi. Các ngươi cũng biết là để làm được cái thí nghiệm của ta, xác suất thành công cũng không cao lắm, thường trong ba đến năm cái thì đến cuối cùng chỉ có một vật thí nghiệm là thành công. Những cái mà các ngươi đã chứng kiến tất cả đều là thí nghiệm phẩm thành công trong tám trăm năm nay. Hơn nữa cùng với sự nghiên cứu ngày càng sâu của ta, thân thể con người cũng không còn cách nào cung cấp cho ta nhiều tư liệu nữa. Nhất là mấy trăm năm gần đây, ta

https://thuviensach.vn

vẫn một mực tiến hành nghiên cứu trên thân thể tu tiên giả, đặc biệt là đám cao giai tu tiên giả.

Nói tới đây, Trương Hư Thánh thở ra một hơi dài tiếc nuối:

- Đáng tiếc số lượng tu tiên giả cũng không được nhiều như lũ phàm nhân kia, số lượng đám cao giai tu sĩ càng ngày càng thưa thớt. Mà ta lại không thể ra tay bắt một lượng lớn, nếu không, cả tu tiên giới này sẽ lâm vào cơn khủng hoảng, thí nghiệm của ta sẽ khiến cho một vài lão bất tử chú ý tới. Vì vậy tiến độ thí nghiệm mấy năm nay của ta đã chậm đi rất nhiều.

-Vì vậy ngươi mới nhắm vào Cửu Hoa Môn ta?

Trong mắt Trương Hoa Lăng hiện lên một tia tức giận, lạnh lùng hỏi ngược lại.

Trương Hư Thánh cười gật đầu nói:

- Chính xác, trải qua toàn bộ bố cục của ta trên Hoàn Đảo, hiện tại có thể nói thanh danh Cửu Hoa Môn rất là tồi tệ. Cho dù ta có đem tất cả các ngươi một lưới bắt hết, chỉ cần sau đó động chút tay chân, người khác chỉ có thể nghĩ là do các ngươi chạy trốn đi thôi.Chỉ là thí nghiệm của ta đối với người làm thí nghiệm đòi hỏi ưu điểm cực kì cao, tốt nhất là cứ như thí nghiệm giam cầm đám phàm nhân hồi trước, ta sẽ để cho một trăm người tự tàn sát lẫn nhau cuối cùng chỉ còn lại một vật thí nghiệm. Hiện tại, sở dĩ ta để cho đám thủ hạ toàn lực công kích vào đám đệ tử và trưởng lão Cửu Hoa Môn, chính là vì tuyển chọn trong đó các tu tiên giả ưu tú. Sau ba nén hương, tất cả các tu sĩ còn sống, đều được vinh hạnh trở thành vật thí nghiệm sau này của ta, chỉ cần thêm chút vận khí nữa là ta có thể tiến hành thí nghiệm thành công trên người bọn chúng. Như vậy, không những bọn chúng sẽ đạt được sinh mệnh và thực lực vô cùng cường đại mà còn được theo ta chứng kiến sự thay đổi diễn ra lần đầu tiên trong lịch sử. Đối với đám trưởng lão đệ tử đã dùng Sinh Linh Đan, thân thể sau này của chúng

https://thuviensach.vn

cũng sẽ trở thành một loại tài liệu quý hiếm khác, ắt hẳn sẽ trợ giúp rất nhiều cho thí nghiệm của ta.

Sau khi dứt lời, Trương Hư Thánh thỏa mãn thở dài một hơi, tiếp tục chậm rãi:

- Cơ hội tùy ý săn đuổi loại tài liệu này, quả thực là trăm năm khó gặp a.

Theo lời nói của hắn, nguyên bổn ánh mắt của Trương Hoa Lăng đã băng lạnh dị thường, nay lại càng tăng thêm sự lạnh lẽo, nhạt giọng nói:

- Đây là nguyên nhân muốn hủy diệt Cửu Hoa nhất mạch chúng ta mà ngươi mới vừa rồi đã nói ư?

- Không hẳn là đúng nhưng cũng không có sai biệt là mấy.

Trương Hư Thánh gật đầu thừa nhận.

- Tên điên!!!

Tiêu Hoa Triết cùng Úy Trì trưởng lão không khỏi run người thốt lên.

Trương Hư Thánh đối với nhận định của Tiêu Hoa Triết cùng Úy Trì trưởng lão tỏ ra lơ đễnh, vẫn giữ nét bình thản cùng ngữ khí lạnh nhạt như trước, nói:

- Các ngươi nên cảm thấy may mắn mới phải, tuy đã để ta thấy cảnh hữu danh vô thực, nhưng ba người các ngươi, còn có gã Chu Hoa Hải đang bị vây trong Hoa Lăng Điện kia xem như là đủ tư cách trở thành vật thí nghiệm của ta rồi. Cho nên lần này cũng không cần kiểm tra nhiều nữa.

- Vãn bối nên coi đây là một niềm vinh hạnh chăng?

Trương Hoa Lăng châm chọc hỏi.

https://thuviensach.vn

- Ngươi cảm thấy chúng ta có thể đồng ý được sao?

Tiêu Hoa Triết bắt đầu ngưng tụ linh khí trong cơ thể, hừ lạnh một tiếng nói.

- Ta tình nguyện tự bạo linh khí, cũng không nguyện trở thành vật thí nghiệm của ngươi.

Úy Trí trưởng lão trước sau vẫn tỏ ra vẻ cường ngạnh.

Trương Hư Thánh hơi thở dài một cái, tự giễu:

- Tài ăn nói của ta còn kém lắm a!! Tới bây giờ đã không còn thuyết phục được kẻ nào cả. Vốn muốn cho các ngươi thúc thủ chịu trói nhưng xem tình hình hiện tại, sức phản kháng các ngươi còn muốn mãnh liệt thêm nhiều.

Cùng lúc nói chuyện, Trương Hư Thánh khẽ cau mày, tay trái vung lên một trảo tựa như đang đuổi muỗi. Tiếp theo, lòng bàn tay từ từ mở ra, chỉ thấy một ngọn tiểu châm trong suốt dài ước chừng nửa tấc đang nằm trọn trong tay hắn.

Chứng kiến tình cảnh như vậy, sắc mặt Úy Trì trưởng lão đại biến. Ở hướng đối diện, Trương Hư Thánh đưa mắt liếc nhìn lão một cái rồi nói:

- Độn Hình Châm? Ta cứ nghĩ loại pháp khí quý hiếm này đã tuyệt truyền trong Tu tiên giới này lâu rồi chứ? Không ngờ là trong tay ngươi còn có một cái, cũng là một kiện tàng phẩm không tồi a!!

Vừa nói, Trương Hư Thánh vừa đem ngọn tiểu châm thu vào trong tay áo.

Độn Hình Châm, thuộc về loại trung cấp thiên giai pháp khí, bởi vì thể tích rất nhỏ, hơn nữa luyện chế phải cần một lượng tài liệu vô cùng trân

https://thuviensach.vn

quý, cho nên có rất ít người luyện chế thành công. Mặt khác, loại pháp khí này chỉ có thể sử dụng một lần, sau khi dùng xong sẽ thành phế bảo, vì thế mặc dù Tu tiên giới đã có mấy vạn năm lịch sử nhưng những lần "Độn Hình Châm" xuất hiện cũng tựu không vượt quá một trăm cái, đến bây giờ nó đã dần trở thành tuyệt tích.

Loại pháp khí này mặc dù có nhiều khuyết điểm, nhưng cũng có rất nhiều điểm đặc biệt khiến người khác không đành lòng bỏ qua. Ví dụ như việc Độn Hình Châm tuy khó có thể luyện chế nhưng một khi luyện chế thành công, thân châm sẽ hóa trong suốt, không có linh khí ba động, thậm chí không có phản xạ ánh mặt trời, khi sử dụng trở nên vô thanh vô tức, rất khó đề phòng. Số lần sử dụng bị hạn chế chỉ có một lần, nhưng uy lực lại cực lớn, thậm chí còn không kém hơn pháp bảo cấp thấp, thật sự là kiện pháp bảo tốt nhất để bảo trì tính mệnh trong thời kì nguy cấp. Trong lịch sử Tu tiên giới mấy vạn năm, số lần tu tiên giả trong cảnh tuyệt vọng mà sử dụng Độn Hình Châm chuyển bại thành thắng cũng không hẳn là ít.

Mà hiện tại, không ai nghĩ tới Úy Trì trưởng lão lại cất giấu một kiện pháp khí trân quý đến thế. Trong khi đó bản thân lão lại đang rất kinh hãi, nguyên bổn kế hoạch của lão là thừa dịp Trương Hư Thánh đắc ý phân tâm mà dùng Độn Hình Châm một kích kiến công. Lại không nghĩ rằng nó sẽ bị Trương Hư Thánh không tốn chút công sức nào phá giải, phảng phất như Độn Hình Châm trân quý này đối với hắn mà nói thật sự chỉ như là một con muỗi mà thôi.

Vừa nói, Trương Hư Thánh liền vung tay phải lên, nhất thời từ trên bầu trời đột nhiên xuất hiện hồng thủy cuồn cuộn đổ xuống, giống như nước thiên hà tràn ra, mang theo khí thế bàng bạc kèm tiếng oanh minh của vạn mã tề bôn, hướng về ba người Trương Hoa Lăng rất nhanh vọt tới. Trong lúc nhất thời, thiên địa dường như bị Trương Hư Thánh dẫn dắt hồng thủy đến che kín toàn bộ.

https://thuviensach.vn

Nhìn công kích của Trương Hư Thánh, sắc mặt hai người Tiêu Hoa Triết cùng Úy Trì trưởng lão trở nên ngưng trọng, đều thi triển toàn lực để ngăn cản.

Trong đó, mười ngón tay Tiêu Hoa Triết liền kết thành chỉ pháp. Dưới đạo pháp huyền ảo của hắn, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một mảng sâm lâm trải dài vô tận, vô số thụ mộc ào ào mọc lên chắn giữa hai người cùng Trương Hư Thánh, không ngừng ngăn cản trùng kích của hồng thủy. Mặc dù thụ mộc trong nháy mắt bị quật ngã vô số, nhưng phiến hồng thủy cũng vì thế mà bị hoãn chậm lại.

Còn Úy Trì trưởng lão toàn thân lại bộc phát ra kim quang vô cùng chói mắt, ánh thái dương cũng theo đó mà lu mờ đi. Đạo kim quang lóe lên rồi nhanh chóng biến mất. Sau khi kim mang rút đi, một tòa kim sắc thành trì cao đến ba trượng đem lão cùng hai người kia bao vây lại ở giữa. Thành trì này trông vô cùng chắc chắn, tạo cho người ta cảm giác như vĩnh viễn không thể công phá được

Nhìn Tiêu Hoa Triết cùng Úy Trì trưởng lão thi triển đạo pháp, trên mặt Trương Hư Thánh hiện lên môt tia tán thưởng, nhưng trước sau vẫn lắc đầu, đồng thời chỉ quyết trên tay không ngừng biến đổi. Nguyên bổn hồng thủy cuồn cuộn chảy giờ đột nhiên thay đổi, hóa thành vô số kim sắc cự phủ tập trung lại với nhau trước mặt phiến sâm lâm dầy đặc, rất nhanh mở ra một con đường.

Phá giải xong đám sâm lâm của Tiêu Hoa Triết, khi kim sắc cự phủ đánh tới thành trì của Úy Trì trưởng lão thì lại biến hóa, nguyên bổn kim mang từ kim phủ đang lóe ra đột nhiên bạo liệt ra, hóa thành một luồng liệt hỏa cuồng dã đem toàn bộ kim sắc thành trì bao bọc lấy. Với uy lực vô cùng to lớn của nó, khi tiếp xúc, bức tường thành kim sắc vốn tưởng chắc chắn vô cùng trong chớp mắt lại chảy ra giống như tuyết tan mùa hè.

https://thuviensach.vn

Lần tấn công này của Trương Hư Thánh có thể nói là điêu luyện vô cùng. Đầu tiên là dùng Thủy linh khí chuyển hóa thành Kim linh khí, hóa ra Kim pháp phá giải mộc pháp của Tiêu Hoa Triết. Kế đến, hắn đã đem Kim linh khí biến đổi thành Hỏa linh khí, dùng Hỏa pháp phá giải tiếp Kim pháp của Úy Trì trưởng lão. Dưới sự vận dụng linh khí tinh diệu ấy, ngũ hành linh khí chuyển hóa một cách hài hòa tự nhiên. Trương Hoa Lăng tuy có thể nói là biết nhiều hiểu rộng, nhưng nhìn quanh cả Tu tiên giới cũng không cách nào tìm được người thứ hai có thể sử dụng được loại thủ đoạn như này.

Mặc dù đã sớm biết bản thân không phải là đối thủ của Trương Hư Thánh, nhưng không nghĩ rằng hắn có thể không cần dùng đến tà thuật mà hắn am hiểu nhất, cũng không có sử dụng Đại Thiên Quyết mà đám người mình dĩ nhiên lại bị thua hoàn toàn như thế.

Có điều thế công lần này của Trương Hư Thánh quả thật vô cùng mạnh mẽ bén nhọn, cho nên đến khi ba người Trương Hoa Lăng lấy lại phản ứng sau thủ đoạn chấn kinh của Trương Hư Thánh thì lại phát hiện ra Hỏa pháp của hắn đã đánh tới trước mắt.

Đám hỏa diễm đầy trời ấy còn chưa chạm vào thân thể mà ba người đã cảm giác được nhiệt độ chung quanh đang gia tăng một cách điên cuồng, mặc dù thân là tu tiên giả nhưng lại đột nhiên có cảm giác miệng lưỡi khô khốc mà chỉ phàm nhân mới có.

- Chẳng lẽ thật sự sẽ bị Trương Hư Thánh đánh bại rồi trở thành vật thí nghiệm sao?

Nhìn biển lửa đang rất nhanh vợt về phía mình, Tiêu Hoa Triết cùng Úy Trì trưởng lão đều tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, đồng thời lén tụ tập linh khí trong cơ thể. Cho dù là tự bạo bọn họ cũng nguyện không trở thành vật thí nghiệm của Trương Hư Thánh. Nếu như thí nghiệm của hắn bị thất bại thì không nói làm gì, nhưng một khi thành công, bọn họ sẽ trở thành yêu

https://thuviensach.vn

ma chỉ biết trung thành với Trương Hư Thánh mà thôi. Điều này đối với hai người mà nói so với cái chết càng khó chịu hơn vạn lần.

Nhưng qua một hồi lâu sau, hai người lại phát hiện trên người mình không có bất cứ gì dị thường, ngạc nhiên mở hai mắt ra, phát giác trước mặt không biết khi nào đã xuất hiện một màn hào quang trong suốt. Biển lửa do liệt hỏa biến thành của Trương Hư Thánh mặc dù mãnh liệt, nhưng rốt cuộc vẫn không cách nào thương tổn đến mọi người.

Còn Trương Hoa Lăng thì đang đứng ngay đầu vòng bảo hộ trong suốt ấy, ánh mắt nhìn về phía trước hiện lên vẻ vui mừng. Không giống như sự thương cảm, mệt mỏi trong nội tâm khi kinh biến liên tục xảy lúc trước, hiện tại Tiêu Hoa Triết cùng Úy Trì trưởng lão dĩ nhiên lại phát hiện trên mặt lão có một tia thảnh thơi buông lỏng, tựa như cả Cửu Hoa Sơn đã sắp được cứu giúp.

Nhìn theo ánh mắt của Trương Hoa Lăng, Tiêu Hoa Triết cùng Úy Trì trưởng lão tò mò quay người về phía trước nhìn đến, lại phát hiện không biết từ khi nào Trương Hư Thánh đã bị một sợi dây ngũ sắc quang hoa trói chặt lại, trên mặt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Cách Trương Hư Thánh nơi không xa, một lão đầu khô gầy mang đầy trên mình mùi vị của năm tháng trôi qua đang lẳng lặng lơ lửng ở đó. Trên người lão cũng giống như Trương Hư Thánh mà không tỏa chút khí thế nào, nhưng lại vẫn khiến cho người khác phải đặc biệt chú ý. Lúc này lão đang lẳng lặng nhìn Trương Hư Thánh bị trói, thần sắc tràn đầy vẻ phức tạp.

- Lưu sư huynh??

- Lưu Hoa Tường??

Sau khi thấy rõ dung mạo của lão giả, Tiêu Hoa Triết cùng Úy Trì trưởng lão liền giật mình kinh nghi mà hô quát lên.

https://thuviensach.vn

Lão giả trước mắt, chính là người chưởng quản Bách Thảo Viên của Cửu Hoa Sơn, Lưu Hoa Tường.

Trương Hoa Lăng dường như đã sớm đoán trước được sự việc, chỉ là lẩm bẩm thì thào:

- Ngươi sao đến giờ mới xuất hiện? Ngươi có biết là Cửu Hoa Môn đã chịu quá nhiều thương tổn rồi hay không?

Phía trước Hoa Lăng Điện, hơn một ngàn Cửu Hoa Môn đệ tử đang cùng với một số lượng đám yêu ma ít hơn tiến hành trận hỗn chiến. So với trận đấu pháp của chúng trưởng lão Cửu Hoa Môn với đám yêu ma cao cấp trên bầu trời kia tuy không đặc sắc bằng, nhưng mức độ sôi nổi thảm khốc lại hơn gấp trăm ngàn lần. Mỗi một thời khắc đều có một gã đệ tử Cửu Hoa Môn ngã xuống, cùng lúc đó cũng có một tên yêu ma bị giết chết. Máu tươi đang vấy đậm lên từng tấc đất phía trước Hoa Lăng Điện.

Trong đám đệ tử Cửu Hoa Sơn này, có Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn, Lữ Thanh Thượng là các đệ tử thân truyền đám trưởng lão có thực quyền, bản thân mỗi người đều có thiên phú sáng ngời, tu tập cũng là kì công dị pháp. Không chỉ có tu vi Linh Tịch Kỳ, trong tay càng có các loại dị bảo, thực lực so với đám yêu ma còn muốn lợi hại hơn ba phần. (Đương nhiên, thành tựu hiện tại của Từ Thanh Phàm cùng với sư phụ của y Lục Hoa Nghiêm không có liên quan lớn lắm).

Nhưng có ưu điểm ắt phải có nhược điểm, đồng dạng cũng có một loại đệ tử Cửu Hoa Môn, bọn họ là đám đệ tử mới nhập môn, còn chưa có tu vi gì đang kể. Thân là kí danh đệ tử, thường ngày bọn họ cũng chỉ là làm những việc lặt vặt, đến bây giờ mới có tu vi Luyện Khí Kỳ, trong tay lại không có bất cứ loại pháp khí nào. Những đệ tử này so với cả những yêu ma có thực lực thấp nhất cũng khó làm đối thủ của chúng, đại bộ phận đều nhanh chóng bị lũ yêu ma tàn nhẫn giết chết trước tiên. Mà dạng đệ tử như vậy trong đám đệ tử Cửu Hoa Môn lại chiếm một phần lớn.

https://thuviensach.vn

Cứ như vậy, đám đệ tử cấp thấp Cửu Hoa Môn mặc dù có chiếm ưu thế về số lượng, thế nhưng nếu xét về thực lực bình quân lại không sánh bằng. Coi như có ba người Từ Thanh Phàm ra sức cứu giúp, số lượng đám đệ tử ấy vẫn giảm xuống một cách kinh người. Trong khoảng thời gian ngắn, chỉ còn lại hơn tám trăm đệ tử Cửu Hoa Môn.

Nhưng điều tàn khốc nhất chính là vô luận ba người Từ Thanh Phàm hay đám đệ tử ký danh mới nhập môn, bọn họ cũng không phải là diễn viên chính trên chiến trường này, thậm chí sự tranh đấu của bọn họ cũng không ảnh hưởng đến một chút nào tình thế của của chiến trường cả. Mặc dù mỗi giọt máu của bọn họ đều vì Cửu Hoa Sơn mà đổ xuống, vì Cửu Hoa Sơn mà hiến dâng cả tính mạng nhưng tiểu nhân vật thì vẫn là tiểu nhân vật, không có tu vi Kết Đan kỳ chỉ có thể mặc cho người khác điều khiển. Mà cho dù đã Kết Đan rồi, điều duy nhất có thể làm chỉ là cầu tự bảo vệ mình thôi.

Cho dù trận chiến đấu với đám yêu ma trước mắt này họ giành được thắng lợi, nhưng một khi đám trưởng lão trên bầu trời Cửu Hoa Sơn kia thua trận thì khi đối mặt với lũ yêu ma cao cấp cùng Trương Hư Thánh, bọn họ cũng không cách nào phản kháng nổi, chỉ có thể một đường bị tàn sát đến hết. Nhưng bất đắc dĩ hơn, tuy biết rõ việc mình làm là vô nghĩa, nhưng chúng đệ tử Cửu Hoa Môn vẫn phải liều mạng chiến đấu với đám yêu ma có pháp lực cao cường hơn này, đây chính là vận mệnh.

Tỷ như việc bọn họ không biết cũng như không chú ý chút nào đến trận đấu pháp hoa lệ trên bầu trời kia, cũng như không biết trận đấu pháp này sẽ quyết định đến vận mệnh của mình, càng không biết đến việc bọn họ sẽ bị một kẻ tên là Trương Hư Thánh đem làm vật thí nghiệm, hoặc trở thành phế phẩm mà ngay cả thí nghiệm cũng không được làm.

Đây đích thực là vận mệnh của tiểu nhân vật, bi thảm, vô tri một cách đơn thuần.

https://thuviensach.vn

Ở chiến trường chính của Cửu Hoa Sơn, trên bầu trời lúc này đang diễn ra trận đấu pháp của đám yêu ma cao cấp và các trưởng lão Cửu Hoa, sự tấn công phòng thủ của Trương Hư Thánh cùng ba người Trương Hoa Lăng mà không hề liên quan gì tới họ.

Bản thân Từ Thanh Phàm cũng tương tự như vậy. Mặc dù Từ Thanh Phàm đối với chuyện này so với người bên ngoài hiểu rõ hơn rất nhiều. Tuy ngay từ đầu hắn đã bị cuốn vào cái cục diện này, nhưng hiện tại vẫn chỉ là một vai diễn ở vòng ngoài.

Chỉ có thể chờ đến một ngày nào đó khi Từ Thanh Phàm trở thành tu sĩ Kết Đan kỳ, thậm chí là Đại Thừa kỳ thì hắn mới có thể thoát khỏi việc vận mệnh của mình bị điều khiển. Lúc ấy mới có thể chính thức đi vào vòng trong của cục diện ấy, có thể đứng trên bầu trời dùng ánh mắt bình thản nhìn trận tranh đấu trước mắt, xem thiên địa như một ván cờ, coi vạn vật như quân cờ, thắng bại chỉ là một trò chơi.

Ở trường chiến đấu thảm thiết, sinh tử chỉ cách nhau một đường chỉ nhỏ trước mắt, trong lòng Từ Thanh Phàm đột nhiên lại toát lên loại cảm khái ấy.

Vốn ba người Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn với Lữ Thanh Thượng cùng dẫn đầu một nhóm đệ tử cấp thấp Cửu Hoa Môn tập trung cùng một chỗ, hợp lực vừa công vừa thủ, tuy rơi vào thế hạ phong nhưng vẫn có một chút lực để chống cự lại với đám yêu ma.

Chỉ là Từ Thanh Phàm không có nghĩ tới lũ yêu ma quá mức hung tợn, thấy tình thế cường công chậm chạp vẫn không cách nào công phá được, dĩ nhiên lại có yêu ma vọt nhanh tới trước mặt đệ tử Cửu Hoa Môn rồi tự bạo linh khí, uy lực rõ ràng không kém chút nào so với tu sĩ nọ trên Hoàn Đảo khi thi triển “Bạo Linh Thuật”.

https://thuviensach.vn

Sau khi liên tiếp hơn mười gã yêu ma vọt tới trước chúng đệ tử cấp thấp tự bạo, vốn Từ Thanh Phàm đã kiệt lực chỉ huy nhóm đệ tử tạo thành trận hình phòng ngự dày đặc, nhưng rốt cuộc vẫn bị phá tan, song phương tiếp tục quay trở lại tình trạng hỗn chiến.

Trong trận hỗn chiến ấy, bởi vì thực lực không bằng nên một lương lớn đệ tử Cửu Hoa Môn đã bị giết, ba người Từ Thanh Phàm mặc dù đã cứu viện hết sức nhưng tác dụng đem lại không lớn.

Lúc này, dưới sự chỉ huy của Từ Thanh Phàm, ba người Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng hợp thành một tổ đội hình tam giác. Do Từ Thanh Phàm có thể hóa ra vạn loại thực vật từ trong thiên địa nên đảm nhiệm vai trò phụ trợ, công kích của Kim hệ đạo pháp rất lợi hại nên Kim Thanh Hàn đảm nhiệm vị trí chủ công, còn Lữ Thanh Thượng thì am hiểu trận pháp phù chú thì phụ trách phòng thủ, hơn nữa vẫn còn cõng Phượng Thanh Thiên đang hôn mê trên người. Dưới sự hợp lực của ba người nên thực lực đã tăng mạnh, trên cả chiến trường tung hoành một mạch, dĩ nhiên không có đối thủ, trong một khoảng thời gian ngắn đã giết được tám tên yêu ma.

Sở dĩ uy lực trở nên to lớn như vậy ngoại trừ sự chỉ huy chính xác của Từ Thanh Phàm, sự ăn ý giữa ba người từ khi đến Hoàn Đảo thì năng lực giữa họ vừa vặn cân bằng nên phối hợp được với nhau cũng là một nguyên nhân trọng yếu nữa

Một tên yêu ma khi bị trận pháp của Lữ Thanh Thượng cản trở tiến công thì Từ Thanh Phàm liền hóa ra hơn mười căn Thanh Đằng đem nó nhất nhất trói chặt lại, đồng thời Kim Thanh Hàn sử dụng “Kim Thương Thuật” trong nháy mắt giết chết ngay, một chút chống cự cũng không thể bộc lộ ra được.

Ngay khi ba người Từ Thanh Phàm giết xong tên yêu ma thứ chín, chuẩn bị đi tìm tên thứ mười thì nhóm người Từ Thanh Phàm chứng kiến

https://thuviensach.vn

một đám sư đệ bị giết, trong lòng bi phẫn, sát ý dần tích tụ trở nên dày đặc, hận không thể đem yêu ma trước mặt giết chết hết. Nhưng đột nhiên một cỗ khí tức cực kì nguy hiểm mãnh liệt ập đến làm ba người chợt đình chỉ ra tay, sợ cấp cho địch nhân thừa dịp cơ hội, chỉ có thế đứng phía xa cùng với kẻ phát ra luồng khí tức nguy hiểm đó giằng co.

Mà luồng khí tức đó vừa xuất hiện, thân thể Từ Thanh Phàm bất ngờ chấn động mạnh một cái. Mặc dù có một chút khác biệt, hơn nữa còn muốn nồng đậm hơn nhiều, nhưng loại khí tức này quả thật quá giống với khí tức sau khi Sơn biến thân của Nam Cung Thanh Sơn.

Ngưng thần nhìn về phía vị trí phát ra luồng khí tức nguy hiểm ấy thì tình cảnh hiện ra trước mặt lại làm cho Từ Thanh Phàm phải giật mình. Chỉ thấy có ba tên yêu ma đang dừng ở trước mặt đám người mình, hình tượng cũng giống như sau khi Nam Cung Thanh Sơn biến thân, mắt kẻ chỉ da xanh, thân mảnh lưỡi rắn. So với ba tên này, hình dạng đám yêu ma cấp thấp này chỉ có thể coi là “bình thường”.

Nếu như không phải nhìn kỹ và phát hiện ra ba tên yêu ma này hình dáng có vài điểm khác biệt nhỏ so với Nam Cung Thanh Sơn, thì Từ Thanh Phàm còn tưởng rằng hắn đã sống lại.

Kì thật thì ba tên yêu ma này ngay từ khi Trương Hư Thánh xuất hiện đã luôn đi theo bên người chủ nhân chúng rồi, thẳng cho đến khi hỗn chiến bắt đầu một thời gian, dựa theo lệnh mà hắn đưa ra, ba tên này mới tiến hành tìm giết ba người Từ Thanh Phàm. Có điều, Trương Hư Thánh thật sự rất thu hút sự chú ý của người khác, dường như chỉ cần hắn xuất hiện thì tiêu điểm của cả thế giới này chắc chắn là hắn. Cho nên Từ Thanh Phàm cư nhiên không để ý đến ba tên yêu ma đó giống với hình dáng của Nam Cung Thanh Sơn.

Tựa như bị khí tức của ba tên yêu ma này chấn nhiếp, các yêu ma khác cũng không tiến tới quấy rầy ba người Từ Thanh Phàm, mặc cho song

https://thuviensach.vn

phương bọn hắn bắt đầu giằng co.

Sau một hồi, rốt cuộc đã có một tên yêu ma mở miệng, phát ra âm thanh quái dị:

- Hí… Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn, Lữ Thanh Thượng, Phượng Thanh Thiên. Hí… Vâng mệnh chủ nhân bọn ta đến đây để lấy tính mạng các ngươi!!!

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 65: Xà vệ

"Đông Hải 'Hắc Huyền', Tây Mạc 'Huyền Sa', Nam Hoang 'Cửu Thân', Bắc Xuyên 'Hư Nguy' là tứ đại kỳ xà của Thần Châu Hạo Thổ. Tuy không thuộc về yêu thú nhưng thực lực rất mạnh, thiên sinh 'tính' giảo hoạt và có độc, yêu thú gặp phải cũng chạy xa, không phải Địa giai trở lên không thể đối địch." ---(Sơn Hải Dị Đàm-Kỳ Thú Thiên)

Trên sườn núi Cửu Hoa, trước Hoa Lăng Điện, trong chiến trường rất hỗn loạn, ba đầu xà nhân đứng đối lập từ phía xa với Từ Thanh Phàm, một chút yên lặng trước cuộc chiến sắp xảy ra.

Dưới ánh sáng yếu ớt của buổi chiều tà, ba đầu xà nhân trên mặt phủ kín những vảy xanh phản chiếu những tia khí tức hung hiểm, từ xa nhìn lại càng hiện lên vẻ dữ tợn, mà mấy người Từ Thanh Phàm thì thần sắc nghiêm nghị. Bọn họ phát hiện ba đầu xà nhân trước mặt có khí tức nguy hiểm hơn nhiều so với tất cả những yêu ma mà họ vừa giết trước đó.

"Tê ~~~ Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn, Lữ Thanh Thượng, Phượng Thanh Thiên ~~~ Tê ~~~ Chúng ta phụng mệnh chủ nhân đến lấy tính mạng của các ngươi."

Trong ba đầu xà nhân, tên đứng giữa vừa đánh giá mấy người Từ Thanh Phàm vừa nói.

Tên xà nhân này cùng với xà nhân mà Nam Cung Thanh Sơn biến thành trước đó cũng có vảy rắn xanh, mắt rắn, lưỡi mảnh dài, thân người.

https://thuviensach.vn

Nhưng có sự khác nhau là ở trên đầu nó mọc ra chi chit những chiếc sừng nhỏ hình thoi, khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi.

Mà hai gã xà nhân khác thì một tên cả người tỏa ra sương mù, rất thần bí. Tên còn lại thì trên người lại mọc ra mấy cái bướu lồi, có vẻ rất quỷ dị.

Nghe thấy những tên xà nhân này không coi ba người mình ra gì, Kim Thanh Hàn hừ một tiếng nhưng không nói thêm gì, chỉ bắt đầu ngưng tụ linh khí trong cơ thể, hiển nhiên là muốn dùng hành động thực tế để giáo huấn tên xà nhân cuồng ngạo này.

Lữ Thanh Thượng thì trào phúng, nói: "Muốn đến lấy tính mạng của chúng ta? Hay là đến đưa tính mạng của các ngươi? Chủ nhân của các ngươi nói các ngươi có nghe rõ không?"

Nhưng không tự tin giống hai người Lữ Thanh Thượng cùng Kim Thanh Hàn, Từ Thanh Phàm từ khi thấy ba đầu xà nhân xuất hiện thì tâm tình lại rất nghiêm nghị. Lúc trước hắn từng giao thủ cùng Nam Cung Thanh Sơn, biết rõ xà nhân này không chỉ có thực lực mạnh mẽ, mà lại có năng lực quỷ dị đến kỳ lạ, nếu giao thủ thì phần thắng cũng không cao.

Càng kỳ lạ là Từ Thanh Phàm luôn có cảm giác quen thuộc đối với tên xà nhân này, nhưng cụ thể quen thuộc chỗ nào thì lại không nói ra được. Mà nhìn tên xà nhân cả người đầy những bướu lồi kia thì cảm giác quen thuộc càng thêm mãnh liệt.

"Quý chủ nhân là một đại tông sư. Nổi danh thiên hạ, tài trí hơn người, nhưng đặc biệt phái mấy vị tới giết chúng ta, chúng ta có phải nên cảm thấy vinh hạnh không đây?" Từ Thanh Phàm chậm rãi hỏi.

Cùng lúc, Từ Thanh Phàm truyền âm nhắc nhở Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng: "Lữ sư huynh, Kim sư đệ, lần này kẻ địch có thực lực còn trên chúng ta, không nên xem thường."

https://thuviensach.vn

Nghe thấy Từ Thanh Phàm truyền âm. Hai người Kim Thanh Hà cùng Lữ Thanh Thượng đều có chút sững sờ, thần sắc càng thêm nghiêm túc, bọn họ biết Từ Thanh Phàm không phải loại người nói năng lung tung.

Kim Thanh Hà liền bắt đầu đánh giá lại ba đầu xà nhân trước mắt, hơi khẽ gật đầu biểu thị đã biết rồi.

Mà Lữ Thanh Thượng lại truyền âm hỏi: "Từ sư đệ, ngươi làm sao biết thực lực của bọn chúng ở trên chúng ta? Ta phát hiện sóng linh khí trên người bọn chúng rất kỳ quái. Căn bản không có cách nào dự đoán được."

Lữ Thanh Thượng đối với thực lực của mình cũng vô cùng tin tưởng, hơn nữa lúc trước hắn giao thủ với yêu ma cũng có không ít tu vi Linh Tịch hậu kỳ, nhưng cũng bị ba người hợp lực giết chết dễ dàng. Vì lẽ đó tuy rằng thấy biểu hiện của Từ Thanh Phàm liền biết ba đầu xà nhân trước mắt này không giống những yêu ma khác, nhưng vẫn muốn xác nhận lại một chút.

Từ Thanh Phàm chậm rãi hồi âm giải thích: "Các ngươi không phải vẫn hỏi đùi phải của ta bị làm sao đó à? Lúc nãy ta ở sau núi từng gặp một xà nhân tương tự bọn chúng. Đấu pháp từ đầu tới cuối đều rơi xuống hạ phong, cũng nhiều lần suýt chết. Cuối cùng phải dựa vào may mắn mới giết được hắn, nhưng đùi phải của ta cũng gần như bị phế bỏ.

Bởi vì không muốn giải thích cặn kẽ vào lúc này, vì thế Từ Thanh Phàm không nói rõ thân phận xà nhân kia là Nam Cung Thanh Sơn cho hai người.

Nghe thấy Từ Thanh Phàm nói vậy, Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng cảm thấy hơi kinh hãi, không khỏi đánh giá lại thực lực của ba đầu xà nhân kia.

Quen biết lâu như vậy, đối với thực lực của Từ Thanh Phàm, hai người bọn họ đều rất rõ ràng. Tu luyện 'Khô Vinh Quyết' uy lực kỳ lạ. Có thể biến hóa ngàn vạn loài kỳ hoa dị thảo, hơn nữa các loại kỳ hoa dị thảo lại có uy

https://thuviensach.vn

lực khác nhau, rất khó phòng bị. Sau này lại có 'Nhánh Ngô Đồng' giúp sức, ngoại trừ có thể thi triển 'Khô Vinh Quyết' ra còn có thể triển khai Phượng Hoàng Linh Hỏa với uy lực vô cùng lớn, phối hợp với Mộc Ất Linh Khí, mộc phụ trợ cho hỏa, uy lực lại càng lớn. Hơn nữa trong tay Từ Thanh Phàm còn có nhiều kiện cao cấp pháp khí. Kinh nghiệm chiến đấu cũng phong phú nhất trong bốn người bọn họ.

Hiện nay trong hàng ngũ đệ tử trẻ tuổi đời thứ nhất. Ngoại trừ Vương Thanh Tuấn đã chết ở Hoàn Đảo, Thịnh Vũ Sơn, Lý Vũ Hàn danh tiếng còn chưa nổi. Thì chỉ có bốn người Phượng Thanh Thiên, Kim Thanh Hàn, Lữ Thanh Phượng, Từ Thanh Phàm dẫn đầu. Mà trong bốn người thì Từ Thanh Phàm là biết điều nhất, không muốn nổi danh, nhưng trải qua sự việc trên Hoàn Đảo thì ba người kia đều biết, Từ Thanh Phàm này tuy rằng bình thường không biểu hiện tài năng, đối với người khác cũng khiêm tốn lễ nghĩa, không có chút tâm ý kiêu căng, nhưng thực lực cũng không hề thấp hơn ba người bọn họ. Trong ba người cũng chỉ có Phượng Thanh Thiên dám cam đoan có thể thắng hắn một bậc, nếu như là Lữ Thanh Thượng thì e rằng kết quả phần lớn là ngược lại.

Không chỉ có vậy, kiến thức của Từ Thanh Phàm, tài trí, kinh nghiệm chiến đấu càng xuất chúng nhất trong bốn người. Trong khi bốn người cùng hành động, thường thường người đóng vai chỉ huy cũng chỉ có Từ Thanh Phàm mới khiến ba người còn lại nghe theo. Mà Từ Thanh Phàm với thực lực, trí lực như vậy khi đối đầu với xà nhân kia còn may mắn thủ thắng, cho dù câu nói này là Từ Thanh Phàm khiêm tốn nhưng có thể phế bỏ một chân của Từ Thanh Phàm thì thực lực cũng phải kinh người.

Mà Từ Thanh Phàm nói hắn có thể chiến thắng Nam Cung Thanh Sơn là may mắn, kỳ thực cũng không phải khiêm tốn hay là khuếch đại. Nam Cung Thanh Sơn người này có một cái bệnh, đó là trong lòng hận ai thì lại càng thích trêu trọc người đó. Vì thế mà khi chiến đấu cùng Từ Thanh Phàm, Nam Cung Thanh Sơn vẫn luôn không xuất toàn lực, bằng không thì

https://thuviensach.vn

ngay vừa bắt đầu Nam Cung Thanh Sơn đã đánh chết Từ Thanh Phàm không biết bao nhiêu lần rồi.

Không chỉ thế, Nam Cung Thanh Sơn là hợp thể cùng với "Bắc Xuyên Hư Nguy" trong tứ đại kỳ xà, mà sinh trưởng ở Bắc Xuyên Băng thì trong cơ thể đều là Huyền Băng hàn khí Hư Nguy Xà. Đối với Phượng Hoàng cùng Hỏa Diễm luôn là nỗi sợ hãi nhất đối với loài rắn, thậm chí khi nhìn thấy Hỏa Diễm Phượng Hoàng thì bị dọa đến không thể động đậy được. Mà Từ Thanh Phàm lại đúng lúc có thể triển khai 'Liệt Diễm Phượng Hoàng', vì thế Nam Cung Thanh Sơn mới bị Từ Thanh Phàm giết chết. Bằng không thì cho dù Từ Thanh Phàm biết nhược điểm của Nam Cung Thanh Sơn cũng sẽ phần lớn là bại.

Ngay khi Lữ Thanh Thưởng chuẩn bị hỏi kỹ Từ Thanh Phàm về trận chiến đã trải qua thì tên xà nhân kia lại đột nhiên mở miệng lần nữa, âm thanh tuy rằng quái dị nhưng bên trong vẫn tràn đầy kiêu căng.

"Tê ~~~ nói như vậy, số 41 quả nhiên bị ngươi giết chết? Tê ~~~ tên kia đúng là phế vật. Ngươi không nên mang tên kia ra so với chúng ta. Nếu không phải vì hắn có chút tác dụng với chủ nhân, tê ~~~ ta sớm đã xé xác hắn ra rồi. Thực lực yếu như vậy, bình thường còn lớn lối, tê ~~~ quả thực là sỉ nhục 'Tứ phương xà vệ' chúng ta."

Nghe tên xà nhân này nói vậy, ba người Từ Thanh Phàm trong lòng đều chấn động mạnh. Vừa nãy ba người bọn họ trò truyện đều thông qua 'Truyền Âm thuật', không nghĩ rằng lại bị tên xà nhân này nghe thấy hết mà ba người Từ Thanh Phàm lại không có cảm giác gì. Muốn làm được điều này, tên xà nhân này nhất định phải có thực lực Hư Đan hậu kỳ trở lên mới được. Nhưng nhìn khí thế trên người ba đầu xà nhân này tuy cường thịnh, nhưng còn chưa đạt tới cảnh giới Kết Đan kỳ, nếu nó nghe được ba người trò chuyện, vậy có lẽ là nó có dị năng khác.

https://thuviensach.vn

"Hừ, nói khoác ai mà chả nói được, ngươi không cần phải khoe khoang." Lữ Thanh Thượng tuy rằng trong lòng kinh hãi nhưng vẫn hừ lạnh trào phúng.

Từ Thanh Phàm suy nghĩ cẩn thận lời nói của tên xà nhân này, cũng muốn thu một vài tin tức hữu dụng đối với mình, sau một hồi mới trầm giọng hỏi: "Theo ngươi nói số 41 chính là Nam Cung Thanh Sơn sao?"

Nghe được lời của Từ Thanh Phàm, Lữ Thanh Phượng cùng Kim Thanh Hàn càng kinh hãi. Ân oán giữa Từ Thanh Phàm cùng Nam Cung Thanh Sơn bọn họ đều biết, nhưng không nghĩ tới xà nhân mà Từ Thanh Phàm nói tới lại là Nam Cung Thanh Sơn.

Tên xà nhân này đối mặt với sự trào phúng liên tục của Lữ Thanh Thượng mà không hề tức giận, chỉ lạnh lùng đáp lại: "Số 41 nguyên danh đúng là Nam Cung Thanh Sơn. Kỳ thực phải gọi là Nam Cung phế vật. Tê ~~~ chủ nhân cho chúng ta sức mạnh, nhưng những sức mạnh này cũng không phải không thể thay đổi, sau khi thu được sức mạnh này, tê ~~~ chúng ta phải tự mình dung hợp sức mạnh này. Dung hợp mức độ càng cao thì thực lực càng mạnh mẽ."

Nói tới đây, tên xà nhân này dùng ánh mắt cân nhắc dò xét ba người Từ Thanh Phàm một lần. Cuối cùng ánh mắt dừng lại trên người Từ Thanh Phàm, nói tiếp: "Số 41, hắn hòa hợp mức độ chưa tới 3/10. Tê ~~~ mà ba người chúng ta, mức độ hòa hợp đại khái đều ở khoảng 7/10."

Từ Thanh Phàm trong lòng cả kinh, nếu như lời nói của tên xà nhân này là thật, như vậy thực lực của ba đầu xà nhân trước mắt này vượt xa Nam Cung Thanh Sơn, kẻ địch có thực lực như thế thì phe mình phần lớn sẽ thua mất.

Từ Thanh Phàm suy nghĩ đối sách, vừa nói: "Các ngươi nếu là tổ hợp 'Tứ phương xà vệ'. Vậy sao Nam Cung Thanh Sơn lại được gọi là số 41?

https://thuviensach.vn

Còn nữa, ta thấy Nam Cung Thanh Sơn có năng lực của Bắc Xuyên Hư Nguy xà. 'Tứ phương xà vệ' các ngươi e rằng cùng 'Tứ phương kỳ xa' có quan hệ rất lớn chứ?"

Tên xà nhân kia hơi sững sờ, kinh ngạc nhìn Từ Thanh Phàm một chút, điềm nhiên nói: "Tê ~~~ sắp chết rồi mà vấn đề của ngươi cũng nhiều quá vậy? Tê ~~~ nhưng không sao, ta đối với người sắp chết luôn khoan dung. Cũng trả lời câu hỏi cuối cùng của ngươi. Tê ~~~ bốn người chúng ta bởi vì cùng dung hợp sức mạnh của 'Tứ phương kỳ xà' cho nên mới gọi là 'Tứ phương xà vệ'. Tê ~~~ mà số 41 sở dĩ được gọi là số 41 cũng vì dung hợp thế này tỷ lệ thành công không cao, 41 người chỉ có bốn người chúng ta thành công sống sót."

Đúng lúc này, tên xà nhân quanh người toàn sương mù đột nhiên hừ lạnh: "Số 4, chúng ta đến để giết người, ngươi không cảm thấy ngươi nói quá nhiều sao? Để lộ bí mật cũng nhiều."

Số 4 lạnh lùng phản bác: "Số 33, nhà ngươi thật phiền phức. Tê ~~~ nói cùng người sắp chết thì có gì. Tê ~~~ ta nói nhiều cũng vì hiếu kỳ khi chủ nhân tự mình hạ lệnh muốn chúng ta giết người thôi."

Số 33 hừ lạnh một tiếng nhưng không nói gì thêm, tựa hồ cũng đồng ý với lời nói của số 4, cảm thấy đám người Từ Thanh Phàm là những người đã chết rồi vậy.

Kim Thanh Hà quay về phía số 4 cười lạnh: "Ngươi lúc nãy mặc dù có thể nghe được chúng ta truyền âm, vậy chắc ngươi là Tây Mạc Huyền Sa xà trong 'Tứ phương kỳ xà' chứ?

Con mắt số 4 hơi nheo lại, vốn dáng vẻ là phi thường quỷ mị bây giờ lại trở nên rất khủng bố. Lạnh lùng nói: "Ngươi đoán đúng rồi, ngươi rất thông minh, các ngươi đều rất thông minh. Tê ~~~ đáng tiếc, người thông minh thường chết rất sớm."

https://thuviensach.vn

Trong khi nói chuyện, xung quanh người số 4 dần dần xuất hiện một đạo gió lốc yếu ớt, bao bọc quanh người hắn, từng hạt cát vàng không biết từ khi nào xuất hiện trong cơn gió, theo quỹ tích của gió không ngừng uốn lượn quanh người tên xà nhân này. Đồng thời, một luồng năng lượng quỷ dị nhanh chóng tụ tập trên người tên xà nhân này, nguồn năng lượng này hơi giống Phong Linh Khí, lại lẫn theo một chút Thổ Linh Khí.

"Nhớ kỹ tên ta, ta là số 4"

Số 4 đột nhiên biến mất khỏi chỗ đang đứng, lấy tốc độ như gió lao nhanh về phía ba người Từ Thanh Phàm, mà cát vàng uốn lượn quanh người hắn cũng trở nên cực kỳ cuồng bạo, ma sát không khí vang lên những tiếng gió hú sắc bén phảng phất chỉ trong nháy mắt đã truyền khắp toàn bộ Cửu Hoa Sơn.

Nhưng kỳ quái chính là, khi số 4 phát động tấn công về phía mấy người Từ Thanh Phàm, thì hai tên xà nhân còn lại cũng không nhúc nhích, chỉ lạnh lùng nhìn hai bên chiến đấu, tựa hồ rất tự tin vào thực lực của số 4, mà cũng giống như không quan tâm tới thắng bại của trận đấu này.

"Tây Mạc rất rộng. Mênh mông vô bờ, yêu thú rất nhiều, nhưng chỉ có kỳ xà Huyền Sa là số 1. Huyền Sa xà đi như gió. Giỏi điều khiển bão cát, thành niên có thể tạo ra Tây Mạc phong bạo. Có thể nghe tiếng gió thổi cát bay trong phạm vi trăm dặm. Mà có thể phun ra cát độc rất hung hiểm, gặp thì phải tránh xa, không thể địch lại được." --- (Sơn Hải Dị Đàm-Kỳ Thú Thiên)

Nhìn thấy số 4 mang theo bão cát điên cuồng hướng về nhóm người mình, ba người Từ Thanh Phàm vội vàng triển khai thần thông để phản công.

Chỉ thấy Lữ Thanh Thượng đem Phong Tình Thiên để dưới đất, hai tay giơ lên cao, 25 tấm bùa phát ra ánh sáng ngũ sắc từ trong tay áo của hắn

https://thuviensach.vn

xuất hiện, bay đến người số 4 vừa bắt đầu không ngừng xoay tròn. Dưới sự vận chuyển của những bùa chú này, tốc độ số 4 không chỉ chậm lại mà bão cát xung quanh cũng chậm rãi bắt đầu suy yếu.

Cùng lúc Lữ Thanh Thượng ra tay, Từ Thanh Phàm cũng bấm 10 ngón tay, mặt đất bên dưới chân số 4 bắt đầu nứt ra, hơn 10 ngọn Hấp Huyết Độc Đằng từ trong vết nứt đột nhiên xuất hiện quấn chặt hai chân số 4, khiến hắn không cách nào di động được.

Tiếp theo, Kim Thanh Hà khẽ quát một tiếng, toàn thân ánh vàng chói mắt, một thanh cự phủ màu vàng kim xuất hiện trên đầu số 4 không xa. Mang theo uy thế cực lớn bổ mạnh xuống đầu số 4.

"Ầm ầm ~~~"

Kim Thanh Hàn triển khai cự phủ uy lực cực lớn, theo cự phủ đánh xuống, một tiếng nổ lớn vang lên, đại địa cũng bị lay động kịch liệt dưới uy thế của cự phủ, từng đám bụi bay lên theo cơn gió.

Chỉ kỳ quái là sau một đòn đó, đám người Từ Thanh Phàm trên mặt không có chút nào là vui mừng, trái lại càng nghiêm nghị hơn. Mà hai gã xà nhân khác cũng không có động tác gì.

Rốt cục tại nơi cự phủ đập xuống những đám bụi cũng tan hết, tầm nhìn trước mắt mọi người lại hiện rõ, nguyên bản số 4 bị cự phủ của Kim Thanh Hàn chém vẫn đứng tại chỗ cũ một cách thản nhiên, những bùa chú dùng để khống chế cùng với những đoạn Huyết Đằng rải rác khắp nơi.

Hóa ra, vừa rồi ngay khi cự phủ của Kim Thanh Hàn đánh xuống trong nháy mắt, quanh người số 4 đột nhiên bùng nổ một trận bão cát mãnh liệt, trận bão cát này uy lực rất mạnh, bất kể Hấp Huyết Độc Đằng của Từ Thanh Phàm hay là bùa chú của Lữ Thanh Thượng toàn bộ đều bị thổi tan dễ dàng, mà tốc độ của số 4 lại trong nháy mắt tăng lên điên cuồng, khi cự phủ đánh xuống hắn đã đột nhiên lùi về sau, sau khi cự phủ bị Kim Thanh

https://thuviensach.vn

Hàn thu hồi thì trong nháy mắt hắn lại trở về chỗ cũ, bởi vì tốc độ của hắn nhanh như vậy, thậm chí còn vượt xa Từ Thanh Phàm tại thời điểm mạnh nhất, nên khi hắn di chuyển như vậy khiến cho người ta có cảm giác như hắn không hề có chút nhúc nhích nào vậy.

Mà ngay khi thân hình số 4 hiện ra trong nháy mắt, ba đạo bão cát mãnh liệt xuất hiện hướng đám người Từ Thanh Phàm tấn công.

Ba đạo bão cát này tuy thể thích có vẻ nhỏ, nhưng đám người Từ Thanh Phàm cũng không dám khinh thường chút nào, phải biết trước hết không nói tới uy lực của bão, bên trong nó còn xen lẫn từng hạt cát vàng cực kỳ vững chắc và sắc bén, khiến cho uy lực của nó không kém chút nào so với công kích của pháp khí. Nói cách khác, một khi tiến vào bên trong lốc xoáy này, nhất định phải đối mặt với sự công kích đồng thời của vô số pháp khí.

Chỉ thấy Kim Thanh Hàn rên lên một tiếng, cả người lóe lên một đạo kim quang, đồng thời thanh cự phủ vừa nãy hắn thu hồi đột nhiên xuất hiện trước mặt hắn, so với trước đây thì ánh vàng càng có vẻ ngưng tụ hơn, thể tích cũng phải lớn hơn một nửa. Đối mặt với bão cát có uy lực rất mạnh, Kim Thanh Hàn lấy công đối công, sử dụng thanh cự phủ đập mạnh xuống bão cát, hai bên giao thủ chỉ trong nháy mắt. Ánh sáng bùng lên, tiếng nổ vang rền, cự phủ cùng với bão cát va chạm vào nhau đồng quy vu tận. Tuy rằng Kim Thanh Hàn thoát khỏi nguy hiểm nhưng cũng không còn sức lực phản kích.

Mà Lữ Thanh Thượng lại thong dong không loạn, hai tay huy động liên tục, vô số đạo bùa chú phát ra sóng linh khí mạnh mẽ nhanh chóng bay về phía bão cát, sau đó mỗi cái bùa chú lại lóe sáng kết thành một cái kết giới bao vây bão cát lại, đồng thời ngăn cách linh khí lưu động giữa bên trong và bên ngoài kết giới. Không có linh khí cung cấp, bão cát cũng nhanh chóng từ từ lắng lại, thổ linh khí bên trong bão cát cũng dần tiêu tán.

https://thuviensach.vn

Chỉ là tuy phá được bão cát nhưng những bùa chú kia của Lữ Thanh Thượng cũng vì áp lực quá lớn mà vỡ tan tành.

Có lẽ bởi vì Từ Thanh Phàm giết Nam Cung Thanh Sơn trước đó nên số 4 muốn chứng minh mình thực sự mạnh hơn Nam Cung Thanh Sơn nhiều, vì thế mà bão cát hướng về Từ Thanh Phàm có uy lực mạnh nhất, Chỉ thấy lòng bàn tay Từ Thanh Phàm hướng tới mặt đất, vô số cây cối to lớn mọc lên thành rừng cây ngăn cản trước mặt Từ Thanh Phàm. Nhưng tất cả đều bị bão cát phá nát, cuối cùng Từ Thanh Phàm lần thứ hai hóa ra một rừng cây mới miễn cưỡng trung hòa được công kích của bão cát.

Bốn người giao thủ uy thế lớn như thế gây sự chú ý cho toàn bộ chiến trường, mà trận hỗn chiến này cũng vì vậy mà dừng lại trong giây lát, một đám đệ tử Cửu Hoa cũng những yêu ma cấp thấp kia sững sờ nhìn bốn người giao thủ, trong lúc nhất thời thậm chí đã quên mất đối thủ của mình, cũng vì vậy mà giảm thiểu không ít thương vong của đệ tử Cửu Hoa Môn.

Ngay khi ba người ngăn cản thế tiến công của số 4 thì âm thanh quỷ dị của số 4 lại đột nhiên vang lên sau lưng ba người.

"Số 41 thực lực quả nhiên quá yếu, tê ~~~ thực lực của các ngươi chỉ có ngần ấy mà cũng bị giết. Thực sự khiến chủ nhân cùng tứ phương xà vệ chúng ta mất mặt mà. Chết rồi là tốt."

Nghe được âm thanh của số 4, mấy người Từ Thanh Phàm vẻ mặt hơi đổi, vội vàng xoay người nhìn lại phía sau, phát hiện không biết từ lúc nào số 4 đã đi tới phía sau ba người, con mắt rắn bắt đầu lóe lên sắc hồng quỷ dị, khinh thường nói: "Vừa rồi ta chỉ triển khai bảy phần thực lực."

Mấy người Từ Thanh Phàm nghe được lời hắn nói chỉ rên lên một tiếng nhưng cũng không nói thêm gì. Tuy rằng vừa nãy bọn họ cũng đều có lưu lại một phần lực nhưng phải thừa nhận số 4 trước mắt thực sự có thực lực chống đỡ ba người bọn họ.

https://thuviensach.vn

Thấy đám người Từ Thanh Phàm không nói lời nào. Số 4 cho rằng đám người Từ Thanh Phàm thấy thực lực của mình mà run sợ, trong mắt lóe lên vẻ xem thường, điềm nhiên nói: "Có thể chết dưới tay ta, các ngươi có thể nhắm mắt được rồi."

Nói rồi số 4 đột nhiên lại biến mất, trong nháy mắt hắn xuất hiện bên người Từ Thanh Phàm, bàn tay chụm thành đao chém tới cổ của Từ Thanh Phàm.

Tốc độ của số 4 thực sự là nhanh nhất trong những tu sĩ mà Từ Thanh Phàm đã gặp, lần tập kích này phi thường bất ngờ, nếu hắn tập kích hướng về Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thường thì có lẽ đã thành công.

Có lẽ bởi vì Từ Thanh Phàm giết chết Nam Cung Thanh Sơn cho nên hắn mới chọn mục tiêu đầu tiên là Từ Thanh Phàm, nhưng hắn lại không biết, Từ Thanh Phàm có tốc độ nhanh nhất trong hàng đệ tử trẻ tuổi của Cửu Hoa Môn, kinh nghiệm chiến đấu cũng phong phú nhất. Tuy rằng lúc này đùi phải bị thương nhưng nhãn lực vẫn còn. Lúc số 4 nói chuyện, Từ Thanh Phàm vẫn luôn âm thầm đề phòng, khi số 4 bất ngờ xuất thủ, Từ Thanh Phàm thấy một đạo tàn ảnh vọt tới phía mình, liền không chút chậm trễ trong cơ thể dâng lên một lượng lớn linh khí di chuyển tới hộ tí (bao bảo vệ cổ tay), chỉ thấy một đầu Thanh Long quấn quanh người bảo vệ hắn.

"Keng ~~~"

"Tê ~~~"

Lúc Từ Thanh Phàm hóa ra Thanh Long bảo vệ trong chớp mắt, số 4 đang công kích tới, mà động tác của Từ Thanh Phàm cũng chỉ nhanh hơn trong chớp mắt mà thôi.

Đón lấy, chưởng đao của số 4 va chạm cùng Thanh Long hộ tí trong nháy mắt, một tiếng sắt thép va chạm vang lên, đồng thời số 4 cũng cảm thấy bàn tay tê dại.

https://thuviensach.vn

Nhưng kinh nghiệm chiến đấu của số 4 cũng cực kỳ phong phú, tuy rằng tiến công bị chặn nhưng 'tuy kinh mà không loạn'. Tốc độ càng không hề dừng lại mà nhanh chóng công tới phía Lữ Thanh Thượng, nhưng tranh thủ sự trì hoãn phía Từ Thanh Phàm mà Lữ Thanh Thượng cũng có phòng bị, mấy lá bùa chú hóa thành một kết giới phòng thủ che trước mặt mình, tuy rằng bị số 4 đánh nát nhưng số 4 sợ Từ Thanh Phàm cùng Kim Thanh Hàn công kích nên cũng không dám dừng lại triển khai đòn thứ hai, mà lại chuyển hướng tấn công Kim Thanh Hàn.

Cứ như vậy, tốc độ số 4 triển khai đến cực hạn, không ngừng công kích ba người Từ Thanh Phàm.

Chỉ là số 4 biết mình tuy có thể một đòn đánh vỡ phòng ngự tạm thời của Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thương, nhưng cũng không thể triển khai ngay được đòn thứ hai. Bởi bì một khi triển khai đòn thứ hai, thì thân hình của hắn sẽ hơi đình trệ, mà như vậy hắn tuy có thể giết chết một người thì hai người khác cũng sẽ nắm lấy cơ hội công kích hắn. Tuy tốc độ của hắn nhanh không cách nào hình dung được nhưng cũng không thể mạo hiểm một mạng đền một mạng.

Hai người Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng lại càng khổ không thể tả, tốc độ số 4 vượt xa sự tưởng tượng của bọn họ. Tuy rằng vì Từ Thanh Phàm ngăn cản giúp bọn hắn một thoáng, để cho hai người có thời gian bố trí một cái phòng ngự đơn giản nhất nhưng đều bị số 4 đánh nát. Mà hai người bất đắc dĩ lại bố trí một cái phòng ngự khác, sau đó lại bị số 4 đánh nát, cứ lặp lại nheieuf lần như vậy. Bởi vì tốc độ số 4 rất nhanh, công kích liên tục nhiều lần nên bọn họ không có thời gian để triển khai trận pháp phòng ngự cao thâm hơn. Phiền muộn không kém số 4.

Còn bên kia Từ Thanh Phàm dáng dấp nhàn nhã hơn, Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng đều âm thầm xác định chỉ cần qua được hạo kiếp này thì sẽ tìm mọi cách để kiếm một hai kiện cao cấp pháp khí phòng ngự. Trước đây hai người tự phụ là mình có đạo pháp phòng ngự cùng trận pháp

https://thuviensach.vn

phòng ngự ở trong thế hệ người trẻ tuổi ít có người có thể đánh tan, cảm thấy tìm pháp khí phòng ngự là điều thừa, hơn nữa pháp khí phòng ngự đắt hơn nhiều so với pháp khí công kích, vì thế mà hai người không có chuẩn bị.

Nhưng hiện giờ hai người mới phát hiện, đạo pháp phòng ngự hay trận pháp phòng ngự tất nhiên rất lợi hại nhưng cần phải có thời gian thi triển. Mà pháp khí phòng ngự chỉ cần đưa linh khí vào điều động là tốt rồi. Mà nếu có pháp khí phòng ngự thì tuyệt đối sẽ không chật vật giống bây giờ.

Hai bên giao chiến, nhàn nhã nhất là Từ Thanh Phàm, bởi vì sớm phát hiện công kích của số 4 nên đã phát động Thanh Long hộ tí, chỉ cần kéo dài linh khí vận chuyển thì không lo tự vệ. Nhưng đó chỉ là tạm thời mà thôi, thực tế, số 4 sở dĩ không dám đối với hai người khác hạ sát thủ phải kể đến công của Từ Thanh phàm. Lúc này hắn ngoại trừ phòng ngự công kích của số 4 ra thì còn thường xuyên dùng sát khí của mình khóa chặt số 4, để số 4 căn bản không dám dừng lại chút nào. Đồng thời, Từ Thanh Phàm còn thường xuyên chú ý hai gã xà nhân khác đang quan chiến bên ngoài, phòng ngừa bọn hắn tập kích bất ngờ. Ngoài ra Từ Thanh Phàm còn suy nghĩ xem làm sao đánh vỡ thế cục này mà không cho ba người phe mình chịu thương tổn quá lớn.

Có thể nói, Từ Thanh Phàm còn bận rộn hơn ba người kia nhiều.

Đột nhiên, Từ Thanh Phàm nhớ tới khi số 4 chém vào Thanh Long hộ tí đã phát ra tiếng kêu đau đớn, trong lòng không khỏi khẽ động, nhớ tới giới thiệu về Tây Mạc Huyền Sa xà trong các điển tịch.

Loại rắn này tốc độ cực nhanh, phun ra cát độc gây chết người, có thể khống chế bão cát, thậm chí là phong bạo, có thể nói là cực kỳ lợi hại. Nhưng nó có yếu điểm rõ ràng, thân thể nó phi thường yếu đuối, thậm chí còn không bằng một số loại rắn bình thường.

https://thuviensach.vn

Căn cứ tình huống của Nam Cung Thanh Sơn mà nói, những xà vệ sau khi dung hợp cùng 'Tứ phương kỳ xà' ngoại trừ thu được sức mạnh cùng năng lực quỷ dị ra thì cũng kế thừa các nhược điểm của 'Tứ phương kỳ xà'.

Mà thân rắn Huyền Sa nhược điểm là yếu đuối, có lẽ số 4 cũng kế thừa điểm đó.

Nhưng dù cho biết được nhược điểm này thì nên làm gì để lợi dụng đây?

Từ Thanh Phàm trầm tư.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 66: Phục sinh

Ngay khi ba người Từ Thanh Phàm đang cùng số 4 tranh đấu lâm vào thế bí, thì giữa bầu trời một hồi giao phong khác đang yên lặng tiến hành, tuy rằng không hung hiểm như mấy người Từ Thanh Phàm phải đối mặt, nhưng cũng rất tàn khốc.

Giữa bầu trời, Trương Hư Thanh liếc mắt nhìn kết giới trong suốt bảo vệ ba người Trương Hoa Lăng, Uất Trì trưởng lão, Tiêu Hoa Triết, sau đó hắn cúi đầu đánh giá sợi dây thừng năm màu đang trói trên người hắn, trên mặt không lộ chút nào kinh ngạc hay khủng hoảng, trái lại chỉ hơi lộ ra vẻ mặt phức tạp tưởng nhớ lại chuyện cũ.

Không có giãy dụa, không có chống lại, Trương Hư Thánh lẳng lặng cau mày nhìn chằm chằm sợi dây thừng năm màu, phảng phất nhất thời tâm tư bị sợi dây thừng này gợi nhớ chuyện rất lâu trước đây.

Mà bên kia, Lưu Hoa Tường đột nhiên xuất hiện trong chiến trường cũng không vội vàng, chỉ đứng yên nhìn Trương Hư Thành.

Nhìn Trương Hư Thanh có vẻ trẻ hơn mình rất nhiều, Lưu Hoa Tường trong ánh mắt tuy tưởng như vô cùng bình tĩnh nhưng ẩn dấu bên dưới tựa hồ có mấy đạo lưu quang thoáng qua.

Sau lưng Lưu Hoa Từng, Uất Trì trưởng lão, Tiêu Hoa Triết hai người thì lại đang kinh ngạc nhìn Lưu Hoa Tường.

https://thuviensach.vn

Lưu Hoa Tường người này ở Cửu Hoa Sơn luôn luôn biết điều, tuy rằng trong phái tương truyền người này công lực cao cường, nhưng Uất Trì trưởng lão và Tiêu Hoa Triết cho rằng cao nhất cũng tương đương với nhóm người mình mà thôi.

Nhưng vừa rồi khi đối mặt với Trương Hư Thanh tiến công mạnh mẽ như vậy, Lưu Hoa Tường lại có thể dễ dàng chống đỡ đươc, chỉ dựa vào một chiêu này đã vượt xa hai người bọn họ.

Chỉ có Trương hoa Lăng tựa hồ đối với sự xuất hiện của Lưu Hoa Tường đã sớm có dự liệu nên không hề kinh hãi, nhưng nhìn Lưu Hoa Tường cùng Trương hư Thánh trước mặt, thần sắc cũng cực kỳ phức tạp.

Sau một hồi lâu, Trương Hư Thanh rốt cục ngẩng đầu lên, đánh vỡ trầm mặc của năm người, nhìn Lưu Hoa Tường trước mặt mình, thản nhiên nói: "Đây là 'Ngũ sắc khổn tiên thằng' của Lý Hư Hán. Ta đã 800 năm chưa thấy rồi. Không nghĩ tới trải qua nhiều năm như vậy lại bị sợi dây thừng này trói chặt."

Nói tới đây, Trương Hư Thanh tự giễu lắc đầu, thở dài một tiếng rồi hỏi: "Bất quá pháp bảo này sao lại ở trên tay ngươi? Hơn nữa theo ta được biết, pháp bảo này chỉ có dùng công pháp đặc biệt mà Lý Hư Hán lão nhân kia sáng chết mới có thể khởi động. Ngươi cùng Lý Hư Hán lão nhân kia có quan hệ gì? Ân, công lực của ngươi cũng không tệ, vừa rồi mặc dù là đánh lén nhưng ta cũng không có phát hiện sớm, rất đáng gờm, chí ít so với Tam Thánh Tứ Nhàn kia còn mạnh hơn nhiều. Lẽ nào ngươi là truyền nhân của Lý Hư Hán lão nhân kia?"

Trương Hư Thánh nổi lên hứng thú quan sát tỉ mỉ Lưu Hoa Tường, trong mắt toát lên vẻ vui mừng như vừa tìm được món đồ chơi thú vị.

Lưu Hoa Tường sắc mặt không thay đổi, chỉ bình tĩnh nhìn Trương Hư Thánh, nhẹ giọng nói: "Nếu ngươi biết đây là "Ngũ sắc khổn tiên thằng",

https://thuviensach.vn

vậy ngươi nên biết nếu bị nó trói lại thì ngươi không có cách nào chạy trốn"

Trương hư Thánh gật đầu, thừa nhận: "Đúng vậy, 'Ngũ sắc khổn tiên thằng' này cũng coi như một trong những tâm huyết của Lý Hư Hán. Một khi bị nó trói lại, không có mệnh lệnh của chủ nhân, nó vĩnh viễn sẽ không thả người. Vậy ngươi với hắn cũng có quan hệ không tầm thường rồi, ngươi có biết chuyện của ta với hắn không?"

Lưu Hoa Tường yên lặng gật đầu: "Vô cùng hiểu rõ"

Trương hư Thánh cười nói: "Đã vậy thì ngươi không nên nói chắc chắn như thế, lẽ nào ngươi không biết 800 năm trước, Lý Hư Hán đã dùng 'Ngũ sắc khổn tiên thằng' đối phó ta rồi sao, nhưng lại bị ta thoát được?"

Lưu Hoa Tường thần sắc vẫn không đổi, lạnh nhạt đáp: "Đó là vì năm đó Lý Hư Hán quá ngu, bị lời chót lưỡi đầu môi của ngươi thuyết phục, cho rằng việc ngươi làm là nhất thời hồ đồ, sau này sẽ cải tà quy chính."

Nghe thấy Lưu Hoa Tường nói vậy, ở phía sau Tiêu Hoa Triết cùng Uất Trì trưởng lão hơi sững sờ, trong mắt hiện lên vẻ tức giận. Không nghĩ tới Lưu Hoa Tường dám đánh giá như vậy đối với trưởng bối sư môn, vừa định quát mắng lại bị Trương Hoa Lăng ngăn cản.

Trương Hư Thánh gật gù, nói: "800 năm trước ta thật sự dựa vào thủ đoạn lừa dối mới thoát thân được, nhưng mà 800 trước ta có thể thoát được thì hiện tại ta vẫn có thể làm được như trước. Đầu tiên, thực lực của ngươi mặc dù không tệ, nhưng so với Lý Hư Hán 800 năm trước thì còn kém rất xa, còn nữa, thực lực của ta bây giờ so với 800 năm trước cao hơn nhiều, hiện giờ cho dù Lý Hư Hán có ra tay cũng không vây khốn được ta."

Nói tới đây, trên người Trương hư Thanh sóng linh khí đột nhiên đại thịnh, trực tiếp bức lùi Lưu hoa Tường cùng ba người Trương Hoa Lăng phía sau hắn ra hơn một trượng.

https://thuviensach.vn

Tiếp theo, sóng linh khí trên người Trương Hư Thánh bắt đầu hỗn loạn, thân thể Trương Hư Thánh bắt đầu bành trướng nhanh chóng.

Nhưng bất luận thân thể Trương Hư Thánh bành trướng thế nào thì 'Ngũ sắc khổn tiên thằng' đều trói chặt trên người hắn, không hề nới lỏng.

Nhìn dị biến trên người Trương Hư Thánh, bốn người Lưu Hoa Tường thần sắc ngưng trọng, cho dù Lưu Hoa Tường vẫn luôn bình tĩnh cũng không nhịn được căng thẳng.

Bởi vì theo hiểu biết của họ, tự nhiên có thể nhận ra tình huống khác thường trên người Trương Hư Thánh giống như điềm báo thi triển "Bạo linh Thuật".

Bạo Linh Thuật, chính là đạo thuật dùng để cùng kẻ địch đồng quy vu tận.

Chuyện gì xảy ra? Lẽ nào Trương hư Thánh cảm giác được hắn không có cách nào chạy trốn, vì thế muốn cùng đám người Lưu Hoa Tường đồng quy vu tận sao? Hay là muốn lợi dụng tâm lý quý trọng 'Ngũ sắc khổn tiên thằng' của Lưu Hoa Tường, vì sợ tổn thương bảo bối mà thu hồi, khiến cho Trương hư Thánh có cơ hội để chạy trốn sao?

Nhưng dù thế nào đi nữa, đám người Lưu Hoa Tường cũng không lo được nhiều, vội vàng chạy về phía xa. Lấy công lực của Trương Hư Thánh, nếu hắn tự bạo thì uy lực lớn thế nào thì khó có thể tưởng tượng được.

Không chỉ có bốn người bọn họ, cho dù là đám trưởng lão Cửu Hoa hay yêu ma cao cấp, cảm ứng thấy dị biến phát sinh trên người Trương hư Thánh đều ngừng tay mà chạy trốn ra xa, trong lúc nhất thời, chiến trường trên bầu trời Cửu Hoa vì dị biến của Trương Hư Thanh mà rơi vào đình trệ tạm thời.

"Ầm ầm ~~~"

https://thuviensach.vn

Rốt cục, khi thân thể Trương Hư Thánh bành trướng đến gấp ba lần thì phát sinh vụ nổ, chỉ thấy một màn sáng chói mắt cùng tiếng nổ điếc tai vang rền xuất hiện, lóe lên một cái rồi biến mất, dư âm còn lại là những trận gió mạnh không ngừng khuếch tán, lay động quần áo, tóc tai của những người xung quanh.

Sau vụ nổ, tại vị trí Trương Hư Thánh đã đứng lúc trước không phát hiện thân ảnh của Trương Hư Thánh, mà 'Ngũ sắc khổn tiên thằng' cũng bị hao tổn không ít sau vụ nổ, khi trở lại trong tay Lưu Hoa Tường thì ánh sáng đã mờ đi nhiều.

Nhìn cảnh tượng như vậy, tất cả trưởng lão Cửu Hoa Môn trên bầu trời đều kinh ngạc ngây người, trong lòng tràn đầy khó tin. Một là vì không nghĩ tới một Trương Hư Thánh mà dường như trong giới tu tiên không có người chế trụ nổi, sẽ lại dễ dàng chết đi như vậy.

Hai là vì không nghĩ tới lấy thân phận một đại tông tư sau khi tự bao lại sản sinh uy lực chỉ có thế.

Những những yêu ma cao cấp thủ hạ của Trương hư Thánh lại tựa hồ không thèm để ý chủ nhân của mình tử vong, sau khi dừng lại vì vụ nổ thì lại tiếp tục công kích tới các trưởng lão Cửu Hoa Môn, không cho các trưởng lão có một phút nào để thở.

Tựa hồ đối với những yêu ma này mà nói, bất luận chủ nhân còn sống hay không thì hoàn thành mệnh lệnh mới là quan trọng nhất, mà bọn họ cũng có lòng tin tuyệt đối vào Trương Hư Thánh, căn bản không tin Trương hư Thánh đã chết.

Ngay lập tức, chiến trường trên trời lại khôi phục huyên náo.

"Trương Hư Thánh hắn thực sự chết rồi sao?" Uất Trì trưởng lão không dám tin hỏi, giọng nói vừa như hỏi người khác, vừa tự hỏi mình.

https://thuviensach.vn

Mà ba người Lưu Hoa Tường trên mặt cũng tràn đầy nghi hoặc, lời Uất Trì trưởng lão cũng là lời bọn hắn muốn hỏi.

Nhưng ngay lúc đó, bốn người họ lại cảm thấy có gì đó không đúng.

Bởi vì họ đột nhiên phát hiện, Trương Hư Thánh sau khi tự bạo tuy rằng tan xương nát thị, nhưng huyết nhục tứ tán giống như trái với định luật của trời đất, không hề rơi xuống đất mà trôi nổi trên bầu trời.

Tiếp đó, những huyết nhục này tỏa ra một trận sóng linh khí kỳ là, khiến người ta không thể phân biệt được phân chia ngũ hành. Sau đó vô số sóng linh khí xuất hiện, bắt đầu cộng hưởng nổi lên.

Cuối cùng, một màn kinh người xảy ra, chỉ thấy những huyết nhục này từ bốn phương tám hướng nhanh chóng tụ tập với nhau, dần dần chuyển động dung hợp lại cùng nhau, sau đó diện mạo Trương hư Thánh dần hiện ra.

Tình cảnh rất quỷ dị, khiến cho mọi người kinh hãi.

Sau đó, một màn sáng lóe lên, Trương Hư Thánh một lần nữa xuất hiện trước mặt mọi người, hoàn hảo không thiếu một sợi tóc, ngay cả bạch y trên người cũng không có một nếp nhăn.

Trên mặt vẫn nụ cười lạnh xen lẫn một chút trào phúng.

Vừa rồi là chuyện gì xảy ra? Hắn không phải đã tan xương nát thịt rồi sao? Lại có thể tổ hợp lại huyết nhục mà khởi tử hoàn sinh? Chuyện này đã vượt khỏi tưởng tượng của toàn bộ giới tu tiên rồi.

Đám người Lưu Hoa Tường tràn ngập vẻ khó tin.

"Ta đã nói pháp bảo này bây giờ không giữ nổi ta mà, bây giờ các ngươi đã tin chưa? Hiện tại ta đã khác hoàn toàn so với 800 năm trước rồi."

https://thuviensach.vn

Trương Hư Thánh nhìn bốn người trước mặt, nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 67: Chân dung

Nhìn thấy Trương Hư Thánh khởi từ hồi sinh, mọi người xung quanh đều kinh ngạc, nhất thời quên đi tình thế nguy hiểm của Cửu Hoa Sơn hiện giờ.

Lưu Hoa Tường là người đầu tiên khôi phục bình tĩnh, nhìn ánh mắt lạnh lẽo của Trương Hư Thánh, hỏi: "Thí nghiệm kia ngươi đã thành công rồi?"

Trương Hư Thánh nghe Lưu Hoa Tường nói vậy liền hơi sững sờ, ngạc nhiên nói: "Ngươi cũng biết về thí nghiệm kia của ta? Hầu như tất cả mọi người đều chỉ biết ta đang nghiên cứu tà thuật, nhưng cụ thể thì không người nào biết. Xem ra Lý Hư Hán lão nhân kia nói cho ngươi không ít chuyện của ta."

Nói tới đây, Trương Hư Thánh thu hồi nụ cười trên mặt, nhìn chằm chằm Lưu Hoa Tường, chậm rãi nói: "Không sai, thí nghiệm kia của ta đã thành công. Nói cách khác, thân thể hiện giờ của ta là bất tử."

Tuy chỉ nói chuyện cùng Lưu Hoa Tường, nhưng biểu hiện của Trương Hư Thánh dường như muốn tuyên bố với toàn bộ giới tu tiên.

Một lời nói ra, cả sảnh đường đều giật mình.

Cho dù tâm tình luôn ôn hòa như Trương Hoa Lăng, đã trải qua rất nhiều mưa gió, lúc này cũng trợn mắt há mồm.

https://thuviensach.vn

Tuy không biết thì nghiệm trong miệng Lưu Hoa Tường và Trương Hư Thánh là gì, nhưng nghe tới "Thân thể bất tử" thì cũng đã quá dọa người.

Phải biết, thân thể bất tử là mục tiêu tìm kiếm của vô số người tu tiên trong mấy chục ngàn năm qua, vô số thiên tài tuyệt đỉnh đã tiêu hao hết sức mạnh cùng sự sống nhưng cũng không đạt được chút gì, vậy mà Trương Hư Thánh đã nghiên cứu ra được?

Mặc dù biết Trương Hư Thánh là tu sĩ thiên tài của Cửu Hoa Sơn kể từ khi lập phái tới nay, nhưng cũng không nghĩ tới hắn lại có thể hoàn thành tâm nguyện của vô số tu tiên chi sĩ mấy chục ngàn năm qua.

Nhìn khuôn mặt nghiêm túc của Trương Hư Thánh cùng Lưu Hoa Tường, biết bọn họ không hề nói dối, hơn nữa dị biến trên người Trương Hư Thánh vừa rồi khiến ba người Trương Hoa Lăng đều có chút tin tưởng.

Vì thế tuy biết rõ Trương Hư Thánh là kẻ địch lớn nhất của Cửu Hoa Môn từ khi lập phái, nhưng đám người Trương Hoa Lăng cũng không khỏi kính nể Trương Hư Thánh.

Nhưng lời tiếp theo của Lưu Hoa Tường đã giải thích nghi hoặc của ba người Trương Hoa Lăng.

Chỉ nghe giọng nói Lưu Hoa Tường lạnh lẽo vang lên: "Ta thừa nhận ngươi là một thiên tài, dĩ nhiên có thể hoàn thành mục tiêu mà ta đã cho rằng không thể thực hiện được. Nhưng ngươi vì trường sinh mà hấp thu mạng sống của bao người vô tội để tăng cường tuổi thọ của mình, thâm chí đem những oan hồn này dung hợp vào thân thể mình, ngươi kiêu ngạo vì mục tiêu đã hoàn thành đó sao? Đây có khác gì tu ma giả vạn năm trước chứ? Vì hoàn thành thì nghiệm này, ngươi tạo bao nhiêu nghiệt, giết bao nhiêu người vô tội?"

https://thuviensach.vn

Trương Hư Thánh thản nhiên nói: "Đạt tới đỉnh cao mà người thường không thể với tới, tất nhiên cần phải có một chút hi sinh, bao gồm cả hi sinh bản thân và hi sinh người khác. Đây là một bước đi mà mỗi người thành công cần phải trải qua."

Vừa nói, trên mặt Trương Hư Thánh lại hiện ra một vẻ trào phùng: "Người như các ngươi vĩnh viễn không hiểu được ý nghĩ của ta. Bất quá, thật kỳ quái, đến giờ mà ngươi cũng không phân tâm vì chuyện này, sau khi biết thân thể ta bất tử, ngươi không lo lắng chút nào sao? Phải biết rằng, người của Cửu Hoa Môn bây giờ không có cơ hội nào để thắng nữa rồi."

Lưu Hoa Tường hơi trầm mặc, sau đó cười lạnh: "Một chút hi sinh? Từ khi ngươi phản bội Cửu Hoa Môn, ta vẫn luôn chú ý tin tức của ngươi, tuy rằng không biết hành tung cụ thể, nhưng hành động của ngươi ta đều hiểu rõ được đại khái. 700 năm trước, thế giới phàm tục tại một nơi là Sở Thành, chỉ trong một đêm đã biến thành quỷ thành không một người sống sót. 500 năm trước Lương Quốc liên tục gặp ôn dịch, địa chấn, trong nước tử thương mấy triệu người, trong đó phần lớn không tìm thấy thi thể. Cũng gần 300 năm trước, giới tu tiên liên tiếp biến mất hơn 1000 tu sĩ không có tung tích, nhưng việc này là ngươi làm chứ? Vì trường sinh của mình, ngươi giết chết mấy triệu phàm nhân vô tooik, hơn 1000 tu sĩ vô tội. Đây chính là một chút hi sinh sao?"

"Bây giờ ngươi nói thân thể ngươi bất tử, không cách nào chiến thắng được, e rằng cũng không chắc chắn? Ngươi chỉ đem sinh mệnh cùng oan hồn của vô số phàm nhân dụng hợp vào trong mỗi giọt máu thịt của ngươi, dùng để trung hòa đi mọi thương tổn cũng như tuổi thọ trôi qua của ngươi, mà khi những thứ đó tiêu hao hết thì ngươi cũng sẽ chết mà thôi. Quan trong nhất là những thứ kia đang ở trong tay Cửu Hoa Môn ta, thân thể tàn tạ của ngươi vĩnh viễn còn xa mới đạt tới bất tử. Mãi mãi sẽ lưu lại khuyết điểm chết người."

https://thuviensach.vn

Nghe Lưu Hoa Tường nói, không chỉ đám người Trương Hoa Lăng kinh hãi mà con mắt Trương Hư Thánh cũng dần híp lại, trong mắt lóe lên tinh quang, lần thứ hai nghiêm túc đánh giá lại Lưu Hoa Tường, nguyên bản vẻ thản nhiên trên mặt đã không còn, hắn lên tiếng hỏi: "Ngươi là người phương nào? sự tình 700 năm trước ngươi cũng biết rõ rằng như vậy? Nếu như ta đoán không sai, khi đó ngươi còn chưa bắt đầu tu tiên chứ? Hơn nữa kể cả chưởng môn hiện tại Trương Hoa Lăng cũng chỉ biết ta lưu lại ở Cửu Hoa Môn một món đồ mà thôi. Nhưng cũng tuyệt đối không biết rõ như vậy. Ta đang thấy lạ, ngươi có thực lực như vậy, tại sao mật thám của ta lại chưa từng nhắc tới ngươi. Ngươi tuyệt đối không đơn giản là Lưu Hoa Tường được, ngươi rốt cục là người phương nào?"

Lưu Hoa Tường nhẹ thở dài, chậm rãi nói: "Đã nhiều năm rồi, là ngươi trở nên ngu ngốc? Hay là ta thay đổi quá lớn? Vẻn vẹn 800 năm mà thôi, giọng điệu nói chuyện của ta, sự hiểu biết của ta đối với ngươi, còn có 'Ngũ sắc khổn tiên thằng' của ta, lẽ nào ngươi không nhận ra được sao?"

Nghe vậy, thân thể Trương Hư Thánh chấn động, hắn lại quan sát thật kỹ ông lão mà hắn không thể quên cho dù năm tháng có ăn mòn ký ức của hắn. Sau một hồi lâu, trên mặt hắn lộ ra vẻ khó tin, hỏi: "Ngươi là Lý Hư Hán? Ngươi còn chưa chết? Ngươi sao lại biến thành bộ dạng này?"

Trương Hư Thánh khi bắt đầu xuất hiện luôn thản nhiên tự tin, lúc này rốt cục không còn cách nào duy trì sự tự tin đó nữa.

Lý Hư Hán? Một trong những tu tiên giả truyền kỳ của Cửu Hoa Môn Lý Hư Hán? Chưởng môn đời trước của Cửu Hoa Môn? Tu tiên giả cuối cùng ở cấp độ tông sư Đại Thừa kỳ trong 500 năm qua của Cửu Hoa Môn, Lý Hư Hán?

Hắn không phải đã chết ở 500 năm trước rồi sao?

https://thuviensach.vn

Nghe thấy Trương Hư Thánh nói vậy, Tiêu Hoa Triết cùng Uất Trì trưởng lão không thể tin được, kinh ngạc nhìn Lưu Hoa Tường, phát hiện ngoại trừ khí tức đã ở độ xế chiều ra thì Lưu Hoa Tường này không có bất kỳ điểm tương tự với chưởng môn Lý Hư Hán uy nghiêm năm đó.

Nhưng Trương Hư Thánh đã nói như thế đương nhiên sẽ không phải không có nguyên nhân. Vì thế hai người không khỏi quay về chưởng môn đương nhiệm Trương Hoa Lăng, nhưng thấy Trương Hoa Lăng không hề biểu hiện bất ngờ, chỉ khẽ gật đầu với hai người, hiển nhiên hắn đã sớm biết.

Mà Lưu Hoa Tường cũng không có phủ nhận, hắn nhàn nhạt thở dài: "Không sai, ta chính là Lý Hư Hán. Ngươi rốt cục đã nhận ra."

Trương Hư Thánh lạnh lùng nói: "Ngươi còn sống? Ngươi không phải đã chết 500 năm trước rồi sao? Sao lại xuất hiện ở đây? Còn biến thành bộ dáng này."

Lý Hư Hán tự giễu: "Hiện giờ ta xuất hiện tại đây chính là chứng minh tin tức ta chết 500 năm trước là giả. Trương sư đệ, với sự thông minh tài trí của ngươi, làm sao lại hỏi những câu vô nghĩa như thế?"

Trương Hư Thanh ngưng trọng: "Không thể, nếu như chỉ là tin tức giả, căn bản không thể giấu diếm được con mắt của ta. Năm đó tin tức ngươi qua đời truyền ra thì ta tin ngay, đó là vì ta căn cứ tu vi cùng số tuổi của ngươi, còn tình huống 800 năm trước ngươi đuổi giết ta bị thương nữa, vì thế ta suy đoán 500 năm trước là đại nạn của ngươi."

Nói tới đây Trương Hư Thanh đột nhiên nghĩ tới điều gì, thân thể chấn động, tỏ vẻ khiếp sợ nhìn Lý Hư Hán, chậm rãi nói: "Ta đã hiểu rồi."

Lý Hư Hán trầm mặc một chút rồi nói: "Ngươi hiểu rồi là tốt."

https://thuviensach.vn

Trương Hư Thánh cười lạnh: "800 năm trước ta tuy vì thí nghiệm bị phát hiện mà phải rời khỏi Cửu Hoa Môn, nhưng thành quả thí nghiệm hoàn thành lúc trước vì thời gian cấp bách mà đều lưu lại Cửu Hoa Môn. Mà ngươi có thể sống đến bây giờ, đồng thời biến thành bộ dạng này, chỉ e rằng là bì thành quả nghiên cứu năm đó của ta chứ?"

Nói tới đây, trên mặt Trương Hư Thánh mang theo một nụ cười gằn: "Ta nói này Lý sư huynh, ngươi không phải vừa nói những thí nghiệm kia của ta quá mức tàn nhẫn sao? Sao lão nhân gia ngài vì muốn sống thêm mấy trăm năm cũng sử dụng thí nghiệm tàn nhẫn kia của ta? Ngươi vừa rồi còn nói quang minh chính đại lắm mà, thế bây giờ vì sống thêm 500 năm này, ngươi đã hi sinh bao nhiêu tính mệnh người vô tội?"

Nghe Trương Hư Thánh nói, Lý Hư Hán trầm mặc không nói, tựa như không còn gì để nói.

Đột nhiên, Trương Hư Thánh lại nói: "Không đúng! Lúc đó thời gian nghiên cứu của ta rất ngắn, thành quả thí nghiệm trên Cửu Hoa Sơn cũng rất nông cạn, ngươi căn bản không thể dựa vào chúng nó mà sống thêm 500 năm, lẽ nào, lẽ nào ngươi lại lấy đồ vật ta để lại trên Cửu Hoa Sơn dùng trên người mình?"

Lời vừa nói xong, Trương Hư Thánh như gầm lên, hiển nhiên hắn nói tới đồ vật để lại Cửu Hoa Sơn đối với hắn rất trọng yếu.

Nghe Trương Hư Thánh liên tục nói ra những lời này, Tiêu Hoa Triết cùng Uất Trì trưởng lão cảm thấy khó hiểu, không biết hắn đang nói đến điều gì, mà Trương Hoa Lăng lại thở dài một hơi.

"Chương môn sư đệ, đồ vật kia mà các ngươi nói rốt cục là vật gì?"

Tiêu Hoa Triết không chịu nổi nghi hoặc, liền hướng Trương Hoa Lăng hỏi.

https://thuviensach.vn

Trương Hoa Lưng lần thứ hai thở dài, truyền âm nói: "Đồ vật kia, chính là trái tim của Trương Hư Thánh."

"Cái gì?"

Sau đó, Trương Hoa Lăng đem lịch sử 800 năm bụi bặm của Cửu Hoa Môn chậm rãi giảng cho Tiêu Hoa Triết và Uất Trì trưởng lão nghe.

Một đoạn ân oán, một đoạn phân chia chính tà, một đoạn trở mặt thành thù, một đoạn bố cục kéo dài 800 năm.

Có thể nói, chuyện xưa này chính là truyền kỳ.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 68: Chuyện xưa

Giọng nói nhẹ nhàng thong thả của Trương hoa Lăng tựa như đem Tiêu Hoa Triết cùng Uất Trì trưởng lão về 800 năm trước, để cho hai người ôn lại sự chuyển đổi hưng suy của Cửu Hoa Môn.

"800 năm trước, lúc đó Cửu Hoa Môn chúng ta ở thời kỳ mạnh mẽ nhất, tính cả Trương Hư Thánh là có tổng cộng 5 vị cao thủ Đại Thừa kỳ, uy vọng có một không hai tại giới tu tiên, nước đầy thì tràn, trăng có lúc tròn lúc khuyết. Mà Cửu Hoa Sơn chúng ta suy yếu cũng chính là vào lúc đó."

"Lúc đó, giới tu tiên thường có tu sĩ vô cớ mất tích, vị tu sĩ Khổ Tu Cốc khi đó vô tình phát hiện, do Trương Hư Thánh nghiên cứu tà thuật mà bí mật bắt giữ tu sĩ khắp nơi, sau đó dùng thân thể cùng linh hồn của những tu sĩ này làm thí nghiệm rất tàn nhẫn."

"Chuyện này sau khi bị phơi bày, danh dự của Cửu Hoa Môn chúng ta bị thương tổn rất lớn. Mà Trương hư Thánh thì đã phát hiện ra sự việc không ổn mà phản bội Cửu Hoa Môn. Sau khi Trương Hư Thánh chạy trốn, vì để có câu trả lời với toàn bộ giới Tu Tiên, sư tôn ta cùng với ba vị sư thức mang theo một nửa tu sĩ Kết Đan kỳ của Cửu Hoa Môn đi truy sát Trương Hư Thánh. Nhưng lại không nghĩ tới lúc đó Trương Hư Thánh đã tu luyện hợp nhất chính tà công pháp thành một thể, bốn tu sĩ Đại Thừa kỳ lại bị hắn chết chết ba người, chỉ có sư phụ ta còn sống. Mà những tu sĩ Kết Đan kỳ tham dự truy sát cũng không có một ai có thể may mắn sống sót. Cửu Hoa Môn chúng ta vì thế mà bắt đầu suy yếu."

https://thuviensach.vn

"Nhưng lần truy sát đó, tuy Cửu Hoa Môn chugs ta tử thương nặng nề, nhưng cũng không phải không có thu hoạch gì. Sư phụ hợp lực với ba vị sư thúc đánh trọng thương hắn, moi được trái tim của hắn ra, nhưng không ngờ rằng công pháp của Trương Hư Thánh quá quỷ quyệt, không có trái tim mà vẫn có thể sống tiếp được, trái lại thừa lúc sư phụ ta nới lỏng đã chạy thoát."

"Trương Hư Thánh ở Cửu Hoa Môn nghiên cứu tà thuật là vì trường sinh bất lão. Qua nghiên cứu, hắn phát hiện tuổi thọ con người dài ngắn phụ thuộc chủ yếu ở trái tim, đó là khởi nguồn của mạng sống con người, vì thế lúc đầu Trương hư Thánh đã cải tạo tập trung vào trái tim của chính mình, vì thế trái tim của hắn có thể nói là kết tinh của mấy trăm năm tinh hoa nghiên cứu, bên trong cất chứa bao nhiêu là bí mật"

"Nhưng cũng bởi vì vậy, sư tôn cho rằng chỉ cần trái tim của Trương Hư Thánh ở trong tay Cửu Hoa Môn chúng ta, thì Trương Hư Thánh sẽ không thể sống lâu được. Không nghĩ tới, 800 năm đã qua mà không hề có dấu hiệu nào cho thấy Trương Hư Thánh không có trái tim mà chết cả, ngược lại còn sống rất tốt. Chỉ là vì trái tim chính là mấu chốt của trường sinh, đồng thời cùng một nhịp với hồn phách con người, thế nên Trương Hư Thánh dù có nghiên cứu cực hạn đối với thân thể người, nhưng cũng không có cách nào thay thế được trái tim. Mà tà thuật mà hắn nghiên cứu, cũng vì vậy mà không thể đại thành. Điều này cũng chính là lý do mà ta nói thân thể hắn có khiếm khuyết. Mà cũng chính vì thế, Trương Hư Thánh mới nhất định phải diệt Cửu Hoa Môn chúng ta. Vì như vậy hắn mới có thể lấy lại trái tim của chính mình."

Trong khi Trương Hoa Lăng chậm rãi giảng giải chuyện cũ 800 năm trước, thì Lý Hư Hán trầm mặc hồi lâu rốt cục cũng mở miệng.

"Đúng vậy, nếu ngươi đã đoán được, ta cũng không giấu làm gì. Ta có thể sống đến hiện tại, cũng vì thành quả nghiên cứu của ngươi để lại Cửu

https://thuviensach.vn

Hoa Môn, cũng để trái tim của ngươi dần già yếu trên thân thể này, để tuổi thọ dần dần trôi qua."

Trương Hư Thánh nghe thấy Lý Hư Hán nói vậy, trong mắt lóe lên vẻ tức giận. Hắn cười lạnh: "Nói cho cùng, ngươi cũng chỉ nói dễ nghe thôi, đối mặt với uy hiếp rơi vào Luân Hồi thì ngươi cũng không nhớ được cái gì là nhân nghĩa đạo đức. Luôn nói ta thí nghiệm gây hại cho muôn dân, ta gây hại vậy ngươi không gây hại sao?"

Lý Hư Hán không để ý tới trào phúng của Trương hư Thánh, tiếp tục nói: "Năm đó ta cướp đi trái tim của ngươi, cho rằng không lâu sau ngươi sẽ rơi vào luân hồi, vì thế ta dự định vĩnh viễn phong ấn nó. Nhưng không nghĩ rằng, 500 năm trước, ta phát hiện tuổi thọ của ta sắp hết. Mà các dấu hiệu cho thấy ngươi vẫn còn sống. Khi đó Cửu Hoa Môn không có người có thể chống đỡ được ngươi, mà ngươi thì sớm muộn cũng sẽ quay về báo thù."

"Thật sao? Ngươi đúng là rất hiểu ta" Trương Hư Thánh cười lạnh.

Thở dài một tiếng, Lý Hư Hán nói tiếp: "Sống nhiều năm rồi, ta đã sớm thông suốt, vì thế đối mặt với tử vong ta tuy không cam lòng nhưng cũng không sợ hãi. Ta chết cũng không đáng gì, nhưng ta không thể vì ta chết đi mà dẫn đến Cửu Hoa Môn diệt vong. Vậy dù ta chết cũng không thể nhắm mắt, càng không có mặt mũi đi gặp các vị tổ sư Cửu Hoa Môn. Vì thế ta đã nghĩ tới thí nghiệm trường sinh trước đây của ngươi. Khi ta tìm thấy những thành quả của ngươi để lại, ta đã rất kinh ngạc, ta thừa nhận ngươi là một thiên tài, dĩ nhiên lại có nhiều suy nghĩ kỳ lạ đến vậy. Rất nhiều phương pháp tuy tàn nhẫn nhưng đúng là có thể kéo dài sinh mệnh của tu sĩ."

Trương Hư Thánh cũng thở dài mà nói: "Đúng vậy, đó là thành quả nghiên cứu ròng rã 300 năm của ta, nhưng đáng tiếc còn đang ở Cửu Hoa Môn"

https://thuviensach.vn

"Đáng tiếc, những phương pháp kia của ngươi quá tàn nhẫn, khiến ta do dự có sử dụng hay không. Kết quả khi ta quyết định thì phát hiện thời gian của ta không còn nhiều. Hết cách, trước khi chết ta chỉ có thể bắt một người tu tiên làm nhiều việc ác lên Cửu Hoa Sơn, dùng một loại thí nghiệm của ngươi là 'Di hồn đại pháp' đem thần thức của ta xâm chiếm thân thể hắn. Đáng tiếc bộ thân thể này quá yếu, căn bản không chịu được sức mạnh của ta, kết quả sau khi xâm chiếm ta phát hiện bộ thân thể này sinh cơ cũng sắp không còn, liền đem trái tim của ngươi đổi vào bộ thân thể này, dựa vào sức mạnh của trái tim ngươi sống tạm đến hiện tại. Vì thế hình dạng của ta mới như thế này, để tránh cho người khác nhận ra, ta quanh năm trốn trên đỉnh núi Cửu Hoa, tuyên bố ra bên ngoài ta có thu một đệ tử cuối cùng trước khi chết, chỉ có một mình Hoa Lăng biết thân phận thật của ta. Yên lặng chờ ngươi trở về Cửu Hoa Môn."

Nghe xong Lý Hư Hán giảng giải, Trương Hư Thánh không biến sắc chút nào, chỉ lười biếng vỗ tay: "Đặc sắc! Đặc sắc! Ta không thể không nói, chuyện này ngươi biên không tệ chút nào, nhưng ngươi làm được như thế là vì sợ chết hay vì Cửu Hoa Môn, chỉ có ngươi mới rõ mà thôi."

Lý Hư Hán thản nhiên nói: "Ta vốn không hi vọng ngươi tin tưởng, chỉ có điều khi đối mặt ngươi ta theo thói quen kể ra chuyện này thôi."

Nghe vậy, Trương Hư Thánh sững sờ, không khỏi nhớ tới khi mới gia nhập Cửu Hoa Môn, khi đó sư phụ bọn họ quanh năm bế quan, lúc mới bắt đầu tu tiên hắn đều được Lý Hư Hán thay thầy dạy dỗ. Đối với vị sư đệ này, Lý Hư Hán không hề giấu làm của riêng, bất luận đạo pháp nào cũng giảng giải rõ ràng cho Trương Hư Thánh. Đối với Trương Hư Thánh mà nói, Lý Hư Hán kỳ thực vừa là thầy vừa là bạn.

Nhưng đáng tiếc, hơn ngàn năm đã trôi qua, cảnh còn người mất, cho dù Lý Hư Hán vẫn là Lý Hư Hán của năm đó nhưng Trương Hư Thánh đã không phải là Trương Hư Thánh của năm đó nữa rồi, đã từng là sư huynh

https://thuviensach.vn

đệ thân như một, lại trở mặt thành thù, chỉ có thể một người còn sống mà thôi.

Do mệnh? Do vận?

Sửng sốt một chút, Trương Hư Thánh lại trào phúng: "Nếu ngươi thực sự coi trong Cửu Hoa Môn như vậy? Vậy khi Chu Hoa Hải làm phản sao ngươi không quản chút nào? Lẽ nào ngươi không biết, vì Chu Hoa Hải làm phản mà Cửu Hoa Môn đã mất một nửa trưởng lão cùng một phần ba đệ tử tinh anh nhất? Từ nay về sau Cửu Hoa Sơn chỉ có thể là tông môn nhị lưu ở giới Tu Tiên? Hừ, ta thấy Cửu Hoa Môn cũng không có trọng lượng như lời ngươi nói rồi. Nếu như lần này ta trở về Cửu Hoa Môn không phải vì trái tim của ta thì ngươi sẽ xuất hiện sao?"

Lý Hư Hán thản nhiên nói: "Chu Hoa Hải làm phản ta biết người đứng đằng sau là ngươi, vì thế ta sẽ không xuất thủ ngăn cả, vì ta không dám xác định ngươi sẽ có phản ứng gì sau đó. Nếu như vì thế mà ngươi không xuất hiện thì cái được không bù đắp được cái mất. Ta biết để Chu Hoa Hải tùy ý làm bừa sẽ làm tổn thương Cửu Hoa Môn, nhưng ta càng coi trọng truyền thừa của Cửu Hoa Môn hơn. Chỉ cần giết chết ngươi, vậy thì Cửu Hoa Môn có thể yên ổn truyền thừa tiếp, sớm muộn cũng có ngày khôi phục nguyên khí. Còn không Cửu Hoa Môn vĩnh viên đối mặt với sự uy hiếp của ngươi. Hiện tại ngươi đến rồi, ta có cơ hội để giết ngươi, rốt cục cũng thoát khỏi tháng ngày phải sống như xác chết di động này."

Trương hư Thánh vỗ tay, nói: "Lòng tốt của ngươi ư, đúng là dụng tâm lương khổ. Nếu như ngươi nói đều là sự thật, vậy ta nhất định sẽ kính nể ngươi một chút. Hình như ngươi vĩnh viễn không hiểu rõ ý nghĩ của ta, ta cũng vĩnh viễn không hiểu ngươi. Nhưng mà, đáng tiếc nỗi khổ tâm của ngươi sẽ thất bại. Ta thừa nhận sự xuất hiện của ngươi nằm ngoài dự liệu của ta, nhưng điều này có gì khác biệt đâu? 800 năm trước ngươi không đấu lại ta, hiện tại thực lực của ngươi còn không bằng trước đây, mà thực

https://thuviensach.vn

lực của ta thì không cần nói ngươi cũng biết, ngươi cảm thấy ngươi làm tất cả điều này có hữu dụng không?"

Vừa nói, trên mặt Trương Hư Thánh lại nở nụ cười châm chọc.

Nhưng đột nhiên, hắn nhanh chóng thu hồi nụ cười, đồng thời từ từ xoay người lại, híp mắt đánh giá ông lão gầy gò xuất hiện phía sau hắn. Với công lực của hắn, lại không cảm ứng được chút nào về sự xuất hiện của ông lão này.

"Lung Ác Hạt tôn giả, rốt cục ngài đã đến rồi"

(ND: cả câm, điếc, mù luôn)

Nhìn thấy ông lão này đột nhiên xuất hiện, Lý Hư Hán vui mừng hành lễ.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 69: Đánh cuộc

Chỉ thấy sau lưng Trương Hư Thánh đột nhiên xuất hiện lão giả này, sự già nua còn nhiều hơn cả Lý Hư Hán, vết tích thời gian trôi qua trên mặt hắn cực kỳ rõ rệt, vóc người nhỏ gầy, khuôn mặt khô gầy đầy rẫy nếp nhăn, toàn thân không có một tia sinh khí, giống như đã chết nhiều ngày rồi vậy. Hai mắt híp lại, miệng cũng ngậm chặt.

"Lung Ách Hạt tôn giả, rốt cục ngài cũng đến rồi."

Nhìn thấy ông lão này đột nhiên xuất hiện, Lý Hư Hán tỏ ra vui mừng, cung kính hướng ông lão.

Lung Ách Hạt tôn giả nghe thấy Lý Hư Hán nói vậy cũng quay về phía Lý Hư Hán hơi khom người đáp lễ, trên mặt không buồn không vui, dáng vẻ thản nhiên.

"Lão hủ đến muộn, xin Lý đạo hữu thứ lỗi."

Một giọng già nua vang lên, từ lời nói có thể đoán âm thanh già nua này là của vị Lung Ách Hạt tôn giả, nhưng nhìn mặt mũi hắn thì phát hiện vị lão giả này căn bản không có mở miệng. Tựa như âm thành già nua này truyền ra từ trời đất vậy. Nhưng Trương Hư Thánh cùng Lý Hư Hán lại biết, âm thanh này xác thực là Lung Ách Hạt tôn giả phát ra. Cũng không phải phát ra từ miệng, mà thông qua linh khí trong cơ thể ảnh hưởng tới linh khí trời đất, tạo nên cộng hưởng tới linh khí trong trời đất sinh ra âm thanh.

https://thuviensach.vn

Chỉ là sau khi biết thân phận của Lý Hư Hán, lại thấy Lý Hư Hán hành lễ với vị lão giả này thì khiến người ta không khỏi khiếp sợ.

Tuy rằng trong giới tu tiên ở Thần Châu Hạo Thổ, dưới Thiên Đạo không có nguyên tắc tôn ti, trừ phi là sư phụ và đệ tử gặp lại, còn không thì bất luận thân phận tôn ti, thực lực cao thấp, đều khom mình hành lễ lẫn nhau, tỏ ra tôn kính đối phương.

Nhưng tuy rằng cần khom mình hành lễ lẫn nhau, nhưng cần chú ý nhiều điều. Thông thường, tu sĩ công lực kém, thân phận thấp hơn phải hành lễ trước đối với tu sĩ có công lực cao hơn. Sau đó đối phương mới đáp lễ lại.

Lý Hư Hán tuy công lực đã giảm nhiều, nhưng dù sao cũng còn tu vi Đại Thừa kỳ, hơn nữa bản thân lại là chưởng môn đời trước của Cửu Hoa Môn, một trong sáu Thánh Địa; ở trong giới Tu Tiên có thân phận cao thượng. Mà tu sĩ có thể để cho Lý Hư Hán hành lễ trước, thì cho dù tìm khắp giới Tu Tiên cũng tuyệt đối không quá 5 người. Hơn nữa 5 người này không những địa vị cực kỳ cao mà thực lực từ ngàn năm trước đã đạt tới Đại Thừa kỳ rồi.

Nếu như một trong năm người đó xuất hiện ở đây, cộng thêm Lý Hư Hán thì có thể chống đỡ được Trương Hư Thánh.

Quả nhiên, khi nghe thấy xưng hô của Lý Hư Hán đối với lão giả này, Trương Hư Thánh biến sắc, sau đó bắt đầu cẩn thận quan sát vị Lung Ách Hạt tôn giả này.

Đồng thời, vị Lung Ách Hạt tôn giả kia cũng cẩn thận quan sát Trương Hư Thánh, tuy sắc mặt không có gì thay đổi, nhưng vẻ thận trọng đề phòng thì ngay cả đám người Trương Lăng Hoa đứng một bên cũng có thể cảm giác được rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Lý Hư Hán nhìn thấy thần sắc của Trương Hư Thánh không biến đổi, liền nhàn nhạt hỏi: "Trương sư đệ, ngươi nhiều năm rồi vẫn ở trong Khổ Tu Cốc, vậy sao ngay cả một vị tông sư khác của Khổ Tu Cốc ngươi cũng không nhận ra?"

Khổ Tu Cốc tổng cộng có hai vị tu sĩ đạt cấp độ tông sư. Một người chính là Trương Hư Thánh trước đây ngụy trang thành Huyền Ma Đạt tôn giả, mà một người khác thì lại rất ít lộ diện ở giới Tu Tiên, vì lẽ đó danh tiếng không cao. Trong giới tu tiên cũng rất ít người biết tới vị tông sư này, nhưng đối với vị tông sư này thì đều tôn kính vô cùng, cho dù cùng là tu sĩ cấp độ tông sư.

Nguyên lai, vị tu sĩ cấp độ tông sư này hiện giờ đã là tu sĩ có bối phận cao nhất trong giới Tu Tiên, ở 2300 năm trước hắn đã đạt tới cảnh giới Đại Thừa kỳ. Mà số tuổi của hắn hiện giờ là bao nhiêu, bối phận rốt cục cao bao nhiêu, thì không có một người có thể hiểu rõ.

Sau đó, vì để có thể tiến thêm một bước, hắn đã bế quan sinh tử trong một động phủ bí ẩn tại Khổ Tu Cốc, hi vọng sớm ngày có thể tìm hiểu được con đường Trường Sinh. Mà trước khi hắn bế quan, vì không muốn bị ảnh hưởng của thế giới bên ngoài mà hắn đã tự mình phế bỏ các giác quan của chính mình. Từ đó mới có tên gọi là Lung Ách Hạt tôn giả (ND: mù, câm, điếc).

Một lần bế quan chính là hơn 2000 năm, thương hải tang điền, giới Tu Tiên đã biến đổi rất lớn. Đến bây giờ, vì những tu sĩ cùng thời với hắn đã lần lượt theo nhau về cõi tiên trong khi hắn bế quan, cho nên hiện tại những tu sĩ trong Khổ Tu Cốc đều chưa từng thấy được hình dáng của vị tông sư này. Thậm chí có rất nhiều tu sĩ cho rằng vị tông sư này e rằng đã sớm chết già trong động phủ nơi hắn bế quan.

Không nghĩ tới, vị Lung Ách Hạt tôn giả này không chỉ không chết, mà hiện giờ lại xuất hiện trên núi Cửu Hoa. Còn dáng dấp của hắn cũng chỉ

https://thuviensach.vn

già nua như bình thường, trên người không có chút khí thế nào, thậm chí còn không cảm thấy được hơi thở.

Nhưng Trương Hư Thánh lại biết, người có thể ẩn giấu hơi thở của mình đến mức người khác không phát hiện ra như vậy, thì tu vi đáng sợ nhường nào.

"Ngươi chính là Lung Ách Hạt tôn giả?" Đối diện một hồi lâu, Trương Hư Thánh không có trả lời Lý Hư Hán, mà mỉm cười quay về Lung Ách Hạt tôn giả, hỏi. Trên mặt hắn hiện lên nụ cười ôn hòa, tựa như mới vừa gặp lại người bạn già vậy. Đồng thời, trong mắt lóe lên vẻ khác thường, tựa như đang ấp ủ trong lòng ý nghĩ khác vậy.

"Đúng vậy, lão hủ vẫn bế quan hơn 2000 năm qua, cho dù những tu sĩ Khổ Tu Cốc hiện giờ cũng chưa nhìn thấy chân dung lão hủ, đạo hữu gia nhập sau này nên không biết lão hủ cũng có thể thông cảm được." Giọng nói già nua lần thứ hai truyền tới từ trong trời đất.

Trương Hư Thánh sau khi phát hiện sự xuất hiện của vị Lung Ách Hạt tôn giả này thì khá kinh ngạc, lúc này dường như đã khôi phục vẻ ung dung lúc trước, quay về Lý Hư Hán cùng Trương Hoa Lăng đang quan sát một bên, khẽ mỉm cười mà nói: "Hai người các ngươi rõ ràng không phải loại người nhiều lời, vậy mà lại nói nhiều với ta như vậy, nguyên lai là kéo dài thời gian để chờ viện binh."

Tuy rằng Lý Hư Hán cùng Lung Ách Hạt tôn giả liên tiếp xuất hiện đều nằm ngoài sự dự liệu của hắn, nhưng nhìn vẻ mặt của hắn, tựa như cảm thấy đối với hắn thì bây giờ mới thú vị vậy.

Chỉ thấy Trương hư Thánh khẽ mỉm cười, nói với Lung Ách Hạt tôn giả: "Đúng là sau khi ta lấy thân phận Huyền Ma Đạt ẩn vào Khổ Tu Cốc thì chưa từng thấy mặt ngươi, bởi vì ta vẫn luôn cho rằng ngươi đã quy thiên, không nghĩ rằng ngươi vẫn còn sống đến bây giờ. Càng không ngờ là

https://thuviensach.vn

ngươi lại xuất hiện ngăn cản ta. Sớm biết như vậy, ngày đầu tiên ta tiến vào Khổ Tu Cốc thì phải tìm cơ hội giết ngươi mới phải".

Ngoài miệng thì nói muốn giết người, nhưng xem vẻ mặt Trương Hư Thánh vẫn ôn hòa như trước, tựa như lời nói vừa rồi chỉ là chúc phúc thông thường với bằng hữu vậy.

Tiếp đó, Trương Hư Thánh lại quay đầu về phía Lý Hư Hán nói: "Càng không ngờ là mặt mũi của sư huynh ngươi lại lớn đến thế, lại có thể mời được Lung Ách Hạt tôn giả đã bế quan hơn 2000 năm xuất quan, đúng là làm cho sư đệ cảm thấy được sủng ái mà sợ (Thụ sủng nhược kinh)."

Lý Hư Hán nhìn chằm chằm Trương hư Thánh, nhưng không hề trả lời, trong lòng không khỏi thầm than, bất luận mình xuất hiên hay Lung Ách Hạt tôn giả xuất hiện, Trương Hư Thánh vẫn chủ động trong toàn bộ đối thoại, giống như 800 năm trước vậy, bất luận khi đứng cùng ai thì hắn đều là trung tâm tiêu điểm của mọi người.

Ngay khi Lý Hư Hán ấm thầm cảm khái thì, giọng nói già nua của Lung Ách Hạt tôn giả lại vang lên.

"Lý đạo hữu mười ngày trước đã tự mình đi tới nơi ta bế quan, giải thích cho ta rõ việc đạo hữu giả mạo tu sĩ Khổ Tu Cốc ta. Việc này quan hệ trọng đại tới sự hưng vong của hai phái Khổ Tu Cốc và Cửu Hoa Môn. Lão hủ tự nhiên không thể tiếp tục bế quan không để ý. Chỉ là lúc đó ta bế quan tới chỗ quan trọng, không cách nào xuất quan đúng lúc, mãi cho đến tận bây giờ mới tới được, làm cho Cửu Hoa Môn chịu tổn thương lớn như vậy, lão hủ cảm thấy áy náy vô cùng."

Nói rồi, Lung Ách Hạt tôn giả hơi khom người hướng Lý Hư Hán biểu thị sự áy náy, mà Lý Hư Hán cũng khom người đáp lễ tỏ ý đã hiểu.

Nhưng Trương Hư Thánh nghe Lung Ách Hạt tôn giả nói dường như mang hàm nghĩa khác, hắn kinh ngạc quay sang Lý Hư Hán hỏi: "10 ngày

https://thuviensach.vn

trước? Ta giả mạo Huyền Ma Đạt của Khổ Tu Cốc cũng mới bị Từ Thanh Phàm tiểu tử kia đoán ra, sau đó các ngươi mới biết. Ngươi đến tìm Lung Ách Hạt tôn giả từ 10 ngày trước, lẽ nào ngươi đã sớm biết thân phận của ta?"

Lý Hư Hán lạnh nhạt nói: "Ta từ hai năm trước đã biết Huyền Ma Đạt là ngươi ngụy trang thành."

"Ồ? Ngươi làm sao mà biết?" Nói tới đây, Trương hư Thánh dường như đoán được điều gì, hắn gật gật đầu hỏi tiếp: "Ừ, hai năm trước ta từng gặp tên tiểu tử Từ Thanh Phàm kia, điều này có liên quan sao?"

Lý Hư Hán gật đầu, nói: "Ta lần đầu tiên nghe danh tự Huyền Ma Đạt là ở thời điểm 800 năm trước, khi đó chính là hắn đã công bố việc ngươi nghiên cứu tà thuật khắp giới Tu Tiên. Ta nghĩ ngươi cũng vì thế mà giết hắn chứ? Sau khi giết hắn lại thấy thân phận của hắn có thể lợi dụng, vì thế ngươi lại đóng giả hắn đúng không?"

Trương Hư Thánh cười nói: "Không nghĩ tới ngươi lại nhớ rõ như vậy. Đúng vậy, năm đó bởi vì tên kia lo chuyện bao đồng, kế hoạch của ta bị hắn làm cho rối tinh rối mù, ta nào có thể dễ dàng tha cho hắn được. Vì thế sau khi ta tránh khỏi sự truy sát của ngươi không lâu, ta đã bắt hắn đem giết đi. Nhưng việc này không có quan hệ gì tới việc ngươi phát hiện ra ta giả mạo chứ?"

Lý Hư Hán thở dài, nói: "Chỉ sợ ngươi không biết, 800 năm trước sau khi hắn phát hiện ra ngươi nghiên cứu ta thuật, tuy rằng thoát được sự truy sát của ngươi nhưng cũng bị thương không nhẹ, chỗ tổn thương nặng nhất là huyệt Linh Hải, khiến cho công lực của hắn đời này không thể tiến thêm được nữa, chỉ có điều chuyện này toàn giới Tu Tiên cũng chỉ có mình ta biết"

https://thuviensach.vn

Lý Hư Hán trong mắt hiện lên một tia áy náy: "Sau đó trong giới Tu Tiền truyền ra tin tức Huyền Ma Đạt đã bước vào Đại Thừa kỳ trở thành một đại tông sư, lúc đó ta cho rằng chỉ là đồn đại, cũng không lưu ý. Nhưng không ngờ rằng đứa bé Từ Thanh Phàm kia dĩ nhiên lại gặp phải ngươi hai năm trước, mà căn cứ sự miêu tả của hắn, Huyền Ma Đạt thực sự đã đạt tới cảnh giới Đại Thừa Kỳ, lúc đó ta cảm thấy khó mà tin nổi. Sau đó ta lại để đứa bé kia miêu tả lại kỹ càng những lời nói của Huyền Ma Đạt, ta phát hiện những câu nói đó rất khác so với Huyền Ma Đạt ở thời điểm 800 năm trước, ngược lại thì tương tự với sư đệ ngươi. Sau đó trong hai năm qua, ta đã phái người điều tra cẩn thận, phát hiện mấy trăm năm gần đây cứ lúc nào Huyền ma Đạt bế quan tu luyện thì trong giới Tu Tiên sẽ người của một môn phái nào đó biến mất một cách bí ẩn. Mà những môn phái kia ta cũng hoài nghi là do ngươi tiêu diệt để làm thí nghiệm. Như vậy, kết quả vô cùng khó lường."

Nghe xong Lý Hư Hán kể lại, Trương hư Thánh gật đầu, thở dài tiếc nuối: "Xem ra ta sơ sẩy rồi, lúc giết chết Huyền Ma Đạt lại không có kiểm tra thi thể của hắn. Huyên Ma Đạt này thật sự là khắc tinh của ta, đã chết lâu như vậy rồi còn muốn gây phiền toái cho ta."

Sau khi than vãn xong, Trương Hư Thánh ngẩng cao đầu, thản nhiên nói: "Hiện giờ nghi hoặc trong lòng ta đều đã được làm rõ, xem ra chúng ta nhất định phải đấu một trận rồi. Bất quá Lý sư huynh, Lung Ách Hạt tôn giả, bằng vào công lực hiện giờ của ta. Các ngươi dù có liên thủ cũng cản được ta sao?"

Nói rồi, hắn phóng xuất khí thế bá đạo của mình ra, hiển nhiên hắn rất tự tin với thực lực của mình.

Lý Hư Hán cười nhạt, nói: "Trương sư đệ, nhưng năm qua công lực của ngươi tăng mạnh, cũng đã luyện thành thân thể bất tử, nhưng sư huynh những năm qua cũng không chỉ chờ chết đâu."

https://thuviensach.vn

Lý Hư Hán đột nhiên phóng xuất khí thế trên người ra, khí thế của hắn đã cường hơn nhiều so với 800 năm trước.

Nhưng cỗ khí thế cường thịnh kinh người này lại ẩn giấu một sư ôn nhu rất mâu thuẫn. Lúc này chỉ có Trương Hư Thánh cùng Lung Ách Hạt tôn giả mới có thể cảm giác được. Điều này cho thấy Lý Hư Hán vận dụng khí thế của mình rất thuần thục.

Theo cỗ khí thế dần trở lên cường thịnh thì, nguyên bản Lý Hư Hán thân hình khô gầy lại từ từ trở lên cao to đầy đặn, những nếp nhăn trên mặt dần dần biến mất, ánh mắt sắc bén có thần, tóc bạc lập tức rơi rụng, tóc đen mọc ra nhanh chóng. Một ông lão vừa mới rồi còn trông như sắp chết, giờ đã biến thành một trung niên cao to uy nghiêm. Tiếp theo hắn vung tay, "Chu Tước Hoàn" trong tay Trương Hoa Lăng đã hóa thành một luồng sáng màu hồng bay đến trong tay hắn.

Nhìn thấy dị biến từ Lý Hư Hán, Trương Hư Thánh "Ồ" một tiếng. Bắt đầu cảm thấy mình hơi khinh thường vị sư huynh này rồi. Mà Lung Ách Hạt tôn giả đứng bên cạnh cũng cảm thấy khâm phục đối với Lý Hư Hán.

Nhưng Lý Hư Hán biến hóa kinh người vẫn chưa có xong, chỉ thấy sau khi Lý Hư Hán bắt lấy "Chu Tước Hoàn", thì "Chu Tước Hoàn" bỗng sáng rực lên, hỏa linh khí bắt đầu điên cuồng tràn vào trong cơ thể Lý Hư Hán. Mà thân thể Lý Hư Hán lại tỏa ra ánh sáng năm màu.

Tiếp đó, Lý Hư Hán đưa ngón tay lên miệng cắn rách, vung tay bắn ra tám giọt máu tươi, mà tám giọt máu này đột nhiên lóe sáng rồi biến thành tám người y hệt Lý Hư Hán, mà khí thế cũng không hề thua kém so với bổn tôn.

Tám Lý Hư Hán do tám giọt máu biến thành, lập tức cùng bổn tôn tụ lại một chỗ, tổ hợp thành "Trận pháp Cửu Cung" vây lấy Trương hư Thánh.

https://thuviensach.vn

Ở bên canh, Lung Ách hạt tôn giả lại không có biến hóa dị thường nào, trên người vẫn không hề có khí tức như trước, chỉ là trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm màu tím, bên mặt trên hiện ra một luồng sóng năng lượng huyền bí, dĩ nhiên độ quý giá không thấp hơn so với pháp bảo "Chu Tước Hoàn"

Nhìn thấy Lý Hư Hán cùng Lung Ách Hạt tôn giả động thủ, trong mắt Trương Hư Thánh lóe lên một đạo tinh quang, lông mày hơi nhíu lại, bởi vì hắn phát hiện lần này hắn không có niềm tin tất thắng.

Quan trọng hơn chính là, lần này hắn chủ yếu đến Cửu Hoa Môn là để đoạt lại trái tim của hắn. Nguyên lai cảm thấy thực lực Lý Hư Hán giảm mạnh, muốn bắt hắn hắn rất dễ dàng, không ngờ rằng thực lực Lý Hư Hán lại trở lên mạnh như thế, cố gắng thắng cũng có thể, nhưng trái tim hắn đang nằm trong cơ thể của Lý Hư Hán, muốn đánh bại Lý Hư Hán cùng Lung Ách Hạt tôn giả mà không làm tổn thương tới trái tim của hắn, thì cực kỳ không dễ, bất tri bất giác, trong lòng lại thêm lo lắng.

Tuy rằng trong lòng còn lo lắng, nhưng sắc mặt Trương Hư Thánh vẫn thản nhiên như cũ, trước tiên nói với Lý Hư Hán: "'Hoàn Dương Quyết', 'Huyết Ngưng Đại Pháp', không ngờ tới ngươi lại đồng thời luyện thành cả hai, ngươi khiến ta kinh hỉ không ít đó. Xem ra 800 năm qua ngươi thật sự không chỉ nằm chờ chết."

Sau khi nói xong, Trương Hư Thánh lại đưa mắt nhìn Lung Ách Hạt tôn giả cầm thành trường kiếm: "'Thiên Tuần Kiếm', ta vẫn cho là pháp bỏa trong truyền thuyết có thể dẫn động lực lượng Thiên Lôi đã bị phá hủy trong lần hạo kiếp trước, không ngờ lại nằm trong tay ngươi."

"Hiện giờ, người còn cho rằng chúng ta không giết được ngươi sao?" Sau khi thân thể phát sinh dị biến, khẩu khí Lý Hư Hán bắt đầu trở nên lạnh lẽo, trong mắt ẩn hiện sát khí.

https://thuviensach.vn

Trong khi nói chuyện, khí thế trên người hắn lại tăng, mà 'Thiên Tuần Kiếm' trong tay Lung Ách Hạt tôn giả cũng từ từ giơ lên, mắt thấy hai người chuẩn bị ra tay mà Trương Hư Thánh vẫn thản nhiên như cũ, tựa hồ đối với sự uy hiếp của hai người coi như không thấy.

Nhưng trong chớp mắt trước khi bọn hắn ra tay, Trương Hư Thánh đột nhiên quát khẽ: "Chờ một chút, Lý sư huynh, ngươi không muốn lấy giải dược 'Thiên Linh Đan' cho những trưởng lão và đệ tử kia sao? Lung Ách Hạt tôn giả, ngươi không muốn biết danh sách những tu sĩ Khổ Tu Cốc theo ta làm loạn sao?"

Trương Hư Thánh giống như có ma lực, theo tiếng nói của hắn phát ra, Lý Hư Hán cùng Lung Ách Hạt tôn giả lập tức ngừng lại đạo pháp đã được triển khai một nửa.

Lý Hư hán hừ lạnh: "Ngươi sẽ thành thật nói cho chúng ta sao?"

Đối với hắn mà nói, cho dù hi sinh một nửa thực lực của Cửu Hoa Môn, chỉ cần có thể diệt trừ Trương Hư Thánh thì cũng đáng giá, nhưng hắn biết Lung Ách Hạt tôn giả sẽ không nghĩ như thế. Lung Ách Hạt tôn giả nhất định muốn biết những tu sĩ đã theo Trương Hư Thánh làm loạn, để còn có thể chỉnh đốn Khổ Tu Cốc, bất đắc dĩ hắn chỉ có thể ngừng tay, nhưng trong lòng tràn đầy không muốn.

Đột nhiên hắn phát hiện, tuy rằng ván cờ này hắn đã bày từ rất lâu, nhưng tình thế biến hóa vẫn nằm trong lòng bàn tay của Trương Hư Thánh, điều này làm cho Lý Hư Hán không khỏi cảm thấy như vô lực xoay chuyển vậy.

Trương Hư Thánh khẽ mỉm cười, không vì mình bị bao vây mà luống cuống, chỉ chậm rãi nói: "Đương nhiên biết, bất quá ta sẽ không để cho các ngươi dễ dàng biết được. Thế này đi, dưới Lăng Hoa Điện có trận đấu, các ngươi có nhìn thấy không?"

https://thuviensach.vn

"Nhìn thấy" Lý Hư Hán đáp lại.

"Chúng ta đánh cuộc nhé, nếu như ba tên đệ tử Cửu Hoa Môn kia có thể chiến thắng ba tên thủ hạ của ta, ta sẽ đem giải dược Thiên Linh Đan cùng với danh sách những khổ tu sĩ đã theo ta, giao cho các ngươi. Nếu như ba tên thủ hạ của ta thắng ba đệ tử của các ngươi, vậy thì trước khi các ngươi công kích ta, hãy tiếp của ta ba chiêu, thế nào?"

Trương hư Thánh nói xong, hứng thú nhìn phản ứng của Lý Hư Hán và Lung Ách Hạt tôn giả.

Cân nhắc một hồi lâu, Lý Hư Hán và Lung Ách Hạt tôn giả liếc mắt nhìn nhau rồi chậm rãi gật đầu.

Cùng lúc, dưới sự chỉ huy của Trương Hoa Lăng và Trương Hư Thánh, trên bầu trời các trưởng lão cùng những yêu ma cao cấp cũng đình chỉ hỗn chiến. Sau khi hiểu rõ tình thế hiện tại, ngoài sự kinh ngạc thì toàn bộ ánh mắt đều tập trung ở trận quyết đấu trước Hoa Lăng Điện,

Giữa bầu trời, Trương Hoa Lăng nhíu chặt lông mày, Trương Hư Thánh thiết lập trận đánh cuộc như thế mục đích thực sự chỉ để công kích trước ba chiêu thôi sao?

Chẳng biết vì sao, một bóng ma bắt đầu bao phủ trong lòng Trương Hoa Lăng.

Trên sườn núi Cửu Hoa, trước Hoa Lăng Điện.

So sánh với trận hỗn chiến trên bầu trời thì chiến trường nơi này rơi vào bầu không khí yên ắng.

Đệ tử Cửu Hoa Môn cùng yêu ma cấp thấp thủ hạ của Trương Hư Thánh vẫn giao đấu với nhau nhưng không ác liệt, mà nhìn chằm chằm vào

https://thuviensach.vn

số 4 đang đấu pháp với ba người Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn, Lữ Thanh Thượng, tựa hồ bị trận đấu này làm cho kinh ngạc ngây người.

Đám đệ tử Cửu Hoa Môn đang quan sát trận chiến này, dù cho bình thường kiêu ngạo cỡ nào nhưng lúc này cũng không khỏi tự hỏi. Nếu đổi lại là mình đối mặt với công kích của số 4, liệu có thể chống đỡ được mấy hiệp? Coi như các trưởng lão trên bầu trời lúc này trong lòng cũng tràn ngập kinh ngạc, căn bản không thể tưởng tượng được đây chỉ là trận tỷ thí của tu vi dưới Kết Đan kỳ.

Mà những yêu ma cấp thấp kia, tựa như rất khiếp sợ khí tức nguy hiểm trên người ba tên xà nhân, cũng lặng lặng mà đứng đó không dám vọng động chút nào.

Còn hai tên xà nhân có dáng dấp tương tự số 4, lúc này chỉ lạnh lùng nhìn trận tỷ thí, không biết trong lòng đang suy tính gì.

Trên sân, tốc độ di động của số 4 tựa như đã đạt tới cực hạn có thể trên thế gian này. Chỉ thấy công kích của số 4 lúc trái lúc phải, đang cách mấy trượng đột nhiên tiến lại gần. Thân thể hóa thành một bóng mờ bao vây gắt gao đám người Từ Thanh Phàm không để lại một khe hở. Tựa như trong không gian chiến đấu này đâu đâu cũng có thân ảnh của bốn người, giống như đang sử dụng thuật phân thân. Mà Từ Thanh Phàm tuy rằng cảm giác được số 4 đang liên tiếp công kích mình không ngừng, rồi lại phát hiện hai người còn lại cũng gặp công kích không ngừng giống mình, chứng tỏ tốc độ của số 4 nhanh tới mức nào.

Ba người Từ Thanh Phàm đối mặt với tốc độ quỷ dị của số 4 đều cố gắng chống đỡ, Từ Thanh Phàm có pháp khí phòng ngự cao cấp thì không nói, còn Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh THượng thì không ngừng triển khai các loại đạo pháp phòng ngự hoặc trận pháp phòng ngự cấp thấp 'Linh chướng', 'Kim thuẫn' , tuy rằng đều bị số 4 một đòn mà phá, nhưng đều trong nháy mắt có thể thi triển ra cái tiếp theo, thủ pháp khống chế thành

https://thuviensach.vn

thạo nhanh chóng, vận dụng linh khí nhẹ nhàng tự nhiên, khiến người ta nể phục.

"Rầm rầm" âm thanh không ngừng vang lên, tuy không điếc tai, nhưng tạo thành một chuỗi âm thanh liên tiếp không gián đoạn, đó là số 4 công kích và ba người Từ Thanh Phàm phòng thủ va chạm với nhau.

Cuộc chiến đấu này tuy rằng đạp pháp không oanh liệt, hoa lệ nhưng người công kẻ thủ chỉ trong nháy mắt cũng có cảm giác rất kích thích.

Chỉ có những người đứng xem xung quanh mới cảm thấy kích thích từ trận chiến này, nhưng đối với những nguy hiểm bên trong thì chỉ có những người trong cuộc mới biết được.

Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng mặc dù mỗi lần đều kịp thời thi triển phòng ngự ngăn cản công kích của số 4, nhưng giao thủ nhiều như vậy, chỉ cần hai người có một lần phản ứng chậm chạp thì hai người bọn họ dù không chết cũng trọng thương.

Tuy rằng số 4 nhìn có vẻ như đang chiếm cứ chủ động hoàn toàn, nhưng nội tâm kỳ thực đang kêu khổ, lợi dụng tốc độ để thuấn sát kẻ thù là thủ pháp hắn quen dùng, hơn nữa một khi hắn ra tay thì đối phương còn chưa kịp phát hiện cũng đã chết oan uổng rồi. Nhưng lúc này bởi vì hắn khinh địch, không nghĩ tới Từ Thanh Phàm lại sớm phát hiện được hắn sẽ ra tay, kết quả chỉ có thể công kích không ngừng mà không dám dừng lại, hiện giờ chỉ cần hắn ngừng lại trong chớp mắt, sẽ lập tức bị ba người Từ Thanh Phàm phản kích. Ba người Từ Thanh Phàm tựa như lò xo bị ép vậy, ép càng chặt thì lực đàn hồi càng lớn.

Mà khuyết điểm của hắn chính là sức phòng ngự yếu, lấy lực công kích của Từ Thanh Phàm nếu hắn dùng thân thể chống đỡ thì không chết cũng sẽ bị thương.

https://thuviensach.vn

Nhìn tình cảnh trong sân, trong lòng Từ Thanh Phàm cũng âm thầm sốt ruột. Dưới tình huống hai tên xà nhân kia còn chưa ra tay, linh khí tâm thần tiêu hao quá nhiều thì tiếp tục chiến đấu là cực kỳ bất lợi.

Nhất định phải thay đổi tình thế giằng co này.

Từ Thanh Phàm âm thầm hạ quyết tâm.

"Nếu tiếp tục thế này thì cho dù đánh bại số 4 đi chăng nữa, thì chỉ cần một tên xà nhân ra tay thì vẫn sẽ chết thôi, không bằng liều một phen, nói không chừng còn có bất ngờ"

Nghĩ vậy, trong mắt Từ Thanh Phàm lóe lên một tia quang mang, cũng bắt đầu dần dần giả bộ không có kế nào. Mà mỗi lần số 4 tấn công thì phòng ngự cũng dần không tập trung, thậm chí sát khí khóa chặt số 4 cũng đứt đoạn, ra vẻ thần thức bị tiêu hao nghiêm trọng. Tuy rằng thế tiến công phòng thủ của bốn người thay đổi trong nháy mắt, nhưng số 4 nhanh chóng phát hiện tình huống khác thường của Từ Thanh Phàm, trong lòng cảm thấy bất ngờ, hắn căn ban không nghĩ tới Từ Thanh Phàm chịu áp lực nhẹ nhất lại không kiên trì nổi.

Nhìn thoáng qua, thấy Từ Thanh Phàm không có cách nào tùy ý cử động đùi phải, Lại nhớ tới trước đây không lâu Từ Thanh Phàm đấu pháp với Nam Cung Thanh Sơn, trong lòng khẽ mừng rỡ.

"Tuy rằng số 41 chỉ là một tên rác rưởi, nhưng dù sao cũng là do chủ nhân chế tạo ra. Đối mặt với Từ Thanh Phàm thì dù hắn thất bại cũng có thể làm tiêu hao linh khí của đối phương hơn nửa mới phải. Nói như vậy, Từ Thanh Phàm không kiên trì được như trước cũng là hợp lý.

Tuy trong lòng nghĩ như vậy, nhưng số 4 tính đa nghi cũng không có tùy tiện ra tay, mà chỉ từ từ đem trọng tâm công kích chuyển sang người Từ Thanh Phàm, trước đây mỗi một nhịp thở số 4 sẽ công kích hai người Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng mỗi người ba lần, còn công kích Từ

https://thuviensach.vn

Thanh Phàm chỉ hai lần. Sau khi chuyển trọng tâm công kích thì hai người kia chỉ nhận hai lần công kích mỗi nhịp, còn công kích Từ Thanh Phàm đã tăng lên 4-5 lần.

Quả nhiên, khi số 4 chuyển dời sự công kích đi, phát hiện Từ Thanh Phàm càng lúc càng luống cuống chống đỡ, có mấy lần suýt nữa không chống đỡ nổi, lúc sau ngay cả Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng cũng phát hiện Từ Thanh Phàm có chút không đúng, trên mặt họ hiện lên vẻ lo lắng.

Đột nhiên, giống như linh khí trong cơ thể không đủ cung cấp để chống đỡ, Thanh Long đang quấn quanh người Từ Thanh Phàm trong nháy mắt dừng lại, đúng lúc đó phòng ngự xuất hiện kẽ hở ở trước ngực Từ THanh Phàm.

Nhìn thấy khe hở đó, số 4 không nghĩ nhiều, lập tức tăng tốc độ lên cực hạn, hóa thành một bóng mờ nhào tới Từ Thanh Phàm. Đồng thời năm móng tay của hắn cũng đột nhiên dài ra, giống như năm thanh kiếm mạnh mẽ đâm vào người Từ Thanh Phàm.

"Từ sư huynh"

"Từ sư đệ"

Nhìn thấy cảnh đóm Kim Thanh Hàn cùng Lữ Thanh Thượng kinh hãi, muốn đi cứu viện nhưng phát hiện mình không thể đuổi kịp.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 70: Tỉnh lại

Dịch giả: Mink

Trên bầu trời, các trưởng lão phái Cửu Hoa và yêu ma cao cấp đều đang im lặng và nhìn xem trận tỷ thí ở dưới mặt đất. Tuy thực lực của những người đó không đủ để khiến bọn họ phải chú ý nhưng trận chiến này vẫn rất khốc liệt và tàn bạo. Ai cũng cảm thấy rất căng thẳng nhưng ngay khi Số 4 chết, tiếng thở phào vang lên liên tục.

Đặc biệt là những trưởng lão phái Cửu Hoa đã uống "Thiên Linh đan". Cuộc giao kèo này ảnh hưởng trực tiếp đến mạng sống của họ nên ai cũng chăm chú nhìn tình huống bên dưới.

Ngay khi Từ Thanh Phàm bị độc cát bắn trúng người, thân thể Lý Hư Hán và Tiêu Hoa Triết lập tức rung động, muốn đi cứu hắn. Dù sao cả hai người bọn họ đều có quan hệ rất tốt với hắn. Thậm chí nếu không tính Trương Hoa Lăng thì Từ Thanh Phàm là người duy nhất có giao tình với lão suốt bốn mươi năm qua. Còn đối với Tiêu Hoa Triết, Từ Thanh Phàm chính là sư điệt duy nhất của y lúc này.

Nhưng Trương Hư Thánh vốn đang hờ hừng lại lập tức tiến thêm một bước và chặn đường hai người.

- Lý sư huynh, huynh muốn đi đâu?

Trương Hư Thánh nhìn Lý Hư Hán, cười nhẹ và hỏi.

https://thuviensach.vn

Lý Hư Hán và Tiêu Hoa Triết sững sờ, nhưng cũng không di chuyển nữa. Dù sao trận tỷ thí này sẽ quyết định tương lai của núi Cửu Hoa và Khổ Tu Cốc nên nếu hai ngươi can thiệp thì không biết Trương Hư Thánh sẽ làm gì nữa. Nếu chỉ vì như vậy mà khiến gã hủy bỏ vụ cá cược thì e rằng rất nhiều người sẽ giận dữ.

Thực ra Lý Hư Hán cũng không đồng ý trận đánh cược này. Đầu tiên, lão và Trương Hoa Lăng đều cảm thấy Trương Hư Thánh đề nghị vụ cá cược này là có mục đích khác, nên nếu kéo dài lâu thì có thể không ổn. Lão nghĩ rằng chỉ cần nhanh chóng đánh chết Trương Hư Thánh thì mọi sự đánh đổi đều đáng giá. Thứ hai, lão cho rằng Từ Thanh Phàm và ba người còn lại không thể đánh bại thuộc hạ của Trương Hư Thánh để phe mình chiến thắng vụ cá cược. Ba tên xà nhân kia rõ ràng là tay chân cấp cao của gã nên cho dù vẫn chưa đạt đến cảnh giới kim đan nhưng chắc cũng không kém quá nhiều. Chính vì thế vụ đánh cá cược này phần thắng bên mình không lớn.

Nhưng Lý Hư Hán vẫn phải đồng ý đề nghị của Trương Hư Thánh vì hai lý do. Một là, lão nghĩ biết đâu Từ Thanh Phàm và bạn bè có thể thắng lợi thì phái Cửu Hoa sẽ không phải chịu tổn thất quá lớn vì trận tai nạn này. Thứ hai, lão cũng phải bận tâm đến suy nghĩ của Lung Ách Hạt tôn giả đang muốn dựa vào cuộc tỉ thí này để Trương Hư Thánh chủ động nói ra những kẻ đi theo gã ở trong Khổ Tu Cốc.

Bây giờ, sau khi tất cả trưởng lão phái Cửu Hoa biết nội dung vụ cá cược, lão lại càng không thể ngăn cản việc này nữa. Vì nếu ngăn cản sẽ gây khúc mắc với bọn họ.

Chính vì thế, dù bây giờ Lý Hư Hán và Tiêu Hoa Triết đều lo lắng cho Từ Thanh Phàm nhưng chỉ do dự một chút, cả hai vẫn đứng yên tại chỗ. Có lẽ vào thời điểm này chỉ có thể hy sinh Từ Thanh Phàm.

https://thuviensach.vn

Lý Hư Hán nhìn thấy gương mặt của hắn trở nên tối đen. Lão chỉ biết thở dài và nhớ lại quá khứ suốt mấy chục năm qua giữa hai người. Lão thầm nghĩ: “Thanh phàm à, đừng trách ta. Ta nhất định phải vì đại cục mà làm như vậy. Bây giờ ngươi chỉ có thể dựa vào chính mình.”

Trương Hoa Lăng đứng phía sau Lý Hư Hán lại suy nghĩ rất đơn giản. Bây giờ y chỉ muốn biết Trương Hư Thánh đưa ra vụ các cược này là có mục đích gì.

Đối với Trương Hoa Lăng, Từ Thanh Phàm, Kim Thanh Hàn, Lữ Thanh Thượng ba người đều là đệ tử tinh anh của phái Cửu Hoa. Nhưng nếu phải so sánh với tiền đồ của cả phái thì vẫn quá bé nhỏ, đến mức không cần cân nhắc. Tuy y rất coi trọng Từ Thanh Phàm nhưng so với Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng là hai người gánh vác tương lai của phái Cửu Hoa thì an nguy của hắn cũng không thể khiến y để ý.

Trương Hoa Lăng hơi do dự một chút, rồi hỏi Trương Hư Thánh:

- Trương sư thúc, hai bên đều đã mất một người. Đến bây giờ xem như hòa nhau, nên nếu cuối cùng vẫn là thế hòa thì vụ các cược này sẽ tính như nào?

Trương Hư Thánh khẽ mỉm cười, nói:

- Số 4 là do ta chế tạo ra nên chắc chắn sẽ không dễ dàng chết như thế. Còn tiểu tử Từ Thanh Phàm kia cũng vậy. Tỉ thí vẫn còn rất lâu mới kết thúc, tại sao đã tính đến thế hòa? Nhưng cả hai đều thực sự đã không thể tiếp tục chiến đấu. Chẳng qua, nếu như cuối cùng vẫn là hoa thì coi như là ta thua.

Trương Hư Thánh khẽ lắc đầu, nói tiếp:

- Số 4 vẫn luôn ngông cuồng khinh địch như thế, lần này ăn phải trái đắng cũng tốt. Nếu như trải qua việc này, tật xấu của nó vẫn không đổi thì

https://thuviensach.vn

ta cũng không cần tiếp tục giữ lại nữa.

Mọi người bên phái Cửu Hoa đều sững sờ khi nghe thấy lời nói của gã. Tất nhiên không ai hiểu ý nghĩa trong đó nhưng đều cảm thấy gã thực sự thâm bất khả trắc. Còn những kẻ đứng phía sau gã, tất cả bọn họ đều cảm thấy lạnh cả người. Đối với Trương Hư Thánh, những tên thủ hạ giống Số 4 nếu khiến gã bất mãn thì sẽ bị vứt bỏ, không chút thương sót hay nương tay.

Ở trên mặt đất, những đệ tử phái Cửu Hoa đang đứng bàng quan ở xung quanh nhìn thấy Số 4 ngã xuống, lập tức hoan hô nhưng cũng có một số ít người lại vẫn lo lắng vì vẫn còn hai tên xà nhân.

Bây giờ, đệ tử phái Cửu Hoa ở đây rất nhiều nhưng rất ít người có thể tham chiến ở cấp độ này.

Sau khi nghỉ ngơi một lúc, Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng bắt đầu trở nên nghiêm túc và đánh giá đối thủ của mình. Đồng thời bọn họ cũng đang đợi chỉ lệnh của Từ Thanh Phàm.

Sau khi trải qua rất nhiều chuyện, dù Kim Thanh Hàn mạnh hơn Từ Thanh Phàm, còn Lữ Thanh Thượng là sư huynh của hắn nhưng hai người đã tự nhiên có thói quen nghe theo sự sắp xếp của hắn. Sự thật là Từ Thanh Phàm chưa bao giờ khiến bọn họ phải thất vọng.

Ngay khi Số 4 chết, ngoài trừ một tên xà nhân có rất nhiều cục bướu ở trên người thở dài, hai tên còn lại không hề thể hiện bất cứ cảm xúc gì cả. Bọn nó chỉ nhìn cái xác của Số 4 và giống như đang chờ đợi một điều gì đó.

Bây giờ Từ Thanh Phàm cũng đứng yên tại chỗ, không nhúc nhích như đang bị định thân.

https://thuviensach.vn

Mới đầu Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng còn tưởng rằng hắn đang thất thần vì nhìn thấy Số 4 đã chết nên hơi sock. Nhưng sau một đoạn thời gian, Từ Thanh Phàm vẫn đứng yên bất động, hai người lập tức nghi hoặc. Kim Thanh Hàn hỏi nhẹ:

- Từ sư huynh, huynh làm sao vậy?

Từ Thanh Phàm giống như người bị nhược trí, phải mất một lúc mới quay người lại.

Ngay khi bọn họ nhìn thấy gương mặt của hắn, lập tức cả hai người chấn kinh đến mức không thể nói ra lời.

Gương mặt Từ Thanh Phàm bây giờ đã đen thui. Thậm chí màu đen còn đang lan tràn ra khắp người của hắn. Vài vết thương trên mặt đã bắt đầu thối rữa khiến cho Từ Thanh Phàm trở nên giống yêu ma hơn cả thuộc hạ của Trương Hư Thánh.

Lúc nãy, Số 4 thi triển bão cát khiến cho cả Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng đều không nhìn thấy Số 4 phun độc trúng vào người Từ Thanh Phàm.

- Từ sư huynh.

Kim Thanh Hàn cuối cùng cũng tỉnh táo lại, lập tức chạy tới bên cạnh và đang định đưa tay đỡ lấy người Từ Thanh Phàm thì nhìn thấy hắn lắc đầu, tránh né.

- Từ sư huynh?

Kim Thanh Hàn nhìn thấy động tác của hắn, lại càng thấy sốt ruột. Gương mặt vẫn luôn tỏ ra lạnh lùng thì bây giờ lại lo lắng đến mức vặn vẹo. Điều này cho thấy tình cảm khăng khít giữa hai người.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm cuối cùng cũng chịu nói chuyện. Tiếng nói khàn khàn, chậm chạp lại khiến người khác cảm thấy hắn như sắp không thể khống chế nổi cơ thể mình nữa.

- Kim sư đệ, đừng chạm vào người huynh. Huynh đã trúng phải độc của tên kia. Bây giờ độc tính đã lan tràn đến toàn thân, chỉ cần tiếp xúc với người khác cũng khiến kẻ đó bị lây nhiễm.

Từ Thanh Phàm lập tức giơ tay, lắc lắc. Kim Thanh Hàn nhìn thấy cánh tay của hắn đã bị màu đen che kín.

Ngay sau đó, Lữ Thanh Thượng cũng đi đến bên cạnh Từ Thanh Phàm. Sau khi nghe thấy điều này khiến Lữ Thanh Thượng cũng cực kì hốt hoảng, rồi lập tức móc một cái bình từ trong áo, vội vã đưa cho hắn và nói:

- Từ sư đệ, đây là giải độc đan. Nhanh chóng uống đi, biết đâu lại có tác dụng.

Từ Thanh Phàm lắc đầu, nói nhỏ:

- Đệ đã uống thuốc nên trong một thời gian ngắn ngủi tiếp theo sẽ không bị độc chết. Hai người không cần lo lắng. Tình huống của đệ bây giờ chắc sẽ không thể giúp gì nên hai người phải cẩn thận khi đối phó với hai tên xà nhân còn lại.

Hóa ra, ngay khi hắn phát hiên mình bị độc cát đánh trúng đã lập tức lấy giải độc linh đan của Dược Vương cốc và ăn hết cả một bình. Lúc nãy hắn không nói gì vì đang vận công hấp thu dược lực.

Nhưng Từ Thanh Phàm không ngờ rằng độc của rắn Huyền Sa quá mạnh. Chỉ sau vài tíc tắc, độc tính đã phủ kín toàn thân nên hắn chỉ có thể tập trung toàn bộ linh khí và dược lực bảo vệ bộ não mà không quan tâm đến các chỗ khác.

https://thuviensach.vn

Thân thể trúng độc còn có thể giải được nhưng nếu bộ não trúng độc thì dù có giải cũng thành người ngớ ngẩn.

Chính vì thế, Từ Thanh Phàm chỉ cố gắng bảo vệ bộ não nên không thể tiếp tục thi triển đạo pháp. Do đó hắn không thể tham gia trận chiến với hai tên xà nhân còn lại.

Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng vừa muốn nói thêm điều gì đó, đột nhiên một tiếng nói vang lên:

- Từ sư thúc, người cứ an tâm đứng yên trừ độc. Trận chiến này đã có hai người chúng ta giúp đỡ Kim sư thúc và Lữ sư thúc.

Cả ba người quay đầu lại, nhìn thấy Lý Vũ Hàn và Thịnh Vũ Sơn đã đi đến gần chỗ này, đang vui vẻ nhìn bọn họ.

Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng nhìn thấy hai người này, lập tức nhăn mày. Rõ ràng là bọn họ không hoàn toàn tin tưởng hai người này vì đây là đệ tử dòng chính của Chu Hoa Hải. Thực tế, lúc đầu hai người này cũng không dám tham gia vì thân phận của mình nhưng bây giờ tình hình đang nguy cấp nên mới xung phong xuất chiến.

Từ Thanh Phàm lại rất tin tưởng hai người này. Hắn biết tình cách của cả hai nên chắc chắn họ sẽ không phản bội phái Cửu Hoa. Hơn nữa với thực lực của đệ tử bản phái ở chỗ này, chỉ có họ là đủ thực lực để tham gia trận chiến. Hắn gật đầu, nói:

- Xin nhờ các ngươi.

Sau đó, Từ Thanh Phàm cố gắng gượng dậy, chậm rãi đi về phía sau mà không thèm để ý tới ánh mắt của những người bên cạnh. Có vẻ như sức mạnh của hắn đã bị độc tính ăn mòn nên bước đi cũng rất khó khăn, thân thể cứ loạng chà loạng choạng, đến mức vài lần gần như đã ngã xuống.

https://thuviensach.vn

Mọi người nhìn thấy dáng đi của Từ Thanh Phàm, đều hiểu rằng hắn đang rất không ổn. Tuy bọn họ vô cùng lo lắng nhưng không thể giúp được gì. Bây giờ điều quan trọng nhất là trận chiến trước mắt. Chính vì thế bốn người lập tức xoay người, nghiêm túc nhìn kĩ hai tên xà nhân và yên lặng chờ đợi trận chiến diễn ra.

Sự thật, Từ Thanh Phàm cũng đang rất sốt ruột vì tình cảnh của mình. Bây giờ tuy hắn đã bảo vệ bộ não, nhưng cũng không thể vận dụng linh khí trong cơ thể, càng không thể loại bỏ độc tính trên người. Nếu trúng độc quá dài, độc tính thấm vào trong xương tủy sẽ không thể bị loại bỏ.

Từ thanh hàn cũng phi thường lo lắng an nguy của bốn người kia. Lúc nãy, hắn có thể chiến thắng Số 4, ngoại trừ do mưu kế và sự khinh địch đối thủ còn bởi vì gặp may là nó đang bị đói bụng. Dù như thế Số 4 cũng đánh hòa với ba người bọn họ, lại càng có vài thời điểm chiếm giữ thế thượng phong.

Bây giờ, tuy không biết tại sao hai tên xà nhân còn lại vẫn không ra trận nhưng chắc chắn bọn chúng sẽ không lặp lại sai lầm của Số 4. Tuy Lý vũ hàn và thịnh vũ sơn cũng mạnh mẽ nhưng cũng không thể áp đảo đối phương, còn hắn đã bị phế nên hắn lại càng sốt ruột.

Từ Thanh Phàm thở dài, thầm nghĩ:

“Haiz, nếu bây giờ phượng sư đệ tỉnh lại thì tốt quá”.

Đột nhiên, Từ Thanh Phàm mở mắt, hớn hở. Hình như hắn nghĩ tới điều gì đó, rồi lập tức đứng dậy mà không xếp bằng trên mặt đất nữa.

Đồng thời, đột nhiên tên xà nhân gọi là số 33 nói với giọng lạnh lẽo:

- Số 4 xảy ra chuyện gì vậy? Bây giờ vẫn chưa khỏe lại?

https://thuviensach.vn

Ngay lập tức, xác chết của Số 4 đột nhiên khẽ run rẩy, rồi cố gắng hết sức để đứng dậy.

Sau khi nó đứng dậy, vảy màu xanh trên người cũng rơi xuống và thân thể khôi phục lại hình người. Ngay khi Số 4 đứng thẳng dậy, thì đặc thù của xà yêu cũng biến mất và trở lại hình người bình thường.

Hình dạng của nó lại khiến toàn bộ đệ tử phái Cửu Hoa ở đây sững sờ vì ai cũng biết kẻ này.

- Vương Thanh Tuấn! Lại là ngươi! Hóa ra ngươi chính là Số 4!

- Vương Thanh Tuấn! Ngươi vẫn sống sót.

Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng nhìn thấy Số 4 rồi lập tức hét lên.

Hình dáng của Số 4 chính là Vương Thanh Tuấn, người đã sánh vai chiến đấu cùng bọn họ ở đảo Hoàn.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 71: Tỉnh lại (2)

Dịch giả: Mink

Khi Lý Vũ Hàn và Thịnh Vũ Sơn cũng tham gia trận chiến, các trưởng lão phái Cửu Hoa và yêu ma cao cấp đều nhăn mày. Bởi vì lúc đầu khi Trương Hư Thánh đánh cược với Lý Hư Hán và Lung Ách Hạt tôn giả đã quyết định người tham gia là Từ Thanh Phàm và hai người bạn của hắn cùng với ba tên Xà Vệ. Bây giờ Lý Vũ Hàn và Thịnh Vũ Sơn tham gia thì chuyện này đã phá luật.

Trương Hoa Lăng đang định ra lệnh ngăn cản hai tên đệ tử này, Trương Hư Thánh ở bên cạnh đã mỉm cười nói:

- Thú vị, hai thằng nhóc này cũng muốn ra tay rồi.

Trương Hoa Lăng sững sờ, chần chừ hỏi:

- Trương sư thúc, ngài có muốn ta ra lệnh cho hai tên đó lui ra?

Trương Hư Thánh lắc đầu, cười nói:

- Lúc đầu, ta định ra vụ cá cược là ba tên Xà Vệ và đệ tử phái Cửu Hoa phân thắng bại. đệ tử phái Cửu Hoa ở đây không chỉ có Từ Thanh Phàm và mấy tên tiểu tử bên cạnh hắn, ngươi bắt hai tên kia lui ra làm gì?

Sau khi nghe thấy Trương Hư Thánh trả lời, Trương Hoa Lăng không còn gì để nói nữa. Y chỉ cảm thấy vẻ mặt Trương Hư Thánh vẫn đang mỉm

https://thuviensach.vn

cười thản nhiên như không giống như đang ẩn giấu một điều gì đó, lại càng khiến gã thâm sâu khó lường. Cảm giác không ổn mà y cảm thấy càng trở nên mãnh liệt.

- Nếu như chỉ có Từ Thanh Phàm và hai tên đồng bọn của hắn tỷ thí với Xà Vệ thì trận chiến này không có gì hay, cũng không có sự bất ngờ nào cả. Đánh cược mà, không thể biết trước kết quả mới càng thêm kích thích, đúng không?

Trương Hư Thánh cười híp cả mắt, nói tiếp.

Lý Hư Hán và Lung Ách Hạt tôn giả chỉ khẽ nhíu mày, nhìn nhau nhưng cũng không thể hiểu nổi thái độ của Trương Hư Thánh bây giờ.

Lung Ách Hạt tôn giả quay sang phía Lý Hư Hán và khẽ lắc đầu để ra hiệu rằng lão cứ bình tĩnh, đừng nóng vội. Có vẻ Lung Ách Hạt tôn giả đã có dự định của riêng mình. Tuy ai cũng biết Trương Hư Thánh đề xuất việc đánh cuộc là có mục đích khác nhưng chắc chắn sẽ chỉ là giỏ trúc múc nước.

Lý Hư Hán thở dài nhẹ nhàng. Lão biết mọi chuyện diễn ra như bây giờ thì chỉ có thể đi một bước tính một bước để tùy cơ ứng biến.

Từ Thanh Phàm trúng độc khó giải, lại rất vất vả mới giết được Số 4 nhưng bây giờ nó lại hồi sinh khiến tình thế càng thêm khó lường. Bây giờ đã là hoàng hôn, tình cảnh của núi Cửu Hoa dường như lại càng thêm tối tăm.

Số 4 sau khi sống lại, đã trở thành hình người và cũng không thèm để ý tới ánh mắt hoảng sợ của mọi người xung quanh. Nó lắc đầu, giơ tay, giơ chân để kiểm tra cơ thể mình. Sau đó nó cau mày vì không hài lòng với điều gì đó.

https://thuviensach.vn

Đến tận bây giờ, đệ tử phái Cửu Hoa ở xung quanh mới tỉnh táo lại, nhưng khi nhìn thấy gương mặt của Số 4 thì mọi người lại kinh ngạc ồ lên:

- Vương Thanh Tuấn!

- Đó là Vương Thanh Tuấn!

- Số 4 dĩ nhiên chính là Vương Thanh Tuấn!

Lữ Thanh Thượng và Kim Thanh Hàn lại cảm thấy bất ngờ từ trước đó rất lâu. Bọn họ tận mắt nhìn thấy Vương Thanh Tuấn bị nổ tan xương nát thịt nhưng bây giờ lại xuất hiện ở đây và trở thanh tử địch của phái Cửu Hoa.

Vương Thanh Tuấn lại chẳng thèm để ý tới ánh mắt của đệ tử phái Cửu Hoa. Sau khi nó kiểm tra thân thể của mình, lại dùng ánh mắt cực kì oán hận nhìn chằm chằm vào Kim Thanh Hàn và Từ Thanh Phàm ở phía sau.

Đúng lúc này, Số 33 đang ở dạng như sương mù nói chuyện. Giọng nói như đang trào phúng nó:

- Số 4, trước đây ngươi còn nói Số 41 vô dụng như thế nào, bây giờ sao lại bị đánh đến mức chật vật thế?

Vương Thanh Tuấn hừ mạnh một tiếng, nói:

- Đúng, do ta xem thường bọn chúng. Ta nghĩ rằng rất đơn giản là có thể giải quyết mọi chuyện nhưng không ngờ tên Từ Thanh Phàm kia phản ứng rất nhanh. Nếu như ngay từ đầu, ta dùng luôn thuật bão cát để tấn công thì bọn chúng đã trở thành ba cỗ xác chết.

Số 33 khinh thường nói:

https://thuviensach.vn

- Chính vì thế ta mới nói ngươi là một tên tự đại cuồng(fan cuồng của sự tự đại), hơn nữa còn rất điên rồ. Rõ ràng dựa vào bão cát là ngươi có thể dễ dàng đánh bại kẻ địch nhưng lần nào cũng thích dựa vào đánh nhau tay đôi rồi móc trái tim đối phương. Ngươi cảm thấy thích thú sao? Lần này coi như đã bị giáo huấn rồi.

Ánh mắt Vương Thanh Tuấn lóe lên sát khí. Nó xoay người nhìn kĩ Số 33, nói với giọng lạnh lùng:

- Thế nào? Ngươi cứ muốn khiêu khích ta như thế? Hay ngươi cũng muốn thử cảm giác bị ta móc trái tim.

Số 33 nói từ từ:

- Nếu như có cơ hội, ta thực sự rất muốn dạy dỗ ngươi một lần. Dáng vẻ của ngươi khi lúc nào cũng tự cho mình là đại ca khiến ta cảm thấy cực kì chán ghét.

Số 33 dừng lại một chút, rồi nói tiếp. Tiếng nói càng thêm châm chọc và thản nhiên:

- Ngươi xác định muốn bị ta giáo huấn ngay bây giờ sao? Đầu tiên chúng ta đang có nhiệm vụ, hơn nữa lúc này ngươi may mắn không chết nhưng đã không thể duy trì hình thái thứ hai. Ở hình dạng con người, thực lực của ngươi chỉ còn lại một phần năm, bây giờ lại đang bị thương nên càng yếu hơn nữa. Ngươi vẫn còn dám mạnh miệng với ta sao? Quả nhiên là kẻ ngông cuồng không biết tự lượng sức.

Vương Thanh Tuấn nghe xong, chỉ hừ lạnh một tiếng và nói:

- Chờ đến khi ta khôi phục thực lực, ta sẽ khiến ngươi hối hận vì đã nói những lời vừa nãy.

Số 33 khẽ mỉm cười, giọng nói càng thêm diễu cợt, thản nhiên:

https://thuviensach.vn

- Hy vọng ngươi còn sống đến lúc đó.

Vương Thanh Tuấn cau mày, hỏi:

- Ngươi có ý gì?

Số 33 cười lạnh và nói:

- Ngươi đã quên nhiệm vụ của chủ nhân giao cho rồi sao? Đang lúc thực hiên nhiệm vụ của chủ nhân, ngươi lại dám tùy hứng bất cẩn, đã thế lại còn làm mất mặt của người. Ta không dám chắc chủ nhân sẽ tha thứ cho ngươi. Để ta nhắc, chủ nhân còn đang ở phía trên nhìn xuống chỗ này.

Ngay lập tức, thân thể Vương Thanh Tuấn run rẩy. Nó ngẩng đầu lên và nhìn thấy trên trời bây giờ đã không còn đánh nhau hỗn loạn nữa mà đang đứng yên lặng thành hai phe. Tất cả đều đang nhìn kỹ trận chiến ở bên dưới. Tuy khoảng cách rất xa khiến cho Vương Thanh Tuấn không nhìn thấy rõ Trương Hư Thánh nhưng nó có thể cảm thấy một ánh mắt lạnh lẽo, ảm đạm đang nhìn kỹ chính mình. Một luồng cảm giác khủng bố tập trung thẳng lên đầu khiến nó quên cả việc phản bác Số 33.

Từ đầu đến bây giờ vẫn luôn giữ im lặng Số 7 lại đột nhiên nói ra rất từ tốn:

- Số 4, lúc này ngươi không thích hợp để tiếp tục chiến đấu. Việc còn lại giao cho chúng ta đi. Chỉ cần nhiệm vụ hoàn thành, chủ nhân chắc sẽ không trách tội ngươi đâu.

Số 4 hừ mạnh, nói lớn:

- Được rồi. Số 33, ngươi hãy giết chết tất cả bọn chúng đi. Nếu như ngươi thất bại thì cũng đừng nói là do khinh địch nhé.

Số 33 lạnh lùng trả lời:

https://thuviensach.vn

- Ngươi nghĩ rằng hai chúng ta giống nhau sao?

Sau đó, Số 33 định tiến lên phía trước nhưng bị Số 7 cản lại.

- Hãy để ta lên trước đi!

Số 7 nói nhẹ nhàng.

Lập tức Số 33 và Số 4 đều giật mình, dùng ánh mắt ngạc nhiên nhìn Số 7.

Số 4 cau mày, hỏi:

- Số 7, ta biết ngươi vẫn luôn không muốn đánh nhau với bọn chúng. Nếu cưỡng ép phải làm thì có thể ngươi sẽ do dự, không thể dùng hết sức khiến kết quả lại không tốt. Hãy cứ để Số 33 làm đi.

Số 33 cũng nói:

- Ta ra tay là ổn nhất. Ngươi biết nơi này không ai là đối thủ của ta nên không cần phải miễn cưỡng chính mình.

Số 4 và Số 33 có vẻ cực kì khó chịu với đối phương nhưng hình như cả hai đều rất quan tâm Số 7.

Số 7 lắc đầu, nói với giọng thản nhiên:

- Nhiệm vụ lần này vốn là của ta vì dù sao cũng do ta gây ra. Chủ nhân cũng giao cho ta nhiệm vụ này, còn các ngươi chỉ là hỗ trợ thôi. Ta biết các ngươi ra tay trước vì không muốn ta phải khó xử. Nhưng đây là trách nhiệm của ta nên nhất định phải do ta hoàn thành. Ngay thời điểm bị chủ nhân cải tạo, ta đã giác ngộ điều này.

Số 4 và Số 33 nghe Số 7 nói xong, đều liếc mắt nhìn nhau. Cả hai đều thấy sự lo lắng và thở phào trong mắt đối phương nhưng cuối cùng cũng

https://thuviensach.vn

đều gật đầu. Số 33 lui lại một bước, còn Số 4 di chuyển đến bên cạnh.

Đồng thời Số 7 cũng chậm rãi đi đến phía đối diện với Kim Thanh Hàn, Lữ Thanh Thượng, lý vũ hán và Thịnh Vũ Sơn. Tuy ánh mắt của nó vẫn còn chút do dự nhưng bước đi vẫn ổn định, chậm rãi.

- Chờ đã! Vương Thanh Tuấn. Ngươi muốn đi cũng không thể dễ dàng như vậy đâu. Hãy giải thích rõ mọi việc đã.

Ngay khi Số 4 quay đầu định trở lại chỗ cũ, Lữ Thanh Thượng mới giật mình và quay về phía nó quát lớn.

Số 4 giống như không nghe thấy gì, vẫn tiếp tục di chuyển, không thèm quay đầu lại.

Lữ Thanh Thượng hơi nhăn mặt, cảm thấy tức giận nên lập tức giơ tay lên. Một lá bùa đã xuất hiện ở trong tay rồi bay về phía Số 4. Trên mặt bùa có từng điểm liên kết với nhau bằng ánh sáng rồi hóa thành một cái lưới lớn trùm về phía Số 4.

Lúc nãy, lời nói của Số 33 về thực lực của Số 4 đã bị mọi người nghe thấy. Vương Thanh Tuấn đã chịu một đòn toàn lực của Kim Thanh Hàn. Tuy nó không chết nhưng cũng đã thương nặng nên Lữ Thanh Thượng ra tay cũng không sợ bị nó phản kích. Ngay khi tấm lưới sắp bao phủ Vương Thanh Tuấn, Số 7 chẳng biết từ khi nào đã đứng ở trước người nó. Số 7 lập tức kéo một phát, tấm lưới đã bị xé rách thành hai nửa rồi bị ném sang một bên.

Mọi người ở xung quanh thấy cảnh này, lập tức đều ngơ ngác. Tấm phù lưới này do trận pháp biến thành nên cực kì bền chắc. Coi như dùng đạo pháp cũng không chưa chắc đã bị rách nhưng lại bị Số 7 dùng tay xé thành hai nửa. mặc dù ai cũng biết Lữ Thanh Thượng không dùng toàn lực và Số 7 cũng là một tên Xà Vệ như Số 4 nhưng không ngờ Số 7 lại mạnh mẽ đến như thế.

https://thuviensach.vn

Lý Vũ Hàn nhìn thấy việc này, lập tức cau mày, nói với ba người bên cạnh:

- Mọi người cẩn thận, Số 7 chỉ sợ là đã kết hợp với rắn cửu thân.

Theo Sơn Hải Dị Đàm – Sách Dị Thú: "Nam Hoang rắn cửu thân có cơ thể khổng lồ, một hồn chín thân thể. Sở trường là phục kích, tiềm hành(ẩn giấu thân hình khi di chuyển), sức mạnh to lớn, đao thương không chém được, nước lửa không sợ. Nếu sức mạnh không đủ thì không thể trực tiếp đánh nhau. Trận chiến này rất khó chiến thắng.

Lý Vũ Hàn cũng là một người nho nhã. Tuy y rất ít ra khỏi môn phái nhưng kiến thức rộng rãi nên nếu đã nói Số 7 kết hợp với rắn cửu thân thì chắc sẽ không sai. Tứ đại kỳ xà của Thần Châu Hạo Thổ, nếu chỉ xét riêng về sức mạnh thân thể thì rắn cửu thân là số một. Ngay lập tức, bốn người cũng không để ý đến việc hỏi Vương Thanh Tuấn về nguyên nhân của mọi chuyện nữa mà phải cực kì tập trung vào Số 7 đang đi tới.

Ở nơi này, tứ phương Xà Vệ đều có mắt rắn, lưỡi rắn, toàn thân có vảy xanh, hình dáng bên ngoài tương tự nhau nhưng Số 7 lại dễ phân biệt nhất. Bởi vì thân thể Số 7 tràn đầy cơ bắp, không dài nhỏ như những tên còn lại. Thân thể Số 7 lại rất khổng lồ. Nếu như dùng gầy béo để phân chia loài rắn thì Số 7 phải xếp vào hai vị trí đầu tiên.

- Các ngươi muốn biết điều gì đều có thể hỏi ta. Thực tế, ta nghĩ rằng bản thân mình còn biết nhiều hơn Số 4 một chút.

Số 7 vừa bước đi, lại vừa chậm rãi nói chuyện.

Bốn người đều sững sờ vì không hiểu tại sao Số 7 lại nói như vậy.

Nhưng bốn người đều vẫn cảm thấy khó hiểu về những chuyện trong mấy ngày qua nên dù cảm thấy Số 7 rất kì quái nhưng Lữ Thanh Thượng vẫn phải hỏi:

https://thuviensach.vn

- Vấn đề chúng ta muốn biết ngươi đều biết sao?

- Đúng thế.

Số 7 nhẹ nhàng gật đầu. Khuôn mặt giống rắn của Số 7 vốn rất dữ tợn lại đang tỏ ra hơi thương hại.

Kim Thanh Hàn hỏi thẳng luôn:

- Chúng ta vẫn muốn người trong cuộc là Vương Thanh Tuấn nói rõ ràng. Còn ngươi, tất nhiên chúng ta sẽ tỷ thí một trận.

Số 7 nhẹ nhàng thở dài, chậm rãi nói:

- Vương Thanh Tuấn là người trong cuộc nhưng ta cũng như vậy. Hơn nữa, trong trò chơi này, đất diễn của ta còn nhiều hơn.

Khoảng cách giữa Số 7 và bốn người càng lúc càng rút ngắn, rồi đột nhiên lớp vảy rắn bên ngoài làn da của nó biến mất. Số 7 cũng trở thành một người béo.

Ngay khi Số 7 trở lại gương mặt bình thường, tất cả mọi người ở đây lập tức trợn mắt, há hốc mồm. Số 7 cười gượng, nói:

- Kim sư đệ, Lữ sư đệ, Lý sư điệt, Thịnh sư điệt, đã lâu không gặp.

- Bạch sư thúc.

- Bạch sư thúc.

- Bạch sư thúc.

Tên mập mạp ở trước mặt bọn họ chính là Bạch Thanh Phúc đã mất tích ở Chiêm Đài.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 72: Tỉnh lại (3)

Dịch giả: Mink

Diện mạo thật của Số 4 là Vương Thanh Tuấn chỉ khiến bọn họ cảm thấy hoảng sợ, bàng hoàng. Nhưng khi bọn họ nhìn thấy Số 7 lại chính là Bạch Thanh Phúc, tất cả mọi người đều cảm thấy như đang nằm mơ, không dám tin đây là sự thật.

Vương Thanh Tuấn luôn khiến người khác cảm thấy thần bí khó lường. Không ai có thể hiểu được suy nghĩ của nó vì bình thường nó rất ít người nói chuyện với người khác. Ngoài ra còn do bộ mặt của nó lúc nào cũng âm trầm như nhân vật phản diện trong sách. Chính vì thế khi mọi người biết được nó chính là nội gián của Trương Hư Thánh ở trong phái Cửu Hoa thì ai cũng có thể chấp nhận.

Nhưng Bạch Thanh Phúc lại khác hoàn toàn so với Vương Thanh Tuấn. Bạch Thanh Phúc giao du với rất nhiều người trong phái Cửu Hoa, lại được rất nhiều đệ tử quý mến. Đặc biệt là bốn người Kim Thanh Hàn, Lữ Thanh Thượng, Lý Vũ Hàn và Thịnh Vũ Sơn đều đã được nó giúp đỡ dù ít hay nhiều. Tuy hành tung hàng ngày của Bạch Thanh Phúc cũng rất thần bí nhưng vì lúc nào y cũng cười một cách vô hại khiến cho mọi người không bao giờ nghi ngờ.

Nhưng kẻ nằm vùng tiếp theo bị lộ ra sau Vương Thanh Tuấn lại là Bạch Thanh Phúc khiến mọi người hoảng sợ không nói lên lời, lại có cảm giác như đây chỉ là một giấc mơ.

https://thuviensach.vn

- Bạch sư thúc, hóa ra ngươi cũng là tay sai của Trương Hư Thánh.

Lý Vũ Hàn là người đầu tiên chất vấn sau khi đã chăm chú nhìn kĩ Bạch Thanh Phúc rất lâu.

Sự bất đắc dĩ trên mặt Bạch Thanh Phúc càng hiện rõ. Y há miệng muốn giải thích nhưng cuối cùng lại nói:

- Sư tổ của các ngươi, thái thượng hộ pháp của Cửu Hoa môn Chu Hoa Hải cũng có thể hợp tác cùng với Trương Hư Thánh. Vậy tại sao ta lại không thể là nội gian của phái Cửu Hoa.

Lý Vũ Hàn sững sờ khi nghe thấy câu trả lời này và cũng không biết phải phản bác như nào nữa.

Thịnh Vũ Sơn lập tức hừ lạnh, nói:

- Sư tổ chỉ là bị Trương Hư Thánh lừa gạt. Hơn nữa ngay cả khi hai bên đã hợp tác, ta nghĩ sư tổ cũng vẫn luôn đề phòng Trương Hư Thánh. Còn ngươi tuy là đệ tử phái Cửu Hoa nhưng lại toàn tâm toàn ý làm chó săn cho Trương Hư Thánh để hủy diệt phái Cửu Hoa.

Lúc này, Bạch Thanh Phúc hình như đã bình tĩnh trở lại, nói tiếp với thái độ lạnh nhạt:

- Phản bội chính là phản bội. Giống Chu Hoa Hải là phản bội, vậy ta cũng là phản bội. Làm gì có sự phân biệt giữa phản bội và giả vờ phản bội.

Lữ Thanh Thượng hừ lạnh, nói:

- Bạch Thanh Phúc, ngươi không chỉ phản bội núi Cửu Hoa mà còn không nhận cả sư phụ của mình nữa sao? Dù thế nào đi nữa Chu hộ pháp vẫn là sư phụ của ngươi. Tại sao ngươi lại có thể gọi thẳng tên của sư phụ mình như vậy?

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của Bạch Thanh Phúc thể hiện rõ sự châm biếm, nói:

- Sư phụ sao? Chu Hoa Hải chưa từng thực sự thu một đệ tử nào cả. Giống như ta, tuy thân phận là đệ tử của Chu Hoa Hải nhưng sự thực ta chỉ là con cờ bị chủ nhân gài ở bên người lão vào tám mươi năm trước khi hai bên bắt đầu hợp tác.

Bạch Thanh Phúc hơi ngừng lại, nói tiếp:

- Các ngươi có thể hiểu được sao? Ta và các ngươi, những người lớn lên ở ngay trên núi Cửu Hoa là khác biệt. Ngay khi ta đến núi Cửu Hoa, thân phận của ta chỉ là một con cờ, có thể bị vứt bỏ bất cứ lúc nào, nhưng vào lúc then chốt phải đâm một đòn trí mạng. Chính vì thế, tất cả mọi việc làm của ta đều không được coi là phản bội. tất cả đều là vì chủ nhân của chính mình mà thôi.

Lý Vũ Hàn nghe xong những lời này, chỉ biết nhìn chằm chằm vào Bạch Thanh Phúc một lúc rồi thở dài, và nói chậm:

- Ở trong lòng của ta, ngươi vẫn luôn là vị sư thúc luôn đi theo chúng ta mà không để ý tới vai vế của mình. Từ trước đến giờ, ta chưa bao giờ nghĩ đến sẽ có ngày mối quan hệ này bị cắt đứt. Nhưng ngươi nói đúng, tất cả đều phải vì chủ của mình. Chúng ta từ nhỏ đã Sống và lớn lên ở núi Cửu Hoa. Gần như cả cuộc đời của mình sẽ gắn bó với nơi này. Tình cảm của chúng ta với nơi này cũng giống như ngươi trung thành với chủ nhân của chính mình. Chính vì thế chúng ta tuyệt đối sẽ không để các ngươi phá hoại nơi này.

Khi Bạch Thanh Phúc nhìn thấy vẻ mặt kiên định của Lý Vũ Hàn, y tỏ ra thương tiếc vài giây, muốn nói điều gì đó nhưng cuối cùng vẫn không thể nói. Y thản nhiên nói:

- Đáng tiếc, nhiệm vụ lần này là do chủ nhân tự mình ra lệnh phải giết chết các ngươi nên nếu ta làm không được, thì ba người bọn ta sẽ bị xui

https://thuviensach.vn

xẻo. Không phải các ngươi còn muốn hỏi Số 7 vài điều gì đó sao? Bây giờ hãy lập tức hỏi đi. Dựa vào giao tình của chúng ta, ta sẽ không để các ngươi phải chết mà vẫn còn nghi vấn trong lòng.

Kim Thanh Hàn hừ lạnh và thể hiện rõ sự coi thường với thái độ kiêu ngạo của Bạch Thanh Phúc, nhưng vẫn phải hỏi:

- Vương Thanh Tuấn đi cùng với chúng ta tham gia cuộc tranh tài của thế hệ mới là vì mục đích gì? Và Vương Thanh Tuấn cũng đã chết vì vụ nổ thì tại sao bây giờ lại xuất hiện ở đây? Hay người chết chỉ là một kẻ bị chết thay?

Bạch Thanh Phúc nghe xong câu hỏi của Kim Thanh Hàn, lại càng tỏ ra hổ thẹn. Sau một lúc lâu, y mới trả lời chậm rãi:

- Người đi cùng với các ngươi đến Đảo Hoàn không phải Số 4 mà là ta.

Lập tức cả Kim Thanh Hàn và Lữ Thanh Thượng cùng cảm thấy bất ngờ, không tin điều này.

Lữ Thanh Thượng kiên quyết phủ nhận:

- Không thể nào! Rõ ràng người đi cùng với chúng ta đến Đảo Hoàn là Vương Thanh Tuấn. Nếu như ngươi có thể thay đổi diện mạo để đánh lừa chúng ta thì cũng không thể che dấu một thời gian dài như vậy được.

Kim Thanh Hàn đang định phản bác nhưng lại lập tức hơi sững sờ. Bởi vì Kim Thanh Hàn nhớ lại mọi chuyện, lại phát hiện cách nói chuyện của Vương Thanh Tuấn lúc đó rất giống với Bạch Thanh Phúc. Thậm chí thần thái biểu cảm trên gương mặt cũng có chút tương tự. Ở Đảo Hoàn, Kim Thanh Hàn đã nhận ra điều này hơi sai sai nhưng cũng không suy nghĩ sâu sa. Bây giờ nhớ lại, khi ở Đảo Hoàn, ngoại trừ hình dáng bên ngoài và

https://thuviensach.vn

ít giao tiếp thì Vương Thanh Tuấn khiến mọi người cảm thấy rất tương tự Bạch Thanh Phúc.

Bạch Thanh Phúc nhìn thấy Lữ Thanh Thượng vẫn chưa tin tưởng, lại giải thích:

- Chủ nhân của ta hiểu rõ thân thể con người đã có thể nói là Số một đương thời. Người muốn thay đổi diện mạo, vóc người của một kẻ khác dễ như ăn cháo, lại có rất nhiều cách. Tuy suốt bao năm qua ta chỉ học được một phần vạn thủ đoạn của người nhưng muốn làm được việc này cũng quá dễ.

Ngay khi nói chuyện, thân thể của Bạch Thanh Phúc đã vặn vẹo. Một lúc sau thân hình của y càng trở nên gầy gò, làn da càng thêm ngăm đen, và bộ mặt đã thay đổi hoàn toàn. Sau đó một Vương Thanh Tuấn nữa đã xuất hiện.

- Cái gì!

Tuy gần đây mọi người đã trải qua rất nhiều chuyện kì lạ nhưng nhìn thấy cảnh tượng vừa xảy ra trước mặt thì không ai có thể tin nổi.

Mọi người dùng ánh mắt bàng hoàng để so sánh giữa hai tên Vương Thanh Tuấn ở đây. Tuy hình dáng bên ngoài của cả hai đều rất giống nhau nhưng nếu để ý kĩ vẫn có thể tìm ra sự khác biệt ở đây. Bạch Thanh Phúc biến thành Vương Thanh Tuấn có vóc người mập hơn một chút, khuôn mặt cũng thô hơn. Nếu không phải là một người cực kì hiểu rõ Vương Thanh Tuấn thì chắc chắn sẽ không nhận ra.

Vương Thanh Tuấn lại rất ít tiếp xúc với người khác nên không có đệ tử phái Cửu Hoa nào quá chú ý đến nó. Chính vì thế, dù Từ Thanh Phàm và những người bạn của mình đã ở chung với Vương Thanh Tuấn ở Đảo Hoàn trong ba ngày nhưng cũng không cảm thấy điều gì khác lạ.

https://thuviensach.vn

Điều khiến mọi người ở đây kinh ngạc nhất là Bạch Thanh Phúc biến thành Vương Thanh Tuấn lại không hề tỏa ra một tia sóng linh khí nào cả. Giống như đây chính là dị năng của y.

- Không cần kinh ngạc. Ở trên thế giới này cũng không phải chỉ có đạo pháp. Chỉ cần ngươi có thể khống chế được xương cốt và bắp thịt của mình là sẽ làm được điều này.

Bạch Thanh Phúc thấy mọi người xung quanh kinh hãi, đã lập tức giải thích.

- Vậy người đi cùng chúng ta đến Đảo Hoàn thật sự là ngươi sao? Ngươi làm vậy vì mục đích gì? Vụ nổ đó không thể giết chết ngươi sao?

Kim Thanh Hàn cau mày hỏi.

- Ta đi cùng là để giám thị và đảm bảo các ngươi sẽ không làm gì đó ảnh hưởng đến kế hoạch của chủ nhân. Đồng thời cũng để bảo vệ các ngươi khi cần thiết. Vụ nổ đó cũng chỉ nổ nát một bộ thân thể của ta mà thôi. Từ khi ta dung hợp với Cửu Thân xà, ta có rất nhiều thứ như vậy.

Bạch Thanh Phúc chậm rãi giải thích. Đến khi nói xong, y thở dài một tiếng.

Lữ Thanh Thượng cau mày hỏi:

- Nếu mục đích của ngươi chỉ có như vậy thì tại sao phải làm nhiều việc rắc rối như thế? Sao không để Vương Thanh Tuấn thực hiện việc này? Nếu ngươi làm thế mọi chuyện sẽ dễ dàng hơn nhiều, không phải sao?

Bạch Thanh Phúc lại mỉm cười như chế giễu, nói tiếp:

- Ta không phải đã nói rằng ta có rất nhiều thân thể như vậy sau khi dung hợp với Cửu Thân xà. Thân thể nhiều nên ta có thể vừa đi cùng các

https://thuviensach.vn

ngươi lại đồng thời liên lạc với kẻ khác. Lúc cần thiết còn có thể chết thay. Sau khi vụ nổ xảy ra, tay chân còn lại ở hiện trường đều là chứng cứ chứng minh Vương Thanh Tuấn bị Tố Nữ cung giết chết.

Đúng lúc này, đột nhiên Vương Thanh Tuấn cau mày, quát lớn:

- Số 7, không cần phải nhiều lời với bọn chúng. Chủ nhân vẫn đang nhìn chúng ta đó. Nếu ngươi tiếp tục trì hoãn thì sợ là sẽ không hay.

Thân thể của Bạch Thanh Phúc run nhẹ, y thở dài một tiếng và quay người về phía đám người Kim Thanh Hàn rồi nói:

- Bây giờ các ngươi không còn nghi vấn gì nữa chứ? Như vậy ta cũng nên ra tay thôi. Trận chiến này đã kéo dài hơi lâu rồi.

Ngay lập tức, Bạch Thanh Phúc lại quay về hình dạng Xà nhân như lúc trước.

Lữ Thanh Thượng, Kim Thanh Hàn, Lý Vũ Hàn, Thịnh Vũ Sơn thấy cảnh này, đều lập tức đề phòng. Trên người bọn họ tỏa ra ánh sáng nă màu nhấp nháy liên tục.

Bạch Thanh Phúc thấy bọn họ đề phòng, cũng không lập tức tấn công mà cúi đầu và lẩm bẩm một mình:

- Các ngươi biết không? Ngày đầu tiên ta có tri giác, ta đã Sống ở một vùng đất tối tăm. Mỗi ngày khi ta nhắm mắt đều thấy màu đen và khi tỉnh lại cũng chỉ nhìn thấy một màu đen. Lúc đó ta cảm thấy màu đen này quá mức đơn điệu. Nhưng ngay khi bắt đầu có tri giác, ngoại trừ bóng tối ra, ta chẳng thấy một điều gì khác cả. Ánh sáng còn là một thứ chỉ có trong trí tưởng tượng. Thực sự lúc đó ta còn không biết thế giới này còn có một thứ gọi là ánh sáng. Có những lúc ta tỉnh lạ, nhìn thấy chủ nhân và trợ thủ đang làm thí nghiệm trên chính cơ thể mình. Con dao cắt mở da thịt rồi thêm vào đó những thứ khác lạ. Việc này khiến ta cảm thấy rất đau đớn nhưng lại

https://thuviensach.vn

khiến ta cảm thấy vui vẻ. Bởi vì chỉ những lúc như thế này, ta mới có thể nhận thức ra rằng thế giới này còn có những điều khác mà không phải chỉ có bóng tối. Thời gian cứ thế trôi qua, ta nằm im trong bóng tối rất nhiều năm. Sau đó, có lẽ bởi vì thí nghiệm đã thành công và ta cũng có thể hoạt động nên ta đã được phép đi lại tự do tại nơi này. Trải qua một thời gian tìm hiểu, ta biết mình bị giam ở một vùng đất tối tăm. Ngoại trừ việc nơi này hơi tối ra, thì còn có vô Số hang động ở đây. Trong mỗi hang động đều có một sinh vật bị cải tạo giống như ta. Bọn chúng có thể là con người, yêu thú hoặc một loài gì đó. Trong Số bọn chúng có những kẻ mạnh đến mức mà giết chết ta chỉ cần một tíc tắc. Nhưng cũng có những kẻ mà nếu ta muốn giết chết chúng cũng chỉ cần một tíc tắc. Có một điều là ở đây dù bất kể là sinh vật gì thì chúng đều im lặng. Mảnh đất này là sự hòa trộn giữa bóng tối và sự im lặng khiến cho ai cũng cảm thấy tuyệt vọng. Một thời gian sau, ta phát hiện hai cái hang động bên cạnh chỗ của mình ẩn giấu hai kẻ có khí tức tương tự. Ta đã cố gắng thử nói chuyện với chúng nhưng không được. Sau đó, ba người chúng ta và vô Số sinh vật đã được cải tạo bị đưa đến một nơi còn tối tăm hơn. Ở đó, chúng ta học tập đạo pháp, kĩ năng đánh nhau, và cách sử dụng dị năng của chính mình cùng với nhau. Chúng ta trải qua rất nhiều chuyện cùng với nhau, hoặc cũng có thể là do khí tức khá tương đồng nên hai tên đó đã bắt đầu nói chuyện với ta. Sau một khoảng thời gian nữa, ba người chúng ta đã có thể thuần thục nắm giữ năng lực và sức mạnh của mình. Chính vào lúc này, chủ nhân đã thay đổi hình dáng của chúng ta thành ba đứa bé và đưa đến núi Cửu Hoa để nằm vùng. Nhiệm vụ của chúng ta là giám sát mọi động tĩnh của núi Cửu Hoa. Ngay lần đầu đặt chân lên núi Cửu Hoa, ta đã ngạc nhiên đến đơ người. Đó là lần đầu tiên ta nhìn thấy ánh sáng mặt trời. Cảm giác đó giống như một người đang bộ giữa sa mạc hai ba ngày và đột nhiên nhìn thấy hồ nước. Ngay khoảnh khắc ta nhìn thấy ánh sáng mặt trời, ta vẫn nhớ rõ cơ thể mình đã thả lỏng hết cỡ một cách rất tự nhiên để cho ánh nắng chiếu khắp toàn thân. Và cũng chính lúc đó, ta biết mình thuộc về thế giới dưới ánh sáng mặt trời này chứ không phải nơi tối tăm kia. ta không biết hai tên còn lại nghĩ như thế nào. Nhưng với riêng ta, nếu so sánh núi Cửu Hoa, nơi có ánh sáng mặt

https://thuviensach.vn

trời và nơi chỉ có bóng tối vô tận trước kia thì ta thích chỗ này hơn. Dù cho ban đêm cũng có ánh trăng và các vì sao, có chim hót và hương hoa. Lại có vô Số người để tán gẫu, nói chuyện. Mọi thứ đều tôt đẹp. Nếu như có thể, ta thật sự muốn ở lại núi Cửu Hoa.

Đột nhiên Bạch Thanh Phúc dừng lại, và im lặng một lúc rất lâu. Sau đó y ngẩng đầu, ánh mắt cực kì lạnh lẽo. Y nhìn kĩ bốn người trước mặt, ánh mắt tỏa ra hào quang đỏ ngầu, giọng nói nhẹ nhàng:

- Đáng tiếc, chủ nhân cuối cùng vẫn phải đối phó núi Cửu Hoa. Dưới ý chí của chủ nhân, núi Cửu Hoa chắc chắn tuyệt đối sẽ bị phá hủy. Thú thực ta rất yêu thích các ngươi. Thời gian Sống chung cùng các ngươi cũng rất vui vẻ. Đặc biệt là đoạn thời gian ở Đảo Hoàn, chính cảm giác có thể yên tâm giao phó phía sau lưng mình cho đồng bọn là một thứ rất đặc biệt mà ta chưa bao giờ cảm nhận được. Nhưng ta cũng không thay đổi sự thật là ngay từ khi được chủ nhân cải tạo thành công thì chúng ta đã chú định phải là kẻ địch của nhau. Chủ nhân đã ra lệnh nên ta chỉ có thể tự mình giết chết các ngươi. Nếu không làm vậy, không chỉ mình ta mà cả Số 4 và Số 33 cũng sẽ bị liên lụy.

Ngay lập tức, những khối u trên người Bạch Thanh Phúc bắt đầu phồng to và chỉ sau một lúc đã to bằng cơ thể của y. Nhìn từ phía xa, trên người Bạch Thanh Phúc đột nhiên mọc ra những khối thịt khổng lồ khiến y trông rất quái dị.

Ngay khi mọi ngươi ở xung quanh đang trợn mắt há hốc mồm khi nhìn thấy Bạch Thanh Phúc biên hoa, đột nhiên mấy tiếng nổ lớn vang lên. Những khối thịt khổng lồ nổ tung và máu bắn ra tạo thành một làn sương mỏng bao quanh người y khiến không ai nhìn thấy rõ việc gì đang xảy ra bên trong.

Sau một lúc lâu, sương máu tan hết và mọi người đã nhìn thấy cảnh tượng bên trong.

https://thuviensach.vn

Bốn người Kim Thanh Hàn lại cảm thấy hoảng sợ vì trước mặt bọn họ là bảy tên Bạch Thanh Phúc ở hình dạng xà nhân đang tạo thành trận Thất tinh và lạnh lùng nhìn về phía họ.

- Các ngươi hãy chấp nhận Số mệnh đi.

Tiếng nói của bọn nó hình như bao hàm cả tiếng thở dài. Cả bảy tên xà nhân đồng thời nói chung một nội dung, thanh âm lại tương tự khiến người nghe cảm thấy cực kì kinh dị.

Ngay lúc này, đột nhiên hai ngọn lửa bốc lên ở phía sau bọn họ. Hai ngọn lửa hình như có một sự liên kết với nhau. Đồng thời còn có tiếng phượng hót vang lên từ bên trong ngọn lửa.

Bọn họ lập tức quay đầu lại và nhìn thấy nơi xuất hiện hai ngọn lửa phát ra từ chỗ Từ Thanh Phàm đang ngồi và Phượng Thanh Thiên đang nằm.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 73: Tỉnh lại (4)

Dịch giả: Mink

Ngay khi Bạch Thanh Phúc muốn xuất thủ chém giết Kim Vũ Hàn bốn người, hai ngọn lửa đột nhiên xuất hiện. Nó bốc cao đến hơn mười trượng khiến các trưởng lão phái Cửu Hoa và yêu ma cao cấp trên trời cũng cảm thấy sức nóng đập vào mặt. Đám đệ tử phái Cửu Hoa và những con yêu ma cấp thấp ở xung quanh đều bị sức nóng ép đến mức phải lùi lại vài bước.

Sức nóng tỏa ra từ hai ngọn lửa khiến mọi người cảm thấy giống như đang đứng giữa sa mạc nắng chói chang. Thậm chí sức nóng còn khiến cho cảnh vật xung quanh bị bóp méo đến mức vặn vẹo.

Trong ngọn lửa, có cả tiếng phượng hót phát ra như xuyên thủng vào tận trong linh hồn mỗi người ở đây. Theo thời gian trôi đi, tiếng phượng hót càng lúc càng lanh lảnh và hai ngọn lửa cũng dần dần biến ảo thành hai con liệt diễm Phượng Hoàng đang giương cánh bay lên. Đồng thời, uy thế cực mạnh phát ra từ bên trong hai ngọn lửa. Các đệ tử phái Cửu Hoa và cấp thấp yêu ma lại phải tiếp tục lùi lại thêm vài bước nữa khi luồng uy áp này tăng lên.

Tuy Kim Thanh Hàn và đồng bạn cùng với Bạch Thanh Phúc và ba tên xà vệ không cần phải lui lại vì uy áp tỏa ra nhưng tất cả đều cảm thấy kinh hãi đến mức phải nhăn mặt. Tất cả bọn họ nhìn thấy hai người Từ Thanh Phàm và Phượng Thanh Thiên vẫn thản nhiên dù cho ngọn lửa có

https://thuviensach.vn

thay đổi thì lại càng thêm kinh hãi. Bọn họ chăm chú nhìn vào hai người và đều đang suy đoán ở trong lòng xem chuyện gì đang xảy ra. Thậm chí hai bên cũng quên luôn cả cuộc chiến vốn phải tiếp tục diễn ra.

Không lâu sau đó, ngọn lửa bao quanh Từ Thanh Phàm và Phượng Thanh Thiên chậm rãi thu nhỏ lại rồi bị hút vào bên trong thân thể của hai người. Ngay lập tức, nhiệt độ ở trước điện Hoa Lăng giảm xuống, nhưng uy thế tỏa ra từ hai người đó vẫn còn nguyên. Nó thậm chí không suy giảm mà còn đang không ngừng tăng lên.

Cuối cùng, Từ Thanh Phàm và Phượng Thanh Thiên cũng xuất hiện trước mặt mọi người. Lúc này, trên mặt của hai người đều ẩn hiện một hình săm Phượng Hoàng ở khóe mắt. hình săm của Từ Thanh Phàm ở mắt trái còn của Phượng Thanh Thiên là ở mắt phải. Điều này khiến ai cũng cảm thấy cực kì bất ngờ.

Nhưng bây giờ cả hai đều đã dứng dậy và cực kì kiêu ngạo nhìn xung quanh chứ không giống như lúc trước là phải ngồi xếp bằng để điều tức. Điều này chứng tỏ, sau khi trải qua việc này, cả hai người đều đã đạt được chỗ tốt rất lớn. Phượng Thanh Thiên không còn hôn mê và thực lực lại tăng mạnh. Từ Thanh Phàm cũng đã giải trừ gần hết độc Huyền Sa, chỉ còn một dấu vết rất nhỏ ở khóe mắt phải. Chính thứ này lại khiến gương mặt của hắn trở nên thô lỗ, nam tính hơn chứ không còn thư sinh như trước.

Kim Thanh Hàn và đồng bạn nhìn thấy Từ Thanh Phàm đã không còn nguy hiểm, đều cảm thấy vui vẻ nhưng Vương Thanh Tuấn lại cực kì hoảng hốt. nó cực kì tự tin về độc Huyền Sa của mình nên không nghĩ rằng Từ Thanh Phàm có thể hóa giải trong thời gian ngắn như vậy.

Từ Thanh Phàm đứng im, nhìn xung quanh một lúc. Hắn lập tức nhận ra trong khi mình đả tọa trị thương, phái Cửu Hoa không có xuất hiện thương vong gì thêm nên thở phào nhẹ nhõm. Sau khi nhìn thấy ánh mắt lo lắng của Kim Thanh Hàn và đồng bạn, Từ Thanh Phàm lập tức mỉm cười,

https://thuviensach.vn

gật đầu để ra hiệu cho bọn họ biết bây giờ hắn đã rất tốt, không cần phải lo lắng.

Phượng Thanh Thiên không thèm để ý đến những người xung quanh mà chỉ nhìn và tự đánh giá về phía ba tên xà vệ. Một lúc sau, y quay đầu, nhìn về phía từ thanh thanh phàm và nói với thái độ lạnh lùng:

- Ta nợ ngươi nhưng bây giờ đã trả hết rồi. Bắt đầu từ nay. Hai người chúng ta không còn nợ nần gì nữa.

Từ Thanh Phàm cảm thấy bất ngờ, nhưng sau khi nghĩ ra nguyên nhân tại sao Phượng Thanh Thiên lại nói như vậy, hắn cười và nói:

- Phượng sư đệ không cần cố chấp như thế. Hai lần biến cố đều không phải do ta và ngươi cố gắng làm thế mà chỉ là tình cờ tạo nên. Chính vì thế chúng ta không ai nợ ai cả.

Từ Thanh Phàm nhìn thấy sắc mặt của Phượng Thanh Thiên vẫn khó chịu nên nói tiếp:

- Phượng sư đệ yên tâm. Phượng gia tuyệt học vĩnh viễn chỉ thuộc về Phượng gia. Tuy ta vô ý học được nhưng tuyệt đối sẽ không dạy người khác.

Sau khi Phượng Thanh Thiên nghe thấy những điều này, sắc mặt của y cũng giãn da. Vì y biết Từ Thanh Phàm là một người thủ tín. Hơn nữa Từ Thanh Phàm cũng có ơn với y nên thái độ lúc nãy của Phượng Thanh Thiên cũng hơi quá đáng. Lập tức Phượng Thanh Thiên cảm thấy hơi áy náy nên nói nhỏ:

- Từ sư huynh, lòng dạ của huynh rất rộng rãi. Ta mặc cảm không bằng huynh.

Từ Thanh Phàm khẽ mỉm cười, ra hiệu bản thân cũng không để ý.

https://thuviensach.vn

Hóa ra, khi Từ Thanh Phàm trúng độc, thân thể của hắn dần tê liệt vì độc tố xâm nhập khắp nơi. Hắn vẫn đang không biết giải quyết như thế nào nên cảm thấy bối rối.

Đúng lúc này, hắn bất chợt nhớ nhìn thấy Phượng Thanh Thiên đang hôn mê nằm trên mặt đất. Hắn bất ngờ nghĩ đến một chuyện vào mười năm trước.

Mười năm trước, phái Cửu Hoa tổ chức cuộc thi đấu trong môn phái để chọn ra năm tên đệ tử ưu tú nhất tham gia cuộc so tài của tân nhân trong Tu Tiên giới. Từ Thanh Phàm và thượng thanh thiên cùng tham gia vào cuộc thi đấu này nhưng mỗi người đều có mục đích riêng.

Sau đó, bằng thực lực mạnh mẽ của mình, cả hai người đều thuận lợi tiến vào đến vòng tứ cường của cuộc thi. Tại vòng này, Từ Thanh Phàm phải chiến đấu với Phượng Thanh Thiên.

Trận chiến đó là lần đầu tiên từ khi bắt đầu tu luyện Từ Thanh Phàm bị đè ép về mọi khía cạnh như linh khí, đạo pháp, pháp khí,… Từ Thanh Phàm thua thiệt hoàn toàn ở mọi phương diện so với Phượng Thanh Thiên.

Thực ra, trong trận chiến đó, Từ Thanh Phàm cũng có một cơ hội để dành chiến thắng. Đó chính là lúc Tình Hoa nổ và sinh ra bột phấn khiến cho thân thể của Phượng Thanh Thiên bị tê liệt. hắn có thể chớp lấy thời cơ này và tấn công Phượng Thanh Thiên để dành chiến thắng.

Đó chính là sách lược để chiến thắng mà Từ Thanh Phàm phải suy nghĩ rất lâu mới nghĩ ra. Đó cũng là cơ hội duy nhất để hắn có thể chiến thắng.

Từ Thanh Phàm lại không tính được rằng tuy sương mù sinh ra do Tình Hoa phát nổ đã làm tê liệt Phượng Thanh Thiên nhưng y khôi phục lại quá nhanh. Chính vì thế nên hắn bị Phượng Thanh Thiên phản kích và bị thương nặng.

https://thuviensach.vn

Khi đó, Phượng Thanh Thiên giải thích rằng lửa có thể đốt cháy mọi thứ trên thế gian. Tuy chất độc rất nguy hiểm nhưng cũng bị lửa đốt cháy hết.

Trong thế giới phàm nhân, lửa cũng đại biểu cho sự hủy diệt và trọng sinh. Đồng thời nó cũng có thể đốt cháy mọi sự dơ bẩn trong thiên hạ. Điều này rất giống với cách giải thích của Phượng Thanh Thiên.

Sau khi Từ Thanh Phàm nghĩ đến đây, hắn cảm thấy tình cảnh của chính mình chưa đến mức tuyệt vọng mà vẫn có cách giải quyết. Nếu Phượng Thanh Thiên có thể dùng Phượng Hoàng linh hỏa để loại trừ mê dược trong cơ thể, thì hắn cũng có thể làm điều tương tự. Từ Thanh Phàm nghĩ thầm: “Phượng Hoàng linh hỏa trong cơ thể của mình liệu có thể hóa giải được Huyền Sa độc hay không?”

Lập tức từ thanh phầm ngồi xếp bằng, rồi điều chỉnh tâm cảnh của mình trở nên bình tĩnh. Sau đó hắn dẫn dắt Phượng Hoàng linh hỏa trong cơ thể đi đốt cháy kịch độc trong cơ thể.

Đáng tiếc Từ Thanh Phàm lại không tính đến một chuyện. Hắn có Phượng Hoàng linh khí mới hai năm nhưng lại không có thiên phú như Phượng Thanh Thiên. Chính vì thế hắn không thể điều khiển nó dễ dàng. Đây chính là nguyên nhân khiến hắn không thể dùng Phượng Hoàng linh khí để đốt cháy chất độc trong cơ thể mà không gây tổn thương cho cơ thể của chính mình.

Hơn nữa, bây giờ Từ Thanh Phàm đang phải bảo vệ đại não để phòng ngừa chất độc xâm nhập vào. Do đó Phượng Hoàng linh khí đều tập trung ở xung quanh bộ não nên việc điều khiển nó để đốt cháy chất độc mà không gây hại cho cơ thể lại càng thêm khó khăn.

Bất đắc dĩ, Từ Thanh Phàm đành phải điều động Phượng Hoàng linh khí trong nhánh cây Ngô Đồng vào cơ thể mình để đốt cháy chất độc.

https://thuviensach.vn

Nhưng vào lúc này, sự liên kết giữa Từ Thanh Phàm và nhánh cây Ngô Đồng lại chưa đạt đến mức độ tâm vật hợp nhất. Nên nếu hắn muốn mượn sức mạnh trong nhánh cây thì hắn phải cảm ứng được cội nguồn sức mạnh của nó, rồi đưa thần thức của chính mình vào đó. Sau đó hắn mới có thể điều khiển được một phần Phượng Hoàng linh khí ở trong nhánh cây Ngô Đồng.

Từ Thanh Phàm điều khiển một chút Phượng Hoàng linh khí ra khỏi nhánh cây và thần thức của hắn cũng lập tức thoát ra ngoài. Ngay lúc này, hắn lại cảm thấy một luồng Phượng Hoàng linh khí khác ở cách thân thể mình rất gần. theo bản năng, hắn lập tức đưa thần thức của mình hướng về chỗ phát ra Phượng Hoàng linh khí kia. Thần thức của hắn rất dễ dàng để tiến vào chỗ này. Chỗ đó chính là thân thể Phượng Thanh Thiên.

Sự thật là ngay khi còn ở trên đảo Hoàn, ngọn lửa trên người Phượng Thanh Thiên đã dập tắt và quá trình niết bàn dị biến kia cũng đã kết thúc. Nhưng dị biến lại khiến thần thức của Phượng Thanh Thiên bị kiệt quệ, đồng thời y lại lĩnh ngộ rất nhiều thứ mới về Phượng Hoàng linh khí nên mới hôn mê. Y đang liên tục mô phỏng những lĩnh ngộ mà mình đạt được ở trong suy nghĩ.

Bởi vì trong cuộc dị biến đó, cả Từ Thanh Phàm và Phượng Thanh Thiên đều trải qua quá trình niết bàn nên hai người đã tái sinh như một cặp sinh đôi. Chính vì thế, một mối liên hệ thần bí giữa thần thức hai người đã được tạo ra. Do đó thần thức của Từ Thanh Phàm không hề bị thân thể của Phượng Thanh Thiên bài xích. Bây giờ y lại đang hôn mê nên thần thức của hắn rất dễ dàng đi vào trong thần hồn của Phượng Thanh Thiên. Qua đó hắn có thể cảm nhận được mọi lĩnh ngộ của y đối với Phượng Hoàng linh khí và thậm chí còn học cả tam đại bí kỹ của Phượng gia.

Trong khi thần thức của Từ Thanh Phàm đang không ngừng lĩnh ngộ, thân thể của hắn cũng ngay lập tức dựa vào đó để điều khiến Phượng Hoàng linh khí của mình. Nó đốt cháy chất độc trong cơ thể liên tiếp không

https://thuviensach.vn

ngừng và đồng thời cũng cải tạo lại thân thể của hắn. Sau một thời gian, Phượng Hoàng linh khí đã đốt cháy hết chất độc trong cơ thể Từ Thanh Phàm.

Ngay lúc này, thần thức của Từ Thanh Phàm đang lĩnh ngộ trong cơ thể Phượng Thanh Thiên cũng thức tỉnh và lập tức thoát ra bên ngoài rồi trở về thân thể của hắn. Thần hồn của Phượng Thanh Thiên cũng vì thế nên bị chấn động khiến y tỉnh lại.

Ngay khi Từ Thanh Phàm và Phượng Thanh Thiên tỉnh lại, cả hai lập tức thử vận dụng Phượng Hoàng linh khí. Cả hai đều không ngờ rằng thân thể của chính mình sau khi được cải tạo lại mạnh mẽ đến vậy. Thậm chí, không phải phóng đại nhưng thân thể của cả hai đã có vài phần đặc tính của thượng cổ thần thú Phượng Hoàng.

Sau đó, hai người nghĩ lại mọi chuyện xảy ra vừa nãy và ngay lập tức hiểu rõ nguyên nhân của những biến đổi này.

Phượng Thanh Thiên nhận được Phượng Hoàng linh khí từ trong nhánh cây Ngô Đồng của Từ Thanh Phàm. Chính vì thế, dù y đã bị thương nặng nhưng bây giờ Phượng Hoàng linh khí trong cơ thể đã tăng gấp đôi so với lúc trước, lại lĩnh ngộ thêm càng nhiều thứ. Nhưng chính vì thế, Phượng Hoàng linh khí trong nhánh cây Ngô Đồng lại giảm đi rất nhiều. Điều này khiến cho ý định của Từ Thanh Phàm là mượn lực lượng của nhánh cây Ngô Đồng để đột phá Kết Đan kỳ cũng đã gần như phá sản. Đó là lý do tại sao Phượng Thanh Thiên lại nói y nợ Từ Thanh Phàm.

Mọi chuyện trên thế gian dường như đều đã có định Số. Thiên đạo nhìn xem, nhân quả tuần hoàn. Từ Thanh Phàm vô ý đã học được tất cả kiến thức của Phượng Thanh Thiên trong việc sử dụng Phượng Hoàng linh hỏa suốt bao năm qua và còn có cả ba đạt tuyệt kĩ của Phượng gia, đồng thời cũng tự cứu lấy mạng Sống chính mình.

https://thuviensach.vn

Mọi thứ Từ Thanh Phàm có được bây giờ đều là do hắn dùng nhánh cây Ngô Đồng cứu mạng Phượng Thanh Thiên vài ngày trước. Hơn nữa, do thần thức của Từ Thanh Phàm rời khỏi cơ thể của Phượng Thanh Thiên nên đã khiến cho y đang lĩnh ngộ phải dừng lại. Đó chính là cắt đứt cơ duyên của Phượng Thanh Thiên. Chính vì thế, Phượng Thanh Thiên mới nói y cũng đã trả hết nợ cho Từ Thanh Phàm.

Phượng Thanh Thiên vẫn luôn tự kiêu vì mình là truyền nhân của Phượng gia. Bây giờ tuy Phượng Thanh Thiên biết việc Từ Thanh Phàm học được tuyệt kĩ của phượng gia chỉ là vô ý nhưng y vẫn cảm thấy hơi khó chịu. Dù cho Phượng Thanh Thiên vẫn nghĩ rằng mình nợ Từ Thanh Phàm rất nhiều nhưng thái độ của y khi nói chuyện với hắn vẫn rất lạnh lùng. Từ Thanh Phàm hiểu điều này nên hắn mới nói là mình sẽ không truyền lại tuyệt học của phượng gia cho người khác. Phượng Thanh Thiên nghe thấy thế nên mới thả lỏng một chút.

Vụ việc vừa xảy ra chỉ có Từ Thanh Phàm và Phượng Thanh Thiên hiểu rõ nên tất cả mọi người ở xung quanh đều cảm thấy nghi hoặc. Sau khi họ nghe cuộc nói chuyện giữa hai người thì lại càng thêm khó hiểu. Nhưng bây giờ không phải thời điểm để hỏi rõ nguyên nhân của sự việc. Chính vì thế mọi người chỉ có thể cố nén nghi ngờ và tự mình suy đoán.

Ngay lúc này, đột nhiên Bạch Thanh Phúc nói:

- Từ Thanh Phàm, Phượng Thanh Thiên. Đã lâu không gặp.

Khi Bạch Thanh Phúc nhìn thấy dị biến xảy ra ở trên người của Từ Thanh Phàm và Phượng Thanh Thiên, nó cảm thấy hơi ngạc nhiên và nghi ngờ nhưng rất nhanh đã bỏ qua chuyện này. Bạch Thanh Phúc nói tiếp:

- Ban đầu ta vẫn nghĩ rằng sẽ không phải tự mình giết chết các ngươi. Nhưng không ngờ được là cả hai bọn ngươi đều tỉnh lại vào lúc này. Có lẽ đây chính là mệnh trời đã định.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm nghe thấy Bạch Thanh Phúc nói xong, lập tức quay sang phía đó. Hắn nhìn thấy bảy tên xà nhân giống y hệt nhau. Hắn quay sang phía lý vũ hàn, và dùng ánh mắt nghi hoặc để hỏi thăm.

Kim Thanh Hàn và thịnh vũ sơn đều lạnh lùng ít nói. Lữ Thanh Thượng lại thích nói dài dòng, khuếch đại sự vật. Chính vì thế Từ Thanh Phàm muốn nghe lời giải thích của lý vũ hàn về chuyện gì đang diễn ra ở đây.

Lý vũ hàn nhìn thấy ánh mắt của Từ Thanh Phàm, lập tức chậm rãi lui lại đến bên cạnh hắn và giải thích mọi chuyện xảy ra sau khi hắn đả tọa trị thương cho đến bây giờ.

Sau khi Từ Thanh Phàm nghe xong lời giải thích của lý vũ hàn, cả hắn và Phượng Thanh Thiên đều giật mình hoảng sợ. hắn chưa bao giờ nghĩ rằng đồng môn và chiến hữu của chính mình lại là một con rắn độc đang ẩn núp, và có thể sẽ giơ nanh cắn mình một phát trí mạng vào bất cứ lúc nào. Đến bây giờ Từ Thanh Phàm mới biết được hình người của Vương Thanh Tuấn. Lúc này gương mặt của gã đã che kín vết máu, khí tức lại thay đổi triệt để nên hắn không thể nhận ra.

Cuối cùng, Từ Thanh Phàm cũng hiểu ra tại sao mình vẫn luôn cảm thấy Bạch Thanh Phúc và Vương Thanh Tuấn có một sự giống nhau nào đó. Sau đó khi Nam Cung Thanh Sơn xuất quan, hắn cũng cảm thấy giống như hai người đã từng gặp nhau ở đâu đó. Khi Từ Thanh Phàm nhìn thấy ba tên Xà Vệ xuất hiện, cảm giác này lại xuất hiện trong lòng hắn. Hóa ra tất cả bọn chúng đều bị Trương Hư Thánh cải tạo lại thân thể rồi sau đó sắp xếp vào núi Cửu Hoa để làm gián điệp. Ba người bọn chúng chính là ba người trong tứ phương Xà Vệ.

Từ Thanh Phàm liếc mắt về phía Vương Thanh Tuấn một tí, rồi nhìn sang Bạch Thanh Phúc. Bây giờ hắn cảm thấy rất khó xử. Đột nhiên Từ Thanh Phàm nhận ra trong suốt thời gian hắn Sống ở núi Cửu Hoa, Bạch

https://thuviensach.vn

Thanh Phúc là một mảnh ghép không thể thiếu. Ở núi Cửu Hoa, ngoại trừ Kim Thanh Hàn, Bạch Thanh Phúc chính là một người mà hắn coi là bạn. Ngoài ra, trái ngược với Kim Thanh Hàn trầm tính, ít nói, Bạch Thanh Phúc lại rất hay nói chuyện.

Từ Thanh Phàm chưa bao giờ nghĩ rằng Bạch Thanh Phúc chính là một quân cờ của trương hư thanh ở núi Cửu Hoa. Bây giờ hắn lại đối mặt với Bạch Thanh Phúc trong một cuộc chiến sinh tử mà hắn không có quyền lựa chọn.

Từ Thanh Phàm nhìn hình dạng đã biến dị của Bạch Thanh Phúc, hắn hơi há miệng muốn chất vấn, trách móc nhưng hắn không làm được. Bởi vì ngay khi hắn nghe một câu nói của Bạch Thanh Phúc: “Ngay khi ta bị chủ nhân cải tạo và trở thanh Xà Vệ, ta và phái Cửu Hoa đã chú định sẽ phải là kẻ địch. Mọi việc làm của ta cũng không phải do ta có thể lựa chọn.”

Chính vì thế, hành động của Bạch Thanh Phúc không hề sai. Có lẽ người sai ở đây chính là Trương Hư Thánh hoặc chính là vận mệnh vô tình.

Bạch Thanh Phúc nhìn thấy ánh mắt phức tạp của Từ Thanh Phàm nhìn mình. Trong mắt nó cũng lóe lên sự bất đắc dĩ và than thở trong một tíc tắc nhưng rất nhanh đã bị sự lạnh lùng thay thế. Bạch Thanh Phúc im lặng một lúc, rồi chậm rãi nói:

- Ta sẽ thực hiện lời hứa của mình. Đó là không để bất kì ai trong Số các ngươi chết mà vẫn còn thắc mắc trong lòng. Bây giờ các ngươi đã hiểu rõ mọi chuyện xảy ra nên chuyện giữa chúng ta cũng cần có một kết thúc.

Ngay sau đó, một tầng huyết quang(ánh sáng màu đỏ máu) bao quanh người Bạch Thanh Phúc và khí thế trên người nó cũng tăng mạnh.

- Ái chà, đột nhiên ta cũng có chút ngứa tay. Số 7, ngươi phân mấy tên cho ta xử lý nào. Như thế chúng ta cũng có thể hoàn thành việc này nhanh gọn để còn trở lại phục mệnh với chủ nhân.

https://thuviensach.vn

Cả người đều bị bao phủ trong sương mù Số 33 đột nhiên nói chuyện. Số 33 nhìn thấy khí thế trên người Từ Thanh Phàm và Phượng Thanh Thiên khá mạnh nên sợ trận chiến này sẽ xảy ra bất ngờ gì đó. Chính vì thế Số 33 mới bỏ qua lòng kiêu ngạo của chính mình, và đề xuất liên thủ với số 7.

Bạch Thanh Phúc nhìn Số 33 một lúc. Nó biết mình sẽ không thể thuyết phục được đối phương nên đành gật đầu đồng ý.

Từ Thanh Phàm thở dài, rồi bước về phía Kim Thanh Hàn và đồng bạn. Hắn muốn chiến đấu cùng với bọn họ.

Nếu vận mệnh đã an bài như vậy, dù Từ Thanh Phàm cũng không muốn nhưng vẫn phải đối mặt.

Nhưng Từ Thanh Phàm vừa mới bước lên, Phượng Thanh Thiên đã đưa tay cản hắn lại. Hắn khó hiểu nhìn sang, Phượng Thanh Thiên đã nói:

- Tuy ngươi đã loại trừ độc tố trong cơ thể nhung linh khí vẫn chưa khôi phục. Hơn nữa lúc nãy ngươi dùng Phượng Hoàng linh khí đốt cháy chất độc, thao tác vẫn chưa đủ thông thạo nên thân thể cũng chịu tổn thương. Chính vì thế ngươi hãy nghỉ ngơi một lúc. Ta sẽ thay ngươi giải quyết mấy tên Xà nhân này.

Từ Thanh Phàm im lặng một lúc. Hắn biết những thứ Phượng Thanh Thiên nói đều là sự thật nhưng vẫn lắc đầu và nói:

- Nếu Bạch Thanh Phúc tham gia, Kim sư đệ cũng tham gia, ngươi cũng tham gia, mọi người đều tham gia vào trận chiến này thì tại sao ta lại phải đứng ngoài. Giống như Bạch Thanh Phúc đã nói, chúng ta thành kẻ thù là do vận mệnh sắp xếp. Hai chúng ta đều tỉnh lại vào lúc này nên ta cũng phải tham gia.

https://thuviensach.vn

Từ Thanh Phàm lập tức đẩy tay Phượng Thanh Thiên, rồi đi đến bên cạnh Kim Thanh Hàn và đồng bạn. Sau đó hắn vỗ vai Kim Thanh Hàn, ra hiệu không cần lo lắng.

- Sự an bài của vận mệnh sao?

Phượng Thanh Thiên trầm ngâm nhìn bóng lưng Từ Thanh Phàm, đồng thời khóe miệng nở một nụ cười như để châm chọc thái độ cố chấp của Từ Thanh Phàm, hay chính là vận mệnh vô thường và bạc bẽo. Phượng Thanh Thiên cũng lập tức đi đến bên cạnh Lữ Thanh Thượng, rồi nhìn về phía Bạch Thanh Phúc và Số 33.

Bọn họ đang đối mặt với hai tên xà nhân. Dù cho tất cả mọi người đều đồng tâm hiệp lực nhưng cũng không ai dám nói tất thắng.

Song phương đứng im nhìn nhau. Khí thế hai bên dần dần tăng mạnh. Bầu không khí ở đây càng lúc càng trở nên căng thẳng như điềm báo về một trận chiến khốc liệt sắp xảy ra.

Ở trên trời, các trưởng lão phái Cửu Hoa nhìn thấy tư thanh phàm và Phượng Thanh Thiên tỉnh lại thì đều lộ ra vẻ mặt vui mừng. Dù sao Phượng Thanh Thiên chính là đệ nhất cao thủ trong thế hệ này của phái Cửu Hoa, còn Từ Thanh Phàm cũng là người nổi bật. Hai người gia nhập khiến phần thắng của bên mình tăng thêm rất nhiều.

Nhưng khi các trưởng lão nhìn thấy số 33 đứng bên cạnh Bạch Thanh Phúc, tất cả mọi người lập tức sốt sắng. Hai tên Xà Vệ liên thủ khiến cho kết quả của trận chiến này trở nên khó lường.

- Haiz.

Đột nhiên, Trương Hư Thánh thở dài, đánh vỡ sự yên tĩnh của nơi này. Lập tức ánh mắt của mọi người xung quanh đều nhìn về phía gã.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của Lý Hư Hán lóe lên sự cảnh giác, trầm giọng hỏi:

- Tại sao sư đệ phải thở dài?

Trương Hư Thánh nhìn đám người Từ Thanh Phàm ở dưới chân, nói:

- Những năm vừa qua, tuy phái Cửu Hoa đã xuống dốc trầm trọng nhưng chỉ cần có những tiểu tử này, việc phục hưng cũng chỉ là việc trong tầm tay. Trận chiến của bọn chúng với Xà Vệ, ta thực sự rất muốn xem nhưng đáng tiếc.

- Đáng tiếc cái gì?

Lý Hư hán cau mày, hỏi.

Trương Hư Thánh mỉm cười, nói:

- Đáng tiếc thời điểm đó đã đến.

Lý Hư Hán hơi nhướn mày. Lão cảm thấy có chuyện chẳng lành, hỏi:

- Thời điểm nào?

Trương Hư Thánh quay đầu nhìn Lý Hư Hán, thản nhiên nói:

- Đội ngũ của ngũ đại Thánh địa còn lại sắp đến núi Cửu Hoa. Ta không muốn bị bọn họ biết đến sự tồn tại của chính mình. Hơn nữa một thứ ta chuẩn bị cũng đã gần hoàn thành nên ta mới nói thời gian đã tới.

Trương hư thanh tiếp tục thở dài, và nói tiếp:

- Sư huynh, cảm ơn ngươi đã chăm sóc suốt bao năm qua. Bây giờ, ngươi có thể ngủ yên rồi.

Ngay lập tức, một chuyện bất ngờ xảy ra.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 74: Kết thúc (một)

Dịch giả: Mink

Ngay khi Trương Hư Thánh nói xong, không khí xung quanh lập tức trở nên ngưng trọng. Mọi người đều cảm thấy giống như có một điều gì đó rất kinh khủng sắp xảy ra.

Tất cả các trưởng lão phái Cửu Hoa và yêu ma cao cấp dồn dập nhìn Trương Hư Thánh. Gã chỉ khẽ mỉm cười, và nhìn Lý Hư Hán với ánh mắt đầy trìu mến. Gã nói:

- Sư huynh, cám ơn huynh đã quan tâm đệ suốt bao năm qua. Bây giờ, huynh có thể nhắm mắt được rồi.

Ngay lập tức, một việc bất ngờ xảy ra.

Tất cả đám yêu ma cao cấp đang đứng ở sau Trương Hư Thánh đồng loạt lao lên, và tấn công các trưởng lão phái Cửu Hoa. Thậm chí bọn chúng còn không thèm để ý đến bản thân mà chỉ biết liều mạng công kích, giống như chỉ cần giết chết kẻ địch là đã cảm thấy thỏa mãn. Các trưởng lão phái Cửu Hoa lâm bị đánh bất ngờ nên lâm vào thế bị động khiến cho vài người đã bị thương.

Lập tức trên bầu trời phái Cửu Hoa lại trở nên hỗn loạn như lúc trước. Dù cho Trương Hoa Lăng, tiêu hoa triết và cả uất trì trưởng lão cũng bị cuốn vào cuộc hỗn chiến này.

https://thuviensach.vn

Tuy xung quanh đang có một cuộc hỗn chiến, nhưng không gian xung quanh ba người Trương Hư Thánh, Lý Hư Hán và Lung Ách Hạt tôn giả vẫn yên bình. Không có con yêu ma hoặc trưởng lão phái Cửu Hoa nào dám to gan tấn công ba vị tông sư này.

Lý Hư Hán nhìn cuộc hỗn chiến ở xung quanh, kết hợp với lời nói vừa nãy của trương hư hán, lão cũng không cảm thấy tức giận. Thậm chí gương mặt lão còn toát lên vẻ đề phòng. Lão quát:

- Hừ, ta đã biết ngươi đề nghị vụ đánh cược là không hề có ý tốt. Nhưng rốt cuộc ngươi làm vậy là có ý đồ gì?

Ngay khi lão đang nói chuyện, thân thể đã hóa thành chín người và lập tức tạo thành trận Cửu Cung, rồi bao vây Trương Hư Thánh ở chính giữa. Lý Hư Hán đang trong tư thế đề phòng, có thể ra tay bất kì lúc nào.

Lý Hư Hán đã dựa vào kết quả thí nghiệm của Trương Hư Thánh khi còn ở núi Cửu Hoa và các loại đạo pháp của môn phái để sáng tạo ra Huyết Ngưng pháp. Công pháp này là dùng phương pháp đặc thù thôi hóa tinh huyết cảu bản thân để khiến nó có thể biến ảo thành chính mình và trở thành thân ngoại hóa thân. Đó chính là Huyết phân thân. Thậm chí Huyết phân thân có thể nắm giữ cảnh giới của chính bản thể cung cấp tinh huyết. Chính vì thế công pháp này rất kì diệu, thâm ảo.

Không chỉ đơn giản như vậy, nếu huyết phân thân có thể thường xuyên rèn luyện cùng bản thể thì có thể khiến cho cả hai tâm ý tương thông. Nếu như vậy, phân thân và bản thể liên thủ sẽ sinh ra uy lực mạnh mẽ chứ không phải chỉ đơn giản như hai người hợp sức. Bây giờ Lý Hư Hán và phân thân còn tạo thành trận cửu cung nên uy lực càng thêm kinh khủng.

Sau khi Lý Hư Hán đoạt xá thất bại, lão đã biết rằng nếu mình vẫn ở trạng thái như này thì lão sẽ không thể đánh bại được Trương Hư Thánh.

https://thuviensach.vn

Chính vì thế, mấy năm gần đây lão đã chuyên tâm nghiên cứu và cuối cùng cũng tạo ra một môn công pháp mà đến chính Trương Hư Thánh cũng cho rằng đó là không tưởng. Đây chính là lá bài tẩy Lý Hư Hán đã cất giấu để đối phó với gã.

Công pháp này khác với cách mà bạch thanh phúc biến thành bảy người ở trước điện Hoa Lăng. Cả hai đều là thân ngoại hóa thân nhưng một cái dựa vào đạo pháp và lĩnh ngộ của bản thân, còn một cái lại là thiên phú của chính mình. Sự cao thấp của hai người cũng không cần phải bàn nữa.

Lung Ách Hạt tôn giả nhìn thấy hành động của Lý Hư Hán, cũng đành thở dài một tiếng và giơ lên Thiên Tuần kiếm chém về phía Trương Hư Thánh.

Lung Ách Hạt tôn giả nghĩ thầm trong lòng: “Lúc này Lý Hư Hán chỉ có một mục tiêu duy nhất là giết chết Trương Hư Thánh dù phải trả bất cứ giá nào. Lúc nãy, Lý Hư Hán đồng ý đánh cuộc với Trương Hư Thánh chỉ là vì bận tâm đến suy nghĩ của chính mình. Chính vì thế bây giờ ta phải dốc toàn lực để đảm bảo không có bất ngờ gì phát sinh nữa. Nếu không món nợ ân tình của Khổ Tu cốc với phái Cửu Hoa sẽ cực kì lớn. Tuy ta rất muốn biết có bao nhiêu kẻ trong Khổ Tu cốc đã theo phe Trương Hư Thánh nhưng bây giờ không ra tay không được.”

Lập tức Lung Ách Hạt tôn giả vận chuyển huyền công để tập trung linh khí xung quanh khiến cho bầu trời nơi này bị mây đen che kín. Sấm sét xuất hiên, chớp giật liên tục và tập trung đánh vào Thiên Tuần kiếm khiến cho lực lượng của thanh kiếm tăng mạnh. Thậm chí áp lực tỏa ra từ Thiên Tuần kiếm không hề kém hơn so với Lý Hư Hán và phân thân tạo thành trận Cửu Cung.

Trương Hư Thánh vẫn bình thản như trước. Gã không thèm để ý đến Lý Hư Hán đang vây quanh mình, mà cười tủm tỉm, nhìn Thiên Tuần kiếm trong tay Lung Ách Hạt tôn giả rồi hỏi:

https://thuviensach.vn

- Tôn giả. Ngươi thử đoán xem nếu hai người chúng ta một đối một đấu pháp thì ai sẽ thắng?

Lung Ách Hạt tôn giả trầm ngâm một lúc. Sau đó tiếng nói trầm thấp của lão vang lên từ khắp nơi trong thiên địa:

- Các hạ có thiên tư thông tuệ, lại tu luyện cả công pháp chính và tà. Mấy năm gần đây các hạ còn đạt được những thành quả to lớn trong nghiên cứu tà thuật nên chắc chắn mạnh hơn lão hủ. Thuật pháp của lão hủ chỉ chuyên chú về công kích, nên nếu như lão hủ một mình đấu pháp với các hạ thì e rằng gần như chắc chắn sẽ thua. Nhưng nếu lão hủ liên thủ với Lý cư sĩ thì các hạ không có phần thắng.

Trương Hư Thánh gật đầu, rồi cười. Sau đó gã mới nhìn về phía Lý Hư Hán và nói:

- Ngươi và đồ đệ của mình đều biết kéo dài thời gian để chờ đợi cường viện. Ta cũng đang có ý định như vậy nên mới giả ngu thôi?

Lập tức, biểu cảm của Trương Hư Thánh trở nên cực kì nghiêm nghị, gã nói với giọng nhẹ nhàng:

- Sư huynh, đây là lời khuyên cuối cùng của ta dành cho huynh: “Nếu không phải đồ của mình thì đừng tùy tiện sử dụng. Kiếp sau huynh hãy nhớ kĩ điều này”.

Ngay sau đó, trên người Trương Hư Thánh tỏa ra một làn sóng linh khí mạnh mẽ, quỷ dị và gần như ngay lập tức đã lan truyền ra đến tận cùng của Thần Châu. Dưới ảnh hưởng của nó, không gian xung quanh Trương Hư Thánh trở nên vặn vẹo. Những trưởng lão phái Cửu Hoa chưa từng thấy gã ra tay đều tỏ ra hoảng sợ. Đến cả Lung Ách Hạt tôn giả cũng phải nhíu mày. Tuy lão đã biết thực lực của Trương Hư Thánh cũng thuộc dạng ít có đối thủ trong giới tu chân nhưng cũng không thể ngờ là lại mạnh đến mức này.

https://thuviensach.vn

Ở khắp nơi trên Thần Châu, hầu như toàn bộ các cao thủ Đại Thừa kỳ đều hơi run nhẹ. Cho dù là người đang bế quan cũng phải thức tỉnh và dồn dập nhìn về phía phái Cửu Hoa. Trong đó, một ít người hơi do dự một chút cũng ngay lập tức bay tới núi Cửu Hoa.

Trong một chỗ sơn cốc yên tĩnh, một người mặc trường bào màu tím có thêu chữ "Minh" ở đằng trước, đeo chiếc nhẫn có khắc chữ "Huyền". Ngay khi y cảm ứng được sóng linh khí của Trương Hư Thánh, y cũng hơi sững sờ, nhưng sau một lúc đành thở dài và lập tức biến mất.

Trong không khí vẫn còn vang vọng tiếng nói đầy sự tang thương.

- Tên Hoàng chết tiệt, thực sự quá lỗ mãng. Chẳng may việc này khiến cho những lão yêu quái của Tu Tiên giới phát hiện thì phải làm sao? Bây giờ vẫn chưa phải thời điểm khởi xướng chiến tranh.

Lúc này, ở trên núi Cửu Hoa, khí thế của Trương Hư Thánh tăng mạnh, có ánh sáng màu đỏ máu tỏa ra ở hai con mắt của gã. Hai ánh mắt của gã bắn ra hai đạo tia sáng đỏ như máu đánh vào trên người Lý Hư Hán. Đồng thời, tiếng nói trầm thấp của gã vang lên:

- Vạn vật điều hòa, khởi nguồn từ Hỗn Đỗn. Quay về!

Ngay lập tức, thân thể của Lý Hư Hán run cầm cập. Vẻ mặt luôn nghiêm túc của lão cũng trở nên hoảng sợ, giống như vừa mới phát hiện một chuyện cực kì kinh khủng. Sau đó, lão tỏ ra xoắn xuýt như đang phải chịu đựng một sự đau đớn tột độ.

- Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Tiếng tim đập vang lên từ trong cơ thể của Trương Hư Thánh. Nó vang lên cùng thời điểm sự dị biến của Lý Hư Hán khiến tình thế bây giờ vô cùng oái ăm.

https://thuviensach.vn

- Ngươi không nên thừa nhận trái tim của ta ở trong cơ thể của mình, lại càng không nên sử dụng Huyết Ngưng pháp vào lúc này. Lý sư huynh, ta luôn cho rằng huynh là người có thiên tư và tâm trí xuất sắc nhất phái Cửu Hoa xuyên suốt từ ngày đầu khai phái cho đến bây giờ. Tất nhiên là ngoại trừ ta. Huynh chết như thế này thật sự khiến ta cảm thấy tiếc thương.

Trương Hư Thánh nhìn gương mặt của Lý Hư Hán đang trở nên vặn vẹo vì đau đớn, nói với giọng điệu nhẹ nhàng.

Trương Hư Thánh mỉm cười, nói tiếp:

- Chẳng qua ba trăm năm trước ta cũng đã tiếc thương một lần, bây giờ lại tiếc thêm một lần nữa, thì có làm sao?

Hóa ra, ngay khi Trương Hư Thánh biết trái tim của mình ở trong thân thể của Trương Hư Thánh, gã biết muốn cướp lại nó sẽ cực kì khó khăn. Bởi vì dù cho gã có thể đánh bại cả Lý Hư Hán và Lung Ách Hạt tôn giả, thì bản thân cũng phải dốc toàn lực mới được. Nếu vậy có thể xảy ra khả năng là gây thương tích cho chính trái tim của mình, nếu như thế thì cái được không bù nổi cái mất. Nhưng nếu gã không muốn tổn thương trái tim của mình thì phải ra tay dè chừng. Nếu vậy có thể chính bản thân gã sẽ bị Lý Hư Hán và Lung Ách Hạt tôn giả liên thủ giết chết.

Trương Hư Thánh đã không phụ với danh hiệu là thiên tài tuyệt thế của phái Cửu Hoa suốt từ khi thành lập đến bây giờ, gã đã nghĩ ra biện pháp chỉ trong thoáng chốc. Trái tim và hồn phách của một người là đồng bộ, mà trái tim của Trương Hư Thánh đã bị gã ẩn giấu vào đó vô số thứ. Gã muốn thu hồi nó bằng thần thức sẽ có chút khó khăn nhưng không phải là không làm được. Tuy nhiên việc này sẽ tốn rất nhiều thời gian. Chính vì thế, Trương Hư Thánh mới chủ động đề xuất vụ cá cược là để kéo dài thời gian. Điều này giúp cho gã có đủ thời gian để bắt đầu kết nối lại với trái tim của mình.

https://thuviensach.vn

Lý Hư Hán cũng hơi bất cẩn, đồng thời lão cũng không thể bằng Trương Hư Thánh trong lĩnh vực nghiên cứu về thân thể và linh hồn con người. Chính vì thế lão không hề quá coi trọng mối liên hệ giữa trái tim và linh hồn của một người. Nếu như có thể tùy tiện thay đổi trái tim của mình, Trương Hư Thánh cần gì phải bằng mọi cách cũng muốn đòi lại trái tim của chính mình dù đã qua hơn tám trăm năm.

Hơn nữa sau khi Lý Hư Hán thi triển Huyết Ngưng pháp, tâm thần phải chia ra làm chín phần để không chế thân thể và tám bộ phân thân nên sự phòng thủ cũng bị yếu bớt đi rất nhiều. Chính vì thế, Trương Hư Thánh mới có thể âm thầm kết nối và khống chế trái tim mà lão không hề biết gì. Sau đó, đột nhiên gã dành quyền điều khiển trái tim và khiến cho cho máu trong người lão đảo ngược.

Lý Hư Hán cũng là một người có tâm trí rất cao nên ngay khi lão phát hiện dị biến trong cơ thể của mình thì đã lập tức hiểu ra mọ chuyện. Trong chớp mắt, lão đã điều động toàn bộ linh khí và thần thức áp chế dị biến đang xảy ra. Tuy lão bị Trương Hư Thánh tấn công áp đảo nhưng trái tim cũng không thể ngay lập tức phá tan cơ thể của mình để thoát đi. Nhưng nỗi đau của việc máu chảy ngược dòng cùng với sự xao động của trái tim khiến cho lão cũng không biết mình có thể cầm cự được bao lâu.

- Sư phụ.

Trương Hoa Lăng hét lớn ngay khi nhìn thấy dị biến của Lý Hư Hán.

Trương Hoa Lăng biết nguyên nhân của việc này là do Trương Hư Thánh nên y lập tức tấn công về phía gã. Thậm chí y còn không thèm để ý đến đòn tấn công của tên yêu ma đang đánh nhau với mình. Khi đòn tấn công của Trương Hoa Lăng còn cách người Trương Hư Thánh ba trượng thì nó bị từ trường quanh người gã chặn lại. Trương Hư Thánh còn không thèm quay đầu lại nhìn dù chỉ là một giây.

https://thuviensach.vn

- Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Tiếng tim đập vẫn không ngừng vang lên. Tám bộ phân thân của Lý Hư Hán cũng liên tiếp nổ tung rồi tạo thành một màn sương máu và biến mất. Tự nhiên cửu cung trận cũng sụp đổ ngay sau đó. Làn da của Lý Hư Hán càng lúc càng đỏ. Thậm chí còn có vết máu chảy ra bên ngoài.

Lý Hư Hán không thể chịu đựng nổi nữa nên lão không thể duy trì thân hình trên không trung nên đã rơi xuống. Nhưng rất may Lung Ách Hạt tôn giả đã phản ứng rất nhanh để giữ lão lại.

- Lý cư sĩ, ngươi làm sao vậy?

Lung Ách Hạt tôn giả vô cùng bối rối nên vội vã hỏi. Đồng thời lão cũng đang phải đề phòng Trương Hư Thánh đánh lén bằng cách vung kiếm liên tục để tạo thành vô số đạo sấm sét tấn công. Trương Hư Thánh chỉ vung tay nhẹ nhàng đãcó thể hóa giải hết mọi thứ.

- A…

Cuối cùng, Lý Hư Hán cũng không thể nhịn đau được nữa mà phải hét lên. Tiếng hét của lão khiến cho toàn bộ yêu ma và mọi người phái Cửu Hoa đều phải rùng mình. Thậm chí một số kẻ yếu còn không chịu nổi và ho ra máu. Uy lực của tiếng hét này không hề nhỏ.

Tiếng hét của Lý Hư Hán khiến người khác có thể hiểu được phần nào nỗi đau mà lão đang phải gánh chịu.

Lung Ách Hạt tôn giả nhận thấy tình hình vô cùng khẩn cấp, nên lập tức truyền một đạo linh khí vào cơ thể của Lý Hư Hán để thăm dò tình trạng của lão. Lung Ách Hạt tôn giả hoảng sợ khi thấy dòng máu đang chảy ngược ở trong cơ thể Lý Hư Hán, còn trái tim tỏa ra khí tức vô cùng quỷ dị đang muốn phá tan lồng ngực để bay ra.

https://thuviensach.vn

Lung Ách Hạt tôn giả biết bây giờ không phải lúc để suy đoán nguyên nhân của việc này. Lão lập tức truyền một lượng lớn linh khí vào trong cơ thể của Lý Hư Hán để làm dịu đi sự xao động của trái tim và dòng máu.

Nhờ có sự giúp đỡ này, Lý Hư Hán dần dần chiếm lại một chút quyền điều khiển cơ thể. Cán cân sức mạnh giữa hai bên đang tranh đoạt quyền điều khiển trái tim đã trở nên cân bằng.

Ngay khi Trương Hư Thánh cảm thấy tình cảnh của mình đang trở nên bất lợi, gã khẽ cau mày nhưng cũng không tỏ ra quá lo lắng. Ngay lập tức mười ngón tay của gã biến ảo, uy thế trên người cũng tăng mạnh, đồng thời gã hát một đoạn văn thần bí giống như khi đang tế tự. Không gian xung quanh lại bắt đầu gợn sóng.

Dưới tác dụng của tiếng hát, trái tim trong cơ thể của Lý Hư Hán đã bình thường trở lại thì ngay lập tức trở nên táo bạo. Dù cho Lý Hư Hán và Lung Ách Hạt tôn giả hợp lực lại cũng không thể ngăn cản.

Khi tiếng hát vang lên, đám yêu ma cao cấp đang chém giết cùng trưởng lão phái Cửu Hoa lập tức bỏ qua đối thủ của mình và lao về phía Lý Hư Hán. Khi bọn chúng lao đến gần Lý Hư Hán thì dồn dập sử dụng Bạo Linh thuật để tự sát.

Các trưởng lão phái Cửu Hoa thấy đám yêu ma bỏ chạy thì định thừa thắng xông lên. Nhưng ngay lâp tức tất cả trưởng lão đều quay đầu bỏ chạy khi bọn chúng tự bạo.

Những con yêu ma cao cấp liên tục tự bạo ở xung quanh người Lý Hư Hán khiến cho uy lực của vụ nổ được khuếch đại lên rất nhiều. Lý Hư Hán và Lung Ách Hạt tôn giả cũng bị ảnh hưởng nặng nề dưới sức mạnh của vụ nổ tạo thành từ hơn mười con yêu ma cao cấp tự bạo.

Trương Hư Thánh vừa cảm thấy Lý Hư Hán và Lung Ách Hạt tôn giả hơi thất thần thì gã lập tức trợn mắt và bắn ra hai đạo ánh sáng màu đỏ máu

https://thuviensach.vn

như muốn đoạt hồn bắn về phía kẻ địch. Đồng thời gã hét lớn:

- Quay về.

Ngay sau đó, thân thể của Lý Hư Hán run mạnh, lồng ngực nổ tung, máu bắn ra tung tóe.

Đồng thời một đạo ánh sáng màu hồng bắn ra từ trong lồng ngực của Lý Hư Hán về phía Trương Hư Thánh với tốc độ như chớp giật. Nếu nhìn kĩ, đó chính là một quả tim với hình thù kì dị. Thậm chí khi nó đang bay thì nó vẫn đập như bình thường.

Đây chính là trái tim của Trương Hư Thánh đã bị Lý Hư Hán cướp đi vào tám trăm năm trước.

Trương Hư Thánh nhìn thấy cảnh này thì tỏ ra cực kì vui sướng. Gã lập tức xé áo, để lộ ra một vết thương dài hơn một thước, rộng tầm ba thước ở bên ngực trái khiến ai nhìn cũng phải khiếp sợ. Thân hình của Trương Hư Thánh cũng không vạm vỡ, nhưng vết thương này lại khiến người khác cảm thấy như đang nhìn thấy một hố đen sâu không thấy đáy. Ở trong đó có một lớp sương máu đang quay cuồng.

Ngay lúc này, trái tim giống như chú chim nhìn thấy cái tổ của mình, nên tốc độ của nó càng thêm nhanh.

Mọi ánh mắt đều nhìn về phía Trương Hư Thánh nên không ai thấy Lý Hư Hán lại đang mỉm cười như con cáo già khi âm mưu của mình đã thành công.

Lung Ách Hạt tôn giả nhìn thấy cảnh này, cộng thêm cuộc nói chuyện giữa Lý Hư Hán và Trương Hư Thánh, lão đã hiểu mọi chuyện đã và đang xảy ra. Lão vô cùng lo lắng nếu Trương Hư Thánh lấy lại được trái tim thì việc tu luyện và nghiên cứu tà thuật suốt mấy năm gần đây của gã sẽ hoàn

https://thuviensach.vn

thành. Nếu điều đó xảy ra, sợ là toàn bộ Tu Tiên giới cũng không thể tìm thấy ai có thể ngăn chặn gã.

Lung Ách Hạt tôn giả cũng không thể chăm sóc Lý Hư Hán đang trọng thương vì mất đi trái tim nữa. Lão ném Lý Hư Hán cho Trương Hoa Lăng. Khí thế trên người lão tăng mạnh đến mức không hề thua kém so với Trương Hư Thánh vì không thể ẩn giấu thực lực được nữa. Lão điều khiển Thiên Tuần kiếm tấn công về phía Trương Hư Thánh.

Bây giờ, trái tim đã tới rất gần Trương Hư Thánh nên Lung Ách Hạt tôn giả không còn cơ hội để cướp lại nó nên lão chỉ có thể tăng tốc độ lên cực hạn và tấn công trực tiếp. Trương Hư Thánh chỉ có hai lựa chọn, một là thu hồi trái tim và chịu một đòn tấn công toàn lực. Hai là gã tạm thời tránh né và hai bên sẽ tiếp tục tranh đoạt trái tim.

Lung Ách Hạt tôn giả nghỉ rằng người như Trương Hư Thánh chắc chắn sẽ chọn phương án hai. Chính vì thế tuy thế công hung hãn những lão cũng đang âm thầm chú ý đến trái tim.

Nhưng ngay lập tức, Lung Ách Hạt tôn giả bị bất ngờ.

Trương Hư Thánh không vẫn đứng yên dù nhìn thấy đòn tấn công của Lung Ách Hạt tôn giả, gã chỉ giơ tay lên để làm động tác cầm lấy trái tim. Dĩ nhiên gã đã chọn phương án một.

Lung Ách Hạt tôn giả thầm nghĩ: “Nếu đã vậy, ta phải cho ngươi nếm thử uy lực của Thiên Tuần kiếm. Dù cho thực lực của ngươi có mạnh đến đâu cũng sẽ bị trọng thương khi chịu một kiếm này. Sau đó ta lại thu hồi trái tim cũng không muộn.”

Lúc này Trương Hư Thánh vẫn nở một nụ cười trâm trọc như trước.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 75: Kết thúc (hai)

Dịch giả: Mink

Cuối cùng, trái tim bay ra từ trong cơ thể của Lý Hư Hán cũng bị Trương Hư Thánh bắt lấy. Gã gần như ngay lập tức nhét nó vào vết thương trên ngực mình.

Cũng trong thời khắc này, Lung Ách Hạt tôn giả cũng đã ngự kiếm đánh đến ngay trước mặt Trương Hư Thánh. Do gã phải phân tâm để bắt lấy trái tim nên không thể né tránh đòn tấn công này.

Mây đen tụ, gió thổi mạnh, sét đánh điên cuồng, sấm chớp cuồng loạn, một kiếm đâm ra, thiên địa biến sắc.

Trương Hư Thánh nhìn thẳng vào Thiên Tuần kiếm đang mang theo của sức mạnh của thiên địa ở ngay trước mặt mình. Gã không hề tỏ ra tuyệt vọng hay lo lắng. Thậm chí gã còn nở một nụ cười đầy châm biếm. Trương Hư Thánh bóp chặt trái tim rồi lập tức giang hai tay, ưỡn ngực để đối mặt với đòn tấn công của Lung Ách Hạt tôn giả.

Lung Ách Hạt tôn giả nhìn thấy cảnh này thì hơi sững sờ. Lão không ngờ gã lại không thèm tránh né mà còn thản nhiên ưỡn ngực để đón lấy đòn tấn công của mình.

Theo lý mà nói, ngực trái của Trương Hư Thánh không còn trái tim nhưng miệng vết thương kia vẫn có thể là điểm yếu trí mạng có thể dồn gã vào chỗ chết. Hơn nữa, uy lực của Thiên Tuần kiếm vô cùng lớn nên chỉ

https://thuviensach.vn

cần hai bên va chạm nhẹ cũng có thể khiến gã hóa thành tro bụi. Đáng lẽ Lung Ách Hạt tôn giả phải cảm thấy an tâm khi lão nhìn thấy phản ứng của Trương Hư Thánh mới đúng.

Nhưng khi Lung Ách Hạt tôn giả nhìn thấy nụ cười châm biếm của Trương Hư Thánh, cùng với sương máu quỷ dị đang tỏa ra ánh sáng màu đỏ ở miệng vết thương thì lão chỉ cảm thấy khó hiểu và dự cảm không tốt lành.

Lung Ách Hạt tôn giả thầm nghĩ: “Mặc kệ âm mưu quỷ kế của gã, ta chỉ cần dốc toàn lực vào đòn tấn công này. Ở tu tiên giới bây giờ, không ai có thể chịu được một kiếm toàn lực của ta. Biểu cảm của Trương Hư Thánh chắc chỉ là muốn phô trương thanh thế.”

Lung Ách Hạt tôn giả chỉ do dự trong tíc tắc, rồi ngay lập tức lão còn đẩy mạnh tốc độ vì tự tin vào thực lực của chính mình.

Cuối cùng, Thiên Tuần kiếm mang theo uy lực của thiên địa đã đâm lút cán vào miệng vết thương ở ngực trái của Trương Hư Thánh.

Điều kì lạ đã xảy ra ngay lập tức. Dù Thiên Tuần kiếm dài đến hơn ba thước nhưng khi nó lại không thể đâm xuyên qua được cơ thể của Trương Hư Thánh. Người ta chỉ có thể nhìn thấy chuôi kiếm ở ngoài nhưng lại không thấy mũi kiếm đâm xuyên ra sau lưng.

Ngay khi Thiên Tuần kiếm đâm vào cơ thể của Trương Hư Thánh, mây đen tan rã, gió mạnh ngừng thổi, sấm sét biến mất. Toàn bộ uy thế mãnh liệt của thiên địa đã bị sương máu ở trên miệng vết thương chỗ ngực trái của Trương Hư Thánh nuốt chửng.

Thậm chí, Lung Ách Hạt tôn giả còn cảm thấy trong đầu mình giống như có vô số tiếng gào thét của những người sắp bị giết chết qua mối liên hệ giữa lão và thanh kiếm. Điều này khiến lão cảm thấy tê dại. Dù cho Lung Ách Hạt tôn giả đã tu tiên được hơn ngàn năm, tâm cảnh của lão đã

https://thuviensach.vn

rèn luyện tới mức độ không hề bị lay động. Nhưng vào lúc này, tâm cảnh của lão cũng phải run rẩy khi nghe thấy tiếng gào thét của vô số các oan hồn.

Ngay thời điểm này, những sương máu trên người Trương Hư Thánh dồn dập xâm nhập vào bên trong Thiên Tuần kiếm và làm ô nhiễm nó bằng một lực lượng vô cùng quỷ dị. Điều này đã làm cho mối liên hệ giữa Lung Ách Hạt tôn giả và Thiên Tuần kiếm yếu dần.

Lung Ách Hạt tôn giả cũng cảm nhận được dị biến này. Chỉ có thể dùng bốn từ không thể tin nổi để diễn tả suy nghĩ của lão bây giờ. Từ hơn hai ngàn năm trước, lão đã vô tình có được Thiên Tuần kiếm. Suốt từ đó đến nay, lão vẫn luôn dùng linh khí và thần thức của mình để tế luyện nó. Qua thời gian dài như thế, mối liên hệ giữa hai bên đã trở nên vô cùng thân thiết, thậm chí có thể nói là không có kẽ hở nhưng hôm nay lại bị phá vỡ một cách quá dễ dàng.

Lung Ách Hạt tôn giả cảm thấy hốt hoảng, nên ngay lập tức muốn thu hồi Thiên Tuần kiếm. Sương máu ở trên người Trương Hư Thánh lập tức trở nên cuồng loạn và tạo thành lực hút vô cùng lớn. Kết quả là Thiên Tuần kiếm không thể quay lại mà còn đang dần dần bị cơ thể của Trương Hư Thánh thôn phệ mặc cho sự cố gắng của Lung Ách Hạt tôn giả.

Lúc này, Trương Hư Thánh cũng không hề tỏ ra đau đớn dù vẫn đang bị Thiên Tuần kiếm đâm vào cơ thể. Thậm chí nụ cười châm biếm của gã lại càng thêm tươi rói. Gã còn vươn đầu ra phía để đối mặt với Lung Ách Hạt tôn giả, rồi nói rất nhẹ nhàng:

- Lung Ách Hạt tôn giả, người chẳng lẽ chưa nghe sư huynh của ta cảnh cáo hay sao? Thân thể của ta là do hàng ngàn hàng vạn linh hồn, tinh huyết của phàm nhân và tu sĩ tạo thành. Chính vì thế, dù không có trái tim, ta vẫn có thể sống sót. Còn vết thương trên ngực trái, ở bên trong đó đã được ta cải tạo vô cùng cẩn thận nên dù cho ngươi có cầm Sát kiếm trong

https://thuviensach.vn

truyền thuyết cũng không thể gây thương tổn chứ đừng nói là Thiên Tuần kiếm.

Khi hai người đang ở gần nhau đến mức này, Lung Ách Hạt tôn giả còn có thể cảm nhận rõ ràng khí tức tỏa ra ở trên người Trương Hư Thánh khi gã đang nói chuyện.

Bây giờ, Lung Ách Hạt tôn giả đang nóng lòng muốn đoạt lại Thiên Tuần kiếm nên không thể đáp trả những lời trào phúng của Trương Hư Thánh. Lão đang dồn toàn bộ linh khí trong cơ thể để đoạt lại Thiên Tuần kiếm.

Lung Ách Hạt tôn giả không biết Trương Hư Thánh làm những gì để có thể cải tạo cơ thể mình đến mức độ nuốt được cả Thiên Tuần kiếm. Lão đã làm bạn với thanh kiếm này suốt hơn ngàn năm nên tình cảm của lão đối với nó là vô cùng to lớn. Chính vì thế, lão không thể buông xuôi.

Sắc mặt Lung Ách Hạt tôn giả trở nên nghiêm nghị, khí tức trên người tăng mạnh khiến cho Thiên Tuần kiếm vốn đang dần biến mất trong cơ thể Trương Hư Thánh lại chầm chậm bị rút trở lại. Đồng thời Trương Hư Thánh cũng tỏ ra hơi đau đớn, lông mày nhíu lại. Nhưng ngay lập tức, vẻ đau đớn của Trương Hư Thánh đã biến mất. Gã nói tiếp:

- Ngươi dĩ nhiên có thể gây tổn thương cho cơ thể của ta đến mức độ này. Hóa ra thực lực của ngươi cũng không hề yếu, nhưng ngươi lại quá tự tin vào sức mạnh của chính mình mà không thèm dùng mưu kế. Phải chăng do ngươi đã bế quan quá lâu nên đầu óc bị hỏng rồi sao? Ta nói thật, sư huynh của ta còn khó đối phó hơn ngươi rất nhiều. Đột nhiên ta lại muốn có thanh kiếm này. Chính vì thế cái giá mà ngươi phải trả cho sai lầm này sẽ là Thiên Tuần kiếm. Có lẽ một người bạn của ta sẽ thích nó.

Lung Ách Hạt tôn giả tỏ ra giận dữ nhưng cũng không thèm đáp trả lại Trương Hư Thánh. Lão vẫn tiếp tục cố gắng để rút ra Thiên Tuần kiếm.

https://thuviensach.vn

Đồng thời lão cũng đang điều khiển Thiên Tuần kiếm điên cuồng phá hoại bên trong cơ thể của Trương Hư Thánh. Việc này có thể sẽ khiến gã chủ động từ bỏ tranh chấp quyền điều khiển Thiên Tuần kiếm vì bị đang phải chịu đau đớn.

Lung Ách Hạt tôn giả là một trong số ít người tu tiên già nhất vẫn còn sống. Thậm chí lão còn đã từng sống qua hạo kiếp lần trước của Tu Tiên giới. Tuy việc này nghe có vẻ hơi khoa trương, nhưng nó cũng không hề bao gồm cả những tiền bối lánh đời. Dù vậy tu vi của lão cũng thuộc vào những cao thủ tuyệt đỉnh của Tu Tiên giới. Chính vì thế nên Lung Ách Hạt tôn giả mới vô cùng tự tin vào thực lực của chính mình. Lão tin chắc rằng Trương Hư Thánh cũng đã bị thương. Dù cho gã vẫn đang tỏ vẻ như không hề có chuyện gì sau khi đã trúng một đòn toàn lực của chính mình. Lão tin rằng mình chỉ cần tiếp tục tấn công thì Trương Hư Thánh sẽ phải lui lại. Sau đó lão có thể vừa đoạt lại Thiên Tuần kiếm và đồng thời cũng sẽ tìm thấy nhược điểm của gã để tiếp tục tấn công.

Nguyên nhân Lý Hư Hán bị thương là do Lung Ách Hạt tôn giả muốn biết được danh sách những kẻ phản bội của Khổ Tu cốc. Lão phải chịu trách nhiệm chính vì việc này. Nếu bây giờ Lý Hư Hán đã trọng thương, mà Trương Hư Thánh lại vẫn khỏe mạnh và chạy thoát, thì Lung Ách Hạt tôn giả thật sự không còn mặt mũi nào để đối mặt với mọi người phái Cửu Hoa.

Trương Hư Thánh có vẻ đã đoán ra được suy nghĩ của Lung Ách Hạt tôn giả, nên nụ cười trào phùng càng thêm rõ ràng. Tay trái của gã vung lên. Ngón giữa hóa thành một cái gai nhọn rồi kéo dài ra, sau đó đâm về phía đầu của Lung Ách Hạt tôn giả. Đồng thời sương máu ở trên ngực trái càng thêm cuồng loạn lao vào bên trong Thiên Tuần kiếm.

Lung Ách Hạt tôn giả chỉ cảm thấy một luồng năng lương cực kì mạnh mẽ và quỷ dị đang vô cùng nhanh chóng xâm nhập vào cơ thể mình qua mối liên kết với Thiên Tuần kiếm mà không có sự cản trở nào cả. Ngay khi luồng năng lượng này tiến vào cơ thể, tâm cảnh của lão bị vô số cảnh giết

https://thuviensach.vn

chóc, và các loại tâm tình tiêu cực ảnh hưởng. Cường độ còn mạnh hơn gấp trăm lần lúc trước. Lung Ách Hạt tôn giả cảm thấy mình sắp bị các loại cảm xúc tiêu cực này xâm chiếm.

Lung Ách Hạt tôn giả hoảng sợ vì điều này. Sau đó lão lại nhìn thấy trên đầu Trương Hư Thánh đang mọc ra vô số gai nhọn chuẩn bị bắn về phía mình. Lão lập tức lui lại mà không còn cố gắng đoạt lại Thiên Tuần kiếm nữa.

Ngay sau đó, gương mặt Trương Hư Thánh vốn đang đỏ thẫm bỗng trở nên trắng bệch, và gã phun ra một ngụm máu. Đồng thời, Thiên Tuần kiếm cũng bị vết thương trên ngực trái nuốt hoàn toàn vào bên trong. Sau đó Trương Hư Thánh lập tức bay ra khỏi phạm vi núi Cửu Hoa.

Lung Ách Hạt tôn giả phải mất một lúc mới có thể luyện hóa cỗ năng lượng quỷ dị trong cơ thể mình. Lúc này Trương Hư Thánh đã bay đến bên ngoài núi cửu hoa. Lão cũng đã nhìn thấy phản ứng vừa nãy của Trương Hư Thánh nên biết rằng mình vẫn bị lừa. Nếu như lúc nãy, lão có thể kiên trì kéo dài thêm một chút nữa thì dù Trương Hư Thánh có luyện thành thân thể bất tử cũng phải tan vỡ. Lúc ban đầu lão cũng đã nghĩ đến khả năng gã chỉ đang tỏ ra mạnh mẽ nhưng cuối cùng vẫn bị lừa.

Đáng tiếc mọi chuyện đã xảy ra. Bây giờ lão có hối hận cũng không còn kịp nữa.

Tốc độ của Trương Hư Thánh cực nhanh. Cho dù so sánh với những người cùng cảnh giới Đại Thừa kỳ cũng thuộc vào top đầu. Trong nháy mắt, gã đã biến mất.

Lung Ách Hạt tôn giả không hề buông xuôi mà lập tức đuổi theo. Lão có vẻ vô cùng tự tin chính mình có thể đuổi theo gã.

Ngay khi Trương Hư Thánh mới chạy ra từ lỗ thủng của Cửu Cực trận, một kết giới năm màu đột nhiên xuất hiện rồi nhốt gã lại.

https://thuviensach.vn

Ở bên ngoài, năm người có gương mặt khác nhau đang liên tiếp bấm ngón tay của một pháp quyết thần bí. Bọn họ đang điều khiển khiến cho kết giới liên tục thu nhỏ lại. Trương Hư Thánh vừa phải chịu một đòn tấn công vô cùng mạnh mẽ của Lung Ách Hạt tôn giả nên bây giờ gã không còn đủ lực để thoát ra.

- Huyền Ngũ Hành.

Trương Hư Thánh nhìn kết giới và nói với giọng lạnh lùng.

Năm người này chính là những người có tu vi chỉ đứng sau Huyền Ma Đạt và Lung Ách Hạt tôn giả của Khổ Tu cốc. Bọn họ tu luyện đạo pháp có quan hệ với Ngũ Hành tông, mỗi người luyện một loại trong ngũ hành. Tuy tu vi của năm người chỉ là Kim Đan kỳ nhưng khi bọn họ hợp lực thì lại có thể chống lại tông sư Đại Thừa kỳ.

Lúc nãy, Trương Hư Thánh đề xuất đánh cược là muốn kéo dài thời gian để gã có thể nối lại mối liên hệ với trái tim của chính mình. Lung Ách Hạt tôn giả đồng ý đánh cược, không phải chỉ vì muốn danh sách những kẻ phản bội của Khổ Tu cốc mà còn để chờ đợi năm người này.

Trương Hư Thánh ngay lập tức hiểu ra mọi chuyện xả ra. Gã cảm thấy hoảng sợ. Nếu như năm người này đến sớm một chút thì coi như gã có thể đánh trọng thương Lý Hư Hán thì cũng không thể một mình chống lại Lung Ách Hạt tôn giả và Huyền Ngũ Hành hợp lực.

Bây giờ, gã đã bị Huyền Ngũ Hành nhốt lại, mà Lung Ách Hạt tôn giả lại sắp đuổi tới nơi. Với tình trạng của gã lúc này, sợ rằng cũng là thua nhiều thắng ít.

Ngay khi Lung Ách Hạt tôn giả sắp tới nơi này, đột nhiên một người mặc áo tím xuất hiện ở bên cạnh Huyền Ngũ Hành. Chỉ trong nháy mắt, y đã bắn ra năm đạo cương khí hình rồng màu tím về phía bọn họ. Huyền Ngũ Hành không kịp đề phòng nên phải rất luống cuống mới kịp phòng

https://thuviensach.vn

ngự. Trương Hư Thánh và người nọ ngay lập tức hợp lực để phá hủy kết giới và chạy trốn.

Khi Lung Ách Hạt tôn giả đến nơi, lão chỉ nhìn thấy Trương Hư Thánh đã biến mất phía chân trời. Đồng thời tiếng nói hờ hững của gã vọng lại:

- Lung Ách Hạt, Huyền Ngũ Hành, chuyện này vốn không liên quan gì đến các ngươi. Nhưng các ngươi lại vẫn nhúng tay vào. Ta sẽ không quên chuyện này đâu.

Lung Ách Hạt tôn giả đã tu tiên vài ngàn năm nhưng khi lão nghe thấy lời cảnh cáo của Trương Hư Thánh cũng không nhịn được mà cảm thấy lạnh cả người. Lão lo lắng cho vận mệnh sắp tới của Khổ Tu cốc. Thậm chí lão quên luôn cả việc mình mới bị mất Thiên Tuần kiếm.

https://thuviensach.vn

TIÊN ĐẠO CẦU TÁC

Trùng Trĩ

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 76: Kết thúc (ba)

Dịch giả: Mink

Trong khi Lung Ách Hạt tôn giả, Lý Hư Hán và Trương Hư Thánh đang đấu trí với nhau trên bầu trời, ở dưới mặt đất, trận chiến của Từ Thanh Phàmcùng mấy người bạn của mình với mấy tên Xà Vệ cũng đang diễn ra hết sức kịch liệt.

Tuy hai bên đang đánh nhau nhưng thực sự thì cuộc chiến này cũng chưa đến mức độ phải phân rõ sinh tử.

Nguyên nhân là do khi Từ Thanh Phàmvà bạn của mình đang định tấn công Bạch Thanh Phúc và Số 33 thì đột nhiên ba cỗ khí thế bá đạo xuất hiện ngay trên bầu trời và bao trùm hết phạm vi xung quanh. Thậm chí Từ Thanh Phàm còn nghĩ rằng đây không thể là sức mạnh của nhân loại.

Trương Hư Thánh, Lý Hư Hán và Lung Ách Hạt tôn giả là ba người có tu vi Đại Thừa kỳ trong tu tiên giới. Bây giờ cả ba người đều đang bạo phát ra ngoài toàn bộ sức mạnh của chính mình.

Khí thế của những tông sư Đại Thừa kỳ sao có thể tầm thường được? Dưới uy thế của cả ba người, cả Xà Vệ cùng với Từ Thanh Phàmvà bạn của mình đều không thể chống lại được. Thất khiếu của tất cả bọn họ đều chảy máu, thân thể run rẩy và bị cỗ khí thế này ép đến mức phải quỳ xuống.

Những đệ tử bình thường của phái Cửu Hoa và yêu ma cấp thấp lập tức hôn mê bất tỉnh. Thậm chí một Số ít trong Số đó còn bị giết chết.

https://thuviensach.vn

Sau đó, Từ Thanh Phàm và đồng bạn đã tạm thời khống chế được cơ thể của mình, rồi định đứng lên thì sức phản chấn từ một vụ nổ linh khí trên bầu trời đè xuống. Bọn họ chỉ cảm thấy ngũ tạng đau nhức như bị búa tạ đập vào người. Tất cả mọi người quay sang nhìn nhau với vẻ mặt không thể giấu nổi sự hoảng sợ. Ai cũng biết các cao thủ Đại thừa kỳ đều là những người đã đạt đến mức khó thể ước đoán. Nhưng không ai nghĩ được rằng chỉ là lực phản chấn khi đánh nhau cũng mạnh đến như vậy. Điều này khiến cho khát vọng muốn đạt đến cảnh giới này của bọn họ càng trở thêm mãnh liệt.

Từ Thanh Phàmvà đồng bạn của mình đã hiểu nhầm việc này. Sóng linh khí vừa rồi được tạo ra bởi vô số yêu ma tự bạo bằng Bạo Linh thuật dưới sự sai khiến của Trương Hư Thánh. Dù cho Trương Hư Thánh, Lý Hư Hán và Lung Ách Hạt tôn giả đều là Đại Thừa kỳ cũng không có khả năng đánh ra liên tiếp những đạo pháp có uy lực to lớn như thế.

Dù nguyên nhân thực sự là gì thì cả Từ Thanh Phàm và đồng bạn cùng với ba tên Xà Vệ đều đã trọng thương nên cũng không thể tiếp tục chiến đấu.

Dư chấn của cuộc chiến giữa những cao thủ có tu vi cao mạnh như thế nên Từ Thanh Phàm và đồng bạn cùng với kẻ thù đều bị ép đến mức mất hết sức chiến đấu.

Từ Thanh Phàm cứ nghĩ rằng đây sẽ là một cuộc chiến vô cùng căng thẳng, khốc liệt nhưng không ngờ nó lại kết thúc chóng vánh đến vậy.

Không biết đây là may mắn hay bất hạnh.

- Ha ha, ta còn tưởng rằng việc mình phải tự tay giết chết các ngươi đã là định số. Nhưng số mệnh chân chính lại là ta phải chết ở trên núi Cửu Hoa. Cũng tốt thôi. Ta vốn rất yêu thích ánh mặt trời ở nơi này.

https://thuviensach.vn

Bây giờ, Bạch Thanh Phúc đã thu lại sáu bộ phân thân của mình vào trong cơ thể. Y đang quỳ xuống đất, dùng tay lau vết máu ở khóe miệng vừa quay mặt về phía Từ Thanh Phàm vừa nói.

Lúc nãy, ngay khi hai bên bắt đầu chiến đấu, Số 33 đã hóa thành một mảnh xương mù bao phủ Từ Thanh Phàm và đồng bạn. Sương mù có tính ăn mòn rất mạnh, rất ít người có thể chống lại nhưng lại bị ngọn lửa của Phượng Thanh Thiên khắc chế. Nếu không phải dị biến trên bầu trời thì bây giờ Phượng Thanh Thiên đã chiến thắng rồi.

Tuy có sự khắc chế về thần thông pháp thuật, nhưng Phượng Thanh Thiên có thể dễ dàng áp chế Số 33 cũng chứng tỏ sức mạnh của y sau khi niết bàn cũng cực kì đáng sợ.

Khác với Số 33, Bạch Thanh Phúc lại đánh hòa với Từ Thanh Phàm và đồng bạn của hắn.

Nhưng dị biến trên bầu trời lại khiến cho cả hai bên đều bị đàn áp. Dù cho thực lực của Bạch Thanh Phúc không hề yếu nhưng y vẫn phải gục ngã ngay trước mặt Từ Thanh Phàm khi đang muốn tấn công hắn.

Y chỉ biết cười khổ. Ẩn chứa bên trong nụ cười này ngoài sự cay đắng còn có vài phần được giải thoát.

Từ Thanh Phàmnhìn thẳng vào gương mặt vốn rất quen thuộc nhưng lại xa lạ của Bạch Thanh Phúc bây giờ. Đột nhiên hắn cảm thấy hãi hùng vì vẫn chưa thể hoàn toàn tin được rằng y lại chính là kẻ nằm vùng của Trương Hư Thánh.

Từ Thanh Phàm lau vệt máu ở khóe miệng rồi nói:

- Trận chiến trên bầu trời kịch liệt như vậy. Ai thắng ai thua vẫn còn chưa chắc chắn. Nếu như chủ nhân của ngươi thắng thì ngươi cũng không cần phải chết tại đây. Làm sao phải bi quan như vậy?

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh Phúc khẽ mỉm cười, nói:

- Lúc nãy, vụ nổ trên bầu trời là do yêu ma cao cấp tự bạo chứ không phải do đấu pháp gây nên. Ta hiểu rất rõ chủ nhân của mình. Chủ nhân đã ra lệnh cho chúng tự bạo tức là ngài đã đoạt được món đồ mình cần hoặc chuẩn bị chạy trốn. Người thắng của cuộc chiến này chính là phái Cửu Hoa.

Từ Thanh Phàm sững sờ sau khi nghe y nói. Hắn cảm thấy nhẹ nhõm nhưng vẫn chưa hoàn toàn tin tưởng điều này. Một lúc sau, hắn hỏi lại:

- Thật sao? Tuy bây giờ ngươi đang bị thương nhưng ngươi vẫn có biện pháp để chạy trốn chứ?

Bạch Thanh Phúc khẽ gật đầu, cười nói:

- Ta tất nhiên vẫn còn biện pháp chạy đi nhưng Số 4 đang bị thương nặng, mà ta lại không thể bỏ mặc đồng bọn ở lại. Số 4 bị thương là do ta nên ta không thể chạy trốn một mình.

Vương Thanh Tuấn uể oải nằm dưới đất. Số 4 vốn đã bị thương nặng sau trận chiến với Từ Thanh Phàm. Sau đó nó lại bị sức phản chấn của vụ nổ trên bầu trời đè ép thêm một lần nữa nên bây giờ nó đã không còn chút sức lực nào cả, giống như một người bình thường.

Lúc nãy Từ Thanh Phàm và Bạch Thanh Phúc còn đang cố hết sức chém giết lẫn nhau nhưng bây giờ lại giống như hai người bạn đang nói chuyện. Cả hai đều cảm thấy điều này rất bình thường.

Vốn dĩ hai người chính là bạn bè nhưng lại bị vận mệnh trêu đùa nên mới phải trở thành kẻ địch của nhau.

Từ Thanh Phàm lại tiếp tục im lặng vì hắn không biết nên nói tiếp điều gì cả.

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh Phúc quay đầu về phía Số 33 nói:

- Số 33, bây giờ ngươi đang bị thương nhẹ nhất nên hãy chạy trốn trước đi.

Lúc này Số 33 vẫn còn có thể gắng gượng chiến đấu tiếp, còn sắc mặt của Phượng Thanh Thiên đã trắng bệch. Số 33 cau mày hỏi lại:

- Ngươi muốn ở lại sao?

Bạch Thanh Phúc gật đầu, nói:

- Sức mạnh của ta bây giờ coi như có thể miễn cưỡng chạy trốn nhưng cũng chỉ khiến ngươi thêm phiền phức. Tốt hơn là ta lưu lại để chiếu cố Số 4.

Bạch Thanh Phúc nhìn thấy Số 33 vẫn còn do dự, nói tiếp:

- Ngươi lưu lại cũng không có tác dụng gì cả. Nếu như ngươi chạy thoát thì còn có thể trở lại để giải cứu chúng ta.

Số 33 miễn cưỡng gật đầu, rồi lập tức trừng mắt nhìn Phượng Thanh Thiên một chút. Sau đó nó nhìn Bạch Thanh Phúc bằng một ánh mắt rất phức tạp rồi lập tức hóa thành hơi nước và biến mất.

Lúc này, bầu trời cũng đã yên tĩnh trở lại. Sấm rền chớp giật, mây đen gió mạnh cũng đã không còn nữa. Trương Hư Thánh đã chạy trốn, còn Lung Ách Hạt tôn giả cũng nhanh chóng đuổi theo gã.

Trương Hoa Lăng nhìn xuống mặt đất trên núi phái Cửu Hoa đã bị tàn phá sau trận đại chiến, rồi cúi đầu nhìn xuống Lý Hư Hán đang chảy máu khắp cả người. Y cảm thấy cực kì bi thương, nhưng vẫn phải giả vờ trấn định và quay đầu lại chỗ các trưởng lão phái Cửu Hoa, nói:

https://thuviensach.vn

- Mọi người hãy thanh lý nốt những con yêu ma còn sót lạ trên núi Cửu Hoa và cố gắng cứu chữa các đệ tử bị thương trong trận chiến vừa nãy. Còn Bạch Thanh Phúc và Vương Thanh Tuấn cứ tạm thời giam giữ lại vì ta có việc cần phải tra hỏi bọn chúng.

Bây giờ, những trưởng lão đã uống Thiên Linh đan vẫn chưa lấy được thuốc giải nên bọn họ đang rất tuyệt vọng. Nhưng tất cả mọi người vẫn im lặng làm theo mệnh lệnh của trưởng môn. Bọn họ lập tức bay đi các nơi để giải quyết nốt lũ yêu ma còn sống sót.

Trương Hoa Lăng thầm nghĩ: “Phái Cửu Hoa đã vượt qua hạo kiếp lần này, nhưng không biết đến bao giờ mới có thể phục hồi lại như trước. Hạo kiếp của cả tu tiên giới lại sắp đến, phái Cửu Hoa phải làm gì để có thể tồn tại tiếp đây?”

Ngay khi Trương Hoa Lăng thở dài trong khi đang nhìn về phía điện Hoa Lăng thì đột nhiên Lý Hư Hán tỉnh lại. Lão nói:

- Mang ta đi ra bên ngoài núi Cửu Hoa. Ta muốn biết Lung Ách Hạt tôn giả có ngăn chặn được Trương Hư Thánh hay không?

Vết thương trên ngực Lý Hư Hán trông cực kì đáng sợ. Ai cũng có thể nhìn thấy bên trong lồng ngực của lão đã không còn trái tim nhưng lão vẫn có thể sống tiếp giống như Trương Hư Thánh.

Trương Hư Thánh rất ngạc nhiên khi y nghe sư phụ mình nói vậy. Y nói:

- Sư phụ, ngài đang bị thương. Nếu bây giờ chúng ta đi đến đó thì có thể sẽ gặp nguy hiểm. Công lực của đệ tử cũng đang dần thụt lùi nên không chắc có thể bảo vệ an toàn cho sư phụ.

Lý Hư Hán cau mày, nói:

https://thuviensach.vn

- Đừng lắm lời. Mang ta đi. Sẽ không xảy ra chuyện gì đâu.

Trương Hoa Lăng không dám phản đối nữa. Y đành phải bất đắc dĩ mang theo Lý Hư Hán bay về hướng Cửu Cực trận.

Ở bên ngoài núi Cửu Hao lúc này, gió thổi nhè nhẹ, mây bay hững hờ. Những tia nắng cuối cùng đang mờ dần khi mặt trời đang xuống núi. Lung Ách Hạt tôn giả và năm người Huyền Ngũ Hành đang đứng giữa hư không. Quần áo của bọn họ xộc xệch, và tất cả đều tỏ ra rất ủ rũ.

Lung Ách Hạt tôn giả nhìn theo bóng người của Trương Hư Thánh và một người mặc áo tím ở phía đằng xa, thầm thở dài một tiếng ở trong lòng. Lão biết chuyện này đã hoàn toàn thoát khỏi sự khống chế của mình. Lão không chỉ triệt để trở mặt với Trương Hư Thánh mà còn nợ phái Cửu Hoa một ân huệ rất lớn.

Nếu như ngay từ đầu, Lung Ách Hạt tôn giả liên thủ cùng với Trương Hư Thánh để tấn công Trương Hư Thánh thì dù y có cao mình đến đâu cũng không thể thắng được.

Nguyên nhân khiến Lý Hư Hán đồng ý đánh bạc với Trương Hư Thánh là vì suy nghĩ đến mong muốn của Lung Ách Hạt tôn giả. Điều này cả hai người đều ngầm hiểu trong lòng chứ không hề nói ra. Chính vì thế Trương Hư Thánh mới có thể dùng thủ đoạn để đoạt lại trái tim của mình.

Bây giờ, Trương Hư Thánh đã đánh trọng thương Lý Hư Hán nên đã khiến cho phái Cửu Hoa bị tổn thất nặng nề. Mưu tính của Lý Hư Hán đã bị thất bại hoàn toàn, thậm chí còn để cho gã đoạt lại trái tim của mình. Rất có thể nhờ chuyện này mà thực lực của gã sẽ tăng mạnh và quay trở lại trả thù phái Cửu Hoa, Khổ Tu cốc. Lung Ách Hạt tôn giả nghĩ đến đây thì càng thêm lo lắng và cảm thấy không còn mặt mũi nào để đối mặt với mọi người phái Cửu Hoa.

https://thuviensach.vn

Lung Ách Hạt tôn giả đột nhiên nghĩ đến người mặc áo màu tím đã cứu viện Trương Hư Thánh. Kẻ này có thể ngay lập tức đánh lui Huyền Ngũ Hành nên đã chứng tỏ tu vi đã đạt đến Đại Thừa kỳ.

Điều đáng suy ngẫm là nếu người đó đã đạt đến Đạt Thừa kỳ thì Lung Ách Hạt tôn giả chắc chắn phải biết là ai. Dù lão có thể chưa từng gặp mặt nhưng cũng phải đã từng nghe người khác giới thiệu. Từ vẻ bề ngoài và thần thông đạo pháp của người này, Lung Ách Hạt tôn giả đã thử suy nghĩ nhưng cũng không phát hiện ra có vị tông sư nào của Tu Tiên giới bây giờ giống như thế cả. Thậm chí, sau khi lão nghe Huyền Ngũ Hành miêu tả đạo pháp của người đó thì lão cũng không biết đó là gì. Điều này khiến cho một người đã trải qua mấy ngàn năm phong vân ở Tu Tiên giới như Lung Ách Hạt tôn giả cực kì khiếp sợ. Quan trọng nhất là tại sao người đó phải giúp đỡ Trương Hư Thánh? Chả lẽ y không biết mức độ nguy hiểm của Trương Hư Thánh có thể gây ra với Tu Tiên giới? Nếu Trương Hư Thánh hợp nhất với trái tim của mình, tà pháp của gã sẽ đạt tới một tầm cao mới. Có lẽ toàn bộ Tu Tiên giới cũng không thể tìm ra được người có thể trấn áp gã.

Hay là hai người vốn là đồng bọn của nhau? Như vậy vấn đề sẽ càng trở thêm kinh khủng. Hai gã tông sư cao thủ kết minh vì điều gì? Mưu đồ của bọn họ có vẻ không hề tầm thường. Thậm chí liên minh này có thể không chỉ có hai người bọn họ là cấp độ tông sư? Nếu liên minh này mạnh như vậy, tại sao chính mình lại chưa từng biết tới nó?

Lung Ách Hạt tôn giả chỉ nghĩ đến đây đã cảm thấy lạnh cả người.

Mấy ngày trước, Lý Hư Hán đến Khổ Tu cốc để tìm Lung Ách Hạt tôn giả và giải thích mọi chuyện. Lung Ách Hạt tôn giả cũng cảm thấy vấn đề rất nghiêm trọng nhưng lão vẫn tự tin. Vì lão tin vào sự thăng tiến tu vi của chính mình trong mấy năm qua và sức mạnh của Thiên Tuần kiếm. Lão tin rằng mình có thể dễ dàng bắt sống Trương Hư Thánh.

https://thuviensach.vn

Nhưng sau trận chiến lần này, bất kể là đấu trí hay trực tiếp đấu pháp với Trương Hư Thánh, Lung Ách Hạt tôn giả biết mình đều ở thế yếu hơn.

Đầu tiên, Lung Ách Hạt tôn giả bị Trương Hư Thánh dùng danh sách những kẻ phản bội trong Khổ Tu cốc để kéo dài thời gian. Từ đó lão và Lý Hư Hán không tấn công ngay từ sớm rồi để gã cướp lấy trái tim khiến cho việc liên thủ giữa hai người tự sụp đổ.

Sau đó, khi Lung Ách Hạt tôn giả đấu pháp với Trương Hư Thánh, Thiên Tuần kiếm đâm vào miệng vết thương trên người gã và bị một loại năng lượng quỷ dị tấn công ngược lại. Đến tận bây giờ lão vẫn cảm thấy sợ hãi điều đó.

Cuối cùng, Lung Ách Hạt tôn giả đã phán đoán là Trương Hư Thánh đang cố ra vẻ mạnh mẽ khi bị lão dùng Thiên Tuần kiếm đâm vào. Nhưng khi lão nhìn thấy vẻ mặt của gã và sự phản kích cực kì mãnh liệt thì lão lại dao động và đã mắc mưu. Chính vì thế Thiên tuần kiếm đã bị gã cướp đi.

Từ đầu đến cuối, Lung Ách Hạt tôn giả đều đang bị Trương Hư Thánh tính toán.

- Ngươi có thể tàn phá cơ thể của ta đến mức độ này chứng tỏ thực lực của ngươi rất mạnh. Nhưng ngươi lại quá tin tưởng vào thực lực của mình. Có lẽ ngươi bế quan quá lâu nên đã quên luôn cả tâm kế rồi. Ta nói thật, sư huynh của của ta còn khó đối phó hơn ngươi rất nhiều. Ta cướp lấy thanh Thiên Tuần kiếm này coi như là một bài học cho ngươi. Có lẽ một người bạn của ta sẽ thích thanh kiếm này.

Lung Ách Hạt tôn giả nhớ lại những lời nói của Trương Hư Thánh lúc nãy. Lão đột nhiên cảm thấy hoảng hốt.

“Lẽ nào ta bế quan đã lâu đến mức khiến một tên tu sĩ nhỏ hơn một lứa cũng đánh không lại hay sao?”

https://thuviensach.vn

Lung Ách Hạt tôn giả hơi thẫn thờ thầm nghĩ.

- Lung Ách Hạt tôn giả, Trương Hư Thánh vẫn thoát đi được đúng không?

Ngay lúc này, một thanh âm già nua đột nhiên vang lên từ phía sau Lung Ách Hạt tôn giả. Tuy là câu hỏi nhưng ngữ khí của người nói có vẻ đã biết trước đáp án. Lung Ách Hạt tôn giả quay đầu nhìn lại và thấy Trương Hoa Lăng đang nâng đỡ Lý Hư Hán đứng ở trên bầu trời bên ngoài Cửu Cực trận. Trương Hoa Lăng đang dùng một ánh mắt vô cùng thất vọng nhìn sáu người Lung Ách Hạt tôn giả. Đó là tiếng nói của Lý Hư Hán.

Tuy việc giết chết Trương Hư Thánh có ý nghĩa vô cùng quan trọng với núi Cửu Hoa nhưng Trương Hoa Lăng và Lý Hư Hán đều không có ý oán trách Lung Ách Hạt tôn giả. Chính vì thế, Lung Ách Hạt tôn giả và Huyền Ngũ Hành càng cảm thấy xấu hổ.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Tinh Mộc Yêu Quái
Chương 2: Đoạt Xá
Chương 3: Tiên Duyên
Chương 4: Bái Sư
Chương 5: Cửu Hoa
Chương 6: Khô Vinh
Chương 7: Mười Năm
Chương 8: Quan Chiến
Chương 9: Quen Nhau
Chương 10: Tích Cốc
Chương 11: Pháp Khí
Chương 12: Cưỡi Hạc Tây Thiên
Chương 13: Hậu Sự
Chương 14: Quyết Liệt
Chương 15: Di Cư
Chương 16: Cân Nhắc
Chương 17: Đạo Pháp
Chương 18: Dính Hoa
Chương 19: Nhã Thảo
Chương 20: Thi Đấu
Chương 21: Ám Lưu
Chương 22: Trước Trận Đấu
Chương 23: Sơ Minh
Chương 24: Khổ Chiến
Chương 25: Toái Thạch
Chương 26: Kinh Sợ
Chương 27: Thương Thệ
Chương 28: Thanh Linh

https://thuviensach.vn

Chương 29: Danh Hiển
Chương 30: Cô Đơn
Chương 31: Thần Thông
Chương 32: Vận Mệnh
Chương 33: Âm Ảnh
Chương 34: Thắng Hiểm
Chương 35: Thủy Hỏa
Chương 36: Tứ Cường
Chương 37: Lựa Chọn
Chương 38: Kịch Đấu
Chương 39: Huyết Chiến
Chương 40: Như Nguyện
Chương 41: Quyết Chiến
Chương 42: Kim Hỏa
Chương 43: Thắng Bại
Chương 44: Trần Duyên
Chương 45: Tiểu Trấn
Chương 46: Cầu Sư
Chương 47: Tiên Sư
Chương 1: Trần Duyên
Chương 2: Tiểu Trấn
Chương 3: Cầu Sư
Chương 4: Tiên Sư
Chương 5: Đoán
Chương 6: Dạ Tham
Chương 7: Nguyên Nhân
Chương 8: Hóa Linh
Chương 9: Ly Khai
Chương 10: Nam Hoang
Chương 11: Ma Tung
Chương 12: Ra Tay
Chương 13: Quen Biết

https://thuviensach.vn

Chương 14: Lão Giả
Chương 15: Truyền Thuyết
Chương 16: Quyết Định
Chương 17: Man Trại
Chương 18: Quỷ Dị
Chương 19: Huyền Tu
Chương 20: Chiến Ma
Chương 21: Dị Biến
Chương 22: Đẫm Máu
Chương 23: Kinh Biến
Chương 24: Huyết Chiến
Chương 25: Tuyệt Cảnh
Chương 26: Kinh Biến
Chương 27: Kết Cục
Chương 28: Nhân Tình
Chương 29: Đúng Sai
Chương 30: Hậu Sự
Chương 31: Đình Nhi
Chương 32: Cáo Biệt
Chương 33: Dư Âm
Chương 34: Cố Địa
Chương 35: Chiến Thú
Chương 36: Ấu Thú
Chương 37: Rời Đi
Chương 38: Ngẫu Nhiên
Chương 39: Phường Thị
Chương 40: Trao Đổi
Chương 41: Luyện Khí
Chương 42: Xuất Khí
Chương 43: Hồi Sơn
Chương 1: Gia Ý
Chương 2: Hỏa Diễm

https://thuviensach.vn

Chương 3: Bày Trận
Chương 4: Bái Phỏng
Chương 5: Kinh Ngạc
Chương 6: Ngộ Đồng
Chương 7: Tâm Tư
Chương 8: Thời Gian
Chương 9: Xuất Phát
Chương 10: Tử Ngân
Chương 11: Chiêm Bàn (1)
Chương 12: Nội Dung
Chương 13: Dàn Xếp
Chương 14: Hoàn Đảo
Chương 15: Ngày Đầu Tiên
Chương 16: Ban Đêm (1)
Chương 17: Ban Đêm (2)
Chương 18: Kính Tượng Thuật
Chương 19: Ban Đêm
Chương 20: Ngày Thứ Hai (1)
Chương 21: Ngày Thứ Hai (2-3)
Chương 22: Ngày Thứ Hai (4-5)
Chương 23: Ngày Thứ Hai (6)
Chương 24: Chấp Niệm
Chương 25: Cấm Kị
Chương 26: Dị Biến
Chương 27: Thứ Dạ (1) - Tâm Kinh
Chương 28: Thứ Dạ (2) - Kinh Nghi
Chương 29: Thứ Dạ (3) - Sai Kị
Chương 30: Thứ Dạ (4) - Dạ Đàm
Chương 31: Thứ Dạ (5) - Xà Mãng
Chương 32: Thứ Dạ (6) - Vẫn Lạc (Rơi Xuống)
Chương 33: Thứ Dạ (7) - Sát Xà
Chương 34: Thứ Dạ (Cuối) - Tử Thương

https://thuviensach.vn

Chương 35: Vĩ Nhật (1) - Ảm Nhiên
Chương 36: Vĩ Nhật (2) - Niết Bàn
Chương 37: Vĩ Nhật (3) - Sống Lại
Chương 38: Vĩ Nhật - Người Đến (1)
Chương 39: Hạo Kiếp
Chương 40: Băng Hàn
Chương 41: Cừu Hận
Chương 42: Chất Vấn (1)
Chương 43: Cục Diện Khó Khăn(1)
Chương 44: Quyết Liệt
Chương 45: Mưu Đồ
Chương 46: Âm Mưu Triệt Để
Chương 47: Gặp Gỡ
Chương 48: Không Hối Hận
Chương 49: Phá Trận (1)
Chương 50: Phá Trận
Chương 51: Đột Phá Vòng Vây
Chương 52: Ân Oán Cũ
Chương 53: Hậu Sơn
Chương 54: Song Đấu
Chương 55: Đối Yêu
Chương 56: Tam Vĩ
Chương 57: Vô Danh
Chương 58: Kết Thúc
Chương 59: Đại Thiên
Chương 60: Yêu Ma
Chương 61: Loạn Chiến
Chương 62: Kinh Hiện
Chương 63: Trương Hư Thánh (1)
Chương 64: Chung Hiện
Chương 65: Xà vệ
Chương 66: Phục sinh

https://thuviensach.vn

Chương 67: Chân dung
Chương 68: Chuyện xưa
Chương 69: Đánh cuộc
Chương 70: Tỉnh lại
Chương 71: Tỉnh lại (2)
Chương 72: Tỉnh lại (3)
Chương 73: Tỉnh lại (4)
Chương 74: Kết thúc (một)
Chương 75: Kết thúc (hai)
Chương 76: Kết thúc (ba)

https://thuviensach.vn